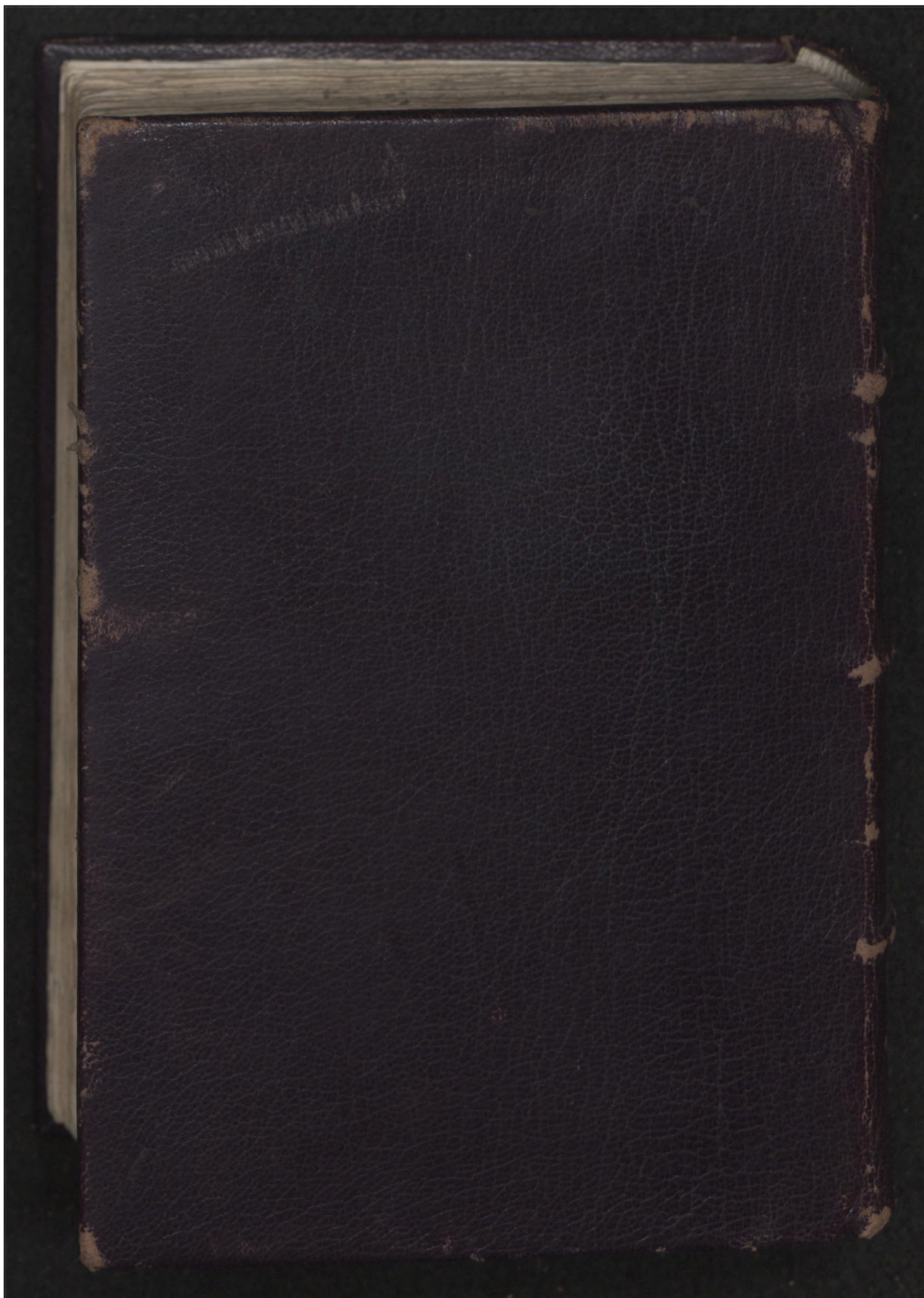

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.42

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.42

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.42

Early European Books. Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.42

1.6.42

1- 6. 42

123

CA: BA: 11. 1. 11.

17. 1. 11.

בטעמים

- 1 כְּאִשֶּׁר יִדְעֶה בְּאֵחָנָה כִּמּוֹ בְּשֹׁגֶם הוּא בְּשֹׁר כִּי הִטְרָחָא עַד תִּיכַת בְּשֹׁגֶם
- 2 וְהוּא מִפְּסִיק מִחֲמַת הַטּוֹרָה וְאַחֵר הוּא נָח בְּתִיבַת בְּשֹׁר :
- 3 **אתנחתא** כֹּחַ יָדוּעַ כִּי הוּא לְהַעִיר עַל מְנוּחָה עִם אֲנָחָה
- 4 בְּרִמּוֹת הַיָּגֵעַ הַיּוֹשֵׁב וְנֶאֱנָח . וְהוּא מוֹשֵׁם
- 5 בְּמִקְרָא בְּמִקּוֹם הַפֶּסֶק הָעֵינִינִים הַפֶּסֶק יֵתֵר עַל יֵתֵר דִּהֶפְסָקִים
- 6 שְׂבִפְסִיק :
- 7 **תביר** כֹּחַ עִם שְׂבִירַת הַקּוֹל בְּנִמְיֻכּוֹת וְהַכְנָעָה לְהַעִיר עַל
- 8 עֲנֻוָּה וְשִׁפְלוּת בְּקוֹל וּבְעֵינִינִים שְׂוִירָה עֲלֵיהֶם הַקּוֹל
- 9 כִּמּוֹ לְאָדָם וְלֹא שִׁתּוֹ בְּתַנּוּת עִיר וַיִּלְבִּישֵׁם וְכִמּוֹ כִּי אֵת שְׂאֵרֵי דִּהַעֲרָה
- 10 וּבִיחּוֹד אַחֲרֵי שְׂקָדְמוֹ לֹא קוֹלוֹת תּוֹקִים מִהֶאֱזֵלָה וְהַגְרִישִׁין וְהַרְבֵּיעַ
- 11 אֲשֶׁר מִדְּרָכָם כָּלֵם אֵז קָצֵתָם לְהִיּוֹת קוֹדֶם הַתְּבִיר בְּמִלּוֹת רַבּוֹת אֵז
- 12 מַעֲטוֹת וַיִּשְׁתַּבְּרוּ וַיַּחֲלִשׁוּ עִם הַתְּבִיר :
- 13 **ובכאן** נִשְׁלָמוּ כַּחַזַּת הַטַּעֲמִים הַפְּרָטִיִּים כְּפִי יְכוּלָּתָנוּ
- 14 וְדַעַתָּנוּ הַקְצֵרָה וְאֵלֹהֵינוּ יְכוּלִּים לְרַדֵּת לְסוֹף
- 15 דַּעַת בַּעַל הַטַּעֲמִים הֵייוּ נֹחַתִּים סָבֵב לְכָל פְּרָטִיִּים וְלָמָּה זֶה קוֹדֶם
- 16 זֶה וְלָמָּה זֶה מְאוּחֵר לָזֶה וְלָמָּה פַּעַם אַחַת מִשְׁתַּמֵּשׁ מְזֵה וּפַעַם אַחֲרָת
- 17 מִשְׁתַּמֵּשׁ מִבְּאֲחֵר בְּמִכּוּז אֶחָד בַּעֲצָמוֹ כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ נִתְדַלְּדֵלָה
- 18 חֲכָמָתָנוּ הַקְדוּמָּה מְרֹב חֲגִלּוֹת וְהִטְלָטוּלִים וְאִין אִישׁ שֵׁם עַל לֵב
- 19 לַעֲיִין וְלִפְלָפֵל כְּאֵלֹהֵי הָעֵינִינִים הַעֲמוּקִים וְהַבְּרָה חֲכָמָת חֲכָמֵינוּ שֶׁד
- 20 וַיִּשְׂרָאֵל וּבִינָת נְבוּזִיּוֹ נִסְתַּתְרָה . וַיִּהְיֶה לְמַעַן רַחֲמֵינוּ וְחִסְדֵּינוּ יִמָּהֵר
- 21 בִּיאַת גּוֹאֲלֵנוּ וַיַּחֲיִינוּ מִיּוֹמִים וַיִּתֵּן לָנוּ לֵב רַחֵב לְדַעַת בְּסוֹדוֹת אוֹתִיּוֹת
- 22 הַמִּקְרָא וְנִקְדוּתֵיהֶם וְטַעֲמֵיהֶם כִּי מִי שִׁיבִיגִם כְּהֹזֵן לֹא יִצְטָרֵךְ לְפִירוֹשׁ
- 23 אַחֵר וְזֶה אֵינָנוּ בְּנוֹ וְנִגְזַר עַד בּוֹא גּוֹאֲלֵנוּ אֲשֶׁר בַּעֲגֻלָּהּ וּבְזִמְזָן קָרִיב
- 24 יָבֹא אִמָּן : וְזֶה שִׁיעוֹר מִה שֶׁרָאִינוּ לֹאמְרוֹ כְּפִי קוֹצֵר דַּעַתָּנוּ
- 25 בְּמִסְפַּר הַטַּעֲמִים וְשִׁמְם וְצוּרָתָם וְנִגְלִיתָם וְסוֹדָרָם בְּכָתוּב וּבְחֵם .
- 26 וְהֵאֵל וַיִּשְׁרָנוּ אֵל הַכּוֹנֵן אִמָּן .
- 27 מִה שֶׁהִיָּה פֶּה וַיִּנְצִיָּאָה הָעִיר הַמְּהוּלָּלָה בְּחִדּוֹשׁ תַּמּוֹז רַפָּג . אֲנִי
- 28 הוּא הַמְּדַבֵּר הַצֹּעִיר מִכָּל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתִּי בַּחֲקִי וְגִימּוֹס קְלוּזִימוֹס בְּרַבִּי
- 29 דּוֹד לְבֵית קְלוּזִימוֹס :

De accentibus.

quādo puenerit ad pausam suspirationis ut בשם הוא בשר qā cā
ro est: nam labor est supra dictionem בשם²: & est pausans pro
pter laborem: & deinde quiescit in dictione בשר.

³ Cā pauſa suspiratiōis: vis eius est nota: nam est ad de
monstrādū quietē cum suspiratiōe⁴ ut fessus qui sedet & suspi
rat: & ponit⁵ in sacra scriptura in loco pausæ rerū: pausatione
quidem maiori oībus pausis⁶ repertis in uersu.

⁷ Cā frāgēs: vis eius cum fractione uocis cū sūmīssione &
humilitate ad demonstrandū⁸ humanitatē & humilitatē in uo
ce & rebus per uocē significatis⁹ ut וילבישם עור כחמתו כחמתו
Adā & vxori eius tunicas pelliceas & īduīt eos: & ut באת שאר
הקרה ignominīā carnis suæ nudauit: ¹⁰ & p̄cipue vbi p̄cesserint
voces fortes ambulātis & expulsoꝝ & īminentis: ¹¹ quoz mos
est omnes aut aliquos eoz p̄cedere frāgentem in dictionibus
multis aut ¹² paucis: quæ qdē frāgunt & debilitant cū frāgēte.

¹³ Cā Et hic expliciūt virēs pticulares accētū iuxta posse n̄m
¹⁴ & mentē n̄am arctā: si autē esset nobis facultas deueniēdi ad
p̄funditatē¹⁵ mētis dñi accētū dedissemus causam oīum ptī
cularitatum eoz: & quare hic ante¹⁶ hunc: & quare hic postpo
nitur huic: & quare vna vice utit¹⁷ hoc: & alia¹⁸ vice utit¹⁹ alio in
eodem intento: qā pp peccata n̄a depaupata est ¹⁸ scīa nostra
antiqua p̄ multis expulsionibus & pegrinatiōibus: & nō repit
aligs qui¹⁹ cogitet cōsiderare & acuire ingenium in his rebus
p̄fundis: & periit sapientia a sapiētibus ²⁰ Israel: & intellectus
prudentiū eius absconditus est: & Deus oīpotens pp pietatē &
mīficordiā suā acceleret²¹ redēptionē nostrā & uiuificet nos:
& det nobis cor amplum ad sciēdum secreta l̄ræ²² sacra scri
pturæ & pūctoꝝ ac accētū earū: nā qui ea ut decet ītelligeret
nō indigeret alia expōne: ²³ & hoc caremus & absconditum est
vsq; ad redēptionē nostrā quæ celeris sit ²⁴ amen. Et hoc est
id quod decreuimus dicere nostri ingenii imbecillitate²⁵ de
numero accētū & noīe & figura & cantu & ordine in scriptu
ra & vi eorum: ²⁶ & Deus dirigat nos ad cōgruitatem amen.

²⁷ Venetiis mense Iulii, M.D.XXIII. ²⁸ idem Calo

Calonymos qui supra.

De accentibus.

scutum. Cū autē uenerint absq̃ eo ut וראה את הנני ביום² & videbit vulnus in die septimo: q̃a in eis est ambulās & īminēs: excitāt ad cōsiderationē & tarditatē in illa orōne³ sed nō tanq̃ si fuisset in illis dictionibus eradicator aut⁴ scutum: nam non est circulus in capite eorum.

⁵ **¶** **Q**uod disūctio: vis eius est nota: & est disūgere orōnē tanq̃ frenū in ore inter⁶ nōia: in quorū medio vult disūctionē ad aliquē finē⁷ & p̃cipue similia ut וי' וי' dñe dñe: שמואל ושמואל Samuel Samuel: & iā locuti sumus⁸ de ea sup̃ius plixē & sufficiat.

⁹ **¶** **E**rectus magnus: vis eius sibi p̃pria cum eleuatiōe vocis maxime cum¹⁰ duobus saltibus acutis excitare & sollicitare circa pausam¹¹ magnā in dictione illa ad cōsiderādū & cogitādū in ea t̃m absq̃ mixtione alterius dictiōis¹² ut לשמור את רךך ad custodiēdum viam arboris vitæ: nā erectus magnus est supra לשמור ad custodiendū: qui indicat¹³ magnā pausam & tarditatē in dictiōe illa: & cōsiderationē i ea maxime: & ut להכיר לך אותי אלהים¹⁴ & nō est q̃a accepit eū Deus: להכיר לך ad diuidēdum inter diem & noctem. Demum iste accentus¹⁵ reperitur in dictionibus vniciis ac si essent sole ut cathena. Differentiā autē¹⁶ inter eū & eradicatōrē inuenies in eodē uersu: & est בעור ומראהו אינו עמוק מן העור & nō extēsa est tinea in cuti: & visio eius nō est p̃fundior cuti: nā eradicator ē supra וראה & erectus¹⁸ magnus supra ומראהו: & erectus magnus quidem indicat considerationem & inspectionem in eo magis & magis: nam¹⁹ ipse est principale rei si id inspexeris oculo intellectus.

²⁰ **¶** **E**xtensus: vis eius sibi p̃pria cū uoce extēsa cū firmatione aliqua & inclinatione²¹ aliqua ad ministrādū erecto paruo: q̃a est firmatio maior ea²² tanq̃ gradus ad gradū. Figura autem eius quē est virgula declinans uersus erectum paruum id indicat: vis autem יתיב sedentis in parua dictiōe est vis extēsa in magna.

²⁴ **¶** **E**rectus puus: vis eius sibi p̃pria cū uoce q̃ si incisa²⁵ in medio ad pausandū in reb²⁶ sed nō cōplemētū²⁶ pausa ut est pausa suspiratōis aut abscissio totalis ut est finis uersus: & patet q̃ hæc sit vis eius.²⁸ **¶** **L**abor: vis eius cū uoce summissa quasi retroiret & humiliaretur ad significandum²⁹ lassitudinē & pausam ac si esset fessus: & postea sedet & quiescit quādo

1 וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַנֶּחֱסֵה בְּיָדוֹ
2 וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַנֶּחֱסֵה בְּיָדוֹ
3 וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַנֶּחֱסֵה בְּיָדוֹ
4 וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַנֶּחֱסֵה בְּיָדוֹ

פסק

5 כְּחַד יָדוֹ וְהָיָה לְחַפְסִיק הַדְּבָר בְּרִסָּה וּמִתְּנָה בְּפִי בִּין
6 הַשְּׂמֹת שִׁירָצָה הַפֶּסֶק בִּינֵיהֶם לְחִלּוּת מִן הַתְּכָלוֹת
7 וּבִיחֻד הַדּוֹמִים כְּמוֹ יְהוָה יְהוָה שְׁמוֹ אֱלֹהֵי שְׁמוֹ וְכִכֵּר דְּבָרָנוּ
8 מִמֶּנּוּ לְמַעַל בְּאֶרְצָה וְדִי בּוֹ

זקף גדול

9 כְּחַד יָדוֹ וְהָיָה לְחַפְסִיק הַדְּבָר בְּרִסָּה וּמִתְּנָה בְּפִי בִּין
10 הַשְּׂמֹת שִׁירָצָה הַפֶּסֶק בִּינֵיהֶם לְחִלּוּת מִן הַתְּכָלוֹת
11 וּבִיחֻד הַדּוֹמִים כְּמוֹ יְהוָה יְהוָה שְׁמוֹ אֱלֹהֵי שְׁמוֹ וְכִכֵּר דְּבָרָנוּ
12 מִמֶּנּוּ לְמַעַל בְּאֶרְצָה וְדִי בּוֹ
13 כְּחַד יָדוֹ וְהָיָה לְחַפְסִיק הַדְּבָר בְּרִסָּה וּמִתְּנָה בְּפִי בִּין
14 הַשְּׂמֹת שִׁירָצָה הַפֶּסֶק בִּינֵיהֶם לְחִלּוּת מִן הַתְּכָלוֹת
15 וּבִיחֻד הַדּוֹמִים כְּמוֹ יְהוָה יְהוָה שְׁמוֹ אֱלֹהֵי שְׁמוֹ וְכִכֵּר דְּבָרָנוּ
16 מִמֶּנּוּ לְמַעַל בְּאֶרְצָה וְדִי בּוֹ
17 כְּחַד יָדוֹ וְהָיָה לְחַפְסִיק הַדְּבָר בְּרִסָּה וּמִתְּנָה בְּפִי בִּין
18 הַשְּׂמֹת שִׁירָצָה הַפֶּסֶק בִּינֵיהֶם לְחִלּוּת מִן הַתְּכָלוֹת
19 וּבִיחֻד הַדּוֹמִים כְּמוֹ יְהוָה יְהוָה שְׁמוֹ אֱלֹהֵי שְׁמוֹ וְכִכֵּר דְּבָרָנוּ
20 מִמֶּנּוּ לְמַעַל בְּאֶרְצָה וְדִי בּוֹ

פשת

21 כְּחַד יָדוֹ וְהָיָה לְחַפְסִיק הַדְּבָר בְּרִסָּה וּמִתְּנָה בְּפִי בִּין
22 הַשְּׂמֹת שִׁירָצָה הַפֶּסֶק בִּינֵיהֶם לְחִלּוּת מִן הַתְּכָלוֹת
23 וּבִיחֻד הַדּוֹמִים כְּמוֹ יְהוָה יְהוָה שְׁמוֹ אֱלֹהֵי שְׁמוֹ וְכִכֵּר דְּבָרָנוּ
24 מִמֶּנּוּ לְמַעַל בְּאֶרְצָה וְדִי בּוֹ

זקף

25 כְּחַד יָדוֹ וְהָיָה לְחַפְסִיק הַדְּבָר בְּרִסָּה וּמִתְּנָה בְּפִי בִּין
26 הַשְּׂמֹת שִׁירָצָה הַפֶּסֶק בִּינֵיהֶם לְחִלּוּת מִן הַתְּכָלוֹת
27 וּבִיחֻד הַדּוֹמִים כְּמוֹ יְהוָה יְהוָה שְׁמוֹ אֱלֹהֵי שְׁמוֹ וְכִכֵּר דְּבָרָנוּ
28 מִמֶּנּוּ לְמַעַל בְּאֶרְצָה וְדִי בּוֹ

טרחא

29 כְּחַד יָדוֹ וְהָיָה לְחַפְסִיק הַדְּבָר בְּרִסָּה וּמִתְּנָה בְּפִי בִּין
30 הַשְּׂמֹת שִׁירָצָה הַפֶּסֶק בִּינֵיהֶם לְחִלּוּת מִן הַתְּכָלוֹת
31 וּבִיחֻד הַדּוֹמִים כְּמוֹ יְהוָה יְהוָה שְׁמוֹ אֱלֹהֵי שְׁמוֹ וְכִכֵּר דְּבָרָנוּ
32 מִמֶּנּוּ לְמַעַל בְּאֶרְצָה וְדִי בּוֹ

כאשר

בטעמים

תלשא

1 כחו המיוחד לו עם הרמת הקול וסבבו באחרונה
 2 בסבוב אחד לבד לזרז לקורא לעיין בתיבה והיא
 3 אך לא כל כך בזריזות וההערה שיעשה בפזר כמו הרומשת אשר
 4 שרצו הסוסים כי פזר הרומשת העיר שעקר הענין בתיבה והיא וראוי
 5 להביט בה והתלשא או התרסא כי משפטם אחד בזה שעל אשר
 6 מעיר על ביאור מיוחד לתיבת הרומשת עם קול לא כל כך גדול ולא
 7 כל כך מתון בפזר. וכמו צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף
 8 כי אחרי הקרני פרה על יהודה התרסא על וקבצו בא להעיר על
 9 דבר מסוגל במתינות מה וכן בזולתם. ואף כשהוא בלי פזר לפניו
 10 בא להעיר על זה ואם תבקשנו תמצאנו. האמת שהמתינות והוא
 11 אינו גדול במתינות הזרקא ולכן אין לו כי אם סבוב אחד ובזרקא
 12 יותר מאחד וכמשפטו וכו' משפט התרסא עם מעט הפרש ביניהם
 13 כי נגינתם שוה כמו שזכרנו ולכן לא השגנו בו במשלים.
 14 כחו המיוחד לו עם הקול גבוה אך לא עם סבוב כלל
 15 להעיר על תכלית הפסק בנות האומר והמשים
 16 בתלשא כאלו הוא נח מזרז התלשא ומשלים הענין כמו וראה הכל
 17 את הנתק ביום השביעי ויקרא סימן יג שיהתרסא על וראה ועל
 18 הנתק אזלא ועל שביעי רביע שהאזלא והרביע משלימים ענין וראה
 19 וכמו וקבצו מכל ישראל כסף שהוא משלים ענין הקבוצ וכן כלם.
 20 וזה בעצמו יובן מכל השני גרישין והרביע הבאים אחרי התלשא
 21 שהם מעידים על זה שהעיר עליו האזלא כי נגינת שלשת אלו
 22 הטעמים שוה האמת כי נגינת הרביע יותר חזקה מכלם כמו שאמרנו
 23 ולכן כחו רב מכלם במעשה הזה שזכרנו ואף שהוא נקודה ולא קו
 24 כי הוא כסדרגות מקבצת שנוקבת בחזק. ולפעמים יהיה אחד מהם
 25 לבד אחרי התלשא והתרסא ולפעמים שנים מהם ולפעמים שלשתם
 26 כפי צורך הענין על פי בונת בעל הטעמים שדעתו רחבה מני ים
 27 ובכלל המאמר שהתחיל בתלשא ושלם עם האזלא והרביע או השני
 28 גרישין כמו שהמאמר שהתחיל בזרקא ושלם בסגולה והם לו אלו
 29 כלם או קצתם בסגולה לזרקא וכל זה כאשר יבואו אחרי התלשא או

התרסא

עשרה eradicator: vis eius sibi ppria cū eleuatione vocis & circuitu in vltimo² una circuitione tm sollicitare lectorē circa cōsiderationē illius dictionis: sed nō cum tāta sollicitudine & excitatiōe q̄ fit in dispfore ut שרצו המים אשר⁴ reptantem quā pduxerūt aqua: nā dispfor existēs in הרושת innuīt q̄ prin cipale rei est in dictione illa: & est considerādum in ipsa: era dicator uero aut scutū q̄ idē sunt in hoc: qui est supra אשר qua⁶ innuīt declarationē propriā dictionis הרושת cum uoce non tam forti nec⁷ tā tarda ut dispfor. Et ut צאו לערי יהודה וקבצו מכל כפר כנף ישראל venite ad ciuitates Ihudæ & colligite ab oī Israelita argentū: nam post cornua vacca q̄ sunt supra יהודה: scutū qd est supra וקבצו venit ad excitandum super⁹ re notabili aliqua tarditate & sic in reliquis. Et sic ēt qn̄ est absq̄ dispfore ante ipm¹⁰ uenit ad excitādū sup hoc: si autē id perq̄sieris repies. Verūt q̄ illa tarditas¹¹ nō est magna sicut tarditas sparsoris: & ideo nō est in eo nisi circuitio una: in sparsore uero¹² plures una. Et sicut ē rō & uis eius sic ē rō scuti cū pua dīa iter eos: cantus enī eorū sunt æql̄es ut diximus: & iō nō curauim² de eis in exemplis. **א**mbulās: uis eius sibi ppria cū uoce alta: sed nō cū circuitiōe oīno¹⁵ inuere finē pausæ itētionis dicē tis ponētis¹⁶ qd ē eradicatorē: q̄ si q̄scat a sollicitudine eradi catoris & explicet rem ipsam ut את הכתק כיום השביעי ut uidebit sacerdos tineam in die septimo Leuitici cap. xiii. quia scutū est supra וראה: & supra¹⁸ הכתק est ambulās: & supra השביעי imminens: ambulans quidē & imminēs perficiunt rē וראה uidēdi: & ut כנף כנף & colligite ab oī Israelita ar gētum: q̄ p̄ficet rē colligēdi & sic oēs.²⁰ Et hoc idē intelligit de ui duorū expulsoꝝ & iminētis ueniētis post eradicatore²¹ q̄ excitāt ad hoc ad qd excitauit ambulās: nā cantus horū triū²² accētūū ē æql̄is: licet cātus iminētis sit fortior oīb² ut dixi mus: & iō vis eius ē maior vi eorū i hoc ope qd dixim²: quīs fuerit pūctus & nō linea: q̄ ē tanq̄ pforatiūū qd pforat for titer: & aliqñ erit unus eorū²⁵ tm post eradicatore & scutū: & aliqñ duo: & aliqñ oēs tres²⁶ fm exigētiā rei fm intētionē dñi accentūū: cuius mens amplior mente nra. Demū ofo q̄ incēpit cū sparsore p̄ficiť cum ambulante & iminente seu duo bus²⁸ expulsoꝝ: ut oratio quæ incēpit cū sparsore p̄ficiť cū pprietate: & sunt ei aut²⁹ oēs aut aliqui eorū ut est proprietas sparsori: & totum hoc quādo uenerint post eradicatorem aut scutum.

De accentibus.

CDe viribus autē pticularibus eorū dicimus q̄ שְׁלִישׁ cathena: vis eius sibi ppria cum eleuatiōe vocis & circuitu eius n̄ mis tardatiōe est facere lectorē audire & intelligere tarditatē & cōsiderationē in re: & iō non⁴ uenit nisi cum disunctione & in dictionibus vniciis nō iunctis nec copulatis aliis⁵ ut יתמהרה & tardauit: ימן & noluit: nam ipsa sola absq; alia dictione facit audire intentionem⁶ loquentis & non indiget alio: & excitat eum circa cōsiderationē in ea: & sunt sexdecim in tota⁷ sacra scriptura & non amplius fm Masara.

⁸**C**סָפָר sparsor: vis eius sibi ppria est ad faciēdum etiā lectorem audire & intelligere cum⁹ eleuatiōe vocis & circuitu eius in fine aliquibus circuitibus¹⁰ fieri aliquā opationē notabilē: & non est solus ut cathena: sed¹¹ oportet ut hēat ofonē paruā cōpositam ex noīe & verbo in quo determinabit loquēs aliquid¹² notabile & opationē notatā: & tūc erit in ea sparsor in extremitate prima¹³ in aliqua dictione dictionū eius seu in noīe seu verbo: & in vltima extremitate erit¹⁴ pprietas quæ est pausans & sigillans intēriōnē ofonis breuiter ut¹⁵ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקֵק & fecit Deus firmamētū: וַיִּשְׁמַעְתָּךְ שְׁמַעְתָּךְ de Hismael autē audiuit: & aliqñ ex duobus noībus¹⁶ absq; uerbo: ut וַתֵּן הַצִּפּוֹר הַחַיִּיתָ & auē viuū: & hoc raro, & licet aliqñ fuerit¹⁷ minister iter eos ut diximus: principales tñ in ofone sunt sparsor¹⁸ & pprietas.

¹⁹**C**מְרִירָה proprietas: vis eius sibi ppria est pausare post sparsorem circa sigillationē²⁰ illius ofonis breuis: & nō reperitur iste accentus nisi²¹ post sparsorem ut diximus: ac si esset finis sparsoris & proprietas ei²² soli toti & semper: quæ est diffinitio proprietatis in logicis.

²³**C**פֶּזֶז dispfor magnus: vis eius sibi ppria cū eleuatione uocis sursum²⁴ & exitu alterius uocis a latere ad sollicitādū lectorē²⁵ & excitādū eū super vna dictione tñ quæ est principalis in ofone ut וַיִּשְׁמַעְתָּךְ שְׁמַעְתָּךְ & omnem animā uiuentem reptantem quam pduxerūt aque: nam disunctio est ante הרומשה reptātem: & supra eam est dispfor qui idicat²⁷ qđ est principale in hoc uersu: & est in hoc cōsiderādū oculo intellectus: & sic וַיִּשְׁמַעְתָּךְ שְׁמַעְתָּךְ & dixit eis exite ad ciuitates lhudæ: qđ disperfor est super וַיִּשְׁמַעְתָּךְ & dixit: qđ est principale illius præcepti.²⁹ **C**קַרְנֵי פֶרֶה cornua vacca: vis eius ut vis disperforis: & appellantur duo disperfores ut diximus.

iiii O

Cחֶלְשָׁה

בטעמים

ואולם

1 בְּכַחוּתֵיהֶם הַפְּרִטִיִּים נֹאמֵר כִּי הַשְׁלֵשְׁתָּ לַחַו
2 הַמְּיוֹחֵד לֹא עִם הַרְמַת הַקּוֹל הֵהוּא וְסִבּוּב
3 מֵאֹד וְאִיחֻדָּו לְהַשְׁמִיעַ לְקוֹרֵא וּלְהִבְנוֹ אִיחֻד וְעִיּוֹן בְּדִבֵּר וּלְכַן לֹא
4 יָבֵא כִּי אִם בְּפֶסֶק וּבְתִיבוֹת מְיוֹחֲדוֹת בְּלִתי מְדוּבָקוֹת וּתְמוּכוֹת לְוֹלָתוֹ
5 כְּמוֹ וְיִתְמָהּ מֵהָמָּה וְיִמָּאֵן כִּי הוּא לְבָדוֹ מִבְּלִי תִיבָה אַחֶרֶת מִשְׁמִיעַ כּוֹנֵת
6 הַמְּדַבֵּר וְאִין צוּרָךְ לְוֹלָתוֹ וּמַעִיר עַל הָעִיּוֹן בּוֹ וְהֵם שֶׁשָּׂה עֶשֶׂר בְּכָל
7 הַמִּקְרָא לֹא יוֹתֵר עַל פִּי הַמַּסְתֵּר :

זרקא

8 כַּחוּ הַמְּיוֹחֵד לֹא לְהַשְׁמִיעַ גַּם בֶּן לְקוֹרֵא וּלְהִבְנוֹ עִם
9 הַרְמַת הַקּוֹל וְסִבּוּב בְּאַחֲרֻנָּה בְּקִצְרָה סִבּוּבִים
10 עֲשִׂיית פְּעוּלָה מִן הַפְּעוּלוֹת רְשׁוּמוֹת וְלֹא יִתְּיָה לְבָדוֹ כְּשֶׁלֶּשְׁתָּ לַרֵּק
11 צִטְרָךְ אֶל מֵאֹד קִטְוֹן מְחֻבֵּר מִשֵּׁם וּפְעֵל אֲשֶׁר יִגְזֹר בּוֹ הַמְּדַבֵּר אִי
12 יֵאָדָּבֵר רְשׁוּם וּפְעוּלָה רְשׁוּמָה וְאִין יִתְּיָה בּוֹ הַזֶּרְקָא בְּקִצְרָה הַרְאִשׁוֹן
13 בְּתִיבָה מִן הַתִּיבוֹת שְׁלֹשׁ אִם שֵׁם וְאִם פְּעֵל וּבְקִצְרָה הַאֲחֻרֹּן תִּהְיֶיהָ
14 הַסְּגוּלָה אֲשֶׁר הִיא הַמִּפְסָקָה וְחֻתְמָה כּוֹנֵת הַמֵּאֲמֵר בְּקִצְרָה כְּמוֹ
15 וְנִעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ וְיִשְׁמַעְעָל שְׁמַעְתִּיךָ וּלְפַעֲמִים מִשְׁתִּי שְׁמוֹת
16 בְּלִי פְעֵל כְּמוֹ וְאֵת הַצִּפּוֹר הַחַיָּה וְהָעֵל הַמַּעֲט וְאֵף שְׁלַפְעִים
17 מִשִּׁירַת בִּינְיָהֶם כְּמוֹ שְׁזַכְּרָנוּ מְכַל מְקוֹם הָעֵקֶר בְּמֵאֲמֵר הֵם הַזֶּרְקָא
18 וְהַסְּגוּלָה :

סגולה

19 כַּחַה הַמְּיוֹחֵד דֵּה לְהַפְסִיק אַחֲרֵי הַזֶּרְקָא בְּחִתִּימָת
20 הַמֵּאֲמֵר הֵהוּא הַקִּצְרִי וְלֹא יִמָּצֵא זֶה הַטַּעַם כִּי אִם
21 אַחֲרֵי הַזֶּרְקָא כְּמוֹ שֶׁיִּמְרְנוּ בְּאֵלּוֹ הִיא תְּכִלִּית הַזֶּרְקָא וְסִגּוּלָה לֹא
22 וּלְבָדוֹ וּלְכָל עַת אֲשֶׁר הוּא גֹדֵר הַסְּגוּלָה בְּמִלְאֲכַת הַהֲגִיוֹן :
23 כַּחוּ הַמְּיוֹחֵד לֹא עִם הַרְמַת הַקּוֹל לְמַעַלָּה
24 וְיִצְיָאָת קוֹל אַחֵר מִן הַצֵּד לְזָרֵי לְקוֹרֵא
25 וּלְהַעִיר עַל תִּיבָה אַחַת לְבָד שֶׁהִיא עֵקֶר הַמֵּאֲמֵר כְּמוֹ הַחִתִּית הַרְמִשָּׁת
26 אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמִּים כִּי דִּפְסָק קוֹדֵם הַרְמִשָּׁת וְעַלֹּי דִּפְסָק שְׁוִירָת
27 שֶׁהוּא עֵקֶר זֶה הַפְּסוּק וְרֹאשׁוֹ לְחִבִּיט בּוֹ בְּעִין הַשֶּׁכֶּל וְכֵן וַיֹּאמֶר לָהֶם
28 וַיֵּצְאוּ לְעָרֵי יְהוּדָה שֶׁהִפְזֹר עַל וַיֹּאמֶר שֶׁהוּא עֵקֶר הַצִּוּי הֵהוּא :

קרנו

29 פָּרַח כַּחוּ בְּכַחַת הַפְּזֹר וְנִקְרָאוּ שְׁנֵי פָּזִירִים כְּמוֹ שְׁזַכְּרָנוּ :
חֲלָשָׁא

בטעמים

1 במקרא ואף שלא רבו ואולי נעשה כן לאורך הפסוק שלא יאריך
 2 יותר ונשוב אל עניננו ונאמר כי הפשט גם כן בכלל המעמידים
 3 ובצד מה התייב אחריו והמסבכים ותולים הדבור כמעט שיעכבוהו
 4 בסבוב הם שלשלת וזקא ופזר גדול וקרני פרה ותלשא ואזלא
 5 ושני גרישין ורביע ותביר ותירין חוטריין האמת כי הממשיכים
 6 והמעמידים והמסבכים הדבור שזכרנו אינם כלם בשוה עושים זה
 7 כי קצתם יותר וקצתם פחות כמו שזכרנו למעלה וזהו יותר נראה
 8 במעמידים ואף שיעלם בממשיכים וזה כי הפסק הוא במדרגה
 9 ההתחלנה מהעמדה ואף שיקרא פסק כי הזקפים במדרגה עליונה
 10 ממנו וטרחא ואתנחתא ביותר מהם והסוף פסוק ביותר ויותר כמו
 11 שזכרנו בשוה מיני ההעמדה אשר הפסק היותר חלוש שבכלם
 12 וכן בין המסבכים השלשלת הוא במעלה עליונה כי הוא מסבב
 13 הקול ומעכב מאד ואחריו בעכוב וסבוב זקא ואחריו פזר גדול
 14 וקרני פרה ואחריו תלשא ואחריו אזלא וגרישין ורביע שהם מנגינת
 15 אחת ואחריהם תביר ותירין חוטריין שחז מנגינה אחת ואם יביט
 16 האדם בעין שכלו בנגינתם ימצא כי אין בדברי אלו נפתל ועקש עד
 17 שבאלו הטעמים ימצאו התלקים המצטרפים לבחינת הוראות
 18 המאמר שזכרנו וביחוד ההעמדה וההפסק והסלוק ואמנם הדבוק
 19 ימצא ביחוד למקף כי לו לדבק תיבות עם הממשיכים והמפסיקים
 20 כמו שנוצר בשער שול המיוחד בזה הספר אשר בעבור זה לא נדבר
 21 ממנו בפרטות בין הטעמים בדרך המדקדקים המדברים ממנו
 22 ביניהם רק בכללות אומר כי המקף לא יבא כי אם בתנועה גדולה
 23 שהוא מהאמות וצריך שיהיה בינו לטעם המלה שאחריו אות נראית
 24 כמו נון ואין עוד ולפעמים יבא בתנועה שפלה וזה בשתהיה המלה
 25 שאחריו מלך ושוא ומלך ובמלך האתרון טעם גדול כמו ואם יתקפו
 26 האחר ואמנם הפירוד ימצא לזקף גדול ולאחנה ביחוד כמו
 27 שהמשלנו למעלה וגם לקצת המפסיקים אם יובט היטב במקרא
 28 ולאחבת הקצור לא נדבר מהם יותר בזה המקום וזה יספיק בכח
 29 הטעמים הכללי

De accentibus.

in sacra scriptura licet nō multi: & forte fit hoc pp plixitatem
uersus ne amplius² ptrahat. Et redeunt ad nrm ppositū di-
cimus q̄ disūctio ē ēt ī numero firmatiū: ³ & aliquo mō sedēs
post eā. Circuētes autē & sustinētes oronem quasi sustinētes eā
⁴ circulariter sunt cathena: sparfor: disperfor magnus: cornua
vacca: eradicator: ambulans: ⁵ duo expulsores: iminens: fran-
gens: & duo baculi. Verūtn̄ q̄ ptrahētes⁶ & firmātes & circuē-
tes orationē p̄dicti non oēs equaliter hoc faciunt: ⁷ nam aliqui
magis: aliq̄ uero minus vt superius diximus: & hoc magis ap-
paret⁸ in firmatibus: licet occultetur in ptrahētibus: nā disū-
ctio est in gradu ⁹ inferiori firmatiōis licet appellet disūctio:
erecti enim sunt in superiori gradu ea: ¹⁰ labor autē & pausa su-
spirationis magis: finis autē uersus magis & magis sicut ¹¹ di-
ximus in sex speciebus firmationis: quaz̄ disūctio est debilior
oīum. ¹² Et sic inter circuētes cathena est in gradu superiori:
nam ipsa circuit¹³ vocem & eam retinet nimis: & post eam in
retinentia & circuito sparfor: deinde disperfor magnus¹⁴ & cor-
nua vacca: deinde eradicator: deinde ambulans: & expulsores:
& iminēs qui sunt eiusdem cantus: ¹⁵ deinde frangens: & duo
baculi qui sunt eiusdem cantus. Si autē inspexerit ¹⁶ aliq̄s ocu-
lo intellectus eorum cantus inueniet q̄ ī uerbis meis nihil est
tortuosum & indirectum: adeo q̄ ¹⁷ in his accentibus repiunt
partes necessariae circa cōsiderationē significationū ¹⁸ orōnis
p̄dictam: & p̄cipue firmationē: pausam: & abscissionem.
Coniunctio autem ¹⁹ reperit proprie מן copule: nam ei est co-
pulare dictiones cum ptrahentibus & pausantibus ²⁰ ut dictū
est in cap̄lo suo pprio in hoc libro: & pp hoc nō loq̄mur ²¹ de
eo p̄cipue inter accētus ut grāmatici qui loquunt de eo ²² in
ter eos. Sed vniuersaliter dico q̄ copula nō uenit nisi in motu
magno ²³ qui est ex matribus: & oportet ut sit inter eam & accē-
tum dictionis subsequētis l̄ra appārens ²⁴ ut nun & nō aliud:
& aliq̄n uenit in motu inferiori: & hoc q̄n erit dictio ²⁵ post eā
& in ea rex & sceua & rex: & in rege vltimo accētus magnus ut
האור ²⁶ ואם יתקפו & si quispiā pualuerit. Sepatio uero repitur
erecto magno & pausa suspirationis p̄cipue sicut ²⁷ dedimus
exēplū superius: & etiā quibusdā pausantibus si bene īspiciat
in sacra scriptura: ²⁸ & breuitatis grā nō loq̄mur amplius de
eis ī hoc loco: & hoc sufficiat de vi ²⁹ vniuersali accentuum.

¶ De viribus

De accentibus.

aliquid: sed adhuc nō est expleta iterio loq̄ntis ut ^{כִּיזֶר חֶסֶד לְאֵלִים} ² qui custodis misericordiā in mī-
lia q̄ aufers iniquitatē & scelera atq; peccata & mūdificās nō mūdificat: qm̄ ibi est accētus paufans: & vī³ q̄ ibi expleuerit fmo-
nem cū ibi fuerit uerbū: sed adhuc loquēs est sustinens ad p̄se-
quēdū⁴ in eloquio suo cū dixerit ^{פֹּקֵד} q̄ reddis iniquitatē patrū
&c. Pausa autē est ^{בְּנֵי עֵלִית} catulus leonis Ihu-
da ad p̄dā fili mi ascēdisti: q̄a exp̄ssit fmonē & vī oīo p̄fecta:
sed adhuc sustinet ad copulandū⁶ ei ^{בְּרַע רַבֵּן בְּאַרְיֵה וּבְלֵבָא בִּי יִקְיָמוּ} ei
regescens accubuiſti ut leo: & q̄ si leona q̄s suscitabit eū: & hac
pauſa est maior⁷ p̄cedentib⁸: & est pauſa suspirationis a deo q̄
pōt esse in eo finis uersus ut in exēplo⁸ p̄dicto, Et erit duobus
modis, Priō qdē in seq̄la sermonis ut in exēplo p̄dicto.⁹ Scdo
uero inter p̄tes fmonis: & hoc in uno uersu ut ^{יִדְעִי בְּנֵי יִדְעִי גַם} ¹⁰ ^{יִדְעִי בְּנֵי יִדְעִי גַם} scio fili mi scio & iste qppe erit i p̄p̄m & multi-
plicabit sed frater eius minor: nā cū dixerit scio¹¹ erat in mēte
sua narrare excellētiā minoris: & posuit in medio & iste qppe
erit in p̄p̄m: & sic¹² q̄ ipse erit i p̄p̄m & multiplicabit sepauit
inter cōiūcta: & silr in diuersis uersib¹³ ut in Abrahā in reb¹⁴
Hismael, Abscissio autē est¹⁴ cū expleuerit oīonē penit¹⁵: & hoc
in fine uersus seu i spacio qd ē iter capla: ¹⁶ & i fine uersus erit
qñ loq̄ i vno uersu de re aliqua: & i alio de¹⁶ re diuersa a priā:
ergo circa cōsiderationē significationū oīonis repiunt¹⁷ accē-
tus diuersi, Demū accētus alig sūt ad p̄trahēdū oīonē: & alig
¹⁸ ad firmādū oīonē: & alig ad circuēdū oīonē & sustinēdū eā.
Qui autē sunt¹⁹ ad p̄trahēdū oīonē sunt cornua: plōgās: & lu-
na vnus diei: & alii ministri: ²⁰ & subulinū cū eis: nā sūt mīstrī
regibus ad p̄trahēdū fmonē vī quo ueniāt, ²¹ Firmātes autē
oīonem sunt p̄cipue disūctio: erecti: labor: pauſa suspiratiōis
²² & p̄p̄ietas: q̄ est silis pauſe suspiratiōis aliquo mō: & p̄cipue
pauſa suspiratiōis ē firmās²³ ac ēt paufans p̄ter firmationē suā:
& finis uersus ēt q̄ abscissor penitus. ²⁴ Verūtū q̄ finis uersus
aliquē nō erit finis rei & cōplemētū eius²⁵ ut in Gen. cap. xxiii.
²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²

בטעמים

1 אוֹמֵר אֲבָל עֲדִיּוֹן לֹא נִשְׁלְמָה כּוֹנֵת הַמִּדְבָּר כִּמוֹ נוֹצֵר הַסֵּד לְאַלְפִים
 2 נוֹשֵׂא עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה שְׁשֹׁם טַעַם מִפְּסִיק וְנִרְאָה
 3 שְׁגֹר אוֹמֵר בְּהִיּוֹת שֵׁם הַפֶּעַל אֲבָל עֲדִיּוֹן הַמִּדְבָּר תְּלוּי וְעוֹמֵר לְהוֹדוֹף
 4 בְּדַבּוּר בְּאִמְרוֹ פּוֹקֵד וְגו'. וְהַהֲפֵסֵק הוּא גֹר אֲרִיָּה וְהוֹדָה מִטָּרֵף
 5 בְּנֵי עֲלִית כִּי נִגְזֹר אוֹמֵר וְנִרְאָה דַּבּוּר שְׁלֵם אֶךְ עֲדִיּוֹן תְּלוּי לְהַתְחַבֵּר
 6 אֶל פֶּרַע רִבֵּץ בְּאֲרִיָּה וְכָלִיָּא מִי יִקְיָמֵנוּ וְכו'. וְזֶה הַפְּסִיקוֹ יֵתֵר עַל
 7 הַרְאִשׁוּגִים וְהוּא אֶתְנַחַח עַד שְׁאִפְשֵׁר שְׂיָבֵא בּוֹ סוֹף פְּסִיק כִּמוֹ בְּמִשְׁלַ
 8 שְׁזָכְרֵנוּ. וְיִהְיֶה בְּשֵׁנֵי פָנִים. הָאֶחָד בְּמִשְׁךְ הַדַּבּוּר כִּמוֹ בְּמִשְׁלַ הַנִּזְכָּר
 9 וְהַשֵּׁנִי בֵּין חֲלָקֵי הַדַּבּוּר. וְזֶה בְּפִסּוֹק אֶחָד כִּמוֹ יִדְעִיתִי בְּנֵי יִדְעִיתִי גַם
 10 הוּא יִהְיֶה לְעַם וְגַם הוּא יִגְדֹּל וְאוֹלָם אֲחִיו הַקָּטָן כִּי בְּאִמְרוֹ יִדְעִיתִי
 11 הֵיחָ בְּרַעְתּוֹ לְהַגִּיד גִּדּוֹל הַקָּטָן וְהַכֵּנִים בְּנִתִּיִּים גַם הוּא וְכו'. כִּי גַם
 12 הוּא יִהְיֶה לְעַם וְגַם הוּא יִגְדֹּל הַפְּרִיד בֵּין הַדַּבְּקִים וְכֵן בְּפִסּוֹקִים
 13 מִתְחַלְפִים כִּמוֹ בְּאַבְרָהָם עַל עֲנִיָּן יִשְׁמַעְיָאֵל. וְאוֹלָם הַסְּלֹק הוּא
 14 כְּשִׁישׁוּלִים דַּבּוּר לְגַמְרֵי וְזֶה בְּסוֹף פְּסִיק אוֹ בְּרִיּוֹת שְׂבִינֵי הַפְּרָשׁוֹת
 15 וּבְסוֹף פְּסִיק יִהְיֶה כְּשִׁישׁוּרֵי בְּפִסּוֹק אֶחָד עַל עֲנִיָּן אֶחָד וּבְאַחֵר עַל
 16 עֲנִיָּן מִתְחַלֵּף לְרִאשׁוֹן. הֵנָּה אִם כֵּן בְּבִחִינַת הַזְּרָאוֹת הַמֵּאֲמֵר צְרִיכִים
 17 טַעַמִּים מִתְחַלְפִים. וּבְכָלֵל הַטַּעַמִּים מֵהֶם לְהַמְשִׁיךְ הַדַּבּוּר וּמֵהֶם
 18 לְהַעֲמִיד הַדַּבּוּר וּמֵהֶם לְהַסֵּב הַדַּבּוּר וְלִתְלוֹתוֹ. וְאַמֵּנִם אֲשֶׁר הֵם
 19 לְהַמְשִׁיךְ הַדַּבּוּר הֵם הַשּׁוֹפְרוֹת וְהַמֵּאֲרִיד וְיִרְחַ בֶּן יוֹמָו וְיֵתֵר הַמְּשַׁרְתִּים
 20 וּמֵאִילָא עִמָּהֶם כִּי הֵם מְשַׁרְתִּים לְמַלְכִים לְהַמְשִׁיךְ הַדַּבּוּר עַד הַגִּיעַם.
 21 וְהַמְּעִמִּידִים הַדַּבּוּר הֵם בִּיחּוּד הַפְּסִיק וְהַזְקָפִין וְיִטְרָחָא וְאַתְנַחְתָּא
 22 וְסִגּוּלָה הַדּוּמָה לְאַתְנַחְתָּא. בְּצֹר מִדָּה וּבִיחּוּד הַבְּאִתְנַחַח הוּא מְעִמִּיד
 23 וּמִפְּסִיק מְלַבֵּד הַהַעֲמָדָה שְׁלוֹ וְהַסּוֹף פְּסִיק גַם כֵּן כִּי הוּא מְסַלֵּק מִכָּל
 24 כֹּל. הָאֻמָּת כִּי לְפַעַמִּים הַסּוֹף פְּסִיק לֹא יִהְיֶה סוֹף הָעֲנִיָּן וְתִכְלִיתוֹ
 25 כִּמוֹ בְּבִרְאשִׁית סִימָן כֹּג וַיִּקֶּם שְׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בְּמַכְפֶּלֶה אֲשֶׁר לִפְנֵי
 26 מִמְּרָא הַשְּׂדֵה וְהַמְּעִרָה אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשְּׂדֵה אֲשֶׁר בְּכָל
 27 גְבוּלוֹ סָבִיב וּמִתְחִיל הַפְּסִיק הָאֶחָד לְאַבְרָהָם לְמַקְנֵה וְכו'. שְׁאֵלִיו שֶׁב
 28 וַיִּקֶּם. וּבְזֶה הַפְּסִיק הַשֵּׁנִי נִשְׁלֵם הָעֲנִיָּן וְלִכְן טַעַם הַפְּסִיק אֶחָד וַיִּקֶּם
 29 לְהַפְּרִידוֹ מִשֵּׁם וּלְהַדְבִּיקוֹ עִם הַפְּסִיק הָאֶחָד וְכֵן יִזְוָלוּ מִדְּפִסּוֹקִים
 בַּמִּקְרָא

בטעמים

1 הפירוד הוא פאשר במאמר יהיו חלקים דבקים מונחי האמת בספור
 2 על מתכונתם וזה בתיבה אחת או רבות או מאמרים מתחלפים אשר
 3 בתיבתם דבקים יורידו ספק ברהבנה פונת המדבר ולכן יפרידום
 4 האחד מחבירו להבין אליהם שומעים דעת המדבר והוא הנקרא בלשון
 5 רבותינו וברונם לברכה סירוס באמרים סרסו ודורשו כמז ונר
 6 אליהם טרם יכבה ושמואל שוכב בהיכל יהוה בשמואל סימן ג כי
 7 האתנה בתיבת שוכב מפריד שרא תדבק תיבת בהיכל יהוה עם שוכב
 8 שלא יראה חן שהיה שוכב בהיכל יהוה רק תיבת בהיכל יהוה עם
 9 הפירוד לפניו שב אל תיבת יכבה והוא טרם יכבה בהיכל יהוה
 10 שמואל שוכב וכן בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו רצחק בל
 11 בראשית סימן לט כי בתיבת אלי פור גדול להפריד להשיב אליו רצחק
 12 כי שלא יראה הבאת לתכלית רצחק כי שהיה דבר זר וההעמדה
 13 היא כשעמוד המדבר ברוחו כאלו ישים רסן ומתג בפיו להשיב רוחו
 14 בדבור אף כי עדיין לא השלים לתניח דבר מכון וההפסק הוא
 15 כשגזר מכון מה בדבורו אבל עדיין הדבור תולה לחבר בו ענין אחר
 16 כשעטף ומתחבר אל הקודם והסלוק הוא כשהשלים המדבר מה
 17 שברעתו לומר ובכן תהיינה בהפסק העמודות ובסלוק הפסקים
 18 רבים והנה ההעמדה תהיה על ששה פנים הראשון באמרינו בתיבת
 19 אל או תואר אחר כמו יהוה יהוה אל רחום ותנו כי אחרי יהוה
 20 הראשון הפסק וזהו המקל אשר בין השני שמות והשני כי תהיה
 21 בסוף תיבות שמות או תארים רבים אשר תאות שם העמדה יתרה
 22 כמו ההפסק שיש על יהוה השני שהוא זקף קטון והשלישי הוא
 23 כשתבוא לחבר מה שנכתב נפרד וראוי להיות אחד כמו בדר לעזכר
 24 שנכתב בשתי תיבות וראוי להיות אחת וכן הוא המקף אשר בתיבת
 25 בדר והרביעי הוא בתוכחה והקריאה כמו הוי גוי הוי ארץ
 26 צלצל בנפיים הוי כל צמא שבכלם טעם מפסיק אבל לא הפסק שלם
 27 כי עדיין לא נגזר אומר כלל החמשי הוא בתמיה ובשאלה כמו
 28 הליהוה תגמלו זאת למת יהוה תעמוד ברחוק כי גם שם טעם מפסיק
 29 אף כי לא נשלם המאמר והששי הוא כשנראה הדבור גזר

De accentibus.

Sepatio autē ē qñ in orōne fuerint ptes cōiūctę & iportātes qđ dē ueritatē in narratiōe² put sunt; & hoc ī una dictiōe seu multis seu orōnibus diuersis: qđ dē³ cū fuerint sic cōiūctę genera bñt dubiū in itelligētia mētis loquētis: & iō sepant eas⁴ abinuicē ad faciēdū itelligere auditores itētionē loqntis: & est id qđ sapientes nři appellāt כְּרוֹס cū dixerint וְדוּרְשׁוּ וְדוּרְשׁוּ ut אֱלֹהִים וְדוּרְשׁוּ וְדוּרְשׁוּ Samuel dormiebat ī tēplo dñi Samu. ca. iiii. nā⁵ pausa suspiratiōis est in dictiōe שׁוֹכֵב dormiebat ad h ut nō copulet dictiō בְּחִיל⁶ ī tēplo dñi dictiōni שׁוֹכֵב dormiebat⁸ ne videat (absit) qđ dormiebat ī tēplo dñi: sed dictiō בְּחִיל⁷ ī tēplo dñi cū⁹ sepatione antea tēdit ad dictiōnē יכבה extingueret: qđ est ante qđ extingue ret ī tēplo dñi¹⁰ Samuel dormiebat: & sic אֱלֹהֵי הַעֲבָדִים אֲשֶׁר בָּא אֱלֹהֵי הַעֲבָדִים אֲשֶׁר בָּא אֱלֹהֵי הַעֲבָדִים venit ad me fuus habre² quē itroduxisti nobis ut illuderet me¹¹ Gen. ca. xxxix. nā in dictiōe אֱלֹהֵי ad me est disp for magn² ad sepandū & faciēdū tendere ad eā dictiōnē ut illuderet me: ad hoc¹² ut nō videat qđ itroduxit eū ad hoc ut illuderet me: qđ eēt qđ extraneū. Firmatio autē¹³ est qñ firmat loquēs ī flatu suo ac si poneret frenū & refrenationē in ore ad respirādū¹⁴ ī loqā: licet adhuc nō pfecerit pponere rē itentā. Pausa at est¹⁵ qñ expfērit intētū aliqd in eloquo suo: sed adhuc eloquē ē suspēfū ut copulet ei aliud¹⁶ cōtinuatū & iūctū pīo. Abscissio uero est cū pfecerit loqns id¹⁷ qđ itēdebat dicere: & sic erunt ī pausa firmatiōes: & ī abscissione pause¹⁸ multę. Firmatio at erit sex modis. Prim² qđ dē qñ dicimus in dictiōe¹⁹ אֱלֹהֵי seu agnōiatiōe alia ut אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנּוּן dñe dñe Deus misericors & clemēs: nā post primū dñe²⁰ est disunctio: & ē baculus qđ est itē duo hęc dñe dñe. Scds ē qñ²¹ ī fine dictiōnū fuerint noīa seu alia agnōia in qđ²² cōuenit ibi firmatio nimia²³ ut ē pausa qđ est supra scdm dñe: qđ est erectus puus. Tertius ē²⁴ qñ venit ad cōiūgēdū id qđ scriptū est sepatū: & debet eē unū ut כָּדָר לְעוֹמֵר²⁵ qđ scriptū ē cū duab²⁶ dictiōnib²⁷ & debet eē vna: & tūc ē copula qđ est ī dictiōe²⁸ כָּדָר. Quartus ē in castigatiōe & vocatiōe ut אֱלֹהֵי הַעֲבָדִים ve gēti peccāti כְּפִי צִלְעָל כְּפִי צִלְעָל ve terrę cymba lo ala: צִלְעָל ve oī sītēti: ī qđ²⁹ oībus ē accētus paufans sed nō pausa cōpleta: qđ adhuc nō est dereterminatus fmo oīno. Quītus uero ē cū admiratiōe & itērogatiōe ut³⁰ הֲלֹא הַיּוֹדֵה תִּגְמַלֵּךְ hęcine redditis dñō: תַּעֲמֹד בְּרוּחַךְ quare dñe stas a lōge: quia ibi ēt est accentus paufans: licet fmo nō fuerit expletus. Sextus uero est qñ videbimus sermonem determinatē aliquid

De accentibus.

וַיִּבֶן וַיִּשָּׂא & adduxit ei vinū & bibit: & aliquñ minister eius est p
longās ut וַיִּבֶן כְּשֶׁמוֹ & וַיִּקְרָא & uocauit eam Nouabus noīe suo.

² **C** subulinum: aliquādo ministrat in fine uersus ut di
cemus³ paululum postea: & etiā erit in eadē dictiōe cum⁴ ante
cedente & ambulante ut לְדִרְוֹתֵיכֶם Levitici cap^o. xxi. sed non
in fine uersus⁵ omnino.

⁶ **C** finis uersus: eius minister ante eū p longās: & hoc
semp nisi in quinq⁷ locis⁸ in qbus minister est כְּשֶׁמוֹ subulinū:
ut לְדִרְוֹתֵיכֶם Numeri cap. xv. ⁹ Demū ante finē uersus p longās
cum hoc q sit vna dictiō pter dictionem¹⁰ paruā: si aut fuerint
duo prolongantes: vnus qdē erit non principalis: alius vero
principalis: & hoc¹¹ rarissime. Inuenimus tñ aliquñ ut diximus
paulam suspirationis & finē uersus¹² iūctos ut שְׁנֵי הַשְּׂבָעִים לְקַמְּצֵם
anni fertilitatis in manipulis.

¹³ **C** Et postq locuti fuimus de noībus accētū & figura & cā
tu & ordine eorū¹⁴ in sacra scriptura: debemus loq de viribus
eorum: & anteq deueniamus ad vires eorū¹⁵ pticulares loque
mur de vi eorū vniuersali. Et dicimus q accētus est signū indi
cans cōsonantiā¹⁶ oīonis aut vocis aut dictiōis tam ascēdētē
q rectā q ēt & sustinentē: & hoc¹⁷ qdē in firmatione seu decli
natione ad sequelā plationis ad necessitatē eloquiū seu ad de
corem eius¹⁸ in spēbus plationū eius seu ad cōsiderationē si
gnificationū eius: nā quēadmodū nō est syllaba pnūciationis
absq¹⁹ pūcto: sic ēt nō est vox absq²⁰ accētu. Quare ad neces
sitatē eloquiū in oī oīone & dictiōe²¹ & syllaba pnūciatiōis re
perit aliq accētus necessario. Quod aut est ad decorē²² pnū
ciationis ē ad fugiēdū grauitatē & difficultatē platiōis in arte
declinatiōis²³ dicētis ut sit auditus & bñ receptus ab audienti
bus. Vtilitas aut speciei pnūciatiōis est²⁴ cōueniētia loquētī
bus: & ei qd dicūt fm cōditiones eorū & cōditionē audientiū
²⁵ ad cōseruandū getē sentī & celeritatē puerorū & debilitatē
& molliciē mulierū: exēpli causa²⁶ & similia ex cōditionib²⁷ di
spositionū hoīum respectu quorū erit eloquiū. ²⁸ Quod aut
est ad cōsiderationē significationū oīonis est qnq²⁹ modis³⁰. s.
cōiūctione: sepatiōe: firmatiōe in sermone: pausa: & absce
sione ut declarabimus. ³¹ Cōiūctiō aut est qñ fuerint i oīone
duæ dictiōes: si aut fuerint³² sepatē generabūt malā itelligētiā
in uerbis loqntis: & cū fuerint cōiūctē melius erit eloqū. ³³ Co
pula aut est q cōiūgit ut declarātū est in cap^o eius in hoc libro.

Separatio

בטעמים

1 לך יין וישתה : ולפעמים משרתו מאריך כמו ויקרא לה נכח בשמו :
 2 **מאילא** הוא לפעמים משרת לסוף פסוק כמו שנאמר
 3 תבך אחר כך וגם כן יהיה בתיבה אחת עם
 4 הקדמא אזלא כמו לדורותיכם בויקרא סימן כב אך לא בסוף פסוק
 5 כלל :

6 **סוף** פסוק משרתו לפניו מאריך לעולם מלבד ה מקומות
 7 שמשירתו מאילא כמו במדבר סימן טו לדורותיכם
 8 ובכלל לפני סוף פסוק מאריך ובלבד שתהיה תיבה אחת לבד מלה
 9 זעירא ואם יהיו שנים מאריכים האחד יהיה טפל והשני עקר וזה על
 10 המעט מעט והנה מצינו לפעמים כמו שזכרנו בהנהגה וסוף פסוק
 11 דבוקים כגון שני השבע לקמעים :

12 **ואחרי** דברינו משמות הטעמים וצורתם ונגינתם וסדרם
 13 בפתוב ראוי לנו לדבר בלחם וטרים דברינו בלחם
 14 הפרטי נדבר בלחם הכללי ונאמר כי הטעם הוא סימן מורה חיו
 15 המאמר או הקול או התיבה אם העולה אם הישר ואם המכורבל וזה
 16 בהעמדה או בנטיית אל משך המבטא לחיוב הדבור או להפחיתו
 17 למיני מוצאים או לבחינת הוראותיו וזה כי כמו שאין גור הברה בלי
 18 נקודה כן אין קול בלי טעם ולכן לחיוב הדבור בכל מאמר ותיבה
 19 וגור הברה ימצא טעם מה בהכרח ואמנם מה שהוא לתפארת
 20 המבטא הנה הוא לברוח מכובד וקושי המוצא במלאכה הטיית
 21 האומר להיות נשמע ומתקבל לשומעים ותועלת מיני המוצא הוא
 22 הנאות למדברים ואף מה שיאמרו לפי תנאיהם ותנאי השומעים
 23 לשמור נחת הזקנים ופחו הנערים וחלשת ורפיון הנשים דרך משל
 24 וכיצא בזה מתנאי איכות עניני האנשים אשר יהיה הדבור לפי ערכם
 25 ואמנם מה שהוא לבחינת הוראות המאמר זה יהיה בחמשה דרכים
 26 בדבוק ופירוד והעמדה במאמר והפסק וסלוק כמו שנבאר
 27 ואמנם הדבוק הוא כאשר תהיינה במאמר שתי תיבות ואלו תהיינה
 28 נפרדות יולידו הבנה רעה בדברי המדבר ובדבוקם ייטב הדבור
 29 והמקף הוא המדבק כמו שנזכר בשער שלו בספר הזה ואמנם
 הפירוד

בטעמים

י תיב

אין לו משרת לפניו רק הוא משרת לזולתו כמו
שנאמר ומדרך התיב שלא יבא כי אם במלה
זעירא בת תנועה אחת כגון את בן כי או במלה מלעיל בת שתי
תנועות כמו ארץ שמן ואם תסמך אחת מאלו המלות זעירות בת
תנועה אחת או מהמלות מלעיל בת שתי תנועות לתיבה אחת
תהיה המלה זעירא פשוט והמלה מלעיל שני פשוטין כמו ורעה מרי
חרש בחדשו ואם שופר מהופך או מאריך קודם לה יוסב התיב
לשני פשוטין כגון לא יסור שבט מיהודה ולפשוט במלה זעירא כגון
אם נא מצאתי חן בעיניכם ומדרך התיב שימשך אחריו הנקרא אך
לא הפשוט כי אם בשנים עשר מקומות

שופר

מכבדל ושופר עליו הם משרתים לזקף קטון ולפעמים
לאחרונה כמו שזכרנו ולא יצטרך להשיבו פה
הוא פסק ממש ונקרא לגרמיה כמו שזכרנו כאשר הוא
בין שני ישרים ואחריהם רביע כמו ויהי בשלשים שנה
ואם שלשה ישרים קודם הרביע ויהיה לגרמיה אחר אחר הראשון
ולגרמיה עוד אחר השני כמו ויצא לוטי וידבר אל חתניו לוקחי
כנותיו וכישר אחר ואחריו רביע מצאנו גם כן לגרמיה כמו ליני
הלילה ואם קודם הישר והלגרמיה תיבה אחת לבר מלה זעירא
תהיה במאריך כמו והנה מצרים גוסס אחריהם ואם יבואו שני
ישרים בלי רביע יהיו אז בלי ספק רגאחר שופר ישר וספל ורשני
מעמיד ועקר כמו מאת כל איש אשר ירבנו לבו ובכלל הישר הוא
המשרת תקרוב אליו תמיד ואם יקדם לו משרת אחר יהיה הישר ואם
שנים הראשון יהיה מאריך וחשני ישר ואם שלשה הראשון ירירה
קדמא וחשני מאריך והשלישי ישר והלגרמיה גם כן יבדל מהפסק כי
לאחר לגרמיה לא תבא לעולם ארנחתא ולא ימצא קרוב אליו
מהמלכים לולי ארבעה והם פזר רביע גריש ופשוט ועוד כי לגרמיה
מתחזק ירי קול הפעל אבל לא כן הפשוט

תריז

חוטריז לפעמים משרתו ורגא כי הווא קרוב לתביר
אך לא חזק כמוהו בשבירת הקול וההפסק כמו ויבא
לו

De accentibus.

כ sedens: nullū hēt ministrū ante eū imo ipse est minister alteri ut² parebit. De more autē sedētis est ut nō sit nisi i dictiōe³ parua hñte vnū motū ut ארץ כנני aut in dictiōe pducte habēte duos⁴ motus ut ארץ שמן. Si autē cōtinuata fuerit vna hāc dictiō num paruarū habens⁵ vnum motum aut dictiōnū productarum habens duos motus alteri dictiōni: tunc dictiō pua erit cum extēso: dictiō uero pducte cum duobus extēsis vt ויהי מרי⁶ & erit in quolibet mēse mēsiū: si autē cornu reuersum seu plongās ante eam: cōuertit sedēs⁸ ad duos extēsos ut לא יסור שבט מיהודה nō auferet sceptrū a lhuda: & ad extēsum in dictiōne parua ut חן בעיניכם⁹ אם נא מצאתי חן בעיניכם si repi gratiā in oculis vris: & de more stātis ut sequat post ipm erectus: sed¹⁰ nō extensus nisi in duodecim locis.

י cornu sustinens & cornu exaltatum: sunt ministri erecti parui: & aliqn¹² pausa suspensionis ut diximus: & non oportet hoc hic reiterare.

כ cōfringēs ossa: est ipsamet disiunctio: & appellat cōfringes ossa ut diximus qñ fuerit¹⁴ inter duo recta: & post ea iminens ut diximus qñ fuerit¹⁵ & fuit in triginta annis: si autē tria recta ante iminentē erit vnus confringens post primum: & alius post secundū: ut בנותיו¹⁷ בנותיו לוקח: & exiuit Loth & locutus est generis suis accipiētibus filias suas: & in recto vno & post ipm iminens inuenimus etiā confringētem: ut morare hac nocte. Si autem ante rectum & confringentem fuerit vna dictiō prater dictiōnem paruam¹⁹ erit cū plongāte ut ונה מצרים נוסע אחריהם ecce aegyptus mouebat post eos. Si uero fuerint duo²⁰ recta absq iminēte: tūc erūt pcul dubio: vnū qdē cornu rectū & nō principale: scdm uero²¹ firmās & principale ut מאת כל איש אשר ידבנו לבו a quolibet q ex corde suo vltro sese obtulit. Demū rectū est²² mīster pxim²³ ei sp. Si autē pcesserit eū vnus minister erit rectū: si autē²⁴ duo: prim²⁵ qdē erit plongans: scdus uero rectū. Si uero tres: primus qdē erit²⁶ aīcedēs: scdus autē plōgās: tertius uero rectū. Cōfringēs quoq differt a disiunctiōe qm²⁷ post cōfringētē nunq uenit pausa suspensiōis: & nō repit ppe ipm²⁸ ex regib²⁹ nisi qtuor: & sūt dispfor: iminēs: expulfor: & extēsus: & ē q cōfringēs²⁷ sustērat sonū uerbi sed nō sic disiunctio. **י** duo baculi: ali qñ ministri eorū sunt gradus: nam sunt quasi similes frangēti: sed nō sic fortes ut ipsum in fractione vocis & pausa vt ויבא לו

De accentibus.

& sunt qui excipiunt a regula qui sunt quiddecim & sunt positi in Masara. Si autem fuerit² disunctio inter duas dictiones: tunc erunt gradus et minus quam tres reges³ ut ויחלק עליהם לילה & diuisa fuit eis nox: & aliquando ueniunt plangans & frangens etiam in una dictione cum hac conditione quod non sit inter ea nisi sceua tamen ut וישבו. Si autem uenerint duae dictiones ante frangentem: in prima quidem erit antecedens: in secunda uero gradus aut plangas. Cum uero ante eum fuerint tres ministri: primus quidem erit scutus: secundus uero antecedens: & tertius gradus ut פקד משה ואהרן אשר quos numerauit Moyses & Aron⁸ Deuto, cap. iii. aut uere scutus antecedens aut plangas. Si uero ante eum fuerint quatuor ministri: primus quidem erit rectus & postea alii tres. Sic est si ante frangentem¹⁰ fuerint duae dictiones praeter quam erunt duo expulsores ut ויתנה' להמן בן המרתא & dedit eam Aman filio Medatae: & sic etiam frangens ueniens post erectum & erectum si fuerint duae¹² dictiones inter erectum & frangentem erunt quidem duo expulsores ut ויאמר המן בלבו למי יפוצץ המלך & dixit Aman in corde suo quem uult rex: & sic si fuerint tres dictiones: erunt etiam duo expulsores¹⁴ ut ויקח יתרו חותן משה & accepit Hithro socer Moysi: at si fuerint quatuor dictiones praeter dictionem¹⁶ paruam: tunc duae primae erunt cum antecedente & ambulante ut ויעשה להם אשר¹⁶ & haec est res quam facies eis: & sic licet post antecedentem & ambulante non fuerit nisi una¹⁷ dictio usque ad frangentem: erit etiam antecedens & ambulans ut כבואו אל הקדש לפני' & audiat uox eius cum uenerit ad sanctum ante dominum. Et post frangentem erit plangans ut רוח אלהים בו & homo in quo est spiritus Dei.²⁰ ¶ cathena: nunquam uenit nisi cum disunctione ut ויזכרה & tardauit: ויאמר & dixit:²¹ & ut plurimum est in initio uersus: & aliquando uenit²² in medio uersus: ut ישנה אז ינח לי: & hoc in tribus libris²³ אמר. Deum cathene sunt paucae in sacra scriptura: quantum numerus est²⁴ sexdecim secundum Masara: & nullum habet ministrum quoniam ipse solus manet & non est²⁵ ei frater.²⁶ ¶ Et quoniam loquentes de regibus locuti sumus de septem ministris cui²⁷ ministrant & quomodo ministrant: non oportet loqui de eis in hoc loco postquam²⁸ locuti fuimus de regibus sermone particulari: nam esset superfluum & duplicatio doctrinae: quare loquemur²⁹ tantummodo de spinis.

יחי

בטעמים

1 ויש יוצאים מן הכלל והם חמשה עשר והם מובאים במסורת ואם יש
2 פסק בין שתי תיבות או יבא הדרגא אפילו בפחות משלושה מלכים
3 כמו ויחלק עליהם לילה ולפעמים יבא המאריך והתביר אפילו
4 בתיבה אחת בתנאי זה שלא יהיה ביניהם כי אם שוא לבדו כמו וישבו
5 ואם יבואו שתי תיבות לפני התביר תהיה הראשונה קדמא והשנית
6 דרגא או מאריך וכאשר לפניו יהיו שלשה משרתים הנה הראשון
7 תרסא והשני קדמא והשלישי דרגא כמו כאשר פקד משה ואהרן
8 במדבר סימן ג או באמת תרסא קדמא או מאריך ואם לפניו ארבעת
9 משרתים הראשון מונח ואחר השלושה הנשארים וכן לפני התביר
10 אם תהיינה שתי תיבות לבד מלה זעירא יהיה שני גרושין כמו ויהנה
11 להמן בן המרתא וכן התביר הבא אחר פשט וזקף אם יש שתי
12 תיבות בין זקף לתביר יהיה שני גרושין כגון ויאמר להמן בלבו למי
13 יחפוז המלך וכן אם תהיינה שלש תיבות גם כן יהיה שני גרושין
14 כגון ויקח יתרו חותן משה ואם תהיינה ארבע תיבות חוץ ממלה
15 זעירא הנה השתי ראשונות חיו בקדמא אזלא כמו וזה הדבר אשר
16 תעשה להם וכן אף על פי שלא יהיה לאחר קדמא אזלא אלא תיבת
17 אחת עד התביר הנה יהיה כמו כן קדמא אזלא כמו ונשמע קולו
18 בבואו אל הקדש לפני יהוה ואחר תביר יבא מאריך כמו איש אשר
19 רות אלהים בו

שלשלת

20 לא יבא כי אם בפסק כמו ויתחממה ויאמרי
21 ועל הרוב הוא בראש הפסוק ופעמים שיבא
22 באמצע הפסוק כמו ישנתי אז ינוח לי וזה בשלשלת הספרים שהם
23 איוב משלי תלים ובכלל השלשלות הם מעטים במקרא ומספרם
24 ששה עשר על פי המסורת ואין לו משרת כלל כי הוא לבדו ור
25 ואחיו נעדר

ולפי

26 שבדברנו מהמלכים דברנו מהשבעה משרתים למי
27 ישרתו ואין ישרתו לא יצטרך לדבר מהם פה אחרי
28 דברינו מהמלכים דבור פרטי כי היה מותר וכפל הלמוד ולכן נדבר
29 לבד מהקוצים

יחי

בטעמים

1 יהיה ישר. אך אם יבא זקף בלא פשט ובלא ישר ואין אריכות הטעם
 2 בהמצע תיבה יהיה מראה מקום כי אין זקף בלא פשט או ישר או
 3 מראה מקום כמו והשלחן ושמי ילך ואחרי הזקף מראה או תביר
 4 **טרחא** לא מצינו פסוק בלא טרחא אלא בשלשת הספרים
 5 שהם אמת והמאריך הוא משרתו על הרוב מלבד
 6 ארבעה עשר מקומות שיש בהם דרגא עם מאריך. והמאריך הוא
 7 משרת באשר תבוא לפניו תיבה אחת ואם שתי תיבות תהיה האחת
 8 במקף כי לא יבואו שני מאריכים זה אחר זה. ולא יהיה המאריך
 9 משרת לטרחא ושניהם בתיבה אחת בעינה כי אם בשמנה מקומות
 10 ויבא לעולם אחר הטרחה אתנה או סוף פסוק. ואם תהיה בין
 11 הטרחה לאתנה תיבה אחת וזלתי סלה זעירא יהיה בה שופר ישר.
 12 ואם שתי תיבות שני מונחים בראשונה הולך ובשנית מעמיד.
 13 הראשון טפל והשני עקר. ואם תהיה תיבה אחת בין טרחא וסוף
 14 פסוק תהיה במאריך וכן אם שתי תיבות ביניהם שתייה במאריך וזה
 15 על המעט הראשון עקר וד השני טפל ופעמים יהיה הראשון עקר
 16 והשני טפל בהסמך מלה זעירא עם השני. ומצינו לפעמים אתנה
 17 וסוף פסוק דבוקים בלא טרחא ביניהם כמו ומראיתו לעבד אשר
 18 בתחלה ואיקץ. ואם יהיו שני טרחות בפסוק אחד הנה אחר
 19 הראשונה יבא אתנה ואחר השניה סוף פסוק.
 20 **אתנתא** לא נמצא פסוק בלא אתנה כי אם בפסוקים
 21 קטנים ובשלשת הספרים והמשרת לו שופר
 22 ישר אם למעלה ממנו תיבה אחת ואם שתיים האחת במקף וזלתי
 23 אחר עשר מקומות שהוא העלוי. ולפעמים לבדו דר כמו ויסקעו
 24 **סחפא** ונקרא סחפא באשר האתנה בראש פסוק כמו
 25 ויאמר פני ילכו ויאמר הראני נא
 26 **תביר** לפעמים לא יהיה שום משרת לפניו כמו אף היא
 27 רפאים ודברים ב. והמשרת שלו לפניו דרגא
 28 ובלבד שיהיו ביניהם שלשה מלכים מהנקודות וזלתי השוא ואם לא
 29 יהיה בו יבא מקום הדרגא מאריך כמו ויבא משת שמוות סימן יש
 ויש

De accentibus.

erit rectum: attamen si uenerit erectus absq; extēso & absq; re-
cto & non est plixitas accentus² in medio dictionis erit demō-
strans locum: nam non est erectus absq; extēso seu recto seu
³demonstrāte locū ut וְשָׁמַר לְךָ & tabula & caue tibi. Post
erectum autem labor seu frangens.

⁴Ⲛ labor: nō repimus versum absq; labore nisi in tribus
libris⁵ quorū memoriale est איוב בשלי חהלים. Prolongans autē est
minister eius utplm pter⁶ quatuordecim loca in qbus mīstrāe
gradus cū plongāte. Prolongās autē est⁷ minister cū fuerit añ
eum vna dictio: si autē duę: vna qdem erit⁸ cum copula: nā nō
veniunt duo plongātes simul: & sic nō erit plongās⁹ minister
labori ambobus in vna dictione existētibus nisi in octo locis.
¹⁰Post laborē autē semp venit pausa suspirationis aut finis uer-
sus. Si autē fuerit inter¹¹ laborē & pausam suspirationis vna di-
ctio pter paruā erit quidē in ea cornu rectū: ¹²si uero duę di-
ctiones duo recta, in prima qdem iens: in scda uero firmans:
¹³primū qdē nō principale: scdm uero principale. Si autē fue-
rit vna dictio inter laborē & finē¹⁴ uersus erit cum plongāte:
& sic si fuerint inter eos duę dictiones: ambę erunt cum plon-
gante: & hoc¹⁵ raro, primū qdem principale: scdm uero non:
& aliqn primū erit principale: ¹⁶scdm uero nō: cū fuerit conti-
nuata dictio parua scdo: repimus autē aliqn pausam suspiratio-
nis¹⁷ & finem uersus iūctos absq; labore inter eos ut וְשָׁמַר לְךָ
כְּתוּבָה וְאִיקָן¹⁸ & aspectus eorū malus ut prius & euigilaui:
si autē fuerint duo labores in vno versu: tūc post¹⁹ primū erit
pausa suspirationis: & post secundum finis uersus.

²⁰Ⲛ pausa suspirationis: nō reperit uersus absq; pausa
suspiratiōis nisi in versibus²¹ paruis & trib²² libris. Minister autē
eius est cornu²³ rectū si ante eū fuerit vna dictio: si uero duę:
vna qdē erit cū copula pter²⁴ vndecim loca ī qbus ē exaltatū:
& aliqn ipse solum existit ut וְשָׁמַר לְךָ & recesserunt.

²⁵Ⲛ scutella reuersa: appellat qñ ipsa pausa suspiratiōis
fuerit ī initio uersus ut וְשָׁמַר לְךָ & dixit facies mea pcedet
& dixit fac me videre quęso.

²⁶Ⲛ frangens: aliquādo nullus minister erit ante ipm ut
etiam ipsa gigātes Deute, capitulo secūdo. Mini-
ster autem eius est gradus: ²⁸& cum hoc q sint inter eos tres
reges punctorum pter scenā: si autem²⁹ uenit loco graduū
prolongans ut וְשָׁמַר לְךָ & uenit Moises Exodi capitulo, xviii.
& sunt

De accentibus.

Iminens: si uero tres antecedēs & ambulans. De duobus autē
 extensis dicimus² q̄ omne qđ venit ad pōdus פל ut אכל: si ad
 dī ei vau pluralis ut אכלו: aut he foeminini ut אכלה: si ī aliquo
 horum venerit extēsus nō erit sedens: nec⁴ duo extēsi sed vnus
 extensus tm̄: nā ppter ptractionē kamecz sufficit vnus tm̄: &
 sic⁵ ppter ptractionē ceri ut ילכו. Duo autē extensi nō ueniunt
 nisi in dictione: cuius accentus est⁶ pductus ut ויאמר וישב & di
 xit & sedit: & sic אמרו וישבו dixerūt federūt או אמרה וישבה & similia:
 licet⁷ fuerint producte nunq̄ ueniunt cū duobus extēsis, suffi
 cit enim motibus⁸ magnis qui sunt in initio eorū in qbus opor
 tet plongare motū. Demum extensus⁹ utplm̄ reperitur in di
 ctione parua: duo uero extensi in magna. Post autē extensum
¹⁰ uenit erectus puus: si autē fuerit inter eos vna dictio & non
 parua erit¹¹ cornu rectū ut ביהי אחת תהיה על ביהי tu eris super domū
 meam Genesis cap. xli. si uero duę¹² dictiones: ambę qđ erūt
 cum cornu recto, primo qđ nō principali: scđo uero princī
 pali¹³ ut אשר אשמע בקולו מ' quis est Deus cuius uocem audiam
 Exodi cap. v. Reperimus autem duos erectos¹⁴ vni extenso: &
 duos extensos uni erecto: attamen erectus absq̄ extenso: & ex
 tensus absq̄¹⁵ erecto reperitur vnus inter mille. Si autē fuerit
 extēsus absq̄ erecto & fuerit post extensum¹⁶ vnus ex accenti
 bus eiusdem cantus ut antecedēs: ambulans: seu iminens: seu
 duo¹⁷ expulsores: tunc ueniet post eos erectus.
¹⁸ **C**ornu erectus paruus: nunq̄ venit absq̄ ministro: aut sine
 linea¹⁹ in dictione eius: nisi pcellerit eū extēsus: tunc enī nō
 indigebit ministro. Minister autē eius est cornu sustinēs & cor
 nu²¹ exaltatū. Si autē minister fuerit in priā lra dictiōis pceden
 tis qui est²² locus debitus voci: tūc appellat cornu sustinēs ut
 subito loquar Hieremia²³ ca. xviii. Si autē minister nō
 fuerit in prima lra appellabit cornu²⁴ exaltatum ut נשיכם
 infantes uestri & mulieres uestrae: & iam de eis prolixē supius
 locuti sumus. Si autē²⁵ ante eū fuerint duę dictiōes: & in prima
 fuerit accētus magn²⁶ & fuerint iter dictiōis: qđ²⁷ est añ erectū
 & lram dictiōis in qua est erectus duo reges: tūc uenit²⁸ in illa
 dictione extēsus aut sedēs si dictio fuerit pua: sinatū erit ibi re
 ctum²⁹ ad ministrandū & faciēdū ptractionē vsq̄ ad pausam.
 Reperimus autē rectū & erectum in vna dictione ut³⁰ האומרים
 & ppter plicitatem accētus qui est in medio dictionis
 erit

בטעמים

1 רביע ואם שלש קדמא אזלא : ואמנם בטעם השני פשטין נאמר
 2 כי כל שיבא על משקל פעל כמו אכר אם יוסף ואו הרבים כמו אכלו
 3 או הא הנקבה כמו אכלה אם יבא באתר מאלו פשט לא יהיה יתיב ולא
 4 שני פשטין אלא פשט אחד לבר כי למשך תקמץ די באתר : וכן
 5 במשך הצרי כמו ילכו : ושני פשטין לא יבואו כי אם בתיבה שטעמה
 6 מלעיל כמו ויאמר וישב וכן אמרו ישבו או אמרה ישבה ודומיהם אף
 7 על פי שיהם מלעיל לא יבואו לעולם בשני פשטין כי די לתנועות
 8 תגדולות שבראשם שצריך להאריך בהם התנועה : ובכלל הפשט
 9 על הרוב ימצא בתיבה זעירא והשני פשטין בגדולה : ואחר פשט
 10 יבא זקף קטון ואם תהיה ביניהם תיבה אחת לבר מלה זעירא תהיה
 11 שופר ישר כמו אתה תהיה על בתי בראשית סימן טא : ואם שתי
 12 תיבות תתייבנה שתיהן בשופר ישר הראשון טפל והשני מעמיד ועקר
 13 כמו מי יהיה אשר אשמע בקולו שמות סימן ה : ומצינו שני זקפין
 14 לפשט אחד ושני פשטין לזקף אחד אמנם זקף בלי פשט ופשט בלי
 15 זקף ימצא אחר מאריך : ואם יבא פשט בלי זקף יבא אחר הפשט
 16 אחר מהטעמים השנים בנגינתם כמו קדמא אזלא : או רביע : או שני
 17 גרישין אז יבא אחריהם זקף :

זקף קטון

18 לא יבא לעולם מבלי משרת או מבלי קו
 19 בתיבתו אלא אם יקדם אליו הפשט כי
 20 אז לא יהיה לו צורך למשרת : והמשרת שלו שופר מכבדל ושופר
 12 עליו : ואם היה המשרת באות הראשון מהתיבה הקודמת שהוא
 22 המקום הראוי לקול הנה יקרא שופר מכבדל כמו רגע ארבר בירמיה
 23 סימן ית : ואם לא יהיה המשרת באות הראשון הנה יקרא שופר
 24 עליו כמו טפיקם נשיכם וכבר דברנו מהם בארוכה למעלה : ואם יש
 25 למעלה ממנו שתי תיבות ובראשונה טעם גדול ויש בין התיבה אשר
 26 היא למעלה מרזקף לאות המלה אשר בה רזקף שני מלכים יבא
 27 בתיבה ההיא פשט או יתיב אם המלה קטנה ואם אין יהיה בה הישר
 28 לשרת להמשיך עד התפסק : ומצינו ישר וזקף בתיבה אחת כמו
 29 האומרים הכהנים ובעבור אריכות הטעם שהוא באמצע התיבה

יהיה

בטעמים

1 וְאִם שְׁתִּים בְּרֵאשׁוֹנָה קִדְמָא וּבִשְׁנֵי שׁוּפֵר מְהוּפֵךְ • וְהָאִמְנָם אִם
 2 הִרְאִשׁוֹנָה מֵלֵךְ זַעֲרָא אִם מְלָעִיל תְּהִיָּה בִישָׁר וְהִיאֲחֵרֶת בְּהַפּוּךְ כְּמוֹ
 3 אֱלֹהִים פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן שְׁמוֹת סִימָן לָהֶם • וְאִם אֵין הִרְאִשׁוֹנָה זַעֲרָא וְלֹא
 4 מְלָעִיל בֵּת שְׁתֵּי תְּנוּעוֹת לְבָד יִהְיֶה קִדְמָא וְהַפּוּךְ • וְאִם לִפְנֵי הַפֶּשֶׁט
 5 יָבֹאוּ שְׁלֹשׁ תִּיבוֹת יִהְיֶה שְׁנֵי גְרִישִׁין כְּגוֹן וַיִּשְׁאַל אֶת אֲנָשֵׁי מְקוֹמָהּ
 6 לֵאמֹר • וְאוֹלָם אֲחֵרִים הָאֲרִיכוּ בּוֹ וְאָמְרוּ כִּי מִשְׁרָתוֹ לִפְנֵי הֵם שׁוּפֵר
 7 יֵשֶׁר תִּרְסָא קִדְמָא מֵאֲרִיךְ וְשׁוּפֵר מְהוּפֵךְ וְזֶה כִּי אִם יִהְיֶה הַמִּשְׁרָת
 8 קוֹדֵם הַפֶּשֶׁט בְּגִזֵּר הָאֲחֵרוֹן מִהִתִּיבָה שְׁלֹו זֶה הַפֶּשֶׁט בְּגִזֵּר הִרְאִשׁוֹן
 9 מִהִתִּיבָה שְׁלֹו וְלֹא יִהְיֶה בִּינֵיהֶם מְלָעִיל וְלֹא מְלָרַע אִם הַמִּשְׁרָת הוּא
 10 מֵאֲרִיךְ כְּמוֹ הֵיחָד תוֹהוֹ בְּרֵאשִׁית סִימָן אֵ • וְאִם יִהְיֶה בִּינֵיהֶם מְלָעִיל
 11 אִם מְלָרַע אִם הַמִּשְׁרָת שׁוּפֵר מְהוּפֵךְ כְּמוֹ וְיִהְיֶה הַשְּׁמַשׁ לְבֹא בְּרֵאשִׁית
 12 סִימָן טוֹ • וְאִם יִהְיֶה לוֹ שְׁנֵי מִשְׁרָתִים וְהִרְאִשׁוֹן בְּאוֹת הִרְאִשׁוֹן הֵנָּה
 13 הוּא שׁוּפֵר יֵשֶׁר וְהַשְּׁנִי מֵאֲרִיךְ אִם שׁוּפֵר מְהוּפֵךְ כְּמוֹ כִּי לֹא יִלְדֶּרֶת
 14 בְּרֵאשִׁית סִימָן לֵ • וְאִם הַמִּשְׁרָת בְּתִיבָה הִרְאִשׁוֹנָה לֹא יִהְיֶה בְּאוֹת
 15 הִרְאִשׁוֹן רַק בְּאוֹת הַנִּמְשָׁךְ אִם הַמִּשְׁרָת מִהִתִּיבָה הִרְאִשׁוֹנָה יִהְיֶה
 16 קִדְמָא וְהַשְּׁנִי יוֹנֵחַ כְּרָאוֹ לוֹ וְסִדְרוֹ כְּמוֹ שֶׁבֶת שֶׁבֶתוֹן הוּא • וְאִם יִהְיֶה
 17 לוֹ שְׁלֹשָׁה מִשְׁרָתִים הִרְאִשׁוֹן תִּרְסָא וְהַשְּׁנִי לְעוֹלָם קִדְמָא וְהַשְּׁלִישִׁי
 18 כְּפִי הִרְאִיו לוֹ אִם מֵאֲרִיךְ אִם זוּלָתוֹ כְּמוֹ הַנִּבְיָא מְבִיא אֶת הַמִּכּוֹל בְּרֵאשִׁית
 19 סִימָן וֹ • וְאִם יִהְיֶה לוֹ יוֹתֵר מִשְׁלֹשָׁה מִשְׁרָתִים אִם הַקּוֹדְמִים לְתִרְסָא
 20 יִהְיוּ שׁוּפְרוֹת יֵשֶׁרִים וְהַנִּשְׁאָרִים כְּדִרְכָּם • וְיִמְצָא גַם בֶּן שׁוּפֵר מְהוּפֵךְ
 21 מִשְׁרָת לִפְנֵיו בְּתִיבָה אֶחָת אֲשֶׁר לְדְבוּק שְׁתֵּים תִּיבוֹת בְּמִקְוֵה יִרְבֶּה
 22 בְּאֵלּוֹ הֵם תִּיבָה אֶחָת כְּמוֹ עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסִּיבּוֹ שִׁיר הַשִּׁירִים סִימָן אֵ •
 23 וְכֵן שׁוּפֵר יֵשֶׁר וְשׁוּפֵר הַפּוּךְ בְּתִיבָה אֶחָת קוֹדֵם הַפֶּשֶׁט כְּמוֹ שֶׁהֵם
 24 יָזְבוּ מְדוּקָרִים • וְקִדְמָא וּמֵאֲרִיךְ בְּתִיבָה אֶחָת קוֹדֵם כְּמוֹ הַמֵּאֲכִילֵךְ טוֹ
 25 דְּבָרִים סִימָן חֵ • וְהֵנָּה בְּשֵׁשׁ מְקוֹמוֹת יִמְצָאוּ קִדְמָא וְשׁוּפֵר מְהוּפֵךְ
 26 בְּתִיבָה אֶחָת קוֹדֵם הַפֶּשֶׁט • וְאִם יָבֹאוּ שְׁנֵי טַעְמֵי פֶשֶׁט זֶה אַחֵר זֶה
 27 וּבִינֵיהֶם אַחֵר מִן הַטַּעְמִים הַשּׁוּיִם בְּנִגְיָנָתָם כְּגוֹן קִדְמָא אֲזַלֵּה וּרְבִיעַ
 28 וְשְׁנֵי גְרִישִׁין אִם בֵּין הַשְּׁנֵי פֶשֶׁטִין שְׁתֵּי תִיבוֹת יִהְיֶה שְׁנֵי גְרִישִׁין כְּגוֹן
 29 אֲנוּכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְזִבְחָתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִם תִּיבָה אֶחָת יִהְיֶה

De accentibus.

Si autē duæ: in prima quædam erit antecedēs; in scda uero cornu reuerſum; attñ ſi² prima fuerit dictio parua ſeu pducte erit cū recto; alia uero cū reuerſo ut³ אלה פקודי המשכן: hæ ſunt computationes tabernaculi Exodi caplo, xxxviii, ſi autē prima nō fuerit pua nec⁴ pducte hñs duos motus tm̄ erūt añcedēs & reuerſū. Si uero añ extēſum⁵ fuerint tres dictiōes erūt duo expulſores ut לאמר⁶ וישאל את אנשי מקומו & iterrogauit hoīes loci eius dicēs. Alii uero plixe locuti ſunt de eo dicēs pfecto q̄ miniſtri añ eū ſunt cornu⁷ rectū; ſcutū; antecedēs; plōgās; & cornu reuerſum; nā ſi fuerit miniſter⁸ ante extēſum in vltia ſyllaba dictiōis ſuæ; extēſus uero in pria ſyllaba⁹ dictiōis ſuæ; & nō erit iter eas pducta nec correpta; tūc miniſter erit¹⁰ plongans; ut ויהיה תורה fuit inanitas Geñ, cap. i, ſi autē fuerit inter eas pducta¹¹ aut correpta; tunc miſter erit cornu reuerſū ut ויהי המשל לכה fuit autē ſol vt occideret Geñ, ¹² ca, xv. Si uero fuerint ei duo miniſtri: & primus qdē in lfa pria: tūc¹³ eſt cornu rectū; ſcdus uero plōgās aut cornu reuerſum ut לא ילד בן לא q̄ nō genuit¹⁴ Geñ, cap. .xxx. Si autē miniſter ī pria dictiōe nō fuerit in lfa¹⁵ pria; ſed in lfa ſuccedēti: tūc miniſter dictiōis pria erit¹⁶ antecedēs; ſcds uero poniť fm̄ debitū ſuū & ordinē ſuū ut שבת שבתון הוא fabba tū ſabbati eſt. At ſi fuerint¹⁷ ei tres miſtri: prim² qdē erit ſcutū; ſcdus autē ſemp añcedēs; tertius uero¹⁸ fm̄ debitū ſuū ſiue plongās ſeu alius; ut ויהי מבוא את המבוא ecce q̄ faciā uenire diluuiū Genetiſ¹⁹ cap. v. Attñ ſi fuerint ei plures tribus miniſtris: tūc pcedētes ſcutū²⁰ erūt cornua recta; & reliq̄ vt ē mos eorū. Et repitur et cornu reuerſum²¹ miniſter ante eum ī vna dictiōne; quæ pp copulationē duarū dictionū p copulā videt²² ac ſi eſſet vna dictio ut במסוך יד שהמלך דו eſſet rex in accubitu ſuo Cāricoꝝ ca. i, ²³ & ſic cornu rectū & cornu reuerſum in eadē dictiōe ante extēſum ut ויבנו מדורות²⁴ שמה; & añcedēs & plōgās ī vna dictiōe antea ut ומהבילך מן cibauit te māna²⁵ Deute, c. viii. In ſex autē locis repiunt añcedens & cornu reuerſum in²⁶ vna dictiōe ante extenſū. Si autē fuerint duo accētus extēſi: vnus qdē poſt aliū.²⁷ & iter eos fuerit aliq̄s accētūſ eiufdē cātus ut antecedēs: ambulās; & iminens:²⁸ & duo expulſores: ſi qdē inter extenſos fuerint duæ dictiōes erunt duo expulſores: ut אלהים אלהים אנוכי אשר אתכם ובהם ל²⁹ אלהים ego autem mittam vos & ſacrificabitis domino Deo veſtro; ſi autem vna dictio erit iminens.

De accentibus.

הָאֵלֶּה הָיְנָם נַטִּיּוּיֹת לַיָּסוֹף יוֹסֵף. Inuenimus autē iminētē ante duos expulsores; licet añ iminentē nō fuerit ² disīctio si post duos expulsores fuerint duo extēsī ut וְכָרַרְךָ אַחֲרַי וְכָרַרְךָ אַחֲרַי Barach autē sequutus est post currus. Inuenimus autē iminentē ante extēsū: sed si cōtinuata fuerit dictiōi iminentis dictiō ⁴ parua conuertitur iminēs ad duos expulsores; ut לֹא יָמִישׁ עִמּוֹד non recedit columna nebulæ in die.

⁵ **C** ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷

בטעמים

1 יוֹסֵף וּמִצְיָנוּ רִבִּיעַ קֹזֶם שְׁנֵי גְרִישֵׁי אָף עַל פִּי שְׂאִין לִפְנֵי הָרִבִּיעַ
2 פֶּסֶק אִם לְאַחֵר הַשְּׁנֵי גְרִישֵׁי יֵשׁ שְׁנֵי פִשְׁטִין כְּגֹזֶן וּבְרֶק רֹדֶף אַחֲרָיו
3 הַרְכָּב וּמִצְיָנוּ רִבִּיעַ לִפְנֵי פִשְׁט אֵךְ אִם תִּסְמָךְ לְתִיבַת הָרִבִּיעַ מִלֵּה
4 זַעֲרֵא יוֹסֵב הָרִבִּיעַ לְשְׁנֵי גְרִישֵׁי כְּמוֹ לֹא יִמִּישׁ עֲמֹד הָעֵץ יוֹמָם ו

שני גרישין

5 לִפְנֵי שְׁלֹשָׁה וְהֵם שׁוֹפֵר יִשְׂרָאֵל וְחֶרֶס
6 וְאַזְלָא הַאֲמַת כִּי לִפְנֵי הַגְרִישֵׁי לְעוֹלָם
7 לֹא יָבֹא יִשְׂרָאֵל אִם בְּבֹא שְׁתֵּי מְלוֹת זַעֲרֹת וְחֶרֶס אִז הָרִשׁוֹנָה בִּישְׂרָאֵל
8 וְהַשְּׁנִיָּה סְמוּכָה בְּמִקְוֶה כְּגֹזֶן לֶךְ אֶל פֶּרֶעַז בְּבִקְרָה יוֹפְעִים וְעַל הַמַּעַס
9 שׁוֹבֵא לִפְנֵי הַגְרִישֵׁי יִשְׂרָאֵל אִם יֵשׁ לְבַד לִפְנֵי הַגְרִישֵׁי מִלֵּה זַעֲרֵא כִּי
10 לֹא יָבֹאוּ שְׁנֵי גְרִישֵׁי אִם לֹא תִהְיֶינָה לִפְנֵיהֶם שְׁתֵּי תִיבוֹת וּבְכָל אַחַת
11 שְׁתֵּי תְנוּעוֹת וְכַאֲשֶׁר יָבֹא טַעַם הַגְרִישֵׁי בְּגִירָה הָאֲחֵרֹן מִתְּחִיבָה כְּמוֹ
12 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו אֲזַל לֹא יִקְדָּם לִפְנֵינוּ מִשְׁרַת כִּי אִם אַחֵר מֵאֲחֵר
13 בְּמִקְרָא וּמִצְיָנוּ שְׁנֵי גְרִישֵׁי לִפְנֵי תְבִיר אָף עַל פִּי שְׂאִין בִּינֵיהֶם אֶלָּא
14 תִּיבָה אַחַת וְהוּא שְׁתֵּיהֶן תְּחִיבָה אֶשְׁרֵי בֵּה הַשְּׁנֵי גְרִישֵׁי סְמוּכָה עִם
15 מִלֵּה זַעֲרֵא כְּגֹזֶן אִם יִקּוּם וְהִתְהַלֵּךְ בְּחוּץ וְכֵן הַשְּׁנֵי גְרִישֵׁי לִפְנֵי
16 פִּשְׁט וְאִין בִּינֵיהֶם אֶלָּא תִיבָה אַחַת וְגִירָשׁ לֹא יָבֹא אֶלָּא בְּתִיבָה אֶשְׁרֵי
17 טַעַמָּה מְלַעֵל כְּמוֹ וַיִּשָּׁב וַיִּרְדּוּ וְאִם יִהְיוּ שְׁנֵי מִשְׁרָתִים לִפְנֵי הַגְרִישֵׁי
18 הָרִשׁוֹן יִהְיֶה תְרִסָּא וְהַשְּׁנִי קְרָמָא וְאִף שִׁיקְרָמוּ לוֹ מִשְׁרָתִים רַבִּים
19 הֵנָּה אֵלֹהֵי הַשְּׁנִים הֵם הַקְּרוֹבִים לוֹ וְהַרְחוּקִים שׁוֹפְרוֹת יִשְׂרָאֵל
20 וְלִפְעָמִים יָבֹא גְרִישׁ לִפְנֵי פִשְׁט וְאִין בִּינֵיהֶם אֶלָּא תִיבָה אַחַת אֶשְׁרֵי בֵּה
21 הַשׁוֹפֵר הַפּוֹךְ כְּגֹזֶן וְעֲשִׂיתָ לְאַחֲרָיו וְלִבְנֵי כָכָה שְׁמוֹת סִימָן כֹּס
22 וְלִפְעָמִים בִּינֵיהֶם שְׁתֵּי תִיבוֹת כְּמוֹ וְהִלָּךְ יֵד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹפְטִים

סִימָן ד:

זקף גדול

24 אִין לוֹ מִשְׁרַת לִפְנֵי לְעוֹלָם וְלִפְיֹכְךְ יָבֹא
25 לִפְעָמִים בְּרִאשׁ הַפְּסוּק כְּמוֹ לְזִכְרוֹן
26 וְהַתְּרִיבָא יָבֹא אַחֲרָיו עַל חֲרוֹב כְּמוֹ יִרְגְּזוֹן יִרְעוֹת אֶרֶץ מְרִינַת חֲבִיקוֹק
27 סִימָן ג' וְלִפְעָמִים תְּבִיר כְּמוֹ אִישׁ אֶשְׁרֵי רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ בְּרִאשִׁית מָטוֹ
28 הֵנָּה קֶצֶת אַנְשִׁים דְּבִירוֹ מִמֶּנּוּ בְּקִצְרָה וְאִמְרוּ אִם
29 לְמַעַלָּה מִמֶּנּוּ תִיבָה אַחַת יִהְיֶה בֵּה שׁוֹפֵר מְהוּפֵךְ
וְאִם

בטעמים

לפניהם יומם בעמור ענן :

אזלא

1
2 משרתו לפניו קדמא וזלפני קדמא אזלא לא יבא לעולם
3 וזטעם הזה לא יבא לפני רביע לעולם אלא
4 בשניה אחר הרביע שני פשטין ותיבה אחת ביניהם ולא זעירא כי
5 יהיה רביע קודם קדמא אזלא כגון ולשרת אמר הנה נתתי לך
6 כסף לאחיך בראשית סימן כ וכן כאשר יבואו קדמא אזלא ורביע
7 ולפני הרביע יבא לגרמיה אז יבא גם כן הרביע קודם הקדמא אזלא
8 כגון וכל ישרי המדינות והאחשררפנים והפחות ודומיהם ומצינו
9 קדמא אזלא ואחר הקדמא אזלא רביע ואחר הרביע קדמא אזלא
10 והכל בפסוק אחד כמו ויאמר יהוה אל משה נטה ירך על ארץ מצרים
11 ואם אחר הרביע תיבה אחת ולא יותר ויסקב הקדמא אזלא לשני
12 גרישין כגון ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה ומצינו קדמא
13 אזלא בתיבה אחת שנגינת הטעם בה מלעיל כגון וסמכו אהרן ובניו
14 יבא לרוב בין שתי תיבות דומות כמו שמואל שמואל
15 בשמואל סימן ג' ולא יבא פסק אלא אחר שופר ושר
16 כמו עשוי בלה בראשית סימן יח ולפעמים אחר מאריך ואם יבואו
17 שני ישרים בלי רביע אחריהם יהיה אז בלי ספק ונקרא השופר
18 הראשון שופר הולך והשני שופר מעמיד כי הראשון עקר והשני
19 טפל לו כמו כל איש אשר ירבנו לבו :

רביע

20 יבא לפעמים בלי משרת כמו ותחת כי אהב ולכן יבא
21 לפעמים בראש הפסוק כמו והארץ היתה תזוהו
22 ולפעמים יהיה לו משרת אחר בתיבה אחת לפניו והוא השופר ושר
23 כמו ויאמר אלהים בראשית סימן א' ואם תהיינה לו שתי תיבות
24 לפניו עם שני משרתים הראשון דרגא והשני שופר ושר כמו שתי
25 כחפזות חוברות שמות סימן כח' ואם שלשה הראשון שופר ושר
26 והשני דרגא והשלישי שופר ושר גם כן כמו לא מבני ישראל חמה
27 וכאשר יבואו שני גרישין ורביע ביחד יהיו על הרוב שני גרישין
28 קודם ורביע אחריו כמו קרבנו קערת כסף אחת אבל אם לפני
29 הרביע לגרמיה יקדם הרביע לשני גרישין כמו אלה תולדות יעקב

De accentibus.

ענין ante eos in die in columna nubis.

2 **א** ambulans: minister eius añ eū est añcedēs; & añ aſce
dentē & ambulātē nunq̄ venit³ rectū. Et hic qdē accētus nunq̄
uenit añ īminētē niſi⁴ cū fuerint poſt īminētē duo extēſi; & vna
dictio inter eos & nō pua qdē: nā⁵ aliqñ erit īminens añ aſce
dentē & ambulātē ut בסוף לאחריך⁶ וישראל אמר חנה נתתי אלהיך
dixit ecce dedi mille argēti fratri tuo Genesis ca. xx. & ſic qñ
ueniūt antecedens & ambulās & īminēs; & añ īminētē erit cō
fringens oſſa: tūc ēt uenit īminēs añ añcedētē & ambulātē⁸ ut
והפחות וכל שרי המדינות והאחשררפנים ודמכר אהרן ובניו
& pcuratores & ſilia. Inuenimus aut⁹ añcedētē & ambulātē
& poſt eos īminētē; & poſt īminētē añcedētē & ambulātē¹⁰ &
oīa i eodē verſu ut משה בטה ידך על ארץ מצרים & dixit dñs
Moīſi extende manū tuā ſup terrā Aegypti. ¹¹ Si aut poſt īmi
nentē fuerit vna dictio & nō amplius cōuertit añcedēs & am
bulās in duos ¹² expulſores ut ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה &
dixit Moīſes populo memor eſto huius diei. Inuenimus at añ
cedentē¹³ & ambulantē in eadē dictione: cuius accētus cantus
eſt pducte ut וסמכו אהרן ובניו & adherēbunt Aron & filii eius.

14 **א** diſiunctio: uenit ut plm iter duas dictiōes ſiles ut שמואל
Samuel Samuel: ¹⁵ Samuelis ca. iii. & nō uenit diſiunctio
niſi poſt cornu rectū¹⁶ ut כלה עשו fecerūt cōplete Genesis cap.
xviii. & aliqñ poſt plōgantē; ſi aut uenerint ¹⁷ duo recta abſq̄
īminētē poſt ea: tūc erit abſq̄ diſiunctiōe; & appellat cornu¹⁸
primū cornu ambulās: ſcdm uero ſtās: nā primū ē ſubſtāiales:
ſcdm uero ¹⁹ nō: ut איש אשר אדבנו לבו כל oīs hō cuius cor offert.

20 **א** īminens: uenit aliqñ abſq̄ ministro ut וחתת כי אהב &
loco eius q̄ dilexit: & ideo uenit²¹ aliquādo in initio uerſus ut
terra aut erat inanitas: ²² & aliqñ erit ei vnus mi
niſter in vna dictiōe añ eū: & eſt cornu rectū²³ ut ויאמר אלהים
dixit Deus Gen. ca. i. ſi aut fuerint ei duæ dictiōes ²⁴ ante eū
cū duob²⁵ miniſtris. prim²⁶ qdē erit cū gradib²⁷: ſcdus uero cū
cornu recto: ut כהפחות חכר²⁸ שתי duas oras iunctas Exo. c. xxviii.
ſi aut tres. primus qdē erit cornu rectū: ²⁹ ſcdus autē gradus:
terti³⁰ uero cornu rectū ēt ut לא מבני ישראל nō d filiis Iſrl³¹ ſūt. ³²
Et qñ uenerūt duo expulſores & īminēs ſiml³³: ut plm qdē erūt
duo expulſores ³⁴ priō: & īminens poſtea ut קרבנו קצרת בסוף אחת
oblatio ei³⁵ accerabulū argētēū unū: ſed ſi añ³⁶ īminētē erit cō
frigēs oſſa: tūc pcedit īminēs duos expulſores ut אלה תלדות יעקב
יוסף

De accentibus.

Dixi autem utplm qm reperitur sparfor absq; pprietas ut in
Isaia² caplo, xlv, למשחור כה אמר יי' hęc dicit dñs vncto suo: nam
sunt duo sparfores absq; proprietate.

³ **ע**גולה proprietas: aliquñ ponunt punctuātes vnā proprie-
tatē in loco suo: ⁴ & est finis dictionis: aliam vero in loco posi-
tionis accentus⁵ ad cognoscendū rationē dictionis circa pro-
ductum & correptū ut est ratio accentuū: quorum locus⁶ posi-
tiōis hoc notificat ut מנשה חרש אבן opere sculptoris gēmarum
Exodi ca, xxviii, minister⁷ aut eius est cornu rectū si in vnā di-
ctione: si vero in duabus ut diximus, Et semper⁸ pprietas ve-
nit post sparforem & non reperitur absq; eo.

⁹ **ע**פיר גדול disperfor magnus: minister autē eius ante eum est
cornu rectum in vnā dictione: ¹⁰ & duo cornua in duabus di-
ctionibus: vnū quidē ¹¹ rectū: & aliud reuersum: & aliquñ repe-
rimus eradicatōrē aut scutum ante disperforē ¹² magnum: & po-
stea antecedens & ambulans seu duo expulsores & rectum cō-
suetum, Aliquñ aut ¹³ venit disperfor absq; ministro, s. in initio
versus: post disperforē aut magnum ¹⁴ semp uenit eradicator
seu scutum seu antecedens & ambulans seu duo expulsores.

¹⁵ **ע**קרני פרה cornua vacca: eius minister ante eū ē luna vnus
diei: & aliquñ cornu¹⁶ rectū: sed utplm luna vnus diei: nam ipa
est videns¹⁷ faciem regis & fidelis domus.

¹⁸ **ע**השל eradicator: aliquñ ponunt punctuātes duo signa era-
dicatoris in eadē dictiōe: ¹⁹ vnū qdē i loco pprio eradicatori
& est initiū²⁰ dictiōis: & aliud qdē in loco sedis accētus ut est
ratio accētū: & hoc ē accidit²¹ scuto, ministri autē añ eū sunt
cornua vnū aut duo aut tria: ²² & aliquñ repiunt sex cornua re-
cta ante eum ut in Ezechiele capit, xlvii, ועל הנחל יעלה על שפתו
מזה ומזה כל עץ מאכל: & super torrētē oriet in ripa eius ex vtraq;
parte oē lignū comestibile, Ante aut eradicatōrē ²⁴ & ante scu-
tū nunq uenit añcedens nisi fuerit dictio magna & hoc²⁵ qdē
raro, Venit aut post ipm añcedens & ambulās seu expulsores:
& pcipue expulsores qñ añ eū ē ²⁶ añcedēs: & post añcedētē &
ambulantem iminens seu extensus seu frangens: sed imediate
²⁷ post eradicatōrē nunq uenit iminens nisi post anteceden-
tem & ambulantem seu duos²⁸ expulsores: & aliquando ueni-
unt post eradicatorem seu scutum antecedens & ambulās seu
²⁹ duo expulsores: licet non fuerit post eos iminens ut וי' הולך
לפניהם

בטעמים

1 ואמנם אמרתי על הרוב יעז כי ימצא זרקא בלא סגולה כמו בישעיהו

2 סימן מה כח אמר וזהו למשיחו כי הם שני זרקא בלא סגולה

3 לפעמים ישימו המנקרים סגולה אחת במקומה

סגולה

4 והוא סוף התיבה ואחרת במקום הנחת הטעם

5 להכיר משפט התיבה במלעיל ומלרע כמשפט הטעמים אשר מקום

6 הנחתם יודיע זה כמו מעשה חרש אבן שמות סימן כח והמשרת

7 שלו שופר ישר אם בתיבה אחת ואם בשתיים כמו שאמרנו ולעולם

8 הסגולה היא באה אחר הזרקא ולא תמצא בלתו

9 המשרת שלו לפניו שופר ישר אחר בתיבה

פזר גדול

10 אחת ושני שופרות בשתי תיבות והאחר

11 ישר והאחר הפוך ולפעמים מצינו תלשא או תרסא קודם פזר

12 גדול ואחריהם קדמא אזלא או שני גרישין והישר הנהוג ולפעמים

13 יבא הפזר מבלי משרת רצוני בראש פסוק ואולם אחר פזר גדול

14 לעולם יבא תלשא או תרסא או קדמא אזלא או שני גרישין

15 משרתו לפניו ירח בן יומו ולפעמים שופר

קרני פרה

16 ישר אך קרוב ירח בן יומו כי הוא רואה

17 פני המלך ונאמן ביתו

18 לפעמים ישימו המנקרים שני סימני תלשא בתיבה

תלשא

19 אחת האחר במקום המיוחד לתלשא והוא התחלת

20 התיבה והאחר במקום הנחת הטעם כמשפט הטעמים וזה יקרה גם

12 בן בתרסא ומשרתיו לפניו השופרות אחר או שנים או תלשא

22 ולפעמים ימצאו ששה שופרות ישרים לפניו כמו ביהזקאל סימן מז

23 ועל הנחל יעלה על שפתו מזת ומזת כל עץ מאכל ולפני תלשא

24 ולפני תרסא לא יבא קדמא אלא אם היתה התיבה גדולה וזה על

25 המעט ויבא אחריו קדמא אזלא או גרישין וביחוד גרישין בשלפנית

26 קדמא ואחר קדמא אזלא רביע או פשט או תביר אך מבלי אמצעי

27 אחר התלשא לא יבא לעולם רביע כי אם אחרי הקדמא אזלא או שני

28 גרישין ולפעמים יבואו אחרי התלשא או התרסא קדמא אזלא או

29 שני גרישין אף על פי שלא יהיה לאחריהם רביע כגון ויהיה הולך

לפניהם

בטעמים

1 צדול וגאווה והרמת הקול ואשר למטה חלושים ונכנעים בקולם
 2 הנכנעים וכלם נמשכים לענינים כפי צורכם כמו וחביר והטרחה
 3 והאנחותא שרצורץ בהם הכנעת הקול ולכן הם למטה ואולם
 4 השלשלה והפזרים והזקפים והתלשא וזולתם וצטרף בהם הרמת
 5 הקול ולכן הם למעלה וכל זה יתבאר אחר כך וכן יש חלוקה אחרת
 6 בטעמים והיא שמותם שנקראים בשמותם תמיד ומתם שישנו שמותם
 7 לחליות מהתכליות ואשר להם שם אחד תמיד ידועים ואשר ישנו הם
 8 כמו הפסק שיקרא לפעמים לגרמיה ואתנה שיקרא לפעמים סתפא
 9 ושופר ישר שיקרא לפעמים שופר מכרבל ולפעמים שופר עלוי וכן
 10 שופר מהופך שיהפך לתיב :

ואחר

11 שדברנו משמות הטעמים ומספרם וצורתם ונגינתם
 12 ראוי שנדבר מסדרם בכתוב בכל אחד ואחד מהם
 13 ונחיל בזרקא ונאמר כי הזרקא אם תהיה לפני תיבה אחת לא יהיה
 14 בה כי אם שופר ישר חוץ ממלה זעירא וזה ארצה באמרי תיבה בכל
 15 זה השער כלומר שלא תהיה זעירא ואמנם אמרתי אם תהיה לפניו
 16 יען כי לפעמים לא תהיה לפניו שום תיבה ועם כל זה יהיה בתיבה לא
 17 לכד זרקא אחד אבל גם שנים כמו בבראשית סימן לב' ויאמר יעקב
 18 והנה על פי המסרה יוצאו מזה הכלל תשעה שיקדם להם משרת
 19 אחד לזרקא ואינו שופר רק מאריך והושמו במסרה ואין זה מקום
 20 ספורים ואם תהיינה שתי תיבות קודם הזרקא חוץ ממלה זעירא
 21 הראשונה תהיה קדמא והשניה שופר או מאריך כמו ויאמר אליהם
 22 ראובן בראשית סימן לו' ואם יהיו ג' משרתים קודם הזרקא הראשון
 23 בתרסא והשני בקדמא והשלישי בשופר כמו הנה נא מצא עכרד הן
 24 בראשית סימן יט' ואם יבא פסק בין השופר המשרת והזרקא וכן
 25 מאריך כמו ועלה הגבול ודבירה יהושע סימן טו' ועל פי המסרה
 26 בשמנה עשר מקומות ימצא שיקדמו לזרקא קדמא ומאריך ולפעמים
 27 בשתי תיבות ולפעמים בתיבה אחת ואין זה מקום ספורים ואחר
 28 הזרקא סגולה על הרוב אם מבלי אמצעי ואם באמצעי והוא השופר
 29 ישר באשר בין תיבת הזרקא ותיבת הסגולה תהיה תיבה אחרת
 ואמנם

De accentibus.

magnā & supbiā & eleuationē vocis: quī vero sunt sub dictiōe sunt debiles & humiles voce² sūmissa: & oēs sequuntē vestigiā rerū sūm exigentiā eorū: ut frāgens: labor:³ & pausa suspīratiōis quorū indigentiā est sūmissio vocis: & iō sunt subtus: attamen cathena & disperfores & erecti & eradicator & alii: opus ē in eis eleuationē vocis: & ideo sunt supra: & totū hoc declarabiē postea. Est etiā & alia diuisio⁶ accētū: & est q̄ aliqui appellantē semp noībus suis: & aliq̄ q̄ mutant noīa⁷ ad aliqū finē: qui autē semp hnt idē nomē sunt noti: qui autē mutāt sunt⁸ ut disīctio: quā aliqñ appellat cōfringens ossa: & pausa suspīrationis quā appellat aliqñ scutella reuerfa: ⁹ & cornu rectum qđ aliqñ appellatur cornu sustinens: & aliqñ cornu exaltatū: & sic¹⁰ cornu reuersum quod aliquando cōuertitur in sedentem.

Et postq̄ locuti fuimus de noībus accentū & numero ac figura & cātu eorū: ¹² debemus loq̄ de ordine eorū in sacra scrīptura in vnoquoq̄ eorū: ¹³ & īcipiemus a sparfore. Et dicimus q̄ ¹⁴ sparfor: si ante eum fuerit vna dictiō: non erit¹⁴ quidē in ea nisi cornu rectū p̄ter dictiōnē puā: & hoc intēdo cū dixerim dictiōnē in toto ¹⁵ hoc cap. i. q̄ nō sit puā. Diximus autē si añ eū fuerit: ¹⁶ qm̄ aliqñ nō erit ante eum dictiō aliqua: & tñ in dictiōne erit nō ¹⁷ solū vnus sp̄for: sed ē duo: ut in Genesi ca. xxxii. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב & dixit Iacob: ¹⁸ & sūm masara. i. traditionē excipiunt ab hac regula nouē: ī q̄bus p̄cedit minister ¹⁹ vnus sparforē: qui qđ nō est cornu sed plōgās: & ī masara ponunt: & hic nō ē locus ²⁰ recitatiōis eorū. Si autē fuerint duę dictiōes añ sparforē p̄ter dictiōnē puā. ²¹ Priā qđ ē erit cū añcedēte. Scda uero cū cornu seu plōgāte: vt וַיֹּאמֶר אֱלִיהֶם²² & dixit eis Ruben Genesi cap. xxxvii. si uero fuerint tres ministri ante sparforē. Primus²³ qđ ē erit cū scuto. Secundus at cū añcedēte. Tertiū uero cum cornu: vt וַיִּהְיֶה מִצָּה עֲבָדָיו²⁴ quia inuenit seruus tuus gratiā corā te ²⁴ Gen. cap. xix. si autē uenerit disīctiō īter cornu mīstrās & sparforē īgrediet²⁵ plōgās ut וַיֵּלֶךְ הַגִּבּוֹר רִבְרָה & tendēs terminus versūs debēra Iosue cap. xv. & sūm masara ²⁶ in. xviii. locis reperit q̄ p̄cedunt sparforē añcedens & prolōgās: & aliqñ ²⁷ in duab² dictiōnib²: & aliqñ ī vna dictiōe: quāz narratio hic nō ē locus. Post²⁸ sparforē autē est pprietas ut plm̄ siue īmediate siue mediate: & est cornu²⁹ rectum quādo īter dictiōnem sparforis & dictiōnē pprietas fuerit alia dictiō.

Dixi

De accentibus.

Est etiam & alia diuifio accentuum : & est q̄ aliqui eorum
sunt eiusdem cantus :² & aliqui diuerforū cātuum. Qui autem
sunt eiusdem cantus sunt disperfor magnus & cornua vacce :
qui sunt eiusdem cantus : pprietas & pausa fufpirationis⁴ eius
dem cantus : eradicator & fcutū eiusdē cātus : ambulans : expul
for : & duo expulfores :⁷ & iminens eiusdem cantus : extēfus : &
duo extenfi eiusdē cantus : & quali fimilis ipfis⁶ fedens : frāgēs :
& duo baculi eiusdem cantus : cornua omnia sunt eiusdē can
tus⁷ fere : reliqui uero sunt diuerforū cantuū vniciq̄ eorū fe
paratim. Cū autē bñ⁸ infpexerimus oculo intellectus inuenie
mus q̄ ad aliquem finem hoc factū est : nā cū⁹ indiguerit dñs
accentuum vno & eodem cantu in locis diuerfis : & fuerit ac
centus¹⁰ non congruus in vno eorū locorū ex aliqua cā : opor
tuit eum inuenire¹¹ aliū accentū illiusmet cantus ut eū ibi po
nat : vt cum idiguerit in vno loco¹² cantu forti : & in alio nō tā
forti : ut disperfor magnus & cornua vacce :¹³ vbi enim idiger
potētia debili in illo cantu ponebat disperforem magnū : vbi
uero forti¹⁴ cornua vacca : & fic pprietas & pausa fufpiratio
nis ad differentiā : quia pprietas cū gaudio :¹⁵ pausa uero fufpi
rationis cū fufpiratiōe. eradicator autē difcōtinue : fcutū uero
cōtinue fuccedēti¹⁶ ambuiās autē nō ē adeo fortis ut expulfor :
& expulfor nō adeo fortis ut duo expulfores :¹⁷ qui sunt duæ
potētiæ : p̄ter q̄ expulfor est ī dictione parua : duo uero expulfo
res ī magna :¹⁸ & duo expulfores nō sunt ita fortes ut iminēs :
& extenſus non est ita fortis ut duo¹⁹ extēfi : & extēfus ē in di
ctione parua : duo uero extenfi in magna. Sedēs autē²⁰ est quali
fimilis eis : & p̄cipue est in dictiōe parua magis q̄ extēfus. Fran
gēs autē nō cōtinuat²¹ duo uero baculi cōtinuant fuccedēti : &
oīa ifta elucidabunt²² bñ in eo qđ poſtea dicenius. Quare cū
opus fuerit in eodē cantu²³ multis diuerſitatib²⁴ ex pte indigē
tia dictiōis : opus fuit eū facere accentus²⁴ multos in eo : & in
q̄buſdā parēt ifta : & ī q̄buſdā occultant. Et forte ē²⁵ aliq̄ diffe
rētia in eodē cantu : & nos ignoramus eā : & dicimus eē eūdēs
ut est in tot²⁶ ſpēbus cornuū : quorū vnaq̄q̄ est ad aliquē finē :
& hoc nō patet²⁷ nobis : nā habemus oēs p̄ p̄rahētib²⁸ tm̄ : in
protractione tm̄ ſunt gradus²⁸ ante & retro & non apparent.
Eſt et & alia diuifio accētū. ſ. q̄ accētū²⁹ aliq̄ ſunt ſupra di
ctionē : & aliq̄ ſub dictiōe : q̄ at ſunt ſupra dictionē : ſunt q̄ hñt vim
magnam

בטעמים

ויש

חלוקה אחרת מהטעמים והיא כי מהם מנגינה אחת
 בעצמה ומהם מנגינות מתחלפות ואשר מנגינה
 אחת הפזר גדול והקרני פרה שהם מנגינה אחת סגולה ואחת נחתא
 מנגינה אחת ותלשא ותרכא מנגינה אחת ואזלא וגריש ושני גרישין
 ורביע מנגינה אחת ופשט ושני פשטין מנגינה אחת וקרוב להם
 יתיב ותביר ותריץ חוטרין מנגינה אחת והשופרות כלם מנגינה
 אחת בקרוב ותאחרים מנגינות מתחלפות כל אחר לבדו והנה
 באשר נביט היטב בעין השכל נמצא כי לתכלית מה נעשה וזה כי
 להצטרך בעל הטעמים לנגינה אחת במקומות מתחלפים והיה טעם
 אחר בלתי נכון במקום אחר מהם לסבה מהסבות הוצרך לו למצוא
 טעם אחר מהנגינה ההיא להשימו שמה כמו בהצטרך במקום אחר
 לנגינה חזקה ובשני ללא כל כך חזק כגון הפזר גדול וקרני פרה כי
 במקום שיוצטרך כל חלוש בנגינה מהיא היה משום פזר גדול ובחזק
 קרני פרה וסגולה ואחת נחתא להפריש כי הסגולה עם שמחת
 ואחת נחתא עם אנהת ותלשא מוכרת ותרסא סמוך למה שאחריו
 ואזלא אינו כל כך חזק כגריש ותגריש אינו כל כך חזק כשני גרישין
 שהן שני כחות מלבר שהגריש במלה זעירא ושני גרישין בגדולה
 ושני גרישין אינו כל כך חזק כרביע ופשט אינו כל כך חזק כשני
 פשטין ועוד הפשט במלה זעירא והשני פשטין בגדולה והתיב
 קרוב להם וביחוד הוא בזעירא יותר מהפשט והתביר מוכרת
 ותתריץ חוטרין סמוכין למה שאחריהם וכל אלו הענינים יתבאר
 היטב במה שנאמר אותו אחריו ולכן בהיות בנגינה אחת צורך
 להתחלפות רבות מפאת צורך התיב והצטרך לעשות טעמים
 רבים בה ובקצתם נגלים אלו הענינים ובקצתם יעלמו ואולי יש
 הפרש מה בנגינה אחת ולא ידענוהו ונאמר שהיא אחת כמו בכל כך
 מינים משופרות שהם כל אחר מהם לתכלית ולא יגלה זה בהם
 לעינינו כי נחזיק כלם בעד משיכים לבד והנה בהמשכת מדרגות זה
 לפני זה ויעלמו וכן יש חלוקה אחרת בטעמים והיא שהטעמים
 מהם למעלה מהתיבה ומהם למטה ואשר למעלה הם אשר להם כל
 גדול

בטעמים

1 גרישין רביע פשט פסק זקף קטון זקף גדול טרחא אהנתחא תביר
2 ושלשלת ועוד יתיב וסוף פסוק ואף שאינם מלכים ובשלש
3 הכפרים שהם תלים ומשלי ואיוב וסימנם אמת הטרחא אשר בראש
4 התיבה מפסיק ואשר היא באמצע התיבה אינה מפסיק והם משונים
5 בטעמיהם לפי שבחם פסוקים קצרים ותרין חוטין אף על פי שהן
6 כנגינת התביר אינם מפסיקים כי הם סמוכים כמו שאמרנו וכן
7 התרסא אף על פי שהוא כנגינת התלשא אינו מפסיק לפי שהוא
8 סמוך ונקשר ומחלגלל בנעימתו עם התיבה אשר אחריו ואולם
9 יתר הטעמים אינם מפסיקים רק הם ממשיכים הרבוב :

האמנם

10 המפסיקים אינם מפסיקים בשונה כי הפסק
11 פחות מפסיק מן הזקף קטון כמו שנבאר
12 וביחוד מהזקף גדול שהוא רב ההפסק ורזקף קטון פחות מפסיק
13 מן האתנחתא והאתנחתא פחות מפסיק מן הסוף פסוק עד שקצת
14 אנשים היו קוראים האתנחתא מנוחה אמצעית בין רזקף קטון
15 והסוף פסוק והסגולה קרובה לאתנחתא כמו שנבאר ואף שיתחלפו
16 בענין ההפסק והוראתו כי הפסק הסגולה הוא בשמחה כמו צא שלל
17 רב והפסק האתנחתא עם אנחה וכן האחרים השלשלת הוא היותר
18 מפסיק שבתוכם ואחריו תזקא ואחריו פזר גדול וקרני פרה שהם
19 מנגינה אחת בקרוב ואחריו התלשא ואחריו רביע ואזלא ושני
20 גרישין שהם כמעט דומים בנגינה כמו שזכרנו ואחריהם תביר
21 וטרחא ופשט ויחיב ואלו הענינים מובנים אצל המורגל בנגינתם
22 והבלתי מפסיקים גם כן יש ביניהם מדרגות ואף שיעלמו כי המאריך
23 הוא היותר בלתי מפסיק היינו היותר ממשיך שבכלם ואחריו במדרגה
24 שופר ישר ואחריו שופר מהופך ואחריו קדמא ואחריו ירח בן יומו
25 ואחריו דרגא ואחריו התרסא עד שבנגינתו התרסא יראה כמעט
26 מפסיק ואיננו כי לקחו אותו המדקדקים בעד בלתי מפסיק להורותו
27 סמוך והקוצים הולכים אחרי עקבות המלכים והמשרתים כי הם
28 בטעמים כעם דל באנשים :

ויש

29

De accentibus.

expulsores: imminens: extensus: disunctio: erectus parvus: erectus magnus: labor: pausa suspirationis: fragens: ² & cathena: & etiam sedens: & finis versus: licet non fuerint reges. In tribus ³ autem libris: qui sunt Psalterium: Proverbia: & Iob: quorum memorialis est ⁴ labor: qui est in initio ⁴ dictionis est pausans: & qui est in medio dictionis non est pausans: & sunt differentes ⁵ in suis accentibus: quia in eis sunt versus breues: duo autem baculi: licet fuerint ⁶ in cantu frangentis non pausant: nam sunt continuati ut diximus: sic etiam ⁷ & scutum: licet sit eiusdem cantus cum eradicatore non pausat: quia ⁸ continuatur & alligatur & reuoluitur in melodia sua cum dictione subsequenti. Cateri autem ⁹ accentus non pausant sed protrahunt solum. ¹⁰ Attamen pausantes non pausant aequaliter: nam disunctio ¹¹ minus pausat quam erectus parvus ut declarabimus: ¹² & precipue minus quam erectus magnus qui est maxime pausans: & erectus parvus minus pausat ¹³ quam pausa suspirationis: & pausa suspirationis minus pausat quam finis versus: adeo quod aliqui ¹⁴ appellabant pausam suspirationis quietem mediam inter erectum parvum ¹⁵ & finem versus, proprietas autem est quasi sicut pausa suspirationis ut declarabimus: licet differat ¹⁶ in re pausa & significatione eius: nam pausa proprietatis est cum gaudio ac si quis inueniret predam ¹⁷ magnam: pausa uero suspirationis cum suspiratione. Et sic etiam cateri: nam cathena est magis ¹⁸ pausans quam alii: & postea sparfor: & postea disperfor magnus: & cornua vaccae ¹⁹ sunt eiusdem cantus quasi: & postea eradicator: & postea imminens: ambulans: & duo ²⁰ expulsores qui sunt quasi eiusdem cantus ut diximus: & postea fragens: ²¹ & labor: & extensus: & sedens: & omnia ista sunt intelligibilia apud exercitatum in cantibus eorum. ²² Non pausantes autem etiam habent gradus adinuicem licet occulte quidem: nam plangans ²³ est magis non pausans: id est magis protrahens inter omnes: & postea in gradu ²⁴ cornu rectum: & postea cornu reuersum: & postea antecessor: & postea luna unius diei: ²⁵ & postea gradus: & postea scutum: adeoque scutum in cantu suo videtur aliquatulum ²⁶ pausans: & non est sic: quoniam acceperunt eum grammatici per non pausante: quia est ²⁷ continuatus. Spinæ autem sequuntur uestigia regum & ministrorum: nam sunt ²⁸ in accentibus tanquam plebs in hominibus.

¶ Est

De accentibus.

Cantus autem eius est ut cantus cornuum: sed cum pausculâ quadam: & numeratur cum accētib² pausantibus ut postea declarabimus.

3 **¶** חרין חומרין duo baculi: dicitur sic quoniam figura eorū est duo baculi sub⁴ dictione; vnus quidē ppe alterum a dextro in sinistram. Et cantus eorum assimilatur⁵ quasi cantui frangētis sed non cum tanto vigore & tremore ac fractione. Et separantur etiam⁶ a frāgente quoniam cantus eorum cōtinuat sublequenti ut לעכריך למה תעשה בה quare facies sic seruīs tuis: frāgēs uero non continuatur.

Confringens ossa: dicitur sic quoniam est sicut os con-
fractum. Figura autem eius ⁹ testatur quoniam est disjunctio
uere: appellatur tamen ¹⁰ cofringens ossa quando disjunctio
fuerit inter duo cornua recta: & post fm rectum ¹¹ iminens ut
deklarabitur postea. Cantus autem eius est cantus disjunctio-
nis si cantus appellari potest: nam ¹² est pausa quædam & non
habet vocem propriam: & quasi os cōfractum est cum fuerit
inter ¹³ duo cornua.

¶ **C**OMMO scutella reuerſa: eſt pauſa ſuſpirationis quæ eſt in ca-
pite verſus: & dicitur ſic quoniam eſt ſicut ſcutella reuerſa ſu-
per faciem ſuam.

¹⁶ **כ**אֵילָן subulinū. Figura autem eius est virgula protracta sub dictione prope initium ¹⁷ a sinistro in dexterum ut figura laboris; & dicitur **כ**אֵילָן ¹⁸ arāmeo idiomate & nescio quare.

²⁰ **¶** פסוק פסוק finis uersus: dicitur sic quoniam est finis rei & complementū eius. Figura autem ²¹ testatur quoniam est virgula posita sub dictione prope finem ²² tanquam linea erecta quasi esset pausa & complementū totale: hic autem accentus non habet ²³ cantum nisi cantum pauasae totalis.

23 ¶ Et postq̃ locuti fuimus de nominibus accentuum & figura & cantu eorum: dicimus²⁴ q̃ accentus generaliter aliqui eorum sunt pausantes & aliqui non pausantes.²⁵ Dico autem nō pausantes quia protrahunt dictionem: cuius finis est in ארם ad id quod est²⁶ penes ipsam: & ideo dicunt ministri, Et est eadē diuisio prima²⁷ quā fecimus de regib²⁸ & ministris: reges enī pausant: ministri uero nō²⁸ pausant: quos iterū hic narrabim²⁹ pp̃ pausam: & dicimus q̃²⁹ pausantes sunt: sparfor: pprietas: disperfor magnus: cornua vacca: eradicator: ambulans: duo

iii M

expulsores

בטעמים

- 1 ונגינתו כנגינת השופרות רק עם הפסק מה וימנה עם הטעמים
2 המפסיקים כמו שנבאר אחר כך :
- 3 **תרין**
4 חוטרין נקרא בן כי צורתם שתי מקלות למטה מן
5 התיבה זה בצד זה מימין לשמאל ונגינתו קרובה
6 לנגינת התביר אך לא עם כל כך חוזק ורעדה ושכירה ויבדלו גם בן
7 מן התביר כי נגינתם סמוכה לנמשכת אחריה כמו למח תעשה כה
8 לעבדיך והתביר אינו סמוך :
- 9 **לגרמיה**
10 נקרא בן כי הוא כדמות עצם שבור וצורתו
11 מעידה על זה כי הוא פסק ממש ונקרא
12 לגרמיה כאשר הפסק הוא בין שני שופרי ישרים ואחר הישר השני
13 רביע כמו שנבאר אחר כך ונגינתו נגינת הפסק אם תקרא נגינה כי
14 היא הפסק מה ואין לו קול מיוחד וכאלו נשבר העצם להיותו בין
15 שני שופרות :
- 16 **סחפא**
17 הוא אתנח שבראש פסוק ונקרא בן כי הוא
18 כדמות קערה מהופכת וכפוייה על פניה :
- 19 **מאילא**
20 צורתו קו משוך מתחת התיבה קרוב לתחתית
21 משמאל לימין בצורת חטרתא ונקרא מאילא
22 בלשון ארמי ולא ידעתי למה :
- 23 **סוף**
24 פסוק נקרא בן כי הוא סוף הענין ותכליתו וצורתו
25 מעידה כי היא קו מונח מתחת התיבה קרוב לסופה
26 כדמות קו זקוף כאלו הוא הפסק וסלוק לגמרי והטעם הזה אין לו
27 נגינה זולת נגינה פוסקת לגמרי :
- 28 **ואחר**
29 אשר דברנו בשמות הטעמים וצורתם ונגינתם נאמר
30 כי הטעמים בכלל מהם מפסיקים ומהם אינם מפסיקים
31 ורצוני בבלתי מפסיקים שישבחו המלה אשר סופה ביהוה לאשר
32 אצלה ולכן נקראו משרתים והיא בעצמה החלוקה הראשונה
33 שעשינו ממלכים ומשרתים כי המלכים מפסיקים והמשרתים בלתי
34 מפסיקים ונספר אותם פה פעם אחרת מפאת ההפסק ונאמר כי
35 המפסיקים זקרא סגולה פזר גדול קרני פרה תלשא אזלא שני
גדשין

בטעמים

1 למעלה מימין לשמאל כדמות הולך לאזלא אשר הוא משמאל לימין
2 כמו שזכרנו ונגינתו גם כן מעידה כי אינה כי אם תנועה אחת
3 הולכת לקראת זולתה ואינה עומדת בעצמה וקצת אנשים קראוהו
4 אשל להיותו כאילן בטוע

דרגא

5 נקרא כן כי הוא במדרגות סולם וצורתו מעידה כי
6 הוא מצוייר מדרגה אחר מדרגה ונגינתו מעידה

7 כי היא נרעדת כדמות סולם רעוע ללכת אל ההביר ואינו רהבנה
8 קיימת כמו הקדמא אל האזלא והשופרות אל יתר הטעמים וזה ידוע

מאריך

9 נקרא כן כי הוא הולך באורך המאמר עד בזאז אל
10 ההפסק וצורתו מעידה כי היא קו למטה מימין

11 לשמאל כאילו הולך באורך במהלכו ונגינתו נגינה מארכת עם קול
12 נמוך אך היא קלה ותנועה אחת לבר ובזה יבדל מן השופרות

13 וירח בן יומו וזה יספיק כפי יכולתינו בביאור הששה עשרה
14 מלכים ושבעה משרתים בשםם וצוריהם ונגינתם כי הם דברים

זרים לא שערם ראשונים

ואולם

16 הטעמים האחרים והם בקוצים לאלו נדבר מהם
17 בקצת ונאמר כי התיב הוא טעם תחת התיבה

18 צורתו כצורת השופר מהופך לא פחות ולא יתר ויתחלפו לבר
19 במקום כי השופר מהופך עומד אחר התנועות ובוז הנקודות לצד

20 שמאל והתיב עומד בתחלת התיבה וכמעט יוצא ממנה ולכן
21 קראוהו קצת אנשים שופר מוקדם כי הוא מוקדם לפני הנקודה

22 ואם יקרה שיהיה בתיבה אשר באות הראשון ממנה ראוי שיהיה
23 הטעם אך לתיבה תהיה תחתיה מחוברת תיבה אחרת לפנייה במקף

24 הנה התיב לא יהיה במקומו כראוי כי המקף יעשה שתיהן דוידה
25 אחת רק יהיה שופר מהופך ונקרא כן כי הוא עומד וישוב ובכלל יש

26 לו הפסק מה ודינו דין הפשט בצד מה כמו שנאמר ויש אומרים כי
27 יתיב לשון השבה ואינו כן שמצינו שבלשון ושיבה דלוד בה עקר

28 בתרגום כמו וישב ועקב תרגומו ויתיב אבל בלשון השבה אין שינוי
29 בה יור לעיקר שהרי ושב אל המחנה מתרגמן ותב למשרתא

De accentibus.

sursum a dextero in sinistrum tanq̃ iens ad ambulante qui est a sinistro ad dexterum² ut diximus. Cantus quoq̃ testat quoniam non est nisi vnus motus³ iens ad alium: & nō est stans in se: & aliqui appellāt eum⁴ אשל, i. arborem: quia est tanq̃ arbor plantata.

⁵ **¶** **דרגה** gradus: dicit sic quoniam est sicut gradus scalæ. Figura autem testatur quia⁶ figuratur gradus post gradu. Testatur autē cantus⁷ quia est tremulans tanq̃ scala fracta ad eundem ad frangentē: & nō est preparatio⁸ stabilis ut antecedēs ad ambulante & cornua ad ceteros accentus: & hoc pater.

⁹ **¶** **מאריך** prolongans: dicitur sic qm̃ it in prolongationē sermonis usq̃ ad¹⁰ pausam. Figura autem testatur quoniam est virgula sub dictione a dextro¹¹ in sinistrū ac si accederet in prolongationē itineris. Cantus autem eius est cantus plangens cum voce¹² sūmissa: sed leui cū vno motu tm̃: & in hoc differt a cornibus¹³ & luna vnus diei. Et hæc sufficiant fm̃ posse nostrum in expositione. xvi.¹⁴ regum & vii. ministrorum circa nomen & figuram & cantū eorum: quoniam sunt res¹⁵ extraneæ nō cōsideratę ab antiquis.

¹⁶ **¶** **אטאמן** & alii accētus sunt tanq̃ spinæ istis & loquemur de eis¹⁷ aliquid. Et dicimus q̃ יתיב sedēs: est accētus sub dictione¹⁸ cuius figura est figura cornu reuersi nec minus nec magis: differunt tamen¹⁹ in loco tantum: nam cornu reuersum collocatur post motus & inter puncta ad²⁰ sinistrū: sedens vero collocatur in initio dictionis: & quasi exit ab ea: & ideo²¹ appellauerunt eum aliqui cornu antecedens quoniam est antecedens ante punctum: ²² si autē acciderit ut sit in dictione in cuius prima littera debet esse²³ accentus: sed dictioni illi contrahatur alia dictione ante eā per copulā: ²⁴ tunc sedēs nō collocabitur in loco sibi debito: nam copula faciet ambas esse dictiones²⁵ vnā: sed erit cornu reuersum. Et dicitur sic: quoniam est stans & sedens: demum habet²⁶ pausam quādam: & ratio eius est ratio extēsi aliquid. Et sunt aliqui qui dicūt q̃²⁷ יתיב indicat reuersionem: & nō est verum: nam reperimus in indicatione sedendi yod esse substantiale²⁸ in interpretatione arāmea ut ישיב יעקב & sedit iacob: interpretatio eius est יתיב: sed in indicatione sedēdi non oportet ponere²⁹ yod substantiale: nā יתיב למשריתא & rediit ad hospitium: interpretatio eius ē

Cantus

De accentibus.

Hieremiæ caplo. xviii. & aliqui dicunt q̄ nō erit sustinens nisi
²fuerint duo cornua recta: & erectus paruus in tribus dictio-
 nibus: & aliqui dicunt q̄ primum erit ³sustinens: secundum ue-
 ro exaltatum ante erectū paruum ut אשר יצא ממעיך qui egredie-
 tur de utero tuo Genesi ⁴capitulo. xv. & tūc pcedit illa regula
 q̄ cornu rectum post primā litteram appellatur exaltatū q̄
 ponit ante sp̄sorē seu pausam suspirationis: sed si ante alios
 reges dicitur ⁶rectum: & si fuerint duo exaltata: primū quidē
 dicitur sustinens tam ponatur ⁷in prima littera q̄ in secunda:
 & dicitur minister secūdu cornu exaltatū: & loquētes ⁸de par-
 uo erecto de eis sermonem habebimus. Figura autem sustinē-
 tis & exaltati est figura cornu recti ⁹in oppositum figuræ cor-
 nu reuerfi. i. a dextro in sinistrū: & forte dicit כרכב. i. sustinēs:
 quia ¹⁰tanq̄ ככרה. i. cribrum circuit & sustinet tremore quodā
 cum protractione sua. Exaltatum autem dicitur ¹¹quoniam est
 minister exaltatus videns faciem regis præceteris. Cantus autē
 eorum est ¹²cantus recti & reuerfi ad protrahendū res: & præ-
 cipue quia ingrediuntur ante ¹³erectum paruum loco extensi:
 & aliquando ante pausam suspirationis.

¹⁴☞ ירח בן יומיו luna vnus diei: dicit sic quoniam est semicirculus
 ut luna nō ¹⁵completa. Cantus autem eius est cantus cornu re-
 cti administrandum cornibus ¹⁶vaccæ ut dicemus postea.

¹⁷☞ חרסו scutū: dicitur sic quia est tanq̄ parma: scutū: & par-
 mula cū fuerit ¹⁸cōtinuatū dictioni subsequēti in lectura tam
¹⁹anecdēti & ambulati q̄ duobus expulsores q̄ etiā extenso
 seu ²⁰frangenti. Figura autem eius testatur quoniam est virgu-
 la protracta cum circulo in capite a fine ²¹dictionis a dextero
 in sinistrum: non autem ad supra simpliciter sed inclinatione
 quadam deorsum uersus ²²litteras dictionis prosequētis: &
 cum fuerit in figura eradicatoris cantus eius est sicut cantus
²³eradicatoris: differunt tamen in loco: quia locus eradica-
 toris est initium dictionis: ²⁴locus uero scuti est finis dictionis.
 Est autē minister qm̄ cōtinuatur dictioni subsequēti ²⁵in lectu-
 ra: eradicator uero nō cōtinuat ei oīo in lectura: & in hoc ²⁶præ-
 cipue differūt p̄ter locū accētus: & p̄pterea fuerūt hi accētus
 duo: ²⁷licet cantus eorum sit idem & figura eadem.

²⁸☞ קדמא antecedēs: dicitur sic qm̄ antecedit ambulātem &
 ad eum ²⁹deuenit. Figura autē testat qm̄ est uirgula p̄tracta
 ii M fursum

בטעמים

- 1 בִּירְמִיָּה מִיָּמֵן יָחַד וְקָצַת אֲנָשִׁים אָמְרוּ שְׁלֹא יִהְיֶה מְכַרְבֵּל אִם לֹא
 2 וְהָיוּ שְׁנֵי מוֹנְחִים וְזָקָף קִטּוֹן בְּשִׁלְשָׁה תְּבוּת וְקָצַתָּם אָמְרוּ שְׁתֵּרֶאשׁוֹן
 3 מְכַרְבֵּל וְהַשְׁנִי עָלָיו לִפְנֵי זָקָף קִטּוֹן בְּמוֹ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמַּעַיֶן בְּרֵאשִׁית
 4 מִיָּמֵן טוֹ וְאִזּוּ יִצְרֶק וְכָלֵל שֶׁהַמוֹנֵחַ אַחֵר הָאֹת הִרְאֵשׁוֹן יִקְרָא עָלָיו
 5 בְּאֲשֶׁר יוֹשֵׁם לִפְנֵי זָקָף אוֹ אֶתְנַח אֲבָל אִם לִפְנֵי יֵתֵר הַמְּלָכִים יִקְרָא
 6 יִשְׂרָאֵל וְאִם יָבֹאוּ שְׁנֵי עָלוּיִים הֵנָּה הִרְאֵשׁוֹן יִקְרָא מְכַרְבֵּל בֵּין שְׁיוֹנָה
 7 בְּאֹת הִרְאֵשׁוֹן בֵּין בְּשֵׁנִי וְיִקְרָא הַמְּשִׁירַת הַשְׁנִי שׁוֹפֵר עָלָיו וְיִבְדְּרֵנּוּ
 8 בְּזָקָף קִטּוֹן גְּדֵבֵר מִזֵּם וְצוֹרֶת הַמְּכַרְבֵּל וְהַעָלוּי צוֹרֶת הַשׁוֹפֵר יִשְׂרָאֵל
 9 מִמֶּשׁ הַפֶּךְ הַמְּהוּפֶךְ רִצּוֹנִי מִיָּמִין לְשִׁמְאֵל וְאוּלֵי נִקְרָא מְכַרְבֵּל כִּי
 10 הוּא כְּכִבְרָה מִחֻבֵּב וְתוֹלָה בְּרַעְדָּה מִה עִם הַמְּשַׁכֵּת וְעָלָיו נִקְרָא
 11 בֵּן כִּי הוּא הַמְּשִׁירַת הַמַּעֲוִלָּה רוֹאֶה פָּנֵי הַמֶּלֶךְ עַל זִוְלָתוֹ וְנִגְיֵנָתָם
 12 נִגְיֵנָת הַיִּשְׂרָאֵל וְהַמְּהוּפֶךְ לְהַמְּשִׁירַת הַדְּבָרִים וּבִיחֹדֶר לְהוֹיֹתָם נִכְנָסִים לִפְנֵי
 13 הַזָּקָף קִטּוֹן מְקוֹם הַפִּשְׁט וְלִפְעָמִים לִפְנֵי הָאֶתְנָח וְ
 14 בֵּן יוֹמוֹ נִקְרָא בֵּן כִּי הוּא חָצִי עֵגוֹל כְּדָמוֹת יֵרֵחַ בְּלִיתִי
 15 שְׁלֵמָה וְנִגְיֵנָתוֹ כְּנִגְיֵנָת הַשׁוֹפֵר יִשְׂרָאֵל לְשִׁירַת הַקֶּרֶן
 16 פָּרָה כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אַחֵר בֵּן
 17 נִקְרָא בֵּן כִּי הוּא כְּדָמוֹת תָּרִיס וּמִגֵּן וְצִנָּה לְהוֹיֹתוֹ
 18 סְמוּךְ עִם הַיְּבִידָה הַבָּאָה לְאַחֲרֵית בְּקִרְיָאֵה בֵּין
 19 קְדָמָה אֶזְרָא בֵּין שְׁנֵי גְרִישִׁין בֵּין פִּשְׁט אֶזְרָא
 20 תְּבִיר וְצוֹרֶתוֹ הַעֵיד עָלָיו כִּי הֵיא קוֹ מְשׁוֹךְ עִם עֵגוֹל בְּרֵאשׁוֹ מְסוּפָה
 21 הַהִיבָּה מִיָּמִין לְשִׁמְאֵל לֹא לְמַעְלָה בְּמוֹחֲלֵטֶרֶק נְטוּי לְמַטָּה מוֹל
 22 אוֹתִיּוֹת הַתִּיבָה הַנִּמְשַׁכֵּת וְלְהוֹיֹתוֹ בְּצוֹרֶת הַתִּלְשָׁא נִגְיֵנָתוֹ כְּנִגְיֵנָת
 23 הַתִּלְשָׁא אֶךְ אֲמָנָם יִבְדֵּל מִמֶּנּוּ בְּמִקּוֹם כִּי מְקוֹם הַתִּלְשָׁא תַּחֲלֵת הַתִּיבָה
 24 וּמִקּוֹם הַתִּרְסָא סוֹף הַתִּיבָה וְהוּא מְשִׁירַת כִּי יִסְמַךְ עִם תִּיבָה הַבָּאָה
 25 לְאַחֲרָיו בְּקִרְיָאֵה מִה שֶׁהַתִּלְשָׁא לֹא יִסְמַךְ עִמָּה כָּלֵל בְּקִרְיָאֵה וּבְצוֹרֶת
 26 בִּיחֹדֶר יִבְדֵּלוּ מִלְּבַד מְקוֹם הַטַּעַם וּמִפְּנֵי זֶה נִתְיַחֲדוּ שְׁנֵי טַעְמִים
 27 אֵלֶּי לְהוֹיֹת שְׁנֵים אֶף שְׁנִיגְיֵנָתָם אַחַת וְצוֹרֶתָם אַחַת
 28 נִקְרָא בֵּן כִּי הוּא קוֹדֵם לְאַזְרָא וְאַזְרָא לִי
 29 יָבֹא וְצוֹרֶתוֹ מַעֲדָה כִּי הֵיא קוֹ מְשׁוֹךְ
 לְמַעְלָה

ירח

תרסא

קדמא

בטעמים

- 1 סבובי משמאל ולמעלה לצור שמאל כדמות קוץ במקום חבורם
- 2 וכאלו היא קערה כפוייה על פיה ולכן קוראין אותו סחפא האמת
- 3 שיהיה זה השם ראש הפסוק כמו שנאמר והוא כדמות
- 4 עשיית אנהיה מהאיש שטרה וישב ונגינתו דומה לזה כי היא הפסק
- 5 גרול מן הפסק הנקף קטון ובהפסק ההוא יש אנהיה מה וגם עם
- 6 קול גמול ונכנע מה שיהיה עליו היותו תחת התיבה כמו הטרחא
- 7 **תביר** נקרא בן כי הוא שבירה למה שקדם אליו מקול
- 8 האזלא והגרשין והרביע שמורפם להקדים
- 9 אליו וגם תדרגא שהוא מדרגות הסולם וצורתו מעידה עליו כי
- 10 הוא תחת התיבה תחת עגול עם נקודה מול מעלה נוגעת באמצע
- 11 כאלו שובר אותה ונגינתו כנגינת קול שבור עם סבוב מה בלתי
- 12 שלם כאלו נכנס דבר באמצע כמבואר למשכיל
- 13 **שלשלת** נקרא בן כי הוא נעשה כשלשלת וכמסור מצד
- 14 אחר וצורתו שהיא בן מעידה עליו ויותר
- 15 ויותר נגינתו שהיא הפסקים רבים עם תרמת הקול ולכן היא למעלה
- 16 מן התיבה מבין יתר הטעמים ודי בזה לשש עשר טעמי המלכים
- 17 **ואמנם** בדברנו מהמשרתים נאמר כי השופר ישר נקרא
- 18 בן כי הוא נעשה כדמות שופר כפוף מתחיל מימין
- 19 לשמאל וצורתו מעידה על זה ונגינתו גם בן כי היא ממשכת
- 20 המאמר ומתחלת בקול גמול ואחר תחפשו בקול ההוא כאלו הולכת
- 21 מימין לשמאל ולכן קראוהו שופר הולך
- 22 **שופר** מהופך נקרא בן כי הוא נעשה כדמות שופר
- 23 גם בן אלא שהוא הפוך כי הוא הולך
- 24 משמאל לימין כמו שהישר הולך מימין לשמאל וקראוהו קצת
- 25 אנשים שופר עומד כאלו הוא שב לאחור ועומד בקצת ונגינתו
- 26 נגינת הישר על פי ההמון וראוי להיות עם עמידה מה יותר מרישר
- 27 על דרך האמת והנה קצת אנשים שמו שני מינים אחרים משופר
- 28 והם שופר מכרבל ושופר עליו והשופר מכרבל הוא המונה אשר
- 29 יהיה באות הראשון מהתיבה הקודמת לזקף קטון כמו רגע אדבר

i M

De accentibus,

circularis a sinistro: & de super uersus sinistrum ē sicut apex in loco coniunctionis earū: ² & quasi esset scutella reuersa: & ideo appellant eum כַּפָּה, i. scutellam reuersam: licet ³ appropriauerint hoc nomē ei quod est in principio uersus ut dicemus postea: & est quasi ⁴ suspiratio hominis q laborauit & sedet. Cantus quoq; huic assimilatur qm̄ est pausa: maior pausa erecti parui: in pausa quoq; ipsa est suspiratio quā dā: ac etiā cum ⁵ voce sumissa & humili qd̄ indicat ex eo q est sub dictione ut labor. ⁷ **תְּכַרֵּךְ** frangens: dicitur sic qm̄ est fractio eius quod p̄cessit ex voce ⁸ ambulantis & expulsiōis ac iminentis: quorum mos est p̄cedere ⁹ eum: & etiam gradus. i. gradus scalae. Figura autē eius testatur quoniam ¹⁰ est sub dictione portio circuli cū puncto existente uersus supra tangente quidē in medio ¹¹ ac si frāgeret eam. Et cantus eius est cantus vocis fractę cum circulo quodam nō ¹² cōpleto ac si aliquid in mediū ingrederet ut patet intelligenti.

¹³ **שֶׁלֶשֶׁה** cathena: dicitur sic qm̄ fit ut cathena: & ut serra ex vno latere. ¹⁴ Et figura eius quā talis est testatur. Et magis ¹⁵ & magis testatur eius cantus: quia sunt multę pausę cum eleuatione vocis: & ideo supra ¹⁶ dictionem p̄ceteris accentibus. Et hęc sufficiant quoad sexdecim accentus reges.

¹⁷ **שׁוֹפָר יִשְׂרָאֵל** cornu rectum: vocatur ¹⁸ sic qm̄ est ut cornu tortum incipiēs quidem a dextro ¹⁹ in sinistru. Et figura eius testatur: sic etiam & cantus quoniam est p̄trahens ²⁰ sermonē: & incipit cum voce sumissa: & deinde extēdit in voce illa quasi ambularet ²¹ a dextro in sinistru: & ideo appellauerunt eum cornu ambulans.

²² **שׁוֹפָר כְּרוּפֶה** cornu reuersum: dicitur sic quoniam est sicut cornu: ²³ nisi q est reuersum: nam ipsum ambulat ²⁴ a sinistro ad dexterum sicut rectum ambulat a dextero in sinistru. Et aliqui appellauerunt ²⁵ id cornu stans quasi retroiens & firmans aequaliter. Et cantus eius est ²⁶ cantus recti apud vulgus. Attamen debet esse cum quadam pauscula magis q̄ rectum ²⁷ in rei ueritate. Aliqui tamen ponunt duas alias species cornu: ²⁸ & sunt cornu sustinens & cornu exaltatum: cornu autem sustinens est cornu rectum: quod ²⁹ erit in prima littera dictionis p̄cedētis erectum paruum ut רָגַע אֶדְבָּר subito loquar

Hieremias

De accentibus.

testatur quoniā est virgula directā cum duobus punctis: vnū quidē supra aliud sicut sceua² in latere dextero: id quod in paruo erecta sunt duo pūcta tantum ut postea dicemus.³ Cantus uero eius est q̄ in initio prolōgatur in eleuatione vocis: & postea facit duos saltus⁴ & firmatur: id qđ in paruo facit duos saltus tantum & firmatur: itaq; figura⁵ & cantus testant nomini.
⁶ **¶** *Uox* extensus: dicitur sic quoniam extendit & prolongat & inclināt dictionē cum⁷ firmatione quadā usq; quo deueniat ad erectum paruum qui est pausa.⁸ Figura autē eius testatur quoniam est virgula exiens desuper a dextero in sinistrum uersus erectum⁹ parū: quod indicat inclinationē ad eam cū firmatione quadā. Figura uero eius est sicut figura antecedētis: ¹⁰ differunt tamen quoniam antecedēs semp ponit in initio dictionis in littera ubi cōpetit ei¹¹ accentus: extensus uero si syllaba subsequens non receperit accentum: tunc figurantur ¹² in dictione duæ virgulæ: & sunt duo extēsi ut שמח שמח. Cantus uero eius est vox quēdam¹³ absq; circulo quasi quiescēs expectās quidem socium qui est erectus paruus. Cātus¹⁴ autem duorū extensorum est cantus extensi licet cum maiori vi cum motus sit duplicatus.¹⁵ Differt autem figura eorum a figura duorū expulsoꝝ: quoniam in duobus expulsoꝝ duæ virgulæ sunt ¹⁶ vicinæ adinuicē a sinistro ad dextrum: in duobus uero extensis virgulæ sunt distantes¹⁷ ab inuicem tendentes quidē a dextero in sinistrum.

¹⁸ **¶** *Erectus paruus*: dicitur sic quoniam eleuat vocē: sed nō nimis¹⁹ ut erectus magnus. Figura quoq; eius testatur qm̄ sūt²⁰ duo pūcta: vnū qđ sup aliud ut sceua absq; uirgula. Cātus atē eius ē eleuatio vocis²¹ sed nō nimis cū duab; pausis.
²² **¶** *Labor*: dicitur sic qm̄ laborat & est fessus in via: & iō figura eius est virgula²³ sub dictione trāuersalr: incipiēs qđ a dictione a sinistro²⁴ in dexterū ac si retroiret tanq̄ fessus. Cantus quoq; testat qm̄ ē²⁵ vox sūmissa & pausans ac si retroiret. Et esse sub dictione & non supra²⁶ ut supradicti indicat sūmissionem cantus & humilitatē eius absq; eleuatione uocis.

²⁷ **¶** *Pausa suspiratōis*: dī sic qm̄ ē qes cū suspiratōe ut ²⁸ hō q laborauit deīde sedet & suspirat. Figura atē ei²⁹ testat qm̄ sub dictione ē portio lineę circularis a dextro & portio lineę circularis

בטעמים

1 מעידה עליו כי היא קו ושר עם שתי נקודות זו על גב זו כדמות שוא
2 בצדו לצד ימין מה שהקטן הוא שתי נקודות לבר כמו שנאמר אחר
3 כן ונגינתו בתחלה מאריך בתגובה הקול ואחר עושה שני דלוגים
4 ועומד מה שבקטן עושה שני דלוגים לבר ועומד עד שהצורה
5 והנגינה מעידים על שמו :

פשוט

6 נקרא כן כי הוא פשוט וממשיך ומטה התיבה עם
7 קיום מה עד הגיעה לזקף קטן שהוא הפסק
8 וצורתו מעידה עליו כי היא קו יוצא למעלה מימין לשמאל מול הזקף
9 קטן שיוצא גטייה אליו עם העמדה מה וצורתו כצורת הקדמא
10 ויתחלפו כי הקדמא לעולם יושם בתחלת התיבה באות הראוי לו
11 הטעם אך הפשוט אם הגזר הנמשך לא יקבל הטעם כיוון שמו
12 בתיבה שני קנים והם שני פשוטין כמו שמי השמים ונגינתו קול מה
13 מבלי סבוב כאלו הוא נח וממתיך תבירו שהוא הזקף קטן ונגינת
14 השני פשוטין נגינת הפשוט רק עם חוזק יותר להיות התנועה כפולה
15 ותבדל צורתן מצורת השני גרישין כי השני גרישין בס שני קנים
16 קרובים זה לזה משמאל לימין והשני פשוטין הקנים בס הם רחוקים
17 זה מזה והולכים מימין לשמאל :

זקף קטן

18 נקרא כן כי הוא סגבית הקול אך לא ביותר
19 בזקף גדול וצורתו גם כן מעידה כי היא
20 שתי נקודות זו על גב זו כדמות שוא מבלי קו ונגינתו התגברת הקול
12 אך לא הרבה עם שני הפסקים :

טרחא

22 נקרא כן כי הוא טורח ולואה בדרך ולכן צורתו קו
23 תחת התיבה באלכסונות מתחיל מהתיבה משמאל
24 לימין כאלו הוא נסוג לאחור בלואה ונגינתו מעידה על זה כי היא
25 קול נמוך ומפסיק כאלו שב לאחור ונחיתו תחת התיבה ולא למעלה
26 באחרים שזכרנו יורה על שהנגינה רפה ונכנעת מבלי הרמת קול :

אתנחתא

27 נקרא כן כי הוא מנוחה עם אנוחה כדמות
28 האדם שטרח ואחר יושב ויאנח וצורתו
29 מעידה כי היא למטה מן התיבה תתיבת קו סבובי מימין ונחיתו קו
סבובי

בטעמים

1 טמאל לצד ימין כאלו חולך ושב לאחור לעמוד בו ונגינתו תורה זה
2 כי היא נמשכת לנגינת הקדמה שהולכת לפניו וזאת תורה לאחור
3 ותפסיק ותעמוד במקום גבוה

רביע

4 נקרא כן יען הוא רוכב ורובע על התיבה כי הוא
5 נקודה מושמת עליה באמצע האות להפריש בינה
6 ובין החולם שהוא בין שתי אותיות ונגינתה כנגינת האזל ואיחר
7 מסנה כי היא נעשית עם חזק סה באחרונה ולכן נהגו המנקדים
8 לעשות הנקודה הזאת גסה יותר משאר הנקודות המושמות למעלה
9 כמו החולם וסימן השבולת וחולתם ויש אנשים שאמרו שהוא גגור
10 מארבע והענין בלתי מסכים לרבוים זה

שני גרישין

11 נקרא כן כי הוא מגרש ודחק הקול
12 וצורתו מעיד על זה כי היא שני קוים
13 גבוהים זה בצד זה למעלה חולכים משמאל לימין כאלו היתה אזל
14 כפולה ונגינתה כנגינת האזל עם הפל מה אך פחות מן הרביע
15 כי הרביע רובע ועולה על כלם כנגינתו וצורתו

והגריש

16 הוא קו אחד מקו השני גרישין ונגינתו כנגינתו
17 אך לא עם כל כך חזק כי כנגינתו תנועה אחת
18 ובהם שתיים וצורתו כצורת האזל ויתחלפו בענין זה כי כאשר
19 המשרת יהיה באות הראשון מהתיבה הקודמת הנה המשרת יהיה
20 שופר ושר והטעם הנמשך יקרא גריש או שני גרישין אם יהיו שני
21 קוים ואם לא יהיה המשרת באות הראשון הנה הטעם הנמשך יהיה
22 אזל כמו ויקח תרח ומה שאמרנו בשתי תיבות יובן בתיבה אחת
23 בעינה כאשר יהיו בה המשרת והטעם בראוי להביט באות המשרת
24 כמו ונתת ועל פיו יהיה גריש או אזל

פסק

25 נקרא כן כי הוא מפסיק בין תיבה לתיבה וצורתו
26 שהוא מקל עומד בין תיבה לתיבה יעיד עליו ואין לו
27 נגינה רק נגינת הפסק

זקף גדול

28 נקרא כן כי הוא מבית הקול למעלה ביותר
29 ואחר עושה שני דלוגים חדים וצורתו
מעירה

De accentibus.

sinistro in dexterum quasi ambularet & retro quidē ut ibi staret. Cantus quoq; hoc indicat² quoniam est prosequens cantum antecedentis quod ambulat uersus ante: hoc uero retro: & pausat & firmatur in loco alto.

⁴ **ע**ימנין: sic dicitur quoniam equitat & iminet supra dictionem: nam est punctū positum supra eam in medio lřæ ad faciendū differētiā iter ipm⁶ & iter holem: qđ est iter duas lřas. Cantus uero eius est cantus ambulātis & magis⁷ eo: nā fit cū vigore quodam in fine: & ideo vsi sunt punctuātes⁸ facere hoc punctū grossius ceteris pūctis positis desuper⁹ ut holem & signū sciboleth & cetera: & sunt aliqui qui dicūt qđ deriuat¹⁰ ab ערבער quatuor: cui quidem non conuenit res ipsa.

¹¹ **ע**שנין duo expulsores: dicit sic: qm̄ expellit & impellit vocem.¹² Figura autē eius testatur: qm̄ sunt duæ virgulæ¹³ oppositę adinuicē desuper tendentes a sinistro ad dexterum ac si esset ambulans¹⁴ duplicatū. Cantus uero eius est cantus ambulantis cum duplicatione quadā: attamē minus iminente: nā iminens iminet & excedit oēs in cantu ac figura.

¹⁵ **ע**Expulsor uero est vna virgula virgularū duorū expulsoꝝ: & cantus eius est sicut cantus eorū.¹⁷ sed non cū tanta vi: nam in cantu eius est vnus motus:¹⁸ in cantu uero eorū duo. Figura autē eius est figura ambulātis: & differunt in re ipsa quoniā quādo¹⁹ minister fuerit in littera prima dictionis pcedentis: minister quidē erit²⁰ cornu rectum: & accentus subsequēs appellabit expulsor seu duo expulsores si fuerint duæ²¹ uirgulæ: si uero minister non fuerit in lřa prima: tunc accentus subsequens erit²² ambulans ut עקוהוה & accepit terah: & quod diximus de duabus dictionibus intelligitur de vna²³ & eadem quando in ea fuerint minister & accentus: nam inspiciendum est lřa ministri²⁴ ut עקוהוה & em̄ eum erit expulsor aut ambulās.

²⁵ **ע**פסא disiungens: dicit sic quia disiungit inter dictionem & dictionē. Et figura eius²⁶ quæ est baculus existens inter dictionem & dictionē testatur: & nullum habet²⁷ cantū nisi cantum disfunctionis.

²⁸ **ע**קוהוה erectus magnus: dī sic quia eleuat vocē sursum maxime:²⁹ & postea facit duos saltus acutos. Figura autē eius testatur

De accentibus.

in fine dictionis. Cantus uero eius est pausa ac si hō repīret pe-
culium & gēmā: ²& eam inspiceret & cessaret ab omnibus ope-
ribus suis: & ibi pausam faceret: & ideo antiqui ³appellauerūt
hunc accentū שׁוּי: quod est interpretatione arāmea חוּחַ id est
pauſans. Et est oppositū סגול ⁴puncti ex pūctis: nam in סגול pū-
ctum quod est inter duo alia pūcta est inferius: & hic est ⁵supe-
rius: & forte est hoc modo ad differentiā סגול quod possit esse
in virgula ⁶superiori in dictiōe quæ est supra dictionē in qua
est accentus iste. Et sunt aliqui qui volunt ⁷q̄ nomen סגול in
accentibus deriuatur a seghol in punctis: nam est sicut ipsum
⁸ex tribus pūctis: nisi q̄ hoc est reuersum: & hoc est rectum.
Et possumus dicere etiam q̄ sic ⁹appellatur quoniā est ad simi-
litudinem trium granorum vuæ: nam אשכוליה ענבים ¹⁰כי השיל
מטעמיהו: interpretatio Hierosolomitana est כשיל ואתכלהא
סגוליא. ¹¹¶ **ד**ispfor magnus: dicit sic qm̄ dispargit
vocem. Figura autem eius est virgula ¹²recta super dictionē:
& exit a medietate eius ¹³uersus dexterā linea intersecans eam
declinans sursum. Cantus uero eius est eleuatio vocis: & post
¹⁴eleuationem eius exit alia vox a latere quasi intersecans vo-
cem primā ¹⁵tēdens quidem sursum aliquāliter quasi disp̄gēs
eam: adeo q̄ nomen & figura & cantus eius ¹⁶conueniunt.
¹⁷¶ **ק**ornua vacca: dicit sic quoniā figura eius est si-
cut cornua vacca: videlicet q̄ ¹⁸exeunt a dictione sursum duæ
virgule ab eodē angulo. ¹⁹vna quidem ad dexterā: alia vero
ad sinistram: & in capite vniuscuiusq̄ earū est circulus. ²⁰Can-
tus uero eius est quasi similis cantui disp̄foris magni: licet cū
maiori vi & aliqua ²¹diuersitate & tremore quasi videat vox
duplicata cum quodam circulo in fine: adeo q̄ ²²nomē: figu-
ra: & cantus conueniunt.
²³¶ **ע**radicator: sic dicitur ac si eradicaret vocem a p-
fundo. Figura autem eius testatur: ²⁴qm̄ est virgula incipiens a
principio dictiōis ²⁵ascēdens sursum cū inclinatiōe aliqua ad
dexteram: & in capite eius est circulus. Cantus quoq̄ testatur
²⁶quoniam incipit cum sūmissa voce: & deinde vigoratur &
prolongatur: & in fine facit ²⁷circulum quēdam.
²⁸¶ **א**mbulās: dicit sic qm̄ ambulat & firmat in loco alto. Fi-
gura autē eius ²⁹testat qm̄ est virgula excipiens sursum a dictiōe a
sinistro

בטעמים

1 בסוף התיבה ונגינתה היא בהפסק כאלו האדם ימצא סגולה ואין
2 יקרה ויביט בה ויפסק מכל עסקיו ויחנה שמרה ולכן הקדמונים
3 קוראים לזה הטעם שרי שהוא תרגום חונה והוא הפך הסגול שהוא
4 נקודה מהנקודות כי בסגול הנקודה שבין השתי נקודות למטה ובזו
5 למעלה ואולי שהוא כן להפרישה מן הסגול שיוכל להיות בטור
6 העליון בתיבה שחיה על התיבה שבה הטעם הזה ויש אנשים שרצו
7 שיש הסגולה בטעמים נגזר מן הסגול בנקודות כי נעשה כמותו
8 בעל שלש נקודות אלא שזה מהופך וזה ישר ונוכל לומר גם כן
9 שנקראת כן כי היא כדמות שלשה גרעיני ענבים כי ה'שילוי
10 אשכולותיה ענבים תרגום ירושלמי בשילוי אתכלהא סגוליא ו

פזר גדול

11 נקרא כן כי הוא מפזר הקול וצורתו קו
12 ישר על התיבה ואחר כך יוצא ממחציתו
13 לצד ימין קו חותך נוטה לצד מעלה ונגינתו היא הרמת קול ואחר
14 ההרמה ההיא יוצא קול אחר מן הצד כאלו חותך הקול הראשון
15 והולך לצד מעלה בקצת כאלו מפזר אותו עד שישמו וצורתו ונגינתו
16 דומים זה לזה ו

קרני פרה

17 נקרא כן כי צורתו כקרני פרה והוא כי
18 יצאו מן התיבה למעלה שני קווים מזוית
19 אחד זה לימין וזה לשמאל ובראש שני הקווים עגול לכל אחד מהם
20 ונגינתו קרובה וכמעט נגינת הפזר גדול רק עם חוזק גדול מהפזר
12 והתחלפות מה ורעור כאלו הקול יראה שתיים עם סבוב בסופם עד
22 שהשם והצורה והנגינה דומים ו

תלשא

23 נקרא כן כאלו תולש הקול מעומק וצורתו
24 תעיר עליו כי הוא קו מתחיל מתחת התיבה
25 ועולה למעלה עם נטייה מה לימין ובראשו עגול ונגינתו תעיר גם
26 כן כי מתחלת בקול גמור ואחר מתחזקת ומארכת ובאחרונה עושה
27 סבוב מה ו

אזלא

28 נקרא כן כי הוא הולך ומתקיים במקום גבוה וצורתו
29 תעיר עליו כי הוא קו יוצא למעלה מן התיבה מצד
שמאל

בטעמים

1 אֲשֶׁר תִּזְרֶה עֲלֵיהֶם הַגָּעִיָּא וּמִלְכָּד דְּבוּקָם כְּאֵלֹוּ הֵם בְּתִיבָה אֶחָד אֲשֶׁר
2 תִּזְרֶה עֲלֵיוּ הַמִּקָּף אֲשֶׁר לֹא נִדְבֵר מִרְהָם פֶּה כִּי נִתְיַחֵד בְּסִפְרָה חֲזָרָה
3 לְכָל אֶחָד מֵהֶם שֶׁעַר וְהִנֵּה אֵף עַל פִּי שְׂרֹב הַמִּדְקָדִיקִים מִנּוּ אֵלֹו
4 הַשְׁלִשָּׁה וְעֶשְׂרִים טַעֲמִים בֵּין מַלְכִּים וּמִשְׁרָהִים מְכַל מְקוֹם יִמְצְאוּ
5 בְּכַתוּבִים טַעֲמִים אֲחֵרִים וְהֵם עַל פִּיָּהֶם בְּקוֹצִים פְּחוּרִים מִמִּשְׁרָתִים
6 וְהֵם יִתִּיב שׁוֹפֵר מְכַרְבֵּל שׁוֹפֵר עֲלֵיו וְתִרְיִן חֲוִטְרִין
7 וְלִגְרָמִיָּה וְסַחֲפָא וּמֵאִילָא וְסוֹף פֶּסוּק אֲשֶׁר נִדְבֵר מְכַל
8 אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם בְּעֶזְרַת הָאֵל וְאֵף שֶׁהַקְדָּמוֹנִים הַרְגִּילוּ בְּקִצְתָם
9 שְׁמוֹת נִדְרָפִים מְכַל מְקוֹם שֶׁמִּתִּי שְׁמוֹתָם כְּפִי הַמּוֹרְגָל אֲצִלְינוּ בְּמַחֲזֵ
10 אִיטָלְיָאָה וְהַנִּדְרָפִים אֲצִלָּם הֵם טֶרְחָא וְטַפְחָא שְׁהֵם דְּבֵר אֶחָד
11 וְתִלְשָׁא וְתִלְשָׁא גְדוּלָּה דְּבֵר אֶחָד וְתִרְסָא וְתִלְשָׁא קִטְנָה דְּבֵר
12 אֶחָד וְגִרְיִשִׁין וְטֶרְסִיִּים דְּבֵר אֶחָד וְשׁוֹפֵר וְשֵׁר וּמוֹנֵחַ דְּבֵר
13 אֶחָד וְדִרְגָא וְגִלְגָּל דְּבֵר אֶחָד וּמֵאֲרִיךְ וּמִיִּרְכָא דְּבֵר אֶחָד
14 וְתִרְיִן חֲוִטְרִין וְשְׁנֵי מֵאֲרִיכִין דְּבֵר אֶחָד וְקִדְמָא וְאֲשֵׁל דְּבֵר אֶחָד
15 וְסוֹף פֶּסוּק וְסִלִּיק דְּבֵר אֶחָד וְיִתִּיב וְשׁוֹפֵר מוֹקֶדֶם דְּבֵר אֶחָד
16 וְפִזֵּר גְּדוּלָּה וְקֶרְנִי פֶּרֶה דְּבֵר אֶחָד עַל פִּי הַקְדָּמוֹנִים וְמָה שְׁאֵנוּ
17 קוֹרְאִים פִּזֵּר גְּדוּלָּה הֵם חֵיו קוֹרְאִים פִּזֵּר קִטְזֵן וְסִמִּיךְ וּמִקָּף דְּבֵר
18 אֶחָד וְסִגּוּלָּה וְשִׁרֵי דְּבֵר אֶחָד

ונתחיל

19 ראשונה מהזרקא ונאמר כי שם זרקא הוא כלי
20 זיין שהיו נוהגים הקדמונים שהיה חבל עם
21 סבובי ברזל בראשו והיו בבית יד זורקים אותו ומכים ולכן צורת
22 הטעם הזה כדמות חבל יוצא למעלה מסוף חתיבה והולך לעד יסין
23 מול תחלתה וכל עוד שהוא הולך הוא יותר גבוה ובסוף יש עגול
24 בלתי שלם וחצי עגול בתוכו ושמו וצורתו דומים לגנינתו כי הגנינת
25 שלו מתחלת בקול נמוך והולכת ומתפשטת ומתגדלת למעלה ובסוף
26 עושה כדמות סבובים בלתי שלמים כמבואר למשכילים
27 גקראת כן יען כי היא בטעמים כדמות סגולת מלכים
28 וצורתה תעיד על זה כי היא בעלת שלש גקוורות
29 כדמות הסגולה הנעשית משלשה אבנים טובות ומקומה למעלה
בסוף

De accentibus.

quas significat mugitus: & præter copulam earum ac si essent in vna dictione quas² significat copula: de quibus quidem nō loquimur hic quoniā dedicatum est in hoc libro³ vnicuique eorum capl'm. Attamen licet plurimi grāmaticorū numerauerint hos⁴ vigintitres accētus & reges quidem & ministros: reperiuntur tamen⁵ in sacra scriptura alii accentus: & sunt apud eos tanq̃ spinæ minus q̃ mīstri:⁶ & sunt יתיב sedēs: שופר מברכל cornu sustinens: שופר עלוי cornu exaltatum: תרין חוטרין duo baculi:⁷ מגרמיה confringens ossa: כחפה scutella reuerſa: מאילא subulinum: וסוף פסוק finis uersus: & de vno quoq̃ eorum⁸ loquimur domino concedente. Et si antiqui vñ fuerint in aliquibus eorum⁹ nominibus synonymis: imposui tamen nomīa eis ut utimur in Italia.¹⁰ Synonyma aut̃ apud eos sunt טרחה וטפחה quæ sunt idem:¹¹ תרסא ותלישא תלשא ותלישא גדולה quæ sunt idem: שופר ישר וכוכח: שופר ישר וטרסין וגרשין וטרסין quæ sunt idem: קטנה quæ sunt idem:¹² מאריך ומרבה דרגא וגלגל quæ sunt idem: מאריך ומרבה quæ sunt idem:¹³ תרין חוטרין ושני באריבין quæ sunt idem: קרמא ואשל quæ sunt idem:¹⁴ סוף פסוק וסליק quæ sunt idem: יתב ושופר מוקדם quæ sunt idem:¹⁵ פור גדול וקרני פרה idem:¹⁶ apud antiquos: & quod nos¹⁷ appellamus פור גדול disperforem magnum appellabāt paruum: idem:¹⁸ סגולה ושרי: סמך ומקף idem.

¶ Et incipiemus primo a ירקא sparsore. Dicimus autem q̃ nomē ירקא est spēs armorū²⁰ quæ erat apud antiquos. f. corda cum²¹ circulis ferreis ī capite: & tenētes eos ī manu spargebāt & percutiebant cum eis. Et ideo figura²² huius accētus est ad similitudinē cordę exeuntis uersus fursum a fine dictionis eūtis quidem ad dexterā²³ uersus initium eius: & quo it̃ eo altior est: in fine autē est circulus²⁴ nō cōpletus cū semicirculo in medio: nomen aut̃ & figura cōueniunt cantui eius: nam cantus²⁵ eius incipit voce sūmissa & it̃ & extēditur & fit altior & in fine²⁶ facit ad instar circulorum non completorū ut patet intelligentibus.

¶ סגולה pprietas. Sic appellat̃ qm̃ est in accētibus tanq̃ peculiū regū.²⁸ Et figura eius testat̃ q̃a hēt tria pūcta²⁹ sicut gēma q̃ cōstat ex tribus lapidibus p̃tiosis: locus aut̃ eius ē supra in fine

De accentibus.

Capitulum de accētibus Sacrae scripturae mei Calo filii viri² fa-
piētis & expertissimi rabi Dauid Calonymos: ad complemen-
tū³ libri מקנה אברהם eruditissimi Abrahæ de Balmis: olim de-
functi dereliquentis⁴ quidem librum ipsum nō cōpletum,

Intentio in hoc caplo est loqui de accētibus sacrae scriptu-
rae & rebus⁶ particularib⁷ eorū: nō inuenimus enī p̄decessores
apud nos⁷ reptos loquētes de eis particulr ut decet nisi pau-
ca & inordinate qdē.⁸ Hoc at facimus ad vtilitatē lectorū. Ac-
centus enī sunt⁹ necessarii ad intelligētiā versuū lectorib⁹ ac si
loquerent facie ad faciem.¹⁰ Nam cū intētio ī Idiomate sit ad
faciendū ingredi id qd est in aīa loquentis in aīam audientis:
¹¹ & hāc intētio nō p̄ficitur nisi facie ad faciē: cū autē¹² loquēs
non fuerit in p̄ntia audientis: & notificauerit intentū suū cum
scriptura: tunc accentus¹³ positi in scriptura adiuvāt ad intel-
ligendū intentū: nā indicāt locū principii¹⁴ loquele & subse-
quentiā ac pausam eius & cetera ei necessaria: & iō dixit¹⁵ ben-
hezra: oīs expō que nō est fm accentus noli eā¹⁶ nec audies eā:
nā dñs accētūū sciuit expōnem melius q̄ nos: & rabi Salamō
¹⁷ in expōne Bibliae in pluribus locis dixit: accentus scripturae
docet¹⁸ cum ipse fuerit arctus in expōnibus suis. Quare de-
bemus loqui in accentibus de noībus eorū¹⁹ & figuris & canti-
bus & ordine eorum in scriptura ac viribus eorūdem: & inuo-
cato auxilio diuino.²⁰ Dicimus circa nomen & numerū eorū
q̄ plurimi grāmaticorū antiquorū posuerūt numerum eorum
²¹ xlii. l. xvi. reges & vii. ministros: ²² appellant autē reges q̄
pp dñum eorū diuidūt ofonē & ordināt oēs versus²³ scriptu-
rae ad bonā intelligētiā cū cōueniēti melodia: appellant uero
ministri quia ambulat²⁴ ante reges ad fuiēdū eis. Reges autē
sunt isti: videlicet זרקא sparsor:²⁵ כנולח pprietas: פור גורל dī
spersor magnus: קרנ' פרה cornua vacca: חלש' eradicator: אול' אול'
ambulans: רבי' iminēs:²⁶ שני גרישין duo expulsores: פסק disium
gens: זקף גורל erectus magnus: פסק extensus: זקף קטן erectus
paruus:²⁷ שרחה labor: אתנחתא pausa suspirationis: חביר frangens:
שלשלת cathena. Ministri vero²⁸ sunt isti שופר ישר cor-
nu rectum: שופר מהופך cornu reuersum: ירח בן יוכי luna vnus
diei: חרס' scutum:²⁹ קדמא antecedens: גרנא gradus:
מארין prolongans: prater firmationes vocum in platione:
iiii L
quas

בטעמים

שער

1 בטעמי המקרא לי הצעיר קלונמוס בן לאדוני אבי
2 החכם השלם רבי רוד נע לבית קלונמוס לתשלום
3 ספר מקנה אברהם למתיר אברהם וכלמש נע אשר נפטר ולא
4 זכה להשרים הספר :

הכונה

5 בזה השער לדבר בטעמי המקרא ועניניהם
6 הפרטים כי לא מצאנו במי שקדמנו מן
7 הבא בידינו שדבר מהם בפרטות כמספיק רק זער שם זער שם
8 וכל זה אנחנו עושים לתועלת הקוראים כי הטעמים והנה הם
9 הכרתיים להבנת הכתובים לקוראים כאלו היו מורים פנים בפנים
10 וזה כי הכונה בלשון להכנים מה שיש בנפש המדבר לנפש השומע
11 וזאת הכונה לא תגמר בשלמות כי אם פנים בפנים וכשאיזן
12 המדבר בפני השומע ויודיע המכוון בלבבו בכתב והנה הטעמים
13 המושמים בכתב יעזרו להבין המכוון כי הם מורים מקום התחלת
14 הדבור והמשכחו והפסקתו ויתר הדברים המצטרפים לו ולכן אמר
15 החכם אבן עזרא כל פירוש שאינו על דרך הטעמים לא תאבד לו
16 ולא תשמע אליו כי בעל הטעמים ידע הפירוש יותר ממנו ורש"י זל
17 בפירוש הארבע ועשרים בכמה מקומות אמר טעם המקרא יוכיח
18 בתורתו רחוק בפירושו יוכיח וכן ראוי לנו לדבר בטעמים משמם
19 וצורתם ונתינתם וסדרם בכתוב וכלם ומאתו יתברך נשאל העזר
20 ונאמר אצל שמם ומספרם כירוב המדקדקים הקדומים שמו מספרם
21 שלשה ועשרים ששה עשרה מהם מלכים ושבעה מהם משרתים
22 ונקראו מלכים כי לשררתם מחלקים המצאמר ומסדרים כל פסוקי
23 המקרא להבנת טובה בנתינת נכונה ונקראו משרתים אשר ילכו
24 לפני המלכים לשרתם ואמנם המלכים הם אלו זקא
25 סגולה פזר גדול קרני פרה תלשא אזלא רביע
26 שני גרשין פסקי זקף גדול פשט זקף קטון
27 טרחא אתנחתא תביר שלשלת ואמנם המשרתים
28 הם אלו שופר ישר שופר מהופך ירתבן יזמו תרסא
29 קרמא דרגא מאריך מלכר העמדות הקולות במבטא
אשר

במקף

- 1 אִם בְּמִלַּח בְּיַד בְּכָף בְּשִׁפּוֹל בְּחֵץ טַעַם מִהַמְּלָכִים לִפִּי שְׁאִינֵן כְּמוֹכּוֹת
- 2 מִשָּׁל הַכֹּל בְּיַד עֲבָדָיו בְּיַד יוֹסֵף בְּכָף מֶדִּין בַּת פֶּרְעָה
- 3 לְבַת פֶּרְעָה בְּבַת יַעֲקֹב וַיִּצְדָּק עַל מִלַּח בַּת אֶפְרָיִם קוֹרֵם תִּיבַת
- 4 מִשׁוֹלֶשֶׁת כְּמוֹ בַת עַמְיָנָדָב בֶּן אֲבִרְהָם נֶאֱמָר שֶׁר־עָבָא נָהָר
- 5 פָּרַח נָהָר כֶּכֶר וּמִשָּׁל הַבִּיטוֹל בְּיַד רָמָה בְּיַד חֲזָקָה כִּי אִזְ אֵינֵן
- 6 כְּמוֹכּוֹת כִּי מִלּוֹת רָמָה וְחֲזָקָה הֵם תֹּאדָרִים לְבָד וְעַל זֶה בָּאוּ בְּקִמְצָן
- 7 כָּל תְּנוּעוֹתֵיהֶן הַדֶּרֶךְ הַשְּׁלִישִׁי כָּל חִירָאֲנִי חִירָאֲנִי בְּמִקְף זֹלָת
- 8 בְּהִיּוֹת בְּמִלַּח חֵי טַעַם מֶלֶךְ הַדֶּרֶךְ הַרְבִּיעִי וְהוּא מִשׁוֹתָף לְשִׁמּוֹת
- 9 וְלִפְעָמִים בְּכָל מְקוֹם שֶׁתִּפְלְגָה שְׁלֹשׁ תִּיבּוֹת לְעֹבְדֵת מֶלֶךְ וְהַטַּעַם
- 10 שֶׁהוּא מֶלֶךְ נֹפֵל בְּשְׁלִישִׁית אִם הַשְּׁנִית כְּמוֹכָה אֶל הַשְּׁלִישִׁית
- 11 הָרֵאשׁוֹנָה בְּטַעַם מִשְׁתָּה וְהַשְּׁנִית בְּמִקְף לְשִׁתִּי סְבוֹת הָאֶחָת כִּי
- 12 הַשְּׁנִית הַכְּמוֹכָה בְּאֶמֶת וְהָאֶחָת כִּי הִיא הַיּוֹתֵר קְרוֹבָה אֶל הַמֶּלֶךְ
- 13 וְכָל שֶׁבֶן בְּהִיּוֹת הַשְּׁנִית מִלְרַע וְטַעַם הַשְּׁלִישִׁית בְּרֵאשֶׁה הַמִּשָּׁל שֵׁם
- 14 אִשֶּׁת אֲבִרְהָם וְשֵׁם אִשֶּׁת נָחוֹר אֲבִרְהָם יֹשֵׁב בְּאַרְץ כְּנָעַן וְהִנֵּה כֶסֶף
- 15 אִישׁ יִקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים וּמִשָּׁל הַשְּׁנִית שֶׁהִיא מִלְרַע כְּמוֹ בֵּין רוֹעֵי
- 16 מִקְנֵה אֲבִרְהָם הַדֶּרֶךְ הַחֲמִשִּׁי כִּשְׁתֵּיהֶן הָרֵאשׁוֹנָה כְּמוֹכָה
- 17 לְשִׁנִּית לֹא הַשְּׁנִית לְשִׁלִּישִׁית אִזְ נִפְל מַחְלֻקָת בֵּין הַקּוֹרָאִים כִּי יֵשׁ
- 18 מְקִיפִים הָרֵאשׁוֹנָה וְיֵשׁ מְקִיפִים הַשְּׁנִית כְּמוֹ זִקְנֵי דְהַעִיר הַהִיא יֵשׁ
- 19 מְקִיפֵי זִקְנֵי וְיֵשׁ מְקִיפֵי הַעִיר וְכֵן חֵן הָעַם הַזֶּה הַדֶּרֶךְ
- 20 הַשְּׁשִׁי הוּא כִּי לִפְעָמִים מְקִיפִים הַתִּיבָה הַקּוֹדֶמֶת לְתִיבָה אֲשֶׁר טַעַמָּה
- 21 תִּלְשָׁא אוֹ פֹר כְּמוֹ בְּמִדְבָּר סִינִי אֵלֶּה הֵם דְּרָכֵי הַהִקְפִּים
- 22 וּבִזְוָה נִשְׁלָמוּ דְרָכֵי הַהַעֲמָדָה וְהַמְרוּצָה
- 23 בְּמִבְטָא הַלְשׁוֹן הַעֲבָרִי

[illegible]

וְאֵלֶּיךָ
מִשְׁכַּנִּי
לְבָרְךָ
מִשְׁכַּנִּי
פָּרוּס
מִכְבוֹ
זֶדְדְךָ
בְּרוּךְ
וְעַתָּה
וְעַתָּה
חֲדָשָׁה
הַיְּשִׁיעָה
וְגַם
אֶסְחוּ
אֵלֶּיךָ
מִקֵּץ
וְעַתָּה
מִקֵּץ
מִקֵּץ
חֲדָשָׁה
תִּלְגָּ

De copula.

in dictione secūda: & nō p̄cesserit extēsum in prima dictione: tunc non habebit² copulam: sed erit vnus accentuū causantiū cursum in loquela p̄cedentium³ erectum paruum: & sic etiam quando fuerit in secūda labor quem nō p̄cessit eruptio: & sic⁴ compabis ad reliqua. Secundo autē aufertur copula cum nō euenit accentus pausans⁵ in secūda dictione cū tertia ut תורה אלה אלהינו אלהינו. ⁶Tertio cum euenit mugitus dictionis cui debet esse copula distans: & non est post eum⁷ motus maior mugitu secūda: tunc enim aufertur copula ut ברוך שם כבודך לאין עולם: sed si fuerit post eū motus magnus nō auferet⁹ copula ut יעמוד שם. Ista sunt auferentia legē copulae¹⁰ in regulis quas supra diximus.

¹¹ ¶ Copula uero quæ est ex dictionibus est duobus modis.

¹²Primo: quia dictiones כל עם כל¹³ את אל¹⁴ עם כל¹⁵ si nō fuerint in eis accentus reges nisi seruientes sunt copulatæ ut¹⁶ plurimū: licet aliquādo ex parte masara, i. traditione: aut ex parte cursus loquelæ: aut ex parte¹⁷ accentus trium motuū prædictorum: seu quia est graue & durū linguæ¹⁸ facere copulationem etiam in seruientibus aufer ab eis copulam ut אם את הרבר או בי בי לא זה si rem istam facies. ¹⁹Secundo: dictiones cum continuæ fuerint dictioni in cuius initio fuerit accentus²⁰ copulam habent ut plm ut או נפש בי זה: & in istis etiam auferet²¹ copula: ²²aliquando ex pte cursus loquelæ: aut ex trinitate motuum. Etiam omnia ista²³ quosq; finis est littera litterarū: cū venerint ante quadrum aufertur ius copulae ab eis: ²⁴sed cum continua fuerint extenso: licet fuerit accentus disjungens hñt tamen copulam; exemplū²⁵ primi שם או איש איש; exemplum secundi בי איש בי דוא.

²⁶ ¶ Attamen copula puenit ex parte nominū tribus modis.

²⁷Primo: cū fuerint duæ dictiones cōtinuæ licet²⁸ fuerit accentus lra secūda in secūdo motu nō in prio: lra²⁹ qdem pria est copulata ut plurimum ut לחק עולם בתום לבבי. ³⁰Secundo: dictiones & similia: cum fuerint continuæ alii dictioni: licet accētus³¹ sit in secōdo motu secunda sunt cum copula: licet aliquando auferatur copula

ii L

fi in

במקף

1 בתיבה השנייה ולא קדם פשט לתיבה הראשונה הנה לא תהיה
2 מוקפת אבל יהיה טעמה אחד מהטעמים המריצים הדיבור הקודמים
3 אל תוקף קטון וכן גם בשתייה בשנית טרחה שלא קדמו תביר וכן
4 תקיש על האחרות ושנית יבטל המקף כשלא יפול טעם מפסיק
5 בתיבה השנית עם השלישית כמו תנו נא אותה תנה לנו אחות
6 ושלישית כשחבוא געית התיבה הראויה למקף רחוקה ואין אחריות
7 תנועה גדולה מגעית השנייה אליה אז יבטל המקף גם כן כמו ואכל
8 בו עושה פלא אבל אם תהיה אחריות תנועה גדולה לא יבטל
9 המקף כמו יעמד חי ותעמוד שם אלה הם המבטלות דת ההקפת
10 בכללים שזכרנו

ואולם

11 המקף הבא מחמת המלות הוא על שני דרכים
12 הראשון כי מלות על עד אך גם רק אל את גאל
13 עם כל אם אין בם טעמים מלכים כי אם משרתים הן מוקפות על
14 הרוב אף כי לפעמים מפאת הססורת או מרוצת הדיבור או מפאת
15 טעם שלישות התנועות שזכרנו לעיל או להיות קשה על הלשון
16 לחקיק אף במשרתים בטל מהם המקף כמו אם את הדיבר הזה
17 השני מלת או כי מי לא זה כשיסמכו לתיבה שטעמה בראשה
18 תוקפנה על הרוב כמו או נפש מי זה וגם באלה יבטל המקף
19 לפעמים מפאת מרוצת הדיבור או לשלישות התנועות גם כל אלה
20 שסופם אחת מאותיות יהוא בבאם לפני רביעי יבטל חק המקף מהן
21 אבל כשיסמכו אל פשטא אף שהוא טעם מפסיק הן מוקפות משל
22 הראשון כי שם או איש וקשל השני כי איש כי הוא
23 המקף הבא מפאת השמות הוא בא בשלשה דרכים
24 הדרך הראשון כשהיו שתי תיבות סמוכות אפילו אם
25 יהיה טעם התיבה השנייה בתנועה השנית לא בראשונה התיבה
26 הראשונה מוקפת על הרוב כמו לחק עולם בתום לבבי
27 הדרך השני מלת יד ביד כף בכף בת בבת כן נאם יי שר צבא
28 נהר פרת ודומיהם כשהן סמוכות לתיבה אחרת אף כי הטעם
29 בתנועה השנית מהשניה הן במקף אך אמנם לפעמים יבטל המקף

אם

במקף

אחר

אשר בארנו משפטי העמדות הקולות במבטא
ומרוצתם נשאר עלינו לבאר רבוקם כאלו הם
בתיבה אחת אף כי יהיו בתיבות שונות ועל זאת הונח המקף הצל
העברים שהוא קו מחבר שתי תיבות רצופות אשה אל אחותה מר
שיקרה בסבת הנקודות והטעמים הו בסבת והשאלות הו בסבת
השמות

ונתחיל

בנקודת הפתח ונאמר כל תיבה שסוף תנועותיה
פתח והיא קמץ או צרי או סגול או חטף קמץ הו
חולם או שורק או חירק והיא מלרע וסמוכה סמיכות קנין וחזקה או
פעל עם פעול או תפעלות עם מתפעלו או פעל עם שמושו לתיבה
שיש בה טעם בראשה או התיבות הן רבוקות במקף והראשונה
היא שקראוה המדקדקים מוקפת כמו בבר לחם ממכר בית ושפל
רוח ים סוף מדבר סין מדבר שור מגלת ספר ובפעלים למד דעת
ולמים ובתפעלות יוקם קין וילד בן נתן לה ותבער בהם דע נא
שאלך ומשל הקמץ מצא חן בא שמה ונשא בהם ולרבקה בו שבה
פח ומשל הסגול דבר לי תתן לי וישבתם בטח תשתה חמר
זה שמי ומשל הצרי שמושו יור כמו אנשי שם אנשי קנש כלי
בסף ובצרי מושך הא כמו ופה תאר קנה בשם קנה נא עשה לי
אבל קנה לך עשה לך גטה לך ודומיהם רובם בלא מקף ומשל
החטף קמץ כמו נתן זרע וישמר אלה פסל לך ומשל החולם
בשתיאות האחרונה שבסוף התיבה מוקפת אינה שרשית כמו לעשות
לו לבנות לי בית לשמי ומשל עוד לחולם שמושך וו והתנאי
שזכרנו אף ברבוק התנאי כמו חיתו ארץ ושמו שוע זרעו בו בכגור
בה בפגועו בו ועוד בחולם מושך אלה כמו לקרא לו למצוא חן
ומשל השורק המושך וו כמו ירחצו מים ויתנו לו תגמלו זאת
ומשל החירק פרי בטן ויהי לי לבלתיבא לא תזכרי עוד
כל אלה הם משפטי ההקפות בשתיבות שומרות כל הטעמים
בשכניהם אבל בגתנאים ובטל המקף ראשונה בחסרון השכנים
הראויים או ובטל דין דרכי המקף אשר כתבנו כי אם בא זקף קטון

De copula.

¶ Postq̃ declarauimus rationes firmationū vocum in p̃nuna-
ciatione² & cursus earū: remanet nobis declarare copulā ea-
rum ac si essent³ in vna dictione: licet fuerint in dictionib² di-
uersis: & ideo positum fuit מקף, i. copula apud⁴ habreos: quod
est linea copulans duas dictiones cōtinuas adinuicem: id⁵ qđ
euenit causa punctoꝝ & accentuū: aut causa interrogationum
seu causa⁶ nominum.

¶ Et incipiendū a puncto pathah & dicendū: omnis dictio
in qua finis moruum eius debet esse⁸ pathah & est kamecz aut
ceri aut seghol aut rapiens kamecz aut⁹ holem aut sciurek aut
hirek & est correpte & continuata cōtinuatione possessionis &
retentionis aut¹⁰ agentis cum acto suo seu passi cū passiuo suo
seu uerbi cū regimine suo dictioni¹¹ in qua est accētus in prin-
cipio: tunc dictiones illę erunt copulatę cum copula: & prima¹²
est quę appellant grāmatici מוקף, i. habēs copulā ut כר לחם
& in uerbis ממוכר בית ושפל¹³ רוחים סוף מדבר סין מדבר שור מגולת ספר
יוקם קין יולד בן נתן לה ותבער במ דע נא in passione למד דעת¹⁴ יולד מים
מצא חן בא שמה ונשא במ ורדבהו בו שכה & exemplum kamecz שאי לך¹⁵
דבר לי תתן לי וישבתם במח תשתה חמר¹⁷ זה שמי & exemplū leghol פה¹⁶
אנשי שם אנשי קרש בלי¹⁸ בסף & exemplum ceri cum regimine yod ut
& in ceri protrahente he ut¹⁹ יפה תאר קנה בישם קנה נא עשה לי²⁰ sed
& similia plurima eorū sunt absq; copula:
²⁰ & exemplū rapientis kamecz ut ורע וישמר אלה פסל לך & exē-
plum holem²¹ quando littera vltima quę est in fine dictionis
habens copulam non fuerit radicalis ut בית לי לבנות לי²² לעשות
לך & iterum exemplū holem protrahentis vau conditiona-
lis²³ prädicte etiam in continuatōne conditionali ut חיתו ארץ
והוא שוע ורעו בו בכבוד²⁴ בה בפניו בו & iterum in holem ptrahente
aleph ut לקרוא לו למצוא חן & exemplū sciurek ptrahente vau ut
פרי בשן ויהי לי לבלתי בא hirek²⁵ & exemplū hirek ירחצו מים ויתנו לו תגמלו זאת
לא תזכר ענה²⁷ Oēs iste sunt rōnes cōprehensionū, i. copulaz cū
dictiones seruauerint oēs accētus²⁸ in exñtib; apud eas. Attñ
trib² modis auferet copula: priō ī defectu vicinorū²⁹ debitoꝝ:
tunc enī auferet ius copule iā dictū: nā si fuerit erectus paruus
in dictione

De mugitu.

¶ Et sic etiam reperiuntur aliqua quæ sunt trinarie in littera quæ legitur cum mugitu leui: licet² nō fuerit tertia nisi quarta aut quinta in motibus³ dictiōis ut mem ממועצותיהם במחשבותיהם: in quibus hirek ipsarū mem est tertius⁴ holem lamed radice: & ideo leguntur mem cū mugitu: & sic omnis mem מקרא קודש in mugitu cum קדש fuerit cum extenso. Et sic cum uenerit uau in sciurek in initio⁶ litterarū positarum sūm conditionē pre dictam legitur cū mugitu graui⁷ ut וליעקב ובשוער ולמועדים. Etia sunt mugitus graues in uau cum sciurek⁸ in initio litterarum additis motibus cū euenerint eis accentus ex regibus⁹ altis ut ולישמעאל ובמועדיכם ותבסכו¹⁰ ובשליה ובהקבץ adducemus postea ut ובחזקתם ובחזקתם ובחזקתם: hac est regula mugitū & rationes eorum.

¹² **¶** Et scias qd nunq mutantur: nō ex parte seruientis: nec ex parte¹³ alterius sicut aliquando mutantur mugitus leues. Etia sunt¹⁴ modi & regulę vniuersales. ¹⁵ **¶** Primus qdē: omne nomē aut uerbum in quorum initio est mem addita punctuata¹⁶ cum sceua est tamen mem lenis: & ante eam sunt aliqua litterarum כהכל: tunc littera¹⁷ כהכל legitur cum mugitu graui ut ולישמעאל ובמועדיכם ותבסכו: & mem est lenis: & littera pcedens cum mugitu graui: ¹⁹ & sic ולישמעאל: sed cū mem fuerit in daghesc: tunc nō est ibi mugitus ut ולישמעאל ובמועדיכם ותבסכו & similia. Secundus: omnis dictio in cuius initio est he²¹ admirationis: & littera secūda fuerit radicalis: littera quidē secūda est lenis: & he legitur²² cū mugitu ut ולישמעאל ובמועדיכם ותבסכו. Tertius: oīs dictio in qua est morus: ²³ & post eū est sceua: & prope post sceua est littera mota & lenis. Motus quidem²⁴ primus est cū mugitu ut ולישמעאל ובמועדיכם ותבסכו: & ideo licet in oī eribus hayn est cū mugitu: cum tamē iungitur in initio daghesc tūc²⁶ remouetur mugitus hayn: & cōuertit sub mem ut ולישמעאל ובמועדיכם ותבסכו: hayn est rapiens: ²⁷ & ratio eius est ratio sceua: & sic ולישמעאל ובמועדיכם ותבסכו: iter facite ei qui ascendit super occasum domini nonem illi: ²⁸ & hic finiunt rationes omnium mugituum tam causantium productā prolationē & correptam²⁹ causantium tam mugitum leuem q̄ grauem.

¶ Postq̄

בנעיא

וכן

נמצאו אשר הן שלישיות לאות נקראת בנעיא קלה אף
שאינה שלישית כי הם רביעית ואז חמשים בתנועות
התיבה כגון מם ממועצותיהם ממחשבותיהם שחירק חממין שליש
להולם למר השורש ולכן נקראות חממין בנעיא וכן כל מם מקרא
קדש בנעיא כשקדש בפשט וכן כשתפול וו בשורק בראש
התיבות המונחות על פי התנאי הנזכר היא נקראת בנעיא כבדור
כמו וליעקב ובשועז ולמועדים גם יש געיות כבדות בנו שרוקה
בראשי תיבות נוספות התנועות בנפול במ טעמים מן המלכים
הגבוהים כמו שנביא אחר זה כמו ולישמעאל ובמיעריכם ותכסנו
ובשליחה ובהקבץ ובהנשאלם ומריא וצאן ובתחנונים וסתר כיש

זהו כלל הגעיות ומשפטיהן

ודע

כי לא תשתננה לעולם לא מתחת משרת ולא מתחת דבר
אחר כמו שלפעמים תשתננה הגעיות תקלות ועוד
דרכים כוללים

הראשון

כל שם או פעל שתחלתו מם נוספת נקדורה
בשוא והמם רפה ולפניה אחת מאותיות
בהכל ואות בהכל נקראת בנעיא כבדור כמו המדבר המקטרים
למנשי במסלה למנצח המם רפה והאות הקורמת בנעיא כבדור
וכן המעט למעט אבל כשהמם כדגש אז אין שם געיא כמו המזוזות
המנורה המקומות ודומיהם השגי כל תיבה שבתחלתה הא
התימה והאות השנית היא שרשית האות השנית רפה והיא נקראת
בנעיא כמו הברכה הררכי השלישי כל תיבה שבה תנועה
ואחריה שוא וסמוך אחרי השוא אות נעה ורפה הנה בתנועה
הראשונה בנעיא כמו תרשא עלון הרבות הסרי ארבל כדכד
ולכן אף כי בכל ערכות העין בנעיא כשתתחבר בראשו דגש אז
תסור געית העין ותחזור תחת המם כמו מערכות שרעין חסופת
ומשפטה כמשפט השוא וכן סולו לרוכב בערכות ביה שמו
ופה נשלמו משפטי כל הגעיות בין הגורמות מלעיל ומלרע בין
הגורמות געיא קלה בין כבדה

אחר

התנועות

1 אשר געיתן כבדה הן על אחד משלש דרכים
 2 או שאחרית שוא בדגש או שני שוואים
 3 רצופים או תנועה גדולה ובתנועה השלישית אליה כגון טעם
 4 התיבה אז געית התנועה ההיא הראשונה כבדה ולפיכך בכל פתח וו
 5 בתיבות שהן על משקל ויפעלו ויפעלו ומורכבים כמו
 6 ויפעלם ויפעלהו ויפעלני ויפעלהו ויפעלני ויפעלהו ויפעלם
 7 ויפעלם ויפעלם ויפעלהו ויפעלהו ויפעלם ויפעלהו ויפעלם
 8 בלמד השורש הגעיא בוו הקודמת בראשם כמו ויפקדם ויפגשם
 9 וישטמם וירדפם ויפגשם ויזכרם ויחשבתם וישלחם ויעבדוהם
 10 ויאשרוהו ותעמודנה ותעשי ותעשו וכל הדומות להן הן בגעיא
 11 כבדה וכן כל הא הידיעה הקודמת לשמות אשר בהם התנאי הזה
 12 היא נקראת בגעיא כמו הנערה במעלות למעלות כדברים המשפטים
 13 הפרמלי מדעך משאכם ממלכתך אבל יצאו מזה הכלל השמות
 14 אשר האות הראשונה שבהם בחולם כי אז הגעיא תדחה אל מחולם
 15 ולא תעמוד בהא הקודמת כמו הכתנים לכתנים השואכים השוערים
 16 השואכות ודומיהם וכן מורעך ולורעך אך כשיבואו בלא מס
 17 תשאר הגעיא בזין שלא במשפט וסימניך יראה ורע יאריך ימים
 18 וכן וו ויהי כשהיא בטעם פשוט או במקף היא נקראת בגעיא שלא
 19 במשפט כי אין כאן שלש תנועות
 20 גם כן כשהאות הנעה בראשונה מהשלש תנועות נקודה
 21 בסגול היא בגעיא במשפט זה הכלל אף כי מעטות הן
 22 כמו אשתחיה אתנפלה אקחך ממשלתך ודומיהם וכן גם כן
 23 בחיותה בחירק ולכן כל התיבות הבאות על משקל מתפעלים
 24 התפעלו ויתפעלו ויתפעלו ויתפעלו ויתפעלו ויתפעלו ויתפעלו
 25 מתפעלות ויתפעלו כלם האות הראשונה הקודמת אל הדגש או
 26 השוא בגעיא בהתנגנם כמו תתנשא ותתנשא ותתנשא וכן כל
 27 התיבות הדומות להן בתנאי הקודם אות הנקודה בחירק בקודמת
 28 נקראת בגעיא כמו ושלחך פמרגלים מקבצאל ממחרת

וכן

De mugitu.

²⁰ Et sic etiam quando littera mota in primo trium motuum fuerit²¹ in seghol est cum mugitu & debire: hæc regula licet patet sint²² ומגורא אשתוחה אתנפלה אקוך במשולתך & similia: & sic etiā²³ cum fuerit in hirek: & ideo omnes dictiones quæ sunt ad pondus מתפעלים²⁴ התפעלו יתפעלו ותפעלו בתפעלה התפעלו בתפעולים²⁵ מן הפועל ויתפעלו est mugitus in cantu earum ut תתשא כחוכמה תשרו יטמאו : & sic omnes²⁷ dictiones eis similes in conditione prædicta: littera quidem quæ est cum hirek præcedente²⁸ legitur cum mugitu ut ישלח כמרגלים מקבצאל ממרת.

C Et sic

De mugitu.

maccaph: quod est copula & ppe eam est dictio in cuius initio non est sceua nec daghesc: tunc illa² prima dictio firmabit³ pducte in mugitu suo ut הערים האלה נא הערים האלה⁴ debet eēcorrepte: & hic est producte: quia accentus copule est prope dictionem האלה⁴ in cuius initio non est sceua nec daghesc nisi pathah he quia est lenis: hæ sunt rationes mugituum quas promissimus declarare.

⁶¶ Rationes uero copulatarū & coniunctarū simul sunt dupliciter: nam aliquę sunt leues⁷ & aliquę graues: leues aut sunt duobus modis. Primus quidē: omnis⁸ dictio quæ est tertia in accentu si pcefferit ppe accentū sceua: tunc mugitus⁹ erit in motu secundæ & non in tertia in accētū ut העומרים: nam¹⁰ accentus est in daleth: & licet motus he sit tertius ad motum daleth: mugitus¹¹ tñ differtur ad holem hayn quæ est secunda.¹² Secundus: nullus mugitus pcedens sceua differt vnq: sed¹³ reperiuntur duæ coniunctæ continuę¹⁴ cōiuncta post coniunctam: etiam coniuncta post simplicē seu simplices: etiam simplex¹⁵ post coniunctā: & etiam reperiuntur duæ simplices: vna post aliam: exemplum primi¹⁶ ואברכם ואגרשנו: exemplū secūdi ממושבתיכם לאבותיכם תועבותיהם: exemplum tertii¹⁷ לישועתך וארעך: exemplum quarti¹⁸ בשבועותיכם והאשה אחי: prima est tertia secūda: & secūda est¹⁹ tertia ad accentū: & reuertitur hoc in rationem quarti quam diximus in simplicibus.

²⁰¶ Alterū ponimus in mugitibus regulā vlem: habent enim gradus inter se²¹ respectu litterarū cadentium in eis: & respectu²² continuitatis eorū cū copula & cum pausa: nam oīs mugitus ueniens ī litteris fundamētalibus²³ quæ dicunt reges & radicales apud grāmaticos est magnus: & attrahit²⁴ magis q̄ ueniens ī seruiētibus appellatis ministris: mugitus enim resc²⁵ maior est mugitu lamed לאבותיכם: & mugitus dictiōis pcedentis²⁶ copulā ē maior q̄ pcedētis pausas: & mugitus litteræ primæ uenientis ī dictione²⁷ quæ est post illam quæ est cum copula est maior & magis attrahitur omnib²⁸ mugitibus ut הוא העובר לפניך²⁸ הוא העובר לפניך dñs Deus tuus est qui trāsit ante te: & hic finit sermo de mugitibus leuib²⁹ simplicib³⁰ & cōiunctis.

¶ Motus

בנעיה

- 1 מקף וסמך לה תיבה שאין בראשה שווא ולא דגש ותיבה אחת
- 2 הראשונה תעמוד מלעיל בגעיות כמו הערים האלה כי משפט הערים
- 3 להיות מלרע ופז מלעיל בהיות טעם מקף בה סמך למלת האלה
- 4 שאין בראשה לא שווא ולא דגש כי אם פתח והוא שהיא רפה
- 5 אלה הם משפטי הגעיות אשר יעדנו לפרשם
- 6 **ואולם** משפטי התמוכות ומחברות לאחת שני מינים קלות
- 7 וכבדות והקלות הם על שני דרכים הראשון כל
- 8 תיבה שהיא שלישית לטעם אם יקדם לטעם בסמך שווא הנה הגעיה
- 9 תהיה בתנועה השנית ולא בשלישית כל הטעם כמו העומדים כי
- 10 הטעם הוא בדלית ואף כי תנועת ההא שלישית לתנועת הדלית הגעיה
- 11 היא נדחית לחולם העין שהיא שנית
- 12 **הדרך השני** אין געיה קודמת לשווא נדחית לעולם
- 13 אבל תמצאנה שתי תמוכות רצופות
- 14 תמוכה אחר תמוכה גם תמוכה אחר פשוטה או פשוטות גם פשוטה
- 15 אחר תמוכה וגם תמצאנה שתי פשוטות זו אחר זו משל הראשון
- 16 ואברכם ואגרשנו משל השני לישועתך ואדעך משל השלישי
- 17 מושבותיכם לאבותיכם תועבותיהם רחמינות משל הרביעי
- 18 בשבועותיכם והאשמתאלי שהראשונה שלישית לשנית והשנית
- 19 שלישית אל הטעם ושב זה למשפט רביעי שזכרנו לפשוטות
- 20 **ועוד** יש להגות בגעיות כלל גדול כי להן מדרגות ביניהן
- 21 ביחס אל האותיות אשר תפולנה בהן ובערך אל
- 22 סמיכותן במקף ובמכרת כי כל געיה שתפול באותיות היסודיות
- 23 הנקראות מלכים ושרשיות אצל המדקדקים היא גדולה ומשוכת
- 24 יותר מן הנופלות במשררות הנקראות שמושיות כי געית ריש
- 25 רחמינות גדולה מגעית למד לאבותיכם וגעית התיבה הקודמת אל
- 26 המקף גדולה מן המוכרות וגעית האות הראשונה הנופלת בתיבה
- 27 הבאה אחרי המוקפת היא גדולה ומשוכת מכל הגעיות כמו יי אלהיך
- 28 הוא העובר לפניך וזה תשלוש הגעיות הקלות פשוטות ותמוכות
- 29 התנועות

בגעיא

- 1 תיבה אשר האות הראשונה בקמץ והיא מלרע או היא נסתר העבר
- 2 האות הראשונה הנקודה בקמץ היא מועמדת כמו ויבאום ויאלך
- 3 כחטאת באשם העדות בסחו בד' הרביעי כל שם שתנועת
- 4 טעמו שלישית לאות נקודה בפרח או בצרי או סגול או חולם או
- 5 שורק או חירק ובין הנקודות שוא אות הפתח מועמדת כמו יעמדו
- 6 תאספיו יעשו הערים מולדתי תרומתי חליפתי וכל שם איש
- 7 מפיק אלף יוצא מן הכלל כמו ואדוניה ואדוניהם החמשי
- 8 כל האותיות הנוספות בראש השם או הפעל או המלה היא בגעיא
- 9 כמו האלף האתם התייה הששי כל האותיות הנראות או אות
- 10 המבטות אותה בתנועתן הקודמת אות חית או היא מועמדת כמו
- 11 החתי השביעי בשאר השמות שתחתן אות גרזנית חוץ הא
- 12 וחית יש מתלוקת כי יש קוראים האות הפתוחה או הקמוצה הקודמת
- 13 אליהם בגעיא ויש שאינם קוראים כן ולי נראו דברי המעמיד
- 14 אותה כי האותיות הגרזניות לקלוחן תנועותיהן בינוניות בין
- 15 החטופות והנעוץ תנועה חזקה ולכן כמעט יש להן משפט התמוכות
- 16 כמו לאדוני ויאספו והרגו יעמדו השמיני כל תיבה אשר בה
- 17 ארבע נקודות והטעם באחרונה והשתיים הבינוניות קלות תולג
- 18 הגעיא מן האחרונה אל הראשונה כמו הראשונה העשית
- 19 התשיעי כל תיבה אשר משפט הגעיא להיות באות השלישית מהטעם
- 20 ולא יכלה מחמת הדגש ושוא הנה תבוא הגעיא ברביעית הקודמת
- 21 אליה שאין סמוכה לה שוא ודגש אחריה כמו מתרצנים העמוני
- 22 ואכבר וכן יש חמשות כמו מהתחלונות העשירי יש מעמיד
- 23 הקריאה בחמש תיבות בראשם שסימנם לבאיש בהיורחם בקמץ
- 24 וקודמות לדגש כמו למה בתים אנא ימה שמה ואנחנו לא ראינו מן
- 25 המרדקים בלשונם שיעמידו בגעיא כי אם ליש בלכר ובא הז מלרע
- 26 בהיותן בנות שתי אותיות כמו בתים אנא אבל המשרחות הדבוקות
- 27 בתן הז מועמדות כמו הבתים וכן גם בן בהיותן שלישיות כמו
- 28 בתים בתיהן אבל בתינו גם היא קלה תבית וגעיא בתיו כמשפט
- 29 רבויסודה האחד עשר כל תיבה שמשפטה מלרע אם טעמה

מקף

[illegible][illegible]

De producta & correpta.

sceua: quia tñc saltat etiam retro accentus dictionis primæ ut
 פרי² יושה² faciens fructū: nam accentus scin reuertit ad hayn:
 & aliquādo reperitur saltus p̄dictus vsq; ad³ tertiam litteram
 ut נעמרה יחד² facti sunt mōtes aquæ: stemus simul, Ter
 tius⁴ cum dictio fuerit producte non plongatur cantus eius a
 loco suo nisi in tribus locis: videlicet בוקע מים² itersecās aquas:
 מונע בר יקוהו לאום וברכה לראש² omnis fraudās fraudē: כל בוצע בצע
 phibēs triticū maledicatur a gēte: & benedictio in ca
 pire tribuentis. Et etiam memor sis q̄ etiam in dictionib² quæ
 debent esse⁷ correpte & reuertit retro earum accentus: aliquā
 do scriptores ponunt duos accentus: vnū quidē⁸ in loco vbi
 vere debet esse accentus: & alius est accentus repertus in sal
 tu ut עיץ עיץ⁹ וירצא פרח וירצא פרח⁹ vrgentibus gemmis eruperant flores.
 Et hucusq; declarauimus modos rationum producte & cor
 repte: ¹⁰ & præter ista reperim² pausa dictionibus quas aliqui
 grāmatici ¹¹ appellāt mugitus: & aliqui firmationes: nos uero
 eas mugitus appellamus: nam ¹² in eis mugit lector.

¹³ ¶ Mugitus autē est principiū melodię p̄nūciationis dictio
 nis in qua est: & perficit¹⁴ in littera in qua est accentus: deinde
 reuoluitur melodia eius¹⁵ & perficitur in loco & cum dictione
 ei debita: & ideo appellamus eum accentū reuerrentē¹⁶ in cir
 cuitu: nam reuertit ex littera mugitus & perficit melodiā suā
 in loco accētus¹⁷ ut ראשה אשר נתת עמדי¹⁷ mlier quā dedisti mecū:
 nā mugitus est sub he ראשה: & accētus eius est sub¹⁸ scin: & hoc
 euenit ex duabus causis: videlicet vt nō misceantur cantus mo
 tuum adinuicē: ¹⁹ & ut diuidat inter duas dictiones significā
 tes res diuerfas: & tamen sunt similes ²⁰ in prolatione ut discu
 tiendum est magis dño adiuuante.

²¹ ¶ Mugitus aut aliq sunt simplices firmātes: & aliqui alteri
 appodeati²² & cōpositi. Rōnes autē mugitū simpliciū²³ fir
 matiū sunt vndeci modis. ²⁴ ¶ Modus aut primus: oīs dictio
 in qua diuidit inter lřam positiuā & lřam²⁵ accētus alia littera:
 & non est post eam sceua nec daghes²⁶ cum fuerit quidē mo
 tus vnus quinq; regū est in mugitu: & sic cum lřa posita²⁷ est
 in kamecz ut האדם: nā si daleth esset lřa accētus tñc he esset²⁸ fir
 mans in platione sua. Secundus: omnis ופעלת ופעלת cū uenes
 rit accentus in tau: ²⁹ pe tunc est firmans ut ואכלת & comedes:
 ושמעת³⁰ & audiam quia misericors sum. Tertius: omnis
 dictio

iii k

dictio

במלעיל ומלרע

1 הַשָּׂוֹא כִּי אִזְגָּם בֶּן יוֹדֵג אַחֲרֵינִי טַעַם חֲתִיבָה הִרְאִישׁוֹנָה כְּמוֹ עוֹשֶׁת
2 פְּרִי כִי טַעַם חֲשִׁין חֲזֹר אֶל הָעֵץ וְלִפְעָמִים יִמָּצֵא הַדְּלוֹג הַנִּזְכָּר עוֹד
3 הָאֹת הַשְּׁלִישִׁית כְּמוֹ נִעְרָמוֹ מִים נִעְמָדָה יָחַד הַשְּׁלִישִׁי
4 כְּשֶׁתְּחִיבָה מִלְּעִיל לֹא יִתְרַחֵק נְגוּנָה מִמְּקוֹמוֹ אֲלֵא בְּשִׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת
5 וְהֵם בּוֹקֵעַ מִים כָּל בּוֹצֵעַ בָּצַע מוֹנֵעַ בֶּרֶךְ יִקְבּוּהוּ לְאוֹם וּבִרְכָּה לְרֹאשׁ
6 מִשְׁבִּיר וְעוֹד תִּזְכּוֹר כִּי לִפְעָמִים בְּתִיבוֹת אֲשֶׁר מִשְׁפָּטָן
7 מִלְּרַע וְיִסּוֹג אַחֲרָיו טַעַם שְׁמוֹ הַסּוֹפְרִים בֶּה שְׁנֵי טַעַמִּים הַיֵּחָדֵד עַל
8 הַמְּקוֹם שֶׁתִּהְיֶה רְאוּיָה טַעַם וְהָאֲחֵר הוּא הַטַּעַם הַנִּמְצָא בְּדִלּוֹג כְּמוֹ
9 וְיִצְאָה פֶּרֶחַ וְיִצֵּץ צִיץ עוֹד כֹּה בְּאַרְנוֹ דְּרָכֵי מִשְׁפָּטֵי הַמְּלָעִיל וּמִלְּרַע
10 וּמִלְּבֹר אֲלֵי נִמְצָאוֹ הַעֲמֻדוֹת לְתִיבוֹת אֲשֶׁר מְקַצֵּת הַמְּדַקְדָּקִים
11 קִרְאוֹם מִחוּגוֹת וּקְצָתָם הַעֲמֻדוֹת וְאֵנוּ קוֹרְאִים אֹתָם גְּעוּלוֹת כִּי
12 בָּם יִגְעַה הַקּוֹרֵא

הנעיא

13 הִיא הַתְּחִלָּת חֵין עֶרֶךְ מִבְּטָא חֲתִיבָה אֲשֶׁר בֶּה וְיִשְׁלֵם
14 בְּאוֹת אֲשֶׁר בֶּה הַטַּעַם וְאַחֲרֵי כֵן יִסּוֹב חֵין עֶרְכָּה
15 וְיִשְׁלֵם בְּמְקוֹם וְעַם הַמֶּלֶךְ הִרְאוּ אֵלָיָה וְלֹא אֶקְרָאנוּ טַעַם חֲזֹר
16 בְּסִבּוֹב כִּי הוּא חֲזֹר מֵאוֹת הַנְּעִיָּא וּמִשְׁלִים חֵין עֶרְכּוֹ בְּמְקוֹם הַטַּעַם
17 כְּגוֹן הָאֵשָׁה אֲשֶׁר נָתַת עִמִּי כִי הַנְּעִיָּא נָתַתָּה הִיא הָאֵשָׁה וְטַעַמָּה נָתַתָּה
18 חֲשִׁין וְזֶה קֶרֶה לְשֵׁנִי סְבוֹת שְׁלֹא יִתְעַרְבוּ נְגוּנֵי הַתְּנוּעוֹת קְצָתָם
19 לְקַצֵּת וְלִחְלֹק בֵּין שְׁתֵּי תִיבוֹת רִמּוּדוֹת עֲנִיּוֹנִים שׁוֹנִים וְהֵם דּוֹמִים
20 בְּמוֹצְאֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁנִּתְקַוֵּר עוֹד בְּעִזְרַת הָאֵל יִתְבָּרֵךְ אֲמֵן

הנעיות

12 מִתֵּן פְּשׁוּטוֹת עוֹמְדוֹת וּמִתֵּן תְּמוּכוֹת לְאַחֵר
22 וּמִוִּרְכָּבוֹת וְהִנֵּה מִשְׁפָּטֵי הַנְּעִיָּוֹת הַפְּשׁוּטוֹת
23 הַעוֹמְדוֹת הֵן אַחֵר עֲשֶׂר דְּרָכִים

הראשון

24 כָּל תִּיבָה אֲשֶׁר בֶּה תִּפְרִיד בֵּין אוֹת מוֹנֶתֶת וְאוֹת
25 הַטַּעַם אוֹת אַחֲרָת וְאֵין אַחֲרֶיהָ שׁוֹא וְלֹא דִגֵּשׁ
26 בְּהִיּוֹת תְּנוּעַת אַחֵר מֵה מְלָכִים הִיא בְּנִעְיָא וְכֵן בְּשִׁתְּאוֹת חֲמוֹ נָתַתָּה
27 הִיא בְּקִמָּץ כְּמוֹ הָאֶרֶץ כִּי אִם הַדְּלָת הַיָּתָה אוֹת הַטַּעַם הִנֵּה הִיא
28 מוֹעֲמֶדֶת בְּמוֹצְאָהּ חֲשִׁין כָּל וּפְעֻלָּתָהּ וּפְעֻלָּתָהּ בְּבּוֹא הַטַּעַם בְּתוֹ
29 הַפֶּא מוֹעֲמֶדֶת כְּמוֹ וְאִכְלָתָה וְשִׁמְעָתִי כִי חֲנוּן אֲנִי הַשְּׁלִישִׁי כָּל
תִּיבָה

במלעיל ומלרע

- 1 כִּמוֹ זֶהֱרָה מְזוּהָר גִּזְבָּה וַיֵּצְאוּ מִזֶּה רֹקַע רֹקַע פּוֹסֵק שְׁהֵם מְלָרַע.
- 2 וְאִשׁוּר אֵין בְּהֵם אוֹת גְּרוֹנִית הֵם מְלָרַע כִּמוֹ שׁוֹפֵךְ גִּזְרָל וְקִצַּת שְׁמוֹת
- 3 סוֹפֵם אוֹת גְּרוֹנִית וְהֵם מְלָרַע כִּמוֹ תוֹחֶה תוֹלַע קוֹבֵעַ כּוֹבֵעַ.
- 4 וְחִמְשֵׁי כָּל שֵׁם בְּעַל שְׁתֵּי תַנּוּעוֹת אַחֲרוֹנוֹת אֲשֶׁר הִרְאִישׁוּנָה נְקוּדָה
- 5 סְגוּלָּה וְהוּא מְלָעִיל אִם יִשְׁתַּנֶּה בְּהַפְסֵק הַסְגוּלָּה אֶל קִמָּץ לֹא יִשְׁתַּנֶּה
- 6 הַעֲלִי כְּגוֹן פֶּסַח פֶּסַח מִשְׁמֶרֶת מִשְׁמֶרֶת אֲבָל כְּשִׁימְצָא פֶּעַל עַל
- 7 מִשְׁקַל הַבָּאִים בְּהַפְסֵק הוּא מְלָרַע כְּגוֹן פֶּסַח זֶרַע שִׁמֵּעַ.
- 8 וְחִמְשֵׁי כָּל שֵׁם שֶׁהוּא עַל מִשְׁקַל פֶּעַל אִם הוּא שֵׁם דָּבָר בְּהַפּוּךְ
- 9 בְּהַפְסֵק הוּא מְלָעִיל. וְאִם הוּא שֵׁם הַתּוֹאֵר הוּא מְלָרַע. מִשְׁלַ
- 10 הִרְאִישׁוֹן שִׁמָּן דָּשָׁן. מִשְׁלַ חֲשִׁי שִׁמָּן דָּשָׁן. אֲבָל אִם אֵינוֹ בְּהַפּוּךְ
- 11 שֶׁהוּא מוֹכֶרֶת הוּא מְלָרַע. וְכִשְׁהוּא בְּסֻמוּךְ הוּא מְלָעִיל. מִשְׁלַ
- 12 הִרְאִישׁוֹן יֶרֶךְ עָרֶל כְּבֹד. מִשְׁלַ חֲשִׁי יֶרֶךְ יַעֲקֹב עָרֶל לֵב. כְּבֹד עוֹן.
- 13 אֲבָל שְׁמוֹת הַעֲנֻנִים מִנְחֵי הַעֵין וְהַשְׁמוֹת הַדּוּמִים לָהֶם הֵם מְלָעִיל כִּמוֹ
- 14 עוֹל אֶן דְּרִיֹּשׁ אֲבָל בְּסֻמִּיכוֹת הַעֵין וּנְמִשְׁךְ לְחֻלּוֹם הֵפֵא כְּגוֹן מִנְחָה
- 15 מוֹת עוֹל עוֹלָתָה. אֲבָל עוֹל יוֹצֵא מִן הַכֹּלֵל הַזֶּה כִּי הוּא מְלָעִיל.
- 16 וְכֵן מִטִּיט הַיֵּין יוֹצֵא מִן הַכֹּלֵל הַזֶּה כִּי הוּא מְלָעִיל.
- 17 הַשְׁשִׁי כָּל שֵׁם בְּפֶלֶס זֵית אוֹ מִים הוּא מְלָעִיל כִּמוֹ בֵּית צִיד שְׁמִים יָדִים
- 18 כִּמוֹ שֶׁהַתְּבֹאֵר בְּעֶרֶךְ מֵם.
- 19 **הנה** כְּבֹד בְּאַרְבֵּי דְרָכֵי יָדִיעַת מִבְּטָא הַתִּיבוֹת מְלָעִיל כָּלֵם
- 20 וְקִצַּת דְּרָכֵי יָדִיעַת מִבְּטָא הַתִּיבוֹת מְלָרַע. וְשִׁאֵר
- 21 הַתִּיבוֹת אֲשֶׁר לֹא נִכְלְלוּ בְּדְרָכִים הִלְלוּ כֵּלָן מְלָרַע. אֶךְ
- 22 אֲמָנִים יֵשׁ לָךְ לְדַעַת כִּי פְעָמִים רַבּוֹת הַסְמִיכוֹת יִשְׁנָה מְקוֹם הַטַּעַם עַד
- 23 שֶׁתִּתִּיבָה אֲשֶׁר מִשְׁפָּטָה לְהִיּוֹת מְלָרַע יִשְׁימָה מְלָעִיר. וְזֶה עַל שְׁלֹשָׁה
- 24 דְּרָכִים הָאֶחָד כְּשֶׁהָיָה סְמוּכָה לְתִיבָה הַבָּאָה אַחֲרֶיהָ אֲשֶׁר טַעְמָהּ בָּאוֹת
- 25 הִרְאִישׁוֹנָה אֲשֶׁר בָּהּ כִּי אֵין טַעַם הַתִּיבָה אֲשֶׁר מִשְׁפָּטָהּ מְלָרַע יִרְחִיק
- 26 עֲצָמוֹ מִן הַטַּעַם הַבָּא אַחֲרָיו וַיִּדְלַג אַחֲרָנִית אִם יִמָּצֵא מְקוֹם לְאַחֲרָיו
- 27 כִּמוֹ וְהָיָה הוּא מְלָרַע. וְהָיָה קִדָּשׁ הוּא מְלָעִיל כִּי מִחֲמַת טַעַם הַקִּדָּשׁ
- 28 דִּלַּג אַחֲרָנִית טַעַם יוֹד וְהָיָה אֵל הָהָא הִרְאִישׁוֹנָה. חֲשִׁנִּי כְּשִׁיחִיָּה
- 29 שְׁוֹא בָּאוֹת הִרְאִישׁוֹנָה מִן הַתִּיבָה הַשְּׁנִיָּה וְהַטַּעַם בָּאוֹת הַבָּאָה אַחֲרֵי

De producta & correpta,

ut גובה וזוהר טוהר גובה & excipiuntur ex istis פוסק רוקע רוקע quæ sunt correpte: & quæ non habent litteram gutturalē sunt correpte ut תורה תורה קובע קובע & aliqua noīa sunt³ quorū finis est littera gutturalis: & tñ sunt correpte ut תורה תורה קובע קובע⁴ Quintus: omne nomē hñs duos motus vltimos: quorū primus punctuat cū 'seghol & est pducte si cōmutatur propter pausam seghol in kamecz non mutatur⁶ productum ut פסח פסח משמרת משמרת: sed cū res pertum fuerit פסח פסח⁷ in pondere uenientiū cum pausa est correpte: ut פסח פסח⁸ Quintus: omne nomē quod est ad pondus פסח פסח si fuerit nomen rei in cōmutatione quidē⁹ cum pausa est producte: si autem fuerit nomen agnominis est correpte: exemplum¹⁰ primi שמן דשן: exemplū secundi שמן דשן: sed si non fuerit in cōmutatione: ¹¹ qā est discontinuū est correpte: & qñ est i cōtinuo est producte: exemplū¹² primi ירך ערל כבד: exemplū secundi ירך יעקב ערל לב כבד עין: ¹³ sed nomina rerū ex quiescentibus hayn & nomina eis similia sunt producte ut עירל און דריוש¹⁴ sed in cōtinuitate hayn & vau ptrahit ad holem pe ut מות מות¹⁵ מות עירל: sed עירל excipit ab hac regula: nam est producte: ¹⁶ & sic פסח פסח excipitur quorū quia est producte. ¹⁷ Sextus: omne nomen ad pondus פסח פסח seu פסח פסח est pducte ut בית ציד שמים ידים¹⁸ ut declaratum est circa mem.

¹⁹ Declarati sunt ergo modi scientiæ pnunciationis dictio num producte omnium: ²⁰ & aliqui modi sciæ pnunciationis dictionum correpte: reliquæ ²¹ uero dictiones quæ non includuntur in istis omnes sunt correpte. ²² Attamen sciendum q multoties continuitas dictionis mutat locum accentus ita²³ q dictio cuius ratione debet esse correpte est producte: & hoc tribus²⁴ modis. Primus cum fuerit continua dictioni subsequenti: cuius accentus est in littera ²⁵ prima eius: tunc enim accentus dictionis qui debet esse correpte elōgat se²⁶ ab accētu subsequēti: & saltat retro si reperiat locum retro²⁷ ut ויהי ויהי est correpte: tamen ויהי קודש & erit sanctus est producte: nam ex accentu קודש²⁸ saltauit retro accentus yod ויהי ad he primam. Secundus: cum fuerit ²⁹ sceua in prima littera dictionis secundæ: & accentus fuerit in littera subsequenti post sceua

Depducta & correpta

kamecz ipsius pe in sceua & kamecz hayn in pathah : & q̄ sunt
 producte sunt omnia in pathah : ²& nō cōmutātur ppter con-
 tinuitatem : & excipiunt ab hac regula primo אברהם in quo resc
 & he sunt ³in kamecz & he gutturalis : & tamen est correpte :
 & sic nomina agentium ⁴& patientiū & similia fœminini singu-
 laris quorum finis est tau quæ sunt pducte : licet ⁵littera inter-
 media sit gutturalis ut צלחה ⁶ארבעה בחלקה ⁷שומעת : & cum repta
 fuerint similia i pterito ēt sūt pducte ut שמעת ⁷ירעה לקח : טבעה
 sed פוח אחד אחד sunt omnia i pathah & correpte : ⁸& sic פוח cū
 fuerit significati domini : sed cū fuerit significati retis est ⁹p
 ducte. Secundus : omne nomē habens duos motus seghol aut
 ceri est ¹⁰educte ut שקל : sed cum fuerit vnus in ceri : reliquus
 vero in seghol est ¹¹educte ut טבה תבך תכל cū significauerit ter-
 ram : sed cū significauerit ¹²scelus totū est in seghol & pducte :
 & sic הנה cum he in fine & הנה cum aleph : ambo ¹³sunt correpte
 ppter quiescentiā he & aleph : & sic רעה & sic חרש cum scin fini-
 tra producte : ¹⁴attamē dextra est correpte : & signum tuū est
 כל מוסר : & sic כרך indicās vnum ¹⁵genuum pducte : כרך vero
 quod indicat benedictionē est correpte : & est uerbū ¹⁶nō no-
 men ut primum : & sic חרף cum fuerit nomē est pducte : & uer-
 bum est ¹⁷correpte ut ושרת : & sic omnia nomina quorum duo
 primi motus ¹⁸ad pondus שבך sunt pducte : pter וצלע וצלע
 cum fuerint discontinuata ¹⁹quæ sunt correpte & continuata
 sunt producte : sed וירע וירע licet ²⁰fuerint discōtinuata sūt
 tamen producte ex vau cōuersiua in pathah ut scripsimus ²¹su-
 perius i uerbis : & nō pp hayn in fine ut scripsit auctor libri no-
 minati oculus ²²lectoris : nam hoc nō est ratio : וצלע enim est ēt
 hñs hayn sed נרע ²³תתע תרע sunt correpte cū fuerint uerba
 tau ex quibus excipitur תתע בתיבותיה non errabis in stra-
 tis eius : ²⁴qd est producte Prouerbioꝝ ca. vii. Tertius : omne
 nomē פועל correpte ²⁵ut אוכל : & noīa accidentiū eis similia sunt
 correpte ut אוכל : ²⁶sed nomina rerum correpte ut עורב
 sed cum fuerit nomen accidentis ²⁷est producte : ut est ratio
 eius ut עורב אכלני deuorauit me astas : & excipiuntur ab istis ad-
 dita mem ²⁸in principio ut מופת מוקש & similia quæ sunt cor-
 repte. Quartus : ²⁹omne nomen quod est ad pondus פועל :
 cuius finis aut medium est littera gutturalis est producte :

במלעיל ומלרע

1 קמץ הפא אל שוא וקמץ העין אל פתח ואשר הם מלעיל הם בפתח
 2 כלם ולא ישחנו בסמכות ויצאו מזה הכלל אברהם שחריש והנה
 3 בקמץ והוא גרונות ואפילו הכי הוא מלרע וכן שמות הפועלים
 4 והמתפעלים ודומיהם לנקבה היחידה שסופם תו הם מלעיל אף על
 5 פי שהאות תאמצעית היא גרונות כמו שומעת ארבעה מתלקחת
 6 צלחת וכשימצא דוגמתן לשון עבר גם כן הוא מלעיל כמו שמעת
 7 ידעת לקחת טבעת אבל אחר אחת אחר הם בפתח כלם ומלרע
 8 וכן פתח כשהוא לשון שררה אבל כשהוא לשון מלכות הוא
 9 מלעיל השני כל שם בעל שתי תנועות סגול או צרי הוא
 10 מלעיל כגון שקל אבל כשהיה האחת בצרי והשנית בסגול הוא
 11 מלעיל כמו טבת תבץ תכל כשהוא מורה ארץ אבל כשהוא מורה
 12 נבלה כלו בסגול ומלעיל וכן הגה בהא בסוף והיא בארץ שניהם
 13 מלרע בסבת נח והיא והארץ וכן רעה וכן חרש שמאל מלעיל
 14 וחרש ימין מלרע וסימניך כל מוסרע וכן ברוך מורה אחר
 15 מהברכים מלעיל וברך שהוא לשון ברכה הוא מלרע והוא פעל
 16 לא שם בראשון וכן חרף כשהוא שם הוא מלעיל וכשהוא פעל הוא
 17 מלרע כמו ושרת וכן כל השמות ששתי תנועותיהם הראשונות
 18 על משקל שבע הם מלעיל חוץ צלע וצלע כשהם מוכרתים
 19 שהם מלרע ונשהם דבקים הם מלעיל אבל וירע וירע ותתע אף
 20 בהיותם מוכרתים הם מלעיל מחמת הויו הפוכית בפתח כמו שכתבנו
 21 למעלה בפעלים ולא בעבור העין שבסופם כמו שכרח בעל עין
 22 הקורא כי זה אינו טעם שגם צלע בעל העין אבל תתע תרע ירע
 23 נרע הם מלרע בהיותם פעלי תו האיתן ויצא מהם אל תתע בנתיבותיה
 24 שהוא מלעיל במשלי סימן ז השלישי כל שם פועל מלרע
 25 כמו אוכל ושמות המקרים הדומים להם הם מלרע כמו אוכל
 26 אבל שמות הדברים מלרע כמו עורב אורב וכשהוא שם מקרה
 27 הוא מלעיל כמשפטו כמו אכלני חורב ויצא מן הכלל הזה נוספי המם
 28 בראשם כמו מופת מוקש ודומיהם שהם מלרע הרביעי
 29 כל שם שהוא במלס פועל שסופו או אמצעיתו אות גרונות הוא מלעיל

במו

במלעיל ומלרע

- 1 ה'למד הא כשתחמר ה'למד ונוספה ה'ו בפתח אז פעלי חד איתן הקל
- 2 וההפעיל הם מלעיל מל' הקל ויפן וירב ומשל ההפעיל ויפן וירב
- 3 וכן פעלי התו ותנוז מהקל וההפעיל משפטיהם בעצמם ובבואם
- 4 בכלל כמשפטי היוד שכתבנו כי כמו שאמרנו ויאמר וישב כן נאמר
- 5 ונאמר וישב והאמר והתשב וכן תקיש על השאר :
- 6 **המשפט** השלישי הוא כל תפעל יפעל יפעל תפעל תפעל תפעל
- 7 מלרע כמו ישמח תשמע יכרך תפקד הפקד זולת
- 8 נחי ה'למד הא שהם מלעיל בחסרון ההא כמו יכל יגל יעל הרב
- 9 השלישי כל ואפעל ואפעל מלרע כמו ואשכב ואשכב זולת נחי
- 10 ה'למד הא בחסרונה מלעיל כמו ואעל ואפן הרביעי כל ויפעל
- 11 מלרע זולת ויכרך ויגרש וישרת שהן מלעיל אבל ואברך ואגרש
- 12 יגרש יכרך לברך אברך מברך משרת כלם מלרע כמשפט השני
- 13 החמישי מיני ויפעל ויפעל שהם שונים ובאו על משקל נחי ה'למד
- 14 הם חסרי ההא או על משקל השניים הם מלעיל כמו ויקץ ויקץ ויסב
- 15 וישב ששונים ויקץ קנה סבב שב השלישי כל אפעל יפעל תפעל
- 16 נפעל הפעל להפעל מלרע זולת השמר שהוא מלעיל בכל המקרא
- 17 לבר אחר השמר והשקט שהוא מלרע השביעי ויפעל מלרע
- 18 זולת וינחם ויאסף ויצמר וינגף וילחם ותפעם זולת מעטים מאלה
- 19 שהוציאה אותם המסרה השמיני כל חסרי נון משפטים כדון
- 20 השלמים התשיעי כל השניים הכפולים הם מלרע כמו ירזם
- 21 יקום ותכונן ותכונן לרזם עד כה הגיעו משפטי הפעלים :
- 22 **ואולם** משפטי היות התיבה מלעיל או מלרע הם שש
- 23 דרכים הראשון הוא כל שם משקלו בפלס פעל
- 24 הוא מלרע אם האות האמצעית אינה מאותיות אההע שאם היא
- 25 מהם השם מלעיל משל הראשון חכם משל השני טעם מלבר
- 26 השמות שפא תשרש שלהם אחת מאותיות קרן ראם זקן שפא
- 27 שהעין גרונית הם מלרע כמו קהל רעב נהר רחב אחז מחר זרהב
- 28 קאת נחש בשחוא שם רמט אבל כשחוא שם קסם או שם איש הוא
- 29 מלעיל וכל אותם שהם מלרע הם בקמץ כלם וישתנה בם בסמיכות

i k

De producta & correpta.

lāmed he cum defecerit lammed & additur vau pathah: tunc
uerba yod ויוד leuis² & הפעיל sunt pducte: exemplū leuis ויוד
exemplum הפעיל est ויוד הפעיל³. Et sic etiā uerba tau & nun leuis:
& הפעיל ratio eorū⁴ vniuersaliter est sicut ipsius yod: nam ut di
ximus ויוד ויוד sic dicimus ויוד ויוד: & sic facies
cōparationē in reliquis.

⁶ Tertia ratio est: omne הפעיל הפעיל הפעיל⁷ correpte
ut הפעיל הפעיל הפעיל⁸ quiescentia lāmed he q̄ sunt
pducte in defectu he ut ויוד ויוד⁹. Tertius: oē הפעיל הפעיל
correpte ut ויוד ויוד: nisi in quiescentibus¹⁰ lāmed he in de
fectu eius producte ut ויוד ויוד. Quartus: oē הפעיל¹¹ correpte
p̄ter ויוד ויוד quæ sūt pducte: sed ויוד ויוד¹² ויוד ויוד
ויוד ויוד oīa sunt correpte ut ratio secūdi¹³. Quin
tus: species הפעיל הפעיל quæ sunt diuersi & ueniunt ad pondus
quiescentium lāmed¹⁴ & sunt defectiue he seu ad pondus bi
nariorum sunt producte ut ויוד ויוד¹⁵ quorum radix ē
ויוד ויוד. Sextus: omne הפעיל הפעיל¹⁶ נפעיל הפעיל
correpte p̄ter ויוד ויוד: quod est pducte in tota scriptura¹⁷ p̄
ter vnum: & est ויוד ויוד quod est correpte. Septimus הפעיל
correpte¹⁸ p̄ter ויוד ויוד ויוד ויוד ויוד ויוד ויוד ויוד ויוד
horū¹⁹: quæ notauit masara. Octauus: omnia defectiua nun:
ratio eorum est ut ratio²⁰ perfectiorū. Nonus: omnia binaria
duplicata sunt correpte ut ויוד ויוד²¹ קומם ויוד ויוד ויוד ויוד
niunt rationes uerborum.

²² Rationes autem dictionis ad hoc ut sit pducte: aut cor
repte sunt sex²³ modis. Primus quidē: omne nomen ad pon
dus הפעיל²⁴ est correpte si littera intermedia nō fuerit ex litteris
ויוד ויוד: nam si fuerit²⁵ ex eis nomen est pducte: exemplū primū
ויוד ויוד²⁶ noīa quorū per radice fuerit vna
ex l̄is ויוד ויוד in quibus licet²⁷ hayn gutturalis sunt tamen
correpte ut ויוד ויוד²⁸ קאת ויוד ויוד ויוד ויוד ויוד ויוד ויוד ויוד
nomē reptilium: sed cum fuerit nomē diuinationis aut nomē
propriū est²⁹ producte: & omnia quæ sunt correpte sunt
in kamecz: & commutatur in eis propter continuationem

kamecz

De producta & correpta.

וְעֵינֵינוּ וְעֵינֵינוּ: & sic multa quæ sunt i futuro & pducte: & reliqua
exeuntia a regula plurima eorum sunt notata in masara.

³ ¶ Secundus autem: omne singulare absens præteritū ut ⁴הָיָה
& alia filia ipsis ⁵הָפַעַל ⁶הָפַעַל ⁷הָפַעַל ⁸הָפַעַל ⁹הָפַעַל ¹⁰הָפַעַל
¹¹הָפַעַל ¹²הָפַעַל ¹³הָפַעַל ¹⁴הָפַעַל ¹⁵הָפַעַל ¹⁶הָפַעַל ¹⁷הָפַעַל
¹⁸הָפַעַל ¹⁹הָפַעַל ²⁰הָפַעַל ²¹הָפַעַל ²²הָפַעַל ²³הָפַעַל ²⁴הָפַעַל
cum radix eorum est ex perfectis: ²⁵& etiā
in multis defectiuis in quibus præteritum est singulare absens
nō exit ab hac regula q̄ sit ²⁶correpte: q̄q̄ in defectiuis & quies
scentibus sint modi diuersi in reliquis ut ²⁷declarabit in mo
dis conuenientibus quiescentibus & defectiuis quæ excipiun
tur a regula.

²⁸ ¶ Primus quidē est in quiescentibus pe aleph: nā oē ²⁹וְהָאֵלֶף
pducte ³⁰in pausa uero correpte p̄ter ³¹וְהָאֵלֶף ³²וְהָאֵלֶף ³³וְהָאֵלֶף
repte absq̄ pausa: & sic oē ³⁴וְהָאֵלֶף ³⁵וְהָאֵלֶף ³⁶וְהָאֵלֶף
correpte: ³⁷alia uero uerba eorū sunt correpte ut est ius eorū
si non fuerit uau pathah in principio eorum. ³⁸¶ Secundus in ge
scētibus pe yod cum uenerit uau addita in principio uerborū
yod ³⁹וְהָאֵלֶף ⁴⁰וְהָאֵלֶף ⁴¹וְהָאֵלֶף ⁴²וְהָאֵלֶף ⁴³וְהָאֵלֶף
pducte ut ⁴⁴וְהָאֵלֶף ⁴⁵וְהָאֵלֶף ⁴⁶וְהָאֵלֶף ⁴⁷וְהָאֵלֶף
ba sunt correpte cum nō fuerit in principio eorū uau ⁴⁸וְהָאֵלֶף
excipiunt tñ ex hac regula ⁴⁹וְהָאֵלֶף ⁵⁰וְהָאֵלֶף
pte ex eo ⁵¹q̄ sunt ex habentibus aleph: sic etiā &
וְהָאֵלֶף ⁵²וְהָאֵלֶף ⁵³וְהָאֵלֶף ⁵⁴וְהָאֵלֶף ⁵⁵וְהָאֵלֶף
cum hayn radice est in pathah sūt ⁵⁶correpte: in seghol uero
producte ut ⁵⁷וְהָאֵלֶף ⁵⁸וְהָאֵלֶף ⁵⁹וְהָאֵלֶף ⁶⁰וְהָאֵלֶף
Tertius in quiescentibus ⁶¹hayn ap
pellatis binariis cum uau fuerit in principio in pathah: & yod
וְהָאֵלֶף ⁶²וְהָאֵלֶף ⁶³וְהָאֵלֶף ⁶⁴וְהָאֵלֶף ⁶⁵וְהָאֵלֶף
dicis in kamecz: & sunt qui legunt ⁶⁶cum rapiente kamecz: &
dicunt q̄ cecidit sceua ex pigritia p̄stantiū: ⁶⁷& testimoniū
in hoc est qm̄ in pausa cōuertit kamecz i holem: ut kamecz ⁶⁸וְהָאֵלֶף
cum uenerit ⁶⁹in pausa conuertit kamecz in holem. Ego autē
dico q̄ mihi appet q̄ kamecz ipsius ⁷⁰וְהָאֵלֶף ⁷¹וְהָאֵלֶף
& sic etiā kamecz pe radice binariorū: & ideo in pausa ambæ
⁷²cōuertunt in holem: nam parua est d̄f̄ia inter kamecz plenū
oris & inter holē ⁷³ut declauimus in cap̄lo p̄ctorū: & sic etiā
in ⁷⁴וְהָאֵלֶף ⁷⁵וְהָאֵלֶף ⁷⁶וְהָאֵלֶף ⁷⁷וְהָאֵלֶף ⁷⁸וְהָאֵלֶף
sunt correpte: & hoc ex ipsa aleph. Quartus in quiescentibus
lamed

במלעיל ומלרע

1 יענית ועשית וכן רבים שהן לעתיד ומלעיל. ושאר היוצאים מן

2 הכלל רובם באו במסרה :

השני

3 כל נסתר יחיד עבר כגון פעל ובאתרים הדומים אל

4 אפעל נפעל מפעל אפעל תפעל נפעל מפעל לפעל

5 הפעיל אפעיל יפעיל תפעיל נפעיל להפעיל מפעיל התפעל אתפעל

6 יתפעל תתפעל נתפעל מתפעל לרתתפעל כששרשם מן הישרמים

7 וגם ברוב החסרים העבר יחיד נסתר לא יצא מן הכלל הזה שהווא

8 מלרע. אבל בחסרים ובנחים יש דרכים שונים בנשאים כאשר

9 יתבאר בדרכים הבאים בנחים והחסרים היוצאים מן הכלל :

הראשון

10 הוא בנחי הפא אלה כי כל ויאכל ותאכל מלעיל

11 ובתפסק מלרע. מלכד ויאכל תנובוח וחוא

12 מלרע בלי התפסק. וכל ויאמר ותאמר מלעיל. ויאמר ותאמר מלרע

13 ושאר פעליותם מלרע כמשפטים אם לא תפול וז פתח בראשם :

14 השני בנחי הפא יוד כשתבוא וז נוספת בראש פעלי יוד איתן בפתח

15 בין בבנין הקל בין בהפעיל הם מלעיל כמו וידע וישב וילך וידע

16 וידע וישב וילך ושאר הפעלים מלרע כשאין בראשם וז

17 בפתח. ויצאו מזה ויצא ותצא ויתצא ויתצא שם מלרע בסבת

18 היוצתם מבעלי האלה. גם וישן וישב וירא וירש ויוכל ויצוק כל

19 יאלו מלרע בשלמים. גם וילך וילך וילך כשעין השרש בפתח הם

20 מלרע וכשהוא בסגול מלעיל כמו וילך וילך וילך. השלישי בנחי

21 העין הנקראים שניים כשהו בפתח בראשה ויוד האיתן בקמץ היא

22 מלעיל כי הטעם תחת היוד ופא השרש בקמץ. ויש קוראים אותה

23 בקמץ חטף ואומרים כי נפל ממנו השוא להחזרות הסינקרים

24 להקל מעליהם והעד כי בתפסק ישוב הקמץ חולם כמו קמץ כל כשבא

25 בתפסק ישוב הקמץ חולם. ואני אומר במדומה לי כי קמץ כל הוא

26 קמץ מדא פום. וכן קמץ פא שרש השניים ולכן בתפסק שניהם

27 ישובו חולם כי מעט מועד הוא ההפך בין הקמץ מלא פום והחולם

28 כמו שבארנו בשער הנקודות וכן בהפעיל יוד האיתן מלעיל כמו

29 ויקם וישב אך ויבא ויקא הם מלרע מהמת האלה. הרביעי בנחי

הלמד

במלעיל ומלרע

1 וְחַיִּים מִיָּהֲרָא אֲבָל פְּתִיִּים פְּתָאִים צְבָאִים טְפִיִּים הֵן מִלְרַע
 2 מִשְׁפָּטָה אַחַד וְהוּא שְׂפָל תִּיבָה שְׁסוּפָה נוֹן נוספת מורה
 3 עַל כְּנוֹי רַבּוּי הַנִּקְבָּה שְׁאִין תַּחְתִּיָּה נְקוּדָה הִיא מִלְרַע
 4 כְּמוֹ תְּשֻׁמְעוֹן מִשְׁפָּטָן זוּלָּת שְׁמַעוֹן שֶׁהִיא מִלְעִיל בְּסִבָּת הָעֵין הַמְרַחֶבֶת
 5 **משפטי** הָתִיּוֹ הֵם עַל שְׁלֹשָׁה דְּרָכִים הָרֵאשׁוֹן הוּא כָּל
 6 תִּיבָה שְׁסוּפָה תִּיּוֹ לְסִימָן רַבּוּי הַנִּקְבָּה הִיא מִלְרַע
 7 כְּמוֹ בְּנוֹת טוֹבוֹת וְכֵן אִם הִיא לְסִימָן פְּעִלִי הַנִּקְבָּה אוֹ סְמִיכוֹת
 8 הַנִּקְבָּה מִשְׁלֵה הָרֵאשׁוֹן וְקִרְאָתָּהּ מִשְׁלֵה הַשְּׁנִי טוֹבָתָּהּ הַשְּׁנִי כָּל תִּיבָה
 9 שְׁסוּפָה תִּיּוֹ וְלִפְנֵי הַסְּמוּכָה לָהּ אוֹת נְקוּדָה בְּסִגּוּל וְלִפְנֵי הַסְּמוּכָה
 10 הִיא אוֹת נְקוּדָה בְּסִגּוּל אוֹ בְּחֹלָם הִיא מִלְעִיל מִשְׁלֵה הָרֵאשׁוֹן לְשִׁבָּת
 11 מַעֲרֻכָּתָּהּ מִשְׁלֵה הַשְּׁנִי סוּלָּה בְּפֹרֶתָּהּ הַשְּׁלִישִׁי כָּל תִּיבָה שְׁסוּפָה תוֹ
 12 וְקוּדְמָתָהּ לָהּ חֵית אוֹ עֵין עִם קְרִימָת שְׁתֵּי נְקוּדוֹת פֶּתַח הִיא מִלְעִיל
 13 כְּמוֹ נֶחֱת שׁוּמַעַת זוּלָּת שְׁתֵּי אֱלֹהִים אַחַת וּפְתַח כְּשֶׁהוּא שֵׁם שְׂרָרָה
 14 שְׁשִׁיתִיָּהּ מִלְרַע
 15 **כל** תִּיבָה שְׁסוּפָה עֵין אוֹ חֵית אוֹ הֵא וְקוּדְמָתָהּ לָהּ פֶּתַח אֲשֶׁר
 16 אֵין עָלֶיהָ אוֹת כְּתוּבָה הִיא מִלְרַע כְּמוֹ שׁוּמַעַת מִשְׁמִיעַ
 17 בְּנִסְעָה רַבּוּעַ שְׁלֹחַ מְצִמִּית כַּח יְנוּחַ יִמְגְבִיָּה לְהַתְמַחֶמֶת
 18 גְּבוּתָּהּ וְכֵן נִשְׁלָמוּ מִשְׁפָּטִי מִבְּטָא מִלְעִיל וּמִלְרַע מִפְּאֵת הָאוֹתִיּוֹת
 19 **אמנם** מִשְׁפָּטֵיהֶם מִפְּאֵת הַפְּעִלִים הֵם תְּשֻׁעָה
 20 הָרֵאשׁוֹן כָּל פְּעִיל עֶבֶר שְׁסוּפָה תִּיּוֹ קִמֵּץ לְסִימָן
 21 הַנִּכְחָ אוֹ תִיּוֹ חִירָק מוֹשֵׁךְ יוֹד לְסִימָן הַמְדַּבֵּר
 22 בְּעֶדֶז הֵם מִלְעִיל כְּמוֹ אֲבָל אֲכָלְתִּי וְאֲכָלְתִּי אֲבָל אִם קִרְמָה
 23 נִיּוֹ הַפּוֹכִית שְׂאֵז פִּירוּשׁוֹ לְעֶרְזִיד הִיא מִלְרַע כְּמוֹ וְשִׁמְתָּ וְדִרְשָׁתָּ
 24 וְנוֹעַדְתִּי וְהִיא צֵאָה מִן הַכָּלָל הַזֶּה הֵן שְׁלֹשָׁה מִיָּבִין הָרֵאשׁוֹן כְּשֶׁפְּעִיל
 25 הַנִּכְחָ סְמוּךְ לְמִלָּה זַעֲרָא אוֹ מִלְעִיל כִּי אֵז עִם הַזֶּה הַפּוֹכִית הִיא מִלְעִיל
 26 כְּמוֹ וְאֲכָלְתָּ שֵׁם וּבְחַת פֶּסַח הַשְּׁנִי כְּשֶׁהִיא בְּהַפְסֵק כְּמוֹ וְשִׁבְעָתָּ
 27 הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹת הַפְּעִיל מִנְחֵי הַלְמִיד אֶלֶף כְּמוֹ וְקִרְאָתָּהּ וַיֵּצֵאתָ
 28 אֲבָל הַהַפְּעִיל בְּפִעֵל יֵצֵא שׁוּמֵר הַכָּלָל כִּי הוּא יֵצֵאתָ וְהוּא יֵצֵאתִי כְּשֶׁעֲנִינִים
 29 לְעֵתִיד הֵם מִלְרַע וְכֵן גַּם בֶּן פְּעֻסִים רַבּוֹת וְקִרְרָה לְנֶחֱתִי הַלְמִיד כְּמוֹ
 וְעֵנִית

De producta & correpta.

& similia: sed צבאים צבאים צבאים sunt correpte.

² ¶ Nun autē ipsius vna est ratio: & est q̄ omnis dictio cuius finis est nun addita significans cōnotationē fœminini pluralis quæ non habet punctum est correpta⁴ ut חשמעון משפטן p̄ter שבע: quæ est producte p̄pter hayn dilatantem.

³ ¶ Rationes autē tau sunt tribus modis. Primus: omnis⁶ dictio cuius finis est tau ad signū pluralis fœminini est correpta⁷ ut בנות טובות: & sic si fuerit ad signum uerborū fœminini aut cōtinuitatem⁸ fœminini: exemplū primi וקראת: exemplum secundi טובה. Secundus: omnis dictio⁹ cuius finis est tau: & ante eam est littera in seghol: & ante illam¹⁰ littera in seghol seu in holem est producte: exemplum primi מערכת¹¹ לשכה: exemplum secundi סולת כפורת. Tertius: oīs dictio cuius finis est tau¹² & ante eam est heth seu hayn cū p̄cessiōe duplicis pathah est producte¹³ ut נחת שומעת: p̄ter ista duo וחת וחת cum fuerit ipsum פחה nomen domini¹⁴ quæ sunt correpte.

¹⁵ ¶ Omnis dictio cuius finis est hayn aut heth aut he: & p̄cedit eas pathah in qua¹⁶ nō est l̄fa scripta desup est correpta ut שומע משמיע¹⁷ בנסוע רבוע שולה מצמיה כח ינוח מגביה להתמהמה¹⁸ גבורה: & hic finis imponitur prolationi producte & prolationi correpte ex parte litterarum.

¹⁹ ¶ Ex parte autem uerborum sunt nouem modis:²⁰ quorū primus est: omne uerbum p̄teritum cuius finis est tau kamecz ad signū²¹ p̄sentis: seu tau hirek cum protractiōe yod ad signum loquētis²² pro se sunt producte ut אכל אכלתי ואכלתי: sed si p̄cesserit²³ uau cōuersiua: cuius significatio est in futurum: tunc est correpta ut ומועדתי²⁴ ושמת ודרשת. Exeuntia autē ab hoc canone sunt tria. Primum quidem quando uerbū²⁵ p̄sentis fuerit prope dictionem paruam aut producte: quia tunc cum uau cōuersiua est producte²⁶ ut ואכלת שם ונחת פסח²⁷. Secundū qñ est cū pausa ut ושבעת²⁷. Tertiū qñ fuerit uerbū ex gescētib²⁸ lamed aleph ut וקראת ויצאת: sed הפעיל in uerbo יצא seruat canonem: nā והוצאת והוצאת cum fuerint²⁹ in futuro sunt correpte: & sic etiam euenit multoties quiescentibus lammed: ut ונעית

De producta & correpta.

si ante illum motum fuerit alius motus præter sceua est producta² ut וציבו הקשיבו præter ueniētes ex quiescentibus lamed he: quæ sunt correpte ut צפי התעני גלי³. Quartus: omnis dictio cuius finis est littera gentis seu⁴ cognominationis est correpte ut ורואבני המגביה הרביעי⁵: & עני שני⁶ sic: in quibus yod est addita. Quintus: ois dictio cuius finis est yod subsequens⁶ hirek: nun indicantis loquentem pro se est producta ut שמורי הכרכני⁷. Sextus: omnis dictio cuius finis est yod subsequens hirek: & antea non est nisi motus⁸ sceua seu rapiens: cum conuertitur sceua seu rapiens ceri seu seghol seu holem in pausa: si fuerit in sceua est correpte: si autem fuerit in ceri aut in seghol est producta¹⁰ עוני חלי חולי¹⁰: si autem¹¹ motus antecedens non repertus fuerit in sceua: tunc est correpte semper ut קני חצי¹² לוי עלי¹².

¹³ ¶ Rationes autem caph sunt tribus modis. Primus: omnis dictio¹⁴ cuius finis est caph in sceua ad signum connotationis foeminini præsentis in omnibus¹⁵ uerbis & in nomine singulari est correpte ut ידך אישך יאחזך תוכיחך ad connotationem¹⁶ præsentis masculini ut מתנתך אותך. Secundus: ois dictio cuius finis est caph¹⁷ in kamecz: & pcedens est sceua est correpte ut שפתך יתך¹⁸. Tertius: omnis dictio cuius finis est caph cū sceua ad signū foeminini præsentis i pluralitate¹⁹ nois: & pcedunt eā cōtinua primo pathah: & secūdo hirek: & sceua est²⁰ tertio: seu q caph est in kamecz ad signū cōnotationis masculini præsentis: & pcedit eam²¹ motus puncti quod est ex regibus: licet fuerit inter ea sceua est²² producta: exemplum primi עיניך ילדתך: exemplum secundi עיניך ילדתך.

²³ ¶ Rationes autē mem: omnis dictio cuius finis est mem ad signum cōnotatiōis pluralis est²⁴ correpte ut מלכיהם אוליכיהם ידם מלכותם præter²⁵ decem: quorū finis est תם: & sunt producta: & sūt נצרתם נצרותם וחרגתם ובקשתם שרפתם שרפותם ונבתם מצאתם העלתם אחותם²⁶ ואכלתם חית השדה²⁷ עצים ואכלתם²⁸.

²⁸ ¶ Scdus: ois dictio cuius finis est mem: & añ eā sūt kamecz & yod hirek cōtinuatim²⁹ est pducta ut עינים ריחים עינים אפרים מצרים אפרים & similia

במלעיל ומלרע

1 אם קודם לאותה תנועה היא תנועה אחרת וזולת שוא הויה מלעיל
 2 כמו חציבי הקשיבי מלכר הכאות מנחי תלמוד רחא שיה מלרע כמו
 3 צפי התעני גלי . הרביעי כל תיבה שסופה אות היותם או
 4 התאר היא מלרע כמו הראובני המגביהי הרביעי . וכן עני שני
 5 שהיו דין נוספות : החמשי כל תיבה שסופה יוד נמשכת
 6 לחירק נון מורה למדבר בעדו היא מלעיל כמו שמרני תברכני .
 7 הששי כל תיבה שסופה יוד נמשכת לחירק ולפניו אין כי אם תנועת
 8 שוא או חטף כשתחזור השוא או החטף צרי או סגול או חולם בהפסק
 9 בהיותה בשוא היא מלרע . ובהיותה בצרי או בסגול היא מלעיל
 10 פרי פרי חצי חצי יהי יהי עני . עני . חלי חלי . ואם לא
 11 נמצאת התנועה הראשונה בשוא אז היא מלרע לעולם כמו לוי עלי
 12 קני חצי :

משפטי

13 הפך הם על שלשה דרכים . הראשון כל תיבה
 14 שסופה כף בשוא לסימן כנוי נכח דנקבה בכל
 15 הפעלים ובשם יחיד היא מלרע כמו ירך אישך ואחוזך תוכיחך לכוני
 16 נכח הזכר כמו מתנתך . אותך : השני כל תיבה שסופה כף
 17 בקמץ ובסמוך קודמת אליה שוא היא מלרע כמו שפחתך . יתנך :
 18 השלישי כל תיבה שסופה כף בשוא סימן כנוי נכח הנקבה ברבוי
 19 השם וקודמות אליה רצופות פתח ראשונה וחירק שנית והיא השוא
 20 שלישית או שחכף בקמץ לסימן כנוי נכח דזכר . ובסמוך לפניה
 21 תנועת גקורה שהיא לאחר מהמלכים אף שיהיה ביניהן שוא היא
 22 מלעיל דמיון הראשון עיניך דמיון השני עיניך ולרתיך :

משפטי

23 המם כל תיבה שסופה מם לסימן כנוי הרבים היא
 24 מלרע כמו מלכיהם אוליכם ידם מחשבותם וזולת
 25 עשר שסופן תם והן מלעיל והן גנבתם . מצאתם . העלתם . אתותם .
 26 שרפתם . ובקשתם . והרגתם . גצרתם . ואכלתם תחת השדה .
 27 עצים ואכלתם :

השני

28 כל תיבה שסופה מם ולפניה קמץ ויוד חירק רצופות
 29 היא מלעיל כגון מצרים . אפרים . עינים . ריחים
 ורומיהן

במלעיל ומלרע

1 בין שתהיה נראית בין נסתרת היא מלעיל כמו ותמלאנה ותשקין
2 השלישי כל תיבה שחא בסופה תמורת למד
3 בתחלה היא מלעיל כמו חרנה ימה שחא
4 לא כן היו מלרע כמו שמה ומה שמח ושערורה

הדרד

5 הדרבי כל תיבה שסופה תו הא נוספת בסוף
6 בקמץ התו מושך הא היא מלעיל כמו עזרתה
7 ושועתה וכן בשמות הכשרים שבאת בהן אלף תמורת הא כמו
8 התרשתא אריתא

הדרד

9 משפטיה על חמשה דרכים הראשון כל תיבה
10 שסופה מפיק וו היא מלרע כמו ידיו קראתיו

הואו

11 השני כל תיבה שסופה וו נמשכת בחולם אם היא כנוי ליחיד נסתר
12 היא מלרע ואם היא כנוי לרבים טעמה מלעיל משל הראשון
13 אחוזתו משל השני ואחוזימו השלישי כל תיבה שסופה ויו
14 בשורק ולפניה תנועה אחרת אם לא תפול ביניהם שוא ואינה מנחי
15 הלמד הא היא מלעיל כמו ושמרו ואם ביניהן שוא היא מלרע כמו
16 ושמרו אבל נתי הלמד הא אם לא תבאנה בתמורת דהא ביוז ריו
17 מלרע כמו ושליו נטיו וכן השנים הם מלרע כמו רבו זרו תרו
18 הדרבי כל תיבה שסופה ויו נמשכת לשורק הא קודמת אליה והיא
19 כנוי לנסתר יחיד היא מלעיל כגון אחלצהו ארוםמנהו ולכן וינהו
20 היא מלרע כי הוא רבוי הנסתרים מנחי הלמד הא ונהירו וסוכלתנו
21 גם כן מלרע כי ויהיו נוספות בשמות דברים בלשון ארמי

22 החמשי כל תיבה שסופה ויו נמשכת לשורק הא קודמת שהיא סימן
23 רבוי המדברים בערם היא מלעיל כמו עשנו שמענו

משפטי

24 היור הם על ששה דרכים הראשון כל תיבה
25 שסופה מפיק יור נמשכת לצרי או קמץ היא
26 מלרע כמו עיני מצדיקי תחנוני עיני תחנוני חוקותי
27 ותורתיו השני כל תיבה שסופה יור נמשכת לחירק שריא
28 סימן כנוי למדבר בערו היא מלרע כמו ירי לשוני קנאתי
29 השלישי כל תיבה שסופה יור נמשכת לחירק היא סימן פעל הנקבת

אם

De producta & correpta.

ram apparens q̄ occulta est producte ut ותמלאנה ותשקן.

²Modus autem tertius: omnis dictio cuius finis est he loco lamed¹ in principio eius est producte ut וחרנה ימה; nam⁴ nisi sic: essent correpte ut שמה ומה שמה ושקורה.

³Quartus modus: omnis dictio cuius finis est tau cum ad- ditiōe he in fine⁶ cum kamecz ipsius tau protrahere he est p- ducte ut וצורה⁷ ישועה; & sic etiam in noibus chaldeis in quib- bus uenit aleph loco he ut⁸ החרשתא ארירתא.

⁹Vau autem rationes eius sunt quinq; modis. Primus: oīs dictio¹⁰ cuius finis est excipiens vau est correpte ut ידיו קראתיו.

¹¹Secundus: omnis dictio cuius finis est vau subsequens holem si fuerit cōnotatio singularis absentis¹² est correpte: si aut fue- rit connotatiō pluralis accentus est producte: exemplū primi

¹³אחור; exemplum secūdi יאחזמו. Tertius: omnis dictio cuius finis est vau¹⁴ sciurek: & ante eam est alius motus si non fuerit inter eas sceua: & non est ex quiescentibus¹⁵ lamed he est pro- ducte ut ישמרו; & si iter eas fuerit sceua est correpte ut¹⁶ ישמר; sed quiescentia lamed he si nō uenerint in cōmutatiōe he in yod sunt¹⁷ correpte ut ישליו נשו; & sic etiam binarii sunt correpte ut רביו ודו תרו.

¹⁸Quartus: oīs dictio cuius finis est vau subsequens sciurek cum antecessione he: & est¹⁹ cōnotatio singularis ab- sentis est pducte ut אחר צדו ארוממכו; & ideo²⁰ est correpte: nam est plurale absens ex quiescentibus lamed he וסובלתכו

²¹& correpte: nam vau eorū sunt additę in nominibus rerum in idiomate arāmeo.

²²Quintus: omnis dictio cuius finis est vau subsequens sciurek cum he antecedente: quæ est signum

²³pluralis loquentis pro se est producte ut עשנו שמענו.

²⁴Rationes autē yod sunt sex modis. Primus: omnis dictio

²⁵cuius finis est excipiens yod subsequētis ceri: seu kamecz est

²⁶correpte ut יתורו²⁷ יתורו חוקות; עיני מצדיקי חובוני עיני חובוני חוקות.

Scds: oīs dictio cui²⁸ finis ē yod subsequēs hirek q̄ est²⁸ signū cōnotatiōis loquētis p se est correpte ut ידיל שוני קנאו.

²⁹Terti²⁹: oīs dictio cuius finis est yod subsequēs hirek q̄ est signū uerbi foeminini

fi ante

De producta & correpta.

iiii

tam

במלעיל ומלרע

1 אלה הדרכים ישתנו מפאת האותיות ומפאת הפעלים ומפאת
2 השמות ומפאת הנקודות ונתחיל במשפטי האותיות ונאמר שהם
3 על ארבעה דרכים המין הראשון הוא במשפטי ההאבי כל תיבה
4 שסופה הא אם היא מפיק לסימן הנקבה טעמה מלרע כגון ראה
5 ויספרה ואם אינה מפיק אלא נחה והתיבה היא שם אז גם כן
6 הטעם מלרע כגון שמחה ואורה ואם התיבה פעל ובסוף התיבה
7 שתי נקודות רצופות שאין ביניהן שוא טעמה מלעיל כגון חכריתה
8 והמעיתה אם אינה מפיק אבל בתיוותה מפיק הטעם מלרע כמו
9 והקריבה זה הכלל כל הפעולה הטעם בלמד השרש אם לא תקדם
10 אליה וו הפוכית כי אז תימה על הרוב מלעיל והן מלרע שתיים כגון
11 והברילה הפרכת והביאה אותם זה הכלל אם לא על דרך זרבל
12 פועלה הופעלה הפעילה פעלה ופעלה פעלה נפעלה כמו
13 חופשה הופקדה וטתרה חפצה נתנה נחפשה אבל שם הנפעל
14 לנקבה הבא מפעל עומד הוא מלרע כמו נאמנה נשגבה נשכחה
15 ואם השמות באים מפעל יוצא הוא מלעיל כמו נשברה וחסומן
16 בצאתם יעלו ובעמדם ירדו ושמות המספרים שסופם הא כלם
17 מלרע כגון תשעה גם עשרה ושבח ג מלרע וסרה ב מלעיל כמו
18 שגזפרו במסרה וכל הנשארים בהפך וכן פעלי הזכרים הנוספי
19 הא בסוף כלם מלעיל כמו אקומה והטעם כי אפשר אף בלא הא
20 והטעם בגזר הקודם וכן השמות גם כן כמו בוערה קפדה לילת
12 אחלמה נתלה וכן מלות הטעם מלבד מעטים כמו למה כי פשתם
22 ברגש היא מלעיל ורפא מלרע ולכן כל אפעלה אפעולה אעלה
23 אפולה אעלה אפילה אפעלה אעלה נפעלה פועלה הם
24 מלעיל כגון אצעקה אשמרה אשבה אבואה אתנה אשירה אומרה
25 ארעה נשמעה אוכלה וכן בצווי שאלה שמעת רדה וצאה סורח
26 וכן כל כיוצא בהם

27 **הדרך** השני כל תיבה שסופה הא נקודה בקמץ סימן לנקבה
28 וסמוך לה מלפניה תנועה ואין ביניהן שוא היא
29 מלעיל כגון ורדה וכן כל תיבה שסופה נון בקמץ שהוא מושך הא

בין

במבטא וטעמים

1 הפועל מגביל השם ולא יעבור שמושו כמשפט הבוחרים
 2 השלישי כי אף שהנחנו הששה דרכים הנזכרים
 3 לנזכרים עם כל זה ירבו בהם עוד שמושים
 4 נוספים אחרים מלבד הנזכרים והם שמושי מלות הטעם איש איש
 5 לפי משפט הוראת הפועל כמו גול אל יי דרךך שפירושו גלגל את
 6 דרךך אל יי להיות כל מעשיך לשמו ברוך הוא לעד אמן
 7 ובזה נשלם השער הזה שער השמוש וההרכבה בכל פרטיו
 8 דרכיו באשר יעזרנו לעשות ברוך אשר עזרנו עד הנה והוא
 9 יעזרנו עד עולמי עד אמן
 10

השער השמיני

11 האחרון והוא שער המבטא
 12 והטעמים אחריו הוריע
 13 צירוף האותיות והנקודות לחבר מהם התיבות שהם חלקי הדבור
 14 ודרך שמושן בהרכבה כדי לחבר בהן המאמרים כפי הדרך הנאות
 15 אל לשון העברים ולכתוב אותם במקטב בדרך מתוקן ולא ישנו את
 16 תפקידם נשארו עלינו שני דברים האחד מיוחד אל המבטא הוא
 17 מוצא התיבות מלעיל רל במשך החברה וההעמדה בה ומלרע והוא
 18 מרוץ החברה ורדוף אותה לסוף התיבות או דבקוטה לתיבה הבאה
 19 אחרת אשר בנו זה במקף ולכן נתיחדו שני אלה הכנויים היחודיים
 20 בשתי מלות אלו מלעיל פירושו מלמעלה ומלרע פירושו מלמטה
 21 ואמנם הדבר השני והוא המשותף למבטא ולמקטב הוא שקרה
 22 לחלקי המאמר במה שהוא מורה העניינים רל בערך אל הבנת
 23 העניין שיורה המאמר והוא העמידה והמרוץ והרמת קול והכנעת
 24 וסבבה והרדפת הלשון כפי מה שיאות להבין מה שבלב המדבר בין
 25 במבטא בין במקטב והראשון יתברר במקום הנחת הטעם הנאות
 26 אל התיבה והשני יתברר במין הטעם הנכתב בתיבה והיא
 27 נבאר החלק הראשון והוא מקום הנחת הטעם
 28 מלעיל או מלרע כי שם יתחייב להעמיד המבטא
 29 במקום אשר בו יתחייב להעמיד הטעם בתיבה ונאמר תחלה כי

ומעתה

De pnunciatione & accentibus.

uerbum terminat nomen; & non transit eius regimen ut sunt intransitiua. ² **T**ertius canon: licet posuerimus sex modos predictos³ trāsitiuos: sunt etiam tamen alia regimina⁴ prater ista: & sunt regimina dictionum rationis quodlibet⁵ fm significationē verbi ut דרך אל⁶ גור: cuius expositio est דרך את⁷ גור אל⁸ volue semitam tuam ad dominum ut omnes operationes tuæ sint ad eum: cuius nomen sit benedictum: ⁹ & hic finis imponitur huic capitulo de regimine & compositione in omnibus particularibus¹⁰ modis eius ut promissimus: & benedictū sit nomen eius qui nos adiuuauit in hoc: & ipse⁹ adiuuet nos in posterum amen.

¹¹ **C**apitulum octauum & ultimū pnunciationis¹² & accentuum postq̄ loquuti fuimus¹³ de cōbinatione litterarū & punctorum ut fiāt dictiones ex eis quæ sunt partes eloquii¹⁴ & via regiminis eorum in compositione: ut ex eis fiāt orationes fm viam conuenientem¹⁵ idiomati hebreo: & scribant modo cōuenienti: & non mutent¹⁶ a iure eorum: duo siquidem nobis remanent: vnum quidem propriū pnunciationi: & est¹⁷ prolatio dictionum producte. i. platione longa & firmatiōe in ea: & prolatio correpte. i. ¹⁸ cursu prolationis & subsequētia eius ad finem dictionis: seu continuatione eius dictioni sequenti: ¹⁹ cui nomen maccaph. i. copulā dederunt: & ideo appropriata sunt²⁰ hæ duæ agnominationes his duabus dictionibus מלעל. i. supra pducte: מלרע. i. subtus correpte: ²¹ aliud uero propriū pronunciationi & scripturæ: & est quoniā euenit²² partibus orationis in eo q̄ indicat res ipsas. s. respectu ad intelligentiam²³ rei quam oratio ipsa significat ut sit in ea firmatio & cursus & eleuatio vocis & depressio eius²⁴ & circuitio eius & sequela linguæ fm q̄ conuenit ad intelligendū cor loquētis tam²⁵ in pronunciatione q̄ in scripturā: primū autem elucidatur in loco positionis accentus cōuenientis²⁶ dictioni: secundū uero elucidatur in specie accentus scripti in dictione illa.

²⁷ **E**t incipiendū est de prima pte & est locus positionis accentus²⁸ pducte aut correpte: nā ibi firmādū est in platione²⁹ vbi ponitur necessario accentus in dictione: & dicimus primo q̄
hi modi

De connotatione transitiua.

1	נקב	אקוב	נוקב	נקוב	Indicat blasphemiam.
2	פרה	פרה	אפרה	פרה	Indicat redemptionem.
3	קנה	קנה	אקנה	קנה	Indicat emptionem.
4	רגס	רגס	ארגס	רגס	Indicat lapidationem: &
	שד				nō reperit aliud: indica
	linire.				

¶ Hi sunt modi uerborum in regiminibus suis in cōiugatione leui: est enim⁷ simplicior omnibus cōiugationibus: & ex eis intelliges modos omnium⁸ uerborum: nam exeuntia ad scdm regimē eorum est ad cuius substantiā terminatur aliud ipsum ut⁹ יהכד יהי ה' יא' חסדך על' iacta super dñm curam tuam: quod licet fuerit ex הפעיל non exit tamen nisi¹⁰ ad scdm: exeuntia uero ad תנ"ך ut plurima cōiugationis הפעיל regimē eorū sunt duo¹¹ regimina: & ad substantiā uniuscuiusq; eorū terminatur aliud ipsum ut ורעך אותי אלהים גם את זרעך fecit uidere me dñs etiam semen tuum. Quibus autem addunt regimina præter ista reducuntur¹³ in modos additionū illorum regiminū tum in vno tum in pluribus eorum. Præterea est¹⁴ sciendum q; præter canones prædictos obseruadi sunt etiam tres canones: ¹⁵ quorū primus est q; omnia uerba quæ sunt in coniugatione leui sunt trāsitiua: & terminus cuius¹⁶ regimē est in leui: & est id ad cuius substantiā primo terminat aliud ipm in passiuo¹⁷ פועל התפעיל פועל העצמי erit aliud ipsum¹⁸ quod est principiū narrationis quod est rectum: & ad cuius substantiā secūdo terminatur¹⁹ aliud ipsum in leui: in aliis quidē cōiugationibus p'dictis uenit cū declinatiōe lamed: aut cū dictiōe אר: seu alia²⁰ ut ונחית me oleo: נחיתני אותי בשמן vnctus sum oleo.

¶ Secūdus canon q; aliquñ repitur leue trāsitiuū: & הפעיל erit²¹ trāsitiuū ita q; nō denotabit fieri actionē absq; eo q; i'dicet²³ cōditionē הפעיל: & tūc nō cōueniēt hac duo in duab² rebus quas diximus²⁴ in principio regiminis uerborū. f. in genere & numero: & sic iuenimus i Hieremia²⁵ cap. vi. ויהי העיר הפקר כל ipsa ciuitas recordata tota: nā הפקר est masculinū singulare absens: & כלה²⁶ העיר est fœmininū: & sic etiā multa uerba nō seruāt genus suū²⁷ in aliis cōiugationibus sicut in leui in threnis ca. iii. וטוב הרעות נא עליך לא תנא הרעות²⁸ טובה נא est fœmininū singulare: & הרעות plurale: & טובה²⁹ masculinū: & oīa ista cū fuerint fm hunc canonem regimē eorū est regimen intransitiuū: nam

uerbum

בכנוי הנודדים

- 1 נקב אקוב נקוב לשון נקיבה
- 2 פרה פרה אפרה פורה פרוי פרות לשון נאולה
- 3 קנה קנה אקנה קונה קנה לשון קנין
- 4 רגם ארגם לשון רגימה והשלכת אבנים
- 5 שר אין עוד מלבדו לשון טיחה

אלה

- 6 הם דרכי הפעלים בשמושיהם בבנין הקל כי הוא
- 7 הפשוט מכל הבנינים ומרם מבין דרכי כל
- 8 הפעלים כי היוצאים לשני שמושו אשר אל עצמותו נגבל תזולת כמו
- 9 השלך על יי יהבך שאף על פי שהוא מן ההפעיל אינו יוצא כי אם
- 10 לשני ותיוצאים לשלישי כרוב בעלי בנין ההפעיל שמושם שני
- 11 שמושים אשר אל עצמות כל אחד משניהם נגבל תזולת כמו הראה
- 12 אותי אלהים גם את זרעך ואשר נוספו בהם שמושים על אלה יובאו
- 13 בדרך נוספי השמושים הרים אם באחד או רבים מהם גם יש לך
- 14 לדעת כי על הכללים הנזכרים יש להוסיף ולשמור שלשה כללים
- 15 האחד כי כל הפעלים אשר בבנין הקל הם נודדים והגבול אשר
- 16 שמושו בקל הוא אשר אל עצמותו ראשונה נגבל תזולת בנפעל
- 17 ובפועל ובהתפעל ובהתפעל ובנפועל ויהיה הוא תזולת
- 18 אשר הוא התחלת הספור שהוא הישר ואשר אל עצמותו שנית נגבל
- 19 תזולת בקל בבנינים הנזכרים יבוא בנטיית למד או מלת אל או זולת
- 20 זה כמו משח אותי שמן נמשחתני אני בשמן

הכלל

- 12 השני כי לפעמים ימצא תקל נודד והתפעל יהיה
- 22 בודד שלא יורה העשות הפעל מלבד שיוצא על
- 23 תנאי אשר הפעל ואז לא יסכימו שני אלה בשני ענינים שזכרנו
- 24 בתחלת שמוש הפעלים רל בסוג ובמספר וכן מצוי בירמיה
- 25 סימן ו היא העיר הפקר בלה והרי הפקר נסתר יחיד זכר והעיר
- 26 בלה לשון נקבה וכן גם בן מקצת פעלים רבים בלתי שומרי סוגם
- 27 בשאר הבנינים כמו בקל באיכה סימן ג מפי עליון לא תצא הרעות
- 28 והמוב כי תצא לשון נקבה יחידה והרעות לשון רבים והמוב לשון
- 29 זכר וכל אלו בשיתוי על דרך הכלל תזה שמושם שמוש בודד כי

הפועל

בבנויי הנוצרים

וְהַבֶּשֶׂר הוּא אֲשֶׁר אֵל עֲצֻמוֹתָהּ נִגְבַּל חֲזוֹלֹת בְּזוֹת הַפֶּעַל וְסֵם
מֵדָם הוּא מִם הַסֶּכֶה וְכֵן פֶּרְשֵׁי מִדְּבָרֵי רִצָּל בְּאֵלֶּה הַדְּבָרִים סִימָן לֵךְ
מֵדָם חֲלָל וְשִׁבְיָה זֹאת תִּהְיֶה לָהֶם מִעוֹן דָּם חֲלָל וְיִשְׂרָאֵל וְשִׁבְיָה שֶׁשָּׁבוּ
מֵדָם :

אֶכְלָה אֶכְלוּ אֶכְלוּ אֶכְלוּ לַשׁוֹן אֲבִילָה וְכֻלֵּיהָ

6 גֵּרַע · גֵּרַע · אֶגְרַע · גִּרְוֹעַ · רִשׁוֹן הַסְּרוּז ·

7 גֵּרֶשׁ · גֵּרֶשׁ · אֶגְרֶשׁ · נִזְרֶשׁ · גֵּרֶשׁ · לְשׁוֹן גֵּרוּשִׁין וְשִׁלּוּחַ ·

8 תֵּלֵץ · חוֹלֵץ · תְּלוּץ · עֲנִינוּ לְשׁוֹן הַסֵּרָה ·

חֲשֹׁךְ · חֲשֹׁךְ · אֲחֻשׁוֹךְ · חוֹשֶׁךְ · לְשׁוֹן מְבִיעֵה ·

10 מַנֶּעֱ • מַנֶּעֱ • אֶמְנֶעֱ • מוֹנֶעֱ • לְשׁוֹן מְנִיעֶה •

18 נָחָם • נָחַם • אֲנַחֵם • לְשׁוֹן תְּנַחֲמִין וְנִחַמָּה •

12 פֶּרֶק פּוּרֵק לְשׁוֹן פְּרִיקָה

13 **תָּרַךְ** הַחֲמִשִּׁי הוּא תָּרַךְ הַפְּעֻלִּים שְׁנוּיָם בָּהֶם שְׁמוֹשׁ לְמֶ

כִּמּוֹ בְּזֶזוֹ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

15 בַּזָּד . בַּזָּד . בַּזָּד . לשון בזה ושביה ושלל .

16 דָּבַר. דָּבַר. דִּזְבֵּר. אֲדַבֵּר. דְּבוֹר. דְּבַר עָלַי קִשּׁוֹת.

זו דלת · דלת · לשון העלאת המים ·

18 זֶרַח . זֶרַח . זֶרַח . לְשׁוֹן הָאֵיזֵר .

19 יָלַד · אֵלֶּר · יוֹלֵד · לְשׁוֹן הַיִּלָּדָה ·

20 בְּתוֹךְ • תוֹךְ • אֵתוֹךְ • בְּתוֹךְ • בְּתוֹךְ • לְשׁוֹן בְּתוֹכָהּ

הַשְׁשִׁי הוּא דָרֵךְ הַפְּעֻלִּים שְׂנוֹסֶף בָּהֶם שְׁמוֹשׁ

בית כמו שדות בכסף יקנו שהבית היא בית

23 עָרַךְ שְׁוִי הַדָּבָר חֲנֻקָּה

4: חֵק · חֶקֶק · חֻקֵּק · חֻקִּים · לִשְׁוֹן פְּתִיבָה ·

5: צַר • לֹא נִמְצָא כִּי אִם הָעֵתִיד יֵצֵר • לְשׁוֹן צוּרָה •

26 טַבֵּל · אֶטְבוֹל טוֹבֵל · טְבוֹל · לְטְבוֹל · לְשׁוֹן רְחִיצָה ·

ד: טִמֵּץ · טִמּוֹץ · אֶטְמוֹץ · טִמּוֹץ לְטִמּוֹץ · לְשׁוֹן הַסִּתְרָה

8: מעל · אִמְעַל · מוֹעֵל · לְשׁוֹן מְעִילָה ·

9: מִכָּר • מְכֹר • אֶמְכֹּר מֵאֶרֶץ • מְכֹר • לְשׁוֹן מְכִירָת

De cōnotatione transitiuorū.

deuorationis: & caro est id ad cuius substantiā terminat aliud
ipsum in hoc uerbo: & mem מִמֶּנּוּ est mem causę: & sic exposuit
id rabi Salomon ex verbis magistrorum nostrorum in Deu-
teronomio capi. xxxiii. ³ ex sanguine interfecti & depredatiōis
hoc erit eis ex peccato sanguinis interfecti Israel & depreda-
tione qua depredati sunt ⁴ ex eis.

⁵ אכל אכל אכל אכל indicat comestione & deuorationem.

⁶ גרע גרע גרע גרע indicat diminutionem.

⁷ גרש גרש גרש גרש indicat repudium & expulsiōem.

⁸ חלץ חלץ חלץ חלץ indicat remotionem.

⁹ חשך חשך חשך חשך indicat prohibitionem.

¹⁰ כנע כנע כנע כנע indicat prohibitionem.

¹¹ נחם נחם נחם נחם indicat consolationem.

¹² פרק פרק פרק פרק indicat exonerationem.

¹³ Modus autem quintus est modus uerborū in quibus additur regimen lamed ¹⁴ בְּיַד בְּיַד בְּיַד בְּיַד depredauerunt eis filii Israel.

¹⁵ בזז בזז בזז בזז indicat depredationem.

¹⁶ דבר דבר דבר דבר indicat duritiem.

¹⁷ דלה דלה דלה דלה indicat ascensum aquarū.

¹⁸ זרח זרח זרח זרח indicat lucem.

¹⁹ ילד ילד ילד ילד indicat peperit.

²⁰ נתן נתן נתן נתן indicat dare.

²¹ Modus autem sextus est modus uerborum quibus additur regimen ²² beth ut שדות בכסף יקנו agri argēto emunt: quia beth est beth ²³ pretii rei quę emitur.

²⁴ חק חק חק חק indicat scripturam.

²⁵ צר צר צר צר non reperitur nisi futurę qđ est יצר indicat formā.

²⁶ טבל טבל טבל טבל indicat lotionem.

²⁷ טמן טמן טמן טמן indicat occultationem.

²⁸ מעל מעל מעל מעל indicat culpam.

²⁹ מכר מכר מכר מכר indicat uenditionem.

נקב

De cōnotatione transitiuorum.

¹ ירש	רש	אירש	ירש	ירש	indicat hereditatem.
² כונן	כונן	כונן	כונן	כונן	indicat directionem.
³ לקח	לקח	לקח	לקח	לקח	indicat accipere.
⁴ מולק	מולק	מולק	מולק	מולק	indicat separationem.
⁵ מצא	מצא	מצא	מצא	מצא	indicat inuentionem.
⁶ נהג	נהג	נהג	נהג	נהג	indicat portationem.
⁷ נהל	נהל	נהל	נהל	נהל	indicat portationem.
⁸ סעד	סעד	סעד	סעד	סעד	indicat fortitudinem cō mestionis.
⁹ עבד	עבד	עבד	עבד	עבד	indicat seruitium.
¹⁰ צפה	צפה	צפה	צפה	צפה	indicat visionem.
¹¹ קרע	קרע	קרע	קרע	קרע	indicat dilacerationem.
¹² ראה	ראה	ראה	ראה	ראה	indicat visionem.
¹³ שחט	שחט	שחט	שחט	שחט	indicat iugulationem.
¹⁴ תלה	תלה	תלה	תלה	תלה	indicat suspensionem.

¹⁵ ¶ Modus autem tertius est modus uerborum in quorū sequentibus sunt ¹⁶ duo regimina: in quibus in substantia unius cuiusque eorum ¹⁷ terminatur aliud ipsum ut יצק לבשתי וילבשני in istis induit sum & induit me: & hoc euenit uerbis: quorum ¹⁸ significatio est possessio possidenti in possessio: & possessio in possidente: quorum unū quodque ¹⁹ ex utroque est possessum reliquo ut uestimētū & uestiēs: nam uestiēs possidet sibi ipsi ²⁰ uestimētū qd̄ circuit eum: & uestimētū possidet sibi uestientem qd̄ uestiet eū: ²¹ unde potest dici de uestimēto & uestito: q̄ ambo termināt in uerbo ²² uestiri adinuicē: unde nō accidit istis agens in rei ueritate: nec ²³ actum in rei ueritate: quoniam nō fit in hoc uerbo nisi proportio quam significat ²⁴ uerbum in se: & apud me non reperies in idiomate nostro nisi pauca in hoc modo ut ²⁵ עשה עושים משח & חגרת אותם אבגת ut חגרת וחרג & cinges eos cingulo קבע קובע ²⁶ עשה עושים משח.

²⁷ ¶ Quartus autem modus est modus uerborū transitiuorū in quibus additur ²⁸ p̄ter regimen secundi modi regimē mem ut ²⁹ חרבני תאפל בשר מלל ושביח & ensis me² deuorabit carnē ex sanguine interfecti & dep̄datiōe: nā ensis est principiū uerbi deuorationis

בכנויי הנודדים

1 רֶשֶׁת׃ אִירֶשׁ׃ וִירֶשׁ׃ לְרֶשֶׁת׃ לְשׁוֹן יְרוֹשָׁה׃
2 כּוֹנֵן׃ אֲכַנֵּן׃ כּוֹנֵן׃ לְשׁוֹן תְּקוּן׃
3 לָקַח׃ קָח׃ אָקַח׃ לֹקַח׃ לָקוּחַ׃ לְשׁוֹן קִיחָה׃
4 מֶלֶךְ׃ אֶמְלֹךְ׃ מוֹלֵךְ׃ עֲנִינִי פִירוֹךְ׃
5 מִצָּא׃ מָצָא׃ אֲמַצֵּא׃ מוֹצֵא׃ מוֹצֵאת׃ לְשׁוֹן מַצִּיאת׃
6 נָהַג׃ אָנַהֵג׃ נוֹהֵג׃ נָהוּג׃ לְשׁוֹן הוֹלָכָה׃
7 נָהַל׃ אָנַהֵל׃ לְשׁוֹן הוֹלָכָה׃
8 סָעַר׃ סָעַר׃ סָעַרָה׃ אֶסְעֵר׃ לְשׁוֹן חוֹזֵק הַאֲכִילָה׃
9 עָבַר׃ עָבַר׃ אֶעְבֹּר׃ עוֹבֵר׃ לְשׁוֹן עֲבֹרָה׃
10 צָפָה׃ אֶצְפֶּה׃ צוּפָה׃ צָפוּי׃ צָפָה׃ לְשׁוֹן רֵאיוֹה׃
11 קָרַע׃ קָרַע׃ אֶקְרַע׃ קוֹרֵעַ׃ קָרוּעַ׃ לְשׁוֹן קְרִיעָה׃
12 רָאָה׃ רָאָה׃ אֶרְאֶה׃ רוֹאֵה׃ רֵאָה׃ לְשׁוֹן רֵאיוֹה׃
13 שָׁחַט׃ שָׁחַט׃ אֶשְׁחֹט׃ שׁוֹחֵט׃ שָׁחַט׃ לְשׁוֹן שְׁחִיטָה׃
14 תָּלַח׃ אֶתְלַח׃ תּוֹלָה׃ תְּלוּי׃ תְּלוּאִים׃ לְשׁוֹן תְּלוּיָה׃

הדרד

הדרד 15
 הַשְׁלִישִׁי הוּא דָרֵךְ חֲפָעִים שֵׁשׁ רִבְאִים אַחֲרֵיהֶם 16
 שְׁנֵי שְׁמוֹשִׁים אֲשֶׁר אֵל עֲצֻמוֹת כָּל אֶחָד מִשְׁנֵיהֶם 17
 נִגְבֵּל הַזּוֹרֵחַ כְּמוֹ צֶדֶק לְבִשְׁתִּי וְיִלְבֹּשְׁנִי וְזֶה יִקְרָה בְּפָעִלִים אֲשֶׁר 18
 הוֹרְאֵתֵם הוֹרְאֵת קִנְיָן לְקוֹנָה בְּנִקְנָה וְלִנְקָנָה בְּקוֹנָה אֲשֶׁר כָּל אֶחָד 19
 מִשְׁנֵיהֶם קָנִי לְחִבּוּר כְּמוֹ חֲמִלְבוּשׁ וְהַלְבוּשׁ שֶׁהוֹלֵבֵשׁ קוֹנָה לְעֲצֻמוֹ 20
 הַמְּלָבוּשׁ אֲשֶׁר יִקְיַפְנוּ וְהַמְּלָבוּשׁ קוֹנָה לוֹ הַלְבוּשׁ אֲשֶׁר יִלְבֹּשֶׁהוּ 21
 וְלִכֵּן אֲפֹשֶׁר לֵאמֹר עַל הַלְבוּשׁ וְהַלְבוּשׁ כִּי שְׁנֵיהֶם מְגִבִּילִים בְּפָעִל 22
 חֲחִלְבוּשֵׁת אִישׁ אֶת אֲחִיו וְלִכֵּן לֹא יִקְרָה בְּאֵלָה פּוֹעֵל בְּאַמֶּת וְלֹא 23
 פּוֹעֵל בְּאַמֶּת כִּי לֹא יִתְחַדֵּשׁ בְּזֶה חֲפָעֵל כִּי אִם יִתְחַס אֲשֶׁר עָלָיו יוֹרֵת 24
 חֲפָעֵל בְּעֲצֻמוֹ וְלִפִּי דַעְתִּי לֹא תִמָּצֵא בְּלִשׁוֹנֵנוּ מַעֲשִׂים בְּדֶרֶךְ הַזֶּה כְּמוֹ 25
 לְבֹשׁ וְחֹגֵר לְבָדוֹ כְּמוֹ וְחִגְרָת אוֹתָם אֲבִשָּׁה עֵטָה עוֹטָה מִשָּׁה 26
 קִבֵּעַ קוֹבֵעַ

הדרד

הדרד 27
 הַרְבֵּיעִי הוּא דֶרֶךְ הַפְּעֻלִים הַנּוֹדִידִים אֲשֶׁר נֹסֶף
 בָּתָם מִלְּבַד שְׁמוֹשׁ הַדֶּרֶךְ הַשְּׁנִי שְׁמוֹשׁ מִם בְּמֹד
 28
 וְתִרְבִּי תֹאכַל בְּשֶׁר מִדָּם חָלָל וְשִׁבְיָה כִּי הִתְרַב הוּא הִתְחַלֵּל פְּעֻלָּה
 29
 תֹאכִילָה

בכנויי הנודדים

- 1 כְּמוֹ וְאַחֲבָתָא אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי אֵל עֲצֻמוֹת הַשָּׁמַיִם נִגְבַּל הָעָצָם הַנִּמְצָא
- 2 הַפּוֹעֵל פֶּעַל חֲאֲבָה כִּי הַפּוֹעֵל וְהַפְּעוּל עֲנִינִים שׁוֹנִים בְּהִכָּרָתָם
- 3 בְּפֶעַל וְאֵם בְּעַד מִזְ חֲצִדִּים כִּי אֵךְ פֶּשְׁחָרִם אֹהֶב אֶת עֲצָמוֹ בְּמֶה
- 4 שֶׁהוּא אֹהֶב הוּא זֹלָת מֶה שֶׁהוּא נֶאֱהָב וְלֹא כֵן הַבּוֹדִים כִּי
- 5 בְּאִמְרָנוּ הוּא הָיָה גְבוּר צִיר בְּמֶה שֶׁהוּא הָיָה הוּא הַגְּבוּר צִיר בְּעֲצָמוֹ
- 6 לֹא זֹלָתוֹ וְלִכֵּן שְׁמוֹשׁ הַבּוֹדִים רַבִּים קָרְאוּהוּ שְׁמוֹשׁ נִתְּנָה הוּא
- 7 וְשְׁמוֹשׁ הַנּוֹדִים שְׁמוֹשׁ הַזֹּלָת וְאַחֲרֵים אָמְרוּ שֶׁשְׁמוֹשׁ הַבּוֹדִים
- 8 הוּא שְׁמוֹשׁ תִּיחֹד וְשְׁמוֹשׁ הַנּוֹדִים הוּא שְׁמוֹשׁ הַפִּירוֹד
- 9 אֶהָב אֶהָב אֶהָב אֶהָב אֶהָב לְשׁוֹן חֶבֶה
- 10 אֶזֶר אֶזֶר אֶזֶר אֶזֶר אֶזֶר לְשׁוֹן חֲגוּרָה
- 11 אֶחָז אֶחָז אֶחָז אֶחָז אֶחָז לְשׁוֹן חֲפִישָׁה
- 12 בָּאֵר בָּאֵר בָּאֵר בָּאֵר בָּאֵר לְשׁוֹן פִּירוֹשׁ
- 13 בָּלַע בָּלַע בָּלַע בָּלַע בָּלַע לְשׁוֹן בְּלִיעָה
- 14 בָּנָה בָּנָה בָּנָה בָּנָה בָּנָה לְשׁוֹן בְּנוֹן
- 15 בָּרָא בָּרָא בָּרָא בָּרָא בָּרָא לְשׁוֹן יִצְרָה גַּם לְשׁוֹן בִּיצוּעַ
- 16 גָּאֵל גָּאֵל גָּאֵל גָּאֵל גָּאֵל לְשׁוֹן פְּרוּת וְגִאוּלָּה
- 17 גָּנַב גָּנַב גָּנַב גָּנַב גָּנַב לְשׁוֹן גְּנִיבָה
- 18 דָּחָה דָּחָה דָּחָה דָּחָה דָּחָה לְשׁוֹן דְּחִיָּה
- 19 דָּרַשׁ דָּרַשׁ דָּרַשׁ דָּרַשׁ דָּרַשׁ לְשׁוֹן בִּקְשָׁה וְדְרִישָׁה
- 20 דָּרַג דָּרַג דָּרַג דָּרַג דָּרַג לְשׁוֹן רִצְיָה
- 21 דָּרָה דָּרָה דָּרָה דָּרָה דָּרָה לְשׁוֹן דְּרִיזוֹן
- 22 זָכַר זָכַר זָכַר זָכַר זָכַר לְשׁוֹן זִכְרָה
- 23 חָגַר חָגַר חָגַר חָגַר חָגַר לְשׁוֹן חֲגוּרָה
- 24 חָנַן חָנַן חָנַן חָנַן חָנַן לְשׁוֹן חֲנִיכָה
- 25 חָפַר חָפַר חָפַר חָפַר חָפַר לְשׁוֹן חֲפִירָה
- 26 טָרַף טָרַף טָרַף טָרַף טָרַף לְשׁוֹן טְרִפָּה
- 27 יָדַע יָדַע יָדַע יָדַע יָדַע לְשׁוֹן הִכִּירָה
- 28 יָצַר יָצַר יָצַר יָצַר יָצַר לְשׁוֹן יִצְרָה
- 29 יָרָא יָרָא יָרָא יָרָא יָרָא לְשׁוֹן אִימָחוּ

ירש

De cōnotatione transitīuorū

et אלהיך אתי וארבת אתי & diliges dominū Deum tuū: nam ad substantiam nominis terminatur substantia reperta² agens actio nem dilectionis: nam agens & actum sunt res diuersæ necessaria: seu in uerbo seu in aliquo modo modorū: qm̄ licet homo diligat seipm̄: in eo tñ⁴ q̄ diligit est aliud ab eo q̄ ipse est dilectus: & non sunt sic intransitiua: nā¹ cū dicimus ipse fuit potēs in uenatione: in eo q̄ est potens in uenatione in se: ⁶ non autē aliud: & ideo regimen intransitiuorū multi appellant regimē idētitatis: ⁷ & regimen transitīuorū regimen alietatis: & alii dixerunt q̄ regimen intransitiuorū ⁸ est regimen vnionis: & regimen transitīuorū est regimen separationis.

9	אהב	אהב	אהב	אהוב	indicat amorem.
10	אזר	אזר	תאזר	אזר	indicat cingere.
11	אחז	אחז	אחז	אחז	indicat captionem.
12	באר	באר	באר	באר	indicat expositionem.
13	בלע	בלע	בלע	בלע	indicat inglutitionem.
14	בנה	בנה	בנה	בנה	indicat ædificium.
15	ברא	ברא	ברא	ברא	indicat creationem: etiā incisionem.
16	גאל	גאל	גאל	גאל	indicat redemptionem.
17	גנב	גנב	גנב	גנב	indicat furtum.
18	דחה	דחה	דחה	דחה	indicat expulsionem.
19	דרש	דרש	דרש	דרש	indicat perquisitionem.
20	הרג	הרג	הרג	הרג	indicat occisionem.
21	הרה	הרה	הרה	הרה	indicat impregnationē.
22	זכר	זכר	זכר	זכר	indicat memoriam.
23	הגיר	הגיר	הגיר	הגיר	indicat cingere.
24	חנן	חנן	חנן	חנן	indicat pietatem.
25	חפר	חפר	חפר	חפר	indicat effossionem.
26	טרף	טרף	טרף	טרף	indicat raptum.
27	ידע	ידע	ידע	ידע	indicat cognitionem.
28	יצר	יצר	יצר	יצר	indicat creationem.
29	ירא	ירא	ירא	ירא	indicat timorem.

ירש

De cōnotatione transitiuorū.

שָׁאָן   שָׁאָן   יִשָּׁאָן   שָׁאָן   indicat vociferationē & dare uocem.

שָׁכַת   חִשְׁבָּתָה   חִשְׁבָּתָה   שָׁכַת   indicat quietationem.

³ ¶ Verbum גָּבַהּ quando indicat exaltationē in substantia alti:
⁴ tunc est intransitiuum simplr ut גָּבַהּ לִי לא גָּבַהּ לִי non exaltatū est cor meum: si uero significat exaltationē in operationibus seu in statu: tunc habet regimen ītransitiui ⁶ appropriatū: nam cum indicauerit exaltationem in opationibus: tunc habet regimē beth ⁷ ut צָבָאוֹת כְּמִשְׁפַּט יְיָ וְיִגְבָּהּ: & exaltatus est Deus czabaot ī iudicio: & cum indicauerit exaltationem in statu habet ⁸ regimen mem ut כְּגִבּוֹה שָׁמַיִם בָּאָרֶץ sicut exaltatio cœli a terra.

⁹ ¶ Verbum גָּדַל aliquñ significat magnitudinem substantię: & tunc nullū habet regimen ¹⁰ ut וְגָדַל לִי מֶלֶךְ magnus est dominus & laudabilis nimis: & aliquñ ¹¹ significat magnitudinē respectu operationū & exaltationis & dñi ut אֲגִדַּל כִּמְךָ רק הִבְסֵא ¹² sola sede ero maior te: cuius expositio est q̄ ego ero maior te: quia erit sedes mea, i. agnominatio ¹³ domini mei maior agnominatio dñi tui: & sic scripsit ibi rabi Salamon in Geness caplo ¹⁴ xli. sola sede q̄ uocent me regem: nam sedes est nomē regni ut ¹⁵ וְגָדַל כְּסֵאוֹ בְּכֶסֶדְךָ: & fuit sedes eius maior sede tua: & ad hoc declināt uerba Onchlos īterp̄tatione arāmea cū dixit p̄ter ¹⁶ sedem regni istam ero maior te.

¹⁷ ¶ Post declarationē autem sufficientē circa modos intransitiuorū incipiētibz loqui ¹⁸ hēbraice ordinabimus modos transitiuorū ut p̄misimus fm ¹⁹ ordinē: vnde primus modus quē modū reuersionis vocauimus: est ²⁰ qñ subsequunt̄ adinuicem in vna oratione simul duæ orationes ²¹ in quibus terminans narrationē in prima quod est actū est principiū narrationis ²² scdā: qđ est ibi actū ut in Hieremia cap. xxiii. וְהָיָה לְדָוִד וְהָיָה לְדָוִד וְהָיָה לְדָוִד & suscitabo Dauid germen iustum & regnabit rex & sapiēs erit: & faciet iudiciū & iustitiā in terra: nam germen iustū terminat narrationē ²⁴ suscitatiois: qđ est nomē actum qđ suscitāt: & ipsūmet est principiū regni ²⁵ & ītelligētię & faciēdi iudiciū iustitiā: qđ est narratio secūda: & nō oportet ²⁶ recitare uerba in hoc: qm̄ oīa uerba trāsiua possunt regere fm hunc ²⁷ modū qñocūq̄ sit.

²⁸ ¶ Secūdus aut̄ modus est modus verborū ī quibus regimē sequentiū ²⁹ ea est id ad cuius substantiā terminat̄ aliud ipsum ut

בכנויי הנורדים

- 1 שֶׁאֵגִי שֶׁאֵגִי שֶׁאֵגִי שֶׁאֵגִי לְשׁוֹן הַמִּיָּה וְנִתְּנָה קוֹל
2 שֶׁבַח תְּשַׁבַּח תְּשַׁבַּח לְשׁוֹן שְׁבִיתָה
3 **פֶּעַל גִּבָּה**
4 כִּשְׁהוּא מוֹרָה הַתְּרוֹמָמוֹת בְּעֵצִים הַגְּבוּהָ
5 אִזְּ הוּא בּוֹדֵר בְּמוֹחֶלֶט כְּמוֹ לֹא גִבָּה לְבִי
6 וְאִם יוֹרָה הַתְּרוֹמָמוֹת בְּפִעוּלוֹת אִזְּ בְּמַצֵּב אִזְּ לֹא שְׁמוֹשׁ בּוֹדֵר
7 מִיִּתְּרִי כִּי כְּשִׁיּוֹרָה הַתְּרוֹמָמוֹת בְּפִעוּלוֹת אִזְּ לֹא שְׁמוֹשׁ בִּיּוֹת
8 כְּמוֹ וַיִּגְבֶּה יִצְבָּאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְכְּשִׁיּוֹרָה הַתְּרוֹמָמוֹת בְּמַצֵּב יִשׁ לֹא
9 שְׁמוֹשׁ מִם כְּמוֹ כְּגִבוּהָ שְׁמִים מֵאֶרֶץ
10 **פֶּעַל גִּדָּל**
11 לְפִעֲמִים יוֹרָה גִּדָּל תַּעֲצֵם וְאִזְּ אִין לֹא שְׁמוֹשׁ
12 כָּלִל כְּמוֹ גִּדָּל יִי וּמִהוֹלִל מֵאֵד וְלִפְעֲמִים
13 יוֹרָה הַגִּדָּל בְּעֶרְךָ אֶל תְּפִעוּלוֹת וְהַמְעֵלָה וְהַמְשִׁלָּה כְּמוֹ רַק הַכְּסֵא
14 אֶגְדֵּל מִמֶּךָ שְׁפִירוֹשׁוֹ שְׁאֵנִי אֶהְיֶה גִדָּל מִמֶּךָ בְּשִׁיּוֹתָ כְּסֵאִי רֵל תֵּאֵר
15 מִמְּשִׁלָּתִי גִדָּל מִתֵּאֵר מִמְּשִׁלָּתְךָ וְכֵן כָּתֹב שֵׁם רִשְׁוֹ בְּבִרְאשִׁית סִימָן
16 מֵאֵר רַק הַכְּסֵא שִׁיּוֹ קוֹרִין לִי מֶלֶךְ כְּסֵא לְשׁוֹן שֵׁם הַמְּלוּכָה כְּמוֹ
17 וַיִּגְדֵּל כְּסֵאוֹ מִכְּסֵּאךָ וְלִזְוָה נוֹטִים דְּבָרֵי אֲנִיקוּלוֹס שְׁתִּירָגִם לְחֹד
18 כּוֹרְסִי מְלִכּוּתָא הִדִּין אֶהְיָ יִקִּיר מִנֶּךָ
19 **אֶאֱרִי**
20 הַבִּיאֹר הַמְּסִפִּיק לְדִרְכֵי הַבּוֹדֵרִים לְמַתְחִילִים רִדְבֵּר
21 יוֹהֲדִית נִסְדֵּר דְּרִכֵּי הַבּוֹדֵרִים כְּפִי מֵה שְׁיִיעֲרֵנוּ עַל
22 הַסֵּדֶר וְהַגִּה הַדֶּרֶךְ הַרְאֵשׁוֹן אֲשֶׁר קִרְאֵנוּהוּ דֶּרֶךְ הַחֲזָרָה הוּא
23 כְּשִׁיּוֹתִי נִמְשָׁכִים זֶה אַחֵר זֶה בְּמֵאֵסֶר אֶחָד מִחוּבָרִים שְׁנֵי מֵאֵסֶרִים
24 אֲשֶׁר מִגְבִּיל הַסְּפּוֹר בְּרֵאשׁוֹן שְׁהוּא הַפְּעוּל הוּא הַתְּחִלַּת הַסְּפּוֹר
25 הַשְּׁנִי שִׁיּוֹתִיהָ שֵׁם פּוֹעֵל כְּמוֹ וְהַקִּימוֹתִי לְדוֹר צִמַּח צִדִּיק וּמֶלֶךְ מֶלֶךְ
26 וְהַשְּׁכִיל וְעִשָּׂה מִשְׁפָּט וְצִדִּיקָה בְּאֶרֶץ כִּי צִמַּח צִדִּיק מִגְבִּיל סְפּוֹר
27 הַתְּקִמָה שְׁהוּא שֵׁם הַפְּעוּל אֲשֶׁר הוֹקֵם וְהוּא עֲצָמוֹ הַתְּחִלַּת הַמְּלוּכָה
28 וְהַשְּׁכִילָה וְעִשׂוֹת מִשְׁפָּט וְצִדִּיקָה שְׁהוּא הַסְּפּוֹר הַשְּׁנִי וְאִין צִדִּיק
29 לְהַרְצוֹת פְּעִלִים בָּזֶה כִּי כָּל פְּעִלֵי הַבּוֹדֵרִים אֶפְשֶׁר שִׁישְׁמֻשׁוּ עַל זֶה
30 הַדֶּרֶךְ כְּפִי מֵה שְׁיִזְדַּמֵּן
31 הַשְּׁנִי הוּא דֶּרֶךְ הַפְּעִלִים אֲשֶׁר שְׁמוֹשׁ תְּבֵאִים
32 אַחֲרֵיהֶם הוּא אֲשֶׁר אֶל עֲצָמוֹתוֹ נִגְבֵּל הַזּוֹלָת
33 כְּמוֹ

בכנוי הכוהדים

- 1 בושׁ • יבושׁ • בושׁ • עניין בושׁת וכלמה •
- 2 באשׁ • יבאשׁ • פועל ופעל חסרים • לשון סרחון •
- 3 בטל • אין עוד זולתו • עניינו ענין השבחה •
- 4 בלה • בלו • בלותי • עניינו ענין זקנה ויגון •
- 5 גבה • יגבה • לשון התרוממות •
- 6 גרל • יגרל • עניינו ידוע •
- 7 דמם • דום דומו • ידם דום • עניינו קרוב לשתיקה •
- 8 דמע • תדמע • דמוע • עניינו הורדת דמעה •
- 9 הלים • הלמו • יהלומון • הולם • לשון השתכרות •
- 10 תמה • יהמו • הומה • לשון נאקה •
- 11 זע • יזוע • זועה • עניין התנועעות •
- 12 חלה • חולי • יחול • חולי • לשון רעיה •
- 13 חשׁ • חושׁה • יחושׁ • תחשׁ • עניינו לשון מתירות •
- 14 חטא • יחטא • חוטא • חטוא • לשון חסרון •
- 15 חי • חיה • יחיה • חיה • עניינו ידוע •
- 16 חלל • אין עוד מלבדו • עניינו ענין מיתה משונה •
- 17 חלה • יחלה • חולה • לשון חולי •
- 18 חרב • חרבי • חרבנו • יחרב • והוא לשון יובשׁ •
- 19 טוב • טובו • אין עוד ענינו היות טוב •
- 20 מהר • ימהר • למחר • עניינו ידוע •
- 21 מך • ימוך • לשון דלות •
- 22 מת • ימות • למות • הפועל חסר עניינו ידוע •
- 23 נבל • יכול • נובל • תבול • לשון יובשׁ וחרדה •
- 24 עבה • עבית • לשון עובי • ואין עוד •
- 25 צבה • צבתה • צבות • לשון גפח •
- 26 צרק • יצרק • לשון צרק •
- 27 צלח • יצלח • יצלח • לשון הצלחה •
- 28 רגשׁ • רגשו • עניינו לשון חמייה •
- 29 רעשׁ • ירעשׁ • ירעשו • עניינו ידוע •

שאל

De cōnotatione intransitiuorum.

1	כוש	כוש	יבוש	כוש	indicat dedecus.
2			יבאש	באש	agens autem & uerbū nō reperiunt: indicat ferorē.
3				כמל	non reperitur aliud: indi- cat quietationem.
4		בלותי	כלו	כלה	indicat senitiū & tristitiā.
5			יגבה	גבה	indicat exaltationem.
6		יגדל	גדל	גדל	est notum q̄ est magnifi- catio.
7	דום	ידום	דומו	דום	indicat prope silentium.
8			דמוע	דמע	indicat descēsum lachry- marum.
9		יהלומן	הלמו	הלם	indicat eruptionem.
10		הומה	יהמו	המה	indicat mugitum.
11		זועה	יוזע	זע	indicat fluctuationem.
12		חולי	יחול	חלה	indicat tremorem.
13		תחש	יחוש	חש	indicat celeritatem.
14		חטא	יחטא	חטא	indicat peccatum.
15		חיה	יחיה	חיה	est notum q̄ est uiuere.
16				חלל	non reperitur aliud: indi- cat mortem extraneam.
17		חולה	יחלה	חלה	indicat ægritudinem.
18	יחרב	חרבו	יחריב	חרב	indicat exiccationem.
19			טובו	טוב	& nō aliud: indicat eē bonū.
20		למור	ימור	מור	est notum q̄ indicat festi- nationem.
21			ימוך	מוך	indicat paupertatem.
22		למות	ימות	מות	uerbum nō reperit: & est notum q̄ est mors.
23		תכול	יכול	נכל	indicat exiccationē & are- factionem.
24			עבית	עבה	indicat grossitiem: & nō reperitur aliud.
25		עבות	עבהה	עבה	indicat inflationem.
26			יעדק	עדק	indicat iustitiam.
27		יעלה	עלה	עלה	indicat prosperitatem.
28			רגשו	רגש	indicat uociferationem.
29		ירעשו	ירעש	רעש	est notum q̄ indicat trea- morem.

שאה

De cōnotatione intransitiuorū.

Quartus autem modus est extrāsitiuus: quorum regimina in subsequētibz ea sunt plura istis ut חרף: quod habet omnia tria^a regimīa supradicta: nam חרף mouet de loco in quo prius fuerat: & it ad locum ad quem it: & ad locum mediū in quo deambulabit^r pes eius: & licet non reperiatur s̄m me in scriptura regimen cum mem: reperiūtur^o tamen alia duo ut בארץ חרף in semita iustitiæ ibo: & exiuit iacob ex beer saua⁷ & iuit harana. i. ad haran.

הלך ילך הולך הלוך⁸   indicat motum animalis
habentis² pedes de loco
ad locum.

¹⁰ ירד ירד יורד רדת מירדי   indicat motum a superi⁹
"deorsum.

עלה עלה עלה עלה¹²   *indicat motū ab inferius*
¹³*sursum.*

14 **Q**uintus autem modus est modus uerborū quæ sunt in
transitiua: & non¹ reperitur eis aliquod regimen literarū su-
pradictarum⁶ nisi regimen dictionis dictionū rationis ut ככה
flewit: quia reperit⁷ איתר אביו & flewit eū pater eius: איתר
non est nisi supra eum: nam non fuit actum in actione rei: & fi-
lius⁸ fuit super quem pater flewit.

indicat potentiam.

20 יגדר גדר indicat extensionem sup
faciem suam.

גדגד²¹ non reperitur nisi futurum.

יגור יגור
indicat affociationē & collectionem.

22 דלג' דלג' est notum q̄ indicat saltum.

indicat duritiem, דבר דבר ידבר דובר דבר²³

24 וְזֶה זֶה וְזֶה & nō amplius: īdicat malefacere: & hoc cū
malitia præmeditata. 25 חָפֵץ non reperitur de eo nisi nomē

uerbi: חוּפָּה indicat cooperimentū occultans: ²⁰ עֵתָּה nō est
de eo nisi יֵתֵר וְיֵתֵרָתִי indicat orationem.

²⁷ ¶ Sextus autem modus est intransitiuis post quæ nō est de-
clinationis litteræ²⁸ nec dictionis ut אור הבקר .i. mane illustrat.

אור אורי תאורכה²⁹ uerbū nō reperit & est notū q̄ est lux.

iiii H

בכנויי הבודדים

הדרך

- 1 חרביעי יש מהנודדים ששמוש הבאים אחריהם
- 2 רבים מאלה כמו הילך שיש לו כל השלשה
- 3 שמושים הנזכרים כי החולך נוסע מן המקום אשר היה בתחלה
- 4 וחולך אל המקום אשר חולך שם ובמקום הממוצע אשר בו תדרוך
- 5 כף רגלו אף כי לא נמצא לפי דעתי במקרא שמוש במקום נמצא
- 6 השנים הנשואים כמו באורח צדקה אחלך ויצא יעקב מבאר שבע
- 7 וילך חרנה כמו לחרז
- 8 הלך לך הלך הלך הלך לשון תנועת החי בעל
- 9 רגלים ממקום למקום
- 10 ירד ירד ירד ירד רדת מירד לשון תנועה מלמעלה למטה
- 11 עלה עלה עלה עלה ענינו התנועה מלמטה למעלה

הדרך

- 14 החמשי הוא דרך הפעלים אשר הם בודדים ולא
- 15 נמצא להם שמוש אחת מן האותיות הנזכרות
- 16 כי אם שמוש מלה ממלות הטעם כמו בכה כי נמצא ויבך אותו אביו
- 17 אותו אין פירושו אלא עליו כי לא היה דבר פעול בפעל הדרך והבן
- 18 היה אשר עליו בכה אביו
- 19 גבר יגבר גובר לשון התעצמות
- 20 גהר יגהר גהר לשון פשוט על פניו
- 21 גרד לא נמצא כי אם העתיד יגור יגורנו לשון חבור וקבוצ
- 22 דלג ידלג ענינו ידוע
- 23 דבר ידבר דובר דבר לשון קשיות
- 24 זר זרה זרד ואין עוד ענינו העושה רעה בזרז ודעת
- 25 חפף לא נמצא ממנו כי אם שם הפועל חופף לשון מכסה מסתיר
- 26 עתר אין ממנו כי אם עתר ויעתר והעתרת ענינו רצוי ותפלה
- 27 הששי הוא לבודדים אשר אין אחריהם נטיית אות
- 28 ולא נטיית מלה כמו חבקר אור פירושו האיר
- 29 אור אורי תאורנה תפעל חקר וענינו ידוע

בוש

בכנ"י הבודדים

חזקת 1
2

פֶּעַל גֵּר

iii H

De cōnotatione intransitiuorum.

Tertius autē modus est uerborum: quorum principium est nomen rectū: & post ea nomē declinatū aut dictio: cuius vis est vis noīs³ declinati cū regimine mem ut מחרתמחרת claudicauerunt a semitis suis: nam מחרת est plurale⁴ masculinū uerbum intransitiuū präteritū: a cuius actione nō remansit aliud quod pteritum ex uerbo⁵ & agente eius: & מחרתים est nomē deriuatum a uerbo מחרת: & est nomē eius cum quo⁶ claudif: cuius nomen est clausura: & mem additur ad signum noīs: & tau ad signū fæminini: & מחרתים est plurale clausurarū: in quo duo sunt signa pluralitatis uidelicet yod & uau & tau⁸ & he: mem est signum cōnotationis pluralitatis: mem autem prima est ad regimen causæ⁹ timoris qui operat in ea: hæc autem & similia debite¹⁰ perscrutāda sunt in omni uirgula uerborum.

¹¹ גר גר גר גר גר גר גר גר גר גר indicat timorem.

¹² יצא יצא יצא יצא יצא יצא יצא יצא יצא יצא indicat exitum מחרת ad pōdus מחרת.

¹³ נדר נדר נדר נדר נדר נדר נדר נדר נדר נדר indicat motum.

¹⁴ אנוך אנוך אנוך אנוך אנוך אנוך אנוך אנוך אנוך אנוך

¹⁵ נסע נסע נסע נסע נסע נסע נסע נסע נסע נסע indicat exercitium.

¹⁶ סר סר סר סר סר סר סר סר סר סר indicat motum prolongationis.

¹⁷ קצר קצר קצר קצר קצר קצר קצר קצר קצר קצר indicat paucitatem prolongationis.

¹⁸ **V**erbum גר indicat quatuor: aliquñ quidē habitationem

¹⁹ ut in Iſaia caplo. xi. וגר זאב עם כבש, &abitabit lupus cum agno:

²⁰ cuius interpretatio arāmea est: &abitabit lupus cū pecude: & tunc regimen eius est oy cum. ²¹ Et aliquñ habitationē paucam ut in Genesi caplo. xlvii. באנו בארץ באנו ad peregrinādum

in terram uenimus: ²² cuius interpretatio arāmea est ad habitandum in ciuitate uenimus: & tūc eius regimē est beth. Et aliquñ

²³ idicat collectionē: & tūc est ex trāsitiuis ut מלכאבאבא cap. i. כחרמו ²⁴ & cōgregauit eū in rete suum. Cuius interpretatio

arāmea est eū collexit cū rete suo. Et quarto indicat timorē: & tūc ²⁵ est ex trāsitiuis: & eius regimē est mem ut גורו לכם מפני חרב: nam timui p̄ furore:

licet uideat qd hoc sit in rei ueritate: cuius radix sit ex quiescētibus pe yod: ²⁷ & regimē eius ēt aliquñ est trāsitiuū ut ילוב ca. x. יגורתי כל עצבותי

& interpretatio arāmea est collexi oēs angustias meas: licet kimhī in suis radicibus id declarauit ²⁹ p̄ timore.

Quartus

De regimine intransitiuorum.

confugium: טבע indicat profundationē: כחש indicat nega-
tionem: ² לבש לבש לבש indicat uestimentum:
עמוד עומד עמד indicat³ abhorrere: כחש כחש כחש
על אלהו indicat elevationem & erectionem: ⁴ עבר עבר
עליו indicat letitiam: פשע פשע פשע indicat scelera:
שוש שוש שוש⁶ indicat letitiam & gaudium.

7 **¶** Verbum בְּתוֹם aliquando regunt venientia post ipsum cum beth:
8 & hoc ut plurimum ut בְּתוֹם בְּיָי confidite in domino: & aliquan-
do 9 dictio הָאֵל ut בְּתוֹם הָאֵל: & aliquando dictio הָאֵל ut בְּתוֹם הָאֵל
10 & differentia inter ea est quoniam cum fuerit in regimi-
ne הָאֵל seu הָאֵל: expositio est 11 confidentia ei cui adherendum est: &
sic interpretatus est Ionathan in Hieremia cap. vii. הָאֵל
תִּכְשָׁרוּ nolite confidere in uerbis mendacii ne confida-
tis vobis super uerbis prophetarum 13 mendacii. Et cum fuerit
apud regimē beth: תִּיִן significat cōfidentia in eo q̄ est: ut 14 in
Hieremia capit. xii. בְּאֶרֶץ שָׁלוֹם אֶתֶּן in terra pacis tu confi-
des: & interpretatio eius est: & in terra 15 pacis tu cōfides & cades,
16 **¶** Verbum הָאֵל cum fuerit significatio incendii eius regi-
men est beth ut 17 in houadia בְּתוֹם וְאֶחָדֹם & cōburēt in eis
& deuorabūt ea: & cū fuerit 18 significatio psecutionis eius re-
gimē est cōnotatio acti seu dictio אֶחָדֹם post: ut דְּרָקוּם 19 על הָהָרִים
supra montes persequuti sunt nos: בְּיָדֵיהֶם דָּרָחָם quia persequu-
tus es post me.

20 **¶** Verbum לבש aliquādo regimen eius est beth ut אשר לבש
ואתה לבש quod indutus est²¹ rex; & aliquando nomen ut
בגדיך & tu indues²² uestimentis tuis; & cum regimen eius fuerit
beth est intransitiuū & non est ei actum; sed²³ cū regimē eius
fuerit nomen: tunc est transitiuū & habet actum & est homo;
ut האיש לבש בגדים homo²⁴ indutus uestimentis.

²⁵ ¶ Verbum שש aliquando regimen eius est beth:& indicat letitiam in re²⁶ ex seipso ut שוש אישי ב' letans letabor in domino:²⁷& aliquādo regimen eius est dictio ה' & indicat letitiam ad iuvandū ipsum: seu ppter rē iunctā.²⁸ ei וט לשוש חילך כ' יישוב ל' לשוש חל' iterum letabitur dñs in te in bonum ut letatus est in patribus tuis.

ii H

Tertius

בשמוש הבודדים

- 1 זיווג • טבע לשון שקיעה • כחש יתכחשו לשון הכחשה •
- 2 לובש לבוש לבש לבש לשון ילבש • מאס מואס מאס אמאס לשון
- 3 תעוב • עמר עמר עמר עמר לשון קימה והתיצבות •
- 4 עלו אעלו אעלו לשון שמחה • עובר עבר עבור אעבר
- 5 לשון העתק • פושע פשע אפשע אפשע לשון מרד • שוש
- 6 שש שישו שישו אשיש לשון שמחה וגילה •
- 7 **פעל בטח** • לפעמים ישמשו הבאים אתריו בבית •
- 8 וזה על הרוב כמו בטחו בוי • ולפעמים
- 9 מלת אל כמו בטח אל • ולפעמים מלת על כמו הבטחים על
- 10 חילם • והתפרש ביניהם כי בהיותו בשמוש אל או על פירושו
- 11 התבטחון על שיש להשען עליו • וכן תרגם יונתן בירמיה סימן ז אל
- 12 התבטחו לכם אל דברי השקר לא תתרחצו לבז על פתגמי נביאי
- 13 שקרא • וכשהוא אצל שמוש בית אז יורה התבטחון על עמדו כמו
- 14 בירמיה סימן זב בארץ שלום אמה בוטח ותרגם יונתן ובארעה
- 15 שלמא את מתבטח ונפיל •
- 16 **פעל דלק** • כשהוא לשון התערה שמוש בית כמו
- 17 ודלקו בהם ואכלום בעזבניה • וכשהוא
- 18 לשון דריפה שמוש כנוי הפעול • או מלת אחריו כמו על החרים
- 19 דלקונו • כי דלקת אחריו •
- 20 **פעל לבש** • לפעמים שמוש בית כמו אשר לבש בו
- 21 המלך ולפעמים השם כמו והתה לבש
- 22 בגדיך • וכששמוש בית הוא מתבודד ואין לו פעול • אבל
- 23 כששמוש השם אז הוא נודד ויש לו פעול • והוא האדם כמו ראש
- 24 לבוש הבדים •
- 25 **פעל שש** • לפעמים שמוש בית ויורה השמחה בדבר
- 26 מפאת עצמו כמו שוש אשיש בוי •
- 27 ולפעמים שמוש מלת על ויורה השמחה להועיל לו או לעניין דבק
- 28 עליו כמו כי ישוב • לשוש עליך לשוב כאשר שש על אבותיך •
- 29 הדרך

בשמוש הכוודים

1 הַיֵּשֶׁר שֶׁהוּא הַתְּחִלָּה הַפֶּעַל כִּמוֹ אֲנִי הוּא יְהִי אֹזֶר וְיְהִי אֹזֶר
2 וְלִפְעָמִים יוֹרָה קָשֶׁר מְצִיאוֹת דָּבָר בְּדָבָר עַל דֶּרֶךְ הַיּוֹתוֹ בְּעֶצְמוֹ וְאִז
3 הוּא גַם בֶּן בּוֹרֵד בְּמִקְצֵת כִּי לֹא יִמָּצֵא בּוֹ שְׁמוֹשׁ נֹסֶה אֶלָּא שְׁמוֹשׁ יוֹשֶׁר
4 אַחֲזֵר וְקִדְּם אֶלָּא שְׁמָה שֶׁהוּא לְאַחֲזֵר נִקְרָא שְׁמוֹשׁ הַחֲזֵרָה כִּמוֹ הוּא
5 הָיָה גְבוּר צִיר כִּי גְבוּר הוֹזֵר דְּמִיּוֹן יוֹשֶׁר הוּא וְלִפְעָמִים יוֹרָה
6 חֲזָקָה דָּבָר לְדָבָר וְאִז שְׁמוֹשׁוֹ הוּא שְׁמוֹשׁ לְמִדּ מוֹרָה הַפִּיטָה
7 וְהַחֲזָקוֹת כִּמוֹ וְהָיָה אֲשֶׁר לְבֶן אֹלְנִיךְ צֶאן וּבִקֵּר הָיָה לִי אֲנִי
8 אֲתִיבָה לוֹ לֹאכּ וְהוּא יְהִיבָה לִי לְבֶן וְזֶה שְׁמוֹשׁוֹ שְׁתִּי לְמִדּוֹן אֲשֶׁר
9 הוֹרָאתָ הָאֲחֵת הַחֲזָקָה וְהוֹרָאתָ הַשְּׁנִית הָעֶרֶךְ וְהַתְּמִירָה
10 שְׁפִירוֹשֶׁם מְקוֹם אֵב וּמְקוֹם בֶּן

11 **שְׁמוֹשׁ** לְמִדּ אַחֲרֵי פֶעַל זָמַר לִפְעָמִים מוֹרָה עַל כִּמוֹ אֲזַמְּרָה
12 לְאַחֲרֵי בְּעוֹדוֹ בְּמִזְמוֹר קֹד שְׁפִירוֹשׁוֹ עַל אֱלֹהֵי וְלִפְעָמִים
13 מוֹרָה קִנְיָן כִּמוֹ בְּמִזְמוֹר קִסְט זָמְרוּ לְאַחֲרֵינוּ בְּכִנּוֹר שְׁפִירוֹשׁוֹ זָמְרוּ
14 אֵלָיו וְלִכֵּן שִׁיבָה עֲקִילָם תִּרְגּוּם דִּשְׁמוֹשׁ כִּי הִרְאִישׁוֹן תִּרְגָּם אֲזַמְּרָה
15 לְאַחֲרֵי בְּרִאֲתִי וְהַשְּׁנִי תִרְגָּם זָמְרוּ קִדְּם אֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹרָא וְעֲשֶׂה זֶה
16 לְשִׁמּוֹר עֲצָמוֹ שְׁלֹא יִחַקֵּה הַזָּמֵר רוּשֶׁם בְּאַלּוּהַ יִתְעַלֶּה
17 **פֶּעַל** נִגַּשׁ לִפְעָמִים יוֹרָה קְרִיבָה וְאִז שְׁמוֹשׁוֹ מִלָּה אֵל עִם
18 בְּנֵי כִמוֹ וַיִּגַּשׁ אֵלָיו וְלִפְעָמִים יוֹרָה הִרְוּחָה וְאִז
19 הוּא בּוֹרֵד בְּאֵמֶת וְשְׁמוֹשׁוֹ לְמִדּ הַמּוֹרָה בְּעִבּוֹר כִּמוֹ בִּישְׁעִיהָ סִימָן מֵט
20 גִּשָּׁה לִי וְאַשְׁכָּה וְתִרְגּוּמוֹ רוּחַ לִי וְאַתּוֹב

21 **הַדֶּרֶךְ** הַשְּׁנִי הוּא דֶּרֶךְ הַפֶּעַלִּים אֲשֶׁר הַתְּחִלָּתָם שֵׁם
22 יֵשֶׁר וְשְׁמוֹשֶׁם אַחֲרֵיהֶם בֵּית אוֹ מִלָּה שְׁכָחָה
23 בְּחֵבִית כִּמוֹ וַיִּאֲמִינוּ בִּי וּבִמְשָׁה עֲבָדוּ אִמָּן תֵּאֲמָן הָאִמָּן אוֹמָן
24 לְשׁוֹן אֲמוּנָה וְאֵמֶת אֲנִפֶּת הַתֵּאֲנִף לְשׁוֹן פֶּעַם בְּכִגְרוֹ בּוֹגֵר
25 בְּגֵר אֲבָגוֹר לְשׁוֹן פְּשִׁיעָה וּמִרְדִּי בַּחַר בּוֹחֵר בַּחַר אֲבָחֵר לְשׁוֹן
26 בְּרִירָה בְּטוֹחַ בּוֹטֵחַ בְּטוֹחַ אֲבִטֵּחַ לְשׁוֹן בְּטָחוֹן וְהַתְּקִים
27 בְּדָבָר גִּיל גִּלְתִּי גִילוֹ אֲגִיל לְשׁוֹן שְׂמִיחָה וְשִׂשׁוֹן לְדָבָר דָּבֵק
28 דָּבֵק אֲדָבֵק לְשׁוֹן חֲבוּר הוֹלֵךְ דֹּלֵךְ לְשׁוֹן הַכְּעֵרָה הַחֵל הַחֵל
29 יִתְחַלּוּ לְשׁוֹן לַעַג וְתַעֲמוּעַ חֶשֶׁק לְשׁוֹן חֶבֶה וְתִאָּבוֹן תִּתְחַחֵן לְשׁוֹן

De connotatione intransitiuorum.

recti quod est principiu uerbi ut אבי הוא ego ego sum : אמר
 אור¹ sit lux & fuit lux.² Et aliquando significat copula esse rei
 in re fm esse eius in seipso: & tunc³ est etiā intransitiuū partim.
 nam non reperitur ei regimen declinatu: nisi regimē rectum
 retro & ante: nisi qd id quod est retro appellatur regimen re-
 uersionis ut ויהי בבור ציר ipse fuit potens uenationis: nā po-
 tens conuertit similitudinē directionis והוא. Et aliquādo signifi-
 ficat⁶ retentionē rei cum re: & tunc regimen eius est regimen
 lamed indicantis retentionē וזה אשר לכן אמריך⁷ ut sit vxor fi-
 lii dñi tui וזה לי ובקר חהלי pecudes & vacce fuerunt mihi אחיה⁸
 אבי ego ero el in patrē & ipse erit mihi i filiū: &
 regimē eius erit cum duplici lammed:⁹ significatio vnus est
 possessio & retentio: & significatio scda est pretii & cambii
 idest loco patris & loco filii.

¶ Regimen autē lāmed post uerbū זמיר aliqñ significat y de
ut לזמיר כנור psalā Deo meo q̄diu fuero i psalmo. ciii.
cuius īterptatio est de Deo meo, Et aliqñ¹³ signat possessionē
ut in psalmo. cxlix. זמיר לזמיר כנור psalite Deo nro cum tym
pano. i. psalite¹⁴ ei: & iō mutauit Hachillas interptationē re
giminis: & interpretatus est primū: psalā¹⁵ de Deo meo q̄diu
fuero. Scdm uero: ante Deū nrm cum tympano: & fecit hoc
¹⁶ ad cautelam vt nō imprimat cantus affectum in Deo.

¶ Verbum aliquod indicat appropinquationem; & tunc regimine eius est dictio אֲלָ עִי¹⁸ regimine suo ut וַיֵּשׁ אֱלֹהִים & approximaui ad eum; & aliquod indicat spatium; & tunc¹⁹ est intrasituum uere; & regimen eius est lamed indicans בעבור pp ut in Hefaiā cap. xlix.
²⁰ וְאֶסְבֵּחַ approxiare mihi ut habitet; & interpretatio aramea eius est fac mihi spatium & sedebo.
¶ Secundus modus est modus uerborum; quorum principium est nomen²² rectum; & regimen eorum post ea beth seu dictio cuius potētia ē²³ potētia beth ut ואמינו אמן האמן & crediderunt Deo & Moisi seruo eius; אמן האמן & אמין
indicat credulitatē & veritatē; אינפת הותנת idicat irā;
כחור כחור כחור כחור idicat transgressionē; בכר בכר בכר בכר
indicat²⁶ electionem; במטח במטח במטח במטח idicat cōfidentiam & constantiā²⁷ in re; גיל גיל גיל גיל idicat letitiam & gaudiū;
דרכך דרך לדרךך דרך²⁸ idicat coniunctionē; רבק ארבק רבק ארבק idicat accensionem; יהלו יהלו²⁹ idicat delusionem & fraudem; חשק חשת idicat amorem & affectionē; תחתית idicat conjugii

De cōnotatione intransitiuorū.

adeptionem scientiæ: חלף יחלף indicat rem præteritā: חס יחס indicat² caliditatem: חמל חמל חמול חמול indicat pietatem: חנך חנך יחנכו indicat circuitum: חמק תחמקין³ nam pueritiā: חסר חסר⁴ indicat diminutionē: חסר חסר⁵ indicat subiicere alteri: חפף חפף indicat ocul rationem: חפז⁶ indicat celeritatem motus cum timore: חרץ⁷ indicat acuitatem & latrationem canis: חרשו חרשו⁸ indicat silentium & facere seipsum⁹ tanq̃ surdum non audientem: חשו חשו¹⁰ omnia indicant silentium: יאבה¹¹ indicat desiderium: יאבה¹² indicat conuenientiam rei & congruitatem eius¹³: יע יע¹⁴ indicat exiccationem humidi: יע יע¹⁵ indicat laxitudinem: יחל יחל¹⁶ indicat spem: ירשתי¹⁷ indicat rete: ירשתי¹⁸ indicat dormitionem: ירשתי¹⁹ indicat iram: ירשתי²⁰ indicat delusionem: ירשתי²¹ indicat loquelam: ירשתי²² indicat appropinquationē: ירשתי²³ indicat osculum: ירשתי²⁴ indicat visionem: ירשתי²⁵ indicat angustiam: ירשתי²⁶ indicat lamentationem: ירשתי²⁷ indicat dilatationē: ירשתי²⁸ indicat pretium & similitudinē²⁹ quantitatis.

¹⁹ ¶ Aduertenda tamen sunt in aliquibus uerbis prædictis quædam quæ sunt causa²⁰ cōmutationis regiminis seu significationis regiminis in eis: nam aliquando²¹ erit mutatio in significationibus uerborum: & aliquando in significatione regiminum: & hoc est quoddā vniuersale omnibus speciebus uerborum tam intransitiuorū q̃ transitiuorū: & ideo narrabimus in qualibet virgula uerborū modos differētiæ aliquorum ut²⁴ excitētur auditores ad discernendū inter orationes in regiminibus suis: & si Deus²⁵ dabit nobis quietem hoc elucidabimus in quolibet uerbo diffuse in libro subsequēti circa²⁶ congruitatē linguæ per viam radicū alphabeti: quæ decreui edere²⁷ circa declarationē amplam regiminis uerborum: & ideo sufficit nobis hic de aliquibus eorum loqui.

²⁸ ¶ חיה aliquā indicat esse rei s̃m essentiam suā simplr: & erit²⁹ uerbū intrāsiuū uere: & nō habet regimē nisi regimē nois recti

19 **יש** לְשֹׁמֵר בְּקִצְתֵּי הַפְּעֻלִּים הַנִּזְכָּרִים עֲנִינִים מִה שֶׁהֵם זָרְמָה
 20 לְשָׁנוֹת שְׁמוּשָׁם אוֹ הוֹרָאֹת הַשְּׁמוּשׁ בָּם כִּי לִפְעָמִים
 21 יִהְיֶה חֲלוּף בְּהוֹרָאוֹת הַפְּעֻלִּים וּלְפַעְמִים בְּהוֹרָאֹת הַשְּׁמוּשָׁם
 22 וְזֶה הוּא עֲנִין כּוֹלֵל כָּל מִינֵי הַפְּעֻלִּים בֵּין הַנּוֹדְרִים וּבֵין הַנּוֹדְרִים
 23 וְלִכֵּן בְּזִכּוֹר כָּל טוֹר וְטוֹר מִטּוֹרֵי הַפְּעֻלִּים דְּרָכֵי חֲלוּפֵי מִקְצֵתָם לִמְעַן
 24 יִתְעוֹרְרוּ הַשּׁוֹמְעִים לְתַבְחִין בֵּין הַמַּאֲמָרִים בְּשִׁמוּשֵׁיהֶם וְאֵם הַשֵּׁם
 25 יִנִּיחַ לָנוּ כְּבָר זֶה בְּפָרְטֵי כָּל הַפְּעֻלִּים בְּאֶרֶז וּבַסֶּפֶר נִמְשָׁךְ לִדְרֹת
 26 בְּצֻחוֹת הַלְשׁוֹן עַל דְּרֹךְ שְׂרָשֵׁי הָאֱלֹפָא בֵּיתָא אֲשֶׁר עִם לִבֵּי לְחַבְר
 27 אוֹתוֹ בְּבִיאֹר רַחֵב לְדְרָכֵי שְׁמוּשׁ הַפְּעֻלִּים וְלִכֵּן דִּי לָנוּ בּוֹהַ בְּמִקְצֵתָם
 28 **היה** לְפַעְמִים יוֹרָה מְצִיאֹת הַדְּבָר בְּצִבּוּיָנוּ סֵתָם וַיִּהְיֶה
 29 פֶּעַל בּוֹדֵר בְּאַמְתָּ וְאֵין לוֹ שְׁמוּשׁ וְזֹלַת שְׁמוּשׁ הַשֵּׁם

ה'שך

בבנינים הבלתי נאותים

וקודם

כל דבר יש לך לדעת כי יש מן הבנינים אשר
דרכיהם נאותים אל השמות הישרים הדבקים
ויש שלפעמים אינם מסכימים עמהם

והנה

הנאותים הם אשר יסכימו עם שמותיהם בסוג
ומספר ואיש ורצוני בסוג וזכר והנקבה
ובמספר יחיד והרבוים ובאיש הנסתר והנמצא והמדבר בערו
המשל בזה ברא אלהים כי אלהים שם זכר נסתר ויחיד וכן ברא פעל
עבר לשון זכר נסתר ויחיד ומשל הבלתי מסכימים והם אשר
לא יסכימו באחד או בריבים מאלה האחד בירמיה סימן ו היא העיר
הפקד בלה כי העיר שם נקבה והפקד לשון זכר ומשל הבלתי
מסכימים בריבים מהם באיכרה סימן ג מפי עליון לא תצא הרעות
והטוב כי תצא לשון נקבה יחידה ורעות רבות וטוב לשון זכר

ולכן

נתחיל שגורב בנאותים ונפתח בהם כי לעולם
יסכים בהרכבתם השם ישר עם הפעל בשלשה
אלה בסוג ובמספר ואיש והם לא תהיה התרכבה נאותה כפי
דרכי השון ומעתה נבא לבאר דרכי שמוש תרכבת הבודדים
אשר יעדנו לבררם ונתחיל מן הדרך הראשון במ ונלך על הסדר
הראשון לפעלים אשר התחלתם שם ישר או
הרבוים ממנו נפרד או עם כנוי והבאים

הדרך

אחריהם שמושם למד כמו אתה תהיה לי לבן ואני אהיה לך לאב
כי כל שמושיו בין שמוש המלה בין שמוש השם הבא אחר הישר
הקודם הוא שמוש למד באחת מתוראותיה כי לך כמו אליך ולמד לאב
ולמד לבן היא למד התמורה שענינו מקום אב וכן כמו היה גם חיות
בהיות שם הפעל ושם הפועל הווה והעבר היה והצוי היה והעתידי
אחיה מורה מציאות הדבר ותויתו בצביונו תהפדו בעתיד לשון
תמיתה ועזות פנים וזכו לשון טוהר וזמרו למין ממני השיר זעזק
זעק אזעק זעק לשון תרמית קול וזרח זרח זרח אורח לשון הגלות
האורח חיש אחוש חושש לשון מהירות וחששת אחטם לשון
הארכת אף אהבה חכי לשון תקנה ותותלת חכם חכם אחכם לשון

השגת

De coniugationibus nō cōgruis.

Et ante oīa debes scire q̄ aliqua sunt coniugationes quarū
modi sunt congrui nōibus rectis³ eis iunctis: & sunt qui aliqui
non sunt congrui eis.

Cōgrui autem sunt qui cōueniūt nōibus suis in genere⁴ &
in numero & indiuiduo: & itelligo per genus masculinū & fœ-
mininum: ⁶ & per numerum singulare & plurale: & per indiui-
duū absens & præsens & loquens pro se: ⁷ uerbigratia creauit
Deus: nam Deus est nomen masculinum absens & singulare:
& sic creauit uerbum ⁸ pteritum significationis masculini ab-
sentis & singularis, & exemplum nō cōgrui: & sunt quæ⁹ nō cō-
ueniunt in vno aut pluribus horū vt in Hieremia capitulo. vi.
כלה הפקר¹⁰ היא העיר hac est ciuitas uisitatiōis oīs: nam ciuitas est
nomen fœmininū & הפקר est masculinū, & exemplū nō¹¹ cōue-
nientium in plurali Hieremias in threni ca. iiii, כפי עלין לא תצא
מפי עלין ex ore altissimi nō egredit¹² nec malū¹² nec bonū: nā
תצא est fœmininū singulare & רעות plurale & טוב masculinum.

Quare incipiendū est in cōgruis & dicimus primo q̄ sem-
per¹⁴ conuenit in compōne eorum nomē rectum cum uerbo
in his tribus¹⁵ uidelicet genere numero & indiuiduo: sin autē
compositio nō erit cōgrua fm¹⁶ modos linguæ: & deueniendū
est ad declarādum modos regiminis compositionis intransi-
tiuorum: ¹⁷ quæ promissimus elucidare: & incipiemus a primo
modo eorum & procedemus fm ordinem.

Primus autē modus est uerborū quorū principū est nomē
rectū seu¹⁹ plurale eius separatim seu cū cōnotatione: & quæ
sequunt²⁰ eorū regimina sunt regimen lāmed ut לכן אתה תהיה לי לכן
אתה תהיה לי לכן tu eris mihi filio: ego uero ero tibi patri: ²¹ nam
omnia regimina eius tam regimen dictionis q̄ regimen nōis
sequentis post rectū ²² pcedens est regimē lāmed in vna signi-
ficationū eius: nā לך ē sicut אליך: & lāmed לאב ²³ & lāmed לכן est
lāmed cambii: qđ idē est qđ loco p̄ris & filii ut היה: et היה²⁴ cū
fuerit nomen uerbi & nomē agētis p̄sens & pteritū היה & impe-
ratiuum היה & futurū²⁵ אהיה indicat esse rei & essentiā eius put
est חוררו in futuro idicat²⁶ admirationem & audaciam: וכו' in-
dicat mundiciā: וכו' indicat speciē specierū cantus: ועק²⁷ וקק
וועק וועק indicat eleuationē uocis: וורח וורח וורח וורח indicat pate-
factionē²⁸ lucis: חש חש חש חש indicat celeritatem: חשחש indicat
²⁹ lōgitudinem nasi: אחכה חוכי indicat spem: אחכם אחכם
adeptionē

De cōnotatione intransitiuorū & transitiuorū.

regimen possessionū ut in Iob capitulo tertio עָמַרְתִּי euenit mihi: cuius interpretatio arā mea est & uenit ad me.² Et ex omnibus istis patet q̄ non sunt nomina uerborum nec nomina agentū nec nomina actorū: uerba in ueritate cū cōnotationes sunt eis copulatē⁴ non appropriātur in hoc, nam cōnotatio nominis uerbi ut plurimū significat agentem: quod est aliud ipsum quod est terminus ex quo est aliud: & aliquādo significat actū ipsum quod est⁶ terminus huius depēdentiæ prædictæ. At si cōnotationes nominū agentium & actorū⁷ significant possessionem & apprehensionē & retentionē ut cōnotationes nominum agnominū: quorum regimen est⁸ regimen possessionū: qm̄ est terminus cui possidetur dependens ab eo: & scias hoc eiusq̄ memor sis: ⁹ nā si filii rabi Ioseph kimhi & eos sequētes hoc aduertissent non deuiassent¹⁰ a uia antiquorum: qui non posuerūt partes coniugationū uerborum nisi præteritū¹¹ imperatiuum & futurū: & posuerunt ueniam & præsens & actum in capitulo nominū.¹² Quare inspiciētibus id qd̄ diximus in cōnotationibus videntur nobis uerba antiquorū¹³ magis congrua: & propterea sequimur uestigia antiquorū¹⁴ in hoc: quorū scientia amplior est sciētia nostra: & eorum cor est sicut porta tēpli magna & timenda.

¹⁵ ¶ Quare uerba in idiomate hābreo sunt duobus modis: nam aliqua sunt¹⁶ intransitiua & aliqua trāsitiua: intransitiua autem sunt sex modis: ¹⁷ nam aliqua sunt quorū regimen est lāmed: & aliqua in quibus non est regimen post ea nisi¹⁸ regimē beth: & aliqua in quibus regimen subsequens ea est ex regiminibus mem:¹⁹ & sunt aliqua in quorū regimine sunt plures litteræ his: & sunt etiam in quorum regimine sunt dictiones rationis: & sunt²⁰ quæ non habent regimen omnino.

²¹ ¶ Transitiua etiam sunt sex modis. Primo quidem est²² regimen reuersionis. Secūdo est regimen²³ in cuius substantiam terminatur aliud ipm̄. Tertio est ut sint ueniētibus²⁴ post uerbum duo regimina ex regiminibus secūdi modi. Quarto qd̄ addit²⁵ huic regimini scdo regimen mem. Quinto qd̄ addit eis²⁶ regimē lāmed. Sexto qd̄ addit eis regimē beth. Nos autē declarabimus²⁷ vnūquēq̄ horū modorū: & narrabimus aliqua uerba congrua vnīcuiq̄²⁸ modorū p̄dictorū ad hoc ut discipulus possit eis incumbere hora²⁹ disciplinæ & faciliter quidem.

¶ Et ante

בכנוי הכוודים והנודדים

- 1 שמוש הקנינים כמו באיוב סימן ג ויאיתיני דמטר גמינן ואחא לותי
- 2 ומכל אלה יראה בכירור שאין שמות הפעלים ולא שמות הפועלים
- 3 ולא שמות הפעולים פעלים באמת אחרי שהכנוים המתחברים בהם
- 4 לא יתיחדו בזה כי כנוי שם הפעל על הרב יורה על הפועל שהוא
- 5 הזולת שהוא גבול שמסנו הזולת ולפעמים יורה על הפועל שהוא
- 6 גבול ההתלות הזה שאמרנו ואמנם כנוי שמות הפועלים והפעולים
- 7 יורו הקנין והתפילה והחזקה כמו כנוי שמות התארים ששמושם
- 8 שמוש הקנינים שהוא גבול שלו נקנה הנתלה בו ודע זה וזכרחו
- 9 כי אלו בני רבי יוסף קמחי והבאים אחריהם השגיתו על זה לא סרו
- 10 מדרך הקדמונים אשר לא שמו חלקי בניי הפעלים כי אם העבר
- 11 והצוי והעתיד ושמו המקור והבינוני והפעול בשער השמות
- 12 ולכן בהסתכלנו מה שאמרנו בכנוים נראים לנו דברי הקדמונים
- 13 מדבריהם ועל הדבר הזה רדפנו ונמשכנו אחרי עקבות הראשונים
- 14 שדעתם רחבה מדעתנו ולבם כפתחו של אולם גדול ונראה מאד
- 15 **והנה** אם בן הפעלים בלשון העברים שני מינים כי יש
- 16 בודדים ויש נודדים ולבודדים ששה דרכים
- 17 כי יש מהם ששמושם למד ומתם שאין שמושם אחריהם כלל אלא
- 18 שמוש בית ומתם ששמושם הבאים אחריהם הוא משמושי חמם
- 19 ויש ששמושם אותיות רבות מאלה ויש ששמושם מלות רמזים ויש
- 20 שאין להם שמוש כלל
- 21 **ולנודדים** גם בן ששה דרכים הראשון הוא
- 22 שמוש החזרה והשני הוא שמוש
- 23 אשר אל עצמותו נגבל הזולת והשלישי הוא שיהיו לבאים
- 24 אחרי הפעל שני שמושים משמושי הדרך השני הרביעי שנוסף
- 25 על זה השמוש השני יש להם שמוש מם והחמשי שנוסף להם
- 26 שמוש למד והששי שנוסף להם שמוש בית ואנחנו נבאר
- 27 כל אחד ואחד מאלה הדרכים ונזכר מקצת הפעלים הגאותים לכל
- 28 דרך מהדרכים הנזכרים למען יוכל התלמיד להתעסק בהם בעת
- 29 תלמוד ויקל עליו המעשה

וקודם

בכנוי העתיד

1 מושך הא באחרונה כמו תקעיסנה
2 בתוספת כף שוא בסוף על משקל תפעלך וכנוי רבוי הנקבות
3 הנסתרות בתוספת כף שוא על משקל תפעלך וכנוי רבוי
4 נכח הנקבות בתוספת כף סגול ונון באחרונה על משקל תפעלך
5 **נכח** הנקבה על ההקש יתחבר עם ששה כנויים שהתחבר
6 עמהם נכח הזכר כמו שכתבנו במקומו אבל לא בא
7 אחר מהם על מנהג הרשון ולכן לא חששנו להזכיר מהם כי הם
8 משקליהם כפי פועל והם תפעליהו תפעליני תפעליה תפעלינו
9 תפעלים תפעלין

10 רבוי הנקבות הנסתרות לא בא גם כן לפי מנהג לשון העברים
11 אבל כשירצו לכנות אותו יתברר אותו אל אחת ממלות
12 כנוי מלת את ויאמרו תפעלנה אותו אתך אתי אתם אתכם אותו אתה
13 אתן אך אמנם כנוי נכח הנקבה היחידה בא עם פועל על משקל
14 רבוי נכח הזכרים כמו תזכיריך וכן התבאר שמוש הרפכת
15 כנוי הפעלים ככגון פועל קל בהתחברות אותיות הכנוי ואתה תקיש
16 מזה בשאר הכנויים

17 **הנה** נשאר לבאר בשמוש הכנויים משפטי שמוש הרפכת
18 שמות בסמיכות עם אותיות או בזולתם והנה
19 מצאנו כנוי הנסתר עם אור וו נמשך בחלם בסמיכות כמו בספר
20 במדבר סיני סימן כג בנו צפור ובסימן כד בנו בעזר דמתרגמינן
21 בר צפור בר בעזר אף כי יש מדרש שאלו היו חשוכים להיות אבור
22 אבותם רק פירושם לפי פשטם כאלו לא היה שם וו כאמרנו בן צפור
23 בן בעזר וכן נמצא הרבה פיוצא כזה בלשון רזל בנו של פלוני
24 שהיה דילומר בן פלוני שענינו בן לפלוני וזה די בהרפכת הכנויים

25 **וממה** שאמרנו נראה שאין הרפכת כנוי לפעלים הבודדים
26 אחרי שאין בהם שם הפעול וכן יתחייב
27 מזה שיובן שרב שמוש כנוי הפעלים הוא שמוש נזרד מורה גבול
28 שאל עצמותו בחלה הזולת כי הוא גבול נזרד באמת שהוא הפעול
29 המגביל פועל הפועל ועליו יעבור ומעוט מן המעוט והוא שיודרד
שמוש

²⁵ ¶ Et ex eo quod diximus apparet q̄ non est compositio cō-
notationis uerbis intransitiuis²⁶ cum nō sit eis nomen acti. Et
sic etiam sequitur²⁷ ex hoc ut intelligat q̄ plurimū regiminis cō-
notationū uerborū est regimen transitiuū significans terminū²⁸
a cuius substantia dependet aliud ipsum; nam ipsum est ter-
minus transitiuus in rei ueritate; quoniam est actum²⁹ termi-
nans uerbum agentis & supra id transit; & rarissime significat
regimen

De cōnotatione futuri.

nun ante caph ut **ישבתי**. Et cōnotatio singularis loquentis **p** se uenit² cum additione nun hirek protrahentis yod in fine ut **ישבתי**; & aliquādo³ cum additione nun additæ; & prima quidē in sceua ut **ימצאני ולא ימצאני** pquirent me & non inueniet me.

⁴ Et cōnotatio pluralis masculini absentis uenit cum additiōe mem ut **ישאלו**. ⁵ Et cōnotatio pluralis masculini pntis cū additiōe caph seghol & mem in ultimo ad pondus **יפלו**. Et cōnotatio pluralis loquētis pro se uenit cum additione nun sciurek⁷ ptrahentis uau in fine ut **יפלו**. Et cōnotatio foeminini singularis absentis uenit⁸ cum additiōe he in kamecz in fine ut **יבטח**; & aliquando cū additiōe nun ante⁹ he ut **יבטח**. Et cōnotatio singularis foeminini pntis uenit ī caph sceua¹⁰ in fine ut **יעזוב**; & aliqñ cum additione nun in seghol ante caph ut **ישרתני**. Et cōnotatio pluralis foeminini absentis ad pondus **יפלו**¹¹; nisi q uenit mem loco nun ut **יגרשו**. Et cōnotatio pluralis pntis¹² foeminini cū additiōe caph seghol & nun in fine ad pondus **יפלו**.

¹³ ¶ Plurale autē pntis masculinū cōnotat sex cōnotationibus. Cōnotatio qdē masculini¹⁴ singularis absentis uenit cū additiōe he sciurek ptrahentis uau ad¹⁵ pōdus **תפלו**. Et cōnotatio foeminini singularis absentis cū additiōe he¹⁶ kamecz ad pōdus **תפלו**. Et cōnotatio plis masculini absentis cum additiōe¹⁸ mem ad pondus **תפלו**. Et cōnotatio singularis loquētis pro se uenit cum additiōe¹⁹ nun hirek protrahentis yod ut **תדרדרי**. Et cōnotatio pluralis loquentis²⁰ pro se cum additiōe nun sciurek ptrahentis uau ad pōdus **תפלו**. Et cōnotatio²¹ pluralis foeminini absentis cū additiōe nun in fine ad pondus **תפלו**.

²² ¶ Foemininū autē absens cōnotat nouē cōnotationib²³. Cōnotatio²⁴ masculini singlis abntis uenit cū additiōe he sciurek ptrahentis uau in fine ut **תתפשו**. Et cōnotatio masculini singularis pntis uenit cū additiōe²⁵ caph kamecz ī fine ut **תכבד**. Et cōnotatio singularis loquētis p se uenit cū additiōe²⁶ nun hirek ptrahentis yod ut **תשא**. Et cōnotatio pluralis masculini pntis²⁷ cū additiōe caph seghol & mem in fine ad pondus **תפלו**. Et cōnotatio plis²⁸ loquētis p se cū additiōe nun lenis in sciurek ptrahentis uau in fine ad pōdus²⁹ **תפלו**. Et cōnotatio foeminini singlis abntis uenit cum additiōe nun kamecz

iii G

protrahentis

בכנוי העתיד

- 1 נון קודם הכף כמו ישכונך וכן היחיד מדיבר בעדו בא
- 2 בתוספת נון חירק מושך יוד באחרונה כמו ישכונך ולפעמים
- 3 בתוספת הנון הנוספת והראשונה בשוא כמו ישכונך ולא ימצאנו
- 4 וכן רבוי הזכרים הנסתרים בא בתוספת מם כמו ישאירם
- 5 וכן נכח רבוי הזכרים בתוספת כף סגול ומם באחרונה על משקל
- 6 ופעלכם וכן רבוי המדברים בעדם בא בתוספת נון שורק
- 7 מושך וו בסוף כמו יסקלונו וכן הנקבה יחידה נסתרת בא
- 8 בתוספת הא בקמץ בסוף כמו ישמטוה ולפעמים בתוספת נון קודם
- 9 והוא כמו ימצאנה וכן נכח הנקבה יחידה בא בכף שוא
- 10 באחרונה כמו יעבדך ולפעמים בתוספת נון בסגול קודם הכף כמו
- 11 ישרתך וכן רבוי הנקבות הנסתרות על משקל ופעלך
- 12 אלא שבאה מם תמורת הנון כמו יגרשום וכן נכח רבוי
- 13 הנקבות בתוספת כף סגול ונון באחרונה על משקל ופעלכן
- 14 **נכח** רבוי הזכרים יכונה בששה בנים כנוי הזכר
- 15 יחיד נסתר בא בתוספת הא שורק מושך וו על
- 16 משקל תפעלוהו וכן הנקבה יחידה נסתרת בתוספת הא
- 17 קמץ על משקל תפעלוה וכן רבוי הזכרים הנסתרים בתוספת
- 18 מם על משקל תפעלום וכן היחיד מדיבר בעדו בא בתוספת
- 19 נון חירק מושך יוד כמו תרדפוני תפרוני וכן רבוי המדבר
- 20 בעדו בתוספת נון שורק מושך וו על משקל תפעלונו וכן
- 21 רבוי הנקבות הנסתרות בתוספת נון באחרונה על משקל תפעלון
- 22 **הנקבה** נסתרת תכונה בתשעה בנים כנוי
- 23 הזכר יחיד נסתר בא בתוספת הא שורק
- 24 מושך וו בסוף כמו תתפשוהו וכן נכח הזכר יחיד בא בתוספת
- 25 כף קמץ בסוף כמו תכבדך וכן היחיד מדיבר בעדו בא בתוספת
- 26 נון חירק מושך יוד כמו תשאני וכן נכח רבוי הזכרים
- 27 בתוספת כף סגול ומם בסוף על משקל תפעלכם וכן רבוי
- 28 המדברים בעדם בתוספת נון רפה שורק מושך וו בסוף על משקל
- 29 תפעלנו וכן הנקבה יחידה נסתרת בא בתוספת נון קמץ

מושך

בכנוי העתיד

1 וְיִשְׁאָלְךָ •
 2 מִשְׁקַל יַפְעֵלָן וְלַפְעָמִים נִמְצָא הַלְמֵד בְּפִרְחָה כִּמּוֹ יִחִידָן וְזֶה כְּשֶׁבֶר
 3 בְּאַתְנַח אֵף כִּי מִשְׁפָּטוֹ תִּיהָ בְּקִמָּץ • וְכִנּוּי נֶכַח רַבּוֹי הַנִּקְבּוֹת
 4 בְּתוֹסֶפֶת כֶּף סָגוֹל וְנוֹן בְּאַחֲרוֹנָה עַל מִשְׁקַל יַפְעֵלָן •
 5 **נכח**
 6 הַיִּחִיד יִכּוֹנֵה בְּשִׁבְעָה כְּנוּיִם • כְּנוּי הַזִּכָּר יִחִיד נִסְתָּר
 7 בְּתוֹסֶפֶת נוֹן דְּגוּשָׁה בְּשׁוּרֵק מוֹשֵׁךְ וּו בְּסוֹף כִּמּוֹ
 8 וְכִנּוּי הַמְדַּבֵּר בְּעֵדוֹ בֹּא בְּתוֹסֶפֶת נוֹן חִירֵק מוֹשֵׁךְ
 9 וְכִנּוּי רַבּוֹי הַזִּכָּרִים נִסְתָּרִים בֹּא
 10 בְּתוֹסֶפֶת מֶם כִּמּוֹ תִצְפָּנָם • וְכִנּוּי רַבּוֹי הַמְדַּבֵּרִים בְּעֵדָם בֹּא
 11 בְּתוֹסֶפֶת נוֹן שׁוּרֵק רֶפֶה מוֹשֵׁךְ וּו כִּמּוֹ תִעֲזָבּוּ • וְכִנּוּי הַנִּקְבָּה
 12 יִחִידָה נִסְתָּרָה בֹּא בְּתוֹסֶפֶת נוֹן בְּקִמָּץ מוֹשֵׁךְ הֵא בְּאַחֲרוֹנָה כִּמּוֹ
 13 תִּשְׁמַטְנָה בְּדָגֶשׁ הַנוֹן אִם בְּתוֹסֶפֶת הֵא נְקוּדָה קִמָּץ בְּאַחֲרוֹנָה כִּמּוֹ
 14 תִּעֲזָבֶת • וְכִנּוּי רַבּוֹי הַנִּקְבּוֹת נִסְתָּרוֹת בֹּא בְּתוֹסֶפֶת נוֹן עַל מִשְׁקַל
 15 תַּפְעֵלָן •

16 **רבו**
 17 הַמְדַּבֵּרִים בְּעֵדָם יִכּוֹנֵה בְּשִׁבְעָה כְּנוּיִם • כְּנוּי
 18 הַזִּכָּר יִחִיד נִסְתָּר בֹּא בְּתוֹסֶפֶת הֵא שׁוּרֵק מוֹשֵׁךְ וּו
 19 בְּסוֹף כִּמּוֹ נִחְמָדָהוּ • וְלַפְעָמִים בְּתוֹסֶפֶת נוֹן וְהֵא בְּשׁוּרֵק מוֹשֵׁךְ גִּם
 20 שְׁנֵיהֶם כִּמּוֹ נִתְקַנּוּהוּ • וְכִנּוּי נֶכַח הַזִּכָּר יִחִיד בְּקִמָּץ חֶכֶף הַנוֹסֵף
 21 בְּאַחֲרוֹנָה וְהֵפֵא בְּקִמָּץ חֶטֶף כִּמּוֹ נִעְבְּדֶךָ • וְכִנּוּי רַבּוֹי הַזִּכָּרִים
 22 נִסְתָּרִים בְּתוֹסֶפֶת מֶם בְּסָגוֹל הַלְמֵד הַפֶּעַל כִּמּוֹ גְּבֻלָּעִם • וְכִנּוּי
 23 רַבּוֹי הַזִּכָּרִים עַל מִשְׁקַל גִּפְעֵלָכֶם • וְכִנּוּי הַנִּקְבָּה יִחִידָה
 24 בְּתוֹסֶפֶת כֶּף שׁוּא בְּסוֹף עַל מִשְׁקַל גִּפְעֵלָךְ • וְכִנּוּי רַבּוֹי הַנִּקְבּוֹת
 25 נִסְתָּרוֹת עַל מִשְׁקַל גִּפְעֵלָן בְּסָגוֹל לְמֵד הַפֶּעַל • וְכִנּוּי נֶכַח רַבּוֹי
 26 הַנִּקְבּוֹת בְּתוֹסֶפֶת כֶּף סָגוֹל וְנוֹן בְּאַחֲרוֹנָה עַל מִשְׁקַל גִּפְעֵלָכֶן •

27 **רבו**
 28 הַזִּכָּרִים נִסְתָּרִים יִכּוֹנֵה בְּעֶשְׂרֵה כְּנוּיִם • כְּנוּי
 29 הַזִּכָּר יִחִיד נִסְתָּר בֹּא בְּתוֹסֶפֶת הֵא בְּשׁוּרֵק בְּסוֹף
 30 כִּמּוֹ יִשְׁאָלוּהוּ • וְלַפְעָמִים בְּנוֹן חוֹלָם מוֹשֵׁךְ וּו כִּמּוֹ יִלְבְּדוּנוֹ וְלַפְעָמִים
 31 בְּנוֹן וְהֵא בְּשׁוּרֵק מוֹשֵׁךְ וּו כִּמּוֹ יַעֲבְרוּנָהוּ • וְכִנּוּי נֶכַח הַזִּכָּר
 32 יִחִיד בֹּא בְּתוֹסֶפֶת כֶּף קִמָּץ בְּסוֹף כִּמּוֹ יַעֲזוּבוֹךְ • וְלַפְעָמִים בֹּא בְּתוֹסֶפֶת

De cōnotatione futuri.

נאלי. Et cōnotatio pluralis fœminini absentis cum additione nun in fine ad³ pōdus נאלי; & aliquñ repitur lāmed in pathah ut נאלי; & hoc est ut sceua³ in quiete suspirationis: licet ius eius fuerit in kamecz. Et cōnotatio pluralis fœminini pñtis⁴ cum additione caph seghol & nun in fine ad pondus נאלי.

⁵ ¶ Præsentia aut singularis cōnotatur septē cōnotationibus. Cōnotatio quidē masculini singularis absentis⁶ cum additiōe nun cum daghefc & sciurek ptrahente vau in fine ut נאלי. Et cōnotatio loquētis pro se venit cū additione nun hirek ptrahentis⁸ yod ut נאלי. Et cōnotatio plalis masculini absentis venit⁹ cū additione mem vt נאלי. Et cōnotatio plis loquentis pro se uenit¹⁰ cum additione nun sciurek lenis pro trahentis vau ut נאלי. Et cōnotatio fœminini¹¹ singularis absentis uenit cum additiōe nun in kamecz ptrahētis he in fine ut נאלי cū daghefc nun: seu cū additione he in kamecz in fine ut נאלי. Et cōnotatio pluralis fœminini absentis uenit cum additione nun ad pondus¹⁴ נאלי. ¶ Plurale autem loquens pro se cōnotatur septē cōnotationibus. Cōnotatio¹⁶ quidē masculini singularis absentis uenit cum additiōe he sciurek ptrahētis vau¹⁷ in fine ut נאלי; & aliquādo cū additiōe nun & he in sciurek ptrahēte quocūq;¹⁸ ambag; ipsar; ut נאלי. Et cōnotatio masculini singularis pñtis uenit in kamecz caph additē¹⁹ in fine: pē autem in rapiente kamecz ut נאלי. Et cōnotatio pluralis masculini²⁰ absentis cū additione mem in seghol lāmed uerbi ut נאלי. Et cōnotatio²¹ pluralis masculini præsents ad pondus נאלי. Et cōnotatio fœminini singularis²² cum additione caph sceua in fine ad pondus נאלי. Et cōnotatio pluralis fœminini²³ abñtis ad pōdus נאלי seghol lāmed uerbi. Et cōnotatio pluralis²⁴ fœminini pñtis cū additione caph seghol & nun in fine ad pondus נאלי.

²⁵ ¶ Plurale aut masculinū absens cōnotat decē cōnotationibus. Cōnotatio²⁶ quidē masculini singularis præsents uenit cum additione he in sciurek in fine²⁷ ut נאלי; & aliquando cum nun holē ptrahente vau ut נאלי; & aliquādo²⁸ cum nun & he in sciurek ptrahente vau ut נאלי. Et cōnotatio præsents masculini²⁹ singularis uenit cum additione caph kamecz in fine ut נאלי; & aliquando cum additione nun

De cōnotatione futurī.

Masculinū autē singulare absens cōnotat oībus decē conno-
tatiōibus. Cōnotatio quidē² singularis absentis uenit tribus
modis: nam aliqñ cū lāmed³ uerbi in holem ptrahēte vau tñ
ut יקפו: & aliqñ cum additione he sciurek⁴ ptrahente vau in
fine & lāmed in seghol vt שמור: hayn autē radicis tūc ī kamecz⁵
& aliqñ uenit hayn ī sceua vt שמרו: & aliqñ uenit cū additiōe
nun⁶ sciurek ptrahentis vau in fine vt יכרו: & aliquādo uenit
hayn cum rapiente kamecz⁷ ut יקבו: & aliqñ uenit cum addi-
tione nun & he sciurek ptrahentis vau in fine⁸ quod est cōpo-
sitū ex trib⁹ modis p̄dictis ut יסבכו, יבוכו, יבוכו. Et cōnotatio prae-
sentis singularis uenit cum additione caph kamecz: & in hoc
aliquādo hayn in rapiēte¹⁰ kamecz ut ישמר: & aliquādo hayn
in sceua & lāmed in seghol ut ישמר: & aliqñ hayn in seghol
ut ברכך: & aliquando hayn in rapiēte kamecz & lāmed¹¹ in se-
ghol vt ירדך: & hoc erit in paula tñ in qua cōmutat sceua in
seghol.¹² Et cōnotatio singularis loquētis pro se uenit cū addi-
tione nun hirek ptrahētis yod in fine: & hayn in hoc aliquā-
do in sceua ut יכלי: & aliqñ in kamecz ut יקראני שקני: & aliqñ
lāmed in pathah vt יאהבני ישיבני יראני. Et connotatio pl̄is¹³ ma-
sculini absentis uenit cum sceua hayn & additione mem in vlti-
mo cum seghol¹⁴ lāmed ut ירפס: & cū kamecz hayn ut יתקם
& יגלס: & aliqñ cū kamecz¹⁵ lāmed ut ישמם: & aliqñ cum kamecz
hayn & lāmed simul ut ילכשם: & hoc¹⁶ raro itaq est extraneum
apud grāmaticos: & aliquādo uenit yod איתן¹⁷ in seghol & pe-
radicis in kamecz ut יחלקם: & fuit pūctuata heth in kamecz pp
seghol¹⁸ yod: qm̄ ius ambarū est ī pathah. Et cōnotatio fœmini-
ni singularis absentis²² ut pl̄m uenit cū additione nun in da-
ghesc & kamecz ptrahente he in fine ut יגאלה: & aliqñ uenit
in kamecz lāmed radicis & cū additiōe he excipiēte in fine ut
ימצאה²⁴: & aliqñ cū additione he kamecz in fine ut יגירה. Et cō-
notatio²⁵ pluralis loquentis pro se cum additione nun leni in
sciurek ptrahente vau in fine²⁶ & lāmed in ceri ad differentiā
inter hoc & cōnotationē masculini singularis absentis quæ est
in seghol²⁷ & nun cum daghesc vt יבוכו ויכרו. Et cōnotatio plu-
ralis masculini præsens²⁸ cū additione caph seghol & mem
in fine ad pondus יפעלכם. Et connotatio²⁹ fœminini singula-
ris pr̄tis uenit cū ceri lāmed & additione caph sceua in fine ut
יגאלך

היחיד

זכר נסתר יכונה בכל העשרה כנויים
 היחיד נסתר בא בשלשה דרכים פעם בלמד
 הפעל בחלם מושך וו בלכד כמו יתקפו ופעם בתוספת הוא שורק
 מושך באחרונה והלמד בסגול כמו ישארו ועין השרש אז בקמץ
 ולפעמים באה העין בשוא כמו ישמרו ופעם בא בתוספת נון
 שורק מושך וו בסוף כמו יכירו ולפעמים באה העין בחטף קמץ
 כמו יקבנו ופעם בא בתוספת נון והא שורק מושך וו בסוף
 שהוא מורכב מהשלשה הדרכים הנזכרים כמו יסובבנהו וכוונתו
 וכנוי נכח היחיד בא בתוספת כף קמץ וכוונתו לפעמים העין בחטף
 קמץ כמו ישמרך ולפעמים העין בשוא והלמד בסגול כמו ישמרך
 ולפעמים העין בסגול כמו יברךך ולפעמים העין בחטף קמץ והלמד
 בסגול כמו ירדךך וזה יהיה בהפסק לבר ששכ בו השוא סגול
 וכנוי היחיד מדבר בערו בא בתוספת נון חירק מושך יוד בסוף
 והעין בזה פעם בשוא כמו יזבלי ופעם בקמץ כמו יקראני ושקני
 ופעם הלמד בפתח כמו יאחבני וישיעני יראני וכנוי רבוי
 הזכרים הנסתרים בא בשוא העין ותוספת מם באחרונה עם סגול
 הלמד כמו ירדפם ובקמץ העין כמו יתקעם ויאלם ולפעמים בקמץ
 הלמד כמו ושימם ולפעמים בקמץ העין והלמד יחד כמו ילבשם וזה
 על המעט עד שהוא זר בעיני המדקדקים ופעם באה יוד האיתן
 בסגול ופא השרש בקמץ כמו יתלקם ונקמצה רחית בשביל סגול
 היור שהיה משפט שתייהן בפתח וכנוי היחידה נקבה נסתרת
 על הרב בא בתוספת נון ברגש וקמץ מושך הא בסוף כמו יגאלנה
 ולפעמים בא בקמץ למד רהרש ובתוספת היא מפיק בסוף כמו
 ומצאה ולפעמים בתוספת הא קמץ באחרונה כמו יגידה וכנוי
 רבוי המדברים בעדם בתוספת נון רפה בשורק מושך וו בסוף
 והלמד בצרי להפריש בין זה ובין כנוי הזכר יחיד נסתר שהיא בסגול
 וחנון ברגש משל זה יחנונו ויברכנו וכנוי נכח רבוי הזכרים
 בתוספת כף סגול ומם באחרונה על משקל יפעלכם וכנוי
 נכח הנקבה יחידה בא בצרי הלמד ותוספת כף שוא בסוף כמו
 יגאלך

בכנוי העזר

1 וְכִנּוּי הַנִּקְבָּה יְחִידָה נִסְתָּרָה בֵּא בְּהָא קִמְצַ בְּסוּף כְּמוֹ קְבֵרוֹת
2 וְכִנּוּי רַבּוּי הַנִּקְבּוֹת הַנִּסְתָּרוֹת בְּתוֹסֶפֶת נוֹן בְּאַחֲרוֹנָה עַל מִשְׁקַל
3 פְּעֻלּוֹן :

והיחידה

4 נִקְבָּה תְּכֻנָּה בְּשֵׁשׁ כְּנוּיִם . כְּנוּי יְחִידָה
5 נִסְתָּר בְּתוֹסֶפֶת הָא שׁוּרֶק עַל מִשְׁקַל פְּעֻלָּהּ
6 וְכִנּוּי הַמְדָּבָר בְּעֶדּוֹ בֵּא בְּתוֹסֶפֶת נוֹן מוֹשֵׁךְ יוֹד בְּסוּף כְּמוֹ
7 הַרְאִינִי . וְכִנּוּי רַבּוּי הַזְכָּרִים נִסְתָּרִים בְּתוֹסֶפֶת סָם בְּסוּף עַל
8 מִשְׁקַל פְּעֻלּוֹם . וְכִנּוּי רַבּוּי הַמְדָּבָרִים בְּעֶדֶם בְּתוֹסֶפֶת נוֹן שׁוּרֶק
9 מוֹשֵׁךְ וּו בְּאַחֲרוֹנָה כְּמוֹ הַרְאִנִי . וְכִנּוּי הַנִּקְבָּה יְחִידָה נִסְתָּרָה
10 עַל מִשְׁקַל פְּעֻלָּהּ . וְכִנּוּי רַבּוּי הַנִּקְבּוֹת הַנִּסְתָּרוֹת עַל מִשְׁקַל
11 פְּעֻלּוֹן :

רבו

12 הַנִּקְבּוֹת לֹא יְכֻנָּה בְּמִקְרָא אֲבָל לְפִי שְׁהֵהֱקֵשׁ יְחִיב
13 לֹא שֵׁשׁ כְּנוּיִם לִכֵּן אֵין לְהַרְכִּיב אֹתָם אֵלָא בְּמִלּוֹת
14 הַטַּעַם כְּמוֹ אֶתֹךְ אֶתִּי אֹתָם אֶתְכֶם אֶתְנוּ אֶתָּה אֶתְךָ אֶתְן אֶתְכֶן
15 וְלִפְעָמִים אֶתְהֶן . אֵלֶּה הֵם דְּרָכֵי הַרְפַּכְתְּ הַצּוּי עִם הַכְּנוּיִם
16 הַנִּאֲזוּתִים לוֹ :

העתיד

17 מְדָבָר בְּעֶדּוֹ יְכֻנָּה בְּשִׁמְנָה כְּנוּיִם . כְּנוּי
18 יְחִידָה נִסְתָּר פְּעַם בֵּא בְּתוֹסֶפֶת הָא שׁוּרֶק בְּסוּף
19 כְּמוֹ אֶחָדֶיךָ . וּפְעַם בְּנוֹן דְּגוּשָׁה וְשִׁרוּקָה בְּאַחֲרוֹנָה . כְּמוֹ
20 אֶשְׁאֲנִי אֶעֱנֶנּוּ אֶשְׁתַּלְּנוּ הֵתוּ בְּחִטֵּף קִמְצַ . וְכִנּוּי נִכַּח יְחִידָה זָכָר
21 בֵּא בְּכַף קִמְצַ כְּמוֹ אֶמְצֹאָךְ . וְכִנּוּי רַבּוּי הַזְכָּרִים נִסְתָּרִים בֵּא
22 לִפְעָמִים בְּתוֹסֶפֶת סָם לְבָד בְּסוּף כְּמוֹ אֶפְגַּשְׁם וּפְעַם בְּתוֹסֶפֶת הָא
23 סְגוּל וּמִם בְּאַחֲרוֹנָה כְּמוֹ אֶפְאִיָּהֶם . וְכִנּוּי נִכַּח רַבּוּי הַזְכָּרִים
24 בֵּא בְּתוֹסֶפֶת כֶּף סְגוּל וּמִם כְּמוֹ אֶאֱמַצְכֶם . וְכִנּוּי הַנִּקְבָּה יְחִידָה
25 נִסְתָּרָה בֵּא בְּתוֹסֶפֶת נוֹן דְּגוּשָׁה בְּקִמְצַ מוֹשֵׁךְ הָא מִפִּיק בְּסוּף כְּמוֹ
26 אֶשְׁקֶנָה . וְכִנּוּי נִכַּח הַנִּקְבָּה יְחִידָה בֵּא בְּכַף בְּשׂוֹא בְּסוּף כְּמוֹ
27 אֶלְבִּישְׁךָ . וְכִנּוּי רַבּוּי הַנִּקְבּוֹת הַנִּסְתָּרוֹת בְּתוֹסֶפֶת נוֹן עַל
28 מִשְׁקַל אֶפְעֻלְךָ . וְכִנּוּי נִכַּח רַבּוּי הַנִּקְבּוֹת בֵּא בְּתוֹסֶפֶת כֶּף סְגוּל
29 וְנוֹן בְּאַחֲרוֹנָה עַל מִשְׁקַל אֶפְעֻלְכֶן :

De cōnotatione impatiul.

Et cōnotatio fœminini singularis abñtis uenit cū he kamecz in fine ut קברו.² Et cōnotatio pluralis fœminini absentis cū additione nun in fine ad pondus פלן.³

⁴ ¶ Fœmininum autem singulare cōnotatur sex connotationibus. Cōnotatio singularis⁵ absentis cum additōe he sciurek ad pondus פלן.⁶ Et connotatio loquentis pro se uenit cum additione nun cum yod in fine ut וראני.⁷ Et cōnotatio pluralis masculini absentis cum additione mem in fine ad⁸ pōdus פלן. Et connotatio pluralis loquentis pro se cum additione nun in sciurek⁹ cum vau in fine ut וראנו. Et cōnotatio fœminini singularis absentis¹⁰ ad pondus פלן. Et connotatio pluralis fœminini absentis ad pondus פלן.¹¹

¹² ¶ Plurale autem fœmininū non cōnotatur in scriptura: sed quoniam ratio præbet¹³ ei sex cōnotationes: ideo non sunt cōponendę nisi dictiōibus¹⁴ rationis ut אתם אתכם אתנו אתן אתך אחי אחת אחת אחת אחת אחת אחת. Isti sunt modi cōpositionis imperatiui cum cōnotationibus¹⁶ ei debitis.

¹⁷ ¶ Futurum autem loquens pro se cōnotatur octo cōnotationibus. Cōnotatio¹⁸ singularis absentis aliquando uenit cū additione he sciurek in fine¹⁹ ut אהלצו: & aliquando cum nun cum daghefc & sciurek in fine ut²⁰ אהלצו אהלצו אהלצו: tau autē cum rapiente kamecz. Et cōnotatio singularis præsētis masculini²¹ uenit cum caph kamecz ut אהלצו. Et cōnotatio pluralis masculini absentis venit²² aliquando cum additione mem tantum in fine ut אהלצו: & aliquando cum additione he²³ seghol & mem in ultimo ut אהלצו. Et cōnotatio pluralis masculini pñtis²⁴ uenit cū additione caph seghol & mem ut אהלצו. Et connotatio fœminini singularis²⁵ absentis uenit cum additione nun cum daghefc & kamecz protrahente he excipiente in fine ut²⁶ אהלצו. Et cōnotatio fœminini singularis præsētis venit cum caph sceua in fine vt²⁷ אהלצו. Et cōnotatio fœminini pluralis absentis cum additione nun ad²⁸ pondus פלן. Et cōnotatio pluralis fœminini præsētis uenit cum additione caph seghol²⁹ & nun in fine ad pondus פלן.

¶ Masculinū

נכח

1 רבוי הנקבה יתחבר עם ששה בנאים * והם כמו בזכר
 2 ומשקליהם שוים פעלתוהו פעלתוהי פעלתום פעלתונו
 3 פעלתון פעלתוה * ובזה נשלמו הרכבות העבר עם בנאיו חלקיו
 4 הצווי יש לו ששה בנאים כי לא יפול בו בנאיו הנכח לפי שאין צורך
 5 בו כי כבר הורה על ענינו צווי הנפעל או יהיה הפעל שהיה פעל
 6 הפועל מתוכו ונאמר השמר השמר שהוראתם שמור עצמך שמרו
 7 עצמכם * והשמר לך פירושו השתמר מתוךך לעצמך * וכן תרגם
 8 אנקלוס ספר ואלה הדברים סימן ד רק השמר לך לחוד אשתמר לך
 9 בנאיו הראשון הוא ליחיד זכר נסתר ובא בשני דרכים * ראשונה
 10 בנאיו חלם מושך וו בסוף כמו וקבנו שפירשו קוב אותו ועל הרב בא
 11 בתוספת הא שורק מושך כמו שמהו זכרהו * וכנאיו היחיד מדבר
 12 בעדו בא בתוספת נון חירק מושך יוד בסוף כמו זכרני ובכל הלת
 13 בא פה השרש בחטף קמץ אף לפעמים נמצא בקמץ רחב כמו
 14 שמרני אל * וכנאיו רבוי נסתר בא בתוספת מם באחרונה כמו
 15 כתבם ולפעמים תהיה המם חלם מושך וו באחרונה כמו שיתמו *
 16 וכנאיו רבוי המדברים בעדם בא בתוספת נון שורק מושך וו
 17 באחרונה כמו עזרנו * וכנאיו היחידה נסתרת בא בתוספת נון
 18 דגושה בקמץ מושך הא באחרונה כמו שמענה או בזה נקודה בקמץ
 19 כמו אהבה ולפעמים תבא למד השרש בקמץ והתא במפיק כמו גאלה
 20 וכנאיו רבוי הנקבות הנסתרות בתוספת נון בסוף והתו בצרי על
 21 משקל פעלן *

רבוי

22 הזכרים יתחבר עם ששה בנאים בנאיו הנסתרת זכר בא
 23 בתוספת הא שורק מושך וו בסוף כמו תפשוהו *
 24 וכנאיו המדבר בעדו בא בנאיו חירק מושך יוד כמו מלשוני שאלוני
 25 האלף בקמץ * וכנאיו רבוי הזכרים הנסתרים בא בשורק מושך
 26 וו בלמד ובתוספת מם בסוף כמו תפשו * וכנאיו היחיד מדבר
 27 בעדו בא בנאיו חירק מושך יוד מלשוני שאלוני והאלף בקמץ *
 28 וכנאיו רבוי הנסתרים בא בשורק בלמד ומם באחרונה כמו
 29 תפשו * וכנאיו רבוי המדבר בעדו בא בנאיו שורק כמו בסונו *
 וכנאיו

בכנויי העבר

- 1 וְהוּ דְגוּשָׁה בְּשׁוּרְק מוֹשֶׁךְ וּו כְּמוֹ גִּנְכְּתוֹ וְדָגֵשׁ הָמוּ בֹא לְהוֹרוֹחַ חֶסְרוֹן
- 2 מוֹ אַחֲרֵת שֶׁהִיא תְּמִינָה הִיא אֵל חֶסְרוֹן הִיא הַכְּנוּי כִּי הַנְּרָאִית הִיא
- 3 בְּנוֹי לְנִקְבָּה וְיֵשׁ מֵאֵלָה שֶׁתְּחִינָה בְּתוֹסְפֶת הִיא בְּשׁוּרְק מוֹשֶׁךְ וּו
- 4 בְּסוֹף כְּמוֹ גְּמִלְתָּהּ וְיִבְחָפֶסֶק תְּבֹא הֶלְמֵד בְּקִמָּץ כְּמוֹ סִמְכָתָהּ
- 5 וְלִפְעָמִים תְּבֹא גַם כֵּן עִם צָרִי עֵינִי הִשְׁרֵשׁ כְּמוֹ אֶהְבְּתָהּ וְכְנוּי
- 6 הַזֶּכֶר יִחִיד נִמְצָא בֹא בְּתוֹסְפֶת בְּקִמָּץ בְּסוֹף כְּמוֹ פְּקֻדָּתְךָ הַבְּלָתְךָ
- 7 וְיִלְדָּתְךָ שֶׁעֲנִינָם חֲבֵלָה עֲלֶיךָ וְיִלְדָּה אִתְּךָ וְכְנוּי רַבּוּי הַנְּסִתָּרִים
- 8 בְּתִמְנוּת הִיא אֵל תּוֹ נְקוּדָה בְּפִתַח בְּשִׁתְּיָבֶר מְלָעִיל אֵל בְּקִמָּץ
- 9 בְּשִׁתְּיָא מְלָרַע כְּמוֹ נִצְרָתָם וְכְנוּי הַיְחִיד מְרַבֵּר בְּעֵדוֹ בֹּא
- 10 בְּתוֹסְפֶת נוֹן חֵירָק מוֹשֶׁךְ יוֹד בְּסוֹף כְּמוֹ סִמְכָתָנִי וְכְנוּי רַבּוּי
- 11 הַמְּרַבֵּרִים בְּעֵרָם עִם נוֹן שׁוּרְק מוֹשֶׁךְ וּו בְּסוֹף כְּמוֹ הַחֲזִיקָתָנוּ
- 12 וְכְנוּי הַנְּקִבָּה יִחִידָה נְסִתָּרָה בֹּא בְּתוֹ דְּגוּשָׁה תְּמִינָה תּוֹ רֶפֶה הִרְאִיתָהּ
- 13 לְנִקְבָּה אֵל הִיא הַכְּנוּי וּבְקִמָּץ מוֹשֶׁךְ הִיא בְּתוֹ כְּמוֹ צוּחָה וְכְנוּי
- 14 נִכַּח הַנְּקִבָּה יִחִידָה בְּסִגּוֹל הָמוּ וְתוֹסְפֶת כֶּף שׁוּא בְּסוֹף כְּמוֹ אֶתְכָתְךָ
- 15 וְכְנוּי רַבּוּי הַנְּקִבּוֹת הַנְּסִתָּרוֹת בְּתוֹסְפֶת כֶּף סִגּוֹל וְנוֹן בְּאַחֲרוֹנָה
- 16 עַל מְשָׁקֶל פְּעֻלָּתָן וְכְנוּי רַבּוּי נִכַּח הַנְּקִבּוֹת בְּתוֹסְפֶת תּוֹ סִגּוֹל
- 17 וְנוֹן בְּאַחֲרוֹנָה עַל מְשָׁקֶל פְּעֻלָּתָן
- 18 הַנְּקִבָּה יִחִידָה בֹּא עִם שִׁשָּׁה כְּנוּיִם בְּנוֹי יִחִידָה נְסִתָּרָה
- 19 בֹּא בְּנוֹ בְּחֵירָק מוֹשֶׁךְ יוֹד כְּמוֹ נִתְּתִיו וּבְתוֹסְפֶת הִיא
- 20 בְּשׁוּרְק מוֹשֶׁךְ וּו בְּאַחֲרוֹנָה כְּמוֹ נִתְּתִיו שֶׁעֲנִינִי נִתְּתִיו אִתּוֹ
- 21 וְכְנוּי הַנְּקִבָּה יִחִידָה נְסִתָּרָה בְּתוֹסְפֶת הִיא בְּקִמָּץ בְּאַחֲרוֹנָה עַל מְשָׁקֶל
- 22 פְּעֻלָּתָהּ וְכְנוּי רַבּוּי הַנְּסִתָּרִים בֹּא בְּתוֹסְפֶת סִם בְּאַחֲרוֹנָה
- 23 כְּמוֹ מִצָּאִתִּים וְכְנוּי יִחִיד מְרַבֵּר בְּעֵדוֹ בֹּא בְּתוֹסְפֶת נוֹן חֵירָק
- 24 מוֹשֶׁךְ יוֹד בְּאַחֲרוֹנָה כְּמוֹ יִלְדָּתִי הַכְּרַעְתִּינִי וְכְנוּי רַבּוּי
- 25 הַמְּרַבֵּרִים בְּעֵרָם בֹּא בְּתוֹסְפֶת נוֹן שׁוּרְק מוֹשֶׁךְ וּו בְּאַחֲרוֹנָה וְזֶה יִתְּתִי
- 26 לִפְעָמִים בְּקִמָּץ הָמוּ כְּמוֹ חֲשַׁבְעָתָנוּ וְלִפְעָמִים בְּצָרִי כְּמוֹ הוֹרְדָתָנוּ
- 27 וְכְנוּי רַבּוּי הַנְּקִבּוֹת הַנְּסִתָּרוֹת בְּתוֹסְפֶת נוֹן בְּאַחֲרוֹנָה עַל מְשָׁקֶל
- 28 פְּעֻלָּתִין
- 29 נִכַּח

De cōnotatione präteriti.

tau cum daghesc in sciurek cum vau ut נבטו & daghesc ipsius tau uenit ad significādum defectum² alterius tau: quæ est loco he seu pp defectū he cōnotationis: nā apparens est cōnotatio foeminae. Et sunt ex istis quæ sunt cum additione he in sciurek cum vau⁴ in fine ut גבלתו: & in pausa uenit lamed in kamecz ut סמכתו: & aliquando uenit etiam cum ceri hayn radicis ut אובתו. Et cōnotatio⁶ masculini singularis præsens uenit cū additione caph kamecz in fine ut ילדתך⁷ פקדתך חבלתך: q̄ idem est ילדה אותך: peperit te & genuit te. Et cōnotatio pluralis absentis⁸ in cōmutatione he in tau punctuata cū pathah quando dictio fuerit producta: seu in kamecz⁹ cum fuerit correpta ut נצרתם. Et cōnotatio singularis loquentis pro se uenit¹⁰ cum additione nun hirek cum yod in fine ut סמכתי. Et cōnotatio pluralis¹¹ loquentis pro se cum nun in sciurek cum vau in fine ut הודיתו¹². Et cōnotatio foeminini singularis absentis uenit cum tau punctuata cum daghesc loco tau lenis debite & cōuenientis¹³ foeminae: seu he cōnotatiōis & in kamecz cum he in tau ut צותה. Et cōnotatio¹⁴ foeminini singularis præsens in seghol tau & additione caph sceua in fine ut אובתך. Et cōnotatio pluralis foeminini absentis cū additione caph seghol & nun in fine¹⁵ ad pondus פלחן. Et cōnotatio pluralis foeminini præsens cum caph seghol¹⁷ nun in fine ad pondus פלחן.

¹⁸ ¶ Singulare autem foemininum præsens uenit cum sex cōnotationibus. Cōnotatio singularis absentis¹⁹ uenit cum vau in hirek cum yod ut נחתיו: & cum additiōe he²⁰ in sciurek cum vau in fine ut נחתיו: q̄ idē est q̄d נחתי איתו dedi cum. Et cōnotatio foeminini singularis absentis cum additione he in kamecz in ultimo ad pōdus²² פלחיה. Et cōnotatio pluralis absentis uenit cū additione mem in ultimo²³ ut מצאתים. Et cōnotatio singularis loquentis pro se uenit cum additione nun in hirek²⁴ cū yod in fine ut ילדתי הכרעתי. Et cōnotatio pluralis²⁵ loquentis pro se uenit cum additione nun sciurek cum vau in fine: & hoc quidem erit²⁶ aliq̄ cum kamecz tau ut השבעתו: & aliquando cū ceri ut הודרתו²⁷. Et cōnotatio pluralis foeminini absentis cū additione nun in ultimo ad pōdus²⁸ פלחן.

¶ Foemininū

De cōnotatione präteriti.

venit ut שָׁלוֹם. Et cōnotatio fœminini singularis absētis uenit cum additione ² he kamecz ut קָלוּהּ. Et connotatio præsētis venit cum additiōe caph in sceua in fine ut וְיָבֹרֵךְ; & i ceri hayn ut שְׂמַחָךְ. Et cōnotatio plis absētis ⁴ in pōdere פִּיחָא. Et cōnotatio præsēntium in pōdere פִּיחָא cum additione caph seghol & nun in vltimo: nam non reperit in scriptura cōnotatio pluralis præsēntis ⁶ non masculini nec fœminini.

⁷ ¶ Plurali uero masculini p̄senti reperiūtur sex cōnotatiōes. Cōnotatio quidē masculini singularis ⁸ absētis cum additione he in sciurek cum yod ad pondus פִּיחָא. Et cōnotatio loqueris pro se cum additione nun in hirek cum yod ¹⁰ ut צַמְחָיו. Et cōnotatio pluralis absētis ad pondus פִּיחָא cum additione ¹¹ mem in fine. Et cōnotatio pluralis loquentis pro se venit cum additione nun in sciurek ¹² cum vau in fine vt וְהִתְחַנֵּן. Et cōnotatio fœminini singularis absētis in ¹³ pōdere פִּיחָא cū additione he kamecz in fine. Et cōnotatio absētis ad ¹⁴ pondus פִּיחָא cum additione nun in vltimo; & in omnibus est tau in sciurek.

¹⁵ ¶ Plurale autē loquens pro se iungit octo cōnotationibus. Cōnotatio singularis ¹⁶ absētis uenit cum additione he sciurek cum vau i fine: ¹⁷ & hayn in pathah ut וְשִׂמְחָה. Et cōnotatio masculini singularis p̄sēntis ¹⁸ uenit cū additiōe caph kamecz in ultimo ut וְיָבֹרֵךְ. Et cōnotatio pluralis ¹⁹ masculini absētis ad pōdus פִּיחָא cum additione mem in fine. ²⁰ Et cōnotatio pluralis præsēntis cum additione caph seghol & mem in fine vt וְיָבֹרֵךְ. ²¹ & est cōiugatōis וְיָבֹרֵךְ ut testatur ceri ipsius beth. Et cōnotatio fœminini singularis ²² absētis cum additione he in kamecz in fine ad pōdus פִּיחָא. Et cōnotatio ²³ fœminini singularis præsēntis cum additione caph sceua in fine ad pondus פִּיחָא. ²⁴ Et connotatio pluralis fœminini absētis ad pondus פִּיחָא. Et cōnotatio pluralis ²⁵ fœminini p̄sēntis cum additione caph seghol & nun in fine in pondere ²⁶ פִּיחָא. In oībus autē istis pe est in sceua si nō fuerit gutturalis: si autē ²⁷ gutturalis erit i rapiēte pathah. ²⁸ ¶ Fœmininū autē singulare absēns iungit cū oībus decē cōnotationib⁹. ²⁹ Cōnotatio autē masculini singl'is absētis uenit cū cōmutatōe he in tau

בכנוי העבר

1 בא כמו שארוננו • וכנוי הנקבה יחידה נסתרת בא בתוספת
2 הא בקמץ כמו סקלוה • וכנוי הנמצאת בא בתוספת כף בשוא
3 בסוף כמו עזבוך ובצרי העין שכחוך • וכנוי הרבות נסתרות
4 על משקל פעלון • וכנוי הנמצאות על משקל פעלון בתוספת
5 כף סגול ונון באחרונה • כי לא נמצא במקרא כנוי לרבות הנמצא
6 לא לזכר ולא לנקבה •

לרבות

7 נכח הזכר נמצאו ששה כנויים • כנוי הזכר יחיד
8 נסתרת בתוספת הא בשורק מושך יור על משקל
9 פעלתוהו • וכנוי המדבר בעדו בתוספת נוז בחירק מושך יור
10 כמו צמתוני • וכנוי הרבים נסתרים על משקל פעלתום בתוספת
11 מם בסוף • וכנוי רבוי המדבר בעדו בא בתוספת נוז בשורק
12 מושך וו בסוף כמו העליתונו • וכנוי הנקבה יחידה נסתרת על
13 משקל פעלתוה בתוספת הא קמץ בסוף • וכנוי הנסתרות על
14 משקל פעלתון בתוספת נוז באחרונה • ובכלם הונו בשורק •

רבו

15 המדבר בעדו יתחבר עם שמנה כנויים • כנוי היחיד
16 הנסתרת בא בתוספת הא שורק מושך וו בסוף
17 והעין בפתח כמו חשבנוהו דרשנוהו • וכנוי הזכר יחיד נמצא
18 בא בתוספת כף בקמץ באחרונה כמו נגענוך • וכנוי רבוי
19 הזכרים הנסתרים על משקל פעלנום בתוספת מם בסוף •
20 וכנוי רבוי הנמצאים בתוספת כף סגול ומם באחרונה כמו ברכנוכם
21 והוא מן הדגוש כמו שיעיד צרי הבית • וכנוי הנקבה יחידה
22 נסתרת בתוספת הא בקמץ בסוף על משקל פעלנוה • וכנוי
23 הנקבה יחידה נמצאת בתוספת כף שוא בסוף על משקל פעלנוך •
24 וכנוי רבוי הנקבות הנסתרות על משקל פעלון • וכנוי רבוי
25 הנקבות הנמצאות בתוספת כף סגול ונון באחרונה על משקל
26 פעלנוכן • ובכל אלה הפא בשוא אם אינה גרזנית ואם היא

27 גרזנית בחטף פתח •
28 יחידה נסתרת מתחבר עם כל העשרה כנויים
29 כנוי הזכר יחיד נסתרת בא בתמורת ההא אל

הנקבה

חו

בכנוי העבר

- 1 וזו כמו פעלתנו זנחנו השקיחנו וכן הנקבה נסתרת במפיק
- 2 הא בסוף כמו פצמחה וכן נכח רבוי הנקבות חמו בקמץ
- 3 והנון נוספת באחרונה על משקל פעלתן המדבר בעדו לא
- 4 יכונה בו עם המדבר בעדו לא ברבוי ולא ביחיד לפי רב המדקדקים
- 5 אבל לפי דעתי נמצא אחד ליחיד ביהזקאל סימן צח לי ואורי
- 6 ואני עשיתיני שענינו תיקון והגדרה וכן פ' ש' ז' ואני עשיתיני
- 7 בגבורתי וחקמתי הגדלתי את גבורתי וממשלתי אף כי רב המדקדקים
- 8 פרשוהו כמו עשיתי לי ותרגום יונתן נראה שסובר כמותם שתרגם
- 9 דילי מלכותי ואנא כבשית וכן הזכר יחיד נסתר לפעמים
- 10 בא בתוספת וו לבר כמו יצרתיו אף עשיתי וזהו בהרף ופעמים
- 11 בא בתוספת הא שורק מושך וזו באחרונה כמו משיחיהו שאלתיהו
- 12 וכן הזכר יחיד נמצא בא בתוספת כף קמץ בסוף והמו
- 13 בחירק מושך יור כמו ילדתיך אמצתיך וכן הרבים הנסתרים
- 14 בא בתוספת מס כמו לא מאסתים השפכתיים וכן הרבים
- 15 הנמצאים הוא על משקל פעלתיכם בתוספת כף סגול ומס בסוף
- 16 וכן הנקבה נמצאת בא בתוספת כף שוא כמו משכתיך
- 17 וכן הנקבות נסתרות רבות בא בתוספת נון באחרונה כמו
- 18 ידעתי וכן היחידה נסתרת בתוספת הא קמץ כמו הוצאתיה
- 19 וכן הנקבות רבות נמצאות בא על משקל פעלתיכן בתוספת
- 20 כף סגול באחרונה
- 21 **לרבו** הנסתר נמצאו עשרה כנויים כנוי הזכר יחיד
- 22 נסתר בא בתוספת הא בשורק מושך וזו כמו
- 23 אכלוהו וברגוש גדלוהו ובהפעיל הכירוהו וכן הזכר
- 24 יחיד נמצא בא בתוספת כף קמץ גמלוג אהבוך השיאוך וכן
- 25 הזכר מדבר בעדו יחיד בא בתוספת נון חירק מושך יור כמו ועמי
- 26 שכחוני הרחיבוני וכן הרבים נסתרים בא בתוספת מס
- 27 בסוף כמו בקקים שערום וכן הנמצאים בא בתוספת כף
- 28 סגול ומס באחרונה על משקל פעלונם וכן הרבים מדברים
- 29 בעדם בא בתוספת נון בשורק מושך וזו כמו רלקונו ובגזרת פעלונו

בא כמו

De cōnotatione prateriti.

vau ut וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה. Et cōnotatio fœminæ aſſentis cū
excipiente ²he in fine ut וְהָיָה. Et cōnotatio præſentia plu-
lis fœminini: tau eſt in kamecz ³ & nun addita in fine ad pon-
dus וְהָיָה; loquēti autem pro ſe non ⁴cōnotatur aliquid nō in
ſingulari nec in plurali ſm plures grāmaticos: ſed apud me
reperit vnum ſinglū in Ezechiele cap. xcviij. וְהָיָה לִי מִיָּמִי
mihi eſt flumen meum: & ego feci me: quod idem eſt quod
adaptatio & magnificatio: & ſic expoſuit rabi Salamon & feci
me. i. ⁷ cum potentia & ſapientia mea magnificaui potentiam
& poſſe meum: licet multi grāmatici ⁸ expoſuerunt ſicut feci
mihi: & interpretatio Ionathan videtur eis aſſentire dicēs ⁹ re-
gnum eſt meum & ego id adeptus ſum. Et cōnotatio masculi-
ni ſingularis aſſentis aliquādo ¹⁰ uenit cum additione vau tū
ſicut וְהָיָה אֵף עֲשִׂיתִי ipſum creauit atq; feci: & tau in hirek: & ali-
quando ¹¹ uenit cum additione he ſciurek cum vau in fine: ut
וְהָיָה מִשְׁתִּיחוֹ שְׂאֵלֶתוֹ. ¹² Et cōnotatio masculini ſingularis præſentis
uenit cum additione caph kamecz in fine: & tau ¹³ in hirek cum
yod vt וְהָיָה אֵף עֲשִׂיתִי. Et cōnotatio pluralis aſſentis ¹⁴ uenit cū
additione mem vt מִשְׁתִּיחוֹ שְׂאֵלֶתוֹ. Et cōnotatio pluralis ¹⁵
præſentis eſt ad pondus וְהָיָה cum additione caph ſeghol
& mem in fine. ¹⁶ Et cōnotatio fœminini præſentis uenit cum
additione caph ſceua ut וְהָיָה מִשְׁתִּיחוֹ. ¹⁷ Et cōnotatio pluralis fœmi-
nini aſſentis uenit cum additiōe nun in vltimo ut וְהָיָה מִשְׁתִּיחוֹ. Et
cōnotatio fœminini ſingl'is aſſentis cū additione he kamecz
ut וְהָיָה מִשְׁתִּיחוֹ. ¹⁹ Et cōnotatio pluralis fœminini præſentis uenit ad
pondus וְהָיָה cum additione ²⁰ caph ſeghol in ultimo.

²¹ Plurali autem aſſenti reperiuntur decem cōnotationes.
Cōnotatio masculini ſingularis ²² aſſentis uenit cum additiōe
ne he in ſciurek cū van ut וְהָיָה אֵף עֲשִׂיתִי: & in dagheſc וְהָיָה אֵף עֲשִׂיתִי. Et cōnotatio masculini ²⁴ ſingularis præſentis uenit cū
additiōe caph kamecz ut וְהָיָה אֵף עֲשִׂיתִי. Et cōnotatio ²⁵ ma-
ſculini loquētis p ſe uenit cū additiōe nun in hirek cū yod ut
וְהָיָה אֵף עֲשִׂיתִי. Et cōnotatio pluralis aſſentis uenit
cū additione mem ²⁷ in fine ut וְהָיָה אֵף עֲשִׂיתִי. Et cōnotatio ab-
ſentium uenit cum additione caph ²⁸ ſeghol & mem in vltimo
ad pondus וְהָיָה. Et cōnotatio pluralis loquētis ²⁹ p ſe uenit
cū additione nun in ſciurek cū vau ut וְהָיָה אֵף עֲשִׂיתִי: & in pōdere וְהָיָה אֵף עֲשִׂיתִי
venit

De cōnotatione prateriti.

וְשֵׁנִי apphēdit eū. Et scdo uenit cū additione he ante uau in
 sciurek ut קָרָה euenit ei: & cū daghesc² שָׁמַח fecit latari eū: &
 ī istis hayn radicis ī kamecz. Et cōnotatio pntis masculi uenit
 cū additiōe³ caph in kamecz: & lāmed radicis in sceua ut אָרַךְ
 dilexit te: יָרַךְ generauit te: & aliqn̄ uenit⁴ lāmed in seghol ut
 יָרַךְ. Scdo uenit lāmed in kamecz & caph ī sceua⁵ ut עָרַךְ tñdit
 tibi: & ī daghesfata עָרַךְ pcepit tibi: & ī pfectis פָּרַךְ: & hoc cū
 pausa utplm̄: & aliqn̄⁶ uenit lāmed in kamecz ēt absq; disiu-
 gente seu pausa ut קָרָךְ uocauit te dñs. Et cōnotatio⁷ singu-
 laris loquentis p se uenit cū additione nun in hirek ptrahēte
 yod: & hayn cum kamecz:⁸ & lāmed cum pathah ut אָכַלתי
 comedit me & inuoluit me: & in פָּעַלתי cum hirek hayn ut
 עָשִׂיתִי fecit stare me.⁹ Et cōnotatio pluralitatis masculorū absentiu
 uenit cū additione mem in fine: & lāmed¹⁰ radicis in kamecz
 ut גָּאֻלְתִּי redemit eos: & si fuerit lra gutturalis cōuertit¹¹ kamecz
 in pathah:¹² & erit dictio pducte ut בָּצַעְתִּי dep̄dauit eos. Et cō-
 notatio plitatis pntium masculorū uenit¹³ cū additione caph
 mem in fine: & caph in seghol ut פָּעַלְתֶּם fecit vos. Et cōnotatio
 pluralis¹⁴ loquētis p se cū additione nun in sciurek ptrahēte
 uau ī fine: & hayn & lāmed¹⁵ in kamecz ut יָדַעְנוּ cognouit nos.
 Et cōnotatio singlis foemīae abñtis uenit cū additione¹⁶ he in
 kamecz ī fine: & utplm̄ he est cū excipiēte ut הִכִּיתִי pparauit eā:
 & ēt וְקָרָה speculata est eā: & est¹⁷ correpte ad differentiā inter
 cōnotationē & pteritū qđ est pducte absq; excipiēte he. nā he
¹⁸ ibi est quiescens: & unū tñ excipit a regula quod est pducte
 וְקָרָה & ira eius fuata est in ppetuū.¹⁹ Et pñs singlis
 foeminae uenit cū additiōe caph sceua in fine & lāmed in ceri
²⁰ ut שָׁלַחְתִּי misit te. Pñtia plitatis foeminae absentiu fm rōnē
 uenit²¹ cū additiōe caph seghol & nun ī ultimo ut פָּעַלְתֶּן fecit
 vos: & nō repitur in scriptura cōnotatio²² multitudinis pre-
 sentiū nō masculo nec foemīae.²³ ¶ Sed pñs pñm repiunt ei
 sex cōnotatiōes. Cōnotatio masculi singlis²⁴ absentis ut יָסַדְתִּי fū-
 dasti eū: & uenit tau pñtiq; in holē ptrahēte uau.²⁵ Et aliqn̄ ue-
 nit cū additiōe he ī sciurek ptrahēte uau ī fine: & tau remāsit
²⁶ ī kamecz ut פָּעַלְתִּי. Et cōnotatio singlis loqñtis p se cū addi-
 tiōe nun²⁷ in hirek ptrahēte yod in fine: tau uero ī pathah ut
 וְכָרַחְתִּי. Et cōnotatio²⁸ plis masculini abñtis uenit cū additiōe
 mem in fine: & tau in kamecz ut קָשַׁרְתֶּם כְּתָבְתֶּם: & aliqn̄
 uenit mem in holem ptrahente uau²⁹ ut גָּרַשְׁתֶּם. Et cōnotatio
 loquentium pro se cum additione nun sciurek protrahente
 uau

בכנוי העבר

- 1 משיגו וישנית בא בתוספת הא קודם הו בשורק כמו קרחו וברגוש
- 2 שמתהו ובאלה עין השרש בקמץ : וכנוי נכח הזכר בא בתוספת
- 3 כף בקמץ ולמד השרש בשוא אהבך ילדך : ולפעמים תבא
- 4 הלמד בסגול כמו ילדך : וישנית תבא הלמד בקמץ והכף בשוא
- 5 כמו ענך וברגוש צורך ובשלמים פאריך וזה בהפסק על הרב ולפעמים
- 6 תבא הלמד בקמץ אפילו בלא הפסק כמו קראך יי : וכנוי
- 7 היחיד מדבר בעדו בא בתוספת נון בחירק מושך יוד ורעיו בקמץ
- 8 והלמד בפתח כמו אכלני הממני ובהפעיל בחירק העין כמו הציגני
- 9 וכנוי רבוי הזכרים הנסתרים בא בתוספת מס בסוף ולמד
- 10 השרש בקמץ כמו גאלם ואם היא אות גרזנית תמיד הקמץ אל פתח
- 11 ותחיה תתיבה מלעיל כמו בצעם : וכנוי רבוי הזכרים בא
- 12 בתוספת כף מס בסוף והכף בסגול כמו פעלכם : וכנוי רבוי
- 13 המדבר בעדו בא בתוספת נון שורק מושך וו בסוף ורעיו והלמד
- 14 בקמץ כמו ורענו : וכנוי הנקבה היחידה הנסתרת בא בתוספת
- 15 תא בקמץ בסוף ועל הרוב תהא במפיק כמו הכינה וגם תקרה ותיה
- 16 מלרע להפריש בין הכינוי והעבר שהוא מלעיל בלא מפיק הא שהתא
- 17 שם נחה ויצא אחד מן הכלל שבא מלעיל ועברתו שמרה נצח :
- 18 ונכח היחידה הנקבה בא בתוספת כף שוא בסוף והלמד בצרי
- 19 כמו שלחך : נכח רבוי הנקבות הנסתרות לפי התקש בא
- 20 בתוספת כף סגול ונון באחרונה כמו פעלכן ולא נמצא במקרא כנוי
- 12 רבוי הנכח לא לזכר ולא לנקבה :

אבל

- 12 נכח בעבר נמצאו לו ששם כנויים כנוי הזכר יחיד
- 23 נסתר כמו יסדתו ותבא תו הנכח בחלם מושך וו
- 24 ולפעמים יבא בתוספת תא בשורק מושך וו בסוף ותתו נשאות
- 25 בקמץ כמו פעלתהו : וכנוי היחיד מדבר בעדו בתוספת נון
- 26 בחירק מושך יוד באחרונה ותתו בפתח כמו זכרתני : וכנוי
- 72 הזכרים רבים נסתרים בא בתוספת מס בסוף וריתו בקמץ כמו
- 28 פעלתם קשרתם כתבתם : ולפעמים באה המס בחלם מושך וו
- 29 כמו גרשתמו : וכנוי המדברים בעדו בתוספת נון שורק מושך

11 כמו

בשמושי הווי

1 וּבְנוֹה נְשָׁלֵם בְּאוֹר שְׁמוּשֵׁי הָאוֹתִיּוֹת אֲשֶׁר יַעֲדֵנוּ פֶּה כִּי מִקְצֵתָם נִזְרַע
2 מִמָּה שְׁאֵמְרָנוּ כִּבְר בְּשִׁעְרֵים הַקּוֹדְמִים וּבְנוֹה גַם כֵּן נְשָׁלֵם שְׁמוּשׁ
3 הַרְכַּבְתָּ הַמְלֹת וְהָאוֹתִיּוֹת עִם הַכְּנוּיִם וְנִשְׁאָר לְבָאֵר שְׁמוּשׁ הַרְכַּבְתָּ
4 הַסְּמִיכוֹת שֶׁהֵם אֲרֻבָּעָה לְהוֹרְאוֹתֵיהֶם :

השמוש

5 הָרִאשׁוֹן הוּא מְקוֹם לְמַד כְּמוֹ בֶּן אֲבִרְהָם שֶׁהוּא
6 כְּמוֹ בֶּן לְאַבְרָהָם : וְהַשְּׁמוּשׁ הַשֵּׁנִי בְּמִקְוֵה
7 טָמֵא כְּמוֹ שְׂרִירֵי חֶרֶב שִׁפְרוּשׁוֹ שְׂרִירֵים מִחֶרֶב : וְהַשְּׁלִישִׁי בְּמִקְוֵה
8 בֵּית כְּמוֹ הוֹלְכֵי מִדְּבָרוֹת פְּלוֹמֵר הוֹלְכִים בְּמִדְּבָרוֹת : וְהָרְבִיעִי הוּא
9 מְקוֹם אֶת כְּמוֹ אִזְכָּלִי לְחֵם שְׁמוּכְנוּ אוֹכְלִים אֶת הַלֶּחֶם : וּפְרָטִי כֹחַ
10 הַחֲרָאוֹת הָלְלוּ יִמְצָאֵם הַמְּבַקֵּשׁ : שְׁמוּשֵׁי הַלְמָד וְהַטָּמֵא וְהַבֵּית
11 וּמֵלֶת אֶת שְׂכֵתָבְנוּ לְמַעַלָּה בְּזֶה הַשִּׁעַר : וְאַמֵּנִם הַשְׁתַּנּוֹת הַסְּמוּכִים
12 וְדֶרֶךְ צִיּוֹרֵם כִּבְר בְּאַרְנוֹ בְּשִׁעַר הַשְּׁמוֹת עַל כָּל צוּרָה וְצוּרָה מִהַשְּׁמוֹת
13 הַנִּסְמָכִים שְׂכֵתָבְנוּ וְלִכֵּן הַכָּפָל הִיָּה מוֹתֵר לֹא דָבָר : וְאַם כֵּן לֹא
14 נִשְׁאָר לְבָאֵר כִּי אִם כְּנוּיֵי הַפְּעֻלִּים :

ונאמר

15 כִּי אֵף עַל פִּי שְׂכֵנוּיֵי שְׁמוֹת הַפְּעֻלִּים לְפַעֲמִים
16 יוֹרוּ הַפּוֹעֵל וְלְפַעֲמִים יוֹרוּ הַפְּעוּל כְּמוֹ שְׂכֵתָבְנוּ
17 לְמַעַלָּה הַפְּעֻלִּים עֲצָמָם לֹא יוֹרוּ בְּכְנוּיֵיהֶם כִּי אִם הַפְּעוּלִים לְבַד
18 וְעַם כָּל זֶה לְפַעֲמִים יֵבֹאוּ בְּהַרְכַּבְתָּ הַפְּעֻל עִם מֵלֶת הוּא כְּמוֹ עֲשׂוּהוּ
19 שְׁנִיתִיכֵהוּ אֶל עֲשׂוֹ וְאֵל הוּא שִׁפְרוּשׁוֹ עֲשׂוֹ אוֹתוֹ : וְלְפַעֲמִים עִם מֵלֶת
20 אֲנִי כְּמוֹ יִסְמַכְנִי שְׁמוּרְכֵכֵךְ מִן יִסְמוֹךְ וּמִן יִסְמַכְנִי יִסְמוֹךְ יִסְמוֹךְ יִסְמוֹךְ
21 אֲחִנּוּ : וְלְפַעֲמִים יֵבֹאוּ בְּתוֹסֶפֶת אוֹת לְבַד כְּמוֹ שְׁמֵרוֹ פְּעֻלָּתוֹ וְלִכֵּן יִשׁ
22 לְבַרֵּר אֶת כָּל אֱלֹהִים :

וכרי

23 לְבָאֵר דְּרָכֵי הַהַרְכָּבוֹת הָאֵלֶּה וַיְהִיָּה הַבִּיאֹר עִם הַקְּצוֹר
24 נִבְאָרֵם בְּכִנּוּיֵי הַקָּל כְּמוֹ שֶׁעֲשִׂינוּ בְּשְׁמוֹת הַפְּעֻלִּים וְהַ
25 וְהַפְּעֻלִּים וְהַפְּעוּלִים וְעַל דְּמִיּוֹנָם יִרְכִּיב הַשּׁוֹמֵעַ בְּשִׁאֵר הַבְּנִינִים כְּכֹל
26 אֲשֶׁר יִחְפּוּץ :

ונתחיל

27 רִאשׁוֹנָה מִן חֶעֱבֵר וְנֹאמַר כִּי פָּעַל הַיְחִיד הַנִּסְמָךְ
28 לְזָכַר יְכוּנָה לְזָכַר הַנִּסְמָךְ בְּתוֹסֶפֶת וְנִמְשָׁכָה
29 לְחֵלֶם לְמַד הַטָּרֵשׁ וְהַפֶּא בְּשׂוֹא כְּמוֹ וְשִׁמְרוֹ וְכֵן בְּדָגוּשׁ חֲלָלוּ וּבְהַפְּעִיל

De regimine vau.

& hic finis imponitur declarationi regiminū litterarū a nobis promissæ: nam aliqua eorum iam nota sunt² ex prædictis in capitulis præcedentibus: & in hoc etiam explicat regimen³ compositionis dictionum & litterarum cum cōnotationibus. Restat tantum declarare regimen compositionis⁴ cōtinuationis & sunt quatuor modis in significationibus suis.

⁵Primum autē regimen est loco lāmed ut אברהם בן אברהם filius Habrahæ: quod est⁶ sicut אברהם בן אברהם filius ipsi Habrahæ. Secundum autem loco⁷ mem ut שרירי חרב residui ensis: cuius expositio est residui ab ense. Tertiū loco⁸ beth ut מרביות חולי deambulantes desertorum. i. deambulant in desertis. Quartum⁹ loco¹⁰ ut אכל לם comedentes panem: cuius sensus est comedētes ipsum panem. Particularem autem vim harum¹¹ significationum reperiet inquirens. Regimen lāmed & mem & beth¹² & dictionis אנתānotata superius in hoc capitulo. Cōmutatio autem copulorum¹³ & modus formationis eorum iam declarati sunt in capitulo nominū in qualibet formatione nominum¹⁴ copulorum: & ideo duplicatio doctrinæ esset superflua: & sic non¹⁵ remanet loqui nisi de cōnotatione uerborū.

¹⁶Et dicimus q̄ licet cōnotationes nominū uerborum aliquando¹⁷ significant agens: & aliquando actum ut diximus¹⁸ superius: uerba tamen ipsa nō significant in cōnotationibus suis nisi acta t̄m: & cum hoc aliquādo ueniūt in compositione uerbi cum dictione ווא ipsum ut עשו fecerunt ipsum: quod resoluitur in עש & ווא: cuius expositio est fecerunt ipsum: & aliquādo cū dictione עני ego ut עני sustinuit me: quod est cōpositum ex עני & עני sustinuit nos: & aliquando ueniūt cum additione vnius litterę t̄m ut עמרו פעלתי. Quare sunt¹⁹ elucidanda omnia ista.

²⁰Et ad hoc ut elucidentur modi harum cōpositionum: & sit elucidatio cum breuitate²¹ declarabimus eos in coniugatione leui sicut fecimus in nominibus uerborū²² & agentibus & factis: & in similitudinē eorum componet lector in aliis coniugationibus in eo²³ quod voluerit.

²⁴Et incipiemus priō a p̄terito: & dicemus q̄ד פס singularē absens²⁵ masculinum cōnotat masculo abñti cū additione vau trahētis²⁶ holem lāmed radicis: & pe ī sceua ut עשו & cōsuauit eum: & sic in daghescfata חלל violauit ipsum: & הפעיל השיגור

De regimine vau.

& sua peritia in logicis nō fecit dīam inter forte & si: quorum quidē vnū est dubiū: alterū² uero conditionale certum.

³Septimum est diuīfio: & tunc vau copulat loquelam: & diuidit res: & in ea est vis dictionis או aut: sicut אביר ואמו ומקל' & blasphemans patrem & matrem: quod non est intelligendum blaphemans patrem & matrem simul: sed patrem tantum aut matrē⁶ tantum: & sic etiam in copula איש אמו ואביו תיראו glibet vestrū matrē & patrem timete. i. quicūq; uestrum habetis⁷ patrem timete patrem: & vos qui habetis matrem timete matrē: nam vau subsequitur totum⁸ præcedens. Differentia autē inter copulam & diuīfionē est quoniam hæc diuidit res. Illa uero⁹ copulat eas: vnde bene stat modus ambarum.

¹⁰Octauum est regimen contrarii rei ut אכל: sed ut טוב¹¹ qui bonus est hauriet sibi gratiam a domino: & homo cogitationū prauarū impie agit¹². i. sed hō &c. & apud me huius speciei est טובה חכמה מבורה¹³ ואמרתי אני בלבי טובה חכמה מבורה & dicebam ego in corde meo meliorem esse sapientiam fortitudine: & sapiētia pauperis contēpta est. i. melior est sapientia¹⁴ sapientibus & sequacibus q̄ fortitudo confidentiū i diuitiis suis: sed i sapientia cum fuerit¹⁵ sola est in ea defectus: quoniam sapientia pauperis contēpta est: & quasi dicat q̄ oportet¹⁶ hominē acqrere sapiētiā sed admiscere ei facultates & acquisitionē rerum necessariarū¹⁷ itaq; nō indigeat hominibus & uilipendatur ab eis: & ppter hoc nō oportet¹⁸ addere regiminibus vau regimen aliud. Et licet fm opinionem rabi lonæ¹⁹ ben Ghanah Salamon uoluit i hoc ostēdere perfectionē scientiæ: & q̄ nulla sit²⁰ in ea diminutio: ueritas tamen est contra eum: nam Salamon intendit ostendere defectum in cūctis²¹ rebus: & q̄ nulla sit perfectio quin sit cum ea defectus nisi timor Dei²² magni potētis & timendī cuius nomē sit benedictū. Quare ppter hoc nō sunt dilatāda²³ regimina vau. ²⁴Attamē apud me iteq; addendū ei est nonū regimē nō meditatū²⁵ a supioribus: & est fortificatio copule colligatiōis loqlæ & regū colligatarū: ²⁶& est כו. rariū regiminis diuīfionis p̄dicti ut i Daniel. viii. ca. מרמס²⁷ תה וקדש וצבא & sacrificiū & exercitū desolationē: cuius expō ē q̄ regnū illd īpiū fortificabit ad ponēdū i desolationē²⁸ vi sacrificiū & exercitū cœlorū ac si eēt vnū: & iō posita fuit ibi vau addita²⁹ & ē modus loq̄ndi cū itēdim³⁰ unire unitate copulæ colligata:

ii F

& hic

בשמוש הווי

1 ובקיאותו במראכת התגיון לא הבדיל בין שמה ואם שזה ספק וזה

2 תנאי ודאי

השמוש

3 השביעי הוא החלוק ואז הווי קושרת הדבור
4 ומחלקת הענינים ובה כח מלת או כמו ומקלל

5 אביו ואמו שאין המובן מקלל האב והאם יחד אבל האב לבד או האם

6 לבד וכן בקשר עטף איש אמו ואביו תיראו כלומר מי שיש לכם

7 אב תיראו את האב וגם אשר לכם אם תיראו והאם שהיו מושכת כל

8 הקודם והתפרש בין העטף והחלוק שזה מחלק הענינים וזה

9 מחבר אתם ולכן יתכן דרך שניהם

השמוש

10 השמיני הוא שמוש הפך הענין כמו אבל כגון

11 טוב יפיקרצון מיי ואיש מזימות ירשיע כלומר

12 אבל איש מזימות ירשיע ולפי דעתי מזה המין ואמרתי אני בלבי

13 טובה תכמה מגבורה ותכמה המסכן בזויה כלומר טובה תכמה

14 לתכמים ולדורם מגבורת הבוטחים בתילים אבל בתכמה פשהיא

15 גרידה יש בה חסרון כי תכמה המסכן בזויה וכאלו אמר שייצטרך

16 האדם לקנות תכמה אך לחבר עם קנינה קנין הדברים ההכרחיים

17 שלא יצטרך לבריות ויתבזה בעיניהם ואין צריך בשביל

18 כך להוסיף על שמושי הווי שמוש האף על פי כמו ששכר רבי יונה

19 אבן גאנח בחשבו ששלמה רצה בזה להראות שלמות התכמה ושואן

20 בה חסרון ותאמת פנגרו כי שלמה ביון להראות חסרון בכל

12 הדברים ושואן שלמות שאין חסרון עמו כי אם ליראה את השם

22 הגדול הגבור והנורא ברוך הוא ולכן אין להרבות בשביל זה

23 שמושי הווי

24 אך אמנם לפי דעתי יש להוסיף עוד לה שמוש תשיעי לא שערותו

25 ראשונים והוא חזק חבור קשר הדבור והענינים הנקשרים

26 הפך שמוש החלוק שזכרנו כמו בדניאל סימן ה' תת וקדש וצבא

72 מרמס שפירושו שהמלכות תרשעה תהיה תחתוק לתת למרמס

28 בתזקה הקדש וצבא השמים באחר ולכן הושמה שם זו יתרה

29 והוא לשון בני אדם בשתם מתכוונים ליתר אחדות חבור הנקשרים

ובזה

בשמושי הווי

1 ויהי כמו היה כאשר חשב בן עזרא וסתר את דבריו מלשון ישמעאל
2 עד שאמר כנגדו שזה אינו משפט לשונינו ולא לשון ישמעאל והוא
3 לא ידע כי רש"י גלה טבע לשון הקודש אשר בשם ישראל יכונה ולא
4 היה כמוהו אשר גזל בארחת ישמעאלים והלך אחריהם וכן
5 מפורש לנו באר היטב שמוש הווי ההפוכית :

והשמוש

6 והשלישי הוא לפי דעת רבי יונה המרקדק
7 במקום למד כמו מן המלוא וביניה ותימה
8 על דבריו איך לא השגיח כי הלמד אינה לשמוש הווי כי אם לתוספת
9 והוא בסוף כי כל תיבת שצריכה למד בתחילתה תטיל לה הא בסופה
10 כמו שאמרנו בשמוש ההא :

והשמוש

11 הרביעי לפי דעת רבי יונה שתבא במקום
12 שמוש אם אז הא התימה כמו ב' מלכים
13 סימן ה' הלא ארחץ בהם ושתרתי שפירוש הנה אני רוחץ בסתמא
14 ואין לומר שאין זה בכח הווי כמו שכתב החביב כנגד זה ושהתימה
15 בא מכת הקוי הקורא לא מכת הווי שחרי בהיות מלת הלא מורה
16 הקיום ולא תפול בקריאה הקוי תימה במקום קיום ולכן זר מה
17 שכתב החביב ודבריו רבי יונה נראין מדבריו :

החמישי

18 הוא להורות שותפות כמו עם כגון
19 בואלה שמות סימן א ויהי כל נפש
20 ויצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים שפירוש בהכרח
21 עם יוסף כי לולי זה היה משמע ריפתוב שיוצאי ירך יעקב שבעים
22 ונוסף עליהם יוסף שהיה במצרים ואלו היה בן היו שבעים ושלשה
23 עם יוסף ובניו שהיו במצרים ולכן יש לתמוה על החביב שדחה זה
24 השמוש והבליעו עם שמוש העטף והיו לאחדים בעיניו :

השמוש

25 הששי לשמש מקום אם שתא מלת תנאי כמו
26 במלכא סימן א וגמרתם במה להביתנו
27 ומתרגמין ואם תימרון במה רחמימנא ותימה על בעל האפוד
28 שהקשה על זה השמוש כי לא היה ספק אצל השם ית' הדבר והנה
29 לפי זה לא יכול להפריש בין התנאי והספק וכמו דמות לי שהיה זה
30 אצל האפוד כשנגד תוצאת מפי השליט שהוא ברחב שכלו

De regimine vau.

ut ¹ut putauit ben Hezra: & opposuit uerbis ei⁷ ex lingua arā
bica² adeo q³ dixit cōtra eum q⁴ hoc nō est de stilo linguæ nāe
nec linguæ arabicæ: attñ ipse³ nōne scit q⁴ rabi Salamon apuit
naturā linguæ sanctimonīæ & cuiuscūq⁵ noīe Israel nūcupati:
& nō⁴ fuit sicut ille q⁵ nutritus est in terris arabū & eorū mores
accepit: & sic⁵ bñ declaratū est a nobis regimē vau cōuersiue.
⁶**C**Regimē tertium est s⁷m rabi lona grāmaticum⁷ loco lā
med ut ⁸וְלֹא מֵעַתָּה ex plenitudine terre & intus: & mirum est
⁹de eo quomodo non uidit q¹⁰ lāmed nō est in regimine uau:
nisi in additionibus⁹ he in fine: nam omnis dictio quæ īdiget
lāmed in principio eius appone ei he in fine eius¹⁰ ut diximus
in regimine he.

¹¹**C**Regimen quartum s¹²m rabi lona est quando uenit loco
¹³regiminis ¹⁴אם סי: aut he admirationis ut in quarto regum¹⁵ ca
pitulo quinto ¹⁶וְלֹא מֵעַתָּה בְּרִיחַ אֶרֶץ: ut lauer in eis & munder: cu
ius expositio est ego lauabo me in eis an ne mundabor: ¹⁷&
non est dicendum q¹⁸ hoc non est propter vim vau ut dixit Ha
bib contra hoc: & q¹⁹ admiratio¹⁹ pueniat ppter vim affectus
legētis nō ex uirtute uau: nā dictio ²⁰וְלֹא iam indicat²¹ cōfirma
tionē: & non congruit in legendo affectus admirationis loco
cōfirmationis. Quare v²² extraneū²³ quod dixit Habib: & ver
ba rabi lona magis videntur consentanea ueritati.

²⁴**C**Quintū ad significandū societate ut ²⁵by cū: vt²⁶ in Exodi
cap. i. ²⁷וְהָיוּ כָּל נַפְשֵׁי יִשְׂרָאֵל יֶדְיָךְ יֶעֱקֹב שִׁבְעִים נֶפֶשׁ וְיוֹסֵף וְהָיוּ בְּמִצְרַיִם: erant igit
omnes animæ²⁸ eorum qui egressi sunt de femore iacob ses
ptuaginta: & Ioseph in Aegypto erat: cuius expositio necessa
rio est²⁹ cum Ioseph: nam si hoc nō esset: tūc esset sensus clau
sulæ q³⁰ exeuntes de femore iacob fuerūt septuaginta: ³¹& ad
ditur eis Ioseph qui erat in Aegypto: & sic essent septuaginta
& tres³² cum Ioseph & filiis suis qui erāt in Aegypto: unde est
mirandū de Habib qui opposuit huic³³ regimini & id inclusit
cum regimine copule: & apud eum sunt idem.

³⁴**C**Sextum regimen est loco ³⁵אם סי: quæ est dictio cōditionalis
ut³⁶ in Malachia cap. i. ³⁷וְאָמַרְתֶּם בְּיָדֵינוּ אֲדָרְבָּתוֹ & dixistis in quo
dilexisti nos: ³⁸cuius expō arāmea est: si aut dixeritis ī qua re di
lexisti nos: & mirādū est de Effodeo³⁹ redarguēte cōtra hoc re
gimē: nā nō fuit dubiū apud dñm hoc &⁴⁰ s⁴¹m hoc nō pōt po
nere differētiā inter cōditionale & dubiū: & mihi qdē v⁴² ⁴³q⁴⁴
nō studio sed inaduertēter hoc dixit: nā amplitudinē sui īgenii
& sua

De regimine vau.

quādo p̄teritū est p̄ducte cū vau & sine vau ut שכי וקתי ושכי
sed cum p̄teritum est p̄ducte & vau cōuertit id ad correptū;
tunc semp est conuersua ut ושלחתי & mittā: nā ושלחתי est p̄du
cte: & sic כשלוש & reuertā in pace: cuius p̄teritū שכי licet
4 fm plurimos excipiunt ab hac regula multa quoz vau est cō
uersua: & tamē sunt p̄ducte ut אחי עמי אחי עמי
חכמה פסח ואמרת ללא עמי אחי & multa alia. Attñ apud me significatōes futu
ri cōuersi sunt duæ. Vna quidē q̄ sit in futuro operatio uerbi
iam p̄terita ut diximus supius sup 8 וראה: & tunc est correpte.
Secunda uero q̄ sit in futuro subsequens operationem uerbi
2 adeo q̄ de ea uerificat & p̄teritum & futurū: ut ואמרת ללא עמי
אחי & dixi non populo meo populus meus es tu 10 q̄ pro
longabit Deus dies amoris & dilectionis suæ nobiscum. Ita
q̄ in futurum dicetur nobis 11 vos estis populus meus: etiā in
diebus futuris post redemptionē: in quibus bene stat p̄terito
tempore 12 dicere nobis uos estis populus meus: & ego sum
Deus uester: & ex hoc cōparabis reliqua. 13 Modus autē scdus
est qñ uenit ī futuro: & id cōuertit in p̄teritū ut חמרת יהיה עי
4 חמרת יהיה עי fortitudo mea & laus mea dñs & fuit mihi ad salutē:
& tunc ut plm est qñ futurū est correpte & cū vau 15 p̄ducte: &
significatio eius est p̄cessus operationis illius uerbi in p̄teritū:
itaq̄ in p̄terito erit 16 partim futurū: & hoc est qd Romani ap
pellant p̄teritum imp̄fectū: & expositio eius est 17 ipse est Deus
fortitudinis nostræ: cuius est fortitudo & laus & fuit p̄sequēs:
& cōtinuans salutē nostrā: 18 qm̄ traxit nos ex Aegypto cū diui
tiis & facultatibus: & postea diuisit p nobis mare 19 & nos di
tiores reddidit in p̄da maris: & erat p̄sequēs ī salute nra in eo
q̄ fecit 20 iam in Aegypto: & in eo q̄ facturū erat post exitum
nrm: & hoc inuit 21 rabi Salamon in expōne dicens: fortitudo
& vindicta dñi nostri fuit nobis ad salutē: 22 & non mireris de
dictione ויהי & fuit: & nō dictū est ויהי fuit: nam habemus clau
sulas dicētes 23 sic: & hac est similitudo eius להיכל סביב
את קירות הבית סביב להיכל ī parietibus domus p circuitū tēpli & ora
culi: & fecit 24 lamina ī circuitu: debuit dicere סביב ויהי צלעות סביב
& expō eius 25 apud me est q̄ licet fecerat pietes tēpli lamina ī cir
cuitu tēpli. Itē tñ 26 fecit ea lamia ī circuitu oraculi seu ecōtra
adeo q̄ licet ī ptō fecerit 27 lamia: facturū tñ ē lamia ī futuro: &
ex hoc scies alias elās 28 adductas a rabi Salamo, & h nob suffi
ciāt: nā nō itēdim 29 hic exponere librū ei nisi tñ 30 afferre rōnē
ex uerbis ei: & ex hoc scies q̄ nō fuit itētio ei q̄ ויהי sit simplr

ut

בשמושיהו

1 כְּשֶׁר־עָבַר מִלְּעִיל עִם רֵוּוּ וּבָלְתוּ כִּמּוֹ שְׁבָתִי וְקָנְתִּי וְשָׁבָתִי אֲבָל
 2 כְּשֶׁר־עָבַר מִלְּעִיל וְהָיוּ תַחְזִירָנוּ מִלְּרַע אֲזִידְעוּלָם הִיא הַפּוֹכִית כִּמּוֹ
 3 וְשָׁלַחְתִּי כִי שָׁלַחְתִּי מִלְּעִיל וְכֵן וְשָׁבָתִי בְּשָׁלוֹם שֶׁהָעֵבֶר שָׁבָתִי אֲחָ כִּי
 4 לְפִי דַעַת רַבִּים יֵצְאוּ מִזֶּה הַכָּלָל רַבִּים אֲשֶׁר הָיוּ בָּם הַפּוֹכִית וְעִדָּן הֵם
 5 מִלְּעִיל כִּמּוֹ וּזְבַחַת פֶּסַח וְאִמְרָתִי לֹא עָמִי עָמִי אֲתָה וְנִתְּנִי לָהּ אֶת
 6 כְּרָמִית וְזֹלָתָם וְלִפִּי דַעַתִּי הִזְרָאוֹת הָעֵתִיד הַמְּהוּפָךְ שְׁתִּים אֶת
 7 שְׁתֵּיהֶן בְּעֵתִיד עֲשִׂית הַפֶּעַל כָּבֵר עוֹבְרָר כִּמּוֹ שְׁאִמְרָנוּ לְמַעַלָּה עַל
 8 וְרָאָה וְאֵן הִיא מִלְּרַע וְהַשְׁנִית שְׁתֵּיהֶן בְּעֵתִיד נִמְשָׁכֶת עֲשִׂית הַפֶּעַל
 9 עַד שֶׁיִּצְדָּק עָלֶיהָ הָעֵבֶר וְהָעֵתִיד כִּמּוֹ וְאִמְרָתִי לֹא עָמִי עָמִי אֲתָה
 10 שְׁיִאֲרִיךְ הַשֵּׁם יָמֵי חַבְתּוֹ וְאַהֲבָתוֹ אֲתָנוּ עַד שְׁלֵעֵתִיד לֵבָא וְאִמְרָנוּ לֵבָא
 11 עָמִי אֲתָם אֲחָ בְּיָמִים הַבָּאִים אַחֲרֵי הַגְּאֻלָּה שְׁבָתָם יִצְדָּק בְּלִשׁוֹן עָבֵר
 12 אֲמָרוּ לֵבָא אֲתָם עָמִי וְאֲנִי אֱלֹהֵיכֶם וְכֵן מִזֶּה תִּקְיֵשׁ עַל הַשָּׂאֵר
 13 וְהַדָּרֵךְ הַשְּׁנִי הוּא כְּשֶׁתְּפֹאֵל עַל הָעֵתִיד וְתַחְזִירָנוּ לְעָבֵר כִּמּוֹ עָזִי
 14 וְזִמְרָתִי יֵה וְיֵה לִי לִישׁוּעָה וְאֵן עַל הָרֵב כְּשֶׁהָעֵתִיד מִלְּרַע עִם הָיוּ הִיא
 15 מִלְּעִיל וְהִזְרָאוֹת עַל מִשְׁךְ עֲשִׂית הַפֶּעַל הַהוּא בְּעָבֵר עַד שְׁתֵּיהֶן בְּעָבֵר
 16 עֵתִיד בְּמִקְצֵת וְזֶהוּ שֶׁקִּרְאוּ הַרְוּמִים עָבֵר בְּלִפְנֵי נְשָׁלָם וְיֵהוּי פִּירוּשׁוֹ
 17 הוּא אֱלֹהִים מְעוֹנָנוּ שְׁלוֹ הָעוֹז וְהַזְמִירָה וְיֵהוּי מִמְּשִׁיךְ וּמִתְמִיד וְיֵהוּי
 18 אֲשֶׁר הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם בְּעוֹשֶׁר וְנִכְסִים וְאַחֲרֵי כֵן קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם
 19 וְהָעֵשִׂירָנוּ בְּבֵיזֵת הַיָּם בְּיוֹתֵר וְיֵהוּי מִתְמִיד עָלֵינוּ וְיֵהוּי שְׁוֹעָתוֹ בְּאֲשֶׁר עָשָׂה
 20 כָּבֵר בְּמִצְרַיִם וּבְאֲשֶׁר הָיָה עֵתִיד לַעֲשׂוֹת אַחֲרָ צִאֲרָנוּ וְעַל זֶה רָמַז
 12 רְשִׁי זֶל בְּפִירוּשׁוֹ שֶׁכָּתַב עֲזֹ וְנִקְמָתוֹ שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הִיָּה לָנוּ לִישׁוּעָה
 22 וְאֵל תַּחֲמָה עַל לִשׁוֹן וְיֵהוּי שְׁלָא נֶאֱמַר הִיָּה שֶׁיִּשְׁלָנוּ מִקְרָאוֹת מִרְבָּרִים
 23 בְּלִשׁוֹן זֶה וְזֶה דּוֹגְמָתוֹ אֶת קִירוֹת הַבַּיִת סָבִיב לְהִיכָל וְלְדָבִיר וְיֵעֵשׂ
 24 צִלְעוֹת סָבִיב הִיָּה לֹא לִזְמֵר עֲשֵׂה צִלְעוֹת סָבִיב וְכוּלִי שְׁפִירוּשׁוֹ
 25 לְפִי דַעַתִּי שְׁאֵף שֶׁעָשָׂה קִירוֹת הַבַּיִת צִלְעוֹת סָבִיב לְהִיכָל שׁוֹב חֲזֹר
 26 וְעֲשָׂאִם צִלְעוֹת סָבִיב לְדָבִיר אוֹ בְּהַפֵּךְ עַד שְׁאֲחֵר שֶׁכָּבֵר עָבֵר עֲשׂוֹתוֹ
 72 צִלְעוֹת הִיָּה עֵתִיד לַעֲשׂוֹת צִלְעוֹת וְכֵן מִזֶּה תִּקְיֵשׁ עַל שְׁאֵר הַמִּקְרָאוֹת
 28 שֶׁהִבִּיא רְשִׁי וְאֲנִי דִי לָנוּ בְּזֶה בִּי אֵין פּוֹנְתִינוּ פּוֹרְפִירוּשׁ סָפְרוּ אֲלֵא
 29 לְהִבִּיא רַבִּי מְדָבְרִיו וּמִזֶּה תִּבְיֵן כִּי לֹא תִתֵּן פּוֹנְתוֹ שִׁיתִּירָה לְגִמְרִי

ויהי

בשמושי הוה

1 הפעל בסגול וכלי דגש וצרי עין הפעל לכנוי הרבים המדברים
2 בעדם כמו אלהים יחנונו ויברכנו ויצא מזה הכלל מלת ממנו שהיא
3 שוה בדגש חנון וסגול המם הסמוכה לה בין ליהוד הנסתר בין לרבו
4 המדברים בעדם

ושמושי

5 הוה הם תשעה הראשון הוא לקשור ולחבר
6 בין השמות כמו זהב וכסף ונהשת ובין
7 הפעלים כמו ויאל וישת ויקם וילך ויבז עשו זאת והבכרה ובין
8 המאמרים כמו ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי
9 אתכם וזו זה השמוש קראו המדקדקים וזו העטף וכשתפול בין
10 השמות לפעמים תבא בין כל שם ושם ולפעמים אחר שנים או שלשה
11 או ארבעה שמות כמו ראובן שמעון לוי ויהודה שנו ויהודה מחברת
12 כל השמות הקודמים האחר עם חברו וזה יקרה בג דרכים האחר בין
13 השוים כמו במשלים שזכרנו וזה שני בשחקודם קל והמאוחר חמור
14 כמו נושא עון ופשע שהמרדין קשים מן העונות שהם הזרונות ומדה
15 זו קראו חכמים זו אף זו והשלישי בשחקודם חמור והמאוחר קל כמו
16 נושא עון ופשע וחטאה כי החטאה שחן השגות קלות מן
17 הפשעים שהם המרדים ומדה זו קראו רבותינו ז"ל זו ואין צריך לומר
18 זו הרי שלשה דרכים אלה הם לזו העטף לבדה ואינם מינים נבדלים
19 ממנה כמו שתשבו רבים מן המדקדקים השמוש השני הוא
20 שמוש ההפוך וזה בשני דרכים כמו שכתבנו בשער החמשי או
21 לחזרות התחברות הרפכת העבר עם העתיד כשהתחברה בעבר
22 כמו וראה חכהן שפירושו שתהיה ראית חכהן בעתיד כבר עוברת
23 מקודם ואז הפעל ההוא לעולם מלרע ותנו על הרב בשוא אלא עם
24 אותיות בוסף כי אז היא בשורק כמו ובנו בני נכר חזמותיך
25 ויצא מזה הכלל כשהפא יוד נקודה בשוא נע כמו וצאתם כי אז היו
26 תנקה בחירק והיוור תשוב נחה ונאמר ויצאתם וזהה אתן לך
27 כלל להכיר וזו העטף הנפלת על העבר מן החפוכית כי כשהעבר
28 מלרע אף בלא וזו ההפרש הוא לפי הענין כי אין להפרש בין וזו
29 פעל ועשה ובין וראה חכהן ותראשונה עטף והשניות הפוכית וכן

כשהעבר

De regimîne vau.

verbi in seghol & absq; daghefc & ceri hayn uerbi p cōnota
tione pluriū loquentiū² p se ut אלהים יברכונו Deus misereat
nri & bñdicat nobis: & excipit ab hac regula dictio ממונו q̄ est
³æqualis in daghefc nun & seghol mem cōtinuæ ei tam singlī
abfenti: q̄ plurali⁴ loquenti p se.

Regimina autē vau sunt noē, Primū quidē ad ligandū & copulandū⁶ inter noīa ut וְהָבָה וְכֹסֶף וְחֶסֶד aurū & argētū & as; & iter⁷ uerba ut וְעָשָׂה אֶת הַבְּרִיָּה וְיָבֹה וְיָקֵם וְיִשֶׁה comedit & bibit & surrexit & abiit & cōtēpfit Helau priogenita; & iter⁸ oīes ut וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם אִחִים אֶחָד מֵעִיר וְשֵׁנִי מִמִּשְׁפַּחַת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם & affumā vos vñū de ciuitate & duos de cognatiōe & introduceam⁹ vos; hāc vau huius regimīs appellauerūt grāmatici vau copulā; & cū venerit iter¹⁰ noīa aliqñ uenit iter vñū quodq; nomē; & aliqñ post duo seu tria¹¹ seu q̄tuor noīa ut וְהָיָה לְרִי וְהָיָה לְרִי Rubē Simeon Leui & Iuda; q; vau וְהָיָה copulat¹² oīa noīa pcedētia adiūcē; & hoc accidit tribus modis, Primo quidē iter¹³ aqua lia; ut in p̄dictis exemplis, Secūdo qñ pcedēs est leue & subsequēs graue¹⁴ ut וְשָׁמַרְתָּ פֶתַח בֵּיתְךָ וְשָׁמַרְתָּ וְשָׁמַרְתָּ auferēs iniquitatē & scelera; nā scelera sūt grauiora iniquitatibus; q̄ sūt sūmo studio; & agnōitiō¹⁵ ista appellat a sapiētibus nris ista & ēt ista, Tertio mō vero qñ pcedens est graue & subsequens leue ut וְשָׁמַרְתָּ וְשָׁמַרְתָּ auferens iniquitatē & scelera atq; peccatū; nā peccata q̄ nō sunt cum studio sunt leuiora¹⁷ sceleribus quæ sunt cū sūmo studio; & agnōitiō ista appellat ab eis ista; & nō oportet dicere¹⁸ istā; ecce sunt tres modi ipsi vau copulæ tm; & nō sunt spēs separæ¹⁹ ab ea ut opinati sunt plurimi grāmaticorū, Regimen autem scdm est²⁰ regimen euerfisiōis; & hoc duob²¹ modis ut diximus in quinto caplo; aut²⁴ ad significandū copulationē & cōpōnē p̄teriti cum futuro cū copulatū fuerit in p̄terito²² ut וְרָאָה הַכֹּהֵן & videbit sacerdos; cuius expō est q; erit visio sacerdotis in futurū; quæ iam p̄terit²³ antea; & tunc illud uerbū semp est correpte; & vau ut plm est in sceua nisi cū²⁴ lris בְּיוֹמָךְ, nam tūc est in sciurek ut וְהָבִינִי בֵּית הַכֹּהֵן; & ædificabūt exteri mœnia tua;²⁵ & excipitur ab hoc quando pe yod fuerit pūctuata in sceua moto ut וְיָצְאתָ, nam tūc vau est²⁶ in hirek & yod cōuertitur in quiescētē & dicimus וְיָצְאתָ, Dabo autē tibi²⁷ regulā ad cognoscendū vau copulæ cōuenientē in p̄terito ab ipsa uau cōuersua; & est qm qñ p̄teritū est²⁸ correpte ēt absq; vau; tūc differentia est fm rē; nulla enim est differētia iter vau²⁹ וְעָלָה וְעָלָה & inter וְרָאָה הַכֹּהֵן; & tñ priā ē copulā; scda uero cōuersua; & sic ēt quādo

De regimine nun.

& hoc tam eis quę nō cōmutant in cōtinuatione vt חולכת וברת
 q̄ quę cōmutant² ut נחלת³ nisi q̄ est differētia ī his quę cōmu-
 tantur inter continuū & discōtinuū: nam punctū līfā p̄ceden-
 tis tau uenit vt pl̄m in continuatione cū pathah ut מכת⁴ חרב
 discontinuatione vero cum kamecz ut מכת בלתי סרה. Et in prin-
 cipio & fine nominum⁵ deriuatorū ex uerbis ut תפארת תלבושת
 Prima quidē ad denotādū deriuationē eorū: ⁶ vltima uero ad
 signum foeminae. Propriū autē ipsius tau est defectio: nam ali-
 quādo⁷ cū cōiungit⁸ tau radicis cum tau p̄sentis seu loquētis
 pro se: deficit tau⁹ radicis & uenit tau signi ī daghesc ut ומה
 ושחה ומה ושחה.

⁹ Regimina autē nun etiā aliqua eorū sunt in principio di-
 ctionis: & aliqua in fine: ¹⁰ in principio qdē duabus de causis.
 Prima quidē in uerbis futuri vt נעשה ונשמע¹¹ faciemus & audie-
 mus. Secunda uero ad significādum cōiugationē נכסף ut נכסף
 desiderādo desiderasti: נשאל¹² נשאל¹³ ite rogādo inter-
 rogatus es: & in fine aliqñ absq̄ additione alterius litteræ: &
 aliqñ cū additiōe. ¹⁴ Quæ autē absq̄ additione fm maiorē ptē
 grāmaticorū uenit duabus de causis. Prima quidē ad signā-
 dū¹⁵ foeminā singlēm repertā in futuro ut תתבקין תרבקין. Scda
 uero¹⁶ qñ fuerit addita absq̄ cā: & hoc ad pluralitatē p̄ntis ut
 תלכון תשמרון & ī uena ut להתן להבין¹⁷ & ī p̄terito ידעון ידעון
 & ī nōi- bus rex¹⁸ יתרון יתרון: & in agnōibus קדמון סלון & fm me cū repi-
 tur in istis¹⁹ duob²⁰ est aliq̄ cā: nā p̄ntia foeminae in futuro signat
 eā tau p̄cedēs ē²¹ absq̄ nun ut תעברי: attñ nun ueniēs in fine
 est ad significādū²² firmitatē uerbi seu rem significatā p̄ illā di-
 ctionē in qua ē nun, nā nun²³ תרבקין significat firmitatē & forti-
 tudinē copulæ: & ורבאבין indicat firmitatē uerbi deperditio-
 nis²⁴ & ושמרון fixitudinē custodię וידעון & sciēt fixitudinē uer-
 bi sciā ורבון memoratio fixitudinē memoria²⁵ וסלון an-
 tigras & remissio fixitudinē p̄fectionis fortitudis agnominis
 antigratis & remissionis peccati. ²⁶ Cū autē uenerit cū additiōe
 erit q̄tuor modis. Primus qdē cū additiōe he²⁷ in vltio foēie
 singlī in cōnotatione cum excipiēte: in plī uero absq̄ ea ut²⁸
 תרבאבין תרבאבין תרבאבין תרבאבין. Secūdus cū addi-
 tione he uau ad significādū²⁹ cōnotationē masculī singularis
 absentis ut יסובבנו יצרנו ארובכנו³⁰. ³¹ Tertius cū additiōe yod ad
 significādum cōnotationē loquentis pro se ut שמרני custodiet
 me. ³² Quartus uero cum additione uau & daghesc conno-
 tationi singularis absentis ut אראנו uidebo eum; & tunc hayn
 verbi

בשמושי הנון

- 1 וְזֶה בֵּין לְמִי שֶׁלֹּא יִשְׁתַּנּוּ בְּסִמְכוֹת כִּמוֹ רְהוּלָת גְּבִירָת בֵּין לְמִשְׁתַּנִּים
- 2 כִּמוֹ נִחְלָת וְיִי אֵלֹה שִׁישׁ הַפֶּרֶשׁ בְּמִשְׁתַּנִּים בֵּין רֵסֶמוֹךְ וְהַמּוֹכֶרֶת בִּי
- 3 בְּקוֹדֶת הָאוֹת הַקּוֹדֶמֶת אֵל הָתוֹ תֵּבֵא עַל הָרֹב בְּסִמּוֹךְ בְּפִתַח כִּמוֹ מִכַּת
- 4 חֶרֶב וּבְמִוְכֶרֶת בְּקִמְצָה כִּמוֹ מִכַּת בְּלִמִּי סֶרֶה וּבְרֹאשׁ וְסוֹף הַשְּׁמוֹת
- 5 הַנִּגְזְרִים מִפְּעֻלִּים כִּמוֹ תַּפְאֶרֶת תְּלַבּוּשֶׁת הַרְאִשׁוֹנָה לְהוֹרוֹת גְּזֵרָתָם
- 6 וּבְסוֹף לְאוֹת הַנִּקְבָּה וְסִגְנוּלָה הָתוֹ הוּא רֵהֶסְרוֹן כִּי לְפַעְמִים
- 7 כְּשֶׁתִּתְּחַבֵּר תּוֹ הַשֶּׁרֶשׁ עִם תּוֹ הַנִּכְחָה הוּא הַמְדַּבֵּר בְּעֶדֶן תִּחְסֹר תּוֹ
- 8 הַשֶּׁרֶשׁ וְתֵבֵא תּוֹ הָאוֹת בְּדִגֵּשׁ כִּמוֹ וְהַמְתָּה וְשִׁחַתָּה וּמִתִּי וְשִׁחַתָּה וְ
- 9 הַנּוֹן גַּם כֵּן יֵשׁ מֵהֶם בְּרֹאשׁ הַתִּיבָה וּמֵהֶם בְּסוֹפָהּ **וְשִׁמּוּשֵׁי**
- 10 בְּרֹאשׁ לְשֵׁנֵי עֲנִינִים הַיֵּחֶד בְּפִעֻלֵי הַעֲתִיד כִּמוֹ
- 11 נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע וְהַשְׁנִי לְהוֹרָאֵת בְּנִין נַפְעֵל כִּמוֹ נִכְסוֹף נִכְסֶפֶת נִשְׁאֵל
- 12 נִשְׁאֵל וּבְסוֹף לְפַעְמִים בְּלֹא תוֹסֶפֶת אוֹת אַחֲרֵת וְלְפַעְמִים בְּתוֹסֶפֶת
- 13 בְּלֹא תוֹסֶפֶת לְרַעַת רֹב הַקְדָּמוֹנִים בָּאָה לְשֵׁנֵי עֲנִינִים הַיֵּחֶד לְהוֹרוֹת
- 14 הַיִּחִידָה נִקְבָּה נִמְצָאָה בְּעִתִּיד כִּמוֹ תִּתְחַמֵּקוּן תִּרְבִּיקוּן וְהַשְׁנִי
- 15 כְּשֶׁתִּיָּא נוֹסֶפֶד לֹא עֲנִין מֵרֶה לְרַבּוֹי הַנִּכְחָה כִּמוֹ תִּלְכוּן תִּשְׁמְרוּן
- 16 וּבְמִקּוֹר כִּמוֹ לְתִתֵּן לְאַבְדֵּן וּבְעֶבֶר צִקּוֹן יִדְעוּן וּבִשְׁמוֹת הַדְּבָרִים
- 17 זְכָרוֹן וְתִירוֹן וּבְתֵאֲרִים קְדָמוֹן סִלְחוֹן וְלִפִּי דַעַתִּי בְּהַמְצָאָה בְּכָל
- 18 שְׁנֵי אֱלֹהִים טַעַם אֶחָד בִּי נִכַח הַנִּקְבָּה בְּעִתִּיד תוֹרָהוּ הָתוֹ הַקּוֹדֶמֶת אֵף
- 19 בְּלֹא נוֹן כִּמוֹ תַעֲבוּרִי אֵךְ אֲמִנִם הַנּוֹן הַבָּאָה בְּסוֹף הִיא לְהוֹרוֹת
- 20 קֶבֶעַ הַפֶּעַל הוּא הַעֲנִין שְׁמוּרָה עָלָיו אֵתָה רֵהִיבָה שְׂבָה הַנּוֹן בִּי נוֹן
- 21 תִּרְבִּיקוּן תוֹרָה קֶבֶעַ חוּזֵק הַדְּבָק וּבְאַבְדֵּן קֶבֶעַ פֶּעַל הַיִּחִידָה
- 22 וְתִשְׁמְרוּן קֶבֶעַ הַשְּׁמִירָה וְיִדְעוּן קֶבֶעַ פֶּעַל הַיִּדְעָה וְזָכוּן קֶבֶעַ הַזָּכָר
- 23 וְקְדָמוֹן וְסִלְחוֹן קֶבֶעַ שְׁלֵמוֹת חוּזֵק תֵּאֲרַר הַקְדִּימָה וְהַסִּלְחוֹת
- 24 וּבְבָאָה בְּתוֹסֶפֶת בָּאָה בְּאַרְבָּעָה דְרָכִים הַרְאִשׁוֹן בְּתוֹסֶפֶת הֵא
- 25 בְּאַחֲרֹנָה לְנִקְבָּה הַיִּחִידָה בְּכִנּוּי בְּמִפִּיק וּבְרַבּוּר בְּלַעֲדִיו כִּמוֹ
- 26 תִּרְמִסְנָה תִּרְמִסְנָה תִּשְׁלַחְנָה וְהַשְׁנִי בְּתוֹסֶפֶת הֵא וְהוֹרוֹת עַל
- 27 כִּנּוּי הַזָּכָר יִחִיד נִסְתָּר כִּמוֹ וְסוֹבְבָנָהוּ יַעֲרָנָהוּ אֲרוֹמְמָנָהוּ
- 28 וְהַשְׁלִישִׁי בְּתוֹסֶפֶת יוֹד לְהוֹרוֹת כִּנּוּי הַמְדַּבֵּר בְּעֶדֶן כִּמוֹ וְשִׁמְרָנִי
- 29 וְהַרְבִּיעִי בְּתוֹסֶפֶת וְיִבְדֹּגֶשׁ לְכִנּוּי הַיִּחִיד הַנִּסְתָּר כִּמוֹ אֲרָאֵנוּ וְאֵין עֵין

הַפֶּעַל

בשמושי היוד

1 ויין בירי • אבל רשי מיאן זה וסבר שמלת זמרת סמוכה לתיבת
 2 השם • ודחקו לזה נקוד עזי כי אלו היתה היוד יוד חכנוי היתה
 3 העין בשורק כי כל תיבה בת שתי אותיות הנקודה מלא פום בשווא
 4 מארכת באות שלישית ואין השנית בשווא בחטף רצונו לומר לפי
 5 דעתי שאין מלא פום תקמץ מהמת חטיפת השווא הבא אחריו •
 6 הראשונה נקודה בשורק כמו עז עזי חק הקי • והאמת כי בזה
 7 מצאנו עזר לרשימן התרגום ירושלמי שתרגם תוקפן ורוב תושבין
 8 רחיל כל עלמא • אך אמנם נראה שהירושלמי חטש על קמץ
 9 הריש ולכן תרגם זמרת מוכרת • ולא בן רשי שכתב שהוא רבוק
 10 לתיבת השם כמו לעזרת השם • ויש לומר שרשי לא השש לקמץ
 11 הריש כי אין זה הכרח בדקדוק אף על פי שהוא סמוך וכן נראה גם
 12 דעת רבי דוד קמחי בפירוש שמואל בפירוש ביד שפירב שם ויתכן
 13 לפרש ביד סמוך ואף על פי שהוא קמוץ והנסמך חסר ופירושו ביד
 14 אחד מאנשי • והטעם לפי דעתי מפני שלפעמים לרעת כל
 15 המדקדקים בסמיכות בא קמץ תמורת פתח כמו שכתבנו בתמורת
 16 הנקודות ולכן נראין דברי רשי מדבריהם שהוא זל יס לו להשיב על
 17 טענתם ולהם אין דרך לתרץ ולהשיב לטענתו עליהם במלת עזי •
 18 **ושמושי** • הווא באו לפעמים בראש התיבה ולפעמים
 19 בסוף ולפעמים בראש ובסוף יחד • בראש
 20 לשלשה שמושים האחד בפעל העתיד להורות לנכח הזכר ביחיד כמו
 21 תדבר וברבים כמו תדברו • והשני להורות הנקבה היחידה לנכח
 22 תדברי ולנסתרת תדברי ולרבות לנכח תדברו ולנסתרות תדברנה •
 23 והשלישי בשמות להורות שהם נגזרים מפעלים כמו תקומה תרומה
 24 תנופה תמונה • ובסוף באה לשלשה שמושים • הראשון
 25 בעבר ברא תוספת אות אחרת לנכח הזכר בקמץ הווא ולנכח הנקבה
 26 בשווא הווא כמו שמרת שמרת וכתוספת מם לנכח רבוי הזכרים כמו
 27 דברתם ולנכח הנקבות בתוספת נון כמו פקרתן • והשני בשמות
 28 להורות רבוי הנקבות בתלם באות הקודמת אל הווא כמו עומדות
 29 חוצות שלמות • והשלישי להורות על הנקבה או על סמיכותה
 וזה בין

De regimine yod.

in posse meū. Rabi Salamō autē noluit hoc: & opinatus ē q̄ di-
ctio חמרת est continua dictioni¹ dñi: & eum cōpulit ad hoc pū-
ctuatione נח. nam si esset yod: ipsa yod cōnotationis esset² hayn
cū sciurek: oīs enim dictio binaria punctuata cū pleno ore cū
³plongēt cum lřa tercia & scđa non fuerit cū sceua ī rapiente:
id est apud me q̄ plenū os ipsius kamecz nō est ex raptu ipsius
sceua subsequētis. ⁴Prima qđ ē est pūctuatione cū sciurek: ut נח נח
חמרת. Verūtñ q̄⁵ iuenimus subsidiū opinioni rabi Salamonis
ex īterp̄tatione hierosolomitana dicere fortitudine & multitu-
dine laudis⁶ timet totus orbis Deum. Quāq̄ videatur q̄ iste
auctor notauit kamecz⁷ ipsius resc: & ideo īterp̄tatus est חמרת
discōtinuatū: qđ non fecit rabi Salamon q̄ scripsit q̄ sit conti-
nua⁸ dictioni Dei ut לזירת: & est dicendū q̄ rabi Salamon
non notauit kamecz⁹ resc: qm̄ hoc nō est necessariū ī grāmāti-
ca: licet sit cōtinua: & hęc etiā videt¹⁰ esse opinio rabi Dauid
kimhi in Samuele in expōne ביד, i. in manu: dicentis & possu-
mus¹¹ exponere ביד cōtinuatim: licet sit cum kamecz: & res cō-
tinuata deficit: & expositio eius est in manu¹² vnus hominum
meorū: & ratio apud me est: qm̄ aliquñ fm̄ oēs¹³ grāmāticos in
cōtinuatione venit kamecz loco pathah ut scripsimus in com-
mutatione¹⁴ punctoꝝ: quare magis cōgrua vident̄ uerba rabi
Salamonis q̄ uerba eorū: nam ipse bene potest respōdere¹⁵ ra-
tioni eorū: ipsi uero non possunt respōdere rōni eius contra
eos in dictione נח.

¹⁶Regimina uero tau ueniunt aliquñ in principio dictionis
& aliquñ¹⁷ ī fine: & aliquñ in p̄cipio & in fine simul. In p̄cipio
¹⁸aut trib¹⁹ regiminibus: vnū quidē in uerbo futuri ad signifi-
cādū p̄ns masculinū in singulari ut תדבר: & in pl̄ali ut תדברו.
Secundū ad significandū fœminā singularē p̄sentē²⁰ ut תדברי
& absentem תדברי: & plures p̄sentes תדברנה & absentes תדברנה.
²¹Tertium uero in nominibus ad significādū q̄ sint deriuata
a uerbis ut תנופה תנופה²² תנופה תנופה. In fine uero uenit in tribus
regiminibus. Primo²³ in p̄terito absq̄ additione alterius lřa
in masculo quidē p̄nti cum kamecz ipsius tau: & fœminæ p̄nti
²⁴cum sceua ipsius tau: ut שמרת שמרת: & cum additiōe mem in
p̄ntib²⁵ pl̄ibus masculis ut דברתם: & p̄ntibus fœminis cū ad-
ditione nun ut בקרתן. Secundo in noībus²⁶ ad significandum
pl̄itatē fœminæ cū holem in lřa p̄cedere tau ut חוצות²⁷ חוצות
שלימה. Tertio uero ad significādū fœminā seu cōtinuitatē eius:
& hoc

De regimine yod.

& sic etiā i medio dictiōis ut שִׁמְרֵךְ לְאִיּוֹב: cuius rō est שְׁרִיחֶיךָ & aliquā² auferē in cōiugatiōe וְפָעִילִי ut שָׁקֵר מִזֶּן: & in daghesclata אֶרְץ doce nos plus q̄ bestias terre: & aliquā addit i principio nōm l̄is radicalibus ut אֲדוֹרֵךְ אֶבֶן: & sic ēt in medio verbo ut וְהִאֲזִינוּ בְּדִרְוֹתָא.

¶ Regimina autē yod sunt septē. Primum autē absentis futuri tam singularis q̄ pluralis ut יָגִיד יָגִידוּ nunciabit nūciabunt: & raro ēt foeminis pluribus ut וְשָׂרָה הַפְּרוּת & dirixerūt vacca: & apud me yod indicat futurū: & additio nun & he in fine indicat sexum foemininū. Scdm qm̄ venit in fine p̄teriti ad indicandum loquentē pro se ut שָׁמַרְתִּי: & sic in nomie uerbi ut שָׁכַחְתִּי melius est dare me: aut cum additiōe nun p̄cedētis ut לְשָׁרַחְתִּי. Tertium qm̄ venit in fine imperatiui ad significandum sexū foemininū singularem ut לְבַשִּׁי. Quartū in fine dictionis in cōtinuatione ad significandū plures masculos ut רַבִּי אֲגִיד וְרַבִּי אֲגִידוּ verba aghur: & aliquā absq̄ continuatione: ut לְכִבְשֵׁי מַלְכֵּךְ p̄phetis meis ex corde eorū. Quintū aliquādo uenit in fine nomini ad ostendendū q̄ sint agnomina siue fuerint nōia uerborū ut שָׁכַחְתִּי: siue nomina familie ut רַאֲבִיבִי: & apud me in hac speciem ingreditur cum fuerit addita in fine uerbo ut אֲדוֹרֵךְ אֶבֶן dilexi cōtusionē: quā est ad indicandum agnomē uerbi dilectionis cōtusionis eius. Sextū quādo uenit in fine dictionū rationis: nam aliquā uenit ad significandū modū dispositiōis dictionis ut בְּלִי כֹלֵךְ p̄ter caleb: & בְּלִי כֹלֵךְ אֱלֹהִים וְלִי כֹלֵךְ אֱלֹהִים ut בְּלִי כֹלֵךְ אֱלֹהִים dñs alius & saluator non est p̄ter me. Septimū cū uenerit duplicata cū caph pausae inter media: vltima quidē ad signandū p̄ntiam foeminae: p̄cedens uero ad indicandū pluralitatē rei ut לְכִנּוּחֵיכִי: & aliquā absq̄ pl̄itate ut עֲלִיכִי. Propriū autē ei² ē defectio: nā repitur deficiens in oī impatiuo q̄scentiū pe yod ut שָׁכַחְתִּי: & sic fm̄ pl̄imos grāmaticos in dictiōe חֲזַרְתִּי q̄ est in uersū חֲזַרְתִּי חֲזַרְתִּי fortitudo mea & laus mea dñs: cuius vis est חֲזַרְתִּי: & sic īterp̄tatus ē onchlos fortitudo mea & laus mea: & rō eorū est qm̄ resc est in kamecz: si autē ēēt dictio cōtinua subsequētī ēēt in pathah: & sic ēt i Samuele p̄ regū ca. xxvi. scriptū ē הִיּוֹם בִּידִי tradidit te dñs hodie i manu: cuius yod est cū kamecz: & fm̄ eos deficit yod: & est sicut בִּידִי in manu mea: & sic īterp̄tatus ē ibi lonathan q̄ tradidit te Deus hodie

iiii E

in posse

בשמושי היוד

1 וכן באמצע התיבה כמו שריתוך לטוב שדינו שאריתוך * ולפעמים
 2 חסרה בבנין הפעיל כמו שקר מזין ובדגוש מלפנו מבהמות הרץ
 3 ולפעמים באה נוספת בראש השמות על האותיות השרשיות כמו
 4 אורוע אבן * וכן באמצע הפעלים כמו והאזניחו נהרות *
 5 **ושמושי** היוד הם שבעה * האחד לנסתר העתיד בין יחיד
 6 בין רבים כמו יגיד וגידו ועל המעט גם לנקבות
 7 הרבות כמו וישרנה הפרורת ולפי דעתי היוד מורה על העתיד
 8 ותוספת הנון הא בסוף יורה על הנקבה * והשני כי תבא
 9 בסוף העבר להורות המדבר בעדו כמו שמרתי וכן בשם הפעל כמו
 10 טובתתי או עם תוספת נון קודמת אליה כמו לשרתני *
 11 והשלישי כי תבא בסוף הצווי להורות על הנקבה היתידה כמו עורי
 12 לבשו * והרביעי בסוף התיבה בסמיכות להורות על רבוי
 13 הזכרים כמו דברי אגור ולפעמים בלי סמיכות כמו לנביאי מלכם *
 14 והחמישי כי לפעמים תבא בסוף השמות לאות היותם תארים
 15 בין שהיו שמות הפועלים כמו שכן * או שמות חיות כמו ראובני *
 16 ולפי דעתי לזה המין תכנס כשהיא נוספת בסוף הפעלים כמו אוהבתי
 17 לרוש * שהיא לאות תאר פעל אהבת הדישה * והששי כשתבא
 18 בסוף מלות הטעם כי לפעמים תבא להורות צד ענין המלה כמו
 19 זולתי כלב בלתי טהור כי היוד תורה צד ההפדרה והשלילה ולפעמים
 20 על המדבר בעדו כמו אלהים זולתי ומושיע אין בלתי *
 21 והשביעי כשתבא כפולה עם כף מפקחת באמצע האחרונה להורות
 22 לכה הנקבה והקודמת לפעמים להורות רבוי הענין כמו למנוחתי
 23 ולפעמים בלא רבוי כמו עלי * וסגולתה הוא החסרון כי
 24 נמצאת חסרה בכל צווי נחי הפה יוד כמו שב דע וכן לפי רוב
 25 המדקדקים במלת וזמרת אשר בפסוק עזי וזמרת יה שדינו וזמרת
 26 וכן תרגם אנקלוס תוקפי ותושבתתי וראיתם תיא היות הריש בקמץ
 27 ואלי היתה תיבה סמיכות לחברתה היתה בפתיח * וכן בשמואל שהוא
 28 אמלכים סימן כו כתוב נתנה יי היום ביד שתיוד בקמץ והוא לפי
 29 דעת אלה חסר יוד שדינו בידי וכן תרגם שם יוגרן ומסרך יי יומא

דין

בשמושי האלף

- 1 לא תפריש בין הא תתומה להא השאלה וכן גם כן כשתבא ההא
- 2 על יוד נקודה בשוא תבא והא בפתח גזול ודיוור תשוב נחרת כמו
- 3 תירעתם את לכן והשמוש השלישי הוא שמוש הקיום וזה
- 4 בראש מלת לא כמו תלא או בראש תיבות אחרות כמו הנגלה בגלית
- 5 והרביעי הוא שמוש הקריאה כמו הדור אתם ראו והשמוש
- 6 החמישי כשתבא בראש להורות צד מצוי חלק חלשון אשר נגזרה
- 7 ממנו התיבות החיא או הדומה לה כמו המולה שבאה ההא להורות
- 8 שוה השם נגזר או דומה אל הנגזר מן ההפעל וכן אש חכמים ההא
- 9 דומה למה שנגזר מן ההפעל ומן השמוש הזה הוא המורה על
- 10 הבנין רצוני לומר ההפעל או ההפעל בראשם גם בצווי הנפעל
- 11 כמו הנבא בן אדם ובמקורו כמו בהגלות ובבנין התפעל שכל אלה
- 12 נוספי הא בראשם כמו שכתבנו למעלה והשמוש הששי שתבא
- 13 להורות על סוג הנקבה בין בשמות כמו מנורה בין בפעלים נחרת
- 14 שקטה שכתב ואז היא מלעיל השמוש השביעי כשתבא בסוף
- 15 במפיק להורות על בנין הנקבה כמו והשקה השמוש השמיני
- 16 כשתבא בסוף במקום למד בראש כמו וילך חרנה לחרן
- 17 השמוש התשיעי כשתבא בסוף לרבויו צורות הפעלים כמו אשמע
- 18 אשמעה מה ידבר האל

ושמושי

- 19 האלף הם בשני דרכים הדרך הראשון
- 20 בא בראש פעלי העתיד להורות המדבר
- 21 בערו כמו אשב ראש השני בא באמצע התיבה להיות נמשך
- 22 להברת תנועת האות הקודמת וזאת סגולה מיוחדת לאלף שהיא
- 23 נמשכת לכל הנקודות זולת השורק גזול המשל בזה כי היא
- 24 תמשך אל הפתח כמו ואוריד באביר וישיבים ואל סגול כמו פלא
- 25 ואל קמץ כמו וקאם שאון ואל צרי כמו ראשת ואל חירק כמו
- 26 ראשון ועם חולם כמו ראש ועם קבוצ שפתים כמו מסעף פארת
- 27 וכן יש לה סגולה בנח ובהסתר ובחסרון ובתוספת כי לפעמים אלף
- 28 המדבר בערו נחה כמו בג מלכים סימן יא ואענה את זרע דוד
- 29 ופעמים נסתרת כמו אמר אלי אל תעלני בחצי ימי שדינו אומר

De regimine aleph.

non posuit differētiam inter he admirationis & he interroga-
tionis: & sic etiam qñ erit he² supra yod in sceua: tñc erit he in
pathah magno: & yod cōuertit mota ut לֵבָבִי si agno-
uistis Laban. Tertiū regimen est regimē affirmationis: & hoc
in principio dictionis לֵא ut לֵא: aut ī prīcipio aliaꝝ dictionū
ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ מִן הָאָדָמָה si discoopiēdo discooptus sum. Quartū ē regi-
mē uocationis ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ מִן הָאָדָמָה o generatio vos videte. Regimē
vero quintū quādo ponit in principio ad significādū aliquē
modū modorū partis linguæ a quo deriuata⁷ est illa dictio: aut
eius similis ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ q he uenit ad denotādū⁸ q hoc nomē de-
riuat: aut q sit simile deriuato a וְהָיָה: & sic וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ q he⁹ est si-
milis ei quod deriuat a וְהָיָה: & huius regiminis est significa-
re¹⁰ cōiugationē. i. וְהָיָה seu וְהָיָה ē in impatiuo נִפְעַל ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח
אֲדָמָה prophetiza fili hoīs: & in uena eius ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ
וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ q omnia ista sunt¹¹ addita he in principio ut su-
perius diximus. Sextum autē regimē quando ponit¹² ad signi-
ficādū sexum fœmininū tam in nominibus ut בְּנֵי אָדָם q in uer-
bis שְׂכָנָה שְׂכָנָה: & tunc est pducte. Septimum regimen qñ
uenit in fine¹³ cum excipiēte ad significādū cōnotationē fœ-
minini ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ. Octauū¹⁴ qñ ponit in fine loco lamed in prin-
cipio ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ: quod est ut לְבָבְךָ. Nonum quando est in fine
ppter multitudinē formarū uerborū ut אֲשַׁמְעָה מִהָרָרָה אֲשַׁמְעָה
audiam quid dicet dominus.

¶ Regimina autem aleph sunt duob² modis. Primus²⁰ qñ
dem quando est in principio uerborū futuri ad significādū
loquentem²¹ p se ut אֲשַׁבֵּר אֲשֶׁר אֲשֶׁבֶד in capite. Secundus uero
qñ est in medio dictiōis: quia sequit²² plationē motus littere
pcedentis: & hoc est proprium ipsi aleph q²³ sequitur omnia
puncta præter sciurek magnum: exemplum eius q²⁴ sequitur
pathah ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ: & seghol ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ
& kamecz ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ: & ceri ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ
& hirek ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ: & holem ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ
& collectionē labiorū ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ. Et sic ēt hēt qd ppiū ī gescēte
& latēte & ablatione & additiōe: nā aliqñ aleph²⁵ loquētis p se
est gescēs ut in.iii.lib. regū ca.xi. וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ & afflixi semē
Dauid: & aliqñ est latēs ut וְהָיָה כִּי תִּשְׁכַּח לְבָבְךָ dicā Deus
meus nō abscondas me ī dimidio dieꝝ meorū: cuius rō ē
& sic

De regimine scin.

Regimen vero scin qñ est in principio est vnũ tm̃ quod est regimen² relationis: nam ponit loco אשר qualis: vt שכנה לו cui hoc est ei אלו³ ש³ & vtp̃lm̃ erit punctũ eius seghol: licet aliquñ erit pathah vt דבורה⁴ q̃ insurrexi debora: & vnũ tm̃ in kamecz ut שאתה מדבר עמי q̃ tu loq̃ris mecũ: & vnũ tm̃ in sceua⁵ ut כדמה שם q̃ ipsi sunt bestia.

Regimen uero he est nouẽ modis. Primũ quidẽ: qm̃ aliquñ ponit he⁷ in principio dictionis cũ fuerit in pathah: aut in kamecz: aut⁸ in seghol ad notificandũ id qđ significat dictio in cuius initio ponit: & erit⁹ significatio eius אשר הוא qui est: aut אשר היא quæ est: & ponit in compõne p viã notare con. i. initio dictionũ¹⁰ cũ diminutione אשר qualis: nã cũ dicimus רוח האדם רוח spiritus hoĩs qui ascēdit sursum: expositio eius est spiritus eius: ¹¹ qui est hō qui est ascēdens supius: & iō errauit rabi Dauid kimhi¹² & Habib cũ eo: dicentes quidẽ q̃ iste littera he cum fuerint in p̃terito significant tm̃ אשר qualẽ¹³ ut הראה ליעקב בערים: cuius expositio est quæ uenit ad Iacob i Aegyptum: attñ fm̃ me¹⁴ expositio uera est אשר היא באה: quæ ipsa uenit: & nō est in hoc differētia inter noĩa & uerba: ¹⁵ exēplũ autẽ eius quæ est in pathah & post eã daghesc qđ est ut in pluribus הכרבה אחת & qđ¹⁶ nō est post eã daghesc vt אחת הכרבה bñ dictio vna: & exēplũ eius q̃ est i kamecz: & est illa¹⁷ post quã erit vna lfa leniũ ut הרך היא הרך בך: ¹⁸ & aliquñ ẽt q̃ sit post eam lfa gutturalis est i pathah vt עבדי¹⁹ fuus hebreus: & raro erit i seghol ut כדחכם q̃s sicut sapiēs. ²⁰ **S**cđm regimẽ est qñ erit he in principio dictionis ad significandũ²¹ dubiũ: & hoc erit via admirationis: aut via interrogatiõis²² tã in principio nominũ q̃ in principio verborũ q̃ ẽt in principio dictionũ rōnis: exēplũ²³ nominũ si nonagenaria: exēplũ verbi המלך המלך si regnās: exēplũ dictionis²⁴ בי עזרתו si nō est iuuamẽ meũ mihi, si aut uenerit post eam lfa gutturalis erit i pathah²⁵ magno: & hoc ut plm̃ vt האיש בניי si vir vt ego. si uero nō fuerit post eã lfa gutturalis erit²⁶ in rapiẽte pathah vt השמע אם si audiuit ppl̃us: & aliquñ in lfa gutturali erit seghol ut²⁷ האמור: attñ qñ dubiũ fuerit loco interrogatiõis si post he fuerit lfa²⁸ cum sceua moro licet non fuerit gutturalis: tunc erit he i pathah magno ut²⁹ השמנה היא an p̃guis sit: si in agris: & ideo dixit ben Hezra q̃ est he admirationis: nam ipse

ii E

non

בשמוש שין

1 **ושמוש** תשין בהיותה בראש הוא אחד לכד שהוא שמוש
2 הצרוף כי תבא במקום אשר כמו שפכרה לו שין
3 אלהיו ועל הרב תהיה נקודה בסגול אך לפעמים תבא בפתח כמו
4 שקמתי ודבורה ואחת באה בקמץ שאתה מדבר עמי ואהרן בשווא
5 שהם בהמה:

6 **ואולם** ההוא שמושיה תשעה הראשון כי לפעמים תבא הא
7 בראש התיבה כשהיא נקודה בפתח או בקמץ או
8 בסגול להודעת הענין שתורה התיבה שנפלה עליה בראשה ותהיה
9 הוראתה אשר הוא או אשר היא ובאה בהרכבה בדרך נוטריקון
10 חסר אשר כי באמר רוח האדם העולה היא למעלה פירושו רוח מי
11 שהוא אדם אשר היא עולה למעלה ולזה נשתבש רבידוד קמתי
12 והחביב עמו באמרם כי התיך חללו כשהן על עבר תורניה אשר לכד
13 כמו הבאה ליעקב מצרים פירושו אשר באה ליעקב במצרי ולפי דעתי
14 פירושו האמתי אשר היא באה ואין בזה הפרש בין השמות והפעלים
15 משל הבאה בפתח ואחריה דגש שהוא על הרב תצדיק אבר ואשר
16 אין אחריה דגש כמו הברכה אחת ומשל הבאה בקמץ והיא
17 כשהבא אחריה אחת מאותיות הרפיון כמו העולה היא הרך כך
18 אך לפעמים גם כשאחריה אות גרזנית תבא בפתח כמו העבר
19 העברי ועל המעט תבא בסגול כמו מי כותחכם:

20 **והשמש** השני הוא שתבא ההא בראש התיבה להורות
21 על הספק וזה יהיה דרך תימה או דרך שאלה
22 בין בראש השמות בין בראש הפעלים בין בראש מלות חטעם משל
23 השמות הכת תשעים משל הפעל המלוך תמלוך משל המלה
24 האם אין עזרתי כי ואם תבא אחריה אות גרזנית תנקד בפתח
25 גדול וזה על הרב כמו האיש כמוני ואם אין אחריה אות גרזנית תבא
26 בחטף פתח כמו השמע עם ולפעמים באות גרזנית תבא בסגול כמו
27 האמור אך כשהספק במקום שאלה אם אחרי ההא תבא אות
28 נקודה בשוא נע ואף כשאין גרזנית תבא הנח בפתח גדול כמו
29 השמנה היא הבמתנים ולכן אמר בן עזרא שזה להא התימה כי הוא
לא

בשמושי הכף והשין

- 1 מורכבות ממלת מעם והיא סיבת השתי ממין ברבן ומאזותיות
- 2 הפנוים שכתבנו בפנוי השמות ובמקום הלמד תבא לידך לו לנו
- 3 לכם להם ליד לה לכן להן גם מלת אל ומורכבית שהם אלי אליוך
- 4 אליו אלינו אליכם אליהם אליוך אליה אליהן או עלי עליך עליו עלינו
- 5 עליכם עליהם עליך עליה עליהן או מלת בעבור או בשביל
- 6 ומורכביתם ותמורת הבית במלות הטעם על הרב הן בי כך בו
- 7 בנו בכם בהם כך בה בכך בהן אף כי לפעמים אפשר שנאמר שתבא
- 8 תמורת על וכיוצא בה כפי מה שכתבנו בשמושית :
- 9 **אלה** הם שמושי האזותיות אשר להם מבא בהרבת המאמר
- 10 ואמנם האזותיות המשמשות לרבו ולזכר ולנקבה
- 11 ולמדבר בערו ולנמצא ולנסתר ולעתידי ולשמוש שם הפעל הגדר
- 12 כבר התבארנו במקצת בשערים הקודמים : ואין תמורתן מלת
- 13 טעם זולת מה שכתבנו פה כי אם תמורת הכף לבר שבמקומה מלת
- 14 כמו ומלת בגון : המשל בזה כיכמוד בפרעה כמו פרעה :
- 15 **אמנם** האזותיות המשרתות הנשארות ודיניהן כבר בארנו
- 16 מקצתם בשערים הקודמים זולת שמוש הכף והשין
- 17 וההא והאלף והיור והתו והנון והווי בפרטי דיניהם ואף שהרבה
- 18 מהם ראויים לנפרדים איחרנו לכתוב אתם עד כה כדי לחבר כל
- 19 כללי השמוש בשער אחד ולכן נניח להן סימן ונפרש ארזן על פי
- 20 סימניהן והוא כשהאיתנו ונתחיל אם כן מן הכף ונאמר :
- 21 **והנה** שמושי הכף בהיותה בראש לשני ענינים כי לפעמים
- 22 תבא לדמות דמיון גטור באמת ולפעמים תבא לדמות
- 23 בהסרון בלא צמצום וכיון משל הראשון בכל אשר אני מראה אתך
- 24 בחר משל השני כחצות הלילה כדברים האלה כמעט וגרים בה ויהי
- 25 כמחריש :
- 26 **והנה** לפעמים יהיה הדמיון מפאת אחד הדומים ואז תבא
- 27 הכף בראש אחד כגון הפרים ומנשרה פראובן
- 28 ושמעון יהיו לי ולפעמים יהיה הדמיון מפאת שני הדומים יחד ואז
- 29 תבא כף בראש כל הדומים כמו פעמי פעמך בסוסי בסוסיך :

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

[illegible]

ש	יג
ס	יד
ו	טז
ב	יז
ה	יח
כ	יט
ל	כא
מ	כב
נ	כד
ז	כה
ח	כו
צ	כז
ק	כח
ר	כט
ש	ל

en

בשמושי הבית

1 והתשיעי במקום הא הזהרעה כמו בשמחת בקציר ביתו בשמחת
 2 בקציר מזרה הסמיכות ולכן לא תירא לתניח שמוש בית בתיבת
 3 הסמוכה כי אם על זה הצד כלומר בשמחת הקציר :
 4 **הצר** העשירי להורות הענין הקרוב הסמוך כמו ויכל
 5 באלהים ביום השביעי שפירשו סמוך ליום
 6 השביעי אליבא דרבי שמעון דאמר בשיר ודם שאינו יודע עתיו
 7 ורגעיו צריך להוסיף מחול על קדש הקב"ה שיודע עתיו ורגעיו נכנס
 8 בו בחוט השערה ונראה כאילו כלל בו ביום : הא לך עשרה צדי
 9 שמוש בית :

10 **אך** אמנם לפעמים תחסרנה הבית והלמד והן מובנות
 11 לפי הענין כמו אם בית אישה נדרה כלומר בבית
 12 ויבאו ירושלם כלומר לירושלם : ולפעמים תבא תאחת במקום
 13 חכמתה רצוני לומר הא במקום למד כי כל מלה שצריכה למד
 14 בתחלתה הטייל לה הא בסופה כמו וילך חרנה שהוא כמו וילך לחנו
 15 והחמשי הוא מה שאותו הזולת או שהוא התחלה
 16 **והדרך** שאותו הוא הזולת או שהוא גבול שאל עצמות
 17 אתו נתלה הזולת והוא גבול הנודד באמת כי הוא הפעול המגביל
 18 באמת פועל הפועל ועליו יעבור כמו ראובן למד את האוכלים לחם :
 19 הרי את הזרה על פעולי הלימוד אשר עליהם יעבור פועל הלימוד
 20 כי גם האוכלים וגבילים מלת את הלחם שהוא מגביל פועל האכילה
 21 והנה שם האוכלים התחלה לזה הגבול וגבול מגביל פועל הלימוד :
 22 הא לך חמשה דרכי השמוש בגטות השמות אשר הארבעה
 23 הראשונים הוא באותיות והאחרון במלת הטעם לבר :

24 **וגם** לארבעה הראשונים יש מלות הטעם מיוחדות משתנות
 25 בהוראה לאותיות שזכרנו : וזה כי במקום המם תבא
 26 מלה פשוטה שהיא מן : ושתיים מורכבות כמו שלי שלך שלו
 27 שלך שלה שלנו שלכם שלכן שלהן שהן מורכבות מן השין שהוא
 28 מקום אשר ומלת לי ולך וכולי או כמו ממני ממך ממנו ממך ממנת
 29 ממנו מכם מהם מכן מהן ולפעמים בתוספת הא בסוף מהנה שהין
 מורכבות

בשמוש הבית

1 וְעָצָם הַשָּׁמַיִם לְמוֹתָר שְׁפִירוֹשׁוֹ לְעִנְיָן הַטּוֹהֵר וְכֵן כְּדָבָשׁ לְמַחֲוֶק
2 לְעִנְיָן הַמְּתִיקוֹת : וְהָאֲרֵבָעָה עֶשֶׂר לְהוֹרוֹת עַל הַחֹמֶר כְּמוֹ כָּל
3 הַכִּלִּים לְזֶהָב וְלַכֶּסֶף : הַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר לְחֵלֶק חֲחֵלֶק מִן הַכֹּל כְּמוֹ
4 וְכָל דָּם לֹא תֹאכְלוּ כָּל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם לְעוֹף וּלְבִהֵמָה :
5 הַשֵּׁשֶׁה עֶשֶׂר בְּמָקוֹם תְּמוֹרָה כְּמוֹ וְהָיָה לָהֶם תְּלַבְנָה לְאַבֵּן וְהַחֹמֶר
6 הָיָה לָהֶם לְחֹמֶר שְׁפִירוֹשׁם תְּמוֹרָת אֲבָן וְתְמוֹרָת חֹמֶר :
7 הַשְּׁבָעָה עֶשֶׂר בְּמָקוֹם עֵד כְּמוֹ וְיֵצֵר לֹאֲמַנּוֹן לְהַתְחַלּוֹת כְּמוֹ עֵד
8 הַתְּחַלּוֹת : הַשְּׁמִנָּה עֶשֶׂר בֹּא לְשִׁבּוּעָה כְּמוֹ לְתוֹרָה וּלְתַעֲוִיָּה :
9 הַתְּשָׁעָה עֶשֶׂר בְּמָקוֹם הָאֵל הַחֹדֶעָה כְּמוֹ אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ נִשְׁעַן עַל יָדוֹ
10 שְׁפִירוֹשׁוֹ הַמֶּלֶךְ : אֵלֶּה הֵם שְׁמוֹשֵׁי הַחֹמֶר אֵף שֶׁאֵין כָּלם מוֹרִים קִנְיָן
11 אֶךְ אֲמַנְסֵם לְפִי שְׁבוּרָבִים יוֹרוֹ קִנְיָן וְאֲשֶׁר לֹא יוֹרוֹ קִנְיָן וְלֹא צָר מִצְרֵי
12 הַקִּנְיָן אֵין לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּם אֲלֵא בְּמָקוֹמָם לְכֵן זְכַרְנוּ כָּלם כְּאַחֵד בְּזוֹת
13 הַדְּרָךְ הַשְּׁלִישִׁי בְּשְׁמוֹשֵׁי הַקִּנְיָן :

ובשמוש

14 הַרְבִּיעִי יִהְיֶה הַזּוֹלָת אֲשֶׁר בּוֹ הַזּוֹלָת רָל שְׁחֹא
15 הַתְּחַלּוֹת שְׁבַת הַזּוֹלָת אוֹ שְׁחֹא גְבוּל שְׁבוֹ
16 נִתְּלָה הַזּוֹלָת וְהַעֲבָרִים הִנִּיחוּ אוֹת הַבֵּית לָזֶה רַשְׁמוֹשׁ וְגַם זֶה יִפְרֹד
17 לְעֵשֶׂרָה צְדָדִים :

הראשון

18 לְהוֹרוֹת הַחֹמֶר כְּמוֹ לְעֵשׂוֹת בְּזֶהָב וּבַכֶּסֶף
19 וּבְנִחְשֵׁת וְזֶה דַּעַר בֶּן עֲזָרָא בְּאַמְרוֹ
20 בְּמִרְאֹת הַצּוֹבֵאוֹת בֵּית בְּמִרְאֹת בְּמָקוֹם מִם רִצָּה לֹמֶר בְּמָקוֹם
21 הַחֹמֶר שְׁתוֹרָה עָלָיו הֵמָּם בְּאַחַת מִהוֹרְאוֹתֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁפָּתַכְנוּ לְמַעַלָּה
22 הַשְּׁנִי לְהוֹרוֹת הַכִּלִּים כְּמוֹ הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר : הַשְּׁלִישִׁי
23 לְהוֹרוֹת זִמָּן כְּמוֹ בְּהַנְחִיל עֲלִיּוֹן גּוֹיִם : הַרְבִּיעִי בְּמָקוֹם עִם כְּמוֹ
24 בְּסִפְרָה בְּמִדְבַר סִינַי הֵרָק אֶךְ בְּמִשְׁה סִימָן יֵב וּמִתְרַגְּמִינָן הַלְלוּ
25 בָּרַם עִם מִשְׁה מִלִּיל : הַחֲמִשִּׁי לְהוֹרוֹת עַל מָקוֹם הַעֲמִידָה כְּמוֹ
26 וְיוֹסֵף הָיָה בְּמִצְרַיִם : הַצֵּד הַשְּׁשִׁי לְהוֹרוֹת אֲמָצַע הַתְּנוּעָה כְּמוֹ
27 אֲנָכִי בְּדֶרֶךְ נִתְּנִי יוֹ : הַשְּׁבִיעִי לְהוֹרוֹת הַעֲרָךְ וְדָמִי הַשְּׁוֹי כְּמוֹ
28 בְּכֶסֶף מִלֵּא יִתְּנֶנָּה וְכֵן וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁה : הַשְּׁמִינִי
29 לְחֵלֶק כְּמוֹ וְהַחֹמֶר בְּבִשָּׁר וּבְלֶחֶם :

והתשיעי

De regimine lamed.

וּכְעֵצֶם הַשָּׁמַיִם לְמוֹרֶם : & sicut substantia coeli mundicia. i. in dispo-
mundicia : & sic כְּרֵכֶשׁ לְמִתְקָן ut mel dulcitudini. i. in dispo-
dulcitudinis. Quartusdecim⁷ significat materiā ut הַבְּלִיטִים בַּיָּם
oīa uasa auro & argēto. Quintusdecim⁸ ad diuidē-
dum partē a toto ut וְלִבְרֵכָה וְלִעֲוָה מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם לְעֵוָה כָּל
& oēm sanguinē non comedetis in oībus habitationibus v̄ris
volatilib⁹ & bestiis. Sextusdecimus p cābio וְהָיָה לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לֶאֱכֹל
habuerūt lateres saxi & bitumē¹⁰ cemēto. i.
vice lapidum & vice cementi. Decimusseptimus pro דָּךְ vsq¹¹
ut וְהָיָה לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לֶאֱכֹל & molestum fuit Amnon aegritudini. i.
vsq¹² ad egritudinē. Decimus octauus ponitur ad iusiurādum
legi & testimonio. Decimus nonus p he noti-
ficationis ut וְהָיָה לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לֶאֱכֹל : qui regi adheret sup eius ma-
nū: cuius expositio est rex; hæc sunt regimina lamed: & licet
non omnia significant possessionē: quia tamen plurima eorū
significant possessionē: & quæ non significant possessionē nec
modū aliquem ex modis¹³ possessionis non est faciendum de
eis regimen nisi in locis suis: ideo recitauimus omnia simul in
hoc¹⁴ modo tertio regiminū possessionis.

CIn regimine aut quarto erit aliud in quo sit aliud. i. q¹⁵ est
principiū in quo est aliud: seu est terminus a quo¹⁶ depēdet
aliud: & hæbrei ponunt litterā beth huic regimini: & hoc etiā
diuiditur¹⁷ decem modis. **P**rimus ad significandum
materiam ut וְהָיָה לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לֶאֱכֹל: ad faciendum cum auro
cum argento¹⁸ & cum ære: & hæc est opinio ben Hezre dicē-
tis¹⁹ בְּרֵאשִׁית הַצֹּבֵאוֹת cū spēculis hostilibus: beth pro mem. i. lo-
co²⁰ materiæ quā significat mem fm vnam suā: significatio-
nū ut superius diximus. Secundus ad significandū instrū-
mentū ut וְהָיָה לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לֶאֱכֹל: laudate eum cū sono cornu. Ter-
tius²¹ ad significandum tps ut וְהָיָה לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לֶאֱכֹל: faciendo excelsus
hæreditare gentes. Quartus p דָּךְ ut²² in lib. Numeri ca.
xii. כִּי מִלֹּאֵהֶם מִן הַבְּלִיטִים מִן הַבְּלִיטִים מִן הַבְּלִיטִים: cuius in-
terpratio ē si solū²³ cū Moise locutus ē. Quint²⁴ ad significandū
locū statiois ut וְהָיָה לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לֶאֱכֹל: Ioseph aut fuit in ægypto. Mo-
dus sextus ad significandū mediū mot²⁵ ut²⁶ וְהָיָה לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לֶאֱכֹל: ego
aut ī viā direxit me dñs. Septim²⁷ ad signandū ptiū & pecuniā
ptiū ut²⁸ וְהָיָה לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לֶאֱכֹל: & ut וְהָיָה לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לֶאֱכֹל: & fuit Israel p muliere. Octauus²⁹ ad diuidendū
& qd remāsīt inter carnē & inter panem.

Nonus

De regimine lamed.

litiū ad miscēdū cōtentionē, i. q. carbones sunt facti & apti ad
 prunas & ligna ² ad ignem: & vir litiū ad miscēdū cōtentionē:
 & hoc nō est regimen materiæ ut dixit ³ Habib: qm̄ vir litium
 qui uenit ad similitudinē non est materia ad miscēdū cōtentionē:
 & sic ⁴ videt̄ ex interpretatione rabi Ioseph carbones ad prunas
 & ligna parua ad ignē & vir ⁵ litiū ad miscēdū cōtentionē: & sic
 exposuit rabi Salamō carbones ad prunas & ligna ⁶ ad ignē &
 vir litiū factus est ad miscēdū cōtentionē: ac etiā apparet q. hoc
 sit uerū: qm̄ non ⁷ interpretatus est & ligna ⁸ cuius targū est li
 gna simplr: nisi קסי, i. ⁸ ligna parua cū qbus accendūt focum.
 Quintus ⁹ ad relationē ut in puerbiis ca. vi. רע, מאשה מן השמים cu
 stodiēdo re a muliere mala: cuius expō est ut te custodiant ¹⁰ a
 mala muliere: & fm̄ hoc est copulatū relatiue ei qd̄ scriptū est
 in fine ¹¹ textus p̄cedentis in quo dixit: & via vitæ increpationes
 disciplinæ ad custodiēdū te: ¹² cuius qdem expō est & via vitæ
 est paupertas & poena ut custodiāt te: & in hoc ¹³ notificauit nō
 bis q. paupertas & castigationes sunt via vitæ cōseruātes hoīem
 a praua muliere: ¹⁴ nam ipsa nō vult paupertatē & castigationes
 sed diuitias & collectionē fortunarum ad satiffaciendū ¹⁵ suo
 appetitui cum sit tanq̄ ciuitas aperta absq. mœnibus. Sextus
 ad indicandū ¹⁶ finem ut in Genesi cap. i. יו מאורות ברקיע השמים, i. ut
 fiant luminaria in firmamēto coeli ¹⁷ ut
 diuidāt inter diē & iter noctē. Septimus p. hy supra ut ¹⁸ in Sa
 muel cap. v. דגון נופל לפניו, dagon cadens faciei eius: cuius inter
 pretatio arāmea est dagon cadens supra faciem eius: ¹⁹ & sic
 arāmea zabolon sup littore maris. ²⁰ Octau⁹ ponit loco mem
 tēporis seu loci ut in Genesi cap. xxi. ²¹ ואולם לה שם העיר לראשונה
 eniūero luz nomē ciuitatis priō: & interpretatio eius ē luz nomē
 ciuitatis ²² antea: & exēplū loci ירושלם בגבעון אשר לבמה אשר
 nit in excelsū Ghibeon Hierusalē: ac si diceret ex ²³ excello.
 Nonus ponit p. beth: ut in psal. xlv. לרקמות תוכל, i. recamis ²⁴ ad
 ducetur: & interpretatio eius in uestibus suis figuratis offe
 rēt oblatiōes suas. ²⁵ Decim⁹ p. את & signat actū ut i. Hieremia
 ca. xl. ויקח רב טבחים לירמיהו, & accepit p̄iceps ²⁶ macelli Hieremię
 qd̄ est Hieremiā, xl. ad mostrādū ²⁷ futurū vt in Gen. cap. vii.
 כי ימים עוד שבעה, nam diebus adhuc septē: & interpretatio eius
 est ²⁸ nā in tpe dieꝝ adhuc septē in futurū. xii. signat dispōnē
²⁹ rei vt לביטח תושבני: quiete pones me, xiii. ad pprietatē rei ut
 וכעצם

בשמושי הלמד

1 מדינים לחרחר ריב שפירושו שיהפך עשוי ומוכן לגחלים ועצים
 2 לאש ואיש מדינים לחרחר ריב ואין זה שמוש החמר כמו שסבר
 3 החביב שהרי איש מדינים שבא לדומה אינו חמר לחרחר ריב וכן
 4 נראה ממה שתרגם רב יוסף טרסקל לגומרי וקיס לנורה ונברה
 5 הניגרא מהרהי כהותא : וכן רש"י פירש פהם לגחלים ועצים
 6 לאש ואיש מדינים עשוי לחרחר ריב ועוד יוכיח על זאת כי לא
 7 תרגם ועצים ואע"א שזהו תרגום עצים סתם אלא וקיס שיהם
 8 העצים הקטנים שמדליקין בהם את המדורה : והחמשי
 9 לצרוף כמו לשמרך מאשת רע משלי סימן ו' דמתרגמינן דהנטרין
 10 מן איתתא בישתא ולפי זה דהוא דבק בצרופו אלא דהכרחי בסוף
 11 הפסוק הקודם שאמר ודרך חיים תזכחות מוסר לשמרך וגו'
 12 דמתרגמינן ואורחא דחיי מסכנותא ומרדנותא דתנטרין וגו' ובזה
 13 הודיענו העניות והיסורין הם דרך חיים ששומרים מן האשה הרעה
 14 כי אין תפצה בעוני ויסורין כי אם בעושר וגבורת חיל למלאות
 15 תאותה שהיא בעיר פרוצה אין לה חומה : והששי להורות
 16 על התכלית כמו בבראשית סימן א' ירמי מאורות ברקיע השמים
 17 להכדיל בין חיים ובין חלילה : והשיביעי במקום על כמו
 18 בשמואל סימן ה' דגון נופל לפניו ומתרגמינן דגון רמי על אפוחי
 19 וכן זבולון לחוף ימים ישכון ומתרגמינן זבולון על ספר ימא :
 20 והשיביני בא במקום מס חזמן או המקום כמו בבראשית סימן כא
 21 ואולם לזו שם העיר לראשונה ומתרגמינן וברם לזו שם דקרהא
 22 מלקרמין : ודמיון המקום ויבא לבמה אשר בגבעון ירושלם כמו מן
 23 הבמה : והשיביני בא תמורת בית כמו במזמור מה לרקמות
 24 תובל ומתרגמינן בלבושיתון ציורין יקרבו קורבניהון :
 25 והעשירי במקום את מורה הפעול כמו בירמיה סימן ט' ויקח רב
 26 טבחים לירמיהו שהוא כמו את ירמיהו : והאחד עשר להורות
 27 על העתיד כמו בבראשית סימן ז' כי לימים עוד שבעה ומתרגמינן
 28 ארי לזמן יומין עוד שבעה : והשנים עשר להורות על תכינת
 29 הדבר כמו לבטח תושביני : והשלשה עשר ליחוד ענין כמו
 וכעצם

בשמושי הלמד

1 ואחת עשרה הוא מן הזולת שהוא התמורה כמו מקור מחצבים שם
2 יחנו צדקות יי ושתים עשרה מן הזולת שהוא חצר המיחד
3 כמו שאנתי מנהמת לבי אלה הם שמושי המם שהוא שמוש הזולת
4 על הדרך השנית

ועוד

5 שלישיית יהיה הזולת שלו רצוני לומר שהוא החתלה
6 שלה נקנה זולתה או שהוא גבול שנקנה לו הנתלה
7 בו מה שיעשה בשמוש אורת למד בלשון העברים משל הראשון
8 לבנימין נתן משל השני עשה לך והנה יהיה הזולת שלו על
9 השערה עשר צדדים כמספר שמושי הלמד

הראשון

10 להורות על הקנין שמתחיל ותופש הקונה כמו
11 לוי הארץ והשני על הקנין שקונה האדם
12 כמו יי אלהים נתן לי לשון לימודים והשלישי במקום בשביל
13 כמו בבראשית סימן כר ואשר דבר לי שפירש רש"י לצרכי כמו עלי
14 וכן בסמן כ אמרי לי אחי הוא שתרגם אנקלוס אמרי עלי וכן בסימן
15 כו וישאלו אנשי המקום לאשהו תרגם אנקלוס וישאלו אנשי אתרא
16 על עיסק איתתיה ולכן אין לתמוה על מה שכתב רש"י כל לי
17 ולו ולרם הסמוכים אצל דבור מפורשים בלשון על ותרגום שלהן
18 עלי עלותי עליהן שאין נופל אצל דבור לשון לי ולו ולרם אלא אלי
19 אליו אליהם ותרגומו עמי עמיה עמהן אבל אצל אמירה נופל לי ולו
20 ולרם עד כאן לשוננו כי הוא זל לא אמר שלא ימצא אצל אמירה לי
21 שפירושו בשבילי אלא שאין לי אצל דבור שפירושו אלי כמו שהוא
22 נמצא אצל אמירה ולכן אין צורך לדחוק החביב שכתב שלא אמר
23 זה רש"י אלא על הדבור הנבואי לא על הדבור המוחש ואין נראין
24 דבריו שהרי אין הפרש בגוי הלשון בין הדבור הנבואי והראוי לחוש
25 כל אדם והדרך הרביעי יאמר על מה שאליו ושתנה
26 המשתנה כמו והיו לרם ביבשת והיו לכנים ופתחו תרבותם לאתים
27 וחניתותיהם למזמרות אף כי החביב סבב החמר שממנו השנוי עם
28 מה שאליו ושתנה ולא ראיתי הכרח לדבריו ואפשר שמזה המין
29 יהיה מר שכתוב במשלי סימן כו פתם לגתלים ועצים לגאש וגאיש
מדינים

De regimine lamed.

Vndecimo ab alio qđ est cambiū ut ¹קחל מחצית שם יתנו צדקות ²ut a uoce p̄trahētibz sagittas ibi ³narrent iustitiā dñi. Duodecimo ab alio qđ est modus proprius ⁴ut שאתי כנחמת לבי rugiui a gemitu cordis mei: hac sunt regimina mem: qđ est regimē ipsius alius ⁵scđo mō. **T**ertio aut mō erit aliud ipm hoc est qđ sit principiū ⁶quo possidetur aliud ab eo seu sit termin⁷ cui possidet depēdens ⁸ab eo: qđ qdem sit in lingua habraica cū regimē lēfā lamed: exemplū primi ⁹בנימין נתן Beniamin dedit: exemplū scđi ¹⁰לך וישלך fac tibi. Aliud autē ipsum erit ¹¹xix. modis ut est numerus regiminū lamed. **P**rimus qđē ad signīficandum possessionē quā retinet & accipit possidens ut ¹²לך Deo est terra. Secundus possessionē quā possidet hō ¹³ut dñs Deus dedit mihi linguā eruditor¹⁴. Tertius loco pp ¹⁵ut in Gen. ca. xxiii. ¹⁶וואשר דבר לי & q loquit¹⁷ est mihi: qđ exposuit rabi Salamō necessario meo sicut ¹⁸לך de me: ¹⁹& ē in ca. xx. ²⁰אמר לי אחי רוא: dic mihi q frater tuus sū qđ interpretatus est onchlos arāmeus dic de me: & ē in ca. ²¹xxvi. ²²וואשר דבר לי & interrogauerūt viri illius loci vxori eius: & iterptatus ē onchlos & iterrogauerūt hoīes terrā ²³de re uxoris eius. Quare nō est mirandū de eo quod scripsit rabi Salamon q omnia uerba ²⁴לך mihi ²⁵& ei & eis repta apud loquendū interpretari debēt p ²⁶לך de: & interpretatio arāmea ipsorū est ²⁷de me de eo de eis: nā nō cōgruit apud loquendū mihi ei & eis: nisi ²⁸אלי ארלי ארלי de me ²⁹de eo de eis: quorū interpretatio ³⁰עמי עמיה עמיה: sed apud dicēdum bene cōgruit mihi ei ³¹& eis: hac ille. Auctor autē iste nō dixit non repiri apud loquendū mihi. i. ³²pro me: sed nō reperiri apud loquēdū mihi. i. de me sicut ³³reperit apud dicendū. Vnde nō cōuenit oppō Habib dicentis q hoc non dixit ³⁴auctor iste nisi de loquela pphetica nō aut de sensibili: nec placēt mihi ³⁵uerba eius: nā nulla ē dīa circa cōgruitatē linguā iter locutionē pphetica & cōueniētē sensui ³⁶hoīum. Quarto aut mō dī de eo ad qđ cōuertit³⁷ cōuertibile ut ³⁸והו לדם ביבשת & erunt sanguini in sicco ³⁹לכנים & erit pediculis ⁴⁰וכתתו חרבותם לאת ⁴¹והניחותיהם לכמות: licet Habib ⁴²ofusit materiā ex q fit cōuersio cū ⁴³eo ad qđ cōuertit⁴⁴: & nullā uidi necessitatē in uerbis suis. Et forte q est huius spēi ⁴⁵illud dictum prouerbiorum capitulo, xxvi. ⁴⁶פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מריס לחרור ריב ⁴⁷sicut carbones prunis & ligna igni sic vir litium

De regimine mem.

in uocando tm: vt Isaiæ ca. xliii. וְלֹא אֹתִי קָרָאתָ יַעֲקֹב כִּי יִגַּעַת כִּי יִשְׂרָאֵל
non me inuocasti iacob q̄a laborasti in me² Israel: nam iacob
& Israel sunt principia uocandi & laborandi in Deo:³ & termi
nant excitationem prophetæ excitantis populū: & hoc est in
tentum⁴ primum.

⁵ Et aliquādo uenit he in principio nominis ad significan
dum uocationē⁶ & excitationē ut ישראל pulchrū Israel:⁷ vlt
terius erit aliud: ip̄m id ex quo puenit aliud sicut ex principio
⁸ & termino alius ip̄sius: ut מִי יֵצֵא דִרְבֵּר a dño egressa est res: nā
Deus est principiū⁹ uerbi egressionis, cum uero dicimus res
egressa est a domino: res quidem est principiū egressionis: &
dominus¹⁰ est terminus terminās aliud ip̄m quod prouenit &
factum fuit ab eo.

¹¹ Esse aut̄ ab alio ip̄so dicit̄ duodecim modis:¹² qui dicunt
regimīna mem apud grammaticos¹³ habreos. ¹⁴ Primo
quidē ab alio quod est materia ut מְזֵמֶר קִרְצֵת a materia creat̄
sum. ¹⁵ Secūdo ab alio quod est agens ut אִשָּׁה מְשֻׁבֶּלֶת a do
mīno mulier prudens. ¹⁶ nam ei tantum cōuenit tale uerbum:
ipse enī tantūmodo eligit mundū ab imundo. ¹⁷ Tertio ab
alio quod est cōiunctū causæ ut צִיּוֹן אֲבֵלוֹת מְבֵלֵי בְּאֵי מוֹעֵד
Syon lugent¹⁸ a nō uenientibus ad solēnitatem. Quarto ab
alio quod est priuatio: ut יוֹבוֹ מְרוֹקְרִים מְתוֹכּוֹת שִׁי¹⁹ quonīā
istī extrabuerunt cōsumpti a sterilitate agroz. i. ex priuatione
fructuū agrorum. ²⁰ Quinto ab alio quod est loco principii
motus & translationis vt נִסְעוּ הַגִּידִּגְוֶה²¹ abinde recesserūt
ad ghodghod. Sexto ab alio quod est p̄cipium temporis ut
מֵאֵל מִי מְקֻדָּשִׁים²² terra fieret. Septimo ab alio quod est²³ pars ut
וְאֵל מִי מְקֻדָּשִׁים & ad quem ex sanctis reuolues. Octauo ab alio quo²⁴ dat̄
melius ut מְזֵמֶר מְזֵמֶר בְּכֶף וּמְזֵמֶר תְּבוֹאָתָה²⁵ melior est acquisitio
eius a negociatiōe argēti & auri purissimi fructus eius. ²⁶ Nono
ab alio quod possidet vt כִּמְךָ הָבֵל a te totum: & hæc est possessio
de qua²⁷ loquitur Effodeus: nō possessio quæ est ei qui dedit
possessionem quæ significat lāmed: ²⁸ ut itellexit Habib ex uerbis
eius & ip̄rudēter redarguit cōtra eū. ²⁹ Decimo ab alio qd est
distinctū a uerbo qd Habib appellat id³⁰ מִן denudatū alio
regimine ut וְאֵל תְּהַעֲלֶם מְתַנְהוּ & ne te ocultes a dep̄catiōe mea.

iiii D

Vndecimo

בשמוש המם

1 בקריאה לבר כמו בישעיה סימן מג ולא אתי קראת יעקב כי יענת כי
2 ישראל וזה כי יעקב וישראל הם התחלות הקריאה והגיעה באלות
3 ומגבילים את הערת הנביא המעורר את העם שורה הוא המכונן
4 הראשון :

ולפעמים

5 תבא הא בראש השם להורות על הקריאה
6 וההערה כמו הצבי ישראל :
7 יהיה הזולת הוא אשר ממנו יהיה זולת כמו מן התחלת
8 וגבול מה שמן הזולת כמו מייצא הדבר כי יי הוא התחלת
9 פעל היציאה ובאמור הדבר יצא מיי הדבר הוא התחלת היציאה ויי
10 הוא הגבול המגביל הזולת שיצא ונעשה ממנו :

והיות

11 תיחס מהזולת ואמר בשנים עשר צדדים
12 והם הנקראים שמושי המם אצל מדרקני
13 הלשון העברית :

ראשונה

14 מן הזולת שהוא החמר כמו מחמר קורצתי ו
15 ושנית מן הזולת שהוא פועל כמו מיי אשה משפלת
16 כי לו לברו יאות פועל כזה כי הוא לברו יתן טהור מטמא :
17 ושלישית מן הזולת שהוא דבק אל הסבה כמו דרכי ציון אבלות
18 מבלי באי מועד :
19 ורביעית מן הזולת שהוא העדר כמו שגם
20 יזובו מדוקרים מתנובות שדי כלומר מהעדר תנובות שדי :
21 וחמשית מן הזולת שהוא מקום התחלת התנועה והתעתק כמו משם
22 נסעו הגדגדה :
23 וששית מן הזולת שהוא התחלת זמן כמו
24 מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ :
25 ושביעית על הזולת שהוא
26 חלק כמו ואל מי מקדשים תפנה :
27 ושמינית מן הזולת אשר
28 עליו יתרון כמו טוב סחרה מסחר בסף ומחרוץ תבואתה :
29 ותשיעית מן הזולת שהוא מחזיק כמו ממך הכל וזה הוא הקנין אשר
30 אמר תאפוד לא תקנין שהוא למי שנתן הנקנה שתורה עליו הלמד
31 כמו שהבין החביב מדרביו והשיג כנגדו מבלי השגחה :
32 ועשירית הוא מן הזולת שהוא נפרד מהפעל אשר החביב קרא אתו
33 במקום מן מופשט משמוש אחר כמו ואל תתעלם מתחיתני :

ואחת

בהרכבה ושמוש

1 והשני נתלה בו וחוזר אליו כי באמר לוט הלך פעל התליכה נתלה
2 וחוזר אל לוט ולוט התתלתו וכאלו יורה שהחורך הוא מתיחד עם
3 לוט בין שאין בפועל התליכה דבר יוצא ממנו ומלוט ולכן נקרא
4 פועל בודד ועומד:

ואולם

5 בשמוש הבודד המונח הראשון נתלה בשני היוצא
6 ממנו ואינו חוזר אליו כי יש בפעול דבר יוצא ממנו
7 ומן הפועל כי באמר ראובן אכל את הלחם פעל האכילה יוצא
8 מראובן שהוא התתלתו ואינו חוזר אליו אבל יעבור אל הלחם שהוא
9 הנאכל פעול בפעל האכילה ולכן אינם מתיחדים כי הם מתפרדים
10 ונבדלים ועל כן יש לחלק צדדי השמות ביחס אל הרפכותם כפי צדי
11 התתאחר והתפרד ובהיות נבלע הפרש מה בין המתאחרים כמו
12 שנמצא נראה בין המתפרדים:

לכן

13 דאוי לחלק צדדי נטית השמות בהרכבה לפי צדי
14 הפירוד והזולת
15 הנפרד מתברר בהרכבה לעולם הוא התתלת
16 חברו או גבול מגביל אותו כמו שבארנו כבר
17 בגדר הרפכת המאמר ולכן בהיות הזולת התחלה או גבול הגדר
18 יהיה התחלה לבד או גבול מגביל לבד או התחלה וגבול יחד ואם הוא
19 התחלה לבד אז הוא שם ישר לעולם והטעם כי השם במה שהוא
20 שם הוא מה שממנו נאצל כל הנאמר ועל זה נאמר שהשם הישר הוא
21 הזולת שהוא התחלה במאמר במה שהוא הוא הזולת ואם
22 יהיה הזולת גבול לבד הגה בלשון העברים מחזיק לעולם תכונה
23 תכונה הישר כמו שיוצא על עצם הענין שהונח להורות עליו אך עם
24 זה מעורר התחלת הפועל ומגביל אותו ולכן שמושו אחר הפועל לפי
25 שמושו בהגבלה ויחס לו ראשונה ושמושו במה שהוא התחלה
26 ויחס לו בשניות כי הפונה הראשונה בו להעיר על הפועל וזה הוא

De compositione & regimine.

Et scdm dependet ab eo & redit in ipm: qd dicēdo Loth iuit:

Hic obiit rabi Abrahā de Balmis: hucusq; est eius traductio.

uerbum iuit depēdet² & redit ad Loth: & Loth est principium eius: & quasi indicet qd iens sit vnitum cum³ Loth: cum in verbo iuit nihil sit exiens ab eo & a Loth: vnde appellat⁴ uerbum intransitiuum & imanens.

⁵Attamen in regimine transitiuo suppositum primum dependet a secundo exeunte⁶ ab eo: & non redit ad id. in uerbo enim eius est quid exiens ab eo⁷ & ab agente, nam cū dicimus Ruben comedit panē: verbū cōmestionis exit⁸ a Ruben qui ē principium eius: & ad eum nō redit sed transit ad panem qui⁹ comeditur: & est actum in uerbo cōmestionis unde non sunt vnita sed separata¹⁰ & distincta. Quare est diuidendū de modis nominum quoad eorum compositionē fm modos¹¹ vnionis & distinctionis: & qd latet differētia iter vnita sicut¹² bene apparet inter distincta.

¹³Ideo diuidendū est de modis declinationis nominum in compositione fm modos¹⁴ separationis & alietatis.

¹⁵Distinctū autē a socio in compositione semp est principū¹⁶ sui socii seu terminus terminans eū sicut declarauimus iam¹⁷ in diffinitione cōpositionis orationis: vnde cum aliud ipm sit principū seu terminus: tunc aut¹⁸ erit principū tantū: aut erit terminus terminans tm: aut erit principū & terminus simul. Si autem fuerit¹⁹ principū tm: tunc est nomen rectum semper: quoniā nomen in eo qd est²⁰ nomen est id ex quo emanat totum id quod dicitur: & ppter hoc dicimus qd nomen rectum est²¹ aliud quod est principū oratiōis in eo qd ipsum est aliud. Si autē²² aliud fuerit terminus tm in idiomate quidē hābreo hēt semp pnunciationem eius²³ pnūciationem recti sicut significat substantiā rei ad quā significādā suppositū fuit: licet cum²⁴ hoc exciter principium uerbi & id termiat: & ideo regimen eius est post uerbū: qm²⁵ eius regimen circa terminationē attribuit ei prio: & eius regimē in eo qd sit pīcipiū²⁶ attribuit ei scdario. Pīa enī intētio est excitare uerbū: & hoc est
in

De compōne & regimīne.

sed uerbū: tūc terminans est duobus modis: aut cuius semitā est esse aliqñ rectū: ²& aliqñ obliquū sicut est iudiciū nominū: ut שמע ישראל: quia in compōne hac appropriat' uerbum audiendi quod est ipm terminatū: & iō nō congruet hac spēs nisi qñ nomē terminans appropriat uerbū terminatū p ipsum. Et si terminās uerbū nō sit' id cuius semitē est eē aliqñ rectū: & aliqñ obliquū sicut est terminatio dispōnis rerū⁶ quas significāt dictiones terminātes: aut modorū suarū significatio nū ut כלה: & uenit clam: ⁷quia dictio כלה nō declinabitur vnq; & significat modū dispōnis uerbi aduētus: ⁸& terminat ipsum. ⁹¶ Sed compō nominū cum uerbis imanens est compositio: ¹⁰quā est uerborū imanentiū suis regiminib;: quā nō faciunt trāsire¹¹ terminationē in terminās post terminās: ut exposuimus superius modo uniuersali: ¹²& iterum specifica bimus hoc infra adiuuante Deo.

¹³¶ Sed regimen compositionis transituā quā transiet a terminato primo in¹⁴ terminatē scdm qui terminabit terminatē terminatū primum¹⁵ diuidet primo in regimē compositionis rerum & regimen compositionis uerborum.

¹⁶¶ Sicq; regimen transituum cōpositionis rerū est quando res vna est¹⁷ terminās rem suppositā primo modo quo possit terminans esse¹⁸ digna & apta ad essendum etiam ipsa terminata a terminatē alio ut Deus Israel¹⁹ uerificetur queso uerbū tūc: quia nomen Israel terminat nomē Deus: & est adhuc terminatū²⁰ a uerbo uerificetur: quia hoc uerbū nō terminat nomen Deus absolute: sed illud cōnexum²¹ Deus Israel: & iō uocatur regimen Deus Israel regimen rerū transituum. ²²Quod diuidetur in regimen cōpositionis dictionū cum nomib; & in compositionē lfarum²³ cum nominibus: & regimen continuationis: & regimen compōnis cōnotationis uerborū cū lris²⁴ & regimē compōnis cōnotationis cū lris & in cōtinuatione: & hinc exponemus²⁵ omnes spēs istas in suis particulis.

²⁶¶ Et exordiemur primo in principiis regimīs intrāsiui & trāsiui. Et secūdo²⁷ in regimine dictionū & oīum lfarū seruētium: & deinde²⁸ pcedemus in spēs compōnū intransitiuarū & trāsiuarū put congruet luculentia²⁹ linguarū. Sicq; in regimine intransitiuo suppositū primū est principium regiminis.

ii D

Et scdm

בהרכבה ושמוש

1 אלא פֿעל אז המגביל בשני דרכים או מה שדרכו להמצא פעם ישר
2 ופעם נוטה ברין השמות כמו שמע ישראל כי בהרכבה הזאת יתיחד
3 פֿעל השמיעה שהוא המוגבל ולכן לא יאות זה דמיון כי אם כשהשם
4 המגביל מיוחד הפֿעל המוגבל בו ואם המגביל את הפֿעל מה שאין
5 דרכו להמצא פעם ישר ופעם נוטה כהגבלת תכונת הענינים
6 שתורנה המלות המגבילות או צדדי הוראותיהן כמו ותבא בלש
7 שמלת בלש לא תטור לעולם ותורה צד תכונת פֿעל הביאה
8 ותגבילהו

אבל

9 הרכבת השמות עם הפֿעלים הבוֹדֶת היא ההרכבה
10 אשר לפֿעלים הבוֹדֶים בשמושיהם אשר לא יעברו
11 ההגבלה אל מגביל אחר מגביל כמו שבארנו למעלה דרך כלל
12 ועוד נפרט זה לפנים בעזרת האל

אבל

13 שמוש ההרכבה הנודדת העוזר מוגבל ראשון אל
14 מגביל שני וגביל המגביל את המוגבל הראשון
15 יתחלק ראשונה אל שמוש הרכבת ענינים ושמוש הרכבת פֿעלים
16 השמוש הנודד להרכבת הענינים הוא כשענין אחד
17 מגביל ענין מונח ראשונה בדרך שיוכל להיות המגביל
18 ראוי ומוכן להיות גם הוא מוגבל ממגביל אחר כמו אלהי ישראל
19 ואמן בא דברך כי שם ישראל מגביל שם אלהי והוא עדין מוגבל
20 מפֿעל ואמן כי זה הפֿעל לא יגביל שם אלהי סתם אלא אתו המקושר
21 אלהי ישראל ולכן נקרא שמוש אלהי ישראל שמוש ענינים נודד
22 מה שיחלק אל שמוש הרכבת מלות עם שמות ואל הרכבת אותיות
23 עם שמות ושמוש סמיכות ושמוש הרכבת כנוי פֿעלים עם אותיות
24 ושמוש הרכבת כנוי עם אותיות ובסמיכות ומעתה נבאר

והנה

25 כל המינים האלה בפרטיהם
26 תחלה בהתחלות השמוש הבוֹדֶד והנודד ושנית
27 בשמוש המלות וכל האותיות המשתרות ואחר
28 בלך למיני ההרכבות הבוֹדֶד והנודדות כפי מה שיאות לצחות
29 הלשון והנה בשמוש הבוֹדֶד המונח הראשון הוא התחלת השמוש
והשני

ונפתח

הרכבה ושמוש

1 ובענין שלישי המיוחס להם מתחברים בחבור המאמר לכד כמו יעקב
2 ואז עשו יושב אהלים כי מלת ואז מתבררת בחזקה יעקב ועשו
3 והמתחלפים נפרדים בעצמם ובענין ישיבת האהלים המיוחס להם
4 מתחברים בחבור המאמר המתקן לכד כי אם אין האחר יושב א
5 אהלים חבדו יושב אהלים :

ואמנם

6 המתבררות על הסדר הנח תהינה על הסדר שמלת
7 הטעם ודברה בקורם או בנמשך או בשניהם
8 תמשל בזה אם ראובן חי אם בז קצת אדם מרגיש שמלת אם דברה
9 בראובן שהוא הקורם ומלת אם בז דברה בקצת אדם שהוא הנמשך
10 בחיוב המאמר וכן בידיעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו
11 אחריו וגו' כי דברה בפעל ידיעתיו שהוא הנמשך המתחייב מן
12 הקורם הדבק במלת למען שהוא אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
13 ושם דרך יי' לעשות צדקה ומשפט :

ואולם

14 אם המלות הן מורות דרכי נטייתם כמו ביצחק
15 וקרא לך זרע שהבית מורה דבר מה נמצא
16 ביצחק ומטה יצחק לחלק אחרו וכן מיצחק מן יצחק כלומר בחלק
17 יצחק ויאות זה כשהבית או המם או מלת מן מטה שם יצחק מהוראת
18 ענינו וישר אל נוסה כפי מה שיאות בלשון לפי הענין המכוון ביאלו
19 נכוין זה ואמרנו יצחק וקרא או כל יצחק וקרא היה בלתי נאות דה
20 המאמר אל הכונה המכוונת אף כי הוא נאות אלו כיון כל יצחק :

ואם

21 ההרכבה תהיה הרכבת מלות מורות חקוי הנפש
22 או לא יאות המאמר אלא כשהגבלת המלת
23 בחקוי נאותה אל המונח המוגבל בחקוי שהוא כמו זהו כל צמח
24 שמלת זה המורה קריאת אוי תאות אל תצמח הנאנה ובהפך הלא
25 ראתה עינינו מלת האח המורה על השמחה נאותה אל מי שראתה
26 את אשר קוה לראות :

ובהרכבת

27 הענינים הנאמרים מהמונח הראשון הבוודות
28 בהיות המוגבל מונח שני דינו עם מגבילו כדון
29 המונח הראשון בהרכבתו עם מלות הטעם ואם אינו מונח שני

Compositio & regimen.

& in re tertia attributa eis cōnexa cōnexionē orationis solum ut וְיָשָׁב אֶל אֲבִי sedens tētorā: quia dictio וְיָשָׁב cōnectit ui lahacōb & Hefau³ diuersos distinctos in se & in re sessionis tentoriorū attributa eis⁴ cōnectunt cōnexionē orationis disiunctiua solū: quia si unus non sit sedens⁵ tentoria: alter est sedens tentoria.

⁶ ¶ Attamen cōnectentes sū ordinē sunt itaq; sū ordinem: quia dictio⁷ rationis cōtinuat antecedenti aut consequenti aut ambabus ipsi⁸. Exēplū huius est si Ruben est aīal: ergo aliq; homo sentit: quia dictio si est cōtinua⁹ ipsi Rubē qui est antecedens: & dictio ergo cōtinuatur ipsi aliq; homo qui est consequens¹⁰ in cōnexionē orationis. Et similiter וְיָשָׁב: id est quia noui eum: propterea quia p̄cipiet suis filiis & suae domui¹¹ post eū & cetera: וְיָשָׁב cōnectitur uerbo noui eum: quod est consequens illatum ex¹² antecedenti continuo dictioni וְיָשָׁב quod est: quia p̄cipiet suis filiis & suae domui post eum¹³ & obseruabūt viā Dei ad faciendū charitatem & iudiciū.

¹⁴ ¶ Verūenimvero si dictiones sint significantes modos suae declinationis ut וְיָשָׁב¹⁵ uocabitur tibi semen: quia beth significat rem quandā inuentam¹⁶ in Is hach: & declinat Is hach ad partiēdū ipsum. Et similiter וְיָשָׁב ac si diceret in parte Is hach: & congruet hoc qñ beth aut mem uel dictio וְיָשָׁב declinat nomen Is hach a significatione¹⁸ suae rei recte in obliquam sicut est id quod congruit in lingua sū rem intentam: quia si¹⁹ intenderemus hoc: & diceremus Is hach uocabit: aut totus Is hach uocabitur: esset incongrua²⁰ oratio intentioni intēta: licet sit congrua si intenderet totum Is hach.

²¹ ¶ Et si cōpositio erit cōpositio dictionū significātium affectus animae: ²² tunc non congruet oratio nisi quando terminatio dictionis²³ cum suo affectu sit congrua supposito terminato per affectū illum ut וְיָשָׁב sitiens: ²⁴ quia dictio וְיָשָׁב significat uocationē uhe congruet sitiēti gemēti. Et per contrariū וְיָשָׁב²⁵. Vidit oculus noster: dictio וְיָשָׁב significat letitiam congruit illi qui uidet²⁶ quod sperauerat uidere.

²⁷ ¶ Et in compositione rerum dictarum de supposito primo intransitiua²⁸ exīs ipm terminatū suppositū scdm habet eius iudiciū cū ipm terminante sicut est iudiciū²⁹ suppositi primi i sua compōne cū dictiōibus rōnis. Et si nō sit suppositū scdm
sed

Compositio & regimen.

congruet dicere אברום העברים : quæ non sunt similia numero: neq; אברום העברים²: quia non sunt similia genere: quia Abrahā est masculus: & העבריה est linguæ foemina: & non cōgruent: & similiter non congruet dicere אברום אשר הוא vel אשר הוא: sed⁴ cōgruet nobis dicere אשר הוא אברום. Et hæc est compō relationis congrua⁵ fm modos linguæ habreorū.

⁶ Et in compositione interrogationis congruet q; cōueniat dictio interrogationis cum⁷ responsione genere & numero: etiam & specie nominis: ⁸ hoc est rectitudine & declinatione: vt est interrogatione ומי הוה ליכא libro Exodi⁹ cap. x. quia in interrogatione est in lingua masculi: & in plūrate recti: & sic uenit ibi¹⁰ rñsio ad hoc ובכרנו ובכנו ובכנו¹¹ ובכנו: נלך כי חג' לנו: hoc est qui sunt ambulantes nos ambulabimus: siue¹² fuerimus adolescentes: siue fuerimus senes: & cum tora familia & peculio, & ratio est quia festum¹³ Dei est nobis: & iō debemus nos festum celebrare coram eo cum omnibus quæ gratis concessit nobis: & sic interpretatus est¹⁴ onklos: quia festum coram Deo est nobis.

¹⁵ Et similiter etiam in compositione distributiōis oportet q; sit regimen distribuentis¹⁶ & distributi simile numero & genere vt כלם בניך¹⁷: quia כלם sunt multi masculi, & similiter dictio כלם significat multos masculos etiam.

¹⁸ Verū tamen in compositione dictionum cum suppositis regimen sequestratur scdm¹⁹ numerum specierū dictionum quarum p̄cessit cōmemoratio in capitulo²⁰ p̄cedēti. Quoniam in compositione dictionū significantiū terminationem significatiōis nominū²¹ & uerborū vt ראובן לבדו si cōnectetur secum cōnotatio oportet q; cōueniat cum²² supposito genere & numero, & si dictio non cōnectatur cum cōnotatione: tunc non²³ erit necessarium hoc vt sit oratio congrua.

²⁴ Et si compositio sit dictionum significantiū modos potestatis suarum significationū: ²⁵ tunc sunt duorum modorum vel cōnectentes suppositum supposito vi: ²⁶ aut fm ordinem. Sicq; cōnectētes vi sunt cōnectētes supposita²⁷ diuersa distincta in se cōnexa in re tertia vt אחים ולי²⁸ vau connectebat Simhon: & leui qui sunt distincti in se cōnexi in re²⁹ fraternitatis. Aut erunt connectentes supposita diuersa distincta in se: & in

הרכבה ושימוש

- 1 יאות לומר אברהם העברים שאינם רומים במספר • ולא אברהם
- 2 העבריה כי אינם רומים בסוג כי אברהם זכר והעבריה לשון נקבה
- 3 ולא יאותו • וכן לא יאות לומר אברהם אשר הם או אשר היא אך
- 4 יאותה לנו לומר אברהם אשר הוא וזו היא הרכבת הצירוף הנאות
- 5 לפי דרכי לשון העברים :
- 6 **ובהרכבת** השאלה יאות שתספיק תיבת השאלה עם
- 7 התשובה בסוג ומספר גם כן ובמין השם
- 8 רצוני לומר ביושר ובנטיה כמו בשאלת מי ומי תהולכים בספר ואלה
- 9 שמות סימן : שהשאלה בלשון זכר וברבוי הישר וכן באה שם
- 10 התשובה לזה בנערינו ובזקנינו גלך בבנינו ובבנותינו בצאנינו
- 11 ובבקרינו גלך כי תג • לנו רצוני לומר מי תהולכים אנחנו גלך בין
- 12 שנתיה נערים בין שנתיה זקנים ועם כל הטף ותמקנה ותטעם כי תג
- 13 • לנו ולכן חבים אנו לחוג לפניו בכל מרה שתנן לנו • וכן התרגם
- 14 אנקלוס ארי חגא קדם • • לנא :
- 15 **וכן** גם בהרכבת החלוק צריך שיהיה שימוש ומחלק
- 16 והנחלק דומה במספר וסוג כמו בניך כלם ש
- 17 שהבנים רבים זכרים וכן מלת כלם מורה רבים זכרים גם כן :
- 18 **אמנם** בהרכבת המלות עם המונחים השימוש יפרד על
- 19 מספר מיני המלות אשר קדם זכרם בשער ה
- 20 הקודם • וזה כי בהרכבת המלות המורות תגבלת הוראת השמות
- 12 והפעלים כמו ראובן לבדו אם ירחיק בו הכנוי צריך שיספיק עם
- 22 המונח בסוג ומספר • ואם אין המלה מתחברת עם הכנוי אז לא
- 23 יצטרך זה כדי שיהיה המאמר נאות :
- 24 **ואם** ההרכבה היא במלות המורות צדדי כח הוראותיהם
- 25 אז הן בשני צדדים או מתברות מונחאל מונח בתוקה
- 26 או על הסדר • והנה המתברות בתוקה הן המתברות מונחים
- 27 מתחלפים נפרדים בעצמם מתחברים בענין שלישי כמו שמעון ולוי
- 28 אחים הוו חברה שמעון ולוי שהם נפרדים בעצמם מתחברים בענין
- 29 האחות • אותהינה מתברות מונחים מתחלפים נפרדים בעצמם

ובענין

כנויי השמות

- 1 מונח ראשון כי באמר אלוה עושי עדין לא נשלמה הגזרה עד אמר
- 2 נותן זמירות בלילה שזה הנוסף שהוא הספור הוא המונח השני
- 3 אשר בו מחזור תנחת ההויה ואז תהיה ההרכבה נודדת בצד מה
- 4 בחזרת ההויה וכן באמר יצחק בן אברהם שהוראתו יצחק שהוא
- 5 בן אברהם והוא הדין לכל שאר הסמוכים אף כי אין כאן נודד גמור
- 6 וכל זה צריך עיון בהתחלות העיוניות למלאכה הזאת אבל
- 7 מסקנת הענין לפי דעתי ששמוש כל ההרכבות הנזכרות הוא נודד
- 8 בצד מצדי הנודד ואינו בודד גמור כי אין שמוש בודד מוחלט כי אם
- 9 בהרכבת שם ישר עם שם ישר או עם פעל מורה פעולת הפועל
- 10 זולת שיוצא דבר פעול חוץ הפועל והפעל עצמו או תהיה ההרכבה
- 11 שם ישר עם מה שכתבנו שם ישר באמרנו יום מחר שכתבנו כח
- 12 הרכבת שם ישר עם שם ישר וזה די בכנויים דרך כלל עד שנדבר
- 13 בארבעה מיני ההרכבה הנשארים הבוודים ואחריו בן נבאר משלום
- 14 פרטי הכנויים ודרכי ההרכבות המאמרים עם חלוקי השמושים :
- 15 **ונפתח** תחלה בהרכבת הצרוף שהוא בלשון העברים
- 16 בשני דרכים הרכבת מלה מצרפת או ההרכבת
- 17 אות שכתבנו כח מלה מצרפת משל חמלה יוסף אשר הוא שליט משל
- 18 האות יוסף השליט כי הוא ההודעה אשר בתיבת השליט כחה כח שתי
- 19 מלות אשר הוא והנה ההרכבת יוסף עם הא שבראש השליט היא
- 20 ההרכבת שמוש בודד מפני שכתבנו כח מונח אחד וכן גם כן ההרכבת
- 21 יוסף אשר אבל יוסף השליט או יוסף אשר הוא שליט ההרכבתו
- 22 נודדת כי כחה כח מאמר מורכב מן שם מונח ראשון למאמר בלתי
- 23 נשלם מחובר עם מאמר נשלם כי יוסף מונח ראשון לאשר שהוא
- 24 רצוני לומר יוסף אשר מאמר בלתי נשלם מחובר עם הוא שליט
- 25 שהוא מאמר נשלם והנה אשר הוא שליט ההרכבתו ההרכבת שמוש
- 26 נודד במקצת כי בו חזרת ההויה וזה די בזה :
- 27 **ולכן** נאמר שהנאות במאמר אשר ההרכבתו ההרכבת
- 28 הצרוף שיהיו בו המונח הראשון והמצטרף
- 29 מסבירים דומים במספר ובסוג כי נארה לומר אברהם העברי ולא

יאות

Cōnotationes nominum.

suppositū primū: q̄a dicēdo וישאל adhuc nō est p̄fecta enū-
 ciatio quousq; dicatur² dans psalmos in nocte: q̄a hoc additū
 quod est ipsa enūciatio est suppositū scdm³ in quo reuertit
 positio essendi: & tunc erit cōpositio transitua modo quodā
⁴in reditu essendi. Et sic dicendo אברהם אבינו cuius significa-
 tio est Ishach q̄ est⁵ filius Abrahā: & ipsum est iudiciū oīum re-
 liquorū cōtinuator: q̄q̄ nō sit hic transituū p̄fectū.⁶ Et totum
 hoc indiget cōsideratiōe ī principiis speculatiuis artis huius:
 sed⁷ sūma rei fm̄ meam opinionē est q̄ regimē oīum cōposi-
 tionum p̄dictarū est trāsitiuū⁸ fm̄ aliquem modū modorū trās-
 sitiui: & nō est imanens p̄fectū: quia non est regimen imanens
 absolutū nisi⁹ in compōne noīs recti cum noīe recto: aut cum
 uerbo significante actionē agētis¹⁰ p̄ter q̄ significet rem actā
 extra agēs & opationē ipsam: aut erit compō¹¹ noīs recti cū eo
 cuius potestas sit potestas nomīs recti sicut est nos dicere dies
 cras: cuius potestas est potestas¹² compōnis noīs recti cū noīe
 recto. Et hoc sufficit in cōnotationibus modo vli: donec loq̄-
 mur¹³ in quatuor sp̄ibus compōnis reliq; imanētibus: & dein
 de exponemus cōplementū¹⁴ p̄culariū conotationū & mo-
 dorū compōnū orationū cū distictis regiminib¹⁵. ¶ Et exor-
 diemur primo in compōne relatiōis quā est in lingua habreo-
 rum¹⁶ duobus modis: compō dictionis relatiue: aut cōpositio
¹⁷līrā cuius potestas est potestas dictionis relatiue. Exemplum
 dictionis est יוסף אשר הוא שליט Ioseph qui est impator. Exemplū
¹⁸līrā est יוסף השליט: q̄a he notificationis q̄ est in dictione השליט
 uis eius est uis duarū¹⁹ dictionū אשר הוא. Sicq; compō Ioseph
 cum he quā est in capite השליט est²⁰ compō regiminis imanen-
 tis: quia ipsarū vis est vis suppositi vnus: & sīlī etiā est compō
²¹eius יוסף אשר הוא שליט Ioseph qui est. Sed יוסף השליט uel השליט
 compō est²² trāsitiua: q̄a uis eius ē uis oīonis cōpositę ex noīe
 suppositi primi oīonis nō²³ p̄fectę cōnexę cū oīone p̄fecta: q̄a
 Ioseph est suppositū primū ipsius אשר: q̄d est²⁴ י.ו.ס.פ. oīo
 ip̄fecta cōnexa cū הוא שליט²⁵ q̄ est oīo p̄fecta. sicq; אשר הוא שליט
 qui est impator est eius compō regimis²⁶ trāsitiui aliquo mō:
 q̄a in ea est reditus essendi: & hoc sufficit hic.²⁷ ¶ Et iō dice-
 mus q̄ cōgruū in oīone: cuius compō est compō²⁸ relationis
 est q̄ sint in ipsa suppositū primum & relatiuū²⁹ conuenientia
 filia numero & genere: q̄a cōgruū est dicere אברהם העברי: & nō
 congruet

Cōnotationes nominū.

באמרו: & aliquā etiam qñ nō est gutturalis vt בקרבכם. Et pro plu-
ralitate² loquētiū pro se aliquā ueniet pe cum rapiente kamecz
ut באמרו³. Et aliquā cum hirek vt בשבתנו. Et pro foemina singlī
absenti est pe cū rapiēte⁴ kamecz vt ליעבדה ולשמרה: & he est alpi-
rata. Et in pñti etiā est pe cū rapiente⁵ kamecz vt עובד. Et p plu-
ralitate absentiū ueniet in illis fm rōcinationē pe cum rapiēte
⁶ kamecz: & nun addita in ultimo ut פועל. Et in binariis uenit
pe cum holem; & nun⁷ cū kamecz cum he in ultimo vt באנה. Et
in quiescentibus pe yod ודהנה.⁸ Et p plitate pñtium quīs non
uenerit in vfu linguæ: sed fm rōcinationē non est⁹ inter ipam
& inter plitatē pñtium masculorū: nisi quia uenit in ea nun lo-
co mem¹⁰ in ultimo.

¹¹ ¶ He sunt cōnotationes noīum quas putauerūt multi grā-
maticorū¹² q ipse uenerint vice dictionū שלה שליך שליך שלי
שלך שליך שליך: & nō sunt euidentia apud me eorum
uerba: q¹⁴ si esset sic esset dicendū: q ipsarū regimen esset tran-
sitiuū: quia nō est cōnotatio nisi terminans nomen¹⁵ connexū
ei: & hoc habet aditū magnū in noībus agnominū: & noībus
rerum¹⁶ & pcedentibus suo pcessu in hoc: etiā in illis quæ nō
sunt transitīua. Verūtīn in noībus agentīū¹⁷ & actōrū qñ cōno-
tatio connexa eis significat אתם אתה אתה¹⁸ אתה אתה אתה
אתה אתה אתה: aut אתה אתה אתה: tūc vt plm
regimen est transitīuum: quia tunc vt plurimū significat actū:
aut possessorem²⁰ cui est possessio. Et ideo uidetur etiam fm
uerba dicentiū q significatio cōnotationū sit²¹ שלי שלי שלי
& cetera: cum toto hoc possibile est q non sit illorū regimen imma-
nens sed transitīuum:²² & ratio est quia omnes significāt pos-
sessiones in comparatiōe ad suos possessores. Et ideo fm meā
opinionem:²³ qui dicit absolute q cōpositio possessionis ipsis
transitiuis errat errore manifesto: quia & si²⁴ possessionem ali-
quando significat ipsam dictio aut regimen dictionis aut rem
quam significat²⁵ littera regiminis transitīui ad essendū ter-
minatum re alia præter illam vt אלה עושי²⁶ quod est sicut oīo
Deus faciens me: qd est regimen transitīuum certe: possibile
est dicere²⁷ q cōpositio אלה עושי compō regiminis immanen-
tis: & q ratio discriminis sit:²⁸ quia ī regimine faciēs me: pfe-
ctus est intellectus oīonis: qui est q Deus sit²⁹ faciens me: sed
ויש vis eius ē vis dictōis vni³⁰ terminātis Deū: ac si totū hoc sit
suppositū

בנוי השמות

1 מאסכם ולפעמים אף בשאינה גרזנית כמו בקר בכם : ולרבו
2 המדברים בערם לפעמים תבא דהפא בחטף קמץ כמו באכלנו
3 ולפעמים בחרק כמו בשבתנו ולנקבה היחידה הנסתרת הפא בחטף
4 קמץ כמו לעבדה ולשמרה והוא מפיק ובנמצאת גם כן הפא בחטף
5 קמץ כמו עזבך : ולרבו הנסתרות תבא בס לפי ההקש הפא בחטף
6 קמץ ונון נוספת בסוף כמו פעלן : ובשניים באה הפא בחלם והנון
7 בקמץ עם הא בסוף כמו באנה : ובנחי הפא יור לרתנה :
8 ולרבו הנמצאות אף כי לא בא בחרגל תלשון אבל לפי ההקש אין
9 בינו ובין רבו הנמצאים הזכרים כי אם שבאה בו נון במקום סם
10 בסוף :

אלה

11 הם בנוי השמות אשר חשבו רבים מן המדקדקים
12 שיהם באו תמורת מלות שלי שלך שלו שלך
13 שלה שלנו שלכם שלהם שלכן שלהן : ולא נראו בעיני דבריהם כי
14 אלו היה כן יש לוטר ששמושם נודד כי אין הכנוי אלא מגביל השם
15 הדבק בו וזה יש לו מבא גדול בשמות התארים ושמות הדברים
16 והדורות בדרבם כזה אף בשאינם נודדים : אבל בשמות הפועלים
17 והפעולים כשהכנוי הדבק בהם מורר אתי אתך אתה אתנו
18 אתכם אתם אתהן או אתנה או לי לך לו לך לה לנו לכם להם לכן להן
19 אז על הרב השמוש נודד כי אז על הרב יורה את הפעול או הקונה
20 אשר לו הקנין : ולזה נראה אף לפי דברי האוסרים שהוראת הכנויים
12 שלי שלך וכו' : עם כל זה אפשר שאין שמושם בודד אלא נודד
22 והטעם כי כלם מורים קנינים בערך אל קניניהם : ולכן לפי דעתי
23 האומר סתם שהרבת הקנין לנודדים טועה טעות מבואר כי אף
24 שהקנין לפעמים תורה אתה או שמוש מלה או ענין שתורה עליו
25 אות השמוש הנודד להיות מוגבל בדבר אחר וזולתו כמו אלוה עושי
26 שהוא כמאמר אלוה עושה אתי שהוא שמוש נודד וראי אפשר לוטר
27 שהרבת אלוה עושי הרבת שמוש בודד וכי טעם זה וההפך הוא
28 מפני כי בשמוש עושה אתי נשלמה הבנת המאמר והיא שהאלוה
29 עושה אתי אבל עושי כחו כח תיבה אחת מגבולת האלוה כאלו כל זה

מונח

שמות הפעולים

- 1 בסוף כמו פועלותיה • ולנמצאות בתוספת יוד חרק ובכף שוא
- 2 בסוף כמו פועלותיך ולנמצאות בכף בסגול ונון בסוף כמו פועלותיך
- 3 ולנסתרות הא במקום כף הנמצאות כמו פועלותיהן • אלה הם דיני
- 4 שמות הפועלים • גם שמות הפעולים כמו שאמרנו יכנונו בעשרה
- 5 אלה ומשפטם כדין הפועלים בשנוי צורותיהם •
- 6 **אד** אמנם שמות הפעלים בהיותם שוים למרברים בעדם
- 7 ולנסתרים ולנמצאים נמצאו עם כל השנים עשר
- 8 כנויים • וליחיד הנסתר לפעמים תבא וו נוספת בסוף לבר ובזה
- 9 פעם פא השרש בקמץ חטוף כמו שמרז ופעם בחרק כמו גשתו
- 10 ולפעמים תבא נוספת באחרונה הא בשורק מושך כמו עשהו והוא
- 11 נח הלאמר • וליחיד נמצא גם כן פעם תבא הפא בקמץ חטוף כמו
- 12 בשכבך ואז הכף בקמץ בסוף ופעם לנקבה תבא הפא בקמץ רחב ו
- 13 ועין השרש בחטף קמץ וחכף בשוא כמו לגאלך ופעם אף לזכר הפא
- 14 בחרק כמו שכתב ופעם תבא הפא בשוא ודעין בקמץ חטוף כ
- 15 כמו רדף וכשהפא אלה תבא בסגול והעין בקמץ חטוף כמו אמרך
- 16 ופעם באה הפא בשורק בשניים כמו בקומך ופעם בקבוצ שפתיים
- 17 כמו בקצרך ולפעמים בשוא ודעין בקמץ רחב ודלמד בחטף קמץ
- 18 וחכף נוספת בקמץ כמו בא מלכים דינו בשמואל סימן טו למשךך
- 19 למלך והתימה על החביב בזה שסבר שבא בחלוף תנועות הקודם
- 20 כי אין בזה חלוף ולא תמורה כי אם פירוד והפירוש תנועות •
- 21 וליחיד מרבר בעדו באה הפא בחטף קמץ כמו באמרי עברי ובריות
- 22 עין השרש גרזנית תבא הפא בקמץ רחב והעין בחטף קמץ כמו בחרי
- 23 ופעמים תבא הפא בקמץ רחב והעין בשוא כמו ירדי רדפי ולפעמים
- 24 בשכנוי המקור מורה על הפעול תבא בתוספת נון בחרק מושך יוד
- 25 בסוף כמו להרגיעי לנחמני ולפעמים באה הפא בחרק כמו בשברי •
- 26 ולרבו הנסתר תבא הפא בקמץ חטוף כמו בשמרם ולפעמים בחרק
- 27 כמו בגשתם • וברבו הנמצאים תבא לפעמים הפא בחטף קמץ
- 28 כמו בעברכם וכשהפא גרזנית תבא בסגול ועין השרש בחטף קמץ
- 29 כמו באמרכם או הפא בקמץ רחב והעין בחטוף קשועין גרזנית כמו

מאסכם

in vltimo vt פועל. Et pro pñtibz est cū additiōe yod hirek
& cum caph sceua² in vltimo vt פועל. Et pro pñtibz est cū
caph cum seghol & nun in vltimo vt פועל. Et pro absenti
bus est he loco caph pñtium ut פועל. hæc sunt iura⁴ noīum
ipsoꝝ agentiu. Iterum noīa actōꝝ vt diximus cōnotabunt p
decem⁵ hæc: & iudiciū ipsoꝝ est vt ius agērium in mutatione
suaz formaz. ¶ Verūtn noīa verborū exñtia ipsa aqua pro
loquentibus pro se⁷ & p absentibus & p pñtibz inueniunt cū
oībz duodecim⁸ cōnotationibz. Pro singlī absenti aliqñ ve
niet vau addita in vltimo solum: & in hoc⁹ est aliqñ pe radicis
cū kamecz raptō vt שרר: & aliqñ cum hirek vt גשח: & aliqñ
veniet addita i vltimo he cū sciurek ptrahēte vt שח: & illud
est¹¹ quiescēs lāmed. Et pro singlī pñti etiā aliqñ ueniet pe cū
kamecz raptō vt בשכך: & tunc caph est cū kamecz in vltio.
& aliqñ p fœmina ueniet pe cū kamecz lato: & hayn radicis
cum rapiente kamecz: & caph cum sceua vt לגח: & aliqñ etiā
pro masculo est pe¹⁴ cū hirek vt שחך: & aliqñ ueniet pe cū sce
ua: & hayn cū kamecz raptō¹⁵ vt רפך. & qñ pe aleph ueniet cū
seghol & hayn cum kamecz raptō ut ארך. Et aliqñ uenit pe
cum sciurek in binariis vt בקרך: & aliqñ cū collectiōe labiorū
¹⁷ ut בקרך: & aliqñ cū sceua: & hayn cum kamecz lato: & lāmed
cū rapiente kamecz: & caph addita cū kamecz vt primo re
gum: hoc est Samuelis cap. xv. למשחך. p rege. Et mirū est de
Habib i hoc: qui opinatus est q uenerit cū cōmutatione mo
tuum pcedētis: ²⁰ qā nō est in hoc cōmutatio neq cambiū: sed
disparitas & distinctio motuū. ²¹ Et p singulari loquēte pro se
uenit pe cum rapiente kamecz vt באברי עברי. Et exñte²² hayn ra
dicis gutturali ueniet pe cū kamecz lato: & hayn cum rapiēte
kamecz vt בארי. ²³ Et aliqñ ueniet pe cum kamecz lato: & hayn
cū sceua vt בירי רפי. Et aliqñ²⁴ qñ cōnotatio uenæ signat actū
ueniet cū additione nun cū hirek protrahēte yod²⁵ in vltimo
ut להרגיע לחיוב: & aliqñ uenit pe cū hirek vt בשכרי. ²⁶ Et p plūta
te abñtis ueniet pe cū kamecz raptō vt בשכרם: & aliqñ cū hirek
²⁷ vt בששם. Et in plūrate pñtium ueniet aliqñ pe cum rapiente
kamecz²⁸ vt בעברם. & quando pe est gutturalis ueniet cum seg
ghol: & hayn radicis cum rapiente kamecz²⁹ vt באמרם: aut pe
cum kamecz lato & hayn cum raptō: qñ hayn est gutturalis vt

מאסכם

Compositio & regimen.

וְיִלְדִּי. Et pro singl'i inuenit masculus cū seghol uel cū ceri
 lāmed: & additione yod quiescētis² & caph cū kamecz ut אִיכָךְ
 אִיכָךְ. Et p pl'itate loquētiū pro se cum kamecz lāmed³ & addi-
 tione yod in vltimo ut שׁוּמְנִי: qā yod apparens est signū loquē-
 tis pro se⁴ & yod pl'itatis abscondit a scriptura. Et p pl'ibus ab-
 sentibus lāmed est cū ceri⁵ ptrahe're yod & additiōe he cū se-
 ghol & mem in vltimo ut עוֹשִׂיהֶם. Et in quiescentibus lāmed
 ueniet hayn cū ceri ut עוֹשִׂיהֶם רֹאיהֶם. Et in pl'itate pntium ue-
 niet⁷ caph loco he absentiū ut רֹאיהֶם. Et in pl'itate loquētiū p
 se⁸ venit in vltio cū additione nun cū sciurek trahente vau ut
 שׁוּמְנִי. Et in singulari⁹ absenti cū additione he cū kamecz in
 vltimo ut שׁוּמְנִי. Et in pntia fœminæ¹⁰ singl'is lāmed est cum
 kamecz: & cum additione yod cum hirek: & caph cū sceua in
 vltimo ut רֹכֶלֶךְ. Et pro pl'itate absentium פּוֹעֵלִיתָן: & pro plu-
 ralitate pntium פּוֹעֵלִיכֶן.¹¹ ¶ פּוֹעֵלִתָּה est nomē fœminæ singl'is
 cū cōnotatione singl'is abntis ueniet¹³ hayn cū pathah: & lā-
 med cum sceua: & tau addita¹⁴ cum holem ptrahe're ut יוֹנָקָה:
 & cum singl'i pæsentī hayn est cum pathah: & lāmed¹⁵ cū sce-
 ua: & tau cum seghol v' cū sceua: & caph addita est cū kamecz
 ut יוֹדֶתְךָ יוֹדֶתְךָ.¹⁶ Et cum loquēte pro se est cum hirek protra-
 hente ut פּוֹעֵלֶתָּה. Et cū pl'itate absentiū¹⁷ tau est cum kamecz: &
 mem addita in vltimo ut פּוֹעֵלֶתְכֶם. & cū pntibus cum caph¹⁸ cū
 seghol: & mem addita ut יוֹדֶתְכֶם. Et in pluralitate loquētis p
 se tau est cum seghol:¹⁹ & cum additione nun sciurek protra-
 hente in vltimo ut יוֹדֶתְכֶם. Et cū singulari²⁰ absenti tau est cū
 kamecz cum he exprimente in vltimo ut יוֹדֶתְהָ. Et in singulari
 pæsentī²¹ tau est cum ceri: & addita caph cū sceua in vltimo
 ut סוֹדֶתְךָ. Et cum pluralitate²² absentiū tau est cum kamecz ut
 פּוֹעֵלֶתְכֶן. Et cū pl'itate pntium est cū additione caph²³ cum se-
 ghol: & mem in vltimo ut יוֹדֶתְכֶם.²⁴ ¶ פּוֹעֵלֶתָּה pro plurib²⁵ tau
 est cū kamecz addita yod cum vau in vltimo ut פּוֹעֵלֶתְנִי. Et
 pro pæsentī tau est cum ceri: & caph kamecz in vltimo²⁶ ut
 פּוֹעֵלֶתְךָ. Et pro loquente pro se est cum kamecz tau & additio-
 ne yod in vltio ut פּוֹעֵלֶתִי. Et pro absentibus est cum ceri tau
 & additione he cum seghol: & mem in vltimo ut פּוֹעֵלֶתְכֶם.
 Et pro pæsentibus est cum caph vice he absentium. Et pro
 loquentibus pro se²⁹ est cum sciurek protrahente in vlti-
 mo ut פּוֹעֵלֶתְנִי. Et pro absenti est cum additione he kamecz
 in vltimo

הרכבה ושמוש

- 1 כמו יולדיו וליחיד נמצא זכר בסגול או בצרי הלמד ותוספת יוד נחה
- 2 וכף בקמץ כמו אויבך אויבך ולרבו המדברים בעדם בקמץ הלמד
- 3 ותוספת יוד באחרונה כמו שומני שהיוד הנראת סימן המדבר בעדו
- 4 ויוד הרבוי נעלמת מן המכתב : ולרבים הנסתרים הלמד בצרי
- 5 מושך יוד ותוספת הא בסגול ומם בסוף כמו עושקיהם ובהנחי הלמד
- 6 תבא העין בצרי כמו עושיהם רואיהם : וברבוי הנמצאים תבא
- 7 כף במקום הא הנסתרים כמו רואיכם : וברבוי המדברים בעדם
- 8 בא בסוף בתוספת נון בשורק מושך נו כמו שופטני : וביחידה
- 9 הנסתרת בתוספת הא בקמץ בסוף כמו שומריה : ובהנכח הנקברה
- 10 היחידה הלמד בקמץ ובתוספת יוד בחרק וכף בשוא בסוף כמו
- 11 רובליך ולרבו הנסתרות פועליהן ולרבו הנמצאות פועליהן :
- 12 שם הנקבה היחידה בכנוי היחיד הנסתרת תבא
- 13 העין בפתח והלמד בשוא והתו הנוספת
- 14 בחלם מושך כמו יונקתו : ועם היחיד נמצא העין בפתח והלמד
- 15 בשוא והתו בסגול או בשוא וכף נוספת בקמץ כמו יולדתך יולדתך
- 16 ועם המדבר בעדו בחרק מושך כמו פועלתי ועם רבוי הנסתרים
- 17 התו בקמץ ומם נוספת באחרונה כמו פועלתם ועם הנמצאים בכף
- 18 בסגול ומם נוספת כמו יולדתכם וברבוי המדבר בעדו התו בסגול
- 19 ובתוספת נון שורק מושך באחרונה כמו יולדתנו : ועם היחידה
- 20 נסתרת התו בקמץ עם הא מפיק בסוף כמו יולדתה וביחידה הנמצאת
- 21 ריתו בצרי ונוספת כף בשוא באחרונה כמו סתרתך : ועם רבוי
- 22 נסתרות התו בקמץ כמו פועלתן ועם רבוי הנמצאות בתוספת כף
- 23 בסגול ומם בסוף כמו יולדתכם :
- 24 פועלות
- 25 לרבות התו בקמץ נוספת יוד עסו בסוף כמו
- 26 פועלותיו ולנמצא התו בצרי וכף קמץ בסוף
- 27 כמו פועלותיך ולמדבר בעדו בקמץ התו ותוספת יוד בסוף כמו
- 28 פועלותי : ולנסתרים בצרי התו ותוספת הא בסגול ומם בסוף כמו
- 29 פועלותיהם ולנמצאים בכף תמורת הא הנסתרים : ולמדברים בעדם
- 30 בשורק מושך בסוף כמו פועלותינו : ולנסתרת בתוספת הא קמץ

בסוף

הרבה ושמוש

1 גמלתהו וגם תבא לרב הזכרים הנסתרים ביוז נחה בין הנעח ש
 2 שלפניה ותהו שלאחריה כמו יולדיו : והיוד נמשכת לחירק סימן יחיד
 3 מדבר בעדו בין שיהיה זכר או נקבה כמו שמרי ולפעמים בא ב
 4 בתוספת נז בתק מושך יוד כמו שמרני : והוא נמשכת אל
 5 הקמץ סימן לנקבה כמו מקורה ואז תהיה במפיק סימן לכנוי :
 6 והם סימן לרביי הזכרים הנסתרים כמו מגנים ולפעמים תבא המם
 7 בחלם מושך וו כמו נסיכמו אלה הם דרכי הכנויים באותיות וכרי
 8 להעיר לב התלמידים גמליל בהן בשם הפועל ושם הפעול ושם
 9 הפעל ומתם יכינו כזאת בכל שאר מיני השמות מעצמם :
 10 **ונתחיל** ראשונה בשם הפועל ונאמר כי הזכר היחיד
 11 יכונה בן עלי עשור זה כי המדבר בעדו ולפעמים
 12 בא ביוז לבד כמו יוצרי בשוא העין ולפעמים בנז חק מושך יוד
 13 כמו עושני בצרי העין ופעם בפתח כמו רואני : והיחיד נסתר
 14 בא פעם בחלם מושך וו כמו יוצרו והעין בשוא ופעם בתוספת והא
 15 בשורק מושך כמו עושהו ואז העין בצרי : ונכח היחיד הזכר בא
 16 בכף קמץ והעין בסגול כמו יוצרך חתנך ולפעמים העין בתק כמו
 17 ואיבך ותלמד בשוא ובחפסק יומר השוא בסגול כמו שומרך ואם
 18 העין גרזנית תבא בפתח כמו אוהבך ותלמד כשהיא אות גרזנית
 19 תבא פעם בצרי כמו שולחך ופעם בפתח כמו בוראך : וברבוי
 20 הנסתר תבא מם בסוף וקמץ למד השרש כמו גואלם אוספם :
 21 ורבוי המדבר בעדו בתוספת נז בשורק מושך כמו גואלנו ותלמד
 22 בצרי : ובנקבה יחידה נסתרת תלמד בקמץ מושך הא כמו נוצרה
 23 ולפעמים תבא העין בתק או סגול ודגש ותלמד גבלעת בו וההא
 24 בקמץ כמו מפתיה : הרבות הנסתרות משפטן פוקדן ולא נמצא
 25 בכתוב : וברבוי נכח הזכר באה כף בסגול ומם אחריה כמו
 26 גואלכם : ונכח הנקבה תיחידה בכף שוא בסוף ותלמד בצרי כמו
 27 עושך : וברבות נמצאות בכף סגול ונז באחרונה כמו פועלך :
 28 הרבים זכרים יש להם עשרה קונים גם בן באלה : ראשונה בתוספת
 29 וו בסוף ליחיד נסתר בקמץ תלמד הקודמת ויוד נחה בין תלמד ותהו

Compositio & regimen.

וְיִרְדּוּ. Et etiam ueniet pro maiori parte masculinū absentiu
 cum yod quiescente inter motā: ² quæ est ante eā: & uau quæ est
 post eam ut יִרְדּוּ. Et yod protracta ipsi hirek est signū singlis ³
 loquēis p se: siue fuerit masculus siue fœmina ut שָׁמְרִי. & aliquñ
 uenit⁴ cū additione nun cum hirek protrahente yod ut שָׁמְרִי.
 Et he est ptracta ad' kamecz signū pro fœmina ut מְקוֹרָה: & tūc
 erit cum exprimente signo p cōnotatione. ⁵ Et mem signū pro
 plitate masculorū absentiu ut מְגִינִים: & aliquñ ueniet mem⁷ cū ho
 lem protrahente uau ut מְגִינִי, hi sunt modi cōnotationū per
 litteras: & ad⁸ excitandū cor addiscentiū exemplificabimus p
 eas in noīe agentis & noīe acti & noīe uerbi: & ex illis intelli
 gent talia in oībus reliquis speciebus nominū per seipsos.
¹⁰ Et incipiemus primo in noīe agētis: & dicemus q mascul
 lus singularis ¹¹ cōnotabit sic fm denarium hunc: quia loquēs
 pro se aliquando ¹² uenit cum yod solum ut יִרְדּוּ cū sceua hayn:
 & aliquñ cū nun hirek ptrahente yod ¹³ ut יִרְדּוּ cum ceri hayn:
 & aliquādo cū pathah ut יִרְדּוּ. Et singularis abñs ¹⁴ uenit aliquñ
 cum holem protrahente uau ut יִרְדּוּ: & hayn cum sceua: & ali
 qñ cum additione he ¹⁵ cum sciurek ptrahēte ut יִרְדּוּ: & tunc
 hayn est cum ceri. Et præsētia singualris masculi uenit ¹⁶ cum
 caph kamecz: & hayn cū seghol ut יִרְדּוּ: & aliquñ hayn cū
 hirek ut יִרְדּוּ: & lāmed cum sceua: & in pausa cōmutabit sce
 ua cum seghol ut יִרְדּוּ: & si ¹⁸ hayn fuerit gutturalis ueniet cū
 pathah ut יִרְדּוּ. & lāmed qñ est lā gutturalis ¹⁹ ueniet aliquan
 do cum ceri ut יִרְדּוּ: & aliquñ cum pathah ut יִרְדּוּ. Et in plu
 ralitate ²⁰ absentis ueniet mem in ultimo: & kamecz lāmed raz
 dicis ut יִרְדּוּ. ²¹ Et plitas loquētis p se cū additione nun
 cum sciurek protrahente ut יִרְדּוּ: & lāmed est ²² cum ceri. Et
 in fœmina singulari absenti lāmed est cū kamecz protrahente
 he ut יִרְדּוּ: ²³ & aliquādo ueniet hayn cum hirek uel seghol: &
 daghefc & lāmed sorbetur in eo: & he ²⁴ cum kamecz ut יִרְדּוּ
 plures absentes: ius ipsarum est פְּקוּדֵי: & non inueniē ²⁵ in scri
 ptura. Et in pluralitate præsētiæ masculi uenit caph cum se
 ghol: & mem post eam ut יִרְדּוּ. Et præsētia fœminę singu
 laris cum caph sceua in ultimo: & lāmed cū ceri ut יִרְדּוּ. Et
 in pluribus præsētibz cum caph seghol & nun in ultimo ut
 יִרְדּוּ. ²⁸ Multis masculis sunt decem possessores etiam in his.
 Primo cum additione ²⁹ uau in ultimo pro singli absenti cū
 kamecz lāmed pcedentis: & yod quiescente inter lāmed & uau
 יִרְדּוּ

הרכבת שם התאר

1 והנקה כי כבר נודע הוא בעצם המדבר ולכן נשליך מאלה שנים
 2 אחד ליחיד ואחד לרבו המדבר בערו וישארו עשרת קונים לפי לשון
 3 קדמוני המדקדקים ואלו הם שנים לכל התיבות המורות על דקונו
 4 זולת שמות העצם המיוחד כי אלה לא יכנו לאחד לעולם כמו ש
 5 שכתבנו למעלה בשער השמות וגם שם היחס המורה עניני הפרטי
 6 הפוללים לו כמו שבארנו שם ולכן בהיות כל שאר השמות מורים
 7 ענין או פעל או פועל או פעול כן גם כן מצורף להם תחתיה הוראת
 8 הכנויים כי כנויי שמות הענינים יורו הקנינים באמת כי אמרי חכמתי
 9 מורה החכמה שלי ושמות הפועלים מורים בכנוייהם הפועלים
 10 כמו אוכליו האוכלים אותו ושמות הפועלים יורו בכנוייהם הפועלים
 11 כמו אמרי קרואיך הקרואים ממך אשר אתה קראת אתם אבל
 12 שמות הפועלים אפשר שיורו הפועלים כמו שיתו שאשית אני
 13 ואפשר שיורו הפועלים כמו עשהו עשות אותו ואם כן איפא צריך
 14 לדעת הכנויים הנפרדים אשר יורו הפועלים והפעוליים והקנינים כדו
 15 להביר הרפתתם בשם נקשרים במקנים והנה כנויי הקנינים
 16 הם לי לך לו או לך לה לנו להם לכן להן ועם תוספת שון
 17 בראש שלי שלך שלו וכן כלם וכנויי הפועלים הם אני אתה אתה הוא
 18 היא אנחנו אתם אתן הם הן וכנויי הפועלים את ומורכביו כמו אתי
 19 אתך אתו אתה אתה אתכם אתם אתה אתכן והיו על הרב
 20 כי לפעמים תבא יחד כנוי לפועל כמו בשמואל ותוא לפי הרומים
 21 א מלכים סימן ידובא הארי ואת הדוב ותרגם יונתן ואתיא אריא ואוף
 22 דובא ובאותיות גם כן יתבררו הכנויים כמו אוהבי אוהב אתי אוהבו
 23 אוהב אותו וכן בשאר האותיות השש וסימניהן כנוייהם שתן אותיות
 24 הכנויים כי ריפף כנוי לנכח היזכר והנקבה כמו שמרד לזכר בקמץ
 25 ומכרד לנקבה בשוא והנון לנקבות נסתרות כמו מושיען ולפעמים
 26 תבא בתוספת הא כמו קרבנה והיו לזכר הנסתרת כמו יוצרו בולם
 27 מושך וו ולפעמים בהא שורק מושך וו כמו גבורהו וכן לפעמים
 28 באת סימן לנקבה בשסים הנקבה תו כמו גמלתו ואז התו ברגש
 29 ולפעמים בהא נוספת בין התו והיו ואז התו תהיה רפה כמו
 גמלתהו

הרכבה ושמוש

1 בשמותי כפי הענינים יתקור ההגיוני והאלוהי ובשמותי כפי צדי
 2 הדרוראח לבר יעיון המדקדק ולכן נאמר כי נזי ההרכבה הנאותה
 3 אצל המדקדק הוא כפי דרכי הוראת התיבות כי אין הפרש אצל
 4 המדקדק בין נזי הרכבת אמרינו חבוש לכן ובין נזי אמרינו חלבוש
 5 מדקדק עם כל זה ששמותי הלוחין אצל חלבוש כפי הענינים יתור
 6 משמותי הרקמה אליו שהלוחין דבק בו בטבע והרקמה נמצאה בו
 7 במלאכת מחשבת ואם כן איפא ראוי לחפש כל התנאים הראויים
 8 לכל מין ממני ההרכבה שבהם יהיה נאות המאמר המורכב כפי צדי
 9 הוראת התיבות הפרכיבות אותו בלשון העברים אשר בה דברינו
 10 ונתחיל בהרכבת שם התאר והמתואר בו ונאמר כי
 11 **שם** התאר והמתואר בו יאות שישתתפו במספר
 12 היתוד והרבו ו בסוג הזכר והנקבה ואם
 13 יחסר אחד מהתנאים הללו לא תהיה הרכבת המאמר נאותה כי
 14 באמרינו ראובן לכן המאמר נאה ומתקבל אבל באמרן ראובן לבנת
 15 או לבנים המאמר מגונה ומה שאמרנו בשם התאר הוא הדין
 16 בשם הפועל ובשם הפעול והשאלת ואולם נזי הרכבת הקנין הוא
 17 שתשמור ההרכבה כל צדדי הקנינים ועורות התיבות המורורות על
 18 הקונה והקנין המיוחס אליו במאמר כי העברים יורו על הקנין
 19 בעשרה דרכים במנין מי שיוכנו בקנין כי עקר הוראת הקנין הוא
 20 במלת את ומלת הוא ורבו המינים בהרכבת השתי מלות הללו באותיות
 21 כנווי הקונים שהן יור וו הוא כפ תו נון וסימנם מתוכניה ולכן
 22 תתחלפה צורות המבטא בקנינים לפי חלופי צרופי חבורי אלה וזה
 23 כי המלות המורות עליהם עשר כמו אלי אליך אליו אליך אליה אלינו
 24 אלכם אלהם אלכן אליהן והטעם כי הקונים באמת עשרה אני
 25 ואתה והוא ואת והיא ואתם והם ואתן והן ולפעמים בארבו הנקבות
 26 לנכח ולנסתר בתוספת ויא בסוף אתנה הנה וטעמם כי הקונה הוא
 27 המדבר או אשר נכחו הדבור או הנסתר וכל אלה יתיד או רבים הרי
 28 ששה ועוד כל אחד מהם זכר או נקבה הרי שנים עשר אלא שבהיות
 29 המדבר בערו ידוע לא תפריש מניה חלשון לתבחיין בדבור בין הזכר

i C

& foeminã

Compositio intransitiua

in suos singulares: & in compōnē interrogationis ut qs & quis ambulātes: & i² compōnē dictionū cū suppositis vt Ruben uel Simhon: Ruben etiā Simhon.³ hæ sunt compōnes rerū q̄ sunt supposita prima.⁴ ¶ Verūtn̄ compō rerū dictarū de supposito primo etiā diuidet in compōne intrāsiua in modos compositionis rerū⁶ cū dictionibus rōnis aut lris terminātibz illas: quarū potestas est potestas dictionū⁷ rōnis: q̄a quod apponit̄ super suppositū primū in compōne intrāsiua: impossibile est⁸ q̄ termiet illud nomē: neq̄ dictio cuius potestas sit potestas noīs: hoc est quæ cōnectitur⁹ cōnexu simili cōnexui nominū vt sunt dictiones relatiui: & etiā dictiones distributionis¹⁰ qñ ueniunt in narratione dictorū de supposito primo. hi sunt modi¹¹ compositionis intransitiue modo vli in suas partitiones.¹² ¶ Et similiter compositio transitiua diuidet̄ etiā primo in¹³ cōpositionē uerborū & in compositionē rerum. Sicq̄¹⁴ cōpositio uerborum trāsiua est in qua terminatū significat per modum uerbi¹⁵ ut comedite pinguia. Et compō rerum est in qua terminatū significat¹⁶ fm modū significationis substantię rei: vt filius Abrahā: quia filius est terminatus ab¹⁷ Abraham. Sicq̄ compositio rerum diuidetur fm diuisionē modorū regiminis¹⁸ per res terminantes se inuicē: siue per litteras regiminis: siue per modos¹⁹ continuitatis: siue p additionē dictionū rationis cōnectentiū res: & significantiū modum²⁰ terminationis ipsarū. Et sic etiam compositio uerborū trāsiua partietur fm modos regiminis²¹ litterarū & dictionū rationis: quæ sunt in actu: aut in potētia in oratione composita:²² quæ significant modū compositionis uerborū dictorū in sua narratiōe.²³ ¶ Et essendo q̄ in omni specie de speciebus compositionū prædictarum accidat cōgruitas²⁴ compositionis: & eius incōgruitas. & intentio nostra est instituere regulas quibus²⁵ fiat compositio orationum congrua fm regulas artis grāmatices linguæ²⁶ habreæ: præponemus iterum quid sit congruitas hæc: & dicemus q̄ sit congruitas intenti scdm²⁷ modos significationis dictionum. Quoniam conuenientia dictionum significantium sit duobus²⁸ modis. Aut fm cōueniētiā rerū quas significant dictiones: aut scdm cōueniētiā²⁹ modorū significationis qua significant dictiones illæ res illas. Sicq̄ cōueniētiā

הרכבת הבורדות

- 1 לפרטיותם ואל הרפכת השאלה כמו מי ומי והזולכים ואל
- 2 הרפכת המלות עם המונחים כמו ראובן או שמעון ראובן גם שמעון
- 3 אלה הן הרפכות הענינים שהם מונחים ראשונים :
- 4 **ואולם** הרפכת הענינים הנאמרים מהמונח הראשון גם כן
- 5 תחלק בהרכבה הבורדות אל דרכי הרפכת הענינים
- 6 עם מלות הטעם ואל האותיות המגבילות אותם אשר כחם כח מלות
- 7 הטעם כי מה שיונח על המונח הראשון בהרכבה בורדות ואל אפטר
- 8 שיוגבילוהו שם ולא מלה שכתרה כח שם רצוני לומר דמרתתכרת
- 9 חבור דומה לחבור השמות כמו מלות הערוף וגם מלות ההולק
- 10 בשבאות בספור נאמרים על המונח הראשון אלה הם דרכי
- 11 ההרכבה הבורדות דרך כלל למחלקותיה :
- 12 **וכן** ההרכבה הבורדות תחלק גם כן ראשונה ואל
- 13 הרפכת פעלים ואל הרפכת ענינים והנה
- 14 הרפכת הפעלים הבורדות היא אשר המוגבל בה יורה בדרך פעל
- 15 כמו אכלו משמנים והרפכת הענינים היא אשר המוגבל בה יורה
- 16 על דרך הוראת עצם הדבר כמו כן אברהם כי כן הוא מוגבל מן
- 17 אברהם והנה הרפכת הענינים תחלק לפי תלוות דרכי השמוש
- 18 בענינים המגבילים קצתם לקצת בין באותיות השמוש בין בדרכי
- 19 הסמיכות בין בתוספת מלות טעם קושרות הענינים ומורות דרך
- 20 הגבלתם וכן גם כן הרפכת הפעלים הבורדות תחלק כפי דרכי שמוש
- 12 האותיות ומלות הטעם הנמצאות בפעל או בכח במאמר המורכב
- 22 המורות דרך הרפכת הפעלים הנאמרים בספור :
- 23 **ובהיות** שכל מין ממיני ההרכבות הנזכרות יקרה נוי
- 24 ההרכבה וגנותה ופונתינו לזהניו דרכים בס
- 25 תעשה הרפכת המאמרים נאותה לפי דרכי מלאכת דקדוק והלשון
- 26 העברית נציע עוד מה הוא הנוי הזה ונאמר שהוא הנוי המכוון כפי
- 27 דרכי הוראת התיבות וזה כי שתוף התיבות המורות הוא בשני
- 28 צדדים אם כפי שתוף הענינים שתורגת התיבות עליהם או כפי שתוף
- 29 צדי ההוראה שבה תורגת התיבות תהן על הענינים ההם והנה

בשחוף

הרכבה ושמוש

- 1 חֲמֻסָּה הָרִאשׁוֹן • חֲמֻסָּה בְּזוֹת בְּעוֹמֶת וְלוֹט הַלֵּךְ כִּי לְפִי צִד הוֹרָאתָ
- 2 זֶה הַשֵּׁם לֹט שֶׁהוּא שֵׁם יִשְׂרָאֵל הַכְּנֻתוֹ לְהִיּוֹת מוֹנֵחַ מוֹגֵבֵל בְּהִרְכַּבְתָּ
- 3 חֲמֻסָּה וְכִי הוּא שִׁיאֲמַר מִמֶּנּוּ עֲנִין מֶה • וְהַלֵּךְ הוּא פֶּעַל עוֹמֵר
- 4 וְבוֹדֵר כִּי מִדְּרָכָו שִׁיגְבִיל מוֹנֵחַ פּוֹעֵל הַפֶּעַל שִׁיזְרָה עָלָיו וְלֹא יַעֲבֹר
- 5 שִׁיגְבִיל פְּעוּלָתוֹ עֲנִין שְׁתוֹרָה תִּיבָה אֲחֶרֶת שְׁתוֹרָה עָלָיו וְלֹא יַעֲבֹר
- 6 שִׁיגְבִיל פְּעוּלָתוֹ עֲנִין שְׁתוֹרָה הַיִּבָּה אֲחֶרֶת שְׁתוֹרָה עָלָיו בְּדֶרֶךְ
- 7 הַיּוֹצֵאִים • וְלִכֵּן נֹאמַר כִּי לֹט בְּמֻסָּר הַזֶּה שְׁמוֹשׁוֹ עוֹמֵר בְּלִי
- 8 נִזְדָּר • וְזֶה הוּא מְקוֹם תּוֹעִיל בּוֹ חֲלֻקַּת הַפְּעִילִים אֶל נִזְדָּרִים וְבוֹדֵרִים •
- 9 וְכֵן וְתִבְאָה בְּלֹט גַּם כֵּן כִּי בְּלֹט מִגְבִיל דֶּרֶךְ הַבִּיָּאָה וְלֹא תַעֲבֹר הוֹרָאתָ
- 10 עַל מִגְבִיל אֲחֵר יִגְבִּילָהָ • אֲמַנְסָה הַהִרְכָּבָה הַנּוֹדֶדֶת הִיא הַהִרְכָּבָה
- 11 אֲשֶׁר הַגְּבִיל הַשֵּׁנִי הַמְּגִבִיל אֶת הַמוֹנֵחַ הָרִאשׁוֹן יִתְּכֵן שִׁיגְבִילָהּ עוֹר
- 12 גְּבוּל אֲחֵר נִמְשָׁךְ אֵלָיו בֵּין שִׁיגְבִילָהּ בְּפֶעַל בֵּין לֹא יִגְבִּילָהּ בְּדֶרֶךְ
- 13 הַיּוֹצֵאִים • כִּי בְּאַמְרֵינוּ וְיַעֲקֹב נָתַן לָעֵשׂוֹ לָחֶם וְיַעֲקֹב הִישִׁיר הָרִאשׁוֹן
- 14 אֲשֶׁר לֹא יִתְּכֵן שִׁיגְבִיל גְּבוּל אֲחֵר בְּהִיּוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל • וְנָתַן הוּא הַגְּבוּל
- 15 הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר יִגְבִיל הָרִאשׁוֹן • אֵךְ בְּהִיּוֹת צִד הוֹרָאתָ פֶּעַל יוֹצֵא יִתְּכֵן
- 16 שִׁיגְבִילָהּ עוֹר מִגְבִיל אֲחֵר כְּגוֹן לָחֶם שֶׁהוּא מִגְבִיל פֶּעַל הַנְּתִינָה כִּי
- 17 יַעֲקֹב הוּא הַנּוֹתֵן וְנָתַן יִשְׂרָאֵל פֶּעַל הַנְּתִינָה וְלָחֶם הוּא הַנְּתִינָה אֲשֶׁר
- 18 יִגְבִיל הַפֶּעַל הַהוּא • תִּרִי שְׁנֵתָן וְלָחֶם מִתְּנִינִים בְּשְׁמוֹשָׁם • וְעוֹר
- 19 תַּחֲלֹק הַהִרְכָּבָה הַנּוֹדֶדֶת אֶל הַהִרְכָּבָה הַפְּעִילִים וְהַהִרְכָּבָה הַנְּתִינִים
- 20 מִשְׁלֵה הָרִאשׁוֹן וְתִבְאָה בְּלֹט • כִּי הַהִרְכָּבָה הַפְּעִילִים הַנּוֹדֶדֶת הִיא
- 21 הַהִרְכָּבָה הַמוֹנֵחַ עִם מֶה שֶׁהוֹנֵחַ בּוֹ וְיִגְבִילָהּ גְּבוּל קִיִּים • וְהַהִרְכָּבָה
- 22 הַנְּתִינִים הִיא הַהִרְכָּבָה הַמוֹגֵבֵל עִם הַמְּגִבִיל אִתּוֹ בֵּין שִׁיחִירָה הַמוֹגֵבֵל
- 23 עֲנִין מוֹנֵחַ שֵׁנִי אִזּוֹ פֶּעַל מִשְׁלֵה הַנְּתִינִים כֹּל אֲזֶרֶחַ בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבּוּ בְּסוּכּוֹת
- 24 כֹּל מִגְבִיל אֲזֶרֶחַ בְּהִרְכָּבָה בּוֹדֶדֶת שֶׁהוּא מוֹנֵחַ רִאשׁוֹן כִּי בְּיִשְׂרָאֵל הוּא
- 25 מוֹנֵחַ שֵׁנִי • וּמִשְׁלֵה הַפֶּעַל בְּשׁוּבָה וְנָחַת תּוֹשְׁעוֹן כִּי בְּשׁוּבָה וְנָחַת
- 26 מִגְבִילִים פֶּעַל תִּשְׁוּעָה • וְהִנֵּה בְּהִרְכָּבָה הַנְּתִינִים הַנּוֹדֶדֶת תַּחֲלֹק
- 27 הַהִרְכָּבָה הַמוֹנֵחַ אֶל הַהִרְכָּבָה הַתֹּאֵר עִם הַמְּתוֹאֵר כְּגוֹן רִאשׁוֹן לִכֵּן •
- 28 וְאֵל הַהִרְכָּבָה הַקִּנֵּן כְּמוֹ עֵמֶךְ עִמִּי • וְאֵל הַהִרְכָּבָה הַצְּרוּף כְּמוֹ הוּא
- 29 הַשְּׁלִיט וְאֵל הַהִרְכָּבָה הַחֲלוּקָה כְּמוֹ כֹּל הוֹלֵךְ כִּי מִלֵּת כֹּל מִתְּלָקָה הַחֲלוּקָה לְפָרְטִיתָם

Compositio & regimen.

terminare prius. Exemplum huius in imanente est & Loth iuit: quia
 secundum modum significationis² huius nominis Loth: quod est nomen rectum
 significat ipsius aptitudinem ad essendum suppositum terminatum in
 compositione orationis: & sufficit illud quod dicat de eo res aliqua.
 Et iuit est uerbum imanens⁴ & intransitivum: quia moris eius est
 quod terminet suppositum agens actionem quam significat: & non transi-
 bit⁵ quod terminet actionem eius res quam significet dictio alia: quae
 significet super ipsum: & non transiet⁶ ut terminet eius actionem res
 quam significat dictio alia quae significat illam secundum modum transien-
 tium: & ideo dicemus quod ויחל in oratione hac ipse regimen est ima-
 nens⁸ intrasitivum. Et hic est locus in quo iuuat diuisio uerborum
 in transitiva & intrasitua.⁹ Et sicut ויחל etiam ויחל plane ter-
 minat modum aduentus: & non transit ipse significatio¹⁰ super ter-
 minas alterum quod terminet illam. Sed compositio transitiva est compositio
 cuius terminum secundum qui terminat suppositum primum contingit
 quod terminet ipsum iterum¹¹ terminus alius succedens ei: siue termi-
 net ipsum in actu: siue non terminet ipsum sicut est mos¹³ ipsorum
 transitiuorum: quia dicendo nos ויחל ויחל: & Iacob dedit
 Hefai panem: Iacob est rectum primum¹⁴ quod non contingit quod termi-
 net terminum alium essendo ipsum rectum. & dedit est terminus¹⁵ se-
 cundus qui terminat primum. Sed ex nunc modo suae significationis
 uerba transitiva contingit¹⁶ quod terminet ipsum iterum terminas alius:
 ut panis qui est terminas uerbum dationis: quia¹⁷ Iacob est dans: &
 dedit signat actum dationis: & panis est quod est datus: quod¹⁸ terminat
 actum illum: sicut dedit & panem sunt transitiva in suo regimine. Et
 iterum¹⁹ diuidet compositio intrasitua in compositionem uerborum & composi-
 tionem regum.²⁰ Exemplum primi est ויחל: quia compositio uerborum
 intrasitua est²¹ compositio suppositi cum eo quo appositum est in eo: &
 terminat ipsum terminatione firma. Et compositio²² regum est compositio ter-
 minati cum terminare ipsum siue fuerit terminatum²³ res supposita
 secunda siue uerbum. Exemplum rei est: omnis oriundus in Israel sedet in ta-
 bernaculis:²⁴ omnis terminat oriundum in compositione intrasitua quod est
 suppositum primum: quia in Israel est²⁵ suppositum secundum. Et exemplum
 uerbi est transillate & quete saluabimini: quia transillate & quete
²⁶ terminant uerbum salutis. Sicut in compositione regum intrasitua diuidet
²⁷ compositio suppositi in compositionem agnoscens cum agnoscato: ut Ruben
 albus:²⁸ & in compositione possessionis ut populus tuus populus meus: & in
 compositionem relationis ut ille²⁹ qui impat: & in compositionem distri-
 butionis ut omnis ambulans: quia dictio omnis distribuit ambulantes
 in suos

Compositio & regimen.

compositionis secundum modum unionis componibilium in ea secundum modos suae significationis apud² intellectum intendentem exprimere conceptum animae compositum: & illorum conditiones convenientes³ compositioni apud grammaticos: & secundum congruum & receptibile illorum in speciebus compositionis secundum⁴ modos linguae adeo quod exhibeat in suum opus perfectio orationis in suas species & suas conditiones sicut⁵ decernet ars haec.⁶ ¶ Et ideo abimus primo in definitione compositionis huius: & dicemus quod compositio⁷ regiminis sit unio componerium secundum modos⁸ suae significationis quam causabit intellectus: qui decernit eam ad exprimendum conceptum suae animae⁹ compositum. Quoniam modi compositionis grammaticales sunt secundum modos significationum¹⁰ componentium differentium: & sunt in suis differentiis apud intellectum qui instituit¹¹ illa ad exprimendum in oratione conceptum suae animae quo concipiat res: compositas¹² compositione intellectiva sicut explicabitur infra post hoc. Sicque compositio haec¹³ dividetur primo in duas partes: hoc est in compositionem transitiuam: & in¹⁴ compositionem immanentem: & super his gyrabunt omnes compositiones locutionis secundum suas species¹⁵ sicut videbitur ex nostris uerbis in hoc capitulo. Et ideo exponemus utramque¹⁶ duarum harum modo uniuersali: & postea determinabimus illas & exponemus sua particularia proprie secundum omnes suas condiciones: ¹⁷ut percurrat lector in eis: & per eas sciat exprimere suis labiis omne ascendens in spiritu suo¹⁸ modo congruo & perfecto.

¹⁹¶ Et initio meorum uerborum supponam primo quod in omni compositione orationis secundum suam materiam²⁰ & suam formam indigeamus duabus rebus necessario: quarum una²¹ terminat alteram: aut prius terminat secundam: uel secunda terminat primam.²² iam enim in omni compositione materiae & formae inueniuntur compositio terminantis & terminati: quia nisi²³ hoc esset non esset ibi compositio formalis: quae est compositio perfectientis & perfecti secundum²⁴ substantiam. Et secundo supponemus quod transitiuum & immanens fuerunt accommodata orationi ab ipso motu²⁵ secundum locum: quia illius est motus transitiuus cui non est super quo insistat: ²⁶sed transiet ab uno latere in aliud latus. Et de illo est immanens cui est super quo²⁷ insistat ad immanendum ipsum motum: & similiter operatio rei quam significat compositio²⁸ haec de illa est cuius iam inuentum est suum perfectiens: & illa est compositio immanens: & de illa est²⁹ quae transit a terminante uno in alterum: & illa est transitiua quae non stetit super terminante

הרכבה ושמוש

1 **ההרכבה בדרך התאחד המתרבים בה לפי דרכי הוראתם אשר**
 2 **השכל המכוין לבטא בעיור הנפש המורכב ותנאיתם הראוים**
 3 **להרכבה אצל המדקדקים ובנאה ומתקבל מהם במיני ההרכבה כפי**
 4 **דרכי הלשון עד שיצא למעשהו שלמות המאמר למינוי ותנאיו כאשר**

5 **תגזור המלאכה הזאת :**

ונפתח

6 **תחלה בגדר ההרכבה הזאת ונאמר כי ההרכבה**
 7 **השמושית היא התאחד המרכיבים כפי דרכי**
 8 **הוראתם אשר יגרום אתו השכל אשר יגזור אתו להוציא ציור נפש**
 9 **המורכב וזה כי דרכי ההרכבה הדקדוקית הם כפי דרכי הוראות**
 10 **המרכיבים המתחלפים ונמצאים בחלופיהם אצל השכל אשר הניח**
 11 **אתם להוציא במאמר ציור נפש אשר בו יצייר הענינים המורכבים**
 12 **הרכבה שכלית כמו שיתבאר עוד אחר זה והנה ההרכבה הזאת**
 13 **תחלק ראשונה לשני חלקים רצוני לומר אל הרכבה נודדת ואל**
 14 **הרכבה עומדת ועל אלה תסובינה כל הרכבות הדבור למיניהם**
 15 **כמו שיראה מתוך דברינו בזה השער ולכן נבאר כל אחת משתי אלה**
 16 **דרך כלל ואחרי כן נפרט אתם ונבאר פרטיהם ביחוד בכל תנאיהם**
 17 **למען ירוץ הקורא בהם ובם ידע לבטא בשפתיו כל העולה ברוחו**
 18 **בדרך נאות ושלם :**

ונפתח

19 **דברי אציע תחלה כי בכל הרכבת מאמר כפי המד**
 20 **וצורתו צריכים שני דברים בהכרח אשר אחד מהם**
 21 **מגביל חברו אם שהראשון יגביל השני או השני יגביל את הראשון**
 22 **שהרי בכל הרכבת חמר וצורה נמצאת הרכבות מגביל ומוגבל כי לולי**
 23 **זה לא היתה שם הרכבה צורית שהיא ההרכבת משלים ונשלם כפי**
 24 **העצם ושנית נציע כי נודד ועומד הושאלו אל המאמר מן התנועת**
 25 **במקום כי יש ממנה תנועה נודדת אשר אין לה על מה שתסמוך**
 26 **אבל תעבור מפה אל פה ויש ממנה עומדת אשר בה על מה**
 27 **שיתסמוך לעמוד המתנועע וכן פעולת הענין אשר תורה ההרכבה**
 28 **הזאת ממנה שכתב נמצא משלימה והיא ההרכבה העומדת וממנה**
 29 **מה שעוברת ממגביל אחד אל אחר והיא הנודדת שלא עמדה על**

המגביל

מלת הטעם

1 איפוא : המין השלישי הוא מין המלות המורות דרכי נטיות השמות
 2 והפעלים כי יש מהן מורות על הפעול כמו את והמורכבות ממנה
 3 ומתן מורות על הרב את הפועל כמו אני אנכי אנחנו אתם הוא היא
 4 הם הן כמה הנח : ולפעמים יבאו בהפך : ומתן מורות תבור
 5 כמו עם ומורכבית ואתו אתך אתם אתך אהם אהם אהתך אהתך ומתן
 6 מורות מציאות והדבר כמו יש והמורכבות ממנה בכנויים כמו
 7 שיתבאר עזר בשער ההרכבה בה : ואמנם המלות המורות תקוים
 8 בנפש מהן מורות צער ומתן מורות פעם צער ופעם שמחה ומתן
 9 מורות שמחת עולם : המורות צער וצגה ועצבון הן אבוי אוי אוית
 10 הוי הולי הדר והמורות פעם שמחה ופעם יגון כמו אח ביהוקקאל
 11 סימן ו ואמר את ומתרגמין ואומר נוי והמורות שמחת עולם כמו
 12 האח : ובזה נשים קנצי למילין :

השער השביעי הוא שער ההרכבה והשמוש

14
 15 **אחר** שנתבאר פשוטי הלשון שהם האותיות והנקודות
 16 והשמות והפעלים : מלות הטעם יתחייב לשלמות
 17 המלאכה לפרש המאמר המורכב מהם ובתויות ההרכבה מינים
 18 רבים כי ממנה הרכבת ערוב אשר לא יבוררו הפשוטים במורכב
 19 מהם בהרכבת התירוש : והמים בתמו אשר לא יבוררו בו ואינם
 20 נמצאים בו כי אם בלח : וכן היתה בתחמת הדקדוק הרכבת
 21 הנבונים שזכרנו בשער החמשי : וממנה הרכבת שכנוית שיתברר
 22 במורכב תלקיו אשר הורכב מהם וזאת ההרכבה היתה הרכבת חמר
 23 המאמר לבר או הרכבת חמר וצורתו וההרכבה הזאת כפי החמר
 24 לבר אין מתק המדקדק לדבר בה : כי המדקדק לא יעיון במאמרים
 25 במה שהם קולות או מכתב אלא במה שהם מורים כפי דרכי הלשון
 26 וזאת היא צורת המאמרים : ולכן בתויות בהכרח בכל הרכבה
 27 כזאת מרכיבים שונים שיורכבו בדרך נאות ומתקבל אצל המדקדק
 28 או שיורכבו בדרך בלתי נאה : והנאה יהיה על השלמות או שלא על
 29 השלמות : אם כן מוטל עלינו בזה השער לבאר תחלה מיני

ההרכבה

אִפְרוּחִי. Species tertia est species dictionū significantiū modos
declinationis nominū² & uerborū: quia de illis sunt quæ signi-
ficant ipsum actū ut אָתָּה & cōposita ab ea.³ Et de illis sunt signi-
ficātes ut plm ipm agēs ut אֲנִי אֶכְלֵם אֶתְּךָ הָרֶגֶל הַזֶּה וְהָאֵלֶּיךָ הַזֶּה
& aliqñ uenient ecōtrario. Et de illis sunt quæ significāt cōne-
xum⁴ ut עַיִן & ipsius cōposita: & אֶתְּךָ אֶתְּךָ אֶתְּךָ אֶתְּךָ.
Et de illis sunt⁵ significantes esse rem ut יֵשׁ & cōposita ab ea cū
cōnotatis ut⁷ exponetur infra in caplo cōpōnis iuuante Deo.
Verū tamen dictiones quæ significant affectus⁸ animæ de illis
sunt significantes angustia. Et de illis sunt significātes aliquan-
do angustiam: & aliqñ gaudium. Et de illis sunt⁹ significantes
gaudiū sæculi. Significātes angustia: mœstitia: & dolorē sunt
אֲנִי אֶכְלֵם אֶתְּךָ הָרֶגֶל הַזֶּה וְהָאֵלֶּיךָ הַזֶּה. Et significantes aliqñ gaudiū: & aliqñ
dolorē sunt: ut אֲנִי אֶכְלֵם אֶתְּךָ הָרֶגֶל הַזֶּה וְהָאֵלֶּיךָ הַזֶּה. Et dic¹¹ אֲנִי: & interpretat^r
arāmæ & dic vhe. Et significātes gaudiū sæculi sunt ut¹² אֲנִי.
Et hic ponemus finem dictionibus.

¹³ ¶ Caplū septimū est caplū compōnis & regiminis.

¹⁴ ¶ Postq̃ exposita sunt simplicia linguæ quæ sunt l̄æ & pun-
cta¹⁶ & noia & uerba & dictiones rōnis oportet ad p̄fectionē
¹⁷ artis exponere orationem compositam ex illis: & existente
compōne sp̄rum¹⁸ multarū: quia de illa est compō mixtionis
qua nō secernent simplicia in cōposito¹⁹ ex eis: sicut ē compō
multi & aquæ in aquato: in quo nō secernent: & nō²⁰ inueniun-
tur in eo nisi in potentia. Et sic fuit in sc̄ia grāmaticæ cōpositio
²¹ cōiugationū quā retulimus in caplo q̄nto. Et de illa est cōpō
viciniratis in qua secernunt²² in cōposito suæ ptes ex quibus
fuit cōpositū: & hæc compō erit compō materiæ²³ oīonis solū:
aut compō eius materiæ & eius formæ. Et de cōpōne hac fm
materiā²⁴ solū nō ē statuti grāmatici loqui i ea: q̄a grāmaticus
nō speculatur orationes²⁵ inquantū sunt uoces aut scriptura:
sed inquātum sunt significātes fm modos linguæ: ²⁶ & hæc est
forma oīonum. Et ideo essendo necessario in omni composi-
tione²⁷ tali composita diuersa quæ componentur modo con-
gruo & receptibili apud grāmaticum: ²⁸ aut quæ cōponentur
modo incongruo. Et congruus erit perfecte aut nō²⁹ p̄fecte.
Igitur incumbit nobis in hoc capitulo exponere p̄rio species
cōpositionis

Dictiones rationis.

modis: hoc est significantes tempus & significantes modos compositionis. Significantes ¹ tempus sunt ² כלה מתי אימתי סלה. Significantes modos compositionis sunt decē: quia de eis sunt significantes pportione³ ut כה כך. Et de illis sunt significantes similitudinem ut כה כן. Et de illis sunt significantes ordinē ut יחד. Et de illis sunt significantes cōgregationē ut יחד. Et de illis sunt significantes separationē ut חלף חלף. Et de illis sunt significantes interrogationē rei ut למה מה על מה. Et de illis sunt ⁴ significantes respōsionē rei ut עכור בעכור. Et de illis sunt ⁵ significantes vnā suarū significationū. Et de illis sunt significantes dubiū ut אולי ⁶ שמא. Et de illis sunt significantes rogationē & petitionē & cupidinē cordis ut אולי אנא בי. Et de illis sunt significantes notificationē rei: & ipsius ostensionē digito ut זו זו זאת לו. Verū enim uero spēs secūda & illa est spēs dictionū significantiū modos potestatis ⁷ significationis nōlum & uerborū & modos compōnis est tribus modis: modo ⁸ copulationis: & modo disiuñtionis: & modo conditionis: & consecutionis.

CIn copulatione non ueniet in lingua habreorū dictio rationis nisi ⁹ cum additiōe ut אף & גם: sed sine ¹⁰ additione nō inuenitur dictio significans copulationē simplicē: tamen loco dictionū ¹¹ inuenitur lra¹² uau fm vnum suorū regiminū: & illa est quæ uocatur apud grāmaticos ¹³ uau copulationis ut ואובן. ¹⁴ uau quæ est in capite dictiōis ¹⁵ ווהוה est copulās & cōnectens orationē: & ut plm succedens est simile pcedēti: ¹⁶ & hoc est quod insinuauerunt nostri magrī omni loco quo dictum est ואלה excisit ¹⁷ prima ואלה addit super prima. ¹⁸ Et in disiuñtione est dictio וא: & est coniungens oratiōes & disiungens ¹⁹ res adeo qd ut plurimum cadet inter duo ²⁰ res repugnantia ut Regum primo: qui est Samuelis capitulo. xxvi. Si Deus percutiet eum וא dies eius ²¹ ueniet & morietur וא in bellum descendet & finietur: quia non continget qd moriatur mortibus pluribus ²² simul. Et aliquñ cadet inter distincta: qd nō sunt repugnātia: sed sunt ²³ disparia: & pōt esse qd inueniantur simul ut וא filiū cornu offendet וא filiā cornu offēdet exodi ²⁴ ca. xxi. Et qd sunt cōditionis & cōsecutiōis sunt ut אם כן עקב אם כן אולי

iiii B

איפוא

מלות הטעם

1 דרכים רצוני לומר מורות זמן ומורות צדי ההרפכה : המורות
 2 זמן הן אז טרם כבר מתי אימתי סלה נצח עתה עדי עד עין עדנה
 3 פתע פתאום : המורות צדי ההרפכה זין עשר כי מהן מורות הערך
 4 כמו פחות יתר כמעט קטן : ומהן מורות דמיון כמו כה כך כפה כן
 5 כמו כגון : ומהן מורות סדר כמו מיד לאלתר בנתיים ומהן מורות
 6 קבוצ כמו יחד : ומהן מורות פירוד כמו בד בכד לכד חלף תחת :
 7 ומהן מורות שאלת ענין כמו למה מה על מה ולפעמים אם : ומהן
 8 מורות תשובת ענין כמו בגלל עבור בעבור לבעבור יען וביען למען
 9 עקב לפי אחת מהוראותיה : ומהן מורות ספק כמו שמא
 10 אנלי ומהן מורות תפלה ובקשה ותאות לב כמו אחלי אגא בי לו נא :
 11 ומהן מורות הודעת הדבר והוראותו באצבע כמו הן הנה זה
 12 זו זו זאת לזו : ואולם חמין השני והוא מין המלות המורות צדי כח
 13 הוראת השמות והפעלים וצדי ההרפכה הוא בשלשה דרכים דרך
 14 החבור ודרך החלוק ודרך התנאי וההתחבורת :

בחבור

15 לא תבא בלשון העברים מלת טעם כי
 16 אם בתוספתו כמו אף וגם אבל בלית
 17 תוספת לא תמצא תיבית מורה חבור חבור גרודא אך במקום התיבות
 18 נמצאת אורח וזו באחר משמושיה והיא הנקראת אצל המדקדקים
 19 וזו העטף כמו ראובן שמעון לוי ויהודה חזו שבראש תיבית ויהודה
 20 היא עוטפת וקושרת המאמר ועל הרב הנמשך דומה אל תקורם
 21 וזהו מה שרמזו רבותינו ז"ל כל מקום שנאמר אלה פסל אלת
 22 הראשונים ואלה מוסיף על הראשונים :

ובחלוק

23 היא מלת או והיא מתבדת המאמרים ומחלקת
 24 הענינים עד שעל הרכ תפול בין שני
 25 מתנגדים כמו במלכים א שהוא שמואל סימן כו אם יי יגפנו או יומנו
 26 יבא ומת אב במלחמה ירד ונספה כי לא יתכן שימות במיתות רבות
 27 יחד : ולפעמים תפול בין חלוקים שאינם מנגדים אבל הם
 28 נפרדים ואפשר שימצאו יחד כמו או בן יגח או בת יגח בואלה שמות
 29 סימן כא ואשר בתנאי והתחבורת הן כמו אם לו לולי עקב אם בן

איפות

מלות הטעם

1 שפתי בן אבל שרה אשתך בבראשית סימן יז גם אכל בן אבן לה בן
 2 מלכים סימן ר באו למעט לא זה לבר גם זה לא לא זאת כי אם זאת
 3 ואנקלוס ויונתן וזכיו טעות הקמחי שתרגמו שתי אלה בקושטא
 4 אולם אכן אמר אמנם בן הלא כלן מקימות הן אף כי מקצתן מעורבות
 5 בשתי הוראות כמו שגבאר עוד בחלק השרשים ושלמות צחות הלשון
 6 העברי בה : והמלות המורות השתנות הן בשלשה דרכים לחלק
 7 או להוציא או לשלול : מלת החלוק או מלות ההוצאה הן בלתי
 8 בלעדי וזאת לבר : מלות השלילה הן אל בל בלי לא פן : ודע כי פן
 9 פירושו שמא ירד על מה שאינו נמצא או אינו רגוץ ולזה אמרו
 10 רבותינו ז"ל השמר פן ואל מצות לא תעשה הן כי אל לא תבא אלא
 11 על הנחת תוקף ההזהרה הפך מלת פן : ודכן בארנו מלות הטעם
 12 לפי חלוקתן במקרי דרכי ההוראות והענינים אשר תורנה :
 13 **ומעתה** נביא חלוקי המלות מצד מציאות
 14 דרכי הוראותיהן והענינים אשר
 15 תורניה עליהם ואלה ארבעה מינים : מלות המקום : והכמות :
 16 והאיכות : והקריאה : מלות המקום הן המגבילות המאמר מצד
 17 מקיף ענינו וזה על דרך השאלה או על דרך התשובה : מלות
 18 השאלה המקום אי איה או אים מאין איפה אן אנה : מלות תשובת
 19 המקום אפים בין הלאה הלוך הנה מול נגד נכח על פנים חוץ עומת
 20 פה שם תוך : ועל אלה יסמכו למעלה ולמטה אחר וקדם : המלות
 21 המורות כמות תורנה כמה מתדבק או מתפרד החלקים ומאלה יש
 22 מורות השאלה ומהן מורות התשובה המורות השאלה אחת :
 23 כמה בין למתדבק בין למתפרד : והמלות המורות תשובת הכמות
 24 הן הרבה זעיר מעט רב : והמורות מספר הזמנים הן אחת פעם
 25 שנים פעמים שלש ארבע : והמורות איכות לשאלה איך איכה איכנת
 26 והמורות איכות לתשובה הן ריקם חנם אשרי בטבר בשאט :
 27 והמורות קריאה לא תמצאנה בלשון העברים הלא לקריאת אבל
 28 וצער כמו אהה תה הוי אלה הן המלות הנחלקות לפי מיני הענינים
 29 אשר תורנה : והמלות המורות דרכי הוראותיהן תמצאנה בשני

modis

Dictiones rationis.

capiam ex oībus quæ sunt tibi. Et ex nunc exponemus singula
res multas vniuscuiusq; specier² quas retulimus: & incipiem³
primo in addentibus. **¶** ⁴Quæ est dictio æquiuoca: quia aliquñ si
gnificat furorē⁴ & irā ut deuteronomii cap. xxix. qđ est ira⁵ quæ
id est furoris. Et aliquñ significat narem vt psal. cxv. quæ naris est
illis & nō olfaciunt: & in ambabus his significatiōibus est no
men vt videtur ex definitione noīs quā scripsimus⁷ superius.
Et iterum est illi significatio tertia: quia non significabit rem
datam⁸ nisi additionē. Et hoc est trib⁹ modis: quia aliquñ signi
ficat additionē roboris⁹ orationis vt Genesis cap. iii. quæ quia
dixit Deus: & arāmea interpretatur¹⁰ vere quia dixit Deus.
Et aliquando significat robur rei oīonis: & est¹¹ linguæ eo for
tius vt lob cap. iiii. quæ habitantes domos cœni: & arāmea in
terptatur¹² eo fortius iniqui qui habitāt in sepulchro terræ.
Et aliquñ significant additionē locutionis¹³ oīonis solū vt Ge
nesis cap. xl. quæ etiā ego in insomnio meo: & arāmea interptas
mur¹⁴ quæ etiam¹⁴ ego in insomnio meo. ¹⁵Quæ significat additionē
rei vt plm sicut quæ. Et aliquñ¹⁵ significat excessum in additōe vt
Genesis cap. vi. בשר. Propterea quia ipse est caro.¹⁶ Et expo
suit rabi Salamon בשר sicut בשר ac si dixisset propterea: quia
etiam hoc est in eo qđ ipse est caro: & cum¹⁷ toto hoc non cōte
ritur coram me: quid ergo esset si sit ignis aut res dura. Et pōt
¹⁸dici qđ eius hæc significatio sit eo fortius sicut diximus de di
ctione quæ. Et non est hic locus¹⁹ declarationis huius rei: quā nō
expectabis de me exponere tibi oēs dictiones fm oēs modos
²⁰suas significatiōnū hic: quā nō est hæc intentio libri in parte
hac. Sed in duabus²¹ dictiōibus his fecimus hoc ad excitādū
cor addiscentiū sup significatiōes²² differentes: & si nos be
nemeriti erimus de Deo in pte radicū ibi exponemus oēs di
ctiones²³ & noīa & uerba taliter fm oēs minutias rerum suarū
significatiōnū auxilio Dei. ²⁴Quæ signat²⁴ additionē sufficiētē.
²⁵Quæ signat additionē rei ut ²⁵quæ nīmīū est²⁵ tuū bonū. ²⁶Quæ
signat additionē excessus. ²⁷Quæ significat additionē rei: &
aliquādo significat additionē tēporis. ²⁸Quæ etiam significat
additionem temporis. ²⁹Sicq; tibi sunt dictiones significātes
additionem septem ²⁹quæ ²⁹quæ ²⁹quæ. ³⁰Et significan
tes iminutionem sunt duæ ³⁰quæ ³⁰quæ. Et dictiones significātes cō
firmationem sunt³¹ septem. ³²Quæ est ad confirmādum & non
uenit ad iminuendū vnq̃. & in hoc errauit rabi Dauid Kimhi
ii B
qui

מלות הטעם

אקח מכל אשר לך : ומעתה נפרש פרטים רבים לכל אחד מהמינים
 אשר זכרנו ונתחיל ראשונה במוסיפות :
 היא מלה משותפת כי לפעמים תורה רוצה
 וחרוז כמו בואלה הדברים סימן כט מה חרי
 האף ולפעמים תורה חוטם כמו במזמור קטו אף להם ולא ירחיק
 ובשתי אלה ההוראות הוא שם כמו שיראה מנדר רשם שכתבנו
 למעלה : ועוד יש לה הוראה שלישית שלא תורה על ענין מונח
 כי אם תוספת : וזה בשלשה דרכים כי לפעמים תורה תוספת חוקק
 המאמר כמו בבראשית סימן ג אף כי אמר אלהים ומתרגמין
 בקושטא ארי אמר יהוה : ולפעמים תורה חזק ענין המאמר והוא
 לשון כל שכן כמו באיוב סימן ד אף שכני בתי חמר ומתרגמין כל
 דכן רשיעיא ושריז בקבורת טינא ולפעמים תורה תוספת דבור
 המאמר לבד כמו בבראשית סימן ט אף אני בתלמי ומתרגמין אף
 אנא בתלמי : גם תורה תוספת הדבר על הרב כמו אף ולפעמים
 תורה ההפלה בתוספת כמו בבראשית סימן ו בשגם שהוא בשר
 ופרשו בשגם כמו בשגם כלומר בשכיל שגם זאת בו שהוא בשר ואף
 על פי בן אינו נכנס לפני ומה אם יהיה אש או דבר קשה ואפשר
 לומר שהוראתו זאת כל שכן כמו שאמרנו במלת אף : ואין זה מקום
 ברורו של ענין כי לא תצפה ממני לבאר לך כל המלות בכל דרכי
 ההוראות פה כי אין זו כונת הספר בחלק הזה : אבל בשתי
 המלות האלה עשינו זאת לעורר לב התלמידים על ההוראות ה
 המתחלפות : ואם יזכנו השם בחלק בשרשים שם נבאר כל המלות
 והשמות והפעלים כזאת בכל פרטי עניני ההוראותיהן בה : וימורה
 על תוספת ההסתפקות : מה מורה על תוספת ענין כמו מה רב
 טובך : מאד מורה תוספת ההפלה : עוד תורה תוספת ענין
 ולפעמים תורה תוספת זמן : תמיד גם כן תורה על תוספת זמן
 חרי לך המלות המורות תוספת שבע אף גם די מה מאד עוד תמיד
 : והמורות מיעוט הן שתיים אך רק : והמלות המורות קיום הן
 שבע : אבל לקיים ולא בא למעט לעולם ובזה טעה רבי דוד קמחי
 שכתב

אף

מלות הטעם

1 השרש כשאנינה גרונות לעולם הויה ברגש ובאיתן הולך בסגול
2 והנשאות בחרק וכשעין השרש רפיונות הפא תבא לעולם בקמץ
3 ושלם נזכר שם פועל לא תחסר בו והוא בחטף קמץ או בשורק
4 בראש ורגש הפא לחורות על חסרון התו כמו הכבס הדשנה הוטמאה
5 ולפעמים תחתלפנה התנועות כמו התרבה וכשתבא בו דהתו בפעל
6 אז הוא לעולם בחטף קמץ כמו התפקדו זה הוא תשלוס סגולות
7 פרטי הבנינים אשר יעדנו להשלים ולחתום בו השער הזה שהויה
8 שער הפעלים

השער הששי והוא שער מלות הטעם

11 הטעם היא חלק המאמר המגביל את השם או
12 הפעל בדרך הוראותיהם או בצירי הענינים
13 אשר יורו עליהם וזה כי לשמות ולפעלים כמו שאמרנו בשערים
14 הקודמים יש בצורתם הוראות מוגבלות אשר בהן יורו ענינים
15 מיוחדים ולכן לחורות על אלה הוכרח מניח הלשון להניח מלות
16 תורנה על טעמי הדרכים הנזכרים ולכן קראו אתן המדקדקים
17 מלות הטעם והנה הן תחלקנה ראשונה לארבעה חלקים
18 כי תורנה הנבלת הוראת השמות והפעלים או תורנה צדדי כח
19 הוראותיהם או תורנה דרכי נטיותם או תקויהם בנפש ואנחנו נבאר
20 כל אחד ואחד מאלה הארבעה חלקים ונפרט אתו לפרטיו כפי אשר
21 תשיג ידנו על הסדר אשר מנינו אתם ונאמר תחלה כי מלת הטעם
22 אשר תורה הנבלת הוראת השמות והפעלים היא אשר בהתחבר
23 לשמות ולפעלים תורה צד מציאות ההוראה או הענין שתורה עליו
24 בין שתורה תוספת או מגרעת או קיום או השתנות אשר יקרה להם
25 מלות התוספת כגון גם צאנכם גם בקרכם קחו בכראשית סימן
26 יב שגמין מרבין הן והמגרעת כמו רק אשר אכלו הנערים בכראשית
27 סימן יד שרק מיעט ולקיום הוא כמו אבל שרה אשתך בכראשית
28 סימן יז שאבל מקיים והמשנה היא כמו בלעדי בסימן יז שזכרנו
29 בכראשית ששנתה מה שנאמר למעלה אם מחוט ועד שרוך נעל ואם

i B

Dictiones rationis.

radicis quādo nō est gutturalis semper est cum daghesc: & in וַוֹ aleph est cū seghol¹ & reliquæ cū hirek: & qñ hayn radicis est lenis pe veniet semp cum kamecz.³ Et cuius non est relatū nomen eius agentis nō deerit in ea he cū rapiēte kamecz aut cum sciurek⁴ in capire: & daghesc pe ad significandū defectū tau vt וְטָוֹ הָיָה וְטָוֹ הָיָה.⁵ Et aliqñ mutabunt motus ut וְטָוֹ הָיָה & quando veniet in illa tau in actu: ⁶tūc he semp est cum rapiēte kamecz vt וְטָוֹ הָיָה, hoc est cōplementū pprietatū⁷ minutiarū coniugationū quas promiseramus explere & claudere cū illo capitulum hoc quod est⁸ capitulum uerborum.

10   ¶ Capl'm sextū & est cap. dictionū rōnis.

¹¹¶ Dictio rationis est pars orationis terminans nomen uel ¹²uerbum per modos suarū significationū aut per modos rerū ¹³quas significant: quia nominū & uerborū ut diximus in capitulis¹⁴ pmissis stant in sua forma significationē terminatę quas significant res¹⁵ pprias: & ideo ad significandū istas oportuit instituentē ydiomatis imponere dictiones: ¹⁶quæ significant rōnes modorū prædictorū: & ideo uocauerūt illas grā matici¹⁷ dictiones rationis. Sicq̃ illæ diuidētur primo in quatuor partes: ¹⁸quia significabunt terminationē significationis nominū & uerborū: aut significabūt modos potestatis¹⁹ suarū significationū: aut significabūt modos suarū declinationis: aut suas passiones animæ. Et nos exponemus²⁰ vnāquāq̃ harū quatuor partiū: & diuidemus illam in suas pticulas put²¹ suppetēt vires nostræ fm ordinem quo eas numerauimus. Et dicemus primo q̃ dictio rōnis²² quæ significat terminationē significationis nominū & uerborū: quæ dum adiacet²³ nominib²⁴ & uerbis significat modum essendi significationis aut rei quā significat: ²⁵sive significet additionē siue iminutionē aut cōfirmationem aut mutationem: quæ accidet illis. ²⁶Dictiones additionis sunt vt וְטָוֹ etiam oues v̄ras וְטָוֹ etiam boues v̄stras accipite Genesis cap. ²⁷xii. quia gammin multiplicant. Et iminutio est vt וְטָוֹ nisi quod comederunt pueri Genesis ²⁸cap. xiiii. quia וְטָוֹ imminuet. Et pro confirmatione est ut וְטָוֹ enīmuero Sara tua vxor Genesis ²⁹caplo decimoseptio: quia וְטָוֹ confirmat. Et mutans est vt וְטָוֹ cap. xiiii. qđ retulimus³⁰ Genesis q̃ mutauit: qđ dictū ē supius si ex filo vsq̃ ad corrigiā calciamēti & si capiam

Proprietates ppria particulariorū cōiugationū.

quia ueniet in illoꝝ capite mem addita in agētibus cū pathah
& actis cum sciurek: aut² cū rapiente kamecz. Exemplū primi
est מושב. Exemplū secundi est בראה: & לִפְתָּח אֵת omnes ipse sunt
cum pathah. Et in pfectis he pteriti est cū hirek: & he impatiui
& noīs uerbi est cum pathah.⁴ Et in quiescētibus pe yod he
ptetiti: & mem nominis agentis est cum holem ut מוציא מוציא.
⁵ Et in quiescētibus hayn q̄ sunt binaria: he pteriti & mem no-
minis agentis est cum ceri ut בקים אקים. Et לִפְתָּח אֵת sunt cum ka-
mecz oēs ipsa תנין ינין. Et in quiescenti-
bus lāmed he aliqñ in absenti pteriti hayn est cum kamecz ut
הרה: & in pñtia & loquente p se est cum ceri ut הרבית הגלית: &
cum pe⁹ gutturali redibit pe cum rapiente seghol: & hayn cū
seghol ut העלית הושתה.¹⁰ ¶ Et הוּפֵל cuius nō est relatum nomē
sui agentis cōcernit ipsam: quia he est addita in ea¹¹ in pterito
& in noīe uerbi: & est punctuata cū rapiente kamecz ut הברת:
aut cum sciurek ut הוּשַׁלַּח. Et in futuro לִפְתָּח אֵת uenient cū rapiē-
te¹³ kamecz: aut cum sciurek.¹⁴ ¶ הוּפֵל concernit ipsam: quia
in oībus ptibus pteriti ueniet in ipsa nun cū hirek: & si¹⁵ pe sit
gutturalis ueniet nun cū seghol: & hayn radice in ptō¹⁶ cū pa-
thah & in noīe agentis qđ est fm veritatē nomē agnoīs ueniet
cū kamecz.¹⁷ Et in impatiuo & in futuro & in nomine uerbi si
non sit pe lenis nō deerit daghesc¹⁸ ipius pe vice nun q̄ deerit
in illis. Et לִפְתָּח אֵת continuā ipsi pe¹⁹ si sit lenis uenient cū ceri
vice daghesc quā debet ipsi pe: & si non sit pe²⁰ lenis: aleph
ueniet cū seghol & reliquā cū hirek. Et in quiescētibus: in qe-
scētibus pe²¹ yod nun in ptō & in noīe agentis & he impatiui
ueniet cū holem: & he uenā ueniet²² cū hirek. Et in qescētibus
hayn quā sunt binaria: & in duplicibus in ptō: & in noīe agen-
tis nun²³ est cū kamecz in singlī absenti: & in reliquis ptibus
in impatiuo ueniet cū sceua: & in noīe uerbi²⁴ cum hirek. Et i
futuro aleph est cū seghol: & reliq̄ additę sunt cū hirek. Et cuius
nō est²⁵ relātū nomē sui agentis cōcernit illā q̄ nun ueniet
cū sceua: & pe cum holem. Et in quiescentibus²⁶ nun est cum
sciurek: & hayn cum sceua. Exemplum pfectorum est בראה: &
exemplum quiescētium est מוציא.²⁷ ¶ הוּפֵל concernit ipsam
q̄ ueniet he & tau in maiori parte pteriti & imperatiui & no-
minis uerbi:²⁸ & mem & tau in nominibus agentium: & tau in
futuro. Sed in pterito & imperatiuo & nomine²⁹ uerbi non
deerit he: & in nomine agentis non deerit mem vnq̄. Et hayn
radicis

סגולות מיוחדות לפרטי הבנינים

1 כי תבא בראשם מם נוספת בפועלים בפרח ובפועלים בשורק או
 2 בחטף קמץ משל הראשון מושבב משל השני מראה ואותיות ייחוד
 3 כלם בפתח ובשלמים הא העבר בחרק והא הצווי ושם הפעל בפתח
 4 ובנחי הפא יור הא העבר ומם שם הפועל בחלם כמו הוציא מוציא
 5 ובנחי העין שחם השניים הא העבר ומם שם הפועל בצרי כמו אקים
 6 מקים ואותיות איתן בקמץ כלם אקים ישיב ישיב תביא נשיר יניסו
 7 תניפו ובנחי הלמד הא לפעמים בנסתר העבר העין בקמץ כמו
 8 הרוה ובנוכח והמדבר בערו בצרי כמו הרבית הגלית ועם הפא
 9 גרונות תשוב הפא בחטף סגול והעין בסגול כמו העלית החשתי
 10 **והופעל** שלא נזכר שם פועלו ויחרהו שיהא נוספת בו
 11 בעבר ובשם הפעל ונקודה בחטף קמץ כמו
 12 חכרת או בשורק כמו הושלך ובעתיד אותיות איתן תבאנה בחטף
 13 קמץ או בשורק
 14 **נפעל** ויחרהו כי בכל חלקי העבר תבא בו תנון בחרק ואם
 15 הפא גרונות תבא רינון בסגול ועין רישרש בעבר
 16 בפתח ובשם הפועל שהוא על האמת שם התאר תבא בקמץ
 17 ובצווי ובעתיד ובשם הפועל אם אין הפא רפיונית לא יחסר דגש
 18 הפא תמורת תנון שתחסר בהם ואותיות איתן הסמוכות אל הפא
 19 אם היא רפיונית תבאנה בצרי תמורת דגש תראוי לפא ואם אין הפא
 20 רפיונית האלף תבא בסגול והנשארות בחרק ובנחים בנחי הפא
 21 יור תנון בעבר ובשם הפועל והא הצווי תבא בחלם והא המקור תבא
 22 בחרק ובנחי העין שחם השניים ובכפולים בעבר ובשם הפועל תנון
 23 בקמץ ביחיד הנסתר ובשאר התלקים בצווי תבא בשוא ובשם הפועל
 24 בחרק ובעתיד האלף בסגול ושאר הנוספות בחרק ו
 25 נזכר שם פועלו ויחרהו שחננון תבא בשוא ותפא בחלם ובנחים
 26 תנון בשורק והעין בשוא משל השלמים נגאלו ומשל הנחים נוגרו
 27 החפעל ויחרהו שתבא ההא והתו ברב העבר והצווי ושם הפעל
 28 ותקם והתו בשמות הפועלים והתו בעתיד אבל בעבר והצווי ושם
 29 הפעל לא תחסר ההא ובשם הפועל לא תחסר תמם לעולם ועין
 השורש

סגולות מיוחדות לפרטי הבנינים

- 1 **ובנחי** העין אשר אנו קוראים שנים אותיות איתן תבאנה
- 2 בקמץ כמו ארום ירום יקום ובכפולים מקצתם
- 3 בקמץ כמו אחוז וחוס וכן ברבוי תשורו יסובו ומקצתם כמשפט
- 4 השלמים בסגול האלף וחרק הנשאות כמו אקוד יקוד
- 5 **הרגוש** ייחדו כי בהיות עין השרש מקבלת רגש לעולם
- 6 תבא ברגש ואם היא מאותיות הרפיון תמורת
- 7 הרגש הנקד הפא בצרי או בחרק כמו מאן ברך שרת נאר שחת
- 8 ובשמות הפועלים והפעולים לעולם תבא בראשם מם נוספת בשוא
- 9 ובהיות עין השרש רפיונית תבא בפעול בחלם כמו מכורך ובאותיות
- 10 איתן האלף תבא בחטף פתח והנשאות בשוא כמו אברך יברך
- 11 **פועל** תפחד הדומה למרובע ייחדו כי בשלמים בשם הפעל
- 12 והפועל והפעול ובעבר והצווי והעזר תבא פא
- 13 השרש בחלם והעין בתידי הנסתר בצרי זולת שם הפעול שהעין בו
- 14 בקמץ להפריש בינו ובין שם הפועל ובשאר חלקי העבר העין
- 15 בפתח ובנחי העין אשר הם השנים באמת יקרה לאות השנית
- 16 שקוראים אלו למד השרש מה שיקרה לעין בשלמים ושמות
- 17 הפועלים והפעולים מן הבנין הזה ישיגם תוספת המם בראשם
- 18 ונמצא הבנין הזה על הרב בכפולים ובנחים הבאים ברמיונם כמו
- 19 כונן תבא ברמיון סובבו
- 20 **הפועל** שלא נזכר שם פועלו תבא מן הרגוש בקבוץ
- 21 שפתיים ומן הפחד בשורק מושך באמור
- 22 למעלה ייחדם כי בשניות עין השרש אם אינה רפיונית תבא ברגש
- 23 ובנעי הפא אותיות יתן תבאנה בשוא והאלף בחטף פתח ובנחי
- 24 תבא כל אותיות איתן בשורק ובמקור אשר לא נמצא כי אם בפעל
- 25 הרגוש תבא הפא בקבוץ שפתיים
- 26 **ההפעיל** ייחדו שתמצא והא נוספת בראש הפעל בכל
- 27 חלקי העבר והצווי ובשם הפעל שרף גבל
- 28 בעתיד ובשם הפועל והפעול על הרב לא תמצא כי אם בכל תנועת
- 29 האותיות הנוספות בראשם ובשמות הפועלים והפעולים ייחדו

כי

Proprietates ppria pticularioꝝ cōiugationū.

¶ Et in quiescentibus hayn quæ nos vocamus binaria: littere
 איתן ueniet² cum kamecz ut ארום ירום יקום. Et in duplicibus que
 dam sunt³ cū kamecz ut אחון יחון. Et sic in plitate יסורו יסורו. Et
 quædam ipsorum sunt sicut est ius⁴ perfectorum cum seghol
 aleph & hirek reliquarū ut אקוד יקוד. ¶ Graui propriū est ei:
 quia existens hayn radice recipiens daghesc semp⁶ ueniet cū
 daghesc: & si sit de litteris lenitatis vice⁷ daghesc punctuabit
 pe cum ceri: aut cū hirek ut שחת שחת נאר שחת. Et in noibus
 agentium & actorū semp ueniet in eorū capite mem addita cū
 sceua.⁹ Et existens hayn radice lenis ueniet in acto cum holē
 ut מכורך: & in lsis¹⁰ איתן aleph ueniet cum rapiente pathah: &
 reliquæ cum sceua ut מכורך יכורך.

¶ Cuius grauis silis quadrato cōcernit pprie eam: qā in ipsis
 perfectis in noie uerbi¹² & agentis & acti & in pterito & impa
 tiuo & futuro ueniet pe¹³ radice cū holem: & hayn ī singulari
 absenti cum ceri: excepto nomine acti ī quo hayn est¹⁴ cum ka
 mecz ad distinguendū inter ipsum & inter nomen agentis. &
 in reliquis partibus pteriti hayn est¹⁵ cum pathah. Et in quies
 centibus hayn quæ sunt binaria fm ueritatē accidit sedā lřæ
¹⁶quam uocant hī lāmed radice quod accidit hayn in ipsis p
 fectis. Et nominibus¹⁷ agentū & actorum cōiugationis huius
 aduenit eis additio mem in suo capite.¹⁸ Et inuenit cōiugatio
 hæc ut plm in duplicibus & in quiescentibus quæ ueniūt fm il
 loꝝ silitudinē ut כוכן: quod uenit fm silitudinē סוכב.

¶ Cuius non est relatum nomen sui agētis quod uenit
 ex graui cum collectione²¹ labiorum: & ex graui cum sciurek
 protrahente ut dictum est²² superius concernit eas: qā in am
 babus ipsis hayn radice si nō sit lenis ueniet cū daghesc.²³ Et
 in motis pe litteræ יתן ueniet cum sceua: & aleph cum rapiente
 pathah. Et in quiescentibus²⁴ pe omnes litteræ איתן cum sciur
 rek. Et in uena quæ nō inuenitur nisi in lřæ²⁵ ipsius grauis ue
 niet pe cum collectione labiorum.

¶ Cuius concernit ipsam q inuenit he addita in capite uer
 bi in omnibus²⁷ partibus pteriti & imperatiui: & in nomi
 ne uerbi eius: sed²⁸ in futuro & in nomine agētis & acti ut plu
 rimum non inuenietur nisi in potentia motus²⁹ lřæ additæ
 in suo capite. Et in noibus agentium & actorū concernit eam:
 quia

סגולות מיוחדות לפרטי הבנינים

1 לומר מאי זה מן הבנינים הנזכרים יתיה הפעל המונח ומאי זה חלק
 2 ממנו ומי שרשו שהוא מקור הקל ובאי זה שקל משקלו ואיך דינו
 3 להיות ומי הוא חברו הדומה לו בהוראה ופירושו ומי הוא פעולו
 4 אם הוא עצם הפועל או הפעולה עצמה כמו בעומדים או דבר אחר
 5 מחוץ כמו היוצאים המשל כי הטה בנינו הפעיל וחלקו הוא עבר
 6 ושרשו גטה ומשקלו חכה ודינו הנטה וחברו הבני נוסטה ופירושו
 7 ירוע להרכיב ופעולו יוצא חוץ הפועל והפעולה ורבי יוסף קמחי
 8 נחן להם סימנים לב שמר תפץ ל פעולתו ב בנינו ש
 9 שרשו ס משקלו ר ראוי ח חברו פ פירושו צ
 10 צאתו ועמדו ואני בעניי בחברי השער הזה באה אלי השמועה
 11 תרעה כי נכרת שרשי מרחצת ולוקח מחמר עינו ומחמל בפשי בני
 12 יחיד זכור לטוב לזכר עולם כי ארד אל בני מאיר אבל שאולה ורשתי
 13 להם עוד סימן אחר : חב פחת דמי רוצה לומר ח חלק ב
 14 בנינו פ פעל ח חבר ח תרגום ד דינו מ
 15 משקלו י יסוד או על פי אותיות רבי יוסף קמחי שם פרוץ חלב
 16 כי שם בארץ לא לו בני יחיד מאיר ילד זקוני בנינו משדי כמו פרוץ
 17 החלב אשר ינק להיות לי לאכל עולם ולכן יהיה למזכרת עון אשר
 18 עותה המנקרת להיות זה שגור בפי התלמידים שיצטרך כל תלמיד
 19 להשיג בו ולשמרו בפעלים בהכרח ומעתה נדבר בסגולות הבנינים
 20 **בנין** חקל אין רגש בו ולא אות נוספת בראש חלק מחלקיו
 12 זולת האיתן ובשלמים אלף האיתן תנקר בסגול לעולם
 22 והנשארות בחרק כמו אשמור ישמור תשמור גשמור
 23 **ובנחי** הפא אלף תנקדנה כלנה בחלם כמו אומר ואמר
 24 אוהו ואחז ולפעמים האלף בצרי להורות על הנח
 25 הנעלים והנשארות בסגול כמו אתה יאסוף ואסוף ועל המעט
 26 באה בחלם כמו ויוסף אוסף ובכלל ברב נחי תפא אותיות איתן
 27 בצרי כמו ארד ירד אשב ישב יחם וקצתם בחירק כמו אינך בירה
 28 וקצתם בשורק כמו אוכל ווכל
 29

ובנחי

סגולות מיוחדות לפרטי הבנינים

1 תקמחי שכתב בספר השרשים שהבר שהנני נוספת וכן
 2 והושבותים שהיו מורכב מן השיבות ששרשו שב או שוב ומן
 3 הושבותים ששרשו ישב וכן מקללני לפי דעת רבי דוד קמחי שסבר
 4 שהוא מורכב מן מקללני ששרשו קלל לשון קללה ומן מקילני ש
 5 ששרשו קלה לשון קלון ולפי דעתו באה הלמד בפתח להניע וזו כרי
 6 להבחין הרכבת הקלון עם הקללה כי לולי היא שבאה תמורת למד
 7 הא לא ניכר בה הקלון אבל לפי דעת מורי רבי יהודה בעל לבנת
 8 הספיר הוא מורכב מן רכוי הנסתר ומן נכח היחיד ששרשו וכן אחר
 9 רצוני לומר מן מקלליו ומן מקללני להורות כי רבים וכל אחר מן
 10 הרבוי מקללין אותו בין בפניו בין שלא בפניו וכן תרגם יונתן בלשון
 11 רבים כולליון מלטיני לוי ובעיני ישרו דברי שניהם ואין לי הכרע
 12 לאחר מן השני דעות אך אמנם יש דעת שלישי שסבר שהוא
 13 מורכב מן מקללני שהוא שם הפועל ומן קלללני שהוא עבר נסתר
 14 מן הדגוש ולא הטיבו אשר דברו לפי דעתי כי אין בזה טעם פרח
 15 ולמד השנית ולא לתנועת הו אף כי תחביב הפעיר עצמו להכריע
 16 ולהחזיק בזה הדעת האחרון ומורכי התרכבות האלה אשר
 17 זכרנו יוכל המעיין בספרנו לדרקק בכח שכלו ולמצא דרך באחר מן
 18 הדרכים הנזכרים או ברבים מהם מחוברים יחד להשיב אל דרך
 19 הנכונה כל הזרים אשר זכרו המדקדקים אשר היו לפנינו ואת הישרה
 20 לא יעקשו כי אין זר אתנו בלשון העברים כי כלם קדושים ושלמים
 21 הם אתנו אין מחסור לרואיהם

והנה

22 אחרי השלימנו דרכי התרכבה נשאר לנו בסוף זה
 23 השער להביא מקצת סגולות מיוחדות לפרטי
 24 הבנינים שזכרנו הראויות להם מצד הניקוד ומצד הדגש והרפה
 25 ומצד תוספת האותיות אף כי מקצתן או רבן כבר נכתבו למעלה
 26 במקומם אך אמנם לתיות הכרחיות לתיות שגורות בפי
 27 התלמידים ראינו להניח אתן פה בסוף השער הזה על סדר הבנינים
 28 אשר שמרנו למעלה בשער הזה המקיף שמנה עניני הפעלים בנינים
 29 ותלק הבנין שרשם ומשקלם דינם וחברם פירושם ופעולם רצוני ל
 לומר

Proprietates ppriæ pticulariorū cōiugationū.

Kimhi qui scripsit in libro radicū quē edidit q̄ nun sit addita.
 Et silt² מושבתי³ quod est compositū ex מושבתי³: cuius radix est
 שב aut שוב: & ex³ מושבתי³: cuius radix est שב. Et similiter מקלתי³
 fm opinionē rabi David kimhi: q̄ opinatus est⁴ q̄ sit cōpositū
 ex מקלתי³: cuius radix est קל ligue קל: & ex מקלתי³: cuius radix
 est קל lingue קל: & fm eius opinionē uenit lamed cū pathah
 ad mouendū uau ad⁶ discernēdū cōpositionē vitupii cū ma-
 ledictione: quia nisi esset illa quæ uenit uice lamed⁷ he nō no-
 sceret in ea vitupium. Sed fm opinionē rabi Ihudæ auctoris
 libnath⁸ hassappir est compositū ex plitate absentis & ex pntia
 singlis ex radice & cōiugatione vna⁹ hoc ē ex מקלתי³ & ex שובתי³
 ad significādū q̄ multi & singuli¹⁰ multorū blasphemabant ei:
 siue coram eo siue nō corā eo. & sic interpretatus est Ionathan
 i lingua¹¹ multorū oēs illi blasphemant mihi. Et apud me recta
 sunt verba amborū ipsoꝝ: & nō est mihi rō¹² decernens alterā
 duarū opinionū. Verūtamē est opinio tertia quæ opinat q̄ sit
 cōpositū ex מקלתי³ qd est nomē agētis: & ex שובתי³ qd est ptūm
 absens¹⁴ ex graui. Et non fecerunt bene qui dixerunt fm meā
 opinionem: quia nō est in hoc ratio pathah¹⁵ lamed secundæ:
 neq; morui ipsius uau: licet Habib conatus sit in se decernere
 & detinere hanc opinionē vltimā. Et ex modis cōpositionū
 harū quas¹⁷ retulimus poterit inspiciēs nrm librum meditari
 cum vi sui intellectus & inuenire modū in vno¹⁸ modorū p̄di-
 ctorū aut in multis illorū iunctorū simul reducere ad modum
 cōuenientē oīa anormala quæ retulerunt grāmatici qui fue-
 runt ante nos: & rectā²⁰ nō deuiabunt: q̄ nō est anormalū no-
 biscū in lingua habreorū: quia oīa ipsa sunt sancta & perfecta
 sunt nobiscū non est defectus ipsa videntibus.
 Sicq; postq̄ expleuimus modos compōnis: reliquū est no-
 bis in vltimo huius²³ capli iducere ptē pprietatū ppriæ pti-
 culariorib²⁴ cōiugationū quas retulimus debitas illis ex pte
 punctuatiōis: & ex parte daghesc & lenitatis: & ex parte ad-
 ditiōis l̄ræ: licet pars illarū aut maior illarū pars sit iam scripta
 supius²⁶ suo loco. Verūtamē ob eas ēē necessarias ad essendū
 prōptas in ore²⁷ discipulorū: visum est nobis ponere eas hic i
 fine capli huius fm ordinē cōiugationū²⁸ quē obseruauimus
 supius in caplo hoc qd cōtinet octo dispōnes uerborū: ipsoꝝ
 cōiugationē²⁹ & partē cōiugationis: ipsoꝝ radicē: & ipsoꝝ pō-
 dus: ipsoꝝ ius: & ipsoꝝ fociū. Expō ipsoꝝ & actū ipsoꝝ: uolo
 dicere

Compositiones ipsius התפעל.

& ex התכפר quod est ex ipso סוף התפעל : & daghefc caph & pe signifi-
cant hoc. Et fil'r etiam² נוכרו quod est cōpositū ex נוכר & m pondus
נודעו : quod est ipsius התפעל : & ex³ הוטרור & m pondus התפקר
quod est ipsius התפעל. Et fil'r נשהו est⁴ cōpositū ex נשהו & m pō-
dus נבה : quod est ipsius התפעל : & ex⁵ השתהו qd est⁶ ipsius התפעל
& m pondus התלה. Et cuius non est relatū nomen sui agēis nō
posuerunt⁶ ei auctores linguæ compositionē; quia pauca sunt
eius uerba: quia iam & m opinionē maioris partis⁷ grāmatico-
rum ipsūmet est cōpositū: & nō sunt multiplicadæ cōpōnes.
8

9

10

Compositiones ipsius התפעל.

¹¹ Sunt cōposita ex noīe agentis התפעל & ex pterito eius¹² ut
משתחרת qd est cōpositū ex משתחרים & ex¹³ השתחרת. Et cuius
non est relatū nomen sui agentis nō inuenit ei compositio ex
rōne¹⁴ quā diximus de cuius non est relatū nomen sui agentis
quod oritur ex התפעל: quia multi posuerunt ipsum¹⁵ cōpositum
ex התפעל & ex התפעל vt דרשנה¹⁶ דרשנה vt scripsimus
superius in suo loco, & hic expletæ sunt cōpositiones¹⁷ cōiuga-
tionum inter se & inter suas partes.
18

19

De compositis ex radicibus multis.

²⁰ In cōpositione radicū inuenies modos multos: quoniam
in compositionibus²¹ radicū diuersarū quibus est significatio
vna. De illis²² sunt in quibus cōponunt quiescentia pe cum bi-
nariis vt וויטבות : quod est cōpositū ex²³ וויטבתי: cuius radix est
ויטב ut ויטב & ex וויטבות: cuius radix est ויטב, & fm²⁴ auctores tria-
nitatis est ויטב ex qescētibus hayn yod vt ויטבות. Et de illis sunt
in quibus cōponunt²⁵ duæ radices: quarū sunt significationes
diuersæ vt אתקן Hieremiæ ca.²⁶ xxii. qd est sicut אתקן: qd est
cōpositum ex אתקן & ex אתקן. & ratio est: ²⁷ qd iurauit Deus
dirūpere lachoniā: & infra locutionē retraxit se: & dixit qd res-
ficiet eum: quia²⁸ nisi sic esset nō esset ei restauratio ulterius. &
ecce genuit iterū Saltiel ex quo exiuit²⁹ Zarubabel: qd ædifica-
uit ipsam domū: & funct³⁰ est ipso in Israel. Et nō ē sicut uerba

iiii A

Kimhi

הרכבות ההתפעל

- 1 ומן התכפר שהוא מן ההתפעל ורגשי הכף והפא יזרו על זה וכן גם
- 2 נוסרו שהוא מורכב מן נוסרו על משקל נוסרו שהוא מן הנפעל ומן
- 3 התוסרו על משקל התפקודי שהוא מן ההתפעל וכן גשיות
- 4 מורכב מן נשוח על משקל נבנה שהוא מן הנפעל ומן השתוח שהוא
- 5 מן ההתפעל על משקל התגלה ושלל נזכר שם פועלו לא שמו
- 6 לו בעלי הילשון הרכבה כי מעטים פועלו שהרי לפי דעת רב ה
- 7 המדקדקים הוא עצמו מורכב ואין מרכבים בהרכבות :

הרכבות ההתפעל

- 11 **יש** מורכבים משם פועל ההתפעל ומן העבר ממנו
- 12 כמו משתחיתם שהוא מורכב מן משתחיו ומן
- 13 השתחיתם ושלל נזכר שם פועלו לא נמצא לו הרכבה מן הטעם
- 14 שאמרנו בשלל נזכר שם פועלו הנזכר מן הנפעל כי רבים שמוהו
- 15 מורכב מן ההתפעל ומן ההתפעל כמו הטמא והטמאה הרכבם
- 16 תרשנה כמו שפכתנו למעלה במקומו ובזה נשלמו הרכבות
- 17 הבנינים ביניהם ובין חלקיהם :

במורכבים משרשים רבים

- 20 **בהרכבת** השרשים תמצא דרכים רבים וזה כי בהרכבות
- 21 שרשים שונים אשר להם הוראה אחת מהין
- 22 שיתרכבו בהן נחי הפא עם השניים כמו ורטיבותי שמורכב מן
- 23 ורטיבותי ששרשו יטב כמו וויטב ומן ורטיבותי ששרשו טב ולפי
- 24 בעלי השלוש טיב מנחי העין יור כמו הטיבות : ומתם שיתרכבו
- 25 בם שני שרשים אשר להם הוראות שונות כמו אתקנד בירמיה סימן
- 26 כב שהוא כמו אתקנד שהוא מורכב מן אתקנד ומן ותטעם
- 27 כי נשבע השם לנתק וכניה ותוד כדודבור חזר בו ואמר שיתקנהו שאם
- 28 לא בן לא היתה לו תקנה עוד והנה הוליד עוד שלתיאל אשר יצא
- 29 ממנו זרובבל אשר בנה את הבית ונתג שררה בישראל ואינו כדברי

הקמחי

הרכבות ההפעיל

1 מן בין בינותם שבאו בתסרון הא הבנין והקל הפשוט היה דינו פשתם
2 על משקל קמתם וזה מורכב משניהם : ויש מהם מורכבים מן
3 ההפעיל והדגוש כמו והפתית שהוא מורכב מן הפתוח על משקל
4 הסבות ומן פתית על משקל צוית ואין גראין דברי האומרים שהוא
5 בלו מן הדגוש ושהוא היא הא התימה המשמשת תמורת אם וטעמו
6 ואם פתית לפי שלא נמצא הא כזאת שתקדם אליה זו ולא אות אחרת
7 גם דברי האומרים שהוא מן ההפעיל הכפול כמו הסבות ושחרק התו
8 בא תמורת חלם לא נאמנו אצלנו כי לא נמצאנו כפתמורה הזאת בזה
9 הבנין ולכן גראין דברי האומרים שהוא מורכב משני בנינים ואפשר
10 גם בן שיהיה משני שרשים מן הכפולים לדמיונו להסבות ששרשו
11 סבב ומן נחי חלמד הא לדמיונו לצוית והיה גם כן שרשו מורכב מן
12 פתח ומן פתח : ומהם מורכבים מן העבר והעתיד מן הבנין הזו
13 כמו השלכתנה שהוא מורכב מן השלכתן שהוא עבר ומן השלכנה
14 שהוא עתיד : או אפשר שהוא פשוט כדעת רבים אלא שרפעמים
15 בא בתוספת הא באחרונה בשני סימני נקבה : ויש מהם מורכבים
16 מזכר ונקבה כמו מבליגותי שהוא מורכב מן מבליג על משקל מרבית
17 ומן מבליגות על משקל מרבית כי כך משפטו כמו שכתב דקמתי
18 והיור האחרונה נוספת להורות על חיותו שם תאר ולא על הרבבת
19 כנוי וכן תרגם יונתן מבליגותי עליגון על דמיון מלעיגין לקבל נביא
20 דמתנבן להון דוונא ותנתתא איתי עליהון מן קדם חזיהון דברי גאין
21 באן כנוי כלל :

שלא נזכר שם בפועל הנקרא בנין הופעל

22
23
24 מפעליו מורכב ממנו ומן ההפעיל כמו בזכריר
25 סימן ה והנחתה שם המורכב מן הנחה והנחתה :

הרכבות הנפעל

26
27
28 נמצא פעל מורכב מן הנפעל וההפעיל כמו
29 נכפר שהוא מורכב מן נכפר שהוא מן הנפעל

לפעמים

iii A

Compositiones הפעיל.

ex כן ביותם qua venerunt cum defectu he coniugationis: & le-
uis simplicis erat ipfius ius פשט¹ scdm pōdus קמות : & hoc est
compositū ex ambobus illis. Et sūt ex illis composita ex³ הפעיל
& ex graui vt ופיהת : quod est compositum ex הפתח fm pondus⁴
דככות : & ex פתח scdm pondus ציה. Et non videtur verba
dicentiū q sit totum illud ex graui. Et q he sit he admiratiōis
qua fertiet vice si: & ipfius ratio est⁶ & si susurrasti: quia nō in-
uenitur he talis quam præcedat vau neq alia littera: ⁷ etiā uer-
ba dicentiū q sit ex הפעיל duplici vt ופיהת: & q hirek tau⁸ ue-
nerit vice holem nō sunt credita apud nos: quia nō iuenimus
cōmutationē hanc in hac⁹ cōiugatione. Et ideo videntur ver-
ba dicentiū q sit cōpositū ex duabus cōiugationibus: & pos-
sibile est¹⁰ etiam q sit ex duabus radicibus ex duplicibus ob
ipfius similitudinē ipfi ופיהת: cuius radix est¹¹ ככב: & ex quiescē-
tibus lamed he ob ipfius similitudinē ipfi ציה: & erit ergo ipfius
radix composita ex¹² פתח & ex פתח. Et de illis sunt composita
ex pterito & futuro cōiugationis huius¹³ ut ופיהת: quod est cō-
positū ex ופיהת quod est pteritū: & ex ופיהת¹⁴ quod est futu-
rum. Aut possibile est q sit simplex scdm opinionē multorū
nisi q aliquādo¹⁵ uenit cum additione he in ultimo cum duobus
signis foemina. Et sunt de illis composita¹⁶ ex masculo &
foemina vt ופיהת: quod est compositum ex ופיהת fm pondus
מרבית¹⁷ & ex ופיהת fm pondus מרבית: q sic erat ipfius ius put
scripsit Kimhi: ¹⁸ & yod vltima est addita ad significandū ipm
esse nomen agnominis & nō compositionē¹⁹ cōnotationis: &
sic interpretatus est Ionathan עלי יגון ופיהת: q deridebāt recipe
re pphetas²⁰ qui pphetabātur eis dolores & gemitus q veniēt
sup eos ex suis culpis: sicq non est²¹ hic cōnotatio omnino.

²² Cuius nō ē relatū nomē sui agētis qd uocat iugatio ופיהת.

²³

²⁴ Est de eius uerbis cōpositū ex illo: & ex הפעיל ut Zachariæ
²⁵ ca. v. ופיהת ibi quod est cōpositū ex ופיהת & ex ופיהת.

²⁶

Compositiones ipfius הפעיל.

²⁷

²⁸ Aliquando inuenitur uerbum compositum ex ופיהת &
ופיהת vt²⁹ ופיהת: quod est compositum ex ופיהת & ex
& ex

Compositio grauis.

¶ Ex compositis grauis sunt cōposita ex nomine agentis grauis & ex² præterito מוקדן ipsius quadrati vt מוקדן: quod est³ cōpositum ex מוקדן & מוקדן, Et de illis sunt cōposita ex pluribus absentibus:⁴ & ex præsentibus scēminis huiusmet cōiugationis vt צמתותי: quod est cōpositum⁵ ex צמתות & צמתותי.

¶ Compositiones similis quadrato.

⁸ ¶ Simile quadrato inuenitur cōpositū cum תתלצו ותפעל ut תתלצו ותפעל
⁹ & תתלצו ותפעל; quæ sunt cōposita ex תתלצו & תתלצו & תתלצו
& תתלצו.

12 **C**ōpositiones ipsius $\sqrt{2}$ cuius non est relatū
nomē¹³ sui agentis ex ipsa graui:& ex
14 ipsa simili ipsi quadrato,

¶ Sunt ex compositis ex **פועל** cuius non est relatū nomē sui agentis¹⁶ quę sunt composita ex illa & ex leui vt **יפית**; quod est compositū ex **פית** quod est ex **פועל** ipsius grauis s̄m pondus **ציתה** & ex¹⁸ **פית** s̄m pōdus **פית**; & venit cum duplicitate. Et de illis sunt composita ex coniugatione¹⁹ hac & ex **הפעל** vt **מנאץ** quod est compositū ex **מנאץ** & ex **נאץ**; & venit²⁰ cum cōmutatiōe sciurek in holem. Et sunt qui dicunt q̄ sit compositum ex acto ipsius grauis²¹ & **הפעל**; quia videtur compositum ex **נאץ** s̄m pōdus **מכורץ**; & ex²² **מנאץ**. & qui dixerunt q̄ inueniantur composita ex hac coniugatione & ex **נפעל**²³ nos non indigemus illis; neq̄ cōpositis ab ea & ex **התפעל**; quia iam nos²⁴ posuimus eas cōiugationes quarū non est relatū nomen sui agentis proprias ipsi **נפעל**²⁵; & ipsi **התפעל** vt exposuimus supius.

Compositiones חפציה.

28 **S**unt iterum composita ex **lyan** & ex **leul** vt **שנת**:
29 quia essendo illud ex binariis erat ipsius ius **שנת** vt
ii **A** expa

הרכבת הדגוש

ממורכבי 1
הדגוש יש מורכבים משם פועל הדגוש ומן
עבר הפועל מן המרובע כמו מקוננת שהוא
מורכב מן מקננת ומן קוננת ומהם מורכבים מן הרבים הנסמרים
4 ומהם צאות הנקבות מזה הבנין בעצמו כמו צמתותוני שהוא מורכב
5 מן צמתוני ומן צמתותוני
6

הרכבות הדומה למרובע

7
הרומה 8
למרובע נמצא מורכב עם והתפעל כמו תתלוצצו
9 ויתגודדו שהם מורכבים מן תתלוצצו ומן תלוצצו
10 ומן יתגודדו ויתגודדו
11

הרכבות הפועל שלא נזכר שם פועלו מן הדגוש והדומה למרובע

12
13
14
יש 15
מן המורכבים מן הפועל שלא נזכר שם פועלו
16 שהם מורכבים ממנו ומן הקל כמו יפית שהוא
17 מורכב מן יפית שהוא מן הפועל מן הדגוש על משקל צויתת ומן
18 יפית על משקל פדית ובא בכפל ומהם מורכבים מן הבנין
19 הזה והתפעל כמו מנאץ שהוא מורכב מן מתנאץ ומן נואץ ובא
20 בחלוף השורק בחלם ויש אומרים שהוא מורכב מפעול הדגוש
21 והתפעל כיהוא נראת מורכב מן מנאץ על משקל מבורך ומן
22 מתנאץ ואשר אמרו שיש מורכבים מזה הבנין ומן התפעל אין
23 אנו צריכים לו גם למורכבים ממנו ומן ההתפעל מפני שכבר אנהנו
24 הניחנו אתם בנינים אשר לא נזכר שם פועלם מיוחדים לתפעל
25 ולהתפעל כמו שבארנו למעלה
26

הרכבות ההפעיל

27
יש 28
עזר מורכבים מן ההפעיל והקל כמו פשתם פי
29 ברייתו מן השניים היתה רינו פישורם כמו
מ

בהרכבות הקר

1 צווי אלא שם הפעל לפי דעת החיזוג על משקל שמרו כמו משמרו את
2 השבועה אבל האמת לפי דעתי כי הוא מורכב מן הצווי והעתיד כמו
3 שאמרנו והטעם שצוהו על מה שהפקיד אצלו לעשות לעתיד וזהו
4 לפי דעתי דעת אנקלוס שעקר תרגומו לשון עתיד:

ומהם

5 שהוא מורכב מיוחד ורבים מן היעתיד בהמדרב
6 בעדו מזה הבנין הקל בעצמו כמו ביחזקאל
7 סימן ט' ונאשאר אני שחננו מורה תרבויה והאלף הראשונה הנחתה
8 מורה על היחיד זהו לדעת מקצת המדקדקים והחביב בתוכם
9 במנס הקמחי בפירושו פתב שהוא מורכב מן הנפעל ומן הקל
10 רצוני לומר מעבר נסתר הנפעל ומדמדבר בעדו מן הקל העתיד
11 ואף זה בלתי נכון בעיני כי עדין לא תקן פתח השין כי לפי דעתו היה
12 מורכב מן נשאר ומן נשאר ואחרים אמרו שיהיה מורכב כולו מן
13 הנפעל רצוני לומר מן העבר הנסתר ומן המדבר בעדו בעתיד
14 ונראים דברי אלה כי בזה נתקנו האותיות והנקודות כי הנון היא מן
15 הנפעל והאלף מן האיתן ופתח השין הוא מן העתיד ופתח האלף
16 האחרונה מן העבר ונרמזה הנון מחמת נח האלף הסמוכה לה וזה
17 הוא בלחק גדול אך טוב הוא לברוח מן הזרות הגמור אלה הם
18 מורכבי חלקי הקל:

ואולם

19 המורכבים מן הקל והבנינים האחרים הם אלה
20 ראשונה המורכב ממנו ומן הדגוש כמו במזמור
21 ז' ירדוף אויב נפשי שהוא מורכב מן ירדוף ומן ירדף וכן יש אומרים
22 כי נאסערים מורכב מן הקל שדינו נאסערים ומן הדגוש שמשפטו
23 אסערים וקשה על זה צרי האלף כי אלו היתה האלף אצלו על דתקל
24 היתה באה בסגול ולכן החביב חשב שהוא אינו מורכב אבל הוא מן
25 הדגוש הפשוט ובא בתלוי הפתח בצרי וגם זה זר הוא וזה דעתי
26 קשה על כל הספרות הנזכרות והמבין יבין דרך ההרכבה הזאת
27 ובזה די בהרכבות הקל:

הרכבות הדגוש

i A

Compositiones leuis.

impatium: sed nomen uerbi fm opinionē Hayug fm pōdus
שמר sicut נשמר ex obseruare² ipsum iuramētū. Sed ueritas est
fm meam opinionē q̄ ipsum sit cōpositū ex imperatiuo & fu-
turo sicut³ diximus: & ratio est quia imperauit ei id pro quo p̄-
posuit eum ad faciendū in futurum, & hac est⁴ fm meam opi-
nionem opinio onklos: cuius radix ipsius interpretatiōis est lin-
gua futuri.

Et de illis est quod est cōpositum ex singulari & pluribus
ipsius futuri loquentis⁶ p se huius cōiugatiōis leuis ipsiusmet
ut Hezechielis⁷ ca. ix. ואנא שומר ego: cuius nun significat pl̄itatē:
& aleph prima quiescens⁸ significat singulare: hoc est fm opi-
nionē quorūdā grāmaticorū & Habib inter illos.⁹ Sed Kimhī
in sua expositione scripsit q̄ sit cōpositū ex נפעל & ex ipsa leui:
¹⁰ hoc est ex p̄terito absente ipsius נפעל: & ex loquente pro se ex
leui futuri:¹¹ & etiā hoc est incōueniens apud me: quia adhuc
non coaptauit pathah ipsius scin: quia fm eius opinionem eēt
¹² cōpositū ex נפעל & ex שומר. Et alii dixerunt q̄ sit cōpositū
totum ipm ex נפעל: hoc est ex p̄terito absentis: & ex loquēte
pro se in futuro:¹⁴ & videtur uerba horū: quia per hoc coapta-
ta sunt litteræ & puncta: quia nun est ex נפעל & aleph ex נפעל:
& pathah ipsius scin est ex futuro: & pathah aleph¹⁶ vltimæ ex
p̄terito: & dilatata fuit nun occasione quietis aleph continuæ
ei: & hoc¹⁷ est coarctatiōe magna: sed bonum est ad fugiendū
ex enormitate cōpleta, hæc sunt¹⁸ cōposita partiū ipsius leuis.
¹⁹ **V**erūtamen cōposita ex leui & cōiugationibus aliis sunt
hæc.²⁰ Primo cōpositum ex ipsa & ex graui ut psal.²¹ vii. ירדף
inimicus animā meam: quod est cōpositum ex ירדף & ex ירדף.
Et similiter sunt qui dicunt²² q̄ נאסר sit cōpositum ex leui:
cuius ius est נאסר: & ex graui: cuius ius est נאסר. Et difficile
est cōtra hoc ceri ipsius aleph: quia si esset aleph signum super
leuem²⁴ esset ueniens cum seghol. & ideo Habib putauit q̄ nō
sit cōpositū: sed sit ex²⁵ graui simplici: & uenerit cōmutatione
pathah cum ceri: & etiā hoc est anormalum: & hoc ceri²⁶ est
difficile contra oēs opiniones prædictas: & prudens intelliget
modum cōpositionis huius.²⁷ & hoc satis est pro cōpositio-
nibus ipsius leuis.

28

29

COMPOSITIONES GRAVIS.

Compositiōnes leuīs.

ius ipsius לוי. Et ideo dicens q̄ sit mediū leuīs: leuitas v̄ilis est
super eius honorē: ² quia nō inuenit̄ ī noīe agentīū leuīs sicut
ipsius pondus. Et s̄l̄r nō est inspiciendū super ³ dicentes q̄ sit
p̄teritū s̄l̄s quadro: quia non inuenit̄ in illa sicut pondus hu-
ius: ⁴ & nō est coercere nos tota hac cōstructione: quia neque-
runt inuenire illi ⁵ significatiōē cōem noī agentis & p̄terito:
quia p̄teritū est cōuersum per vau ⁶ sicut est etiā לוי: quod est
scriptū ibi. Iccirco possibile est q̄ sit illius significatio q̄ dixe-
rit ⁷ Angelus matri Sansonis q̄ erat p̄gnans: q̄ eius conceptus
esset natus cōplēdus: & p̄ hoc ⁸ p̄sagitus est ei q̄ nō abortietur
fructū vteri eius: & pariet natū p̄fectū certe ac si esset ad pariē-
dum ⁹ tunc. Et s̄l̄r Hieremiæ cap. xxii. לוי in olibano: qd̄ iter-
pretatus est Ionathan: quæ sedens est ¹⁰ in domo sanctuarii: cui-
us expō est cōposita ex noīe agentis & p̄terito etiā: quæ est esse
¹¹ Israel agnōtatos p̄ fieri uerbi sessionis qui sederāt hucusq̄ in
domo sanctuarii ¹² Dei. Et ideo s̄m meā opiniōē fuit scriptū
לוי cū yod addita in vltimo ad significādū q̄ ¹³ sit cōpositū
ex noīe agentis sicut significat holem yod: & nomē agnōis qd̄
signat ¹⁴ yod addita ī vltio: & ex ptō qd̄ signat super ipsum pū-
ctuatō hayn & lāmed uerbi ¹⁵ sicut diximus in dictiōe לוי.
¹⁶ Et de illis est uerbū cōpositū ex ptō & futuro ut Samuelis
qui est ¹⁷ primus regū ca. xxv. לוי apud me: qd̄ est cōpositū
¹⁸ ex futuro vt significat tau in capite: & yod in vltimo q̄ nō le-
git̄: & ex ptō ¹⁹ sicut significat tau in vltimo pūctuatā cū sceua:
& iam est ac si esset cōpositū ex ²⁰ לוי & ex נא: q̄ significauit
ei Dauid in hoc q̄ uenerat ei abigayl sup facto nabal: ²¹ & ue-
niet vltius ei ut sit eius. ²² Et de illis est qd̄ est cōpositū ex
impatiuo & futuro ipsius leuīs vt libro ²³ numeri ca. xxiii. לוי
mihi: q̄ est impatiuū ob cām ²⁴ rapiētis kamecz qd̄ inuenit̄ in
pe radice: & est cōpositū ex futuro ob cām holem ipsius nun
²⁵ addita in cōnotatiōe qd̄ est vice sciurek: & iam est ac si eēt
cōpositū ex impatiuo לוי s̄m ²⁶ pōdus פקדו & ex קבני in futurū.
& sic v̄ opinio rabi Salamonis: q̄ exposuit ibi קבני ²⁷ mihi lin-
gua imperatiui blasphemabit ei pro me. & sic iterpretatus est
ipsum onklos linguæ imperatiui: & maledicito ei pro me. ²⁸ &
ideo videtur q̄ errauerit in hoc rabi lhuda hayug cum eius
experientia in grammatica: qui scripsit ²⁹ q̄ sit radice קב:
quia non inuenietur sicut hoc pondus ex leui: aut non erit
impatiuū

הרכבות הקל

1 מִשְׁפָּטוֹ יִלְדֵת • וְלִכֵּן הָאָמֵר שֶׁהוּא בִּינוֹנוֹ מִן הַקֵּל קִיקְלוֹן עַל כְּבוֹדוֹ
2 כִּי לֹא נִמְצָא בְּשֵׁם פּוֹעֵלִי הַקֵּל כְּמִשְׁקָלוֹ • וְכֵן אֵין לְהִשְׁגִּיחַ עַל
3 הָאָמֵרִים שֶׁהוּא עֹבֵר מִן הַדּוֹמָה לְמַרְבֵּעַ כִּי לֹא נִמְצָא בּוֹ כְּמִשְׁקָלוֹ
4 שֶׁל זֶה • וְאֵין לְדַחֵק עֲצָמֵינוּ בְּכָל זֶה הַדַּחֵק לִפְיֵי לֹא יָכוֹל לִמְצֹא לוֹ
5 הַדְּרָאָה מִשְׁוֹתֶפֶת לְשֵׁם הַפּוֹעֵל וְלַעֲבֹד כִּי הֵנָּה הָעֹבֵר הוּא מְהוּפָךְ בּוֹ
6 כְּמוֹ גַּם וְיִלְדֵת הַכְּתוּב שֵׁם וְאֵם כֵּן אֲפָשֶׁר שֶׁתִּהְיֶה הַדְּרָאָה לְשֵׁם
7 הַמְּלָאךְ אֶל אִם שֶׁמִּשְׁוֹן שֶׁתִּהְיֶה הָרָה שֶׁהָרִיוּנָה בֶּרֶת שְׁלֹמִימִן וְכֵן
8 בְּשֶׁרָה שֶׁלֹא תִפְּלוּ פְּרִי בְטֶנֶה וְתִלְדַּת בֶּרֶת שֶׁל קִימָא וְדֹאִי כְּאֵלוֹ הוּא לְדַת
9 אֲזִי • וְכֵן בִּירְמִיָּה סִימָן כָּב וְיִשְׁבְּתִי בְּלִבְנוֹן שֶׁתִּרְגַּם יוֹנָתָן דִּיתָבָא
10 בְּבֵית מִקְדָּשָׁא פִירוּשׁוֹ מוֹרֵכֵב מִשֵּׁם הַפּוֹעֵל וְהָעֹבֵר גַּם כֵּן וְהוּא הָיוֹת
11 וְיִשְׂרָאֵל מִתּוֹאֲרִים בְּעִשְׂיֹת פֶּעַל הַיְשִׁיבָה אֲשֶׁר יִשְׁבּוּ עֲרֻנָּה בְּבֵית מִקְדָּשׁ
12 הַשֵּׁם וְלִכֵּן לִפְיֵי דַעְתִּי נִכְתָּב וְיִשְׁבְּתִי בִּיּוֹד גּוֹסְפֶת בְּאַחֲרוֹנָה לְהַזְכִּיר כִּי
13 הוּא מוֹרֵכֵב מִשֵּׁם הַפּוֹעֵל כְּאֲשֶׁר יוֹרָה חֵלֶם תִּיּוֹד וְשֵׁם הַתֹּאֲרֵר שֶׁתּוֹרָה
14 תִּיּוֹד הֵנּוּ סִפֶּת בְּסוֹף וּמִן הָעֹבֵר שִׁיּוֹרָה עָלָיו גִּיקוֹד עֵין וְלִמָּד הַפֶּעַל
15 כְּאֲשֶׁר אָמְרָנוּ בְּתִיבַת יוֹלְדֵתִי •

ומהם

16 פֶּעַל מוֹרֵכֵב מִן הָעֹבֵר וְהָעֵתִיד כְּמוֹ בְּשִׁמּוּאֵל שֶׁהוּא
17 אֶמְלִכִּים סִימָן כֶּה וְתִבְאֲתִי לְקִרְאֲתִי שֶׁהוּא מוֹרֵכֵב
18 מִן הָעֵתִיד כְּמוֹ שֶׁמּוֹרָה הָיָה בְּרֹאשׁ וְהָיוֹד בְּסוֹף וְלֹא קָרִי וּמִן הָעֹבֵר
19 כְּמוֹ שֶׁמּוֹרָה הָיָה בְּסוֹף הַנִּקְוָה בְּשׂוֹא וְחָרִי דְהוּא כְּאֵלוֹ הַמּוֹרֵכֵב מִן
20 תִּבְאִי וּמִן בְּאֵת שֶׁהוֹרָה לָהּ בָּזָה דָּוִד שֶׁבִּאֲחֵהּ לוֹ יִבְיָעִיל עַל עֵינָן נָכַל
21 וְתִבְאֵה עוֹד אֵלָיו לְהָיוֹת לוֹ •

ומהם

22 שֶׁהוֹרֵכֵב מִן הַצּוּי וְהָעֵתִיד מִן הַקֵּל כְּמוֹ בְּסִפֵּר
23 בְּמִדְבַר סִינִי סִימָן כָּה וְקִבְנוֹ לִי כִי הוּא צּוּי בְּסִבָּת
24 חֲטָף קִמֵּץ הַנִּמְצָא בְּפֶא הַשֶּׁרֶשׁ וּמוֹרֵכֵב מִן הָעֵתִיד בְּסִבָּת חֵלֶם וְהוֹן
25 הֵנּוּ סִפֶּת בְּכָנוֹי שֶׁהוּא תְּמוּרַת שׁוֹרֵק וְהָרִי תוֹא מוֹרֵכֵב מִן צּוּי קִבְנוֹ עַל
26 מִשְׁקַל פְּקִדוֹ וּמִן יִקְבְּנוֹ לְעֵתִיד וְכֵן גִּרָאָה דַּעַת רִשְׁוֹ שִׁפְדִּישׁ שֵׁם וְקִבְנוֹ
27 לִי לְשׁוֹן צּוּי קִלְלָהוּ לִי וְכֵן תִּרְגָּמוֹ אֲנִקְלוֹס לְשׁוֹן צּוּי וְתִלְטִיָּה לִי •
28 וְלִכֵּן גִּרָאָה שֶׁטַעָה בָּזָה רַבִּי יְהוֹדָה חִיּוֹג עִם בְּקִיאוֹתוֹ בְּדִקְדוּק שֶׁכָּתַב
29 שֶׁהוּא מִשְׁרֵשׁ קִבְּנוֹ כִּי לֹא יִמְצָא בָּזָה הַמִּשְׁקָל מִן הַקֵּל • אִלּוּ לֹא יִתְּנָה

צווי

הלכות המקל

1 הַמְּרוֹבָעִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם אוֹת וּמָה לְחִבְרָתָהּ יָגִטוּ כְּמוֹ הַשְּׁלָמִים
2 זֹלַת שְׁתֵּאוֹת הַשְּׁנִית תָּבֵא בְשׁוֹנֵה וְהַשְּׁלִישִׁית כְּמִשְׁפָּט עֵין הַיֶּשֶׁר
3 בְּשָׁלָמִים כְּמוֹ תַּשְׁגִּיחוּ תַּשְׁעִשְׁעִי וְתַשְׁעִשְׁעִי !

מורכבי הבנינים וחלקיהם

6 לֹא נִשְׁאַר לָנוּ כּוֹחַ חֲשֵׁעַר כִּי אִם לְבָאֵר הַפְּעִלִים הַמּוֹרֶכְבִּים
 7 לְמִינֵיהֶם אַחֲרֵי שֶׁכָּבַר בְּהִרְגוֹ הַפְּשׁוּטִים בְּשֶׁכָּבַר עֲבַר
 8 יַעֲזֵן לֹא נִצְטַרֵּךְ לְהַרְבוֹת חֲזָרִים בְּמִנְהַג הַמְרַקְדִּים אֲשֶׁר קִדְמוֹנוּ כִּי
 9 בְּטוֹב הָעֵינָן כָּל הַחֲזָרִים הֵם מוֹרֶכְבִּים מִבְּנִינִים רַבִּים הֵם מִתְּלָקִים
 10 נִפְרָדִים לְבִנְיָן אֶחָד וְזֶה הוּא וְרוֹתֵם הִנְרָאָה וְאִם בֶּן נִחַלֵּק תִּתְּלָה
 11 מִיָּנִי הִרְכַּבְתָּ הַפְּעִלִים בְּכָל וְאַחֲרֵי כֵן בִּפְרֹט וְנִתְחִיל וְנֹאמַר כִּי הִ
 12 הַפְּעִלִים הַמּוֹרֶכְבִּים נְטִיתָם וְהוֹרָאתָם מוֹרֶכְבִּת מְנִטִית וְהוֹרָאתָ
 13 חֲפִשׁוּטִים אֲשֶׁר הוֹרֶכְבוּ מֵהֶם וְלִכֵּן תִּתְּנֶיהָ הִרְכַּבְתָּם מִצֹּד הַבְּנִינִים
 14 אֹד מִצֹּד הַשְּׂרָשִׁים וְאֲשֶׁר מִצֹּד הַבְּנִינִים מֵכֹא בְּהִרְכַּבְתָּ בְּנִינִים רַבִּים אֹד
 15 בְּהִרְכַּבְתָּ חֲלָקֵי בְּנֵי אֶחָד וְהִתְלָקִים הֵם יִתְּנוּ נִפְרָדִים מִפְּעֹת הַזֶּמֶן אֹד
 16 סוּג הוֹכֵר וְהִנְקַכְתָּ אֹד מִצֹּד מִסְפָּר הַיְחִיד וְהַרְבּוּי אֹד מִצֹּד עֲצָם הַמַּדְבֵּר
 17 לְנֹכַח אֹד לְנִסְתָּר וְכֵן גַּם בֶּן הַהִרְכָּבָה שֶׁהִיא מִפְּעֹת הַשְּׂרָשִׁים הַיְחִידִית
 18 מִפְּעֹת שְׂרָשִׁים רַבִּים שֶׁהוֹרָאתָ כָּלֵם אֶחָת אֹד שֶׁהוֹרָאוֹתֶיהֶם נִפְרָדוֹת
 19 וְהֵנָּה נִפְרֹט תִּתְּלָה הַהִרְכָּבוֹת הַבָּאוֹת מִפְּעֹת הַבְּנִינִים וְרֹאשׁוֹנָה
 20 מִפְּעֹת חֲלוּף חֲלָקֵי בְּנֵי אֶחָד בְּעַצְמוֹ וְשֵׁנִית מִחֲמַר חֲלוּף הַבְּנִינִים
 21 אֲשֶׁר מֵהֶם תִּתְּנֶיהָ הַהִרְכָּבָה וְנִלְךְ עַל הַסֹּדֵר בְּכָל בְּנֵי וּבְנֵי לְמַעַן יִרְוּ
 22 וְקוֹרָא בְּסִפְרָנוּ זֶה וְנִתְחִיל מִן תִּקַּל תִּתְּלָה וְאַחֲרֵי כֵן נִפְרֹשׁ נִרְה
 23 בְּנִשְׁאָרִים עַל סֹדֵר הַבְּנִינִים כְּאֲשֶׁר בְּאִרְנוּ אֹתָם בְּפִשׁוּטֵיהֶם

בְּהַרְכָּבוֹת הַקָּל

26 **הנה** נמצא בקל הרפכת העבר ושם הפועל כמו בשופטים
27 סימן יג וילדת שהוא עבר מהפך לעתיד מהמת הווי
28 החפוכית אשר בראשו ומורכב משם הפעל מהמת חלם הפא יור
29 שהוא וילדת ומזעבר הקל מהמת פתח העין ושוא הילמד שהיורה
משפט

Compositiones leuis.

quadrata in quibus non est littera similis alteri declinabunt
sicut perfecta: ²excepto q³ l⁴fa scda ueniet cū sceua: & tertia sicut
iudiciū hayn radicis³ in ipsis perfectis ut ywyw ywnywn ywaw.

¶ Composita cōiugationū & ipsarū partium.

⁶ ¶ Non fuit relictū nobis in hoc cap^{lo} nisi exponere uerba
cōposita⁷ fm eorū spēs: postq⁸ iam exposuimus simplicia i⁹ iam
exactis⁸ ut nō indigeamus multiplicare anormala sicut est cō-
suetudo grāmaticorū qui nos p̄cesserūt: q^a fm bonā cōsidera-
tionē oīa anormala sunt cōposita ex cōiugatiōibus multis: aut
ex ptibus¹⁰ distinctis cōiugationis vnus: & hāc est eorū enor-
mitas q¹¹ v¹². Ergo distiguemus priō¹¹ spēs cōpositiōis verboꝝ
vlter & postea pticulr. Et incipiemus & dicemus q¹² verboꝝ
cōpositorū ipsorū declinatio & ipsorū significatio ē cōposita ex
declinatione & significatiōe¹³ simpliciu ex qbus cōposita sunt.
Et iō erit illoꝝ compō ex pte cōiugationū: ¹⁴ aut ex pte radicū.
Et q¹⁵ est ex pte cōiugationū ueniet in cōpositione cōiugationū
multarū: aut¹⁶ i cōpōne ptiū cōiugatiōis vnus, & ptes illæ erūt
distictæ ex pte tpis: aut¹⁶ generis masculi & foemīe: aut ex pte
numeri singlis & plitatis: aut ex pte plonē loq̄ntis¹⁷ p p̄sentia
aut p abñti. Et silr ē compō q¹⁸ est ex pte radicū erit¹⁸ ex pte ra-
dicū multarū: quorū significatio oīum est vna: aut quarū signi-
ficationes sunt distinctæ. ¹⁹ Sicq²⁰ terminabimus primo cōposi-
tiones venientes ex pte cōiugationū. Et primo²⁰ ex pte diffe-
rentiæ partiū cōiugationis vnus fm se. Et scdo occasione dif-
ferētiæ cōiugationū²¹ ex qbus erit ipsa cōpositio: & pcedem²²
fm ordinē in vnaquaq²³ cōiugatione & cōiugatiōe: ut pcurrat
²² lector in hoc libro nostro. Et incipiemus ab ipa leui primo:
& post hāc explicabimus hoc²³ in reliquis fm ordinē cōiuga-
tionum: sicut exposuimus eas in suis simplicibus.

²⁴

¶ De cōpositionibus ipsius leuis.

²⁶ ¶ Sicq²⁷ iuenimus in leui cōpositionē p̄teriti & noīs agētis
ut iudiciū²⁷ ca. xiii. יָדָה: qd est p̄m cōuersum in futurū occa-
sione vau²⁸ cōuersiue q²⁹ est in eius capite: & est cōpositū ex no-
mine agentis occasione holem pe yod: ²⁹ qd est יָדָה: & ex præ-
terito leuis occasione pathah hayn: & sceua lamed: quia erat
ius

Coniugatio החפץ.

הנה: יתלכדו ותאמרו תמארו: שהרו תשתכרין השתכבנה התעלפנה: ha² sunt i¹ ipis pfectis. Et in binariis de illis sunt quæ ueniunt cū repetitione secunde cū holem primæ: ut יתכונן התקוטט. Et de illis sunt cū repetitione pe & lamed ut ישתקשקן: cuius radix est פש ex lingua כשון in tibiis uiri fm Kimhi: qui exposuit: percutient tibiā deambulātibz ipsis festinanter: aut linguæ sibili ut interptatus est lonathan cōfundent⁶ curri: resonabūt in plateis: erabunt curri: vox soni armoz suoz⁷ audietur in plateis ciuitatum nahū cap. ii. & erit fm hoc ipsius radix קש. & uenit⁸ uerbum hoc cū cōmutatione situs l^rarum radicaliū. Et in quiescentibus lamed he⁹ de illis sunt quæ ueniunt aliquādo defectiua lamed radicis ut תהכל תהגל יתגל. Et hic¹⁰ expletæ sunt formæ ipsius החפץ.

C Sed cuius nō est relatū nomē sui agētis: maior pars grāmaticoz putauerūt illud esse¹² cōpositū ex החפץ & החפץ: ut in noīe uerbi¹³ הכבס cū collectione labioz he & pe cum pathah: & hayn cū ceri: & i uerbo pteriti¹⁴ הכבסה pe cū pathah: & hayn cū kamecz. Verūtamē rabi Ioseph kimhi scripsit¹⁵ illa in cōiugatione החפץ: cuius nō est relatū nomen sui agentis cōiugationis huius: & appent eius uerba: quia licet coniugatio החפץ imanēs intrāsiuū in maiori pte suoz uerborū vndiqz ex quo¹⁷ aliqñ inuenit trāsies: inuenit ēt ei cuius nō est relatū nomen sui agētis: & ipsius declinatio¹⁸ filis est declinatiōi ipius החפץ: nisi q uenit cū duobz daghesc. Daghesc ipsius pe ob defectū tau¹⁹ cōiugatiōis: & daghesc hayn ad significādū cōiugationē: qā cōiugatio החפץ uenit cū daghesc hayn²⁰ uerbi sicut cōiugatio החפץ q genuit illā. Et qd mirādū est de his grāmaticis: q non posuerūt hāc cōiugationē. Sicqz iam inuenit clare in ipsis pfectis i libro²² numeri ca. ii. & leuitę nō fuerūt nūerati cū rapiente kamecz he: & sic onklos²³ est itēptatus ipm ex ipo החפץ: eo dicēte: & leuitę nō fuerūt nūerati: & iō oīa filia²⁴ his q retulimus iſtituemus ea intra cōiugationes filēs eis: singula in domū²⁵ suoz patrū. Et sic sunt expletæ oēs sex cōiugatiōes pŕic: & natiuitates ipſaz qnqz: qā oībz excepta leui inuenit ipſis cui²⁶ nō ē relatū nomē sui agētis put vŕ²⁷ ex illis q scripsimus. Et hoc sufficit p notitia formatiōis uerboz: & illoz declinationis discipulis²⁸ q ueniunt primo ad addiscēdū linguā hebreoz: qā nō ē relictū ad loqndū nisi²⁹ de qdratis: qd videtur nobis supflūū inutile ad pprie decernēdū eis ofonem: qā in

בנין התפעל

1 וּתְלַכְדוּ וּתְאָמְרוּ תִּשְׁמְרוּ וְיִשְׁתַּכְּרוּ תִּשְׁתַּכְּרוּ תִּשְׁתַּכְּרוּ תִּשְׁתַּכְּרוּ
2 הֵן בְּשִׁלְמִים וּבְשִׁנִּים מִהֶם שִׁיבֹאוּ בְּכָפֶל הַשְּׁנִית בְּחֶלֶם הָרִאשׁוֹנָה
3 כְּמוֹ יִתְכַּוֵּן אֶתְקוּשֵׁט וּמִהֶם בְּכָפֶל הַפֶּא וְהַלְמֹד כְּמוֹ יִשְׁתַּקְשְׁקוּ
4 שִׁשְׁשֵׁי שֶׁק מִלְשׁוֹן בְּשׁוּקֵי הָאִישׁ לְפִי הַקִּמְחִי שִׁפִּירֵשׁ יָכוֹ שׁוֹק ב
5 בְּלֶכְתָּם בְּבִהְלָה אוֹ לְשׁוֹן קִשְׁקוּשׁ כְּמוֹ שֶׁתִּרְגֵּם יוֹנָתָן יִתְהוֹלֵלוּ
6 הֶרֶב יִשְׁתַּקְשְׁקוּ בְּרַחוּבוֹת מִשְׁתַּגְּשְׁגִין רִתִּיכִיָּה קֵל נִיקוּשׁ זִינְיָהוּן
7 מִשְׁתַּמֵּעַ בְּרַחוּבֵי קְרוֹיָא בְּנָחוּס סִימָן בִּי וְיִהְיֶה לְפִי זֶה שֶׁרְשׁוֹ קֵשׁ וְכֵא
8 הַפֶּעַל הַזֶּה בְּחִלּוֹף מִצֵּב הָאוֹתִיּוֹת הַשְּׁרִשׁוֹת וּבְנִחֵי הַלְמֹד הָא
9 מִהֶם שִׁיבֹאוּ לְפַעֲמִים חֲסֵרֵי לְמֹד הַשְּׁרֵשׁ כְּמוֹ תִתְכַּסַּת תִּתְגַּל וְיִתְגַּל וְכוּ
10 נִשְׁלְמוּ צוּרוֹת הַהִתְפַּעֵל

אמנם

11 שְׁלֹא נִזְכַּר שֶׁם פֶּעַל רַב הַמְדַּקְדָּקִים חֲשָׁבוּ הָיוּ
12 מוֹרֶכֶב מִן הַחוּפֶעַל וְהַהִתְפַּעֵל כְּמוֹ בְּשֵׁם הַפֶּעַל
13 הַכֶּבֶס בְּקִבוּץ שְׁפָתִים הָיָה וְהָפֵא בְּפִתּוֹחַ וְהָעִין בְּצִירִי וּבְכַפֵּל עֶבֶר
14 הַטְּמָאָה הָפֵא בְּפִתּוֹחַ וְהָעִין בְּקִמְץ אֵךְ אִמְנָם רַבִּי יוֹסֵף קִמְחִי בְּרַחֲב
15 אֲתָם בְּבִנְיָן פּוֹעֵל שְׁלֹא נִזְכַּר שֶׁם פּוֹעֵל מִן הַבִּנְיָן הַזֶּה וְנִרְאִין דְּבָרָיו
16 בִּי אֵף עַל פִּי שֶׁבִּנְיָן הַהִתְפַּעֵל עוֹמֵד בְּזֶרֶק פֶּעַלְיוֹ מִכָּל מְקוֹם בִּיּוֹן
17 שֶׁלְפַעֲמִים נִמְצָא יוֹצֵא נִמְצָא לוֹ גַּם כֵּן שְׁלֹא נִזְכַּר שֶׁם פּוֹעֵל וְנִטְוִיהוּ
18 דוֹמָה לְנִטְוִיַת הַחוּפֶעַל אֲלֵא שֶׁבִּי שְׁנֵי דְגִשִּׁין דְּגִשׁ הָפֵא לְחִסְרוֹן מוֹ
19 הַבִּנְיָן וְדִגֵּשׁ הָעִין לְהוֹרוֹת עַל הַבִּנְיָן בִּי בִּנְיָן הַהִתְפַּעֵל בֵּא בְּדִגֵּשׁ עֵין
20 הַפֶּעַל כְּמוֹ בִּנְיָן הַהִתְפַּעֵל שֶׁהוּלִיד אוֹתוֹ וְהִתִּימָה עַל אֵלֶּה הַמְדַּקְדָּקִים
21 שְׁלֹא הִנִּיחוּ זֶה הַבִּנְיָן וְהִנֵּה כִּבְר נִמְצָא בְּפִירוּשׁ בְּשִׁלְמִים בְּסֵפֶר ב
22 בְּמִדְבַר סִינֵי סִימָן בִּי וְהָלִיּוֹם לֹא הִתְפַּקְדוּ בְּחִטּוֹף קִמְץ הָיָה וְכֵן אֲוִנְקִלוֹס
23 תִּרְגֵּם אֹתוֹ מִן הַהִתְפַּעֵל בְּאִמְרוֹ וְלֹאִי לֹא אִיתְּמָנִיאוּ וְלִכֵּן כָּל כִּיּוֹצֵאִי
24 לֹאִלוֹ שֶׁזָּכְרָנוּ נִבְנָה אֲתָם בְּתוֹךְ הַבִּנְיָנִים הַרוֹמִים לְהֶם נָאִישׁ לְבִית
25 אֲבוֹתָיו וְכֵן גִּשְׁלָמוֹ כָּל הַשָּׁשׁ בְּכִינִים הָרִאשׁוֹנִים וְתוֹלְדוֹת הַחֲמִשָּׁה
26 בִּי כָּלֶם זוּלָת הַקֵּל נִמְצָא לְהֶם שְׁלֹא הוֹזָכַר שֶׁם פּוֹעֵל כְּמוֹ שֶׁנִּרְאָה
27 מִמֶּה שֶׁכִּתְּבוּ וְזֶה דִּי לִירִיעַת צִיּוֹר הַפֶּעַלִים וְנִטְוִיָּהֶם לְתַלְמִידִים
28 הַבָּאִים תְּחִלָּה לְלַמּוֹד לְשׁוֹן עֵבְרִים כִּי לֹא נִשְׁאָר לְדַבֵּר אֲלֵא עַל
29 הַמְּרוּבָעִים אֲשֶׁר נִרְאָה לָנוּ מוֹתֵר בְּלִתִּי מוֹעִיל לִיחַד לְהֶם מֵאִמֶּר בִּי
הַמְּרוּבָעִים

בנין התפעל

- 1 וְהִתְקַדְּשָׁתָם : וְכִרְבּוּי הַנִּסְתָּר לַפְעָמִים תֵּבֵא הָפֶא בְּדָגֶשׁ וְתוֹ הַבְּנִין
- 2 תְּהִיָּה נִבְלָעַת בּוֹ כְּמוֹ דְּהִתְמָהוּ וּמֵאֵלָיו יֵשׁ שְׁחָפֶא בְּסִגּוּל וְהָעֵין בְּקִמְצָ
- 3 בְּחִיּוּתָהּ הָאֵפֶס הַסְתֵּרוֹ וְזֶה בְּהַפְסֵק אֶךְ בְּלֹא הַפְסֵק תֵּבֵא הָפֶא בְּפִתּוֹ
- 4 וְהָעֵין אִם הִיא גְרוּנִית בְּחֻטָּף פִּתּוֹ כְּמוֹ הַסְתֵּרוֹ זֶה הוּא תֵּאֵר הָעֵבֶר
- 5 בְּשִׁלְמִים וּבְשִׁנָּיִם תִּכְפֹּל הָאוֹת הַשְּׁנִית וְתֵבֵא בְּקִמְצָ וְהִיא שׁוֹנָה בְּחֵלֶם
- 6 כְּמוֹ הַחֲבוּנָן וְזֶה בְּכָל חֻלְקֵי הָעֵבֶר וְזוֹלַת הַנִּקְבָּה רִיחִיָּה הַנִּסְתָּרָה
- 7 שְׁתִּיָּא בָּאָה בְּשׂוֹא וְכֵן גַּם כֵּן לְרִבּוּי הַנִּסְתָּר כְּמוֹ הַתְּבוּנָה הַתְּבוּנָה
- 8 וְכִשְׁיִבְאוּ בְּהַפְסֵק יֵשׁוּב שְׁוֹא קִמְצָ כְּמִשְׁפֵּט הַשְּׁלָמִים :
- 9 וּבְנָחִי הַלְמֵד הֵא בְּכָל חֻלְקֵי הָעֵבֶר וְזוֹלַת הַנִּסְתָּרִים לִזְכֹּר וּלְנִקְבָּה תֵּבֵא
- 10 הָעֵין בְּצָרִי אוֹ בְּחִירָק כְּמוֹ הַתְּרַבִּית הַתְּרַפִּית וּמֵאֵלָה הַרֵב הוּא
- 11 בְּחֵרֵק אֵלֶּה הֵם מִשְׁפָּטֵי הָעֵבֶר בְּזֶה הַבְּנִין : וְאַמֶּנֶס הַצּוּי בְּשִׁלְמִים
- 12 בָּא בְּשִׁנֵּי דְרָכִים בְּרֵאשׁוֹן הֵא בְּחֵרֵק וְהָתוֹ בְּשׂוֹא וְהָפֶא בְּפִתּוֹ וְהָעֵין
- 13 בְּצָרִי כְּמוֹ הַתְּרַפֵּס הַתְּחִלָּה מְלֻרַע לְהַפְרִישׁ בֵּינוֹ וּבִין נִסְתָּר רִיֵּעֶבֶר
- 14 וּבְשִׁנֵּי תֵבֵא הָעֵין בְּפִתּוֹ כְּמוֹ הַתְּעַנְג : וּבְרִבּוּי הַזְכָּרִים וּבְנִקְבָּה
- 15 הִיחִידָה תֵּבֵא הָעֵין בְּשׂוֹא כְּמוֹ הַתְּחִלָּה הַתְּעַנְגוֹ הַתְּחִלָּה הַתְּעַנְגִּי
- 16 וְכִשְׁהָעֵין גְרוּנִית תִּתְּרַחֵב וְתֵבֵא בְּחֻטָּף פִּתּוֹ כְּמוֹ הַתְּנַעֲרִי זֶהוּ מִשְׁפֵּט
- 17 הַשְּׁלָמִים : וּבְשִׁנָּיִם תֵּבֵא הָפֶא בְּחֵלֶם כְּמוֹ הַתְּחִלָּה וְלַפְעָמִים בָּא
- 18 בְּזוֹלַת הַכְּפֹל כְּמוֹ הַתְּחִלָּה : וְכֵן גַּם נָחִי הַלְמֵד הֵא כְּמוֹ הַתְּחִלָּה הַתְּחִלָּה
- 19 אֵלֶּה הֵן צוּרוֹת צוּי זֶה הַבְּנִין : וְהָעֵתִיד מֵאוֹתִיוֹת אֵיתָן הָאֵלֶּף
- 20 תֵּבֵא בְּסִגּוּל וְיֵתֵן בְּחֵרֵק וְתוֹ הַבְּנִין כִּשְׁתִּיָּא נִרְאִית תֵּבֵא בְּשׂוֹא וְהָפֶא
- 21 בְּפִתּוֹ : אֲבָל הָעֵין תִּשְׁתַּנֶּה בְּעֶשְׂרֵה דְרָכִים כִּי לַפְעָמִים תֵּבֵא בְּצָרִי
- 22 כְּמוֹ יִתְחַמֵּץ יִתְחַלֵּל וְלַפְעָמִים בְּפִתּוֹ כְּמוֹ אֶחָפֶא יִתְחַדֵּר וְלַפְעָמִים
- 23 בְּשׂוֹא וּבְתוֹסֶפֶת הֵא בְּסוּף כְּמוֹ אֶתְחַלֵּךְ אֶשְׁתַּמְרֵד : וְכֵן בְּרִבּוּי כְּמוֹ
- 24 תִּשְׁמָאוּ יִתְאַמְרוּ וְלַפְעָמִים יֵבֵא בְּחֻסְרוֹן הָתוֹ וּדְגֶשׁ הָפֶא לְהוֹדוֹת עַל
- 25 הַחֻסְרוֹן תִּשְׁמָאוּ יִשְׁתַּהֲרוּ : וּבְהַפְסֵק תֵּבֵא הָעֵין בְּקִמְצָ וְכֵן
- 26 בְּנִכּוֹ הַנִּקְבָּה בְּתוֹסֶפֶת נוֹן בְּאַחֲרוֹנָה תֵּבֵא הָעֵין בְּקִמְצָ כְּמוֹ תִּשְׁתַּמְרֵד
- 27 תִּתְחַמֵּקִין : וּבְרִבּוּי הַנִּסְתָּר לְנִקְבָּה תֵּבֵא בְּשִׁנֵּי דְרָכִים כִּי לַפְעָמִים
- 28 תֵּבֵא בְּסִגּוּל כְּמוֹ תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה וְלַפְעָמִים בְּפִתּוֹ כְּמוֹ תִּתְחַלֵּל וְהִיא
- 29 צוּרוֹת הָעֵתִיד עֶשֶׂר כְּמוֹ שְׁאִמְרָנוּ : יִתְחַלֵּל יִתְחַדֵּר אֶתְחַלֵּךְ יִתְלַכּוּ

והקדשותם. Et in pluralitate absentis aliquā ueniet pe cū daghesc
& tau cōiugationis² erit exhausta in illo ut התמרו. Et de his sunt
quorū pe est cū seghol: & hayn cū kamecz³ ea exñte he ut הטררו.
& hoc est in pausa: sed sine pausa ueniet pe cū pathah:⁴ & hayn
si sit gutturalis est cū rapiente pathah vt הטררו. hæc est forma
p̄teriti⁵ in ipsis p̄fectis. Et in binariis repetetur l̄fa secūda & ue
niet cū kamecz: & prima cū holem⁶ vt התבונן: & hoc est i oībus
partibus p̄teriti: excepta fœmina singl̄i absentis⁷ quæ uenit cū
sceua: & sic etiā pro pl̄itate absentis vt התבוננה התבוננו.⁸ Et qñ ue
nient in pausa redibit sceua in kamecz sicut est ius p̄fectog.
⁹ Et in quiescentibus lamed he in oībus partibus p̄teriti exce
pris absentibus pro masculo & pro fœmina ueniet¹⁰ hayn cū
ceri aut cū hirek vt התרביית התרפית. Et de his maior pars est¹¹ cū
hirek. hæc sunt iura p̄teriti huius cōiugationis. Sed imperati
uum in ipsis p̄fectis¹² uenit duob² modis. Primo he cū hirek:
& tau cū sceua: & pe cū pathah: & hayn¹³ cū ceri vt התרחץ
correpte ad distinguēdū inter ipsum: & inter absens p̄teritū.
¹⁴ Et sc̄do ueniet hayn cum pathah vt התענג. Et in pluralitate
masculorū & in fœminā¹⁵ singulari ueniet hayn cum sceua ut
התהלכו התענגו התהלכי התענגי.¹⁶ & quando hayn est gutturalis dia
latabitur: & ueniet cum rapiente pathah vt התנערי: hoc est ius
¹⁷ p̄fectog. Et in binariis ueniet pe cum holem vt התחולל: & ali
quando uenit¹⁸ sine duplici vt התהלך. Et sic etiā sunt quiescētia
lamed he vt התגלה התגל.¹⁹ hæc sunt formæ imperatiui huius cō
iugationis. Et in futuro ex litteris איתן aleph²⁰ ueniet cū seghol
& cū hirek: & tau coniugationis quando apparet ueniet cū
sceua: & pe²¹ cum pathah: sed hayn mutabitur decem modis:
quia aliquando ueniet cum ceri²² vt יתחמץ יתהלל: & aliquā cum
pathah vt יתחדד: & אתפאר יתחדד: & aliquā²³ cum sceua: & cum additione
he in ultimo vt יתחברו אשתכרו. Et sic i pl̄itate vt²⁴ יתאמרו.
& aliquā ueniet cū defectu tau & daghesc in ipsa pe ad significā
dum²⁵ defectū יטררו. Et in pausa ueniet hayn cū kamecz:
& sic²⁶ in p̄sentia fœminæ cum additiōe nun in ultimo ueniet
hayn cum kamecz vt תתחמקין²⁷ תשתכרין. Et in pluralitate absen
tis pro fœmina ueniet duobus modis: quia aliquā²⁸ ueniet cū
seghol vt תשתפכנה: & aliquando cum pathah vt תתעלפנה. Sicq²⁹
formæ futuri sunt decem sicut diximus אתהלכה יתלכו.

Coniugatio חתף.

agentis & acti in hac cōiugatione vnum est: & rō est qā qū ali
quādo² significet actionē transeuntē ut plm significat actionē
agentis ab intra se vt scripsimus³ superius in principio capitis
huius: & ideo non fuit sepatū proprie agens ab acto⁴ in illa: &
ideo maior pars grāmaticorū qui posuerunt ipsam immanentē
vocauerunt illud medium: & ipm⁵ vt plm veniet cū mem ad
dita in suo capite cum hirek: & tau cū sceua: & pe⁶ cū pathah
nisi hayn sit gutturalis. Et si sit gutturalis ueniet pe cū kamecz
& hayn⁷ cum ceri semp ut מתרפס מתנחם. Et in plitate masculi ue
nit hayn⁸ cum sceua ut מתרפס. Et qñ hayn est gutturalis ue
niet pe cum kamecz: & hayn cum rapiente⁹ pathah ut מטרדים:
& in foemina singlī in eius vltimo est tau: & ueniet hayn & lā
med¹⁰ cū seghol ut מתרפק. Et si in eius vltimo sit he ueniet ha
yn cum ceri: & lāmed cū kamecz¹¹ ut מתנכרה. Et in quiescētib¹²
lāmed he uenit hayn cū seghol vt מתכסה. Et in plitate
masculi ueniet hayn cum hirek ut מתגלים מתכסים. Et in foemī
na singulari cum kamecz cum he in vltimo ut מתכסה. Et in plu
ralitate foeminarū¹⁴ cū holem cum tau in vltimo ut מתכסות. Et
in binariis lra prima¹⁵ p masculo singlī est cū holem: & hayn
cum ceri vt מתחולל מתפוצץ. Et in plitate mutabi¹⁶ ceri in sceua
ut מתחוללים. & sic in foemina מתחוללות. hic est¹⁷ termi
nus formationis immanentis in hac cōiugatione. Et in pterito
huius cōiugatiōis ueniet he cum hirek: & tau cū sceua: & pe
cum pathah: & qñ ueniet tau post pe mutabunt¹⁹ motus mu
tatione lrarum. Et inuenitur vnū quod uenit aleph uice he ut
²⁰Paralipomenon cap. xx. אחר אחר. Sed
hayn in latenti²¹ singlī masculo ueniet duobus modis. Primo
& ille est q ut plm ueniet cū pathah²² vt מתחוק: & qñ est in pau
sa redibit in kamecz: & uenit unum extra hanc sūmā: ²³quod
nō est in pausa: & est cum kamecz מתחלה. Et in pluralitate latē
tis ueniet hayn²⁴ cū sceua vt מתחורו: & i pausa cōmutabi²⁵ sceua
cū kamecz vt מתפרקו. Et sic etiā p foemīa singlī in discōtinuo
est cū sceua: & in pausa cū kamecz. Et modus scdus²⁶ ē q aliquñ
i latēti singlī erit hayn cū ceri ut מתחור: sed²⁷ Gen. ca. vi.
iuenit cū seghol hayn radice: & cā ē²⁸ ob ipm eē pdu
ctū & cōtinuatū dictiōi puā. Et i singlī loqnte p se ueniet²⁹ ali
qñ hayn cū hirek ut מתקדשת. Et sic in plitate p pntia vt
מתקדשתם

בנין התפעל

- 1 הפועל והפעול בזה הבנין אחד הוא והטעם כי אף על פי שלפעמים
- 2 יורה פעל ויצא על הרב יורה פעל הפועל מתוכו כמו שכר בני
- 3 למעלה בתחלת השער הזה ולכן לא נפרד ביחוד הפועל מן הפועל
- 4 בו ולכן רב המדקדקים אשר שמוהו עומד קראוהו בינוני והוא
- 5 על הרב יבא עם המם הנוספת בראשו בחרק והתו בשוא והפא
- 6 בפתח אם אין העין גרזנית ואם היא גרזנית תבא הפא בקמץ והעין
- 7 בצרי לעולם כמו מתרפס מתנחם : וברבוי הזכר באה העין
- 8 בשוא כמו מתרפקים וכשהעין גרזנית תבא הפא בקמץ והעין בחטף
- 9 פתח כמו מטהרים ובנקבה היחידה שבסופה תו ותבא העין והלמד
- 10 בסגול כמו מתרפקת ואם בסופה תבא העין בצרי והלמד בקמץ
- 11 כמו מתנכרת : ובנתי הלמד הא באה העין בסגול כמו מתגלה
- 12 מתכסה : וברבוי הזכר תבא העין בחרק כמו מתגלים מתכסים :
- 13 ובנקבה היחידה בקמץ עם הא בסוף כמו מתכסה וברבוי הנקבות
- 14 בחלם עם תו בסוף כמו מתכסות : ובשניים האות הראשונה
- 15 לזכר היחיד בחלם והעין בצרי כמו מתחולל מתפוצץ וברבוי ישתנת
- 16 הצרי אל שוא כמו מתחוללים וכן בנקבה מתחוללה מתחוללות זהו
- 17 גבול ציור העומד בזה הבנין : ובעבר זה הבנין תבא ההא בחרק
- 18 והתו בשוא והפא בפתח : וכשתבא התו אחרי הפא תתחלפה
- 19 התנועות בחלוק האותיות : ונמצא אחד שבא אלף תמורת רא כמו
- 20 בדרבי הימים סימן כ אהחבר יהושפט : ואולם העין בנסתר
- 12 היחיד הזכר יבא על שני דרכים בראשון והוא על הרב תבא בפתח
- 22 כמו התחזק וכשהוא בהפסק תשוב בקמץ : ובא אחד חוץ זה הכלל
- 23 שאינו בהפסק והוא בקמץ והתגלה : וברבוי הנסתר תבא העין
- 24 בשוא כמו התעטרו ובהפסק ימר השוא בקמץ כמו התפרקו :
- 25 וכן גם לנקבה יחידה במוכרת בשוא ובהפסק בקמץ : והדרך השני
- 26 שלפעמים בנסתר היחיד תהיה העין בצרי כמו התהלך התמכר אבל
- 27 בבראשית סימן ו נמצא התהלך נח בסגול עין רשע וטעם
- 28 להיותו מלעיל וסמוך למלה זעירא : וביחיד המדבר בעדו תבא
- 29 לפעמים העין בחרק כמו התגדלתי התקדשתי וכן ברבוי לנכח כמו

התקדשתי

בנין התפעל

1 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע הָעָם אֶת הַקוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע הָעָם מִן הַשָּׁמַיִם
2 שֶׁנֶּסְפֵּר עוֹד לְפָנֵינוּ בְּתוֹךְ וְיִצְאוּ מִזֶּה הַכֹּל מִקְצַת פְּעֻלֹתָיו לְפָעֻמִּים
3 נִמְצָא פֶּעַל שִׁפְּטָה שֶׁרָשׁוּ מֵאוֹתוֹת רַחֲמֵיךָ וְהָיוּ קוֹרֵם רַחֲמֵיךָ
4 וְהָיוּ שִׁפְּטָה בְּגִדְרוֹת שֶׁהָיוּ רָאוּי לְהִיּוֹת וְהָיוּ שִׁפְּטָה לְפָנֵינוּ שֶׁנֶּסְפֵּר
5 לְהַקֵּל עַל רַחֲמֵיךָ לְמַנוּעַ בֹּא שֶׁלֹּא הָיוּ רַחֲמֵיךָ מִמּוֹצֵא אֶחָד
6 גֵּעוּת וְלִפְעָמִים נִמְצָא הַפֶּה זֶה שֶׁהָפֵא לֹא הָיוּ מֵאוֹתוֹת רַחֲמֵיךָ
7 וְהָיוּ אֲחֵרִית כִּמּוֹ וְהָיוּ אֲחֵרִית בְּאוֹלָה שְׁמוֹת סִימָן בְּשִׁפְּטָה רָאוּי
8 לְזִמְרָה וְהָיוּ אֲחֵרִית עַל מִשְׁקַל תַּחֲפֵעַל שֶׁהָיוּ הָרָשׁוֹנָה הָיוּ וְהָיוּ
9 בְּצִירֵי לְהוֹרֹת בְּמִשְׁךְ הַצִּירִי חֶסֶד הַיּוֹד הַנֶּחֱמָה וְהָיוּ בְּשִׁבְלֵי כֶּךָ
10 בְּאֵלֵינוּ נִכְתָּבָה מִיֵּד אֲחֵרִית הָיוּ הָרָשׁוֹנָה רַחֲמֵיךָ שֶׁכֵּתֵב הָיוּ בְּתוֹנוּעֵתָה
11 וְקוֹרֵם הָיוּ רַחֲמֵיךָ שֶׁהָיוּ הָיוּ רַחֲמֵיךָ שֶׁבָּאָה בְּפִתְחָה שֶׁהָיוּ רָאוּי לְגַח
12 הַנֶּעֱלָם וְאֵם כֵּן אִפְּאֵל לְךָ בְּבִיאוֹר הַבִּנְיָן הַזֶּה בְּרַחֲמֵינוּ בְּשִׁפְּטָה
13 הַבִּנְיָנִים וְנִתְחַלֵּל רַחֲמֵינוּ בְּצִיּוֹר שֶׁם רַחֲמֵינוּ שֶׁקוֹרֵם מִקּוֹר וְיִסּוֹד

הבנין

14 **ונאמר** כִּי שֶׁם פֶּעַל זֶה הַבִּנְיָן לֹא בֹא אֶלָּא בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבָר
15 שֶׁהָיוּ בְּחֶרֶק וְהָיוּ בְּשׂוֹא וְהָיוּ בְּפִתְחָה וְהָיוּ בְּצִירֵי
16 כִּמּוֹ הַשִּׁתְּפֶךְ הַשִּׁתְּבֶכֶת אֲבָל רַבִּי יוֹנָה סָבַר שֶׁיֵּשׁ לוֹ עוֹד דֶּרֶךְ שְׁנֵי
17 שֶׁהָיוּ תָּבֵא בְּחֶרֶק וְהָיוּ בְּשׂוֹא וְהָיוּ בְּפִתְחָה וְהָיוּ בְּשׂוֹא וְהָיוּ
18 בְּשׂוֹרֶק מוֹשֶׁךְ וְנִתְּסַפֶּת הָיוּ בְּסוֹף וְהָיוּ לְפִי רַחֲמֵינוּ אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי לוֹ
19 וְהָיוּ תַּחֲבֵרוֹת וְהָיוּ רַבִּי דָּוִד קָמְחִי בְּסִפְּרָה פִתְחָה דְּבָרִי וְהָיוּ
20 בְּפִתְחָה שׁוֹשֵׁן הוֹדוּ לְרַבִּי אֶחָד אֲמַנִּים בְּסִפְּרָה הַשִּׁתְּבֶכֶת שֶׁהָיוּ בְּקָמְחִי
21 נִרְאָה שֶׁהָיוּ שְׁמוֹת זֶה הוֹדֵעַת וְכָתֵב שֶׁהָיוּ שֶׁם וְכֵן נִרְאָה מִדְּבָרִי
22 רַחֲמֵינוּ בְּפִתְחָה סִפְּרָה דְּנִיָּאֵל סִימָן יֵא וּמִן תַּחֲבֵרוֹת אֶלָּא יַעֲשֶׂה
23 מִרְמָה וּמִן רַחֲמֵינוּ שֶׁהָיוּ רַחֲמֵינוּ עִם יִשְׂרָאֵל יַעֲשֶׂה מִרְמָה שֶׁלֹּא
24 יִגְלֶה מִחֲשַׁבְתָּה רַחֲמֵינוּ שֶׁבְּלָבוֹ וְזֶה נִרְאָה בְּעֵינֵינוּ יוֹתֵר נִכּוֹן אֲחֵרִית שֶׁהָיוּ
25 שֶׁם פֶּעַל אֲחֵרִית רַחֲמֵינוּ לוֹ זָחוּ בְּשִׁלְמִים אֲבָל בְּשִׁנְיִים לְפָעֻמִּים תָּבֵא
26 הָיוּ בְּחֶרֶק וְהָיוּ בְּשׂוֹא וְהָיוּ בְּחֶלֶם וְהָיוּ הַשִּׁנְיִת הַשִּׁרְשִׁית בְּצִירֵי
27 כִּמּוֹ הַתְּחִלָּה וְכִנְחִי הַלְּמֵד הָיוּ מִהֶם שֶׁהָיוּ בְּחֶרֶק וְהָיוּ בְּשׂוֹא
28 וְהָיוּ בְּפִתְחָה וְהָיוּ בְּחֶלֶם וְכִתְּסַפֶּת הָיוּ בְּסוֹף כִּמּוֹ הַתְּחִלָּה וְשֶׁם

פְּרָטָה. & post zayn ueniet daleth loco tau fm quosdā grāma-
ricos put² narrabimus vlt³ infra auxilio Dei. Et exiuerunt
ab hac sūma quædā uerba: quia aliqñ³ inuenitur uerbū cuius
pe suæ radicis est de litteris sibili: & tau ē ante pe ut⁴ וְהַשְׁמַחַת
& spatiamini in terminis: qđ erat dignum esse וְהַשְׁמַחַת: nisi qđ
uenit⁵ ad alleuiandū sup⁶ plationē ad inhibendū aduentū triū
litterarū continuatarū exp̄l̄ionis vnus⁶ motarū. & aliqñ iueniē
cōtrariū huius: qđ pe non sit de l̄ris sibili: ⁷ & tau est post eā vt
וְהַשְׁמַחַת: & stetit eius soror Exodi cap. ii. qđ erat dignū⁸ dicere
וְהַשְׁמַחַת fm pondus הַתַּחַת: qđ tau prima est tau אֵת: & est⁹ cum
ceri ad significādū cū tractu ceri defectū yod qescētis: sicqđ
ipsa est ob hoc¹⁰ ac si scripta esset subito post tau primam quæ
protrahit eam suo motu: ¹¹ & ante tau scđam quæ est tau cōiu-
gationis quæ uenit cum pathah: qđ debet quiescenti¹² latenti.
Sicqđ nunc pcedemus in expositione cōiugationis huius sicut
est n̄m iter in reliquis¹³ cōiugationibus: & incipiemus primo
in formatione noīs uerbi: quod vocant venam & fundamētū
¹⁴ cōiugationis.

¹⁵ Et dicemus qđ nomen uerbi huius coniugationis non ve-
nit nisi modo vno solum: ¹⁶ qđ he sit cum hirek: & tau cū sceua:
& pe cum pathah: & hayn cum ceri ¹⁷ vt וְהַשְׁמַחַת, sed rabi
Iona opinatus ē qđ sit ei vlt³erius modus secūdus¹⁸ qđ he veniet
cum hirek: & tau cum sceua: & pe cū pathah: & hayn cū sceua:
& lāmed ¹⁹ cū sciurek trahere vau cū additione tau in vltimo:
& est fm eius opinionē vnū: & nō ē scđum ei: ²⁰ & est וְהַשְׁמַחַת.
Et rabi David kimhi in libro pethah dbarai: & Habib²¹ in flo-
re lilii concesserunt sua uerba. Verūtamen in libro radicū quē
edidit kimhi ²² videtur qđ senserit errorem huius opinionis &
scripsit qđ sit nomen: & sic videtur ex verbis²³ rabi Salamonis
in expositione libri Danielis ca. xi. & ex וְהַשְׁמַחַת associatu ei fa-
ciat²⁴ fraudē. Et ex societate qua associabitur Roma cū Israel
faciet fraudē: quia nō²⁵ detegit opinione malā quæ est in eius
corde. Et hoc v̄ apud me magis cōueniens postqđ nō est²⁶ no-
mē uerbi aliud sile illi: hoc est in ipsis pfectis. Sed in binariis
aliqñ ueniet²⁷ he cū hirek: & tau cū sceua: & pe cū holē: & l̄ra
scđa radicalis cū ceri ²⁸ ut וְהַשְׁמַחַת. Et in qescētib²⁹ lāmed he de
illis sunt quorū he ē cū hirek: & tau cū sceua: ²⁹ & pe cū pathah
& hayn cū holē. & cū additiōe tau in vltio ut וְהַשְׁמַחַת. Et nomē
agentis

Coniugatio הפעל

infra. Et cā fallentiæ aliorū fuit: quia essendo maiore pte הפעל
 & הפעל significāte passionem non actionē: instituens linguā
 posuit in illis cuius non est relatum nomen³ agentis suarū con
 iugationū compositionē quandam: & p̄cipue ponēdo in הפעל
 & הפעל sciurek⁴ in l̄ra prima illorum quorū non est relatu nomen
 sui agentis: & ideo in illo cuius nō est relatu nomē⁵ agētis
 ipsius הפעל uenit cōmutatio motuum ut declarabit mox: & cu
 ius non est relatum⁶ nomē agentis ipsius הפעל cum exorbitio
 ne tau ut plm: ideo aestimauerunt illa composita⁷ ex cōiugatio
 nibus istis & ex ipso הפעל, & si sic dicent de הפעל qd uenit cum
 cōmutatione⁸ motuū sicut dicemus infra: quid faciēt הפעל
 qd est scriptū Paralipomenon⁹ ca. iii. & hi הפעל id est nati sunt
 ei Hierosolimæ: & ca. xx. hi הפעל nati sunt ipsi haraphe, & mirū
 est¹⁰ de rabi Dauid kimhi qui scripsit qd daghesc ipsius lamed
 in ambobus his sit ad significādū sup quiescentē: ¹¹ & nō noui
 fm eius opinionē quid opus sit in duobus his ipsius daghesc
 magis q̄ in oībus¹² reliquis quiescētibus uerbi huius in qbus
 nō est daghesc ut הפעל: & sic sunt oīa alia. ¹³ ideo ueritas in
 hoc fm meā opinionē est qd tria hæc sint cōiugatiōis cuius nō
 est relatum nomen¹⁴ sui agentis ex ipso הפעל & הפעל uenit cum
 cōmutatione l̄rarum: quia sciurek quod debebat ipsi nun¹⁵ cō
 mutatū est cū holem ipsius eghimel q̄ debebat esse cū sceua: &
 iō essendo ipm הפעל ¹⁶ ut plm significās uerba actorū minorata
 sunt pondera ipsius cuius nō est relatu nomē sui agētis. ¹⁷ Aut
 diceas qd sint cōposita ex הפעל & הפעל: cuius nō ē relatu nomē sui
 agētis ¹⁸ ipsius grauis, & ob raritatē trāscūdi ipsi¹⁹ הפעל nō inue
 nit cui²⁰ nō est relatu nomē sui agētis nisi ²¹ in cōpōne ut opina
 ti sunt maior pars grāmaticorū. Et hoc sufficiet p tpe p̄nti ad
 explicationē ²² cuius nō est relatu nomē agētis ipsius הפעל: qa
 nō uidimus in tota scriptura cōiugatiōis huius²³ nisi tria hæc.

CONIUGATIO התפעל

²⁴ ¶ In ordine cōiugationū prima fm meā opinionē vltima
 est cōiugatio ²⁵ התפעל ob ipsum esse addēs vltra radicē plusq̄
 oēs²⁶ eius socii: qa est additū duab²⁷ l̄ris i suo capite he & tau i
 maiori pte cōiugatiōis: excepto ²⁸ qñ pe radicis est scin aut s̄a
 mech: aut ezade vel zayn q̄ sūt l̄ra s̄ibili²⁹ fm ueritatē: qa eēn
 do scin aut s̄amech ueniet tau post eā: & eēndo ezade³⁰ uel za
 yn ueniet tau mutata: qa post ezade pe ueniet teth ei³¹ loco ut

1 עזר וסבת שבוש האחרים היה כי בהיות רב הנפעל והתפעל
2 מורים הפעלות לא פעולה מניה הלשון שם ביום בזה שלא נזכר שם
3 פועל של בניניהם הרבה מה ובפרט בשומם הפועל והתפעל שורק
4 באות הראשונה מאשר לא נזכר פועליהם ולכן בשלא נזכר שם
5 פועל הנפעל בא חלוק תנועות כמו שיתבאר מיד ושלא נזכר
6 שם פועל ההתפעל בהבלעת והתנועה על הרוב לכן השבום מורכבים
7 מהבנינים הללו ומן הפועל ואם כן יאמרו על נגזאלי שבא בחלוק
8 התנועות כמו שנאמר עוד מה יעשו לנו לנולדו הכתוב בדברי הימים
9 סימן ג' ואלה נולדו לו בירושלם וסימן כ' אל נולדו להרפא והתימרה
10 על רבי דוד קמחי שכתב שדגש הלמד בשני האלה לחזרות על הנח
11 ולא ידעתי לפי דעתו מה הוא הצורך בשני האלה בדגש יותר מכל
12 שאר נחי הפעל הזה אשר אין דגש בם כמו נולדים נולד וכן כלם
13 לכן האמת בזה לפי דעתי הוא ששליש האלה מבנין שלא נזכר שם
14 פועלו מן הנפעל ונגזאלי בא בחלוק האותיות כי השורק הראוי לנו
15 נחלף בחלם הגימל שהיה ראוי להיות בשוא ולכן בהיות ההנפעל
16 על הרוב מורה פעלי הפעולים נתמעטו משקלי שלא נזכר שם פועלו
17 או תאמר שהם מורכבים מהנפעל והפעל שלא נזכר שם פועלו
18 מהדגוש ולמיעוט יציאת הנפעל לא נמצא שלא נזכר שם פועלו אלא
19 בהרבה כמו שסברו רב המדקדקים וזה יספיק לעד עתה לביאור
20 שלא נזכר שם פועל הנפעל כי לא ראינו בכל המקרא מן הבנין הזה
21 כי אם שלשה אלה:

בנין התפעל

22
23
24 **בסדר** הבנינים הראשונים לפי דעתי האחרון הוא בנין
25 התפעל להיותו מוסף על השרש יותר מכל
26 חבריו כי הוא נוסף שתי אותיות בראשו הא ויתו ברב הבנין וזאת
27 בשפא תשרש שין או סמך או צדיאו וכן שהם אותיות השריקה
28 באמת כי בהיותה שין או סמך תבא התו אחרית ובהיותה צדי
29 או וין תבא התו מוקפת כי אחרי הפא צדי תבא שית במקומה כמו
הצטרק

בנין נפעל

1 הוא כמו המקור שהוא שקראנו שם הפעל שבא בתסרוץ רינון
 2 ותוספת זהה בחרק בשתפא אינה גרונית כמו השמר אז בצרי
 3 בשתפא גרונית כמו האסף ולעולם בהם הפא בקמץ ועל הרב העין
 4 בצרי אלא בשיסמך למלה זעירא שתבא בסגול כמו הפדר נא ולפעמים
 5 יבא בתוספת הא בסוף ואז העין תבא בשוא כמו השבעה ליובארה
 6 למד השרש בקמץ בשביל ההא שלא תהיה הנה צורות השלמים ארבע
 7 השמר האסף הפדר השבעה ורבים באו מלרע להפריש בין הצווי
 8 והמקור שהוא מלעיל אך אמנם בסמיכות מלות זעירות ומועמדות
 9 מלעיל יהיה גם הצווי מלעיל כמו הפדר נא שההעמדה בפא והשמר
 10 בנגע שההעמדה תחת השין בסבת ההעמדה שבנין בנגע וכל אלה
 11 הארבע צורות בנטייתן תשוב העין בשוא כמו השמרו השמרי זולת
 12 רבוי הנקבה שלא נמצא בבנין הזה בצווי על הרגל הלשון ולפי
 13 ההקש היה ראוי לשמור צרי העין בפלס הפקדנה וגם בנחים נחי
 14 הפא יוד יבאו כמו השלמים אלא שתתראה בסתיו שהיא תמורת הפא
 15 יוד כמו חוסר חוסרו ששרשו יסר ובשניים מהם שתהא בחרק
 16 והאות השרשית הראשונה בתלם כמו חפון ולא ישתנה לעולם כמו
 17 חפוני הכונו כי לעולם תהיה ההא בחרק בשאינה סמוכה לאות גרונית
 18 כי אז תתרחב ותבא בצרי אבל בשלמים העין בצרי ובנטיה תשוב
 19 בשוא כמו הפקד הפקדי הפקדו כמו שפחכנו למעלה ובזה תבין כל
 20 דרכי צווי בזה הבנין ואמנם בעתידיות יתן תבאנה בחרק
 21 כמו יולד תולד נולד ולפעמים גם האלף כמו אולד אלא שהאלף תבא
 22 לפעמים בסגול כמו אנשא אקדש והפא בכלם תבא בדגש להורות
 23 על תסרוץ נון הבנין אלה הן צורות בנין נפעל
 24 **ואמנם** שלא נזכר שם פועלו בבנין הזה רב המדקדקים
 25 מאנו לשומו והוא הדין גם כן בבנין ההתפעל
 26 ומעמם הוא להיות רב אלה הפעלים מזרים פעל הפעולים לא פעל
 27 הפועלים ומקצתם מאנוהו ואחר מנעם אתו שמוהו בדרם
 28 במורכבים ולא הרגישו ואולם רבי יוסף קמחי בספר הזכרון שם בנין
 29 שלא נזכר שם פועלו לנפעל גם להתפעל ונראהו דבריו כמו שיתבאר

Coniugatio נפעל.

est sicut vena: quæ est quā vocauimus nomē uerbi: qđ uenit cū defectu nun² & additiōe he cum hirek qñ pe nō est gutturalis sicut השמר: aut cū ceri³ qñ pe est gutturalis vt האסף: & semp ī eis est pe cū kamecz: & p maiori parte hayn est⁴ cum ceri: excepto qñ cōtinuabit dictiōi paruæ q ueniet cū seghol vt הפרד נא: & aliqñ⁵ ueniet cū additiōe he in ultimo: & tunc hayn ueniet cū sceua ut השכחה: & uenit⁶ lamed radicis cū kamecz pp he q est post eam. Sicq; formæ perfectæ sunt quatuor⁷ השמר האסף הפרד השכחה: & maior pars illoꝝ uenerunt correpte ad distinguendū inter impatiuū⁸ & uenā quæ est pducte. Verūtm̄ in cōtinuitate dictiōnū paruæ & detentæ⁹ pducte erit etiā impatiuū pducte ut הפרד נא: quia detentio est in pe & בנגע¹⁰ השמר q detentio est sub scin occasione detentionis quæ est in nun בנגע: & oīum hæ¹¹ quatuor formarū in sua declinatiōe redit hayn cum sceua ut השמר והשמרי: excepta¹² plitate fœminæ quæ nō in uenitur in cōiugatione hac in imperariuo fm vsū linguæ: & fm¹³ rōcinationē erat digna obseruare ceri hayn fm pondus הפקדנה. Et etiā in quiescētibus quiescētia¹⁴ pe yod ueniēt sicut pfecta nisi q videbit in illis uau: quæ est vice pe¹⁵ yod ut הוסיף cuius radix est יסר. Et in binariis de illis sunt quorū he est cum hirek: ¹⁶ & lfa radicalis prima est cum holem vt הרכין: & nō mutabitur vnq̄ ut¹⁷ הכתוב הכתוב: qā semp erit he cū hirek qñ nō est cōtinua lfa gutturali: ¹⁸ qā tūc dilataret & ueniret cū ceri: sed in ipsīs pfectis hayn est cū ceri: & in declinatiōe redit¹⁹ in sceua vt הפקדו הפקדי הפקדו vt scripsimus supius: & p hoc intelliges oēs²⁰ modos impatiui huius cōiugatiōis. Verūtm̄ in futuro lfa יתן ueniēt cū hirek²¹ ut יולד תולד נולד: & aliqñ etiā aleph ut אולד: nisi q aleph ueniet²² aliqñ cū seghol vt אקדש אקדש: & pe in oībus illis ueniet cū daghesc ad significandū²³ defectū nun cōiugationis. hæ sunt formæ coniugationis נפעל.

²⁴ ¶ Sed cuius nō est relatū nomē sui agētis in cōiugatiōe hac maior pars grāmaticorū²⁵ renuerūt ponere ipsum: & illud est iudiciū etiā de cōiugatione נפעל²⁶ & rō illoꝝ est ob essendo maiore partē hoꝝ uerboꝝ significātium actionem actorū nō actionē²⁷ agentū. Et quidā illoꝝ renuerūt illud: & post ipsoꝝ inhibere illud: posuerunt ipsum in suo eloquio²⁸ de compositis & non perceperunt. Sed rabi ioseph kimhi in libro ziccaron posuit cōiugationē²⁹ cuius non est relatū nomē sui agētis ipsi נפעל: ac etiā ipsi נפעל: & vident ipsius uerba ut ostēdetur
infra

Coniugatio נפעל.

ob defectū nun secūda: & sic נתעו: licet rabi Iona opinatus sit
q נתעו sit cōpositū² ex ptō & futuro ipsius leuis: qā eius radix
est נתעו: & pteritū est נתעו cū sceua tau:³ & futurū est נתעו fm pō-
dus יגלו, & rabi David kimhi dixit noīe sui fratris q sit cōposi-
tum⁴ ex נפעל & נתפעל: hoc est ex נתעו fm pondus נראו: & ex נתעו
⁵ut נסרו. Et de tribus opinionibus his fm meā opinionē pri-
ma est principalis fm pondus⁶ נטעו: & sic est in dictiōe נקה des-
ficūt nun ipsius נפעל: & exorbetur cum daghefc hayn radice.
⁷Et de illis sunt quorū nun est cum hirek: & hayn cū holem ut
נודע נרוץ נעשה ניטע נימול⁸ quinq; mutatorū formæ sunt⁹ נימול.
Ecce tibi latēs singl'e masculū in pterito⁹ huius cōiugationis:
& in obliquis illius ueniet mutatio in hayn radice in ipsis pfe-
ctis¹⁰ qñ nō est gutturalis ueniet cū sceua: & qñ est gutturalis
est cum rapiente pathah vt נשענו¹¹: נשמרו: & tūc esset nun cum
hirek: & pe cū sceua, sed qñ pe est gutturalis declinabit¹² nun
cum seghol ut נאמרו: & tūc esset pe cū rapiente seghol sicut exē-
plificauimus: aut¹³ cum sceua vt נחבאו, & qñ ueniet cum pausa
tunc ueniet hayn cū kamecz vt נצמחו¹⁴: נחבאו: & hoc est æquale
plūti absentis: & p fœmina ut נאמרה נאמרה: & in pausa¹⁵ נשברה.
Et de his sunt quorū ueniet nun cū pathah & hayn
cū ceri¹⁶ ut נחבאת, Et de illis sunt quorū pe radice gutturalis
ueniet cū seghol vt נעלמה¹⁷: & i pausa נעלסה. Et sic ē res in gescē-
tibus lāmed he: & ē in aliis qñ pe est¹⁸ gutturalis ut נחמרו נעשו.
Sed qñ nun fuerit in absenti singl'i cū holē nō¹⁹ mutabit²⁰ nun:
sed hayn ut נודע נודעו & נולדו נולדו: Attamē in binariis
qñ lfa radice prima fuerit cū holem in absenti singl'i nō²¹ mu-
tabunt vnq; vt נבוכו נבוכו נימולו. Et in habētibus aleph in pſentia
²²& in loquēte pro se kamecz hayn reddi ceri ut נקרא נקראתי
²³sed aliqñ cōmutabit²⁴ lāmed aleph cū yod ut נפלא נפלאתי
²⁵licet iueniam²⁶ נפלאתי נקראתי: נפלאתי נקראתי. Et sic in quie-
ſcentibus lāmed he נגלה נגלהתי. ²⁷Et in his in pluralitate loquen-
tis pro se hayn radice ueniet cū hirek ut נגלינו נגלינו: ²⁸hæ sunt
expressiones pteriti in coniugatione נפעל: quæ mutantur in
sua declinatione נעשו נחמרו נעלסה נחבאו נעלסה נחמרו נעשו
נולדו נולדו נבוכו נבוכו נפלאתי נפלאתי נגלינו נגלינו נקראתי נקראתי
cum yod, ²⁹sicq; sunt decem & septem in exitis suis: & hic est
completum ipsum pteritum, Impatiuū cōiugationis huius
est sicut

1 לְחַסְרוֹן הַנוֹן הַשְּׁנִית וְכֵן נִתְּעוּ אֶף כִּי רַבִּי יוֹנָה סִבֵּר שֶׁנִּתְּעוּ מוֹרֶכֶב
 2 מִן הָעֵבֶר וְהַעֲתִיד מִחֻקְל כִּי שָׁרְשׁוֹ תִּעָז וְהָעֵבֶר תִּעַז בְּשׂוֹא הַתּוֹ
 3 וְהַעֲתִיד נִתְּעוּ בְּשֻׁקֵּל יִגְלוּ וְרֹד קָמְתִי אֲמַר בְּשֵׁם אֲחִיו שֶׁהוּא מוֹרֶכֶב
 4 מִן הַנִּפְעֵל וְהַתְּפַעֵל רְצוֹנִי לֹמַר מִן נִתְּעוּ עַל מִשְׁקַל נִרְאוּ וּמִן נִתְּחַעַז
 5 כְּמוֹ נִסְרוּ וּמִשְׁלֹשָׁה חֲדָעוֹת הִלְלוּ לְפִי דַעֲמִי הִרְאִישׁוֹן עֵקֶר בְּפֹלֶס
 6 נִשְׁעוּ וְכֵן בְּתִיבַת נִקְה חֶסֶר נוֹן הַנִּפְעֵל וְנִבְלַע בְּדָגֶשׁ עֵין הַשְּׂרֵשׁ
 7 וּמֵאלוּ שֶׁהֵנוּן בַּחֲרֵק וְהַעֵין בַּחֲלָם כְּמוֹ נִימּוֹל הָרִי הַמְּשִׁתָּנִּים צוּרוֹתֵיהֶם
 8 חֲמִשׁ נוֹדַע גְּרוֹץ נַעֲשָׂה גִישַׁע נִימּוֹל הֵא לֶךְ נִסְתַּר הַיְחִיד הַזֶּכֶר בְּעֵבֶר
 9 בְּזֶה הַבִּנְיָן וּבְנוֹסִים מִמֶּנּוּ יִבֹּא הַחֲשִׁתָּנוֹת בְּעֵין הַשְּׂרֵשׁ בְּשֻׁלְמִים
 10 בְּשִׁאִינָה גְרוֹנִית תִּבָּא בְּשׂוֹא וּכְשֶׁהִיא גְרוֹנִית בַּחֲטָף פִּתַּח כְּמוֹ נִשְׁמְרוּ
 11 נִשְׁעֵנוּ וְאִזְ הִיתָה הַנוֹן בַּחֲרֵק וְהַפֹּא בְּשׂוֹא אֲבָל בְּשִׁתְּפֹא גְרוֹנִית תִּסָּח
 12 הַנוֹן בְּסִגּוֹל כְּמוֹ נֶאֱנַחוּ וְאִזְ הִיתָה הַפֹּא בַּחֲטָף סִגּוֹל כְּמוֹ שֶׁהִמְשִׁלְנוּ אוֹ
 13 בְּשׂוֹא כְּמוֹ נִחְבְּאוּ וּכְשִׁיבֹאוּ בַּחֲפֶסֶק אִזְ תִּבָּא הַעֵין בְּקִמָּץ כְּמוֹ נִחְבְּאוּ
 14 נִצְמַתוּ וְזֶה שׁוֹה לְרַבּוּי הַנִּסְתַּר וְלִנְקֻבָּה כְּמוֹ נִלְכְּדָה נֶאֱנַחָה וּבַחֲפֶסֶק
 15 נִשְׁבְּרָה נִסְתַּרָה נַעֲדָרָה וּמֵאלוּ שֶׁתִּבָּא הַנוֹן בְּפִתַּח וְהַעֵין בְּצִירִי
 16 כְּמוֹ נִחְבְּאָתִי וּמֵהֶם שִׁפֹּא הַשְּׂרֵשׁ גְרוֹנִית תִּבָּא בְּסִגּוֹל כְּמוֹ נַעֲלָסָה
 17 וּבַחֲפֶסֶק נַעֲלָסָה וְכֵן הַעֵנִן בְּנַחֲי הַלֵּמֶד הֵא וְגַם בְּאַחֲרִים כְּשִׁתְּפֹא
 18 גְרוֹנִית כְּמוֹ נִחְתָּמוּ נַעֲשׂוּ וְאוֹלָם כְּשֶׁהֵנוּן בְּנִסְתַּר הַיְחִיד בַּחֲלָם לֹא
 19 תִּשְׁתַּנָּה הַנוֹן אֲלֹא הַעֵין כְּמוֹ נוֹדַע נוֹדַע וְנוֹדַע נוֹדַע נוֹדַע נוֹדַע נוֹדַע
 20 אֲמַנִּם בְּשִׁנְיִים כְּשִׁאוֹת הַשְּׂרֵשׁ הִרְאִישׁוֹנָה בַּחֲלָם בְּנִסְתַּר הַיְחִיד לֹא
 21 יִשְׁתַּנּוּ לַעֲזוֹלָם כְּמוֹ נִבְזְכוּ נִבְזְכוּ נִימּוֹלוּ וּבְבִעֲלֵי הָאֱלֹף בְּנִכַּח
 22 וּבְמִדְבַר בְּעִדּוֹ קִמָּץ הַעֵין יָשׁוּב צִירִי כְּמוֹ נִקְרָא נִקְרָא נִשְׁאָתִי
 23 אֶךְ לְפַעֲמִים תִּתְּחַלֵּף הַלֵּמֶד בָּאֱלֹף בִּיּוֹד כְּמוֹ נִפְלֵא נִפְלֵא נִקְרָא
 24 נִקְרִיתִי אֶף כִּי נִמְצָא נִקְרָא נִקְרָא בָּאֱלֹף וְכֵן בְּנַחֲי הַלֵּמֶד הֵא נִגְלָה נִגְלָתִי
 25 וּבְאֵלּוּ בְּרַבּוּי הַמִּדְבַר בְּעִדּוֹ עֵין הַשְּׂרֵשׁ תִּבָּא בַּחֲרֵק כְּמוֹ נִפְלִינוּ נִגְלִינוּ
 26 בָּאֵלּוּ הֵן תּוֹצְאוֹת הָעֵבֶר בְּבִנְיָן נִפְעֵל הַמְּשִׁתָּנוֹת בְּנִשְׁמְרוּ
 27 נִשְׁמְרוּ נִשְׁעֵנוּ נֶאֱנַחוּ נִחְבְּאוּ נַעֲלָסָה נִחְתָּמוּ נַעֲשׂוּ נוֹדַע נוֹדַע נִבְזְכוּ
 28 נִמּוֹלוּ נִשְׁאָתִי נִפְלֵא נִפְלִינוּ נִגְלָה נִגְלִינוּ נִקְרָא נִקְרִיתִי עִם יוֹד
 29 הָרִי שֶׁבַע עֶשְׂרֵה לְמוֹצְאֵיהֶם וּפֹה נִשְׁלָם הָעֵבֶר וְצוּי הַבִּנְיָן הַזֶּה

הוא

בנין נפעל

1 וְכֵן גַּם בְּזֹאצֵל שְׁמוֹשׁ תִּכְף . וְעַל הַמַּעַט בֹּא מְקוֹר זֶה הַבִּנְיָן בְּשֵׁנִי
 2 דְּרָכִים זֹלַת הַשְּׁלִשָּׁה שְׁזַכְּרֵנוּ אֶחָד לְאַחַד לְמַצָּא חֲשָׁבוֹן וְלִכְן לֹא בֹאוּ
 3 אֵת הַשְּׁלִשָּׁה שֶׁכְּתִבְנוּ וְהִנֵּה הָאֶחָד הוּא בְּחֵרֶק הָיָא וְשׂוֹא הַנּוֹן פֶּא
 4 הַשְּׂרֵשׁ וְחֵלֶם הָעֵין כְּמוֹ בְּהִנְדוּף . וְהַשְּׁנִי בְּחֵרֶק הָיָא וְחֲסָרוֹן הַנּוֹן פֶּא
 5 הַשְּׂרֵשׁ וְחֵלֶם וְדָגֵשׁ הָעֵין כְּמוֹ בְּחֵתוֹךְ שְׁדִינִם כְּהִנְדוּף בְּהִנְדוּךְ עַל
 6 מִשְׁקָל בְּהִנְחוֹן אוֹ לְפִי דַעַת מְדַבְּרִיקִים אֲחֵרִים הָיָה דִּינָם כְּהִנְדוּף
 7 בְּהִנְחוֹךְ עַל מִשְׁקָל בְּהִנְגָּף . אֲבָל כְּדִי לְמַעַט הַשְּׁנִינִים נִרְאָה הַדַּעַת
 8 הָרֵאשׁוֹן יוֹתֵר נִכּוֹן וְלִכְן דִּי בְּהַשְׁתַּנּוֹת נִזְן הַבִּנְיָן וְלֹא נִצְטַרְךְ עִם זֶה
 9 לְשִׁנּוֹת עֵין הַשְּׂרֵשׁ אֵלֶּה הֵם דְּרָכֵי שֵׁם פֶּעַל הַנִּפְעַל . נִשְׁאֹל הַפֶּתַח
 10 הַפֶּתַח הָאֶחָד הַנִּתּוֹן הָעֵטָף הַכֶּשֶׁל לְעִנּוֹת כְּהִנְדוּף בְּחֵתוֹךְ עֲשִׂרֶה
 11 מֵהָ מְטִיבֵי צַעַר בְּשִׁלְמִים . וּבְנִחִים בְּנִחֵי הָפֵא יוֹד מֵהֶם שֶׁהָיָה
 12 בְּרֵאשִׁים בְּחֵלֶם וְיוֹ תַּמּוּרַת הַיּוֹד בְּקִמָּץ וְדָגֵשׁ וְהָעֵין בְּפִרְחָה כְּמוֹ הַיּוֹד
 13 וּמֵהֶם שֶׁהָעֵין בְּצִירֵי כְּמוֹ הַיּוֹד וּבְכַמִּיכּוֹת מֵלֶה זְעִירָא תֵּבֵא בְּסִגּוֹל כְּמוֹ
 14 בְּחֵלֶל לֹד . בְּשִׁנּוּיִם מֵהֶם נִוְסְפִי הָיָה בְּחֵרֶק וְהָאֵת הָרֵאשׁוֹנָה בְּשׁוּרֶק
 15 כְּמוֹ בְּהַדּוּשׁ וּמֵהֶם שֶׁהָאֵת הָרֵאשׁוֹנָה בְּחֵלֶם כְּמוֹ הַטּוֹחַ הָרִי לְהֵם וְ
 16 צוּרוֹת מְשׁוֹנוֹת מִהַשְּׁלִמִים הַיּוֹד הַיּוֹד הַטּוֹחַ וְזֶה דִּי בִשֵּׁם פֶּעַל
 17 הַבִּנְיָן הַזֶּה . וְהַעֲבֵר נִמְצָא בְּשֵׁנִי דְּרָכִים בְּרֵאשׁוֹן הַנּוֹן בְּחֵרֶק
 18 וְהָעֵין בְּפִתַח לְהַפְרִישׁ בִּינּוּ וּבִין שֵׁם הַתּוֹאֵר שְׁהוּא בְּקִמָּץ כְּמוֹ נִפְקֵד
 19 אֶךְ בְּהַפְסֵק יָשׁוּב הַפִּתַּח קִמָּץ . וּכְשֶׁפֵּא הַפֶּעַל אוֹת גְּרוּנִית יָשׁוּב
 20 הַחֵרֶק סִגּוֹל וְהַשְּׂוֹא חֲטָף סִגּוֹל כְּמוֹ נֶאֱסָף . בְּדֶרֶךְ הַשְּׁנִי תֵּבֵא
 21 הַנּוֹן בְּפִתַח וְהָעֵין בְּחֵלֶם כְּמוֹ נִחְתּוֹם נִעְתּוֹר וּכְשֶׁהָפֵא הַשְּׂרֵשׁ הָיָה
 22 תַּחְרֵב הַנּוֹן וְתֵבֵא הַנּוֹן בְּפִתַח וְהָיָה בְּחֵטָף פִּתַּח כְּמוֹ נִהְפּוֹךְ הָרִי
 23 כֵּלֶן אַרְבַּע נִפְקֵד נֶאֱסָף נִחְתּוֹם נִהְפּוֹךְ . וּבְנִחִים בְּנִחֵי הָפֵא יוֹד
 24 מֵהֶם שֶׁהַנּוֹן בְּחֵלֶם כְּמוֹ נִוְאֵשׁ נִוְרַע שֶׁבְּכָל אֵלֶּה וּכְיוּצָא בְּהֵם הָיוּ
 25 בְּמִקּוֹם יוֹד הַשְּׂרֵשׁ וְהָיָה נִחָה בָּאָה לְמִשְׁךְ הַחֵלֶם תְּקוּרָם .
 26 וּבְשִׁנּוּיִם מֵהֶם שֶׁהַנּוֹן בְּקִמָּץ וְהָאֵת הָרֵאשׁוֹנָה
 27 בְּחֵלֶם כְּמוֹ נִבּוֹךְ נִדּוֹן נִדּוּץ . וּבְנִחֵי הַלְמֵד הָאֵת מֵהֶם שֶׁהַנּוֹן
 28 בְּפִתַח וְהָפֵא אֵם הָיָה גְּרוּנִית וְהָיָה בְּחֵטָף פִּרְחָה וְהָעֵין בְּקִמָּץ כְּמוֹ
 29 נִעֲשָׂה . וּבְחֵסְרֵי הָפֵא נִזְן הַנּוֹן בְּחֵרֶק וְהָעֵין הַשְּׂרֵשׁ בְּקִמָּץ וְדָגֵשׁ
 לְחֲסָרוֹן

& sic etiā apud regimē caph. Et in paucioribus uenit uena huius coniugationis duobus² modis vltra tres quos meminimus singillatim ad inueniendū cōputum: & iō nō uenerūt³ cum tribus quos scripsimus. Sicq; vnus est cum hirek he & sceua nun pe⁴ radice & holem hayn ut כהנך. Et secundus est cum hirek he & defectu nun pe⁵ radice & holē & daghesc hayn ut כהתך: quorū ius est כהנך כהתך fm⁶ pondus כהנתך: aut fm opinio- nem grāmaticorū aliorū esset ius illorum esse כהנתך scdm pondus כהנך. sed ad iminendū mutationes videtur opinio prima magis decens: & iō satis est de mutatione nun cōiuga- tionis: & nō idigebimus cū hoc⁷ mutare hayn radice. hi sunt modi noīs uerbi ipsius הפעל האכול הכת¹⁰ הפרד האכול הכת¹⁰ נפעל נתאר הכת¹⁰ הפעל האכול הכת¹⁰ decem¹¹ sunt benificātia gressum ī ipsis perfectis. Et in quiescentibus: in quiescentibus pe yod de illis sunt quorū he est¹² in eorū capite cum holem & vau vice yod cum kamecz & daghesc: & hayn cum pathah ut הורע¹³. Et de il- lis sunt quos hayn est cum ceri ut הורד: & in cōtinuitate dictio- nis parua ueniet cū seghol ut הורד¹⁴. Et in binariis de illis sunt qbus addit he cū hirek: & littera prima cum sciurek¹⁵ ut הורד. Et de illis sunt quos lfa prima est cū holem ut הורד: sicq; eis sunt quatuor¹⁶ formæ differentes ab ipsis pfectis הורד הורע הורד הורע: & hoc sufficit in nomine uerbi¹⁷ cōiugationis huius. Et pteritū inuenit duobus modis. Primo nun est cū hirek¹⁸ & hayn cum pathah ad distinguendum inter ipm: & inter nomen agnominis qd est cum kamecz ut נפקד¹⁹: sed in pausa redibit pathah kamecz: & qñ pe uerbi ē lfa gutturalis redibit²⁰ hirek seghol: & sceua rapiēs seghol ut נאסף. Modo scdo ueniet²¹ nun cum pathah: & hayn cum holem ut נחתום נחתור: & qñ pe radi- cis est he²² dilatabit nun: & ueniet nun cū pathah: & he cū ra- piente pathah ut נחתור: sicq; oēs ille sunt quatuor נאסף נחתום נחתור נחתור. Et in quiescentibus: in quiescentibus pe yod²⁴ de il- lis sunt quos nun est cum holem ut נאסף נאסף: q in oībus his & filibus eis vau est²⁵ vice yod radice: & ipsa est quiescēs ueniēs ob tractum holem pcedētis. Et in binariis de illis sunt quo- rum nun est cum kamecz: & littera prima²⁷ cum holem ut נבך נבך. Et in quiescentibus lamed he de illis sunt quorū nun est²⁸ cum pathah: & pe si sit gutturalis ueniet cū rapiente pa- thah: & hayn cum kamecz ut נעשה. Et in defectiuis pe nun: ipsa nun est cū hirek: & hayn radice est cū kamecz & daghesc ob defectum

Coniugatio נָפַץ.

medium imanens: & ideo impossibile est qd sit nomen נָפַץ: qd
quod est נָפַץ non est in eo ² imanens: & ideo bene fecit rabi
Ioseph kimhi in libro ziccaron eius dicēdo qd nō sit huius cō
iugationis agens neq; actum. Et sic videtur etiam opinio ben
Hezræ in libro ⁴czahoth: qui uocauit nomen agnominis illud
nomen quod uocauerunt filii kimhi medium: & ideo effendo
formationē nominum agnominū additoꝝ nun in eoꝝ capite
expositum in capitulo præcedenti ⁶ esset superfluum repetere
& loqui de ea hic secūdo: & ideo exordiemur in nomīe uerbi.
⁷ Et dicemus qd nomen uerbi qd uocatur uena in coniuga
tione hac formabitur ⁸ in ipsis perfectis primo tribus modis.
Primus ⁹ qd ueniet nun cū hirek: & pe cum sceua ut נִשְׁעָוָה
בְּכֹסֶף. Modus ¹⁰ secundus est cum defectu nun & additione he
in capite: & hoc duobus modis: aut qd sit ¹¹ pe uerbi recipiens
daghesē: & tunc he ueniet cum hirek: & pe cum kamecz & da
ghesē ¹² ob defectū nun: & hayn est cum ceri ut דִּבְרָה. & quādo
cōtinuabitur dictioni paruæ redibit ¹³ ceri seghol ut דִּבְרָה
aut erit pe radiceis non recipiens daghesē ¹⁴ ob ipsam esse gut
turalem: & tunc he ueniet cum ceri ad significandū sup defe
ctum nun: & hayn ¹⁵ radiceis cū holem ut דִּבְרָה. & sic in regimi
ne lamed דִּבְרָה. Modus tertius est ¹⁶ qd ueniat cum additione
ambarū ipsarum he & nun simul ut דִּבְרָה. Nisi qd est dicēdum
¹⁷ qd etiam hoc uenit cum defectu nun coniugationis: & nun
pria est pe radiceis: & iō ¹⁸ uenit cū daghesē ad significandū sup
defectū nun alterius q̄ erat debita ob cōiugationē. ¹⁹ Sed ipos
sibile est fugere p hoc ab ipsa mutatione: quia nō est in vllō p
cedentiū ²⁰ qd sit pe cū kamecz: & hayn cū holem simul fm exē
plum huius: & qñ ueniet cū regimīe בְּכֹסֶף ²¹ ex lris deerit he:
& ueniet beth cū ceri ad significandū sup defectū ²² quē signifi
cauit daghesē exīte pe radiceis leni ut בְּכֹסֶף: qd ē sicut ²³ בְּכֹסֶף
& si pe uerbi est recipiens daghesē ueniet seruiens cū hirek ut
דִּבְרָה ²⁴ qd est sicut דִּבְרָה: & sic cū lamed ut דִּבְרָה: sed i regi
mīe ²⁵ mem & caph nō deerit he vtiq̄. Et rō ē qd si mem ueniet
cū ceri: ²⁶ aut cū sceua nō ueniet post cā lra grauis q̄ significet
sup defectū nun. Et rursus ²⁷ qd si erit mem cum ceri: & ueniet
daghesē post cā signabit sup defectū nun ²⁸ ergo nō signabit
daghesē sup defectū duarū nun vna. Et si cēt hirek ²⁹ i mem cēt
uena ipsius נָפַץ & grauis una: & iō non deerit he apud mem:
& sic

בנין נפעל

1 בנינוני עומד ולכן נמנע שיהיה שם נפעל כי מה שהוא נפעל לאין בו
 2 עומד ולכן הטיב רבי יוסף קמחי בספר הזכרון שלו באמרו שאין
 3 לזה הבנין פועל ולא פעול וכן נראה גם כן רעת האבן עזרא בספר
 4 צחות שקרא שם התאר את השם שקראו בני הקמחי בנינוני ולכן
 5 בהיות ציור שמות התארים הנוספי נון בראשם מבואר בשער הקודם
 6 היה מותר לחזור ולדבר בו פה שנית ולכן נפתח בשם הפעל ו
 7 **ונאמר** כי שם הפעל הנקרא מקור בבנין הזה יצויר
 8 בשלמים ראשונה בשלשה דרכים הראשון
 9 שתבא הנון בחרק והפא בשוא כמו נכסוף נשאל נלחום הדרך
 10 השני בחסרון הנון ותוספת הא בראש וזה על שני פנים אם שתהיה
 11 פא הפעל מקבלת דגש ואז יהיה תבא בחרק והפא בקמץ ודגש
 12 לחסרון הנון והעין בצרי כמו הכרת וכשיסמך למלה זעירה ושוב
 13 הצרי סגול כמו הפרד לוט או תהיה פא השרש בלתי מקבלת דגש
 14 להיותה גרונית ואז תבא בצרי להורות על חסרון הנון ועין
 15 השרש בחלם כמו האכול וכן בשמוש הלמד להראות הדרך השלישי
 16 שיבא בתוספת שתיקתו תהא והנון יחד כמו הנחון אלא שיש לומר
 17 כי גם זה בא בחסרון נון הבנין והנון הראשונה היא פא השרש ולכן
 18 באה בדגש להורות על חסרון נון אחרת שתהיה ראויה לבנין
 19 אך אי אפשר לברוח בזה מה שתנורת כי איז באחד מן הקודמים
 20 שתהיה הפא בקמץ והעין בחלם יחד פדמיון זה וכשיבא בשמוש בל
 21 מאותיות בכלם תחסר תהא ותבא תבית בצרי להורות על החסרון
 22 שהורה הדגש בהיות פא השרש רפיונית כמו בעטף שהוא כמו ב
 23 בהעטף ואם פא הפעל מקבלת דגש תבא השמושית בחרק כמו וכי
 24 בשלו שהוא כמו ובהפשוטו וכן עם הלמד כמו לענות אבל בשמוש
 25 המם והכף לא תחסר תהא לעולם והטעם כי אם המם תבא בצרי
 26 או בשוא לא תבא אחריה אות דגושה שתורה על חסרון הנון ועוד
 27 כי אם תהיה המם בצרי ותבא דגש אחריה תורה על חסרון נון מן
 28 ואם כן לא יורה הדגש על חסרון שתי נוגין כאחת ואולי היה חרק
 29 במם היה מקור הנפעל והדגש אחד ולכן לא תחסר תהא אצל המם

וכן

בנין הפעיל

אך

אִמְנֵם בְּחִיבַת הַשֵּׁמוֹ בְּאִיּוֹב לִימֵן כֹּא חֲלָקוֹ הַמְדִּקְדָּקִים
מִקְצָתָם תִּשְׁכּוּ שֶׁהוּא צוּי וּבְשִׁבִּיל כֵּךְ אָמְרוּ שֶׁהִיתָה
הֵתָא בְּקִמְצָ רַחֵב וְהִשִּׁין בְּפִתַח רֶפֶח אִף שֶׁהִיתָה רְאוּיָה לְבֹא בְּצִרִי כְמוֹ
הַסְבּוּ וְלִכְן גָּזְרוּ שֶׁהִשְׁמוּ זֶר וּרְבִי יוֹנָה אֲבֵן גֵּאֲנָה סִבֵּר שֶׁעַם הַיּוֹדֵמוֹ
צוּי וְזֶר הִשִּׁין בְּדָגֶשׁ וְלִכְן קִמְצָ הֵתָא הַקּוֹדֶמֶת מֵלֹא פּוֹם וְלִפִּי דַעֲתִי
בֵּין שֶׁתְּהִיָּה הִשִּׁין רֶפֶח בֵּין שֶׁתְּהִיָּה בְּדָגֶשׁ הִשְׁמוּ מִזֶּה הַבְּנִין וְהוּא עֵבֶר
אֵלֹא שֶׁבֹאֲתוֹ מִקְרָא הוּא עִם וְהַפּוֹכִיחַ הַמְרַפֵּכֶת אֶתוֹ לְעִתִּיד
שֶׁמִּשְׁמֵשׁ מְקוֹם פְּקִידוֹת לֹא צוּי מִמֶּשׁ וְכֵן נִרְאֶה מִפִּירוּשׁ הַרְמְבֵּן עַל
הַכְּתוּב הֵהוּא שֶׁפִּירֵשׁ שֵׁם זֶל פָּנוּ אֵלֶי וְהִשְׁמוּ פָּנוּ נֹא אֵלֶי וְהַחֲבוּנָנוּ
בְּדָרְכֵי וּמַעֲשֵׂי הַקּוֹדֶמִים וּבַפּוֹרְעָנוֹת שֶׁהִגִּיעַ אֵלֶי יַדְעֲתִי כִּי תִשְׁתַּחֲוֶה
וְתִתְּחַבְּלוּ אֵלֶי רַבִּי פִירוּשׁוֹ וְאִם תֹּאמַר שֶׁלִּפִּי זֶה הַפִּירוּשׁ קִשָּׁה הַיּוֹת
וְהִשְׁמוּ לִשׁוֹן נִסְתַּר וּפִירוּשׁוֹ לִנְכַח וְגַם רַב יוֹסֵף תִּרְגַּם אֶרְפָּנוּ לְוִרְתִּי
וְיִשְׁתַּחֲוּ שֶׁהוּא צוּי אֵלֹא שֶׁאִם נֹאמַר שֶׁהוּא צוּי עַל דֶּרֶךְ הַסְבּוּ
הִיָּה מִן הַהִפְעִיל וְהֵנָּה הוּא פֶּעַל הַפּוֹעֵל בְּעֶצְמוֹ עוֹמֵד בּוֹדֵד וְהֵינּוּ
נֹדֵד לְצֵאת הַפֶּךָ טִבַּע הַהִפְעִיל לִכְן נִרְאֶה לִי שֶׁהוּא עֵבֶר מִחוּפָּךְ
לְעִתִּיד מִזֶּה הַבְּנִין וְדִין אוֹתִיּוֹת אֵיתָן בְּדִין הֵא הַבְּנִין בְּעֵבֶר וּכְשֶׁהִיָּה
סְמוּכָה אֵל פֹּא גְרוּנִית תִּשׁוּב הֵתָא בְּקִמְצָ גְדוֹל וְהִפֹּא תִבֵּא בְּחִטָּף קִמְצָ
כְּמוֹ יִחְרֵם יַעֲמֵד וְהִיָּה לִפִּי זֶה פִירוּשׁ פָּנוּ אֵלֶי וְהִשְׁמוּ פָּנוּ וְהַחֲבוּנָנוּ
אֵל מַעֲשֵׂי וּקְוֹדִיתִי וְיִשְׁתַּחֲוֶה מִמּוֹרְעֵינֵינוּ גַם כִּי בְּהִיּוֹת הִשְׁמוּ מִזֶּה הַבְּנִין
לֹא יִצְטָרֵךְ לְהַסְבִּים עִם הַשֵּׁם הַנִּשְׁלֵם הַיָּשֵׁר כְּמוֹ שֶׁנִּבְאָר עוֹד בְּעִזְרַת
תֵּאֵל בְּשִׁעַר תְּהַרְכֵּבָה וְהִשְׁמוּשׁ וּבִזְרָה גִּשְׁלָמוֹ דִּינִי שֶׁלֹּא הוּא זֶכֶר שֵׁם
פּוֹעֵל שֶׁבַּהִפְעִיל

בנין נפעל

הנפעל

גַּם כֵּן אֵין לוֹ מִן הַשְּׁמוֹת כִּי אִם שֵׁם הַפֶּעַל הַנִּקְרָא
מִקּוֹר וְיִסוֹד וְשִׁרְשׁוֹ הַטֶּעַם כִּי בְּהִיּוֹדֵנוּ נִפְעַל בְּלוֹ
פֶּעַל לִכְן לֹא יִצְטָרֵךְ אֵל שֵׁם פֶּעַל מִיּוֹתֵדִי וְאִי אֶפְשָׁר גַּם כֵּן לְהִיּוֹרֵת
לֹא שֵׁם הַפּוֹעֵל וְגַם שֵׁם נִפְעַל בִּינוּנִי כִּי בֵּל פֶּעַל בְּעֵת הַהִעָשׂוֹת הוּא
בִּינוּנִי

CVerūtamē in dictione הושיע lob cap. xxi. disceptauerūt grām
matici: quidam eorū putauerūt qd sit imperatiuū: & ppter ea
dixerunt qd fuerat he cum kamecz lato: & scin cū pathah leni:
licet fuerit digna uenire cum ceri vt דכר, Et iō decreuerūt qd
הושיע sit anormalū, Et rabi lona aben gianah opinatus est qd cū
ipm eēdo īpatiuū & anormalū scin est cū daghesc: & ideo ka
mecz he pcedētis est plenī oris, Et fm meā opinionē siue fue
rit scin lenis siue fuerit cū daghesc הושיע ex hac coniugatione:
& est pteritum nisi qd in illo paragrafo est cum yau cōuersi
ua conuertēte ipsum in futurū: qd seruit loco mādati non im
peratiui pprie, Et sic videt ex expōne rabi Mosces gerūdēsis
super scriptura illa: qui exposuit ibi hanc seriē הושיע con
uertamini queso ad me & considerate vias meas: & opa mea
pcedētia: & pēna quā aduenit mihi scio qd stupefcetis & cō
turbabimini: hec sunt uerba suā expōnis, Et si dices qd fm hāc
expōnem difficile est esse הושיע linguā absentis: & eius expo
sitiō est pro prāsentiā: ac etiā rab Ioseph interptatus est cōuer
tamini ad me: & filete: quod est īperatiuū: nisi qd si dicemus
qd sit imperatiuū fm modum דכר esset ex ipso הפעיל, & ecce
ipsum est uerbum agentis in se īmanens intrāsiuū: & non est
transitiuū ad egrediendū cōtra naturam ipsius הפעיל, Ideo
videtur mihi qd sit prāteritū conuersum in futurum ex hac
coniugatione, & iudiciū lfarum איתן est sicut iudiciū he coniu
gationis in pterito: & qñ est continua ipsi pe gutturali redi
bit he cum kamecz magno: & pe ueniet cum rapiente kamecz
vt דכר יעבר, Et erit fm hanc expōnē הושיע cōuertimini
ad me & cōsiderate opa mea & euenta mea: & stupefiēt cogi
tationes uestre: qā ēt essendo הושיע huius cōiugatiōis nō indi
gebit cōuenire cū noīe pfecto recto sicut exponemus vltērius
adiumēto Dei in ca. cōpositionis & regimīs, Et ī hoc expleta
sunt iura illius qd nō est relatū nomē sui agētis qd est הפעיל.

CONIUGATIO הפעיל

Cהפעיל etiā non est ei de nominibus nisi nomen uerbi quod
uocatur uena & fundamentū & radix: & ratio est quia essen
do ipsum הפעיל: totum ipsum actum: ideo non indigebit noīe
acti proprio, Et impossibile est etiā esse ei nomē agētis: ac
etiā nomen הפעיל medium: quia oē uerbū tempore fiendi est
medium

Coniugatio הוּפַח.

& hoc est signū super errorē rabi Mosces kimhi: qui scripsit in libro aditus itinerū² sapiē: q̄ qñ hayn est cū kamecz nō est uerbum ipsum p̄teritū sed impatiuū. hā sunt formæ³ p̄teriti הוּפַח הוּפַח הוּפַח: quæ sunt tres s̄m suas spēs. Et in gescētib⁴: in gescētib⁴ pe⁴ yod de illis sunt quorū he coniugationis est cum sciurek: & hayn cum pathah ut הוּפַח: cuius radix est יכח. Et de binariis sunt quorū aliqñ l̄ra prima radicalis est cū kamecz: & aliqñ⁶ cum pathah: q̄a l̄raia cap. xxx. ob regem הוּפַח cū kamecz: & cap. xvi. הוּפַח cū misericordia⁷ est cū pathah: licet kimhi scripserit in libro radicū q̄ ob regem הוּפַח est uerbū īmanēs: & iō est cū kamecz: sed Ionathan interpretatus est ambo illa linguæ p̄teriti: q̄a הוּפַח cū misericordia tronū interpretatus est tūc vnctus Israel coaptabit cū bonitate tronū eius: qd̄ est p̄teritum conuersum in futurū: & ob regē הוּפַח interpretatus est rex saculo rū coaptauit: & magis admirādū est de kimhi: q̄a etiā in eius expōne exposuit linguæ p̄teriti: & etiā¹² in michlol in pte grāmaticæ scripsit q̄ non sit in coniugatione hac nec agens neq̄ actū: ergo quæ immanētia est hāc quā scripsit in radicibus: o utinā scirem: & hic paragraphus etiā¹⁴ castigat errorē rabi Mosces kimhi quē retulimus supius, & de illis sunt quorū littera prima est¹⁵ cū kamecz ut הוּפַח הוּפַח. Et sic in gescētib¹⁶ lāmed he est hayn cū kamecz ut הוּפַח. Sicq̄ formæ mutæ a p̄fectis sunt quatuor הוּפַח הוּפַח הוּפַח הוּפַח. & totū hoc est in abn̄te singulari masculo. Verūtñ in p̄ntia singlis masculi de illis sūt¹⁸ quæ nō mutabunt: & illa sunt vt pl̄m in omnibus p̄fectis. Et in quiescētib¹⁹ sunt ex gescētib¹⁹ pe yod: quorū hayn mutata est cum ceri in p̄sentia²⁰ & in loquente pro se ut הוּפַח הוּפַח: & sic in quiescentibus²¹ lāmed he: sed q̄ quando pe est heth tunc mutabuntur motus he cōiugationis: & heth²² pe radice ut tertio regum caplo. xxii. הוּפַח: ipsa he est cum kamecz & heth cū rapiēte²³ kamecz & lāmed cum ceri. & de illis sunt quorum pe est cum sceua ut הוּפַח. Sicq̄ sūma²⁴ mutatorū sunt tria הוּפַח הוּפַח הוּפַח. Et in pl̄itate mutabiē ceri in hirek²⁵ p̄loquēte p̄ se: & pro absenti ueniet cū collectiōe labiorum: & l̄ra prima est²⁶ cū sceua: & scda cū sciurek ut הוּפַח. & in pausa cōmutabiē sceua cum kamecz ut הוּפַח: & sic הוּפַח. Et ex his poterit homo addiscere partes reliquas²⁸ ipsius p̄teriti huius coniugationis.

iiii c

¶ Verūtñ

בנין הפעיל

- 1 וזה הוה אות על טעות רבי משה קמחי שכתב בספר מהלך שבילי
- 2 הדעת שכשהעין בקמץ אין הפעל עבר כי אם צווי אלה הן צורות
- 3 העבר המלח הפקר התרב שהן שלש למיניהם ובנחים בנחי הפא
- 4 יור מהם שהא הבנין בשורק והעין בפתח כמו הוכח ששרשו יכה
- 5 ומהשניים יש שלפעמים שהאות הראשונה השרשית בקמץ ולפעמים
- 6 בפתח כי בישעיה סימן ל למלך הוכן בקמץ וסימן יו והוכן בחסד
- 7 היא בפתח אף על פי שהקמחי כתב בספר השרשים כי למלך הוכן
- 8 רוא פעל עזמר ולכן הוא קמוץ אבל יונתן תרגם שניהם לשון עבר
- 9 כי והוכן בחסד כסא תרגם בכך משיחא דישראל יתקן בטיב כורסוהי
- 10 שהוא עבר מהופך לעתיד ולמלך הוכן תרגם מלך עלמא אתקנא
- 11 ויורר יש לתמוה על הקמחי כי אף בפירושו פירש לשון עבר וגם
- 12 במכלול בחלק בדקדוק כתב כי אין בבנין הזה לא פועל ולא פעול
- 13 ואם כן מה עמידה זו שכתב בשרשים מי יתן ואדע וזה הפסוק גם כן
- 14 מוכיח טעות רבי משה קמחי שזכרנו למעלה ומהם שאות הראשונה
- 15 בקמץ כמו הובא הורים וכן בנחי תלמד הא העין בקמץ כמו הגלה
- 16 הרי הצורות המשובות מהשלימים ארבע הוכח הוכן הוכן הגלה
- 17 הוכח וכל זה בנסתר היחיד הזכר ואולם בנכח היחיד הזכר מהם
- 18 שלא ישתנו והם על הרב בכל השלמים
- 19 **ובנחים** יש מנחי הפא יור שהעין נשתנתה אל צרי בנכח
- 20 ובמדבר בערו כמו הוכח הוכת הוכרי וכן בנחי
- 21 תלמד הא אלא שכשהפא חית אז תתחלפנה תנועות הא הבנין והחית
- 22 פא השרש כמו ג מלכים סימן כב כי תחלתי תהא בקמץ והחית בחטף
- 23 קמץ ותלמד בצרי ומהם שהפא בשוא כמו תראית הרי כלל
- 24 המשתנים הוכתי תחלתי תראית וברבוי ושתנה הצרי אל תרק
- 25 למדבר בערו ולנסתר תבא האיתן בקבוץ שפתים והאות הראשונה
- 26 בשוא והשניה בשורק כמו הבאו ובהפסק יומר והשוא בקמץ כמו
- 27 בגלה יובאו וכן הבאו ומאלה יוכל האדם ללמוד על התלקים הנשארים
- 28 מן העבר בזה הבנין

אך

בנין הופעל

1 אתו שם בינוני בקמץ הוא שם התאר לא שם הופעל וכן קרא אותו בן
2 עזרא בספר צחות וכן הוא האמת כמו שיראה בפירוש למי שיסתכל
3 בבנין נפעל במקומו ולכן אין לנו לצייר בזה אלא המקור שהוא
4 שם הפעל והעבר והעתיד ומה שלא נמצא לו גם כן צווי הטעם כי
5 לא יצוה אדם על פעל שלא נזכר שם פועלו כי אם אין מצוה למי
6 יצוה המצוה :

והנה

7 שם הפעל בזה הבנין על הרוב בא בהא הנוספת
8 בחטף קמץ והפא בשוא והעין בצרי כמו המלח
9 וכשהפא גרזנית לפעמים תבא והא בקמץ גדול כמו החתול ולפעמים
10 בא בחלוף תנועות הא הבנין עם פא השרש כמו החרב ומזה שבא
11 בתוספת הא בסוף כמו הושכרה ויש אומרים כי גם מה שבא
12 בואלה שמות סימן כו בהשמה הוא מקור מזר הבנין ונתחברו בו
13 שני הענינים יחד בחלוף התנועות שהחטף קמץ הראוי להא בא בבית
14 השמוש ושוא הבית בא בהא ובא גם כן בתוספת ההא בסוף כי אין
15 בה מפיץ שתהא לכוני הנקבה אף כי רבים סברו שהיא לכוני אף
16 בלא מפיץ אלה הן צורות שם פעל שלא נזכר שם פועלו להפעיל
17 שקראוהו בנין הופעל שלשה למיניהם בשלמים המלח החריב השכבה
18 ובנחים בנחי הפא יור מהם שהא הבנין בשורק והעין והלמד בסגול
19 בתוספת תו בסוף כמו הולדת חרי כל אלה ארבע צורות שם פעל
20 ההפעל אשר לא נזכר שם פועלו הנולד מן ההפעיל :

והעבר

21 בו תהיה בהא הבנין בשורק או בקבוץ שפתים
22 והפא בשוא והעין בפתח כמו המלח ומזה
23 שתבא ההא בחטף קמץ כמו הפקר הכרת וכשהפא גרזנית
24 לפעמים תתרחב ההא ותבא בקמץ גדול והאות הגרזנית בחטף קמץ
25 כמו לדעת רב המדקדקים אשר ראינו מה שבא ביחזקאל סימן כח
26 אמלאה ההרבה שבא בקמץ ההא וחטף קמץ רחית והעין והלמד
27 בקמץ וכן תרגם יונתן והות מליא חרזבת ולפעמים בא כמשפט
28 הראשון אף כי היתה הפא גרזנית כמו ההפך ויש אומרים שההרבה
29 בא בחלוף התנועות שנתחלף חטף ההא בקמץ גדול הראוי לחית

ipsum ibi mediū cum kamecz est nomen agnoīs nō est nomen agentis: & sic uocauit ipm ben² Hezra in libro czahoth. & sic est ueritas sicut uidebit expresse illi qui inspiciet³ cōiugationē הוּפַעַל in suo loco: & iō non est nobis formandū in hac nisi uenā quā est⁴ nomen uerbi & pteritū & futurū, & qđ nō est ei etiam impatiuū rō est: qđ nō imparer hō sup⁵ הוּפַעַל: cuius nō est relatū nomen sui agentis: qđ si nō sit cui impetur cui⁶ impabit impetrans.⁷ ¶ Sicq; nomen uerbi huius cōiugationis ut plm uenit cum he addita⁸ cū rapiēte kamecz: & pe cū sceua: & hayn cū ceri ut הוּפַעַל.⁹ Et qñ pe gutturalis aliqñ ueniet he cum kamecz magno ut הוּפַעַל: & aliqñ¹⁰ uenit cū cōmūtatione motuū he cōiugatiōis cū pe radicis ut הוּפַעַל. Et de illis est qđ uenit¹¹ cū additione he in ultimo ut הוּפַעַל, Et sunt qui dicūt qđ etiā qđ uenit¹² in Exodi cap. xxvi, הוּפַעַל est uena huius cōiugationis: & coniungent in eo¹³ duæ res simul cū cōmūtatiōe motuū: cuius rapiēs kamecz debituū ipsi he uenit cū beth¹⁴ regiminis: & sceua ipsius beth uenit in he, Et uenit etiā cū additiōe he in ultimo: qđ nō est¹⁵ in illa aspirans qđ sit pro cōnotatione fœminæ: licet multi opinati sint qđ sit p cōnotatione etiā¹⁶ sine aspiratione, hæ sunt formæ noīs uerbi cuius nō est relatū nomē sui agētis ipm הוּפַעַל: quod uocauerūt cōiugationē הוּפַעַל tres scdm suas spēs in ipsis perfectis הוּפַעַל. Et in quiescētibus: in quiescētibus pe yod de illis sunt quorū he cōiugationis cū sciurek: & hayn & lāmed cū seghol¹⁷ cū additiōe tau in ultimo ut הוּפַעַל. Sicq; oēs he sunt qtuor formæ noīs uerbi¹⁸ ipsius הוּפַעַל cuius nō est relatū nomen sui agentis qđ natū est ex הוּפַעַל.¹⁹ ¶ Et pteritū in eo est cū he cōiugationis cum sciurek aut cū collectiōe labiorū²⁰ & pe cū sceua: & hayn cū pathah ut הוּפַעַל. Et d illis sūt²¹ quorū ueniet he cū rapiēte kamecz ut הוּפַעַל. Et qñ pe uerbi est gutturalis²² aliqñ dilatabit he: & ueniet cū kamecz magno: & littera gutturalis cū rapiēte kamecz²³ sicut fm opionē maioris ptis grāmaticorū quos uidim²⁴ est qđ uenit in Hezechiele cap. xlv, אמר לה הוּפַעַל: qđ uenit cū kamecz he & rapiēte kamecz heth: & hayn & lāmed²⁵ cū kamecz: & sic in interpretatus est Ionathan: qđ erat plena est deserta. Et aliquādo uenit sicut ius²⁶ primū & si fuerit pe gutturalis ut הוּפַעַל. Et sunt qui dicunt qđ הוּפַעַל uenit cum cōmūtatiōe motuū: quia mutatuū est rapiēs he cū kamecz magno: quod debebat ipsi heth: & hoc

Coniugatio 4ta.

[illegible]

¶ Verũtñ hyas cuius nõ est relatũ nomẽ sui agẽtis: & est con
iugatio hyas¹⁴ fm linguã filioꝝ kimhi nõ est illi nomẽ agẽtis:
neq; nomẽ acti: sed nomen uerbi solũ, & rõ est qa essendo no
men uerbi¹⁶ significãs fieri rem ex re tpe lterminato: & nomẽ
agentis significat¹⁷ agens actionẽ illã. Et nomẽ acti significat
fieri rem illã¹⁸ essendo hãc cõiugationẽ totã ipsam hyas: sicq;
oẽs ipsius ptes significãt sup actũ, & iõ nõ¹⁹ est opus seq̃strare
illi ptẽ p se nisi in agnomĩbus: & tũc nõ ẽ hoc ex hyas²⁰ nisi ex
ipsa leui: cuius actũ significat sup oĩa recipientia actiones illas
oẽs: aut erit nomẽ²¹ agnoĩs: qđ maior pars grãmaticoꝝ q nos
p̃cellerunt uocauerũt ip̃m nomẽ agẽtis: ²² & mediũ ex hyas ut
declarabimus vltcrius in suo loco ad iumẽto Dei: quia ẽt hãc
non²³ habet mediũ ex hac eadẽ rõne: qa ex quo ipsa significat
illud cuius nõ est relatũ nomen²⁴ sui agentis: quo modo erit
ei nomẽ agentis. Et vltcrius qa post receptionẽ actiõis in acto
²⁵ iam pfectũ est fieri ipsum: sicq; ergo nõ denoĩabit hoc noĩe
in fieri ipsum: & iõ nõ²⁶ est huic cõiugationi actũ neq; mediũ.
Et iõ est admirandũ de rabi Mosce kimhi q̃s²⁷ cõduxit ip̃m ad
ponẽdũ mediũ in hac cõiugatiõẽ: & dixit q ueniet cũ kamecz
ad distinguẽdũ lter ip̃m & inter²⁸ p̃teritũ. Et fm meã op̃ionẽ
cã sui erroris fuit: qa vidit sil'e hui? apđ quosdã²⁹ grãmaticos
in hyas. Verũtñ nõ est in hyas etiã mediũ. Et nomen qđ posuit
ip̃m

1 כמו יעל כלו בפתח בשני בנינים ומתם שאות האיתן בחלם והעין
2 בסגול כמו אורה תונה ומתם שאות האיתן בפתח והעין בסגול כמו
3 אראה ומתם שאות איתן בשוא מלכד האלף שהיא בחטף פתח והפא
4 בפתח גדול והעין בסגול כמו אחיה תחיה אף כי נמצא הרבוי לנקבות
5 בתוספת נון והא בסוף כמו תחיינה ולפעמים בנז בלא הא כי
6 נאמר תחיות ומחסרי הפא נז יש שאיתן בקמץ והעין בסגול כמו
7 יזנכל ומתם שבאו לפעמים בחסרון הלמד דא כמו יטה ובאה אות
8 האיתן בקמץ או בצרי כמו בט יטתרי אלה כלם עשרים ושש איות
9 יאצל יואל יובין אודיעה יודיע יודע תוסף תיטב יולד יולד יולך
10 יולך יניח יביאו ולטינקם יניח יעל אורה אראה אחיה תחיה תחיינה
11 תחיות יזר יטה אט יט ויש מאלו שישתנו בנטייתם יאצילו יובילו ויטיבו
12 יולידו יולכו וקיומו יעלו יזידו יטו תרי לך תשלומי בנין הפעיל

אמנם

13 פועל שלא נזכר שם פועלו והוא בנין הופעל
14 כלשון בני הקמחי הנה איתן לו שם הפועל ולא
15 שם הפעול אלא שם הפעל לבר והטעם כי בהיות שם הפעל
16 מורה על העשות ענין מדבר בזמן בלתי מוגבל ושם הפועל מורה
17 פועל הפעל ההוא ושם הפעול מורה מקבל העשות הדבר ההוא
18 בהיות זה הבנין כלו פועל הרי כל חלקיו מורים על הפעול ולכן אין
19 צורך להפריד לו חלק בפני עצמו כי אם בתארים ואז אין זה מההפעל
20 כי אם מתקל שפעולו מורה על כל מקבלי הפעלים כלם או יהיה שם
21 התאר אשר רב המדקדקים אשר קדמונו קראוהו שם הפועל
22 ובינוני מהנפעל כמו שנבאר עוד במקומו בעזרת האל כי גם זה אין
23 לו בינוני מזה הטעם בעצמו כי כיון שהוא מורה מה שלא נזכר שם
24 פועלו איך יהיה לו שם הפועל ועוד כי אחרי קבלת הפעל בפעול
25 כבר נשלים העשותו ואם כן לא יכונה בזה השם בהעשותו ולכן אין
26 לזה הבנין פעול ולא בינוני ועל כן יש לתמוה על רבימשה קמחי מי
27 הביאו לשם בינוני בזה הבנין ואמר שיבא בקמץ להפריש בינו ובין
28 העבר ולפי דעתי סבת טעותו היתה כי ראה דמיון זה אצל מקצת
29 המדקדקים בנפעל אבל אין בנפעל גם כן בינוני והשם אשר הניח
אתו

עברה הפעיל

- 1 הִזְכֵּר וְנִסְתַּר הַנִּקְבָּה הָעֵין לְעוֹלָם בְּחָרָק כְּמוֹ תַּצְמִיחַ וְכִרְבּוּי הַמַּדְבָּר
- 2 בְּעֵדוֹ לַפְעָמִים בָּא בְּתוֹסֶפֶת הָאֵל בְּסוֹף כְּמוֹ נִזְכִּירָה וְלִרְבּוּי
- 3 הַנִּסְתַּר וְהַנִּכְח לַפְעָמִים בָּאָה נֶזֶן נִסְפֶּת בְּאַחֲרוֹנָה כְּמוֹ יַחְלִיקוֹן ת
- 4 תַּחְרִישוֹן וּמָהֶם שְׂבָאָה הָעֵין בְּשׂוֹא כְּמוֹ יִדְּכּוּ יִדְּבְקוּ אַעֲשֶׂרְנוּ יַעֲשֶׂרְנוּ
- 5 כִּי עַל הָרֵב כְּשֶׁהָעֵין אֵלֶּה גְרוֹנִית תְּבֵא בְּחֶטֶף פֶּתַח וְלַפְעָמִים בָּאָה
- 6 בְּשׂוֹא וְנֹאמֵר תַּעֲשֶׂרְנָה אֱלֹהֵי הֵן צוּרוֹת הַשָּׁלָמִים אֲשֶׁכִּיר אֶתְּכִירָה
- 7 אַחֲזִרְנוּ יִפְקֵד יִצְמַח יַחְלִיקוֹן יִדְּבְקוּ אַעֲשֶׂרְנוּ תַּעֲשֶׂרְנָה תִּשַׁע בְּמִסְפָּר
- 8 וְהַמְשִׁתָּנוֹת מִן הַשָּׁלָמִים הֵן עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע צוּרוֹת כִּי בְּכַעֲלִי
- 9 חֲאֲלָף מָהֶם שְׂאֹת הָאֵיתָן בְּקִמָּץ וְחֲאֲלָף יֵשׁ מָהֶם שְׂתִיָּא חֲסֶרָה וְהָעֵין
- 10 בְּחָרָק כְּמוֹ אֵזוֹן וְדָגֵשׁ הָזֵין יוֹרָה עַל חֲסֶרוֹן הָאֲלָף הַשְּׂרָשִׁית וּמָהֶם
- 11 שְׂחֲאֲלָף נִחָה וְהָעֵין בְּסִגּוֹל כְּמוֹ יֶאֱצֵל וּבְנִחִי הִפָּא יוֹד מָהֶם שְׂאֹת
- 12 הָאֵיתָן בְּחָלָם וְהָעֵין בְּסִגּוֹל כְּמוֹ יוֹאֵל וּמָהֶם שְׂתִיָּעֵין בְּחָרָק כְּמוֹ יוֹבִיל
- 13 וּמָהֶם שְׂבָא בְּתוֹסֶפֶת הָאֵל בְּסוֹף כְּמוֹ אוֹדִיעָה וּמָהֶם שְׂפַעֵם בָּאָה הָעֵין
- 14 בְּחָרָק וּפַעֵם בְּפֶתַח כְּמוֹ יוֹדִיעַ יוֹדֵעַ וּמָהֶם שְׂאֹת אֵיתָן בְּחָלָם וְהָעֵין
- 15 פַּעֲמִים בְּסִגּוֹל וּפַעֲמִים בְּפֶרַח וּפַעֲמִים גַּם הִיא גַּם הַלָּמֵד בְּשׂוֹא
- 16 וּפַעֲמִים הִיא בְּחָרָק כְּמוֹ תוֹסֵף תוֹסֵף תוֹסֵף וּבְכָלֶם יוֹד הַשְּׂרֵשׁ
- 17 נִחָה זוֹלָת אַחֲד בְּתִילִים מִזְמוֹר קָלָח וְגִבּוֹרָה מִמֶּרְחֵק יוֹדֵעַ שְׂפִירֵשׁ
- 18 תִּקְמָחִי שְׂחֹא מוֹת הַבְּנִין וְהוּא כְּמוֹ יוֹדֵעַ וְאַחֲרֵים אֲמָרוּ שְׂחֹא מִן
- 19 תִּקְל מְלִשׁוֹן וְיֹדֵעַ בְּהֵם אֲנָשִׁי סוֹכּוֹת בְּשִׁפְטִים סִימָן ח' וְהַמְתָּרָגִם
- 20 שְׂתִרְגָּם יוֹדֵעַ יִמְאִיד וְתִרְגָּם וְיֹדֵעַ וְגֵרָר נִרְאָה שְׂחֹא כִדְעַת תִּקְמָחִי
- 21 בְּפִירוֹשׁ הַבְּנִין אֵף כִּי פִירוֹשׁ הָעֵין הוּא כְּנִגְדּוֹ וּמָהֶם שְׂאֹת אֵיתָן
- 22 וְהָעֵין בְּצָרִי כְּמוֹ תִיטֵב וְלַפְעָמִים הָעֵין בְּחָרָק כְּמוֹ תִיטֵבִי לְנִקְבָּה
- 23 וּמָהֶם שְׂאֹת אֵיתָן בְּחָלָם וְהָעֵין פַּעֵם בְּחָרָק וּפַעֵם בְּסִגּוֹל כְּמוֹ יוֹלִיד
- 24 יוֹלִיד וּמָהֶם פַּעֵם בְּחָרָק וּפַעֵם בְּצָרִי וּפַעֵם בְּסִגּוֹל כְּמוֹ יוֹלִיד יוֹלִיד יוֹלִיד
- 25 וּמָהֶם שְׂאֹת אֵיתָן בְּקִמָּץ וְהָעֵין בְּחָרָק וְדָגֵשׁ כְּמוֹ יִנִּית יִצִּיב
- 26 וּבְשִׁנָּיִם מָהֶם שְׂבִרְבּוּי הַנִּסְתַּר תְּבֵא תֵּאֵל הַשְּׁנִית מִחֲשָׁרֵשׁ בְּדָגֵשׁ
- 27 כְּמוֹ יִבְיֹאוּ וּמָהֶם שְׂתִיָּוֵד בְּקִמָּץ וְהִפָּא בְּצָרִי כְּמוֹ יִלֵּט יָקֵם וּמָהֶם שְׂאֹת
- 28 הָאֵיתָן בְּקִמָּץ וּפֵא תִשַׁע בְּפֶתַח כְּמוֹ יִלַּע וּמָהֶם שְׂאֹת אֵיתָן בְּקִמָּץ
- 29 וְהָעֵין בְּחָרָק רָפָה כְּמוֹ יִנִּית יִנִּיף יָרִים וּמָהֶם שְׂתִיָּהֲפֵעִיל שְׂחֹה לִקְל

masculi & latēte fœmina hayn semper est cum hirek ut תצמח.
 Et in pluralitate loquentis² pro se aliquñ uenit cum additione
 he in ultimo ut נובירה. Et pro pl̄itate³ latētis & pñtig aliquñ uenit
 nun addita in ultimo ut יהליקון⁴ תחרישון. & de illis sunt quorū ue
 nit hayn cum sceua ut ידרכו ידבקו אעשרנו. quia ut pl̄m qñ hayn
 est l̄fa gutturalis ueniet cum rapiēte pathah: & aliquñ uenit⁶ cū
 sceua: & dicemus תעשרנה. hę sūt formæ perfectorū אשכיר אחבירה
 אהדורו נפקד יצמו יהליקון ידבקו אעשרנה תעשרנה.
 Et mutata ab ipsis perfectis sunt vigintiquatuor formæ: quia in
 habentibus⁹ aleph de illis sunt quorū l̄fa איתן cum kamecz: &
 aleph de illis sunt quorū est deficiens: & hayn¹⁰ cū hirek ut איתן:
 & daghesc zayn significat super defectū aleph radicalis. & de
 illis¹¹ sunt quorum aleph quiescit & hayn cum seghol ut יאצל.
 Et in quiescentibus pe yod de illis sunt quorū littera¹² איתן est
 cum holem: & hayn cū seghol ut יואל. & de illis sūt quorū hayn
 est cum hirek ut יובל¹³. & de illis est quod uenit cū additione
 he in ultimo ut אוריעה. & de illis sunt quorum aliquñ uenit hayn
 cum hirek: & aliquñ cū pathah ut יוריע יורע. & de illis sunt quorū
 littera איתן est cum holem. Et hayn¹⁴ aliquñ est cum seghol:
 & aliquñ cum pathah: & aliquādo est etiā lāmed cum sceua: &
 aliquñ est cum hirek ut תוסף תוסף תוסף: & in oībus illis yod
 radice¹⁷ est quiescens: excepto vno in psalterio psal. cxxxviii.
 & excelsus a longe יורע qđ exposuit¹⁸ Kimhi qđ sit huius coniu
 gatiōis: & est ut יורע. & alii dixerūt qđ sit de¹⁹ leui ex lingua יורע
 in illis viros succoth ludicū cap. viii. & interpres²⁰ qđ interpra
 tus ē יורע deiicet: & interpretatus ē יורע & posttraxit: vñ qđ sit sicut
 opinio Kimhi²¹ in expōne cōiugationis: licet expō rei sit cōtra
 ipsum. & de illis sunt quorū l̄fa איתן²²: & hayn sunt cum ceri ut
 תישב. & aliquñ est hayn cum hirek ut תשיב p fœmina.²³ & de illis
 sunt quorū l̄fa איתן est cū holem: & hayn aliquñ cū hirek: & aliquñ
 cū seghol ut יורל²⁴ יורל. & de illis aliquñ cū hirek: & aliquñ cū ceri
 & aliquñ cū seghol ut יורל יורל יורל. & de illis sunt quorū l̄fa איתן
 est cum kamecz: & hayn cum hirek & daghesc ut יניח יניח.²⁶ Et
 in binariis de illis sunt quorū in pluralitate latēs ueniet littera
 secūda radice²⁷ est cum daghesc ut יביא. & de illis sunt quorū
 yod est cū kamecz: & pe cū ceri ut ישיקם. & de illis sunt quorū
 l̄fa איתן²⁸ est cum kamecz: & pe radice cū pathah ut ילע. & de
 illis sunt quorū littera איתן est cum kamecz:²⁹ & hayn cū hirek
 leni ut יניח יניח יניח. & de illis sunt quorum הפעיל est æquale leui
 פעיל ut

Præteritum הפעיל

quorū hayn est cū pathah vt המקד הרחק . & de illis sunt q̄ uenitūe
cū additiōe hei: & hayn² cū hirek ut הקשיבה השקיפה . & qñ pe ē lra
gutturalis ueniet cū rapiēte³ pathah uice sceua vt דורש דורשו
& de illis sunt quorū he ē cū pathah: & pe⁴ cū sceua: & hayn cū
ceri vt דקדק . Et in binariis de illis sunt quorū pe est cū hirek ut
הביא⁵ . & de illis sunt quorū pe est cū hirek: & he deficit ut לבי: &
cet fm meā opinionē nō sit nisi⁶ ex ipsa graui: & fil' דין . & de il
lis sunt quorū pe est cū ceri ut דקדק & דקדק . & de illis sunt quorū
he⁷ est cū kamecz ut דקדק . & de illis sunt quorū he est cū pathah:
& pe aliqñ cū hirek: & aliqñ cū ceri⁸ ut דקדק . Et in quiescētī
bus de illis sunt ī quiescētibus pe yod quorū he uenit cū holē:
& hayn⁹ cū ceri ut דקדק . Et ī fœmīa cū hirek hayn vt דקדק:
& ceri he uenit¹⁰ ob īq̄sitiōē: q̄a eēt anormalū si eēt simplex:
sed est cōpositū ex duabus dictiōib' rōnis¹¹ ליכי: & דקדק: & ex fm
patiuo cōiugationis הפעיל . & de illis sunt quorū aliqñ hayn est
cum pathah: & aliqñ¹² est cū hirek: & cū additiōe he ut דקדק
& דקדק . & de illis sunt quorū aliqñ he¹³ est cū holem: & hayn cū
ceri ut דקדק: & aliqñ uau mota: & he est cum pathah ut דקדק:
¹⁴ in qbus ambobus uau est vice yod pe radicis . Et in pñtia fœ
mīa ut plm est¹⁵ sicut p masculo tā in singlī q̄ in plitate: nisi q̄
in singlī uenit hayn & lāmed cū hirek: ¹⁶ & est addita yod in vl
tīo . Et ī plitate uenit aliqñ una cū additiōe nun he cū kamecz
¹⁷ in ultimo ut דקדק in habētibus aleph: q̄d est ut דקדק . & ue
nit aleph¹⁸ cū rapiēte pathah ob ipsam esse gutturalē uice sce
ua: licet Habib scripserit q̄ fm¹⁹ eius opinionē nō inuenit in
tota scriptura vnū ponderis הפעילה . he sunt²⁰ formę impatiui
tresdecim numero דקדק דקדק דקדק דקדק דקדק דקדק דקדק דקדק דקדק דקדק
²¹ Et in futuro ex cōiugatiōe hac
lra איתן semp est cū ceri ad significandū²² sup latentia he cōiug
ationis: quā cecidit in futurū ad alleuiādū sup²⁴ linguā in p
latione: & in loquente p se in pfectis pe est cū sceua: & hayn cū
hirek vt²⁵ אשכיר אשכיר: & aliqñ cū additiōe he ut אשכיר . & ali
qñ uenit²⁶ cū perfectiōe he cōiugationis cum cōnotatione ut
אשכיר . Et pro latente singulari masculino: & pro pluralitate²⁷ lo
quētis p se aliqñ ueniet hayn cū hirek: & aliqñ cū ceri vt יקריב
²⁸ & si latēs ueniet cū subunione reddeť ceri se
ghol: & si lāmed²⁹ radicis sit gutturalis aliquādo ueniet cum
hirek: & aliquādo cum pathah ut יצמח יצמח: & pro præsentia
masculi

1 שֶׁהָעֵין בִּפְתַח כְּמוֹ הַמַּעַר הַרְחֵק וּמֵהֶם שָׁבָא בְּתוֹסֶפֶת הָאָה וְהָעֵין
 2 בְּחֶרֶק כְּמוֹ הַקְּשִׁיכָה הַשְׁקִיפָה וְכִשְׁהָפָא אֹת גְּרוּנִית תְּכָא בְּחֶסֶף
 3 פִּתַח תְּמוּרַת הַשּׁוֹא כְּמוֹ הַחֶרֶשׁ הַחֲרִישִׁי וּמֵהֶם שְׁתַּחֲא בִּפְתַח וְהָפָא
 4 בְּשׁוֹא וְהָעֵין בְּצָרִי כְּמוֹ הַקֶּהֱלֹ וּבִשְׁנָיִים מֵהֶם שְׁהָפָא בְּחֶרֶק כְּמוֹ הָבִיא
 5 וּמֵהֶם שְׁהָפָא בְּחֶרֶק וְהָהָא תִּסְרָה כְּמוֹ בֵּין אָף שְׁלִפִי דַעֲתִי אִינוּ אֵלָא
 6 מִן הַדְּגוּשׁ וְכֵן דִּין וּמֵהֶם שְׁהָפָא בְּצָרִי כְּמוֹ הַטֵּל וְהִסֵּר וּמֵהֶם שְׁהָרָא
 7 בְּקִמָּץ כְּמוֹ הַקֵּם וּמֵהֶם שְׁתַּחֲא בִּפְתַח וְהָפָא פֶּעַם בְּחֶרֶק וּפֶעַם בְּצָרִי
 8 כְּמוֹ הָבִיא הַבְּאוּבְנָתִים מֵהֶם בְּנָחִי הָפָא יוֹד שְׁתַּחֲא בָּאָה בְּחֶלֶם וְהָעֵין
 9 בְּצָרִי כְּמוֹ הַזֶּלֶךְ הַזֶּרֶדִי בְּנִמְכָּה בְּחֶרֶק הָעֵין כְּמוֹ הַלִּיכִי וְצָרִי הָהָא בָּא
 10 לְדַרְשָׁה בִּי תִּיּוֹ זֶר אֵלֹי תִּיּוֹ פְּשׁוּטָא בִּלְהוֹא מוֹרְכָב מִן שְׁתִּימְלוֹת הַטַּעַם
 11 הָא וְלִיכִי וּמֵהֶם צוּרֵי מִבְּנֵי הַפְּעִיל וּמֵהֶם שְׁפַעְמִים הָעֵין בִּפְתַח וּפֶעַם
 12 שְׁתַּחֲא בְּחֶרֶק וּבְתוֹסֶפֶת הָא כְּמוֹ הַזִּשֶׁע הַזִּשְׁעָה וּמֵהֶם שְׁפַעְמִים הָהָא
 13 בְּחֶלֶם וְהָעֵין בְּצָרִי כְּמוֹ הַזִּשֶׁע וּפֶעַם הוּא נֶעֱתָ וְהָהָא בִּפְתַח כְּמוֹ הַזִּשֶׁע
 14 שְׁבִשְׁנִיָּהם הוּא תְּמוּרַת יוֹד פֶּא הַשֶּׁרֶשׁ וּבְנִכְח הַנִּמְכָּה עַל הַרֵב הוּא
 15 כְּמוֹ לִזְכֹּר בֵּין בִּיחִיד בֵּין בְּרַבּוּי אֵלָא שְׁבִיחִידָה בָּא הָעֵין וְהַלְמָד בְּחֶרֶק
 16 וְנִזְסָפֶת יוֹד בְּסוּף וּבְרַבּוּי בָּא פֶּעַם אַחַת בְּתוֹסֶפֶת נוּן הָא בְּקִמָּץ
 17 בְּאַחֲרוֹנָה כְּמוֹ הַאֲזָנָה בְּבַעֲלִי תֵּאֵלָף שְׁהוּא כְּמוֹ הַפְּעִלָנָה וּבָאָה הָאֵלָף
 18 בְּחֶסֶף פִּתַח לְהִיּוֹתָה גְּרוּנִית תְּמוּרַת שׁוֹא אָף בִּי דְּחִבִּיב פְּרָב שְׁלִפִי
 19 דַּעֲתוֹ לֹא נִמְצָא בְּכָל תְּמַקְרָא אִפְּלוּ אַחַד בְּפִלִּס הַפְּעִלָנָה אֵלָּה הֵן
 20 צוּרוֹת הַצּוּרִי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בְּמִסְפָּר הַקֶּשֶׁב הַרְחֵק הַקְּשִׁיכָה הַחֶרֶשׁ
 21 הָבִיא הָבִיא בֵּין הַקֵּם הַזֶּקֶר הַשֶּׁב הַזֶּלֶךְ הַזִּשְׁעָה הַזִּשֶׁע הַזִּשֶׁע הַזִּשֶׁע
 22 מִן הַבְּנִי הַזֶּה אֹת הָאֵתִין לְעוֹלָם בְּצָרִי לְהוֹרוֹת
 23 עַל הָעוֹלָם הָאֵל הַבְּנִי שְׁנַפְלָה בַּעֲתִיד לְהַקֵּל עַל
 24 הַלְשׁוֹן בְּמִבְטָא וּבְמִדְבַר בַּעֲדוֹ בְּשִׁלְמִים חָפָא בְּשׁוֹא וְהָעֵין בְּחֶרֶק כְּמוֹ
 25 אֲשִׁכּוּר אֲשִׁכּוּר וּלְפַעְמִים בְּתוֹסֶפֶת הָא כְּמוֹ אֲחִבְרָה וּפֶעַם בָּא
 26 בְּשִׁלְמוֹת הָא הַבְּנִי עִם הַכְּנוּיָם אֲהוּרָנוּ וְלִנְסִתֵּר תִּיחִיד זָכֵר וְלִרְבּוּי
 27 הַמִּדְבַר בַּעֲדוֹ לְפַעְמִים תְּכָא הָעֵין בְּחֶרֶק וּלְפַעְמִים בְּצָרִי כְּמוֹ יִקְרִיב
 28 יִפְקֹד נִגְבִּיר נִחְרָם וְאֵם הַנְּסִתֵּר יִבָּא בְּמִקָּף יָשׁוּב הַצָּרִי סְגוּלָּה וְאֵם לְמֹד
 29 הַשֶּׁרֶשׁ גְּרוּנִית פֶּעַם תְּכָא בְּחֶרֶק וּפֶעַם בִּפְתַח כְּמוֹ יִצְמִיחַ יִצְמַח וְלִנְכַח
 הַזֶּכֶר

ובעתיד

עבר ההפעיל

- 1 קמץ כמו בשופטים סימן ט' החרלתי ולפי דעתי אינו בזה הבנין אלא
- 2 בקל והוא היא המימה וכן תרגם יונתן האשכנזי והנכח לנקבה
- 3 לפעמים בא בתוספת הא בסוף כמו השלכנה אף כי דמיון קיים
- 4 אמרו שהוא מורכב מן עבר השלכתו ומן עתיד השלכנה אלה הן
- 5 צורות העבר בבנין הפעיל הנקרא הפעיל בשלמים אבל בבנין
- 6 הפא יוריש שהפא נעלמת והא הבנין נקודה בחלם והעין בחרק כמו
- 7 הואיל הוביש הוריע והוציא ומתם שההא בצרי והפא והיור לפעמים
- 8 נראית ופעמים נעלמת כמו הניח והעין נון בדיש לחסרון הפא יור
- 9 וכן העבר לנכח כמו הוציא הוצאת הוביש הובשת כי בבנין הולמד
- 10 אלף ישוב הריק צרי ובגשאים בפתח כמו הוכחת ומתם נתי הפא
- 11 יור והלמד הא שהא הבנין בהם בחלם והפא נעלמת והעין בקמץ
- 12 כמו הוצה הורה הורה ובנכח העין בחרק כמו הורינו וכן יבא החלוק
- 13 בגשאים כמו בנכח ובבנין העין יור והלמד הא מתם שבעבר הנסתר
- 14 והא בסגול והפא בחטף סגול והעין בקמץ ובגשאים ושתנה הקמץ
- 15 אל צרי כמו החיית החייתי וברבוי אל חרק כמו החיינו ובחסרי הפא
- 16 נון מתם שההא בחרק והעין בקמץ לנסתר ולמדבר בערו ולנכח
- 17 ושתנה לפעמים אל צרי ולרבוי הנסתר אל שורק ולגשאים אל
- 18 חרק כמו הטו הטיתי הטיית הטו ובכפולים מתם
- 19 חסרי הכפל והוא בצרי והפא בחרק כמו הריק ובגשאים ההא
- 20 בפתח כמו הריקות הריקות ומתם שההא בצרי והפא בפתח כמו המס
- 21 המסת המסו בדיש הסמך להורות חסרון הכפל ששרשו מסס הרי
- 22 כל צורות עבר זה הבנין השליך השלכת העריך הערכת והפיר
- 23 החפרת תרגל תרגלת אגאל אגאלת האזנית האזנתה החרל החרלת
- 24 השלכנה הואיל הואלת הוצאת הורה הורית החיה החיית החייתם
- 25 הטת הטת הטו המס המסת המסו חרי שלשים צורות אבות
- 26 ותולדותיהם אשר אחד עשר ואז שנים עשר אבות ובהגשאים
- 27 תולדותיהם כיוצא בהם או לאו כיוצא בהם :
- 28 בשלמים לו ארבע צורות הראשונה שתהא והא
- 29 בפתח והפא בשוא והעין בצרי כמו הקשב ומתם

והצווי

שהעין

28 Et impatiuū in pfectis hēt q̄tuor formas, Priā est q̄ sit he
29 cū pathah; & pe cū sceua; & hayn cū ceri ut קשה, & de illis
sunt

Et in habentibus aleph est cuius latet aleph: & mem cōiugationis uenit cū ceri² ad significadū supra defectū ut מוֹרִיד. Et in quiescētib³ pe yod de illis sunt quorū mem est cū holem: & hayn cum hirek ut מוֹרִיד מוֹרִיד מוֹרִיד. & de illis sūt quorū mem est cum pathah: & hayn cum hirek ut מוֹרִיד מוֹרִיד. Et in binariis de illis sunt quorum mem est cum ceri: & lfa prima est cum hirek ut מוֹרִיד. Sicq; formæ differentes a pfectis sunt tres מוֹרִיד מוֹרִיד מוֹרִיד: aut quinq; si numerabimus secum מוֹרִיד מוֹרִיד. ¶ Verū tamen noīa actorū in pfectis ueniēt quatuor modis. Modus primus est q; mem sit cum sciurek ut מוֹרִיד. Secundus est q; cum rapiēte kamecz ut מוֹרִיד. Tertius est cū hirek ut מוֹרִיד. Quartus est¹⁰ qñ pe uerbi est lfa gutturalis ueniet cū kamecz magno: & pe cum kamecz pleni oris¹¹ ut מוֹרִיד מוֹרִיד. & aliqñ actum ipsius foemine ueniet cum sex punctis hayn¹² & lamed: & cum additione tau ut מוֹרִיד. Sicq; sunt quinq; formæ מוֹרִיד מוֹרִיד מוֹרִיד. Et in gescētib¹³ pe yod de illis sunt quorum mem est cum sciurek: & hayn¹⁴ cū pathah ut מוֹרִיד. Et sic sunt de binariis ut מוֹרִיד מוֹרִיד: quorū littera prima¹⁵ est cum kamecz, sicq; sunt sex formæ. ¶ Et postq; exposita sunt nomina huius cōiugationis exponemus eius uerba: & dicemus q;¹⁷ in pterito ut plm ueniet he & hayn in absenti masculi¹⁸ & foeminae in singulari: & plitate cum hirek ut מוֹרִיד מוֹרִיד מוֹרִיד: & pe¹⁹ in oībus illis est cū sceua: & in reliquis nō apparet yod tracta ad hayn: quia hayn ueniet²⁰ cū pathah ut מוֹרִיד מוֹרִיד מוֹרִיד. & qñ pe radice est gutturalis ueniet he cū seghol: & pe cum rapiēte seghol ut מוֹרִיד מוֹרִיד. & aliqñ ueniet pe cū sceua ut מוֹרִיד מוֹרִיד. & de illis sunt quorū mutata est he²³ in tau ut מוֹרִיד מוֹרִיד: qd est huius cōiugationis: & nō est nomē sicut הפארתא fm opinionē rabi Mosces kimhi: & nō curauit pductū uerbi & correptū cōnotatiōis: & testis est Ionathan q; itēptatus est²⁴ Hosceha ca. xi. rexi. & de illis sunt quorū ueniet aleph loco he: & erit pūctuatā²⁶ cū seghol ut מוֹרִיד מוֹרִיד: hoc est fm opinionē maioris ptis grāmaticorū: & fm meam opinionē est q; non sit²⁷ ibi cōmutatio: sed q; littere addite ad significadū supra cōiugationē sunt duæ:²⁸ he ut plm: & aleph ut raro: & aliquādo ambæ illæ sunt vna ut מוֹרִיד מוֹרִיד. Et sunt huius coniugationis etiam scdm maiore partē grāmaticorū: quia he est cū seghol: & pe cū rapiēte kamecz

פועל ההפעיל

1 מִזְכָּרָת וּבִבְעָלִי הָאֵלֶּף יֵשׁ שְׁנַעְלָמָה הָאֵלֶּף וּמִם הִבְנִין בָּאָה בְּצִרִי
2 לְהוֹרֹת עַל הַחֲסִרוֹן כִּמוֹ מִזִּין וּבִנְחִי הִפְאִיּוֹד מִהֶם שְׁהִמָּם בְּחָלָם
3 וְהָעֵין בְּחֶרֶק כִּמוֹ מוֹרִיד מוֹרִיעַ מוֹלִיד מוֹלֵד וּמִדָּה שְׁהִמָּם בְּפִתַח
4 וְהָעֵין בְּחֶרֶק כִּמוֹ מַצִּיב מַצִּיעַ וּבִשְׁנָיִים מִהֶם שְׁהִמָּם בְּצִרִי
5 וְהָאֵת הִרְאִשׁוֹנָה בְּחֶרֶק כִּמוֹ מַאִיר הִרִי הַצּוֹרוֹת הַמְשׁוֹנוֹת מוֹשְׁלָמִים
6 שֶׁלֹּשׁ מִזִּין מוֹרִיד מַצִּיעַ אִם חֲמֵשׁ אִם נִמְנָה עִמָּהֶן מַצִּיב מַאִיר וְ
7 **וְאוֹלָם** שְׁמוֹת הַפְּעוּלִים בְּשִׁלְמִים יֵבֹאוּ בְּאַרְבָּעָה דְרָכִים וְ
8 הַדְּרָךְ הִרְאִשׁוֹן שְׁהִמָּם בְּשׁוֹרֶק כִּמוֹ מוֹשְׁכָבוֹהֶשְׁנִי
9 בְּחֶטֶף קִמָּץ כִּמוֹ מְשׁוֹרֶר הַשְּׁלִישִׁי בְּחֶרֶק כִּמוֹ מְשַׁחֵת הַרְבִּיעִי
10 כְּשֶׁפֶא הַפְּעֵל אֵת גְּרוֹנִית תֵּבֵא בְּקִמָּץ גְּדוֹל וְהִפֵּא בְּקִמָּץ מְלֵא פֹהַם
11 כִּמוֹ מַעֲמֵד מִחֶרְבוֹת וּלְפַעֲמִים פֶּעוּל הַנִּקְבָּה יֵבֵא בְּשֵׁשׁ נְקוּדֹת הָעֵין
12 וְהִלְמִיד וּבִתּוֹסֶפֶת תּוֹ כִּמוֹ מוֹרְבֶּכֶת הִרִי חֲמֵשׁ צוּרוֹת מוֹשְׁכָב מְשׁוֹרֶר
13 מְשַׁחֵת מַעֲמֵד מוֹרְבֶּכֶת וּבִנְחִי הִפֵּא יוֹד מִהֶם שְׁהִמָּם בְּשׁוֹרֶק וְהָעֵין
14 בְּפִתַח כִּמוֹ מוֹקַע וְכֵן יֵשׁ מִהֶשְׁנָיִים כִּמוֹ מוֹשֵׁב מוֹבֵא שְׁתֵּאוֹת הִרְאִשׁוֹנָה
15 בְּקִמָּץ הִרִי הַזֶּשׁ צוּרוֹת וְ
16 **וְאַחֲרֵי** הַתְּבִאֲרוּ שְׁמוֹת זֶה הִבְנִין נִבְאָר פְּעָלָיו וְנִאֲמַר כִּי
17 בְּעֵבֶר עַל הָרֵב תֵּבֵא הֵהָא וְהָעֵין בְּנִסְתָּר הַזִּכָּר
18 וְהַנִּקְבָּה בְּיָחִיד וּבְרַבּוּי בְּחֶרֶק כִּמוֹ הַשְּׁלִישִׁי הַשְּׁלִישִׁי וְהִפֵּא
19 בְּכָלֶם בְּשׁוֹא וּבְנִשְׁאָרִים לֹא תִרְאֶה הַיּוֹד נִמְשַׁכֵּת לָעֵין כִּי הָעֵין תֵּבֵא
20 בְּפִתַח כִּמוֹ הַשְּׁלִישִׁי הַשְּׁלִישִׁי הַשְּׁלִישִׁי הַשְּׁלִישִׁי הַשְּׁלִישִׁי הַשְּׁלִישִׁי
21 וְכִשְׁפֵּא הַשְּׁרֵשׁ גְּרוֹנִית תֵּבֵא הֵהָא בְּסִגּוֹל וְהִפֵּא בְּחֶטֶף סִגּוֹל כִּמוֹ
22 הָעֵרִיד וּלְפַעֲמִים תֵּבֵא הִפֵּא בְּשׁוֹא כִּמוֹ הַחֲפִיר וּמִהֶם שְׁהוֹמְרָה הֵהָא
23 בְּתוֹ כִּמוֹ תִּרְגְּלָתִי שְׁהוּא מִזֶּה הִבְנִין וְאֵינֻ שֵׁם כִּמוֹ תִּפְאָרְתִּי כְּסִבְרַת רַבִּי
24 מִשֶּׁה קִמָּחִי וְלֹא חֲשִׁשׁ אֵל מִלְּעִיל הַפְּעֵל וּמִלְּרַע הַכְּנוּי וְהָעֵד יוֹנְתָן שְׁתִּרְגֵּם
25 בְּהוֹשִׁיעַ סִימָן יֵאָדְבֵרִית וּמִהֶם שְׁתֵּבֵא הָאֵלֶּף בְּמָקוֹם הָאֵל וְתִהְיֶה נְקוּדָה
26 בְּסִגּוֹל כִּמוֹ אֶגְאָלְתִּי וְהוּ לְפִי דַעַת רַב הַמְדַּקְדָּקִים וּלְפִי דַעַתִּי כִּי יֵאָזֵן
27 שֵׁם תְּמוּרָה אֵלֶּא שְׁתֵּאוֹתֵי הַנּוֹסְפוֹת לְהוֹרֹת עַל הִבְנִין הֵן שְׁתֵּים
28 הֵא עַל הָרֵב וְהָאֵלֶּף עַל הַמַּעַט וּלְפַעֲמִים שְׁתִּיהֵן כְּאַחֶר כִּמוֹ הָאֶזְנוּחוֹ
29 וְיֵשׁ מִזֶּה הִבְנִין גַּם כֵּן לְפִי רַב הַמְדַּקְדָּקִים שְׁהוּא בְּסִגּוֹל וְהִפֵּא בְּחֶטֶף קִמָּץ

מקור ההפעיל

1 יומר השוא בקמץ ותחסר הא הבנין כגון לברות שהוא כמו להברות
 2 והראב"ע כתב בפירוש איכה לברות מגזרת להברות והם שני בנינים
 3 עד כאן דבריו עד שנראה מזה כי להברות הוא מן ההפעיל ולברות
 4 מן הקל על משקל פקוד והחביב כתב שאפשר שהוא שם וכן כתב
 5 החכם רבי דוד נזם והב גם כן כי לברות שרשו ברה מגזרת ל
 6 להברות את דוד והוא מקור או הוא שם בפלס חמות אחות או יהיה
 7 מקובץ מן ברה כמו מן אלה גלות ורכ יוסף התרגם לברות למו
 8 למסעד לחון שפירשו לאכול להם הרי שהוא הכריע היותו מן הקל
 9 כדעת בן עזרא ובהברות את דוד תרגומו לאוכלה הרי הם שני בנינים
 10 ומנחי הלמד הא יש חסרי הא הבנין והפא בשוא והעין בחלם בשמוש
 11 בפתח להורות על חסרון והוא כמו למרות ונמצא עם הפא ודגש
 12 הפא כמו המרות והוא לתפארת המלה וחזק ענין המרי ומהם שהחא
 13 בחרק והפא בשוא והעין בחלם כמו הקצות ו הבנין הפא יור
 14 והלמד הא מהם שפלו בחלם בתוספת תו כמו הורות ועל דרך
 15 הורות הורות הא בשורק והיור בשוא דגש ובנין העין יור והלמד
 16 הא מהם שהחא בפתח והפא בחטף פתח והעין בחלם כמו החיות
 17 ובחסרי הפא נון מהם שהחא בפתח והעין פעמים בחרק ודגש
 18 לחסרון הנון כמו הביט ולפעמים באה העין בצרי כמו הביט וכן
 19 הניד חגד ומהם שהעין בחלם ובתוספת תו והוא בחטף פתח כמו
 20 הצות ומכפולי הלמד יש שהחא בפתח והפא בצרי כמו הרק אלה הן
 21 הצורות המשונות מהשלמים ומספרן שבע עשרה היטב הטיב הוכח
 22 הביא בין המר ריע הרבות למרות המרות הקצות הורות היודות
 23 החיות הביט הבט להצות
 24 **ושם** הפועל בבנין הות אשר בני קמחי קוראים אתו בינוני
 25 יש גם לו צורות שונות כי בשלמים לעולם הם ב
 26 בפתח וחסרה הא הבנין ופא השרש בשוא והעין בחרק כמו ממסיר
 27 מזכיר וכשהפא גרזנית תבא בחטף פתח כמו מעביר ואלה לא ישתנו
 28 לעולם כמו מזכיר מזכירים מזכירה מזכירות אך נמצא לפעמים
 29 בנקבה העין והלמד בסגול ובתוספת תו המורה על הנקבה כמו
 מזכרת

cōmutabitur sceua cum kamecz: & deerit he coniugationis ut
 לברות: quod ē ut להברות.² & rabi Abrahā ben Hezra scripsit in
 expōne ternax לברות ex deriuatione להברות: & sunt duæ coniu-
 gatiōes³ hucusq; sunt nerba eius: adeo q̄ videt hinc q̄ להברות
 sit ex הפעיל & לברות⁴ ex ipso leui fm pondus פקוד. Et Habib scri-
 psit q̄ possibile sit q̄ sit nomē: & sic scripsit⁵ sapiēs rabi Dauid
 nezem zahab etiam q̄ לברות eius radix sit ברה ex deriuatione
 להברות⁶ Dauid: & est vena: aut est nomē fm pōdus חמו תאמות;
 aut erit⁷ aggregatū ex ברה sicut ex אלה אלה, & rabi Ioseph iter-
 pretatus est לברות ad comedendū eis: ⁸ad comedendū eis: cu-
 ius expositio est ad maducandū eis. Sicq; ipse decreuit ipsum
 esse ex leui⁹ fm opinionē ben Hezra & לברות Dauid ipsius in-
 terptatio est לאכלה: sicq; sunt duæ cōiugationes.¹⁰ Et ex quies-
 centibus lāmed he sunt defectiua he coniugationis: & pe est
 cum sceua: & hayn cum holem in regimine¹¹ cū pathah ad si-
 gnificandū super defectū he ut להברות: & inuenit cum pe & da-
 ghesc¹² pe vt להברות: & est ad ornatum dictionis & robur rei re-
 bellionis. & de illis sunt quorū he¹³ est cum hirek: & pe cū sce-
 ua: & hayn cum holem vt הקצות. Et in quiescētibus pe yod¹⁴ &
 lāmed he de illis est quod totū ipsum est cum holem cū addi-
 tione tau vt הודות: & fm viam¹⁵ anormalitatis הודות he cū sciu-
 rek & yod cum sceua daghesc. Et in quiescētibus hayn yod &
 lāmed¹⁶ he de illis sunt quorū he est cum pathah: & pe cum ra-
 piente pathah: & hayn cum holem vt הודות.¹⁷ Et in defectiuis
 pe nun de illis sunt quorū he est cum pathah: & hayn aliqn cū
 hirek & daghesc.¹⁸ ob defectū nun ut הכיט: & aliqn uenit hayn
 cū ceri: vt הכיט: & sic¹⁹ הגיד הגר. & de illis sunt quorū hayn est cū
 holem & cū additiōe tau: & he cū rapiēte pathah vt²⁰ הצות. Et
 ex duplicibus lāmed sunt quorū he est cū pathah: & pe cū ceri
 vt הודק. hæ sunt²¹ formæ mutatae a pfectis: & ipsarū numerus est
 decem & septē לברות לברות ריע הדכות לברות ריע הדכות
 הקצות הודות הודות²³ הודות הכיט הכיט להצות.
²⁴ Et nomē agētis in iugatiōe hac qđ filii kimhi uocāt ipm
 mediū²⁵ sunt et ei formæ diuersæ: quia in pfectis semp mem ē
²⁶ cū pathah: & deest he cōiugationis: & pe radicis cū sceua: &
 hayn cū hirek vt מוכיר²⁷ ממכיר: & qñ pe ē gutturalis ueniet cū ra-
 piente pathah vt בעכיר. & hæc non mutabuntur²⁸ vnq̄ vt מוכיר
 מוכיר מוכיר מוכיר: sed inuenit aliqn²⁹ in fœmina hayn & lā-
 med cū seghol: & cū additiōe tau significāte supra fœminā ut
 מזברת

Coniugatio הפעיל ופניל

Et post hæc uenit coniugatio הפעיל: quia illud est uerbum addens litteram¹ supra ipsius radicē: & illud est ut plm transitiuum in suo actu.³ Sicq; nomē uerbi eius est modis pluribus: quia ut plm he addita ueniet⁴ cū pathah: & pe radicis cum sceua: & hayn cum hirek ut הפעיל: & quando pe est gutturalis⁵ ueniet cum rapiente pathah ut הפעיל. Modus secundus est quando ueniet hayn⁶ cum ceri ut הפעיל & הפעיל. Tertius est quando ueniet cum defectu he coniugationis cum hirek⁷ hayn cū feruētibus ut הפעיל לשמוע להחליק. Quartus est q; ueniet⁸ cum aditione mem in capite: & illa est cum hirek ut במסתר cum regimine beth.⁹ Quintus est q; ueniet mem & lamed radicis cum pathah ut משאת. Sextus est¹⁰ q; ueniet lamed cū holem ut משוא: hoc est fm sententiā kimhi: qui opinatus est q; משאת¹¹ & משוא sint nomina uerborum: sed maior pars grāmaticorū posuerūt hæc nomina rerum:¹² & apparent uerba illoꝝ: quia sic inuenimus משאת Benyamin nomen rei Genesis cap. xliii.¹³ & est nomen portiōis: & sic interpretatus est onklos חלקא portio Benyamin: & quāuis nō meminimus¹⁴ de hoc pōdere in maceriis noīum est addendum illud cum maceria מפעיל¹⁵ ut משען: & sicut משען משען¹⁶ habet tria noīa ex radice vna משענת¹⁶ משען: & משענה sic משאת¹⁷ habet duo noīa ex radice vna משאת¹⁷ משאת: & non est oībus his nisi pluralitas vna משענות משאות. Modus¹⁸ septimus est q; sit simile singulari absenti pteriti ut האריך: quod est æquale¹⁹ absenti pteriti & uenæ. hæc sunt formæ nominis uerbi perfectorum coniugationis²⁰ huius: quæ sunt nouem הפעיל הפעיל הפעיל. Et in quiescentibus: in quiescentibus pe yod: de illis est quod totum est²² cū ceri ut הפעיל: & cū regimine בריב hayn cum hirek: & de illis sūt cum holem he²³ הפעיל. Et in binariis de illis sunt quorū he est cum kamecz: & littera prima est cum hirek²⁴ הפעיל. Et de illis sunt defectiua he coniugationis: & littera prima est cum hirek²⁵ הפעיל. & de illis sunt quorū he est cū kamecz: & lfa priā cū ceri ut הפעיל. & de illis sunt defectiua he cōiugationis: & littera prima est cum ceri ut הפעיל: quod est²⁷ הפעיל. Et in quiescentibus pe yod de illis sunt quorū he est cū kamecz: & lfa prima²⁸ radicalis est cum ceri ut הפעיל. Et in quiescentibus lamed he de illis sunt quorum littera prima²⁹ radicalis est cum holem: & tau addita in fine ut הפעיל: & sunt qui dicunt q; aliqui cōmutabitur

iiii &

cōmutabitur

בנין ההפעיל מקור ההפעיל

ואחרי

1 אלה בא בנין הפעיל כי הוא הפעל המוסף אות
2 על שרשו והוא על הרוב יוצא בפעולתו
3 והנה שם הפעל שלו על פנים רבים כי על הרב הוא הנוספת תבא
4 בפתיח ופא השרש בשוא והעין בחרק כמו המטיר וכשהפא גרזנית
5 תבא בחטף פתח כמו העמיד : הפנים השניים הם שתבא העין
6 בצרי כמו העמק והנחל : השלישים שתבא בחסרון הא הבנין בחרק
7 העין בשמושים כמו לשמיד לשמיע לחלוק : הרביעים הם שיבא
8 בתוספת מס בראש והיא בחרק כמו במסתר עם שמוש הבית :
9 החמישים שתבא המם ולמד השרש בפתיח כמו משאת : הששים
10 שתבא חלמד בחלם כמו משוא זהו לדעת הקמחי שקבר שמשאת
11 ומשוא שמות הפעלים : אבל רב המדקדקים שמו אלה שמות רבים
12 ונראין דבריהם שכן מצינו משאת בנימן שם דבר בבראשית סימן מג
13 והוא שם מנה וכן תרגם אנקלוס חלקא דבנימן ואף על פי שלא זכרנו
14 זה המשקל במשעולי השמות יש להוסיף אותו עם משעול מפעל
15 כמו משען וכשם שמשען יש לו שלשה שמות משרש אחד משענר
16 משען ומשענר בן משאת יש לו שני שמות משרש אחד משאר ו
17 ומשאת ואין לכל אלה כי אם רבוי אחד משענות משאותי הפנים
18 השביעים שיהא דומה ליחיד נסתר העבר כמו האריך שהוא שורה
19 לנסתר העבר ולמקור אלה הן צורות שם פעל השלמים מן הבנין
20 הזה שהן תשע המטיר העמיד העמק הנחל לשמיע במסתר האריך
21 ולפי הקמחי משאת משוא : ובנחים בנחי הפא יור מהם שכלו
22 בצרי כמו היטב ועם השמוש בהטיב העין בחרק ומהם בחלם ההא
23 כמו הוכח : ובשניים מהם שההא בקמץ והאות הראשונה בחרק
24 כמו הביא ומהם חסרי הא הבנין והאות הראשונה בחרק כמו בין
25 ומהם שההא בקמץ והאות הראשונה בצרי כמו דמר דסר דהרם
26 הפת ומהם חסרי הא הבנין והאות הראשונה בצרי כמו ריע שהוא
27 כמו הריע : ובנחי הפא יור מהם שההא בקמץ והאות ראשונה
28 השרשית בצרי כמו השב : ובנחי חלמד הא מהם שההא הראשונה
29 השרשית בחלם ותו נוספת בסוף כמו הרבות ויש אומרים כי לפעמים
יומר

שלא נזכר שם פועל המרובע

- 1 הן צורותיהם לפי ההקשר אף כי רבים לא נמצאו בהדרגה הלשון
- 2 כי לא נמצא רבוי הנקבה לא בעבר ולא בצוי ולא בעתיד אלא הם
- 3 נאמר כי תקננה בצרי הנון הראשונה וקמץ ורגש השנית הוא מזה
- 4 הבנין בסברת רבי דוד קמחי וכן נראה לי גם כן ויהיה לפי זה רבוי
- 5 הנקבה בצוי קננה ורבוי העתיד הנסתר לנקבה תקננה ולא
- 6 תפוקנה כאשר חשב רבי משה קמחי במהלך שבילי הדעת שהבר
- 7 וזה רי בבאור בנין הפועל מרובע
- 8 **ואולם** הפועל שלא נזכר שם פועלו הנזכר ממנו מפני
- 9 כי לא נמצא בזה הבנין דגש אלא בחסרון הכפל
- 10 לכן פא הפועל אשר במרובע בא בחלם מושך בן בזה הבנין בא
- 11 בשורק מושך והעין בפתח כמשפט הפועל ולפעמים באה הפא
- 12 בחלם כמו עולל ואין לזה הבנין שם הפועל ולא שם הפועל ולא שם
- 13 הפועל וטעם חסרון שני אלה האחרונים כי מפני שנקרא פועל י
- 14 יורה שכל פועל ומחמת שנקרא שלא נזכר שם פועלו יורה שאין בו
- 15 פועל ולא היה לו גם כן שם הפועל וטעם חסרון גזול בזה שהוא כי
- 16 בהיות המרובע היוצא לפעמים יצא כצאת הדגוש ולזה נסתפקו
- 17 שניהם בשם פועל אחד ולזה הרבה מן המדקדקים שמו שניהם בנין
- 18 אחד וגם בנטייתם אין ביניהם הפרש אלא שבפועל הדגוש שבא בקבוץ
- 19 שפתים כשהעין אות הרפיון הפא תבא בחטף קמץ כמו ברת
- 20 ובפועל המרובע תבא בחלם כמו מרק וכן כל העבר מלבד רבוי
- 21 הנסתרים והיחידה נסתרת נקבה שהעין בהם בשווא כמו יולדו
- 22 וולדה ובהיות עין השרש גרזנית תבא בחטף פתח כמו לעכו ולפעמים
- 23 יבא רבוי הנסתרים בחרק הפא כמו פתחו ובהפסק בכל אלה תבא
- 24 העין בקמץ כמו חוצצו שולחו ובעתיד כל האיתן ובנה מנסתר היחיד
- 25 של העבר ואותיות יתן בשווא כמו ישוגב תשוגב מלבד רבוי הזכרים
- 26 ונכח הנקבה שהם נבנים מן העבר שחוא כיוצא בהם כמו ישוגבו
- 27 ותלוקטו תלוקטו בתמורת חרק תלמד השרשית חמושך יוד בקמץ
- 28 תלמד בעבר תבא קודם הא ובהפסק תבא העין בקמץ כמו יטיבכו
- 29 וזה הוא סוף מה שראוי לביאור המרובע הקבר ושלא נזכר שם פועלו

sunt ipsorū formæ fm rationem: & si plura eorū nō inueniātur
in vsu linguæ: quia nō inuenit plitas fœminæ nec in p̄terito
neq; in impatiuo neq; in futuro: nisi dicamus q̄ תקונה cū ceri
nun prima & kamecz: & daghesc sc̄da est huius cōiugationis
fm opinionē rabi David kimhi: & sic v̄i mihi etiam: & erit fm
hoc plitas fœminæ in impatiuo תקונה: & plitas futuri absentis
p̄ fœmina תקונה: & nō תפוקנה sicut opinatus est rabi Mosces
Kimhi in מדרש שבילי הדעת aditu itinerum sapientiæ quē edidit.
& hoc sufficit in expositione cōiugationis uerbi quadri.

¶ Verūtāme פועל cuius nō est relatum nomen sui agentis na
tum ex illo: quia nō inuenitur in hac coniugatione daghesc
nisi in defectu duplicis: ideo pe uerbi quæ est in quadro ue
nit cum holem trahente: sic in hac coniugatione uenit cum
sciurek trahente: & hayn cum pathah sicut est ius פועל: & aliqñ
uenit pe cum holem ut פועל: & nō est huic coniugationi no
men uerbi neq; nomen agentis neq; nomen acti: & rō defe
ctus duorum horum vltimorū est: quia ex quo uocat פועל si
gnificat q̄ totum ipsum sit actū: & ob causam qua uocat cuius
non est relatū nomē sui agētis significat q̄ nō sit in illa agēs.
Et non fuit ei etiam nomen uerbi: & rō defectus magni vt iste
est: quia effendo quadrū transiens aliqñ transibit ut trāsitio
grauis: & ideo satis fuit illis ambabus nomen uerbi vnū. &
ideo multi de grāmaticis posuerunt ambo ea coniugationem
vnā: ac etiā in sua declinatiōe nō est inter ea discriminē: nisi
q̄ in hys graui: qđ uenit cū collectiōe labiorū qñ hayn est l̄fa
lenitatis pe ueniet cum rapiente kamecz ut כרת. Et in פועל
qđro ueniet cū holem ut כרת: & sic est oē p̄teritū: excepta pl̄i
tate absentii & singl̄i absente fœminæ in quibus hayn est cū
sceuayt כרת. & eēdo hayn radice gutturalis ueniet cū
rapiēte pathah ut כרת: & aliqñ ueniet plitas abntiū cū hirek
pe ut כרת: & in pausa in oībus his ueniet hayn cū kamecz ut
כרת. Et in futuro totū איתן constituet ex abntē singulari
p̄teriti: & l̄fa איתן sunt cū sceua ut כרת: excepta pl̄itate
masculorū: & p̄ntia fœminæ quæ cōstruunt ex ptō: qđ est s̄l̄e
eis ut כרת: & cōmutatiōe hirek lāmed radicalis
trahētis yod cū kamecz lāmed in ptō uenientis ante he: & in
pausa ueniet hayn cū kamecz ut כרת. hoc est vltimū illi qđ
expedit ob expositionē quadri grauis: & cuius nō est relatum
nomen sui agentis.

¶ Et post

Nomen verbi quadri & agentis & acti.

Et nomen agentis uenit cum additione mem cum sceua in capite: & pe cum holem: & hayn cum ceri² vt משופט: & cum cōnotatione mutabitur ceri in sceua ut משופט, & nomen acti etiam uenit cum additione mem cū sceua in capite: & pe cū sciurek: & hayn⁴ cum kamecz. Et hoc in specie vna quadratorū: quæ est quatuor litterarum radicalium vt מכורכר. Sed in quadratis ex parte coniugationis quæ est scda: & uenit in binariis⁶ nō in uenitur actum: quia nō esset cōditionis eius venire nisi cū additione mem: nisi⁷ in duplicibus ut כורכר: sed mutatum est in illo sciurek in holem. Sed multi⁸ opinati sunt q̄ non sit in hac coniugatione vlla species horū nominū in quadratis fm ueritatem⁹ nisi in quātum sunt sicut cōditionis quadratorū ex parte cōiugationis. Et sic etiam imperatiuū non inuenit¹⁰ in illis: quia ipsius forma est sicut forma nominis uerbi: & ideo in cessando vnum cessabit alterū. Verūtamē¹¹ p̄teritū in quadratis occasione sui ipsius & non occasione cōiugationis sunt ei duæ formæ: quia pe radice semper est cum holem: & hayn in p̄terito absenti singulari est cum ceri ut שרש: & in pl̄itate hayn est cum sceua vt זורזר. Et in futuro uenient l̄fæ¹⁴ איתן cū sceua: & pe cū pathah: & hayn cū sceua: & l̄fæ tertia cū ceri vt יברס. & hoc sufficit in hñtibz quatuor l̄fas.¹⁶ ¶ Attamē in quadratis occasione cōiugatiōis q̄ sūt cōgruētiora fm¹⁷ meā opinionē in hac editione: iam diximus q̄ in p̄terito pe sit¹⁸ cū holem: & l̄fæ secūda cum ceri: & in p̄sentia & in loquente p se siue in singl̄i siue in pl̄itate¹⁹ cōmutabit ceri cū pathah ut כונן cum daghesc nun²⁰ scda: quia eius ius est כונן. Et in pl̄itate absentis cōmutabit cum sceua vt כונן.²¹ & in abñte fœmīa etiā כונן: nisi q̄ in p̄ntia masculi singl̄i tau est cū kamecz:²² & pl̄itas est cū seghol & mem in fine: & in p̄ntia fœminę singl̄is cū sceua moto: & in pl̄itate²³ cū seghol & nun in ultimo vt כוננת כוננת כוננת. ¶ Impatiū singl̄e est silē²⁴ p̄tō abñti כונן. Et pl̄itas pl̄itati p̄teriti abñtis כונן. Et ī p̄ntia fœmīę²⁵ mutabit pl̄itas masculi cōmutatiōe sciurek in hirek trahēte כונן. Et in pl̄itate fœminę²⁶ pe est cu holem trahēte: & scda cū pathah: & vltia cū sceua cū additione nun²⁷ cū kamecz: & he in fine כוננה. ¶ Et futuri l̄fæ איתן sūt additę supra īpatiū: & aleph sola ē p̄ctuaata cū rapiēte pathah: & residuū ē cū sceua vt תכוננה aut תכונה. ha²⁹ תכונן ככונן יכונן תכוננו תכונן תכונני תכוננה

ii &

sunt

שם פעל המרובע והפועל והפעול

1 וְשֵׁם הַפּוֹעֵל בָּא בְּתוֹסֶפֶת מִם בְּשׂוֹא בְּרֹאשׁ וְהָפֵא בְּחֵלֶם וְהָעֵין בְּצִירִי
2 כְּמוֹ מְשׁוּפֵט וְעַם רִבְנִי וְשִׁתְנָה רִצְרוֹ אֶל שׂוֹא כְּמוֹ מְשׁוּפֵט וְשֵׁם
3 הַפּוֹעֵל גַּם בֵּן בָּא בְּתוֹסֶפֶת מִם בְּשׂוֹא בְּרֹאשׁ וְהָפֵא בְּשׁוֹרֵק וְהָעֵין
4 בְּקִמָּץ וְזֶה בְּמִין הָאֲחֵר מִן הַמְּרֻבָּעִים שֶׁהוּא בֶּן אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שְׂרִשׁוֹת
5 כְּמוֹ מְכֻרְבֵּל וְאִמְנָם בְּמְרֻבָּעִים מִפְּאֵת הַבִּנְיָן שֶׁהוּא הַשְּׁנִי וְכֵן בְּשִׁנְיִים
6 לֹא נִמְצָא פְּעוּל כִּי לֹא רָהִי מִחֲקוֹ לְבֹא כִי אֵם בְּתוֹסֶפֶת מִם אֶלֶּא
7 בְּכַפּוּלִים כְּמוֹ מְרוֹמִם אֵךְ נִשְׁתַּנָּה בּוֹ הַשׁוֹרֵק אֶל חֵלֶם אֲבָל רַבִּים
8 סָבְרוּ כִּי אֵין בְּזֶה הַבִּנְיָן אֲחֵר מִמִּינֵי אֱלֹהֵי הַשִּׁמּוֹת בְּמְרֻבָּעִים בְּאִמְתָּ
9 אֶלֶּא בְּמֵה שֶׁהֵם כִּחַק הַמְּרֻבָּעִים מִפְּאֵת הַבִּנְיָן וְכֵן גַּם צֻוִּי לֹא נִמְצָא
10 בִּם כִּי צוּרְחוֹ כְּצוּרֵת שֵׁם הַפְּעֵל וְלָכֵן בְּסוּר הָאֲחֵר יִסּוּר הָאֲחֵר וְאִמְנָם
11 הָעֵבֶר בְּמְרֻבָּעִים מִחֲמַת עֲצָמָם וְלֹא מִחֲמַת הַבִּנְיָן וְשֵׁם צוּרְחוֹ
12 כִּי פֵא חֲשִׁרֵשׁ לְעוֹלָם הוּא בְּחֵלֶם וְהָעֵין בְּעֵבֶר נִסְתָּר וְיִחִיד בְּצִירִי כְּמוֹ
13 שְׂרֵשׁ וּבְרַבּוֹי הָעֵין בְּשׂוֹא כְּמוֹ זֹרְמוֹ וְבַעֲתִיד תִּבְאֲנוּ אוֹתִיּוֹת
14 אֵיתָן בְּשׂוֹא וְהָפֵא בְּפִתַח וְהָעֵין בְּשׂוֹא וְהָאֵת הַשְּׁלִישִׁית בְּצִירִי כְּמוֹ
15 יִכְרַסֵּם הַשְּׁשִׁיג וְזֶה רִי בְּבַעֲלֵי הָאֲרָבֶע אוֹתִיּוֹת
16 בְּמְרֻבָּעִים מִחֲמַת הַבִּנְיָן שֶׁהֵם הַיּוֹתֵר נְאוּתִים לְפִי
17 **וְאִמְנָם** בּוֹנֵתִי בְּזֶה הַחֲבוּר כִּבְר אֲמַרְנוּ כִּי בְּעֵבֶר הָפֵא
18 בְּחֵלֶם וְהָאֵת הַשְּׁנִית בְּצִירִי וּבְנִכַח וּבְמִדְבָּר בְּעֵדוֹ בֵּין בְּיָחִיד בֵּין בְּרַבּוֹי
19 יוֹמֵר הַצִּירִי בְּפִתַח כְּמוֹ כּוֹנֵן כּוֹנֵנָת כּוֹנֵנָתִי כּוֹנֵנָתָם כּוֹנֵנִי בְּדָגֶשׁ הַנוֹן
20 וְהַשְּׁנִית כִּי מְשֻׁפֵּט כּוֹנֵנִי וּבְרַבּוֹי הַנִּסְתָּר יוֹמֵר בְּשׂוֹא כְּמוֹ כּוֹנֵנִי
21 וּבְנִסְתָּרֵת הַנִּקְבָּה גַּם בֵּן כּוֹנֵנָה אֶלֶּא שֶׁבְנִכַח הַזֵּכֶר הַיּוֹחִיד הֵמוּ בְּקִמָּץ
22 וְהַרְבּוֹי בְּסִגּוּל וּמִם בְּסוּף וּבְנִכַח רִנְקָבָה הַיּוֹחִידָה בְּשׂוֹא נַע וּבְרַבּוֹי
23 בְּסִגּוּל וְנוֹן בְּסוּף כְּמוֹ כּוֹנֵנָת כּוֹנֵנָתִי כּוֹנֵנָתָם כּוֹנֵנִי צֻוִּי הַיּוֹחִיד רִמָּה
24 לְעֵבֶר הַנִּסְתָּר כּוֹנֵן וְהַרְבּוֹי לְרַבּוֹי הָעֵבֶר הַנִּסְתָּר כּוֹנֵנִי וּבְנִכַח הַנִּקְבָּה
25 יִשְׁתַּנָּה רַבּוֹי הַזֵּכֶר בְּחֵלֶם הַשׁוֹרֵק בְּחֶרֶק מוֹשֵׁךְ כּוֹנֵנִי וּבְרַבּוֹי הַנִּקְבָּה
26 הָפֵא בְּחֵלֶם מוֹשֵׁךְ וְהַשְּׁנִית בְּפִתַח וְהָאֲחֵרִיזָה בְּשׂוֹא עִם תּוֹסֶפֶת נוֹן
27 בְּקִמָּץ וְהָאֶל בְּסוּף כּוֹנֵנָה וְהָעֵתִיד אוֹתִיּוֹת אֵיתָן נֹסְפּוֹת עַל הַצֻּוֹי
28 וְהָאֶל לְבָדָה נִקְוָדָה בְּחֻטָּף פִּתַח וְהַשְּׂאֵר בְּשׂוֹא כְּמוֹ אֲכֹנֵן יִכּוֹנֵן
29 תִּכּוֹנֵן נִכּוֹנֵן יִכּוֹנֵנוּ תִּכּוֹנֵנוּ תִּכּוֹנֵן תִּכּוֹנֵנִי תִּכּוֹנְנָה אוֹ תִּכּוֹנְנָה אֶלֶּה
הַזֵּ

בנין פועל מרובע

1 והעין בפתח ואם העין רפיונית אז הפא בחלם משל הראשון מרובר
2 משל השני מבורך ולא נמצאו שניים לא ברגוש ולא בשלם נזכר שם
3 פועלו הנולד ממנו ובזה נשלם באור הדגושים בין שגזכר שם פועלו
4 בין שלא נזכר

בנין פועל מרובע

8 **אחרי** הדגוש נראה לנו לכתוב המרובע על הסדר
9 לשתי סבות. האחת כי אין בשם פועלו אותיות
10 נוספות דוגמת הקל והרגוש אשר קדמוהו. והשנית כי שלא נזכר
11 שם פועלו של זה דומה לשלא נזכר שם פועלו של הרגוש עד שבנינו
12 של רבי יוסף קמחי גם רבי דוד גם רבי משה הרפ"ב שניהם ומנו
13 אתם בנין אחד פועל שלא נזכר שם פועלו כמו שנודע אל מי שקרא
14 בספריהם. וטעם טעותם לפי דעתי היה מפני שלא מצאו בנין שלם
15 לאחד משני אלו שלא נזכר שם פועלם וההפך אשר ביניהם בפא
16 השך מעט בין שתבא בשורק גדול בין שתבא בקטון ולכן לא
17 הרגישו בהפך שניהם לאחד וגם שמו דומה במקצת לשם
18 הרגוש כי גם המרובע קראו המדקדקים הקדמונים הבנין הכבד
19 להיותו דומה לרגוש ועל כן נסמך אותו אל הרגוש. ונציע אליו קודם
20 כל דבר כי פועל מרובע נמצא בשני דרכים האחד שיש בו ארבע
21 אותיות כלן שרשיות נעות כמו יכרסמנה שרשו כרסם. והדרך
22 השני שאין בו כי אם שלש שרשיות והרכיעית נמשכת באמצע בכה
23 הנקודה כמו כונן כי הווי נמשכת בכה חלם הפך. אף כי בעלי השלוש
24 אמרו שגם היא שרשית כי שמו שרש כונן בפשוטים מנחי העין וו
25 כון. אמנם אנחנו מניחי השניים סברתינו ששרשו כון ובכפולי הלמד
26 כון ולכן וו כונן היה למשך חלם הפך ולא להיותה שרשית כלל.
27 **ומעתה** נבאר חלקי זה הבנין על הסדר אשר נהגנו
28 באשר הקדמנו ונאמר תחלה כי שם הפועל בזה
29 הבנין צורתו שהפא באה בחלם מושך והעין בצרי כמו כונן עולל.

& hayn cum pathah: & si hayn est lenis: tūc pe est cum holem.
 exemplum primi est מְדַבֵּר: ²exēplū secūdi est מְדַבֵּר. Et nō inue
 niūtur binaria neq; in graui: neq; in cuius nō est relatū nomē
³eius agentis quod oriū ab illo: & hīc expleta est expositio gra
 uū siue fuerit relatū nomē eius agētis ⁴siue non fuerit relatū.

⁶ CONIUGATIO הַינּוּ QVADRI.
⁷

⁸¶ Post graue vīsum est nobis scribendum quadrū serie ⁹ob
 duas causas. Vna est quia nō sunt in nomē sui uerbi litteræ ¹⁰
 additæ ad similitudinē leuīs & grauis qđ prēmīsimus. & scđa
 quia cuius non fuit relatū ¹¹nomē eius agentis: est simile illi
 cuius non fuit relatū nomen sui agētis ipsius grauis: adeo qđ
 filii ¹²rabi Ioseph Kimhi etiam rabi Dauid etiam rabi Mosces
 composuerūt ambo: & numerauerunt ¹³ea coniugationē vnā
 הַינּוּ: cuius non fuit relatū nomen sui agentis ut notum est illi
 qui legit ¹⁴in suis libris. Et ratio sui erroris fm meā opinionē
 fuit: quia nō inuenerūt coniugationē completā ¹⁵vnus horū
 duorum quoq; nō fuit relatū nomen eorū agentis: & discrimē
 men quod est inter ea in pe ¹⁶radicis est modicū: siue uenerit
 cum sciurek magno siue uenerit cū paruo: & ideo nō ¹⁷pcepe
 runt discrimen: & transglutierunt ambo illa in vnum. Ac etiā
 eius nomen est simile aliquantulum nomini ¹⁸grauis: quia etiā
 quadrum uocauerunt grāmatici antiqui cōiugationē grauē
¹⁹ob eam eē similem graui: & ideo cōtinuabimus ipām graui.
 Et prapōnemus ei ante ²⁰omnē rem qđ uerbum quadrū inue
 nit duobus modis. Vnus est: quia in illo sint q̄tuor ²¹līræ: quæ
 omnes sint radicales motæ sicut מְדַבֵּר: cuius radix est דַּבֵּר.
 Et modus ²²secūdus est qđ in illo non sint nisi tres radicales: &
 quarta sit ptracta in medio vi ²³puncti ut מְדַבֵּר: quia vau trahit
 vi holem ipsius caph: & si auctores trinitatis ²⁴dixerūt qđ ēt illa
 sit radicalis: qđ posuerūt radicē מְדַבֵּר in simplicibus de quiescen
 tibus hayn vau ²⁵מְדַבֵּר: sed nos ponētes binaria nostra opinio est
 qđ illius radix sit מְדַבֵּר: & ī duplicibus lāmed ²⁶מְדַבֵּר: & ideo vau מְדַבֵּר
 fuit ob ptractionem holem ipsius caph: & nō ob esse radicalē
 penitus. ²⁷¶ Et ex nūc exponemus partes huius cōiugatiōis
 fm ordinē quo vīsumus in illis ²⁸quæ prapōsuimus. Et dice
 mus primo qđ nominis uerbi in hac ²⁹coniugatione forma
 sit qđ pe ueniat cū holem trahēte: & hayn cum ceri ut מְדַבֵּר.
 Et nomen

Imperatiuum grauis.

& aliquando cū hirek: & hayn cū sceua: & lāmed cū kamecz vt
 בלטהנצרה. Impatiuum² pro pluralitate masculi est modo vno
 quando nō est in pausa hayn est cum sceua vt זמרו³ & in pausa
 hayn est cum ceri vt זמרו. & sunt qui dicunt qd qñ hayn he ue-
 niet cum rapiente⁴ pathah ut זמרו. Pro pñtia foeminae singu-
 laris pe est cum pathah: & hayn cum sceua: & lāmed cū hirek
 ut דברי. & in pausa cōmutabit sceua cum ceri ut דברי. Et plitas
 foeminae huius cōiugationis nō inuenit scripta: sed hæc in-
 uenimus fm rōcinationē opōnis⁷ conuenit qd sit sicut singlis
 masculi cum additiōe nun kamecz: & post illam he significans
 pro foemina vt דברנה. Sicq; sūma formarū impatiui sunt vnde
 צמרו דבר דבר כפר⁹ כך קרב מהר נצרה זמרו זמרו.

¹⁰ Futurū fm ordinē additionis litterarū איתן sunt in eo dea-
 cem & nouem¹¹ formæ: quia in omni futuro ueniet forma lit-
 terarum quæ¹² sunt post איתן sicut fuerat in impatiuo: & litteræ
 איתן pñtiabunt hoc modo. Aleph ueniet cū rapiēte pathah
 vt אברך אברה אספרה אספרה. & lā¹⁴ reliquæ uenient cū sceua:
 & inter pñtiam masculi: & absentia foeminae non est inter eas
 discriminē penitus: & pluralitas foeminae uenit cū additiō-
 ne tau in capite imperatiui vt תשכרנה¹⁵ תדברנה: & in pausa est
 hayn cum pathah ut תעכבנה: & sic quando hayn est gutturalis
 ut תשלחנה: & aliquando ueniet hayn cum pathah etiam quā-
 do non erit gutturalis¹⁸ ut תרשנה: & quādo præcedet vau cō-
 uersua: hayn ueniet cum seghol vt ותחללנה¹⁹ ותחללנה: & sic in quiescē-
 tibus lāmed vt ותחין. Sicq; sūma omnium formarū futuri sunt
 אברך אספרה אספרה תעכבנה תרשנה ותחללנה ותחין. & vn-
 decim²¹ sunt similes imperatiuo: sicq; sunt decē & nouem for-
 mæ futuri in coniugatione graui.

²² Et cuius non fuit relatum nomen ipsius agentis in graui
 nō inuenitur nisi in loquēte²³ pro se & absente præteriti & ab-
 sente futuri pe est cū collectiōe²⁴ labioꝝ: & hayn cū pathah vt
 גנבתי גנבתי: & si eēt pe cū sciurek²⁵ magno trahēte vau nō eēt
 natū ex graui: qd nō esset possibile ut ueniret daghese²⁶ post il-
 lud ī hayn radicis. Verūtū eius noīa sūt duo solū: dico nomē
 uerbi²⁷ & nomē acti: qd nomē agētis est ī possibile ī illo ex quo
 totū ipm ē actū: & nō est relatū²⁸ nomē ipm agētis. Sicq; nomē
 uerbi ē qñ pe ē cū collectiōe labioꝝ: & hayn cū holē²⁹ vt גנבתי. &
 nomē acti ē cū additiōe mem ī capite cū sceua: & pe cū sciurek
 & hayn

צווי דרגוש

1 ופעם בחירק והעין בשוא ויהלמד בקמץ כמו פלטר נצרת וצווי
 2 לרבו תזכר הוא על דרך אחר כשאינו בהפסק העין בשוא כמו זמרו
 3 ובהפסק העין בצרי כמו זמרו וישאזמרים שבשחזר העין הוא תבא בחטף
 4 פתח כמו מהרו לנכח הנקבה היחידה והפא בפתח והעין בשוא
 5 ויהלמד בחרק כמו דברי ובהפסק יומר וישוא בצרי כמו דברי ורבו
 6 הנקבות בזה הבנין לא נמצא כתוב אך אלו נמצא לפי הקש הסברה
 7 ראוי שיהיה כמו יחיד תזכר בתוספת נון קמץ ואחריה היא מורה
 8 לנקבה כמו דברנה הנה סך צורות הצווי אחת עשרה דבר דברפתר
 9 בדרך קרב מהר נצרת זמרו זמרו מהרו דברי ו

העתיד

10 על סדר תוספות אותיות איתן יש בו תשע עשרה
 11 צורות כי בכל העתיד תבא צורת האותיות אשר
 12 אחרי האיתן כאשר היה בצווי ואותיות איתן תנקדנה בזה הדרך
 13 האלף תבא בחטף פתח כמו אדבר אברך אספרה אספרה ואותיות
 14 יתן הנשוארות תבאנה בשוא ונכח תזכר ונסתר הנקבה אין ביניהם
 15 הפרש כלל ורבו הנקבות בא בתוספת תו בראש הצווי כמו תדברנה
 16 תשברנה ובהפסק העין בפתח כמו תעבסנה וכן כשהעין גרזנית
 17 כמו תשלחנה ולפעמים תבא העין בפתח אף כשלא תהיה גרזנית
 18 כמו תרשנה וכשתקדם ויהפוכית העין תבא בסגול כמו ותחללנה
 19 וכן בנתי תלמד כמו ותחייז הנה סך כל צורות העתיד שמנה אדבר
 20 אברך אספרה אספרה תעבסנה תרשנה ותחללז ותחייז ואחר
 21 עשרה דומות לצווי הרי תשע עשרה צורות העתיד בבנין הדרגוש

ואשר

22 לא נזכר שם פועל בדרגוש לא נמצא כי אם המדבר
 23 בעדו והנסתר לעבר ונסתר העתיד הפא בקבוצ
 24 שפתים והעין בפתח כמו גנבתי גנב יגנב ואלו היה הפא בשורק
 25 גדול מושך וו לא היה נולד מן הדרגוש כי לא היה אפשר לבא דגש
 26 אחריו בעין השורש ואולם שמוצתיו הם שנים לבד רצוני שם הפעל
 27 ושם הפעול כי שם הפועל הוא נמנע בו אחר שכל פועל ולא נזכר
 28 שם פועל והנה שם הפעל הוא כשהפא בקבוצ שפתים והעין בחלם
 29 כמו גנב ושם הפעול הוא בתוספת מס בראש בשוא והפא בשורק
 והעין

בעבר הדגוש

1 בַּהֶפֶסֶק הָעֵינַן תָּבֵא בְּצָרִי וּבִלֹּא הֶפֶסֶק בְּשׂוֹא כְּמוֹ רוּתִי רוּתִי :
 2 לְרַבּוֹי הַנִּסְתַּמֵּר הָפֵא בְּחֶרֶק וְהָעֵינַן בְּשׂוֹא וְהִלְמֵד בְּשׂוֹרֶק מוֹשֶׁךְ וְכִמוֹ
 3 וְדָבְרוּ וּבְהֶפֶסֶק יוֹמֵר הָשׂוֹא בְּצָרִי כְּמוֹ דְּבָרוֹ : וּשְׁנִית כְּשֶׁהָעֵינַן גְּרוּנִית
 4 תָּבֵא בְּחִטָּף פֶּתַח וּבְהֶפֶסֶק בְּצָרִי כְּמוֹ שֶׁחֲתוּ שִׁחְתּוּ : וּבְנִחֵי הִלְמֵד
 5 הָעֵינַן תָּבֵא בְּשׂוֹרֶק כְּמוֹ רוּי : לְרַבּוֹי דִּנְכַּח הָמֹו הַנּוֹסְפֶת לְנִכַּח
 6 הַיְחִיד תָּבֵא בְּסֹגוֹל וּבְסוֹף מִסָּךְ כְּמוֹ דְּבָרָתָם קִנְיָתָם רוּיָתָם :
 7 לְרַבּוֹי הַמְדַּבֵּר בְּעֵדוֹ יֵבֵא הַפֶּעַל כְּמוֹ הַיְחִיד זוּלָתָה שֶׁבְּרַבּוֹי תוֹסֵף נוֹן
 8 בְּשׂוֹרֶק מוֹשֶׁךְ וְכִמוֹ שֶׁבִּיחִיד הָיָה תוֹסֵפֶת נוֹן חִירָק מוֹשֶׁךְ יוֹד כְּמוֹ
 9 דְּבָרָנוּ רוּיָנוּ לְנִכְכָּה נִסְתַּמֵּר תִּיחִידָה הָפֵא תָּבֵא בְּחֶרֶק וְהָעֵינַן בְּשׂוֹא וּבֵה
 10 תּוֹ נוֹסְפֶת בְּקִמָּץ וְהָא בְּאַחֲרוֹנָה כְּמוֹ רוּתָה וְאַסָּה הָעֵינַן גְּרוּנִית יֵבֵא
 11 חֶטֶף פֶּתַח מְקוֹם הָשׂוֹא כְּמוֹ שֶׁחֲתָהּ וּבְהֶפֶסֶק הָעֵינַן בֵּין שִׁתְּהִיָּה גְרוּנִית
 12 בֵּין לֹא תִהְיֶה תָּבֵא בְּצָרִי כְּמוֹ גִּדְלָה גִּדְלָה לְנִכַּח תִּיחִידָה נִקְבָּה דִּינוֹ כְּדִין
 13 נִכַּח הַזֶּכֶר זוּלָתָה שִׁחְתּוּ הַנּוֹסְפֶת תִּשְׁתַּנֶּה מְקִמָּץ אֶל שׂוֹא נֶעַ כְּמוֹ
 14 לְמִדָּת : לְנִכַּח רַבּוֹי הַנִּקְבָּה יִהְיֶה כְּמוֹ לְנִכַּח רַבּוֹי הַזֶּכֶר אֶלֹּא שִׁתּוּמֵר
 15 הַמֶּס הַנּוֹסְפֶת בְּסוֹף בְּנוֹן כְּמוֹ לְמִדָּתָן דְּהִירֵי כָּל מִשְׁקָלִי וְהָעֵבֶר בְּזֹרֶה
 16 הַבְּנִין שְׁלֹשִׁים : שְׁמִנָּה לְיִחִיד זָכֵר הַנִּסְתַּמֵּר וּשְׁלֹשָׁה לְנִכַּח הַזֶּכֶר
 17 וְאַרְבָּעָה לְמִדָּבֵר בְּעֵדוֹ וְחִמְשָׁה לְרַבּוֹי הַנִּסְתַּמֵּר וּשְׁלֹשָׁה לְנִכַּח רַבּוֹי
 18 הַזֶּכֶר וּשְׁנַיִם לְמִדָּבְרִים בְּעֵרֶם וּשְׁלֹשָׁה לְנִקְבָּה הַנִּסְתַּמֵּר וְאַחַד לְנִכַּח
 19 הַנִּקְבָּה תִּיחִידָה וְאַחַד לְנִכַּח רַבּוֹי הַנִּקְבָּה : וּפֹה נִשְׁלַם עֵבֶר הַבְּנִין
 20 הַדְּגוּשׁ בְּמִשְׁקָלֹו אֶלֹּא אֶזֶן אֶבֶר צִמַּח שִׁמַּח בֶּרֶךְ גִּיָּה בְּקִשׁ הֶחָל
 21 דְּבָרָתָה קִנְיָתָה רוּיָתָה תִּקְנִיתָ קִנְיָתִי רוּיָתִי רוּתִי דְּבָרוֹ דְּבָרוֹ שִׁחְתּוּ
 22 שִׁחְתּוּ רוּיָו דְּבָרָתָם קִנְיָתָם רוּיָתָם דְּבָרָנוּ רוּיָנוּ רוּתָה שִׁחְתּוּהָ
 23 גִּדְלָה לְמִדָּתָה לְמִדָּתָה :
 24 **וְהָעֵינַן** בְּזֹה הַבְּנִין יֵבֵא עַל אֶחָד עֶשֶׂר דְּרָכִים הָרֵאשׁוֹן הָפֵא
 25 בְּפֶתַח וְהָעֵינַן בְּצָרִי כְּמוֹ דְּבָר וּכְשֶׁהֵם מוֹקְפִים אֶז
 26 יוֹמֵר הַצָּרִי בְּסֹגוֹל כְּמוֹ דְּבָר נֹא הָשְׁנִי הָעֵינַן בְּפֶתַח כְּמוֹ פֶּלֶג כֶּתֶר וּשְׁנִי
 27 אֶלֹּא בְּעֵינַן גְּרוּנִית שִׁמַּח שִׁלַּח : דֶּרֶךְ שְׁלִישִׁי כְּשֶׁהָעֵינַן רִישׁ וְהָפֵא בְּקִמָּץ
 28 כְּמוֹ בֶּרֶךְ קֶרֶב : הַדֶּרֶךְ הָרְבִיעִי כְּשֶׁהָעֵינַן הָא תָּבֵא הָפֵא בְּפֶתַח וְהָעֵינַן
 29 בְּצָרִי כְּמוֹ מִהֵר : הַחֲמִשִּׁי כְּשֶׁבֵּא בְּתוֹסְפֶת הָא בְּסוֹף פֶּעַם הָפֵא בְּפֶתַח
 וּפֶעַם

in pausa hayn ueniet cū ceri: & absq; pausa cū sceua ut רייתי רייתי
²Pro pluralitate absentis pe est cum hirek: & hayn cum sceua:
 & lamed cum sciurek trahente vau ut דבריו: & in pausa muta
 bitur sceua cum ceri ut דבריו. Et secundo quando hayn est gut-
 turalis⁴ ueniet cum rapiente pathah: & in pausa cum ceri ut
 שחתו שחתו. Et in quiescentibus lamed⁷ he hayn ueniet cū sciurek
 ut רייתי. Pro pluralitate præsentia⁸ tau addita pro præsentia
 singularis ueniet cum seghol: & i ultimo mem ut דברתם קנאתם
 רייתם. Pro pluralitate loquētis pro se ueniet uerbum ut singu-
 lare: excepto q; in pluralitate addet⁸ nun cum sciurek trahēte
 vau sicut in singlⁱ erat additio nun hirek trahēte yod ut דברנו
 ריינו. Pro fœmina absente singlⁱ pe ueniet cum hirek: & hayn
 cum sceua: & in ea est¹⁰ tau addita cum kamecz: & he in ultio
 ut רייתה: & si hayn sit gutturalis ueniet¹¹ rapiens pathah loco
 sceua ut שחתה. Et in pausa ipsa hayn siue fuerit gutturalis¹² siue
 non fuerit ueniet cum ceri ut גדרה גדרה. Pro præsentia singu-
 laris fœminæ ipsius iudicium est sicut iudicium¹³ p̄sentia¹³ ma-
 sculi: excepto q; tau addita mutabitur ex kamecz in sceua mo-
 tum ut למדת¹⁴. Pro p̄sentia p̄litis fœminæ erit sicut p̄ præ-
 sentia pluralitatis masculi: nisi q; mutabit¹⁵ mem addita i fine
 in nun ut למדתן. Sicq; omnia pondera præteriti huius¹⁶ con-
 iugatiōis sunt triginta: octo pro singulari masculo absenti: &
 tria pro p̄sentia masculi: ¹⁷ & quatuor pro loquente pro se: &
 quinq; pro pluralitate absentium: & tria pro præsentia plura-
 litatis¹⁸ masculoꝝ: & duo p̄ loquētibus pro se: & tria pro fœ-
 mina absenti: & vnum pro præsentia¹⁹ fœminæ singularis: &
 vnum pro p̄sentia pluralitatis fœminæ. & hic expletū est præ-
 teritum cōiugationis²⁰ grauis suis pōderibus istis און אבד צמח
 שמה בדרך נאר בקש התל²¹ דברת קנאת ריית תקנתי קנאתי רייתי דברו
 דברו שחתו²² שחתו רוו דברתם קנאתם רייתם דברנו ריינו רותה שחתה²³ גדרה
 למדת למדתן.
²⁴Et Impatiuū huius cōiugatiōis ueniet vndeci modis. Pri-
 mo pe²⁵ cū pathah: & hayn cū ceri ut דבר: & qñ sūt subunita:
 tūc²⁶ mutabit ceri cū seghol ut דברנא. Scdo hayn cū pathah ut
 שמה שלח. Mod³ ter-
 tius qñ hayn ē resc: & pe cū kamecz²⁸ ut בדרך קרב. Mod³ qrtus ē
 qñ est hayn he ueniet pe cū pathah: & hayn²⁹ cum ceri ut מדר.
 Quintus ē qñ uenit cū additōe he i ultio: aliqñ pe ē cū pathah
 & aliqñ

Vena grauis & nomen sui agentis & acti.

¶ Et nomen agentis de ipso graui qđ kimhiades uocauerunt ipsum mediū² semp ueniet cum additione mem ante ipm cū sceua: & hoc qñ fuerit³ in ipsis perfectis ueniet fm duo pondera. Vnum est qđ pe radice sit cum pathah: & hayn⁴ cum ceri si non sit cōtinua dictioni paruā: quia tūc esset illa cōmutās ceri in seghol⁵ ut במחץ כח. Secūdū est qñ hayn radice est aleph aut resc pe ueniet cū kamecz⁶ ut מנאץ כדרך: excepto uno Isay cap. xlix. in quo hayn nō est aleph: neq⁷ resc: & pe est cum kamecz למהעב גר: & nō est mutatio in ponderibus istis. Et nomen⁸ acti in hac coniugatione est etiā semp cū additione mem in capite cum puncto⁹ sceua: & in illo est pe cum sciurek: & hayn cū kamecz ut מורכר.¹⁰ ¶ Verūtāmē pondera uerborū cōiugationis huius suis tēporibus inueniunt¹¹ hoc modo quem dicemus. Primo pteritū ueniet¹² modis diuersis: quia aliquando ueniet pe cum hirek: & hayn cū ceri ut חקר חקן. Et secūdo hayn ueniet cum pathah ut אבר ושבר. Et tertio quādo lāmed¹⁴ radice est de lris gutturis: & inter hayn punctuatā cū ceri fm pondus primū:¹⁵ & inter lāmed gutturalē ueniet pathah surrepta ex lectis: quā nō sunt scripta ut צבר.¹⁶ Quarto aliquñ est lāmed gutturalis: & hayn cum pathah fm pondus scđm¹⁷ lāmed est quiescens ut שבר. Quinto qñ hayn est de lris lenitatis & cum ceri: tunc etiā¹⁸ pe est cum ceri ut מנאץ כדרך. Et rō est quia ad significādum defectū daghesc ipsius hayn¹⁹ fuit dilatata pe: & fuit cōmutatū hirek cū ceri. Sexto qñ est hayn lenis: & pe²⁰ cū hirek hayn ī discōtinuo est cū ceri ut נער: & quādo ueniet post illa dictio²¹ pua cōmutabit ceri cū segol ut בקש לך exq̄sui sub sannator. Septimo qñ deficiet daghesc ipsius hayn²² ueniet pe & hayn cū seghol nisi hayn sit lenis ut דהל: hae sunt septē²³ conditiones absentis pteriti in cōiugatiōe ista: & nō mutabunt in quiete & defectu & duplicitate²⁴ oīo. Pro pntia masculi singularis ueniet cū additiōe tau cū kamecz in ultimo: & hayn etiā²⁵ erit cū kamecz: & lāmed cū sceua: & pe remanebit fm eius dispositionē in absentī ut דברת תקנת שכחת נערת.²⁶ Et in quiescentibus mutabunt duobus modis: qđ in hntibus²⁷ lāmed aleph hayn ueniet cum ceri ut קנא: & in quiescentibus lammed he ueniet cū hirek²⁸ ut ררית. Loquētis pro se iudiciū eius est in perfectis sicut sunt iudicia praesentis: excepto²⁹ qđ tau addita ueniet cum hirek ut תקנת קנא. Et in quiescentibus lammed he in pausa

מקור הדגוש ושם פעלו ופעולו

259

ושם

- 1 הפועל מן הדגוש אשר הקמתים קראוהו בינוני
- 2 לעולם יבא בתוספת מם לפניו בשוא וזוהו פשוט
- 3 בשלמים יבא על שני משקלים : האחד שפא השרש בפתח והעין
- 4 בצרי אם אינה סמוכה למלה זעירא כי אז היתה מחליפה הצרי בסגול
- 5 כמו מאמץ כח : השני כשעין השרש אלף או ריש הפא תבא בקמץ
- 6 כמו ומנאף מברך וזלח אחד בישעיה סימן מט שאין העין אלף ולא
- 7 ריש והפא בקמץ למתעב גוי ואין שניו במשקלים האלה : ושם
- 8 הפעול בזה הכנין הוא גם כן לעולם בתוספת מם כראש בנקודות
- 9 שוא ובו הפא בשורק והעין בקמץ כמו מדובר :
- 10 **ואמנם** משקלי פעלי הבנין הזה בזמניהם נמצאו על
- 11 זה הדרך אשר נאמר : ראשונה העבר יבא
- 12 על פגים שונים כי לפעמים תבא הפא בחרק וזהו העין בצרי כמו יאון
- 13 וחקר תקן ושנית העין תבא בפתח כמו אבר ושבר ושלשית כשלמד
- 14 השרש מאותיות הגרון ובין העין הנקודה בצרי על המשקל הראשון
- 15 ובין הלמד גרונית תבא פתח גנוכה מן הנקראים ואינם נכתבים כמו
- 16 צמח רביעית לפעמים הלמד גרונית והעין בפתח על המשקל השני
- 17 הלמד נחה כמו שמה חמשית כשהעין מאותיות הרפיון ובצריא גם
- 18 הפא בצרי כמו מאן ברך ורשעים פי לרזרות חסרון דגש העין
- 19 נרחבה הפא והומר חחרק בצרי : ששית כשהעין רפיונית והפא
- 20 בחרק העין במוכרת היא בצרי כמו נער וכשתבא אחר ידים מלה
- 21 זעירא יומר הצרי בסגול כמו בקש לץ : שביעית כשיחסר דגש העין
- 22 תבאנה הפא והעין בסגול אם אין העין רפיונית כמו התלואלה שבע
- 23 מדות נסתר העבר בבנין הזה ולא תשתנה בנה וזה חסרון וזה כפל
- 24 כלל לנכת הזכר היחיד יבא בתוספת מו בקמץ באחרונה והעין גם כן
- 25 תהיה בקמץ והלמד בשוא והפא תשאר על מתכונתה בנסתר כמו
- 26 דברת תקנת שמחת נערת : ובנחים ושתנו בשני פגים כי בבבלי
- 27 הלמד אלף העין תבא בצרי כמו קנאת ובגית הלמד היא תבא בחרק
- 28 כמו רות : המדבר בעדו משפטו בשלמים כמשפטי הנכת וזלח
- 29 שותמו הנוספת תבא בחרק כמו תקנתי קנאתי : ובגיתי הלמד הא

בהפסק

בנין הדגוש

1 וספיק למתחילים במלאכה הזאת כי אין פונתינו בזה אלא להישיר
2 האנשים אשר יבקשו לדעת לדבר יהודית על דרך מלאכותי ולא ל
3 לפי הרגל האנשים לכד כמו שראינו רב אנשי זמנינו וחבאים אחרי
4 יראו דרך ישכן אור להשלים מה שחסר בחבורינו זה ואשר מלא
5 כל הארץ בבורו ומלא חסרוננו אמן

בנין פעל הדגוש

9 הפעל קל בא הפעל שחורא פוצא בו באותיות
10 שם פעלו בלא תוספת אור כמו שם פעל
11 קל אף כי יוסיף דגש עין השרש כי מקור ה
12 הקל פעל בחלם העין רפה ומקור הדגוש יסור בדגש עין השרש
13 עם מה ששאר הבנינים מוסיפים שמות פעליהם אות בתחלתם כמו
14 שיראה לפנים

אחרי

15 נלך לפי דרכנו על הסדר אשר דרכנו בפירוש הקל
16 ונרחיק בשם הפעל ונאמר כי משקלי שם פעל פעל
17 הדגוש בשלמים הם תשעה: הראשון כשפא השרש בפתח והעין
18 בצרי ודגש כמו דבר וכשיסמך יומר הצרי בסגול כמו מדבר לך
19 וכן עם הכנויים כמו שנבאר בשער חכנוי ולפעמים יומר בחרק
20 כמו ובפרשכם: המשקל השני הפא בקמץ והעין בחלם כמו יסור:
21 משלישי שהפא בחרק והעין בחלם כמו ליסור: הרביעי בתוספת
22 הא הפא בפתח ועין השרש בשוא כמו זמרה: החמישי כשיהיה דומה
23 לעבר שהפא בחרק והעין בצרי ודגש כמו דבר ושלם וכשהעין
24 מאותיות הרפיון הפא בקמץ כמו ברך: השלישי כשהלמד גרזנית
25 מהם שהעין בצרי ומהם שהעין בפתח משל הראשון שלח משל השני
26 שלח: השביעי שתבא הפא בפתח והעין בסגול עם חכנוי ואחרי
27 הלמד מו נוספת קודם הכנוי כמו ביהוקאל סימן יו בצדקתך
28 אחיותך הרי השלמים דבר פריש יסור יסור זמרה דבר ברך שלח
29 שלח צדקתך ואין בזה שני מחמת הנחות ולא מפאת החסרון או
30 חכפול

ושם

Coniugatio grauis.

sufficiet incipientibus hanc artem: quia non est nostra intētio in hoc nisi dirigere ² viros qui exquirunt scire loqui ihudaice fm modum artificialem: & non fm vsum hoīum solum prout uidimus maiorē partem hominum nostri temporis. Et ueniētes post me⁴ uidebunt uiam quam colet lux ad perficiendū qđ defuit nostræ editioni huic: & ille cuius plenitudo⁵ totius terræ est gloria eius compleat nostrū defectum amen.

CONIVGATIO פֶּלִי GRAVIS.

⁹ ¶ Post uerbum leue est פֶּלִי: quia est simile illi in litteris¹⁰ nominis sui uerbi sine additione litteræ sicut nomē uerbi¹¹ leuis: licet addat daghesc hayn radicis: quia uena¹² leuis est פֶּלִי cū holem hayn lenis. Et uena daghesc est כִּר cum daghesc hayn radicis¹³ cum eo quod reliquæ coniugationes addunt nomina suorum uerborum litterā in illorum initiū ut¹⁴ videbif infra.
¹⁵ ¶ Et hinc procedemus fm nostrū iter serie qua pcessimus in expositione ipsius leuis.¹⁶ Et incipiemus de nomine uerbi: & dicemus q̄ pondera nominis uerbi פֶּלִי¹⁷ grauis in pfectis sunt nouem. Primū est quādo pe radicis est cum pathah: & hayn¹⁸ cum ceri & daghesc ut דָּבַר: & quando continuabif commutabitur ceri in seghol ut מְדַבֵּר a loquēdo tecum.¹⁹ Et sic cū cōnotationibus ut exponemus in capitulo cōnotationis: & ali quando cōmutabitur cum hirek²⁰ ut וּכְפָרִי שָׂכֵם. Pondus secundum est pe cum kamecz: & hayn cū holem ut יִסֹר.²¹ Tertiū est q̄ pe sit cum hirek: & hayn cum holem ut לִיִּסֹר. Quartum cū additiōe²² he pe est cum pathah: & hayn radicis cum sceua ut וּכְרָנָה. Quintū quādo erit simile²³ pterito: quia pe est cū hirek: & hayn cum ceri & daghesc ut דְּבָרָשׁוּלָם. Et qñ hayn²⁴ est de litteris lenitatis pe est cū kamecz ut בָּרַךְ. Sextū qñ lamed est gutturalis²⁵ de illis sunt quorū hayn est cū ceri: & de illis sūt quorū hayn est cū pathah. exēplū primi עֲשֵׂה, exēplū secūdi עֲשֵׂה. Septimū qñ ueniet pe cū pathah: & hayn cū seghol cū cōnotatione: & post²⁷ lamed est tau addita añ cōnotationē ut Ezechiel cap. xvi. בְּצִדְקָתְךָ te iustificādo²⁸ sororē tuam. Sicq̄ pfecta sunt דָּבַר פְּרִישׁ יִסֹר וּמְרָה דָּבַר בָּרַךְ שֵׁלָה²⁹ שֵׁלָה צִדְקָתְךָ. Et non est hīc uarietas occasiōe getis: neq̄ ex pte defectus aut³⁰ duplicitatis.

¶ Et nomen

De futuro leuiis.

תאזי תבני תאזי. Sicq; eorum sūma inter perfecta & differentia ab illis ² fm suas formas sunt quindecim. ³ ¶ Et etiam pluralitas fœminarum absentium ueniet modis diuersis. ⁴ Primo q; tau sit cū hirek: & pe cū sceua: & hayn cum pathah ut תשמענה; & in pausa redit hayn in kamecz, & de illis sunt quorum tau est cum seghol: ⁶ & pe cū rapiente seghol: & hayn cum pathah ut תחורשנה, & de illis sunt quorū tau est cum kamecz: ⁷ & pe cū rapiente pathah: & hayn cū holem ut תעבורנה; & aliquando est pe cum sceua ⁸ ut תחגורנה. ⁹ ¶ Et de illis sunt quiescentes he in vltimo ut תלבשן; & aliquando uenit etiam ¹⁰ plitas absentium masculorum loco pluralitatis fœminarum vt יצאו ¹¹ exhibunt filia Scilo loco תצאנה cum ceri tau & defectu pe yod: & hayn ¹² cum seghol: & cum quiete lamed. Et similiter presentia pluralitatis masculi loco absentis pluralitatis fœminarū ¹³ ut: & vidua tuq; super me תבטחו loco תבטחנה. Sicq; omnia perfecta sunt sex ¹⁴ תשמענה תחורשנה תעבורנה תחגורנה תלבשן תצאנה. Et in quiescentibus: ¹⁵ in quiescentibus pe aleph de illis sunt quorū tau est cum holem trahente quiescentē: & hayn est cum pathah: & lamed ¹⁶ cum sceua ut תאמרנה. & de illis sunt quorum tau est cū seghol: & pe aleph cum rapiente seghol: & hayn ¹⁷ cum kamecz ut תאדוכנה. & de illis sunt quorum hayn est cū holem ut תכסופנה. & de illis sunt quiescētia ¹⁸ pe yod: quorū tau est cum ceri significante quiescētem: & hayn est cum pathah vt תלכנה. & de illis ¹⁹ sunt quorum tau & hayn sunt cum ceri ut תשבנת.

²⁰ ¶ Et de binariis sunt quorum tau est cum kamecz: & littera prima cum holem vt תבאנה. & aliquando in pausa tau est cum sceua: & aleph ²² cū ceri ut תבאינה. & de illis sūt quorū tau est cū ceri: & lra prima cū holem vt תבושנה. Et de quiescentibus lamed aleph sunt quorum tau est cum hirek: & pe cum sceua: & hayn cum ceri ²⁴ ut תבוצאנה תקראנה. Et de quiescentibus pe aleph & lamed he tau est cum holem: ²⁵ & hayn cum ceri ut תאבנה. Sicq; omnia differentia sunt octo תלבנה תרשנה תבאנה תבושנה תבוצאנה תקראנה תאבנה. Sicq; sūma omnium ²⁷ perfectorum & differentium ab illis sunt quatuordecim: sex in perfectis: & octo ²⁸ in differentibus. Sicq; exposuimus omnes formas uerborū in cōiugatione leui cum suis uarietatibus ²⁹ in suas spēs: licet ego sciam q; inueniantur multa præter hæc: sed qd retulimus sufficiet

בעתיד הקל

263

1 תִּבְנוּ תִבְנוּ תִבְנוּ תִבְנוּ תִבְנוּ תִבְנוּ תִבְנוּ תִבְנוּ תִבְנוּ תִבְנוּ
2 בְּצוּרֹתֵיהֶם חֲמִשָּׁה עָשָׂר :

3 הָרְבוּ בְּנִקְבוֹת הַנִּסְתָּרוֹת וְבָא עַל פָּנִים שׁוֹנִים
4 רִאשׁוֹנָה שֶׁהָיוּ בְּחֶרֶק וְהָפָא בְּשׂוֹא וְהָיוּ בְּפֶתַח
5 כְּמוֹ הַשְּׂמֵעָנָה וּבְהַפְסֵק הָיוּ עֵין אֶל קֶמֶץ וּמָהם שֶׁהָיוּ בְּסִגּוֹל
6 וְהָפָא בְּחֶטֶף סִגּוֹל וְהָיוּ בְּפֶתַח כְּמוֹ תַּחְרִשָּׁנָה וּמָהם שֶׁהָיוּ בְּקֶמֶץ
7 וְהָפָא בְּחֶטֶף פֶּתַח וְהָיוּ בְּחֹלֶם כְּמוֹ תַּעֲבוּרָנָה וּלְפַעֲמִים הָפָא בְּשׂוֹא
8 כְּמוֹ תַּחְגּוּרָנָה :

וְגַם

9 נָחִי הָיָא בְּאַחֲרוֹנָה כְּמוֹ תִּלְבָּשׁ וּלְפַעֲמִים בָּא גַם
10 רְבוּ הַנִּסְתָּרוֹת הַזְּכָרִים מְקוֹם רְבוּ הַנִּקְבוֹת כְּמוֹ
11 יֵצְאוּ בְּנוֹת שִׁילָה מְקוֹם תַּצְאָנָה בְּצָרִי הָיוּ וְחֶסֶד הָפָא יוֹד וְהָיוּ
12 בְּסִגּוֹל וּבְנֶחַל הַלְמֶד וְכֵן נִכַּח רְבוּ הַזְּכָר מְקוֹם נִסְתָּר רְבוּ הַנִּקְבוֹת
13 כְּמוֹ וְאֶלְמָנוּתִיךְ עָלֶי תִּבְטְחוּ מְקוֹם תִּבְטְחוּ הָרִי כָּל הַשְּׁלָמִים שֶׁהָיוּ
14 שְׂמֵעָנָה תַּחְרִשָּׁנָה תַּעֲבוּרָנָה תַּחְגּוּרָנָה תִּלְבָּשׁ תַּצְאָנָה וּבְנֵחִים
15 בְּנָחִי הָפָא אֶלֶף מָהם שֶׁהָיוּ בְּחֹלֶם מוֹשֶׁךְ הָיוּ וְהָיוּ בְּפֶתַח וְהָיוּ
16 בְּשׂוֹא כְּמוֹ תַּאֲמָרָנָה וּמָהם שֶׁהָיוּ בְּסִגּוֹל וְהָפָא אֶלֶף בְּחֶטֶף סִגּוֹל וְהָיוּ
17 בְּקֶמֶץ כְּמוֹ תַּאֲמָרָנָה וּמָהם שֶׁהָיוּ בְּחֹלֶם כְּמוֹ תַּאֲסוּפָנָה וּמָהם נָחִי
18 הָפָא יוֹד שֶׁהָיוּ בְּצָרִי מוֹרֶת רֵיחַ וְהָיוּ בְּפֶתַח כְּמוֹ תִּלְכָּנָה וּמָהם
19 שֶׁהָיוּ וְהָיוּ בְּצָרִי כְּמוֹ תִּשְׁכָּנָה :

וּמָהם

20 וְשֶׁהָיוּ בְּקֶמֶץ וְהָיוּ הָרִאשׁוֹנָה בְּחֹלֶם כְּמוֹ
21 תַּבְּאֵנָה וּלְפַעֲמִים בְּהַפְסֵק הָיוּ בְּשׂוֹא וְהָיוּ
22 בְּצָרִי כְּמוֹ תַּבְּאֵינָה וּמָהם שֶׁהָיוּ בְּצָרִי וְהָיוּ הָרִאשׁוֹנָה בְּחֹלֶם כְּמוֹ
23 תַּבְּוֹשָׁנָה וּמָהם הָלָמֶד אֶלֶף יֵשׁ שֶׁהָיוּ בְּחֶרֶק וְהָפָא בְּשׂוֹא וְהָיוּ בְּצָרִי
24 כְּמוֹ תַּמְצָאָנָה תַּקְרָאָנָה וּמָהם הָפָא אֶלֶף וְהָיוּ הָלָמֶד הָיוּ בְּחֹלֶם
25 וְהָיוּ בְּצָרִי כְּמוֹ תַּאֲבָנָה הָיוּ כָּל הַמְּשִׁתָּנִּים שֶׁמָּנָה תִּלְכָּנָה תִּרְשָׁנָה
26 תִּשְׁכָּנָה תַּבְּאֵנָה תַּבְּאֵינָה תַּבְּוֹשָׁנָה תַּמְצָאָנָה תַּאֲבָנָה הָיוּ כָּל
27 הַשְּׁלָמִים וְהַמְּשִׁתָּנִּים מָהם בְּרִבְעָה עָשָׂר שָׁשׁ בְּשָׁלְמִים וְשִׁמְנָה
28 בְּמִשְׁתָּנִּים הָיוּ בְּאֶרְצוֹת הַפְּעֻלִּים בְּכִנּוֹן הַקֵּל בְּשִׁנּוּיָהֶם
29 לְמִנְיָהֶם אֶף כִּי יוֹדַע אֲנִי כִי יִמָּצְאוּ רַבִּים זוּלָּת אֵלֶּה אֲבָל מִה שֶׁזָּכְרָנוּ
יִסְפִּיק

וּמָהשְׁנִי

בעתיד הקל

1 רמ'שונות מן השלמים האברו האברו האברו תאברו תאברו תאברו
 2 תאחזון תאחזון תאחזון תאחזון תאחזון תאחזון תאחזון תאחזון
 3 תחינו תקושון תאוו תאפו תכפו תחזו תצאו תתנו תטו אלה הן
 4 שלשים ואחת צורות הנכתלרבו השוה לזכרים ולנקבות שבע בשלמים
 5 ועשרים וארבע משונות מהן ואולם ברצוי הזכרים הנסתרים בשלמים
 6 הן צורות הרבו לנכח מלבד שתומר התו המורה הנכח ביוז המורה
 7 הסתר וכן גם בנחים ובחסרים ובכפולים ולכן אין להאריך באלה
 8 ואמנם הנסתר לנכח היחידה ברב הענינים יבא כמו הנכח בזכר
 9 ויחיד נכח הנקבה בתוספת יוד בסוף וזה בדרכים שונים כי לפעמים
 10 תבא עין חשרש בשוא כמו תשכחי שהתו הנוספת ולמד חשרש
 11 בחרק ופא חשרש והעין בשוא וכשהפא אות גרזנית תבא בפרח
 12 כמו תאספי ופעם שרהעין בחטף קמץ כמו תשחרי ומאלו שיהומר
 13 בהם בהפסק הקמץ בחלם ופעם בשורק משל הראשון תשקוטי ת
 14 תחשוכי ומשל השני תעבורי ובכלל אשר העין בהם בשוא יבאו בקמץ
 15 בהפסק כמו תלבשי ואלו לפעמים נמצאו בתוספת נון כמו תרדקין
 16 ואשר הם בחטף קמץ ישובו בחלם בהפסק כמו שאמרנו הנה כלל
 17 צורות הנכח לנכבה היחידה חמש תשכחי תאספי תשחרי תשקוטי
 18 תעבורי ובנחים בנחי הפא אלף מהם שהתו בחלם והפא נחה והעין
 19 בשוא כמו תאמרי ומהם שהתו בשוא והאלף בצרי והעין בחטף פתח
 20 כמו תאחבו ומהם שהתו בחלם והאלף נחה והעין בצרי כמו תאחזי
 12 ובנחי הפא יוד מהם שהתו בשורק ורהעין בשוא כמו תלכי
 22 ומחשניים יש שהתו בקמץ והאות הראשונה בשורק כמו תגורי ומהם
 23 שהאות הראשונה בחלם כמו תרושי
 24 **ובנחי** הלמד הא מהם שהתו בשוא והפא אלף בפתח
 25 כמו תאוי ומהם שהתו בחרק ורהפא בשוא כמו
 2 תבני ומהם שהתו בחלם והעין בחרק כמו תאבי ובכלל אין להפריש
 27 בין רב הרבים לנכח ובין היחידה לנכח אלא שתלמד חשרש ברבו
 28 בשורק מושך וו ובחידה בחרק מושך יוד כמו תתנו תתני הרי כלל
 29 אלה שזכרנו עשרה תאמרי תאחבי תאחזי תוכלי תלכי תגורי תרושי

תארי

De futuro leuis .

תשכרו: & de illis sunt cum kamecz vt תחלו: & de illis sunt
 quæ ueniet aliqn cū holem: ² & aliqn cū sciurek hayn vt תשכרו
 תשכרו. Et sic uenient cū additiōe nun absq³ mutatiōe ut תשמעון
 תשמעון: quoz pe est cū sceua. & de illis sunt quoz hayn est cum
 kamecz ⁴ in pausa ut תשכנו & cætera: hæ sunt formæ perfectoz
 septem: ⁵ תשמרו. Et in quiescentibus: in quiescētibus pe aleph de illis sunt quoz tau
 est cum holem: & hayn cū sceua ⁷ vt תאכרו. Et in pausa cum ceri
 תאכרו: & aliqn uenerūt ⁸ cū additiōe nun תאכרו. & de illis sunt
 quoz tau ē cū seghol & aleph cū rapiēte seghol: & hayn ⁹ cū ka
 mecz vt תאכרו. & de illis sūt quoz tau ē cū holē: & hayn cū ceri
 ut תאחזו: & aliqn ¹⁰ uenit cū additiōe nun תאחזו: & sic תשכנו. Et
 de quiescētibus pe yod sunt quoz uenit tau ¹¹ cū ceri: & hayn cū
 holē ut תאחזו. & de illis sūt quoz tau est cū hirek: & hayn cū ka
 mecz ut תיבשו: ¹² & de illis sūt quorū tau ē cū ceri: & hayn cū sce
 ua ut תרעו: & aliqn cū additiōe ¹³ nun ut תרעון. & de illis sūt quoz
 tau ē cū sceua: & yod cū kamecz: & hayn cū seghol vt תחלו: ¹⁴ &
 de illis sunt quoz tau est cū hirek & hayn cū pathah ut תישבו. &
 de illis sunt quoz tau est ¹⁵ cū sciurek: & hayn cū sceua ut תוכלו.
¹⁶ Et in binariis de illis sunt quorum tau est cum kamecz: &
 littera prima cum holem ut תבאו: ¹⁷ Et de illis sunt quorū tau
 est cum kamecz: & littera prima ¹⁸ cū sciurek: & similiter scda
 ut תכלו. & de illis sunt quorum tau est cū kamecz: & lra prima
¹⁹ cum hirek trahente ut תרינו. & de illis sunt quoz tau est cum
 sceua: & littera prima cum holem: ²⁰ & vltima cum sciurek cū
 additione nun in vltimo vt תקישן. Et in quiescentibus lamed
 he ²¹ de illis sunt quoz tau cum sceua: & littera prima cum pa
 thah ut תאור. & de illis sunt quorū ueniet ²² tau cum holem cū
 quiete aleph quæ est littera prima vt תאפו. & de illis ²³ sunt quo
 rum tau est cum hirek: & littera prima est cum sceua vt תכרו.
 & de illis sunt quorum tau est cum seghol: ²⁴ & littera prima q̄
 est gutturalis cum rapiente seghol ut תחזו. Et de quiescētibus
 pe ²⁵ yod & lammed aleph sunt quorum tau est cum ceri ad si
 gnificandum defectum yod radice: & hayn ²⁶ est cum sceua:
 vt תצאו. Et de defectiuis extremitatum sunt quorum tau est
 cum hirek: & pe deficit: ²⁷ & hayn est cum sceua & daghes ad
 significandum defectum ut תתנו. ²⁸ Et de defectiuis pe &
 quiescentibus lammed sunt quorum tau est cum kamecz: &
 hayn cum sciurek ²⁹ vt תשו: hæ sunt vigintiquatuor formæ
 ii z
 differentes

1 תעבדו ומיהם בקמץ כמו תשכבו תנחלו ומיהם שיבאו פעם בחלם
2 ופעם בשורק והעין כמו תשפוטו תשפוטו וכן יבאו בתוספת נון בלי
3 שנוי בגון תשמעון תשמרון שהפא בשוא ומיהם שהעין בקמץ ב
4 בהפסק כמו תשכבון וזולתו אלה הן צורות השלמים שבע השמרון
5 תעבדו תשמדו תנחלו תשפוטו תשמעון תשכבון :

ובנחים

6 בנחי הפא אלה מהם שהתו בחלם והעין בשוא
7 כמו תאבדו ובהפסק בצרי תאבדו ולפעמים באו
8 בתוספת נון תאבדון ומיהם שהתו בסגול והאף בחטף סגול והעין
9 בקמץ כמו תאבדו ומיהם שהתו בחלם והעין בצרי כמו תאבדו ולפעמים
10 בא בתוספת נון תאבדון וכן תשכבון ומנחי הפא יור יש שתבא התו
11 בצרי והעין בחלם כמו תאבדו ומיהם שהתו בחרק והעין בקמץ כמו
12 תיבשו ומיהם שהתו בצרי והעין בשוא כמו תדעו ולפעמים בתוספת
13 נון כמו תדעון ומיהם שהתו בשוא ודיויד בקמץ והעין בסגול כמו
14 תיחלו ומיהם שהתו בחרק והעין בפתח כמו תיטבו ומיהם שהתו
15 בשורק והעין בשוא כמו תוכדו :

ובשניים

16 מהם שהתו בקמץ והאות הראשונה בחלם כמו
17 תבאו ומיהם שהתו בקמץ והאות הראשונה
18 בשורק וכן השניה כמו תבאו ומיהם שהתו בקמץ והאות הראשונה
19 בחירק מושך כמו תחינו ומיהם שהתו בשוא והאות הראשונה בחלם
20 והאחרונה בשורק בתוספת נון בסוף כמו תקושון ובנחי תלמד הא
21 מהם שהתו בשוא והאות הראשונה בפתח כמו תאוו ומיהם שתבא
22 דתו בחלם בנח האף שהיא דהאות הראשונה כמו תאפו ומיהם
23 שהתו בחרק והאות הראשונה בשוא כמו תבכו ומיהם שהתו בסגול
24 והאות הראשונה שהיא גרונית בחטף סגול כמו תחזו : ומנחי הפא
25 יור ותלמד אלה יש שהתו בצרי להורות חסרון היור תשרשית והעין
26 בשוא כמו תצאו : ומחסרי הקצוות יש שהתו בחרק והפא חסרת
27 והעין בשוא ורגש להורות על החסרון כמו תחננו :

ומחסרי

28 הפא ונחי תלמד יש שהתו בקמץ והעין בשורק
29 כמו תטו אלה הן הארבע ועשרים צורות ח

המשונות

ומעתה

1 נבאר הרבוי למדברים בעדם ונאמר כי רנון
2 נוספת בראש סימן לרבים המדברים בעדם תבא
3 בשני דרכים לפעמים בחרק ולפעמים בפתח ולפעמים בחלם ובאות
4 גרזנית הפא בחטף פתח נכרות נשמע נערוך נעשה וכן בתוספת
5 הא נרדוף נרדפה בתמורת החלם גל שוא נשמעה בתמורת ה
6 חפתח אל שוא ובאות גרזנית בחטף פתח כמו נשאלה חרי צורות
7 השלמים שש נכרות נשמע נערוך נעשה נרדפה נשאלה :

ובנחים

8 בנחי הפא אלף מהם שהנון בחלם והעין בפתח
9 כמו נאמר ומהם שהעין בצרי כמו נאבר ומהם
10 שהפא בחטף סגול ורנון בסגול והעין בקמץ כמו נגהב ומהם
11 שהעין בחלם כמו נאזור :

ובנחי

12 הפא יוד מהם שהנון בצרי והעין בפתח כמו
13 נדע ומהם שהנון בשוא והיוד בקמץ והלמד
14 השרש בסגול כמו ניחל ומהם שהיוד בחרק והעין בפתח כמו ניטב
15 ומהם שהנון בשורק והעין בקמץ כמו נוכל ומהם שהנון ורעין
16 בצרי כמו גלך ולפעמים באה העין בשוא והלמד בקמץ ובתוספת
17 הא בסוף כמו גלכה ומהם שהנון בחרק והעין בקמץ כמו נירש :
18 ובשניים מהם שהנון בקמץ והעין בחלם כמו נבא ולפעמים בתוספת
19 ריא ובקמץ הלמד כמו נבאח ומהם חנון בקמץ והפא בשורק כמו
20 נקום ומהם שהנון בצרי והפא בחלם כמו נכוש ומהם שהנון בסגול
21 והפא בחטף סגול והנון שבאמצע בקמץ כמו יחור וכן הלמד הא
22 מהם שהנון בחרק והפא בשוא והעין בסגול כמו נכנה ומהם שהנון
23 בחלם והעין בסגול כמו נאבה חרי כל המשתנים שמנה עשר נאמר
24 נאבר נאחב נאזור נדע ניחל ניטב נוכל גלך גלכה נירש נבא נבארה
25 נקום נכוש נחור נכנה נאבה חרי כל צורות המדברים בעדם ארבע
26 ועשרים שש בשלמים ושמנה עשרה במשתנים מהם :

ובנכח

27 רבוי השלמים תבא רתו בחרק והפא והעין
28 בשוא כמו תשמרו ומהם שהתו והפא בפתח
29 והעין בשוא כמו תעברו ובהפסק ובאו בחלם רעין כמו תשמרו

Et hinc exponemus pluralitatē pro loquētibz per se : & dicemus q; nun² addita in capite signum pro pluribus loquentibus per se ueniet duobus modis: aliquñ cum hirek : & aliquñ cū pathah : & aliquando cum holem & cum littera⁴ gutturali: pe est cum rapiente pathah נעשה נערוך נעשה : & sic cum additione⁵ he נעשה נערוך נעשה cōmutatione holem in sceua נעשה נערוך נעשה pathah in sceua. Et cū lfa gutturali cū rapiēte pathah ut נעשה. Sicq; formæ⁷ perfectōz sunt sex נעשה נערוך נעשה נעשה נעשה נעשה. Et in quiescētibz⁸ in quiescētibus pe aleph de illis sunt quoz nun est cum holem: & hayn cū pathah⁹ ut נאמר. & de illis sunt quorū hayn est cum ceri ut נאמר. & de illis sunt¹⁰ quorum pe est cum rapiēte seghol: & nun cū seghol: & hayn cum kamecz ut נאמר. & de illis sunt¹¹ quoz hayn est cū holem ut נאמר. Et in quiescētibus pe yod de illis sunt quoz nun est cum ceri: & hayn cū pathah ut נרע. & de illis sunt quorum nun est cum sceua: & yod cum kamecz: & lamed¹⁴ radicis cum seghol ut ניהל. & de illis sunt quoz yod est cum hirek: & hayn cum pathah ut נישב. & de illis sunt quoz nun est cū sciurek: & hayn cum kamecz ut נוכל. & de illis sunt quorū nun & hayn est¹⁶ cum ceri ut נלך: & aliquādo uenit hayn cū sceua: & lamed cum kamecz: & cum additiōe¹⁷ he in ultimo ut נלכה. & de illis sunt quorum nun est cum hirek: & hayn cum kamecz ut נירש. Et in binariis de illis sūt quoz nun est cum kamecz: & hayn cū holē ut נבא: & aliquñ cū additione¹⁹ he & cū kamecz lamed ut נבאה. & de illis nun est cū kamecz: & pe cū sciurek ut נקום. & de illis sunt quoz nun est cū ceri: & pe cū holem ut נבוש. Et de illis sunt quoz nun est cū seghol: & pe cū rapiēte seghol: & vau q̄ est i medio cū kamecz ut ניהור. Et in quiescētibz²² lamed he²² de illis sunt quoz nun est cum hirek: & pe cū sceua: & hayn cum seghol ut נבנה. & de illis sunt quorum nun²³ est cū holem: & hayn cū seghol ut נאבה. Sicq; oīa differētia sunt decē & octo נאמר נאבה נארוך נרע ניהל נישב נוכל נלך נלכה נירש נבא נבאה נקום נבוש ניהור. Sicq; omnes formæ loquentiū per se sunt viginti quatuor: ²⁶ sex in perfectis: & decem & octo in differētibz ab illis. Et in præsētia pluralitatis perfectōrum ueniet tau cum hirek: & pe & hayn²⁸ cum sceua ut תשמרו. & de illis sunt quoz tau & pe sunt cum pathah: ²⁹ & hayn cum sceua ut תעברו: & in pausa uenient cum holem hayn ut תעבורו

De futuro leuis .

& pe cum kamecz & hayn cum ceri vt יכרך . & de illis sunt quorum ueniet yod cum holem : & hayn² cum pathah : & in pausa cum kamecz aut cum ceri vt יאכל יאכל יאכל : ecce tibi formæ³ perfectæ quas numerauimus יגדל יאנף ישמע ימלך ישכן יכרך יאכל יאכל יאכל⁴ .
¶ Et in quiescētibus yod est cum ceri : & pe quiescēte : & hayn cum holem ut יאות⁵ . & de illis sunt quorum yod est cum ceri : & hayn cum kamecz vt ידע . & de illis sunt⁷ quorū ueniet yod cum sceua : & pe cum kamecz : & hayn cū seghol ut ייחל : & aliquando uenit⁸ cum defectu yod vnus : & dicent יחל . & de illis sunt quorum yod est cum hirek : & hayn cum pathah ut ישב⁹ . & de illis sunt quorum yod est cum sciurek : & hayn cum kamecz ut יוכל¹⁰ . & de illis sunt quorum est yod & hayn¹⁰ cum ceri vt ילך . & de illis sunt quorum yod uenit cum hirek aliquando : & aliquādo cum ceri & hayn¹¹ cum seghol ut יצר יצר . & de illis sunt quorum aliquando ueniet yod cum hirek : & aliquando¹² cum ceri vt יקר יקר .
¶ Et in binariis quiescentibus hayn uau de illis sunt quorū yod est cum kamecz : & pe cum sciurek ut יקום¹⁴ . & de illis sunt quorū yod est cum kamecz : & hayn est cum holem ut יבא¹⁵ . & de illis sunt quorum yod est cū seghol : & pe est littera gutturalis cum rapiēte seghol : & hayn cum kamecz ut יחור¹⁶ .
¶ Et in quiescētibus lamed he de illis sunt quorum yod est cum hirek : & pe cum sceua : & hayn¹⁸ cum seghol ut יבנה . & de illis sunt quorum yod est cum holem : & hayn cum seghol¹⁹ ut יאבה . & de illis sunt quorum yod est cum pathah : & pe gutturalis cum rapiēte pathah : & hayn²⁰ cum seghol ut יעשה : & aliquando uenit cum defectu lammed he : & totum illud est cum pathah ut יעש²¹ : & aliquādo uenit totum cum ceri ut יצא : sicq; sūma oīum differētiū a perfectis sunt²² decem & octo יאות ידע יחל יוכל ילך יצר יצר יקר יקר יבא²³ יחור יבנה יאבה יעשה יעש יצא . Sicq; totum futurū singl'e absens est viginti²⁴ & sex formatū .
¶ Et pro præsētia foemina ueniet cum additione yod in fine & tau in capite : & hayn²⁶ cum sceua uel cum rapiēte : ipsa existente gutturali quando ipsa non est in masculino²⁷ cum holem aut cum sciurek : quia tunc non mutabitur ut תאכר תאכר²⁸ תקומי תבאי תאכר²⁸ : & pter hæc alia : & ipsa absens affimulatur sua lingua præsētiæ²⁹ masculi scdm omnes suas res singillatim ,

¶ Et hinc

בעתיד הקל

1 והפא בקמץ והעין בצרי כמו יברך ומתם שתבא היוד בחלם והעין
2 בפתח ובחפסק בקמץ או בצרי כמו יאכל יאכל וכל הרי לך צורות
3 השלמים אשר מנינו יגדל יאנף ישמע ימלך ישבן יברך יאכל יאכל
4 יאכל

ובנחים

5 היוד בצרי והפא נחה והעין בחלם כמו יאור
6 ומתם שתיוד בצרי והעין בקמץ כמו ידע ומתם
7 שתבא היוד בשוא והפא בקמץ והעין בסגול כמו ייחל ולפעמים בא
8 בתסרון יוד אחת ויאמרו יחל ומתם שתיוד בחרק והעין בפתח כמו
9 יטב ומתם שתיוד בשורק והעין בקמץ כמו יוכל ומתם שתיוד והעין
10 בצרי כמו ילך ומתם שתיוד בא בחרק ולפעמים ופעמים בצרי והעין
11 בסגול כמו יצר יצר ומתם שלפעמים תבא היוד בחרק ולפעמים
12 בצרי כמו יקר יקר

ובשניים

13 נחי העין ומתם שתיוד בקמץ והפא בשורק כמו
14 יקום ומתם שתיוד בקמץ והעין בחלם כמו יבא
15 ומתם שתיוד בסגול והפא אות גרזנית בחטף סגול והעין בקמץ כמו
16 יחור

ובנחי

17 הלימד הא מתם שתיוד בחרק והפא בשוא והעין
18 בסגול כמו יבנה ומתם שתיוד בחלם והעין בסגול
19 כמו יאבר ומתם שתיוד בפתח והפא גרזנית בחטף פתח והעין
20 בסגול כמו יעשה ולפעמים בא בתסרון הלימד הא וכלו בפתח כמו
21 יעש ולפעמים בא כלו בצרי כמו יצא הרי סך כל המשתנים מהשלמים
22 שמנה עשר יאות ידע ייחל יחל יוכל ילך ייצר יצר יקר יקום יבא
23 יחור יבנה יאבה יעשה יעש יצא הרי כל היעתידי יחור נסתר עשרים
24 ושש צורות

ולנכח

25 לנקבה יבא בתוספת יוד בסוף ותו בראש והעין
26 בשוא או בחטף בהיותה גרזנית כשאיננה בזכר
27 בחלם או בשורק כי אז לא תשתנה כמו תאמרי תאחרי תוכלי תשמרי
28 תקומי תבאי תאבי וזולת אלה והנסתרות תדמה בלשונה לנכח
29 תזכר בכל עניניו אחד לאחד

ומעתה

בעתיד הקל

1 יוֹד חֶסֶד וְהַעֲיֵן בְּפֶתַח כְּמוֹ תוֹכֵל וּמֵהֶם שְׁתַּבָּא הָמוֹ וְהַעֲיֵן בְּצָרֵי כְמוֹ
2 תֵּלֶךְ וּמֵהֶם שְׁתַּבָּא בְּחֶרֶק מוֹשֵׁךְ אֹז בְּצָרֵי וְהַעֲיֵן בְּסִגּוֹל כְּמוֹ תֵּיכָר אֹז
3 תֵּצֵר וּמֵהֶם שְׁתוֹ הַנֶּכֶח בְּחֶלֶם וְעֵינֵי הַשָּׁרֵשׁ בְּקִמְצָן כְּמוֹ הוֹתֵר וּבְשָׁנִים
4 מֵהֶם שְׁתַּבָּא הָמוֹ בְּקִמְצָן וְהָאוֹת הָרֵאשׁוֹנָה בְּחֶלֶם כְּמוֹ תֵּבָא וּמֵהֶם
5 שְׁתַּבָּא הָאוֹת הָרֵאשׁוֹנָה בְּשׁוֹרֵק כְּמוֹ תֵּבָא תֵּרוֹם וּמֵהֶם שְׁתַּבָּא הָמוֹ
6 בְּשׁוֹא וְהָאוֹת הָרֵאשׁוֹנָה בְּחֶלֶם וְהַשְׁנִיָּה תֵּבָא בְּצָרֵי כְמוֹ הַצֹּדֵר ת
7 תִּמְזַחַת תִּשְׁוֹבֵבֵן הוּא אֲדַעַת רַב הַמִּדְקָקִים הַקְּדֻמוֹנִים אֲבָל לְפִידְעִתִּי
8 הֵם מִן הַכְּפוּלִים לִמְד מִבְּנֵי פוֹעֵל מְרֻבָּע וְכֵן תִּקְוֶנָה אֲבָל הָמוֹ אִירֵן
9 מִן הַקֵּל הוּא תִּצּוֹר תִּמּוֹת תִּשׁוּב עַל מִשְׁקָל תֵּבָא תִּקּוֹם וּבְנִתִי הַלְמוֹד
10 הֵא מֵהֶם שְׁתַּבָּא בְּחֶרֶק וְהָפֵא בְּשׁוֹא וְהַעֲיֵן בְּסִגּוֹל כְּמוֹ תִּשְׁעָה תִּפְדֵּר
11 וּמֵהֶם בְּנִתִי הָפֵא אֶלֶף וְהַלְמוֹד הֵא שְׁתַּבָּא הָמוֹ בְּחֶלֶם וְהַעֲיֵן בְּצָרֵי כְמוֹ
12 תֵּאֲבָה :

ובכפולי

13 הַעֲיֵן בְּלִי נֶחֱמֵהֶם שְׁתַּבָּא הָמוֹ בְּקִמְצָן וְהָפֵא בְּחֶלֶם
14 וְתַחֲסֵר אוֹת הַכְּפֹל כְּמוֹ תֵּאֲזוֹר וּמֵהֶם שְׁתַּבָּא בְּחֶרֶק
15 וְעֵינֵי הַשָּׁרֵשׁ בְּפֶתַח וְדָגֵשׁ כְּמוֹ תִּידֵד וּמֵהֶם שְׁתַּבָּא בְּחֶרֶק וְהָפֵא בְּחֶלֶם
16 וְדָגֵשׁ וְתַחֲסֵר לִמְד הַכְּפֹל כְּמוֹ תִּיסוֹב הָרִי כֹל הַצּוּרוֹת הַמִּשְׁתַּנּוֹת מִן
17 הַשְּׁלֵמִים עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ תֵּאֲמֵר תֵּאֲזוֹר תִּחַד תֵּאֲהֵב תֵּאֲחֵר תֵּאֲחֵר
18 תֵּאֲחֵל תֵּאֲשֵׁם תִּיבֵשׁ תִּיבֵשׁ תִּיטֵב תוֹכֵל תֵּיכָר תֵּצֵר תֵּלֶךְ תוֹרֵר תֵּבָא
19 תֵּבָא תִּצּוֹדֵר תִּשְׁעָה תֵּאֲבָה תֵּאֲזוֹר תִּידֵד תִּיסוֹב הָרִי כֹל צוּרוֹת הַנֶּכֶח
20 לְזִכֵּר שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ שִׁבְעַת לְשִׁלְמִים וְעֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ נִזְטוֹת מִהֵן :

ולנסתר

21 הַיִּחִיד הַזִּכֵּר בְּשִׁלְמִים תִּחִינֵה שְׁמִנָה צוּרוֹת
22 הָרֵאשׁוֹנָה יוֹד תִּנְסַתֵּר הַעֲיֵן בְּחֶרֶק וְהָפֵא בְּשׁוֹא
23 וְהַעֲיֵן בְּפֶתַח כְּמוֹ יִגְדֵל וּבְחֶפְסֵק הַעֲיֵן בְּקִמְצָן : הַשְּׁנִית בְּשִׁתְּהִיפֵא
24 הַפֵּעַל אוֹת גְּרוֹנִית אֹז יוֹד תֵּבָא בְּסִגּוֹל וְהָפֵא הַשָּׁרֵשׁ בְּחֶסֶף סִגּוֹל כְּמוֹ
25 יִכְנֹף וּמֵהֶם בְּקִמְצָן בְּלִי הַפֶּסֶק כְּמוֹ יִשְׁמַע וּיְכַשֵּׁר רַחֲשִׁי שִׁירָה שְׁתַּבָּא
26 עֵינֵי הַשָּׁרֵשׁ בְּחֶלֶם כְּמוֹ יִמְלֹךְ יִמְכּוֹר וּבְסִמּוֹךְ יִתְחַפֵּךְ הַחֶלֶם אֶל קִמְצָן
27 מֵלֵא פוֹם כְּמוֹ יִמְלֹךְ מֶלֶךְ יִשְׁכֵּן בְּטַח וּלְפָעִמִּים תִּרְחֹמוֹךְ הַיּוֹד בְּגַעֲיָה
28 לְחֹזֶק הַחֲטִיפָה כְּמוֹ יִשְׁמֵר צֶאֱתֶךְ אֲבָל כְּשִׁיסְמֶךְ וּבָאוֹת הַעֲיֵן יִהְיֶה
29 טַעַם מוֹשֵׁךְ אֹז הַעֲיֵן בְּחֶלֶם כְּמוֹ יִגְנוֹב וּמֵהֶם שְׁתַּבָּא הַיּוֹד בְּשׁוֹא
וְהָפֵא

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.42

De futuro leuīs.

tringitaduā. Et hæ sunt illæ אחר אספה אסתר
²אחל אחות ארע ארעה אוכל אלך אלה איעץ איעצה אצק אצר אצור אשב
 Sicut, אבא אכאה אגיל אגילה אגור אחורה אקון אכנה אעשה אובה אירא אמר
 sūma perfectō & quiescētū & defectiuor & duplicium que
 sunt fm iudicium prædictorū sunt quadraginta & vna figura.
C Et pro pñtia ad secūdū ueniet additio tau in capite ad si-
 gnificādum pñtiam⁷ pro masculo & p fœmina: & punctua-
 bitur cum hirek ut plurimū: & ideo⁸ in pfectis ueniet septem
 modis. Priō quia ueniet tau cū hirek: & pe⁹ cū sceua: & hayn
 cum pathah vt תשכב. Et secūdo q̄ ueniat hayn cum holem ut
¹⁰תשמור. Et tertio q̄ sit tau cum holem: & hayn cum pathah ut
 תאכל. Et in pausa¹¹ uenient formæ aliæ: quia quando hayn est
 cū holem ī pausa: in cōtinuo ueniet cū kamecz¹² pleni oris ut
 תברך: & quorum hayn est cum pathah: & tau cum holem in
 pausa:¹³ in cōtinuo ueniet hayn cum ceri vt תאכל תאכל. Et quā-
 do pe radicis est gutturalis ueniet¹⁴ tau cum seghol: & pe cum
 rapiente seghol: & hayn cum pathah ut תדרש. Et ex illis sunt
 quorum tau¹⁵ est cum sceua: & pe cum kamecz: & hayn cū ceri
 vt תברך. Sicut formę perfectorū sunt septem¹⁶ תשכב תשמור תאכל.
C Et in quiescētibus: in qescētibus pe
 aleph de illis sunt quorū pe est cum holem: & hayn cū pathah
¹⁸ut תאמר: & aliquando in pausa est cum ceri: & in cōuerfione
¹⁹futuri in prætēritū est cum seghol vt תאמר ותאמר: & in pausa
 uenit correpte:²⁰ & in conuerfione venit producte. Et de illis
 sunt quorum tau est cum seghol & aleph etiam: & hayn cū ka-
 mecz²¹ vt תאדב. Et de illis sunt quorū tau est cū sceua: & aleph
 & hayn cum pathah ut תאמר. ²²Et aliqñ ueniet hayn cum ceri
 vt תאמר simile perfectis scdm pondus תמר. ²³Et de illis sunt
 quorū ueniet aleph qescens: & tau cū kamecz: & hayn cum se-
 ghol vt תאצל. Et de illis sunt²⁴ quorū aleph est quiescens: & tau
 cū seghol: & aleph cū rapiēte seghol: & hayn cū kamecz vt²⁵
 תאכל. Et de illis sunt quorū tau in quiescētibus yod: pe est
 cū ceri & deficit pe:²⁶ & hayn est cū holem: & tau est addita in
 ultio: vt תאות. Et de illis sūt quorū tau est cū hirek:²⁷ & hayn cū
 kamecz ut תיכש: & aliqñ pe yod mouet: & ueniet rau cū sceua:
²⁸& pe yod cū pathah: & hayn cum ceri vt תיכש. Et de illis sunt
 quorū tau est cū hirek: & yod²⁹ quiescit: & hayn est cū pathah
 vt תגיע. Et de illis sunt quorū ueniet tau cum sciurek: & pe
 yod

בעתיד הקל

275

1 טלשים ושתים ואלה הן אומר תאמר אהב אותו אחר אספה אסור
 2 באור אאות אדע אדעה אוכל אלך אלכה איעץ איעצה אעק אעקר
 3 באצור באשב אבא אבאה אגיל אגילה אגור אגורה אקובן אקנה
 4 באעשה אובה אירא אטת הרי סך השלמים והנחמים והתסרים
 5 והכפולים אשר הם כמשפט הנזכרים ארבעים ואחת צורות :
 6 **ולנוכח** לשני יבא תוספת תו בראש להורות על הנכח
 7 לזכר ולנקבה ותנקד בחרק על הרב ולזה
 8 בשלמים תבא בשבעה דרכים הראשון שתבא התו בחרק והפא
 9 בשוא והעין בפתח כמו תשכב ותשני שתבא העין בחולם כמו
 10 תשמור והשלשי שתהיה התו בחולם והעין בפתח כמו תאכל ובהפסק
 11 תבאנה צורות אחרות כי בשנהעין בחולם בהפסק בסמוד תבא בקמץ
 12 מלא פום כמו תכרת לך ואשר העין בפתח והתו בחולם בהפסק
 13 בסמוד תבא העין בצרי כמו תאכל תאכל וכשפא תשרש גרזנית תבא
 14 התו בסגול והפא בחטף סגול והעין בפתח כמו תחרש ומתם שהתו
 15 בשוא והפא בקמץ והעין בצרי כמו תברך חרי צורות השלמים שבע
 16 תשכב תשמור תאכל תכרת תאכל תחרש תברך :
 17 **ובנחים** בנחי הפא אלף מתם שתפא בחולם והעין בפתח
 18 כמו תאמר ופעמים בהפסק היא בצרי ובהתחפך
 19 העתיד לעבר היא בסגול כמו תאמר ותאמר ובהפסק בא מלרע
 20 ובהתחפך בא מלעיל ומתם שהתו בסגול והאלף גם כן והעין בקמץ
 21 כמו תיאהב ומתם שהתו בשוא והאלף והעין בפתח כמו תאמר
 22 ולפעמים תבא העין בצרי כמו תאמר דומה לשלמים על משקל תמחר
 23 ומתם שתבא האלף נחה והתו בקמץ והעין בסגול כמו תאצל ומתם
 24 שהאלף נחה והתו בסגול ורהאלף בחטף סגול ורהעין בקמץ כמו
 25 תאכל תאשם ומתם שהתו בנחי היוד פא בצרי וחסר הפא וה
 26 והעין בחולם ותו נוספת באחרונה כמו תאות ומתם שהתו בחרק
 27 ורהעין בקמץ כמו תיבש ולפעמים הפא יוד נעה ותבא התו בשוא
 28 והפא יוד בפתח והעין בצרי כמו תיבש ומתם שהתו בחרק ורהיוד
 29 נחה והעין בפתח כמו תיגע תיטב ומתם שתבא התו בשורק והפא

יוד

בעתיד הקל

1 בסגול והעין בחטף סגול. ונמצא בזה עוד צורה תשיעית שבה
 2 הסגול מקום קמץ כמו בקראת כמו ידשנה בכל אלה האות הנעת
 3 הקודמת להא היא בסגול הרי כל הצורות למדבר בעדו ליחיד תשע
 4 צורות ארץ אסלח אצרוף אחפץ אקראה אשמרה אהתקד
 5 אעלוזה ונבחים בנתי הפא אלף. אלף האיתן תבא בולם והעין
 6 בפתח כמו אמר ולפעמים בצרי כמו אמריה תאמר ומהם שתחסר
 7 בס אלף השרש ותבא נבלעת באלף האיתן והיא בצרי והעין בקמץ
 8 כמו אהב ומהם שהאלף בולם כמו אוהז ומהם שהאלף בצרי והעין
 9 בפתח כמו אחר ומהם שהאלף בולם והא נוספת באחרונה כמו אכלה
 10 אספה ומהם שהאלף האיתן בסגול ואלף השרש בחטף סגול כמו
 11 אאסור ונבחי הפא יוד יש שהאלף בולם כמו אואל ומהם שהעין
 12 אלף ותבא אלף האיתן בסגול ואלף השרש בולם כמו אאות ומהם
 13 שהאלף בצרי והעין השרש בפתח כמו אדע ולפעמים בא בתוספת
 14 הא כמו אדעת ומהם שהאלף בשורק והעין בפתח כמו אוכל ומהם
 15 שהאלף והעין יחד בצרי כמו אלך ולפעמים בא בתוספת הא ובשוא
 16 והעין כמו אלה ומהם שתבא האלף בחירק מושך הפא יוד והעין
 17 בקמץ כמו איעץ ולפעמים בתוספת הא כמו איעצה ומהם שהאלף
 18 בסגול והעין בקמץ ורגש כמו אעץ ומהם שהעין פעם בחטף קמץ
 19 ופעם בולם כמו אצר אצור ומהם שהאלף והעין בצרי כמו אשב
 20 ובשניים יש שהאלף בקמץ והפא בולם כמו אבא ולפעמים
 21 בא בתוספת הא כמו אבואה ומהם שהפא בחירק כמו אגיל ולפעמים
 22 בא בתוספת הא כמו אגילה ומהם שתבא הפא בשורק כמו אגור
 23 ומהם בתוספת הא כמו אחורה ומהם שהאלף בחטף פתח והפא
 24 בולם והלמד כפולה בסגול כמו אקונן ובנתי הלמד הא מהם שהאלף
 25 והעין בסגול והפא בשוא כמו אבנה וכשהפא האות גרזנית תבא
 26 בחטף סגול כמו אעשה ובנתי הפא אלף והלמד הא מהם שתבא
 27 האלף בולם והעין בסגול כמו אוכה ומהם שהאלף בחירק והעין
 28 בקמץ כמו אירא ובחסרי הפא ונחי הלמד הא האלף בקמץ
 29 והעין בסגול ורגש כמו אטה הרי כל הצורות המשובות מן השלמים
 שלשים

cum seghol: & hayn cum rapiente seghol. Et inueniunt hic iterum
 forma nona in qua est² seghol loco kamecz vt ירשנה sicut ירשנה
 in oibus his lra mota³ pcedēs he est cū seghol: sicq; oēs formę
 pro loquēte pp se pro singulari sunt nouem⁴ formę ארצות ארץ
 ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ. Et in quiescētibus:
 in qescētibus pe aleph: aleph איתן ueniet cū holem: & hayn⁵ cū
 pathah vt אובר: & aliqn cū ceri ut dicta sua תאבר. Et ex ipis sunt
 quibus deficit⁷ aleph radicis: & ueniet trāsglutita ī aleph איתן:
 & est cum ceri & hayn cū kamecz⁸ ארב. Et ex illis sunt quorū
 aleph est cum holem ut אוור, & ex illis quorū aleph est cum ceri
 & hayn⁹ cum pathah vt אוור, & ex illis quorū aleph est cum ho-
 lem: & est he addita in fine vt אברה¹⁰ אברה. & ex illis sunt quorū
 aleph איתן est cum seghol: & aleph radicis est cum rapiente se-
 ghol ut אסור¹¹. Et ex qescētibus pe yod sunt quorū aleph est cū
 holem ut אויל, & ex illis sunt quorū hayn¹² est aleph: & ueniet
 aleph איתן cum seghol: & aleph radicis cū holem vt אוות, & ex
 illis sunt¹³ quorū aleph cū ceri: & hayn radicis cum pathah vt
 ארע: & aliqn ueniet cum additione¹⁴ he ut ארעה, & ex illis sunt
 quorū aleph est cum sciurek: & hayn cum pathah ut אוכל, & ex
 illis sunt¹⁵ quorū aleph & hayn simul sunt cū ceri vt יאלך: & ali-
 quando uenit cum additione he: & cum sceua¹⁶ hayn ut אוכלה.
 & ex illis sunt quorū ueniet aleph cum hirek trahēte pe yod: &
 hayn¹⁷ cū kamecz vt איעץ: & aliqn cū additiōe he ut איעצה, & ex
 illis sunt quorū aleph¹⁸ est cū seghol: & hayn cū kamecz & da-
 ghesc ut אעק, & ex illis quorū hayn ē aliqn cū rapiēte kamecz:
¹⁹ & aliqn cū holē ut אער, אער, & ex illis sunt quorū aleph & hayn
 sūt cū ceri ut אשב²⁰. Et ī binariis sūt quorū aleph ē cū kamecz:
 & pe cū holē ut אבה: & aliqn²¹ uenit cū additiōe he vt אבהה, & ex
 illis sūt quorū pe ē cū hirek ut אגיל: & aliqn²² uenit cū additiōe
 he vt אגילה, & ex illis sūt quorū ueniet pe cū sciurek vt אגור²³: &
 ex illis sūt cū additiōe he vt אגורה, & de illis sūt quorū aleph est
 cū rapiēte pathah: & pe²⁴ cū holē: & lāmed repetita cū seghol
 vt אקק. Et ī quiescētib²⁵ lāmed he de illis sunt quorū aleph²⁶ &
 hayn sunt cū seghol: & pe cū sceua vt אבנה: & qñ pe est lra gut-
 turalis ueniet²⁷ cum rapiente seghol ut אעשה, Et in quiescenti-
 bus pe aleph & lāmed he de illis sunt quorū ueniet²⁸ aleph cū
 holem: & hayn cū seghol ut אובה, & de illis sūt quorū aleph est
 cū hirek: & hayn²⁹ cū kamecz ut אירא, Et in defectiuis pe & qe-
 scentibus lāmed he est aleph cū kamecz: ²⁹ & hayn cū seghol
 & daghesc vt אשה, Sicq; omnes formę differētes a pfectis sunt
 trigintaduę

De imperatiuo leui.

Et secunda est q̄ ueniat pe cum rapiente pathah: & hayn cum
holem: & lamed cum sceua: & nun¹ p̄cedens he cum kamecz
vt חורנה. Et tertia est q̄ ueniat pe cū sceua: & hayn³ cū holem:
& lamed cum sceua: & nun p̄cedens he cum kamecz vt ספורנה.
Et nō⁴ additæ he sunt duobus modis. Primus est q̄ ueniat pe
cum hirek: & hayn cū ceri: & aleph quiescens post illā vt קראן.
Secundus est q̄ hayn sit cum sceua: & post eam aleph mora
⁶ cum seghol vt קראן. Sicq̄ formæ impatiui cōiugationis leui
pro singulari fœmina sunt quinq̄⁷ formæ ספורנה חורנה שמענה
קראן קראן. Et in quiescētibz: in quiescētibz pe⁸ aleph de illis est
quorū pe est cū rapiēte seghol ut אמורה. Et in quiescētibz⁹ pe yod
de illis est⁹ cū defectu pe & hayn cū seghol: & lamed cū sceua
vt לבנה. Et sunt de binariis quæ sunt¹⁰ quiescētia hayn fm ma
iorem partem illorum qui nos p̄cesserunt sunt defectiua pe:
& hayn est cum holem vt שכנה¹¹ לבנה. Et in quiescētibz lamed
aleph de illis sunt quæ uenerūt sine additione he: & nun est cū
kamecz¹² in ultimo: & hayn cum seghol: & aleph est quiescens
vt ומצאן: & inuenite quietem Ruth: sicq̄¹³ formæ horum sunt
quatuor שוכנה לבנה שוכנה מצאן. Sicq̄ sūma oīum formarū¹⁴ im
peratiui sunt quinquagintaduæ formæ: vingintivna pro ma
sculo ī præsentiā: & quatuordecim¹⁵ pro fœmina: & octo pro
pluralitate masculorū: & nouem pro pl̄itate fœminarū vt¹⁶ scri
psimus superius.

¹⁷ ¶ Verūtm̄ futuri in perfectis in cōiugatione leui sunt nouē
formæ. ¹⁸ Prima est q̄ ueniet aleph addita in principio ad si
gnificandū¹⁹ loquentē pro se: & est punctuata cū seghol: & pe
cum sceua: & hayn cum kamecz vt²⁰ ארחץ. Et in forma secūda
est hayn cum pathah qñ lamed est littera gutturalis si nō²¹ ue
nerint in pausa: q̄a tunc cōuerteret pathah in kamecz. Exēplū
primi אשמע. ²² Exēplum secundi est אעלה: exceptis paucis quæ
uenerūt cum kamecz in pausa: & sine²³ pausa interdū vt אעזק.
Forma tertia est q̄ ueniat aleph²⁴ cum seghol: & pe cū sceua:
& hayn cum holem vt אערוץ. Forma quarta²⁵ est q̄ ueniat ali
quando scdm modū secūda: & aliquādo sicut tertia ut אחרץ
אחרץ. ²⁶ Et omnia hæc mutabuntur in cōtinuitate: quia holem
cōuerteretur in kamecz pleni oris vt²⁷ אשמור לו & אשמך לו. Et om
nibus his inuenies eis iterum formā quintam²⁸ cum additiōe
he in vltio vt ex prima אשמרה ארדפה & אשמע אשמעה²⁹ pe & hayn
cum sceua: & lamed cū kamecz. Exēplum ex tertia est אעלה pe
iiii y cum

1 והשנית שתבא הפא בחטף פתח והעין בחלם והלמד בשוא והנון ה
2 הקודמת והא בקמץ כמו חגורנה והשלישית שתבא הפא בשוא והעין
3 בחלם והלמד בשוא והנון הקודמת הא בקמץ כמו ספורנה והכלתי
4 נוספות הא הן בשני דרכים הראשון שתבא הפא בחרק והעין בצרי
5 ואלף נחה אחריה כמו קראן השני שתעין בשוא ואחריה אלף נעה
6 בסגול כמו קראן הרי צורות הצווי בבנין הקל ליחידה הנקבה חמש
7 צורות שמענה חגורנה ספורנה קראן קראן ובנחים בבנין הפא
8 אלף מהם שהפא בחטף סגול כמו אמורנה ובנתי הפא יוד מהם
9 בחטף הפא והעין בסגול והלמד בשוא כמו לכנה ומתשניים שהם
10 נתי העין לפירב אשר קדמונו יש חסרי הפא והעין בחלם כמו בשנה
11 שבנה ובנתי הלמד אלף מהם שבאו בלי תוספת הא והנון בקמץ
12 באחרונה והעין בסגול והאלף נחה כמו ומצאן מנוחה ברות הרי
13 צורות אלף ארבע אמורנה לכנה שוכנה מצאן הרי כך כל צורות
14 הצווי חמשים ושהים צורות עשרים ואחר לזכר לזכר וארבע
15 עשרה לנקבה ושמנה לרבות הזכרים והשע לרבות הנקבות כמו
16 שכתבנו למעלה

ואולם

17 העתיד בשלמים בבנין הקל הן תשע צורות
18 הראשונה שתבא אלף נוספת בראש להורות
19 והמדבר בעדו והיא נקודה בסגול והפא בשוא והעין בקמץ כמו
20 ארחץ ובצורה השנית העין בפתח כשתלמד אות גרונית אם לא
21 תבאנה בהפסק כי אז יתהפך הפתח אל קמץ משל הראשון ואשמע
22 ומשל השני הצלח תצלח וזלר מעטים שבאו בקמץ בהפסק וכלי ה
23 הפסק לפעמים כמו אצרק והצורה השלישית שתבא אלף
24 בסגול והפא בשוא והעין בחלם כמו אצרוף והצורה הרביעית
25 היא שתבא פעם בדרך השנית ופעם בשלישית כמו אחפוז תחפץ
26 וכל אלה תתחלפנה בסמיכות כי החלם יתהפך אל קמץ מלא פוס כמו
27 ותמך בו ואשמור לו וכל אלה תמצא להם עזר צורה חמשית
28 בתוספת הא בסוף כמו מן הראשונה אשמע אשמעה ואשמרה ארדפה
29 הפא והעין בשוא והלמד בקמץ משל מן השלישית אעלוזה הפא
בסגול

בצווי הקל

- 1 בקמץ כמו מלכי ובשלישי הפא בשוא והעין בקמץ כמו שמחי וברביעי
- 2 בהיות הפא גרזנית בפתח והעין בחלם כמו עכורי וכשהעין אורת
- 3 גרזנית תבאנה שתי צורות האחת עם הפא בקמץ מלא פום והעין
- 4 בקמץ רחב כמו חרבי והשנית הפא בקמץ רחב והעין בשוא אם אין
- 5 העין גרזנית כמו קסמי וכשהעין אורת גרזנית תבא בתטף פרח כמו
- 6 פעלי והשלישית בשתפא והעין יחד אותיות גרזניות אז הפא תבא
- 7 בסגול והעין בקמץ מלא פום כמו אחזי הרי ליחידה הנקבה שמנה
- 8 צורות לבשי מלכי שמחי עכורי חרבי קסמי פעלי אחזי
- 9 **ובנחים** בנחי הפא יור מהם שבא בתסרון היור והעין
- 10 בקמץ והלמד בחרק מושך סימן לנקבה כמו
- 11 חכי או העין בשוא והלמד בחרק כמו דעי לכי ובנחי העין שהם
- 12 השניים לפי סברתינו מהם שהאות הראשונה בחלם והשנית בחרק
- 13 מושך כמו אורי ומהם בקמץ מלא פום כמו חגי ומהם בשורק כמו
- 14 חולי לוי הרי בנחים חמש צורות חכי דעי אורי חגי לוי סך כלן
- 15 ארבע עשרה צורות לנקבה היחידה לנכה ואמנם לרבות הזכרים
- 16 בשלמים באו בשלש ודרכים הראשון בשתפא בחרק והעין בשוא
- 17 כמו עברו השני כשהעין גרזנית תבא הפא בפתח והעין בתטף פתח
- 18 כמו בחרו השלישי שתבא הפא בקמץ מלא פום כמו חרבו משכו
- 19 **ובנחים** בנחי האלף מהם שהאלף בסגול והעין בתטף
- 20 סגול כמו אהבו ובנחי הפא יור מהם שהעין בשוא
- 21 כמו דעו ומהם שהיא פעם בקמץ כמו חבו ופעם בצרי כמו חבו ומהם
- 22 שהעין בשורק כמו עוצו ובשניים מהם שהאות הראשונה בחלם
- 23 כמו באו ולפעמים גם בפולים תבא הפא בחלם ובתסרון הכפל למד
- 24 השרש כמו אורו ששרשו ארר הרי סך הלה הצורות המשובות
- 25 מצורות השלמים חמש צורות אהבו דעו חבו עוצו באו אורו
- 26 הרי סך כל רבות הזכרים לנכה שמנה צורות ורבות הנקבות הוא
- 27 בשלמים בשני דרכים רצוני לומר בתוספת הא בסוף ובלי תוספת
- 28 והנוספות הא הן שלש האחת שתבא הפא בשוא והעין בקמץ והלמד
- 29 בשוא ויגזן הקודמת ההא הנוספות גם כן בקמץ כמו שמענה

Et secūda

De imperatiuo leui.

tribus pōderibus. Vñ pe radice cū kamecz pleni oris & ha
yn cum sceua:² & lāmed cū kamecz: & he addita in fine ut זכרה
שכרה, Secundū est q pe sit³ cum hirek ut שכרה מכרה. Tertiū qñ
pe est cū sceua: & hayn & lāmed⁴ cū kamecz ut שמעה סלחה
שאלה שמעה. Verūtñ in quiescētibus: sicq; quiescētū pe aleph⁵ de illis sunt
q pe est cū rapiēte seghol: & hayn cū holem vt אמור, & ex illis
sūt q pe est cū seghol:⁶ & hayn cū kamecz ut אהל, & de illis sūt
quæ tota sunt cum kamecz ut זרה: & illud est cū additione⁷ he:
quia eius radix est ירה: & ideo qñ est pductū he est cū kamecz:
& qñ est correptum he⁸ est cum rapiēte pathah, Et ex quiescē
tibus pe yod sunt quorū ueniet pe cum kamecz: & hayn cū ho
lem vt⁹ הליך: & est quorū ueniet hayn cū ceri ut לך, & aliquādo
hayn est cum sceua: & lāmed¹⁰ cum kamecz ut לרה: qd uenit cū
additione he in fine, & de illis sunt cum defectu yod & pathah
¹¹ hayn vt קץ, & de illis est uerbum vnum qd ueniet aliqn cum
kamecz defectiū: & aliqn¹² cum ceri: & aliqn sicut modus p
fectorū cum additione he ut est imperatiū ירש: quia aliqn est
¹³ רש: & aliqn¹⁴ רש: & aliqn¹⁵ ירש, Et quiescētū hayn quæ sunt bi
naria apud nos de illis sunt¹⁶ quorū impatiū i pñtia est cū ho
lem: vt אור, & de illis est cum sciurek vt גור, & de illis sunt cum
sciurek¹⁷ & additione he vt חושה, & de illis est cū hirek vt שים:
& cū additiōe he vt¹⁸ שימה, & de illis est cū duplicatiōe lāmed
nun ut קון cum holem & seghol, Et in quiescētibus lāmed¹⁹ he
de illis sunt quorū pe est cū sceua: & hayn cū ceri vt זרה, & de il
lis sunt quorū hayn est cum seghol ut²⁰ דעה, & in defectiuis pe
lāmed ueniet hayn cū kamecz ut קח: & aliqn cum sceua:²¹ & lā
med cū kamecz: & additione he in fine ut קחה.²² ¶ Et in defe
ctiuis extremitatū est qd aliqn uenit cū defectu pe & hayn cū
ceri²³ vt תן: & aliqn cū sceua hayn: & kamecz lāmed cū additio
ne²⁴ he in fine ut תנה, Et in duplicibus de illis sunt cū defectu
lāmed & holem pe²⁵ ut גור דום טוב, & de illis sunt quorū pe est
cū sciurek: & lāmed cum kamecz vt עוה, Sicq;²⁶ oēs formæ im
peratiui singlīs mascū absentis in quiescētibus in coniugatione
leui sunt quindecim²⁷ & sex in perfectis: summa oīum illarū vi
ginti vna: & sūt illæ זכרה שכרה שאלה אמור חבה²⁸ שמע שמור עבד
הליך לך לכה צק רש ירש אור²⁹ גור חושה שים שימה קון זרה דעה קח תן
תנה טוב עוה³⁰ & pro singulari foemina in pfectis sunt quatuor
modi. In primo pe radice est cū hirek³¹ & hayn cū sceua: & lā
med est cū hirek ptrahe ut לבש, Et in scdo pe est cū rapiēte
kamecz

בצווי הקל

283

- 1 שלשה משקלים האחד פא השירש בקמץ מלא פום ורהעין בשוא
- 2 והלמד בקמץ ווא נוספת בסוף כמו זכרה שמרה ו השני שהפא
- 3 בחירק כמו שכבה מכרה ו השלישי כשהפא בשוא והעין והלמד
- 4 בקמץ כמו שאלה שמעה סלחה ו ואולם בנחים הנה נתי הפא אלף
- 5 מהם שהפא בחטף סגול והעין בחלם כמו אמור ומהם שהפא בסגול
- 6 והעין בקמץ כמו אהל ומהם שכלם בקמץ כמו הבה והוא בתוספת
- 7 הא כי שרשו יתב ולכן פשהוא מלעיל ההא בקמץ וכשהוא מלרע ההא
- 8 בחטף פתח ו מנתי הפא יוד יש שתבא הפא בקמץ והעין בחלם כמו
- 9 הלוד ויש שתבא העין בצרי כמו לך ולפעמים העין בשוא והלמד
- 10 בקמץ כמו לכה שבא בתוספת הא בסוף ומהם בחסרון יוד ופרח
- 11 העין כמו צק ומהם יש פעל אחר שיבא פעם בקמץ חסר ולפעמים
- 12 בצרי ולפעמים בדרך השלמים בתוספת הא כמו צווי ירש כי פעם
- 13 רש ופעם רש ופעם ירשה ונתי העין שהם השניים אצלינו מהם
- 14 שהצווי לנכח בחלם כמו אור ומהם בשורק כמו גור ומהם בשורק
- 15 ותוספת הא כמו חושה ומהם בחירק כמו שים ובתוספת הא כמו
- 16 שימה ומהם בבפל הלמד נון כמו קונן בחלם וסגול ו בנתי הלמד
- 17 הא מהם שהפא בשוא והעין בצרי כמו זרה ומהם שהעין בסגול כמו
- 18 דעה ובחסרי הפא למד תבא העין בקמץ כמו קח ולפעמים בשוא
- 19 והלמד בקמץ ותוספת הא בסוף כמו קחה ו
- 20 **ובחסרי** הקצוות יש שפעם בא בחסרון הפא והעין בצרי
- 12 כמו תן ופעם בשוא העין וקמץ הלמד בתוספת
- 22 הא בסוף כמו תנה ובכפולים מהם יש בחסרון הלמד וחלם הפא
- 23 כמו גול דום סוב ומהם שהפא בשורק והלמד בקמץ כמו עוזה הרי
- 24 כל צורות הצווי ליחיד זכר נסתר בנחים בבנין הקל חמש עשרה
- 25 ויש בשלמים סך כלן אחת ועשרים והם שמע שמור עבזר שמור
- 26 זכרה שכבה שאלה אמור הבה הלוד לך לכה צק רש ירשה אור
- 27 גור חושה שים שימה קונן זרה דעה קח תן תנה סוב עוזה ו
- 28 וליחידה הנקבה בשלמים ארבעה דרכים בראשון פא השירש בחירק
- 29 והעין בשוא והלמד בחירק מושך כמו לבשי ובשני הפא בחטף

קמץ

בעבר הקל

- 1 בְּדִבּוּר עֵבֶר כִּמּוֹ אִזְּשִׁיר מִשָּׁה אִזְּכָשְׁבָא הָעֵתִיד עִם וְו הַפּוֹכִית
- 2 קוֹדֶמֶת כִּמּוֹ וַיֹּאמֶר וַיְדַבֵּר שֶׁהֵעִיד בְּצוּרָתוֹ וְהָיוּ עַל הָרֵב בְּפֶתַח רְצוֹנִי
- 3 לֹאמֶר כְּשֶׁתִּיָּא עַל יֵתֵן וְהָאֵת הַבָּאָה אַחֲרֶיהָ אִם אֵינָה בְּשׂוֹא הִיא בְּדִגֵּשׁ
- 4 כִּמּוֹ וַיֹּאמֶר וְאִם הִיא בְּשׂוֹא הִיא רְפָה כִּמּוֹ וַיְדַבֵּר וְאִם תֵּבֵא עַל אֶלֶף
- 5 הָאֵתִיז אִזְּהִיא בְּקִמָּץ כִּמּוֹ וַאֲבֵרֶךְ זֹלָת מַעֲטִים כִּמּוֹ וַאֲעֲמֹד וַאֲהַלֵּל
- 6 שֶׁהָיוּ בְּפֶתַח אֵלֶּה הֵם דְּרָכֵי הָעֵבֶר בְּבִנְיָן הַקָּל :
- 7 **וְאִלֵּם** הַצְּוִי הֵבֵא אַחֲרֵי הָעֵבֶר עַל הַסֵּדֶר יֵשׁ לִדְעַת בּוֹ
- 8 כִּי צְוִי בְּלִשׁוֹנֵינוּ יֵשׁ לוֹ שְׁתֵּי הוֹרָאוֹת הַבְּחִירָה
- 9 וְהִיא הַמִּיּוֹחֶדֶת כְּשִׁיּוֹצֵה אַחֵר לַעֲשׂוֹת הַמַּצְוָה מִיֵּד וְלֹא אַחֵר זָמַן וְעַל זֶה
- 10 כּוֹנֵן רַבּוֹתֵינוּ אֵין צוֹ אֵלָּא זִירוֹז מִיֵּד וְלִדְרוֹת וְהוֹרָאָה הַשְּׁנִית
- 11 הִיא כּוֹלָלֶת צְוִים וּפְקוּדִים הַמַּצְוָה אֲשֶׁר הִיא לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת בְּעִתִּיד
- 12 הַמַּצְוָה עַל יְדֵי עֲצָמוֹ אִזְּעַל יְדֵי אַחֲרִים כִּמּוֹ עַל בְּנֵי וְעַל פְּעֵל יְדֵי
- 13 תַּצְוִי וְלִכְן תִּשְׁכִּיל וְתִרְעֶשׁ שֶׁכְּשֶׁהַמְּדַקְדָּקִים אוֹמְרִים צְוִי שֶׁהוּא חֵלֶק
- 14 תְּבִנְיָן הוּא לִפִּי הוֹרָאָתוֹ הָרִאשׁוֹנָה הַמִּיּוֹחֶדֶת וְלִכְן תֵּעִי מְדַקְדָּקִי
- 15 שְׁאֵר הַלְשׁוֹנוֹת אֲשֶׁר הִנִּיחוּ לְצְוִי הַזֶּה וְעִתִּיד כִּי אֵינּוּ הָיוּ כָּלָל בִּי לֹא
- 16 יִצְוֶה הָאָדָם עַל הַהוּא אֵלָּא עַל הַקְּרוֹב לַהוּא שֶׁהוּא בֵּין הַהוּא וְהָעִתִּיד
- 17 הַקְּרוֹב אֵלָּיו אֵךְ הַמַּצְוָה לְפָקוּד דְּבַר לַעֲתִיד הוּא מַצְוָה בְּדֶרֶךְ רַחֲוִקָה
- 18 בְּלִמִּי מִיּוֹחֶדֶת וְלִכְן הִטִּיבוּ בְּעֵלֵי הַלְשׁוֹן הָעִבְרִי אֲשֶׁר נִסְתַּפְּקוּ בּוֹרֵה
- 19 בְּלִשׁוֹן הָעִתִּיד כִּמּוֹ וּשְׁמֵרָתָם אֶת מַצְוֵתִי שְׁפֹטִים וּשְׁטָרִים תִּתֵּן לָךְ
- 20 עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר שְׁכָל אֵלֶּה מַצְוֹת לַעֲתִיד וְהֵם הַנִּקְרָאִים פְּקוּדִים וְעַל אֵלֶּה
- 12 וְכִזְצָא בְּהֵם אָמַר דּוֹד אֶתָּה צְוִית פְּקוּדֶיךָ לְשִׁמּוֹר מֵאִדְּוֶעַל כֵּן הִטִּיבוּ
- 22 הַמְּדַקְדָּקִים אֲשֶׁר שָׁמוּ תַּצְוִי חֵלֶק בְּנִין בֵּין הָעֵבֶר וְהָעִתִּיד וְהִנֵּה
- 23 צוּרוֹת מִשְׁקִלּוֹתֵיו עַל חֲמִשָּׁה דְּרָכִים וְזֶה פִּי יֵבֵא בְּזוּלָת תּוֹסֶפֶת אִזְּ
- 24 בְּתוֹסֶפֶת אִם לֹא יֵבֵא בְּתוֹסֶפֶת הוּא עַל שְׁנֵי פָּגִים אִם שֶׁתֵּבֵא רִפְּאָה
- 25 בְּשׂוֹא וְהָעֵין בְּפֶתַח כִּמּוֹ שְׁמַע שָׁכַב אִזְּשֶׁתֵּבֵא רִהֲעִין בְּחֵלֶם כִּמּוֹ זָכַר
- 26 יִמּוֹת עוֹלָם שְׁמֹר וְזֶה כְּשִׁיּוֹסֵמֶךְ יִתְחַלֵּף הַחֵלֶם אֶל קִמָּץ חֲטוּף מִלָּא פּוֹם
- 27 כִּמּוֹ שְׁמֵר לָךְ פֶּסֶל לָךְ וְכִשְׁחָפָא גְרוֹנִית תֵּבֵא בְּחֲטוּף פֶּתַח כִּמּוֹ עֲבוֹר
- 28 וְלַפְעָמִים תֵּבֵא הַפֶּא בְּקִמָּץ וְהָעֵין בְּחֵלֶם כִּמּוֹ שְׁמֹר וְזָכוֹר הָרִי לָךְ שְׁמַע
- 29 שְׁמֹר פֶּסֶל עֲבוֹר זָכוֹר אֲמַנֵּם כְּשִׁיבָא בְּתוֹסֶפֶת אוֹת בְּסוּף יִהְיֶה עַל

in eloquio p̄teriti vt tunc יָשַׁר cātabat Mosces: aut qñ uenit fu-
turum cū vau cōuersiua² p̄cedēte vt וַיֹּאמֶר וַיִּדְבֹּר: quia futur³ est
in sua forma: & vau ut plurimū est cū pathah: hoc⁴ est qñ est fu-
pra יָתֵן: & lfa ueniens post eam si nō sit cū sceua est cū daghesc⁵
ut וַיֹּאמֶר: & si non sit cū sceua est lenis vt וַיִּדְבֹּר: & si ueniet supra
aleph⁶ אֵתֵן: tunc est cum kamecz ut וַיִּדְבֹּר: exceptis paucis ut
וַיִּצְמַח וַיִּהְיֶה: quia vau est cum pathah: hi sunt modi p̄teriti
in coniugatione leui.

7 Verūtñ impatiuū ueniens post ptm fm ordinem est scien-
dum de eo⁸ q impatiuū in nra lingua habet duas significatio-
nes. Vna⁹ quæ est propria est qñ imperat alteri ad faciēdum
p̄ceptū mox: & post tempus & sup hoc¹⁰ itēderūt doctores
nostri: nō est צו: nisi excitatione ilico & in generationes. Et si
gnificatio scda¹¹ est cōis p̄ceptis & mandatis: mandatū qđ est
ad cauendū & faciendū in futurū: ¹² ille cui mādatur p se aut p
alios: ut sup filios meos & sup opus manuū mearū¹³ mādabitis
mihi: & iō intelliges & scies q qñ grāmatici dicūt impatiuū q
sit pars¹⁴ cōiugatiōis: est fm significatiōe eius primā ppriā:
& iō errauerūt grāmatici¹⁵ reliquarū linguarū q instituerūt im-
patiuo p̄is & futurū: qā nō est p̄is oīo: qā nō¹⁶ iniparet hō de
p̄nti sed de affini p̄nti: qđ est inter p̄is & futurū¹⁷ qđ est ppe il-
lud: sed impans ad cōmittendū rē in futurū est impans modo
largiori¹⁸ ip̄prio: & iō bñfecerūt auctores linguæ hēbreæ
quibus satis fuit hoc¹⁹ in lingua futuri: ut & obseruabitis p̄ces
pta mea iudices & executores: dabis tibi²⁰ decimādo decima-
bis: qā oīa hæc sunt p̄cepta in futurū: & illa sunt q uocant̄ man-
data: & pro his²¹ & simili eis dixit Dauid: Tu p̄cepisti mādāta
tua ad obseruādū nimis. Et iccirco benefecerunt²² grāmatici
qui posuerūt impatiuū partē cōiugatiōis inter ptm & futurū.
Sicq²³ formæ suorū ponderē sunt quinq²⁴ modis: quia ueniet
sine additiōe aut²⁵ cū additiōe: si nō ueniet cū additiōe est
duobus modis: aut q ueniat pe²⁶ cū sceua: & hayn cū pathah
vt שמע שבח: aut q ueniat hayn cū holē: vt memēto²⁷ dieꝝ
sæculi שמור obserua. Et hoc qñ otinuabit mutabit̄ holem ī ka-
mecz raptū pleni oris²⁸ ut שמר לך caue tibi: פסל לך dola tibi: &
qñ pe ē gutturalis uēiet cū rapiēte pathah vt עבדך: &²⁹ aliqñ ue-
niet pe cū kamecz: & hayn cū holē vt שמור זכור. Ecce tibi שמע
³⁰ Verūtñ qñ ueniet cū additiōe līx ī fine erit
tribus

De Præterito leuiss.

vt רכש רכשת מלא מלאה יכל יכלת² יכלת צץ צצת צצת בוש בוש
 & p primo loquente pro se³ cū additione tau cū hi
 rek vt שכנתי מלאתי יכלתי רכשתי צצתי בושתי
 na absente mutabit hayn in pfectis in sceua: & lamed¹ ueniet
 cum kamecz & he in fine siue in perfectis siue in gescētibus vt
 sentium ueniet septē⁷ formæ: quia in oībus illis lamed uerbi
 est cum sciurek: & qñ hayn uerbi in singl⁸ uenit cū holem uel
 cum kamecz in plitate similiter est illi simile aut cōuertetur in
 sceua: qā⁹ dicemus שכנו מלאו יכלו צצו רכשו בושו
 sit littera¹⁰ gutturalis mutabit sceua in rapiens pathah vt פעלו
 & in quiete & in fine pausa¹¹ totū est cum kamecz פעלו
 pluralitas pro p̄sentia secundi ueniet tribus modis pe¹² cum
 sceua: & hayn cum holem sicut etiam in singulari fuit cum ho
 lem & cum additione tau mem¹³ cum seghol ut יכלתם. Et in qui
 bus hayn fuerit ī singulari cum kamecz uel pathah uel¹⁴ ceri:
 ex illis sunt quorū ueniet in plitate p p̄senti cū pathah vt שכנתם
 & rכשתם הפצתם¹⁵. Et ex illis quorum ueniet cum seghol ut מלאתם
 & שאלתם: & rabi iacob filius rabi Elhazar¹⁶ scripsit q singl⁸ istorū
 sit ponderis חפץ: & nō uidet nobis q sit in suis uerbis ra
 dix¹⁷ postq nō est singulare inuentū. Et iam inuenimus q etiā
 חפץ in plitate hayn pe¹⁸ est cū pathah ut scripsimus superius:
 & sic in plitate primi loquentis p se etiā¹⁹ pe est cū kamecz: &
 hayn cū pathah cum additione nun sciurek vt פקדנו: sed צננו²⁰
 in binariis & gescētibus hayn lamed radicis est cū sceua:
 & pe est sicut in pro²¹ singlis. Verūtq̄ pro p̄senti singl⁸ pe &
 hayn sunt sicut in ab̄nti: & hayn cū sceua gescēre²² & cū addi
 tione tau cum kamecz pro masculo: & sceua moto pro fœmīa
 ut scripsimus יכלת יכלת צצת צצת: & quando hayn fuerit de lit
 teris gutturalis: tunc etiam ipsa ueniet cū pathah pro fœminis
 vt שכנתי: & in p̄sentia pluralitatis nō est inter fœminas & ma
 sculos nisi quia masculi²³ cum additione mem in fine: & fœmi
 na cum additione nun uice mem. Et in binariis²⁴ in pluralita
 te pe cum pathah siue in loquēte p se siue p p̄ntia ut קמת קמת
 Et sic²⁵ iam nouistis ex eo qd scripsimus oēs ptes cōiugatiōis
 p̄teriti ip̄ius leuī: & illud est p̄m²⁶ p̄fectum. Attñ imp̄fectum
 est tribus modis. Aut q ueniet nomē²⁷ agētis in sermone p̄tī
 vt & Pharaho חלם sonniās: erat sonniās: aut q ueniat futu²⁸

בעבר הקל

1 כמו רכשת רכשת שכן שכנת שכנת מלא מלא מלא וכל יכולת
2 יכולת צץ צצה צצה בוש בוש בוש ורשון המדבר בעד
3 בתוספת תו בחירק כמו שכנתי מלאתי וכלתי רכשתי צצתי בושתי
4 וביחידה הנקבה נסתרת תשתנה העין בשלמים אל שוא והלמד
5 תבא בקמץ והא בסוף בין בשלמים בין בנחים כמו שכנה מלאה
6 וכלה צצה רכשה בושח וברבוי הזכרים הנסתרים תבאנה שבע
7 צורות כי בכלם למד הפעל בשורק ובאשר עין הפעל ביחיד
8 באה בחלם או בקמץ ברבוי תבא כמו כן דומה לה או תהפך לשוא כי
9 נאמר שכנו מלאו וכלו יכלו צצו רכשו רכשו בושו ואם העין אורח
10 גרנית תחליף השוא אל חטף פתח כמו פעלו ובארה נח וסוף פסוק
11 כלם בקמץ שכנו פעלו והרבוי לנכח השני בא על שלשה פנים הפא
12 בשוא והעין בחלם כבאשר גם ביחיד היתה בחלם ובתוספת תו מם
13 בסגול כמו יכלתם ובאשר העין היחידה ביחיד בקמץ או בפתח או
14 בצרי מהם שתבא ברבוי לנכח בפתח כמו שכנתם רכשתם תפצותם
15 ומהם שתבא בסגול כמו מלאתם שאלתם ורבי יעקב בן רבי אלעזר
16 כתב כי תיחיד מאלו הוא בשקל חפץ ולא נראה לנו שיש ברבוי עקר
17 אחרי אשר אין תיחיד נמצא וכבר מצאנו שאף חפץ ברבוי העין פא
18 בפתח כמו שכתבנו למעלה וכן ברבוי הראשון המדבר בעדו גם
19 כן הפא בקמץ והעין בפתח בתוספת נון שורק כמו פקדנו אבל
20 צצנו בושנו בשניים ונחי העין הלמד השרש בשוא ותפא כמו בעבר
21 היחיד ואולם לנכח תיחיד הפא והעין כמו בנסתת והלמד בשוא נח
22 ובתוספת תו בקמץ לזכר ובשוא נע לנכבה כמו שכתבנו צצת צצת
23 יכולת יכולת וכשהעין מאותיות הגרון אז גם היא תבא בפתח לנקבות
24 כמו שמעת ובנכח רבוי אין בין הנקבות והזכרים אלא שהזכרים
25 בתוספת מם בסוף והנקבות בתוספת נון תמורת מם ובשניים
26 ברבוי הפא בפתח בין למדבר בעדו בין לנכח כמו קמתם קמנו ובין
27 כבר ידעתם ממה שכתבנו כל חלקי בנין העבר מן תקל והוא העבר
28 השלם ואמנם הבלתי שלם הוא על שלשה פנים או שיבא שם
29 הפועל ברבוי העבר כמו ופרעה חלם רהיה חולם או שיבא עתיד

ברבוי

בפעל קל

- 1 ובשורק הוא מן המרובע כמו שהוכחנו למעלה ואינו מן הקל כלל כי
- 2 בהיות לקח מהסרי והפא למד בהיותו בא בלי חסרון היה דינו במשפט
- 3 השלמים לבא הלמד בקמץ והקוף בשורק על משקל נגוע וכן לקוח
- 4 לא לוקח ולכן לא נמנה להסרים צורה משונה מצורות השלמים הרי
- 5 כל צורת פעולת הקל בין צורת הפעולים בין צורות הנטייה שבע צורות
- 6 גבוב גבוב תכור ערוך ידוע וידוע לוט מול נטוי שלש בשלמים ו
- 7 וארבע בנחים הנה כבר ביארנו חלקי הקל אשר המדקדקים
- 8 האחרונים אשר היו לפנינו קראו אותם פעלים ונחננו הרהזכים
- 9 אחרי עקבות הקדמונים האותכים את האמת שמנו אותם בשער
- 10 השמות ומעתה נשאר עלינו לבאר הפעלים באמת על הסדר עבר
- 11 וצווי ועתיד ונדבר על כל אחד מהם בשלמים ובנחים ובחסרים
- 12 ובכפולים במה שיהיה חילוף ביניהם ובין השלמים ו
- 13 **והנה** עבר הקל בשלמים נמצא על שלשה דרכים הראשון
- 14 והוא ההזה על הרב שהפא בקמץ והעין בפתח
- 15 השני שהפא בקמץ והעין בצרי השלישי שהפא בקמץ והעין בחלם
- 16 ומשל שלשתם בפסוק אחד בסוף וארה שמות ולא וכל משח לבא אל
- 17 אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יי מלא את המשכן הרי שכן מלא
- 18 וכל אך יש לדעת שנמצאו פעלי עבר רבים שהיחיד זכר נסתר בלד
- 19 בקמץ אפילו בסמיכות אף כי בהפסק כלם בקמץ לעולם ומשל הבאים
- 20 כלם בקמץ בלא הפסק הוא כמו בישעיה ארזיה שגג בתולים מןמור
- 21 יי מלך ירגזו יי מלך תגל מלך נאות רשע יראה וכעס יי צבאות יעץ
- 22 וזולת אלה וכן בזקף קטון כמו חבול לא חבר ומרבית לא לקח כל
- 23 רכושו אשר רכש וזולתם צורות עבר הקל אם כן בשלמים הן
- 24 ארבע ואלו הן אבל מלך מלא וכל ואולם השניים כלם בקמץ כמו
- 25 קם צץ שש וזולתם ומנחי העין וי יש שהפא נקודה בחלם כמו הנקר
- 26 אור בבראשית סימן מר ואונקלוס תרגם צפרא נהר ומתם בצרי
- 27 כמו מת ואולם נחי הלמד הוא והלמד אלה רבם כלם בקמץ כמו רארה
- 28 מצא אלה הן צורות היחיד הנסתר שכן מלא וכל רכש צץ אור שהן
- 29 שש במספר ולנכח השני לסימנו היא תו בקמץ ולזכר ובשוא לנכחה

כמו

& cum sciurek est ipſius quadri put cōprobauimus ſuperius:
 & non eſt de leui penitus: ga⁷ eſſendo nph ex defectiuis pe lam
 med eſſendo ueniens ſine defectu eſſet ius eius ſicut iudicium
 pfectoꝝ ad ueniēdū lamed cū kamecz: & koph cū ſciurek fm
 pōdus נגור: & ſilr nph⁴ nō לוקה: & iō nō annumerabimus defe
 ctiuis formā differētē a formis pfectoꝝ. Sicq; oēs formæ acti
 leuis ſiue forma actoꝝ ſiue formæ declinatiōis ſunt ſeptē for
 mæ⁶ נכבד נכבד נכבד נכבד נכבד נכבד נכבד: tres in pfectis⁷ & qua
 tuor in quieſcētibus. Sicq; iam expoſuimus partes ipſius leuis
 quas grāmatici⁸ poſtremi qui fuerūt ante nos uocauerūt illas
 uerba: & nos procedētes⁹ poſt veſtigia ueterum qui amant ue
 ritatem poſuimus illas in capitulo¹⁰ nominū. Et ex nunc reli
 quum eſt nobis exponere uerba fm ueritatē fm ordinem præ
 teritū¹¹ & impatiū & futurum: & loquemur de vnoquoq;
 eorum in pfectis: & in quieſcentibus & in defectiuis¹² & in du
 plicibus in eo quo erit differentia inter illa & inter pfecta.
 ¶ Sicq; pteritū leuis ī pfectis inuenit tribus modis. Primo
 & eſt quo gignitur ut plm q pe ſit cū kamecz: & hayn cū pa
 thah.¹³ Secūdo q pe ſit cū kamecz: & hayn cū ceri. Terrio q
 pe ſit cum kamecz: & hayn cū holem.¹⁴ Et exēplū trium illorū
 in uerſu vno in fine numeri: & nō יכל potuit Moſces venire in
 reſtitutionē: qאן coluit ſupra ipſum nubis: & gloria Dei
 impleuit tabernaculū: ecce יכל¹⁵ שכן מלא. Sed eſt ſciendū q
 inueniunt uerba pti multa: quoꝝ ſingl'e masculinū abſs totū
 eſt¹⁶ cū kamecz ē in cōtinuitate: ē in pauſa oīa ſūt cū kamecz
 ſemp: & exēplū eoꝝ q ueniūt¹⁷ tota cū kamecz ſine pauſa ſunt
 ut Iſayæ leo שׂאן mugit: in pſalterio pſalmo. xcviij.¹⁸ מלך ירדו.
 pſal. xcvi. מלך חגל. pſal. xcii. מלך גאות. pſal. cxi. רשע יראה וכעס.
 Deus exercituū cōſuluit:¹⁹ & pter hæc & cū erectiōe
 minori vt depignorādo non חבל depignoratus eſt: & fœnus
 nō לק accepit oē²⁰ lucrū ei²¹ qד רבש²² lucrat²³ ē & cætera. Formæ
 pti leuis ſūt ergo ī pfectis²⁴ qtuor: & hē ſūt illæ יכל hē ſūt illæ
 Sed binaria oīa ipā ſūt cū kamecz vt²⁵ שש קס צץ & cætera. Et ex
 quieſcētibus²⁶ hayn vau ſūt quoꝝ pe eſt pūctuata cū holē: vt mane
 lucuit Geſ. ca. xliiii. & onklos iterptat²⁷ ē mane illuminatū
 ē. Et ex illis ſūt cū ceri²⁸ ut כה. Sed quieſcētia lamed hē: & lamed
 aleph maior ps eoꝝ ſunt cū kamecz ut מציא²⁹ ראה: hē ſūt formæ
 ſinglis abſtis אור רבש צץ יכל שכן מלא: q ſūt³⁰ ſex nūero. Et ī pntia
 2' ad ſuū ſignū ē tau cū kamecz p masclo: & cū ſceua p fœmīa
 vt

De verbo leui.

Tertio cū rapiēte seghol vt עָרַךְ ordinatus fortifica-
tus bello: & aliqñ uenit pe² uerbi cū kamecz etiā in cōtinuitate
fm quosdā grāmaticos vt לָבוֹשׁ uestitus pannos³ & si'e ei: & fm
meā opinionē est q̄ sit discōtinuū sicut uestitus cum pānis: sic
est opinio rabi⁴ David kimhi: & Habib declinat in sua verba:
& mea op̄io etiā declinat secū: & in pl̄itate⁵ etiā ueniet pe cum
sceua: & lāmed cum hirek cū additione mem signo masculorū
pluriū vt גִּבּוֹרִים: & in cōtinuitate cū ceri: & in minutiōe mem
vt גִּבּוֹרֵי redēpti Dei. Etiā⁷ singlis fœminā pe est cū sceua: & lā
med cū kamecz: & cū additione he q̄ significat⁸ fœminā: & in
cōtinuitate mutabiē he in tau: & lāmed est cū pathah vt עֲצוּבָה
dolens spū. ⁹Et alii dixerūt q̄ ēt ueniet cū additione yod post
tau vt גִּבּוֹרָתִי pducte. ¹⁰Et mihi vī q̄ גִּבּוֹרָתִי: & oē qd est sui modī
est nomen agnoīs: & nō nomē acti: ¹¹& yod significat hoc. Et
in pl̄itate fœmīā ueniet pe cū sceua: & lāmed cū holem¹² & cū
additione tau vt בְּצֻרוֹת: & si illa sit l̄ra gutturalis redit sceua in
rapiens¹³ pathah vt עֲצוּבוֹת חַיִּים: hē sunt formā actorū in ipsis
p̄fectis ipsius leuis. ¹⁴Sicq̄ actū est vīnū & mutat in sua declina-
tione fm cōiugarōes uerborū: q̄a kamecz¹⁵ cōuertē in sceua:
aut rapiēs cū sceua ut diximus. Et in q̄scētib¹⁶ pe yod mutabiē
¹⁷yod cū kamecz in cōtinuitate: & erit quiescēs: & dicemus ex
יָדוּעַ. Et ī q̄scētib¹⁸ hayn¹⁹ vau quā nos tenemus binaria
inuenimus pe cū holē loco sciurek: vt ²⁰Isay ca. xxv. לֵשׁ חַיִּים
q̄ maior pars grāmaticorū dixerūt q̄ primū sit nomē: ²¹& se-
cū dū sit actū ut חַיִּים: & sic vī ex interptatiōe lonathan
²²qui interptatus est facies רַבָּה דְּרַב magni: q̄ magnificatus est:
licet ex interptatione lonathan videat q̄ לֵשׁ²³ primū nō sit no-
men rei sicut מַסַּכָּה: sed nomē agnoīs: quia nō est interptatus fa-
cies²⁴ magnitudis: sed in cōtinuo facies magnificati: q̄ magni-
ficatus est. ecce q̄ primū est nomē agnoīs: & scdm²⁵ est agno-
minatio recipiēris fieri rem agnoīs illius qd est ipm actū vt di-
ximus. ²⁶Et aliqñ ueniet in his pe cū sciurek ut מִלֵּךְ: & ī q̄scētib²⁷
b²⁸ lāmed he ueniet yod²⁹ mota loco he vt מִלֵּךְ. Sicq̄ formę
q̄scētiū sunt q̄tuor מִלֵּךְ מִלֵּךְ מִלֵּךְ מִלֵּךְ. Sed in defectiuis: in-
defectiuis pe lāmed sunt qui dicūt q̄ מִלֵּךְ³⁰ sit actū: & mihi vī
q̄ nō sit nisi מִלֵּךְ: cuius nō est relatū nomē sui agētis: & nō³¹ est
necessitas coarctatōis kimhi: q̄ scripsit לֵךְ cū collectōe labiorū
sit: cuius nō est relatū nomē³² sui agentis: & לֵךְ cū sciurek sit
nomē agnoīs: excepto q̄ cū collectōe labiorū est de ip̄o graui
& cum

בפעל קל

1 חֲבוּרִי הַנִּבְחָשׁ סָגוּל כְּמוֹ עֶרְוֹךְ עֲזוֹ מְלַחֶמֶת וּלְפַעֲמִים חֲבֵא פֶא
 2 תִּפְעֵל בְּקֶמֶץ אֵף בְּסִמִּיכוֹת לְפִי מִקְצֵת הַמְדַּקְדָּקִים כְּמוֹ לְבוֹשׁ בְּגָדִים
 3 וְכִיּוֹצֵא בּוֹ וּלְפִי דַעְתִּי שֶׁהוּא מוֹכֶרֶת כְּמוֹ לְבוֹשׁ בְּבָגָדִים בֶּן דַּעַת רַבִּי
 4 דָּוִד קִמְחִי וְהַחֲכִיב נֹטָה לְדַבְּרִיו וְדַעְתִּיגַם בֶּן נֹטָה עִמָּהֶם וְכִרְבּוֹ
 5 גַּם בֶּן תֵּבֵא הָפֵא בְשׂוּא וְהִלְמֵד בְּחִירָק בְּתוֹסְפֶת מִסְ סִימֵן לְזָכָרִים
 6 חֲרָבִים כְּמוֹ גִּאוּלִּים וּבְסִמִּיכוֹת בְּצִרִי וְחֶסְרוֹן הֵמָּה כְּמוֹ גִּאוּלִּי יְהוֹה גַּם
 7 הִיחִידָה נִקְבָּה חֲפֵא בְשׂוּא וְהִלְמֵד בְּקֶמֶץ וּבְתוֹסְפֶת הֵא שְׁמוּרָה עַל
 8 הַנִּקְבָּה וּבְסִמִּיכוֹת תִּשְׁתַּכַּח הֵא אֵלָּהּ וְהִלְמֵד בְּפִתַח כְּמוֹ עֲצוּבֶת רוּחַ
 9 וְאַחֲרִים אָמְרוּ שֶׁגַם תֵּבֵא בְּתוֹסְפֶת יוֹד אַחֲרֵי הֵא כְּמוֹ גִּנּוּבְתִּי מְלַעִיל
 10 וְלִי נִרְאָה שֶׁגִּנּוּבְתִּי וְכֹל אֲשֶׁר בְּדֶרֶכֹּךָ הוּא שֵׁם הַתֹּאֵר לֹא שֵׁם פֶּעוּל
 11 וְהַיּוֹד תּוֹרָה עַל זֶה וְכִרְבּוֹ הַנִּקְבָּה תֵּבֵא הָפֵא בְשׂוּא וְהִלְמֵד בְּחֵלֶם
 12 וּבְתוֹסְפֶת הֵא כְּמוֹ בְּצוּרוֹת וְאֵם הִיא אוֹת גְּרוּנִית תִּשׁוּב הַשְּׂוֹא חֲטָף
 13 פִּתַח כְּמוֹ עֲזוּבוֹת חֲסוּרוֹת אֵלָּה הֵם צוּרוֹת הַפֶּעוּלִים בְּשִׁלְמִים מִן הַקֵּל
 14 חֲרִי הַפֶּעוּל אַחֵד וַיִּשְׁתַּכַּח בְּנִשְׁתִּיתוֹ לְפִי הַבְּנִינִים בְּפַעֲלִים שֶׁהַקֶּמֶץ
 15 יִתְחַפֵּךְ אֶל שְׂוֹא אוֹ חֲטָף בְּשׂוֹא כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ וּבְנִי הָפֵא יוֹד תִּשְׁתַּכַּח
 16 הַיּוֹד קְמוּצָה בְּסִמִּיכוֹת וְתַחֲתֶיהָ נִחָה וְנֹאמַר מִן יוֹדֵעַ וְיודֵעַ וּבְנִי הַעִין
 17 וְשֶׁאֲנִי מְחַזְּקִים אוֹתָם שְׁנִיִּים מֵצֵאנוּ הָפֵא בְּחֵלֶם מְקוֹם שׁוֹרֵק כְּמוֹ
 18 בִּישְׁעֵיהָ סִימֵן כֹּה הַלּוֹט הַלּוֹט שֶׁרֶב חֲמִדְקָדְקִים אָמְרוּ שֶׁהִרְאִישׁוֹן שֵׁם
 19 וְהַשְּׂנִי פֶעוּל כְּמוֹ הַמִּסְכָּה הַנִּסְכָּכָה וְכֵן נִרְאָה מִתְּרַגּוֹם יוֹנָתָן
 20 שֶׁתְּרַגֵּם אִפִּי רַבֵּא דְרַב אֵף עַל פִּי שֶׁמִּתְרַגֵּם יוֹנָתָן נִרְאָה שֶׁהִלּוֹט
 21 רִאשׁוֹן אֵינוֹ שֵׁם דָּבָר כְּמוֹ מִסְכָּה אֵלֹא שֵׁם תּוֹאֵר שֶׁלֹּא תְרַגֵּם אִפִּי
 22 רַבּוּתָא אֵלֹא בְּסִמּוֹךְ פְּנֵי הַגִּדֵּל שֶׁגִּדֵּל חֲרִי שֶׁהִרְאִישׁוֹן שֵׁם תּוֹאֵר וְהַשְּׂנִי
 23 תּוֹאֵר לְמַקְבֵּל הַעֲשׂוֹת עֲנִין תּוֹאֵר הֵא הוּא שֶׁהוּא הַפֶּעוּל כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ
 24 וּלְפַעֲמִים תֵּבֵא בְּאֵלּוֹ הָפֵא בְּשׁוֹרֵק כְּמוֹ מוֹל וּבְנִי הִלְמֵד הֵא תֵּבֵא יוֹד
 25 נֵעָה בְּמִקּוֹם הֵא כְּמוֹ בְּנוֹי נְטוּי חֲרִי צוּרוֹת הַנְּחִים אֲרָבַע יוֹדֵעַ וְיודֵעַ
 26 לוֹט מוֹל נְטוּי וְאִמָּנָם בְּחֶסְרִים בְּחֶסְרֵי הָפֵא לְמַד יֵשׁ אֲמָרִים כִּי לֹקַח
 27 הוּא פֶעוּל וְלִי נִרְאָה שֶׁאֵינוֹ אֵלֹא פֶעוּל שֶׁלֹּא נִזְכָּר שֵׁם פֶּעוּל וְאִין
 28 צוּרֵךְ לְדוּחֵק הַקֶּמֶחֱי שֶׁבִּרְכָּב לִקַּח בְּקֶבוֶץ שְׁפָרִים שֶׁלֹּא הוּזָכַר שֵׁם
 29 פֶּעוּל וְלֹקַח בְּשׁוֹרֵק שֵׁם תּוֹאֵר אֵלֹא שֶׁבְּקֶבוֶץ שְׁפָתִים הוּא מִחֲדָגוּשׁ
 וּבְשׁוֹרֵק

בפעל קל

1 הַמִּזְבֵּחַ וְכֵן גַּם רַבִּי יוֹנָה טָעָה לְפִי דֶרֶךְ הַזֵּרָא וְהִתִּיבָה כִּי הוּא
 2 לְשׁוֹן רִשְׁוֹ עֶשֶׂב וְלֹא לְשׁוֹן דִּישׁוּרָה כִּי כֵן תִּרְגַּם יוֹנָתָן כְּעִגְלָה רִבְקָא
 3 שְׂפִירוֹשׁוֹ כְּעִגְלָה גְּדִלָה בְּמִרְבֵּק וְלִכֵּן לְפִי דַעְתִּי אֵלּוּ בִּינוּ פֶּעַל מִזְרָה
 4 הַשֵּׁם הִיא לֹאמֹר רִשְׁוֹ דִּישְׁוֹתִי כִּמּוֹ קִרְא קִרְאֹתִי אֵף כִּי לֹא נִמְצָא בְּהִרְגָל
 5 הַלְשׁוֹן גַּם נִמְצָא מִחֲשָׁבוֹת שְׁחִמְדִּיקָא בְּעָלֵי תְּשׁוּלֹשׁ קִרְאוֹ אוֹתָם
 6 נָהִי חֲעִין וְשִׁתְּאוֹת הִרְאִשׁוּנָה בְּצָרִי וְכֵן בְּעֵבֶר כִּמּוֹ מֵת וּבְרַבּוּי מַתִּים
 7 וּמִנְחֵי הַפֶּא יוֹד וְהַלְמֵד אֵלֶּף יִשְׁאֲשֵׁר הַפֶּא בְּקִמְץ וְחֲעִין בְּצָרִי כִּמּוֹ יִרְאָה
 8 וּבְסִמּוֹךְ הַיּוֹד בְּשׁוּא יִרְאָה וְכֵן בְּרַבִּים יִרְאִים וּמִתָּם שְׁחִיחִיד וְכִרְבָּא
 9 כְּמִשְׁפֵּט תְּשֻׁלָּמִים וְהַרְבֵּים וְהִתְחִידָה נִקְבָה וְהַרְבּוֹת נִשְׁתַּנוּ כִּמּוֹ יִצְאָה
 10 שְׂחִיחִיד יוֹצֵא בְּחֻלָּם הַפֶּא וְצָרִי חֲעִין וּבְרַבּוּי חֲעִין בְּשׁוּא וְהַלְמֵד
 11 בְּחִירָק עִם תּוֹסַפֶּת סָם לְהַזְרִאת הַרְבֵּים זְכָרִים יוֹצֵאִים וּבִתְחִידָה נִקְבָה
 12 גַּם כֵּן יוֹצֵאֵת הַצָּרִי בְּשׁוּא וְהַאֲלֵף בְּקִמְץ וּבְתוֹסַפֶּת הֵא סִימֵן לְנִקְבָה
 13 וְכֵן יוֹצֵאֵת בְּצָרִי הַצָּרִי וְכֵן הַאֲלֵף וְתוֹסַפֶּת הַתּוֹ אֶפְשֵׁר שְׁחִיחִיד גַּם כֵּן
 14 בִּינוּנֵי מִן הַקָּל אֵף כִּי לְפִי דַעְתִּי הוּא שֵׁם עֲנִין הַיִּצְיָאָה וּבְרַבּוֹת בְּאֵרָה
 15 הַצָּרִי בְּשׁוּא וְהַלְמֵד בְּחֻלָּם עִם תּוֹסַפֶּת תּוֹ סִימֵן לְרַבּוּי וּמִתָּם שְׁחִיחִידָת
 16 הַיִּתְחִידָה הַנִּקְבָה בְּדֶרֶךְ מְשׁוּנָה מִכָּל אֵלֶּה שְׁחִיחִידָה בְּחֻלָּם וְחֲעִין בְּקִמְץ עִם
 17 תּוֹסַפֶּת הֵא בְּאַחֲרֻנָה סִימֵן לְנִקְבָה כִּמּוֹ יוֹנָתָן מִן לֹא תוֹנוּ הַרִי סֶךְ
 18 הַנְּחִים הַמִּשְׁתַּנִּים בְּצוּרָתָם מִן הַשְּׁלָמִים הֵם שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי אִזְרָבְעָה
 19 עֶשְׂרֵי רֹקַע רֹקַעִים אֲחֻבִּים אֲחֻבִּים הוֹלֵכִים נוֹטְרָה יוֹרְדָה יוֹרְדָה
 20 תּוֹסַפֶּת שׁוּמַעַת רֹחֲצָה רֹחֲצוֹת בְּאֵר בּוֹשׁ בּוֹשִׁים דְּשָׁה דְּשָׁה יִרְאָה
 21 יִרְאִים יוֹצֵא יוֹצֵאִים יוֹצֵאֵת יוֹצֵאֵת יוֹצֵאֵת יוֹנָה וּבְחִסְרִים נִמְצְאוּ כָּלֵם
 22 וְזִמִּים לְשֻׁלָּמִים וְכֵן גַּם תְּכַפּוּלִים וְחִמְרֵיבְעִים לֹא בָּאוּ בְּזֶה הַכָּלָל חֲרִי
 23 סֶךְ כָּל צוּרוֹת שְׁמוֹת הַפְּעֻלִים הַנִּקְרָאִים בִּינוּנִים שְׁבַע עֶשְׂרֵי צוּרוֹת
 24 שְׁלֹשׁ בְּשֻׁלָּמִים וְאַרְבַּע עֶשְׂרֵי מִשְׁתַּנּוֹת בְּנִחוֹת ו
 25 **ומעתה**
 26 כִּי בְּשֻׁלָּמִים אֵינוֹ אֵלֶּה עַל דֶּרֶךְ אֲחִיד כִּי
 27 בִּתְחִיד הַזֵּכֶר תִּבְּא הַפֶּא בְּקִמְץ וְחֲעִין בְּשׁוּרָק כִּמּוֹ
 28 שְׁמוֹר וּבְסִמּוֹכֹת יִשְׁתַּנָּה עַל שְׁלֹשָׁה דְּרָכִים הִרְאִשׁוֹן שְׁחִיחִיד הַפֶּא
 29 בְּשׁוּא כִּמּוֹ נִכּוֹב תְּשֻׁנִּית כְּשִׁתְּהִיא אוֹת גְּרוּבִית תִּבְּא בְּחִסְרָה פְּרִיחַ כִּמּוֹ
 חֲבוּר

agnos: & sic etiā rabi lona errauit fm viam significationis di-
 ctionis: qā est² linguā דשא & nō est linguā דישא: quia sic in-
 terpretatus est lonathan ut vitula pascēs: cuius expositio est
 sicut vitula educata in prato: & iō fm meam opinionē si insti-
 tueremus uerbū ex hoc⁴ nomine esset dicendū דשא דשא sicut
 קרא קרא: & si nō inueniat in vsu linguā. Etiā inuenimus de bi-
 nariis q̄ grāmatici auctores trinitatis uocauerūt⁶ quiescentia
 hayn vai q̄ lra prima sit cū ceri: & sic in ptō ut כח: & in plūrate
 כח. Et de quiescētibus pe yod & lāmed aleph sunt quorū pe
 est cū kamecz & hayn cū ceri ut ירא: & iō in unitate yod cū sce-
 ua ut ירא: & sic in pluribus יראים. Et ex illis est cuius masculus
 uenit⁹ sicut ius perfectorū: & plura & singlīs fœmina & multē
 mutant ut ירא¹⁰ q̄ singlīs est ירא cū holem pe & ceri hayn: & in
 plūrate hayn cū sceua & lāmed¹¹ cū hirek cum additione mem
 ad significationē plūm masculorū יראים: & in singlīs fœminā
¹² etiā ירא צאde cū sceua & aleph cū kamecz: & cū additione
 he signū fœminā: ¹³ uel ירא cum ceri czade & quiete aleph: &
 additiōe tau pōt eē q̄ sit etiā¹⁴ mediū ipsius leuis. Et si fm meā
 opinionē sit nomē rei exitus: & in plūbus uenit¹⁵ czade cū sce-
 ua & lāmed cum holem cum additione tau signo pluralitatis.
 Et ex illis est q̄ inuenit¹⁶ singularis fœmina modo diuerso ab
 oībus his q̄ pe est cum holem: & hayn cum kamecz cū¹⁷ addi-
 tione he in vltimo ad signum fœminā ut ינה ex non פרוס
 detis. Sicq̄ sūma¹⁸ quiescētium differentium fm suam formā
 a perfectis sunt trefdecim uel quatuordecim¹⁹ רוקע רוקעים אוהב
 אוהבי הולכה נושרה יורדה יורדת²⁰ חוסמת שומעת רוחצת רוחצות בא כוש בושים
 דשא דשא ירא²¹ יראים ירא יראים ירא צא ירא צא ירא צא ירא צא ינה
 Et in defecti-
 uis inueniunt omnia²² similia perfectis. Et iterum duplicia &
 quadra non uenerunt in hac sūma. Sicq̄²³ summa omniū for-
 marum nominū agentium: quæ uocantur media sunt decem
 & septem figuræ: ²⁴ tres perfectorum: & quatuordecim variā-
 tium ob quietem. ²⁵ Et hinc formabimus actum huius con-
 iugationis fm suas species: & dicemus²⁶ q̄ in ipis pfectis nō
 est fm vnū modū: qā²⁷ in singlīs masculo ueniet pe cū kamecz:
 & hayn cum sciurek ut שמור²⁸: & in continuitate mutabitur tri-
 bus modis. Primo q̄ ueniat pe²⁹ cum sceua ut נבוכ. Secundo
 quando est littera gutturalis ueniet cum rapiente pathah ut
 חבוי

De verbo leui.

& hayn cū sceua ut הולכה יורדה. Et scda ē q̄ ueniat hayn cū ceri
 vt² כגורה צולעה שוקקה נוטרה : & in oībus his formis he est cum ka
 mecz' in lra pcedēti q̄ est signū foeminæ. Et itez est forma ter
 tia: & est q̄ ueniat⁴ cū additiōe tau q̄ significet supra foeminā:
 & in his hayn & lamed sunt cū seghol vt חוסמת יורדה : & hoc si
 non sit lamed lra gutturalis: sed qñ est lra gutturalis⁶ mutabit
 seghol hayn & lamed in pathah ut שומעת שומעת: & i plitate⁷ foe
 minæ si hayn nō sit lra gutturalis ueniet cū sceua: & si sit guttu
 ralis ueniet⁸ cū rapiente pathah: & in ambobus lamed est cum
 holem: & est additio tau in ultimo. Exemplum⁹ שומרת
 exemplū scda est רחוצות שואבות: hæ sunt regulæ¹⁰ pfectoz: & qe
 scentia pe sunt qualia ipsa: sed quiescētia hayn q̄ nos tenemus
¹¹ p binariis medius masculus singularis silis est pterito in oī
 bus suis rebus: & nō distinguet nisi¹² fm rē ut כה cū kamecz
 pe semp: & qñ plificabit ueniet hirek sub¹³ lra scda cū additio
 ne mem in ultimo q̄ significat multitudinē masculoz ut¹⁴ באים
 באים קם קים: sed in singlī foeminina est dīa parū inter ipsam
 & iter¹⁵ ptm: quia ptm est pductū & mediū est correptū: quia
 כה est verbū ptm & כאה¹⁶ est mediū. Et aliqñ uenit aleph uice
 he vt דשא. Et in pluralitate conuertet kamecz¹⁷ lra secūda in
 holem cum additione tau ad significādū plitatem foeminaz
 vt¹⁸ באות קבות. Et silr qñ pe uerbi pteriti est pūctuatā cū holem
 etiā mediū est pūctuatū¹⁹ cum holem vt כוש כוש כוש כוש
 Verūamen est adamussim considerandū supra id qd²⁰ scri
 psimus: quia aliqñ ueniet aleph loco he: qā hoc est fm opionē
 rabi lona²¹ grāmatici qui scripsit q̄ sicut uitula דשא qd est feri
 ptum Hieremiæ cap. l. cuius ius est²² דשא cū he in ultimo sicut
 est scriptū in suo libro: aut uenit aleph vice²³ he. Et kimhi dix
 it q̄ sit defectiua additionis he significātis foeminā²⁴ ut sicut
 fallētia aut error שויצ exiēs qd scriptū est in ecclesiastes ca. x.
 & similiter hic debebat scribi²⁵ דשא scdm pondus חכמה. Et ra
 bi lona iam exclusit hanc interpretationē: quia si sic²⁶ esset debe
 bat scin uenire cū ceri sicut est ius hñtiū aleph vt צמאה²⁷ מלאה.
 Et mihi videtur q̄ ambo illi sint remoti ab itinere ueritatis: &
 Kimhi est propior²⁸ significatiōi rei: sed non institutioni ad
 amussim ipsius dictiōis: qā ut dixim²⁹ supius³⁰ fm opionē rabi
 lona דשא est nomē agentis qd uocat mediū: & חכמה est nomen
 agnoīs

התואר

בפעל קר

1 פעל מהם פאזעין וְלָמַד כְּמוֹ בַּפְעֵלִים כִּי־יִרְכִי וּמִשְׁקָלִי שְׂרָשִׁי הַפְעֵלִים
 2 וַיִּשְׁרֹו לְדַעַת אֵף שְׂרָשִׁי הַשְּׂמוֹת ו וְכֹזָה נִשְׁלַם הַמֵּאֲמָר בַּמִּקּוֹר הַבְּנִין
 3 פֻּעַל קָל שֶׁהוּא שֵׁם הַפְעֵל בְּאֵמֶת וּמַעֲתָה נִצְיִיר שֵׁם הַפּוֹעֵל אֲשֶׁר
 4 תַּלְמִידֵי הַקִּמְחִי קָרְאוּ אוֹתוֹ בִּינוּנִי וְגַם אֲנַחְנוּ נִקְרָאָהוּ כֵן לֹא שְׂוִירָת
 5 זְמַן הַיּוֹדֵה בִּינוּנִי בֵּין רֵעֵבֶר וְהַעֲתִיר אֵלָּא כִּי הוּא בִּינוּנִי בֵּין הַשֵּׁם
 6 וְהַפְעֵל לְפִי שְׂחֻא מוֹרָה עַל הַדְּבָר הַמְּתוּאָר בְּהַעֲשׂוֹת עֲנִין מְדַבֵּר
 7 כְּמוֹ שְׂאֲמָרְנוּ לְמַעַלָּה וְנֵאֲמַר תַּחֲלָה דְּרָכֵיו בְּשִׁלְמִים כִּי בֹא בְּשִׁלְשֻׁרָה
 8 דְּרָכִים בִּיחִיד הַזִּכָּר וְהַאֲחֵד הַפֶּא בְּחֵלֶם וְהַעֲיִן בְּצִירִי וּמְלָרַע כְּמוֹ פּוֹקֵד
 9 אוֹמֵר וְהַשְּׁנִי שְׂבֵא הַעֵין כְּחִירָק כְּמוֹ תוֹמִיד יוֹסִיף וְהַשְּׁלִישִׁי בְּפִתַח כְּמוֹ
 10 רוֹקַע וְשִׁסַּע וְהַחֲבִיב וְרָבִים מִהַמְדַּקְדָּקִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֵינוּ רוֹסִיפּוֹ
 11 עוֹד שְׁתֵּי צוּרוֹת אַחֲרוֹת הָאֶחָת בְּתוֹסַפֶּת הָאֶחָת וְהַתִּיבָה מְלַעִיל כְּמוֹ
 12 בּוֹעֵרָה חוֹרֶבֶת וְהַשְּׁנִית בְּתוֹסַפֶּת יוֹד כְּמוֹ שׁוֹכְנִי יוֹשְׁבֵי חוֹקְקֵי אוֹסְרֵי
 13 וְלִפִּי דַעְתִּי אֵין אֶתֶר מֵאֵלָּה וְהַרְזָמִים לָהֶם בִּינוּנִים אֲבָל הֵם שְׂמוֹת
 14 הַתִּיבָּרִים בְּאֵמֶת וְהַחֲבִיר אֲשֶׁר בִּינוּנֵהֶם וּבֵין הַבִּינוּנִים הוּא כִּי הַבִּינוּנִים
 15 יוֹרֵוּ עַל פֻּעַל בְּצֵד מֵהַ כִּי יוֹרֵוּ עַל הַמְּתוּאָר בְּהַעֲשׂוֹת עֲנִין וּמְדַבֵּר כְּמוֹ
 16 שְׂאֲמָרְנוּ פְעֻמִּים רַבּוֹת בְּמֵה שְׂכַרְבָּנוּ לְמַעַלָּה אֲבָל שֵׁם הַתִּיבָּר לֹא
 17 יוֹרָה עַל פֻּעַל כָּלָל אֵלָּא עַל הַמְּתוּאָר בְּעֲנִין מִן הַעֲנִינִים כִּי שׁוֹכֵן יוֹשֵׁב
 18 חוֹקֵק אוֹסֵר וְכֵן בּוֹעֵר חוֹרֵב מוֹרִים עַל הַמְּתוּאָר בְּהַעֲשׂוֹת עֲנִין
 19 דִּשְׁכִּינָה וְהַיִּשִּׁיבָת וְהַחֲקִיקָה וְהַאֲסֵר וְהַתְּכַעֵר וְהַחֲוִירָבֵן אֲבָל שׁוֹכְנִי
 20 יוֹשְׁבֵי חוֹקְקֵי אוֹסְרֵי בּוֹעֵרָה מְלַעִיל וְכֵן חוֹרֵבָה מוֹרִים עַל הַמְּתוּאָר
 21 בְּעֲנִינִים הָאֵלָּה בְּעֲצָמָם לֹא בְּהַעֲשׂוֹתָם וְלִכֵּן תוֹסַפֶּת הָהֵא וְהַיּוֹד בְּאֵלָּה
 22 הוּא לְהַבְדִּיל בִּינוּנֵהֶם וּבֵין הַבִּינוּנִים הַמְּתוּאָרִים בְּהַעֲשׂוֹת הַעֲנִינִים
 23 הָאֵלָּה וְזֶה דַעְתִּי בְּכָל הַשְּׂמוֹת אֲשֶׁר לָהֶם אוֹת נוֹסַפֶּת בְּאַחֲרוֹנוֹת
 24 וְכָל אֵלָּה הַשֵּׁלֶשׁ צוּרוֹת אֲשֶׁר זָכַרְנוּ כִּשְׁתַּחֲרַבְנָה תַּחֲלִיפָנָה נְקוּדוֹת
 25 עֵין הַשֵּׁרֶשׁ בְּשׂוּא אִם אֵינָה אוֹת גְּרוּנִית וְאִם תִּיא אוֹת גְּרוּנִית ת
 26 תַּחֲלִיפָנָה אוֹתָהּ בְּחֻטָּף פֶּתַח מִשְׁלַח הַרְאִשׁוֹן אוֹמְרִים תוֹמְכִים רוֹקְעִים
 27 וּמִשְׁלַח הַשְּׁנִי אוֹתָהֶם וְכֵן בְּסִמְכּוֹת הַרְבּוּי אוֹמְרֵי שׁוֹמְרֵי אוֹתָבִי אֵף כִּי
 28 יֵשׁ שְׂבֵאוֹ בְּלֹא סִמְכּוֹת בְּצוּרָת סִמְכּוֹת כְּמוֹ שְׂבֵאוֹרְנוּ לְמַעַרָה בְּשִׁעַר
 29 הַשֵּׁם וְאוֹלָם תִּנְקַבָּה הַיִּחִידָה יִשְׁלָה שְׁתֵּי צוּרוֹת הָאֶחָת שֶׁהִפֵּא בְּחֵלֶם

verbum de illis pe & hayn & lamed sicut in uerbis: quia modi & potera radicū uerborū¹ dirigunt ad sciēdum etiā radices nominū. Et in hoc expletus est sermo de uena cōiugationis uerbi leuis: quod est nomen uerbi fm ueritatē. Et ex nūc formabimus nomen agentis qđ⁴ discipuli kimhī uocauerunt ipm בינונו medium: & etiā nos uocabimus ipm sic: nō qđ significet⁵ tēpus præsens mediū inter pteritum & futurū: sed quia est mediū inter nomen⁶ & uerbum: quia significat rem agnominatā per fieri rem ex re⁷ ut diximus superius. Et dicemus primo suas regulas in ipsis perfectis: quia uenit tribus⁸ modis in singulari masculo. Vnus est pe cum holem & hayn cum ceri & correpte ut אומר⁹ פוקר. Et secundus qđ uenit hayn cū hirek ut תומיך יוסף. Et tertius est cum pathah ut¹⁰ רוקע שוסע. Et Habib & multi grāmatici qui fuerunt ante nos addiderūt¹¹ ulterius duas formas alias: vnā cū additione he & dictione pducta ut¹² בוערה. Et secūda est cum additione yod ut שוכני יושבי חוקקי אוסרי. Et fm meam opinionem nō est vllū horū & similium eis media: sed sunt nomina¹⁴ agnominū fm ueritatem. Et differētia quā est inter illa & inter media est: quia media¹⁵ significāt uerbum modo quodā: quia significant agnominatū per fieri rem ex re ut¹⁶ diximus multoties in eo qđ scripsim¹⁷ supius: sed nomen agnominis non¹⁷ significat uerbum omnino: sed agnominatum fm rem de rebus: quia חוקק אוסר¹⁸ & similr¹⁹ שוכני יושב¹⁹ significāt agnominatum per fieri rem¹⁹ cōmorationis sessionis scripturā: & ligationis & incensionis & ruinā. Sed שוכני יושבי חוקקי אוסרי²⁰ pducte: & silr²¹ חורבה significāt agnominatū²¹ per res has fm earum substantiā nō fm eas fieri. Et ideo additio he & yod in his²² est ad distinguendum inter illa & inter media agnominata per fieri res²³ istas. Et hāc est mea opinio de oībus noībus quibus est lra addita in ultio:²⁴ & oēs hāc tres formā quas retulimus quando plurificānt mutantur puncta²⁵ hayn radicis in sceua si non sit littera gutturalis. Et si sit littera gutturalis²⁶ mutabit illud in rapiens pathah. Exemplum primi אומרים תומכים רוקעים²⁷. Et exēplū secūdi est אוהבים: & sic in cōtinuitate pluralitatis אומרי שומרי אוהבי: licet²⁸ sint quā uenerunt absq; cōtinuitate in forma cōtinuorum sicut ostendimus superius in caplo²⁹ nominis. Verūtamen fœmīna singularis habet duas formas: vna est qđ pe sit cum holem: & hayn

De verbo leui.

lamed he inuenimus quod uenit perfectum: & cecidit ex uena
 he: & addita fuit tau in ultimo² vt נטה cum sceua pe nun: & ho
 lem hayn teth: & cecidit lamed he: cui³ radix est¹ נטה. Sicq; fue
 runt defectiua differētia a pfectis quq; fm suas spēs, i. גנוע ליעת.
 .ii. לקוח לקוח, .iii. נתון נתון לתת, .iiii. נשאת נשאת, v. Et ex dupli
 cibus: ex duplicibus hayn absq; quiete aliqn uenit ex illis uena
 cū defectu lra vnus de duplici i cōnotatōe correpte ut בלתי.
 Et si⁷ sint qui dicunt q; possibile sit q; sit lingua pteriti: &
 similiter בלתי depaupatus sum: & me saluum faciet: sed scdm
 meam opinionē est uena: & sic maior pars uenarū horū dupli
 cium uenerūt cum additione tau: vt⁹ בלתי חלתי: & hayn aggra
 uatur ad significandū defectū duplicis. Et de illis est qd uenit
 cum defectu duplicis & sciurek put est ius binario: ut לבתר
 cuius radix est ברר.¹¹ Et de illis est cum holem ut לבתר: cuius ra
 dix est סבב. Et in duplicib² pe & lamed cum quiete¹² lamed de
 illis sunt quorum uena uenit ponderis pfectorū: nisi q; in il
 lo mutatur lamed he¹³ in uau ut בלתי: & de illis est quod uenit cū
 additione tau ut בלתי. Et in duplicibus hayn¹⁴ & quiescētibus
 lamed sunt quorū pe est cum ceri: & sunt addita tau in ultimo
 ut בלתי: hęc sunt¹⁵ iudicia venarū dupliciū fm species differē
 tiarū suarū a pfectis quę sunt quinq;¹⁶ spēs fm suū numerum.
¹⁷ Verūtn quadra sunt trium generū: de ipsis sunt quadra
¹⁸ vere: quibus sunt quatuor lra oēs radicales vt¹⁹ מכרבי: cuius
 radix est ברר. Et de illis sunt quorū pars assimulatur parti: sed
 nō sunt inuenta²⁰ nisi duplicia ut בלתי טלתי. Et sunt q; inueniū
 tur aliqn duplicia: & aliqn²¹ simplicia ut הנה תנחנח. Et hinc lo
 quemur de uena omnium illorum fm ordinem:²² & dicemus
 q; aliquod illorū uenit cum defectu duplicis & cum hirek vt
 קרקר: cuius uena est קר²³: hęc sunt duo quadra & non plus.
 Sicq; sūma oīum formarū uenarū²⁴ coniugationis leuis sunt qua
 draginta formę: duodecim fm pfecta: & decem & septē²⁵ dif
 ferētia quiete: & quq; cū defectu: & quq; cū duplicitate: & in
 quadris vnū. Sicq;²⁶ omnia illa sunt quadraginta ut diximus:
 & sic de modis quos scripsimus ad dignoscendū radicē²⁷ quę
 est nomē uerbi & uena uere. Et ex his q; dragita formis uenarū
²⁸ ipsius leuis fm suas spēs poteris discernere radicem omnis
 uerbi & noīs. Et iō i caplo noīum²⁹ cōnotauī fm cōsuetudinē
 reliquorū grāmaticorū lras radiceis etiā in nominib³⁰: quorū nō
 est

בפעל קל

1 הַלְמֹד הָא מְצִינוּ שְׂבָא שְׁלָם וְנִפְל מִן הַמְקוֹר הַהוּא וְנוֹסְפָה הוּא בְּאַחֲרוֹנָה
 2 כְּמוֹ נְטוּת בְּשׂוּא הָפֵא נוֹן וְחָלָם הָעֵיִן טִית וְנִפְל הַלְמֹד הָא שְׁשֶׁרֶשׁוֹ
 3 נְטוּת וְכֵן הִיוּ הַחֲסָרִים הַמְשׁוּגִים מִן הַשְּׁלָמִים חֲמִשָּׁה לְמִינֵיהֶם א
 4 נְגוּעַ לְנֻעַת כִּי לְקוֹחַ לְקַחַת גִּי נְחוֹן נְחוֹן הָת לְחַתֵּן דִּי נִשָּׂא שְׂאֵת ח
 5 נְטוּת וּמִן הַכְּפוּלִים מְכַפְּלוֹי הָעֵיִן בְּלִי נְחוּת לְפַעֲמִים בָּא מֵהֶם הַמְקוֹר
 6 בְּחֲסָרוֹן אוֹת אֶחָת מִן הַכְּפָל בְּכַנּוּי וּמְלָרַע כְּמוֹ בְּלוּתִי חֲמוּתִי אִף כִּי
 7 יֵשׁ אוֹמְרִים שְׂאֵפֶשֶׁר שִׁיחִיָּה לְשׁוֹן עֶבֶר וְכֵן דְּלוּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ אֵךְ לְפִי
 8 דְּעָתִי הוּא מְקוֹר וְכֵן רַב מְקוֹרוֹת אֵלּוּ הַכְּפוּלִים בָּאוּ בְּתוֹסְפַת הוּא כְּמוֹ
 9 חֲנוּת חֲלוּת וְהָעֵיִן בְּדָגֶשׁ לְהוֹרוֹת עַל חֲסָרוֹן הַכְּפָל וּמֵהֶם שְׂבָא
 10 בְּחֲסָרוֹן הַכְּפָל וּבְשׁוּרָק בְּמִשְׁפַּט הַשְּׁנָיִים כְּמוֹ לְבוֹר שְׁשֶׁרֶשׁוֹ בְּרַר
 11 וּמֵהֶם בְּחָלָם כְּמוֹ לְסוֹב שְׁשֶׁרֶשׁוֹ סִבֵּב וּבְכַפְּלוֹי הָפֵא וְהַלְמֹד בְּנְחוּת
 12 הַלְמֹד מֵהֶם שֶׁהַמְקוֹר בָּא בְּפֶלֶס הַשְּׁלָמִים אֵלָּא שֶׁנִּשְׁתַּנָּה בּוֹ הַלְמֹד הָא
 13 אֵלּוּ כְּמוֹ חֲגוֹ וּמֵהֶם שְׂבָא בְּתוֹסְפַת הוּא כְּמוֹ בְּחֲמוּרָת וּבְכַפְּלוֹי הָעֵיִן
 14 וְנִחִי הַלְמֹד יֵשׁ שֶׁהָפֵא בְּצִירִי וְנוֹסְפּוֹת הוּא בְּאַחֲרוֹנָה כְּמוֹ בְּחוּת אֵלָּה הֵם
 15 מִשְׁפָּטֵי מְקוֹרֵי הַכְּפוּלִים לְמִינֵי הַכְּדוּלִּיָּהִם מִן הַשְּׁלָמִים שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה
 16 מִינִים בְּמִסְפָּרָם

ואולם

17 חֲמִירוּבָעִים הֵם שְׁלֹשָׁה סוּגִים מֵהֶם מְרֻבָּעִים
 18 בְּאַמַּת אֲשֶׁר לָהֶם אַרְבַּעַת אוֹתוֹת כָּלֶם שְׁרִיטוֹת כְּמוֹ
 19 מְכַרְבֵּל שְׁשֶׁרֶשׁוֹ כְּרַבֵּל וּמֵהֶם שְׁקָצֶתָם דּוּמָה לְקָצֶת אֵלָּא שְׁלֹא נִמְצָאוּ
 20 כִּי יֵהֶם כְּפוּלִים כְּמוֹ בְּלָבֵל טְלִטֵל וְיֵשׁ שֶׁנִּמְצָאוּ פַּעַם כְּפוּלִים וּפַעַם
 21 פְּשׁוּטִים כְּמוֹ תַּעֲה וְתַעֲתַע וּמַעֲתָה נִרְבֵּר עַל מְקוֹר כָּלֶם עַל הַסְּדֵר
 22 וְנֵאמַר כִּי מִקְצֶתָם בָּא בְּחֲסָרוֹן הַכְּפָל וּבְחִירָק כְּמוֹ קִרְקֵר שְׁמִקּוֹרוֹ
 23 קִיר אֵלָּה הֵם שְׁנֵים הַמְרֻבָּעִים וְאֵין עוֹד הֵרִי סָךְ כָּל צוּרוֹת מְקוֹר
 24 חֲבִנָּן קַל אַרְבָּעִים צוּרוֹת שְׁתֵּים עָשָׂר לְפִי הַשְּׁלָמִים וְשִׁבְעַת עָשָׂר
 25 מִשְׁתַּנִּים בְּנְחוּת וְחֲמִשׁ בְּחֲסָרוֹן וְחֲמִשׁ בְּכַפָּל וּבְמִרְבָּעִים אֶחָת הֵרִי
 26 בְּלָן אַרְבָּעִים כְּמוֹ שֶׁאִמְרָנוּ וְכֵן בְּדַרְכִּים שֶׁכָּתְבָנוּ לְהַבִּיר הַשְּׁרֵשׁ
 27 שֶׁהוּא שֵׁם הַפֶּעַל וְהַמְקוֹר בְּאַמַּת וּמֵאֵלּוּ הָאַרְבָּעִים צוּרוֹת מְקוֹרֵי
 28 הַקַּל לְמִינֵיהֶם וְיִוָּכַל לְחַבְחֹץ שְׁרֵשׁ כָּל פֶּעַל וְשֵׁם וְלָכֵן בְּשֵׁעַר הַשְּׁמוֹת
 29 בִּינְתִי כְּסִנְהַג שְׂאֵר הַמְדַּקְדָּקִים אוֹתוֹת הַשְּׁרֵשׁ אִף בְּשְׁמוֹת אֲשֶׁר אֵין
 פֶּעַל

בפעל קר

1 בְּחֵלֶם כְּמוֹ חֲטָא וּבְזוֹה הִפְעֵל לְפַעֲמִים תּוֹמַר הָאֱלֹף אֶל וְכֵמוֹ בְּבִרְאשִׁית
 2 סִימָן כְּמַחֲטוֹ לִי וּמִתָּם שָׁבָא בְּתוֹסְפֹת תּוֹ בְּסוּף וְהָאֱלֹף נִחָה כְּמוֹ
 3 מֵלֶאֱת וְלַפְעָמִים בְּלִי תוֹסְפֹת כְּמוֹ מֵלֶאֱת וּבְנִחְיֵי הַלְמֵד הָאֲפַעֲמִים הַמְקוֹר
 4 בְּתֵא נִחָה נִעְלָמָת כְּמוֹ בְּנֵה עֲשֵׂה רָאָה וּפַעֲמִים בְּחֶסְרוֹן הָיָה וְתֵבָא
 5 תּוֹ בְּאַחֲרוֹנָה כְּמוֹ עֲלוֹת גְּלוֹת וְאִזּוּ פֶּא הִפְעֵל בְּשׂוֹא אִם אֵינָה זָאוֹת
 6 גְּרוֹנִית וְאִם הִיא אוֹת הַגְּרוֹן תִּתְרַחֵב בְּחֶטֶף פֶּתַח וְיֵשׁ סָהֵם שָׁבָא פַעַם
 7 בְּהָא וּפַעַם בְּתוֹ כְּמוֹ אֵלֶּה אֲלוֹת וְלַפְעָמִים בְּתוֹסְפֹת תּוֹ וְהָפֵא בְּקִמָּץ
 8 כְּמוֹ בְּאִיכָה סִימָן דְּלִבְרוּת לְמוֹ וְכֵן לְזוֹרֵת וְלַפְעָמִים יֵבָא הַמְקוֹר
 9 בְּתַמּוֹרֵת הָא בִּיזוֹר וּבְנִיזוֹר פֶּא הַשְּׂרֵשׁ בְּפִתְחָה וְהָעֵין בְּצִירִיכְמוֹ בְּהוֹשָׁע
 10 סִימָן וּבְחִכֵּי אִישׁ גְּרוּדִים וְנִחֵי הָפֵא לְמִד שְׁהֵן אֱלֹף הָיָה הֵם רוֹמִים
 11 בְּמְקוֹרֵם אֶל נִחֵי הַלְמֵד הָא שְׂזֹכְרֵנוּ אֲבָל מִנְחֵי הָפֵא לְמִד שְׁהֵם יוֹד
 12 וְאֱלֹף יֵשׁ שְׁפַעַם בָּא הַמְקוֹר בְּחֶסְרוֹן הָפֵא יוֹד וּפַעַם בְּתוֹסְפֹת הָיָה
 13 בְּאַחֲרוֹנָה כְּמוֹ יִרְא שְׁמִקּוֹרוֹ לְרוֹא בִיזוֹר חֶסְרָה וּפַעַם בָּא בְּתוֹסְפֹת
 14 הָא לִירְאָה בְּנִחֵי הַקְצוֹת לַפְעָמִים בָּא הַמְקוֹר בְּנֵה הָפֵא יוֹד וְתוֹסְפֹת
 15 תּוֹ כְּמוֹ לִירוֹת אֵלֶּה הֵם מְקוֹרֵי הַנְּחִים לְמִינֵיהֶם שְׁהֵם שְׁבַעַה עֶשֶׂר
 16 מִינִים מְשׁוּנִים מִחֲשָׁלָמִים וְאֵלֶּה הֵם אֲמִטוֹר בְּאִמּוֹר לֵאמֹר בִּירוֹעַ
 17 דַּעַת דַּעַת גִּי כֹל כִּלְיָהִת דִּי יִלּוֹד לְדַת לְדַת הַ הַלּוֹךְ לְכַת וּ לְיִסּוֹר
 18 לְיוֹשׁוֹן הַ לְרִשֵּׁת ט נִחָבָא וּ לְלוֹן יֵא לְנוֹר לְנוֹר יֵב מְחֲטוֹ יֵג
 19 מֵלֶאֱת מֵלֶאֱת יֵד עֲלוֹת גְּלוֹת טו בְּרוֹת יוֹ בְּחִכֵּי יוֹ לְרוֹא לִירְאָה
 20 חֶסְרֵי הָפֵא נוֹן רוֹמִים אֶל הַשְּׁלָמִים בְּצוֹרֵת הַמְקוֹר אֵלֶּה בְּאַחֲרוֹ לְגַעַת
 21 הָפֵא וְהָעֵין בְּפִתְחָה עִם שְׁכֵבֵר נִמְצָא בְּצוֹרֵת הַשְּׁלָמִים לְגִזְעוֹ בְּחֶסְרֵי
 22 הָפֵא לְמִד לַפְעָמִים בָּא הַמְקוֹר שְׁלָם וְאִזּוּ הוּא בְּצוֹרֵת הַשְּׁלָמִים וְלַפְעָמִים
 23 חֶסֶר וְאִזּוּ הוּא בְּתוֹסְפֹת תּוֹ כֹּל בְּפִתְחָה כְּמוֹ שְׁאִמְרֵנוּ בְּחֶסְרֵי הָפֵא נוֹן
 24 כְּגוֹן לְקוֹחַ לְקַחַת אֲבָל חֶסֶר הַקְצוֹת לַפְעָמִים בָּא שְׁלָם וְאִזּוּ הוּא בְּצוֹרֵת
 25 הַשְּׁלָמִים לַפְעָמִים הָפֵא בְּקִמָּץ וְלַפְעָמִים בְּשׂוֹא כְּמוֹ נִתּוֹן נִתּוֹן וְלִ
 26 וְלַפְעָמִים בָּא חֶסֶר הַקְצוֹת וְאִזּוּ הוּא בְּסִגּוֹל כְּמוֹ דַּת וְהָיָה נִמְצָא
 27 בְּתוֹסְפֹת נוֹן כְּמוֹ לְתִתּוֹן וּמִחֶסְרֵי הָפֵא נוֹן וְנִחֵי הַלְמֵד אֱלֹף נִמְצָא שְׁפַעַם
 28 בָּא שְׁלָם וְרִינוֹ כְּמִשְׁפַּט הַשְּׁלָמִים וּפַעַם בָּא חֶסֶר וְכֵן הַמְקוֹר בְּחֶסְרוֹן
 29 הָפֵא וְתוֹסְפֹת תּוֹ בְּאַחֲרוֹנָה כְּמוֹ נִשָּׂא גַם שְׂאֵת וּמִחֶסְרֵי הָפֵא נוֹן וְנִחֵי

eum holem ut חסא: & in hoc uerbo aliqui cōmutat̃ aleph ī uau:
 vt Genesis² cap. xx. מוא a peccādo mihi. Et de illis est qđ uenit
 cū additione tau in ultimo: & aleph q̄scēte vt מואת: & aliqui
 sine additione vt מוא. Et in q̄scētibus lāmed he aliqui uena est
 *cū he quiescēte latēte vt בנה עשה ראה: & aliqui cū defectu he: &
 ueniet tau in ultimo vt גלות גלות: & tūc pe uerbi est cū sceua
 si nō sit lfa⁶ gutturalis: & si sit lfa gutturalis dilatabit cū rapiē
 te pathah. Et sunt de illis q̄ aliqui ueniūt cū he: & aliqui cū tau
 vt מואה אלה: & aliqui cū additione tau: & pe est cū kamecz: ⁸ vt
 ternox cap. iiii. לברות ad comedēdū eis: & sic לירות. Et aliqui ue
 nient uena cū cōmutatione he in yod: & cum pūctuatione pe
 radicis cū pathah: & hayn cū ceri vt Hosea¹⁰ cap. vi. וכחי: &
 sicut sperare hōiem turmas. Et quiescētia pe lāmed quæ sunt
 aleph he sunt filia¹¹ in sua uena quiescētibus lāmed he q̄ retuli
 mus. Sed de quiescētibus pe lāmed q̄ sunt yod¹² & aleph sunt
 qbus aliqui uenit uena cū defectu pe yod: & aliqui cū additiōe
 he¹³ in ultimo vt לירא: cuius uena est לירא cū yod deficiēte: & ali
 qñ uenit cū additione¹⁴ he ליראה. In quiescētibus extremox ali
 qñ uenit uena cū quiete pe yod & additione¹⁵ tau ut לירות: hæ
 sunt uenæ quiescentiū fm suas spēs q̄ sunt decē & septē¹⁶ spēs
 differentes a perfectis: & hæ sunt. i. אמר באמר לאמר. ii. דעת. ¹⁷ ידוע
 לישון. ¹⁸ vii. ליסוד. vii. הליך לבת. v. ילך לדת ללת. iiii. יכל כל יכלת. iii. רעה
 מלאה מלא¹⁹. xiii. מחסר. xii. לומר לומר. xi. ללך. x. נחבא. viii. לרשת. viii.
²⁰ Defectiua pe לרא ליראה. xvi. בחבי. xvi. ברות. xv. גלות גלות. xiii.
 nun sunt filia pfectis ī forma uenę: excepto in vno לנע²¹ pe &
 hayn cum pathah: cum eo quod iam inuenitur in forma per
 fectorum לניע. In defectiuis²² pe lāmed aliqui uenit uena per
 fecta: & tunc est sicut forma perfectox. Et aliquādo²³ deficit:
 & tunc est cum additione tau totū ipsum cum pathah vt dixi
 mus in defectiuis pe nun²⁴ vt לקח לקחה. Sed defectiuum extre
 morx aliqui uenit pfectum: & tunc est fm formā²⁵ pfectox: ali
 qñ pe cum kamecz: & aliquando cum sceua vt נחון נתון: ²⁶ & ali
 quando uenit defectiuū extremorum: & tunc est cum seghol
 ut נתה. Et vnum inuenitur²⁷ cum additione nun ut לנתה. Et ex
 defectiuis pe nun & quiescentibus lammed aleph inuenitur
 quod aliquando²⁸ uenit perfectum: & iudicium ipsius est si
 cut iudicium perfectorum: & aliquando uenit defectiuum: &
 uenit uena cum defectu²⁹ pe & additione tau in ultimo: ut
 שאת etiam נשא. Et ex defectiuis pe nun: & quiescentibus
 lāmed

De verbo leui.

תי totū cū pathah תי hayn cū ceri : & lamed cū kamecz : &
 he addita in signū² linguæ foemininæ: & aliqn̄ duobus pōderi
 bus cū quiete pe & cū pfectione ipsius: & ambo³ mutant ex p
 fectis vt יכר: cuius uena aliqn̄ uenit cum defectu yod:⁴ & hayn
 punctuat cū holem: & dicemus כר: & aliqn̄ uenit cū yod cum
 sceua yod⁵ & holem hayn & seghol lamed: & cū additione tau
 in fine & dicemus יכר: & aliqn̄⁶ uenit uena uerbi unius de ge
 scentib⁷ yod aliqn̄ totū cū seghol vt לדרת מדרת⁷ לדרת בדרת.
 Et aliquando cum seruitute lamed hayn radicis & seruiēs cū
 kamecz⁸ & defectu daleth: vt Samuelis: qđ est fm Romanos
 primo regū cap. 9⁹ iiii. הרה ליה: hoc est fm opinionē interpris:
 qui interpretatus est הוהיה למי: & si rabi¹⁰ Mosces Kimhi ulu
 lauerit ululatus multos: & quāsiuit capere illud in radice יל:
 & quod¹¹ est scriptū lob cap. xv. cōcipe laborē & parere iniq
 tatem est sicut statutū pfectoꝝ pe yod¹² cū kamecz: & hayn lā
 med cū holem pōderis פקר: & est de hoc fm Habib qđ aliqn̄
 venit¹³ sicut pfecta: & aliqn̄ cū defectu pe yod & additiōe tau.
 Exempiū primi¹⁴ est הך. Exemplū secūdi est לה totū ipm cū
 seghol. Et mirū est de eo: qā radices illoꝝ differunt: qā¹⁵ radix
 הך est de habētibus pe he: & לה est de habentib¹⁶ pe yod: nisi
 diceret qđ he¹⁶ הך uenit loco yod. Et de illis sunt quorū yod ē
 quiescēs latens in uena vt יישן¹⁷ ליסר cū regimine pūctuatō cū
 hirek & hayn cū holem: & aliqn̄ cum daghesē. Et de illis sunt
 quorū cecidit¹⁸ pe yod ex sua uena: & totū illd uenit cū seghol:
 & additiōe tau ut לשכת לרשת¹⁹ דרצקת לדרת: & aliqn̄ fm auctores
 trinitatis cadet hayn radicis: & ueniet pe²⁰ cū holē: & hoc est
 aliqn̄ sine additiōe ut נחנך כב: & aliqn̄ cū additiōe he²¹ in suo fi
 ne vt באה: & est correptū: hæc sunt: & hoc est de binariis scdm
 opinionem nostram.²² Et si inuenies uau inter beth & aleph
 est ob protractionem holem. Et sic aliquando uenit²³ uena in
 similibus huic cum sciurek ut לרן: & est quod aliquando uen
 nit cum sciurek: & aliquando²⁴ cum holem vt למר למר. Sicq
 ex illis quæ diximus intelliges qđ fm²⁵ nostrā opinionē qui in
 stituimus cap. binarioꝝ: oīs uena binarioꝝ de leui uenit²⁶ cū
 holem: aut cum sciurek: aut cū utrisq: aliqn̄ cum hoc & aliqn̄
 cum hoc.²⁷ Et quiescētia lamed aleph quæ uocauerūt grāma
 tici hntia aleph: quia pro²⁸ maiori parte aleph nō cadet ex eis
 vnq̄ in scriptura nisi in paucis²⁹ numero: & de illis sunt qñ pe
 littera gutturalis ueniet in uena cum rapiēte pathah: & hayn
 cum

בפעל קל

1 וַיַּעַת כָּלוּ בַּפֶּתַח דַּעַת הָעֵינַן בְּצִירֵי וְהִלְמִד בְּקִמְצָן וְהָיָה בְּנוֹסְפֶת לְסִימָן
 2 לְשׁוֹן נִקְבָּה וּלְפַעֲמִים בְּשָׁנֵי מִשְׁקָלִים בְּלֹחַ הַפֶּא וּבְשִׁלְמוֹתָיו וּשְׁנִידֵם
 3 מִשְׁתַּנִּים מִחֲשָׁלָם כְּמוֹ יָכוֹל שִׁירֵי מְקוֹר לְפַעֲמִים בֵּא בְּחֶסְרוֹן הַיּוֹד
 4 וְהָעֵינַן תִּנְקֹד בְּחֵלֶם וְנֹאמֵר כָּל וּלְפַעֲמִים בֵּא עִם הַיּוֹד בְּשׁוֹא הַיּוֹד
 5 וְחֹלֶם הָעֵינַן וּסְגוֹל הַרְמֹד וּבְתוֹסְפֶת הוּא בְּסוֹף וְנֹאמֵר יָכוֹלֶת וּלְפַעֲמִים
 6 בֵּא מְקוֹר פֶּעַל אַחֵר מִנְחֵי הַיּוֹד פֶּעַם כָּלוּ בְּסְגוֹל כְּמוֹ לָדַת בְּלֹדֶת כְּלֹדֶת
 7 לָלֹדֶת מְלֹדֶת וּפַעֲם בְּשִׁמוֹשׁ הַלְמִד עֵינַן הַשֶּׁרֶשׁ הַמְשַׁרְתֶּת בְּקִמְצָן
 8 וְחֶסְרוֹן הַרְלֹת כְּמוֹ בְּשִׁמוֹאֵל שֶׁהוּא לְפִי הַרְוִמִים רֹאשׁוֹן מְלָכִים סִימָן
 9 דְּהֵרָה לִלֵּת וְהוּא לְדַעַת הַמְתַּרְגֵּם שֶׁתַּרְגֵּם סַעֲדִיָּא לְמִילֵּד אֵיף כִּי רַבִּי
 10 מֹשֶׁה קָמְתִי הַלֵּיל יִלְלֹת רַבּוֹת וּבִקֵּשׁ לְתַפּוֹשׁ אוֹרָהוּ בְּשֶׁרֶשׁ יִלֵּל וּמֵרָה
 11 שְׁכֵתוֹב בְּאִיּוֹב סִימָן טוֹ הֵרָה עֵמֶל וְיִלֵּד אֵין הוּא פֶּחֶק הַשְּׁלָמִים הַפֶּא יוֹד
 12 בְּקִמְצָן וְהָעֵינַן לְמִד בְּחֵלֶם בְּפִלֵּס פֶּקֶד וְיֵשׁ מִזֶּה לְפִי הַחֲכִיב שְׁפַעֲם בֵּא
 13 כְּמוֹ הַשְּׁלָמִים וּפַעֲם בֵּא בְּחֶסְרוֹן הַפֶּא יוֹד וְתוֹסְפֶת הוּא מִשְׁלֵל הַרְאֵשׁוֹן
 14 הַלּוֹךְ מִשְׁלֵל הַשָּׁנִי לָכֵת כָּלוּ בְּסְגוֹל וְהַתִּימָח עֲלִיּוֹ כִּי שְׂרִישֵׁהֶם שׁוֹנִים כִּי
 15 שֶׁרֶשׁ הַלֵּךְ מִבְּעֵלִי הַפֶּא הֵא וּלְכֵת מִבְּעֵלִי הַפֶּא יוֹד אֵלָא אִם יֹאמֵר שֶׁהֵא
 16 הַלּוֹךְ בֵּא בְּמִקּוֹם יוֹד וּמֵהֶם שְׁתִּיּוֹד נִחָה נִסְתַּרְתָּ בְּמִקּוֹר כְּמוֹ לְיִסּוֹד
 17 לְיִשׁוֹן בְּשִׁמוֹשׁ נִקּוֹד בְּחִירָק וְעֵינַן בְּחֵלֶם וּלְפַעֲמִים בְּרִגְשׁוֹמֵהֶם שְׁנַפְלָה
 18 הַפֶּא יוֹד מִמְקוֹרֶם וְכוּלָּו בֵּא בְּסְגוֹל וְתוֹסְפֶת הוּא כְּמוֹ לְצַקֶּת לָרֶדֶת לָרֶשֶׁת
 19 לְשִׁבֵּת וּלְפַעֲמִים לְפִי בְּעֵלִי הַשְּׁלֹשׁ תַּפּוֹל הָעֵינַן הַשֶּׁרֶשׁ וְתַבֵּא הַפֶּא
 20 בְּחֵלֶם וְזֶה פַעֲם בְּלִי תוֹסְפֶת כְּמוֹ נָח נֵעַ בֵּא וּלְפַעֲמִים בְּתוֹסְפֶת הֵא
 21 בְּסוֹפָה כְּמוֹ בֵּאָה וְהוּא מְלַרַע אֵלֶי הֵם וְזוֹתוּ מִן הַשָּׁנִיִּים לְפִי סְבָרֵינוּ
 22 וְאִם תִּמְצָא וּבֵין הַבֵּית וְהָאֵלֶף הֵיא לְמִשְׁךָ דְּהֵחֵלֶם וְכֵן לְפַעֲמִים בֵּא
 23 הַמְקוֹר בְּכִיּוֹצָא לָזֶה בְּשׁוֹרֵק כְּמוֹ לָלוֹן וְיֵשׁ שְׁפַעֲם בֵּא בְּשׁוֹרֵק וּפַעֲם
 24 בְּחֵלֶם כְּמוֹ לְגוֹד לְגוֹד וְהִנֵּה מִמָּה שֶׁאִמְרָנוּ תִּכְיֹן כִּי לְפִי
 25 סְבָרֵינוּ רַבּוֹנִים שְׁעַר הַשָּׁנִים כָּל מְקוֹר הַשָּׁנִיִּים מִן הַקָּל בֵּא
 26 בְּחֵלֶם אֵל בְּשׁוֹרֵק אֵל בְּשָׁנִיָּהֶם פַּעֲם בְּזֶה וּפַעֲם בְּזֶה
 27 וְנִחֵי הַלְמִד אֵלֶף אֲשֶׁר קָרְאוּם הַמְדַּקְדָּקִים בְּעֵלִי הַיֵּלֶף כִּי עַל
 28 הָרֹב הַיֵּלֶף לֹא הַפּוֹל מֵהֶם לְעוֹלָם בְּמִכְתָּב כִּי אִם בְּמַעַט
 29 בְּמִסְפָּר וּמֵהֶם בְּשֶׁהֵפֵא אוֹת גְּרוֹנִית תַּבֵּא בְּמִקּוֹר בְּחֶסֶף פֶּתַח וְהָעֵינַן
 בְּחוֹלֶם

בפועל קל

1 משלוח משלש מקרא ואז תבא האות הנוספת בחירק והפא בשווא
 2 והעין בחלם או בקמץ אם תלמד אות הנח ומשל תשני בעזרא סימן
 3 ורריוש הדבר הפא בפתח והעין בשווא והיוד הנוספת בחלם וזר
 4 הוא אחר ואין שני ומשל השלישי הוא על ר פנים האחר שתבא פא
 5 תשרש בתטף קמץ כמו לקרבה למשחה שנית שתבא בקבוץ שפתים
 6 כמו לחמלה ושלשית שתהיה בחירק כמו ליראה לרבעה וכשהפא
 7 היא אות גרונית תבא בדרך רביעי בפתח כמו לאשמה העם וזה
 8 העין עם זה תהיה גרונית הפא תבא בפתח והעין בתטף פרוח כמו
 9 לאהבה ואם תמצא שם פעל הקל לפעמים בתוספת נון תבא הפא
 10 בקמץ מלא פום כמו באבדן דהרי לך שנים עשר דרכי מקור ודבנין
 11 דקל בשלמים פקד זכור גדל שכב משלח מקרא רריוש קרבה ח
 12 חמלה רבעה אשמה אהבה ואולם בנחים מפני שהנח מינים רבים
 13 יש לחלק בהם וזה כי מהנחים הם נחי הפא אלף כמו אכל אבר ומרם
 14 נחי הפא שהיא יוד כמו ישב ומרם נחי הפא ותלמד שהם אלף והא כמו
 15 אתא אבה ומרם נחי הפא ותלמד שהם יוד ואלף כמו יצא ומרם נחי
 16 הפא ותלמד שהן יוד והא כמו ינה מן תונו יפית מן יפוא ומרם נחי העין
 17 שהיא וו לפי בעלי השלש כמו קום ונחי העין שהיא יוד כמו עיק מן
 18 העיק ומרם נחי העין ותלמד שהן אלף והא כמו ראה ארא ונחי העין
 19 ותלמד שהן וו ואלף כמו בשווא גליו ונחי העין ותלמד שהן יוד
 20 ואלף כמו הנאי ששרשו גיא אף בי יש אומרים שהווא מנחי העין וו
 21 אך לכל הפחות נמצא פיוצא בזה בשמות כמו גיא ונחי העין ותלמד
 22 שהם יוד והא כמו חיה ומרם נחי תלמד שהיא אלף כמו ברא מצא
 23 ונחי תלמד שהיא הא כמו עשה קנה הרי שנים עשר או שלשה עשר
 24 מיני הנחים אשר יש מהם שמקורם דומה למקור השלמים ויש
 25 מתחלה ממנו כי בנחי הפא אלף אמר דומה לשלמים אבל בחבור
 26 אותיות בכלם ישתנה כי האות השמושית תנקד בסגול ופא השרש
 27 בתטף סגול כמו באמר באמר מלאמר זולת לאמר שהלמד נקודה
 28 בצרי והאלף נחת ובנחי הפא יוד כמו ידוע הוא על שלשה פנים בזה
 29 הפועל בעצמו האחד בקמץ הפא וחלם העין השני בתסרון היוד כמו
 ועת

קרא : & tūc ueniet lfa addita cū hirek: & pe cū sce
 ua: ² & hayn cū holem aut cū kamecz si lamed sit lfa quietis. Et
 exemplū secūdi est Hezre ca. ³ x. pe cum pathah & hayn
 cum sceua: & yod addita cū holē: & hoc ⁴ est vnū & nō ē alter.
 Et exemplū tertii est qtuor modis. Vnus est q ueniat pe ⁵ radi
 cis cum rapiente kamecz vt לקרה למשה. Secūdo q ueniat cū
 collectione labiorū ⁶ vt להמלה. Et tertio q sit cum hirek ut ליראה
 לרבעה: & qñ pe ⁷ est littera gutturalis ueniet modo quarto cum
 pathah vt לאשמה ob culpari populū: & si ⁸ hayn cum hoc erit
 gutturalis pe ueniet cū pathah: & hayn cū rapiente pathah vt
 לראה: & si inuenies nomē uerbi leuis aliqñ cū additiōe nun
 ueniet pe ⁹ cum kamecz pleni oris ut באכרן. En tibi duodecim
 modi uenæ cōiugatiōis ¹⁰ leuis in pfectis שכב משלה. Verūtū in gescētibz:
 quia quiescens est spēx multax ¹¹ est diuidendū in eis: quia ex
 quiescētibz sunt gescētia pe aleph vt אכל אכר. Et ex illis sunt
¹² quiescētia pe q est yod ut ישכ. Et ex illis sunt gescētia pe & lā
 med quæ sunt aleph & he ut ¹³ אה אה: & de illis sunt quiescē
 tia pe & lamed quæ sunt yod & aleph vt יצא: & de illis sunt ge
 scētia ¹⁴ pe & lamed quæ sunt yod & he ut יצה ex תונו יפית יצה.
 Et ex illis sunt gescētia hayn ¹⁵ quæ est vau fm auctores trinita
 tis vt קים: & gescētia hayn quæ est yod: vt קים ex ¹⁶ חקיק: & ex illis
 sunt gescētia hayn & lamed q sunt aleph & he vt ארא ארא: & ge
 scētia hayn ¹⁷ & lamed q sūt vau & aleph ut בשא in eleuādo vn
 dās eius: & gescētia hayn & lamed q sūt yod ¹⁸ & aleph vt דניא:
 cuius radix ē ניא: licet sint dicētes q sit de gescētibz hayn vau:
¹⁹ sed ad minus inuenimus sile huic in noibz vt ניא: & gescētia
 hayn & lamed ²⁰ q sunt yod & he vt היה. Et ex illis sunt gescētia
 lamed quæ est aleph vt מנא: ²¹ & quiescētia lamed quæ est
 he ut עשוקה. En duodecim aut trefdecim ²² species quiescen
 tium: ex quibus sunt quorum uena est similis uenæ perfectō
 rum: & est ²³ differens ab illa: quia in quiescentibus pe aleph
 ככלם est simile perfectis: sed in coniunctione ²⁴ litterarum
 mutatur: quia littera seruiens punctuatur cum seghol: & pe ra
 dicis ²⁵ cum rapiente seghol vt באכר באכר באכר: excepto באכר:
 cuius lamed est pūctuata ²⁶ cum ceri & aleph quiescit. Et in ge
 scētibz pe yod ut יע est tribus modis in hocmet ²⁷ uerbo.
 Vno cum kamecz pe & holem hayn. Scdo c defectu yod ut
 דעת

De verbo leui.

Spiritus meus supra me ob hoīem. Sicq; ē fm hoc seriei litiū.
 Et in Genesi magno² etiā exposuerūt ipm doctores nostri fm
 vtrasq; expōnes: dicētib; ipis nō p̄r̄ spūs meus³ i hoīe semp:
 dixit rabi lhuda filius rabi llhay amplius nō spūs hī⁴ iudicabū
 tur corā me in sēculū rabi Hunna noīe rabi aha hora qua ipse
 restituit spūm suā uaginæ nō restitua spūm eorū in suas vagi
 nas. Ecce duos doctores disceptātes de hac radice. Et nō est
 castigatō fm verba cuius sit: & iō intelligas hinc q; modi isti
 quos scripsimus: & si sint vtilēs vtcūq; sit nō cōtinent oīa uer
 ba: & iō⁵ oportet exgrere oēs modos modorū ad verificādum
 eorū radices: & qñ nō est modus ad certiorandū ipsas: ⁶tunc
 exponemus scripturā expōnib; differētibus fm differētiā si
 gnificationū verborū radicū¹⁰ quæ dubiū fuit apud nos: cuius
 ipsarū sit uerbū positū put vidimus nros doctores ¹¹in Genesi
 magno i loco quē retulimus. Verūtñ miq; ē q; ueniat kamecz
¹²ad significandū sup defectū nun: & si inuenerimus illud ad
 significandū defectū aleph ¹³uel he: quia ipsius tonus p̄trahit
 illas: & iō uident uerba rabi lhuda filiū rabi llhay ¹⁴magisq; uer
 ba rabi Hunna noīe rabi Aha: & si onklos interptet ppe opi
 nionē eius. ¹⁵Sicq; tu cernis hinc quō exquires nomē uerbi &
 radicē & uenā: ¹⁶quæ est principalis qñ nō inuenietur clare in
 scriptura. Et post ipsius inuentionē ¹⁷in suis lris oportet scri
 bere modos suæ punctuatiōis ad existendū suā formā pfectā.
 Et dicemus ¹⁸q; de uerbis sunt pfecta: & de ipsis sunt defecti
 ua: & de ipsis sunt quiescētia: & de ipsis sunt duplicia ¹⁹i omni
 cōiugatione: & in oībus ptibus cuiusq; cōiugatiōis oportet ca
 uere de quatuor illis. Et hoc ē me initiari ²⁰primo de eo quod
 continet oēs quatuor spēs: & deinde de eo quod appropriat
²¹vnāquāq; earū. Et primo de uena leuis in uerbis pfectis dice
 mus q; illa ²²inueniat qnq; modis. Primus qui est plusq; ueniat
 pe radicis cū kamecz ²³& hayn cū holem vt חהח. Modus scdus
 q; pe ueniat cū sceua vt חהח²⁴ שמע: & in hoc mutabiē in cōtinui
 tate holem in kamecz pleni oris: vt חהח regnare regem. ²⁵Mo
 dus terti²⁶ est q; ueniat pe cū kamecz & hayn cū ceri ut חהח
 & si ²⁷multi grāmatici: & in eorum capite rabi Abraham ben
 Hezra dixerint q; quæ sint fm hunc modum ²⁸non sint nomi
 na uerborum: sed agnomina agētium. Modus quartus est q;
 ueniat pe ²⁹uerbi cum sceua: & hayn cum pathah ut חהח.
 Modus quintus est q; ueniat ³⁰uena cum additione litteræ: &
 hoc in capite aut in medio aut in ultimo. Exemplum primi
 מלח

בפעל קל

1 רוחי עלי בשבול האדם חרי הוא לפי זה לשון מדנים ובכראשית רבא
 2 גם כן פירשו אותו רז"ל לפי השני פירושים באמרם לא ידון רוחי
 3 באדם לעולם אמר רבי יהודה בר רבי אלעי עוד אין הרוחות הללו
 4 נדונות לפני לעולם רבי חונא בשם רבי אחא בשעה שהוא מחזיר את
 5 הרוח לנדנה איני מחזיר רוחן לנדניהן הרי שני תנאים חולקים על
 6 זה השרש ואין מוכיח בדבריו וכן תבין מזה כי חדרכים האלה אשר
 7 כתבנו אף שהם מועילים מפל מקום אינם כוללים כל הפעלים ולכן
 8 צריך לתפש כל צדי צדדים לאמת שרשיהם וכשאין דרך לבין אותם
 9 אז נפרש הכתוב בפירושים מתחלפים לפי חלוף הוראת פעלי השרשים
 10 אשר נסתפק אצלנו לא יזו מהן הפעל המונח כמו שראינו רבותינו
 11 ז"ל בכראשית רבא במקום שזכרנו אך אמנם זר הוא שיבא תקמץ
 12 להורות על חסרון הנזק אף כי מצאנוהו להורות על חסרון האלף
 13 או תהא שתכרתו מושכת אותם ולכן נראין דברי רבי יהודה בר אלעי
 14 מדברי רבי חונא בשם רבי אחא אף כי אנקלוס מתרגם קרוב לדעתו
 15 וכן אתה רואה מזה איך תחקור על שם הפעל והשרש ויהי מקור
 16 שהוא העקר באשר לא ימצא בבירור בכתוב ואחרי המצא ב
 17 באותיותיו צריך לכתוב דרכי נקודו כדי להיות צורתו שלמה ונאמר
 18 אחרי שהפעלים מהם שלמים ומהם חסרים ומהם נחים ומהם כפולים
 19 בכל בנין ובכל חלקי כל בנין צריך להזהר על ארבעתם וזה החלי
 20 ראשונה במה שיכלול כל הארבעה מינים ואחרי כן במה שייחד כל
 21 אחד מהם וראשונה במקור הקל בפעלים רשומים נאמר שהוא
 22 נמצא בחמשה דרכים והוא הרב שתהיה פא השרש בקמץ
 23 והעין בחלם כמו הלוח הדרך השני שתבא תבא בשווא כמו שמע
 24 זכור ובזה ישתנה בסמיכות החלם בקמץ מלא פום כמו מלך מלך
 25 והדרך השלישי שתבא הפא בקמץ והעין בצרי כמו גדל בשל אף כי
 26 הרבה מן המדקדקים ובראשם הראב"ע אמרו שאשר על זה הדרך
 27 אינם שמות הפעלים אלא תארי הפועלים והדרך הרביעי שתבא פא
 28 הפעל בשווא והעין בפרתח כמו שלח שכב הדרך החמשי שיבא
 29 המקור בתוספת אות וזה בראש או באמצע או בסוף משל הראשון

משלוח

בפעל קל

1 בַּיּוֹד כְּשֶׁהִפָּא אֵינָה בְּדִגְשׁ תָּבֵא בְּפִתְחוֹ עוֹד הַדְּגֵשׁ וְהַכֶּפֶל הַנִּרְאֶה בְּרִבּוּי
 2 שֶׁנֶּאֱמַר מִן דָּל דָּלִים וּמִן חַג תְּנִים בְּדִגְשׁ הַלֵּמֶר וְהַגִּימֶל אֲבָל נָחִי הַלֵּמֶר
 3 הֵם בְּקִמְץ הַפֶּא כְּמוֹ יִמְחוּ שְׁשֵׁרֶשׁוֹ מִחוּ הֵמָּה בְּקִמְץ לְהוֹרוֹת שְׁהוּא
 4 מִן הַנְּחִים וְלֹא מִן הַכְּפֻלִּים וְלִכֵּן בָּאָה פֶּא הַפֶּעַל בְּקִמְץ כְּמִשְׁפָּטָה
 5 בְּשִׁלְמִים כִּי אִף פֶּקֶד הַפֶּא בְּקִמְץ וְלֹא לְהוֹרוֹת עַל נַח כָּלָל וְלִכֵּן נִרְאֶה
 6 שְׁבוּשׁ הַחֲכִיב שֶׁחֲשַׁב הָיִיתָ זֶה רֵאִיָּה שֶׁקִּמְץ קָם שָׁב וְדוּמִיָּהִם יוֹרוּ עַל
 7 נַח עֵינַי הַשֵּׁרֶשׁ כִּי אֵין זֶה רַק מִשְׁפָּט פֶּא הַפֶּעַל מִתְּכַנֵּן הַקָּל הַדֶּרֶךְ
 8 הַשֵּׁשִׁי הוּא מִיּוֹתֵד אֶל תְּשֻׁמוֹת אֲשֶׁר הוֹנְחוּ לְדַבְרִים מִחֲמַת פְּעוּלָתָם
 9 הַמִּיּוֹחֶדֶת וְהוּא כִּי אִם נִמְצָא אַחֵד מִתְּשֻׁמוֹת הַלָּלוּ וְלֹא יִדְעֵנוּ שְׁרֵשׁוֹ אִזּוֹ
 10 נִסְתַּכֵּל אֶל תְּפִעַל הַחוּא הַמִּיּוֹתֵד וְשֵׁרֶשׁ תְּפִעַל הוּא שֵׁרֶשׁ תְּשֵׁם וְזֶהוּ
 11 בְּשֻׁמוֹת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נִגְזְרוּ מִן הַפְּעֻלִּים כְּמוֹ גִּרְזֵן שֶׁנִּגְזַר מִן נִגְרֹזָתִי
 12 שֶׁשֵּׁרֶשׁוֹ גִּרְזֵן אֲבָל בְּשֻׁמוֹת אֲשֶׁר מֵהֶם נִגְזַר הַפֶּעַל הֵעֵנִן בְּהַפְךָ כְּמוֹ
 13 שֶׁכִּתְּבוּ לְעִיל הַדֶּרֶךְ הַשְּׁבִיעִי הוּא מִפְּאֵת הוֹרֵאֵת הָעֵנִן וְזֶה כִּי לְפַעְמִים
 14 תִּרְאֶה תִּיבָה אֶחָת שֶׁשֵּׁרֶשָׁה אַחֵר וְשֵׁם אֹתוֹת מִתְּחִלּוֹת וְאֵין דֶּרֶךְ
 15 לְדַעַת שְׁרֵשׁוֹ מִחֲמַת הַתְּמוּרָה כִּי אִם מִדֶּרֶךְ הוֹרֵאֵת הָעֵנִן כְּמוֹ בִּירְמִיָּה
 16 סִימֵן לֵחַ יוֹמֶת נֹא אֶת הָאִישׁ הַזֶּה כִּי עַל כֵּן הוּא מִרְפָּא אֶת יְדֵי צִנְשִׁי
 17 הַמִּלְחָמָה בְּעִיר הַזֹּאת וְהִנֵּה מִרְפָּא כְּשֶׁהוּא בְּאֵלֶּף אֵינוֹ מוֹרְהִרְפִּיּוֹן אֲלֹא
 18 כְּשֶׁהוּא בְּהֵא בְּסוֹף וְלִכֵּן נֶאֱמַר כִּי שֵׁרֶשׁוֹ רַפְּזָה עִס הָאֵלֶּף עִס אֲלֶף וּבָאָה
 19 שֵׁם אֲלֶף תְּמוּרָת הָאֵין וְזֶה הַדֶּרֶךְ הַשְּׁבִיעִי אֵינוֹ צוֹדֵק לְעוֹלָם כִּי לְפַעְמִים
 20 יִקְרָה שֶׁאֲפִשֶׁר לְפִרְשׁ הַתִּיבָה עַל שְׁמֵי הַהוֹרֵאֵת לְפִי דִּעְנִין וְכֵן
 21 נֶאֱסָר לְבַקֵּשׁ דֶּרֶךְ אַחֶרֶת כְּמוֹ בְּבִרְאֵשִׁית סִימֵן וְלֹא יִדּוֹן רוּחִי כִּי רַבִּי
 22 דוֹד קָמְחִי אֲמַר שֶׁשֵּׁרֶשׁוֹ נָדָן וְהוּא מִחֲסֵרִי הַפֶּא נִנּוּ וְהִיָּה רֵאִיוֹ לִזְמֶר
 23 יִדּוֹן בְּדִגְשׁ תְּחִלָּת לְהוֹרוֹת עַל הַסֵּרוֹן הַנּוֹן אֲלֹא שֶׁנִּפְּלָה הַדְּגֵשׁ וּבְמִקְוֵמוֹ
 24 נִתְחַלַּף חִירָק הַיּוֹד אֶל קִמְץ וְיֵשׁ מִפְּרָשִׁים אוֹתוֹ מִנְחִי הָעֵין לְפִי בְּעִלִּי
 25 הַשְּׁלוּשׁ כִּי הוּא מִלְשוֹן דִּין וְלִדְעַת בְּעִלִּי הַשְּׁנִיּוֹת שֵׁרֶשׁוֹ דִּין וְהִיָּה רֵאִיוֹ
 26 לִזְמֶר יִדּוֹן בְּשׁוּרָק הַדָּלֵת אֲלֹא שֶׁהוּמַר הַשׁוּרָק בְּחֵלֶם וְהִנֵּה אֲנִקְלוֹס
 27 תִּרְגֵּם לְפִי הַדְּעַת הַרְאִשׁוֹן וְאִם לֹא יִתְקַיֵּים דִּרְא בִּישָׁא הַדִּין שִׁיחָא
 28 פִּירוּשׁ מִשְׁמַעוֹת הַמִּקְרָא לֹא יִדּוֹן לֹא יִהְיֶה רוּחִי תוֹךְ נִדְנָה בְּאֶדָם
 29 וְרֵשׁ פִּירֵשׁ לְפִי הַדְּעַת הַשְּׁנִי וְאִם לֹא יִדּוֹן רוּחִי בְּאֶדָם לֹא יִתְרַעַם וְיִרִיב
 רוּחִי

in singli: qñ pe nō est cū daghefc ueniet cū pathah: & testis est daghefc: & duplicitas q̄ manifestat in pl̄itate: ² quia dicemus ex דגה פה & ex דגה פה cū daghefc lāmed & cghimel: sed getē lāmed³ sunt cū kamecz pe ut דגה פה: cuius radix est דגה mem cū ka mecz ad significādū q̄ sit⁴ de quiescētib⁵ & nō de duplicibus: & ideo uenit pe uerbi cū kamecz vt est eius iuris⁶ in p̄fectis: qa etiam דגה פה est cū kamecz: & nō ad significādū q̄scētē oīno: & iō apparet ⁶ error Habib: qui putauit esse hoc euidētā q̄ ka mecz דגה פה & similiū eis significēt⁷ quietē hayn radicis: qa nō est hoc nisi iuris pe uerbi cōiugatiōis leuis. Modus⁸ sextus est p̄prius noībus quæ imposta sunt rebus occasione sui operis⁹ p̄prii: & ē qa si iuenerimus vllū noīum istorū: & nō sciuerim¹⁰ eius radicē: tūc¹⁰ īspiciem¹¹ uerbū illud p̄priū: & radix uerbi ē radix noīs. Et hoc est¹¹ in noīb¹² regū q̄ deriuata sunt ex uerbis ut דגה פה q̄ deriuatū est ex דגה פה: ¹² cuius radix est דגה פה. Sed in no minibus ex quibus deriuatū est uerbū res ē ecōtra: put¹³ scripsi mus supius. Modus septimus est ex p̄te significatiōis rei: quia aliqñ¹⁴ videbitur dictio vna: cuius radix est vna: & ibi sunt l̄ræ cōmutabiles: & nō est modus¹⁵ sciendi illius radicē occasione cōmutatiōis nisi ex via significatiōis rei vt Ieremiā¹⁶ ca. xxxviii. moriaf nunc vir ille: qa iō ipse דגה פה manus hoīum¹⁷ belli in ci uitate hac. Sicq̄ דגה פה qñ est cū aleph nō significat lentitudinē nisi¹⁸ qñ est cū he in fine: & iō dicemus q̄ eius radix sit דגה פה cū he: & nō cū aleph: & uenit¹⁹ ibi aleph vice he. Ac etiā hic mo dus septimus nō est uerax semp: qa aliqñ²⁰ accidit q̄ possibile sit exponere dictionē fm̄ ambas significatiōes fm̄ rē: & tunc²¹ indigebimus quærere aliū modū vt Genesis ca. vi. non ידן spūs meus: qa rabi²² Dauid Kimhi dixit q̄ ipsius radix sit דגה פה: & sit ex defectiuis pe nun: & erat dignū dicere²³ דגה פה cū daghefc daleth ad significandū defectū nun: sed cecidit daghefc: & lo co ipsius²⁴ cōmutatū est hirek yod in kamecz: & sunt qui expo nunt illud de quiescētibus hayn fm̄ auctores²⁵ trinitatis: quia illud est linguæ דגה פה iudicii: & fm̄ opinionē auctōrū binarii ipsi²⁶ radix est דגה פה: & erat cōueniens²⁶ dicere דגה פה cum sciurek daleth: nisi qa cōmutatū est sciurek cū holē. Sicq̄ onklos²⁷ interptat²⁷ est fm̄ opinionē primā: & dixit non cōstabit generatio turpis ista: qa erit²⁸ expō sensus lectionis nō דגה פה nō erit spūs meus in tra uaginā eius in hoīe. ²⁹ Et rabi Salamō exposuit fm̄ opionē scdām: & dixit nō דגה פה spūs meus ī hoīe: nō conq̄ret: & lingabit spiritus

De verbo leui.

quia est putandū q̄ uerbum illud sit de duplicibus: & non po-
tuerit daghesc significare illā² duplicitatē: quia nō est potētia
hayn verbi recipere daghesc: aut est dicēdū q̄ sit de³ binariis
vt חצר: quia he est signū cōiugationis & resc est l̄ra lenitatis: &
est dicēdū⁴ q̄ ipsius radix sit צר sicut opinatus est rabi lhuda:
vel צר scdm opinionē aliorū: qui ponūt⁵ binaria: aut צר fm au-
ctores trinitatis: qui dicunt q̄ sit ex quiescētibz hayn.⁶ Sicq̄
dum uenimus ad exgrendū nomen rei ipsius uerbi q̄d est צרה
auctum est dubiū: ⁷ quia etiā ex parte ponderis possibile est q̄
deuisset esse ponderis שמה: & esset⁸ de duplicibus: quia radix
שמה est שמה uel ponderis קמה: & esset ex binariis aut⁹ quiescen-
tibus hayn. Et ideo tunc ad adherendā rem decreto videmus
pondus pl̄itatis noīs agentis¹⁰ quod est צר: & pl̄itas est צרים si-
cut צרים ורים pondere גזגים: סל סלים: quoz¹¹ daghesc nun & lam-
med significāt defectū l̄ra duplicitatis. Verūtñ est sciendū q̄
& si¹² l̄ra scda sit recipiēs daghesc qñ est in ultio dictionis non
ueniet¹³ cum daghesc ne aggrauet linguā: & tunc si l̄ra prima
quē est pe¹⁴ radices sit de l̄ris lenitatis non v̄r ibi daghesc oīo:
vt לרם similam¹⁵ Hezechielis cap. xlii. q̄d est de duplicibz¹⁶ deri-
uationis רסי gutta noctis: & nō uenit daghesc¹⁷ in eo oīo: q̄a
resc est ex l̄ris lenitatis: & sammech est littera vltima in dictiōe
לרם¹⁸. Sed qñ l̄ra prima recipit daghesc: tunc daghesc conue-
niens scde¹⁹ ueniet in prima vt רכב: יסב רכב: quoz²⁰ radix est סבב מקק:
& daghesc quā erat digna²¹ aduēru beth: & coph uenit in sam-
mech & mem: & inuentis in uerbo impedimentis istis: ²² tunc
quaremus an inueniamus eis p̄fecta vt רסי gutta noctis ex
לרם: & חוגג²³ ex חוגג²⁴: & tūc iudicabimus ea ex duplicibus sicut est
ius p̄fectoz: aut q̄remus ea q̄ sūt fm²⁵ pōdus eoz: & si illa sint
ex duplicibus ēt hac sunt sicut illa vt ארוי: q̄d est fm²⁶ pōdus
סכתי: q̄d est ex duplicibus sicut significat daghesc caph: cuius
radix est סכך²⁷ sic ארוי nō potuerūt aleph & resc uenire cū da-
ghesc: & uenerūt fm pōdus סכתי: iō²⁸ dicemus q̄ ēt hoc sit de
duplicibus eius radix sit ארר: & testis est ארר ארר. Et modus
²⁹ quintus est modus mutationis punctuationis: quia pe radi-
cis duplicium ueniet cum pathah³⁰ in singulari: cum non sit
suā potestatis uenire cum daghesc sicut pluralitas: uenit pe
cum pathah³¹ quā debebat uenire cum kamecz vt scribe-
mus infra: & hoc fit ad significandū q̄³² debebat esse hayn
cum daghesc: & si ipsa non uenisset esset digna ipsa pe: & ideo
in singl̄i

בפעל קל

1 כי יש לחשוב שהפעל ההוא מן הכפולים ולא יכל הדגש להורות על
 2 הכפל כי אין בכת העין הפעל לקבל דגש או יש לומר שהוא מן
 3 השניים כמו הצר שהתאזר על הבנין והרישאות הרפיון ויש לומר
 4 ששרשו צרר כמו שסבר רבי יהודה או צר כדעת אחרים שמניחים
 5 את השניים או צור לפי בעלי השלוש שאומרים שהוא מנחי העין
 6 והנה כשבאנו לחקור על שם ענין הפעל שהוא צרה נוסף בהספק
 7 כי גם מצד המשקל אפשר שהוא תיה ראוי להיות בפלס שמה והוא
 8 מן הכפולים כי שרש שמה שם או בפלס קמה והוא מן השניים או
 9 נחי העין ולכן אז לקרב הענין להכרע דואים משקל רבוי שם הפועל
 10 שהוא צר והרבוי צרים כמו הרורים בפלס גן גנים סל סלים אשר
 11 דגש הנון והלמד מורים על חסרון אות הכפל אך יש לדעת כי אף
 12 שתהיה האות השנית מקבלת הדגש כשהיא בסוף תיבה לא תכנה
 13 בדגש שלא להכביר על הלשון ואז אם האות הראשונה שהיא פה
 14 שרש מאותיות הרפיון לא יראה שם דגש כלל כמו לרס את הסלת
 15 ביותקאל סימן מו שהוא מן הכפולים מגזרת רסיסי לילה ולא באדגש
 16 בו כלל כי הריש מאותיות הרפיון והסמך היא אות אחרונה בתיבת
 17 לרס אבל כשהאות הראשונה מקבלת הדגש אז הדגש הראוי בשנית
 18 בא בראשונה כמו יסב המק ששרשם סבב מקן והדגש שהיה ראוי
 19 לבא בבירת ובקוף בא בסמך ובמם ובהמצא בפעל דמונעים הללו
 20 אז מחפשים אם נמצא להם שלמים כמו רסיסי לילה מן לרס וחוגג מן
 21 חג ואז נרין אותם מן הכפולים כמשפט השלמים או נחפש מה שעל
 22 משקלם ואם הם מן הכפולים גם אלה כמו הם כמו ארותי שהוא על
 23 משקל סכותי שהוא מן הכפולים כאשר יורה דגש הכף ששרשו סכך
 24 כך ארותי לא יכלו תאלף והריש לבא בדגש ובאו על משקל סכתי לכן
 25 נאמר שגם זה מן הכפולים ושרשו ארר והעד אורר וקורר וחרר
 26 החמשי הוא דרך השתנות הנקוד כי פא שרש הכפולים תבא בפתח
 27 ליחיד כי אחרי שאין לאל ידו לבא בדגש כמו הרבוי תבא חפא בפתח
 28 שהיתה ראויה לבא בקמץ כמו שנכתוב לפנים וזה להורות שהיה
 29 ראוי להיות דעיין בדגש ואם הוא לא באה היתה ראויה הפא ולכן

ביחיד

בפעל קל

1 כי שם הדבר הוא שדרה אינו מן הכפולים בשרשם כי אין פעל כפול
 2 באמת אלא מי שלא נמצא ממינו פשוט כי אף על פי שאדמרם כפול
 3 אין שרשו כפול ואינו כפול באמת ולכן שרשו אדם וכן הפעל אדמו
 4 עצם מפנינים במגילת איכה סימן ר' והכפל ההוא לגרוע כמו שנגבאר
 5 עוד לפנינו בעזרת האל אבל שדר וסרר אף על פי שמצאנו שדרר
 6 בביתו במגילת אסתר סימן א' ובן סורר ומורה בספר משנה תורה
 7 סימן כא מפל מקום אין שרשם אלא שרה וסר ביון שמצאנו שרה
 8 למלאך שרית עם אלהים וסרו מהר מן הדרך הדרך הרביעי מצד
 9 הדיגש והרפה כי כשנמצא דיגש שאינו להפכת הבנין אז נחוש שמא
 10 בא להורות על חסרון אות כמו חת רך זך ונמצא לרבים חתו רכוזכו
 11 בדיגש האות השנית ידענו כי באה להורות על כפל האות הדגושר
 12 הראויה להכפל ולאמר חת רכך זכך אבל יש בזה להשגיח כי גם
 13 בזה יש חלשה מפני שאפשר שיכובזה הדרך לשלשה סבות הראשונה
 14 שלפעמים יבא הדיגש להפכת הבנין ולא ירגיש המבטא בו ויחשוב
 15 שהוא לסבת הכפל ואינו כן כמו ימחו שדיגש המס להורות על חסרון
 16 נון בפעל שהיה ראוי לומר ינמחו שתסר הנון בכל הפעלים בעתיד
 17 זה הבנין והוישם הדיגש במקומה והסבת השנית כי לפעמים יבא
 18 הדיגש לתפארת המלה ואז על חזק הענין וישעה השומע ויחשוב
 19 שהוא לחסרון אות כמו שנפל בסבת זאת המחלוקת בין המדקדקים
 20 בפעל נזולו שבאה הלמד בדיגש כי רבי יהודה המדקדק הראשון סבר
 21 שבא להורות הכפל ושרשו זלל והקמחי חשב שבא לתפארת המלה
 22 ושרשו נזל מפני שמצא נוזלים בנון בראש ונראה שהוא שם הפועל
 23 מן הקל על משקל שופכים ששרשו שפך וכשרהדבר כן כדי למעט
 24 הספק כל אשר בידנו לעשות נסתפל אם יש שם אות התרת מלבד
 25 השמים שאינה מן הנוספות ואז נדין שהדיגש אינו להורות על הכפל
 26 כמו חרלו שמצאנו דיגש הלמד ואין לחשוב שבא לחסרון הכפל ויהיה
 27 שרשו רלל כימה נעשה לחית שאינה מן הנוספות ולכן נשפוט שהדיגש
 28 תהא ודאי בא לתפארת המלה ולחזק הענין שתורה עליו והסבה
 29 השלישית בשתאות השרשית השנית הכתובה היא מאותיות הרפיון

nomē rei sit שרר nō est ex duplicib⁹ in sua radice: qm̄ nō ē uer
 bū duplex² fm̄ veritatē: nisi cuius sp̄ci nō inuenit simplex: q
 licet ארמור sit duplex³: nō est sua radix duplex: & nō est duplex
 fm̄ veritatē: & iō eius radix ē ארם⁴: & sic uerbū est ארמו⁴ erubue
 rūt osse plusq̄ rubini ī historia ternor⁴ ca. iiii. & duplicatio est
 ad īminuendū vt oñdemus⁵ ulterius infra auxilio Dei: sed שרר
 & ארמור licet īuenerimus שרר dñans⁶ domui suę ī historia Ester
 cap. primo: & filius שרר pteruus & cōtumax deutronomii⁷ ca.
 xxi. vtcūq; nō est illoq; radix nisi שרר & שר: ex quo īuenimus do
 minatus⁸ est angelo: dñatus es cū angelo: & recesserūt cito ab
 itinere. Modus quartus est ex pte⁹ daghesc & lenis: qā qñ inue
 niemus daghesc qd̄ nō sit ad discretionē cōiugationis: tūc du
 bitabimus fortasse¹⁰ uenit ad significādū defectū lřa ut חרר
 חרר: & inueniemus in plūbus חררו חררו: cū daghesc lřa scda: sci
 uimus q̄ uenit ad significādū duplicitatē lřa grauis:¹¹ q̄ debe
 ret repeti & ad dicēdū ויכר ויכר. Sed est in hoc inspiciendū:
 qā etiā¹² est in hoc imbecillitas: qā pōt esse q̄ mentiat hęc res
 gula ob tres cās. Prima¹³ qā aliquē ueniet daghesc ad discretio
 nem cōiugatiōis: & nō sentit pferens ip̄m: & putabit¹⁴ q̄ sit cā
 duplicitatis: & nō est sic: vt ימור q̄ daghesc mem est ad signifi
 cādū defectū¹⁵ nun נפול: qā erat dignū dicere ימור: qā defecit
 nun in oībus uerbis futuri¹⁶ huius cōiugationis: & fuit positū
 daghesc loco ipsius. Et cā scda est: qā aliquē ueniet¹⁷ daghesc
 ob ornatū dictiōis & ob signū uehementiæ rei: & errabit audies
 & putabit¹⁸ q̄ sit ob defectū lřa put cecidit cā huius discepta
 tio inter grāmaticos¹⁹ de uerbo מור: qā uenit lāmed cum da
 ghesc: qā rabi Ihuda grāmaticus primus est opinatus²⁰ q̄ ue
 nit ad significādū duplicitatē: & radix eius est מור. Et kimihi pu
 tauit q̄ uenerit ob leporē dictiōis:²¹ & eius radix est מור: qā in
 uenit מור cū nun in capite: & vī q̄ sit nomē agentis²² de leui
 fm̄ pondus שופכים: cuius radix est שפך. Et qñ resc ē ira ad īmi
 nuendū²³ dubiū quoad nfm̄ posse est ad faciēdū: inspiciemus
 an sit ibi lřa alia: exceptis²⁴ duab⁹: q̄ nō sit de additis: & tūc iu
 dicabimus q̄ daghesc nō sit ad significādū duplicitatē²⁵ sicut
 חרר q̄ īuenim⁹ daghesc lāmed: & nō est putādū q̄ uenerit ob
 defectū duplicitatis: & sit²⁶ ei⁹ radix מור: qā qd̄ faciem⁹ ip̄i n;
 q̄ nō ē de additis: & iō iudicabim⁹ q̄ daghesc²⁷ illd̄ certe uene
 rit ob leporē dictiōis: & ad corroborādū ip̄am rē quā signat.
 Etcā²⁸ tertia ē qñ lřa radicalis scda scripta sit d lřis lenitatis:
 quia

De verbo leui.

ideo auferemus he cōnotationis : & remanebit יד : cuius oēs
 suæ litterę sunt radicales : & nō est sic יד ;² quia licet hoc iuene
 rimus יד yod futuri est : & ideo abstulimus yod illā : non capie
 mus eius loco yod transglutitā radicalē : & sciremus q̄ radix
 esset יד : sicut dixerūt⁴ odiētes binariū. Quisnā nunciabit no
 bis q̄ defuerit & trāsglutita sit yod altera : ex quo nō iuenim⁵
 יד cum duabus yod : sicut iuenimus יד cū duabus yod. Et iō
 fm meā opinionē⁶ יד est de binariis : vel dicemus q̄ eius ra
 dix sit יד : & nun deficiens absorta est⁷ cum daghesc ipsius
 sammech : & erit vt יד cū lenitate sammech : & rō est : quia iā
 iuenimus :⁸ & ego נבנא tempaul regē meū psal. ii. Et hic ē mo
 dus primus partiū ipsius leuis.⁹ Modus secundus est ex nomie
 rei : aut nomie accētis : cuius uerbū significat fieri¹⁰ illius rem :
 qa w ego nescio eius radicē quousq̄ sciam an cremenū yod
 in futuro :¹¹ quia nos dicemus w w & yau in uena q̄ dicimus
 w w : ex quo sunt ex¹² cōmutabilibus erit ipsa ratio ipas eē de
 radice : aut ipas esse additas causa¹³ essendi ipas de līs ptra
 ctionis. Et ideo in uena ubi est pūctus holem uenit uau¹⁴ pro
 tracta ad holem : & in futuro qd est cū hirek uenit yod ptracta
 ad hirek.¹⁵ Sicq̄ quāsiuimus nomē accētis & illud est w w : &
 apprime p̄siderauimus ipm : & nun est addita¹⁶ ad significādū
 nomen & yau ob cām ptractionis holem : & inter duas scin nō
 est līa¹⁷ & kamecz scin primæ nō uenit ad significādū defectū
 yod aut yau : qa¹⁸ kamecz nō ptrahit ullam ista : & iō iudica
 bimus q̄ nō sit de quiescentibus¹⁹ hayn sicut est opio multoꝝ
 grāmatioꝝ auctoꝝ trinitatis & p̄cipue Habib.²⁰ Modus ter
 tius est modus ponderis : & si hic locus sit debilis nimis : qa mē
 ritur²¹ multoties vt ostendemus statim : tñ bonus est ad excitā
 dum aīos²² ad standū sup veritatē obseruatione reliquoꝝ mo
 doꝝ : quia קם & שב & רר dicemus²³ q̄ oīa illa sūt de binariis : qa
 sunt fm pondus vnū : & sūl²⁴ קמים שבים : q̄ sunt noīa agen
 tium. Sed aliqui mentiet vt שרים post pulsantes²⁵ שרים me do
 minant : que licet ipsoꝝ pondus sit vnū : radices eoꝝ non sunt
 similes : qa²⁶ radix שרים שרים שבים שבים est שר שר שר ex binariis
 & radix per me²⁷ שר est שר. Et ideo quādo inspicimus pōdus
 & reliquas cōditiones patebit²⁸ veritas : qa iam iuenimus שר
 dñatus est angelo : & iō qñ cōsiderabimus oēs²⁹ modos qbus
 vtunt hābrei rebus illius uerbi intelligemus veritatē : quāuis
 ii v nomen

1 לכן נסיר חא הפנוי וישאר יעד שכל אותיותיו שרשיות ולא כן יסך
 2 כי אף שזה מצאנו יסך יוד העתיד ולכן הסרנו היוד ההוא לא נקח
 3 מקומה היוד הנבלעת השרשית וידענו כי השרש יסך כמו שזכרנו
 4 שזכרנו השניות כי מי יגיד לנו שחסרה ונבלעה יוד אחרת כיון שלא
 5 מצאנו יסך בשני וידין באשר מצאנו יסר בשני וידין ולכן לפי דעתי
 6 כך הוא מן השניים או נאמר ששרשו נסך והנון החסרה נבלעה
 7 ברגש הסמך ויהיה כמו ינסך ברפיון הסמך והטעם שהרי מצאנו
 8 ואני נסכתי מלכי מזמור שני וזהו הדרך הראשון מהלקי הקל
 9 הדרך השני מהשם דבר או שם המקרה אשר הפעל יורה העשות
 10 ענינו כי שש איני יודע שרשו עד שאדע אם תוספת היוד בעתיד
 11 שאנו נאמרים ואשיש ויהיו במקור שאומרים שוש כיון שהם מן
 12 המתחלפים יהיה טעםם היותם מן השרש או היותם נוספות בסבת
 13 היותם מאותיות המשך ולכן במקור שיש נקודת חלם באה זו ה
 14 הנמשכת לחלם ובעתיד שהוא בחירק באה יוד הנמשכת לחירק
 15 והנה בקשנו שם המקרה והוא ששון ודיקנו אורו והנון נוספת
 16 להורות על השם והיו בסבת משך החלם ובין השני שינין איז אות
 17 וקמץ הישין הראשונה לא בא להורות על הסרון יוד או ו כי
 18 איז הקמץ מושכת אחת מאלה ולכן נשפוט כי אינה מנחי
 19 העין כמחשבת רבי המדקדקים בעלי השלש וביוחד החביב ו
 20 הדרך השלישי הוא דרך המשקל ואף כי זה מקום חלש מאד כי יכזב
 21 פעמים רבות כמו שנבאר מיר עם כל זה טוב הוא לעורר הלכנות
 22 לעמוד על האמת בשמירת שאר הדרכים וזה כי קם ושב וסר נאמר
 23 כי כלם הם מן השניים מפני שהם על משקל אחד וכן קמים שבים
 24 סרים שהם שמות הפעלים אך לפעמים יכזב כמו שרים אחר נזגנים
 25 בי שרים ישורו שאף על פי שמשקלם אחד שרשיהם אינם דומים כי
 26 שרש קמים שבים סרים שרים קם שב סר שר מן השניים ושרש בי
 27 שרים שרה ולכן בשמביטים אל המשקל ואל שאר התנאים יתברר
 28 האמת כי כבר מצאנו שרה אל המלאך ולכן כשנסתכל אל כל
 29 הדרכים אשר ישתמשו העברים בעניני אותה הפעל נבין האמת ואף

כי

בפעל קל

- 1 יִלְחָצִיאוּ בַּמִּבְטָא וְהִקְשָׁה עַל זֶה שֶׁאִם הוּא כִּבְרִיךְ אֵיךְ נִמְצָא לַפְעָמִים
- 2 לְהַפְאֶרֶת הַקְרִיָּאָה כִּי דַעְתִּי בָּזֶה וְהוּא דַעַת הַקִּמְחִי לְפִי מִה שֶׁאֲחֻשׁוֹב
- 3 כִּי כִבְדוֹת הַדָּגֶשׁ הוּא הַכָּאֵת הַמִּבְטָא הַתּוֹקָה כְּאִלוּ הִיא שְׂתִי אֲדַמְיוֹת
- 4 מִצֻּרְפוֹת יְחִיד וְזֶה הַקְלוֹת פִּירוּשׁוֹ רַךְ שֶׁהוּא הַפֶּךְ הַקּוֹל הַכִּבְרִי וְלִכְן
- 5 מִמֶּנּוּ נִתְחַלֵּל רֵאשׁוֹנָה וְקוֹדֶם כָּל דָּבָר נִצְיִיר מְקוֹרוֹ וְנֵאמַר דְּרֹךְ הַפֶּרֶת
- 6 שֶׁרֶשׁ הַפְעָלִים וּמְקוֹרָם יַעַן נִמְצָאוּ לַפְעָמִים בַּפְעָלִים אוֹתִיּוֹת רַבּוֹת
- 7 הַסְרוֹת וְרַבּוֹת גַּם כֵּן נִמְשְׁכוֹת מִפְּאֵת הַנְּקוּדוֹת כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב לְמַעַלְהָ
- 8 לִכְן יֵשׁ לְהַבְחִין זֶה רֵאשׁוֹנָה בְּשֵׁם הַפְעֵל אִם תִּמְצָא בּוֹ אוֹת לֹא תִמְצָא
- 9 בְּעֵבֶר וְלֹא בְּעֵתִיד וְלִכְוִיִן אִם הָאוֹת הִיא אֵינָה מְאוֹתִיּוֹת הַמִּשְׁךְ הֵן
- 10 הִיא וְדַאי מִן הַשֶּׁרֶשׁ וְהַפְעֵל הַחֹא מִן הַבְּעָלִי שֶׁלֹּשׁ אוֹתִיּוֹת וְאִם יֵשׁ
- 11 אַחֲרֵת כְּמוֹתֶהָ הֵיא הוּא מִן הַכְּפּוֹלִים וְאִם אֵינָה כְּיוֹצֵא בָּהּ הוּא מִן
- 12 הַשְּׁלֵמִים וְאִם אֵין שֵׁם כִּי אִם מְאוֹתִיּוֹת הַמִּשְׁךְ וְשְׁנֵי קְצוֹת הֵיא הַפְעֵל
- 13 הַחֹא מִן הַשְּׁנָיִים הַמִּשְׁלֵל בָּזֶה כִּי תוֹם שֶׁרֶשׁוֹ תֵם וְהַטַּעַם כִּי הַמְקוֹר
- 14 שֶׁהוּא שֵׁם פְּעֵל אֵין בּוֹ כִּי אִם הִתִּיּוֹ וְהִסֵּם שְׂדֵם רֵשִׁי קְצוֹר וְהֵיוּ
- 15 שֶׁבְּאֻמָּצֵעַ הִיא אוֹת מִשְׁךְ הַחֹלֶם וְלִכְן הַשֶּׁרֶשׁ בְּאַחֶרֶת הוּא תֵם מִן
- 16 הַשְּׁנָיִים וְאִם יֵשׁ בַּמְקוֹר אוֹת שְׂאֵינָה בְּכָל חֲלָקֵי הַבְּנִין וְאֵין כְּיוֹצֵא בָּהּ
- 17 בַּפְעֵלִי הַבְּנִין כִּי אִם בְּעֵבֶר לְבַד אֵז הוּא מִן הַשְּׁלֵמִים כִּמּוֹ לִקְחַת שֶׁחֲלָמֵר
- 18 אֵינָה בְּכָל חֲלָקֵי הַבְּנִין כִּי אֵינָה בְּצוּוֹי וְלֹא בְּעֵתִיד כִּי בְּצוּוֹי נֵאמַר קַח
- 19 קָחוּ וּבְעֵתִיד אֶקַּח וְהִנֵּה לֹא נִרְאֶתָה לְמַד בְּאַחֶר מֵאִלוּ אֲכַל הִיא
- 20 נִמְצָאֵת בְּעֵבֶר שְׂאוֹמְרִים אֲנִי לִקְחַת לִקְחִי לִקְחָה וְכוּלֵי בְּמוֹצֵא חֲלָמֵר
- 21 פֹּא הַשֶּׁרֶשׁ בַּמִּכְתָּב וּבַמִּבְטָא לִכְן נֵאמַר כִּי הוּא מִן הַחֲסִרִים וְאִם נִמְצָא
- 22 בְּעֵבֶר וְיֵשׁ כְּיוֹצֵא בָּהּ הֵיא גִרְיִן שֶׁהוּא מִן הַכְּפּוֹלִים כִּמּוֹ סָבֵב שֶׁנֵּאמַר
- 23 בְּעֵבֶר סָבֵב סָבֵב שְׁבֵאת הַבֵּית כְּפּוֹלָה לִכְן נֵאמַר שׁוּבָה הַפְעֵל מִן
- 24 הַכְּפּוֹלִים וְאִם הִיא נִמְצָאֵת בְּכָל חֲלָקֵי הַבְּנִין הֵיא הַפְעֵל הַחֹא מִן
- 25 הַשְּׁלֵמִים כִּמּוֹ שֶׁמֶר שְׁכָל שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹתֵיו נִפְרְדוֹת הָאֲחֵרִת מִתְּאַחֲרֵת
- 26 וְנִמְצָאוֹת בְּכָל חֲלָקֵי הַבְּנִין לִכְן נֵאמַר שֶׁהוּא מִן הַשְּׁלֵמִים וְאִם לֹא
- 27 נִמְצָא יְחִיד תִּעֲבֹר לְאוֹתוֹ הַפְעֵל הֵיא נִבְקֶשׁ שְׂאֵר חֲלָקֵי הַבְּנִין וְנִסְרִי
- 28 מֵהֶם הָאוֹתִיּוֹת הַמִּשְׁמָשׁוֹת לְחֲלָקֵי הַבְּנִין וְהַנִּשְׁאַרְזוֹת הֵן שְׂרָשִׁיּוֹת וְזֶה
- 29 כִּי לֹא נִמְצָא יְחִיד הָעֵבֶר נִפְרָד מִן יַעַר אֵלָּא מְחוּבָּר עִם הַכְּנוּיָעֵדָה

ipsum exprimere pñciatione. Et arguit in hoc q̄a si est gr̄ue
 quo mō iuenit̄ aliqñ² euphoniæ gratia: q̄a mea opinio de hoc
 & illa est opinio kimhi put̄ puto est³ quia grauitas daghes̄c sit
 collisio plationis uehemētis: ac si ipsa esset duæ l̄ræ⁴ cōglutina
 tē simul: & huius leuitatis expō est sic q̄ sit lene qd̄ est cōtra uo
 cem grauem: & ideo⁵ ab illa inchoabimus primo: & ante oēm
 rem formabimus eius venā. ¶ Et dicemus via cognitiōis⁶ ra
 dicis uerborū & eorū uenā est: quia inueniunt̄ aliqñ in uerbis
 l̄ræ multa⁷ defectiua: & multa etiam tractē ex parte punctoꝝ
 put̄ scriptū est sup̄ius.⁸ Ideo est cōsiderandū hoc p̄rio de no
 mine uerbi. An inueniat̄ in eo l̄rā quæ nō sit⁹ in p̄tō neq̄ in fu
 turo: & īspicere an l̄rā illa nō sit de l̄ris p̄tractionis: tunc¹⁰ illa
 certe est de radice & uerbū illud est de habētibus tres l̄ras: &
 si sit¹¹ altera filis ei tunc est de duplicibus: & si nō sit filis ei tūc
 est de¹² p̄fectis: & si nō sit ibi nisi de l̄ris p̄tractionis & duo ex
 trema tūc uerbū¹³ est de binariis: exempli gr̄a: quia הוּם eius ra
 dix est הוּם. Et rō est quia uena¹⁴ quæ est nomē uerbi nō habet
 in se nisi tau & mem quæ sunt duo extrema: & uau¹⁵ quæ est in
 medio est l̄rā p̄tractionis holem: & ideo radix uere est הוּם de
 binariis. Et si in uena sit l̄rā quæ nō sit ī oībus partibus cōiug
 ationis: & nō inuenit̄ filis¹⁷ illi in uerbis cōiugationis nisi in
 p̄tō solū: tūc est de p̄fectis sicut לקח: q̄a lāmed¹⁸ nō est in oībus
 partibus cōiugatiōis: q̄a nō est in impatiuo neq̄ in futuro: q̄a
 in impatiuo dicemus קח¹⁹ & in futuro יקח²⁰. Sicq̄ nō est
 uisā lāmed in vllō hōꝝ: sed ipsa²¹ inuenit̄ in p̄tō: q̄a dicimus
 נָשָׂא וְכָתוּב לָקַח לְקַח & cetera cū exp̄ssione lāmed²² p̄e radice
 in scriptura & in platione: ideo dicemus q̄ illud sit de defecti
 uis. Et si inueniat̄²³ in p̄tō & est filis illi tūc iudicabimus q̄ sit
 de duplicibus ut כָּבַד: q̄ dicemus²⁴ in p̄tō כָּבַד כָּבַד: quia uenit̄
 beth repetita: iō dicemus q̄ hoc uerbū sit de²⁵ duplicibus. Et
 si illa inuenit̄ in oībus p̄tibus coniugationis: tunc uerbū illud
 est de²⁶ p̄fectis ut שָׁמַר: cuius oēs tres suæ litteræ sunt distin
 ctæ vna ab altera: & inueniunt̄ in oībus p̄tibus cōiugatiōis:
 iō dicemus q̄ ip̄m ē de p̄fectis. Et si nō²⁷ inuenit̄ singl̄e p̄teriti
 illius uerbi: tunc quæremus reliquas partes coniugationis: &
 auferemus²⁸ ab illis l̄ras seruientes partibus cōiugationis: &
 reliquæ sunt radicales: & hoc²⁹ q̄a nō inuenimus singl̄e p̄teriti
 separatū de וַיְנִיחַ nisi cōiunctū cū cōnotatione וַיְנִיחַ eam:
 ideo

De partitione verborum.

sic est ponēdū primo radicē verborū: & illd est nomē uerbi qd
 est mediū inter² nomen ueg: hoc est nomē rei & nomē accētis
 & numeri & filiū³ & inter uerbū. Et scdo est ponēdū nomen
 agentis quod est necessariū priō⁴ in oī uerbo. Et tertio nomē
 acti quod est agnominatū per receptionē actionis agētis: Et
 quarto pteritū. Et quinto impatiū. Et vltimo futurū. Et hoc
 est in cōiugationibus⁶ quibus sunt oēs res iste: & de defectiuis
 loquemur in suo loco. Sicq; hucusq;⁷ deuenit noster sermo de
 uerbis & suis cōiugationibus mō vlt. Et hinc relinque nobis
⁸loqui singillatim de oī cōiugatione: & cōiugatione in pfectis
 & quiescētibus & defectiuis & duplicibus⁹ in qbus cōueniant
 & in quibus differant. Et incipiemus rem primo ab ipso leui:
¹⁰deinde loquemur de hys graui: deinde de hys: deinde de
 qdro: deinde¹¹ de hys: deinde de hys. Et omne cui est cu
 ius nō est relatū nomen¹² sui agentis ipm scribebimus post cōiu
 gationē uerbi pprii illi: & in hoc adiūmēto Dei¹³ perficiemus
 locutionē nrām de uerbis fm oēs res suas & eorū euenta sim
 plicia: & tandē¹⁴ ultimo scribebimus cōposita & modū eorū cō
 positionis pū: cōsueuerūt auctores linguæ habreorū.
C Sicq; cōiugatio uerbi leuis vocata ē ita ob causas multas
 nouas¹⁶ etiā veteres: quia rabi lhuda hayug impositor huius
 nominis¹⁷ vocauit ipm ita ob duas causas. Prima est quia¹⁸ nō
 est in mediis & actis: quæ sunt in hac cōiugatiōe necessitas ad
 ditionis lřæ ante eā¹⁹ sicut est ī reliqs cōiugationib²⁰ put dice
 mus שומר חובן שומר חרות: sed ī hac²⁰ dicemus שומר חובן שומר חרות.
 Et scda est quia gescēs abs cōsum ptractū²¹ ob motū kamecz
 pe radicis inter pe & hayn aufert ī futuris: & non inuenit ibi
²²neq; apparēs: neq; latens neq; significat lřam motus puncti
 pcedentis neq; daghes²³ hayn uenientis post illam. Et posteri
 addiderūt tres rōnes alias²⁴ ueniētes leui vt uocet hoc noīe.
 Vna est qā est fundamētū sequētū post ipsam: ²⁵& iō est leuis
 ob cursū locutiōis: qā illa est simplex priā ī uerbis: ²⁶cuius rō
 est: qā ī illa manifestat radix uerbi vt exponemus ifra. Et scda
 est qā nō est ī ipā²⁷ additio lřæ occasione cōiugatōis nisi cā sin
 glratis & plratis & masculinitatis²⁸ & fœmininitatis & loquē
 tis p se: aut pntis & abntiū. Et rō tertia est: qā uocat²⁹ leuis: qā
 non est in ea grauitas daghes³⁰ & non intelligas ex dicēdo me
 grauitatem daghes³⁰ id quod intellexit³⁰ rabi Mosces ben Ha
 bib ex uerbis rabi Dauid kimhi: quia daghes³⁰ est graue loqnti
 ipsum

בהלכות הפעלים

1 בן יש להניח ראשונה שרש הפעלים והוא שם הפעל רבינוני בין
 2 השם האמתי רצוני לומר שם הרבך ושם המקרה והמספר והזמנים
 3 ובין הפעל ושנית יש להניח שם הפועל שהוא ההכרחי הראשון
 4 בכל פעל ושלשית שם הפעול שהוא המתואר בקבלת פעל הפועל
 5 ורביעית העבר וחסשית הצוי ואחרונה העתיד וזה בבנינים
 6 אשר להם כל הענינים הללו ובחסרים נדבר במקומם והנה עד כאן
 7 הגיע מאמרינו בפעלים ובניניהם דרך כלל ומעתה נשאר עלינו
 8 לדבר בפרט על כל בנין ובנין בשלמים ובנחים ובחסרים ובכפולים
 9 במה שישתתפו ובמה שיוכלו ונתחיל הדבר בתחלה מן הקל
 10 ואחר נדבר בפעל הרגוש ואחר מן ההפעיל ואחר מן המרובע ואחר
 11 מן הנפעל ואחרי כן מן ההרפועל וכל אשר לו מה שלא נזכר שם
 12 פועלו נכתבו אחר בנין הפעל המיוחד לו ובהם בעזרת ה'אל
 13 נשלים דבורינו בפעלים ככל עניניהם ומושגותם הפשוטים וסוף כל
 14 סוף נכתוב המורכבים וצד הרפכות כמו שנהגו בעלי לשון העברים
 15 בנין הפעל קל נקרא בן לסכות רבות חדשות **והנה**
 16 גם ישנור כי רבי יהודה חיוג מניח זה השם
 17 קראו בן לשתי סבות הראשונה כי א
 18 אין בבנינים ובפעולים אשר בזה הבנין הכרח תוספת אות לפניה
 19 כמו בשאר הבנינים כמו שנאמר מדבר משובח מתהלל אבל בזה
 20 נאמר שומר חונן שמור חרות והשגיר כי הנה הנסתר הנמשך
 21 לתנועת קמץ פא השרש בין הפא והעין סר בעתידים ולא ימצא שם
 22 לא נראה ולא נעלם ולא תורה אות תנועת נקודה קודמת ולא נגש
 23 העין הבאה אחריה ותאחרונים חוספו שלשה טעמים אחרים
 24 נאותים לקל להקרא בזה השם האחר כי הוא יסוד הנמשכים אחריו
 25 ולכן הוא קל למרוץ הדבור כי הוא הפשוט הראשון בפעלים
 26 והטעם כי בו יגלה שרש הפעל כמו שנבאר עוד והשני כי אין בו
 27 תוספת אות בסברת הבנין כי אם בסברת היחוד והרבוז והזכרות
 28 והנקבות והמדבר בעדו או הנכח והנסתרים ושעם שלשית כי נקרא
 29 קל שאין בו כבדות הרגש ואל תבין מאמרי כבדות הרגש מה שהבין
 30 רבי משה בן חביב מדברי רבי דוד קמחי שהרגש כבר על המדבר
 להוציא

בחלוקת הפלים

1 שְׁמוֹרָה שֶׁבַע עָבָר כְּכָר נִשְׁלֵם הַהֶעֱשֹׂת בְּשֶׁכֶּבֶר עֶבֶר וְהַעֲבָרִי יוֹרָה זֶה
 2 בְּשֵׁנִי תֹאדָרִי הַפֶּעַל הַהוּא רְצוֹנִי לִזְמֵר בְּתוֹאֵר עֲנִין הַפֶּעַל וְתוֹאֵר הַפֶּעַל
 3 אִזְּ הַנֶּפֶעַל כְּמוֹ אֵלֹהֵי גְרֵצָה לִזְמֵר מֵה שֶׁכֶּבֶר עֶבֶר הַתִּישְׁנוֹתוֹ נֹאמֵר יִשָּׁן
 4 נוֹשָׁן וְזֶה כִּי יִשָּׁן מוֹרָה הַמְתוֹאֵר בְּעֵנִין הַהוּא יִשָּׁן וְנוֹשָׁן הוּא שֵׁם הַפֶּעַל
 5 מִבְּנִין נִפְעַל כְּמוֹ שִׁיתְבָּאֵר אַחֵר זֶה וְלִכֵּן כְּשֶׁנֹּאמֵר זֶה הוּא יִשָּׁן נוֹשָׁן
 6 פִּירוּשׁוֹ זֶה הוּא מֵה שֶׁנִּגְמַר הַתִּישְׁנוֹתוֹ וְתוֹאֵר בּוֹ וְכִכֵּר חִיָּה בְּשֶׁכֶּבֶר
 7 עֶבֶר פֹּעֵל הַהִתִּישָׁן וְאִם בֵּן אֵין צוּרֶךְ חֶלֶק בְּנִין פֶּעַל אֵף לָזֶה
 8 אֲמַנְם לְהוֹרֹת עַל עֵתִיד הַמִּתְחַבֵּר הַלְשׁוֹן הַעֲבָרִית דּוֹרְכַת דְּרָךְ אַחֵר
 9 וְזֶה כִּי בַּעַל הַלְשׁוֹן יוֹרָה עַל הָעֶבֶר וְעַל הָעֵתִיד בְּשֵׁנִי דְרָכִים אִזְּ בַּפֶּעַל
 10 הָעֶבֶר וּבַפֶּעַל הָעֵתִיד אִזְּ יוֹרָה הָעֶבֶר בְּעֵתִיד מְהוּפֶךְ עִם וּוֹ הַרְפוּךְ
 11 כְּמוֹ בְּאֶמְרֶךְ וַיֹּאמֶר וַיְדַבֵּר שִׁיאֵמֵר יוֹדֵבֵר הֵם פְּעִילִים עֲתִידִים וְהַוּוִין
 12 הַקּוֹדְמוֹת הִפְכוּ אוֹתָם לְעֶבֶר וְכֵן וְעִשִׂיתֶם וְדִבַּרְתֶּם כִּי עִשִׂיתֶם וְדִבַּרְתֶּם
 13 הֵם פְּעִילֵי הָעֶבֶר וְהַוּוִין הִפְכוּ אוֹתָם לְעֵתִיד וְלִכֵּן יֵשׁ לְרַעַת כִּי אֵמֵר
 14 דָּבָר יֹאמֵר יִעֲשֶׂה יוֹדֵבֵר הֵם מוֹרְכִים עַל הָעֶבֶר וְהָעֵתִיד הַהִגְדִּי וְהַתְּפוּכִים
 15 יַעֲשׂוּ שִׁיּוּרוֹ עַל הָעֶבֶר וְהָעֵתִיד הַמּוֹרְכִים כִּי וַיֹּאמֶר יוֹרָה עַל הָעֵשׂוֹת
 16 הַאֲמִירָה שֶׁהִתְחִילָה וְלֹא נִגְמְרָה אֲבָל נִמְשְׁכַת בְּהָעֵשׂוֹתָהּ שֶׁהוּא כְּמוֹ
 17 הָעֶבֶר הַבְּלִיתִי נִשְׁלֵם שֶׁזִּכְרָנוּ לְמַעַלָּה אֵלֹהֵי שְׁהַבְּלִיתִי נִשְׁלֵם שֶׁאֵמְרָנוּ
 18 הוּא בְּתוֹת הַפֶּעַל וְזֶה בְּגִמְרָה מֵה שֶׁנֶּעֱשָׂה מִמֶּנּוּ בֵּין שִׁיחִיָּה נִשְׁלֵם אִזְּ
 19 בְּלִיתִי נִשְׁלֵם כְּמוֹ מֵה שִׁיּוּרָה בְּרַבּוֹר עֲנִין הָעֶבֶר פֶּעַל הָעֵתִיד עַל מִשְׁךְ
 20 הָעֵשׂוֹת הָעֲנִין וְהַיּוֹתוֹ בְּשִׁלְמוֹת כְּמוֹ וְהַבֵּית יִמְלֹא עֵשֶׂן כְּכֹה יַעֲשֶׂה
 21 אִיּוֹב כָּל הַיָּמִים וְהָעֵתִיד הַמְּהוּפֶךְ יוֹרָה עַל מֵה שֶׁעֵתִיד לְהִיּוֹת עֶבֶר וְכֵן
 22 הוּא בְּצֵד מֵה מוֹרְכֵב מִן הָעֶבֶר וְהָעֵתִיד שֶׁהוּא מֵה שִׁיּוּרָה אֲצֵל
 23 הַרוֹמִיִּים עֵתִיד הַמִּתְחַבֵּר וְאֲצֵל הַיּוֹנִים מֵה שִׁיקְרָאוֹהוּ תִּצִּי עֵתִיד
 24 וְתִמָּה אֵין אֵיךְ הַרְאֵשׁוֹנִים לֹא הִרְגִּישׁוּ בָּזֶה בְּרֹאדָתָם מִנְּדָג הַלְשׁוֹן
 25 לְדָבָר פְּעָמִים רַבּוֹת בָּאֵלֹהֵי הַפֶּעַלִּים הַמְּהוּפֶכִים וְעוֹד נִדְבָר בְּזֶה בְּשֶׁעַר
 26 הַשְּׂמוֹשׁ וְהַתְּרַכְּבָה בְּעוֹרֶת הָאֵל יוֹרָה בְּפִירוּשׁ כִּי שֵׁם מְקוֹם יוֹרָה
 27 מִיּוֹתֵד לְדָבָר סְתִי תִּתִּיָּה הוּוֹ הַפּוֹכִית וּמִתִּי תִּתִּיָּה עוֹטְפֶת וּבְמִרָה שֶׁאֵנִי
 28 עֵתָה בְּדִרְכּוֹ רִי לָנוּ מֵה שֶׁהוֹכַחְנוּ הִיּוֹת זֶה הַשְּׂמוֹשׁ מִמְּלֹא מְקוֹם מֵה
 29 שֶׁשְּׂמוֹ הַרוֹמִיִּים שֵׁנִי פְּעִילִים נִסְכָּפִים בְּמִסְפָּרִם בְּכָל בְּנִין וְהִנֵּה אִם

כך

quod significat q̄ in p̄terito iam expletū fuit fieri q̄n iam p̄ter-
 riit h̄breus significat hoc² p̄ duo agnomia uerbi illius. Dico
 per agnomen rei uerbi & agnomen agētis³ aut h̄ys sicut si ve-
 limus dicere id q̄d iam p̄terit ipsius inueteratio dicemus יָשָׁן
⁴ יָשָׁן vetus inueteratū: quia יָשָׁן significat agnomiatū dispōne
 ueterascēdi. Et יָשָׁן est nomen agentis cōiugationis h̄ys sicut
 ostendetur post h̄ac: & ideo q̄n dicemus hoc est יָשָׁן יָשָׁן⁶ expo-
 sitio eius est h̄ac: id cuius cōpletū est ip̄m ueterasci & agnoīā
 p̄ illud: & iam erat eo q̄d⁷ exactū iam est agēs ueterasci: iccirco
 nō est indigentia partis cōiugationis uerbi etiam ad hoc.⁸ Ve-
 rūtamen ad significandū futurum cōiunctiuū lingua h̄breā
 p̄cedit tramite alio: quia auctor linguę significat ptm̄ & futu-
 rum duobus modis: aut per uerbū¹⁰ p̄teriti & p̄ uerbū futuri:
 aut significat ptm̄ per futurū cōuersum cum vau cōuersionis
¹¹ ut te dicēdo וְאָמַר יִדְבָּר quia וְאָמַר יִדְבָּר sūt verba futura: & vau
¹² p̄cedētes cōuerterunt illa in ptm̄. Et s̄ilr וְעָשִׂיתָ וְדִבַּרְתָּ quia
 וְעָשִׂיתָ וְדִבַּרְתָּ sūt uerba p̄teriti & vau cōuerterūt ea in futu-
 rā: & ideo est sciēdū q̄ וְעָשִׂיתָ וְדִבַּרְתָּ sūt significātia ptm̄
 & futurū enunciatiuū: & cōuersiones¹⁴ faciūt q̄ significet ptm̄
 & futurū cōposita: q̄ וְאָמַר significat fieri¹⁶ diētionis quā ince-
 pit & nō fuit expleta: sed p̄durat in ip̄am faciundā: q̄d est sicut
¹⁷ ptm̄ imp̄fectū: de quo meminimus sup̄ius: nisi q̄ imp̄fectū
 quod diximus¹⁸ est in gignēdo uerbū: & hoc est in cōplemēto
 illius q̄d factū est de eo: siue fuerit p̄fectū siue¹⁹ imp̄fectū put-
 est q̄d significat in locutione rei p̄teritę uerbū futu- sup dura-
 tione²⁰ faciēdi rē: & effendi ipsam perfecte: ut & domus יִמְלֵא
 implebat fumo: sic וְעָשִׂיתָ faciebat²¹ Iob oībus diebus. Et futu-
 rā cōuersum significat q̄d est futu- esse ptm̄: & sic²² illud est ali-
 quo mō cōpositū ex ptō & futuro: q̄d est illud quod significat
 apud²³ Romanos futurū subiūctiuū: & apud gr̄cos id quod
 uocant ip̄m semifutu-²⁴ Et miror ego quomō primi nō sen-
 tierunt hoc ip̄si videndo cōsuetudinem linguā²⁵ ad loquen-
 dum pluriēs per h̄ac uerba cōuersa. Et rur̄sus loquemur de
 hoc in capitulo²⁶ regiminis & constructionis auxilio Dei ma-
 gis clare: quia ibi est locus magis²⁷ proprius ad loquendū q̄n
 erit vau cōuersiua: & quando erit copulatiua: & in eo cuius it̄i-
 nere nunc sumus²⁸ satis est nobis quod probauimus esse hoc
 regimen implens locum illius²⁹ quod posuerūt Romani duo
 uerba addita suo numero in omni coniugatione. Sicq̄ ergo
 est

De partitione verborum.

futurū: & effendo uerbū futurū possibile q̄ significet fieri mox
 ilico: aut etiā² post tps si sit subito dicē noīe impīi cogētis fie
 ri rem vt³ dixerūt nīi doctores omne imperiū est mox & in ge
 nerationes: & si erit⁴ subito & post tps tunc est futurū uere: &
 ideo post ipsum est⁵ imperatiuū & futurū post oīa: ergo licet
 uena & nomē agentis & nomen⁶ acti nō sint uerba: cōuenit po
 nere ea in principio cuiusq; cōiugatiōis ad istituendū ibi⁷ p̄rio
 uenā quā est radix cōiugatiōis: & post ipsam nomē agētis & po
 stea nomē⁸ acti: & post illud ptm qđ significat opus uerbi s̄m
 ueritatē: & post illud⁹ impatiuū qđ significat sup fieri rē mox
 & in futurū: & post illud futurū qđ¹⁰ signat sup qđ eius potētiae
 sit ad faciendū: & est ī futurū terminatū siue p̄pinquū siue remo
 tū¹¹ fuerit: & hinc videbit q̄ impatiuū significet suā significa
 tionē esse tpe terminato p̄prio¹² & futurū tpe terminato non
 p̄prio. Et iō ponēs ipm ī patiū nō posuit ipm q̄tenus¹³ sit mo
 dus de modis uerborū: sed q̄tenus est significās tps terminatū
¹⁴ p̄prium. Verūtñ uarietas modorū oīonū in dēp̄catione & cō
 iunctione ad oīonē¹⁵ aliā ad instituendū oīonē perfectā eue
 nit orationi non ex parte uerbi positi in oratiōe¹⁶ subiūctiua:
 sed occasione rei cōpositę quam significat oratio illa: quę non
¹⁷ perficit ipsius significationē donec cōiungatur cū oratione
 altera p̄ficiēte rem suā significationis: vt¹⁸ si uolueritis & au
 dieritis bonū terrę comedetis: quia non perficiet ipsius signi
 ficationē uerbū¹⁹ si uolueritis & audieritis donec coniūga
 tur cum bonum terrę comedetis: & sic non est²⁰ oratio opta
 tiua modus differens ob differentiā temporū uerborū: quia nō
 est petitio²¹ & cupido nisi p̄ futuro ad effendū. Et nō est p̄tō di
 uersitas significationis tēporū put²² putauerūt instituētes lin
 guā romanā: qm̄ nō ē ptm nisi p̄fectū: & ptm²³ imp̄fectū signi
 ficat oīo cōposita ex noīe agentis qđ significat²⁴ agēs agno
 minatū per fieri rem ab eo tempore absolute: & ex uerbo prae
 terito & ex agente²⁵ essentī: ut ipse ens imperans ipse qui erat
 imperans: quia ex quo est nomen agentis²⁶ coniunctum cum
 uerbo essentiae t̄pis p̄teriti & nomē agētis entis: hoc itaq; signi
 ficat²⁷ q̄ uerbū faciēdi inuenit in gignēdo in agēte tpe uerbis:
 & adhuc fieri²⁸ inuenit ens: & ideo non indigebat pte coniu
 gatiōis uerbi p̄pria ad significādū hoc: ²⁹ & appropriatio est
 sup̄flua cui nō est p̄fecta. Et s̄l̄r ē ptm trāsgrediēs ptm p̄fectū
 quod

בחלוקת הפעלים

1 העתיד ובהיות הפעל בעתיד אפשר שיוצא מהעשות מיד או אפילו
 2 לאחר זמן אם הוא מיד נאמר בשם צווי המכריח העשות הענין כמו
 3 שאמרו רבותינו זכרונם לברכה כל צווי מיד ולדורות ואם הוא בין
 4 מיד בין לאחר זמן אז הוא עתיד באמת ולכן אחריו העבר נמצא
 5 הצווי והעתיד אחרי כלם ואם כן אף על פי שהמקור ושם הפעל ושם
 6 הפעול אינם פעלים ראוי להניחם בראש כל בגין להעמיד שם
 7 ראשונה המקור שהוא שרש הבגין ואחריו שם הפועל ואחר כך שם
 8 הפעול ואחריו העבר שהוא מורה על מעשה הפעל באמת ואחריו
 9 הצווי המורה על העשות הענין מיד ולעתיד ואחריו העתיד שהוא
 10 מורה על אשר בכוז להעשות ויתיה בעתיד מוגבל בין קרב או רחוק
 11 שיתיה ומזה יראה שהצווי מורה על הזראתו בזמן מוגבל מיוחד
 12 והעתיד בזמן מוגבל בלתי מיוחד ולכן השם את הצווי לא הניחו במת
 13 שהוא צד מצוי הפעלים כי אם במת שהוא מורה על זמן מוגבל
 14 מיוחד אבל חלופ צוי המאמרים בבקשה והתחברות אל מאמר
 15 אחר להיות מאמר נשלם ושיג המאמר לא מצד הפעל המונח במאמר
 16 המתחבר אלא מחמת הענין המורכב שיוצא המאמר שהוא אשר לא
 17 ישלים הזראתו עד שיתחבר עם מאמר שני משלים ענין הזראתו כמו
 18 אם תאבו ושמעתי טוב הארץ תאכלו כי לא ישלים הזראתו פעל
 19 תאבו ושמעתי עד התחברו עם טוב הארץ תאכלו וכן אין
 20 המאמר המתאווה צד מתחלף לחלופ זמני הפעלים כי אין החפלה
 21 ותשוקה כי עם על העתיד להיות ואין לעבר חלופ הזראת זמנים כמו
 22 שחשבו מניחי הלשון תרומי וזה כי אין עבר אלא נשלם והעבר
 23 הבלתי נשלם יורה המאמר המורכב משם הפועל שהוא מורה על
 24 הפועל המתואר בהעשות ענין מסנו בזמן סתם ומפועל עבר ומפועל
 25 הנהיה כמו הוא השליט הוא אשר היה שליט כי ביוז שיש שם הפועל
 26 מחובר עם פעל הנהיה בזמן עבר ושם פועל הנהיה הנה זרה יורה
 27 שפעל ההעשות נמצא בהנהיה בפועל בזמן הפעל ועדין ההעשות
 28 נמצא הנה ולכן לא היה צריך לחלק בגין פעל מיוחד להורות על זה
 29 ויתחור מותר אין תועלת בו וכן גם העבר עובר העבר הנשלם
 שמורה

בהלכות הפועלים

- 1 ענין בזמן סתם מופשט מגבול הזמן במחשבה שיאונה חושבת על
- 2 גבול זמן כלל והוא שנה מחשבת הקדמונים ונפל בבור הטעות
- 3 והרבה דברים והביא חסא כי הוא פתח שם זה לשונו ואני לפי קוצר
- 4 דעתי אענה אף אני חלקי לפי מה שקבלתי כי זה המקור שרש כל
- 5 הפעולה בהמצאו במקום עבר ועתיד והנה הוא חסא בפירוש
- 6 בזה המסובב סבה לסבתו כי היות המקור שרש כל פעולה הוא
- 7 גלות אל היות המקור מורה העשות ענין בזמן סתם לא בזמן מוגבל
- 8 וזה סבת המצאו במקום עבר ועתיד והנה נקח ממנו דישרש
- 9 ולא מיתור העבר שלא לנכח כמו שחשבו רבים מן המדקדקים אשר
- 10 חיו לפנינו ואחר הניח שם הפעל השכל ויחס העשות הענין בזמן
- 11 סתם אל הפועל ויחדש שם הפועל שהוא מין ממיני שמות התארים
- 12 ולכן גם שם הפועל ימצא במקום עבר ועתיד כמו שכתב ראב"ע
- 13 פרשת מקץ ופרעה חלם חלם חלם ולכן נגלה מזה טעות החכ"ב
- 14 שחשב כרב האחרונים ששם הפועל מורה על פעל שהתחיל להעשות
- 15 ולא נשלם שהרי ענין הרואות שנמצא במקום עבר שכבר נגמרה
- 16 מלאכתו ולכן טוב מזה ומזה מה שכתב רבי יונה בספר הרקמה שזה
- 17 יורה שלמות הלשון העברית שהיא דורכת על טבעי מציאות הדברים
- 18 וכמו שאין זמן הנה באמת כי אם עבר או עתיד כן בלשון העברים
- 19 אין פעל הנה כי אם עבר או עתיד ולכן לתשלום הפעל מלבד שם
- 20 הפועל והפועל צריך שם הפועל שמורה על הנע בתנועת הפועל וגם
- 21 זה אינו מורה בגבול זמן כמו שחשבו רבים שהוא שם המתואר במה
- 22 שנפעל בעבר שהרי נמצא משמש בעתיד כמו ויד חרוצים תעשיר רל
- 23 ויד מי שיהיו חרוצים תעשיר והנה אחרי המצא העשות הענין
- 24 בזמן סתם והפועל המניע והפעול הנע בהעשות או התחילת
- 25 התנועה והפעל או ערין לא התחילה ואם כבר התחילה פיון שאין
- 26 תחילת פעל כלל ראשונה כיכל נע כבר התנועה אם כן כבר עבר
- 27 העשות מה והנה פעל מורה העשות ענין מדבר בזמן עבר מוגבל
- 28 ואם ערין לא התחילה בפעל אלא מיד ולאחר תהיה זאת התנועה
- 29 והעשות הנה העשות הענין יהיה בזמן עתיד מוגבל ונולד פעל

העתיד

rem tēpore absoluto abstracto a termino tēpīs in imaginatiōe
 quā nō cogitat de ² termino tēpīs oīo; & ipse mutauit cogita-
 tiōē antiquorū; & cecidit ī foueā erroris³ & multiplicauit uer-
 ba & cōduxit peccatū; quia ipse scripsit ibi hāc est eius series.
 Et ego sū breuitatē⁴ meę mentis rñdebo etiā ego partē meā
 sū q̄ accepi: q̄ hęc uena est radix oīs opatōis exñte ipsa loco
 p̄teriti & futuri & p̄ntis. Sicq̄ ipse peccauit in expōne tradē-
 do causatū cām suā causā: q̄a esse uenā radicē oīs opatiōis est
⁷ annexū ad esse uenā significantē fieri rem tēpore absoluto nō tē-
 pore terminato: ⁸ & hāc est cā inueniēdi ip̄m loco p̄teriti & fu-
 turi & p̄ntis: & iō accipiem⁹ ab eo radicē⁹ & nō ē a singlī p̄teri-
 ti absentis: put putauerūt mlti grāmatici qui¹⁰ fuerūt añ nos.
 Et postq̄ imposuisset nomē uerbi ipse ītellectus attribuit fieri
 rē tēp¹¹ absoluto ad agēs: & nouiter fecit nomē agētis qđ est
 spēs spēs nōlum agnōiūm: ¹² & iō ē nomē agētis inueniēt lo-
 co p̄teriti & futuri vt scripsit rabī Abrahā ben Hezra¹³ lectio-
 ne ypsa & parho חלח erat somniās: & iō detectus est hinc error
 Habib¹⁴ qui opinatus est sicut maior pars posterioꝝ: q̄ nomē
 uerbi significet super actionē quā incepit fieri¹⁵ & nō est com-
 pleta: quia iam tui oculi vident q̄ īuenitur loco p̄teriti: cuius
 iam expleta est operatio¹⁶. Et ideo melius q̄ hoc & illud est qđ
 scripsit rabī Iona ī libro rikma: q̄ hoc¹⁷ significet p̄fectionē lī-
 guę hebreę: q̄ ipsa p̄cedat sup naturis eliēdi res: ¹⁸ & sicut
 non est tēpus p̄sens uere nisi p̄tū aut futurū: sic in lingua hęc
 breorū¹⁹ non est verbū p̄sens nisi p̄tū aut futurum: & ideo ad
 p̄fectionē uerbi p̄ter nomē²⁰ uerbi & agentis necessariū est
 nomen acti qđ significat motū motu uerbi: & etiā²¹ hoc nō si-
 gnicat terminō tēpīs put putauerūt multi q̄ sit nomē agnōiatī
 per id²² qđ actum est in p̄tō: quia iam inueniēt seruiens in futu-
 ro vr & manum חררם solertiū facies ditari: hoc est²³ manus il-
 loꝝ qui erūt solertes facies ditari. Sicq̄ post esse fieri rem²⁴ tē-
 pore absoluto & agēs mouēs & actū motū faciūdo siue īcepit
²⁵ motus & actio siue nondū incepit: si autē iam incepit ex quo
 nō est²⁶ principiū actionis penitus primū: quia omne qđ mo-
 uetur iam mouebat: ergo iam p̄terit²⁷ fieri aliqd. Sicq̄ est uer-
 bū significās fieri rem ex re tēpore p̄terito terminato.²⁸ Si autem
 nōdum incepit in actū: sed mox ilico erit hīc motus:²⁹ & fieri
 sic fieri rem erit tempore futuro terminato: & oritur uerbum
 futurum

De partitione verborum.

verbum: quia nō significat fieri rem tpe terminato: sed signifi-
cat fieri rem ²tēpore itermiato: & iō nō est ipius significatio:
significatio uerbi perfecta sed ³impfecta: quia sicut in fiēdo rē
& vniuersaliter ī omni motu necessariū est mouēs ⁴& mobile:
& duratio terminata motus qua mouet mouens: & in defe-
ctu terminationis ⁵vnius istorū nō p̄ficiet motus: quia non est
motus perfectus nisi qui est ⁶terminatus: sic ad perfectionem
omnis uerbi necessariū est agens terminatū & fieri rem ter-
minatam ⁷& tempus terminatū qđ terminet durationē fiendi
illam: & quando deerit vnum horū trium ⁸ aut terminus vnus
illoꝝ: tūc nō erit uerbū uerbū fm ueritatē. Et ideo illud cuius
non est relatū ⁹ nomen eius agentis nō est uerbū uere: quia nō
est ibi agens terminatū. Et sic etiam uena ¹⁰ nō est uerbum ue-
re: quia cum toto hoc qđ significat fieri rem in tpe non signifi-
cat ¹¹super illud tēpore terminato: & ideo sicut fieri rem tpe
absolute & sicut vniuersale: ¹²& radix fiendi rem tempore ter-
minato: quia hoc limitat ipsam uenā: ideo bonū est uocare ¹³ il-
lam uenā & radicem uerboꝝ oīum: sed uocatū est nomen uer-
bi: quia nō significat ¹⁴rem factā nisi fieri rem tempore: & ideo
quatenus nō est significatio ¹⁵suā rei absq; tpe oīo non est no-
men sicut nomen rei aut nomen accūtis: sed est file ¹⁶ in hoc
uerbo: & essendo qđ nō est uerbū fm ueritatē ut comprobau-
mus: ideo uocatū est ¹⁷ nomen uerbi: & ideo nō indiget singu-
laritate & pl̄itate neq; masculinitate ¹⁸ & foemininitate: qā non
significat sup agētia neq; patientia oīo nisi super uerbū ¹⁹ ipm
non p̄portionatū agentī neq; actō: sed absolutū non finitum
²⁰ vno horū: & ideo possibīle est qđ finiat in oīone p vnūqđq;
ipsoꝝ: & p̄pterea cōnectitur ²¹ uena cum singulari & pl̄ibus
& masculo & foemina aequaliter: & nō fm uerba rabi ²² David
kimhi in initio libri pethah dbarai: qui putauit qđ causa eēndi
ipsum radicem oībus ²³ partibus: & vocādi ipsius nomē uenā
est quia ipm est initū eloqui: & radix ²⁴ oīonis: & ab eo exeunt
oēs opationes p̄dictae: ipm est cogitatio ad faciendū ²⁵ qñ dicet
hō: ego cogito aedificare domū hāc: ante opus uenit ²⁶ cogita-
tio ad faciendū & ob hoc uocat uena: & iam sentiit ipsemet
rabi David ²⁷ defectū istius dicti: & scripsit ī illo eodem cap̄lo
qđ hac rō exiuerat ²⁸ ex ore maiorū eo. Et fm meā opinionē qđ
uera sit res qđ res exiuit ex ore maiorū eo: ²⁹ & ipse nō deuenit
ad finē suā opinionis: sed ipsi intēderūt qđ uena significet fieri

iiii t

rem

בחלוקת הפעלים

- 1 פִּעַל כִּי לֹא יוֹרֶה הַעֲשׂוֹת עֲנִין בְּזִמָּן מוֹגְבֵּל בְּבֵל יוֹרֶה הַעֲשׂוֹת עֲנִין
- 2 בְּזִמָּן בְּלִמִּי מוֹגְבֵּל וְלִכֵּן אֵין הוֹרָאתוֹ הוֹרָאת פִּעַל שְׁלֵמָה אֶלֹא בְּלִמִּי
- 3 שְׁלֵמָה כִּי כְמוֹ שֶׁבַּהֲעֲשׂוֹת עֲנִין וּבְכָלֹל בְּכָל תְּנוּעָה צָרִיךְ מְנִיעַ וְ
- 4 וּמִתְנַוְּעֵעַ וּמִשֶּׁךְ מוֹגְבֵּל לְתְּנוּעָה שֶׁבּוּ יִנִּיעַ הַמְנִיעַ וּבְחֶסְרוֹן הַגְּבֻלָּה
- 5 אַחֵר מֵאֵלֶּה לֹא תִשְׁלֵם הַתְּנוּעָה כִּי אֵין תְּנוּעָה שְׁלֵמָה אֶלֹא מֵה שֶׁהִיא
- 6 מוֹגְבֵּלָת כֵּן לְשְׁלֵמוֹת כָּל פִּעַל צָרִיךְ פִּעַל מוֹגְבֵּל וְהַעֲשׂוֹת עֲנִין מוֹגְבֵּל
- 7 וּזִמָּן מוֹגְבֵּל יִגְבִּיל מִשֶּׁךְ הַהַעֲשׂוֹת הַחַוּא וּכְשִׁיחֲסֵר אַחֵר מֵאֵלֶּה הַשְּׁלֵשֶׁת
- 8 אִזְּבוֹר אַחֵר מֵהֶם אִזְּ לֹא יִהְיֶה הַפִּעַל פִּעַל בְּאַמְתָּ וְלִכֵּן מֵה שֶׁלֹּא הוֹזְכָּר
- 9 שֵׁם פִּעֲלוֹ אֵינוֹ פִּעַל בְּאַמְתָּ כִּי אֵין שֵׁם פִּעַל מוֹגְבֵּל וְכֵן גַּם כֵּן הַמְקוֹר
- 10 אֵינוֹ פִּעַל בְּאַמְתָּ כִּי עִם כָּל זֶה שִׁיּוֹרֶה הַעֲשׂוֹת עֲנִין בְּזִמָּן לֹא יוֹרֶה
- 11 עָלָיו בְּזִמָּן מוֹגְבֵּל וְלִכֵּן כְּמוֹ שֶׁהַעֲשׂוֹת עֲנִין בְּזִמָּן סִתֵּם הוּא כְּמוֹ כָּלֹל
- 12 וְשִׁרֵשׁ הַעֲשׂוֹת עֲנִין בְּזִמָּן מוֹגְבֵּל שִׁזָּה פּוֹרֵט הַמְקוֹר לִכֵּן טוֹב לִקְרֹא
- 13 אוֹתוֹ מְקוֹר וְשִׁרֵשׁ הַפִּעֲלִים כָּלֹם וְאוֹלָם נִקְרָא שֵׁם הַפִּעַל כִּי אֵינוֹ מוֹרֶה
- 14 הַעֲנִין הַנִּעֲשֶׂה אֶלֹא הַעֲשׂוֹת הַעֲנִין בְּזִמָּן וְלִזָּה בְּמֵה שֶׁאֵין הוֹרָאת
- 15 עֲנִינוֹ בְּזוֹלָת זִמָּן כָּלֹל אֵינוֹ שֵׁם בְּשֵׁם הַדְּבָר אוֹ שֵׁם הַמְקָרָה אֶלֹא דוֹמָת
- 16 בְּזָה אֶל הַפִּעַל וּבְהִיּוֹת שֶׁאֵינוֹ פִּעַל בְּאַמְתָּ כְּמוֹ שֶׁהוֹכַחְנוּ לִכֵּן נִקְרָא
- 17 שֵׁם הַפִּעַל וְלִכֵּן לֹא יִצְטָרֵךְ אֶל הַיְחוּד וְהַתְּכַבּוּת וְלֹא אֶל הַזְכָּרוֹת
- 18 וְהַנִּקְבּוּת כִּי לֹא יוֹרֶה עַל הַפְּעוּלִים וְלֹא הַפְּעוּלִים כָּלֹל אֶלֹא עַל הַפִּעַל
- 19 בְּעֵצְמוֹ בְּלִמִּי מִיּוֹתֵם אֶלֹא הַפְּעוּלִים אֶלֹא מוֹפְשֵׁט בְּלִמִּי מוֹגְבֵּר
- 20 בְּאַחֵר מֵאֵלֶּה וְלִכֵּן אֶפְשָׁר שִׁיִּגְדֵּר בְּמֵאמֶר בְּכָל אַחֵר מֵהֶם וְעַל זֹאת יִתְחַבֵּר
- 21 הַמְקוֹר עִם הַיְחוּד וְהַדְּבָרִים וְהַזְכָּר וְהַנִּקְבָּה בְּשׁוּה וְלֹא בְּדַבְרֵי רַבִּי
- 22 דְּוָד קִמְחֵי בְּתַחֲלֵת סֵפֶר פֶּתַח דְּבָרֵי שֶׁחֲשַׁב שֶׁסִּבַּת הִיּוֹתוֹ שִׁרֵשׁ לְכָל
- 23 תַּחֲלִקִּים וּקְרִיאַת שְׁמוֹ מְקוֹר הִיא לִפִּי שֶׁהוּא הַתְּחִלַּת הַדְּבָר וְשִׁרֵשׁ
- 24 הַהֲגִיד וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵאוֹת כָּל הַפְּעוּלֹת הַנִּזְכָּרוֹת הוּא הַמְחֻשָּׁבָה לַעֲשׂוֹת
- 25 בְּשִׂיאֵמֶר הָאֶדָם הַנִּגְי חוֹשֵׁב לְכַנּוֹת בֵּית זֶה טָרֵם הַמַּעֲשֶׂה בְּאֶה הַ
- 26 הַמְחֻשָּׁבָה לַעֲשׂוֹת וְעַל זֶה נִקְרָא מְקוֹר וּכְבֵּר הַרְגִּישׁ הוּא רַבִּי דְּוָד
- 27 עֵצְמוֹ חֶסְרוֹן זֶה הַמֵּאמֶר וְכַתֵּב בְּאוֹתוֹ הַשֶּׁעַר בְּעֵצְמוֹ שִׁזָּה הַטַּעַם יֵצֵא
- 28 מִגְדוּלִים מִמֶּנּוּ וְלִפִּידְעָתִי כִּי אֶמֶת דְּבַר שֶׁהַעֲנִין יֵצֵא מִפִּי גְדוּלִים מִמֶּנּוּ
- 29 וְהוּא לֹא יִרְדֵּ לְסוֹף דְּעֵתָם אֶלֹא שֶׁהֶם כִּנּוּ שֶׁתְּמָקוֹר מוֹרֶה עַל הַעֲשׂוֹת

עֲנִין

בחלוקת הפועלים

- 1 יורה שם הדבר או המקרה או מה שיהיה עקר ענין נעשה בפעל
- 2 ועל מה זה יורה הבינוני אשר קראנוהו שם הפועל והפעול שקוראים
- 3 המתואר בפעל ועל מה זה יורה שם הפעל שקוראים מקור ואי זר
- 4 הוא ערכם על הסדר ובהיות הפעל מגביל המאמר בהיות המאמר
- 5 שני מינים הגדוי ומצוה כי כל שאר סוגי המאמרים נכללים בהגדוי
- 6 כמו שנבאר עוד בזה השער ולכן החלוקה הראשונה לחלקי הבנין
- 7 לשני חלקים הגדוי ומצוה וההגדוי ממנו מגיד מראשית אחרית וממנו
- 8 בהפך והנה המגיד ראשית מאחרית הוא העבר והמגיד מראשית
- 9 אחרית הוא העתיד וזה יותר ראוי לקרא אותו ספורי ממה שיהיה
- 10 הגון וראוי לשם הגדוי ואולם המצוה הוא הנקרא צווי אבל נראתה
- 11 בזה זריחת שלשה ספקות הראשון כי בהיות המקור מורה על
- 12 העשות ענין מדרב בזמן ההעשות נראה שהוצא יותר ראוי בשער
- 13 הפעל משער השם ושגית יש לספק כי בהיות מיני המאמרים וצוי
- 14 צדריהם רבים מאלה כי מהם ההגדוי ומהם מצוה ומהם דרך בקשה
- 15 ותאוה ומהם סתחבר עם מאמר נמשך אליו ולכן יראה שהוא הדין
- 16 שיהיו כל הנשארים נפרדים האחד מחברו כמו שההגדוי נפרד
- 17 מהצווי ועוד שלישית נראה שיש עוד להניח פעל מוגבל בזמן הזה
- 18 ושלא יספיק לעבר פעל אחד אבל צריך צריך לשלשה דרכים כי יש
- 19 מאמר מורה העשות ענין בהמשך הזמן העבר ויש מורה העשות
- 20 שנגמר בזמן העבר ויש שורה שכבר נגמר העשות הענין בסתם היות
- 21 הזמן העבר עד שכלשון הרומית קוראים הראשון פעל זמן עבר
- 22 בלתי נשלם והשני נשלם והשלישי יותר מן הנשלם וכן לא נמנה
- 23 באלה פעל יורה בעתיד זמן עבר שבו נעשה הענין כמו שיש בלשון
- 24 רומיים בהוראת העתיד אשר לצד המתחבר מצדדי הפעלים ולהשיב
- 25 אל השלשה ספקות הללו צריך לברר מה הוא ומי הוא הפעל באמת
- 26 וכמה הם הצדדים אשר בהתחלה בס המאמרים צריך שיתחלפו
- 27 הפעלים המחברים באותם המאמרים והגדלי גבולי הזמנים ש
- 28 שיתחלפו בנין הפעלים לפי הזמנים המגבילים אותם והנה הפעל
- 29 באמת הוא המורה העשות ענין מדרב בזמן מוגבל ולכן אין המקור

significet nomen rei uel accētis: aut quid sit radix facta in uerbo: ²& super qd significet p̄sens quod uocauimus nomē agentis: & actū quod uocāt agnōiatū per uerbū: & sup quid significet nomē uerbi quod uocant uenā: & quā sit illoꝝ p̄portio s̄m ordinē. Et essendo uerbū terminans oñonem exñte oñone ³duarum speciez enūciatiua & impatiua: quia oīa reliqua genera oñonum cōtinent in enūciatiua: ⁶ut ostendemus infra in hoc caplo. ¶ Ideo diuisio prima partiū cōiugationis ⁷est in duas ptes enūciatiua & impatiua: & enūciatiua qdam est enūcians a principio vltimū: & quādā ⁸ecōtra. Sicq; enūciās initium ab ultimo est ip̄m p̄teritū: & enūciāns ab initio ⁹vltimū est ip̄m futurū: & hāc dignior ē uocari narratiua q̄ q sit ¹⁰de cens & digna nōis enūciatiua. Sed impans est quā uocat imperatiua: sed visa est ¹¹hic origo trium dubioꝝ. Primū est q̄ essendo uenā significantē sup ¹²fieri rē ex re tēpore fīdi videt q̄ magis cōueniat capitulo ¹³uerbi q̄ caplo nomis. Et scdo est dubitandū: q̄a exñtibz spēbus oñonum & modis ¹⁴modorū ipsaz pluribus his: quia ipsaz quādā est indicatiua: & ex ipsis est impatiua: & ex ipsis est modo deprecationis ¹⁵& optatus: & ex ipsis est coniunctiua oñoni succedenti ei. Et ideo v̄ q̄ illud sit ius ¹⁶q̄ oēs reliquę sint separatæ a se inuicē sicut enūciatiua est separata ¹⁷ab impatiua. Et iterū tertio videt q̄ sit vltius ponendū uerbū terminatū tempore p̄senti: ¹⁸& q̄ nō sufficiat p̄terito uerbū vnum: sed adhuc indigeat tribus modis: q̄a est ¹⁹oñō significans fieri rem duratione t̄pis p̄teriti: & est significans fieri ²⁰q̄ cōpletum est t̄pe p̄tō. Et est qd significat q̄ iam expletum fuerat ip̄sum fieri rem ante esse ²¹t̄ps p̄t̄m: adeo q̄ in lingua romana vocāt primū uerbum p̄t̄m ²²imp̄fectū: & scdm p̄fectum: & tertiū plusq̄p̄fectū: & s̄l̄r nō est numeratū ²³in his uerbum qd significet in futuro tēpus p̄t̄m quo facta est res: ut est in lingua ²⁴romanoꝝ in significatione futuri: quā est modi cōiunctiui de modis uerboꝝ. Et ad rñdendum ²⁵his tribus dubiis oportet enucleare qd sit & quod sit uerbū s̄m ueritatē: ²⁶& quot sint modi quibus variatis oñonibus in ip̄is oporteat q̄ differant ²⁷uerba cōposita in illis oñonibus: atq; differētiās terminoꝝ tempoꝝ: ²⁸quā mutant cōiugationē uerboꝝ scdm tempora terminantia illa. ¶ Sicq; uerbum ²⁹uere est qd significat fieri rem ex re tempore terminato: & ideo non est uena
verbum

De partitione verborum.

vnq̄ qñ sunt scriptę in medio dictionis: iō uocatę sunt defecti-
 uę pprie: q̄a² defectus cognoscit in illis magis qñ non sunt in
 scriptura postq̄ nō inueniunt apparentes in scriptura in me-
 dio dictiōis: & latent in platione. Et ob cām similē huic he nō
⁴numerat in lris ptractionis: ex quo nō est suo tono dignorio
 distincta a tono aleph. Verūtñ q̄dam horū verborū uocantur
 habētia aleph: q̄a essendo aleph lamed⁶ radice: q̄si semp non
 cadit a scriptura: sed quiescit pprie in maiori pte pteriti ipsi?
 leuis vt קראת קראת קראת קראת קראת קראת קראת קראת קראת קראת
 & si in aliqb⁷ ver-
 bis moueatur vt קראת קראת קראת קראת קראת קראת קראת קראת קראת קראת
 & sic⁹ in aliis pter
 hoc. Sicq̄ iam oñdimus q̄ sint uerba q̄ sunt trāsitiua: & sint q̄
 sunt¹⁰ immanētia: & sint q̄ sunt solitaria: & sint quę sunt de cō-
 iugationibus actionis: & sint q̄ sunt de cōiugatiōibus¹¹ passio-
 nis: & sint q̄ sunt de cōiugationibus simplicibus: & sint q̄ sunt
 de cōiugationibus cōpositis.¹² Et q̄ cōiugatiōes actionis sint
 sex: & cōiugationes passionis sint duę simplices: & duę etiā sint
¹³cōpositę. Et q̄ uerborū sunt quiescentia: & eorū sunt defecti-
 ua: & de apparētibus q̄dam sunt¹⁴ apparētia & q̄dā sunt occul-
 ta: & de quiescētibus etiā ipsorū sunt habentia aleph: & ex defe-
 ctuiis¹⁵ sunt defectiua lfarū quietis: & de ipsis sunt defectiua
 nun & lamed. Etiam est sciēdū q̄ de illis sunt¹⁶ simplicia: & de
 illis sunt duplicia: & simplicia sūt quorū nulla lfarū suę radice
¹⁷silis ē alteri: & duplicia sūt quorū duę lfarū ipsorū: aut plures
¹⁸duabus sunt silēs hęc huic: & p̄cipue duę lfarū vltimę. Etiam
 est distinguendū¹⁹ q̄ uerborū q̄dam sunt binaria: & quędā tri-
 na: & de ipsis sunt quaterna: & quędam ipsorū sunt²⁰ q̄nterna.
 Binaria sunt quorū radix est duę litterarū vt קא: & terna
²¹quorū radix est trium litterarū: & quaterna q̄tuor litterarū:
 & q̄nterna²² quorū litterarū: hęc sunt diuisiones uerborū in suas
 spēs. Verūtñ est exponēdū²³ distiātiōes uerborū fm ptes suarū
 cōiugationū. Sicq̄ plebs grāmaticorū²⁴ posteriorū diuiserunt
 cōiugationē in p̄teritū: p̄ns: actū: impatiuū: & uenā: & futurū.
²⁵Sed antiq̄ diuiserūt illas ī p̄teritū: impatiuū: & futurū: & de-
 iecerūt ex cōiugatiōibus p̄ns &²⁶ actū & uenā: q̄a tria hęc itro-
 duxerunt in capitulum nominū vt²⁷ fecimus nos. Et uocauer-
 runt uenam nomen uerbi: & præsens nomē agentis: & actum
²⁸nomen acti: adeo q̄ posuerunt hęc duo: hoc est præsens &
 actum nomina agnominū.²⁹ Et ad declarationē & decisionē
 disceprationis huius quam prap̄posuimus est sciendum quid
 ii t signifiect

בחלוקת הפעלים

1 לעולם כשהן נכתבות באמצע המלה לכן נקראו חסרות ביחוד כי
 2 החסרון נכר בהן יותר כשאין במכתב אחרי שלא נמצאו נראות
 3 במכתב באמצע המלה ונעלמות במכתב ולסבה דומה לזו ההאלא
 4 נמנת באותיות המשך אחר שאין להברתה הבר נכר מהברת האלף
 5 אך אמנם מקצת אלו הפעלים נקראו בעלי האלף כי בהיות האלף למד
 6 השרש במעט לעולם לא תפול מן המכתב אבל נחה היא ביחוד ברוב
 7 עבר הקל כמו קרא קראת קראתי קראנו קראתם קראת קראתו אף
 8 כי במקצת הפעלים נעה כמו קראו קראה וקראו תקראו תקראי וכן
 9 וזאת זה הינה כבר ביארנו כי יש פעלים שהם ויציאים ויש שהם
 10 עומדים ויש שהם בודדים ויש שהם מבניני הפעל ויש שהם מבניני
 11 ההפעל ויש שהם מבנינים פשוטים ויש שהם מבנינים מורכבים
 12 ושבניני הפעל ששה ובניני ההפעל הפשוטים שנים ושנים גם כן הם
 13 המורכבים ושמן הפעלים הם נחים ומהם חסרים ומהם נראים קצתם
 14 נראים וקצתם נסתרים ומתנחים גם כן מהם בעלי האלף ושהחסרים
 15 מהם חסרי אותיות הנח ומהם חסרים נון ולמד גם יש לדעת כי מהם
 16 פשוטים ומהם כפולים והפשוטים הם אשר אין אחת מאותיות שרשם
 17 דומה לאחת והכפולים הם אשר שתיים אותיות מהן או יותר
 18 משתיים דומות זו לזו וביחוד חשתי אותיות האחרונות גם יש לחלק
 19 כי הפעלים מהם שניים ומהם משולשים ומהם מרובעים וקצתם
 20 חמשיים השניים הם אשר שרשם בן שתי אותיות כמו צץ והמשולשים
 21 אשר שרשם בן שרש אותיות והמרובעים בן ארבע והחמשיים בן
 22 חמש אותיות אלו הן מחלוקות הפעלים למיניהם אך יש לבאר
 23 מחלוקות הפעלים לפי חלקי בניניהם והנה המוז המדקדקים
 24 האחרונים חלקו רבנין אל עבר בינוני פעול צווי מקור וערוד
 25 ואולם הקדמונים חלקו אותם אל עבר צווי ועתיד והפילו מן הבנינים
 26 הבינוני והפעול והמקור כי שלשת אלה הבנינים בשער השמות כמו
 27 שעשינו אנחנו וקראו המקור שם הפעל והבינוני שם הפעל והפעול
 28 שם הפעול עד ששמו השני אלה רל תהיה והפעול שמות התארים
 29 ולביאור ותכרע המחלוקת הזו אשר הצענו יש לדעת על מה זה

יורה

בחלוקת הפעלים

1 בְּהִבְרָתָם וְלִכְן נִקְרְאוּ אוֹתוֹת הַמֶּשֶׁךְ מִפְּנֵי שֶׁרָוּ מוֹסְפִים עַל עֲקָרֵי
 2 הַפְּעִלִים וְלֹא יָהִיוּ בְּשֵׁרְשֵׁיהֶם כִּי אִם מִחֻמַּת הַמֶּשֶׁךְ אֲשֶׁר יִקְרָם בְּתַנּוּעוֹת
 3 לְבַד אֲבָל הֵתְאִסְבְּרוּ שְׁלֹא תִמְשֹׁךְ לְהִבְרַת נְקוּדָה אֶף עַל פִּי שְׁלֹפְעִמִים
 4 הִיא נְחָה וְלִכְן כָּתַב רַבִּי יְהוּדָה חִיּוֹג בְּסֵפֶר הַמֶּשֶׁךְ שֶׁחִבֵּר שָׂאֵף עַל פִּי
 5 שֶׁמִּצְאָנוּ הַלּוֹךְ אֵלָיךְ עִמָּךְ וְשִׁמּוּשׁוֹ נֹאמֵר בְּנַח הָיָה וְהִסְתִּירָהּ לִפִּי
 6 שֶׁנִּסְתָּרָה הִיא הַלּוֹךְ בֵּין אֵלָיךְ וְהַלְמֵד וְהִיא לֹא אָמַר אֶהְיֶיךָ וְכֵן
 7 יֵלְכוּ הַלּוֹךְ לִפִּי שֶׁנֶּחַח וְהִנֵּסְתָּר אֲשֶׁר בְּאֵלָיךְ יֵלְכוּ אַחֲרֵי הָאֵלָף וְהִיּוֹד
 8 בְּמָקוֹם הֵא הַלּוֹךְ נִשְׁכַּנּוּ כִּי יִתְכַן לְהִיּוֹת אֵלָיךְ הַלּוֹךְ יֵלְכוּ הַלּוֹךְ שְׁנֵי
 9 עֲקָרִים וְיִהְיֶה עֲקֵר אֶחָד יֵלְכוּ יַלְדָּה כִּמוֹ אֶחָד יִרְדּוּ יוֹדָה אֶךְ רַחוּם בָּם
 10 הַעֲבָרִים יִחַד שְׁעָנִינָם שׁוּה וּמִדְּבָרָם דּוּמָה וְלִכְן גָּזַר רַבִּי יְהוּדָה
 11 שְׂאִין הֵיא נְחָה כִּי אִם בְּסוֹף הַתִּיבָה כִּמוֹ עֲשֵׂה בְּנֵה וְאִינֵה מֵאוֹתוֹת
 12 הַמֶּשֶׁךְ כָּלֵל אֶף כִּי הִבְרַת הָאוֹת הַקּוֹדֶמֶת אֵלֶיהָ בְּפִתּוֹת אֵין בְּקִמָּץ הִיא
 13 מוֹשְׁכַת אֵלָף וְלֹא הִיא וְכֵן בְּתִיבַת אֶתִּיקִיָּהָ נִכְתְּבָה הָאֵלָף שֶׁמִּשְׁכַּתָּ
 14 הִיא אַחֲרֶיהָ בְּתַנּוּעָתָהּ וְהִנֵּה מִן הַנְּחִים עוֹד נְחִים נִרְאִים וְהֵם אֲשֶׁר
 15 נִרְאִים בְּמִכְתָּב וְנִעְלָמִים בְּמִכְתָּב כִּמוֹ אֵלָף יֵצֵא הֵא עֲשֵׂה וְוָקוּם יוֹד הִי
 16 וְיֵשׁ נְחִים נִסְתָּרִים שֶׁהֵם נִעְלָמִים בְּמִכְתָּב וּבְמִכְתָּב כִּמוֹ אֵלָף אֶתְבּ הֵא
 17 בְּלִשְׁתֵּיהֶם שֶׁמִּשְׁפָּטוֹ בְּלִשְׁתֵּיהֶם וְוָעֵלֶם וְרַבִּי יְהוּדָה כָּתַב שֶׁנֶּחַח נִרְאָה
 18 הִוא הִנֵּה הִנֵּרָאָה וְנִטְעַם נִשְׁאָר כָּל הָאוֹתוֹת בְּנוּעָם וְנוּחָם וְהִנֵּסְתָּר
 19 שֶׁהִוא נַח וְנִסְתָּר וְאִינֵה יוֹצֵא בְּאַחֵד מִמוֹצְאֵי הַדְּבַר מִשְׁלַל הַרְאֵשׁוֹן כָּלֵל
 20 מִקְלָלֵנִי שֶׁהִיוּ בְּשׁוּא נַח שְׁלֹא הוֹנֵעַ בְּאַחֵד מִן הַמְלָכִים וְהִיא נִרְאִית
 21 וְנִטְעַמָּה בְּנִשְׁיָקָה שְׁפָתִים וְהִיא נְחָה וּמִשְׁלַל הַשְּׁנִי כִּמוֹ אֵלָף וְקִרְאָם
 22 שֶׁהִיא נְחָה וְנִסְתָּרָה וְאִינֵה יוֹצֵאָה בְּאַחֵד מִמוֹצְאֵי הַדְּבַר וְזֶה הַפִּירוּשׁ
 23 הַשְּׁנִי יוֹחֵר נִרְאָה שֶׁלִּכְן נִקְרָא נַח מִפְּנֵי שֶׁנִּמְצְאָה הָאוֹת בְּמִכְתָּב וְהִיא
 24 נְחָה וְאִינֵה נֵעָה בְּאַחַת מִתַּנּוּעוֹת הַתַּנּוּעוֹת וְאִם תֹּאמַר אִם כֵּן
 25 לָמָּה אֵין אֲנִי אוֹמְרִים כִּי גַם אֵלֶּה אוֹתוֹת הַחֲסָרוֹן כִּשְׁיִפְלוּ מִן הַכְּתָב
 26 וְהִמְכָּטָה תְּשׁוּבָתָהּ בְּצִדּוֹ כִּי אוֹתוֹת הַחֲסָרוֹן אֵצֶל הַמְדַּקְדָּקִים נִקְרְאוּ
 27 חֲנוּךְ וְגַם הַלְמֵד לֹא מִפְּנֵי שֶׁלֹא תִחַסְרֶנָּה אוֹתוֹת אַחֲרוֹת כִּי אוֹתוֹת
 28 אֵהֱיוּ תִחַסְרֶנָּה פְּעָמִים רַבּוֹת אֲבָל כִּינֵן שֶׁהֵן לְפָעִמִּים בְּחֹרֶת נִרְאָוֹת
 29 וְלְפָעִמִּים נִקְרְאוּ נִעְלָמוֹת הַפֶּךְ נִרְאָוֹת אֲבָל חֲנוּךְ וְהַלְמֵד שְׂאִינֵן נְחוּת

in suo tono: & ideo uocata sunt lřæ ptractiōis: quia erūt addi-
tæ supra radices² uerborū: & nō erunt in suis radicibus nisi oc-
casiōe ptractiōis: quæ accidit illis in motu³ solū. Sed he oppi-
nati sunt q̄ non ptrahat tono puncti: licet aliqui⁴ sit quiescēs.
Ideo scripsit rabi lhuda hayug in libro ptractiōis quē edidit:
q̄ licet inuenerimus אֶלֶף הֵאָהוּךְ eundo ibo tecū: & regimē eius
dictū est in gete he & occultatiōe: q̄⁶ abscondita est he הֵאָהוּךְ iter
aleph אֶלֶף & lamed: & erat ei dicēdū אֶלֶף הֵאָהוּךְ: & sic יֵבוּ ibunt eun-
do: q̄⁷ gescens & latens q̄ est in אֶלֶף & יֵבוּ est post aleph & yod
loco he הֵאָהוּךְ. ¶ Rñdebimus illi q̄ cōtingat eē יֵבוּ הֵאָהוּךְ אֶלֶף הֵאָהוּךְ
duarū⁹ radicū: & erit radix אֶלֶף יֵבוּ אֶלֶף sicut אֶרֶד יֵרֶדוּ est יֵרֶד: sed
loquuti sunt eis¹⁰ hābrei simul: q̄ significatū eorū est æquales:
& elocutio ipsoꝝ est filis. Et iō sanxit rabi lhuda¹¹ q̄ non sit he
gescēs nisi in ultimo dictiōis vt עֵשָׂה בְנָה: & nō est de lřis¹² pro-
tractionis oīo: & si tonus lřæ pcedētis ipsam sit cū pathah aut
cū kamecz: illa¹³ ptrahit aleph & nō he: & sic in dictiōe אֶתִּיקָה
scripta est aleph quā ptrahit¹⁴ he post eā suo motu. Sicq̄ ex ge-
scētibus iteꝝ sunt gescētia apparētia: & sunt q̄¹⁵ uident in scri-
ptura & latent in pñciatione: ut est aleph אֶלֶף he עֵשָׂה vau קֵוֶם
yod יֵד. ¶ Et sunt quiescētia abscondita quæ latent in scriptura
& pñciatiōe: vt est aleph אֶלֶף he בְּרִשְׁתִּים¹⁷: cuius ius ē בְּרִשְׁתִּים
vau וְיֵשׁ: & rabi lhuda scripsit q̄ gescēs apparēs¹⁸ sit quiescēs
apparēs & accētatur put est residuū oīum lřarū in sua motio-
ne & sua gete. Et abscondum est¹⁹ qd̄ est gescēs & occultū: & nō
pnunciat vlla pnunciatiōē eloqui. Exēplum primi est totus
ipse²⁰ בְּקִלְיוֹנִי: cuius uau est cū sceua quiescēte: q̄ non est motū
per vnū regum: & illa videt²¹ & accentuat collisiōe labiorū:
& est quiescens. Et exemplum secundi est vt aleph אֶלֶף וְקָם²²: quē
est quiescens & occulta: & non pronunciat vlla prolatione
eloqui. Et hęc expositiō²³ secunda est magis apparens: quia
ideo uocatur quiescens: quia inuenitur littera in scriptura: &
ipsa²⁴ quiescit: & non mouetur vno motuum ex motibus. Et si
diceret: igitur²⁵ quare nō nos dicimus q̄ etiā hęc sint lřæ defe-
ctus qm̄ cadunt ex scriptura²⁶ & platione. Responsiō huius est
in suo latere: quia litteræ defectus apud grāmaticos vocātur
²⁷nun: & etiā lamed: non quia nō deficient litteræ aliæ: quia
litteræ²⁸ אֶלֶף deficient multoties: sed ex quo sunt aliquando
quiescentes apparentes: ²⁹& aliquando uocantur latentes cō-
trarium apparētium: sed nun & lamed quæ nō sunt quiescētes
vnq̄

De partitione uerborum.

completa: neq; illa prima. Qm̄ nō est curādū ob defectū dua-
rum l̄r̄arū ² put fuit cura rabi Mosces: quia si esset in capite
uerbi esset iudiciū eius sicut iudiciū p̄fecti: vt³ v̄r de uerbo ⁴ n̄r̄:
& si esset uau in medio uerbi ut ⁵ illud est sicut p̄fectū⁶ etiā:
& iō nō fuit necessitas ad multiplicādū l̄r̄am tertiā: & si sit pos-
sibile q̄ iueniat⁷ uerbū: cuius radix sint tres l̄r̄ae. Et pl̄itas ⁸ n̄r̄
etiā nō est euidētia: q̄a possibile est⁹ q̄ yod fuerit sup̄addita in
pl̄itate ob esse etiā singl̄is in lingua pl̄itatis fm̄⁷ pondus ¹⁰ n̄r̄:
& iō fuit necessariū etiā addere in pl̄itate iterū l̄r̄am scđam si-
gnificantē super⁸ pl̄itatē: & nō sup̄ defectū he lāmed radicis.
Verūtñ n̄r̄ est de binariis: & silr̄⁹ op̄: licet iueniamus mō extra
neo ¹⁰ op̄ cū aleph: p̄ssibile est q̄ illud sit¹⁰ de binariis. Aut ē
possibile est q̄ sint duae radices. Ac etiā si nō fuerint nisi¹¹ radi-
cis vn̄us: & esset op̄ trinū in suis l̄ris nō inferret hoc q̄ nō inue-
niatur uerbū¹² cuius radix sit de binariis: & iō nō est edificādū
sup̄ fundamētū euidētiarū harū imbecilliū¹³ op̄inōne forrē: &
decernere dictū q̄ nō inueniant uerba binaria in lingua harū
breorū. Et¹⁴ si sint pauca: quia put scriptū est in libro ycirā: &
si essent oīa capitula¹⁵ quae possunt aedificari ex aleph cū oībus
reliq;: & ex beth cum oībus reliq;: & ex cghimel¹⁶ cū uenienti-
bus post eā: & sic p̄ oībus l̄ris nō aedificabunt nisi ducētū & tri-
ginta¹⁷ vna domus. Et iō ad multiplicādū uerba quae oppor-
tuna sunt ad significādū sup̄ fieri¹⁸ res q̄ sunt multae nimis fuit
necessitas tertiorū & quatorū: & ulterius¹⁹ aequocationis signi-
ficationū uerborū aedicatorū ex illis: put est manifestum viris
²⁰ linguarū huius: qui eloquunt ea cōtinuo. Et iō cōstruunt cōiu-
gationes ex binariis: &²¹ si sint pauca sicut aedificāt ex trinariis
quae pl̄ificata sunt ut multiplicata sunt: & nō est²² paucitas cau-
sa sufficiens ad priuationē: q̄a iā q̄terna & q̄nterna sunt pauca:
& cū²³ toto hoc ipsa aedificāt coniugationē uerborū p̄ se. Verūtñ
nō nos abnegamus cū²⁴ hoc esse q̄escentia & defectiua: & hoc
est sciēdū q̄ q̄escentia sunt in quorū radice est²⁵ l̄r̄a quā ī ipsius
scriptura aliqui nō p̄nunciant ipsam in pl̄atione radicis: ut est
aleph ²⁶ כהנא yod ²⁷ ו. Et uocant hae quatuor l̄r̄ae
p̄pterea l̄r̄ae²⁷ quietis: nisi q̄ tres istae sunt appropriatae apud
gr̄amaticos nomine litterarū protractionis: ²⁸ quae sunt l̄r̄ae
quia ipsi dixerunt q̄ pathah & kamecz trahunt post se tonum
²⁹ aleph: & ceri & hirek tonū yod: & holē & sciurek trahūt uau
in suo

1 גמורה ולא הראשונה וזה כי אין לחוש על חסרון שתי אותיות יהוא
 2 כחשש רבי משה כי אם היה בראש הפעל הוא דינו כדין השלם כמו
 3 שנראה בפעל היה ואם היה בו באמצע הפעל כמו אה הוא כמו השלם
 4 גם כן ולכן יראה היה צורך להרבות אות שלישי אף כי אפשר שימצא
 5 פעל ששורשו שלש אותיות ורבויות אחיות גם כן אינה ראויה כי אפשר
 6 שתהיה נוספה ברבוי להיות אף היתירה בלשון רבוי כי יחזור על
 7 משקל בגזית ולכן היה הכרח להוסיף ברבוי עוד אות שנית מורה על
 8 הרבוי ולא על חסרון והוא למד השורש אמנם אתהוא מן השניים וכן
 9 קם אף על פי שנמצא על דרך זר קאם עם אלה אפשר שהיה מן
 10 השניים או גם אפשר שהם שני שרשים ואפילו אם לא היו אלה ל
 11 לשורש אחד והיה קם משולש באותיותיו לא יחייב זה שלא ימצא פעל
 12 שורשו מן השניים ולכן אין לבנות על יסוד הראיות האלה הרעועות
 13 דעת חזק ולגזור אומר שלא ימצאו פעלים שניים בלשון העברים ואף
 14 כי הם מעטים כי כמו שכתוב בספר יצירה אפילו היו כל השערים
 15 שיוכלו להבנות מאלה עם כל הנשארות ומבית עם הנשארות ומגמל
 16 עם הבאות אחרית וכן לכל האותיות לא יבנו כי אם מאתים ושלושים
 17 ואחת בתים ולכן להרבות הפעלים שצריכים להורות על העשות
 18 הענינים שהם רבים מאד היה צורך אל השלישים והרביעים ועדין
 19 אל שתוף הוראות הפעלים הנבנים מהם כמו שהוא מבואר אל בעלי
 20 הלשון זאת אשר יליצו בה תמיד ולכן בונים בנינים מן השניים אף
 21 כי הם מעטים כמו שבונים מן השלישים אפשר רבו כמו רבו ואין
 22 המעוט סבה מספקת להעדר שהרי הרבעיים והחמשיים מעטים ועם
 23 כל זה הם בונים בנין פעלים לעצמם אך אמנם אין אנו מכחישים עם
 24 זה מציאות הנחים והחסרים וזה לדעת כי הנחים הם אשר בשורשם
 25 אות שבהכתבה לפעמים לא יבטו בה במליצת השורש כמו אלה ברא
 26 הא עשה וו אות יוד ויו ונקראו אלה הארבע אותיות על זאת אותיות
 27 הנח אלא ששולש מאלה נתיחדו אצל המדקדקים בשם אותיות המשך
 28 והם אותיות אוי כי הם אמרו שהפתח והקמץ מושכים אחריהם הברה
 29 האלה והצרי והחירק הברה היוד והחולם והשורק מושכים
 בהברתם

בחלוקת הפעלים

- 1 מלא פום הפשוטים יהיו שמנה והמורכבים שנים הרי עשרה ולפי
- 2 הדרך הראשון מספר הבנינים הפשוטים יהיה מקיף כלל המספר
- 3 שהוא מספר התשעה ולפי הדרך הזה השני סך כל הבנינים פשוטים
- 4 ומורכבים הוא סך הכל הראשון למספרים שהוא סך עשרה
- 5 המתחזיר ראשונה רבוי הפרטים אל יחוד העשרות
- 6 **ועוד** יש חלוקה שלישית לפעלים שיש מהם שלמים ויש
- 7 נחים ויש חסרים ויש כפולים וזה כי בהחיות כל פעל
- 8 מורה העשות ענין מדבר בזמן מוגבל העשות הענין שהוא בזמן
- 9 בלתי מוגבל ובלתי הכר העשותו מדבר הוא קודם כי לעולם והסתם
- 10 קודם אל המוגבל כמו שיקדם הכלל אל הפרט ולכן שם הפעל
- 11 אשר קראוהו האחרונים מקור הוא שרש הפעל באמת כי ממנו
- 12 מוצא כל חלקי בניני הפעלים כמו שיתבאר לפנים בעזרת האל
- 13 ולכן אותיותיו הן האותיות השרשיות אין בו תוספת אורח בלתי
- 14 שרשית כלל ועל כן כאשר ישאלך משרצה אי זה הוא שרש למרתי
- 15 לא תאמר למד כי אם למד עין הפעל בחולם בלתי מושך אלא בחיות
- 16 הפעל מנחי העין וזו כי אז הוא מושך בהכרח וזה לא יהיו אותיותיו
- 17 פחות משלש אותיות בהכרח לפי סברת רב המדקדקים יאכל לפי
- 18 דעת המדקדק הגדול מבני עמנו רבי אברהם בן עזרא בספרי צחות
- 19 ומאזנים שם גם השניים וכן הוא האמר לפי דעתי כי עם כל זה
- 20 שמדקדקים רבים דחקו עצמם לתת טעם למספר אותיות השרש
- 21 מכל מקום אין לטעמם ריח ולא טעם אבל הוא הלצתי לבד אז שירוי
- 22 אשר מיטבו בזבו וזה כי טענות רבי משה הכהן לא תכרחנה עצמינו
- 23 להפיל משרשים רבים אות שלישית וזה כי מה שאמר שבבבב
- 24 ההסרונות יתכן שיתיה פא הפעל והעין או הפא והלמד או העין
- 25 והלמד מאותיות יהא חסרת לכן הוצרך להחיות כל פעל בן שלש
- 26 אותיות כדי שבהסרון אחת מהן תשארה שתיים ולולי זה לא הייה
- 27 נמצא הפעל בהסרון גם אמרו אחרים כי שרש אב אבה להחיותו על
- 28 משקל אח וחשבו ששרש אח אחא מפני שמצאו רבוי הנקבה אחיות
- 29 ואמרו בעבור זה שהיור באה תמורת הא ואין זו גם כן ראיה

גמורה

pleni oris simplices erunt octo: & compositæ erunt duæ: sicq̃ sunt decem. Et s̃m² viam primā numerus cōiugationū simpliciū erit ambiēs summā numeri: ³qui est numerus nouenarius: & s̃m viam hanc secundā sūma omniū cōiugationū simpliciū ⁴& cōpositarū est sūma sūmæ primæ numeroꝝ: quæ est summa denarii: ⁵qui restituit primo pluralitatē singularium ad vnita tem denariorum.

¶ Et iterum est diuisio tertia verborum: quia sunt de eis perfecta: & sunt ⁷quiescētia: & sunt defectiua: & sunt duplicia: qm̃ essendo omne uerbū ⁸significans fieri rem ex re tempore terminato fieri rem illam tēpore ⁹non terminato: & absq̃ discretionē illam si cū ex re est prius: quia semp absolutū est ¹⁰prius terminato sicut p̃cedit vniuersale p̃ticulare: ideo nomē uerbi ¹¹quod posterī uocauerūt וקרא id est uenam: illud est radix uerbi s̃m ueritatem: quia ab eo ¹²prodeunt oēs partes coniugationum uerboꝝ: prout ostenderetur infra auxilio Dei: ¹³& ideo illius litteræ sunt litteræ radicales: nō est in illo additio l̃f̃e nō ¹⁴radicalis omnino: & ideo quando te interrogaret quiuis: q̃ est radix למד: ¹⁵nō dicas למד nisi למד hayn uerbi cum holem non trahente: nisi existente ¹⁶uerbo de quiescentibus hayn uau: quia tunc est trahens necessario: & nō erunt huius litteræ ¹⁷minus q̃ tres litteræ necessario s̃m opinionē maioris partis grāmaticorum: sed s̃m ¹⁸opinionē grāmatici magni de uiris nostri populi rabi Abraham ben Hezra in libris מנחות ¹⁹& מאדנים posuit etiā binaria: & sic est ueritas s̃m meam opinionē: quoniam cum toto hoc ²⁰q̃ grāmatici multi cogerunt se tradere rationem numeri litterarū radices: ²¹tamen nō est suæ rationi odor neq̃ sapor: sed est oratoria solū: aut poetica: ²²cuius melius est ipsius mēdatiū. Nam argumētationes rabi Mosces sacerdotis non cogunt nos ²³ad deiiciendū ex radicibus multis litterā tertiā: quia qd̃ dixit q̃ ob ²⁴defectus contingat q̃ sit pe uerbi & hayn: uel pe & lammed: uel hayn ²⁵& lāmed ex l̃f̃s למד defectiua: ideo oportuit esse omne uerbum natum trium ²⁶litterarū: ut in defectu vnus illarū remaneāt duæ: & nisi hoc esset nō ²⁷inueniretur uerbum cū defectu. Iterum dixerūt alii q̃ radix למד sit למד essendo ipsum s̃m ²⁸pondus למד: & putauerūt q̃ radix למד sit למד: quia inueniunt p̃l̃itatē fœminā למד: ²⁹& dixerunt p̃ hoc q̃ yod ueniat vice he. Et nō est hæc et̃ euidētia completa

De partitione coniugationū.

in resonantia: & ideo dixerat q̄ occasione illorū similitudinis in
 quiescētibus & duplicibus decreuerūt de ² לִּפְתָּח q̄ sit cōnexū
לִּפְתָּח quadro. Et ecce oculi tui vident q̄ cōducens similitudinem
 nō sit cōiugatio: sed quies & duplicitas: & iō nō est curandum
 de ipsorū uerbis: sed ⁴ radix est numerus antiquorū q̄ coniuga
 tiones radicales sint sex put diximus: & quorū nō est relatū no
 men ipsorū agentū nō sunt huius numeri: sed in expōne harū
 exponēt ⁶ quorū nō ē relatū nomē agētis לִּפְתָּח & לִּפְתָּח & לִּפְתָּח.
 Verūt in vno ⁷ recedā ab itinere antiquorū: quia ipi posuerūt
לִּפְתָּח cū collectione labiorū pe & daghefc ⁸ in hayn: cuius nō est
 relatum nomē agentis לִּפְתָּח: & posuerūt לִּפְתָּח & לִּפְתָּח cū sciur
 rek ⁹ quadro: & nos ponemus לִּפְתָּח cum collectione labiorum
 & cum sciurek quadro ¹⁰ & לִּפְתָּח ipsi לִּפְתָּח: quia videntur simi
 liora prout sunt uerba Kimhi. Et לִּפְתָּח ¹¹ quod numerauerunt
לִּפְתָּח licet sit cōpositū ex לִּפְתָּח: & ex eo cuius nō ¹² est relatum
 agens eius sicut q̄ לִּפְתָּח est cōpositum ex לִּפְתָּח: & cuius non
 est relatum nomen ¹³ sui agentis ponemus ipsum ipsi לִּפְתָּח sicut
 posuerūt ipm antiqui: quia ex ¹⁴ quo לִּפְתָּח in pluribus locis in
 uenitur actū nō agens: nō curauerūt auctores ¹⁵ linguæ sancti
 moniæ ponere ei לִּפְתָּח: cuius nō est relatū nomē sui agentis p
 priū simplex: & sic ¹⁶ etiā est iudiciū ipsius לִּפְתָּח. Et p̄pterea nō
 curauerūt cōpositionē suorū לִּפְתָּח ¹⁷ quorū nō est relatū nomen
 eorū agentis. Et sic nos etiā non numerabimus hæc duo inter
¹⁸ cōiugationes simplices. Erit ergo diuisio cōiugationū uer
 borū in nouē: q̄ ¹⁹ de illis sunt in q̄bus inueniunt agētia: & illæ
 sunt sex quas numerauerūt antiq̄: & de illis ²⁰ sunt q̄ sūt לִּפְתָּח:
 & hæc sunt duo eorū simplicia לִּפְתָּח & לִּפְתָּח: & duo ²¹ cōposita:
 & illa sūt לִּפְתָּח & לִּפְתָּח & לִּפְתָּח. Itēq̄ diuidet in לִּפְתָּח ²² cū colle
 ctiōe labiorū ipsius pe & לִּפְתָּח: cuius pe est cū sciurek trahēte:
 & rō ²³ diuisiōis huius est: q̄ ex nte cōiugatiōe illa declinatiōe
 uerborū hiatū sonis ²⁴ differētibz fm uarietate tēporū termi
 natiū fieri actiōis aut passiōis: quā ²⁵ significāt uerba declinata
 fm pōdera cōiugationis: ideo cōuenit q̄ sit diuisio ²⁶ cōiuga
 tionū fm numerū modorū uarietatis declinatiōis in pōderibz
 cōiugatiōis: & illi sunt ut ²⁷ cōprobauimus sex actionis & tres
 passiōis: sicq̄ sunt nouē simplices & duæ ²⁸ cōpositæ. Et si nō di
 uiserimus iter לִּפְתָּח cū sciurek: & iter לִּפְתָּח cū collectiōe ²⁹ labio
 rū sicut nō diuidim? inter לִּפְתָּח cū sciurek: & לִּפְתָּח cū kamecz
 pleni

בחלוקת הבנינים

1 ביהכרה ולכן אמר שמחמת דמיונם בנחים ובכפולים נזרו על ח
 2 ההתפעל שהוא דבק אל הפועל מרובע והנה עיניך הרואות שהנזרם
 3 את הדמיון אינו הבגין אלא הנח והכפל ולכן אין לחוש לדבריהם אך
 4 דעקר מספר הקדמונים שהבנינים העקריים ששה כמו שאמרנו
 5 ושלם נזכר שם פועלם אינם מזה החשבון אך בכיאר אלה יתבארנו
 6 שלא נזכר שם פועל הפועל וההופעל וההורפעל אך אמנם באחר
 7 אסור מדרך הקדמונים כי הם שמו פעל בקבוצ שפתיים הפא ודגש
 8 דהעין שלא נזכר שם פועל וההפעיל ושמו הופעל ופועל בשורק
 9 למרובע ואנחנו נשים דהפעל בקבוצ שפתיים ובשורק למרובע
 10 וההופעל להפעיל כי נראו יותר ימים פדברי הקמחי וההותפעל
 11 שמנו להתפעל אף על פי שהוא מורכב מן ההתפעל וממדה שלא
 12 הוזכר פועלו כמו שהנפועל מורכב מן הנפעל ושלא נזכר שם
 13 פועלו נשים אותו לנפעל כמו ששמו אותו דהקדמונים כי כיון ש
 14 שההתפעל ברב המקומות נמצא נפעל בלתי פועל לא חששו בעלי
 15 לשון הקדש לשים לו פועל שלא נזכר שם פועלו מיוחד פשוט וכן
 16 גם כן הוא הדין לנפעל ובעבור זאת לא חששו להרכיב פועליהם
 17 שלא נזכר שם פועלם וכן אנחנו גם כן לא נמנה שני אלה בין
 18 הבנינים הפשוטים והיה אם כן חלוקת בניני הפעלים לתשעה כי
 19 מהם שנמצאו בהם פועלים והם דהששה שמנו דהקדמונים ומהם
 20 שהם פועלים ואלו שנים מרוב פשוטים דהפועל וההופעל ושנים
 21 מורכבים והם ההותפעל והנפועל והפועל עוד ירחיק אל פעל
 22 בקבוצ שפתיים הפא ואל פועל אשר הפא בשורק מושך ומעם
 23 החלוקה הזאת היא כי בחיות הבגין הוא נטיה דהפעלים בתכונות
 24 מתחלפות לפי חלוקת הזמנים המגבילים העשות הפעל או ההפעל אשר
 25 יזרו הפעלים הנזמנים לפי משקלי הבגין לכן ראוי שתהיה חלוקת
 26 הבנינים במספר דרכי חלוקה הנטיה במשקלי הבגין והם כמו ש
 27 שהוכחנו ששה לפעל ושלשה להפעל והרי תשעה פשוטים ושנים
 28 מורכבים ואם לא נתחלוק בין הפועל בשורק ובין דהפעל בקבוצ
 29 שפתיים כמו שאין מחלקים בין ההופעל בשורק ובין ההפעל בקבוצ

מלא

בחלוקת הבנינים

1 בפתח יוצא ממנו ואם כן לפי זה לא יהיה כל המרובע מכלל הדגוש
 2 כמו שהשב הוא אבל יש לו כח מוליד בפני עצמו ואם לפי דעתי צדק
 3 באמרו שאינו אב להחפעל כי באמת ההחפעל בגין אב בפני עצמו
 4 הוא ושלשית ממנו יש להקשות עליו מקל והומר ומה אם המרובע
 5 להיותו ממלא מקום הדגוש בפעלים שאי אפשר בדים הדגוש יש
 6 לחשוב שאינו בגין בפני עצמו שלא נזכר שם פועליהם אשר כלם
 7 יוצאים מתאחרים שהם מורים על הפעל כל שכן שהם לא יבנו בגין
 8 בפני עצמם וכן פועל והופעל אינם ראויים להיות בגינים לא אבות
 9 ולא בגינים כי הם חלק בגין בלבד ולכן נעשה כלל דברינו בדעת
 10 הראשונים שהבנינים הנכרים בהברות אותיותיהם ונקודם הם ששה
 11 חקל ותהפעיל ותהפעל ורהתפעל והמרובע ורהדגוש והקל אין לו
 12 פועל שלא נזכר שם פועלו כי הוא אב לכל רהבנינים ויסודם כמו
 13 שהאחד שהוא ראש כל המספרים ולא יחסר כל מאומה לידו ואולם
 14 ההפעיל שלא נזכר שם פועלו הוא ההופעל לא פעל בקבוץ שפתים
 15 כמו שכתב רבי יוסף קמחי כי אין הפעל והוא דומה מיוחדם להפעיל
 16 ומן התפעל נפועל כמו נגאלו בדם ומן התפעל הורחפעל כמו ה
 17 התפקדו והו הפעל כמו רחובים רושמיא ומן המרובע פועל
 18 בשורק מושך הו ומן הדגוש פעל בקבוץ שפתים כמו אכל גב
 19 או בחטף קמץ כמו ברת והער חסרון הו המפריש בינו ובין פועל
 20 שלא נזכר שם פועלו הנאות למרובע ובזה טעו כל הקמחיים אב
 21 ובנים יחד שהאב שם לוקח בשורק מן הדגוש והחלה בשורק קטן
 22 מן המרובע ומי יתן ונדע והפרש אשר ישם ביניהם ואכל בקבוץ
 23 שפרחים שם להפעיל ורהקטר בקמץ מלא פום שם למרובע ולו
 24 דומה תהלה ובניו שמו ההתפעל פועל דבק למרובע ורהפועל
 25 לדגוש ולא ידעתי על מה הם גשענים כי המרובע בשלמים אפילו
 26 לדעת רבי משה קמחי בתבואת דקדוק שקראו מתוך שביני הדעת
 27 אין לו דמיון עם ההתפעל ובניתי העין ובכפולים למד אשר חשב
 28 שהם דומים כי לפי דעתו כונן והתכונן דומים וכן חולל והתחולל
 29 מה שאין כן בשלמים כי פוקד והתפקד אין ביניהם דמיון כלל

בהברה

cum pathah prōdit ab illo: ergo s̄m hoc non erit totū quadrū
 de sūma grauis² prout putauit ipse: sed est ei uis gignitiua de
 per se: & si s̄m meā opinionē verax fuerit³ in ip̄m dicēdo q̄ nō
 sit pater ipsius הַפֶּה: quia equidē הַפֶּה est coniugatio p̄ de
 per se.⁴ Et tertio ab eo est arguendū contra ipsum a fortiori si
 quadrū⁵ ex eo q̄ ipsum replet locū grauis in uerbis in quibus
 impossibile est ip̄m graue: est⁶ putandū q̄ nō sit cōiugatio de
 per se: quorum nō fuit relatū nomē suorum agentū: quā oīa
 prodeūt ab aliis q̄ significant actionē tanto fortius q̄ nō cō-
 struant cōiugationē⁸ de per se: & similiter הַפֶּה & הַפֶּה nō sunt
 digna esse coniugationes neq; patres⁹ neq; filii nisi portio cō-
 iugatiōis tm̄. Et ideo faciemus summā nostrorū uerborū sicut
 est opinio¹⁰ antiquorū: q̄ cōiugationes quā discernunt resō-
 nantis suarū litterarū & ipsarū punctuatiōe sint sex:¹¹ leue &
 הַפֶּה & הַפֶּה & הַפֶּה: & q̄ drū & graue & leue nō habet¹² הַפֶּה:
 cuius nō est relatū nomē sui agentis: q̄ ipsum est pater oīum
 coniugationū: & est fundamentū illarū put¹³ est vnū qd̄ est ca-
 put oīum numerorū: & nō deest quicq̄ ei. Verūt¹⁴ ip̄ius הַפֶּה
 cuius nō est relatū nomē sui agētis est ip̄m הַפֶּה nō הַפֶּה cū col-
 lectiōe labiorū¹⁵ put scripsit rabi Ioseph kimhi: q̄ הַפֶּה illud
 nō est s̄ile p̄portiōatū ip̄si הַפֶּה: & ex הַפֶּה est הַפֶּה ut בָּרָם
 נִגְמָלוּ בָרָם & ex הַפֶּה est הַפֶּה sicut¹⁷ הַפֶּה: uel
 polluti sunt sanguine: & ex הַפֶּה est הַפֶּה sicut¹⁷ הַפֶּה: uel
 הַפֶּה sicut הַפֶּה הַפֶּה. Et ex quadro הַפֶּה¹⁸ cū sciurek trahēte
 uau. Et ex graui הַפֶּה cū collectiōe labiorū ut אָבִי¹⁹ aut cum
 rapiēte kamecz ut בָּרָה: & testis est defectus uau distinguēs iter
 ip̄m & iter הַפֶּה²⁰ cuius nō fuit relatū nomē sui agētis qd̄ de-
 cet q̄ dro. Et in hoc errauerūt oēs kimhiades p̄²¹ & filii simul:
 quia p̄ posuit הַפֶּה cū sciurek ex graui: & חֲתָלָה cū sciurek puo
²² ex q̄ dro: & o v̄tinā scirē differētiā quā ponat inter ea: & אָבִי
 cū collectiōe²³ labiorū posuit ipsius הַפֶּה: & הַפֶּה cum kamecz
 pleni oris posuit q̄ dro: & ei²⁴ silentiū est laus: & filii eius posue-
 rūt הַפֶּה esse הַפֶּה cōnexū quadro & הַפֶּה²⁵ ip̄si graui. Et nescio
 super quo ip̄si sustētant: q̄ quadrū ī p̄fectis ē²⁶ s̄m opinionē
 rabi Mosces Kimhi in editione grāmaticā quā uocauit proces-
 sum itinearū sapīe²⁷ nō est ei s̄ilitudo cū הַפֶּה: & in gescentibus
 hayn & duplicibus lāmed: quā putauit²⁸ q̄ sint filia: q̄ s̄m suā
 opinionē כֹּתֵן & חֲתָלָה sunt filia: & s̄ilr חֲתָלָה & חֲתָלָה²⁹ quod nō
 est sic in p̄fectis: q̄ הַפֶּה & חֲתָלָה nō est inter ea s̄ilitudo penitus
 in resonantia

De partitione coniugationum.

cui non est filius: sed ipsum est ramus de ramis ipsius grauis: & non est ei radix p se. Verūm² ¹הַיָּסָד & ²הַיָּסָדִים ex quo sunt cōsilia fm ipsoꝝ pportionē ad graue & ad ³הַיָּסָדִים ad ³proportionē ipsius ⁴הַיָּסָדִים ad leue: ideo opinatus est numerare ipas cōiugatiōes per se filios grauis⁴ & ⁵הַיָּסָדִים. ¶ Et secta tertia quæ ē opinio plebis grāmaticōꝝ n̄ri tēporis qui regnare fecerūt supra se rabi Dauid & rabi Moscen kimhī cogitantes q̄ ex illis p̄diret lex⁶ qui posuerunt sua signa legi & testificationi numerauerūt octo cōiugationes fundatas⁷ super suis euidentiis fm q̄ opinati sunt in sp̄itu nouo irradiato in eos: & dixerunt q̄⁸ quatuor sint patres quibus nō est dependētia ad alia: sed vnūquodq̄ conſtruit⁹ per se q̄ sunt ipm leue: & graue & ¹⁰הַיָּסָדִים & ¹¹הַיָּסָדִים quadrū. Et quatuor sunt¹⁰ quæ ueniūt ex vi illorū quorū vnūquodq̄ est conforme simili ei: & declinat ab vno istorū: q̄a ¹²הַיָּסָדִים est simile leui: & ¹³הַיָּסָדִים sile graui & ¹⁴הַיָּסָדִים sile ¹⁵הַיָּסָדִים & ¹⁶הַיָּסָדִים simile ¹⁷הַיָּסָדִים quadro & pprie quiescētibus hayn: & duplicibus q̄ sunt in illo vt videbit¹⁸ in suo loco cum auxilio Dei: & ideo ex parte cōbinationis cōiunctionis l̄rāꝝ & syllabarū quarū¹⁴ vna nō est sicut altera diuiserūt ipsas coniugationes in octo. Et videt in principio cogitatus¹⁹ q̄ ius sit secum: quia grāmaticus debet diuidere verba put dirigat dñm²⁰ linguā ad pferendū per illa: & ad scribendū ea scdm diuersos modos: & hoc non euenit nisi ob disparitatē²¹ l̄rāꝝ & resonātiarū: sicq̄ ergo hæc ē diuisiō decēs in arte²² grāmatices: hæ sunt op̄iones triū sectarū harū fm suas spēs. Et nos vidimus²³ uerba antiquorū decētia: & uerba Yarahii cassa a sua radice: & uerba²⁴ Kimhiadū ī sūma uerborū sui patris qui eos genuit q̄ sunt fm opinionē antiquorū.²⁵ Et ideo appet sub diuo cōfuratio Yarahii & sustentantiū se sup illis put fuit rabi²⁶ Ihuda auctor libnath hašappir & suorū sociorum: qm̄ q̄q̄ uis cōiugatiōis quadri²⁷ in quiescētibus hayn: & in duplicibus lamed sit loco grauis: q̄a nō est in illis cōiugatio grauis: nō²⁸ sequit hinc q̄ sit cōiugatio quadri de sūma cōiugationis ipsius grauis ex quo sua pōdeta²⁹ sunt disparia: q̄a nō est uis significatiōis causa unitatis cōiugationū: sed cā est unitas³⁰ pōderis. Et scdo est admirādū de Yarahii de eo quod dixit: & qd³¹ de eo³² est cum ceri loco eius debet ferri ³³הַיָּסָדִים vt ³⁴הַיָּסָדִים: & quod ē de eo³⁵ cum pathah est loco ³⁶הַיָּסָדִים qd̄ exit ex ³⁷הַיָּסָדִים graui: quia iam ipse cōcessit: & nō³⁸ p̄duiuit eum fm hoc q̄ quādo inuenietur de illo cum ceri non sit uerbum exiens ex graui: & quod uenit cum

iii s

cum

בחלוקת הבנינים

1 אין בן לו אך הוא ענף מענפי הדגוש ואין לו עקר בפני עצמו ואולם
 2 פועל והופעל כיון שהם דומים ביהסס אל הדגוש וד.הפעיל אל
 3 יחס הנפעל אל הקל לכן ראה למנותם בנינים בפני עצמם בני הדגוש
 4 וההפעיל והכת השלישית והוא דעת חמון מרקדקי ומנינו אשר
 5 המליכו עליהם רבי דוד ורבי משה קמחי בהשכם כי מהם תצא תורה
 6 אשר שמו אותיותיהם לתורה ולתעודה מנו שמנה בנינים מיוסדים
 7 על ראיותיהם לפי מה שסברו ברוח חדשה נוססה בס ואמרו כי
 8 ארבעה הם האבות אשר אין להם התלות באחרים אלא כל אחד בונה
 9 לעצמו שהם הקל והדגוש וההפעיל והפועל מרובע וארבעה הם
 10 באי חס אשר כל אחד באות לדומה לו וגוטה מאחר מאלו כי הנפעל
 11 דומה לקל והפועל דומה לדגוש וההופעל דומה להפעיל וההופעל
 12 דומה לפועל מרובע וביחוד לנחי העין והפולים שבו כמו שיראה
 13 במקומו בעזרת האל ולכן מצד צרופ חבור האותיות והגזרים אשר
 14 אין האחד פתחו חלקו הבנינים לשמנה ונראה בתחלת המחשבה
 15 שהיו עמם כי המרקדק ראוי שיחלק הפעלים לפי מה שישיר בעל
 16 הלשון לבטאבם ולכתוב אתם על פנים שונים וזה לא יקרה אלא לחלוף
 17 האותיות וההברות אם בן איפא זו היא החלוקה הנאותה במלאכת
 18 הרקדוק אלו הן סברות השלש כתות הללו למיניהם ואנחנו ראינו
 19 דברי הקדמונים נכונים ודברי הירחיי בטלים מעקרים ודברי ה
 20 הקמחיים בכלל דברי אביהם אשר הולידם שהם לדעת הקדמונים
 21 ולכן נראה לעיני השמש בטול הירחיי והנשענים עליהם כמו רבי י
 22 יהודה בעל לבנת הספיר וחבריו וזה כי אף על פי שכל בנין מרובע
 23 בנחי העין ובכפולי חלמר מקום הדגוש כי אין בהם בנין דגוש לא
 24 יתחייב מזה שיהיה הבנין המרובע מכלל בנין הדגוש כיון שמשקליהם
 25 שונים כי אין כל תוהו ראה סבת יחוד הבנינים אבל הסבה היא יחוד
 26 המשקל ושנית יש לתמוה על הירחיי במה שאמר ואשר ימצא
 27 ממנו בצרי ראוי לרביא במקומו פועל כמו כונן ואשר ימצא ממנו
 28 בפתח הוא מקום פועל היוצא מפעל הדגוש שהרי תוא הורה ולא
 29 בוש כפי זה ששמימצא ממנו בצרי אינו פועל היוצא מן הדגוש והבא

בפתח

בחלוקת הבנינים

1 בנין הנאות לו ולזה גם כן נראה שהסכים הרב יהודה תיוג ראש
 2 המדקדקים בספר אותיות הסתר ודמשך שחבר כרחב זה לשוננו
 3 והפעל שלא הוזכר פועלו מן הפעלים שמתחלס יור בהפוך אתה
 4 ללו ותניע תהא לפניה בשורק וכן כל פעל שלא הוזכר פועלו ראשית
 5 אותיותיו לעולם מונע בשורק או בקמץ חטף או בתלם כמו והשכב
 6 בתוך ערלים שודר מואב הכרת מנחה שורה נינוה גורשו ממצרים
 7 וגאלו מן הכהונה לא נזכר המשכב והשודר והמכרית ודמשך
 8 והמגאל בכל אלה עד כאן דבריו חרי שהיה ברבור אחר שתף
 9 השכב הכרת שהם מבנין הופעל עם שודר גורש שהם מן הפועל
 10 לכן נראה שאין להם בנינים מיוחדים אבל הם נבלעים עם מולידיהם
 11 אשר באו מכחם כדעת רבי יוסף קמחי והטעם כמו שאמרנו כי לא
 12 פורש בם הפועל ולכן אין להם על מה שייסמוכו כי אם על הפעלים
 13 אשר אלה יצאו מתלציהם והכת השנית אשר הוציאו המרובע
 14 והוסיפו שני אלה בקשו להם חשבונות רבים כמו שכתב הירחייבעל
 15 לשון למורים זה לשוננו חלוף הבנינים רב המדקדקים בנו שמנה
 16 בנינים וזה כי בנו בנין פועל מרובע ועשאוהו אב להתפעל ולפי
 17 הנראה אצלי אינינו בנין בפני עצמו עד שיהיה אב להתפעל אבל
 18 הוא מכלל פעל הדגוש וכחו כלחו וראוי לקראו פעל קל והנה הנמצא
 19 בו הוא הכפל אשר בו בכפולים ובנתי העין מקום דגש בנין פעל
 20 ואשר ימצא ממנו בצרי ראוי להביא במקומו פועל כמו כונן ואשר
 21 ימצא ממנו בפתיח מקום פועל יוצא מפעל והנה התכם אברהם בן
 22 עזרא לא עשה ממנו בנין גם שר שלום לא הזכירו לעשות ממנו בנין
 23 ותאמת יורה דרכו כי הנה לפי הנראה אין להתפעל אב כי הוא האב
 24 והבן הוה הפועל בעצמו ודמתפעל הבנינים הם שבעה מהם שהם
 25 אבות ומהם שהם בנים ומהם שהוא אב וכן והם אלה פעל קל נפעל
 26 פעל הדגוש פועל הפעיל הופעל התפעל אלו דברי הירחיי ממה
 27 שיראה שישוד רעתו הוא שהמרובע אינו אב ולא בן לאחד הבנינים
 28 כי בהיותו מורה פעל לא הפעלות אינו בן ובהעדר בנין אחר אשר
 29 הוא יהיה לו לאב והאחר יהיה לו לכן מורה על הפעלות פעל וזה

cōiugationi: qđ decet ei. Et huic etiā vř cōuenisse rabi Ihuda hayug caput² grāmaticorū in libro lřag latētiā: & ptractionis quē edidit: scripsit hāc seriē.³ Et verbū cuius non est relatū nomen agētis est de uerbis quorū principiū est yod in cōuersiōe ipsius⁴ in vau: & motiōe he ante ipsam cū sciurek. Et sic omne uerbū cuius nō est relatū nomen ipm agentis principiū⁵ suarū lřag semp est motū cū sciurek: aut cū kamecz rapiēte: aut cum holē vt וְהִשְׁכַּח dep̄datus fuit Moab וְהִכְרַת abscissa fuit oblatio שְׁדוּדָה dep̄data fuit Ninue גִּירְשׁוּ expulsi sunt ex Aegypto⁷ וְהִגְדְּלוּ: & polluti fuerūt a sacerdotio: nō est relatū faciēs iacere & depredator & destruens & expellēs⁸ & polluēs in oībus his huculq; sūt eius verba. Ecce qđ ille eloq; vno associauit⁹ וְהִשְׁכַּח: quā sunt cōiugatiōis וְהִפְעִיל cū וְהִשְׁכַּח: quā sunt ipsius וְהִפְעִיל: ideo vř qđ nō sūt ipsis cōiugatiōes ppriā: sed trāsgluti tē sunt cū suis gignētibus¹¹ ex q̄q; potestate uenerūt fm op̄iōnem rabi Ioseph kimhi: & rō est ut diximus: qā nō fuit¹² explicitū in eis agens: & iō nō est illis sup quo sustentent nisi super uerbis¹³ ex quorū lumbis hāc exiuerūt. Et secta scđa qđ excluderunt qđrū¹⁴ & addiderūt has duas qđ fuerūt sibi cōputa multa p̄t scripsit Yarthii auctor¹⁵ וְהִשְׁכַּח hāc ē illius series. Varietas cōiugationū est qā maior ps grāmaticorū cōstruxerūt octo¹⁶ cōiugatiōes: qā cōstruxerūt cōiugatiōē agētis qđri: & fecerūt eā p̄rem וְהִפְעִיל: & fm¹⁷ qđ appet apud me nō ē cōiugatio p se adeo qđ sit p̄ וְהִפְעִיל: sed¹⁸ ē de sua sūma hys grauis: & vis ei¹⁹ est sicut vis illi²⁰: & expedit uocare illd uerbū leue: & qescēs qđ est²¹ in illo: aut duplicitas qđ est ī eo ī duplicib²² & in qescētibus hayn est loco daghesc cōiugatiōis וְהִפְעִיל²³. Et qđ ex eo iuenit cū ceri debet ferri loco eius וְהִפְעִיל vt כִּתּוּב: & qđ²⁴ iuenit ex eo cū pathah loco וְהִפְעִיל exit ex hys: sicq; & sapiēs Abrahā ben²⁵ Hezra nō fecit ex eo cōiugatiōē: ēt sar scialōm nō meminit de eo ad faciēdū de ipso cōiugatiōē: ²⁶ & ueritas oñdit luū iter: qā fm qđ vř nō hēt וְהִפְעִיל p̄rem: qā ipm est p̄²⁷ & filius ipm est agēs in se & patiēs. Cōiugationes sunt septē: de quibus sunt qđ sunt ²⁸ p̄res: & de eis sūt quā sunt filii: & de eis est quā est pater & fili²⁹: & sūt hāc: uerbū leue וְהִפְעִיל וְהִפְעִיל וְהִפְעִיל וְהִפְעִיל וְהִפְעִיל וְהִפְעִיל וְהִפְעִיל: hāc sunt uerba Yarthii: ex quo³⁰ vř qđ fundamentū suarū op̄iōnis fuit qđ quadrū nō sit p̄: neq; filius vilius cōiugatiōis: ³¹ qā efficiendo ipm significās actionem non passiōem non est filius: & in defectu cōiugationis alterius: cui³² ipsum sit illi in patrem: & alterum sit ei in filium significat passiōē uerbi huius
cui

De partitione coniugationū.

rabi Ihuda hayug caput grāmaticorū: & rabi Mosces sacerdos
 & rabi Iona aben² Gianah: & rabi Abraham ben Hezra: & filius
 rabi Ioseph kimhi. Et alii posuerūt ipsas³ septē leuem & נגפ &
 grauē & נפג & נפג & נפג & נפג: ⁴ & hæc est opinio rabi
 Salamonis Yarihii i libro לשון חכמים: qm̄ ipse exclusit⁵ quadrū:
 & addidit נפג & נפג: & filii rabi Ioseph kimhi addiderūt su
 per⁶ hæreditatē sui p̄ris duas has. Et posuerūt sūmā oīum ipo
 rum octo. Et plures grāmatici n̄ri t̄pis⁷ p̄tracti sunt post hos:
 & Ephod & Habib q̄siuerūt restituere diadema suā uetustati⁸
 & decernere dictū q̄ nō sit numerus nisi sex. Sicq̄ inferemus
 rationes fortiores⁹ quæ sunt vnicuiq̄ triū sectarū: & post hæc
 exponemus quod videt decens suis fundamētis: ¹⁰ & suis euī
 dentiis ab illis quæ diruēt fundamēta loquētū uanū & verbū
 mēdatū. Sicq̄ ratio¹¹ partitionis cōiugationū uerborū fm̄ an
 tiquos est: quia oē uerbū qd̄ est transitiuū ex parte¹² suā cōiū
 gationis debet construi ad ipsum cōiugatio uerbi: quæ signi
 ficet fieri illius qd̄ fit p̄ ipm̄. Sicq̄¹³ essendo leue ipm̄ qd̄ signifi
 cat verē imanens & solitariū & transitiuū: q̄a eo¹⁴ discernent
 transitus & imanētia: ideo posuerūt p̄ illo cōiugationē p̄priā:
 quæ est cōiugatio נפג cū¹⁵ eo q̄ iam inuenitur נפג aliquā trā
 siens prout referemus iterū in suo loco¹⁶ proprio ei cū auxilio
 Dei: ideo posuerūt oēs cōiugatiōes: cōiugatiōes actionū: exce
 pto¹⁷ נפג: quia etiā נפג ex parte suā substantiæ significat p̄ri
 mo actionē nō passionē: ¹⁸ & si scdo significet passionē quādā
 inq̄tum significat actionē agentis ab eius intimo¹⁹ put dixi
 mus sup̄ius: & iō nō posuerūt ipsi leui cōiugationē נפג: cuius
 nō est relatū nomē²⁰ ipsius agentis put fecerūt in reliquis: q̄a
 posuerūt cuius nō ē relatū nomē eius agētis de נפג²¹ אכל נגב
 cū collectiōne labiorū: & de daghus נגב לוקח cū sciurek trahēte
 vau: & de²² quadro השלך הקטר cum rapiēte kamecz: uel cum
 sciurek paruo vt חתלתל²³ pro foemina: & de נפג est חתלתל.
 Ecce q̄ primi posuerūt²⁴ נפג: cuius nō est relatū nomen eius
 agētis natū q̄dri: & נפג natū ab eo ē: ²⁵ & nō posuerūt illas
 duas: inueniēt q̄ si ueniāt nouissimi ad cōputādū oīa: ²⁶ quorū
 nō sunt relata noīa suorū agētū cū cōiugationibus q̄s cōputa
 uerūt primi ascēderēt²⁷ in vndecim cōiugatiōes nō in octo so
 lum: & sic inuenies in libro Ziccaron. i. memoria²⁸ quē edidit
 rabi Ioseph kimhi pater rabi David: & rabi Mosces: q̄ ipse nō
 cōputauerit²⁹ coniugationes nisi sex: quas retulimus: & inter
 illas absorbuit cuius nō fuit relatū nomen sui agentis cuiq̄
 coniugationi

1 רבי יהודה חיוג ראש המדקדקים ורבי משה רבקהן ורבי יונה ראבן
 2 גנח ורבי אברהם בן עזרא וכן רבי יוסף קמחי ואחרים שמו אותם
 3 שבועה הקל והנפעל והרגיש והפועל והתפעל והתפעל
 4 וזה דעת רבי שלמה ירחיי בספר לשון למודים וזה כי הוא הוציא
 5 המרובע והוסיף פועל והופעל ובניו של רבי יוסף קמחי הוסיפו על
 6 ירושת אביהם שנים אלה ושמו סך כלם שמנה ורב מדקדקי זמנינו
 7 נגזרו אחרי אלה והאפור והחביב בקשו להחזיר עטרה ליושנה
 8 ולגזור אומר שאין מנין אלא ששה והנה נסדר הראיות היותר חזקות
 9 אשר לכל אחת מהשלשבות ואחריות נבאר הנראה נכון ביסודותיו
 10 וראיותיו ממה שיהרסו וסודות המדברים שוא ודבר כזב והנה טעם
 11 חלוקת בניני הפעלים לפי הקדמונים הוא כי כל פעל שהוא יוצא מצד
 12 בנינו ראוי לבנות לו בנן פעל יורה על הפעלות הנפעל בו והנה
 13 בהיות הקל הוא אשר יורה באמת על העומד והבודד והיוצא כי בו
 14 יבחנו הוציאת והעמידה לכן שמו לו בנן מיוחד והוא בנן נפעל עם
 15 מה שכבר נמצא הנפעל לפעמים יוצא כמו שנזכר עוד במקומו ה
 16 המיוחד לו בעזרת האל לכן הניחו כל הבנינים בניני הפעלים וזלתי
 17 הנפעל כי גם ההתפעל מצד עצמו מורה ראשונה פעל לא הפעלות
 18 אף כי בשניות יורה על הפעלות מה במה שמורה פעל הפועל מתוכו
 19 כמו שצמרנו למעלה ולכן לא שמו לקל בנן פועל שלא נזכר שם
 20 פועלו כמו שעשו בנשאים כי שמו שלא נזכר שם פועלו מן ההפעל
 21 אבל גנב בקבוץ שפתים ומן הרגוש גנב לוקח בשורק מושך וזמן
 22 המרובע הקטר דהשליך בחטף קמץ או בשורק קטון כמו חתלה
 23 לנקבה ומהתפעל היותפקד הכבס הרי שהראשונים הניחו ה
 24 הפועל שלא נזכר שם פועלו נזלד המרובע והופעל נזלד ממנו גם כן
 25 ולא שמו אותם לשנים נמצא כי אם יבאו האחרונים למנות כל מי
 26 שלא נזכרו שם פועליהם עם הבנינים אשר מנו הראשונים היו עולים
 27 לעשתי עשר בנינים לא לשמנה לבד וכן תמצא בספר הזכרון
 28 שחבר רבי יוסף קמחי אביהם של רבי רוד ורבי משה שהוא לא מנה
 29 בנינים אלא הששה שזכרנו ובתוכם חבליע שלא נזכר שם פועלו לכל

בנין

בפעל הכבוד

- 1 מִדְּבַר מְפֹרֵשׁ אֲשֶׁר לָהֶם פְּעוּל מֵהֶם אֲשֶׁר הִדְבֵּר הַמְּפֹרֵשׁ אִתּוֹ.
  - 2 וּמֵהֶם אֲשֶׁר הוּא רְבִים. וְהִרְאִשׁוּן יִקְרְאוּהוּ הַמְּדַקְדָּקִים יוֹצֵא לְשָׁנִי
  - 3 וְהֵאָחֵר קָרְאוּ אוֹתוֹ יוֹצֵא לְשָׁלִישִׁי וּבְהִפְךָ הַמּוֹדִים הַפְּעוּלוֹת מְדַבֵּר
  - 4 מְפֹרֵשׁ. וְאֲשֶׁר לֹא יוֹדוּ פֶּעַל אֱלֹהֵי הַפְּעוּלוֹת מְדַבֵּר בְּלִתִּי מְפֹרֵשׁ הֵם
  - 5 אֲשֶׁר יִקְרְאוּ אֲשֶׁר לֹא הוֹזְכָּר שֵׁם פּוֹעֵלָם. וְהֵנָּה אֵמֶת הוּא כִּי לְפִי
  - 6 הַחֲלוּקָה הַטְּבָעִית כָּל אֱלֹהֵי הַמִּינִים הֵם מִינִים נִבְּאֻתִּים בָּהֶם הַפְּעוּלִים
  - 7 מְבַלְעֵנִי הַפְּעוּלִים אֲשֶׁר יוֹדוּ חֹזֵק רִשְׁם הַעֲשׂוֹת וְהַעֲנִין בְּפֶעַל מִתּוֹכִי
  - 8 בֵּין שְׂיִהְיֶה הַפּוֹעֵל בְּעַל נֶפֶשׁ אוֹ בְּלִתִּי בְּעַל נֶפֶשׁ בֵּין שְׂיִאֻרֵּת לוֹ הַעֲנִין
  - 9 הַהוּא בְּאֵמֶת אוֹ בְּדֶרֶךְ רוּמָה לְאֵמֶת. וְאֵלֹהֵי הֵם אֲשֶׁר עַל הָאֵמֶת הֵם
  - 10 פְּעוּלֵי הַפּוֹעֵלִים בְּעֶצְמָם. כִּי יִפְּלִיגוּ בְּהַעֲשׂוֹת הַעֲנִין הַהוּא מִתּוֹכָם כְּמוֹ
  - 11 הַתְּקַצֵּף הַתְּחַלְחַל הַתְּנַבֵּר הַתְּחַבֵּא הַתְּחַכֵּם הַתְּחַנֵּן הַתְּאֲנֵף הַסְּתֵרֵר
  - 12 הַתְּפֹדֵר הַתְּמוֹטֵט וְרוֹב אֱלֹהֵי הֵם מְבַנֵּן הַתְּפַעַל וּמַעֲוֵטִם מִרְּגָפְעַל
  - 13 כְּמוֹ נֹעַ תְּנוּעַ הָאָרֶץ וְיֵשׁ מִתְּפַעֲלִים גַּם בֵּן שְׂמוֹדִים הַעֲשׂוֹת הַעֲנִין
  - 14 עַל דֶּרֶךְ פֶּעַל וְהַפְּעוּלוֹת כְּמוֹ פֶּתַח רוּחַ שֶׁהֵם מִהֲדוּשׁ וְנִמְצְאוּ עוֹמְדִים
  - 15 כְּמוֹ פֶּתַח הַסִּמְרָר בְּשִׁיר הַשִּׁירִים סִימֵן רוּחַ בְּשִׁמְיִם חֲרָבִי בִּשְׁעִית
  - 16 סִימֵן לֹד וְהֵנָּה נִמְצְאוּ גַם שְׁנֵי אֱלֹהֵי הַפְּעוּלִים בְּאוֹתוֹ בְּנִין הַכְּבֹד בְּעֶצְמוֹ
  - 17 יוֹצֵאִים לְשָׁנִי פֶתַח בִּישְׁעִירָה סִימֵן כ' וּפֶתַח הַשֶּׁקֶמֶעַל מִרְּחִיבֵי רוּחַ
  - 18 וְרוּחִי נֶפֶשׁ הַכְּהֲנִים דִּשָּׁן.
- לִבְּנֵי**
- 19 נִרְאָה שְׂאִין תְּלוּקַת הַבְּנִינִים מִפֶּאֶת הַפֶּעַל וְהַתְּפַעֲלוֹת וּמִצֵּד
  - 20 הַפּוֹעֵל וְהַתְּפַעֲלוֹל כְּמוֹ שֶׁחֲשָׁבוּ הַמְּדַקְדָּקִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֵינוּ
  - 21 אֵלֹהֵי מִצֵּד דֶּרֶךְ נְטִייתָם וְחִלּוּפָם בְּחִלְקֵי הַבְּנִינִים וְעַל כֵּן מִזֶּה הַדֶּרֶךְ יֵשׁ
  - 22 לְחִלְקֵי הַבְּנִינִים וְלֹא מִדֶּרֶךְ הַפֶּעַל וְהַתְּפַעֲלוֹל וְלִכְּנֹכַר לְבִטּוֹל דְּבָרֵי רַבּוֹת
  - 23 הַקִּמְחִי וּבְעַל לְשׁוֹן לְמוֹדִים וּרְבִי שְׂמוּאֵל בְּגִבְנִישֶׁת וְהַאֲפֹד וְהַתְּחִיב
  - 24 אֲשֶׁר עָרְכוּ מִלְחָמָה בִּינֵיהֶם בְּזֹאת הַחֲלוּקָה וְעֵדִין לֹא פּוֹרֵשׁ לְפִי
  - 25 דְּרִכֵּיהֶם לְמִי הָדִין נֹטָה כִּי בָלִם נִתְּנוּ סִבָּה מִה שְׂאִינֵנו סִבָּה. וְזֶה כִּי
  - 26 הַקִּמְחִי שֵׁם שְׂמִנָּה בְּנִינִים נֹסְפִים בְּמִסְפָּרָם עַל הַקְּדֻמוֹנִים. וְזֶה כִּי כָּל
  - 27 הַקְּדֻמוֹנִים אֲשֶׁר שְׂמַעְנוּ הַנִּיחוּ שִׁשָּׁה בְּנִינִים וְהֵם פֶּעַל קֵל בְּנִין הַפְּעוּלִי
  - 28 בְּנִין פֶּעַל הַדְּגוּשׁ בְּנִין הַכֶּפֶל שִׁשָּׁה קוֹרְאִים אֹתוֹ פּוֹעֵל מְרֻבֵּעַ כְּמוֹ
  - 29 שְׂיִתְבָּאֵר לְפָנִים וּבְנִין נִפְעַל וּבְנִין הַתְּפַעֲלוֹ וְזֶה הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יִרְכּוּ בּוֹ

ex re explicita quib⁹ est actum de illis sunt quorū res explicita est vna:² & de illis sunt quorū sunt multæ: & primū uocāt grāmatici transitiuū ad alterū:³ alterū uero uocant transitiuū ad reliquū. Et ecōtra sunt quæ significāt passionē ex re⁴ explicita. Et quæ nō signānt actionē sed passionē ex re nō explicita sunt quæ uocant quorū nō fuit relatū nomē ipsa agētis. Sicq; uerū est q^d fm⁶ diuisionē naturalē: omnes hę spēs sunt spēs cōuenientes uerbis⁷ ultra uerba quæ significant uehementiā imprefionis fiendi rē in agente ab ipsius interiori:⁸ siue fuerit agens habens aīam; aut nō habens aīam: siue cōueniat illi res⁹ illa uere: aut modo sibi uero. Et hęc sunt quæ fm¹⁰ ueritatē sunt¹⁰ uerba agentū in se: qā excedunt in faciūdo rem illam ab eorum interiori ut¹¹ התקצף התקלקל התנכר התחבא התחבם התחנן התאנף הסתתר¹² & plura horū sunt coniugationis & pau-
ciora ipsorū sunt ex נפעל¹³ ut נוע המוע הארץ. Et sunt ex uerbis ēt quæ significant fieri rem¹⁴ fm¹⁴ modum actionis & passionis ut פתח הסמך: q̄ sunt ex graui: & inueniunt īmanentia¹⁵ ut פתח הסמך Cantic. capitulo. vii. apertū est agrestum: רותה בשמים חרבי satia-
tus est in cœlo gladius meus Isay¹⁶ cap¹⁶ lo. xxxiii. Sicq; inue-
niuntur etiam duo hęc uerba in illa coniugatione graui eadē¹⁷ transitiuā ad alterum פתח Isay¹⁷ capitulo. xx. ופתחת: & aperies
saccum de super lumbis tuis: & רוח¹⁸ ut רוחי: & satiabo animā
sacerdotum pinguedine.

¹⁹ Ideo uidetur q^d nō sit partitio coniugationum ex parte actionis & passionis: & ex parte²⁰ agentis & passi: sicut putaue-
runt grāmatici qui fuerunt ante nos.²¹ Sed ex parte ipsorū de-
clinationis & varietatis in partibus cōiugationū. Et iō ex hoc
mō ē²² diuidēdū cōiugatiōes: & nō ex pre agēdi & patiēdi. Et
iō possumus destruere uerba cōtentionū²³ kimhi: & auctoris
לשון למורים & rabi. Samuelis Benuenast & Ephod & Habib:
²⁴ qui orditi sunt bellū inter se in hac cōtrouersia: & adhuc nō
fuit explicitū fm²⁵ suas regulas ad quē ius tendit: quia oēs tra-
diderūt causam id quod nō est causa: idq; qm²⁶ kimhi posuit
octo cōiugationes addentes suo numero super ueteres: quia
omnes²⁷ antiqui: quos audiuius posuerunt sex coniugatio-
nes: quæ sunt קל הַעַל verbū leue: coniugatio de הַעַל²⁸ con-
iugatio de הַעַל graui: coniugatio duplicis: quam sunt qui uo-
cant ipsam הַעַל quadrū: ut²⁹ exponetur infra: & coniuga-
tio נפעל & coniugatio הַעַל: & hęc est uia qua processerunt
rabi

De verbo transitiuo.

ex scia speculatiōis ut rabi Iona aben Gianah & Ephodeus & Habib: & nō meminerūt² de diuisione actionū harum quę est nota oī speculāti res ipsius naturę: & mores³ hoīum: & iō nos ponimus ipsam vnū principioꝝ scia grāmatiees.

¶ Verū tamen uerbum commotum aut exiens est cuius factum per ipsum est separatum⁴ ab actione: & vocatur cōmotum sicut vir qui cōmouetur a suo loco: & exit⁵ a suo statu: sic in hoc uerbo factum qđ sit ab agente cōmouetur eo ab agente⁷ in corpus separatum: & ibi remanebit post actionem agentis: ut in uerbo ^{חָכַם}: ecce⁸ comestum est separatum a comedēte: & inueniē res alia pter comedētē: & actionē⁹ comestionis: & sūt¹⁰ edificiū pter edificantē: & edificare qđ est actio edificiū edificātis: ¹⁰ & iō dixerūt oēs grāmatici qđ comedit & edificauit sunt uerba cōmota & exeūtia: ¹¹ & ambulauit & exiuit & stetit & sedit sunt solitaria & immanētia. Verū tamen postq̄ vidi cōtrouersiā fremitus¹² multitudinis grāmaticoꝝ nouoꝝ etiā uetereꝝ elexi apprime offendere radicē uerboꝝ: & fundamētū¹³ causę suę partitionū: & laboraui in grāmaticis linguę uariarū ad intelligēdū quid¹⁴ accidat uerbis vlter inquātū sunt uerba distinctaꝝ spērū ex se: ¹⁵ & quid deceat eis fm pprietatem ppriā linguis diuersis. Et inueni qđ essendo¹⁶ qđ uerbū significat fieri rem ex re tpe terminato vt scripsimus supius. ¹⁷ Et fieri rem erit fieri rem essendi simplr: aut rem distinctā¹⁸ ab essendo simplr. Et rem distinctā significat uerbū fm modum actionis: aut¹⁹ fm modū passionis: aut fm modū faciēdi esse terminatū absq̄ actiōe²⁰ & passione: aut fm modū faciēdi esse terminatū actione & passione: &²¹ vnūqđq̄ hoꝝ inquātū ipsum fieri sit ex re explicita: aut ex re quę non fuit explicita. Et si²² qđ significat uerbū fuerit fieri rem simplr essendi hoc uocatur uerbū²³ substantiuū ut sunt ^{הָיָה} fuit ^{מָצָא} inuentus est & cōsimilia illis: & si sit res distincta²⁴ ab essendo simplr res essendi terminati priuata actione & passione sunt²⁵ ut ^{וָיָשָׁב} uixit ^{וָיָשָׁב} stetit ^{וָיָשָׁב} sedit & cetera: & hęc sunt immanentia uere: quę multi²⁶ uocant solitaria: & quę significāt per modum actionis: & nō est passiuū eis: illa²⁷ sunt quę sūt solitaria uere vt ^{וָיָשָׁב} ^{וָיָשָׁב} ^{וָיָשָׁב} ambulauit ^{וָיָשָׁב} exiuit ^{וָיָשָׁב} obdormiuit ^{וָיָשָׁב} uigilaui & cetera: quę non significant²⁸ fieri esse terminatū solum: sed cum hoc significāt actionē quādā de qua nō remāsit²⁹ post ipsius actionē: & non inueniē in eius actione actū oīo. Et quę sunt fm modū actiōis

ex re

בפעל הבודד

- 1 מחכמת ומחקר כמו רבי יונה אבן גאון והאפודי והחביב ולא זכרו
2 את חלוקת הפעלים הללו שהיא ידועה לכל חוקר עניני חשבוע ומדות
3 האנשים ולכן אנחנו משימים אותה אחת מהחלוקות החכמה הרקרוק
4 הפעל הבודד או היוצא הוא אשר הפעול בו נפרד
5 מהפעל ונקרא נודד כגון נודד ממקומו ויוצא
6 ממעמדו כן בזה הפעל הפעול הנפעל מהפעל נודד בו מן הפועל
7 אל גוף נפרד ושם ישאר אחרי פעל הפועל כגון בפועל אכל הגנה
8 הנאכל הוא נפרד מן האוכל ונמצא רבר אחר זולת האוכל ופעל
9 האכילה וכן הבגין זולת הבונה והבנה שהוא פעל בגין הבונה
10 ולכן נאמרו כל המדקדקים כי אכל ובנה הם פעלים נודדים ויוצאים
11 והלך ויצא ועמד וישב בודדים ועומדים ואמנם אחרי ראי הפכת רגשת
12 המון המדקדקים חרשים גם ישנים בחרתי לכינוי שרש הפעלים ויסוד
13 סבת חלוקתיהם ויגעתי בדקדוקי לשונות מרחלפות להבין מה
14 יקרה לפעלים בכלל במה שהם פעלים חלוקי המינים מפאת עצמם
15 ומה נאות להם ביהוד מיוחד ללשונות שונות ומצאתי כי בהיות
16 הפעל מורה העשות הענין מדבר בזמן מוגבל כמו שכתבנו למעלה
17 והעשות הענין יהיה העשות ענין המציאות סתם או ענין נפרד
18 מהמציאות סתם והענין הנפרד יורה עליו הפעל על דרך פעל או
19 על דרך הפעלות או על דרך העשות מציאות מוגבל בלי פעל
20 והפעלות או על דרך העשות מציאות מוגבל בפעל והפעלות וכל
21 אחד מאלו במה שהעשותו מדבר מפרש או אשר לא פורש ואם
22 מה שיוורה הפעל יהיה העשות ענין סתם המציאות זה וקרא פעל
23 המציאות כמו היה נמצא וכיוצא בם ואם יהיה הענין הנפרד
24 בהמציאות סתם ענין מציאות מוגבל נעדר הפעל וההפעלות הם
25 כמו היה עמד ישב וזולתו ואלו הם העומדים באמת אשר רבים
26 קראום בודדים ואשר מורים על דרך הפעל ואין פעול להם הם
27 אשר הם בודדים באמת כמו הלך יצא ישן ער וזולתם שאינם מורים
28 העשות מציאות מוגבל לכד אבל עם זה יורו פעל מהאשר לא נשאר
29 אחר פעלו ולא נמצא בפעלו פעול כלל ואשר הם על דרך הפעל

מדבר

בפעל בכלל

1 נמצא דבר נפעל כי אם נאמר הלכתי אחרי הלכי או בהלכי לא נמצא
 2 דבר נפעל זולת הלכי ויש שימצאו שני נפעלים בפעל אחר בפעל
 3 הלבוש כי באמרנו הלבשתי יובנו שני נפעלים כי יובן הבגד אשר
 4 הלבשתי ויובן הערום אשר אותו הלבשתי וכן לפעמים ימצאו שני
 5 פועלים בפעל אחד כמו אם נאמר האכלתי כי יובן מזוה המאכל
 6 והאוכל בלעד פועל אכל והדבר הנאכל ולכן שמו המדקדקים פועלים
 7 מזרים פעל הפועל ופעל הנפעל רצוני בזה הפעלותו וקבלתו הפעל
 8 מן הפעל ופעל בודד אשר לא יורה נפעל גבול ופעלים יורו פועלים
 9 גבולים רבים ונפעלים רבים גבולים ולכן חלקו הפעלים אל בודדים
 10 עומדים ויוצאים לשני ויוצאים לשלישי וכן הפעלים המזרים הפעלות
 11 בכל מיני היוצאים הנזכרים ומעמדה נרשום כל חלק וחלק מהלכה
 12 ונבדיל ביניהם כפי הנאמרים בבירור דברי המדקדקים אשר קדמונו
 13 להפריש בין המדברים אמת לאשר לא יתבנו דבריהם ונתחיל תחלה
 14 מן הבודדים

15 **ונאמר** כי הפעל הבודד הוא אשר יורה על הפעל אשר לא
 16 ישאיר אחריו נפעל כמו הלך כי אחרי הלך לא נשאיר
 17 דבר בהולך ולא חוץ ממנו ולפי שלא עיינו בזה רוב המדקדקים טבעו
 18 במים שאין להם סוף ולא ידעו לצאת כי מקצתם גזרו שאין בודד כלל
 19 אלא בשתלק הפועל הוא הנפעל וחלק פועל כי הנפש מניעה הגוף
 20 בהליכה והגוף מתנועע בה ולכן אמרו שיש פועל ונפעל גבולים
 21 ולכן אין אלה בודדים באמת וזה היה דעת בעל האפוד ואחרים אמרו
 22 כי הפועל הוא עצמו הפעול ועל זאת אין פעול בבניי הפעלים האלה
 23 וכל אלה טעו ברוואה כי האמת הוא שהפועל לעולם גבול מן
 24 הנפעל אך הפעל אינו גבול מן הנפעל לעולם כי לפעמים הוא
 25 הוה כי ההולך לא יפעל אלא פעל ההליכה ולכן אין פעול לו שבין
 26 שהפעל הוא הפעול בשנכבט בפעל כבר נודע הפעול ואין צורך
 27 ליחד לו חלק בבניי הפעלים אחרי הודעו בכל חלק בפירוש זהו לפי
 28 דעתי ותמהני מאד על הראשונים אשר קדמונו ולא הרגשו זאת
 29 ויורו יש לתמוה על המדקדקים שבקשו טעמי דקדוק הלשון

מחכמת

inuenitur res facta: quia si dixerimus ambulauit post me ambu-
 lasse: aut me ambulando: non inuenit² res facta propter me ambula-
 re: & sunt quorum sunt duo facta actione una: ut actio indumen-
 ti: quia nobis dicentibus הלבשת feci uestire: intelligitur duo
 facta: quia intelligit³ pannus quem⁴ feci uestire: & intelligitur
 nudus quem ipsum uestiui. Et sic aliquando inueniunt⁵ duo agen-
 tia actione una put si dixerimus האכלתי: quia intelliget⁶ ex hoc
 ipsum faciens comedere⁷ & comedens ultra actionem אכל come-
 dendi & rem comestam: & ideo posuerunt grammatici uerba⁸ signi-
 ficantia actionem agentis: & actionem facti. intentio mea in hoc
 est ipsum affici: & ipsius receptionem actionis⁹ ab ipso agente:
 & uerbum immanens quod non significabit factum distinctum. Et uer-
 ba quae significabunt agentia¹⁰ distincta multa & facta multa di-
 stincta: & ideo diuiserunt uerba in solitaria¹¹ & immanentia & exeun-
 tia ad secundum: & exeuntia ad tertium: & sic uerba significatia af-
 fectum¹² in omnibus speciebus exeuntium praedictorum: & ex nunc descri-
 bemus omnem partem & partem horum: & distinguemus inter ea
 secundum ipsorum conditiones cum discretione uerborum ipsorum grammati-
 corum: qui nos praecesserunt¹³ ad discernendum inter loquentes veri-
 tatem: & illos quorum non conueniet eorum uerba: & incipiemus
 primo¹⁴ a solitariis. ¶ Et dicemus quod uerbum solitariu est quod
 significabit actionem quae non¹⁵ relinquet post eam factum ut am-
 bulauit: quia post ambulare non remanet¹⁶ res in ambulante neque
 extra ipsum: & quia non inspexerunt hoc maior pars grammaticorum
 submersi sunt¹⁷ in aquis quibus non est ultimum. Et non sciuerunt
 exire: quia quidam ipsorum decreuerunt quod non sit solitariu penitus¹⁸ nisi
 quando pars agentis est ipsum secundum: & pars est agens: quia anima mouet corp¹⁹
 in ambulatione & corp²⁰ mouet in ea: & ideo dixerunt quod sint agens
 & secundum distincta: & ideo non sunt haec solitaria in veritate: & haec
 sunt sententia auctoris Ephod. Et alii dixerunt²¹ quod agens sit ipsummet
 factum: & ob hoc non est secundum. id est. principium passiuum in coniugationibus
 uerborum horum: & omnes hi errauerunt in uidere: quia uerum est quod agens
 semper est distinctum a²² facto: sed actio non est distincta a secundo semper:
 quia aliquando est²³ id ipsum: quia ambulans non facit nisi actionem ambula-
 tionis: & ideo non est secundum. id est. principium passiuum ei: quia²⁴ ex quo actio est
 ipsum secundum quando exprimemus actionem iam noscitur ipsum factum: & non
 oportet²⁵ determinare illi partem in coniugationibus uerborum post
 ipsum nosci in omni parte clare: hoc est secundum²⁶ meam sententiam. Et miror ego
 nimis super primos qui praecesserunt nos: & non sentierunt hoc: & ma-
 gis est mirandum super grammaticos: qui quasi fuerunt rationes grammaticae lingue
 excusa

De verbo in vniuersali.

de rebus noīs de eius diffinitione & suis partitionibus in eius species: & explicatione suarū proprietatū & formatione oīum² ipsius minutiariū sū ipsarū dispōnem in maceris suarū stratarū. Et hic expletū est hoc capl'm³ quartū i quo cōtinetur expositio partis primæ linguæ hæbreorū prioris⁴ dignitate & doctrina omnibus reliqs partibus huius linguæ: & ideo pduximus sermonem in ipsius expōne⁵. Et si errauerimus vt agnus perditus in multiplicādo in eo uerba: aut absq; mentis attentione Deus parcat⁶ nobis.

⁷Caput quintū est caput uerbi in quo exponemus ipm uerbū sū oēs ipsius cōditiones⁸ & ipsius partes & eius eūeta put diiudicabit grāmatica linguæ⁹ hæbreæ: & incipiemus in descriptione uerbi & dicemus.¹⁰ Verbū est pars oīonis significans fieri aliqd ex re termino¹¹ tpis ipm fiēdi vt didicit significat fieri disciplinā ab addiscere: ¹²termīo tpis pteriti termināte ipsam fieri. Et me dicere partē oīonis est loco¹³ generis: quia omne uerbū est pars oīonis: & nō omnis pars oīonis est uerbū: quia nomen & dictio est¹⁴ pars orationis: & illa nō sunt uerba: & dixi significās fieri aliqd ex re ad distinguēdū¹⁵ inter ipsum uerbū: & quædam noīa & dictiones quæ sunt pres orationis: & significant aliquid¹⁶ termino tpis terminantis illud. Verūtū nō significāt fieri aliquid¹⁷ ex re: ut hodie & heri: quæ significāt aliqd diei: sed non fieri diem¹⁸ tpe illo terminato: sed illum esse solū: & dixi aliqd vt esset hoc nomē¹⁹ cōe continens res substantiales & accētia: quia etiā ex qbusdā substantiis²⁰ construet uerbū: qñ esse substantiā illam sile est ad esse formā emanatā²¹ duratione ipsam fiēdi rei cui conueniet vt dñi: qā esse vitā²² sile est ad esse formā emanatā uiuo: & ipsam fieri illi duratione tēporis essēdi²³ in vita vita illius: & iō sū hoc intellectum cōstruetur ex hoc nomine uerbū: & dicemus vixit²⁴ vixisti vixi & viues & cresces. Et cum sint opportunaē necessario ut fiat vnūq; tres res: videlicet agens & actio agentis & factum actione illa: & aliquando²⁵ agens est vnum. & factum est vnum: & distinguuntur tria hæc clare vt comedi: ²⁷quia ego sum comedens vnus: & actio quæ est me comedere est vna: & factū quod est ipm comestum²⁸ est vnum etiā: & oēs tres nos sumus distincti vnus ab alio: & aliqui erit²⁹ factū nō distinctū ab actione vt ambulauit: qā post actionē ipsi³⁰ ambulatiōis nō inuenitur

בפעל בבלל

1 בְּעִנְיֵי הַשֵּׁם בְּגִדְרוֹ וְחִלּוֹקוֹתָיו לְמִינֵי וּפְיֻרֹשׁ סְגוּלֹתָיו וְצִיּוֹר כָּל
2 פְּרִטּוֹ עַל פִּי מַתְכוּנָתָם בְּמַשְׁעוֹלֵי מַסִּדּוֹתֵיהֶם וּבְזֶה נִשְׁלַם זֶה הַשֹּׁעַר
3 הָרְבִיעִי אֲשֶׁר בּוֹ נִבְלַל בִּיאֹר הַחֶלֶק הָרִאשׁוֹן מִלְשׁוֹן הָעֲבָרִים הַקּוֹדֶם
4 בְּמַעֲלָה וּבְלִמּוּד לְכָל שְׂאֵר חֻלְקֵי זֶה הַלְשׁוֹן וְלִכֵּן הָאֲרָכָנוּ בְּבִיאֹרוֹ
5 וְאִם תִּנְעִינוּ כִּשְׁחָ אוֹכֵד בְּהִרְבּוֹת בּוֹ דְּבָרִים אוֹ בְּבִלִי דַעַת הַאֵל יִכְפֹּר
6 בְּעֵרְנוּ :

השער

7 הַחֲמִשִּׁי הוּא שְׁעַר הַפֻּעַל בּוֹ נִבְאָר הַפֻּעַל בְּכָל תַּנְאִיו
8 וְחֻלְקָיו וּמִשְׁיָגָיו כְּפִי מֵהַ שְׂחָשְׁפֹט דְּקוֹדֶק הַלְשׁוֹן
9 הָעֲבָרִית וְנִתְחַיֵּל בְּרוֹשֶׁם הַפֻּעַל וְנֹאמַר :

הפעל

10 הוּא חֶלֶק הַמֵּאמֵר מִזֶּה הַעֲשׂוֹת עֲנֵן מְדַבֵּר בְּגִבּוֹל
11 זְמַן הַעֲשׂוֹתוֹ כִּמּוֹ לְמִדַּ מִזֶּה הַעֲשׂוֹת הַלְמִידָה מִהַלְמִיד
12 בְּגִבּוֹל זְמַן עֲבֵר הַמְּגִבִּיל הַעֲשׂוֹתָהּ וְאִמְרֵי חֶלֶק מֵאמֵר הוּא מְקוֹם
13 חֲסוּג כִּי כָּל פֻּעַל חֶלֶק מֵאמֵר וְאִיזְכֹּל חֶלֶק מֵאמֵר פֻּעַל כִּי הַשֵּׁם וְהַמֶּלֶךְ
14 חֶלֶק מֵאמֵר וְאִיגָם פֻּעַלִּים וְאִמְרֵי מִזֶּה הַעֲשׂוֹת עֲנֵן מְדַבֵּר לְהַבְדִּיל
15 בֵּין הַפֻּעַל וְקִצַּת הַשְּׂמוּת וְהַמְלֹחַ אֲשֶׁר הֵם חֻלְקֵי מֵאמֵר וּמִדְּבָרִים עֲנֵן
16 בְּגִבּוֹל זְמַן הַמְּגִבִּיל אוֹתוֹ אֵךְ אִמְנָם אִיגָם מִדְּבָרִים הַעֲשׂוֹת הַעֲנֵן
17 מְדַבֵּר כִּמּוֹ הַיּוֹם וְאִתְמַלּוֹל שְׂמִדְּרִים עֲנֵן הַיּוֹם אֲבָל לֹא הַעֲשׂוֹת הַיּוֹם
18 בְּזִמְנָן הַהוּא הַמְּגִבִּיל אֲלֵא הַיּוֹתוֹ לְכַד וְאִמְרֵי עֲנֵן לְהַיּוֹת זֶה שֵׁם
19 מְשׁוּתָף כּוֹלֵל הָרְבָרִים הַעֲצָמִים וְהַמְקָרִים כִּי אֵף מִמְקַצַּת הַעֲצָמִים
20 יִבְנֶה פֻּעַל כְּשִׁמְצִיאוֹת הַעֲצָם הַהוּא דוֹמָה לְמִצִּיאוֹת צוּרָה נֶאֱצַלָּת
21 בְּמִשְׁךְ הַעֲשׂוֹתָהּ לְדַבֵּר אֲשֶׁר תֵּאֵוֹת אֵלָיו כִּמּוֹ חַיִּים שְׂמִצִּיאוֹת הַחַיִּים
22 דוֹמָה לְמִצִּיאוֹת צוּרָה נֶאֱצַלָּת לְחִי וְהַעֲשׂוֹתָם לוֹ בְּמִשְׁךְ זְמַן הַיּוֹת
23 בְּחַיִּים חַיִּיתוֹ וְלִכֵּן לְפִי זֶה הַמּוֹבֵן יִבְנֶה מִזֶּה הַשֵּׁם פֻּעַל וְנֹאמַר חַיִּית
24 חַיִּית חַיִּית וְחַיִּית וְרַבִּית וְגִבּוֹת צָרִיכִים בְּהִכְרַח בְּהַעֲשׂוֹתָם כָּל עֲנֵן
25 שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים פּוֹעֵל וּפֻעַל הַפּוֹעֵל וְהַנִּפְעָל בְּפּוֹעֵל הַהוּא וּלְפֻעֵמִים
26 הַפּוֹעֵל אֶחָד וְהַנִּפְעָל אֶחָד וְיִוְבְּדְלוּ שְׁלֹשָׁה אֱלֹהִים בְּפִירוּשׁ כִּמּוֹ אֲכַלְתִּי
27 כִּי אֲנִי הָאוֹכֵל אֶחָד וְהַפֻּעַל שְׂחָוָא אֲכָלִי אֶחָד וְהַנִּפְעָל הוּא הַנֶּאֱכָל
28 אֶחָד גַּם כֵּן וְכָל שְׁלֹשָׁתָם נִבְדָּלִים הָאֶחָד מִן הָאֶחָד וּלְפֻעֵמִים יִרְיָה
29 הַנִּפְעָל בְּלִיתִי נִבְדָּל מִן הַפֻּעַל כִּמּוֹ הַלֵּךְ כִּי אֲחֵרִי פֻעַל הַלֵּךְ לִיכֹד לֹא

נמצא

המסילה הששועשרים

1 שנים נחלט על שתי עשרות כי העשרות הבאות אחרי עשרים היו
2 להם שמות מיוחדים כגון שלשים וארבעים וזולתם ושתי עשרות
3 נשארו באפס שם יחדם לכן הועתק להם שם הרבוי ביחוד ואמרו
4 עשרים והאומרים כי היה משפטו בפרת תחת הריש וחרק תחת
5 היור להורות על השניות כמו פעמים ושנים אלא שלא בא בכה
6 שלא לשנות התבדה בינו ובין שאר שמות רבוי העשרות שהם
7 שלשים וארבעים וזולתם אולי מניח לשונינו בתלום הגיד להם זה
8 וכן האומרים ששם העשרים מיוחד לשתי עשרות כמו ששם עשרת
9 מיוחד לעשרה לברם נראה מאמרם אין טעם ולא תאר לו ולא הדר
10 ותאות על אמתת סברתינו כי מצאנו בתיבת עשרים אותיות עשר
11 עם היור והמס שהגילו להורות על הרבוי

מאה

12 לפי דעתי הוא שם המנין ולא תאר בהמנוים וכן
13 שלשים ארבעים וכל שמות הפללים אחר עשרת
14 ולכן כלם שוים לזכרים ולנקבות והוא לשון נקבה ומספר הרבוי
15 יעיד על זה כי נאמר שלש מאות ולא נאמר שלשה יוש לו שניות
16 מאתים בקמץ המס והתו וחרק היור והרבוי מאות בצרי המס וחלם
17 האלף וברבוי לא ישתנה המס אלא האלף מקמץ אל חלם כי נאמר
18 מאה ומאות

אלף

19 כלו בסגול ובשניות האלף פתח והלמד בשווא
20 והפא בקמץ והיור הנוספת בחרק ונאמר אלפים
21 וברבוי האלף בחטף פתח והלמד בקמץ והפא בחירק ונאמר אלפים
22 הריש בחרק והבית בחלם ורגש ויתרבה בלשון
23 נקבה ונאמר רבואות ולפעמים תחסר האלף

רבוא

24 ונאמר רבות ולא ישתנה לעולם
25 ושתי הבית בקמץ וברבוי הקמץ
26 חלם ויתרבה בלשון נקבה ונאמר רבבות ונאמר יתחלף
27 בחרק וקמץ הבית הראשונה בחטף פתח וקמץ השנית בחלם ונאמר
28 רבבות כמו בספר במדבר סימן י שובה יהיה רבבות אלפי ישראל
29 ובזרה שבח לשם גואלנו וצבאות שמו נשלם באור כל מה שגדרנו
בעניני

duo: absolutum fuit pro duobus denariis: quia denarii ueniē
res post viginti habuerunt² noīa ppria ut שלשים & ארבעים & cæ
tera: & duo denarii³ remanserunt absq; noīe quod eos appro
priet: ideo translatū fuit eis nomen plitatis appropriate: & di
xerunt⁴ ישרים. Et dicentes q; fuerit ius eius cum pathah sub
resc: & hirek sub⁵ yod ad significandū super dualitatē ut פנים
sed nō uenit sic⁶ ut nō mutetur sonus inter ipm & inter
reliqua noīa plitatis denarioꝝ quæ sunt⁷ שלשים & ארבעים & cæ
tera: forsan impositor nostrę linguę p in omniū enūciauit il
lis hoc:⁸ & similiter qui dicunt q; nomen ישרים sit ppriū duo
bus denariis sicut nomen ישרה⁹ est propriū decē solum: videt
eorum dictum sine rōne: & nō est forma ei neq; decus.¹⁰ Et si
gnum sup ueritatē nostrę opionis est: quia iuenimus in dictio
ne ישרים לראש¹¹ cum yod & mem quæ cōsueuerūt signifi
ca re super pluralitatē.¹² **C**um fm meam opinionē est nomē nu
meri: & nō agnomen numeratoꝝ: & sic¹³ שלשים ארבעים: & oīa
nomina sūmaꝝ post decē:¹⁴ & ideo oīa illa sunt equalia mascu
lis & foeminis: & est liguę foeminine: & numerus plitatis¹⁵ atte
stat huic: q; dicemus שלשה & nō dicemus שלש. Et est ei duali
tas¹⁶ cum kamecz mem & tau & hirek yod: & plitas est מאות
cū ceri mem & holem¹⁷ aleph: & in plitate nō mutabit mem:
sed aleph ex kamecz in holem: quia dicemus מאות & מאות.¹⁸
¹⁹ **C**um totum ipsum est cum seghol: & in dualitate aleph fit
cum pathah: & lamed cū sceua:²⁰ & pe cū kamecz: & yod addi
ta est cum hirek: & dicemus אלפים.²¹ Et in pluralitate aleph cū
rapiente pathah: & lamed cum kamecz: & pe cum hirek: & di
cemus אלפים.²² **C**um Miriariū resc cum hirek: & beth cū ho
lem & daghes: & plurificabitur in lingua²³ foeminina & dice
mus רבבות: & aliquando deest aleph²⁴ & dicemus רבות: & nō
mutabitur vnquā. **C**um resc cum sceua:²⁵ & duæ beth cū ka
mecz: & in pluralitate kamecz scdm redibit²⁶ in holē: & pluri
ficabitur in lingua foeminina & dicemus רבבות. Et in continui
tate sceua cōmutabitur²⁷ in hirek: & kamecz beth primę in ra
piens pathah: & kamecz secūde in holem: & dicemus רבבות:
vt in libro Numeri cap. decimo restitue Deus רבבות miriaria
milliarioꝝ Israel:²⁸ & i hoc laus nomini redēptoris nostri Dei
czbaorh nomen eius expleta est expō oīum quæ promissimus
de rebus

nouem in minutiis: & illud est additū supra illa: & filr gigneſ
 עשר; quod est² addens vnum supra decē: & iō dignum est
 uocare numerū hunc cōpositū³ עשר עשר. Sicq; nomē vnus in
 ipsius continuatione noī denarii: eius iudiciū est sicut iudiciū
⁴cōtinuitatis in eius pūctuatione q; cōmutetur ī ipso kamecz
 ī parhah. Et ius minutia p masculo⁵ & p fœmina ab vndecim
 vsq; ad viginti est illius iudiciū sicut in īminutōe. Sed iudiciū
⁶denarioꝝ apud masculū & fœminā est ecōtra: qā in denario
 primo⁷ dixerunt עשר cum he pro masculino: & ער sine he p fœ
 mina: sed ex decē & vltra⁸ dicemus עשר cū he pro fœmina: &
 ער sine he p masculino: nisi q; in pūctuatione ער⁹ est mutatu
 rapiēs parhah in seghol: & parhah in sceua: & kamecz magnū
 in ceri:¹⁰ & in ער duo seghol fœmiā cōmutata sunt ī kamecz
 magnū. Et decens est dicere¹¹ q; fuit hoc effendo ער qd cōti
 nuatur p masculis totum cum kamecz illud nomē aggregati
¹²ex decē vnitatibus: & nō erit interpretatio ער duo & de
 cem: sed duo¹³ de denario: quā addita sunt sup aggregato: &
 sic שלשה ער tria de¹⁴ denario addita sup illa: & sic vsq; ad vl
 timū. Et si se huic ער p fœmina¹⁵ non est decē numeratę sed
 aggregatū ex illis: & hęc est rō cōueniens: quare nō¹⁶ dicem⁷
 ער ער cū additiōe vau sicut dicimus ער ער: & iō etiā est dicendū q; ob hoc idem ex vno¹⁸ vsq;
 ad decem: & ex viginti & vltra quādo ueniet numerus ad cō
 gnominādū numeꝝ dieꝝ nos¹⁹ referimus dies in lingua plu
 ralitatis: quia noīa numeroꝝ sunt nomina pl̄tatis²⁰ non noīa
 numeri collecti: sed a decē vsq; ad viginti res est²¹ econtra: qā
 tūc referimus dies in lingua singlis: qā noīa denarii est nomē
 sūma: ²²& iō dicimus ער duo ער dies: & dicim⁷ ער vn
 decim uel ער ער duodecī ער dies: & vī²³ mihī q; hoc signū
 sit sufficiens ad significādū q; ער sit nomē sūmę & singlę
 & non²⁴ pluralitas. Et scias hoc & in ellipse illud: quia licet nō
 praeceſſerit me in hoc aliquis homo de²⁵ grāmaticis: qui fue
 runt ante nos decuerunt apud me uerba hęc: & gauisus sum
²⁶offendens illa sicut ille qui inuenit prādā multā: quia
 sunt uerba rōnis approbata intelligenti²⁷ & recta inuenien
 tibus sapientiam. ²⁸ער hayn cum seghol: & scin cum
 sceua: & refc cum hirek: & est²⁹ nomen significans super
 pluralitatem denariorum: & effendo minimum pluralitatis
 iii r
 duo

המסילה הששה ועשרים

1 תשעה לפרטרט והוא נוסף עליהם וכן יולד העשתי עשר שחוא
 2 נוסף אחר על העשרה ולכן ראוי לקרא המספר הזה המורכב
 3 עשתי עשר והנה שם האחד בהסמכו לשם העשר משפטו כמשפט
 4 הסמיכות בניקודו שיומר בו הקמץ אבל פתח ורין הפרט לזכר ול
 5 ולנקבה מעשתי עשר עד עשרים דינו כמו בפרטרט אבל וין ה
 6 העשרות אצל הזכר והנקבה הוא בהפך כי בעשרות הראשונה
 7 אמרו עשרה בזה לזכר ועשר בלא הא לנקבה אבל מעשרה ולמעלה
 8 נאמר עשרה בזה לנקבה ועשר בלא הא לזכר אלא שבניקוד עשרה
 9 נשתנה החטף פתח אל סגול ופתח אל שוא והקמץ גדול אצל צרי
 10 ובעשר שתי סגולות הנקבה הומרו בקמץ גדול ונכון הוא לומר
 11 שהיה זה כי בהיות עשר הנסמך לזכרים כלו בקמץ הוא שם המקובץ
 12 מהעשרה אחרים ולא יהיה פירוש שנים עשר שנים ועשר אלא שנים
 13 של העשר הנוספים על המקובץ וכן שלשה עשר השלשה של
 14 העשר הנוספים עליהם וכן עד הסוף וכיוצא לזה עשרה לנקבה
 15 אינו העשר המנויות אלא המקובץ מהן והוא טעם נאות למה לא
 16 נאמר שנים ועשר שלשה ועשר בתוספת וו כמו שאומרים שנים
 17 ועשרים שלשה ועשרים ולכן גם כן יש לומר כי על זה בעצמו מאחד
 18 עד עשרה ומעשרים ואילך כשיבא מספר לתאר מנין הימים אנו
 19 מזכירים ימים בלשון הרבוי כי שמות המספרים הם שמות הרבוי
 20 לא שמות המספר המקובץ אבל מעשרה עד עשרים הענין הוא
 21 בהפך כי אז נזכר הימים בלשון יחיד כי שמות העשר הוא שם הכלל
 22 ולכן נאמר שנים ימים ונאמר אחד עשר יום או שנים עשר יום ונראה
 23 לי כי זה אות מספיק להורות כי שנים עשר הוא שם כלל ויחיד ולא
 24 רבוי ודע זה והבינהו כי אף על פי שלא קדמנו בזה אדם מן
 25 המדקדקים אשר היו לפנינו נאותו בעיני דברים אלה ושמחהתי
 26 בפגעי בסמוך שלל רב כי הם דברים של טעם נכנים למבין
 27 וישרים למוצאי דעתו

עשרים

28 העין בסגול והשין בשוא ודריש בחרק והוא
 29 שם מורה על רבוי העשרות ובהיות פחות רבים
 שנים

המסילה השש ועשרים

1 הראשון אשר יחשוב המונה למנות אחרי העשרה כי בזה יורה
 2 העשרה סוף כלל האחרים וראש כל העשרות כי הוא ראשיתם כי
 3 כיון שההשע כולל כל מספר ואחריתם בא העשרה שהוא בעשרות
 4 כמו האחד באחרים לכן תמונה אחר שמנה עשרה מחשב איך יסדר
 5 השבונותיו ומת לו למנות אחר זה ולכן המספר הבא מיד ולאחר
 6 אחרי עשרה נקרא המנין המחושב ועל זאת נקרא עשתי עשרה
 7 כלומר מחושב העשרה והחביב בקש לחציל רבי יונה ממכשול
 8 הספק הראשון באמרו שבהיות האחד ראש כל השבון הוה
 9 למעלה על כלם ולכן אמר עשתי עשרה על שתי עשרה כלומר
 10 המספר הסמוך לעשרה שהוא התחלה ולמעלה על כל מספר
 11 והאמת כי בפעם הזאת כשל עוזר נפול עצור כי הפרש גדול יש
 12 בין התחלה הדבר ומה שעליו אף כי רעת בן עזרא הוה שיריו
 13 מאר מקומות השאלה והתעתק כי עשתי עשר יורה אחד עשר
 14 אף אצל מי אשר אבדו עשתונותיו לחשוב מה יבא אחרי העשר אשר
 15 כבר עשוהו ולכן נראה לי קרוב מכל אלה לפרש עשתי לשון עשת
 16 ברזל שפירש בעל הערוך בערך עשת שפירושו חתיכה גדולה של
 17 ברזל וכן יהיה פירוש עשתי עשר חתיכה של עשר כלומר תוספת
 18 עשרית שהוא חלק עשר נוסף על עשר שהוא אחד כי האחד חלק
 19 מונה העשרה עשר פעמים וחתיכה ראויה מהם כי הוא חלק מתוכם
 20 מונה את הכל ומתאר אתו בשמו כי אין העשרה כי אם עשרת כפלי
 21 האחד המונה אתו עשר פעמים והוא החלק הנוסף על עשר באחד
 22 עשר ויעיד על זה בהיות עשתי שם החלק הנוסף היה שוה לזכרים
 23 ולנקבות כי אחד חתיכת עשר לזכר ואחת חתיכת עשר לנקבה ולכן
 24 עשתי עשר שפירושו חתיכת עשר שוה לשניהם ואין צורך
 25 לעשתונות בן עזרא בזה כי אף אם הוא היה עשתות שאנן בזה
 26 אבדו עשתונותיו כי פירושו השאלה רחוקה מאד להיות מחשבת
 27 המנין הראשון המורכב אחד עשר והתחכמות מיסיר ליאון גם כן
 28 בספר לבנת הספיר שהוא נכון בעיני החביב לומר שהעיון על
 29 העשרה יוליד האחד עשר וזה כי העשרה אחד כולל היחידים שהם

primus quem cogitat numerator numerare post decem: quia
 essendo² decem finis summa unitatum: & caput omnium denariorum:
 quia ipsum est illorum principium: quia³ ex quo nouenarius
 continet omnem numerum: & postea uenit decem quod est in denariis⁴ sicut unum in unitatibus: ideo computator postquam computauerit
 decem cogitat quomodo ordinabit sua computa: & quod sit ei ad computandum post hoc: & ideo numerus ueniens mox illico⁶ post decem
 vocatur numerus cogitatus: & propterea uocatur עשר עשר: ac si diceret
 cogitatus de decem. Et Habib qui uenit ad eripiendum rabi lona
 ex clanculo⁸ dubii primi dicendo quod essendo unum caput omnis computi
 ipsum est supra omnia ipsa: & ideo dixit עשר עשר vnde עשר עשר
 עשר: ac si diceret¹⁰ numerum affine decem: qui est principium & summa
 omnium numerum. ¹¹ Et verum est quod hac vice prolapsus est auxilians:
 & cecidit ille qui impeditus erat: quia dicta magna est¹² inter principium
 rei: & id quod est super illa: quia opinio ben Hezra sit poetica¹³ nimis
 ex locis accommodatiōis & translationis: quia עשר עשר significat vndecim¹⁴
 etiam apud illum cuius perditum sunt eius cogitatus ad aestimandum
 quid veniet post decem: quod¹⁵ iam actum est: & ideo videtur mihi affine maxime omnium horum exponere
 עשר de lingua עשר¹⁶ portionis ferri: quod exposuit auctor Haruch
 in ordine עשר: quod illi¹⁷ expositio sit portio magna¹⁷ ferri: & sic
 erit expō עשר עשר portio de decem: ac si dixisset sup additio¹⁸
 decima: quod est pars decem est additum supra decem quod est unum:
 quia unum est pars¹⁹ numerus decem decies: & est portio digna
 ipso: quia est pars proportionalis²⁰ numerans totum: & cognominans
 ipsum suo nomine: quia non sunt decem nisi decuplum²¹ unius
 numerantis ipsum decies: & illa est pars addita supra decem
 in vndecim. ²² Et attestat huic quia essendo עשר non men
 partis addite fuit æquale pro masculis²³ & pro foeminis: quia
 unus est portio decem pro masculo: & una est portio decem pro
 foemia: & ideo²⁴ עשר עשר cuius interpretatio est portio decem æqualis
 utrisque: & non est opus²⁵ de עשרת ben Hezra in hoc: quia & si
 ipse esset cogitatio tranquilla in hoc²⁶ perditæ sunt cogitationes
 eius: quia eius interpretatio est accommodatio remota nimis: ut sit
 cogitatio²⁷ numeri primi complexi vndecim: & sapientiae ostentatio
 domini Leonis etiam²⁸ in libro לבנת הספיר quæ est decens apud
 Habib dicere quod consideratio supra²⁹ decem gignat unum
 decem: quia decem est unum continens singularia quæ sunt nouem

¶ עשר totum ipm est cū seghol pro fœmina: sed pro masculo
 hayn est cū rapiente pathah: ² & scin & resc cum kamecz: & he
 addita in fine: & dicemus ³ עשרה: & ueniendo numerū alium
 prope ipm cadet ab eo he: & ueniet totū ipm ⁴ cum kamecz ut
 עשרה. Et in cōtinuitate fœmiæ ueniet res ⁵ ecō
 tra: q̄a ueniet resc cū ceri: & hayn cū seghol ut עשרה. ⁶ Et agnomen numeratoris p masculo est עשרי hayn est cū
 rapiente pathah: & scin & hayn ⁷ cū hirek: & p fœmina ueniet
 cum motione yod ultimæ motu kamecz trahere he ⁸ in ultimo
 & cū daghesc yod: & dicemus עשרי. Et in agnoie tēporis etiā
 instrumēti musicæ est עשרי hayn cū kamecz: & scin cū holem.
 Et nomen pris est fm tria pondera. Primū est עשרית: & illud
 etiam est agnomen fœminæ. Et scdm est עשרי hayn cū hirek:
 & scin ¹ cū kamecz & daghesc: & resc cū holem: & nun addita
 in ultimo. Et tertiū est עשר mem ² cū pathah: & hayn cū rapi
 ente pathah: & scin cum ceri. Et in continuo mutabit rapiens
 pathah ³ in sceua & ceri in pathah: & dicemus עשר. Et cōno
 tabitur p multis cū sceua hayn ⁴ & scin in lingua fœminina &
 dicetur עשרי. ⁵ **¶** עשרי p masculo & p fœmina עשרי
 עשרה: quia עשרי hayn ⁶ est cum pathah: & scin cū sceua: & tau
 cum ceri æquale masculis ⁷ & fœminis: & quando uolumus lo
 qui lingua propria eis dicemus עשר אחד ⁸ pro masculis & אחד
 עשרה pro fœminis. ⁹ **¶** Et in expositione dictionis עשרה
 cecidit controuersia inter rabi lona grāmaticum ²⁰ & maiorē
 partem grāmaticorū succedentiū ei: quia rabi lona opinatus
 est q̄ dictio עשרי ²¹ sit cōposita ex dictione עשר & noie אחת: ac si
 diceret super duodecim: q̄a vndecim sunt ²² supra duodecim
 & uenit עשרה עשר cum defectu lāmed: & mos linguæ est ²³ sub
 trahere lāmed etiam in principio dictionis ut קר cuius radix
 est לקר. Et ben ²⁴ Hezra repulit hanc opinionem rationibus
 bipartitis. Primo quia numerus qui est ²⁵ supra numerum
 alium est additus supra illum prout tu dicis ex nato mensis
 & supra: ²⁶ & non deest ab illo: & ideo non sunt vndecim su
 pra duodecim sed econtra: quia ²⁷ vndecim est sub duode
 cim: & vniuersaliter plus est supra minus & non ²⁸ econtra.
 Et post has repulsas quibus repulit opinionem rabi lona scri
 psit eius expositionem in hoc: ²⁹ & explicuit ipsum ex lingua
 עשרה: quæ sunt cogitationes: & esset eius expositio numerus
 ii r primus

המסילה הששה ועשרים

עשר

1 כלל בסגול לנקבה : אבל לזכר העין בחטף פתח
 2 והשין והריש בקמץ והוא נוספת בסוף ונאמר
 3 עשרה ובבא מספר אחר סמוך אליו תפול ממנו ההא ויבא כלו
 4 בקמץ כמו שנים עשר ושלשה עשר : ובסמיכות הנקבה יבא ה'ענין
 5 בהפך כי תבא הריש בצרי והעין בסגול כמו חמש עשרה שלש
 6 עשרה : ותאר הימנים לזכר עשירי העין בחטף פתח והשין והעין
 7 בחרק : ולנקבה יבא בגזע היור האחרונה בתנועת קמץ מושך הא
 8 בסוף ובדגש היור ונאמר עשיריה : ובתאר הזמן גם כלל הגזע עשור
 9 העין בקמץ והשין בחלם ושם החלק על שלשה משקלים הראשון
 10 עשירות והוא גם כן תאר לנקבה והשני עשרון העין בחרק והשין
 11 בקמץ ובדגש והריש בחלם ונון נוספת בסוף : והשלישי מעשר המס
 12 בפתח והעין בחטף פתח והשין בצרי ובסמוך ישמנה החטף פתח
 13 אל שוא והצרי אל פתח ונאמר מעשר ויכונה לרבים בשוא העין
 14 והשין בלשון נקבה ונאמר מעשרותיכם :

עשתי

15 עשר לזכר : ולנקבה עשתי עשרה כי עשתי העין
 16 בפתח והשין בשוא והתו בצרי שונה לזכרים
 17 ולנקבות וכשנתפזר לדבר לשון מיוחד להם הינו אומרים אחר עשר
 18 לזכרים ואחת עשרה לנקבות :
 19 ובפירוש תיבת עשתי עשרה נפלה מתלוקת בין רבי יונה המדקדק
 20 ורב המדקדקים הבאים אחריו כי רבי יונה סבר כי תיבת עשתי מ
 21 מורכבת ממלת על ושם שתי כלומר על שתי עשרה כי אחוז עשרה
 22 למעלה משתים עשרה ובא עשתי עשרה בחסרון הלמד ודרך הלשון
 23 לחסר הלמד בפילו בהחלת התיבה כמו קח ששורשו לקח : ואכן
 24 עזרא דחה זה הדעת בטעמים שונים ראשונה כי המספר אשר הוא
 25 על מספר אחר הוא נוסף עליו במה דאית אמר מבן חדש ומעלה
 26 ואינו חסר ממנו ולכן אין אחר עשר על שתיים עשרה אבל בהפך כי
 27 אחת עשרה למטה מן שתיים עשרה ובכלל הרב על המעט ולא
 28 בהפך : ואחר אלה הדוחות שרחה דעת רבי יונה כתב פירוש בזה
 29 וביאר מלשון עשתינות שהן מתשבות ויהיה פירוש המספר

הראשון

המסילה הששועשרים

1 **וידעת השני טעותם מבואר כי אף שנמצא שבע בלשון העברי בלשון**
 2 **גזמא לגזם על הרבוי לא יחייב זה שלא תהיה לו חזקת המספר**
 3 **וידוע בענינו שהוא מספר שבעה ולכן שבעתים מורה על אחד**
 4 **בשבעה שפירושו שבעה כפלים וכלל אומר כל רבוי מספר אשר**
 5 **בסופו יור מם אחרי תנועת הפוחח הנה יורה על כפלים כמנין**
 6 **המספר שהוא שמו כמו שנים ארבעתים שבעתים ולפעמים יבא עם**
 7 **בני הרבים כמו שבעתם אבל ברבוי שבענה בתוספת נון באמצע**
 8 **בין העין וההא נפלה מחלוקת בין המפרשים כי יש אומרים כי**
 9 **תוספת הנון בא להורות על ההודעה כמו הא הידיעה אשר בראש**
 10 **התיבה וכן כתב הרמבן בסוף איוב ואמר ואולי הנון הנוסף במילת**
 11 **שבענה הורה על ההודעה כי אולי כן משפט הלשון בידיעה כגון**
 12 **יורו עליה והא ופתחות הלמד עד כאן דברי הרמבן וצל ואחרים**
 13 **אמרו שתוספת הנון הוא להורות על כפל השבעה וזהו דעת רב**
 14 **יוסף שתרגם והווי ליה ארביסר בגין ולזה דעתי נוטה אף כי פירוש**
 15 **הרמבן יש לו פנים במדרש ובחלוק נאמר שביעית בשוא השין**
 16 **והרק הבית והעין והוא שיה גם לתאר הנקבה כי נאמר שביעי בתאר**
 17 **הזכר ושביעית לנקבה ולפעמים בא שם שבעה אף לנקבה כמו**
 18 **ביחזקאל סימן מ ומעלות שבעה עלותיו**

שמנה

19 **השין בשוא והמם בחלם והננין בקמץ לזכר**
 20 **ובסגול לנקבה והחלק ותאר הנקבה שמינית**
 21 **בשוא השין והרק המם והננין בתוספת תו באחרונה ותאר הזכר**
 22 **שמיני השין גם כן בשוא והמם והננין בחרק ובסמיכות והוא שם**
 23 **תאר ההמנות שמונת**

תשע

24 **בצרי התו וקמץ השין לנקבה ולזכר תשעה**
 25 **בחרק התו ושוא השין וקמץ העין וסמיכות**
 26 **הנקבה בחלוק הצרי בשוא והחלוק ותאר הנקבה תשיעית בשוא**
 27 **התו והרק השין והעין בתוספת תו בסוף אבל תאר הזכר תשיעי בלי**
 28 **תו נוספת**

opinionis secūda: suus error est manifestus: quia & si inuenia-
mus septē in lingua habrea s̄m linguā² excessus ad excedēdū
supra pl̄tatem non infert hoc q̄ non sit ei significatio nume-
ri³ certi s̄m suam rem: qui est numerus septē: & ideo שבעים s̄m
gnificat supra vnum⁴ in septē: cuius expositio est septuplū: &
maximā dicā: oīs pluralitas numeri⁵ in cuius vltimo est yod
mem post motū pathah significat super multiplicia sc̄dm cō-
putum⁶ numeri: cuius est nomē ut שנים ארבעים שבעים. Et ali-
quando ueniet cum⁷ cōnotatione pluriū ut שבעים septem illi:
sed in pluralitate שבעה cū additiōe nun in medio⁸ inter hayn
& he cecidit cōtrouersia inter expositores: quia sunt qui dicūt
q̄⁹ additio nun uenerit ad significādū sup notificationē sicut
he notificationis: quæ est in capite¹⁰ dictionis: & sic scripsit ra-
bi Mosces filius Nahaman ī vltimo Job & dixit: & forsan nun
addita in dictione¹¹ שבעה significat supra notificationē: quia
forte sic est ius linguæ in notitia qñ¹² significant supra ipsam
he & pathah lāmed: hucusq̄ sunt uerba rabi Mosces filii Na-
haman. Et alii¹³ dixerunt q̄ additio nun sit ad significādū sup
duplū septem: & hæc est opinio rab¹⁴ Ioseph qui interpratus
est: & fuerūt ei quatuordecim filii: & ad hoc mea mens declinat:
& si expositio¹⁵ rabi Mosces filii Nahaman habeat euidētiā in
patrum declaratione. Et in partitione dicemus שבעה cum sce-
ua scin¹⁶ & hirek beth & hayn: & est æquale etiā agnomini fœ-
minæ: quia dicemus שבעי in agnomine¹⁷ masculi & שבעית pro
fœmina. Et aliquando venit nomen שבעה etiā pro fœmina: vt
¹⁸Hezechielis cap. xl. & scansiones שבעה septē scansiones eius.
¹⁹¶ שבעה scin cum sceua: & mem cū holem: & nun cū kamecz
pro masculo²⁰ & cū seghol pro fœmina. Et pars & agnomen
fœminæ est שבעית²¹ cum sceua scin: & hirek mem & nun cum
additione tau in vltimo: & agnomen masculi²² est שבעי scin ē
cum sceua: & mem & nun cum hirek: & in cōtinuitate: & illud
est nomen²³ agnominis computationis שבעה²⁴ ¶ שבעה cum
ceri tau: & scin cum kamecz pro fœmina. Et pro masculo est
שבעה²⁵ cum hirek tau & sceua scin & kamecz hayn: & continui-
tas²⁶ fœminæ est cum cōmutatione ceri cum sceua. Et parti-
tio & agnomen fœminæ est שבעית cum sceua²⁷ tau: & hirek
scin: & hayn cum additione tau in fine. Sed agnomen masculi
est שבעי sine²⁸ tau addita.

עשר

& fm hāc viā sunt æqualia p masculis & p fœminis: qā nō sūt agnōia numerator: nisi ²nomen numeri absoluti ab agnōiatīs numeratis p ipm; q est æqlis oībus³ siue masculū siue fœminā numerabis. Et agnōmē attributiōis est חמש cū rapiēte pathah heth:⁴ & mem cū hirek: & scin cū hirek & daghesē. Et p̄titio fit fm duo pōdera. Vnū ē⁵ cū rapiēte pathah heth & hirek meni & scin & additiōe tau in ultio: & dicet חמשים. ⁶ Et scdm est חמש heth cū holē: & mem cū seghol: & qd ē fm pōdus scdm nō⁷ cō notabit: & primū cōnotabit in singlī חמשיהו & ī pl̄itate חמשיהו.
⁸ חמש cū ceri p fœmina. Et חמש cū hirek scin prima & cū kamecz ⁹ scda p masculo: sed qñ numerus fœminarū est cōtinuus dictiōi¹⁰ puar: aut dictiōi q est pducta mutabit ceri ī seghol: & agnōmē fœmiarū¹¹ numeratē est חמש cū hirek totū ipm: & il lud est æqlē partitioni etiā. Et agnōmē masculi est חמש¹² cū hirek totū ipsum etiā. Et sunt q dicunt q ueniet in cōtinuo חמש scin prima¹³ cū ceri: & scda cū seghol: & fm meā opinionē ius huius est sicut ius שלש qd retulimus supius.¹⁴ חמש cū seghol: & beth cū pathah p fœmina. Et p masculo est¹⁵ חמש cū hirek: & beth cū sceua: & hayn cū kamecz.¹⁶ Et in cōtinuo pro fœmina mutabitur seghol in sceua & dicemus חמש.
¹⁷ Et p masculo fm grāmaticos quos retulim¹⁸ dicemus חמש ī cōtinuitate: sed fm¹⁹ ueritatē qñ uenit masculus ad cōtinuandum vice agnōis uenit nomē numeri equale²⁰ masculis & fœminis: qd est חמש. Et in pl̄itate huius numeri expedit²¹ apire oculos ītellectus: quia diuisē sunt in ea opiniōes sicut diximus partim in pl̄itate²² חמש: quod est חמש: & hoc eius pl̄itas est חמש: cuius expō est fm ueritatē²³ p uno septē: & intelliget hoc expōne rabi Salamonis: & Onklos in uersu חמש septies vēdicabit²⁴ Kain. Verūtn sunt de grāmaticis: qui exposuerūt חמש duplū septē: quæ sunt²⁵ quatuordecim. Et alii exposuerunt ipm qd exit ex ductu septē in natū ex ductu²⁶ septē supra septē: qd est trecentū & qdragintatria: & rabi David²⁷ kimhi & rabi Ihuda de Neapoli agnominatus dominus Leo in libro²⁸ lateris saphyri eius scripserunt q nō significet super numerum certum: sed super pluralitatem²⁹ solum. Et fm meam opinionem uerba omniū istorū feret uentus: quia quid est nobis & duplicibus & ductibus³⁰ quos scripserunt auctores expositionis primæ: quibus non est rō neq odor: ac etiā auctores opinionis

המסילה הששה ועשרים

1 ועל זה הדרך הם שנים לזכרים ולנקבות כי אינם תארי הנמנים כי א
 2 אם שם המנין המופשט מהמאותארים הנמנים בו שהוא שנה לכל
 3 באם זכר אם נקבה תמנה ותאר היחס היה חמשי בחטף פתח החית
 4 ויהם בחרק והשין בחרק ודגש והחלוק על שני משקלים תהיה
 5 בחטף פתח החית וחרק המם והשין ותוספת תו בסוף ואמר חמשי
 6 והשני חמשי החית בחלם והמם בסגול ואשר על המשקל השני לא
 7 יכונה והראשון יכונה ביחוד חמשייתו וברבוי חמשייתו
 8 **שש** בצרי לנקבה וששה בחירק השין הראשונה ובקמץ
 9 השניות לזכר אבל בשמספר הנקבות סמוך למלה
 10 זעירא או למלה שהיא מלעיל יתחלף הצרי בסגול ותאר הנקבה
 11 הנמנית ששית בחרק בלוי והוא שנה לחלוק גם כן ותאר הזכר שש
 12 בחרק בלוי גם כן ויש אומרים כי תבא בסמוך ששית השין הראשונה
 13 בצרי והשנית בסגול ולפי דעתו דין זה כדון שלשת שזכרנו לעיל
 14 **שבע** השין בסגול והחית בפתח לנקבה ולזכר ש
 15 שבעה השין בחרק והחית בשווא והעין בקמץ
 16 ובסמוך לנקבה יתחלף הסגול בשווא ונאמר שבע
 17 ולזכר כפי המדקדקים אשר זכרנו נאמר שבעת בסמיכות אבל לפי
 18 האמת בשבא הזכר להסמך תמורת התאר בא שם המנין השווא
 19 לזכרים ולנקבות שהוא שבעת וברבוי זה המספר ראוי
 20 לפקוח עיני השכל כי נחלקו בו הדעות כמו שאמרנו במקצת ברבוי
 21 ארבע שהוא ארבעתים וזה רבוי שבעתים שפירושו לפי האמת
 22 לאחר שבעה ויובן זה מפירוש רש"י ואנקלוס בפסוק שבעתים יוקם
 23 קין אך אמנם יש מן המדקדקים שפרשו שבעתים כפל שבעה שהם
 24 ארבעה עשר ואחרים פירשוהו היוצא מהבאת שבעה בגזל מהבאת
 25 שבעה על שבעה שהוא שלש מאות וארבעים ושלשה ורבי דוד
 26 קמחי ומתיר רבי יהודה די נאפולי ומכונה מסיור ליהאן נע בספר
 27 לבנת הספיר שלו כתבו שאינו מורה על מספר קצוב אלא על הרבוי
 28 לבד ולפי דעתו דברי כל אלה ישא רוח כי מה לנו ולכפלים ולהכאות
 29 שכתבו בעלי הפירוש הראשון אשר אין להם טעם ולא ריה וגם בעלי
 הדעת

המסילה השש ועשרים

1 צדקיא ויהינז בדרא ושלם בניהוז כתיבה דמגליון תלת תלת גיסין
 2 ולא בבחילו אתנתק ובכראשית סימן טו כתוב עגלה משולשת ועז
 3 משולשת ואיל משולש ופירש רבינו שלמה ויצחקי מדברי רבותינו
 4 בבראשית רבא עגלה משולשת שלשה עגלים רמו לשלשה פרים
 5 פר יום הכפורים ופר ועלם דבר של צבור ועגלה ערופה ועז
 6 משולשת רמו לשעיר הנעשה בפנים ושעירי מוספין של מועד
 7 ושעירת חטאת יחיד ולכן תרגם אנקלוס עיגליון תלתא ועיזין תלתא
 8 ודכרין תלתא הרי שפירוש משולש כפול שלש פעמים כמוהו למינהו
 9 ולא שלישי כמו שפירש הקמחי שלישי לבטן גם לא כבן עזרא שכתב
 10 עגלה משולשת בת שלש שנים והלואי השימו יד על פה האחרונים
 11 בחכמה ובמנין ולא ענו עזות הפך פירושי רבותינו דמדקדקים על
 12 לשונם והם ערגי שפה אשר תמול דמה ולא ידעו מה ובקשו דרך
 13 אחרת : וכן פיוצא לזה נאמר מרובע בעל
 14 ארבע צלעות וארבע זוויות וזה נאמר גם כן בלשון מקרא רבוע
 15 הריש בקמץ והבית בשורק ובין הו הנמשכת לשורק והעין תנועה
 16 גנובה ויש מאלו התארים תארי החסם שלשים רבעים האות
 17 הראשונה בחרק והשניה בצרי ודגש והשלישית בחרק ודע כי
 18 לעולם שמות המספר עד עשרה שמוח הזכרים מוסיפים על שמות
 19 מספרי הנקבות הא מלבד שמנה שאין בין הזכר והנקבה שנוי אות
 20 אף כי יש ביניהם שנוי נקודות כי בזכר הנון בקמץ ולנקבה בסגול
 21 ומעשרה ולמעלה הפך זה :
 22 **חמש** לנקבה החית בקמץ והמם בצרי ולזכר חמשה
 23 החית בחטף פתח והמם בחירק והשין בקמץ
 24 ובסמיכות החית תשתנה מקמץ אל חטף פתח ולנקבות והמם לא
 25 תשתנה לנקבה אבל לזכר תשתנה מחרק אל סגול וכן קמץ השין
 26 ונאמר חמשת זהו לדעת קדמוני המדקדקים אבל הנכון לפי דעתי כי
 27 חמשת פירוש קוינטינא בלעז כמו שאמר רש"י כי שלשת שירצינא
 28 ושבעת שיטינארל שפירוש חמשת המושבא אשר שלשת שלוש ושבעת
 29 שבוט וכן דין שוה הוא לכל המספרים הנבאים בתוספת תו בסוף
 ועל

חמש

iusti qui sunt in generatione: & pax inter eos scripta est qui au-
get tria tria miracula² & nō cito rumpit: & Genesis. ca. xv. scri-
ptum est vitula משה & capra משה & aries משה: & expo-
suit rabi Salamō ex uerbis nostrorū doctōrū⁴ in Genesi magno
vitula משה tres vituli insinuat tres tauros: taurus diei re-
missionū & taurus latentiae rei vniuersitatis: & vitula decolata
& capra⁶ triplex insinuat hādū qui interius fiebat: & hādī ad-
ditionū solēnium festiuitatū⁷ & hāda mūdificationis priuati:
& ideo iterpratus est onklos uituli tres & caprae tres⁸ & arietes
tres: en expositio משה triplex ter quale illud fm spēm eius:
⁹ & nō tertius prout exposuit Kimhi tertiu in utero, Neq; etiā
vt ben Hezra qui scripsit¹⁰ vitulā משה natā triū annorū: &
o vtinā posuissent manū supra os postremi¹¹ in scīa & in nu-
mero: & nō respōdissent præsumptuosas temeritates contra
expositiones nostrorū doctōrū: qui apprime procurabant su-
pra¹² suā linguā. Illi autē sunt balbutientes labio: qui heri fue-
rūt: & nō sciuerunt quicq; & quesierūt viam¹³ aliā. Sicq; huic
simile dicamus משה habentē¹⁴ quatuor latera & quatuor an-
gulos: & hoc ēt dici in lingua scripturæ רבוע¹⁵ resc cū kamecz
& beth cum sciurek: & inter vau tractā ad ipm sciurek & hayn
est motus¹⁶ sublatus. Et sunt de his cognominibus cognōia
genologiae שלשם רבוע littera¹⁷ prima cū hirek: & scda cū ceri
& daghesc: & tertia cum hirek. Et scias q¹⁸ semper noīa nume-
ri vsq; ad decē nomina masculorū addunt supra noīa¹⁹ nume-
rorum foeminarū he: excepto שמנה vbi non est inter masculū &
foeminā dīa līa: ²⁰ licet sit inter eos differētia punctorū: quia
in masculo nun est cū kamecz: & in foemīa ē cū seghol: ²¹ & ex
decē & vltra est cōtrariū. ²² חמש p foemina heth cū kamecz
& mem cū ceri: & p masculino חמש²³ heth cū rapiēte pathah: &
mem cū hirek: & scin cū kamecz: ²⁴ & in cōtinuitate heth mu-
tabit ex kamecz in rapiēs pathah p foeminis: & mem nō²⁵ mu-
tabit p foemina: sed p masculino mutabit ex hirek in seghol: &
sic kamecz scin²⁶ & dicemus חמש: hoc est fm opinionē anti-
quorū grāmaticorū: sed aptū apud me est q²⁷ חמש expositio
eius est quintina vulgariter: seu quinaris put dixit rabi Sala-
mon: q²⁸ שלש sit ternarius & שבוע septēnarius: hoc est dictu
q²⁹ expositio חמש sit quinarū fieri sicut שלש est fieri trinita-
tem & שבוע³⁰ fieri septēnarium: & sic est iudicium equale om-
nium numerorum: qui ueniunt cum additione tau in vltimo:
& fm

ארבע pro foemina & p masculo ארבעה cū additiōe he in fine
 aleph² cū pathah: & resc cū sceua in ambobus ipfis: & beth cū
 pathah³ i foemina & cū kamecz in masculo: & hayn in mascu
 lo ē cū kamecz: & foemina non mutabit⁴ in cōtinuitate: neq;
 in cōnotatione: quia dicemus ארבע ארבעת cum kamecz tau so
 lū: sed⁵ masculus mutabit in cōtinuo: & dicemus ארבע aleph
 & beth & hayn cū pathah: & non⁶ plurificabit nisi p dualitatē
 solum: & dicemus ארבעת expositio eius est pro uno ארבעה⁷: &
 in hoc errauerūt maiores grāmaticoꝝ: qui putauerūt exposi
 tionem ארבעת esse duplum quatuor: & testis sup suū errorē
 est quod scriptū est Samuelis ca. xii. secūdi regum fm⁸ Roma
 nos & agnā emēdabit ארבעת: & interpretatus est Ionathan &
 agnā¹⁰ emēdabit p uno quatuor: & sic exposuit rabi Salamon
 ex uerbis nꝛoꝝ doctoꝝ emēdabit ארבעת: sic¹¹ euenit ei pas
 sus est in q̄tuor filios: i natū & Amnon & Tamar & Absalom:
 & ideo ego¹² capio uerba interpretationis Arāmeæ: & uerba ra
 bi Salamonis q̄ sunt uerba nꝛoꝝ doctoꝝ antiquoꝝ radicem:
¹³ quia eorū mēs ē ampla: & exercitati sunt ipsi in lingua: & cu
 rantes apprime suā linguā fuerunt, Et cor¹⁴ posteriorū est ut
 acus resarciētiū in cōparatione illorū: & ideo nō curo uerba
 horum¹⁵ grāmaticoꝝ qui de ppe uenerunt: ubi destruūt etiā
 uaniloquiū¹⁶ primorū. Et in pꝛitione sūt huic noi q̄tuor pōdes
 ארבע resc cū seghol: ¹⁷ & beth cū kamecz: & ארבע resc cū holē:
 & beth cū kamecz: & ארבע resc cū sceua: ¹⁸ & beth cū hirek: & in
 ter yod & hayn ē pathah motus sublatus: q̄ illud ē ex trāsgluti
 tis¹⁹ sicut scripsimus supius ca. punctoꝝ: & ארבעת cū sceua resc
 & hirek²⁰ beth & hayn cū additione yod & tau: & agnomē est
 ארבע resc cū sceua: & beth²¹ & hayn cū hirek: & ē duob²² his nu
 meris nomē agnoīs nūerati tot vicibus²³ quot²⁴ est ipsoꝝ nume
 rus: q̄ ארבע ארבעת משה משהו interpretatio sua ē multiplices
 ter²⁵ & q̄ter: & nō est iterptatio משהו tertius i vtero sicut est i
 somniū rabi²⁶ David kimhi: sed est q̄ repetit²⁷ est ter: & sic filiū
 משהו q̄d plicatū ē²⁸ tribus filis: & sic exposuit ibi rabi Salamō
 ex uerbis nꝛoꝝ doctoꝝ: & filiū משהו q̄ dicimus²⁹ qui ē disci
 plinatus sapiens: & eius filius: & filius filii sui: ulterius nō lex
 pausat a suo semine³⁰ ut scriptum est non auferentur ab ore
 tuo & ore seminis tui: & ab ore seminis seminis tui dixit Deus
 ex nunc³¹ vsq; ad sēculum. Verbum aliud & filiū משהו q̄d est
 in scriptura & in doctrina: & in moralibus³² non cito ille pec
 cat, Et rab Ioseph interpretatus est: & sicut decores sunt tres
 iusti

המסילה השש ועשרים

ארבע

1 לְנִקְבָה וְלִזְכֹּר אַרְבַּע בְּתוֹסַפֹּתֶיהָ בְּסוֹף הָאֵלֶּף
2 בְּפֶתַח וְהָרִישׁ בְּשׁוּא בְּשִׁנֵּיהֶם וְהִבִּית בְּפֶתַח
3 לְנִקְבָה וּבְקִמָּץ לִזְכֹּר וְהָעֵץ לִזְכֹּר גַּם בֶּן בְּקִמָּץ וְהִנֵּקְבָה לֹא תִשְׁתַּנֶּה
4 בְּסִמִּיכוֹת וְלֹא בְּכַנּוּי כִּי נֹאמַר אַרְבַּע אַרְבַּעַת בְּקִמָּץ הָיוּ לְכָל אֶחָד
5 הַזְכֵּר יִשְׁתַּנֶּה בְּסִמּוֹךְ וְנֹאמַר אַרְבַּעַת הָאֵלֶּף וְהִבִּית וְהָעֵץ בְּפֶתַח וְלֹא
6 יִתְרַבֶּה אֶלָּא בְּשִׁנֵּי לְכָד וְנֹאמַר אַרְבַּעַת פִּירוֹשׁ עַל אֶחָד אַרְבַּעַת
7 וּבִזָּה תִּעֲשֶׂי רַבִּי הַמְדַקְדָּקִים שֶׁחֲשָׁבוּ פִירוֹשׁ אַרְבַּעַת בְּכָל אַרְבַּעַת
8 וְהָעֵד עַל טַעְמוֹתָם מִה שֶׁכָּתוּב בְּשִׁמּוּאֵל סִימָן יֵב מִדֵּשִׁנִּי מַמְלִיכִים כְּפִי
9 הַרְזִימִים וְאֵת הַכְּבִשָּׁה יִשְׁלַם אַרְבַּעַתִּים וְהָרִגָם יוֹנָחָן וְיֵת אֲמִרְתָּא
10 יִשְׁלַם עַל חֹד אַרְבַּעַת וְכֵן פִּרְשֵׁי מִדְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ יִשְׁלַם אַרְבַּעַתִּים בֶּן
11 אִירַע לֹא לָקָה בְּאַרְבַּעַת בָּנִים יֶלֶד וְאִמָּנוּן וְחֹמֶר וְאֶכְשָׁרוֹם וְלִכְזֹּן אֲנִי
12 תוֹפֵשׁ רַבִּירִי הַתְּרִגּוֹם וְדְבָרֵי רִשֵׁי שְׁתֵּם דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ הַקְדָּמוֹנִים עֲקָר
13 שְׁדַעְתָּם רַחֲכָה וּבְקִיָּאִים הֵם בְּלִשׁוֹן וּמִדְּקָרְקִים בְּלִשׁוֹנָם הָיוּ וְלָבָם
14 שֶׁל אֲחֵרֹנִים כְּמַחֲט סְרָקִירָה בְּעֶרְכָם וְלִכְזֹּן לֹא אֲחוּשׁ לְדְבָרֵי אֱלֹהִים
15 הַמְדַקְדָּקִים מְקֻרֹב בָּהֶם בְּמָקוֹם שֶׁסּוֹתְרִים אֶפְּלוֹ שִׁיתָרָה בְּמִלָּה שֶׁל
16 הָרִאשׁוֹנִים וּבַחֲלוּקֵי לִזָּה הַשֵּׁם אַרְבַּעַת מְשָׁקְלִים רַבַּע הָרִישׁ בְּסִגּוֹל
17 וְהִבִּית בְּקִמָּץ וְרַבַּע הָרִישׁ בְּחֵלֶם וְהִבִּית בְּקִמָּץ וְרַבַּע הָרִישׁ בְּשׁוּא
18 וְהִבִּית בְּחֵרֶק וּבִין הָיוֹד וְהָעֵץ פֶּתַח תְּנוּעָה גְנוּבָה שֶׁהוּא מִן הַגְּבֻלָּעִים
19 כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ לְמַעַלָּה בְּשֶׁעַר הַנְּקוּדוֹת : וְרַבִּיעִית בְּשׁוּא הָרִישׁ וְחֵרֶק
20 הִבִּית וְהָעֵץ בְּתוֹסַפֹּת יוֹד וְתוֹ : וְהַתָּאֵר רַבִּיעִי הָרִישׁ בְּשׁוּא וְהִבִּית
21 וְהָעֵץ בְּחֵרֶק וְיֵשׁ לְשֵׁנֵי אֱלֹהִים הַמְסַפְּרִים שֵׁם הָאֵלֶּף הַמְנוּי פְּעָמִים
22 בְּמִסְפָּרָם כִּי מְשׁוּלָּשׁ מְשׁוּלָּשׁ מְרֻבָּע מְרֻבָּעַת פִּירוֹשׁ כְּפֻלִּים שֶׁלֹּשׁ
23 פְּעָמִים וְאַרְבַּע פְּעָמִים וְאִין פִּירוֹשׁ מְשׁוּלָּשׁ שְׁלִישִׁי לְכָסֵּן בְּחֵלֶם רַבִּי
24 דּוֹר קִמָּחִי אֶבֶל שֶׁנִּכְפַּל שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים וְכֵן רַחֲוֹשׁ הַמְשׁוּלָּשׁ שֶׁכְּפֻל
25 בְּשִׁלָּשׁ חוֹטִין וְכֵן פִּירֵשׁ שֵׁם רִשִׁי מִדְּבָרֵי זֶל וְהַחוּשׁ הַמְשׁוּלָּשׁ דְּאִמְרֵינוּ
26 מִי שֶׁהוּא הַזְּמִיר חֲכָם וּבְנוּ וּבֶן בְּנוּ שׁוֹב אֵין תּוֹרָה פּוֹסְקָרָה מִזְרַעוֹ
27 שֶׁנֹּאמַר לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךְ וּמִפִּי זֶרַעַךְ אֲמַר יִהְיֶה מַעֲמָה
28 וְעַד עוֹלָם : דְּבַר אֲחֵר וְהַחוּשׁ הַמְשׁוּלָּשׁ בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה וּבְכִרְדָּךְ
29 אֶרֶץ לֹא בְּמִהְרָה הוּא חוֹטֵא וְרַב יוֹסֵף תְּרִגָּם וּכְמָא יִבְאוּן תִּלְתָּא

צדיקיא

המסילה השש ועשרים

1 הן שני והתו היא אות לנקבה ובסמיכות תחסר המם ויתחלף הפתח
 2 אל צרי ונאמר שני ושתי ורגש בתו זולת מקום אחד בשפטים
 3 סימן יו ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתיים
 4 **שלש** לנקבה ולזכר שלשה ונמצא בשם שלש השין
 5 הראשונה בקמץ והלמד בחלם ובשם שלשה
 6 השין הראשונה בשוא והלמד בחלם והשין השנית בקמץ ובסמיכות
 7 הזכר נאמר שלשת ונתחלף בו הקמץ אל סגול וההא אל תו ולפעמים
 8 נמצא הסמוך בחסרון הא כשהוא בסמיכות מספר כמו שלש עשרה
 9 ולפי רש"י שלשת אינו מפאת הסמיכות לזכר אלא אף מחמת תאר
 10 המספר המופשט כמו שכתב בבראשית סימן ושלש ימים שלוש
 11 של ימים טרצינא בלעז וכן שבעת בכל מקום שטינא של ימים ולכן
 12 לפירעתי יש לומר כי הסמוך האמתי של שלשה שלש אף כי לפעמים
 13 נמצא שלש לזכר מוכרת כמו בשמות סימן כא ואם שלש אלה הלמד
 14 בחסוף קמץ ובתאר היחיד השין תבא בשוא והלמד בחרק והשין
 15 השנית בחרק גם כן מושך יוד ונקבה בא בתוספת תו כי נאמר
 16 שלישי לזכר שלישית לנקבה ולפעמים יבא לנקבה בנוע היוד
 17 ותוספת הא בסוף ונאמר שלישיה וברבוי נוסף מס לזכר ונאמר
 18 שלישים ולנקבה לא נמצא זה הרבוי ועור יבא מזה התאר הנגזר
 19 שהיה שם מעלה ושלטנות בקמץ השין הראשונה ונאמר שלישי
 20 והרבוי שלישים וטעם זה כי השליש הוא השלישי למלך והוא
 21 במדרגה הסמוכה אל המשנה ולמטה ממנו ובכנוים לא נמצא כי
 22 אם כנוי שלשית לרבים ונאמר שלשתכם שלשתנו שלשהם בכנוי
 23 לנכח התו בשוא ובמדרגים בעדם בצרי ובנסתרים בקמץ ויבא שם
 24 משך זמן זה המספר בתוספת מס בראש ונאמר משלש ובן עזרא
 25 כתב כי במשלש חדשים בתוספת מס קודם שלש ובימים בתוספת
 26 מס אחר שלש והטעם כי בתאר הימים העזברים נאמר שלשום השין
 27 הראשונה בחרק והשנית בחלם ובמשקלים נאמר שלישי בקמץ השין
 28 וחרק הלמד
 29

ארבע

sint שני: & tau sit signū fœminæ: & in cōtinuitate deerit mem:
 & mutabitur pathah² in ceri: & dicemus שני: & remanebit
 daghes in tau: & excepto loco vno in ludicum³ ca. xvi. & uen
 dicabo vindictam vnius משה de duobus oculis meis ex Pheli
 steis.⁴ **ש** pro fœmina & pro masculo ש: & inuenimus in
 nomine ש scin⁵ primā cum kamecz: & lāmed cū holem: & in
 nomine ש scin⁶ primā cum sceua: & lāmed cum holem: &
 scin secundā cum kamecz: & in cōtinuitate⁷ masculi dicemus
 ש: & mutatur in eo kamecz in seghol: & he in tau: & aliquā
 do⁸ inuenitur continuū cū defectu he qñ est in cōtinuitate nu
 meri ut ששה tresdecim: & fm rabi Salamonē ש non
 est ex parte cōtinuitatis solum: sed etiam occasione agnomis
¹⁰ numeri abstracti put scripsit Genesis cap. x. ששה dierū tri
 nitas¹¹ dierū tercina vulgariter: & sic שבע in oī loco septēna
 dierū: & ideo¹² fm meā opinionē est dicendū q continū ue
 rum ipsius ש est ש: & si aliqn¹³ inueniamus ש pro ma
 sculo discontinuū: vt Exodi cap. xxi. שם שם lāmed¹⁴ cum
 rapiente kamecz: & in agnomine singularis scin ueniet cū sce
 ua: & lāmed cum hirek: & scin¹⁵ secunda cum hirek etiam tra
 hente yod: & in fœmina uenit cum additione tau: quia dice
 mus¹⁶ ש pro masculo: ש pro fœmina: & aliquando ue
 nient pro fœmina cum morione yod¹⁷ & additione he in fine:
 & dicemus ש: & in pluralitate adiiciemus mem p mascu
 lo & dicemus¹⁸ ש: & pro fœmina non inuenitur hæc plu
 ralitas. Et rursus ueniet ex hoc agnomen deriuatū¹⁹ quod est
 nomen dignitatis & potestatis cum kamecz scin primæ: & di
 cetur ש: & pluralitas ש. Et ratio huius est: qā ש est
 tertius regi: & ille est²¹ in gradu proximo vicario & sub eo. Et
 in cōnotationibus non inuenitur nisi²² connotatio ש triū
 pro pluribus: & dicemus שם שם שם in cōnotatiōe
²³ pro præsenti tau cum sceua: & in loquentibus pro se cū ceri:
 & in absentibus cum kamecz: & ueniet nomen²⁴ durationis
 temporis huius numeri cum additione mem in principio: &
 dicemus ש: & ben Hezra²⁵ scripsit q cum שם est cum
 additione mem ante ש: & in diebus cum additione²⁶ mem
 post ש: & ratio est quia in agnomine dierum præterito dice
 mus שם scin²⁷ prima cum hirek: & scda cū holem: & in pōn
 deribus dicemus ש cum kamecz scin²⁸ & hirek lammed.

ארבע

א Aleph cum seghol: & heth cum kamecz: & in cōtinuo
 mutabitur² ut plurimū kamecz in pathah: & sic etiam seghol:
 & dicemus **א** vnus³ populi. Et raro uenit totum cū pathah
 in discontinuo: & aliquando deficiet aleph: vt ⁴ Ezechielis ca.
 xxxiii. & locutus est **א** unus uni. Et sunt qui dicunt q̄ aliquan-
 do adueniet ei' defectus daleth: & non sunt euidētia apud me
 sua uerba: & ratio est: quia non est daleth⁶ de litteris quietis &
 defectus: & iō nō est angendum nos ipsos ad putādū opinio-
 nem⁷ fictā vt est hāc incassum sine necessitate: & ideo visum
 est mihi q̄ non referā illud ulterius: & ⁸ si rabi Salamon & rabi
 Dauid kimhi opinentur tale. Sicq̄ nomen est masculinum &
 plurificabitur⁹ in lingua masculina: & dicemus **א** muta-
 tione pathah parui aleph in rapiens pathah.¹⁰ **א** totū est
 cum pathah: & qñ est in pausa mutabitur pathah aleph¹¹ in se-
 ghol: & pathah heth in kamecz: exceptis sex quæ uenerūt¹² in
 traditione quæ sunt in pausa erecti minoris: & omnia ipsa cū
 pathah sicut est ius eorum qñ sunt sine¹³ pausa. Et antiqui grā-
 matici contenderunt in hoc nomine: quia sunt qui dicunt q̄
 sit¹⁴ defectiuū lamed daleth: quia ius eius erat **א** deriuatū
 ex **א**: & alii dixerunt¹⁵ q̄ sit deriuatū ex **א**: quando significat
 vnum nisi q̄ fiat cum defectu daleth. Et notum¹⁶ est q̄ ambæ
 opiniones gyraut super cardine uno: hoc est ob defectum da-
 leth. Sed mihi¹⁷ uidetur q̄ duo nomīa sint prima **א** pro ma-
 sculis: & **א** pro fœminis: & nō est¹⁸ ullū ex eis deriuatum ex
 altero: & ideo non conueniūt in punctis. Ac etiā quia non in-
 uenies¹⁹ in nominibus numeri fœminæ nomen numeri ma-
 sculi: & iterum quia **א** plurificabit²⁰ vt²⁰ diximus: & **א** nō in-
 uenimus plificatū: & si esset sicut sunt uerba illorū diceremus
²¹ pro fœminis pluribus **א**: & nō inuenimus hoc: & si ben
 Hezra in libro **א**²² scripserit hoc fm cōparationē fm eius
 opinionē.²³ **א** pro masculo etiam **א** p fœmina scin cū
 fœua: & nun²⁴ in masculo: & tau in fœmina cū pathah: & yod
 cū hirek. Sicq̄²⁵ sunt q̄ dicūt q̄ uenerit **א** cū defectu nun:
 q̄a erat²⁶ ius eius **א**: & non uenit sic ad distinguēdū inter
א: qđ ē plitas numeri:²⁷ & iter **א**: qđ ē dualitas annoꝝ:
 & tradūt signū super defectū nun daghese²⁸ tau: licet sit da-
 ghes leue: & iteꝝ tradūt signū scđm ad hoc: q̄a i cognōie²⁹
 fœmię nō dicem³⁰ **א**: sed **א** q̄ hoc signet q̄ līa radicales
 sint

המטילה השש ועשרים

אחר

1 האלף בסגול והחית בקמץ ובסמך ושתנה עד
 2 הרוב הקמץ אל פתח וכן גם הסגול ונאמר אחד
 3 העם ועל המעט בא כלו בפתח במוכרת ולפעמים תחסר האלף כמו
 4 ביחזקאל סימן לג' ודבר חד אל אחד ויש אומרים שלפעמים ושינו
 5 חסרון הדרגה ולא נראו בעיני דבריהם ויהיטעם כי אין הדרגה
 6 מאותיות הנח והחסרון ולכן אין לדחוק את עצמינו לחשוב סברה
 7 ברויה כזאת לריק בלי הכרח ולכן נראה לי שלא יזכרנו עוד אף
 8 כי רשי ורבי דוד קמחי סוברים כמוהו והנה השם הוא זכר ויתרבה
 9 בלשון זכר ונאמר אחרים בשנוי פתח קטון האלף אל חטף פתח
 10 כלו בפתח וכשהוא בהפסק ושתנה פתח האלף
 11 אל סגול ופתח החית אל קמץ וזולת ששה שבעו
 12 במסרה שהם בהפסק זקף קטון וכלם בפתח כמשפטים בשרהם בלי
 13 הפסק וקדמוני המדקדקים נחלקו בזה השם כי יש אומרים שהוא
 14 חסר תלמד דלת שהיה משפטו אחרת נגזר מן אחד ואחרים אמרו
 15 שהוא נגזר מן אח בשוירה אחד אלא שבא בחסרון הדרגה ומכאן
 16 הוא ששני הדעות יסבו על ציר אחד רצוני לחסרון הדרגה אבל לי
 17 נראה כי שני שמות אלה ראשונים אחד לזכרים ואחת לנקבות ואין
 18 אחד מהם נגזר מן האחר ולכן לא ישתתפו בנקודות וגם כי לא תמצא
 19 בשמות מספר הנקבה שם מספר הזכר ועוד כי אחד יתרבה כמו
 20 שאמרנו ואחת לא מצאנו מתרבה ואלו היה כדבריהם הינו אומרים
 21 לנקבות הרבות אחדות ולא נמצא זה אף כי בן עזרא בספר צהור
 22 כתב זה על פי החקש כפי סברתו :

שנים

23 לזכר גם שתיים לנקבה השין בשוא והינן
 24 לזכר והתו לנקבה בפתח והיור בחרק והנה
 25 יש אומרים שבא שתיים בחסרון נון שהיה
 26 משפטו שנתים ולא בא בן להפריש בין שתיים שהוא רבוי המספר
 27 ובין שנתים שהוא שניות השנים ונותנים אור על חסרון הגון דגש
 28 התו אף על פי שהוא דגש קל ועוד נותנים אות שני לזה כי בחאר
 29 הנקבה לא נאמר שתיית כי אם שנית שזה יורה שהאותיות השרשיות

הן

המסילה הששועשרים

1 זה שנהלך חכמי המחקר בהתייחס שם האחד אל הנמצא הפולל
 2 במוחלט גם אל האל ותעלה שמו אם יורה ענין זולת נפשם בעצמם
 3 או יורה עצמם ומחותם וכל מקום באחד דימנו לא נפל ספק בלב
 4 אחד מהמתבודדים על האמת שהוא לא יהיה מקרה קרה למנוים
 5 ולכן הוא שם התאר באמת הנגזר משם המקרה וזאת היא הוראת
 6 שמות המספרים הראשונה שבגולה הונחו השמות ההם ואחרי כן
 7 הושאלו והועתקו אל אשר הוצרכנו לקרא להם שמות אשר בכתם
 8 להעמיד בלב השומעים רושם חקוי הענינים הדומים אל המוחשור
 9 והטעם כי השמות הונחו אצל בעלי הלשון להורות ראשונה על
 10 הענינים המורגשים כי הם הידועים אצל הדמיון המשתמשים ברב
 11 השמות המונחים הנמצאים ואחרי כן החכמים שכל דור ודור
 12 מסתפקים או משאלים או מעתיקים אתם אל ענינים גבולים מחמר
 13 אשר לא יעברו במחוש גם לא ידעו ולא יבינו בעלי הלשון שהוא
 14 ולכן אפשר שבהשאלה ובהעתקה יחליפו הוראותיהם ועמם ימירו
 15 דרכי הוראת השמות בין שיהיו שמות מזרים על תיבות במה שחזן
 16 קולות מזרים בשם מלה ופעל ושם שהם יורו על קולות מזרים ולא
 17 ענינים שיוורו עליהם זולתי קול בין שיהיו שמות מזרים ענינים חוץ
 18 לשכל בין שיהיו מזרים חקוי הנפש אשר במצייר האדם הנמצאים
 19 חוץ לשכל בצד מצרי הספוק וההעתקה וההשאלה ומאלו הסוגים
 20 הם הדרכים שישתמשו בהם המדקדקים ומיתרים אתם ללשונותם
 21 לגוייהם אבל השמות אשר ישתמשו בהם הדמיון הם ודרכיהם השמות
 22 והדרכים שהניחו ראשונה מניחי הלשון להורות על המוחשור
 23 הקרובים ואליהם ישובו באי זה צד מן הציורים המסופקים בסדר
 24 יחס והמועתקים והמושאלים בצדי הדמיון והתלותם ולהיות זאת
 25 הוראת השמות ראשונה לכן יתחייב המדקדק לדבר בהם כי חכמתו
 26 משמשת לכל המון בעלי הלשון שהוא ועל כן יצטרך לדבר בהם כפי
 27 הוראתם אשר הונחה בהם ראשונה ולכן מלבד צורות השמות
 28 נצטרך לדעת צירופם וצדי צורותיהם בהוראותיהם המתחלפות כפי
 29 דרכי לשון העברים ומעתה נכתוב ציורם באותיותיהם ונקורם :

hoc q̄ cōtēpserūt sapiētes p̄scrutatiōis in attribuēdo nomen
 vnius ipsi enti cōi² simplr: ac etiā Deo exaltet^r eius nomen: an
 significet rē p̄ter essentiā suā fm se³ aut significet ipsoꝝ subam
 & q̄dditatē: vndiq; tñ de vno numerato non cecidit dubiū in
 corde⁴ vllius meditantii super veritatē quin illud sit accidēs
 q̄d accidit numeratis: & ideo est nomē agnoīs vere deriuatū
 a noīe accētis: & hāc est significatio⁶ noīum numeroꝝ prima
 ob quā imposita fuerūt noīa illa: & deinde⁷ fuerunt accōmo-
 data: & trāslata fuerunt ad ea quā nos oportuit uocare ea no-
 minibus: quorū potestatis est⁸ constituere in cor audientii im-
 pressionē cōceptuū reꝝ similiū sensatis.⁹ Et rō est q̄a noīa ipo-
 sita fuerant apud auctores ydiomatis ad significandū primo
 super¹⁰ res sensatas: q̄a illā sunt notā apud vulgus utens ma-
 iori pte¹¹ noīum ipositorū q̄ sunt: & post hāc sapientes q̄ fue-
 runt in singulis generatiōibus¹² analogāt uel accomodāt aut
 trāsterūt illa ad res abstractas a materia: ¹³in quas nō penetrat
 sensus: nec etiā sciūt ipsas: neq; itelligūt ipsas auctores ydio-
 matis illius.¹⁴ Et iō possibile est q̄ in accōdatione & in trāsla-
 tiōe cōmutent suas significaciones: & secū cōmutēt¹⁵ modos
 signationis nominū: siue fuerint noīa significantia dictiones
 inq̄tū sunt¹⁶ uoces significātes sicut nomen dictionis & uerbi
 & noīs: q̄ significāt uoces significātes: & nō¹⁷ res sup q̄s signifi-
 cant p̄ter vocē: siue fuerint noīa significātia res extra¹⁸ itelle-
 ctū: siue fuerint significātia cōceptus aīe q̄bus format hō entia
¹⁹extra intellectū fm modū aliquē modorū analogiā & trāsla-
 tiōis & accomodatiōis: & de his generibus²⁰ sunt modi q̄bus
 vtunt grāmatici: & decernūt illa fm sua ydiomata²¹ fm suas
 gētes: sed noīa q̄bus vtunt vulgus: ipsa & sui modi sunt noīa:
²²& modi quos imposuerunt primo ipositores ydiomatis ad
 significandū sensata²³ proxima: & ad ea redeūt quouis modorū
 analogorū ordine²⁴ suā p̄portiōis & trāslatorū & accomodato-
 rū modis suā assimilationis & depēdētiē ipsoꝝ: & q̄a est hāc
²⁵significatio noīum prima: iō oportet grāmaticū loq de illis:
 q̄a eius scīa²⁶ subministrat toti vulgo hñtiū linguā illā: & ideo
 oportet loq de illis fm²⁷ eoꝝ significationē q̄ imposita fuerat
 illis priō: & iō p̄ter formas noīum²⁸ indigebimus scire ipsoꝝ
 cōbinationē & modos suarū formarū in suis significationibus
 diuersis fm²⁹ modos linguā habreorū: & ex nunc scribemus
 illorum formationē in suis litteris & sua punctuatione.

Ⲛⲁⲣ

q̄ illa sint littere duplicatis: & numerus litterarū nominis sit
 numerus reliquarū: & ideo⁷ dicūt q̄ radix כרלח possibile sit q̄
 sit כרלח fm p̄odus וק & beth sit addita. Et similiter ארמן pos-
 sibile est q̄ eius radix sit ארם: & aleph & nun sint additæ: & sic
 conferas in aliis. ¶ Verū tamen non est statera hæc stratera
 iustitiæ: quia possibile est⁶ q̄ l̄ræ illæ sint radicales etiam postq̄
 aliquādo inuenimus eas radicales: sed fm meam opinionem
 ad rectificandū staterā hanc: & non deuiet a condecienti est
 addēda sup̄ duis res primas res⁹ tertia: & est q̄ īspiciamus an
 post ablationē litterarū quas diximus q̄ possibile sit¹⁰ q̄ sint
 seruientes aut addite vel duplices: combinatio litterarū rema-
 nentium¹¹ in radicē significet aliquam rem de rebus significa-
 tionis nominis perfecti totius priusq̄ ammotæ¹² essent litteræ
 quas retulimus in duabus rebus primis: ex quo כרלח non signi-
 ficat rem¹³ de rebus crystalli: quia כרלח est linguæ conturbas-
 tionis: & crystallus sit clarus & mundus. Et similiter ארמן non
 significat rem purpuræ: quia sunt ei duæ significatiōes: hoc
 est linguæ p̄iectionis¹⁴ & linguæ domini & principatus. Nisi
 diceremus q̄ fuissent duo nomina p̄dicta¹⁶ in principio tran-
 slata כרלח crystallus ex contrario & ארמן purpura: quia p̄iciat
 radios suos in¹⁷ intueñtes ipsam: & est ei p̄icipatus sup̄ omnes
 uestes coloratas: & occasione magnitudinis impressionis¹⁸ re-
 rum istarum in illis stabilita sunt eis ī nomina: & si ita est: bene
 est: sin autē¹⁹ non est ullum vitium in hoc: quia possumus nos
 dicere q̄ כרלח nō sit radix כרלח: ²⁰ neq̄ ארמן radix ארמן: sed כרלח
 est quadratū: & ארמן est quinarium: & omnes²¹ suæ l̄ræ sunt
 radicales eis: non est in eis additio neq̄ subtractio: & in hoc
 ponemus²² finem uerbis a loquēdo de rebus stratae huius: quia
 etiam si ferremus sexta: ²³ & habētia septem & octo litteras ut
 diximus in principio capituli huius: q̄ possibile sit²⁴ esse. Ex di-
 ctis in his pōt audiens intelligere & cōferre formis²⁵ nominū
 illorum fm similitudines suarū significatorū.

²⁶ ¶ Strata vigesima sexta est strata numerorū. Et priusq̄²⁷ in-
 cipia loqui de forma suorum nominum annūciabo tibi²⁸ de-
 scriptum in scriptura ueritatis: vna res est & non subtricebo
 eam sub labiis meis: & est: q̄ est²⁹ sciendum q̄ nomina nume-
 rorum sunt nomina agnominū uere: & ratio est: quia cum toto
 ii q̄ hoc

המסילה החמשה ועשרים

1 טהן אותיות הכפל ומספר אותיות השם הוא מספר הנשואות ולכן
 2 אומרים ששרש ברוח אפשר שהוא דולח על משקל קדש והבית
 3 נוספת וכן ארגמן אפשר ששרשו רגם והאלף והנון נוספות וכן
 4 תקיש על זולתם :
 5 אמן אין המאזנים האלה מאזני צדק כי אפשר
 6 שהאותיות ההן תהיינה שרשיות גם כן אחרי
 7 שלפטים מצאנו אתן שרשיות אבל רפי דעתו לומר המאזנים האלה
 8 ואת הנכונה לא יעקשו יש להוסיף על השני ענינים הראשונים ענין
 9 שלישי והוא שנסכת כל אם אחרי סור האותיות שאמרנו שאפשר
 10 שתהיינה משרתות או נוספות או כפולות צרוף האותיות הנשואות
 11 לשרש יורה על ענין מעניני הוראת השם שלם כלו בטרם הסתלק
 12 האותיות שזכרנו בשני הענינים הראשונים פיון שולח לא יורה דבר
 13 מעניני הברכה כי דולח לשון עכירות והברכה נקי וכן רגם לא
 14 יורה על ענין הארגמן כי יש לו שתי הוראות רצוני לומר לשון זריקה
 15 ולשון ארונות ושררה אלא אם נאמר שהיו השני שמות הנפדים
 16 בתחלה מועתקים בלח מן ההפך וארגמן שהוא זורק ניצוציו אל
 17 המביטים בו ויש לו שררה על כל בגדי צבעונים ומחמרת גודל רושם
 18 הענינים הללו בהם הוקבעו להם לשמות ואם כן הוא הרי מוטב ואם
 19 לא אין כל מאום בזה כירשאין אנו לומר כי דולח אינו שרש בלח
 20 ולא רגם שרש ארגמן אבל בלח מרובע וארגמן מחומש וכל א
 21 האותיות יהם שרשיות להם אין בהם תוספת ולא גרעון ובה נשים
 22 קנצי למילין מדבר בעניני המסילה הזאת כי אף שנביא המשושים
 23 ובעלי שבע ושמנה אותיות כמו שאמרנו בתחלת השער הזה שאפשר
 24 להיות מן הנאמרים באלו יכל השומע להבין ולהקיש על צורות
 25 השמות ההן לפי דמיוני עניניהם :
 26 **המסילה** השש ועשרים היא מסילת המספרים ומרם
 27 תחלי לדבר בצורת שמותיהם אגיד לך את
 28 הרשום בכתב אמת אחת היא ולא אמת ודנה תחת שפתי והיא כי יש
 29 לדעת ששמות המספרים הם שמות תארים באמת והשעם כי עם כל

זה

המסילה החמשה עשרים

1 שְׁנַעַר גִּזְבֵּר פֶּתַחַם פֶּלֶשׁ יִדְלָף לֹא בִשְׁתָּנוּ כָּלֵל לְעוֹלָם אֲבָל טַפְסָר
 2 נִשְׁתָּנוּ תְּנוּעוֹתָיו בְּכִנּוּי מִן הַחֶרֶק אֶל שׂוֹא וְנֹאמֵר טַפְסָרִיךְ וְנִמְצָא שֵׁם
 3 אַחֵר בְּזֶה הַמִּשְׁעוֹל בְּחֶרֶק מוֹשֵׁךְ חֵיזֵר נָחָה וְהוּא פִּינְחָם : פֶּלֶשׁ
 4 הָאוֹר הִרְאֵשׁוֹנָה בְּחֶרֶק וְהַשְּׁנִית וְהַשְּׁלִישִׁית בְּסִגּוֹל וּבְרִבּוּי וּבְכִנּוּי
 5 יִשְׁתַּנְּהָ סִגּוֹל הַשְּׁנִית אֶל פֶּתַח וּסִגּוֹל הַשְּׁלִישִׁית אֶל שׂוֹא וְנֹאמֵר
 6 פֶּלֶשִׁים פֶּלֶשִׁיךְ : בְּדוֹלַח הָאוֹר הִרְאֵשׁוֹנָה בְּשׂוֹא וְהַשְּׁנִית בְּחֶלֶם
 7 וְהַשְּׁלִישִׁית בְּפֶתַח וַיֹּשׁ אֹמְרִים שְׂאֵלֵי הַחַיִּית הַיְּתִיחַ בְּסִגּוֹל וְהַיְּתִיחַ
 8 בְּעֵלֶת שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת וְהַבֵּית נֹסֶפֶת בְּפֶלֶם קֶדֶשׁ וְלֹא נִרְאָה לִי דַעְתָּם
 9 כִּמוֹ שְׁנוֹכִיחַ בְּסוֹף זֹאת הַמִּסִּילָה : אֲרֻגְמָן הָאוֹר הִרְאֵשׁוֹנָה בְּפֶתַח
 10 וְהַשְּׁנִית בְּשׂוֹא וְהַשְּׁלִישִׁית וְהַרְבִּיעִית בְּקִמָּץ וְלֹא יִשְׁתַּנְּהָ וְלֹא יִכּוֹנֶה
 11 וְלֹא יִחַרְבֶּהָ לְעוֹלָם : אֲגָרְטֵל הָאוֹר הִרְאֵשׁוֹנָה בְּפֶתַח וְהַשְּׁנִית
 12 בְּפֶתַח וְהַשְּׁלִישִׁית בְּשׂוֹא וְהַרְבִּיעִית בְּקִמָּץ וּבְסִמְכוֹת יִשְׁתַּנְּהָ חֲקִמָּץ אֶל
 13 שׂוֹא אֲגָרְטֵלִי וְהָאוֹר הִרְאֵשׁוֹנָה מִפֶּתַח אֶל חֲטָף פֶּתַח : אֲדִרְכּוֹן הָאוֹר
 14 הִרְאֵשׁוֹנָה בְּחֲטָף פֶּתַח וְהַשְּׁנִית בְּפֶתַח וְהַשְּׁלִישִׁית בְּשׂוֹא וְהַרְבִּיעִית
 15 בְּחֶלֶם : דִּרְכְּמוֹן הָאוֹר הִרְאֵשׁוֹנָה בְּפֶתַח וְהַשְּׁנִית וְהַשְּׁלִישִׁית בְּשׂוֹא
 16 וְהַרְבִּיעִית בְּחֶלֶם : צִפְרָדַע הָאוֹר הִרְאֵשׁוֹנָה וְהַשְּׁלִישִׁית
 17 בְּשׂוֹא וְהַשְּׁנִית וְהָאֲחֵרוֹנָה בְּפֶתַח וְהַרְבִּיעִית בְּצִירִי וְאֲחֵרֶיהָ תְּנוּעָה
 18 גְּנוּבָה וּבְרִבּוּי יוֹמֵר הַצִּירִי בְּשׂוֹא וְנֹאמֵר צִפְרָדַעִים : שְׁעִטָּנִי
 19 רַעַמְסֵס הָאוֹר הִרְאֵשׁוֹנָה וְהַשְּׁנִית בְּפֶתַח וְהַשְּׁלִישִׁית בְּשׂוֹא וְהַרְבִּיעִית
 20 בְּצִירִי וְשִׁנִּי אֱלֹהִי לֹא יִשְׁתָּנוּ לְעוֹלָם : אֶךְ יֵשׁ בִּינֵיהֶם רַחֲפֶרֶשׁ כִּי שְׁעִטָּנִי
 21 הוּא בְּעַל תִּמְשׁ אוֹתִיּוֹת וְדֹאִי וְרַעַמְסֵס יֵשׁ לוֹמֵר שְׂהוּא בְּעַל אֲרָבַע
 22 אוֹתִיּוֹת לְבָר וְהַרְבִּיעִית כְּפוּלָה : כִּי הִכְרַת הַשְּׁמוֹת הַמְּרוּבָעִים לְפִי
 23 הַמְּדַקְדָּקִים אֲשֶׁר בָּאוּ אֲצִלֵּנוּ חֲבוּרֵיהֶם תְּלוּיָהּ בְּשִׁנֵּי עֲנִינִים :
 24 הָאֵתֶר לְהַסְתַּכֵּל אִם בְּרֹאשׁ הַשֵּׁם אַחַת מִן הָאוֹתִיּוֹת הַנּוֹסְפוֹת אֲשֶׁר
 25 זָכְרָנוּ בְּשֹׁעַר הָאוֹתִיּוֹת וְנִתְּנָנוּ לָהֶם סִימָן וּבִלְמִשִׁי אֲתַכְנֶה וְקִצַּרְתִּי
 26 הַמְּדַקְדָּקִים אֹמְרִים כִּי הֵן אוֹתִיּוֹת הָאֲמֵנִתִּי לְבָר :
 27 וְהַעֲנִין הַשְּׁנִי הוּא אִם יֵשׁ בְּשֵׁם אוֹתִיּוֹת
 28 רְבוּת מְהֻרְמוֹת כִּי אִם נִמְצְאָת בְּרֹאשׁם אוֹת מְשֻׁרְתָּת אִזּוֹ אֲפֹשֶׁר
 29 שְׂהִיא נֹסֶפֶת וְלֹא שְׂרִישִׁית : וְכֵן אִם יֵשׁ בָּם אוֹתִיּוֹת מְתַרְמוֹת אֲפֹשֶׁר

1 שְׁמֵר
2 וְשִׁמְרָה
3 אֶרֶץ בְּנֵי
4 הָעֹרֶת
5 שְׁמֵר
6 פְּרִשְׁתִּי
7 וְשִׁמְרָה
8 מִבְּרִית
9 מִבְּרִית
10 וְשִׁמְרָה
11 וְשִׁמְרָה
12 מִבְּרִית
13 וְשִׁמְרָה
14 וְשִׁמְרָה
15 שְׁמֵר
16 וְשִׁמְרָה
17 מִבְּרִית
18 וְשִׁמְרָה
19 וְשִׁמְרָה
20 מִבְּרִית
21 וְשִׁמְרָה
22 וְשִׁמְרָה
23 וְשִׁמְרָה
24 וְשִׁמְרָה
25 וְשִׁמְרָה
26 וְשִׁמְרָה
27 וְשִׁמְרָה
28 וְשִׁמְרָה
29 וְשִׁמְרָה

etiā ex uerbis Kimhi in radicibus suis. ² Verūtm̄ honore eorū
 suo loco stante circa hoc: nāq̄ Kimhi exposuit ³ nomē וריר; &
 uerum est q̄ possibilis sit eius interptatio q̄ sit herba quæ seca-
 tur ⁴ & abscinditur: & וריר quod dixerunt sapientes rabi Sala-
 mon interpretatus est flans: & auctor וריר interpretatus est ⁵ ag-
 grauans morbum: en q̄ non est iudicandū qd̄ tulerunt simile
 probationi: & rabi Ioseph Kimhi ⁶ exposuit q̄ וריר sit dictio cō-
 posita ex ור & ריר: q̄ si diceret extraneū accōmodatū terræ: ⁷ q̄
 pluuia est extranea terrę naturæ. Et Habib quesuit destruere
⁸ uerba eius: & dixit q̄ ipse nesciat q̄ extraneitas sit pluuię apd̄
 terram: & qui specularus est ⁹ in naturalibus scit q̄ ex viribus
 ipsius exit: & equidem dirutio Habib est ædificatio opinionis
¹⁰ rabi Ioseph Kimhi: quia licet pluuia gignatur ex uaporibus
 ascendentibus ¹¹ a terra: uapores illi nō sunt de natura terræ:
 sed ex rebus q̄ pmistæ sunt ¹² ei ueniētibus ī eā de foris: quia in
 sua natura terra est frigida & sicca: nō est in ea humor: ¹³ ex-
 cepto humore illius qui pmistus est secum: & ideo extraneus est
 cum illa: sed est intercipiendus ¹⁴ rabi Ioseph aliūde: quia וריר
 est linguæ sanctimonie grauis linguæ scripturæ: ¹⁵ & nō est fa-
 ciūdum ipm linguæ arameę si possibile sit ipm interpretari mo-
 do alio: & ideo ¹⁶ bonū est dicere q̄ sit nomen rei & ex quadra-
 tis ut scripserūt ¹⁷ primi. Et similiter וריר quod scripsit rabi Sa-
 lamon q̄ ipse non sciat quid sit: ecce ipm est ¹⁸ nomē feræ quæ
 mouetur inter gallinas: & iō uocat noīe motus huius: ¹⁹ & di-
 xit וריר mobilis lumbis quia cōmotio est lumborū: & sic inter-
 pretatus est rab Ioseph ²⁰ & accaba qui cōmouet iter gallinas
 Prouerbiorū ca. xxx. & iō errauit qui dixit ²¹ q̄ sit ex duplicibus
 q̄ esset linguæ extraneæ: & extraneū est opus illius fm meam
 opionē. ¶ אראל ²² ארגו עקרב חמשל כרפס גנוך שרעף וריר צרתן צרפת
 & alia ²³ in quib⁹ oībus lra prima & tertia est cū pathah: & scda
 cum sceua: & in pluralitate ²⁴ mutabitur lenitas beth עקרב in
 daghefe & dicemus עקרבim: & in cōnotatōe mutabit ²⁵ pathah
 aleph in seghol & dicemus אראלים. Et iam sunt quædā nomina
 huius ²⁶ maceria: quorū lra prima est cum kamecz: & non re-
 ferā ea ob cām: q̄ sunt diuersa ²⁷ apud series librorū q̄ sunt no-
 bis cū: & iō dimittemus ea ad ea declarādū pticularius ²⁸ apud
 sapiētes traditiōis. ¶ סרפר שער גזבר טפטר פתגם פלדש ידיר ²⁹ lra
 prima est cū hirek: & scda cū sceua: & tertia cū kamecz: &
 שער

מסילת חמשה ועשרים

1 והשלישית בחלם כפתור התרבה בלשון זכר כפתורים ובה עם
 2 תכנוי כפתוריה אבל תרגול ופרעוש לא התרבו ולא נמצאו מכוני
 3 ורפסוד נמצא ברבוי בלשון נקבה רפסודות ולא נמצא היחיד אלא
 4 לפי התקש ולכן חשבו קצת המדקדקים שהיחיד ללשון נקבה רפסודה
 5 גבעול האות הראשונה בחרק והשנית בשוא והשלישית בחלם
 6 ולא נמצא לו הרבוי במקרא אלא במשנה גבעולין בתוספת נון
 7 באחרונה ולא ישתנה לעולם ספרד סמדר תנמל אררט האות
 8 הראשונה בשוא אם אינה גרזנית ואם היא גרזנית בפתח והשנית
 9 בקמץ והשלישית בהפסק לעולם בפתח וזאת אררט שהוא בקמץ
 10 בכל מקום ערפל עמלק עואזל עטלף חבצל האות הראשונה
 11 בחטף פתח והשניה בקמץ והשלישית בסגול כשם ערפל אבל
 12 בגשאים היא בצירי ובטלף וחבצל היא אם הצירי בדגש ולא יתואר
 13 בסכי אם עמלק ונאמר עמלקי ולא יתרבה מהם כי אם עטלף שנאמר
 14 עטלפים ולא ישתנה בסמיכות אלא חבצל שנאמר חבצלת ואפשר
 15 שגם מוכרת חבצלת אינו חבצל אלא חבצלה בעל חמש אותיות ולא
 16 משעור בפני עצמו אמרפל האות הראשונה בפתח והשנית
 17 בשוא והשלישית בקמץ והרביעית בסגול ולא יתרבה ולא ישתנה
 18 כלל יורעאל האות הראשונה בחרק והשנית בשוא
 19 והרביעית בסגול וגם זה לא יתרבה ולא ישתנה לעולם עכביש
 20 חלמיש האות הראשונה בפתח והשנית בקמץ ודגש והשלישית
 21 בחרק ובסמיכות ישתנה הקמץ בשוא כמו חלמיש צור
 22 פתיגיל האות הראשונה המונעת בשוא והנשואות בחרק ולא
 23 ישתנה לעולם שרביט זרזיף זרזיר האות הראשונה בפתח והשנית
 24 בשוא והשלישית בחרק ושרביט הוא מן המרובעים לדעת כל
 25 המדקדקים אבל בזרזיף וזרזיר נחלקו הדעות כי יש מי ששם זרזיף
 26 במרובעים כמו שעשה רבי דוד קמחי וכן נראה האמת לפי התרגום
 27 שהם שמות דברים ואחרים בקשו להוציאם מענינם ולתת להם
 28 הוראות כטוב בעיניהם עד שהחביב בקש פירוש מדברי רבותינו
 29 פרקי רבי אליעזר משום דרזיף ועשה זרזיף מכפול הפאזן וזה הוא

גם

& tertia cum holem. **¶** כפחות plurificatū est in lingua masculi
 פרעוש & חרגול sed כפחותיה connotatione: & uenit cum² non fuerunt plurificata: neq; inuenta sunt cōnotata.³ Et רפסור
 inuenitur in pluralitate in lingua fœminina רפסוריה: & nō in
 uenitur singulare nisi⁴ fm ratiocinationē: & ideo putauerunt
 quidam grāmatici q; singulare sit linguæ fœmininæ רפסוריה.
¶ כפחות littera prima cum hirek: & secunda cum sceua: & ter
 tia cum holem; & non inuenitur ei pluralitas in scriptura sed
 in doctrina נכעול cum additione nun⁷ in ultimo & nō mutabi
 tur unquam. **¶** ספרד סבדר חנבל אררט lfa⁸ prima cum sceua si nō
 sit gutturalis: & si sit gutturalis cum pathah: & secunda⁹ cū ka
 mecz: & tertia in pausa semper est cum pathah: excepto אררט
 quod est cū kamecz¹⁰ vbiq;. **¶** עמרק עזאזל עטרף חבצל lfa
 prima est¹¹ cum rapiēte pathah: & secūda cum kamecz: & ter
 tia cum seghol in nomine עטרף: sed¹² in reliqs est cum ceri: &
 in עטרף & חבצל est cū ceri cū daghefc: & nō cognōiatur¹³ eis
 nisi עמרק & dicemus עמרק: & nō plurificabī ex eis nisi עמרק dice
 mus¹⁴ עטרפים: & nō mutabī ī cōtinuitate nisi חבצל qa dicem¹⁵
 חבצלת: & possibile est¹⁶ q; ēt discontinuū חבצלת sit חבצל: sed
 חבצל habens quinq; lfas: & ei sit¹⁷ maceria per se. **¶** אברפל lfa
 prima est cum pathah: & secunda¹⁸ cum sceua: & tertia cū ka
 mecz: & quarta cum seghol: & non plurificabitur neq; mutabi
 tur¹⁹ penitus. **¶** יר עאל littera prima cū hirek: & scda & tertia
 cum sceua: & quarta cum seghol: & etiam hoc nō plurifica
 bitur neq; mutabitur vnquam. **¶** יכביש חמיש littera prima
 cum pathah: & secunda cum kamecz & daghefc: & tertia²¹ cū
 hirek: & ī cōtinuitate mutabī kamecz ī sceua ut חמיש lapillus
 silicis.²² **¶** פתיגיל lfa prima mota cū sceua: & relique cū hirek:
 & nō²³ mutabitur vnq;. **¶** שרביש ורויף ורויך littera prima cū pa
 thah: & secūda²⁴ cū sceua: & tertia cū hirek: & שרביך est de qua
 dratis fm opinionem omniū²⁵ grāmaticorū: sed in ורויף & ורויך
 distulerunt opiniones: qa est q; posuit ורויף²⁶ in quadratis put
 fecit rabi David kimhi: & sic videtur veritas fm arāmeam in
 terprationē²⁷ q; sint noīa reg;. Et alii petierūt educere illa ex
 suo significato: & tribuere eis²⁸ signatiōes vt bonū ē apud eos
 adeo q; Habib q̄siuit expōnē ex uerbis n̄orū doctoz²⁹ capi.
 rabi Elihezer: qa ורויף abscissū ē ex duplicib³⁰ pe zain: & hoc est
 etiam

Strata. XXV.

diximus: & si sic est esset radix maceriae huius. **ט** תופריי tau cum sciurek: ² & hayn cum hirek: & nun & yod additę ob agnomen sunt cum ceri nun: & non plurificabitur ³ neq; mutabitur penitus vnquam.

⁴ **ט** Strata vigesima quinta est strata superfluoꝝ in suis radicibus: quę ueteres uocauerunt ipsa quadrata: ego autem uisus sum mihi ⁶ uocare ipsa superflua in suis radicibus: quia omnes eorū litterę sunt radicales eis ⁷ & superflue supra numerū triū cui solite sunt attribui radices nominū ⁸ & uerboꝝ: & non uocauit ea quadrata: quia multa illorum sunt habentia quinq; litteras: ⁹ quāuis in aliquibus nominibus quę sunt in strata hac inuenies ex litteris **האמתי** ¹⁰ quas diximus in cap. litterarū q̄ sint propriae ad seruiendū per eas: sicq; conflauit ¹¹ numerus maceriaꝝ stratae huius in viginti & tres macerias. ¹² **ט** אבנטי ירון littera prima est cum pathah: & secunda ¹³ cum sceua: & tertia cum ceri: & plurificabuntur in lingua masculi ¹⁴ אבנטי פריס: & non mutabunt in continuitate neq; in cōnotatione. ¹⁵ **ט** חרמש littera prima est cum seghol: & secūda cum sceua: & tertia ¹⁶ cum ceri: & non plurificabitur neq; mutabit omnino. ¹⁷ **ט** כרמל littera prima cum pathah: & secūda cum sceua: & tertia ¹⁸ cum seghol: & כרמל uenit cum additione he notifikationis in capite: & he ¹⁹ addita in fine vice lamed in capite & dicetur הכרמלה: cuius interpretatio est ad ²⁰ הכרמל: & in cōnotatione mutabitur seghol in hirek & lamed cū daghese: & dicemus כרמלי carmel eius. ²¹ **ט** גלמוד קרסול חרצוב in littera priā pathah: & in secūda sceua: & in tertia ²² sciurek. **ט** גלמוד inuenitur agnomen masculo: & foeminae est גלמודה: & non cōnotabuntur ²³ neq; plurificabitur vnquam. **ט** קרסול non inuenit singulare neq; separatum: sed pluralitas ²⁴ cum connotatione קרסולי. **ט** חרצוב etiam similiter non inuenitur singulare neq; cum cōnotatione: ²⁵ sed inuenit pluralitas separata solū: & dicetur חרצובות in lingua foeminina: & quidā ²⁶ grāmatici opinati sunt q̄ singulare sit linguae foeminine: & esset eius ius חרצובה ponderis ²⁷ גלמודה: & nō est diiudicans inter duas opiniones: quia nō inuenit cum agnomie qd cōprobet ²⁸ linguā masculī aut foemininā: neq; plitas p̄ tau ē signū necessariū de foemia. ²⁹ **ט** כפתור חרגול פרעוש רפסוד līa priā cū pathah: & scda cū sceua & tertia

1 שְׁאִמְרָנוּ יוֹאֵם בֶּן הוּא הִיָּה עֶקֶר הַמִּשְׁעוֹל הַזֶּה תוֹפִיָּי הִתּוֹ בְּשׁוֹרֶק
2 וְהָעֵין בְּחֶרֶק וְהַנּוֹן וְהַיּוֹד הַנוֹסֶפּוֹת לְתוֹאֵר בְּצִירִי הַנּוֹן וְלֹא יִתְרַבֵּר
3 וְלֹא יִשְׁתַּנֵּה כָּלֵל לְעוֹלָם :

מסילת

4 הַחֲמֵשׁ וְעֶשְ�רִים הִיא מְסִילַת הַיְּתָרִים בְּשִׁלְיָהֶם
5 אֲשֶׁר הִקְדְּמוּנִים קָרְאוּ אֹתָם מְרֻבָּעִים וְאֵי נִרְאָה
6 בְּעֵינֵי לִקְרוֹתָם יִתְרִים בְּשִׁלְיָהֶם כִּי כָּל אֹתוֹתֵיהֶם שְׁרִיזוֹת לָהֶם
7 וְיִתְרוֹת לְמַעַלָּה מִמֶּסְפֶּר הַשְּׁלֹשׁ אֲשֶׁר נִתְּנוּ לְהַתִּיחֵם בּוֹ שְׁרֵי הַשְּׁמוֹת
8 וְהַפְּעִלִים וְלֹא קָרְאוּתִים מְרֻבָּעִים כִּי רַבִּים מֵהֶם בְּעֵלֵי חֲמֵשׁ אֹתוֹת
9 אֵף כִּי בְּמִקְצַת הַשְּׁמוֹת אֲשֶׁר בְּמִסִּילָה הַזֹּאת תִּמְצָא מֵאֹתוֹת הָאֵמֶנֶת
10 אֲשֶׁר אִמְרָנוּ בְּשִׁעַר הָאֹתוֹת שֶׁהֵן מִיִּחוּדוֹת לְשֶׁרֶת בְּהִנָּה וְהִנָּה עֲלָה
11 מִמֶּסְפֶּר מִשְׁעוֹלֵי הַמִּסִּילָה הַזֹּאת לְעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה מִשְׁעוֹלִים :

אבנט

12 יִרְדּוּ פָּרֶס הָאֹת הַרְאֲשׁוֹנָה בְּפִתַח וְהַשְּׁנִיָּת
13 בְּשׁוֹא וְהַשְּׁלִישִׁית בְּצִירִי וְיִתְרַבּוּ בְּלִשׁוֹן זָכָר
14 אֲבִנְטִים פָּרֶסִים וְלֹא יִשְׁתַּנּוּ בְּסִמְכוֹת וְלֹא בְּכַנּוּי :

חרמש

15 הָאֹת הַרְאֲשׁוֹנָה בְּסִגּוֹל וְהַשְּׁנִיָּת בְּשׁוֹא וְהַשְּׁלִישִׁית
16 בְּצִירִי וְלֹא יִתְרַבֵּה וְלֹא יִשְׁתַּנֵּה כָּלֵל :

ברזל

17 בְּרִמָּל הָאֹת הַרְאֲשׁוֹנָה בְּפִתַח וְהַשְּׁנִיָּת בְּשׁוֹא וְהַשְּׁלִישִׁית
18 בְּסִגּוֹל וְכִרְמָל בֹּא בְּתוֹסֶפֶת הֵא חִידְעָה בְּרֹאשׁ וְהֵא
19 נִוְסֶפֶת בְּסוֹף תְּמוּרָה לְמֹד בְּרֹאשׁ וְיִאֲמַר הַכְּרִמָּלָה שְׁפִירוֹשׁוֹ אֵל
20 הַכְּרִמָּל וּבְכַנּוּי יִשְׁתַּנֵּה הַסִּגּוֹל אֵל חֶרֶק וְהַלְמֹד בְּדָגֶשׁ וְנִאֲמַר בְּרִמָּלוֹ
21 גְּלִמּוֹד קְרִסוֹל תְּרַצוּב בָּאוֹת הַרְאֲשׁוֹנָה פִּתַח וּבְשִׁנִּית שׁוֹא וּבְשִׁלְיָהִית
22 שׁוֹרֶק : גְּלִמּוֹד נִמְצָא תֹאֵר לְזָכָר וְלִנְקֵבָה גְּלִמּוֹדָה וְלֹא יִכּוֹנוּ
23 וְלֹא יִתְרַבּוּ לְעוֹלָם : קְרִסוֹל לֹא נִמְצָא הַיְּחִיד וְלֹא הַנִּפְרָד אֲלֵא הַרְבּוּי
24 עִם הַכְּנּוּי קְרִסוֹלִי : תְּרַצוּב גַּם כֵּן לֹא נִמְצָא יְחִיד וְלֹא עִם הַכְּנּוּי
25 אֲבֵל נִמְצָא הַרְבּוּי נִפְרָד לְבָד וְיִאֲמַר תְּרַצוּבוֹת בְּלִשׁוֹן נְקֵבָה וְקִצַּת
26 הַמְדִּקְקִים סָבְרוּ שֶׁתִּיחִיד הוּא לִשׁוֹן נְקֵבָה וְהִיָּה דִינוֹ תְּרַצוּבָה בְּפֶלֶס
27 גְּלִמּוֹדָה : וְאֵין סוֹכֵית בֵּין שְׁנֵי הַדְּעוֹת כִּי לֹא נִמְצָא בְּתֹאֵר יוֹכֵית עַל
28 לִשׁוֹן זָכָר אוֹ נְקֵבָה : וְאֵין הַרְבּוּי בְּתוֹ סִמֵּן הַכְּרָחִי עַל הַנְּקֵבָה :
29 בְּפִתּוֹר תְּרַגּוֹל פְּרָעוֹשׁ רִפְסוֹד הָאֹת הַרְאֲשׁוֹנָה בְּפִתַח וְהַשְּׁנִיָּת בְּשׁוֹא
וְהַשְּׁלִישִׁית

מסילת השלש ועשרים

מעה

- 1 והם בפתח והעין בסגול כמו מטה ויתרבה פעם
- 2 בלשון זכר כמו נקבה במטוי שהוא רבנוי עם
- 3 הרבוי בלשון זכר ופעם בלשון נקבה בנפרד מטות ובכנוי מטותם
- 4 ורבי יעקב ברבי אלעזר סבר כי מן המכים אשר הכוהו והוא בזה
- 5 המשעול ורבי יוסף קמחי הזדה לו אבל רבי יונה סבר שהיחיד הוא
- 6 מכה וברבוי יאמר מכים כמו שאומרים מן חטת חטים ולפי דבריו
- 7 היו ליחיד אחד שני רבויים אחד בלשון זכר ואחד בלשון נקבה כי
- 8 נאמר מן מכה מכים וגם מפות ואין טעם מכריע בין שניהם הנהגה
- 9 והם בפרט והעין בשורק כמו מצות שהוא
- 10 נפרד מן מצותך עיני הפאיתסר ונוסף
- 11 היוד והעין בחרק כמו שיא הנפרד מן שיאו ואלה לא
- 12 ישתנו ולא יתברכו כלל

מסילת

- 13 הארבע ועשרים היא מסילת נחי הקצוות בתוספת
- 14 תו או מם בראשם ויש מאלו עם זה מומרי ההגה
- 15 ביוד באמצע ומתם נוספי התו בראש ונון בסוף ובה חמשה משעולים
- 16 התו בחלם והעין בקמץ כמו תורה תורה ויתרבו
- 17 בלשון נקבה בהשתנות ההגה בן תו כמו תורה
- 18 תורות תועה התו בשורק והעין בקמץ כמו תועה וגם
- 19 אלה יתברו בלשון נקבה כמו תוגות

תועיה

- 20 התו בשורק והעין בחרק והיוד המומרת בקמץ כמו
- 21 תושיה מועא המם בחלם והעין
- 22 בקמץ כמו מוצא מוצא ואלו לא ישתנו לעולם

תועין

- 23 התו בשורק והעין בחרק כמו תופין נפרד מן
- 24 תופיני ולא נמצא בהרגל הלשון כי אם הרבוי
- 25 הסמוך והפא הנחת היא אלף והומרה בן מחמת שורק התו הקודמת
- 26 ונוספו הנון והיוד להורות על אפויזות מרובות זו אחר זו כמו שהביא
- 27 רש"י מדברי רבותינו ז"ל תופיני אפויזת הרבה אחר חליטתה
- 28 אופה בתנור וחוזר ומטגנה במחבת ולפי זה הדעת תופיני לא יהיה
- 29 סמוך אלא מוכרת והוא שם האר ליחיד שגאפה אפויזת הרבה כמו

שאמרנו

Mem cum pathah: & hayn cum seghol ut משה: & plura
 ficabitur aliquando² in lingua masculi ut pforasti במשור virgis
 suis: quod est cōnotatio cum³ plitate i lingua masculi: & aliquā
 in lingua foeminina in separato משה: & in cōnotatione משה.
⁴ Et rabi lahabac filius rabi Elhazar opinatus ē q̄ ex המבים per
 cussioibus qbus pculserūt eū sit in hac maceria: & rabi Ioseph
 Kimhi concessit ei: sed rabi Iona opinatus est q̄ singl'e sit מכה
 & in plitate dicetur מכים sicut dicunt ex חמשה חשים: & fm eius uer
 ba⁷ essent singulari vni duę plitates: vna in lingua masculi: &
 altera in lingua foeminina: quia⁸ dicemus ex מכים מכה ac etiam
 מכות: & non est ratio decernens inter duas opiniones istas.

Mem cum pathah: & hayn cum sciurek ut מצות: qd̄ est
¹⁰ separatū ex מצות. Mem pe deficit: & addita¹¹ ē yod: & hayn
 est cum hirek ut איש: quod est separatū ex איש: & hac nō¹² mu
 tabuntur neq; plurificabuntur omnino.

Strata vigesimaquarta est strata quiescētū extremorum
 cū additione¹⁴ tau uel mem in suo capite: & sunt ex his com
 mutata he¹⁵ in yod in medio: & ex eis sunt addita tau in capite
 & nun in fine: & in ea sunt quinq; maceriae.¹⁶ Tau cum
 holem: & hayn cum kamecz vt תורה תורה: & plurificabunt¹⁷ in
 lingua foeminina in mutatione he in uau tau ut תורה¹⁸ תורה.

Tau cum sciurek: & hayn cum kamecz ut תורה: & etiam
¹⁹ hac plificabunt in lingua foeminina vt תורות.²⁰ Tau
 cum sciurek: & hayn cū hirek: & yod cōmutata cū kamecz ut
²¹ תורה. Mem cū holem: & hayn²² cum kamecz vt מוצא
 מוצא: & hac non mutabunt vnquā.²³ Tau cum sciurek:
 & hayn cum hirek: vt תופין separatū ex²⁴ תופין: & nō inuenit in
 vsu linguae nisi pluralitas²⁵ cōtinui & pe quiescens est aleph: &
 cōmutata est cum vau occasione sciurek tau pcedentis:²⁶ &
 additę sunt nun & yod ad significandum super coctiones plu
 res hanc post hanc: ut tulit²⁷ rabi Salamon ex uerbis nostrorū
 doctorū תופין cocta coctionibus multis post ipsius ablutionē
 in bulliēti²⁸ coquit eā in furno: & redit & cōficit eā i fritorio:
 & fm hac opinionē תופין nō erit²⁹ cōtinuatū sed discōtinuū:
 & est nomē agnōis singlis: qd̄ coctū est coctioibus multis ut
 diximus.

additorum tau in suo fine : & in eorum quibusdam yod in me-
dio : & in ea sunt quatuor maceriae. ² **מקרא** pe cum pathah : &
hayn cum kamecz & daghefc : & aleph quiescēs vt ³ **מקרא** : & in
continuitate mutabitur kamecz in pathah vt ⁴ **מקרא** peccatum
lhudæ : & inuenitur vnum cū defectu aleph Numeri capitulo
xv. & hædus ⁵ caprarum vnus לחד ad eximēdum peccatum :
& etiam vnum inuenitur cum pathah in discontinuo לחד
ob peccatum capta fuit : ⁶ & ambo illa sunt extranea fm grāma-
ticam linguæ : & plurificabit in lingua fœminina cum pathah
heth ⁷ & holem & daghefc teth **מקרא** : & nō mutabitur in con-
tinuitate neq; in cōnotatiōe pluralitatis ⁸ omnino vt **מקרא** pec-
cata pueritiæ meæ **מקרא** : ⁹ **מקרא** pe cum daghefc : & hayn
cum pathah ut **מקרא** : & hoc ¹⁰ non inuenitur separatim
nisi in regimine **מקרא** : & in cōnotatiōe ¹¹ **מקרא** : & sem-
per lamed seruit ei in suo capite ¹². **מקרא** pe cum hirek : & ha-
yn cum ceri vt **מקרא** : & quādo plurificabunt ¹³ mutabitur
ceri in sciurek paruum & plurificabitur in lingua fœminina
¹⁴ ut **מקרא** : ac etiā ita mutabitur ceri in sciurek minus in cō-
tinuo ¹⁵ singularis ut **מקרא** plenitudine lapidis. ¹⁶ **מקרא** pe cū
kamecz : & hayn cum hirek ut **מקרא** : & aliquādo ¹⁷ inuenitur in
hac maceria nomen in quo cōmutatum est kamecz in ¹⁸ sceua
ut **מקרא** : & omnia ipsa plurificabuntur in lingua masculi cum
sceua pe radicalis ut ¹⁹ **מקרא** : & in hoc expleta est strata
vigesima secunda.

20. **¶** Strata vigesimaterria est strata defectiuorꝝ pe & quiescē
rium²¹ lāmed; & ex eis sunt additæ mem in eorum capite; & ex
eis cum hoc²² sunt additæ tau in earū fine; & ex eis additæ yod
in medio solum; & in ea sunt quinqꝝ²³ maceriæ.

24 **Ε** mem cum pathah: & hayn cū kamecz & daghefe uenit ad significadum super²⁵ defectum pe radicis ut משה מכה: & in continuitate²⁶ mutabi^r kamecz in pathah mutatione he in tau vt מכה percussio gladii משה experientia²⁷ mūdorum: & plurificabuntur in lingua foeminina מכותה.

28 **E**sym mem cum pathah : & hayn cum kamecz : & quiescēs
est aleph in vltimo ut שׁוּב : 29 & hæc non mutabūtur vnquam
etiam in continuitate.

מסילת השמים ועשרים

- 1 נוספי תו בסופם ובקצתם יוד באמצע ובה ארבעה משעולים :
- 2 הפא בפתח והעין בקמץ ודגש והאלף נחה כמו
- 3 חטאת ובסמיכות ישתנה הקמץ אל פתח כמו
- 4 חטאת יהודה ונמצא אחד בחסרון האלף במדבר סימן טו ושעיר
- 5 עזים אחד לחטת וגם אחד נמצא בפתח במוכרת לחטאת נלכדה
- 6 ושניהם זרים לפי דקדוק הלשון ויתרבה בלשון נקבה בפתח החית
- 7 וחלם ודגש היטית חטאת ולא ישתנה בסמיכות ולא בכנוי הרבוי
- 8 כלל כמו חטאת נעורי חטאתיכם :
- 9 הפא בדגש והעין בפתח כמו קראת לקראת וזה
- 10 לא נמצא נפרד כי אם בשמוש לקראת ובכנוי
- 11 לקראתך לקראתו ולעולם למד משרתת אותו בראשו :
- 12 הפא בחרק והעין בצרי כמו מלאת נשאת וכשיתרבו
- 13 ישתנה הצרי אל שורק קטן ויתרבה בלשון נקבה
- 14 כמו במלאותם וכן גם בן ישתנה הצרי אל שורק קטן בסמוך
- 15 היחיד כמו מלאת אבן :
- 16 הפא בקמץ והעין בחרק כמו נשיא ולפעמים
- 17 נמצא בזה המשעול שם שהומר בו הקמץ אל
- 18 שוא כמו מריא וכלם יתרבו בלשון זכר בשווא הפא השרשית כמו
- 19 נשיאים מריאים ובה נשלמה מסילת השמים ועשרים :
- 20 השלש ועשרים היא מסילת חסרי הפא וגתי
- 21 הלמד ומתם נוספי המתם בראשם ומתם עם זה
- 22 נוספי היתו בסופם ומתם נוספי היוד באמצע לבר ובה חמשה
- 23 משעולים :
- 24 המם בפתח והעין בקמץ ודגש הבא להורות על
- 25 חסרון פא השרש כמו מסרה מכרה ובסמיכות
- 26 ישתנה הקמץ אל פתח בהשתנות ההא אל תו כמו מפת חרב מסת
- 27 נקיים ויתרבו בלשון נקבה מכות מסות :
- 28 המם בפתח והעין בקמץ והנחה אלף בסוף כמו משא
- 29 ואלו לא ישתנו לעולם אף בסמיכות :

מעה

המסילה העשרים ואחת

- 1 **המסילה** העשרים ואחת היא מסילת נתי הולמד אלה וכו'
- 2 ששה משעולים : **פועה** הפא בתלם והעין
- 3 בסגול כמו גומא ואפשר שבוה המשעול נפרד
- 4 סבאך ויחיד עפאים ויהיו סבא עפא ואלו לא ישתנו לעולם אף
- 5 כי לא נמצאו נפרדים יחידים : **פעה** הפא והעין בסגול כמו
- 6 בסא גבא דשא טנא פלא ונמצא אחד בצרי הפא בישעיה
- 7 סימן ט פלא יועץ ויעשר ממנו שם התאר בתוספת יוד בשפטים
- 8 סימן יג וחוה פלאי וברבוי ושתנה סגול הפא אל שוא וסגול העין
- 9 אל קמץ כמו דשאים פראים ובכנוי ושתנה על שני דרכים הדרך
- 10 הרבשון שתשוב הפא בתרק והעין בשוא כמו בלאז או הפא בפתח
- 11 כמו טנאך : **פעא** הפא בסגול והעין נחיה אם היא מאותיות
- 12 הנחא בשוא קל אם אינה מהן כמו חטא גיא ואלו יתרבו
- 13 בלשון זכר בשנוי הסגול אל חטף פתח והנחיים יתנועעו בקמץ
- 14 ובתרק כמו חטאים : **פעא** פלו בקמץ כמו צמא צבא ובסמיכות
- 15 ובכנוי ושתנה קמץ הפא בשוא צבא מלחמה צבאי ולא
- 16 נמצא צמא מתרבה אבל צבא יתרבה בלשון נקבה צבאות ובכנוי
- 17 הרבוי ושתנה קמץ הפא אל חרק וקמץ העין אל שוא ויאמר צבאותיו
- 18 הפא בפתח והעין בקמץ כמו דכא קנא ולפי **פעא**
- 19 החביב יחיד חטאים הוא בזה המשעול אלא שלא
- 20 בא בהרגל הלשון ולפי סברתי אין דבריו בזה נכונים אלא הוא
- 21 במשעול פעא כמו שכתבנו למעלה ומה שגשתנה הסגול אל פתח
- 22 אינו דבר זר כי פבר מצאנו פעמים רבות הסגול משתנה אל פתח או
- 23 חטף פתח ברבוי כשתפא אזה גרונת כמו מן חפץ חפצים והעין
- 24 הנחה הונעה בקמץ בסבת האלף הבאה אחרית המתנועעת ברבוי
- 25 ולזה אין צורך להרבות שמות שלא באו על הרגל הלשון כמו
- 26 שיתחייב על החביב בזה : **פעא** הפא בתרק והעין בסגול כמו
- 27 בסא ובסמיכות ושתנה הסגול אל צרי כמו בסא וי
- 28 ובכנוים וברבוי הומר הסגול בשוא קל כמו בסאי כסאות :
- 29 **מסילת** השמים ועשרים היא מסילת נתי הולמד אלה

¶ Strata vigesima prima est strata quiescētium lāmed aleph:
 & in ea² sunt sex maceriae. **¶** פועה pe cum holem: & hayn³ cum
 seghol vt גומא: & possibile est q^d in hac maceria sit separatum
⁴ סבאך & singulare פאם & erunt פא סבא: & hæc non mutabū
 tur vnquā: & si non inuenta sint separata singularia. **¶** פא
 pe & hayn cum seghol: vt גבא גבא דשא טנא פלא: & inuenitur
 vnum cum ceri pe lsaia⁷ capitulo nono פלא: & fiet ex eo no
 men agnominis cum additione yod ludicum⁸ capitulo de
 cimotertio: & ipsum est admirandum: & in plūrate mutabitur
 seghol pe in sceua: & seghol hayn⁹ in kamecz vt דשא פראם: &
 in connotatione mutabitur fm duos modos. Modus¹⁰ pri
 mus q^d redeat pe in hirek: & hayn in sceua vt בלאו: aut pe in pa
 thah¹¹ ut טנאך. **¶** פא pe cum seghol: & hayn quiescens si sit de
 litteris¹² quietis: aut cum sceua leui si non fuerit de illis vt חמא
 גיא: & hæc plurificabuntur¹³ in lingua masculi cum mutatiōe
 seghol in rapiens pathah: & quiescentes mouent¹⁴ cum kamecz
 & cum hirek ut חמאם. **¶** פא totum est cum kamecz vt צבא
 צבא: & in continuitate¹⁵ & in cōnotatione mutabitur kamecz
 pe in sceua צבא exercitus belli צבא exercitus meus: & non¹⁶ in
 uenitur צבא plurificatum sed צבא plurificatur in lingua foemi
 nina צבאות: & in cōnotatione¹⁷ pluralitatis mutabit¹⁸ kamecz
 pe in hirek: & kamecz hayn in sceua: & dicetur צבאות.
¹⁸ **¶** פא pe cum pathah: & hayn cum kamecz ut דבא קנא: & fm
¹⁹ Habib singulare חאם est huius maceria: sed q^d non²⁰ uenit
 ad vsum linguæ: & secundum meam opinionem non sunt sua
 uerba in hoc conuenientia: sed est²¹ in maceria פא: prout scri
 psimus superius: & q^d mutatu sit seghol in pathah²² nō est res
 extranea: quia iam inuenimus pluries seghol mutatu in pathah
 vel²³ rapiens pathah in pluralitate quando pe est littera guttu
 ralis ut ex חפץ חפצים: & hayn²⁴ quiescēs mota fuit cum kamecz
 ob causam aleph uenientis post eam quæ mouetur in plurali
 tate: & ppter ea non est necessarium multiplicare noīa: quæ
 non uenerunt fm vsum linguæ prout²⁶ sequit Habib in hoc.
¶ פא pe cum hirek: & hayn cum seghol vt בשא: & in conti
 nuitate mutabit²⁷ seghol in ceri vt בשא tronū Dei: & in conno
 tationibus & in pluralitate cōmutatum est seghol in sceua le
 ue ut כשא כשאות.

²⁹ **¶** Strata vigesima secūda est strata quiescētium lāmed aleph
 additorum

& cōnotatione: quia cōuersum est kamecz in rapiens pathah: nisi in uno quod venit cum pathah magno² לאחור ולאחור: & iō opīnatus est kimhī dare differētiā inter ueniētia cum pathah magno: & dixit q̄ sint digna uenire cum daghesc: & inter uenientia cum rapiente pathah quæ sunt⁴ lenia: & eorū ius est uenire cum lenitate: & miror ego nimium de multis grāmaticis & præcipue de Habib: quia noui eum apprime aduertēs sup̄ eius linguam: igitur postq̄ posuerant⁶ אחות & חמות ex quiescentibus lammed quid viderunt ad ponendum illa ex quiescentibus vau: & dixerūt⁷ q̄ ius eorum erat esse אחות חמות cum motu ipsius vau: & cur nō dicerent q̄ eorū ius⁸ esset esse אחות חמות: & forsitan dixerunt hoc quia inuenerunt in lingua doctrinæ nomen⁹ rei אחות cum motione vau: & licet non sit hoc imposibile: tamen possibile est q̄ sit¹⁰ radix אחות: & in noīe אחות mutata fuit he in vau: & ideo cecidit in ipsum¹¹ controuersia & nō est ei necessitas: & plīras uenit cum additione yod in medium: & diceēt אחות. ¹² ¶ פת pe cum sceua: & hayn cū hirek: vt ברית שבת: & תָּפֶּה¹³ est gutturalis ueniet cum rapiente pathah vt חנית: & omnia hæc non mutabunt¹⁴ cum cōtinuitate neq; cū cōnotatione: & plurificabunt aliquādo in lingua masculi vt חניתים: ¹⁵ & aliquādo in lingua foeminina חניתותיהם: & sic ex ברית in lingua doctrinæ בריות. ¹⁶ ¶ פת pe cū sceua: & hayn cum sciurek ut שבות ונות שבות: ¹⁷ & hæc nō mutabunt in cōtinuitate neq; in cōnotatione neq; plurificabuntur. ¹⁸ ¶ פת pe cum holem: & hayn cum seghol ut צַפַּת: & non plurificabit neq; ¹⁹ mutabitur: hoc est s̄m opinionem kimhī & Habib: sed s̄m opinionē²⁰ rabi Iona grāmatici nō est eius radix צַפַּת adeo q̄ sit ex additis tau cū defectu²¹ lāmed he: sed eius radix ē צַפַּת & tau est lāmed radicis: & si sic sit nō est²² in strata hac nisi in prima pōderis קרש שרש. ²³ ¶ פת pe cum kamecz: & hayn cū hirek ut צַפַּת: & non mutabitur neq; ²⁴ plurificabitur vnquā. ¶ פת pe cum kamecz: & hayn cū holem²⁵ vt רִצְקִין גִּאֲקִין חֲרָקִין: & in oībus illis mutabitur in cōtinuitate²⁶ & in cōnotatione & in pluralitate kamecz in sceua uel in rapiens pathah quādo pe est l̄ra gutturalis: & oīa illa²⁷ plīficabunt in lingua masculi. ¶ פת pe cum ceri: & hayn cum holem vt חֲרָקִין²⁸ separatū ex חֲרָקִין: & non mutabitur vnquam & nō plurificabitur: & hic est finis²⁹ stratæ huius.

1 ובכנוי כי נהפך הקמץ אל חטף פתח אלא באחד שבא בפתח גדול
 2 לאחיו ולאחותו ולכן סבר הקמחי לתת דפּרש בין הבאים בפתח
 3 גדול ואמר שהם הראוים לבא בדגש ובין הבאים בחטף פתח שהם
 4 רפים ודינם לבא ברפיון ותמה אני מאד על רבים מן המדקדקים
 5 ובפרט על החביב כי ידעתיו מדקדק על לשונו ואם כן אחרי שומם
 6 אחות וחמות מנחי הלמד מה ראו לשים ארם מנחי הוּו ויאמרו
 7 שמשפטים להיות אחות חמות בנוע הוּו ולמה לא יאמרו שמשפטים
 8 להיות אחות חמות ואולי אמרו זה מפני שמצאו בלשון משנה שם
 9 דבר אחות בנוע הוּו ואף שאין זה נמנע עם כל זה אפשר שיהיה
 10 שרש אחות אחת ובשם אחות נשתנתה והא אל הוּו ולכן נפל בו
 11 מחלוקת ואין לו הכרח והרבו באבתו ספתי יוד באמצע ויאמר אחיות
 12 הפא בשוא והעין בחרק כמו ברית שבית וכשהפא
 13 גרנית תבא בחטף פתח כמו חנית וכל אלה לא ישתנו
 14 עם הסמיכות ולא עם הכנוי ויתרבו פעם בלשון זכר כמו חניתים
 15 ופעם בלשון נקבה חניתותיהם וכן מן ברית בלשון משנה בריתות
 16 הפא בשוא והעין בשורק כמו פדות כסות זנות שבות
 17 ואלו לא ישתנו בסמיכות ולא בכנוי ולא יתרבו
 18 הפא בחלם והעין בסגול כמו צפת ולא יתרבה ולא
 19 ישתנה זהו לפי דעת הקמחי והחביב אבל לפי דעת
 20 רבי יונה המדקדק אין שרשו צפת עד שיהא מנוספי דתו בחסרון
 21 הלמד הא אבל שרשו צפת והתו היא למד דשרש ואם כן הוא אינו
 22 במסילה הזאת כי אם בראשונה בפלם קדש שרש
 23 הפא בקמץ והעין בחירק כמו צפית ולא ישתנה ולא
 24 יתרבה לעולם הפא בקמץ והעין בחלם **פעון**
 25 כמו רצון גאון חרוץ מגוז ובכלם ישתנה בסמיכות ובכנוי
 26 ובכנוי הקמץ אל שוא או אל חטף פתח כשהפא אות גרנית וכלם
 27 יתרבו בלשון זכר הפא בצירי והעין בחלם כמו חרוץ
 28 נפרד מן הרויך ולא ישתנה לעולם ולא יתרבה וזה סוף
 29 המסילה הזאת

המסילה

המסילה העשרים

1 חכנוי בהשתנות החלם אל חטף קמץ ורבי יונה הביאו בשרש
 2 קבה ורבי דוד קמחי בשרש קבב ויש להמזה על החביב
 3 במאד מאד כי מהביאו לסור מרברי הקדמונים בחפץ מחופש ואין
 4 לומר אלא כי אין טעם לבעל הרצון כי יותר רגון היה לשים אורו
 5 במשעול פועה אשר למסילת שבע עשרה ברגש העין וחסרון הו
 6 ואם לא היה ברעתו לפרש ארז לשון קבה אלא לשון אהל תורה דין
 7 שרשו קבב כמו שהביאו הקמחי ובא בדרך בפולי הלמד וחסרי העין
 8 כמו עז שהביאו במסילה תחמשיית ובכנוי יש לומר שנהפך החלם אל
 9 חטף קמץ וגאמר קבתה ותהיה הוראתו לשון חלול ונקוב שהו
 10 משותף אל אהל ואל קבה שהן השתי הוראות שנהלקו בהן המפרשים
 11 על ביאור קבתה אם הוא לשון אהל או ערות גשה או קבה ממש
 12 ויתיו קוב וקבה שני שרשים לשני שמות מזרים על ענין אחר ויהיה
 13 קבה במשעול פאה ממסילת שבע עשרה ובסמיכות ובכנוי ושתנה
 14 הצרי אל חטף קמץ וגאמר קבתו קבתה ואלו יתרבו בלשון נקבה
 15 כמו שזקת שקתות בשנוי החלם אל חרק והסגול אל שוא
 16 הפא בקמץ והעין בשורק כמו גלות חזות ואלה **פעות**
 17 לא ושתנו בסמיכות כלל ולפי דעת הקמחי
 18 גם חנות בפתח פא השרש הוא מזה המשעול ולא נשתנו אלה
 19 השמות על דעתו כדי להורות שהם בפלס מלכות שגם הוא לא
 20 נשתנה והאות על זה כי כמו שאומרים מלכויות כן אומרים חנויות
 21 ונשתנה המם בפתח במלכויות ולא כן החית בחנויות כי אלו היתה
 22 בפתח גדול בהנעת היור הנראית ברבוי חיו שלש נקודות גדולות
 23 מדובקות אשר יכבד על הלשון לבטא בהנה וולכן הנכון בעיני בזה
 24 הוא מה שכתב עליו החביב שהוא ממשעול פעות בזאת המסילה
 25 בפלס פדות והחית באה בחטף פתח ברבוי ואמרו חנויות
 26 הפא בצרי והעין בשורק כמו ערות גאות והרבו בא **פעות**
 27 בלשון משנה בהראות הלמד השרש שהיא הא מוסרת
 28 ביור כמו עדויות **פעות** הפא בקמץ והעין בחלם כמו
 29 אחות חמות שהוא נפרד מן אמותו ונשתנו בסמיכות

cōnotatione cum mutatione holem cum rapiente kamecz. Et
 rabi Iona tulit ipsum in radice² קבה : & rabi David kimhi in ra
 dice קבב : & est admirandū de Habib³ nimium valde : nā quis
 detulit ipm recedere ex uerbis antiquorū per uoluptatē exqui
 sitam : & non est⁴ dicendū nisi qd nō sit ratio habentis uolupta
 tem : quia magis cōgruū fuisset ponere ipm in maceriam פורה
 quā ē strata decima septimē cū daghesc hayn & defectu uau :
 & si nō esset eius opinionis exponere ipm linguā קבה : sed lin
 guā tētorii esset ius⁷ eius radice esse קבב put tulit ipm kimhi :
 & uenit sicut est moris dupliciū lāmed & defectiuorū hayn⁸ ut
 יו quod tulimus in strata quinta. Et in cōnotatione est dicēdū
 qd conuersum sit holem in⁹ rapiens kamecz : & dicemus קבה :
 & erit ipsius significatio linguę uacui & futilis : quod est¹⁰ aq
 uocum tentorio & coagulo : quā sunt duę significationes in
 quibus disceptauerunt expositores¹¹ super glosam קבה an sit
 linguā tētorii aut pudēdorū mulieris : aut coaguli pprie :¹² &
 erunt קבב & קבה duę radices duorū nōrum significatiū sup rem
 vnā : & erit קבה¹³ in maceria פורה ex strata decima septima. Et
 in continuitate & in cōnotatione mutabitur¹⁴ ceri in rapiens
 kamecz : & diceſt קבה קבה. Et hæc plurificabunt in lingua fœ
 minina¹⁵ ut שקות שקות cū mutatiōe holem in hirek : & seghol i
 sceua.¹⁶ ¶ פורה pe cū kamecz : & hayn cū sciurek ut גלות חיות :
 & hæc¹⁷ nō mutabunt in otinuitate penitus : & fm mētē kimhi
¹⁸ etiam חיות cum pathah pe radice est huius maceria : & non
 fuerūt mutata hæc¹⁹ nomina fm opinionē suā ad significādū
 qd sint ponderis מלכות : quia etiā illud non²⁰ est mutatū. Et si
 gnum super hoc est : quia sicut dicunt מלכות sic dicunt חיות :
²¹ & remansit mem cū pathah in מלכות : & nō sic heth in חיות :
 quia si fuisset²² cum pathah magno in motu yod euidentis in
 pluralitate essent tria puncta magna²³ coniuncta : quę duplex est
 linguā proferre illa : & ideo concinnum apud me in hoc²⁴ est
 id quod scripsit de eo Habib qd sit maceria פורה in hac strata
²⁵ ponderis פורה : & heth uenit cum rapiēte pathah in plūrate :
 & dixerūt חיות.²⁶ ¶ פורה pe cum ceri : & hayn cum sciurek ut
 ערות גאות : & plūtas uenit²⁷ in lingua doctrinæ cum apparentia
 lammed radice quā est he mutata²⁸ cum yod ut עריות.
 ¶ פורה pe cum kamecz : & hayn cum holem ut²⁹ אמות חמות
 quod est separatū ex חמות : & mutata sunt in continuitate
 & cōnotatione

congregata fuit: & vsq; ad מתקן donum meretricis redibunt.
Et in continuitate semper reddetur kamecz pathah: sed² cum
cōnotationibus non mutabitur אחתמה אתכניה: & hic expleta est
strata hæc.

³ Strata decimanona est strata quiescentiū lamed cum addi-
tione⁴ rau in eorum capite: aut cum additiōe he in capite: aut
cū additione⁵ rau in capite: & in fine: & i ea sunt qng maceriz.

⁶ Tau cum hirek: & pe cum sceua: & hayn cum kamecz
ut תקוה: ⁷ & quādo pe est littera gutturalis hirek cōuertetur in
pathah תאנה: ⁸ & inueniē cū cōnotatiōe תאנה & sic תאלתך
& nō murabunt nisi mutatione⁹ he in tau in cōtinuitate: & in
cōnotatione תקוה תקוה תגרתך תקוה: & non inueniē¹⁰ in plitate.

¹¹ Tau cum sceua: & pe & hayn cū kamecz: ut תעלה תלואה
¹² & mutabitur in eis in cōtinuitate: & in cōnotatione kamecz
hayn radicis in¹³ pathah תעלה תעלה: & in pluralitate mutabi-
in holem: & omnia ipsa plurificantur in lingua¹⁴ fœminina ut
תעלות תלואות.

¹⁵ he addita cum pathah: & pe cum sceua: & hayn cum
ceri ut דרבה: & non plurificabitur neq; mutabitur neq; con-
notabitur: & fm hoc¹⁷ pondus est מרבה: sed ארבה quando est
uerbum futurum aut nomen ueniet cum seghol¹⁸ beth.

¹⁹ Tau quæ est in capite cum kamecz: & pe cum sceua:
& hayn cum hirek²⁰ ut תבנית: & quando pe est littera guttura-
lis ueniet cum rapiente pathah²¹ ut תענית fm pondus אחרית. Et
omnia hæc plurificabunt in lingua fœminina cum additione
²² vau inter yod & tau ut תכליות תכליות: & in continuitate & in
cōnotatione non mutabuntur penitus.

²³ Tau quæ est in capite cum pathah: & pe cum sceua:
& hayn cum sciurek²⁴ ut תרכות תרכות: & quādo pe est littera gut-
turalis dilatabitur cum rapiente²⁵ pathah ut תחנות: & hæc nō
mutabuntur vnq; penitus.

²⁶ Strata vigesima est strata quiescentium lamed cum addi-
tione tau uel²⁷ nun in suo fine solum: & in ea sunt vndecim ma-
ceriæ. ²⁸ pe cum holem: & hayn cum seghol ut שוקה:
& Habib²⁹ tulit in hanc maceriam קת separatum ex קתה cum
cōnotatione

המסילה התשע עשרה

- 1 מבצח ועד אתנן זונה ישוּבוּ ובסמיכות לעולם ישוּבוּ הקמץ פתח אבל
2 עם הכננים לא ישתנה אתננה אתנניה ובזה נשלמה המסילה הזאת
3 **המסילה** התשע עשרה היא מסילת נחיה הלמד בתוספת
4 תו בראשם או בתוספת הא בראש או בתוספת
5 תו בראש ובסוף ובה חמשה משעולים
6 **תפעה** התו בחרק והפא בשוא והעין בקמץ כמו תקורה
7 ובשפהא אות גרזנית החרק יהפך אל פתח תאנך
8 ונמצא עם הכנני תאנחה וכן תאלה תאלחך ולא ישתנו כי הם שנוי
9 ההא אל תו בסמיכות ובכנני תגרה תגרתך תקוה תקותך ולא נמצא
10 ברבוי
11 **תפעה** התו בשוא והפא והעין בקמץ כמו תעלה תלעה
12 וישתנה הם בסמיכות ובכנני קמץ עין השרש אל
13 פתח תעלת תעלחה וברבוי ושתנה אל חלם וכלם יתרבו בלשון
14 נקבה כמו תעלות תלאות
15 **הפעה** ההא הנוספת בפתח והפא בשוא והעין בצרי כמו
16 תרבה ולא יתרבה ולא ישתנה ולא יכונה ועל זה
17 המשקל מרבה אבל ארבה בשחור פעל עתיד לו שם יבא בסגול
18 הבית
19 **תפעית** התו אשר בראש בקמץ והפא בשוא והעין בחרק
20 כמו תבנית וכשפהא אות גרזנית תבא בחטף פתח
21 כמו תענית על משקל אחרית וכל אלו יתרבו בלשון נקבה בתוספת
22 וו בין חיות והתו כמו תבניות תכליות ובסמיכות ובכנני לא ישתנו כלל
23 **תפעות** התו אשר בראש בפתח והפא בשוא והעין בשורק
24 כמו תרבות תזנות וכשפהא גרזנית תרחב בחטף
25 פתח כמו תחנות ואלו לא ישתנו לעולם כלל
26 **המסילה** העשרים היא מסילת נחיה הלמד בתוספת תו או
27 נון בסופם לבר ובה אחד עשר משעולים
28 **פועת** תפא בחלם והעין בסגול כמו שוקרת והחביב
29 הביא במשעול תזה קנת נפרר מן קבתה עם
הכנני

המסילה השמנה עשרה

- 1 וְזֶה עַל הָרֹכֵב וְלִפְעָמִים גַּם בְּלִשׁוֹן נִקְבְּהָ כִּמּוֹ מִחֲנָה מִחֲנִים מִחֲנוּת
2 מִרְאָה מִרְאִים מִרְאוֹת :
- 3 **מפעה** הֵמָּה בִּשְׂוֹא וְהִפָּא בִּפְתַח וְהָעֵין בִּסְגוּל כִּמּוֹ סִכְסָה
4 מִקְרָהוּ **מפעה** הֵמָּה בְּחִירָק וְהִפָּא מִנְחָה מִרְמָה מִצוֹת
5 בִּשְׂוֹא וְהָעֵין בְּקִמְץ כִּמּוֹ מִשְׁרָה
6 וּבִרְבוּי יֵבֵאוּ בְּשֵׁנֵי דְרָכִים אִזְּ בְּלִי שְׁנוֹי כִּמּוֹ מִרְמוֹת מִצוֹת אִזְּ בְּהִשְׁתַּנוּת
7 חֲחִירָק אֶל שְׂוֹא וְהִפָּא אֶל קִמְץ כִּמּוֹ מִנְחוֹת וְכֹלָם יִתְרַבּוּ בְּלִשׁוֹן נִקְבְּהוּ
8 הֵמָּה בִּפְתַח וְהִפָּא בִּשְׂוֹא וְהָעֵין בְּקִמְץ כִּמּוֹ מִנְחָה **מפעה**
9 מִרְאָה וְדִין זֶה הַמְשָׁעוֹל כִּמּוֹ הַקּוֹדֵם :
- 10 **מפעה** הֵמָּה בִּסְגוּל וְהִפָּא בִּשְׂוֹא וְהָעֵין בְּקִמְץ כִּמּוֹ מִנְחָה
11 וְזֶה לֹא יִשְׁתַּנֶּה לְעוֹלָם :
- 12 **מפעי** הֵמָּה בְּחִירָק וְהִפָּא בִּשְׂוֹא וְהָעֵין בְּחִירָק כִּמּוֹ מִשְׁעִי
13 וּבִבְּאֵת הַיּוֹד תְּמוּרָת הָאֵל לְמַד הַשֶּׁרֶשׁ :
- 14 **מפע** הֵמָּה וְהִפָּא בְּחִירָק כִּמּוֹ מְעִי וְלֹא יִשְׁתַּנֶּה כָּלָל לְעוֹלָם :
- 15 **מפל** כָּלֹו בִּפְתַח כִּמּוֹ מְעִי **מפעית**
16 הֵמָּה בִּפְתַח וְהִפָּא בִּשְׂוֹא וְהָעֵין
- 17 בְּחִירָק כִּמּוֹ מִשְׁכִּית מִרְבִּית וְהַיּוֹד וְהֵתוּ נֹסְפוֹת וְכֵן בָּא הִרְבּוּי
18 מִסְכִּיּוֹת מִרְבִּיּוֹת שִׁיּוּרָה שְׁמִשְׁפֹּט הַנִּפְרָד הִיָּה מִשְׁכִּיָּה מִרְבִּיָּה וְדוּמָה
19 לְזֶה בָּא בְּלִי תוֹסֶפֶת מִסְכִּיּוֹת וְאֵלֶּה לֹא יִשְׁתַּנּוּ כְּלוּם לְעוֹלָם :
- 20 **אפעה** הָאֵלֶּף בִּסְגוּל וְהִפָּא בִּשְׂוֹא וְהָעֵין בְּקִמְץ כִּמּוֹ אֶתְנָה
21 וְכִשְׁהִפָּא אֹתָהּ גְּרוּנִית תִּבְּא הָאֵלֶּף בִּפְתַח כִּמּוֹ אֶתְנָה
22 וְלֹא נִמְצָא נִפְרָד בִּי אִם עִם הַכְּנוּי אֶתְנָה וְלֹא יִתְרַבֶּה וְלֹא יִשְׁתַּנֶּה כָּלָל
23 הֵמָּה בִּפְתַח וְהֵתוּ וְהִפָּא וְהָעֵין בְּקִמְץ כִּמּוֹ **מתפעה**
24 מִתְּלָאָה וְהֵתוּ בְּרִגְשׁ וְהֵמָּה וְהֵתוּ נֹסְפוֹת
25 וְאִינוּ מִתְרַבֶּה וְלֹא מִשְׁתַּנֶּה כָּלָל :
- 26 **אפען** הָאֵלֶּף בִּסְגוּל וְהִפָּא בִּשְׂוֹא וְהָעֵין בְּקִמְץ עִם תוֹסֶפֶת
27 נוֹן בְּסוּף כִּמּוֹ אֶתְנָן וְכִבְר בָּאוּ שְׁנַיִם בִּפְתַח הָעֵין
28 אֶפְּלוֹ בְּמוֹכְרַת בִּיחָזְקָא לְסִימָן יוֹ וְאֶתְנָן לֹא נִתֵּן לָךְ וְגַם אֶתְנָן לֹא
29 תִּתְּנִי עוֹד וְהִקְמַתִי עִזְבֵּי אֵלֶּה הַשְּׁנַיִם וְהִכִּיָּא בְּמִקְוֵם כִּי מֵאֶתְנָן זִנְגָה
קִבְצָה

& hoc est vt plurimū: & aliquando etiam in lingua fœminina
vt מראה מראים מראת² מחנה מחנים מחנות.

³ Mem cum sceua: & pe cū pathah: & hayn cum seghol
ut מבסה מקרה.

Mem cum hirek: & pe cum sceua: & hayn cū kamecz
vt משרה משרה משרה: & in pluralitate ueniet duobus mo-
dis: aut sine mutatione vt מרמות מעות: aut cum mutatiōe hirek
in sceua: & sceua in kamecz ut מנחות: & omnia ea plurificabū-
tur in lingua fœminina.

⁸ Mem cum pathah: & pe cum sceua: & hayn cum ka-
mecz vt מראה מראה: & iudiciū huius maceriae est ut pcedentis.

¹⁰ Mem cum seghol: & pe cū sceua: & hayn cū kamecz
vt מוצה: & hoc non mutabitur vnquam.

¹² Mem cum hirek: & pe cum sceua: & hayn cum hirek
ut משעי: & uenit yod vice he lamed radicis.

¹⁴ Mem & pe cum hirek ut מעי: & non mutabitur peni-
tus vnquam.

¹⁵ Totum cum pathah vt מעל.

¹⁶ Mem cum pathah: & pe cum sceua: & hayn cum
hirek ut משיית משיית משיית: & yod & tau sunt superaddita: & sic uenit
pluralitas משיית משיית: quod significat qd iudicium separati
sit משיית משיית: & simile huic uenit sine additione mem משיית
& hæc non mutabuntur penitus vnquam.

²⁰ Aleph cum seghol: & pe cum sceua: & hayn cum ka-
mecz vt אתנה: ²¹ Et quādo pe est littera gutturalis ueniet aleph
cum pathah: vt אתנה: & non inuenitur separatū nisi cum con-
notatione אחות: & nō plurificabitur: & non mutabitur oīno.

²³ Mem cum pathah: & tau & pe & hayn cum kamecz
vt מתלאת: & tau cum daghesc: & mem & tau additæ: ²⁵ & nō
plurificatur: & non mutatur omnino.

²⁶ Aleph cum seghol: & pe cum sceua: & hayn cum ka-
mecz cum additione nun in fine vt אתן. Et iam uenerunt
duo cum pathah hayn ²⁸ etiam in discontinuo Hezechielis
capitulo sextodecimo: & אתן donum non fuit datum tibi:
& etiam אתן donum non ²⁹ dabis ulterius. Et kimhi omisit
hæc duo: & tulit eorum vice: quia ex אתן dono meretricis
cōgregata

Strata. XVIII.

חוי cum cōmutatione seghol in ceri: & he in yod: & huius ma-
 ceriæ est שואוים: ² cuius separatū est שואה. ¶ פועה pe cū holem
 & hayn cum kamecz ut שואה' תועה: & hæc si plurificentur pluri-
 ficabūtur in lingua fœminina. ⁴ ¶ פועית pe cū kamecz: & hayn
 cum hirek & cum additione tau vt דלית' דלית' דלית' & maior pars
 eorū plurificabunt in lingua fœminina דליות דליות דליות: ⁶ & eorū
 quædā in lingua masculi vt עמית עמיתים. Et in cōnotatiōe עמית:
 & rabi David kimhi ⁷ cepit tau radicem: & non est per hoc dis-
 scrimen: & hic expletæ sunt decē & septem ⁸ maceriæ.
⁹ ¶ Strata. xviii, est strata quiescentiū lamed cū additione ¹⁰ in
 capite eorū mem solū: aut aleph solū: aut mem tau simul: ¹¹ &
 in qbusdā eorū yod tau i fine cū mem i capite: & i qbusdā ipso
 rū nun in fine cū aleph ¹² in capite: & in ea sunt octo maceriæ.
 ¶ פועה mem cū hirek: & pe ¹³ cū sceua: & hayn cum seghol vt
 בקרה: & cēndo ¹⁴ pe gutturalis ueniet cū pathah mem
 & pe vt מענה מענה: & aliquā etiā ¹⁵ sine lra gutturis ueniet mem
 cum pathah vt מראה מראה מראה. ¹⁶ Et in omnibus his in cō-
 tinuitate mutabitur seghol in ceri vt מרעה בקנה צאן: ¹⁷ & cætera.
 Et sic etiā in illis in quibus pe est littera gutturis vt מעשה מקה:
 & inuenitur ¹⁸ modo extraneo מקה in cōtinuo cum seghol: vt
 Ecclesiastes capitulo tertio מקה casus filiorum hominis ¹⁹ &
 casus bestia: & casus vnus illorum est. Et rabi David kimhi re-
 tulit nomie sui patris ²⁰ rabi Ioseph q tria illa sunt discōtinua:
 & expositio scripturæ est sic: esse filiorum hominis est ²¹ casus:
 & sic esse bestia: est casus: & ideo nō est mirādū: quia exñtibus
 ip̄s casu: etiam ²² casus vnus accidat omnibus ip̄s in obitu
 eorū. Et non est hæc expositio cōueniens apud me: quia ²³ vau
 & casus vnus illorum est superflua: & significat quod dis-
 ctum est de pramissis: & non est ²⁴ narratio de illis: sed est pars
 sermonis per se: & ideo dicemus q non est mirandū si ²⁵ hæc
 uenerunt cum seghol in cōtinuo: quia etiam inuenimus ecō-
 tra quæ uenerunt cum ceri in discōtinuo ²⁶ vt מקה peculium
 per cambium: & in connotatione vt plurimū non deest he vt
 מקנה מעשנו מרענו: ²⁷ & aliquando deerit ut מרענו מעשנו מרענו.
 Et pl̄tas ueniet duobus ²⁸ modis cum motione yod: quæ est vice
 he lamed radicis vt מרענו: aut ²⁹ quiescendo yod vt מעשים: &
 eorum quædā plurificabunt in lingua masculi solū: vt מעשים:
 & hoc

1 חזיו בתלוף הסגול אל צרי והוא אל יוד ומורה המשעול שזאיהם
 2 שגפרדו שזאה פועה הפא בחלם והעין בקמץ כמו שזאה
 3 תועה ואלו אם יתרבו הנה יתרבו בלשון נקבה
 4 פועית הפא בקמץ והעין בחירק ובתוספת תו כמו זוית דלית
 5 תרית ורבים יתרבו בלשון נקבה זוית דלית תריות
 6 וקצתם בלשון זכר כמו עמית עמיתים ובכנוי עמיתי ורבי דוד קמתי
 7 תפש תתו שרש ואין בזה חפרש ופז נשלמו השבעה עשר
 8 משעולים אלה

המסילה

9 השמנה עשרה היא מסילת נחי הלמד בתוספת
 10 בראשם מס לבר או אלה לבר או מס תו יחד
 11 ובקצתם יוד תו בסוף עם המס בראש ובקצתם נון בסוף עם האלה
 12 בראש ובה שמנה משעולים מפעה המס בחירק והפא
 13 בשוא והעין בסגול כמו משנה מקנה מקרה ובהיות
 14 הפא גרזנית תבאנה בפתח המס והפא כמו מחנה מענה ולפעמים גם
 15 בלא אות הגרון תבא המס בפתח כמו מראה משקרה מורה מרבה
 16 ובכל אלה בסמיכות ישמנה הסגול אל צרי כמו מרעה מקנה צאן
 17 וזולתם וכן גם באותם שהפא בם אות הגרון כמו מעשה מחנה ונקצא
 18 בדרך זר מקרה בסמוך בסגול כמו בקהלת סימן מקרה בני האדם
 19 ומקרה הבהמה ומקרה אחר להם ורבי דוד קמתי זכר בשם אביו
 20 רבי יוסף ששלשום מוכרתים ופירושה כתוב כן היות בני האדם הוא
 21 מקרה וכן היות הבהמה מקרה ולכן אין לתמונה כיתות מקרה גם
 22 כן מקרה אחר יקרה לכלם במיתתם ואין זה הפירוש נכון בעיני כי
 23 וזו ומקרה אחר להם יתורה ותורה הנאמר על הקודמים ואינו
 24 ספורם אלא חלק המאמר בפני עצמו ולכן נאמר שאין לתמונה אם
 25 אלו באו בסגול בסמוך כי גם מצאנו בהפך מי שבאו בצרי במוכרת
 26 כמו מקנה במחיר ובכנוי על הרב לא תחסר התא מקנהו מעשהו
 27 מרעהו ולפעמים תחסר כמו מקנהו מעשנו מרענו והרבו יבא בשני
 28 דרכים בהנעת היוד שהיא תמורת ההא למד השרש כמו מתנים או
 29 בהנחת היוד כמו מעשים ומקצתם יתרבו בלשון זכר לבר כמו מעשים

וזת

המסילה השבע עשרה

1 שמות זה המשעול בשלשה דרכים ראשונה כי תבא הפא בסגול
2 והעין בשוא ויהיוד בשוא נע כמו עדיך כלך תליך ובכנוי ריהיוד
3 לרבים נסתרים בקמץ היוד כמו עדים ובנסתר יחיד בחלם כמו עדיו
4 ובנקבה נמצאת בצרי עדיך ובנסתרת בקמץ עדיה ושנית ישתנה
5 שוא הפא אל חירק וחירק העין אל שוא כמו נשיר פריך וברכוי
6 הנסתרים תבא היוד בקמץ ולפעמים בתוספת וו באחרונה נמשכת
7 לחלם המם המורה על הרבוי כמו פרימו ושלישית לפעמים תשתנה
8 הפא ותבא בשוא והיוד נחה כמו שביכם וגם הרבוי יצויר בשלשה
9 דרכים שהם ארבעה :

הראשון

10 שמקצתם יתרבו בלשון זכר ולפעמים בהנעת
11 היוד ונשתנה החירק אל קמץ כמו מן גרי
12 גרים או שתבא אלף תמורת היוד ותתנועע בתנועה כמו מן תלי
13 תלמים ולפעמים לא תתנועע האלף כלל אלא היוד כמו מן צבי צבאים
14 וכן עפאים פתאים ואפשר שבאלו באה האלף למשך הקמץ לבד
15 השני כי מקצתם לא יתרבו כי אם בשניות לבד כמו לחי לחיים
16 הדרך השלישי שתבא הפא בצרי והיוד נחה כמו מן כלי כלים
17 וכן בסמיכות הרבוי תבא הפא בשוא והעין בצרי והיוד נחה כמו
18 כלי ויש מאלו שיתרבו לעולם בלשון זכר כמו גורים תלמים כלים
19 ומרים לעולם בלשון נקבה כמו פירות ומרים פעם בלשון נקבה
20 ופעם בלשון זכר כמו ארי אריות ויש אומרים כי מצי בזה
21 המשעול וברבוי המוכרת מעים ובסמוך מעי ובכנוי מעי כמו כליו
22 הפא בקמץ מלא פום והעין בחירק כמו חרי תלי דמי צרי
23 ולפעמים יבא חלם במקום קמץ כמו צרי ולפעמים יבא
24 שוא כמו וצרי ובכנוי לא ישתנו כמו חליו עניו ובסמיכות לעולם תבא
25 הפא בשוא כמו קשי יפיו **פעו** הפא בשוא והעין בחלם כמו
26 שבו תאו ואלי לא יתרבו ולא ישתנו כלל

פועה

27 הפא בחלם והעין בסגול כמו יורה רואה חוזה וכל
28 אלו יתרבו בלשון זכר ולא ישתנו לעולם כמו רואים
29 חוזים ובסמיכות הרבוי ישתנה הסגול אל צרי ותבא אל יוד כמו רואי
חוזה

nomina huius maceriae tribus modis. Primo q̄ ueniat pe cum
 seghol: ² & hayn cum sceua: & yod cū sceua moto vt עדין כליך
 תליך: & in cōnotatione singularis ³ multis absentibus i kamecz
 yod ut ערים: & in absente singulari in holem ut עירי: ⁴ & in fœ-
 minina p̄ti in ceri עדיך: in absenti in kamecz עריה. Et secun-
 do mutabitur ⁵ sceua pe in hirek: & hirek hayn in sceua vt נשיך
 פריך. Et in pluralitate ⁶ absentium ueniet yod cū kamecz: & ali-
 quando cum additione uau in ultimo sequentis ⁷ holem ipsius
 mem significantem pluralitatem vt פרימו. Et tertio aliquando
 mutabitur ⁸ pe: & ueniet cum sceua: & yod est q̄scēs ut שכינס.
 Et etiam pluralitas formabitur tribus ⁹ modis: qui sunt qua-
 tuor. ¹⁰ ¶ Primus est quia eorum quædam plurificabuntur lin-
 gua masculi: & aliquando cū motu ¹¹ yod: & mutabit hirek in
 kamecz ut ex גדיים ¹² גדי: aut q̄ ueniat aleph vice yod: & mouea-
 tur ipsius motu ut ex חללים ¹³ חלי: & aliquando non mouebitur
 aleph oīo: sed ip̄a yod ut ex צבאים ¹⁴ צבי: & sic פתאים: & pos-
 sibile est q̄ in his ueniet aleph ob tractū kamecz solū. ¹⁵ Et se-
 cundus est: quia eorum quædam non plurificabuntur nisi per
 dualitatem tantū ut לחיים ¹⁶ לחי. Et tertius modus est q̄ ueniat
 pe cū ceri: & yod quiescat ut ex כלים ¹⁷ כלי: & sic in cōtinuo plu-
 ralitatis ueniet pe cum sceua: & hayn cū ceri: & yod quiescat
 ut כלי. ¹⁸ Et sunt ex his quæ plurificabuntur semper in lingua
 masculi vt חללים כלים: ¹⁹ & de illis sunt semp̄ i lingua fœmi-
 nina: vt פירות. Et de illis sunt aliquādo lingua fœminæ: ²⁰ & ali-
 quando in lingua masculi vt אריות ארי: & sunt qui dicunt
 q̄ sic in hac ²¹ maceria: & in pluralitate discōtinui מעים: &
 in continuo מעי: & in cōnotatione מעי sicut בריו.
²² ¶ Pe cum kamecz pleni oris: & hayn cū hirek vt חרי חלי
 צרי: ²³ & aliquādo ueniet holem loco kamecz ut צרי: & ali-
 quādo ueniet ²⁴ sceua ut רצרי: & in cōnotatione nō mutabūtur
 vt חליו עירי: & in cōtinuitate semp̄ ueniet ²⁵ pe cū sceua ut קשיפי.
 ¶ Pe cum sceua: & hayn cum holem vt שבו תאו: ²⁶ & hac nō
 plurificabuntur neq̄ mutabuntur penitus. ²⁷ ¶ Pe cum
 holem: & hayn cū seghol ut יורה רואה חוה: & oīa ²⁸ hac plificabū-
 tur in lingua masculi: & nō mutabunt vnq̄ vt חוהים ²⁹ חוה: & i
 cōtinuitate plitatis mutabit seghol in ceri: & he in yod ut חוה

חוה

clarum est ex illis quæ diximus.² **¶** נַפֵּי & הַיֵּן cum ceri ut
 נַפֵּי: & in continuitate & in connotatione mutabit³ ceri hayn
 in rapiens pathah ut נַפֵּי: sed in connotatione plurium⁴ non
 mutabitur ut נַפֵּי: & plurificabuntur in lingua masculi
 cum commutatione ceri hayn in hirek: ut נַפֵּי.⁶ **¶** נַפֵּי totum
 ipsum est cum seghol & producte ut נַפֵּי & cetera: &
 in uno⁷ contempserunt opiniones grāmaticorū quod est נַפֵּי:
 quia ipsorum quidam⁸ posuerūt ipsum in hac maceria: & eorū
 quidam: q̄ Habib famulatus est eis putauerunt⁹ q̄ nō sit huius
 maceria: quia he uenit ob cōmutationē nun: quia opinati sūt
 q̄ ipsius radix sit¹⁰ נַפֵּי: & eorū ratio est quia inuenerunt plurali
 tatem cum nun נַפֵּי ut tulimus superius¹¹ in cōmutatione lit
 terarum. & rabi David kimhi titubat inter limina duarū opi
 nionum istarum: ¹² & etiam nos laborauimus: & nō fuit nobis
 quies ad inueniendum rationem sufficiētem ad diiudicandū
 inter eas: ¹³ quia & si inuenerimus & uiderimus נַפֵּי prope נַפֵּי
 Ezechielis cap. xvi. ¹⁴ possibile est cum hoc q̄ radix נַפֵּי sit vna:
 & radix נַפֵּי sit alia: & ambo ipsa significant super¹⁵ rem vnā:
 aut q̄ radix ambo ipsorum sit נַפֵּי: & נַפֵּי sit pluralitas agno
 minis נַפֵּי: & nun¹⁶ secunda sit addita ut yod נַפֵּי: & nun
 נַפֵּי: quæ sunt ad significandū¹⁷ super nomen agnomi
 nis ut scripsimus superius in capite capli huius: & dicemus q̄
 נַפֵּי non sit ei pluralitas: & נַפֵּי non sit ei singulare: & ideo
 quod subtraxit hoc adimpleuit hoc: & nos¹⁸ indigemus uti
 ambobus illis occasione huius defectus. ²⁰ **¶** נַפֵּי pe cum ka
 mecz: & hayn cum sciurek producte ut נַפֵּי: & hæc²¹ non
 plurificabuntur neq̄ mutabūtur vnquam. ²² **¶** נַפֵּי pe cum ka
 mecz: & hayn cum hirek ut נַפֵּי: & in cōtinuitate²³ si pe
 non sit gutturalis mutabitur kamecz in sceua: ut נַפֵּי mundus
²⁴ palmarū: & non inuenitur de his in cōnotatione nisi נַפֵּי solū
 ipsum: & dicetur cum motu נַפֵּי: & plurificabunt²⁵ duo
 ex his in scriptura נַפֵּי: & vnum in doctrina in lingua
 fœminina²⁶ קַרִי קַרִי. ²⁷ **¶** נַפֵּי pe cum sceua: & hayn cum hi
 rek & correpte ut נַפֵּי: & in pausa aliquando muta
 bitur sceua in seghol ut נַפֵּי: & quando pe est gutturalis mu
 tabitur in rapiētē pathah ut נַפֵּי: & in cōnotatione mutabunt²⁸
 nomina

המסילה השבע עשרה

שמבואר ממה שאמרנו :

פעה

1 הפא והעין בצרי כמו רעה ובסמיכות ובכנוי ושתנה
2 צרי העין אל חטף פתח כמו רעך אבל בכנוי הרבים
3 לא ושתנה כמו רעיהם רעים ויתרבו בלשון זכר בתלוף צרי העין
4 אל חירק כמו רעים

פעה

6 כלו בסגול ומלעיל כמו הגא כסא קצה וזולתם ובאחר
7 נחלקו דעות המדקדקים שהיה נדה כי מקצתם
8 שמו אותו בזה המשעול ומקצתם אשר החביב נטפל עמהם חשבו
9 שאינו מזה המשעול מפני שהיה באה לתמורת נון כי סברו ששרשו
10 נון וטעמם הוא כי מצאנו הרבוי בנזן נדניך כמו שהבאנו למעלה
11 בתמורת האותיות ורבי דוד קמחי פוסט בין סעיפי שני הדעות חללו
12 וגם אנתנו יגענו ולא הונח לנו למצא טעם מספיק להכריע ביניהם
13 כי אף על פי שמצאנו ראינו נדניך סמוך אל נדה ביחזקאל סימן יו
14 אפשר עם זה ששרש נדה אחר ושרש נדניך אחר ושניהם מורים על
15 ענין אחר או ששרש שניהם נדה ונדניך הוא רבוי תאר נדה והנזן
16 השנית נוספת כמו יוד וזשבי שכיני ונוז קדמון סלתן שהם להורות
17 על שם התאר כמו שכתבנו למעלה בראש השער הזה ונאמר כי
18 נדה אין לו רבוי ונדניך אין לו יחיד ולכן מה שחסר זה מלא זה ואנתנו
19 צריכים להשתמש בשניהם מחמת זה החסרון :

פעו

20 הפא בקמץ והעין בשורק מלעיל כמו אחו שחו ואלו
21 לא יתרבו ולא ושתנו לעולם :

פעי

22 הפא בקמץ והעין בחירק כמו עני שני נקי ובסמיכות
23 אם הפא אינה גרזנית ושתנה הקמץ אל שוא כמו נקי
24 בפנים ולא נמצא מאלו בכנוי כי אם עני לבדו ויאמר בהנעת היור עניך
25 ויתרבו שנים מאלה במקרא עניים נקיים ואחר במשנה בלשון נקבה
26 קלי קליות :

פעי

27 הפא בשוא והעין בחירק ומלרע כמו מרי דלי צבי
28 לחי ובהפסק לפעמים ושתנה השוא אל סגול כמו
29 מרי וכשתפא גרזנית ושתנה אל חטף פתח כמו עדי ובכנוי ושתנו

שמות

המסילה השבע עשרה

1 הפא בקמצותה אפילו בקמיכות הרבוי כמו קמות חלולת ובקצרתם
2 ברבוי תראה אות תמורת למד השרש על הרבעה ורכים האחר
3 שתבא תו תמורתה כמו שפתחת ועם הכניו שפתותיו ורשני
4 שתתמורה תהיה וו כמו מן קשרה קשורת ומן קצה קצות וכו'
5 שתשאר הלמד הא במקומה והיא נעה כמו אמה אמהות אמהותיו
6 אך להבין עקר אמהותיו עיין למעלה במשעול פעלת :

פעה

7 הפא בצרי והעין בקמץ כמו פאה גורה ובקמיכות
8 תשתנה הפא לשון והעין אל פתח כמו פאת ועם
9 הכניו והרבוי לא ישתנו ויתרבו בלשון נקבה כמו פאות פאותיו
10 ולכן נפל המהלוקת בין המדקדקים על מה שכתוב בספר במדבר
11 סימן נד ומחץ פאתי מואב שהפא בפתח והאלף בחטף פתח כי יש
12 אומרים בו דבר זר שהוא נפרד מן השניים שדינו להיות פאתים והנה
13 לא נמצא השני ויש אומרים בדרך אחרת והחביב הלך אחר הכת
14 הזאת השנית שסוברת שנתחבה הפא בעבור האלף הבאה אחרית
15 ולפי דעת הקמחי נמצאו במשעול הזה גם רגושי העין כמו פחה
16 ובהיות תחית אות הרפיון כדי להורות על הדגש שבה בכלל בא דגש
17 בפעל בפא וכן הכניו בצרי פחתך ובקמיכות יבא בפתח מלרע כמו
18 פחת והורה וכן ברבוי פחות ובקמיכות הרבוי למד השרש נעה
19 בהסרת ההא אל וו כמו בעזרא בחלק שדרומיים קוראים נחמיה סימן
20 ב פחות עבר הנהר ובאה הפא בפתח והחית בחטף פתח :

פעה

21 הפא בקמץ ורעין בסגול כמו קנה קצה שדה עצה
22 חזה ואם הפא אינה אות גרונית תשתנה בקמיכות
23 אל שוא כמו קנה קצה ואם היא גרונית תשתנה אל חטף פרוח כמו
24 עצה חזה וכן גם כן בקמיכות הרבוי כמו קצות קני ויתרבו לפעמים
25 בלשון זכר כמו עלים קנים ולפעמים בלשון נקבה כמו שדות ולפעמים
26 נראית למד השרש בהשתנות הלמד הא אל וו כמו קצוי ארץ שהוא
27 לשון זכר או קצות מאותותיך שהוא לשון נקבה כי אלו יש מהם
28 שפעם יתרבו בלשון זכר ופעם בלשון נקבה כמו שהמשלנו וכן
29 מקצתם לעולם בלשון זכר ומקצתם בלשון נקבה לעולם כמו

pe cum suo kamecz etiā in continuitate pl̄itatis vt קמות חלות & in quibusdā eorū² in pl̄itate apparet l̄fa cambiī lāmed radicis fm̄ quatuor modos: vnus¹ est q̄ ueniat tau vice eius ut שפות : & cū cōnotatione שפותות : & scdus⁴ est q̄ cambiū sit uau ut ex קשות : & ex קעות : aut⁵ q̄ remaneat lāmed he in suo loco cum ipsa moueatur ut אמור אמורות אמורות :⁶ sed ad intelligēdum radicem אמורות cōsidera superius in maceria פעה⁷. ¶ **¶** Cya pe cum ceri: & hayn cū kamecz ut פאה גור: & in continuitate⁸ mutabitur pe in sceua: & hayn in pathah ut פאת : & cū⁹ cōnotatione & pl̄itate nō mutabunt: & pl̄ificabunt in lingua foeminina vt פאות פאותות¹⁰: & ideo cecidit controuersia inter grāmaticos super eo qđ scriptū est Numeri¹¹ ca. liiii. ומחץ פאתי מואב. & con friget magnates Moab q̄ pe est cum pathah: & aleph cū rapiē te pathah: q̄a sunt¹² qui dicūt de illo rem extraneā q̄ sit sepa rum ex dualibus: q̄a ius eius erat esse פאתים: & ecce¹³ nō inueniūt alter: & sunt qui dicunt aliter. Et Habib processit post sectam¹⁴ hanc secundā quā opinat q̄ dilatata sit pe propter aleph uenientē post ipsam: & fm̄ opinionē Kimhi inueniūt in hac maceria etiā crassa hayn ut פחה¹⁵: & ex heth l̄fa lenitatis ad significādū daghefc: qđ est in ea in potētia uenit daghefc¹⁷ in actu in pe: & sic cōnotatio est cum ceri פחתך: & in cōtinuitate ueniet cū pathah correpte: vt¹⁸ פחה princeps Iudæ: & sic in pl̄itate פחה & in cōtinuitate pl̄itatis lāmed radicis mouet¹⁹ cū cōmutatione he in uau: ut in Hezra parte quā Romani uocāt Nehemiam cap.²⁰ scđo פחות magnates trāitus fluminis: & uenit pe cū pathah: & heth cū rapiēte pathah.²¹ ¶ **¶** Cya pe cum kamecz: & hayn cū seghol ut חזה²² קנה קנה שרה עצה²³: & si pe non sit littera gutturalis mutabitur in cōtinuitate²³ in sceua ut קנה קנה: & si sit gutturalis mutabit in rapiens pathah vt²⁴ עצה חזה: & sic etiam in continuitate pluralitatis vt קעות קני: & plurifi cantur aliquando²⁵ in lingua masculi ut עליס קליס: & aliquādo in lingua foeminina ut שרות: & aliquando²⁶ apparet lammed radicis in cōmutatione lāmed he in uau ut קני extrema terre: qđ est²⁷ linguæ masculi: uel קעות extremitates de tuis signis: quod est linguæ foemininæ: quia ex his sunt quæ²⁸ aliquando plurificabuntur in lingua masculi & aliquando in lingua foeminina: vt exemplificauimus. Et sic²⁹ qđam ipforū semp sunt in lingua masculi: & eorū qđam in lingua foeminina semp: vt clarum

modis: aut q̄ ueniat pe yod cum seghol ut Genesis cap. xliii.
 וְשָׁרָה es tu nūc² וְשָׁרָה estis uos faciētes: aut q̄ ueniet cū hirek:
 ut Deutronomii ca. xlii. si estis uos³ amantes. Et sunt noīa in
 hac maceria: quibus nō deerit quicquam: sed s̄m ipsorum ra-
 dicem⁴ non est eis nisi dua l̄fæ ut שם: & mutabitur cum cōno-
 tationibus vt בן: sed⁵ q̄n plurificabit⁶ erit in lingua fœminina:
 & dicetur שמה: & ceri reddi⁷ sceua: & sunt qui dicūt⁸ q̄ etiam
 וי sit huius: & ideo q̄n uenit cum cōnotatione singularis: ali-
 quando scribit⁹ cū eius plenitudine⁷ cum yod: ut Prouerbior⁸
 cap. lo. vi. & exalta ויך socium tuum. Verūtāmē in pluralitate
 ueniet cum ceri⁸ ויעים vt גרים ad distinguendū inter ipsum: &
 inter ויעים: quod est cum pathah: & sic וי erat⁹ ius suum in plu-
 ralitate ויעים cum kamecz s̄m pondus ויעים: & uenit cum ceri ad
 distinguendum inter¹⁰ hoc: & inter filios ויעים exteros.

¹¹ ¶ Cū pe est cum hirek: & yod hayn radice gescens ut ויעי
 quia¹² radix uerbi וי est כוה: & uenit in noīe yod vice vau: & וי
¹³ radix eius est ויה ויעי est ויה. Et sic וי etiam est in hac mace-
 ria: & in cōnotatione singlis¹⁴ loquentis pro se cadet yod radi-
 cis: & veniet loco eius yod cōnotationis vt ויעי: & non scio
 quid coegerit grāmaticos: qui dixerunt q̄ in discōtinuo ue-
 niet pe cū seghol: ¹⁶ & dice¹⁵ ויעי: & decens est q̄ וי & וי sint duo
 noīa vnus rei. Et hæc aliq̄n¹⁷ plurificabūt¹⁷ in lingua masculi
 vt ויעים: & aliq̄n in lingua fœminina vt ויעי: ¹⁸ & aliquando
 mutabitur ceri in hirek cum daghesc loco quiescentis: & dice-
 tur ויעי cum daghesc¹⁹ yod ob trāsglutionē gescens: & aliq̄n
 ueniet cū duplicatiōe pe & hayn ut ויעי. ²⁰ ¶ Cū pe cū seghol
 ut ויעי: & aliq̄n in cōnotatione videbit²¹ hayn²¹ quiescens ut
 ויעי cambio he in vau: & aliquādo est sine²² cambio: & tunc mu-
 tabitur seghol in sceua ut ויעי. Et ויעי si sit in hac maceria²³ non
 plurificabit²⁴ & nō cōnotabit²⁴ neq̄ cōtinuabit²⁴: nisi dicamus q̄
 ipsius cōnotatio sit ויעי cū apparitione²⁴ quiescentis & muta-
 tiōe seghol in hirek. ²⁵ ¶ Cū pe totū est cū kamecz: & he est si-
 gnū fœminæ vt ויעי: ²⁶ & uenietibus his cōtinuis uel cū
 cōnotationibus varian²⁷ sua iura: ²⁷ nā in q̄busdā eorū mutabit²⁷
 kamecz pe in sceua vt ויעי שנות ויעי anni n̄i anni sæculi שנה
 annus²⁸ omissionis: & in q̄busdā ipso²⁸ mutabit²⁸ in cōti-
 nuitate pe in hirek: & hayn ueniet²⁹ cū sceua ut ויעי: & in con-
 notatione in sceua pe vt ויעי: & in quibusdā eorū remanebit

המסילה השבע עשרה

411

1 דרכים או שתבא הפא יוד בסגול כמו בכראשית סימן כ"א אם ישך נא
2 אם ישכם עושים או שתבא בתרק כמו במשנה תורה סימן י"ג תישכם
3 או תבנים ויש שמות בזה המשעול שלא יחסר כל להם אבל לפי שרשם
4 אין להם אלא שתי אותיות כמו שם וישתנה עם הכנויים כמו בן אבל
5 בשיתרבה יהיה בלשון נקבה ויאמר שמות והצרי שב שוא ויש אזמרים
6 כי גם ריע הוא מזה ולכן בבאו עם הכנוי ליחיד ולפעמים נכתב במלואו
7 עם היוד כמו במשלי סימן ו' ורהב ריעה ואלם ברבוי ובא בצרי
8 רעים כמו גרים להפריד בינו ובין רעים שהוא בפתח וכן זר הירד
9 משפטו ברבוי זרים בקמץ על משקל בנים ובא בצרי להפריש בין
10 זה ובין בנים זרים :

פיע

11 הפא בתרק והיוד עין השרש נחה כמו צי הי כי מפני
12 ששרש פעל כי כזה ובארה בשם יוד תמורת וו והי
13 שרשו היה וצי ציה וכן פי גם כן הוא בזה המשעול ובכנוי היחיד
14 מדבר בעדו תפול יוד השרש ותבא במקומה יוד הכנוי כמו פי פינו
15 ולא ידעתימה הכרית המדקדקים שאמרו שבמכרת תבא הפא בסגול
16 ויאמר פה והנכון כי פי ופה הם שני שמות לדבר אחר ואורז ולפעמים
17 יתברכו בלשון זכר כמו צים ציים ולפעמים בלשון נקבה כמו פיות
18 ולפעמים ישתנה הצרי אל חירק ברגש במקום הנח ויאמר פיות ברגש
19 היוד להכלעת הנח ולפעמים תבא בכפל הפא והעין כמו פפיות :

פא

20 הפא בסגול כמו פה שח ולפעמים בכנוי תראה העין
21 נחה כמו שיו בתמורת החא אל וו ולפעמים בלי
22 תמורה ואז יתחלף הסגול בשוא כמו שיהו ופה אם הוא בזה המשעול
23 לא יתרבה ולא יכונה ולא יסמך אלא אם נאמר שכנויו פיהו בהראות
24 הנח ושנוי הסגול אל חירק :

פעה

25 כלו בקמץ והחא סימן הנקבה כמו הרה שנה קמה
26 ובבא אלו סמוכים או עם הכנויים יתחלפו משפטיהם
27 כי בקצתם ישתנה קמץ הפא אל שוא כמו שנותינו שנות עולם שנת
28 השמיטה ובקצתם תשתנה בסמיכות הפא אל חירק והעין תבא
29 בשוא כמו שפתי ובכנוי אל שוא הפא כמו שפתי ובקצתם תשא
הפא

הנסילה השבע עשרה

1 ויכל אלה וזולתם רבים לא נראית למר השרש לא במכרוב ולא
2 במקרא ובקצתם אף כי נחה בקריאה נראתה בכתב כמו גיא
3 ובסמיכות ושתנו על פנים רבים כי שם אב ושתנה בשני ורכים אז
4 שהקמץ ושתנה אל פתח כמו אב המון או בחטף קמץ והוספת יור
5 נמשכת לחרק בסוף כמו בבראשית סימן י אבי כל בני עבר
6 **אח** האלף בקמץ ולא ושתנה כי אם בנחוח למר השרש
7 שהיא הא כשהואמר ביוזר כי ישוב חטף פרח כמו
8 בבראשית סימן י אחי ופת הגדול ובכנוי וכתב הנח או תמורתו אבל
9 לא יתנועע במקרא כמו אביך אחיך אחי ובכנוי הרבים הנמצאים
10 או הנסתרים אז בשני אלה פא השרש בחטף פתח כמו אביכם אחיכם
11 אביהם אחיהם ובכנוי המדבר בעדו תפול מהן יור השרש ורובא
12 במקומה יור הכנוי ואז האלף פא שבהם תבא בקמץ להפריש בין
13 המכונה והסמוך כמו בבראשית סימן כט הכי אחי אחת אלף אחי
14 בקמץ וכן בכנוי הרבים עם הרבים הוא בחטף פתח וזולת שנים שהם
15 בפתח גדול האחר בשמורת סימן כה ובאחיכם בני ישראל והשני
16 במדבר סימן לב האחיכם יבאו למלחמה ורבי דוד הפציר עצמו לכת
17 טעם לזה השנוי ואמר כי הבאים בפתח הפא הוה משפט עין והשרש
18 רבא בדגש וסר ממנה להויתו מאותיות הרפיון ולכן נפתחה הפא
19 אבל בחטופים לא הוה ראוי לרבא בס דגש העין ולכן נחטף פתח הפא
20 ובמשעול הוה יוכלו לבאר רבים מהשניים הנזכרים למעלה ואין צורך
21 לשנות זכרם

22 **פע** הפא בצרי כמו בן זר ובסמוך בן יחליף הצרי אל
23 סגול כמו בן אברהם בן ישראל וימירנו
24 בשוא בני בנו ובכנוי היחיד בחירק כמו בנך וברבוי עלה הצרי לקמץ
25 גדול בנים ובכנוי הרבים הנמצאים והנסתרים חור לשון בניכם
26 בניהם ובכנוי רבוי המדברים בעדס נשאר הקמץ במקומו כמו בכנוי
27 וכן בכנוי הרבים אל היחיד כמו בןך אבל זר לא ושתנה בסמוך ולא
28 בכנוי ורבי דוד אמר שאפשר שבזרה המשעול ידרכו עץ גו גם עט
29 וכלם לא ושתנו בסמיכות ולא בכנוי ואולם יש ושתנה בכנוי על שני

Et in omnibus his & aliis ab eis multis non videtur lamed radicalis: nec in scriptura neq² in lectura: & in eorum quibusdā & si quieuerit in lectura uidetur in scriptura ut גימ³. Et in cōtinuitate mutabunt^r modis multis: quia nomen אב mutabitur duobus modis: vel ⁴q⁴ kamecz mutetur in pathah vt אב pater multitudinis: vel in rapiente kamecz: & additione yod tracta ad hirek i ultimo vt Genesis cap. x. אבי pater oīum filiorū Heber. ⁵Cum aleph cum kamecz: & nō mutabit^r nisi in gete lamed radicalis ⁷q⁷ est he qñ mutabit^r in yod: quia redibit rapiens pathah vt⁸ Genesis ca. x. אב frater Iepheth maioris. Et in cōnotatione scribetur quiescens: aut ipsius cambiū: sed ⁹nō mouebitur in prolatione ut אבך אביו ואחיו אחיו: & in cōnotatione multorum exñtium: ¹⁰aut absentiū: tunc in duobus his pe radicalis est cū rapiente pathah ut אבירם אחיהם ¹¹אביכם אחיכם: & in cōnotatione loquentis p se cadet exillis yod radicalis: & ueniet ¹²loco eius yod cōnotationis: & tunc aleph pē quā est in illis ueniet cum kamecz ad distinguēdū inter ¹³cōnotatū & cōtinuatū ut Genesis cap. xxix. an ga אחי frater meus es tu: aleph אחי ¹⁴est cū kamecz. Et sic in cōnotatione multorū cum multis est cū rapiente pathah: exceptis duobus quē sūt ¹⁵cū pathah magno. Vnū est in Exodi cap. xxv. ובראיהם & in fratribus uestris filiis Israel: & scđum ¹⁶est Numeri ca. xxxii. האחים an fratres uestri ueniēt ad bellū. & rabi Dauid anxit seipsū tradere ¹⁷rōnē ad hāc mutationē: & dixit q¹⁸ ueniētia cum pathah pe erat ius hayn radicalis ¹⁸uenire cū daghesce: & remotū est ide ob eā esse de lris lenitatis: & iō adapta est pe: ¹⁹sed in raptis nō fuit debitū uenire in illis daghesce hayn: & iō raptū est pathah pe. ²⁰Et in maceria hāc possent uenire multa de scđis pdictis supius: & nō oportet ²¹repetere mētionē illoꝝ. ²²Cum pe est cū ceri ut בן זר: & in cōtinuo בן mutabit ceri in ²³seghol ut בן אברהם בן ישראלית: & in cōnotatione mutabit illud ²⁴in sceua בני בני: & in cōnotatione singlis in hirek ut בןך: & in plirate ascendit ceri in kamecz ²⁵magnū בנים: & in cōnotatione multorū exñtium & latētiū rediit in sceua בנים ²⁶בניהם: & in cōnotatiōe loquētiū p se remāsit kamecz i suo loco ut בניו: ²⁷& sic in cōnotatiōe multorū ipsi singli ut בןך: sed nō mutabit^r i cōtinuo: neq²⁸ i cōnotatiōe. Et rabi Dauid dixit q²⁹ possibile sit q³⁰ in hac maceria peditent ²⁹עץ גודס עץ & oīa ipsa non mutabuntur in cōtinuitate neq³⁰ in cōnotatione. Verūtāmē ³¹mutabit^r in cōnotatiōe duobus modis

mutabitur neq; plurificabit neq; cōtinuabitur vnq̃. **פ** pe cum hirek ² & lāmed cum holem ut **פ** ³ & hac non mutabuntur vnquam.

³ **פ** Strata decimasexta est strata quiescētū hayn supadditoꝝ he⁴ in suo fine: & de illis sunt superaddita tau uel he aut mem⁵ in suo capite: & in illa sunt qnq; maceria. **פ** ⁶ tau cum sceua: & pe⁶ cum sciurek: & lāmed cum kamecz vt **פ** ⁷ & in cōtinuatione mutabitur kamecz in pathah in mutatione he in tau: excepto vno⁸ quod mutatur in seghol in cōnotationibus nō mutabunt: excepto noīe uno: extraneum est ⁹ opus eius Hieremiæ caplo. xxv. & dispersiones vestrā: & cadetis: quia uenit pe cum holem¹⁰ vice sciurek: & tau cum hirek vice ceri: qđ significat cōnotationem multorū: & aliqñ¹¹ ueniet cōtinuitas cū cōnotatione cū defectu tau vt Hosehæ cap. xiii. de eorū argento ¹² כתרם ydo la fm maiores grāmaticoꝝ ipsi putant qđ ius illius est כתרם: sicut eorum prudentia: ¹³ sed fm meam opinionem est linguæ similitudinis: & separatū suū nō inuenitur: sed¹⁴ eēt ius suū fm pondus ¹⁵ כתרם: & sic est ipsius arāmea interpretatio ex argento eorū sicut similitudine eorū¹⁶ images. Et oīa nomina huius maceria plurificabuntur in lingua fœminina ut **פ** ¹⁷ he cū rapiēte pathah: & pe cū sciurek: & lāmed cū kamecz¹⁸ vt **פ** ¹⁹ qđ est singl²⁰ & nō ē singl²¹ ei in scriptura ²² linguæ. **פ** ²³ he cū rapiēte pathah: & pe & lāmed cū kamecz ut **פ** ²⁴ & hoc ē nō mutabit neq; continuabitur neq; ueniet cum cōnotatione. ²⁵ **פ** ²⁶ mem cū sceua: & pe & lāmed cum kamecz vt **פ** ²⁷ & plurificabitur in lingua fœminina vt **פ** ²⁸ mem est cū sceua: & pe cum sciurek: ²⁹ & lāmed cū kamecz vt **פ** ³⁰ & hac etiam ³¹ non mutabunt vnq̃ & plurificabuntur in lingua fœminina vt **פ**.

³² **פ** Strata decimasextima est strata quiescētū lāmed: & de eis sunt in quibus appet: ³³ & de eis sunt in quibus later: & non est in ea additio penitus scdm³⁴ maiores grāmaticorum: sed fm meam opinionem aliquando inuenimus in eis additio nem tau in fine: ³⁵ & in ea sunt decem & septem maceria. **פ** ³⁶ Non potuerūt grāmatici tradere huic³⁷ maceria iter rñdens præcise: quia aliqñ in qbusdā noībus³⁸ uenit pe cū pathah vt **פ**. Et i corꝝ qbusdā uenit cū kamecz vt **פ** & cætera. Et in

המסילה השש עשרה

1 וישתנה ולא יתרבה ולא יסמך לעולם : פ ילון והפא בחירק
2 והלמד בחלם כמו ניצוץ נחית ואילה לא ושתנו לעולם :
3 המסילה השש עשרה היא מסילת נחי העין נוספי ההא
4 בסופם ומהם נוספי התו או הוה או המם
5 בראשם ובה חמש ממשעולים : ת פולה התו בשוא והפא
6 בשורק והלמד בקמץ כמו תרומה תקומה תעודה תנורה
7 ובסמיכות ושתנה הקמץ אל פתח בהשתנות והא אל תו וזלר אחר
8 שישתנה אל סגול תשומת ובכנוים לא ושתנו וזלר שם אחר זר
9 מעשהו בירמיה סימן כה ותפוצותיכם ונפלתם שבאה הפא בחלם
10 תמורת שורק והתו בחירק תמורת צרי שמורה כנוי תרבים ולפעמים
11 יבא הסמיכות עם הכנוי בחסרון התו כמו בהושיע סימן יג מכספם
12 כתבונם עצבים לפי רבי המדקדקים סוברים שמשפטו כתבונתם
13 אבל לפי דעתי הוא לשון תבנית ונפרדו לא נמצא אבל היה דינו
14 תבון על משקל תנוך וכן תרגומו מכספהו כדמורהו צלמנו
15 וכל שמות זה המשעול יתרבו בלשון נקבה כמו תרומת תנואות :
16 הפולה ההא בחטף פתח והפא בשורק והלמד בקמץ כמו
17 הפוגה שהוא יחיד הפוגה ויחיד לו במקרא
18 הלשון : ה פלה ההא בחטף פתח והפא והלמד בקמץ כמו הנחה
19 וזה גם כן לא ושתנה ולא יסמך ולא יבא עם הכנוי :
20 מ פלה המם בשוא והפא והלמד בקמץ כמו מצרה ויתרבה בלשון
21 נקבה כמו מצרות : מ פולה המם בשוא והפא בשורק
22 והלמד בקמץ כמו מלונה מגורה משורה מצורה ואילה גם
23 כן לא ושתנו לעולם ויתרבו בלשון נקבה כמו מצורות :
24 המסילה השבע עשרה היא מסילת נחי הלמד ובהם נראית
25 בסומרים נעלמת בס ואין בה תוספת כלל לפי
26 רבי המדקדקים אבל לפי דעתי לפעמים נמצא בה תוספת תו בסוף
27 ובה שבעה עשר ממשעולים : פ פע לא יכלו המדקדקים לתת לו
28 המשעול שכול מכוון בדיוק כי לפעמים במקצת השמות
29 באה הפא בפתח כמו עב ובמקצתם באה בקמץ כמו קו אב וזולתם
ובכל

המסילה החמש עשרה

1 פתח לחלוף ההא אל תו וכל אלו יתרבו בלשון נקבה **פ** וזה
 2 הפא בחלם והלמד בקמץ כמו רומה שזאה ודיניו כדיני המשעול
 3 הקורם **פ** לה הפא בצרי והלמד בקמץ כמו צרה שיכה
 4 ובסמיכות דיני זה דיני הקורמים גם כן **פ** לה כלו
 5 בקמץ כמו קמה נעה נפה במה וכשיסמכו גם באלה **פ** קמץ הלמד
 6 ישוב פרח וברבוי כלם יתרבו בלשון נקבה ובסמיכות הרבוי
 7 במקצתם יבאו סימני רבוי הזכרים שהוא תיור והחלם תו שהוא סימן
 8 רבוי הנקבות יחד כמו במוצאי ולפעמים מקום זה החלם יבא קמץ
 9 מלא פום במתי **פ** וזה הפא בחירק והלמד בקמץ כמו שירה
 10 בינה חירה ואלו לא ישתנו כי אם לתמורת ההא אל תו ובסמיכות
 11 ותכניו ותרבוי ואז ישוב הקמץ פתח וכל אלו יתרבו בלשון נקבה
 12 **פ** ילם הפא בצרי ותלמד בקמץ כמו ריקס ואלה לא ישתנו לעולם
 13 **פ** ילון הפא בחירק והלמד בחלם כמו פישון גיחון חיצון
 14 קיצון ואלה לא באו ברבוי במקרא ואם יתרבו בלשון
 15 יתרבו בלשון נקבה כמו חיצונות אבל לפי דעתי זהו מר שפרכו
 16 המרדקים שתיו לפנינו מפני שחיצון הוא תאר ולכן אם יתואר בו
 17 הזכר יתרבה בלשון זכר וכשתתואר בו נקבה יתרבה בלשון נקבה
 18 והטעם כי כבר נמצא ביהיר זכר ונקבה חיצון גם חיצונה
 19 **פ** לון הפא בקמץ והלמד בחלם כמו לצון ששון ובסמיכות ובכנוי
 20 ישתנה הקמץ אל שוא כמו ששון לבי ששוני וכשיתרבה ישוב
 21 צרי כמו זרונים **פ** ילון הפא בצרי מושך יור ותלמד בחלם כמו
 22 אילון ואלה לא ישתנו לעולם ויתרבו בלשון זכר
 23 **פ** לות הפא בצרי ותלמד בשורק כמו עדות גרות ואלה לא ישתנו
 24 בכנוי תיחיד לעולם ולפי דעתי לא יתרבו גם כן כי עדות ועדותי
 25 וכיוצא בהם סובר אני שאינם מזה המשעול אבל הנפרד מהם ערה
 26 שהוא מהמשעול השלישי במסילה הזאת **פ** וזה הפא בחלם
 27 ותלמד בסגול כמו נופת בושית ובכנוי יומר **פ** החלם אל קמץ
 28 מלא פום והסגול בשוא כמו בשתי נפתי ואלה לא יתרבו לעולם
 29 **פ** לנה הפא בקמץ מלא פום ותנון בקמץ רחב כמו בשנה ולא
 ישתנה

in pathah ob cōmutationem he in tau: & omnia hæc plurifica-
buntur in lingua fœminina. **פלה** pe cum holem: & lāmed
cum kamecz ut רומה שואה; & sua iura sunt sicut iura maceriae
precedentis. **פלה** pe cum ceri: & lāmed cum kamecz ut
צרה שיבה; & in continuitate iura huius sunt sicut iura precedē-
tium etiam. **פלה** pe totum cum kamecz ut קמה נעה נפה; & qñ
continuantur etiam in his kamecz lāmed redibit in pathah:
& in pluralitate omnia ipsa plurificabuntur in lingua fœmini-
na: & in continuitate pluralitatis in ipsorum quibusdam ue-
nient signa pluralitatis masculorū quod est yod & holem tau
quæ sunt signa pluralitatis fœminarum simul ut כמותי; & aliæ
quando loco huius holem ueniet kamecz pleni oris כמותי.
פלה pe cum hirek: & lāmed cum kamecz ut שירה בינה חירה
& hæc nō mutabunt nisi ob cōmutationē he in tau in cōtinui-
tate & cōnotatione & pluralitate: & tunc reddeť kamecz pa-
thah: & omnia hæc plurificabuntur in lingua fœminina.
פלה pe cum ceri: & lāmed cum kamecz ut ריקק; & hæc
non mutabuntur vnq̃. **פלה** pe cum hirek: & lāmed cū ho-
lem ut קיצן; & hæc non uenerunt cum plurali-
tate in scriptura: & si plurificabunt in lingua: plurificabunt in
lingua fœminina ut חיצנות; sed fm meā opinionē hoc est qđ
scripserūt grāmatici q fuerūt ante nos: qā חיצו est cognomē:
& iō si cognoscat eo masculus plurificabit in lingua masculi:
& qñ cognoscat eo fœmina plurificabit in lingua fœminina:
& rō est quia iam inuenit in singlī masculus & fœmina חיצו
etiam חיצונה. **פלה** pe cum kamecz: & lāmed cū holem ut
לצון ששן; & in cōtinuitate & in cōnotatione mutabit kamecz
in sceua ut ששן לבי ששן; & qñ plurificabit reddeť ceri ut זרונים.
פלה pe cum ceri trahente yod & lāmed cū holem ut אילון;
& hæc nō mutabunt vnq̃ & plurificabunt in lingua masculi.
פלה pe cum ceri: & lāmed cū sciurek ut עדות גרות; & hæc
nō mutabunt in cōnotatiōe singlis vnq̃: & fm meā opionē
nō plurificant etiā: qā עדות et עדות; & filia eis opinor ego q nō
sunt huius maceria: sed sepatū de illis עדות qđ est ex maceria
tertia strata huius. **פלה** pe cū holē: & lāmed cū seghol ut
נופת בושת; & i cōnotatiōe mutabit holē i kamecz pleni oris &
seghol i sceua ut בשתי נפת; & hæc nō plurificabūt vnq̃. **פלה**
pe cū kamecz pleni oris: & nun cū kamecz lato ut בשנה; & nō
mutabitur

in lingua masculi: & aliquñ in lingua fœminina vt עיר: cuius ïue
nitur pl̄itas vt pl̄m² עירם: & vt minus ïueni³ עירות. **¶** pe cū
kamecz: & yod cum hirek ut חיר: & in continuo pathah⁴ redi
bit ceri: & quiescet hayn yod ut חיר: & sic in connotatione
חיר: & aliquñ qñ dictio continua ei fuerit superaddita suo
capiti he notificationis⁶ non mutabit in continuitate ut יין
num condimenti: & in pluralitate diuidunt in tres modos: qā
⁷ aliquādo hayn quiescit: & pe est cū ceri vt עירם: & in eorū
quibuscā hayn radicis⁸ quiescit: & pe est cum kamek vt כרים:
& in ipsoꝝ quibuscā videtur hayn cū kamecz & daghefc:
& pe⁹ est cum rapiente pathah vt עיר ex עיר: & in cōnotatiōe
etiam aliquādo mutatur kamecz in¹⁰ hirek ut ex שית est שית: &
aliquando in ceri vt בית בית יין. ¹¹ Et eorū aliqua plurifican
tur in lingua masculi vt כרים: & eorū aliqua in lingua fœ
minina¹² vt ינות.

¹³ **¶** Strata decimaquarta est strata quiescentiū hayn cū addi
tione¹⁴ mem in ipsoꝝ capite: & in ea sunt tres maceria.

¹⁵ **¶** Mem cū kamecz: & pe cū holem vt בנה: & in oībus illis quando continuantur kamecz redibit sceua

ut emanatio aqua⁷ locus saphyri: & sic etiā est in cō
notatione & pluralitate: & ipsoꝝ quaedā plurifican⁸ in lingua
masculi vt מכרים: & ipsoꝝ quaedā in lingua fœminina
vt מקומות מעונות. ¹⁹ **¶** Mem cū kamecz: & pe cum sciurek

ut מעון מרור: & in pluralitate²⁰ & in continuitate & in connota
tione kamecz redibit in sceua vt מכוש מכוש: & Habib
tulit huc מעון: & dixit q ab illo uenit in tinuitate²² pluralitas
מעון: & mihi videtur q מעון sit de maceria præcedenti: &
mutatum est in eo²³ holem in sciurek in separato: & in cōnota
tione in collectionē labiorum: & dicemus מעון: ²⁴ **¶** Mem cum sciurek: & pe cum kamecz ut מעון: & cum additiōe
he²⁵ מעון: & hæc nō mutabuntur omnino.

²⁶ **¶** Strata decimaquinta est strata quiescentiū hayn cum addi
tione²⁷ he uel mem: aut nun: aut tau: aut nun & he simul
in ipsoꝝ ultimo: ²⁸ aut duplicium lammed radicis: & in
ea sunt decem & tres maceria. **¶** pe²⁹ cum sciurek: & lā
med cū kamecz vt נונה צורה שובה: & in cōtinuo kamecz redibit
in pathah

המסילה השלש עשרה

1 בלשון זכר ופעם בלשון נקבה כמו עיר שנמצא רבוי על הרוב
2 ערים ועל המעט נמצא עירות
3 **פיל** הפא בקמץ והיור בחירק כמו יין חיל ובסמך הפתח
4 ושוב צרי ותנוח העין יור כמו יין חיל וכן בפנוי יוני
5 חילי ולפעמים כשהתיבה הסמוכה לה נוספת בראשה הא ההורעה
6 לא ישמנה בסמיכות כמו יין הרקח וברבוי יפרדו בשלשה דרכים כי
7 לפעמים העין נחה והפא בצרי כמו עינים וזתים ובמקצתם עין השרש
8 נחה והפא בקמץ כמו בתים ובמקצתם נראית העין בקמץ ודגש והפא
9 בחטף פתח כמו עירים מן עיר ובכנוי גם כן פעם ישמנה הקמץ באל
10 חירק כמו מן שית ולפעמים אל צרי כמו בית ביתו יוני
11 וקצתם יתרבו בלשון זכר כמו זתים בתים ומקצתם בלשון נקבה
12 כמו יונות

המסילה

13 תארבע עשרה היא מסילת נחי העין בתוספת
14 מם בראשם ובה שלשה משעולים
15 **מפול** המם בקמץ והפא בחלם כמו מקור מאור מגור מנוח
16 ובכלם כשיסמכו הקמץ ושוב שווא כמו מקור מים
17 מקום ספיר וכן גם בכנוי וברבוי ומקצתם יתרבו בלשון זכר כמו
18 מכונים מלונים ומקצתם בלשון נקבה כמו מקומות מעונות

מפול

19 המם בקמץ והפא בשורק כמו מעוף מרוד ברבוי
20 ובסמיכות ובכנוי הקמץ ושוב שווא כמו מבושים
21 מבושי מבושיו והתביב הביא פה מצוק ואמר כי ממנו בא בסמיכות
22 הרבוי מצוקי ארץ ולי נראה כי מצוק מהמשעול הקודם ונהחלף בו
23 החלם אל שורק בנפרד ובכנוי אל קבוצ שפתים ונאמר מצקי ארץ
24 **מ** ופל המם בשורק והפא בקמץ כמו מוצק ובתוספת הא
25 מועקה ואלה לא ישמנו כלל

המסילה

26 התמש עשרה היא מסילת נחי העין בתוספת
27 הא או מסאו נון או תו או נון והא יחד בסופם
28 או בפולו למד השרש ובה שלשה עשר משעולים **פ** וזה תפא
29 בשורק ותלמד בקמץ כמו נומה צורה שובה ובסמך ושוב
פתח

המסילה השלש עשרה

1 הם מחסרי למד הכפל ולכן אשר נמצא פעם בקמץ ופעם בפתח
 2 בסמיכותם הוא מפני שיש להם שני שרשים ובמה שיש להם שרש
 3 נתי העין הם בקמץ ובמה ששרשם מחסרי למד הכפל הם בפתח
 4 בסבת מצבת בור שרשם אשר ממנה נחצבו
 5 **פל** בצרי הפא כמו עד ריש ואלה רבו חלופיהם כי מהם
 6 שנכתב בם הנח ובמקצתם לא נכתב ואלה לא ישתנו
 7 בסמיכות ולא בקנוי ולא ברבוי
 8 **פול** הפא בחלם כמו אור בור גוי כוס ואלה רבו חלופיהן
 9 כי מקצתם יתרבו בלשון זכר כמו אזורים גוים
 10 ומקצתם בלשון נקבה כמו בורות כוסות ומקצתם ישתנו ברבוי
 11 שהחלם ישוב קמץ כמו יום ימים ומקצתם לא ישתנו לעולם ובמקצתם
 12 עם התשתנות יראה הנח במקצת כמו ראש ראשים ובמקצתם
 13 יתנועע כמו שור שורים ויש מהם שלא יראה בם הנח כשיסמכו
 14 ברבוי אבל החלם ישוב שוא כמו יום ימות בשוא תיזכר ימי ואין
 15 שם סימן הנח כלל ויום יש לו שניות ולא ישתנה בו החלם כי נאמר
 16 יום או יומים
 17 **פול** הפא בשורק כמו חור חוג לול ואלה לא ישתנו כלל
 18 לעולם ותמירה אני באלה על החביב למה מנה
 19 אלה במשעול הקודם ורחק עצמו לומר כי נשתנה החלם אל שורק
 20 והיה לו להניחם פה בלי שנוי כמו שהנח בזה פור אור אור רוח שוק
 21 לוח וחרומים ויש מאלו שיתנועע הנח ברבוי כמו שוק שוקים
 22 ומקצתם יתרבו בלשון זכר כמו פורים לולים ומקצתם בלשון נקבה
 23 והם אשר עין השרש בם גרונות כמו לוחות רוחות
 24 **פיל** הפא בחרק כמו קיר ניר ציר ציץ גיל וכל אלו וכל שם
 25 שאין ביחוד מסנו נפרד כי אם בעל גזר הברה אחת
 26 לא ישתנה לעולם תיחיד אבל ברבוי יש שישתנו כמו שאמרנו על יום
 27 ימים כן נאמר מן עיר ערים וכן יש מאלו שיתנועע ברבוי הנח
 28 כמו עיר עיר עירות וכן יש שיתרבו בלשון זכר לבד כמו צירים
 29 שירים ויש שיתרבו בלשון נקבה לבד כמו קירות ויש משתנים פעם
 בלשון

sunt ex defectiuis lamed duplicitatis : & ideo quæ inuenimus aliquando cum kamecz : & aliquando cum pathah² in ipforum continuitate est ; quia sunt illis duæ radices : & inquantū est illis radix³ quiescentium hayn sunt cum kamecz : & inquantum ipforum radix est ex defectiuis lamed duplicitatis sunt cū pathah⁴ occasione statuæ fossi suæ radice ex qua fuerunt excisa.

⁵ ¶ פל cum ceri pe vt ער ריש : & horum multæ sunt uarietates suæ : quia de illis sunt⁶ in quibus scriptū est quiescēs : & in quibusdam non est scriptū : & hæc non mutantur⁷ in cōtinuitate neq; in cōnotatione neq; in pluralitate. ⁸ ¶ פל pe cum holem vt בור גוי בוס : & horum uarietates multiplicatæ sunt : ⁹ quia ipforum quædam plurificantur in lingua masculi vt גרים : ¹⁰ & ipforum quædā in lingua fœminina vt בוסות בורות : & ipso rum quædam mutabūtur in pluralitate : ¹¹ quia holem redibit in kamecz vt ימים : & eorum quædam non mutabunt vnq̃ : & in ipso rum quibusdam¹² cum mutatione apparet quiescēs in scriptura vt ראש ראשים : & in ipso rum quibusdam¹³ mouetur ut שור שורים . Et sunt de eis in quibus non videtur quiescens qñ continuātur¹⁴ in pluralitate : sed holem redibit in sceua ut ים cum sceua yod : & similiter ימים : & non¹⁵ est ibi signum quiescentis penitus : & ים est ei dualitas : & non mutabitur in ea holem : quia dicemus¹⁶ ים או ימים . ¹⁷ ¶ פל pe cum sciurek vt חור חור : & hæc non mutantur penitus¹⁸ vnquam . Et miror ego in his Habib quare numerauit¹⁹ hæc in maceria præcedente : & coarctauit se ad dicendum q̃ sit mutatum holem in sciurek : ²⁰ & erat eius ponere ea hic absq; mutatione sicut posuit hic לח²¹ שוק²² . Et sunt de his q̃ mouetur quiescens in ipso rum pluralitate vt שוק שוקים . ²³ Et ipso rum quædā plurificabuntur in lingua masculi vt פורים פורים . Et ipso rum quædam in lingua fœminina : ²⁴ & sunt ea in quibus hayn radice est gutturalis ut לחות לחות . ²⁵ ¶ פל pe cū hirek ut קיר קיר : & omnia hæc : & omne nomen²⁶ cuius singulare ipsius se paratum non est nisi habens casuram syllabæ unius²⁷ nō mutabitur vnq̃ singl̃e : sed in pl̃itate sunt quæ mutant vt diximus de ימים²⁸ : sic dicemus de עיר ערים : & sic est de his ī quorū pl̃itate mouet̃ q̃escens²⁹ ut עיר עיר : Et sic sunt q̃ pl̃ificant in lingua masculi solum ut שרים³⁰ : & sunt quæ pl̃ificantur in lingua fœminina solum ut קירות : & sunt quæ mutant aliquando in lingua

kamecz redibit in pathah: & ceri si hayn sit gutturalis redibit
 in rapienē pathah: & si nō² in sceua: & sic etiā cū cōnotationi-
 bus sunt oīa nōfā q̄ sunt huius maceriā: excepto נאח in qua nō³
 mutat i sua cōnotatiōe ceri: q̄a dicef נאח: neq̄ i cōtinuitate:
 q̄a dicef נאח: & hoc ē extraneū fm meā opinionē: & si Habib
 conatus sit tradere rōnē ei dicendo q̄ aleph fuerit causa hu-
 ius: quia graue est exprimere eade cum sceua supra aleph:
 & huic similis est ורה: & ideo si esset lāmed cum sceua: digna
 esset dalerh esse cum rapienē existentibus⁷ duabus litteris ex
 pronunciatione una: & ideo remansit lāmed cum ceri etiā in
 cōtinuitate.⁸ **¶** חy totum ipsum est cum seghol vt שח: &
 in cōnotatione mutabitur seghol hayn in hirek:⁹ & seghol lā-
 med in sceua: vt שח: & non plurificabit.¹⁰ **¶** חy totum ipm
 est cum pathah vt שח: & in cōnotatione mutabitur pa-
 thah lāmed¹¹ in sceua ut שח: hoc est fm maiore partem grā-
 maticorū: sed mihi videtur¹² q̄ etiā in pluralitate mutabitur:
 & dicemus שח: quia nisi sic sit nō inuenitur in nostra lingua
¹³ pluralitas שח: & in continu- tate non mutabitur omnino.
¶ חy hayn cum holem & lāmed¹⁴ cū kamecz vt שח: &
 in continuo mutabit kamecz in pathah: & he¹⁵ in tau vt שח:
 & sic cum cōnotatiōe: ut שח: & oīa illa plurificant in lingua
 fœminina:¹⁶ & in eorum pluralitate mutabitur kamecz in ho-
 lem: vt שח: .
¹⁷ **¶** Strata decimatertia est strata gescentiū hayn absq̄¹⁸ ad-
 ditione: & in ea sunt sex maceriā.¹⁹ Et priusquā loquar de eis
 excitabo aurem legentis super rem quam inueniet in strata
²⁰ ista ne sit ei in petrā scrupuli: & est quia inuenient hic²¹ mul-
 ta de secundis quā scripsimus in strata sexta: & videtur repeti-
 tio superflua: sed²² sua res est quia hoc uenit ob uarietate opi-
 nionum grāmaticorū: quia sunt qui numerauerūt ea cum²³ du-
 plicibus: & ideo sunt in strata sexta: & sunt qui numerauerunt
 ea cū quiescētibus hayn vau:²⁴ & iō numerauimus ea in strata
 hac: licet retulerimus ea ibi ad exeundum vim²⁵ amborum.
²⁶ **¶** חy cū kamecz vt שח: & q̄a inuenimus de eis²⁷ q̄
 ueniunt aliqui cū kamecz: & aliqui cū pathah: vt retulimus in
 strata²⁸ sexta: ideo visum est mihi curare ad inueniendū rōnē
 huius uarietatis: & snā mea de hoc²⁹ est q̄ seruantia kamecz
 in plitē sint quiescētia hayn: & quā ipm cōmutāt in pathah
 sunt

המסילה השמים עשרה

- 1 הקמץ ישוב פתח ודעתי אדם העין גרונת ישוב חטף פתח ואם לא
 2 שוא וכן גם כן עם הפנוים כל השמות שבוה המשעול זולת צאח שלא
 3 ישתנה בכנוי הערי כי יאמר צאתך ולא בסמיכות כי נאמר צאת
 4 וזהו זר לפי דעתי אף כי החביב נפצר לחת טעם לו באמרו כי האלף
 5 היתה סיבת זה כי יכבר להוציא הערי בשוא על האלף וכיוצא בזה
 6 לדת ולכן אם תהיה הלמד בשוא היתה ראוי להיות הדלת בחטף להיות
 7 שתי האותיות ממוצא אחד ולכן נשארה הלמד בצרי אף בסמיכות
 8 כלו בסגול כמו שכתוב ובכנוי ישתנה סגול העין אל הרק
 9 וסגול הלמד אל שוא כמו שכתוב ולא יתרבה
 10 כלו בפתח כמו נחת שחת דעת ובכנוי ישתנה פתח הלמד
 11 בשוא כמו דעתך זהו לפי רב המדקדקים אבל לי נראה
 12 כי גם ברבוי ישתנה ונאמר דעות שנים לא כן לא נמצא כלשוננו
 13 רבוי דעת ובסמיכות לא ישתנה כלל ע וזה העין בחלם והלמד
 14 בקמץ כמו עולה צואה ובסמוך ישתנה הקמץ אל פתח וההא
 15 אל תו כמו עולת וכן עם הכנוי כמו עולתך וכלם יתרבו בלשון נקבה
 16 וברבויים ישתנה הקמץ אל הים כמו עולות
 17 השלש עשרה היא מסילת נתי העין בזולת
 18 תוספת ובה ששה משעולים
 19 אדרבם במ אעיר און הקורא על דבר ימצא במסילה
 20 הזאת ולא יהיה לו לאבן נגף והוא כי ימצאו פה
 21 רבים מהשניים שכתבנו במסילה הששית ונראה הפל יתר אבל
 22 ענינו כי זה בא לחלוק דעות המדקדקים כי יש שמנו אחרם עם
 23 התפולים ולכן הם במסילה הששית ויש שמנו אתם עם נתי העין ו
 24 ולכן מנינו אחרם במסילה הזאת אף כי זכרנום שם כדי לצאת ידי
 25 שניהם
 26 הפא בקמץ כמו זר רע רש שר ומפני שמצאנו מהם
 27 שבאו פעם בקמץ ופעם בפתח כמו שזכרנו במסילה
 28 הששית לכן נראה לי להשתדל למצא טעם זה החלוק ודעתי בזה
 29 הוא שהשומרים הקמץ ברבוי הם מנתי העין ואשר ימירוהו אל פתח
 הם

עלת

עלת

המסילה

וטרם

פל

המסילה העשתי עשר

מורשת וכל אלו יתרבו בלשון נקבה :

המם בשורק והעין והלמד בקמץ כמו מוערה

מוסדה ואלה לא ישתנו לעולם :

המם בחלם ורעין בצרי והלמד בקמץ כמו

מועצה ובסמיכות הרבוי ובכנוי הצרי ישוב

שוא אם אין העין גרזנית וחטף פתח אם היא גרזנית כמו מועצור

ועלה התו בחלם והעין בצרי והלמד בקמץ כמו

ואלו לא ישתנו ולא יסמכו ולא יתרבו לפי דעתי

כי נמצאו יחידים יותר דומים למשקל הרבוי מזר כמו שיראה בשני

המשעולים הבאים אחר זה :

התו בחלם והעין והלמד בסגול כמו תולדת

תולדת ובסמיכות הרבוי סגול העין ישוב

שוא כמו תולדות וכן בכנוי תולדותם וכל אלה יתרבו בלשון נקבה :

התו בחלם והעין והלמד בפתח כמו תוכחת וברבוי

לפעמים הבא רעין בקמץ גדול ולפעמים בקמץ

קטון לפי רוב הרעות ולי נראה שבשחרבוי בקמץ קטון אם

יתרבה משעול תועלה שהיחיד הוא מן המשעול ההוא ולא מזר

המשעול ובסמיכות היחיד לא תשתנה העין אבל בסמיכות הרבוי

תשתנה אל שוא ותרבוי הוא לעולם לשון נקבה :

השתים עשרה היא מסילת נחי הפא ומקצתם

נוספי הא או תו בסופם ובה ששה משעולים :

העין בשורק כמו בול שוע ויתרבה בלשון זכר ואלו

ישתנה השורק אל חלם כמו שועים ואפשר שבמשעול

הזה יחיד צואים ושאלו נמצא היחיד היה צוא ולפעמים בכנוי יגלה

ויתנועע הנה כמו מן בול יכולה :

העין בצרי כמו צא דע אף כי ישאזמרים כי צא צווי ודע לא

נמצא נפרד מכל מקום נמצא עם הכנוי כמו באיזב סימן

לו אשא דע וזה לא יתרבה פירעות אחשוב שהוא רבוי דעתא דעתו

לה העין בצרי והלמד בקמץ גדול כמו ערה לידה וכשיסמכו

iii n

מועלה

מועלה

ת

תועלת

תועלת

המסילה

עול

על

ע

מורשה: & omnia hæc plurificabuntur in lingua foeminina.
 3. **ח**ממ cum sciurek: & hayn & lamed cum kamecz ut
 מועדה מוסרה: & hæc non mutabuntur unq̃. 4. **ח**ממ cum
 holem: & hayn cum ceri: & lamed cum kamecz ut מועצה: & in
 continuitate pluralitatis: & in connotatione ceri redibit⁵ sce-
 ua si non sit hayn gutturalis: & rapiens pathah sit guttura-
 lis: vt מועצות consilia cordis. **ח**טמ tau cum holem: &
 hayn cum ceri: & lamed cum kamecz vt תוכחה: & hæc non mu-
 tabuntur neq; continuabūtur neq; plurificabūtur fm meam
 opinionem: quia inueniūtur singularia magis similia pōderi
 pluralitatis: q̃ hoc vt videbitur in duabus¹⁰ maceriis uenienti-
 bus post hoc. 11. **ח**טמ tau cum holem: & hayn & lamed cū
 seghol ut תחלות: & תולדות: & in cōtinuitate pluralitatis seghol ha-
 yn redibit¹² sceua ut תולדות: & sic in cōnotatione תולדות: & oīa
 hæc plurificabūtur in lingua foeminina. 14. **ח**טמ tau cū ho-
 lem: & hayn & lamed cum pathah ut תוכחה. Et in pluralitate
 15. aliquā ueniet hayn cum kamecz magno: & aliquā cum kamecz
 16. paruo fm maiorem partem opinionum: mihi autē uidetur
 q̃ quādo pl̃tas est cum kamecz paruo si plurificabit mace-
 ria חממ q̃ singulare sit maceria illius: & nō huius¹⁸ maceria:
 & in continuitate singularis non mutatur hayn: sed in cōtinui-
 tate pluralitatis¹⁹ mutabitur in sceua. Et pluralitas est semper
 linguæ foeminina.

20. **ח** Strata duodecima est strata quiescentiū pe: & ipsorū quæ-
 dam²¹ sunt addita he uel tau in suo ultimo: & in ea sunt sex ma-
 ceria. 22. **ח**ממ hayn cum sciurek ut מורשה: & plurificat in lin-
 gua masculi: & tunc²³ mutabitur sciurek in holem ut מועים: &
 possibile est q̃ in maceria²⁴ hac sit singulare מועים: & q̃ si inue-
 niretur singulare esset מועים. Et aliquā in cōnotatione manifesta-
 tur: 25. & mouetur quiescens ut est ex מורשה בור. 26. **ח**ממ hayn cū
 ceri ut מועים: licet sint qui dicant q̃ מועים sit imperatiuum: & מועים nō
 27. inuenitur separatim vndiq; tamē inuenitur cū cōnotatio-
 ne: vt in lob cap. 28. xxxvi. feram מועים sapiētia meā: & hoc nō plu-
 rificat: quia מועים puto q̃ sit pl̃tas מועים uel מועים. 29. **ח**ממ hayn
 cū ceri: & lamed cū kamecz magno ut מועים לידה: & q̃n otinuant
 kamecz

Strata, X. & XI.

מעלה mem cum pathah: & hayn cū ceri & daghefc: & lāmed cum kamecz ut מצבה מסכה מופה: & etiam in his in cōtinuitate mutabitur kamecz in pathah: & in quibusdam ipsoꝝ ambo kamecz & paruum & magnū redibunt in continuo in pathah parū⁴ ut מצבה מצבה: & potest esse q̄ illa sint duæ macerie מלה מעלה super pōdere מצבה: & hoc nō mutabitur penitus. Et scdm est fm pondus מצבה: & in connotatione dicetur מצבת⁶ lammed cum sceua: & omnia ipsa plurificantur in lingua foeminina vt מקבות מתנות. **ה**עלה he quæ est in capite est cū pathah: & hayn cum kamecz & daghefc: & lāmed cum kamecz⁸ ut העלה הברה: & in continuo redibit he tau: & omnia ipsa plurificabunt⁹ in lingua foeminina העלות.

¹⁰ **ס**trata vndecima est strata quiescentiū pe cum additione mem¹¹ uel tau in suo capite: & eorū quædam sunt addita he in suo fine: & in ea sūt¹² quatuordecim maceria. **מ**עלה mem cū holem: & hayn cum ceri vt מופה מוער¹³: & in pluralitate ceri redibit sceua: & si hayn sit gutturalis redibit¹⁴ rapiens pathah. Exemplū sceua מופתים. Exemplum rapientis est מוערים: & sic in cōnotatione¹⁵ & in cōtinuitate plitatis מופתי מוערי מופת: & omnia hæc plurificabunt in lingua¹⁶ masculi. **מ**עלה mem cum holem: & hayn cum kamecz vt מורש מורש¹⁷: & in cōtinuo kamecz redibit pathah ut in psalmo primo וברושב: & in sedili subfannātium¹⁸ nō sedit: & quædam horum plurificabunt in lingua masculi ut מורש: & eorum quædam in lingua¹⁹ foemina ut מורש מורשבות. **מ**עלה mem cum ceri: & hayn cum kamecz²⁰ vt מיטב: & hæc non mutabūtur penitus. **מ**עלה mem cum hirek: & hayn cum kamecz ut מירכל: & etiam hoc nō mutabit.

²² **מ**עלה mem cum hirek: & hayn cum holem ut מישור: & nō est simile²³ ei: & non mutabitur neq; plurificabitur penitus.

²⁴ **ט**עלה tau cum ceri: & hayn cum kamecz vt תימן: & tau significat nomen: & est linguæ ימין: idest dextrum. **ת**עלה tau cum hirek: & hayn²⁶ cum holem vt תירוש: & hoc nō mutabitur neq; plurificabitur vnquam. ²⁷ **ט**עלה tau cum holem: & hayn cum kamecz ut תורש: & quādo continuabitur kamecz²⁸ redibit pathah. **מ**עלה mem cū holem: & hayn & lāmed²⁹ cū kamecz vt מורשה: & in cōtinuo kamecz redibit seghol vt

ii n

מורשה

המסילה העשירית ואחת עשרה

- 1 **מ** עלה המם בפתח והעין בצרי ודגש והלמד בקמץ כמו מצבה
 2 מסכה מגפה וגם באלה בסמיכות ושתנה הקמץ אל פרוח
 3 ובמקצתם כל השני קמצין קטון וגדול ישובו בסמוך אל פרוח קטון
 4 כמו מצבה מצבת ואפשר שהם שני משעולים מעלה על משקל מצבה
 5 וזה לא ושתנה כלל והשני על משקל מצבת ובכנוי יאמר מצבתו
 6 והלמד בשוא וכלם יתרבו בלשון נקבה כמו מקכות מתנות :
 7 **ה** עלה חתא שבראש בפתח והעין בקמץ ודגש והלמד בקמץ
 8 כמו הצלה הכרת ובסמוך תשוב היתה תו וכלם יתרבו
 9 בלשון נקבה הצלות :
 10 **המסילה** האחת עשרה היא מסילת גחי הפא בתוספת מם
 11 או תו בראשם ומקצתם נוספי תא בסופם ובה
 12 **מ** ארבעה עשר משעולים : ועל המם בחלם והעין בצרי כמו
 13 מופת מועד וברבוי הצרי ישוב שוא ואם העין גרונות ישוב
 14 חטף פרוח משל השווא מופתים משל החטף מועדים וכן בכנוי
 15 ובסמיכות הרבוי מופתי מועדי מופתי מועדי וכל אלו יתרבו בלשון
 16 **מ** זכר : ועל המם בחלם והעין בקמץ כמו מורש מושב
 17 ובסמוך תקמץ ישוב פתח כמו במזמור א ובמושב לצים
 18 לא ישוב ומקצת אלה יתרבו בלשון זכר כמו מורש וקצתם בלשון
 19 נקבה כמו מושב מושבות : **מ** יעל המם בצרי והעין בקמץ
 20 כמו מיטב ואלה לא ושתנו כלה :
 21 **מ** יעל המם בחירק והעין בקמץ כמו מיכל וגם זה לא ושתנה :
 22 **מ** יעול המם בחירק והעין בחלם כמו מישור ואין רוזמה
 23 לו ולא ושתנה ולא יתרבה כלל :
 24 **תיעל** תמו בצרי והעין בקמץ כמו תימן ותמו מורה השם
 25 והוא מלשון ימין : **ת** יעול תמו בחירק והעין
 26 בחלם כמו תירוש וזה לא ושתנה ולא יתרבה לעולם :
 27 **ת** ועל היתו בחלם והעין בקמץ כמו תושב וכשיסמך הקמץ
 28 ישוב פתח : **מ** ועל המם בחלם והעין והלמד
 29 בקמץ כמו מורשה ובסמוך תקמץ ישוב סגול כמו מורשת

המסילה העשירית

1 בחלם כמו אפריון ואין עוד במשקלו
2 האלה בחטף פתח והפא בפתח והעין בשוא והלמד
3 כמו אדרכון והרין עם החביב שתמה על הראשונים שגזרו היות
4 האלה נוספת ועל חסרון המם באמצע מפני שמצאו אדרכונים וגם
5 דרכמונים והנה לא ראיתי טעם ולא ריח לחסרון המם כי מי הגיד
6 לנו שלא יהיו שני שמות בין שיהיו גבדלים בין שיהיו גרדפים וכל
7 אלו לא יתברו ולא ישתנו כלל
8 והפא בשוא והעין בקמץ והלמד
9 ורגש כמו אכוריות ובסמך ושוב הקמץ שוא ובכנוי לא ישתנה כלל
10 ולא יתברר

המסילה

11 העשירית היא מסילת חסרי הפא ומקצתם
12 נוספי המם בראש ומיהם נוספי ההתא
13 בסוף ומקצתם נוספי התא בראש ובסוף יחד ובה חמשה משעולים
14 על המם בפתח והעין בקמץ ורגש והוא מלרע כמו מסע מצב
15 מתן מבט ואלה לא ישתנו עם הכנוי ביחוד כלל אבל ברבוי
16 ישתנו וישוב הקמץ פתח ובכנוי הרבוי לפעמים לא ישתנה כמו
17 מסעיו ולפעמים קמץ העין ישוב שוא ברבוי הסמך ובכנוי כמו מתן
18 מתנות מתנותיו וכל זה על הרוב כי לפעמים בסמך גם כן תבא ה
19 העין בקמץ ולפעמים במוכרת באה בפותח משל הקמץ משלי סימן יח
20 מתן אדם ירחיב לו ומשל הפתח במדבר סימן י ולמסע את המתנות
21 ויש שמות שתבא בהם לפעמים העין בקמץ ולפעמים בצרי כמו מפץ
22 וכירמיה סימן נא בא בצרי שנאמר מפץ אהר לי ואפשר ששרשו
23 משעול אהר בצרי וכשתוא נפרד בא בצרי וכשיכונה ישתנה הצרי
24 אל קמץ ואמר מפצו
25 כמו משור ולא ישתנה

מעול

26 עול המם בפתח והעין בשורק ורגש כמו מבול מבוע וגם
27 אלה לא ישתנו כלל
28 בקמץ ורגש והלמד בקמץ כמו
29 הלמד תשתנה אל פתח וכל אלו יתברו בלשון נקבה כמו מתנות

cum holem vt אפריק & non est vltcrius sicut suum pondus.

אפריק aleph cum rapiere pathah; & pe cū pathah; & hayn cum sceua; & lāmed cū holem³ ut אורבין; & ius est cum Habib; qui miratus est de primis qui decreuerūt esse⁴ aleph additam & defectum mem in medio: quia inuenerunt אורבין & etiam אורבין; & ecce nō vidi rōnem neq; odorem defectus mem: quia quis nunciauit⁶ nobis q nō sint duo nomina siue fuerint diuersiuoca siue fuerint ononima; & omnia⁷ hāc nō plurificātur neq; mutātur omnino. אפריק aleph cū pathah: ⁸ & pe cū sceua; & hayn cū kamecz; & lāmed cū hirek; & yod cū sciurek⁹ & daghesē ut אורבין; & in cōtinuo redibit kamecz sceua; & in cōnotatione nō mutabit penitus¹⁰ neq; plurificabitur.

Strata decima est strata defectiuorū pe: & eorum quādam¹¹ sunt superaddita mem in capite: & de ipsīs sunt supaddita he¹² in vltimo; & eorum quādam sunt superaddita he in capite & i vltimo simul; & in illa sunt qnq; maceriae. אפריק mem cum pathah; & hayn cum kamecz & daghesē & est correptum vt אפריק; & hāc non mutantur cum cōnotatione in singulari penitus: sed in pluralitate¹⁶ mutabūtur & redibit kamecz pathah; & in cōnotatione pluralitatis aliquando nō mutabitur ut¹⁷ אפריק; & aliquando kamecz hayn redibit sceua in pluralitate cōtinui & in sua cōnotatione vt אפריק; & totum hoc vt plurimum: quia aliquādo in continuo etiam ueniet¹⁹ hayn cum kamecz; & aliquādo in discontinuo uenit cum pathah. Exemplū kamecz est Prouerbiorū caplo. xviii. אפריק donum hominis dilatabit ei; & exēplum pathah est Numeri cap. x. אפריק & ad motionē castrorum. Et sunt nomina in quibus uenit aliquando hayn cum kamecz & aliquando cū ceri vt est אפריק; & Hieremiae capitulo. li. uenit cū ceri quādo dicitur אפריק tu es mihi; & possibile est q eius radix sit²³ maceries alia cū ceri; & quando est separatū uenit cū ceri; & qn cōnotat mutāt ceri²⁴ in kamecz & dicit אפריק. אפריק mem cū pathah; & hayn cū holem²⁵ vt אפריק & nō mutabitur vnquā. אפריק mem cum pathah; & hayn cū sciurek & daghesē ut אפריק; & etiam²⁷ hāc nō mutabunt omnino. אפריק mem cum pathah; & hayn²⁸ cum kamecz; & daghesē & lāmed cum kamecz ut אפריק; & in continuitate²⁹ lāmed mutabitur in pathah; & oīa hāc plurificabunt in lingua foeminae ut אפריק.

אפריק

Strata nona.

& hec non mutatur omnino: & plurificabunt in lingua masculi
 אֶפְהָלִי. ² Appahal aleph cum kamecz: & pe & hayn cum pa
 thah: & pe cū daghesc vt אֶפְהָלִי separatu ex אֶפְהָלִי: & mutatu est
 pathah in sceua cum ⁴ cōnotatione: & nō inuenitur separatum
 neq; cōtinuatu neq; plurificatu in scriptura: & nō uelis audire
¹ Habib qui scripsit q̄ conuenientius sit apud eum q̄ sit aleph
 radicalis ex decisione ⁶ אֶפְהָלִי & accinges ei: & nun est addita
 fm stateram אֶפְהָלִי: quia quid faciet de daghese ipsius pe: ideo
⁷ opinio prima quæ est sententia veterum est melior nimis q̄
 sua sententia. ⁸ Naphhul nun cum pathah: & pe cum sce
 ua: & hayn cum sciurek ut נַפְתּוּלִי & est separatum ex naphtule:
 & hoc solum ipsum inuenit in scriptura ¹⁰ in lingua plitatis &
 cōtinuationis. ¹¹ Nephhol nun cū seghol: & pe cū sceua: &
 hayn cum holem vt נֶפְחֹלִי ¹² & plura נֶפְחֹלִים: & nō inuenimus nisi
 duo hæc. ¹³ Niphhol nun cū hirek: & pe cū sceua: & hayn
 cū holem vt נִפְחֹלִי: & nō ¹⁴ est socius ei. Yphhal yod cū hirek
 & pe cū sceua: & hayn ¹⁵ cum pathah vt יִפְחָלִי & cetera:
 & hæc sunt noīa substatiæ singularia: ¹⁶ & nō plurificant neq;
 mutatur penitus. Yaphhul yod cum pathah: & pe cū sceua
¹⁷ & hayn cum sciurek vt יֶאֱפְחָלִי: & omnia hæc plificabunt
 in lingua masculi ¹⁸ & non mutabuntur vnq̄. Yaphahol yod
 cum pathah: & pe cū rapiēte pathah: ¹⁹ & hayn cum holem ut
 יֶאֱפְחָלִי. Yaphhel yod cum pathah: & pe cum sceua: ²⁰ & hayn
 cum ceri: vt יֶאֱפְחָלִי: & non est aliud ab eo. Ephhala aleph
 cum seghol: ²¹ & pe cū sceua: & hayn & lammed cum kamecz
 vt אֶפְהָלִי & non mutabitur: ²² & fm meam opinionem est q̄ in
 pluralitate ueniet cum defectu aleph & dicetur אֶפְהָלִי: & sic
 Isaya ²³ caplo tertio אֶפְהָלִי: & Yonathan interpretatus est & mo
 nilia pedum: & in libro Numeri ca. xxxi. ²⁴ אֶפְהָלִי interpretatus
 est onkelos monilia. Aphhala aleph cum pathah: & pe ²⁵ cū
 sceua: & hayn & lāmed cū kamecz vt אֶפְהָלִי nō mutabit penit.
²⁶ Aphhula aleph cū pathah: & pe cū sceua: & hayn cū sci
 rek: & lāmed cū kamecz ²⁷ vt אֶפְהָלִי: & i otinuo redibit sciurek
 hayn holē: & kamecz lāmed ²⁸ seghol vt אֶפְהָלִי: & i pluralitate
 non mutabitur & dicetur אֶפְהָלִי. ²⁹ Appihlon aleph cū pa
 thah: & pe cum hirek: & daghesc & hayn cum sceua: & lāmed
 cum

המסילה התשיעית

1 ואלו לא ישתנו כלל ויתרבו בלשון זכר אבטוחים :
2 האלף בקמץ והפא והעין בפתח והפא בדרגש כמו
3 אפרן נפרד מן אפרנו ונשתנה הפתח אל שווא עם
4 וזכנו ולא נמצא נפרד ולא נסמך ולא מתרבה בכתוב ולא ראיה
5 לחיוב שכתב שיותר נכון בעיניו שתהיה האלף שרשית מגזרת
6 ואפרת לו והנון נוספת בפלס אפרן כי מה יעשה לדרגש הפא לכן
7 הסברה הראשונה שהיא דעת הקדמונים טוב במאד מדעתו :
8 פעול הנון בפתח והפא בשווא והעין בשורק כמו
9 נפתול והוא נפרד מן נפתולי וזה לבדו נמצא בכתוב
10 בלשון רבוי וסמוך :
11 הנון בסגול והפא בשווא והעין בחלם כמו נפתול
12 והרבים נפתולים ולא נמצא רק שני אלה :
13 פעול הנון בחירק והפא בשווא והעין בחלם כמו נמרוד ואין
14 ריעלו : פעל היוד בחירק והפא בשווא והעין
15 בפתח כמו יצחק ופתח : ישבק וזולתם ואלה שמות עצם יחידים
16 ולא יתרבו ולא ישתנו כלל : פעול היוד בפתח והפא בשווא
17 והעין בשורק כמו ילקוט ונשוף : וכל אלה יתרבו בלשון זכר
18 ולא ישתנו לעולם : פעול היוד בפתח והפא בחטף פתח
19 והעין בחלם כמו יעקב : פעל היוד בפתח והפא בשווא
20 והעין בצרי כמו יעזר ואין זולתו : פעולה האלף בסגול
21 והפא בשווא והעין והלמד בקמץ כמו אצודה ולא ישתנה
22 ולפי דעתי כי ברבוי יבא בחסרון האלף ויאמר צעדות וכן בישעיה
23 סימן ג והצערות וינחז תרגם ושירי רגליא ובספר במדבר סימן לא
24 אצודה תרגם אנקלוס שירין : פעולה האלף בפתח והפא
25 בשווא והעין והלמד בקמץ כמו אזכרה ולא ישתנה כלל :
26 פעולה האלף בפתח והפא בשווא והעין בשורק והלמד בקמץ
27 כמו אשמורה ובסמוך ישוב שורק העין וולם וקמץ הלמד
28 סגול כמו אשמורת וברבוי לא ישתנה ויאמר אשמורות :
29 פעולו האלף בפתח והפא בחירק ודרגש והעין בשווא והלמד
בחלם

אפעל

נפעול

א

א

א

המסילה התשיעית

המסילה

1 התשיעית היא מסילת רשמים נוספי האלף
2 בראשם ובקצתם נון או יוד ובקצתם אלף
3 בראשם והא או נון או תו בסופם ובה עשרים משעולים
4 האלף בסגול והפא בשוא והעין בקמץ כמו אשר
5 אשנב וכשיסמכו ישתנה הקמץ אל פתח וכשיבאו
6 עם הכנוי אם הלמד אינה אות הרפיון תבא עם דגש כמו אשנבי וכלם
7 יתרבו בלשון זכר אשנבים אשכרים
8 האלף בפתח והפא בשוא והעין בקמץ כמו אכור
9 אשמן חשמן אכזב ארבע ומתם שיבא דגש עם
10 הלמד ברבוי כמו אשמן אשמנים חשמן חשמנים וכלם יתרבו בלשון
11 זכר ו א פעול האלף בסגול והפא בשוא והעין בהלם כמו
12 אגרוף אשכל אזורע אפרוח ובסמיכות תיחיד לא ישתנו
13 ומקצתם יתרבו בלשון זכר ומקצתם בלשון נקבה והמתרבים
14 בלשון זכר לא ישתנו לעולם כמו אפרוחים והמתרבים בלשון נקבה
15 ברבוי תשתנה האלף מסגול אל פתח כמו אשכולות ובסמיכות
16 הרבוי תשתנה עין השורש מהלם אל שוא כמו אשכולות וכן בכנוי
17 ויאמר אשכולותיה
18 האלף בפתח והפא בשוא והעין בערי כמו אבנט
19 ולא ישתנה כלל א פעיל האלף בפתח
20 והפא בשוא והעין בחירק כמו אכזיב ולפעמים החסר
21 האלף כמו בשמוש תבית בכזיב ולכן הטיב רבי דוד קמחי בזה יותר
22 מן החכוב שחשב להפוש עליו באמרו פי מי הגיד לו שאכזיב וכזיב
23 אינם שני מקומות ושמותם נבדלים וזה כי הקמחי הלך בזה אחר טעם
24 השם כי נקרא כזיב מלשון אכזב וכן פתב רש"י בפירושו על הכתוב
25 ספר בראשית סימן רח נקרא כזיב לשון חיו תהיה כמו אכזב אשר
26 לא יכזבו מימיו ולכן אפילו אכזיב וכזיב חיו שמות שני מקומות
27 די אל הקמחי ששם כזיב חסר אלף ונקרא כזיב על שם ששם פסקה
28 בת שוע מלדת והאלף החסרה אות על היותו שם ולא פעל
29 א פעיל האלף והפא בפתח והעין בחירק ודגש כמו אבטית
ואלו

¶ Strata nona est strata perfectorum superadditorum aleph² in
 suo capite: & in ipsorum quibusdā est nun uel yod: & in quibus
 dam est aleph³ in suo capite: & he uel nun uel tau in suo fine: &
 in ea sunt viginti maceria. **¶** Ephhal aleph cum seghol: & pe
 cum sceua: & hayn cum kamecz ut אשכנז אשכנז: & quando con
 tinuatur mutatur kamecz in pathah: & quando uenient⁶ cum
 connotatione: si lamed non sit lra lenitatis ueniet cum daghesc
 ut אשכנז: & omnia ipsa⁷ plurificantur in lingua masculi אשכנזים
 אשכנזים. **¶** Aphhal aleph cum pathah: & pe cum sceua: & hayn
 cum kamecz ut אכור אכור אשמן אשמן אכור: & de eis est quod uenit
 daghesc cum¹⁰ lamed in pluralitate: ut אשמן אשמן אשמן אשמן: &
 omnia ipsa plurificantur in lingua¹¹ masculi. **¶** Ephol aleph
 cum seghol: & pe cum sceua: & hayn cum holem ut אפרוח אפרוח
 אפרוח: & in continuitate singularis non mutabuntur¹³ oio:
 & quædam eorum plurificantur in lingua masculi: & quædam
 ipsorum in lingua fœminæ: & plurificata¹⁴ in lingua masculi
 non mutabuntur unquam ut אפרוחים: & plurificata in lingua fœ
 minæ¹⁵ in pluralitate mutatur aleph ex seghol in pathah: ut
 אשכולות: & in cōtinuitate¹⁶ pluralitatis mutatur hayn radice
 ex holem in sceua: ut אכלושת: & sic in cōnotatione¹⁷ & dicetur
 אשכולותיה. **¶** Aphhel aleph cum pathah: & pe cum sceua: & hayn
 cum ceri ut אכזב: & non mutabitur penitus. **¶** Aphhil aleph
 cum pathah: & pe cum sceua: & hayn cum hirek ut אכזיב: &
 aliquando deest²¹ aleph ut cum regimine beth בכזיב: & ideo
 bene fecit rabi David kimhi in hoc plusquam²² Habib: q̄ puta
 uit carpere eū dicēdo: quia quis nūciauit ei אכזיב & אכזיב: non
 sint duo loca: & eorum noia sint diuersuoca: hoc autē est q̄
 kimhi processit in hoc post rōnem²⁴ nominis: quia uocat אכזיב
 ex lingua אכזיב: & sic scripsit rabi Salamon in eius glosa super
 scriptura²⁵ libri Genesis cap. xxxviii, vocatur אכזיב lingua essen
 do eris sicut אכזיב: cuius²⁶ non יכזיב mentientur eius aquæ: &
 ideo etiam si אכזיב & אכזיב sint nomina duorum locorum²⁷ fa
 tis est kimhi q̄ nomen אכזיב careat aleph: & uocatus est אכזיב: q̄
 ibi cessauit²⁸ bath sciuah a parturiēdo: & aleph deficiens est
 signum essendi ipsum nomen & non uerbum. **¶** Aphahil
 aleph & pe cum pathah: & hayn cum hirek & daghesc ut אכזיח:
 & non

Strata octaua.

CT pahul tau cum sceua: & pe cum pathah: & hayn cum sciurek ut תפחול thascur: & in² repetitis תפחול thallul: & non mutabuntur penitus. **CT** hyl tau cum hirek pe cum sceua: & hayn cum pathah vt תפחול thidhar tidhal: & qñ erit pe littera gutturis ueniet vice hirek pathah: & vice pathah kamecz vt תפחול tahmas: hoc est fm ueteres: sed non est error apud me ponere ipm⁶ in maceria de per se: ex quo etiam pathah mutatu est in kamecz: quod fuisse sine⁷ ratione si esset in hac maceria.

⁸ **CT** ipheleth tau cum hirek: & pe cum sceua: & hayn & lamed cum seghol⁹ vt תפחול tiphereth תפחול tiphleceth: & hac non plurificabuntur neq¹⁰ mutabunt in continuatione: sed mutabuntur i conotatione ut תפחול tipharro: qa rediit seghol hayn¹¹ radicis in pathah. **CT** apholeth tau cum pathah: & pe cum sceua: & hayn¹² cum hole: & lamed cum seghol ut תפחול talboscerh talboscer: & hac no mutabunt¹³ nec in plitate neq¹⁴ i conuatiode: sed mutabunt cum conotatiode: qa redibit seghol kamecz¹⁴ תפחול talbosceithcha. **CT** aphula tau cum pathah: & pe cum sceua: & hayn cum sciurek¹⁵ & lamed cum kamecz ut תפחול taluba: & aliquando he addita ueniet cum¹⁶ aspiratione ad leporem ex pñionis ut תפחול tahalumah: & sic sceua ueniet rapiens pathah¹⁷ qñ erit pe ex lñis gutturis ut תפחול tahaluma tahaczuma taharuba: & in otinuo mutabunt ex kamecz in pathah: & he comutabitur cum tau ut תפחול tahalumath talhubath: & omnia ipsa plurificabunt in lingua fœminina vt תפחול talhuboth tahalumoth.

²⁰ **CT** aphela tau cum pathah: & pe cum sceua: & hayn cum ceri: & lamed cum kamecz²¹ תפחול tabheratar dema: & qñ continuabuntur conuertetur kamecz²² in pathah: & he in tau תפחול tardemath. **CT** iphala tau cum hirek: & pe²³ cum sceua & hayn & lamed cum kamecz ut תפחול tiphara: & possibile est q conotatio²⁴ תפחול tipharro tiphartcha sit huius substrati: & no ex תפחול tiphereth: & ideo no mutabit²⁵ i illo nisi kamecz hayn radicis in pathah: sed fm ueritate no est coges ad unam²⁶ duarum maceriarum plusquam ad alteram.

²⁷ **CT** pohlel tau cum sceua: & pe cum holem: & hayn cum sceua: & lamed radicis²⁸ cum ceri ut תפחול tkomem: & hec plurificabunt in lingua masculi: & conotabuntur²⁹ & no mutabuntur penitus vnq: & in hoc expleta est strata octaua.

CT Strata

המסילה השמינית

1 **ת** פעול חתו בשוא והפא בפתח והעין בשורק כמו תאשור
 2 ובכפולים תבלול ולא ישתנו כלל **ת** פעל חתו
 3 בחירק והפא בשוא והעין בפתח כמו תורה
 4 וכשתהיה הפא אות הגרון יבא תמורת החירק פתח ותמורת הפתח
 5 קמץ כמו תחמס זה וכפי הקדמונים אבל אין טעות אצלי לשום אותו
 6 במשעול בפני עצמו כיון שגם הפתח נשתנה אל קמץ מה שתהיה בלי
 7 טעם אם היה בזה המשעול

תפעלת

8 חתו בחירק והפא בשוא והעין והלמד בסגול
 9 כמו תפארת תפליצת ואלה לא יתרבו ולא
 10 ישתנו בסמיכות אבל ישתנו עם הכנוי כמו תפארתו ששכ סגול עין
 11 השרש אל פתח **ת** פעולת חתו בפתח והפא בשוא והעין
 12 בחלם והלמד בסגול כמו תלבוששת תלבוששת ואלו לא ישתנו
 13 לא ברבוי ולא בסמיכות אבל ישתנו עם הכנוי שישכ סגול קמץ
 14 תלבוששת **ת** פעולה חתו בפתח והפא בשוא והעין בשורק
 15 והלמד בקמץ כמו תלאובה ולפעמים ההא הנוספת תבא עם
 16 מפיק ותפארתו המוצא כמו תעלומה וכן השוא יבא חטף פתח
 17 כשתהיה הפא מאותיות הגרון כמו תעלומה תעצומה תעורובה
 18 ובסמוך ישתנו מקמץ לפתח וההא תומר עם תו כמו תעלומת
 19 תלאובת וכלם יתרבו בלשון נקבה כמו תלאובת תעלומות

תפעלה

20 חתו בפתח והפא בשוא והעין בצרי והלמד בקמץ
 21 כמו תבערה תדרמה וכשיוסמכו יתהפך הקמץ
 22 אל פתח וההא אל תו תדרמת **ת** פעלה חתו בחירק והפא
 23 בשוא והעין והלמד בקמץ כמו תפארת ואפשר שכן
 24 תפארתו תפארתך הוא מזה הנפרד ולא מן תפארת ולזה לא ישתנה
 25 בו אלא קמץ עין השרש אל פתח אבל על האמת אין מכרית לאחר
 26 השני משעולים יותר מן השני

תפועלל

27 חתו בשוא והפא בחלם והעין בשוא והלמד השרש
 28 בצרי כמו תקומם ואלו יתרבו בלשון זכר ויכוננו
 29 ולא ישתנו כלל לעולם ובזה נשלמה המסילה השמינית

המסילה

המסילה השביעית

1 פום ולפעמים אל קבוץ שפתים משל הרבאשון מחגריהו והשני
 2 מלכדתו : **מפעלת** המם בחירק והפא בשוא והעין
 3 והלמד בסגול כמו משמרת מגערת ואלו
 4 לא ישתנו בסמיכות ואפשר שגם משענת בסמוך הוא בזה המשעול
 5 ויהיו משען משען משענה ומשענת שלשה שמות נרדפים מורים על
 6 ענין אחד ואין ביניהם הפרש בהוראה אלא בעניני דקדוק חתיבות
 7 לבד וכשתהיה למד השורש את הגרון הסגול יתיה פתח כמו מרקחת
 8 משלחת ואלו לא יבאו לעולם בהפסק אבל יבאו תמורתם ביוצא בהם
 9 מן המשעול הנאמר עשר מן המסילה הזאת כמו משמרה וכיוצא
 10 בה : **מפעלת** המם בפתח והפא בשוא והעין והלמד
 11 בסגול כמו מחשבת מחברת מחמצת וכשתהיה
 12 פא הפעל אלף אז תהיה המם בקמץ והפא בחטף פתח כמו מאכלתי
 13 **מפעלות** המם בחירק והפא והעין בשוא והלמד בשורק
 14 כמו מסכנות והרבו בשורק נקבה מסכנות ואלו
 15 לא ישתנו לעולם וכן ביארנו השמנה עשר משעולי המסילה
 16 הזאת :

17 **המסילה** השמינית היא מסילת השלמים נוספי תו בראש
 18 ובקצת אף בסוף תו או הא או למד ובה שנים
 19 עשר משעולים : **תפעל** תמו בפתח והפא בשוא והעין
 20 בצרי כמו תשבץ תרביץ ובסמוך ושתנה הצרי
 21 אל פתח כמו תרביץ תושט ולא נמצאו רבוי ולא כנוי
 22 תרשיש תכריך תלמיד ואלו לא ישתנו לעולם : **תפעיל**
 23 פעול תמו בפתח והפא בשוא והעין בשורק
 24 כמו תמרוק תמרוך תנחום וכשתהפא אור הגרון אז יבא
 25 חטף פתח תמורת השוא כמו תחלוא תתנון תעלול ואלו השנים כפול
 26 העין וכל יאלו לא ישתנו כלל ויתרבו בשורק זכר על דרב כמו
 27 תמרוקים תמרוכים ותנוכים ולפעמים בשורק זכר ולשון נקבה כמו
 28 תנחום תנחומים תנחומות תענוג תענוגים תענוגות : **תפעול**
 29 תפעול

oris: & aliqui in kibbucz sphathaim: exemplum primi מִגְּדָלוֹ
mahguortho & secūdi מִלְכּוּדְתּוֹ malcudto. ¶ Mipheleth mem
cum hirek: & pe cū sceua: & hayn³ & lāmed cū seghol vt משמרת
miscmereth mighereth: & hac⁴ non mutabunt in conti
nuatiōe: & possibile est q̄ etiā משענה mischeneth in cōtinuo sit
in hac maceria: ⁵ & erūt משען משען משען mischan masce
hen maschena mischeneth tria noīa sinonima significātia sup
⁶rem unam: & nō sit inter ea distinctio in significatione nisi in
rebus grāmaticæ dictionū⁷ solum: & qñ erit lāmed radicis lřa
gutturis seghol erit pathah ut מִרְכָּהֵת mirkahat⁸ מִשְׁלָּח
ath: & hac non uenient vnq̄ in pausa: sed uenient ipsorū vice
similia illis⁹ ex maceria vndecima stratae huius vt משמרה misce
nara: & filia¹⁰ ei. ¶ Maphalet mem cū pathah & pe cū sceua:
& hayn & lāmed¹¹ cum seghol vt מחשבת מחברת מחיצת mahscee
beth nahbereth mahmeceth: & qñ erit¹² pe uerbi aleph: tūc
erit mem cum kamecz: & pe cū rapiēte pathah vt מאכלה maa
cheleth. ¹³ ¶ Mipheluth mem cū hirek: & pe & hayn cū sceua:
& lāmed cum sciurek¹⁴ vt מסכנות mischnuth: & plīras in lingua
fœminina מסכנות mischnoth: & hac¹⁵ nō mutabunt vnq̄: & sic
exposuimus decem & octo macerias stratae¹⁶ huius.

¹⁷ ¶ Strata octaua est strata perfectorum additorū tau in ca
pite: ¹⁸ & in quibusdam etiam in ultimo tau vel he aut lāmed: &
in ea sunt duodecim¹⁹ maceriae. ¶ Taphel tau cum pathah: &
pe cum sceua: & hayn²⁰ cū ceri ut תִּשְׁבֵּץ תִּשְׁבֵּץ tascbecz tarbecz:
& in continuo mutabitur ceri²¹ in pathah vt תִּשְׁפָּח תִּשְׁפָּח ysopha
gi: & nō inuenitur ei pluralitas neq; connotatio. ²² ¶ Taphil
tau cum pathah: & pe cū sceua: & hayn²³ cū sciurek²⁴ ut תַּמְרוּק תַּמְרוּק tamruk
tanhum: & quando pe est littera gutturis: tunc ueniet²⁵ rapiens pathah
vice sceua vt תַּחֲלוּל תַּחֲלוּל tahalul: & hac
duo sunt repetita²⁶ hayn: & oīa hac nō mutabuntur penitus:
& plurificabuntur in lingua masculi fm plurimū: vt תַּמְרוּקִים
tamrukīm תַּמְרוּרִים tamrurīm תַּחֲנוּנִים tahanūnīm: & aliquādo in
lingua masculi: & lingua fœminina vt תַּחֲנוּמִים tanhumim תַּחֲנוּמוֹת
tanhumoth תַּחֲנוּגִים tahanugīm תַּחֲנוּגִים tahanug ta
hanughīm tahanugoth.

¶ Tephul

Strata septima.

seghol in pathah: & kamecz hayn radicis i sceua.² ¶ Mapha-
la mem cū pathah: & pe cū sceua: & hayn & lāmed cū kamecz
³ut מלכה mamlacha: & aliqñ qñ pe est lra gutturis ⁴ueniet cū
rapiente pathah ut מלכה mahamala: & ius huius maceria est
sicut cōditiones macerie pcedēris: & uenerūt ad hāc maceriā
etiā deficientes pe cū daghefc hayn radicis: qđ significat⁵ defe-
ctū ut מתנה mattana: quod erat dignū מתנה mātana: & oīa hāc
plurificabuntur in lingua foeminina⁷ ut מלכות mamlachoth.
⁸ ¶ Miphala mem cum hirek: & pe cū sceua: & hayn & lāmed
cum kamecz⁹ ut מלחמה מלחמה מלחמה miscpaha miscmara mil-
hama: & in continuatione¹⁰ maior ipforum pars mutabunt
kamecz hayn ad sceua: ut מלחמה miscpahot: & si sit littera gut-
turis¹¹ in rapientē: ut מלחמות milhamoth: & aliqñ iuenitur cū
kamecz in cōtinuatione & cum sceua¹² in discontinuo nomen
מלחמה miscpaha: & nō est i hoc ratio apud grāmaticos: & pos-
sibile est qđ hoc¹³ sit ob cām pōderis cantici: qđ nos non calle-
mus illud.¹⁴ ¶ Maphela mem cum pathah: & pe cum sceua: &
hayn cū ceri: & lāmed¹⁵ cū kamecz משענה משענה madre-
ga machpela maschena: & qđā hoc¹⁶ mutabunt ex kamecz in
pathah in cōtinuatōe ut מדרגה מדרגה madregha madreghath:
& quādam ipforum pathah¹⁷ in hirek & ceri: & kamecz in se-
ghol ut משענה: & in continuatione משענה mischeneth:¹⁸ & in
cōnotatione mutabitur pathah in hirek: & ceri in pathah ut
משענה mischanto: & omnia¹⁹ hāc plurificabuntur in lingua
foeminina.²⁰ ¶ Maphelya mem cum pathah: & pe cum rapiē-
te pathah: & hayn cum ceri:²¹ & lāmed cum sceua & yod addi-
ta ante he²² cum kamecz: & in hac maceria non inuenitur nisi
מאפליה maapelia solum ipsum. Verūtamen addita²³ mem in ca-
pite & tau in ultimo sunt quinque.
²⁴ ¶ Mipholeth mem cum hirek: & pe cum sceua: & hayn cū
holem: & lāmed²⁵ cū seghol ut מכמורת מכמורת michmoreth mi-
scmoreth: & in cōnotatione mutabitur²⁶ holē in kamecz ple-
ni oris מכמורת מכמורת michmuorto misckuolto.
²⁷ ¶ Mipholeth mem cū pathah: & pe cum sceua: & aliquādo
quiescit latens:²⁸ & hayn cū holē: & lāmed cū seghol ut מכמורת
²⁹מכמורת mascoreth mahgoreth: & quiescens מכמורת macho-
leth: & in connotatione mutabit holem aliqñ in kamecz pleni
iiii m
oris

המסילה השביעית

הסגול אל פתח וקמץ עין השרש אל שוא :

מפעלה

1 המם בפתח והפא בשוא והעין והלמד בקמץ
2 כמו ממלכה ולפעמים כשהפא אזהר הגרון
3 תבא בחטף פתח כמו מעמסה ומשפט זה דמשעול כתנאי המשעול
4 הקודם ובאו בזה המשעול גם כן חסרי הפא ברגש עין השרש שיורה
5 החסרון כמו מתנה שתיה ראוי מנתנה וכל אלו יתרבו בלשון נקבה
6 כמו ממלכות :

מפעלה

8 המם בחירק והפא בשוא והעין והלמד בקמץ
9 כמו משפחה משמרה מלחמה ובסמיכות
10 רובם ישתנו בקמץ העין אל שוא כמו משפחות ואם היא אות הגרון
11 אל חטף כמו מלחמה ולפעמים נמצא בקמץ בסמיכות ובשוא
12 במוכרת שם משפחה ואין בזה טעם אצל המדקדקים ואפשר שזה
13 בסבת המשקל השירוי אשר אין אנו בקיאים בו :

מפעלה

14 המם בפתח והפא בשוא והעין בצרי והלמד
15 בקמץ מדרגה מכפלה משענה ומקצת אלו
16 ישתנו מקמץ אל פתח בסמיכות כמו מדרגה מדרגת ומקצתם הפתח
17 אל חירק והצרי והקמץ אל סגול כמו משענה ובסמיכות משענת
18 ובכנוי ישתנה הפתח אל חירק והצרי אל פתח כמו משענתו וכל
19 אלה יתרבו בלשון נקבה :

מפעליה

20 המם בפתח והפא בחטף פתח והעין בצרי
21 והלמד בשוא והיור הנוספת קודם ההא
22 בקמץ ובזה המשעול לא נמצא כי אם מאפליה לבדו ואמנם נוספי
23 המם בראש ויתו בסוף הם תמשה :

מפעולת

24 המם בחירק והפא בשוא והעין בחלם והלמד
25 בסגול כמו מכמורת משמורת ובכנוי ישתנה
26 החלם אל קמץ מלא פום מכמורתו משקלתו :

מפעולת

27 המם בפתח והפא בשוא ולפעמים נחה נעלמת
28 והעין בחלם ודלמד בסגול כמו משמורת מ
29 מחנורת והנה מאכלת ובכנוי ישתנה החלם לפעמים אל קמץ מלא

פום

המסילה השביעית

1 סמיכות כמו מזבח מסבך ובמקצתם בכנוי ושתנה הצרי אל שוא כמו
2 מזבח מוכתי וקצתם לא ושתנו כלל כמו מרצח וזולתו ויש אומרים כי
3 גם מקל בזה המשעול אלא שחסר חנון פא השרש ובא דגש בקוף
4 שהוא עין השרש להורות על חסרון הפא נון שהיה ראוי לומר מנקל
5 ומקצת אלו יתרבו בלשון זכר כמו ממזרים ומקצתם בלשון נקבה
6 כמו מוכחות מקלות וקצתם פעם בלשון זכר ופעם בלשון נקבה
7 כמו מסמר מסמרים מסמרות :

מפעל

8 המם בשוא והפא בפתח והעין בצרי כמו מתעב
9 מקטר מזמר ולעולם עין השרש בדגש אהם
10 אינה מאותיות תרפיון וברבוי לפעמים ושתנה הצרי אל חירק כמו
11 מנקה מנקים ולפעמים ושתנה אל שוא כמו מקטר מקטרים וכן
12 הבנוי :

מפעול

13 המם בחירק והפא בשוא והעין בחלם כמו מזמור
14 משעול מגדול ואילו לא ושתנו לעולם ורבים
15 יקובצו בלשון זכר מזמורים משעולים :

מפעול

16 המם בפתח והפא בשוא והעין בחלם כמו מכאוב
17 משקוף מרגוע ואילו לא ושתנו ורבים גם כן יתרבו
18 בלשון זכר ויש אומרים שמקצוע בזה המשעול ויתרבה בלשון נקבה
19 מקצועות אך יש אומרים שיחיד מקצועות הוא מקצוע בשורק
20 הצרי ולא ידעתי למד :

מפעול

21 המם בפתח והפא בשוא והעין בשורק כמו מנעול
22 ובכפולים מסלול ולא ושתנו גם אלה כלל וכלם
23 יתרבו בלשון זכר אלה הם שמנה נוספי מם בראש ואולם נוספי מם
24 בראש והא בסוף הם חמשה והם אלו :

מפעלה

25 המם בסגול והפא בשוא והעין וחלמי בקמץ כמו
26 ממשלה מלתחה מרפבה וגם יחיד מראשות בזה
27 תשקל שראוי להיות מראשה אלא שנתה האלף ובא תקמץ בהא
28 ורוב אלה להיות המם בסגול ושתנו ברבוי כמו מרפבות וזולתו
29 שגשתנה הסגול אל פתח וכן ושתנו בסמיכות כמו מרפבות שגשתנה

cōtinuatione vt מִזְבֵּחַ mizbeah mischen. Et in quibusdam
 ip̄orum in cōnotatione mutabitur ceri in sceua: vt מִזְבֵּחַ
 mizbeah mizbhi: & quedā ip̄orū nō mutabunt penitus vt מִרְזֵחַ
 marzeah: & alia ab eo: & sunt dicentes q³ etiā מַקֵּל makel sit in
 hac maceria nisi q³ defuit nun pe radicis: & uenit daghesē in
 koph: q⁴ d⁴ est hayn radicis ad significādū sup defectū pe nun:
 quia erat dignū ad dicēdū מַנְקֵל mankeal: & q⁵dam istorū plu-
 rificabunt ī lingua masculi vt מַמְזֵרִים mamzerim: & q⁶dam ip̄o-
 rum ī lingua fœminina vt מִזְבְּחוֹת makloth: &
 quædam ip̄orū aliqñ in lingua masculi & aliqñ in lingua fœ-
 minina vt מַסְמֵרִים masmer masmerim masmroth.
⁸ ¶ Mphael mem cum sceua: & pe cū pathah: & hayn cū ceri:
 מִפְּהֵל miphel: & semper hayn radicis est cum daghesē si¹⁰ non
 sit ex litteris lenitatis: & in pluralitate aliqñ mutabitur ceri in
 hirek ut מְנַקֵּי mnake mnakim: & aliquādo mutabitur in
 sceua vt מְקַטְרִים mkatter mkatterim: & sic¹² in cōnotatōe.
¹³ ¶ Miphol mem cum hirek: & pe cum sceua: & hayn cū holē
 vt מִשְׁעוֹל miphel: & hac nō mutabuntur unquā: & maior
 ip̄orū pars¹⁵ colligitur in lingua masculi מִזְמֹרִים mizmorim
 mischolim.¹⁶ ¶ Maphol mem cū pathah: & pe cū sce-
 ua: & hayn cū holem: vt מַשְׁקֹף maphol: & hac non mutabuntur:
 & maior ip̄orū pars etiam plurificabunt¹⁸ in lingua masculi:
 & sunt qui dicunt q³ מִקְצוֹחַ mikczoah sit in hac maceria:
 & plurificabitur in lingua fœminina מִקְצוֹחוֹת mikczohoth:
 sed sunt qui dicunt q³ singl^e mikczohoth sit ex מקצוֹחַ mikczuah
 cū sciurek²⁰ czade: & nescio q³ re sit.
²¹ ¶ Maphul mem cum pathah: & pe cum sceua: & hayn
 cum sciurek ut מַנְהוּל manhul: & in repetitis מַסְלִיל maslul:
 & non mutabunt etiā hac penitus: & oīa ip̄a²³ plurificabunt in
 lingua masculi: hac sunt octo addita mem in capite. Verūtas
 men addita mem²⁴ in capite & he ī vltimo sunt quinque: & sunt
 hac.²⁵ ¶ Mephala mem cum seghol: & pe cum sceua: & hayn
 & lamed cum kamecz ut מִמְשָׁלָה mephala: & etiā singulare מִמְשָׁלָה
 merascioht est in hoc²⁷ pōdere: q³ d⁴ debet esse מִמְשָׁלָה merascia nisi q³ geuit
 aleph: & uenit kamecz ī refc:²⁸ & maior ps istorū ob eē mem cū
 seghol mutabunt ī pl̄rate ut מִמְכָּבִּים: & alia ab eo²⁹ q³ mutātū ē
 seghol in pathah: & sic mutabunt ī cōtinuatōe ut מִמְכָּבוֹת q³ mutātū est
 seghol

Strata septima.

sextæ.

² Strata septima est strata perfectorum additorum mem³ in capite: & quædā ipsoꝝ cū hoc sunt addita he aut tau ē⁴ in ipsoꝝ ultimo. **Forma maceriæ primæ.** ⁵ Maphhil mem cū pathah & pe cū sceua: & hayn cū hirek⁶ & daghesc: vt מבחיל machbil maschil machbid: & hec nō mutabunt⁷ penitus & plurificabunt⁸ in lingua masculi. ⁹ Miphal mem cū hirek: & pe cū sceua: & hayn cū kamecz & daghesc vt משפס משפס misccan miscpat: & quādo erit hayn de l¹⁰is gutturis remouebit¹⁰ daghesc ut מבחר mibhar mischan: & oīa hæc qñ cōtinuabunt¹¹ mutabitur kamecz in¹² pathah: & aliqñ etiā qdam hoꝝ ueniet cū kamecz ē¹³ otinua: & si¹⁴ sint dicētes q מזרק אחד mizrak ehad. i. acerbabū unū sit cū kamecz: qā nō est cōtinuū. Vndiq¹⁵ sūt q dicūt q sit cū pathah. Et sic habētia aleph lāmed radicis uenit hayn cū kamecz: ¹⁶ & si sint otinua vt מקרא mikra: & hæc nō mutabunt¹⁷: nec in plitate: neq¹⁸ i cōnotatōe¹⁹ ut משפס משפס miscpat miscpatim miscpati: & exhiuit ex hac sūma unū: qd in cōnotatōe mutatū est²⁰ kamecz i sceua: & auferetis מקרא mikra. i. sacrum ipsius ab eo: & rabi David kimhi dixit²¹ q mutatū sit ad distinguendū inter sacrum: quod significabit hoc: & inter locum sacri: quod significabit²² qñ est cū kamecz: & vlt²³er qñ mutabuntur cōtinuatione & cōnotatione: & in pluralitate in maiori illoꝝ parte mutabitur²⁴ kamecz in sceua. Et quædam ipsoꝝ plurificabunt²⁵ in lingua masculi: vt משפס משפס miscpatim misckalim: ²⁶ & quædam ipsoꝝ in lingua foeminina: vt משכרות משכרות miscmaroth mischanoth: & inueniunt²⁷ etiam in hac²⁸ maceria: qā qñ plurificabūt²⁹ & cōnotabūt³⁰ ueniet daghesc in lāmed radicis ut מבחן mibchan mischan michman: & ³¹ mibtah: ut hoc etiā: & nō ueniet daghesc in connotatōe ob cām heth: & ad significandum³² q erat heth digna daghesc uenit pathah sub teth מבחתי mibthi. ³³ Maphal mem & hayn cū pathah: & pe cū sceua: & in plitate ueniet daghesc³⁴ in lāmed ut מבחתי mibthi matham mathā mim mahmad mahmaddim: & non³⁵ mutabuntur penitus. ³⁶ Maphel mem cum pathah: & pe cum sceua: & hayn cū cēri ut מבחתי mibthi מבחתי mibthi mamzer marbecz maschen maphteah marzeah: & ueniet qdam ipsoꝝ in cōtinuatione cum hirek mem & kamecz³⁷ hayn ut מבחתי mibthi marbecz marzeah maphteah: & i qbusdā ipsoꝝ ueniet mem cū hirek ē³⁸ sine continuatione

ii m

continuatione

המסילה השביעית

הששית

השביעית היא מסילת השלמים נוספי מס
בראש ומקצתם עם זה נוספי הא או תו גם כן

המשעול הראשון

המם בפתח והפא בשוא והעין בחירק

ודגש כמו משכיל מכביר ואלו לא ישתנו

כלל ויתרבו בלשון זכר

המם בחירק והפא בשוא והעין בקמץ ודגש כמו

משפן משפט וכשתהיה העין מאורית ויתר חגרון

יסור הדגש כמו מבחר משען וכל אלו כשיוסמכו ושתנה תקמץ אל

פתח ולפעמים גם כן מקצת אלה יבאו בקמץ אפילו סמוכים ואף כי

יש אומרים שמזרק אחד בקמץ לפי שיינו סמוך מכל מקום יש א

אומרים שהוא בפתח וכן בעלי האלף למד השרש באה העין בקמץ

ואפילו הם סמוכים כמו מקרא ואלו לא ישתנו לא ברבוי ולא בכנוי

כמו משפט משפטים משפטי ויצא מזה הכלל אחד שבכנוי נשתנה

תקמץ בשוא והרמזותם זאת מקדשו ממנו ורבי דוד קמחי אמר

שנשתנה להפריש בין הקדש שיוצא זה ובין מקום הקדש שיוצא

כשהוא בקמץ ובכלל כששתנו בסמיכות ובכנוי וברבוי ברבם ושתנה

תקמץ אל שוא ומקצתם יתרבו בלשון זכר כמו משפטים משקלים

ומקצתם בלשון נקבה כמו משמרות משבנות וגמצאו גם כן בזה

המשעול שכשיתרבו ויכנוי יבא דגש בלמד השרש כמו משמן מכמן

ומבטח כמו זה גם כן ולא יבא דגש בכנוי בסבת החית ולהורות

שתיהן החית ראויה לדגש בא פתח תחת טית מבטחי

המם והעין בפתח והפא בשוא וברבוי יבא דגש

בלמד כמו מטעם מטעמים מתמר מתמדים ולא

ישתנו כלל

פעל המם בפתח והפא בשוא והעין בצרי כמו ממזר מרבץ

משען מפתח מרוח ויבאו מקצתם בסמיכות בחירק המם וקמץ

העין כמו מרבץ מרוח מפתח ובמקצתם תבא המם בחירק אף בלא

סמיכות

המסילה

מפעיל צורת

מפעל

מפעל

מ

המסילה הששית

1 לִשְׁוֹן תְּמִידוֹת וְלִשְׁוֹן בִּיזוֹת וּבִצְרֵי הֵם שֶׁשָּׁה חֵץ חֵץ לֵב עֵת קֵץ שֶׁן וְכָל
 2 אֱלֹהֵי יִשְׁתַּנּוּ בְּסִמִּיכוֹת מִצְרֵי אֵל סָגוֹל מְלִבְדֵּר קֵץ שֶׁנִּשְׁתַּנָּה אֵל פֶּתַח וְלֵב
 3 שֶׁלֹּא יִשְׁתַּנּוּ בְּסִמִּיכוֹת כִּי אִם בְּאַחַד מִשְׁנֵי תַנְאִים הָרִאשׁוֹן שֶׁהִתְיַבֵּר
 4 הַסִּמִּיכָה לֵה תִתִּיחַ מֶלֶה זְעִירָא כְּמוֹ לֵב יֵם אִזְּכָר הָיָה מְלָעִיל כְּמוֹ לֵב
 5 נָעַר וְכָלֵם יִתְרַבּוּ בְּלִשְׁוֹן זָכָר וְיִשְׁתַּנּוּ בְּכִנּוּי וּבְרַבּוּי פֶּאֶה הַשְּׂרֵשׁ מִצְרֵי
 6 אֵל תִּירֶק כְּמוֹ חֲצִים חֲצִיךְ עֵתִים עֵתֶךְ עֵת דּוֹדִים שְׂבֻחַה הַמִּשְׁעוֹל גִּרָּה
 7 וּבְסִיבַת רַפְיוֹן הָרִישׁ חוֹסֵר תְּרַגֵּשׁ וּבֵא צְרִי הַמּוֹרֶת חִירָק וְאַלְהָה
 8 כְּשִׁיסְמָכוּ תִבֵּא תוֹ בְּמָקוֹם הָאֵל וְיִתְרַבּוּ בְּלִשְׁוֹן נִקְבָּה :
 9 **פלה** הֵפֵא בְּפֶתַח וְהִלְמֵד בְּקִמְצָ וְדִגֵּשׁ כְּמוֹ קֶרֶה וּבְסִבַּת
 10 הָרִישׁ סֵר הָרִגֵּשׁ :
 11 **פלה** הֵפֵא בְּקִבּוּץ שְׁפָתַיִם וְהִלְמֵד בְּקִמְצָ וְדִגֵּשׁ כְּמוֹ חִפְרָה
 12 וְלִפְעָמִים יִבֵּא חֲטָף קִמְצָ מְקוֹם הַקִּבּוּץ שְׁפָתַיִם כְּמוֹ
 13 חֲנָא וּבְהַסְמָכָה הַקִּמְצָ תִּשׁוּב פֶּתַח וְתִבֵּא תוֹ תַּמּוֹרֶת הָאֵל וְכָלֵם יִתְרַבּוּ
 14 בְּלִשְׁוֹן נִקְבָּה נּוֹסְפִי הָהֵא בְּרֹאשׁ לִבְדֵּר הַפֶּל הַמֶּם וְיִתְרַבּוּ בְּלִשְׁוֹן זָכָר
 15 הַמֶּסִּים וְכָלֵם בְּפֶתַח וְכִשְׁיִתְרַבּוּ יִשׁוּב פֶּתַח הָהֵא אֵל חֲטָף פֶּתַח וְאַשְׁרֵי
 16 הָאֵל בְּרֹאשׁ וּבִסּוּף :
 17 **הפולה** הָהֵא בְּחֲטָף פֶּתַח וְהֵפֵא בְּשׁוּרָק וְהִלְמֵד
 18 בְּקִמְצָ וְדִגֵּשׁ כְּמוֹ הַמּוֹלָה וְאַלּוֹ לֹא יִשְׁתַּנּוּ לֵ
 19 לְעוֹלָם וְיִתְרַבּוּ בְּלִשְׁוֹן נִקְבָּה :
 20 **נוספי** הָתוֹ בְּרֹאשׁ לִבְדֵּר הֵם עַל שֶׁקָּל תִּפְּל כָּלִז בְּסָגוֹל
 21 וּמְלָעִיל כְּמוֹ תִּבְלֵ תִּמְסֵ וְאַלּוֹ לֹא יִשְׁתַּנּוּ וְלֹא
 22 יִתְרַבּוּ לְעוֹלָם וְאַשְׁרֵי נּוֹסְפוֹ תוֹ בְּרֹאשִׁם וְהֵא בְּסוּפָם הֵם עַל שְׁלִשָּׁה
 23 מִשְׁעוֹלִים **תפלה** הָתוֹ בְּשׁוּא וְהֵפֵא בְּחִירָק וְהִלְמֵד בְּקִמְצָ וְדִגֵּשׁ
 24 וְכִשְׁיִסְמָכוּ תִבֵּא תוֹ תַּמּוֹרֶת הָהֵא וְיִתְרַבּוּ
 25 בְּלִשְׁוֹן נִקְבָּה כְּמוֹ תִּפְּלָה תִּפְּלָה תִּפְּלָה תִּהְיֶה תִּהְיֶה :
 26 **תפלה** הָתוֹ בְּקִמְצָ וְהֵפֵא בְּחֲטָף קִמְצָ וְהִלְמֵד בְּקִמְצָ כְּמוֹ
 27 תִּהְיֶה וְאַלּוֹ לֹא יִשְׁתַּנּוּ וְלֹא יִתְרַבּוּ לְעוֹלָם :
 28 **תפלה** בְּחִירָק הָתוֹ וּשְׁוֹא הֵפֵא וְקִמְצָ הִלְמֵד וְלֹא נִמְצָא
 29 כִּי אִם זֶה לִבְדֵּר וּבִזוֹת נִשְׁלָמוּ מִשְׁעוֹלֵי הַמִּסִּילָה

lingua cōtinuatōis & lingue p̄dē. Et cū ceri sunt sex hecz hen
 leb heth ken scen: & oīa² hac mutabunt in cōtinuatōe ex ceri
 ī seghol: excepto ken qđ mutatū est ī pathah: & leb³ qđ nō mu
 tabit ī cōtinuatione nisi cū vna duarū cōditionū: prima qđ di
 ctio⁴ cōtinua ei sit dictio minima: vt leb yam, i. cor maris: aut
 qñ erit pducta vt leb⁵ nahar, i. cor pueri: & oīa ip̄a plurificabunt
 in lingua masculi: & mutabunt ī cōnotatione & in pl̄itate pe ra
 dicis ex ceri⁶ ī hirek ut חֵיכִי hiccim hiccecha נְיָנִי ny
 chitim hiech heth dodim, i. sagittæ sagittæ tuæ tpa tps
 tuū ē tps amor qđ ī hac maceria sit נְחֵרָה cghera⁷ & ob cām leni
 tatis resc remotū est daghesc: & uenit ceri uice hirek: & hac
⁸ qñ cōtinuabunt ueniet tau loco he: & plurificabunt ī lingua
 foeminina. ⁹ ¶ Palla pe cum pathah: & lāmed cum kamecz &
 daghesc: vt חֲדָרָה hadda karra & ob cām¹⁰ resc remotū est
 daghesc. ¹¹ ¶ Pulla pe cum kibbucz sphathaim & lāmed cum
 kamecz & daghesc vt חֲפָהּ huppa: ¹² & aliquādo ueniet rapiens
 kamecz loco kibbucz sphathaim ut חֲפָהּ huogga: & in ip̄a cō
 tinuādo kamecz reddit pathah & ueniet tau uice he: & omnia
 ip̄a plurificabuntur ¹⁴ in lingua foeminina addita he in ca
 pite solum est חָפָל hapal חָמָס hamas & plurificabit in lingua
 masculi חָמָסִים hamassim: & totū ē cū pathah: & qñ plurifica
 bit redibit pathah he in rapiētē pathah. Et qđ est ¹⁶ he in capi
 te & ultimo est. ¹⁷ ¶ Hapulla he cū rapiente pathah: & pe cū
 sciurek & lāmed¹⁸ cum kamecz & daghesc ut חָמוּלָה hamulla: &
 hac nō mutabunt¹⁹ unq̄: & plurificabunt in lingua foeminina.
²⁰ ¶ Addita tau in capite solum sunt fm pondus חָפֶל tepel to
 tum ipsum cum seghol²¹ & productū ut חָפֶלֶל tebel remes:
 & hac nō mutabunt neq̄²² plurificabunt unq̄. Et quæ addita
 sunt tau in sui capite & he in sui ultimo sūt fm tres²³ macerias.
 ¶ Tphilla tau cū sceua: & pe cū hirek: & lāmed cū kamecz &
 daghesc: ²⁴ & quando cōtinuabunt ueniet tau vice he & pluri
 ficabuntur²⁵ in lingua foeminina ut חָפִילָה חָפִילָת חָפִילוֹת
 tphilla tphillath tphilloth חָפִילָה חָפִילָת חָפִילוֹת thilla thillath thilloth.
²⁶ ¶ Taphula tau cum kamecz: & pe cum rapiente kamecz:
 & lāmed cum kamecz vt חָפִילָה tahula: & hac non mutabun
 tur neq̄ plurificabuntur unquam.
²⁸ ¶ Tiphla cū hirek tau & sceua pe & kamecz lāmed & nō in
 uenit²⁹ nisi hoc solū ip̄m: & p hoc expletę sunt maceria strate
 sexta.

Strata quinta.

¶ Pahalhal pe cū pathah rapiēte: & sic hayn radicis: & lāmed radicis³ cū sceua: & hayn repetitiōis cum kamecz ut ארדרם & utræq³ hæc duæ macerigē nō mutabunt^r & plificabunt^r in lingua fœminia.⁴ ¶ Phalhol pe cū sceua: & hayn radicis cū pathah: & lāmed radicis⁵ cum sceua: & hayn repetitionis cum holē: ut פתלתול pthaltol: & sic⁶ פקחול pkahloah si est dictio una: & huius est שחרורה scharhoreth: nisi quia uenit in scriptura⁷ in lingua fœminina & nō inuenit masculus. ¶ Pahalhul pe cū rapiēte⁸ pathah: & hayn radicis cum pathah: & lāmed radicis cum sceua: & havn⁹ repetitiōis cū sciurek ut אספסוף asaphsoph & etiā hæc nō mutabunt^r.¹⁰ ¶ Pahpuh pe radicis cū pathah: & hayn radicis cum sceua: & pe repetitionis¹¹ cum sciurek ut חרחר harhur: & aliqñ uenit pe radicis¹² cum hirek ut חירhur: & nō mutabuntur hæc vnq̃.¹³ ¶ Apahpuha aleph & pe cum pathah: & hayn radicis cum sceua: & pe¹⁴ repetitionis cū sciurek: & hayn repetitiōis cū kamecz ut¹⁵ אבכבחה abahbuhah: & si continuabitur conuertetur kamek in pathah: & he in tau: & omniā hæc plurificabunt^r in lingua fœminina: hic est terminus maceriarum stratarū huius.

¹⁷ ¶ Strata sexta est strata repetitorū: quorū repetitio transglutitur¹⁸ in daghesce: & ideo uocaui eam stratam transglutitorū: & sunt¹⁹ sex modis: quia quādam ipsorum sunt superadditorum mem in initio solum: & quādam ipsorum mem²⁰ in suo ultimo solum: & quādam ipsoꝝ supadditorum mem in initio & he in vlrimo: & quādam ipsoꝝ²¹ superadditoꝝ he in ultimo solum: & quādam ipsoꝝ superadditorum he in capite solum: & quādā he²² in capite & ultimo: & quādam ipsoꝝ tau in capite solum: & quādam ipsoꝝ superadditoꝝ tau in ipsoꝝ initio²³ & he in ipsoꝝ ultio. Et in ipsa sunt viginti maceriae, Forma maceriae²⁴ primae q̄ est. ¶ Pal sunt quatuor: ipsarū est cui? pe est cū pathah²⁵: & ipsarū est cui? pe est cū kamecz: & ipsarū ē cui? pe ē cū ceri: & iparū ē cui? pe ē aliqn²⁶ cū pathah: & aliqn cū kamecz: & sic ipa scribem²⁷ fm ordinē אף אף אך את על עשרה בפתח בר סל עד על פת צחק קש שח at aph ach bath dal²⁷ שח duodeci cū pathah marsal had hal pah czah kal kasc sciah tam:i am sunt qndecim²⁸ cū pathah semp: & sunt tria cū Kamecz semper: & hæc sunt illa זך זר עד zach zar had quando est lingua

המסילה החמישית

1 הפא בחטף פתח וכן עין השרש ולמד השרש
2 בשוא ועין הכפל בקמץ כמו ארמז וכל שני
3 אלה המשעולים לא ישתנו כלל ויתרבו בלשון נקבה
4 הפא בשוא ועין השרש בפתח ולמד השרש
5 בשוא ועין הכפל בחלם כמו פרחלחול וכן
6 פקח קוח אם היא מלה אחת ומזה שחרחורח אלא שבא בפרטוב
7 בלשון נקבה ולא נמצא הזכר
8 הפא בחטף פתח ועין השרש בפתח ולמד השרש
9 הכפל בשורק כמו אספסוף וגם אלה לא ישתנו
10 הפא השרש בפתח ועין השרש בשוא ופא הכפל
11 בשורק כמו חרחורח ולפעמים בא פא השרש
12 בחירק כמו הרחורח ולא ישתנו אלה לעולם
13 האלף והפא בפתח ועין השרש בשוא ופא
14 הכפל בשורק ועין הכפל בקמץ כמו א
15 אבעבועה ואם יסמך יתהפך הקמץ אל פתח והוא אל תו וכל אלו
16 יתרבו בלשון נקבה זה גבול משעולי המסילה הזאת

פעלעל

פעלעול

פעלעול

פעפוע

אפעפועה

המסילה

17 הששית היא מסילת הכפולים אשר הכפל גבלע
18 ברגש ולכן קראתיה מסילת הנבלעים והם על
19 ששה דרכים כי מקצתם נוספי המס בתחלה לבד ומקצתם המס
20 בסופם לבד ומקצתם נוספי המס בתחלה ובהיה בסוף ומקצתם
21 נוספי ההא בסוף לבד ומקצתם נוספי ההא בראש לבד ומקצתם הא
22 בראש ובסוף ומקצתם התו בראש לבד ומקצתם נוספי התו בתחלה
23 והוא בסופם ובה עשרים משעולים
24 הראשון שהיא פל הזן ארבע מהן שהפא בפתח
25 ומהן שהפא בקמץ ומהן שהפא בצרי ומהן שהפא פעם
26 בפתח ופעם בקמץ וכן נכתבם על הסדר אט אף אך ברז שתיים
27 עשרה בפתח מר סל ער על פח צח קל קש שח תם הרי הם טו
28 בפתח לעולם והם שלשה בקמץ לעולם ואלו הם סך זר עד כשרהוה
לשון

צורת

פל

המסילה החמישית

ולא יכוננו ולא ישתנו לעולם :

- 1
- 2 **פעפול** הפא בפתח והעין בשווא והפא הנכפלת בשורק כמו
- 3 בקבוק ושרשו בקק לפי דברי החביב ואפשר שנקרא בן
- 4 להיותו ריקן וראוי למלאו ולפי דברי רבי דוד קמחי שרשו בקבוק
- 5 עצמו ואפשר שנקרא בן פי בהריקו קול יוצא ממנו קורא בקבוק כמו
- 6 בדברי משנה קנקן שבהריקו קולו קורא קנקן ואין לי הזכרה לאחת
- 7 מהשתי ספרות הללו ואילו לא יתרבו ולא יכוננו ולא ישתנו לעולם :
- 8 **פעופל** הפא הראשונה בשווא והעין בחלם והפא השנייה
- 9 בצירי כמו קלוקל וגם זה לא יתרבה ולא יכונה ולא
- 10 **ישתנה** : **פעפל** כלשני הפא בפתח והעין בשווא ורור קעקע
- 11 ויש מאלו שיתבודדו ולא יתרבו ויש בהפך דמיון ה
- 12 המחבורים קעקע דמיון המתרבים אדאלים ובא בדגש עין השרש
- 13 ואילו לא ישתנו לעולם : **פעפעה** הפא שניהם בפתח והעין
- 14 הראשונה בשווא והשניה בקמץ כמו צפצפה וגם אלו
- 15 לא ישתנו : **פעפוע** הפא הראשונה בחטף קמץ והשניה בחלם
- 16 והעין הראשונה בשווא והעין האחרונה נחה
- 17 כמו קדקד ולא יתרבה ולא ישתנה בכנויו כמו קדקד :
- 18 **פעפיל** הפא בפתח והעין בשווא ופא הנכפל
- 19 בחירק כמו זרזיף :
- 20 **פעפעת** פא השרש בחירק ועין השרש בשווא ופא
- 21 הנכפל ועין הנכפל בסגול כמו אנצנת :
- 22 **פעפעת** פא השרש בפתח ושאר האותיות בצורת
- 23 המשעול הקודם כמו קשקשת וכל אלו לא
- 24 ישתנו לעולם :
- 25 **פעועלה** הפא בחטף פתח ועין השרש בחלם ועין
- 26 הנכפל בשווא ולמד השרש בקמץ כמו חצוצרת
- 27 ואילו לא ישתנו ויתרבו בלשון נקבה כמו חצוצרות :
- 28 **פעלעל** הפא בשווא ועין השרש ורנכפל בפתח ולמד
- 29 השרש בשווא כמו ירקרק :

פעלעל

neq; cōnotabūt neq; mutabūt vnq;. ² ¶ Pahpul pe cū pathah:
& hayn cū sceua: & pe repetita cum sciurek ut בקבוק bakbuk: &
ipsius radix est bakok fm uerba Habib: & possibile est q; uo-
catum sit ita⁴ ob ipm esse uacuū: & dignū ad ipm implendū: &
fm uerba rabi David Kimhi radix ipsius est bakbuk⁵ ipsūmet:
& possibile est q; uocatū sit ita: qā euacuando ipm sonus exiēs
ab eo sonat bakbuk: vt⁶ in uerbis מִשְׁנָה mifna, i. doctrinā קִינָן
Kinkan: quia ipm euacuādo sonus eius sonat Kin Kan: & nō ē
mihī coactio ad vnā⁷ duarū opinionū istarū: & hāc nō pluri-
ficabuntur & non cōnotabunt & non mutabuntur unquam.

⁸ ¶ Phopel pe prima est cum sceua: & hayn cum holem: & pe
scda⁹ cū ceri ut קִלְקֵל kikel: etiam hoc non plurificabit neq; cō-
notabit neq; ¹⁰ mutabitur. ¶ Pahpal utrāq; pe sunt cum pa-
thah & hayn cum sceua vt דַּרְדַּר dardar קַחְקַח kahkah: ¹¹ & sunt
ex his quæ singularizant & non plurificantur: & sunt quæ ecō-
tra. Exemplum ¹² singularizantium קַחְקַח kahkah: exemplum
plurium אַרְלִים arallim: & uenit cū daghesce hayn radicis: ¹³ &
hāc non mutabūt unquam. ¶ Pahpaha pe ambæ ipse sunt
cum pathah: & hayn ¹⁴ prima cum sceua: & secunda cum ka-
mecz vt צַפְצַפּ czaphczapha: & etiam hāc ¹⁵ nō mutabuntur.
¶ Pahpoh pe prima cum rapiēte kamecz: & scda cum holē:
¹⁶ & hayn prima cū sceua: & hayn postrema quiescēs ¹⁷ vt קֻדְקֻד
kuodkod: & nō plurificatur & nō mutabitur in sua cōnotatio-
ne vt קֻדְקֻדוֹ kuodkodo.

¹⁸ ¶ Pahpil pe cum pathah: & hayn cum sceua: & pe repetitio
nis ¹⁹ cum hirek ut זַרְזִיף zarziph.

²⁰ ¶ Phipeheth pe radicis cū hirek: & hayn radicis cum sce-
ua: & pe ²¹ repetitions: & hayn repetitionis cū seghol vt צִנְצִנֶת
cinceneth.

²² ¶ Pahpeheth pe radicis cū pathah: & reliquæ litteræ sicut
forma ²³ maceria præcedentis ut קַסְקַס kasksceth: & omnia
hāc non ²⁴ mutantur vnquam.

²⁵ ¶ Pahohla pe cum rapiēte pathah: & hayn radicis cum ho-
lem: & hayn ²⁶ repetitionis cum sceua: & lamed radicis cum
kamecz ut חַצְצְרָה haczoczra: ²⁷ & hāc non mutabūt & pluri-
ficabuntur in lingua fœminina ut חַצְצְרוֹת haczoczroth.

²⁸ ¶ Phalhal pe cū sceua: & hayn radicis & repetitionis cum
pathah: & lamed ²⁹ radicis cum sceua vt יַרְקַרַּק yrakrak.

¶ Pahalha

Strata quinta.

¶ Strata quinta est strata dupliciū & supadditorū qdā in suo ul-
timo² he solū: ut yod he: aut yod tau: & in ipsa sunt viginti ma-
ceriā.³ ¶ Forma priā. ¶ Pihlal pe cū hirek: & hayn cū sceua:
& lāmed cū pathah vt פִּיחַלֵּל pīr ha: & hēc non mutabunt neq;
plificabunt neq; otinuabunt: hoc est fm mentē 'grāmaticorū
uererū q; puenerūt editiones ipsoꝝ apud nos. Verūt nō est
'ipsoꝝ mens recta apud me: qā fm meā mētē magis dignum
est uocare illud dictiōē q̄ uocare⁷ illud nomē: & hoc qā non
est interptatio pīr ha ex lingua פִּיחַלֵּל pīr he, i. adolēscētes sacer-
dotii: ut putauerūt⁸ maiores interptū ipsius lob: qā iam in-
uenimus illius arāmeā interptatiōē fm significatū aliud: qā
scriptū est⁹ ca. xxvii. sup dextrā pīr ha surgēt: & illius interpta-
tiō est sup dextra p̄sumptione inter se¹⁰ stant nisi si falsificare-
mus arāmeā interptatiōē ad cōfirmādū uerba interptū: & dica-
mus q; dignū¹¹ sit dicere p̄sumptione בְּנֵהוֹן bnehon, i. filii eorū
stant.¹² ¶ Pahlal pe cū pathah: & hayn cū rapiēte pathah: &
lāmed cū kamecz vt פִּיחַלֵּל פִּיחַלֵּל pīr ha: & iuenimus
vnum extraneū q; nun est cū pathah in Daniel cap. iiii. פִּיחַלֵּל
& florēs in palatio meo: & possibile est q; ēt hoc nō sit nisi qā
est līgua chaldeā.¹³ ¶ Pahlul pe cū pathah: & hayn cū sceua:
& lāmed cū sciurek ut sciablul: ¹⁴ & est ex his q; inueniūt singlē
& non plificabiūt: & est q; inueniūt¹⁵ plitas: & nō sepabiūt: & est
qd ueniet cū daghesch hayn: & est cuius hayn ē lenis: exemplū
cuius¹⁶ inueniūt singlē: & nō plificabiūt: & hayn est cū daghesch
ut פִּיחַלֵּל sciablul: & exēplū cuius inuenietur¹⁷ plitas: & nō sepa-
rabiūt: & est lene בְּנֵהוֹן gabnanim נֶאֱפֻפְהָה naaphupheha q; di-
gnū erat singlē¹⁸ ad effendū בְּנֵהוֹן gabnun נֶאֱפֻפְהָה naaphuph: &
omnia plurificata plurificabunt in lingua masculi: & non mu-
tabuntur¹⁹ vñq̄.²⁰ ¶ Pahlil pe cum pathah: & hayn cū sceua:
& lāmed cū hirek vt פִּיחַלֵּל פִּיחַלֵּל pīr ha: & aliqn inue-
niemus nomīa genelogiā cū additiōe²¹ yod genologiā ut
פִּיחַלֵּל hachlili: & hēc nō plurificabunt neq; mutabunt vñq̄.
²² ¶ Pahaluliya pe uerbi cū pathah: & hayn cum rapiēte pa-
thah: & lāmed priā²³ cū sciurek: & vltima cū hirek: & yod ad-
dita cū kamecz: & aliquando²⁴ remota est yod: & uenit lāmed
vltima cum kamecz: & aliquando uenit tau vice²⁵ he additē:
& uenit lāmed vltima cum hirek prout dignū est ei: & omni-
bus his²⁶ tribus: est exēplū noīs vnus פִּיחַלֵּל פִּיחַלֵּל פִּיחַלֵּל
faharuriya faharura faharurith: & hēc non plurificabuntur
neq;

המסילה החמשית

- 1 **המסילה** החמשית היא מסילת הכפולים ונוספים קצתם בסופם
 2 הא לבר או יוד הא או יוד תו ובה עשרים משעולים :
- 3 **עזרת** הראשון פעלל הפא בחירק והעין בשוא וחלמד בפתח כמו
 4 פרחח ואלו לא ישתנו ולא יתרבו ולא יסמכו זהו לפי דעת
 5 חמדקדקים הקדמונים אשר הגיעו חבוריהם אצלנו אך אמנם אין
 6 דעתם נכון אצלי כי לפי דעתי יותר ראוי לקרא אותו מלה מקרא
 7 אותו שם זה כי אין פירוש פרחח מלשון פרחי כהונת כמו שחשבו
 8 דבי המפרשים אלא איוב שתרומצו תרגומו על ענין אחר שכרוב
 9 בסימן כז על ימין פרחח יקומו ותרגומו על ימינה בחוצפא בניהון
 10 קימן אלא אם נשבש התרגום לקיים דברי המפרשים ונאמר שראוי
 11 לומר בחוצפא בניהון קימן :
- 12 **פעלל** הפא בפתח והעין בחטף פתח וחלמד בקמץ כמו שאנן
 13 רענן ונמצא אחר זר שנתנו בפתח בדגאל סימן ד
 14 ורענן בהיכלי ואפשר שגם זה אינו אלא שהוא לשון כשרי :
- 15 **פעלל** הפא בפתח והעין בשוא וחלמד בשורק כמו שבלול
 16 ויש מאלו שנמצא היחיד ולא יתרבר ויש שימצא
 17 הרבוי ולא יתפרד ויש שיבא ברגש העין ויש שהעין רפה דמיון מה
 18 שנמצא היחיד ולא יתרבה והעין ברגש כמו שבלול ודמיון מה שימצא
 19 הרבוי ולא יתפרד והוא רפה גבנונים נאפופיה שתיה ראוי היחיד
 20 להיות גבנון נאפוף וכל המתרבים יתרבו בלשון זכר ולא ישתנו
 21 לעולם :
- 22 **פעליל** הפא בפתח והעין בשוא ודלמד בחירק כמו סגריר
 23 שפריר ולפעמים נמצא בשמות היחסים עם תוספת
 24 יוד היחס כמו חלילי ואלי לא יתרבו ולא ישתנו לעולם :
- 25 **פעלוליה** פא הפער בפתח והעין בחטף פתח וחלמד הראשונה
 26 בשורק והאחרונה בחירק והיוד נוספת בקמץ ולפעמים
 27 הוסרה היוד ובאה הלמד האחרונה בקמץ ולפעמים באה תו תמורת
 28 ההא הנוספת ובאה הלמד האחרונה בחירק בראוי לה ולכל אלו
 29 השלשה דמיון שם אחר שערוריה שערורה שערורית ואלו לא יתרבו
 ולא

המסילה הרביעית

- 1 בזה השקל ויש מאדו שלא ישתנו לעולם ולא יתרבו ולא יכוננו כמו
2 לבנון
- 3 הפא בחירק והעין בקמץ ודגש והלמד בחלם כמו זכרון
4 בצרון קנמון שגעון עורון וכשעין השורש מאותיות
5 הרפיון אז פא הפעל בצרי כמו דראון ירקון הריון ובסמיכות תשוב
6 העין בשוא ולפעמים יסור גם הדגש כמו זכרון ולפעמים לא יסור
7 כמו קנמון בשם וברבוי הקמץ גם ישתנה אל שונה ורובם יתרבו
8 בלשון נקבה כמו זכרונות ועל המעט בלשון זכר כמו גליון גליונים
9 הפא בפתח והעין בקמץ ודגש והלמד בחלם כמו
10 שבתון אילון צוארון ורבים לא יתרבו ולא יכוננו ולא
11 שתנו בסמיכות ועל המעט יתרבו ויכוננו כמו בשיר השירים סימן ד
12 מצורניך ונשתנה הקמץ אל שוא
- 13 הפא בחירק והעין בשוא והלמד בחלם כמו גבעון קמשון
14 ואלו לא ישתנו לעולם והמתרבים יתרבו בלשון זכר כמו
15 קמשונים פעילון הפא בשוא והעין בחירק והלמד בחלם
16 ולפעמים תבא חלמד רפה כמו שפיפון ולפעמים
17 בדגש מגידון ואלו לא ישתנו כלל פעילון הפא והעין בפתח
18 והלמד בחלם ודגש כמו אבדון וגם אלה לא ישתנו
- 19 לעולם פעילון הפא בקמץ והעין בשוא והלמד בצרי כמו גרון
20 וגם אלה לא ישתנו כלל פעילתון הפא בחטף פתח
21 והעין והלמד בפתח ודגש בלמד והמו הנוספה בחלם
22 כמו עקלתון והוא זה לברו בזה המשעול
- 23 הפא בחירק והעין נחה והלמד בקמץ והיור הנוספה
24 בחלם כמו קיקיון שהשם הוא קיק לפי החביב ואני ס
25 סובר לפי דעתי שאין זה ולא אורחו כי קיקיון יאניו אלה מלשון
26 קקיון דיונה ומשקלו פעילון כמו גליון וקיק הוא שם בפני עצמו מנתי
27 העין יוד בלי תוספת ואין למעות בשביל דעת האומרים פק במה
28 מרליקין ששמן קיק פירוש קקיון שיש לומר שיהם שמורת נרדפים
29 דומים בשורש ובזה נשלמו משעולי המסילה הזאת

המסילה

in hoc pōdere: & sunt ex his quæ nō mutabunt vnq̃; neq̃ plu-
 rificabuntur; neq̃ cōnotabunt vt ²לִבְנוֹן libanon, i. olibanum.
³¶ Pihalon pe cum hirek: & hayn cū kamecz & daghesc: & lā
 med cū holem vt זִכְרוֹן ziccaron biczaron
 kinnamon sciggahon hiuuaron: & qñ hayn radicis est de lris
 lenitatis: tūc pe verbi est cū ceri vt דֶּרְאוֹן deraon yes
 rakon hebyon: & in cōtinuatione redibit ⁶hayn in sceua: & ali
 qñ recedit ē daghesc vt זִכְרוֹן zichron: & aliqñ nō recedit ⁷ vt
 קִינְמוֹן kinnmon, i. cīnamū odoratū: & i plitate kamecz etiā mu
 tabitur in sceua: & maior pars ipsoꝝ plificant ⁸ in lingua fœ
 minina vt זִכְרוֹנוֹת zichronoth: & fm pauciora i lingua masculi
 vt גִּילְיוֹן ghillayon gchilyonim. ⁹¶ Pahhalon pe cū pa
 thah: & hayn cum kamecz & daghesc: & lāmed cum holem vt
¹⁰שְׂבִיבֶת sciabbathon ayyalon czaauaron: & maior
 ipsoꝝ pars nō plificabunt: neq̃ cōnotabunt: neq̃ ¹¹ mutabunt
 in cōtinuatione: & fm pauciora plificabunt & cōnotabunt vt
 in cantica cāticoꝝ cap. iiii. ¹²מִצְאוּרוֹנַיִךְ miczauuronaich, i. colli
 tui: & mutatū est kamecz in sceua. ¹³¶ Pihlon pe cum hirek: &
 hayn cū sceua: & lāmed cū holē vt קִמְשִׁיֹּה kimschiō
¹⁴ & hæc non mutabunt vnq̃; & plificata plificabunt in lingua
 masculi vt קִמְשִׁיֹּנִים kimschiōnim. ¶ Philō pe cū sceua: & hayn
 cum hirek: & lāmed cū holem: ¹⁶ & aliqñ ueniet lāmed lenis vt
 שְׁפִיפֹן scphiphon: & aliqñ ¹⁷ cū daghesc mghiddon: & hæc nō
 mutabunt penitus. ¶ Pahal lon pe & hayn cū pathah: ¹⁸ & lā
 med cū holem & daghesc vt אֲבָדוֹן abadon: & etiā hæc non mu
 tabunt ¹⁹ vnq̃. ¶ Pahlen pe cum kamecz: & hayn cū sceua: &
 lāmed cū ceri vt גַּרְזֵן garzen: ²⁰ & etiā hæc nō mutabunt peni
 tus. ¶ Pahalathon pe cum rapiēte pathah ²¹ & hayn & lāmed
 cum pathah: & daghesc in lāmed & tau addita cū holem ²² vt
 חַקְלָתוֹן hakallathon: & ē hoc solū in hac maceria. ²³¶ Pihlayon
 pe cum hirek & hayn qescēs: & lāmed cū kamecz: & yod addi
 ta ²⁴ cū holem ut קִיקַיֹּן kikayon: quia nomen est kik fm Habib:
 & ego ²⁵ opinor fm mentē meam q̃ nō sit hoc: neq̃ illud: quia
 Kikayon nō est nisi ex lingua ²⁶ Kikayon ione: & pōdus eius est
 פִּיחָלוֹן pihhalon ut גִּילְיוֹן ghillayon: & Kik est nomē de p se ex qe
 scentibus ²⁷ hayn yod absq̃ additione: & nō est errandū ppter
 opinionē dicentiū cap. quo incendimus: ²⁸ q̃ oleū kik ipfius
 interpretatio sit Kikayon: quia est dicendū q̃ sint noīa sinonima
²⁹ similia in radice: & hic cōpletæ sunt maceria strata huius.

¶ Strata

Strata quarta.

aleph: & hui⁹ ē est סילון רמון silon rimmon cū daghesc lāmed
 radicis ad significandū super defectū² duplicis: qā digna erat
 סילון רמון silon rimmon: & aliqñ effendo pe radicis: aut hayn
 3radicis lřa gutturalis venit cum pathah ipsa pe vt אהרון
 armon aharon pahamon: nisi⁴ qñ hayn radicis est lřa
 gutturalis etiā ipsa redit ī rapiēs pathah: & qñ nō est sic⁵ redit
 pe ī seghol: vt עפרון חפרון עפרון חפרון hebyon helyon hebrō
 hephron hesbbon: & hęc nō⁶ mutabunt: neq; in cōtinuatiōe:
 neq; in cōnotatione: neq; in plirate: & plificata qdam ipforū
 plificatur⁷ in lingua masculi vt עביונים ebyonim helyo
 nim: & qdam ipforū in lingua fœminina ut זכרונות zichronoth
 8& filia eius. 9Pihllan pe cū hirek: & hayn cū sceua & lāmed
 cū kamecz vt ענין בשרן¹⁰ pisctan hinyan mīgdan: & in cōti
 nuatione mutabit kamecz in pathah: ut¹¹ diximus in pathah
 yod בקין kinyan cheseph: & plificabunt qdā ipforū in lingua
 fœminina ut¹² מגדנות ורכונות: & qdā ipforū in lingua masculi: ut
 ענינים hinyanī kinyanī. 13Pahlan pe cū pathah: & hayn
 cū sceua uel cū rapiēte pathah: & lāmed cum kamecz¹⁴ ut רען
 rahanā alman harczan: & sūt ex his qñ plificabunt
 nun est lenis: 15& ex his quorū nun est cū daghesc lenis ut אלכנות
 alman almanoth: & daghesc ut רענים הרען הרען ra
 hanan rahanānim harczan harczānim: & sic sunt qñ plificabūt
 ī līgua masculi ut rahanānim: & sūt¹⁷ ī līgua fœminia: ut alma
 noth: & ī reliqs rebus: & hęc sūt filia noībus¹⁸ maceria pcedē
 tis. 19Pahlan pe cū rapiēte kāecz: & hayn cū sceua: & lāmed
 cū kamecz ut קרבן kuorban: 20& aliqñ uenit cū kibbucz spha
 thaim: ut ī Hezra ca. x. קרבן העצים kurban. i. oblationē²¹ lignorū
 qd Romani uocāt illū l. brū Nehemię: & hinc videbit qñ in cō
 tinuatiōe²² mutabit kamecz lāmed in pathah: & sic est שילון cū
 kamecz rapiēte ipsius pe: & oīa²³ hęc plurificabunt in lingua
 fœminia שלחנות שלחנות kuorbanoth sciulhanoth²⁴ פילון pe
 cū sceua: & hayn cū kamecz: & lāmed cū holem ut פרון
 rhabon prazon: & qdā ipforū mutabunt in cōtinuatiōe: qā re
 dibit pe in pathah: 26& hayn ī rapiētē pathah: vt ī Gen. c. xlii.
 רחבון rahabon. i. famulētiā: hoc ē frumēta qñ emistis ad domos
 vřas. Et qdā ipforū²⁷ mutabunt in cōnotatione: & redibit pe in
 hirek: & hayn ī sceua ut in ludicū ca. v. פירזון²⁸ pīrzonō. i. for
 tes: & sunt ex his qñ nō cōtinuabunt: neq; cōnectent cōnotatōi:
 & mutabunt plificata²⁹ in plirate: & ueniet hayn cū ceri: ut in
 psal. cxxiii. ליגיונים ligeyonim. i. supbis: cuius singlē est gayon
 in hoc

המסילה הרביעית

1 האלף ומזה גם בן סלון רמון ברגש למד השרש להורות על חסרון
2 הכפל שהיו ראויים סלון רמון ולפעמים בהיות פא השרש או עין
3 השרש אות גרזנית בא בפתח הפא כמו ארמון אחרון פעמון אלא
4 שכשעין השרש אות גרזנית גם היא תשוב חטף פתח וכשאינה בן
5 תשוב הפא בסגול כמו חביון עליון חברון עפרון חשבון ואילו לא
6 ישתנו לא בסמיכות ולא בכנוי ולא ברבוי והמתרבים מקצתם יתרבו
7 בלשון זכר כמו אביונים עליונים ומקצתם בלשון נקבה כמו זכרונות
8 וכיוצא בו :

9 **פעלן** הפא בחירק והעין בשוא והלמד בקמץ כמו פשתן
10 ענין מגדן ובסמיכות ישתנה הקמץ אל פתח כמו
11 האמרנו בפתח היור קנין בסף ויתרבו מקצתם בלשון נקבה כמו
12 מגרנות רבונות ומקצתם בלשון זכר כמו ענינים קנינים :

13 **פעלן** הפא בפתח והעין בשוא או בחטף פתח והלמד בקמץ
14 כמו רענן אלמן חרצן ויש מאלו שכשיתרבו חנון רפה
15 ומחם שהנון ברגש ררפה כמו אלמן אלמנות והרגש כמו רענן
16 רעננים חרצן חרצנים וכן יש שיתרבו בלשון זכר כמו רעננים ויש
17 בלשון נקבה כמו אלמנות ובשאר הענינים אלו דומים לשמות
18 המשעול הקורם :

19 **פעלן** הפא בחטף קמץ והעין בשוא והלמד בקמץ כמו קרבן
20 ולפעמים בא בקבוצ שפתיים כמו בעזרה סימן י קרבן
21 העצים שהרומים קוראים אותו ספר נחמיה ומזה יראה שבסמיכות
22 ישתנה קמץ הלמד אל פתח וכן שלחן גם בן בחטף קמץ הפא וכל א
23 אלו יתרבו בלשון נקבה קרבנות שלחנות :

24 **פעלון** הפא בשוא והעין בקמץ והלמד בחלם כמו רעבון
25 פרזון וקצתם ישתנו בסמיכות כי תשוב הפא בפתח
26 והעין בחטף פתח כמו בבראשית סימן מב רעבון בתיכם וקצתם
27 ישתנו בכנוי ותשוב הפא בחירק והעין בשוא כמו בשפטים סימן ה
28 פרזונו ויש מאלו שלא יסמכו ולא יתחברו בכנוי וישתנו המתרבים
29 ברבוי ותבא העין בצרי כמו במזמור קכג לגאיונים שהיחיד גאיון

בזה

המסילה השלישית

- 1 והתרחקו בשרק ולא נמצאו כי הם שם אחד חכילות ;
2 **פעלית** הפא בחטף קמץ והעין בשוא ותלמד בחירק כמו גפרית
3 תכנית ויש אמרים שמה ברית וגזית שראוים להיות
4 ברית גזית ולא נדגשו אף על פי שהם חסרים שלא תכבד הקריאה
5 ויש גם כן מזה שפא השרש שלהם בפתח כמו אחרית תחתית וכלם
6 לא ישתנו כלל ויקובצו ברבוי בלשון נקבה כמו תחתיות ;
7 **פעלית** הפא בשוא והעין בצרי ורלמד בחירק כמו שארית
8 ומזה תמשעול גם כן ראשית אלה שבשבול שגחה
9 האלף באה הריש בצרי אף שהיה משפטו ראשית ואלו לא ישתנו
10 ולא יתרבו אבל ימצאו עם הכנויים בלי שנוי כלל כמו ראשיתך
11 **פעליות** הפא בפתח והעין ותלמד בחירק עם דגש
12 העין כמו צפיות ולפעמים בלא דגש כמו תמשית
13 ואלו לא ישתנו לעולם ויתרבו בלשון נקבה כמו צפיות תמשיות ;
14 **פעלת** פא ותלמד השרש בקמץ ועין השרש בחטף קמץ כמו
15 מתרת ולא ישתנה כי הם בסמיכות שתבא תלמד
16 בפתח כמו מתרת החדש ולא יתרבו אבל נמצאו עם הכנויים מתרתו
17 ובזה נשלמו ימי משעולי המסילה הזאת השלישית ;
18 **המסילה** הרביעית היא מסילת השלמים בתוספת מם או
19 נון בסופם וקצתם בתוספת יוד וו נון וקצתם
20 בתוספת תו וו נון ובה חמשה עשר משעולים ; **צורת** הקשעול
21 הראשון ; הפא בחירק והעין בשוא
22 ותלמד בחלם כמו שלשום פתאם ובאה האלף תמורת
23 הא כי שרשו פתח ואפשר שתחסר למד השרש כמו מתום שמשפטו
24 מתום ואלו לא ישתנו ולא יתרבו כלל ; **פעלם** הפא בפתח
25 והעין בשוא ותלמד בקמץ כמו סלעם ולפעמים תבא הפא בחטף
26 קמץ כמו באיוב סימן טאמנם ידעתי כי כן וכן על הרוב אך על המקעט
27 בא בקבוצ שפתחים כמו במזמור נו האמנם אלם צדק תדברון ואלו
28 לא ישתנו כלל ולא יתרבו ; **פעלון** הפא בחירק והעין בשוא
29 ותלמד בחלם כמו זכרון שמעון ומזה ראשון בנת

& ultima cum sciurek: & nō inueniūt nisi nomen unum חכיליuth
 hachliluth.² **¶** Puohlith pe cum rapiente kamecz: & hayn cū
 sceua: & lāmed cū hirek ut גפרית תכנית & sūt dicētes q̄ hui⁹ sit
 ברית & ברית גזית & buorith: q̄ debēt esse⁴ ברית גזית barrith
 gazzith: & nō fuerūt grauata: licet sint defectiua ne grauetur
 latio: & sunt etiam huius quorū pe radice ipforū est cum pa
 thah: vt אחרית תחתית aharith tahtith: & oīa ip̄sa⁶ nō mutabunt
 penitus: & colligentur in pl̄itate in lingua foeminina ut תחתית
 tahtiyoth.⁷ **¶** Phelith pe cū sceua: & hayn cū ceri: & lāmed
 cū hirek ut שרית scerith:⁸ & hui⁹ maceria ē est ראשית rescith:
 sed ex eo quia quieuit⁹ aleph uenit resc cum ceri: & si ius eius
 esset ראשית rescith: & hęc nō mutabunt¹⁰ & nō plurificabunt:
 sed inuenient cum cōnotationibus sine mutatione penitus ut
 ראשית¹¹ ראשית. **¶** Pahhilit pe cum pathah: & hayn & lāmed
 cum hirek cum daghes¹² hayn vt צפחית czappihith: & aliqui
 sine daghes ut חמשת hamiscith¹³ & hęc nō mutabunt unq̄: &
 plurificabunt in lingua foeminina ut צפחיות חמשיית czappihiyoth
 hamisciyoth.¹⁴ **¶** Pahuolath pe & lāmed radice cū kamecz:
 & hayn radice cū rapiēte kamecz ut¹⁵ מחרת mahuorath: & nō
 mutabit nisi in cōtinuatione: q̄a ueniet lāmed¹⁶ cū pathah vt
 מחרת mahuorath mensis: & nō plurificabunt: sed inueniūt
 cū cōnotatione¹⁷ מחרת mahuoratho: & hic sunt cōpletę des
 cem & nouem maceria strata: & huius tertię.

¹⁸ **¶** Strata quarta est strata pfectoꝝ cum additione mem aut
¹⁹ nun in ipsoꝝ sine: & q̄dā ipforū cū additione yod vau nun:
 & q̄dam ipsoꝝ²⁰ cū additione tau vau nun: & in illa sunt q̄nde
 cim maceria. **¶** Forma maceria²¹ primę, **¶** Pihlom pe cum
 hirek: & hayn cum sceua:²² & lāmed cum holem ut שלם פתח
 scilsciom pithom: & uenit aleph vice²³ he: quia ipsius radix est
 פתח pathah: & possibile est q̄ deficiat lammed radice ut פתח
 mthom: cui⁹ ius erat²⁴ mithyom: & hęc nō mutabūt: nec plu
 cabunt oīo. **¶** Pahlam pe cū pathah:²⁵ & hayn cū sceua: & lā
 med cū kamecz: vt שלם & aliqui ueniet pe cū rapiēte²⁶ kamecz
 vt in lob ca. ix. אמנם uomnam. i. uere scio q̄ ita sit: & sic ut plm:
 sed fm pauciora²⁷ uenit cū kibbucz sphathaim: ut ī psal. lvii.
 אם לא si uere uirg: iustitiā loqmini: & hęc²⁸ nō mutabūt penit⁹
 neq̄ plurificabunt. **¶** Pihlon pe cū hirek: & hayn cū sceua:²⁹ &
 lāmed cū holē: vt זכרון שמעון & huius est ראשון riscion cū gere
 aleph

mutabunt & plificabunt in lingua masculi: ut תולאחim. ² ¶ Pholeth pe cū sceua: & hayn cū holē: & lāmed cū seghol
 vt קטרת' noshet' ktoreth nhosceth yboseth: & cū cōnotatio
 nibus mutabit hayn in sciurek: vt נחשת' nhuseta: aut cū rapiē
 te kamecz ut קטרת' nhuscti ktuorti fm filium Ascer: &
 fm filiū Naphrali' קטרת' ktarti reth cum pathah: & grauabit
 tau in cōnotationibus oīb'. ⁶ ¶ Puheleth pe cū kibbucz spha
 thaim: & hayn & lāmed cū seghol: & hayn cū daghes' vt נכמת' n
 cussmeth: & sunt dicētes q̄ etiā קבחת' kubahath sit huius ma
 cerie: ⁸ & pp lām gutturis uenerūt hayn & lāmed cū pathah:
 & hac nō mutabunt: neq' plurificabunt nisi in lingua נכמת' n.
 doctrina נכמת' cussmin. ¹⁰ ¶ Pahluth pe uerbi cū pathah: &
 hayn cū sceua: & lāmed cū sciurek ¹¹ vt ילדות' yalduth albnat' albnat'
 yalduth sciahruth gabhuth almnuth hayuth: ¹² & grāma
 tici itroduxerūt huc id i quo mutatū ē sciurek i holē vt אשפות'
 ascpoth ¹³ ē id quod mutat i eo pathah i kibbucz sphathaim
 vt זללuth: & oīa hęc plificabunt ¹⁴ in lingua fœminina: &
 in quibus dā ipsoꝝ addita est yod in plitate post lās radicales
¹⁵ ut מלכיות' malchiyoth: & hac non mutabunt vnq̄ nisi אלכמות'
 nisi sit hoc: ¹⁶ q̄a addita est ei nun: & iō uenit mem cū kamecz:
 & in cōtinuatione mutabit in sceua ¹⁷ fm mētem rabi David
 kimhi. ¶ Pihluth cū hirek pe & sceua hayn ¹⁸ & sciurek lāmed
 vt שפלות' sciphluth riphuth: & uenit aliqñ ¹⁹ cū daghes
 hayn vt חקשות' hikksciuth: & hac non mutabuntur vnquam:
 & conditiones illorum sunt ut conditiones ²⁰ primorum.
 ¶ Phaluth pe cum sceua: & hayn cum pathah: & lāmed cum
 sciurek ²¹ & daghes vt פתיות' pthayyuth: & ē q̄ sit lenis lāmed:
 & grauis ²² hayn ut אילות' eyyaluth: & etiam hac non mutabun
 tur: neq' plurificabuntur: & sunt ut duæ maceriae ²³ pcedētes.
²⁴ ¶ Philoth pe cū sceua: & hayn cū hirek: & lāmed ²⁵ cū holē
 ut ידיות' ydiduth: & uenit cū sciurek lāmed ²⁶ ut ידיות' ydiduth
 ydiduth scriuth criuth. Et aliquādo uenit hayn radicis cum
 ceri ut כבדות' chbeduth: & quando plurificabūt ueniēt oīa
 in lingua fœminina: excepto כריתות' chrithuth qđ uenit i lingua
²⁸ masculi: ut כריתות' chrituthechem כריתות' chritutheha:
 & omnia hac non mutabuntur vnquam. ²⁹ ¶ Pahliluth pe
 cū kamecz: & hayn cum sceua: & lāmed prima cum hirek:
 ii 1 & ultima

המסילה השלישית

ישתנו ויתרבו בלשון זכר כמו תולעים
הפא בשוא והעין בחלם ותלמד בסגול כמו קטורת
נחשת יבשת ועם הכנוים תשתנה העין בשורק כמו
נחשתה או בחטף קמץ כמו נחשתי קטרתה לכן אשר ולכן נפתלה
קטרתה הטית בפתח ותדגש התו בכנוים כלם :

פעלת

הפא בקבוץ שפתים והעין ותלמד בסגול והעין בדגש
כמו בסמת ויש אזמרים שגם קבעת מזה המשעול
ובעבור אות הגרון באו העין ותלמד בפרח ואילו לא ישתנו ולא
יתרבו אלא בלשון משנה פוסמין :

פעלות

פא הפעל בפרח והעין בשוא ותלמד בשורק
כמו ילדות שחרור גברות אלמנות חיות

והמרקדקים הכניסו פה מה שגשתנה בו השורק לחלם כמו אשפות
גם מה שגשתנה בו הפתח אל קבוץ שפתים כמו זלות וכל אלו יתרבו
בלשון נקבה ובקצתם נוספת יוד ברבוי אחר האותיות השרשיות
כמו מלכיות ואילו לא ישתנו לעולם זולת אלמנות אלא אם יהיה זה
שנוספה בה הנון ולכן באה המם בקמץ ובסמיכות תשתנה אל שוא
לפי דעת רבי דוד קמחי : פעלות בחירק הפא ושוא העין
ושורק תלמד כמו שפלות רפאות ובא לפעמים
בדגש העין כמו עקשות ואילו לא ישתנו לעולם ותנאיהם כדנא
הראשונים : פעלות הפא בשוא והעין בפתח ותלמד בשורק
פתיות ויש שהיא רפה ותלמד ודגושה
העין כמו אילות וגם אלה לא ישתנו ולא יתרבו והם כשני המשעולים
הקודמים :

פעילות

הפא בשוא והעין בחירק ותלמד
בחלם כמו ידירות ובא בשורק תלמד
ידירות שרירות כרירות ולפעמים בא עין השרש בצרי כמו
בכירות וכשיתרבו יבאו כלם בלשון נקבה זולת כרירות שבא בלשון
זכר כמו כריתותיכם כריתותיה וכל אלו לא ישתנו לעולם
הפא בקמץ והעין בשוא ותלמד הראשונה בחירק
והאחרונה

המסילה השלישית

- 1 עֲצַבְתָּ שָׂבָא בְּאַתְנָח וְכָל אֱלֹהֵי לֹא יִשְׁתַּנּוּ בְּסִמְכוֹת הַיְחִיד אֱלֹהֵי אֶחָד
- 2 לְבַר בְּמִשְׁלֵי סִימָן טוֹ וְעֵצָבֶר לֵב שֶׁשֶׁב סְגוּל הָעֵין שׁוֹא וְהִלְמִד
- 3 פֶּתַח גַּם בְּכַנּוּי לֹא יָבֹא שְׁנֵי כָלָל לְבַר שֶׁהָעֵין תִּשׁוּב בְּפֶתַח כְּמוֹ צִמְרָתוֹ
- 4 וְהִלְמִד בְּשׁוֹא וּבְסִמְכוֹת הָרַבִּים פְּנִים שׁוֹנִים כִּי בְקִצָּתָם כְּשֶׁהָעֵין אוֹת
- 5 הַגְּרוֹן תִּבְא בְּחֶטֶף פֶּתַח כְּמוֹ לְהַכִּת לְחִכּוֹת אֵשׁ וּבְקִצָּתָם פֶּא הַשֶּׁרֶשׁ
- 6 בְּסִגּוּל וְהָעֵין בְּקִמָּץ כְּמוֹ בְּהִרְת בְּהִרְוֹת וְזֶה הַמִּין הַשֵּׁנִי הוּא בְּרַבִּים
- 7 בֵּין סִמּוֹךְ בֵּין מוֹכֶרֶת
- 8 **פַּעֲלָה** הֵפֵא בְּחִירָק וְהָעֵין וְהִלְמִד בְּסִגּוּל וְדָגֵשׁ בְּלִמְד כְּמוֹ
- 9 אֶגֶרֶת כְּנֶרֶת וְיֵשׁ מֵאֱלֹהֵי שְׁלֹא יִתְרַבּוּ כְּמוֹ כְּנֶרֶת וְיֵשׁ
- 10 שִׁיתְרַבּוּ כְּמוֹ אֶגֶרֶת וְכֵן תִּשְׁתַּנֶּה עֵין הַשֶּׁרֶשׁ לְשׁוֹא וְיֵאמֶר אֶגֶרֶת
- 11 וּבְתִצְרֵי הַנִּקְבָּה חֲנֻרֶת בְּלִשׁוֹן מִשְׁנֶה וּבְלִשׁוֹן מִקְרָא בֹא בְּפֶתַח הֵפֵא
- 12 אוֹת הַגְּרוֹן עֲנִירָה
- 13 **פַּעֲלָה** הֵפֵא בְּחִירָק וְהָעֵין בְּחֵלֶם וְדָגֵשׁ וְהִלְמִד בְּסִגּוּל כְּמוֹ בְּקֶרֶת
- 14 שְׁבֻלָּה וְלֹא יִשְׁתַּנּוּ בְּסִמְכוֹת הַיְחִיד וּקִצָּתָם יִשְׁתַּנּוּ בְּסִמְכוֹת
- 15 הָרַבִּים וְתִשׁוּב עֵין הַשֶּׁרֶשׁ בְּקִמָּץ חֶטֶף כְּמוֹ שְׁבֻלָּה שְׁבִלִי וְהִלְמִד הִיא
- 16 בְּצִירֵי וּמִקִּצָּתָם לְעוֹלָם יִתְרַבּוּ בְּלִשׁוֹן נִקְבָּה יֵאבֵל מִקִּצָּתָם לְפַעֲמִים
- 17 לְשׁוֹן זָכָר כְּמוֹ שְׁבֻלָּה וּלְפַעֲמִים בְּלִשׁוֹן נִקְבָּה כְּמוֹ שְׁבֻלָּה
- 18 **פַּעֲלָה** הֵפֵא בְּקִבּוּץ שְׁפָתִים וְהָעֵין בְּחֵלֶם וְדָגֵשׁ וְהִלְמִד בְּסִגּוּל כְּמוֹ
- 19 בְּתַנֵּת וּכְשִׁיסְמִד הַיְחִיד תִּשְׁתַּנֶּה הֵפֵא בְּשׁוֹא בְּרִנֶּה וּבְכַנּוּי
- 20 תִּשְׁתַּנֶּה הָעֵין אֶל פֶּתַח כְּמוֹ כְּתַנֵּתוֹ וּבְכַנּוּי הָרַבִּים הָעֵין תִּשְׁתַּנֶּה לְשׁוֹא
- 21 כְּמוֹ כְּתַנֵּתָם
- 22 **פַּעֲלָה** הֵפֵא בְּפֶתַח וְהָעֵין בְּחֵלֶם וְדָגֵשׁ וְהִלְמִד בְּסִגּוּל וְהוּא מְלֵעִיל
- 23 כְּמוֹ כְּפֶרֶת בְּצִירָה וּכְשִׁתְּהִי עֵין הַשֶּׁרֶשׁ מֵאוֹתִיזֵר הַרְפִּיז
- 24 יִסּוֹר הַדָּגֵשׁ וְהִבָּא פֶּא הַשֶּׁרֶשׁ בְּקִמָּץ כְּמוֹ פֶּרֶכֶת וְכֵלֹא לֹא יִשְׁתַּנּוּ
- 25 לְעוֹלָם
- 26 **פַּעֲלָה** הֵפֵא בְּחֵלֶם וְהָעֵין וְהִלְמִד בְּסִגּוּל כְּמוֹ חוֹתֶמֶת יוֹתֶרֶת
- 27 כּוֹתֶרֶת וְלֹא יִשְׁתַּנּוּ בְּרַבּוּי וְלֹא בְּכַנּוּי וְלֹא בְּסִמְכוֹת
- 28 **פַּעֲלָה** הֵפֵא בְּחֵלֶם וְהָעֵין בְּקִמָּץ וְהִלְמִד בְּפֶתַח כְּמוֹ תוֹלַעַת
- 29 וּבְסִמּוֹךְ תִּשְׁתַּנֶּה דְּקִמָּץ אֶל פֶּתַח וּבְכַנּוּי וּבְרַבּוּי לֹא

haczabeth. i. dolorem qđ uenit cū quiete: & oīa hac nō muta-
bunt in cōtinuatione singlīs nisi vnū² solū in puerbiorū cap.
.xv. & in צבת haczbath. i. dolore cordis: qđ rediit seghol hayn
sceua & lāmed³ pathah: etiam in cōnotatione nō ueniet muta-
tio penit²: excepto qđ hayn reddiit pathah vt צמרתo czāmarto:
⁴& lāmed est cum sceua: & in cōtinuatione plurium sunt modi
multi: qđ in quibusdā ipsoꝝ quādo hayn est lfa 'gutturis uenit
cū rapiente pathah vt להבת להבה laheberh lahaborh. i. lāpades
ignis: & in quibusdā ipsoꝝ pe radicis⁶ est cū seghol & hayn cū
kamecz vt בהרת בהרת bahereth beharoth: & hac spēs secunda
est in plibus⁷ siue cōtinua siue disūcta.⁸ ¶ Piheleth pe cū hi-
rek: & hayn & lāmed cum seghol: & daghefc in lāmed vt אגרת
icghreth chīnereth: & sūt ex his quæ nō plīficant vt כגרת
& sunt¹⁰ qđ plīficant vt אגרת: & tunc mutabitur hayn radicis in
sceua: & dicetur אגרת igghroth: ¹¹& ī adiectiuis fœminæ אגרת
hicgghereth in lingua miscna: & ī lingua mikra. i. biblię uenit
cū pathah pe ¹²lfa gutturis האוּוּרֶת hauuereth. ¹³¶ Piholeth pe
cū hirek: & hayn cū holem & daghefc: & lāmed cū seghol ut
בקרר bikkoreth scibboleth: & nō mutabunt in cōtinua-
tiōe singlīs: & qđā ipsoꝝ mutabunt in cōtinuatiōe¹⁵ plurīū: &
redibit hayn radicis ī kamecz rapiētē vt scibboleth scibbuole
& lāmed est¹⁶ cū ceri: & qđā ipsoꝝ semp plīficabunt in lingua
fœminina: sed qđam ipsoꝝ aliqñ¹⁷ sūt linguæ masculi ut scib-
bolim: & aliqñ ī lingua fœminia ut scibboloth. ¹⁸¶ Puholeth
pe cū kibbucz sphathaim: & hayn cū holē & daghefc: & lam-
med cū seghol ut ¹⁹cūttōneth: & qñ cōtinuabit singlē mutabit
pe ī sceua כחחוןeth: & in cōnotatiōe²⁰ mutabit hayn in
pathah vt כחחון cuttanto: & in cōnotatione plurium hayn mu-
tabit in scena²¹ ut כחחון cuttnotham. ²²¶ Paholeth pe cum
pathah: & hayn cū holē & daghefc: & lāmed cū seghol & est p-
ductū²³ vt כפרת כפרת capporeth baczoreth: & qñ fuerit hayn
radicis ex lfa lenitatis²⁴ remouebit daghefc & ueniet pe ra-
dicis cū kamecz vt פרוכת parocheth: & hę nō mutabūt²⁵ vnq̃.
²⁶¶ Poheleth pe cū holē: & hayn & lāmed cū seghol vt חתמת
hothemeth & yothereth cothereth & nō mutabūt
ī plīrate: neq; ī cōnotatiōe neq; ī cōtinuatiōe. ²⁸¶ Pohalath pe cū
holē: & hayn cū kamecz: & lāmed cū pathah ut חולת²⁹: & ī cōti-
nuatiōe mutatū ē kamecz ī pathah: & ī cōnotatiōe & ī plīrate nō
mutabuntur

Strata secunda,

¶ Pihla pe cū hirek : & hayn cum hirek & daghefc : & lāmed cum kamecz ut ² צִיָּה יְלִיָּה : & hæc non mutabuntur vnquam : & plurificabuntur omnia ipsa in lingua ³ foeminina .
⁴ ¶ Puhla pe cum kibbucz sphathaim : & hayn cum sceua : & lāmed cum kamecz : & non ⁵ inuenitur in hac maceria separatū singulare : sed inuenitur vnum ⁶ cū cōtinuatione & pluralitate in Regū libro tertio capitulo quarto אֲרוֹת פְּרֶסֶפִּיָּא עֲקוּזָא .
⁷ ¶ Phula pe cum sceua : & hayn cum sciurek : & lammed cum kamecz vt בִּלְכֹּה ⁸ סְגוּלָּה : & quando pe est littera gutturis uertit pathah vt עֲזוּבָה ⁹ וְזוּלָּה : & ambæ hæ species aliquando uenient cum daghefc lāmed : vt הַכּוּלָּה ¹⁰ סְגוּלָּה : & aliquādo lenis ut בִּלְכֹּה ¹¹ עֲזוּבָה : & nō mutabunt hæc unq̃ : & plurificabunt oīa ipsa in lingua foeminina : hæ sunt sexdecim maceria strata ¹² scdā .
¹³ ¶ Strata tertia & est strata perfectōꝝ superadditoꝝ tau ¹⁴ in qua sunt .xix. maceria . Forma maceria ¹⁵ primā . ¶ Pheleth pe cum sceua : & hayn & lāmed cum seghol : vt גְּבֵרֶת ¹⁶ gbereth : & aliquando hayn est cū ceri vt שְׁחֵלָה ¹⁷ תַּכְלֵל שְׁחֵלָה : & quando pe est littera gutturis ¹⁸ erit cum rapiente pathah ut עֲצֵרֶת ¹⁹ עֲצֵרֶת hac reth hafereth : & in continuatione nō mutabuntur : sed in cōnotatione ²⁰ mutabuntur s̄m modos diuersos : quia aliquādo ueniet lāmed radice cum sceua vt כְּרִיתָךְ ²¹ כְּרִיתָךְ : & aliquādo hayn cum hirek : & lāmed cum sceua : ut גְּבִירְתִּי ²² gbirthi : & aliquā inuenitur ²³ singulare separatum & cum cōnotatione sup alia maceria : & cōnotatio plurium super via ²⁴ maceria huius vt אִמָּה ²⁵ ama : q̃ cōnotatio singlis est אִמָּתוֹ ²⁶ amatho : & cōnotatio plurium אִמָּתוֹת ²⁷ amathoth : & sic plura etiam sine cōnotatione אִמָּתוֹת ²⁸ s̄m pondus אִמָּתוֹת ²⁹ hataroth : quod est ³⁰ in hac maceria .
³¹ ¶ Pheleth pe cū pathah : hayn & lāmed cum seghol : & in hayn daghefc ut ³² אֲדֵרֶת ³³ addereth czāmereth : & qñ hayn est l̄ra gutturis ablatū est daghefc ³⁴ ut שְׂחֵלָה ³⁵ sciahepheth gahelth : & quādo lāmed est littera gutturis : tunc pe & hayn & lāmed omnia ipsa sunt ³⁶ cum pathah vt עֲבֹדָה ³⁷ : & alia ab eis : & exiuit ab hac summa קִרְיָה ³⁸ karahath : cuius koph ³⁹ est cū kamecz ob ipsius p̄p̄inquitatem ad resc : quæ est littera lenita t̄is : & sic quādo uenit ī pausa ⁴⁰ vt עֲבֹדָה ⁴¹ haczabeth : quæ quādo est cōtinuata czade uenit cū kamecz : ut puer biog̃ ca. x. dabit haczabeth

המסילה השנית

- 1 **פְּעִילָה** הָפֵא בְּחִירָק וְהִיעִין בְּחִירָק וְהִגֵּשׁ וְהִלְמֵד בְּקִמְץ כְּמוֹ
 2 צִפְיָה עָלֶיהָ וְאֵלֶּה לֹא יִשְׁתַּנּוּ לְעוֹלָם וְיִתְרַבּוּ כָּלֶם בְּלִשׁוֹן
 3 נִקְבָּה וְ
- 4 **פְּעִילָה** הָפֵא בְּקִבּוּץ שְׁפִתִּים וְהִיעִין בְּשׁוּא וְהִלְמֵד בְּקִמְץ וְלֹא
 5 נִמְצָא בְּזוֹה רֵמֶשׁ עוֹלָם נִפְרָד יָחִיד אֲבָל נִמְצָא אַחֵר
 6 בְּסִמְכוֹת וְרַבּוּי בְּמַלְכִּים סֵפֶר שְׁלִישִׁי סִימָן ד' אֲרוֹת סוּסִים וְ
- 7 **פְּעִילָה** הָפֵא בְּשׁוּא וְהִיעִין בְּשׁוּרָק וְהִלְמֵד בְּקִמְץ כְּמוֹ מְלוּכָה
 8 סְגוּלָה וְכִשְׁהָפֵא אוֹת הַגִּרּוֹן תִּשׁוּב פֶּרֶחַ כְּמוֹ עֲזוּבָה
 9 הַמּוֹלָה וְשָׁנִי אֵלֶּה הַמִּינִים לְפַעֲמִים יֵבֹאוּ בְּדָגֶשׁ הַלְמֵד כְּמוֹ סְגוּלָה
 10 הַמּוֹלָה וְלְפַעֲמִים רַפָּה כְּמוֹ מְלוּכָה עֲזוּבָה וְלֹא יִשְׁתַּנּוּ אֵלֶּה לְעוֹלָם
 11 וְיִתְרַבּוּ כָּלֶם בְּלִשׁוֹן נִקְבָּה אֵלֶּה הֵם שְׁשֵׁה עֶשֶׂר מִשְׁעוּלֵי הַמַּסִּילָה
 12 הַשְּׁנִיָּה וְ
- 13 **הַמַּסִּילָה** הַשְּׁלִישִׁית וְהִיא מַסִּילַת הַשְּׁלֵמִים נִזְכָּרָה
 14 בָּהּ תִּשְׁעָה עֶשֶׂר מִשְׁעוּלִים וְצוּרַת הַמִּשְׁעוּל
 15 הָפֵא בְּשׁוּא וְהִיעִין וְהִלְמֵד בְּסִגּוּל כְּמוֹ גִּבְרַת
 16 הָעֵין בְּצִירִי כְּמוֹ חֲכִלָּה שְׁחִלָּה וְכִשְׁהָפֵא אוֹת הַגִּרּוֹן
 17 תִּתִּיךְ בְּחֻטָּף פֶּתַח כְּמוֹ עֲצָרָה עֲשָׂרָה וְכִסְמִיכוֹת לֹא יִשְׁתַּנּוּ אֲבָל בְּכִנּוּי
 18 יִשְׁתַּנּוּ עַל פְּנֵי שְׁנֵי כִּי לְפַעֲמִים תִּבְאֵל לְמֵד הַשֶּׁרֶשׁ בְּשׁוּא כְּמוֹ חֲבֵרָתְךָ
 19 בְּחֻמְתְּךָ וּפַעֲם הָעֵין בְּחִירָק וְהִלְמֵד בְּשׁוּא כְּמוֹ גִּבְרַתִּי וְלְפַעֲמִים נִמְצָא
 20 הַיָּחִיד נִפְרָד וְעַם הַכְּנּוּי עַל מִשְׁעוּל אַחֵר וְכִנּוּי הַרְבֵּי עַל דֶּרֶךְ
 21 הַמִּשְׁעוּל הַזֶּה כְּגוֹן אִמְרָה שְׁכֵנִי הַיָּחִיד אִמְרָתִי וְכִנּוּי הַרְבֵּי אִמְהוּתִי
 22 אִמְהוּתִיךָ וְכֵן הַרְבֵּי אֵף בְּלֹא כְּנּוּי אִמְהוּת עַל מִשְׁקַל עֲשָׂרוֹת שְׁהוּא
 23 בְּמִשְׁעוּל הַזֶּה וְ
- 24 **פְּעִילָה** הָפֵא בְּפֶרֶחַ וְהִיעִין וְהִלְמֵד בְּסִגּוּל וּבְעֵין וְגִשׁ כְּמוֹ
 25 אֲרֶגֶת צִפְרָה וְכִשְׁהָעֵין אֲרוֹת הַגִּרּוֹן הוֹסֵר הַדָּגֶשׁ
 26 כְּמוֹ שְׁחָפֶת גִּחְלָה וְכִשְׁהָלְמֵד אֲרוֹת הַגִּרּוֹן אִזּוּ הָפֵא וְהִיעִין וְהִלְמֵד כָּלֶם
 27 בְּפֶתַח כְּמוֹ גִּבְחוֹת צִפְחָה וְזוּלָתָם וּצִיָּה מוֹדֵה הַכֹּל קִרְחָה שְׁחָקוֹף
 28 קְמוּצָה לְקִרְבָּתָה אֵל הַרִישׁ שְׁהוּא אוֹת הַרְפִּיזוֹן וְכֵן כְּשֶׁבֵּא בְּחֻפְסָק
 29 כְּמוֹ עֲצָבָה שְׁכֵשְׁהוּא סְמוּכָה תִּצְרִי תִּבֵּא בְּקִמְץ כְּמוֹ בְּמִשְׁלִי סִימָן י' וְיִתֵּן
 עֲצָבָה

המטילה השנית

- 1 כמו טומאה חפשה וכשהעין אות הגרון נחה אז תנוח העין ותהיה
- 2 הפא בקמץ כמו באשה ואלו כלם לא ישתנו כלל
- 3 פעלה הפא בחירק והעין בשוא ותלמד בסגול כמו לבנה
- 4 ואלו לא ישתנו ולא יתרבו לעולם ואמנם הכפולים
- 5 אשר בזה השקל ישתנו בסמיכות מסגול לצרי כמו צחה אשה שראוים
- 6 להיות צחה אשה פעלה הפא בפתח והעין בקמץ ורגש
- 7 ותלמד בקמץ כמו יבשה בקשה וכשהעין מאותיות
- 8 הרפיון אז יפול הרגש כמו חרכה פרשה ובסמיכות תשוב ההא תיו
- 9 ועין השרש תהיה פתוחה וכלם יתרבו בלשון נקבה כמו בקשורת
- 10 כפרות ובאחר ישתנה ברבוי קמץ העין להלם ותנוח הלמד כשלמד
- 11 השרש אלף כמו חטאה חטאת פעולה הפא בפתח והעין בשורק
- 12 ורגש ותלמד בקמץ כמו חבורה בכורה ואלו לא ישתנו
- 13 ברבוי ולא בסמיכות ולא בכנוי ולפעמים ימצאו אלה עם פא השרש
- 14 בתרק כמו בכורה שנמצא גם כן בכורה גדופה
- 15 פעולה הפא בחלם והעין בצרי ותלמד בקמץ כמו שורקה סוחרה
- 16 ולפעמים נמצא עין השרש בשוא בוגרה סוללה ובסמיכות
- 17 הרבוי לא ישתנו אבל בסמיכות יתחיד ישתנו מקצתם כמו תועבה
- 18 תועבת שהומר הצרי אל חטף פתח וכל אלו מתרבים בלשון נקבה
- 19 פעולה הפא בשוא והעין בחירק ותלמד בקמץ כמו גבירה
- 20 ספינה שתיה וכשתהיה פא השרש אות גרזנית תבא
- 21 בפתח כמו עניה אכילה וכל אלו לא ישתנו רא בקבוץ הרבוי ולא
- 22 בסמיכות ולא בכנוי אבל בקצתם למד השרש ברגש כמו שביה
- 23 ובקצתם רפה כמו מדינה
- 24 פעולה בשוא הפא וחלם העין וקמץ הלמד כמו בשורה זמורה
- 25 שחורה שלשה וכשהפא אות הגרון ישוב השוא חטף
- 26 פתח כמו חגורה אגורה ולא ישתנו כל אלה כלל ולא יתרבו אלה
- 27 בלשון נקבה זולת שמות המספר שיתרבו בלשון זכר שלשה
- 28 שלשים שמנה שמונים
- 29 פעולה

vt מנוחה חפשה: & quādo hayn littera gutturis est quiescēs: tunc
 quiescet hayn: & erit² pe cum kamecz vt באשה: & hæc oīa ipsa
 non mutabuntur omnino. ³ ¶ Pihle pe cum hirek: & hayn cū
 sceua: & lāmed cum seghol vt לבנה⁴ & hæc nō mutabunt & nō
 plurificabunt vnq̃: sed duplicia⁵ quæ sunt in hoc pōdere mu-
 tabuntur in cōtinuatione ex seghol in ceri ut צחה אשה quæ des-
 cebat⁶ esse צחה אשה. ¶ Pahala pe cum pathah: & hayn cū ka-
 mecz & daghesc: ⁷ & lāmed cum kamecz ut יבשה בקשה: & quādo
 hayn est delfis⁸ lenitatis: tunc cadit daghesc ut חרבה פרשה: &
 in cōtinuatione redit he tau: ⁹ & hayn radicis erit cū pathah:
 & omnia illa plurificātur in lingua fœminina ut כפרות¹⁰ בקשות.
 & in uno mutabitur in plūralitate kamecz hayn in holem: &
 quiescet lāmed: quādo lāmed¹¹ radicis est aleph vt חטאה חטאת.
 ¶ Pahula pe cum pathah: & hayn cum sciurek¹² & daghesc: &
 lāmed cum kamecz ut חבורה בכורה: & hæc non mutabuntur¹³ in
 pluralitate neq; in continuatione neq; in connotatione: & ali-
 quando inueniuntur hæc cum pe radicis¹⁴ cum hirek ut בכורה
 q̃ inuenitur etiam בכורה גדולה.
¹⁵ ¶ Pohela pe cum holem: & hayn cum ceri: & lammed cum
 kamecz ut שורקה כנורה: ¹⁶ & aliquando inuenitur hayn radicis
 cum sceua כנולה: & in continuatione¹⁷ pluralitatis non
 mutabuntur: sed in cōtinuatione singularis mutabunt quæ-
 dam ipforum vt תועבה¹⁸ תועבת q̃ cōmutatum est ceri in rapiē-
 tem pathah: & omnia hæc plurificantur in lingua fœminina.
¹⁹ ¶ Phila pe cum sceua: & hayn cū hirek: & lāmed cū kamecz
 ut ספירה שניה²⁰ גבירה: & quando erit pe radicis: littera guttura-
 lis veniet²¹ cum pathah ut עניה אכילה: & omnia hæc non muta-
 buntur nec in collectione pluralitatis: neq; ²² in cōtinuatione:
 neq; in cōnotatione: sed in quibusdam ipforum lāmed radi-
 cis est cum daghesc: ut שביה²³: & in quibusdam ipforum est le-
 nis ut ברירה.
²⁴ ¶ Phola cum sceua pe & holem hayn & kamecz lāmed vt
 בשורה זמורה²⁵ שורה שלשה: & quādo pe est littera gutturis redit
 sceua rapiens²⁶ pathah vt חגורה אגורה: & non mutabuntur oīa
 hæc penitus: neq; plurificabuntur nisi²⁷ in lingua fœminina:
 exceptis nominibus numeri q̃ plurificabuntur in lingua ma-
 sculina שלשים שכמה שבנים²⁸ שלשה.

¶ Phila

Strata secunda.

& redit in cōtinuatione he in tau & Kamecz pathah vt in Exo
di cap. xxxv. חכמת לב. ² Phala pe cum sceua & hayn: & lāmed
cum Kamecz vt ברכה ברכה: & aliquando ueniet rapiēs pa-
thah vice sceua⁴ quādo pe est littera gutturalis vt חררה: & quā-
do continuantur mutabuntur sceua in hirek⁵ & Kamecz hayn
uerbi in sceua: & Kamecz lāmed radicis in pathah vt in Pro-
uerbiō: cap. 10⁶ decimo: & mutata est he in tau: & qñ pe est cū
rapiente pathah mutabit⁷ etiam⁷ ipsa hayn in sceua vt חררה: &
qñ hayn est littera gutturalis mutabit⁸ etiā pe uerbi⁸ in pathah
& hayn in rapiēte pathah ut in libro numeri cap. vi. קצרת כסף:
⁹ & aliquando non mutabitur in cōtinuatione vt מערה מערת qđ
non est mutatum nisi¹⁰ Kamecz resc in pathah causa mutatio-
nis he: & sic etiam variatur mutatio¹¹ in cōnotationibus: quia
in quibuscūq; ipsorū cōmutatur sceua in hirek: & kamecz hayn
in sceua vt ברכה: & aliquando hayn uerbi littera gutturalis
cōducet pe cū pathah: & ipa¹² ueniet cum rapiente pathah ut
קצרת. Phala pe uerbi cum seghol¹⁴ & hayn: & lāmed cum
kamecz ut נחמה בהלה: & ex¹⁵ כחה quod decet dicere בהחה
quia uenit cum defectu yod lammed radicis: & sic¹⁶ בוח בוח
& גאיות: & ambo hæc pe uerbi est cum ceri vice seghol: & hæc
non¹⁷ mutabunt nec cōtinuatione neq; cōnotatione neq; plu-
ralitate: & plurificantur omnia in lingua foeminina.
¹⁸ Phela pe cum sceua: & hayn cū ceri: & lāmed cū kamecz
vt ברכה ברכה: & quædam ipsorum non mutantur in plu-
ralitate neq; in cōtinuatione²⁰ vt שאלה שאלת שאלות: & aliquādo
mutatur sceua in seghol: & ceri hayn²¹ in rapientem seghol vt
גזלה גזלת ברכה ברכת: & quædam non mutantur etiā²² in cōnota-
tione vt שאלה שאלתי: & quædam ipsorū aliquādo mutant²³: & ali-
quādo nō²³ mutantur ut נבלה: quia in Isaya cap. xvi. non
fuit mutatum: & in²⁴ Deuteronio cap. xxi. nō pernoctabit
mutatū est sceua in hirek: & ceri in sceua²⁵ & i pluralitate
non mutant²⁶ vnq; & sunt illorum quæ plurificant in lingua
masculina ut לבנים תאנה תאנים: & si in cōnotatione mutata
sit in eis plitas ut לבנים: & sic²⁷ qđam iporū mutabunt cōtinua-
tiōe לבנה לבנות: & sunt ipsorū q plurificantur in lingua foeminina
²⁸ vt שאלה שאלות גזלה גזלות ברכה ברכות. Puhla pe²⁹ cū kibbucz
sphathaim uel sciurek: & hayn cū sceua: & lāmed cū Kamecz
ut

המסילה השנית

1 וְתִשָּׁב בְּסִמְכוֹת הָהָא אֶל תִּיּוֹ וְהִקְמִץ פֶּתַח כְּמוֹ בּוֹאֵלָה שְׂמוֹת סִימָן לָהּ
 2 חֲכָמָת לִבּוֹ **פַּעֲלָה** הִפָּא בְּשׂוֹא וְהִעִין וְהִלְמַד בְּקִמְצָא כְּמוֹ גְּעֵרָה
 3 צִדְקָה בְּרִכָּה וְלִפְעָמִים תִּבְא חֲטָף פֶּתַח תְּמוּרָת הַשְּׂוֹא
 4 כְּשֶׁהִפָּא אוֹת גְּרוּנִית כְּמוֹ חֲרָרָה וְכִשְׁיִסְמְכוֹ נִתְחַלְפוּ הַשְּׂוֹא אֶל חִירָק
 5 וְקִמְצָא עֵין תִּפְעֵל אֶל שְׂוֹא וְקִמְצָא לְמַד הַשְּׂרָשׁ אֶל פֶּתַח כְּמוֹ בְּמִשְׁלֵי סִימָן
 6 וּבְרִכַּת יְהוָה נִשְׁתַּנִּית הָהָא אֶל תִּיּוֹ וְכִשְׁהִפָּא בְּחֲטָף פֶּתַח תִּשְׁתַּנָּה גַם
 7 הָעֵין אֶל שְׂוֹא כְּמוֹ חֲרָרָה וְכִשְׁהִעִין אוֹת תִּגְרוֹן תִּשְׁתַּנָּה גַם פֶּאֶה תִּפְעֵל
 8 אֶל פֶּתַח וְהָעֵין אֶל חֲטָף פֶּתַח כְּמוֹ בְּסִפְרָא וְיִדְבַּר סִימָן וְקִעֲרַת בְּסִפְרָא
 9 וְלִפְעָמִים לֹא תִשְׁתַּנָּה בְּסִמְכוֹת כְּמוֹ מַעֲרָה מַעֲרַת שְׂוֹא נִשְׁתַּנָּה רִק
 10 קִמְצָא חֲרִישׁ אֶל פֶּתַח בְּסִבְתָּ הַשְּׁתַּנּוֹת הָהָא וְכֵן גַּם בִּין וְתִתְלַף הַשְּׁתַּנּוֹת
 11 בְּכַנּוּיִם כִּי בְּקִצְתָם יוֹמַר הַשְּׂוֹא אֶל חִירָק וְקִמְצָא הָעֵין אֶל שְׂוֹא כְּמוֹ
 12 בְּרִכָּתוֹ וְלִפְעָמִים הָעֵין תִּפְעֵל אוֹת גְּרוּנִית תִּבְיֹא תִפָּא בְּפֶתַח וְהִיא
 13 תִּבְא בְּחֲטָף פֶּתַח כְּמוֹ גְּעֵרָתוֹ **פַּעֲלָה** פֶּאֶה תִּפְעֵל בְּסִגּוֹל
 14 וְהָעֵין וְתִלְמַד בְּקִמְצָא כְּגִזּוֹן נִחְמָדָה בְּהִלָּה וּמִן ב
 15 כִּהָּא שְׂרָאוֹי לֹמַר כִּהָּיָה אֶלָּא שְׂבֵא בְּחִסְרוֹן דִּיּוֹד לְמַד הַשְּׂרָשׁ וְכֵן
 16 כִּהָּיָה בְּהִיּוֹת וּגְאִיּוֹת וּשְׁנֵי אֵלּוּ פֶּאֶה תִּפְעֵל בְּצִירֵי תְּמוּרָת הַסִּגּוֹל וְאֵלּוּ לֹא
 17 יִשְׁתַּנּוּ לֹא בְּסִמְכוֹת וְלֹא בְּכַנּוּי וְלֹא בְּרִבּוּי וְיִתְרַבּוּ כֻּלָּם בְּלִשׁוֹן נִקְבָּה
 18 הִפָּא בְּשׂוֹא וְהָעֵין בְּצִירֵי וְהִלְמַד בְּקִמְצָא כְּמוֹ גְּעֵרָה **פַּעֲלָה**
 19 בְּהִמָּה בְּרִכָּה וּמִקְצָתָם לֹא יִשְׁתַּנּוּ בְּרִבּוּי וְלֹא בְּסִמְכוֹת
 20 כְּמוֹ שְׂאֵלָה שְׂאֵלָת שְׂאֵלּוֹת וְלִפְעָמִים יִשְׁתַּנָּה הַשְּׂוֹא בְּסִגּוֹל וְצִירֵי הָעֵין
 21 בְּחֲטָף סִגּוֹל כְּמוֹ גְּעֵרָה גְּעֵרָת בְּהִמָּה בְּהִמָּה וּמִקְצָתָם לֹא יִשְׁתַּנּוּ אֶף
 22 בְּכַנּוּי כְּמוֹ שְׂאֵלָה שְׂאֵלָתִי וּמִקְצָתָם לִפְעָמִים יִשְׁתַּנּוּ וְלִפְעָמִים לֹא
 23 יִשְׁתַּנּוּ כְּמוֹ נִבְלָח כִּי בִישְׁעֵיהָ סִימָן כֹּחַ נִבְלָתִי יִקּוּמוֹן לֹא נִשְׁתַּנָּה זְבֵאלָה
 24 הַדְּבָרִים סִימָן כֹּחַ לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ נִשְׁתַּנָּה הַשְּׂוֹא בְּחִירָק וְהָעֵין בְּשְׂוֹא
 25 וְכִרְבּוּי לֹא יִשְׁתַּנּוּ לְעֹלָם וְיִשְׁמָהֶם שְׂמִתְרַבִּים בְּלִשׁוֹן זָכַר כְּמוֹ לְבָנָה
 26 לְבָנִים תִּאֲנָה תִאֲנִים אֶף כִּי בְּכַנּוּי נִשְׁתַּנָּה בְּסִימָן הַרְבּוּי כְּמוֹ לְבָנִים וְכֵן
 27 מִקְצָתָם יִשְׁתַּנּוּ בְּסִמְכוֹת לְבָנָה לְבָנָת וְיִשְׁמָהֶם שְׂמִתְרַבִּים בְּלִשׁוֹן נִקְבָּה
 28 כְּגִזּוֹן בְּרִכָּה בְּרִכּוֹת גְּעֵרָה גְּעֵרָת שְׂאֵלָה שְׂאֵלּוֹת **פַּעֲלָה** הִפָּא
 29 בְּקִבּוּץ שְׂפִתִּים אוֹ שׁוּרָק וְהָעֵין בְּשְׂוֹא וְתִלְמַד בְּקִמְצָא

כמו

המסילה השנית

- 1 גידול ויאמר שונמית וזה גבול המסילה הראשונה שהיא מסילה
- 2 השלמים השונים :
- 3 **המסילה** השנית היא מסילת השלמים הנוספי הא בסופם
- 4 ובה חמשה עשר משעולים :
- 5 **פעלה** בחירק הפא ושוא העין וקמץ הלמד כמו שבית שמה
- 6 שפתה ולפעמים החסר עין השדרש ורחבא רגש
- 7 בלמד כמו חטה הראוי להיות חנטה ולפעמים החתכת פה השדרש
- 8 וחבא בפתח תמורת חירק כמו בשפתה העין אור גרונית כגון
- 9 אהבה אתה ואו בשפתה הפא גרונית כגון עלוה ענוה ולפעמים
- 10 יקרה זה על המעט אף בלא אות גרונית כמו בויקרא סימן יד ובכשה
- 11 אחת בת שנתה וכל אלו ישתנו בסמכות וברבוי ובכנוי בהמיר והא
- 12 אל תו כמו בבראשית סימן יו שפתת שרי שהמירה ההא אל תיו
- 13 והקמץ אל פתח ולפעמים באלה תשתנה ההא אל תיו והחירק אל
- 14 חטף פתח ותקמץ גם כן אל פתח כמו בירמיה סימן כ אהבת כ
- 15 כלולותיו וברבוי כמו כבשות האלה בראשית סימן כא בחלוף החירק
- 16 אל שוא והשוא אל קמץ והקמץ אל חלם וההא אל וו ובתוספת התו
- 17 וברבוי ובסמיכות יתר באותו סימן עצמו כבשות חצאן בתמורת
- 18 הקמץ אל חלם ובאותיות הגרוניות תשתנה ההא אלו בתוספת
- 19 התיו והפתח יומר אל שוא כגון באסתר סימן ב נערות והחטף פתח
- 20 גם כן הומר אל קמץ ובסמיכות תשתנה ההא והקמץ אל
- 21 חלם כמו באסתר סימן ד נערות אסתר ובכנוי אין שנוי רק
- 22 ההא אל תיו כמו שפחה שפחה אהבה אהבתך ובכנוי הרבים
- 23 רובם יתרבו בלשון נקבה וקצתם יתרבו בלשון זכר כמו פשתה
- 24 פשתים חטה חטים **פעלה** הפא בסגול והעין בשוא ורלמד
- 25 בקמץ כמו ערוה וחולתו ובאלו גם כן בהתהפך ההא
- 26 אל תו יומר הקמץ אל פתח כמו ערוה ושאר עניני זה המשעול
- 27 דומים למשעול הקודם **פעלה** הפא בתטף קמץ והעין
- 28 בשוא והלמד בקמץ כמו חכמה וחולת זה ואלו לא ישתנו
- 29 לא בסמיכות ולא בכנוי וברבוי ישתנה הקמץ אל חלם כמו חכמות

וחשוב

magnū: & dicetur שונויה. Et hic est terminus strate primę quę est strata² perfectorum æqualium.

³ ¶ Strata secunda est strata perfectorū supadditorū he in suo vltimo⁴ & in ea sunt quindecim maceria. ¶ Pihla cū hirek pe & sceua hayn & kamecz lāmed vt שפחה⁶ שמלה⁶ שביה⁶: & aliquādo deficit hayn radicis: & ueniet daghes⁷ in lāmed vt חמה⁷ qđ deber esse חמה. Et aliquando ampliatur pe radicis⁸ & ueniet cum pathah vice hirek: vt quando erit hayn littera gutturalis vt אהבה⁹ אהבה: aut quādo erit pe gutturalis vt עליה⁹ עליה: & aliquādo¹⁰ accidet hoc raro etiā sine littera gutturali ut in leuitici cap. xiiii. Et שנתה¹¹ אחת בת שנתה¹¹ & omnia hæc mutabunt in continuatione & in pluralitate & in connotatione cōmutando he¹² in tau vt in Genesi ca. xvi. שפחה שרה qđ cōmutata est he in tau¹³ & kamecz in pathah. Et aliquando in his mutatur he in tau: & hirek in¹⁴ rapiente pathah: & kamecz etiam in pathah vt in Hieremia capitulo secūdo בלילותיך¹⁵ אהבת: & in pluralitate vt Genesis cap. xxi. cum cōmutatiōe hirek¹⁶ in sceua: & sceua in kamecz: & kamecz in holē: & he in vau: & cū additione tau¹⁷ & in pluralitate & continuatione simul in illo cap. eodem כבשות הצאן cum cōmutatione¹⁸ kamecz in holem. Et in litteris gutturalibus mutabitur he in uau cum additione¹⁹ tau: & pathah cōmutabitur in sceua: vt in Ester capitulo secundo נערות: & rapiens pathah²⁰ etiam mutata est in kamecz. Et in continuatione mutabitur he & kamecz in²¹ holem: vt in Ester capitulo quarto נערות אסתר: & in cōnotatione non est mutatio nisi²² he in tau: vt שפחה שפחתך אהבה אהבתך: & in collectiōe plurium²³ maior pars ipsorum plurificantur in lingua fœminina: & quædam ipsorum plurificantur in lingua masculina vt פשתים חסד חסדים²⁴ פשתה. ¶ Pehla pe cum seghol: & hayn cū sceua: & lāmed²⁵ cum kamecz vt קרה & alia ab eo: & in his etiam in uersione he²⁶ in tau cōmutatur kamecz in pathah vt קרתי: & residuæ reę huius macerię²⁷ similes sunt macerię præcedenti. ¶ Puohla pe cum rapiēte kamecz: & hayn²⁸ cū sceua: & lāmed cum kamecz vt חכמה: et alia ab hoc. Et hæc non mutantur²⁹ nec in continuatione neq; in connotatione: et in pluralitate mutabitur kamecz in holem: vt חכמות hochmoth: et reddit

Strata prima.

¶ Maceria trigesima forma ipsius est. **¶** Puhall cū sciurek pe
 & kamecz hayn² cū daghesk סלם חלם ירד אכל : & maior ipso
 pars pe est cū שפתים קבץ³ nisi ירד & נמוץ quæ sunt mutata : & iō
 non posuimus illis pōdus separatū : & inuenimus ex hoc⁴ etiā
 vnum cum rapiente kamecz אמן : omnia hæc non mutant : neq;
 plurificantur nisi⁵ lingua masculina : excepto סלם quod pluri-
 ficatur in lingua משה idest doctrinæ lingua foeminina : & dice-
 tur סלמות⁶. **¶** Puhol pe cum kibbucz sphathaim : & hayn cū
 holem & daghesk : & non⁷ inuenitur huius pōderis nisi nomē
 uerbi : cuius non fuit latum agens ipsum⁸ ut נב : & mutatur in
 cōnotatione holem in rapientē kamecz ככלי : & si nō inueniat
 de his⁹ separatū : & sunt introducētes in hāc maceriā נדון קצו :
 & nō est hæc mēs mea : qā illa¹⁰ sunt noīa rerū : & hæc sunt noīa
 verborū vt exponet in strata uerborū : ¹¹ qd est caput de per se.
¶ Pahil pe cum Kamecz : & hayn cū hirek קצר¹² קצר פתח¹³ ma-
 ior pars ipso mutabitur in cōtinueatione : & in cōnotatiōe
 & in pluralitate cōmutando¹⁴ Kamecz in sceua : & quædā ipso-
 rum non mutantur ut שליש : cuius plitas est שלישים : & ipsius cō-
 notatio est שליש¹⁵ & in pluribus שלישו & in cōtinueatione שלישו :
 & rabi David kimhi opinatus est qd hæc¹⁶ pprietas accidisset
 noī שליש ad distinguendū inter ipsius genita & genita adiectiuo
 rū שליש¹⁷ qui dicūt ex שלישו שליש : & sūt de his quorū hayn uer-
 bi est cū daghesk vt ¹⁸ לפיד כפיר & alia ab eis : & hæc nō mutant
 penitus vnq; : & est pars huius¹⁹ maceriæ cuius in plitate uenit
 lamed radicis cū daghesk vt סעף סעיפים : & alia ab eo : ²⁰ & plu-
 ficanē oīa hæc in lingua masculina si nō fuerint adiectiua foe-
 minarū : & sunt q̄troducūt in hanc²¹ maceriā ea quorū pe uer-
 bi ipso est cū sceua vt רצון ידד כסיל גביר : ²² & hæc non mutant
 vnq;. **¶** Pehol pe cū ceri : & hayn cū holem leni²³ ut אפוד ערוס :
 & hæc non mutant vnq; : neq; plurificant²⁴ de eis nisi ערוס ערוסים .
¶ Trigesima q̄rta est. ²⁵ **¶** Pehul pe cū ceri : & hayn cū sciurek
 vt אפוד אפודים : & q̄dam cor²⁶ plurificantur vt אפוד אפודים : & etiā
 hæc non mutant omnino. ²⁷ **¶** Pohol pe & hayn cum holem :
 & fm hoc pondus non est nisi vnum solum הורן²⁸ & non muta-
 tur & plurificatur הורנים . **¶** Puhel est²⁹ forma vltima strata
 huius : & est cum ceri hayn³⁰ & sciurek pe ut שונם & cōstruitur
 ex hoc nomen patronymicum commutatione ceri in pathah.
 iii k
 magnum

המסילה הראשונה

- 1 המְשֻׁעוֹל הַשְּׁלִישִׁים צוּרְתוֹ : **פועל** בְּשׁוֹרֵק הִפָּא וְקִמְצָא וְהָעֵין
 2 וְגִישָׁה גִּזְמָא יוֹדֵד אֶכֶל סָלָם וְרָבָם הִפָּא בְּקִבּוּץ שְׁפָתִים
 3 אֵלָא יוֹדֵד וְגִזְמָא שְׁנִשְׁתַּנּוּ וְלִכְזָא לֹא שְׁמִנּוּ לְהֵם שְׁקָל נִפְרָד וְנִמְצָא מְזָה
 4 גַּם כֵּן אַחֲד בְּחֻטָּף קִמְצָא אִמֶּן כָּל אֱלֹהִים לֹא יִשְׁתַּנּוּ וְלֹא יִתְרַבּוּ אֱלֹהִים
 5 בְּלִשׁוֹן זִכְרֵי זִוְלָת סָלָם שְׁתַּרְבֵּה בְּלִשׁוֹן מִשְׁנֵה בְּלִשׁוֹן נִקְבָּה וְיֹאמַר
 6 סָלָמוֹת : **פעל** הִפָּא בְּקִבּוּץ שְׁפָתִים וְהָעֵין בְּחָלָם וְדָגִשׁ וְלֹא
 7 נִמְצָא מְזָה הַמְשַׁקֵּל אֵלָא שֵׁם הַפֻּעַל שְׁלֹא הוֹזְכָר פּוֹעֵל
 8 כְּמוֹ גִּנֵּב וְיִשְׁתַּנּוּ בְּכַנּוּי הַחָלָם בְּחֻטָּף קִמְצָא סִבְדּוֹ וְאִם לֹא נִמְצָא מִאֲלוֹ
 9 הַנִּפְרָד וְיֵשׁ מִכְּנִיסִים בְּזֶה הַמְשַׁעוֹל גִּדְּלוֹ קִמְצָא וְאִין זֶה דְּעֵתִי כִּי אוֹתָם
 10 הֵם שְׁמוֹת דְּבָרִים וְאֵלּוֹ שְׁמוֹת פְּעִלִים כְּמוֹ שְׁתִּיבְאָר בְּמִסִּילַת הַפְּעִלִים
 11 שֶׁהוּא שֶׁעַר בְּפָנֵי עֲצָמוֹ : **פעיל** הִפָּא בְּקִמְצָא וְהָעֵין בְּחִירָק קִצִּיר
 12 גִּדְּשׁ פְּתִיל רָבָם וְיִשְׁתַּנּוּ בְּסִמְכוֹת וּבְכַנּוּי וּבְתַמּוֹת
 13 הַקִּמְצָא לְשׁוֹן וְקִצְצָתָם לֹא נִשְׁתַּנּוּ כְּגֹן שְׁלִישׁ שְׁרַבּוּי שְׁלִישִׁים וְכַנּוּי
 14 שְׁלִישׁוֹ וּבְרַבִּים שְׁלִישִׁי וּבְסִמְכוֹת שְׁלִישִׁי וְרַבִּי דוּד קִמְחֵי סִבְרָה
 15 הַיְחֻד קָרָה לְשֵׁם שְׁלִישׁ לְהַבְרִיל בֵּין תּוֹלְדוֹתָיו וְתוֹלְדוֹת תֹּאדָרִי שְׁלִישׁ
 16 שְׁאֻמְרִים מְשֻׁלְשִׁי שְׁלִישׁוֹ וְיֵשׁ מִאֲלוֹ שְׁתַּדְּרִיָּה עֵין כִּהַפֵּעַל בְּדָגִשׁ כְּמוֹ
 17 לְפִיד סִפִּיר וְזוֹלָתָם וְאֵלָה לֹא יִשְׁתַּנּוּ כִּלְלִי לְעוֹלָם וְיֵשׁ מִקְצֵת זֶה הַ
 18 הַמְשַׁעוֹל שְׁבַרְבוּי תִּבְאָ לְמַד הַשְּׂרֵשׁ בְּדָגִשׁ כְּמוֹ סַעִיף סַעִיפִים וְזוֹלָתָו
 19 וְיִתְרַבּוּ כָּל אֵלּוֹ בְּלִשׁוֹן זִכְרֵי אִם לֹא יִהְיוּ תֹאדָרִי נִקְבּוֹת וְיֵשׁ מִכְּנִיסִים בְּזֶה
 20 הַמְשַׁעוֹל מֵה שֶׁהִפָּא הַפֻּעַל שְׁלֵהֶם בְּשׁוֹא כְּמוֹ רִצִּין יוֹדֵד כְּסִיל גִּבִּיר
 21 וְאֵלּוֹ לֹא יִשְׁתַּנּוּ לְעוֹלָם : **פעול** הִפָּא בְּצִירִי וְהָעֵין בְּחָלָם רִפְּה
 22 כְּמוֹ אִפּוֹד עָרוֹם וְאֵלּוֹ לֹא יִשְׁתַּנּוּ לְעוֹלָם וְלֹא יִתְרַבֵּה
 23 מִהֶם זִוְלָת עָרוֹם עָרוֹמִים : הַשְּׁלִישִׁים וְאַרְבַּעַה :
 24 **פעול** הִפָּא בְּצִירִי וְהָעֵין בְּשׁוֹרֵק כְּמוֹ אִטּוֹן אָבוֹס אִמּוֹן וְקִצְצָתָם
 25 יִתְרַבּוּ כְּמוֹ אִמּוֹן אִמּוֹנִים וְגַם אֱלֹהִים לֹא יִשְׁתַּנּוּ כִּלְלִי :
 26 **פעול** הִפָּא וְהָעֵין בְּחָלָם וְעַל זֶה הַשְּׁקָל אֵין כִּי אִם אֶתֶר לְבִיר חוֹרוֹן
 27 וְלֹא יִשְׁתַּנּוּ וְיִתְרַבֵּה חֲרוֹנִים : **פועל** הִיא
 28 הַצּוּרָה הָאֲחֵרָה בְּמִסִּילַת הַזֹּאת וְהִיא בְּצִירִי הָעֵין
 29 וְשׁוֹרֵק הִפָּא כְּמוֹ שׁוֹנֵם וְיִבְנֶה מְזָה שֵׁם הַיְחָס בְּתַמּוֹת דִּהְצִירִי לְפָרְחָת
 גְּדוּל

הנסילה הראשונה

1 בשוא וכן עם חפניו אבל ברבוי מקצתם לא ישתנו אלא בדגש למד
 2 הפעל כמו חרול חרולים ויש מהם שיחרבו בלשון זכר ובלשון נקבה
 3 כמו שבוע שבועים שבועות ומקצתם לא ישתנו ברבוי כלל ולא
 4 יתרבו אלא בלשון זכר **פעול** הפא בפתח והעין בדגש
 5 כמו טבור תנור תפוח וכל אלו וכל פועל הם לא ישתנו
 6 לא בסמיכות ולא בכנוי ולא ברבוי כלל **פיעול** הפא בחירק
 7 והעין בחלם רפה קיטור שילוח גיחון כל אלו לא
 8 ישתנו בסמיכות ולא בכנוי ולא ברבוי אך יש מקצת מהם שלא
 9 יתרבו כמו גיחון שילוח **צורת** המשעול עשרים וחמשה
 10 **פיעול** הפא בחירק והעין בחלם ודגש צפור
 11 גבור וזולתם ומכל אלו לא ישתנה כי אם צפור שברבוי
 12 הפא עין הפעל תנקד בקמץ חטף צפרים וקצתם יתרבו בלשון זכר
 13 כמו צפרים צפורים וקצתם בלשון נקבה כצורות צנורות
 14 **פיעול** העין בשורק ודגש ביוון שיקוץ חבוק גאוף שיקוי
 15 נוחם זרוע ומכל אלו לא ישתנה אחד בסמיכות
 16 ולא בכנוי ולא ברבוי מלבד זרוע שישתנה ברבוי ואמר זרעונים
 17 **פועיל** בחלם הפא וחירק העין אפיר בורית ואלה לא
 18 ישתנו ולא יתרבו **פועל** בחלם הפא
 19 וקמץ העין כמו אוצר הולע עולל וזולתם וכלם יומרו
 20 תקמץ בפתח כשיסמכו ובכנוי לא ישתנו כלל וברבוי במקצתם יבא
 21 דגש בלמד השרש כמו אופנים שושנים וקצתם יתרבו בלשון זכר
 22 כמו כוכבים וקצתם בלשון נקבה כמו שופרות
 23 **פועל** בשורק הפא וקמץ העין כמו פומז עוגב מועד ויש מזה
 24 בפתח העין הותל סוגר שכתוב ביחזקאל סימן יט
 25 ויתנהו בסוגר בחתים וכן נפתלי קורא בסוגר מלעיל בשני פשטין
 26 זהו לפי מקצת המדקדקים אמנם אני מצאתי בספרי בסוגר גם כן
 27 בקמץ ואולם הוא בקמץ לעולם ותחתיהם לא ישתנו לא בסמיכות
 28 ולא בכנוי ולא ברבוי ויתרבו כלם בלשון זכר עוגבים וקשים ויש מהם
 29 שלא יתרבה בהיותו שם העצם והוא יוכל שהוא שם הנחר

cum sceua & sic cum cōnotationibus: sed in pluralitate q̄dam
 ipforū nō mutant nisi p daghesc lāmed² uerbi ut חרול חרולים :
 & sunt ex illis quæ plurificātur lingua masculina & lingua fœ-
 minina³ vt שבועים שבועות & quædam ipforum non mutā-
 tur in pluralitate penitus: neq⁴ plurificātur nisi lingua mascu-
 lina. ¶ Pahul pe cum pathah & hayn cū daghesc⁵ ut טבור טבורות
 & omnia hæc: & omne simile illis non mutantur⁶ neq⁷ in
 cōtinuatione neq⁸ in cōnotatione neq⁹ in pluralitate penitus.
 ¶ Pihol pe cum hirek⁷ & hayn cum holem leni: vt קיטור קיטורים
 omnia hæc non⁸ mutantur in continuatione: neq⁹ in con-
 notatione neq¹⁰ in plurificatione: sed sunt quædam ipsoꝝ que
 non⁹ plurificant ut גיחון גיחונים. Forma macerie vigesimaq̄nta.
¹⁰ ¶ Pihol pe cū hirek: & hayn cū holem & daghesc¹¹ גבור גבורים
 & alia ab eis: & de omnibus his non mutatur nisi צפור quod in
 plitate¹² pe hayn uerbi punctuatur cū Kamecz rapiēte צפרים :
 & quædam ipsoꝝ plurificantur in lingua masculina¹³ ut צפרים
 & quædam ipsoꝝ in lingua fœminina ut צפורות.
¹⁴ ¶ Pihul hayn cū sciurek & daghesc¹⁵ ניוף ניופים
 & alia ab eis: & de omnibus his non mutatur ullū in continua-
 tione¹⁶ neq¹⁷ in connotatione neq¹⁸ in plurificatione: excepto
 זרעונים quod mutatur in plurificatione & dicitur זרעונים.
¹⁷ ¶ Pohil cum holem pe & hirek hayn בורית בוריות: & hæc non
 mutantur neq¹⁸ plurificant. ¶ Pohal cum holem pe¹⁹ & Ka-
 mecz hayn vt אוצר אוצרות & alia ab eis: & omnia illa mutant²⁰
 Kamecz in pathah quādo continuantur: & in cōnotatione
 non mutantur omnino: & in pluralitate in quibusdam uenit
 daghesc in lāmed radicis ut אופים אופים: & quædam ipsoꝝ
 plurificant lingua masculina²¹ ut כוכבים & q̄dam ipsoꝝ in lin-
 gua fœminina ut שופרות. ¶ Puhul cū sciurek pe & Kamecz
 hayn ut סוגר סוגרות: & sunt ex hoc²⁴ cū pathah hayn סוגר
 qd scriptū est in Ezechiele cap. xix. כרחים²⁵ & filius
 Naphtali legit בסוגר producte cū duab²⁶ extēfionibus²⁶ hoc ē
 fm quosdā grāmaticos: sed ego inueni in meis libris etiā
 cum Kamecz: & אולם est cum Kamecz semp: & alia nō mutā-
 tur nec in continuatione²⁸ neq²⁹ in connotatione neq³⁰ in pluri-
 ficatione: & plurificantur omnia in lingua masculina עוגבים
 & est de illis³¹ quod non plurificatur eo existente nomi-
 ne proprio: & est יכל quod est nomen fluminis.

¶ Maceria

Strata prima.

¶ Pehol pe cum sceua: & hayn cū holem trahere ut שׂאור תרומה² & hac nō mutantur in continuatione: & sunt ex istis plurificata³ lingua fœminæ vt תרומות תרומות: & sunt ex eis fm opinio nem construentiū hinc תביר⁴ quæ multiplican⁵ lingua masculi vt תביר תביר: & sunt ex his quæ non plurificantur penitus⁶ ut יקור שחור: & alia ab eis.⁶ ¶ Phul cum sceua pe & sciurek hayn ut וכול וכול: & alia ab eis: & hac⁷ nō mutant⁸ in cōtinuatōe neq; in cōnotatiōibus: & oīa ipsa plurificant⁹ in lingua masculina: excepto וכול qd plurificatur in lingua masculina גבול: & in lingua fœminina גבולות.⁹ ¶ Pihul cum hirek pe & sciurek hayn vt כסוי: & alia ab eo: & hoc etiam¹⁰ nō mutatur in cōtinuatione neq; in cōnotatione neq; in pl̄itate.¹¹ ¶ Pahol pe cū kamecz: & hayn cum holem ut גדול רחוק שלום: & alia ab eis:¹² & oīa ipsa mutantur in continuatione & cōnotatione & plurificatione p sceua pe uerbi vt גדולים רחוקים¹³: & sunt quorū pe est cū rapiente pathah ut ארונים ענות in pluralitate¹⁴ & in cōnotatione ut כבוד: & in cōtinuatione in Paralipomenon ca. xvi. כבוד gloria nominis eius: & aliquādo¹⁵ redit in cōtinuatione holem in rapientē kamecz: vt Prouerbiō cap. xix. גדול חמה: & ghimel¹⁶ est cum sceua mugiente: & in cap. xxii. ארב טרר לב. cum rapiente kamecz ipsa he & teth cum sceua.¹⁷ Et sunt horum quæ pl̄ifican¹⁸ tur lingua masculina ut ארון ארונים: & sunt q̄ plurificāt¹⁹ lingua fœminina vt עין ענות: & in noībus adiectiuis inuenimus masculum & fœminā fm²⁰ substantiua אמרות טוהרות כים טוהרים אמרות טוהרות. Etiam de noībus inuenimus quæ²¹ plurificant²² aliquando lingua masculina: & aliquando lingua fœminina vt עבות qd inuenimus²³ lingua masculina in Ezechiele cap. xxxi. & inter עבות עבות: & inuenit²⁴ etiam²⁵ in lingua fœminina in Exodi ca. xxviii. שרשרות העבותות.²⁶ ¶ Pahol pe cū pathah: & hayn cū holem & daghesk קווא עמן קווא: & nō²⁷ mutant²⁸ neq; in cōtinuatione neq; in cōnotatione neq; in plurificatione nisi רחוקי²⁹ qd cōmutatur holem in sciurek: & plurificatur lingua fœminina & dicetur רחוקות: & aliqñ³⁰ remanet daghesk in hayn uerbi & aliquando nō remanet.³¹ ¶ Pahul pe cum kamecz & hayn cū sciurek חרול שרוע ברוך עצום³² quæ licet sint fm pōdus pahul: est dicendū q̄ sint³³ adiectiua agentiu: & sic in משנה. i. i. doctrina erat רכוב & mutantur in cōtinuatōe: quia cōmutatur kamecz cum

המסילה הראשונה

פעול

1 הפא בשוא ורהעין בחלם מושך כמו שאור תהום
2 שחוח ואלו לא ישתנו בסמיכות ויש מאלו מתרבים
3 בלשון נקבה כמו תהום תהומות ויש מהם לפי דעת חכמים מזה חמור
4 שיתרבו בלשון זכר כמו חמור חמורים ויש מאלו שלא יתרבו כלל
5 כמו יקור שחוח וזולתם :

פעול

6 בשוא הפא ושורק העין כמו זבול גבול וזולתם ואלו
7 לא ישתנו בסמיכות ולא בפגמים וכלם יתרבו בלשון
8 זכר מלבד גבול שיתרבה בלשון זכר גבולים ובלשון נקבה גבולות
9 בחירק הפא ושורק העין כמו בסוי וזולתו וזה גם כן
10 לא ישתנה בסמיכות ולא בפגמי ואלו ברבוי :

פעול

11 הפא בקמץ והעין בחלם כמו גדול רחוק שלום וזולתם
12 וכלם ישתנו בסמיכות ובפגמי וברבוי בשוא פא הפעל כמו
13 גדולים רחוקים ויש שהפא בחטף פתח כמו ארונים עונות ברבוי
14 ובפגמי כבוד כבודי ובסמיכות בדברי הימים סימן יו כבוד שמו ולפעמים
15 ישוב בסמיכות חולם חטף קמץ כמו במשלי סימן יט גדל חמה ותגמל
16 בשוא געיא ובסימן כב אהב טהר לב בחטף קמץ תהא והטית בשוא
17 ויש מאלו שהם מתרבים בלשון זכר כמו אדון ארונים ויש מתרבים
18 בלשון נקבה כמו עין עונות ובשמות התארים נמצא זכר ונקבה לפי
19 המתוארים מים טהורים אמרות טהורות גם מן השמות נמצא שהם
20 מתרבים פעם בלשון זכר ופעם בלשון נקבה כמו עבד עבדתי שגמץ
21 בלשון זכר ביהוקאל סימן לא ובין עבותים ואל עבותים ונקמץ גם
22 בלשון נקבה בואלה שמות סימן כח שרשרות העבותות :

פעול

23 הפא בפתח והעין בחלם ודגש רחוק עמון קנא ואלו
24 ישתנו לא בסמיכות ולא בפגמי ואלו ברבוי אלא רחוק
25 שיומר החלם לשורק ויתרבה לשון נקבה ויאמר רחוקות ולפעמים
26 ישאר הדגש בעין הפעל ופעם לא ישאר :

פעול

27 הפא בקמץ והעין בשורק חרול שרוע ברוך עצום
28 שאף על פי שהם על משקל פעול יש לומר שהם
29 תארי הפועלים וכן במשנה היה רכוב וישתנו בסמיכות שיומר תקמץ
בשוא

המסילה הראשונה

פעל

1 הפא בפתח והעין בצרי דגש והקראתה מלרע כגון
2 מקל שבח וברבוי וומר הצרי בשוא ויאמר מקלור
3 וכן בכנוי ויאמר מקלי ובסמיכות וומר עם פתח כמו בכראשית סימן
4 ל מקל לבנה ויש אומרים שמקל שרשו נקל ובא הדגש להסרון הנון
5 ויש אומרים שגם מהר מאן מזה השקל ו

פעל

6 הפא בפתח והעין קמוצה ברגש מלרע סכל סלח
7 גנב קנא ובסמיכות יש שישתנו מקמץ לפתח כמו
8 בויקרא סימן כח שברח הארץ וכשתעין תפעל לא תקבל דגש או לא
9 תשתנה כמו בישעיה סימן מד חרש ברזל חרש עצים זהו לפי החביב
10 אבל לפי דעתי חרש אינו מזה השקל אלא משקל המשעול הראשון
11 מפני שכלו בקמץ כמו שמצאתי בחומשים המדויקים ספר וארה
12 שמות סימן לה חרש וחשב שכלו בקמץ ואין לחביב הצלה מזה אלא
13 אם יאמר בשבילו שיהיו דעתו להכניס חרש בזה המשעול אלא
14 להודיע שרפיון העין הפעל הראויה להיוות ברגש סברה מספקת
15 שלא לשנות אותה מן תקמץ אל הפתחות ואין הפרש אצלו בזה בין
16 שתהיה הפא בפתח או בקמץ ויש שלא ישתנו ולא יסמכו כלל כמו
17 דכא קנא סלח וזולתם ויש מזה השקל שיקובצו בלשון זכר כמו גנב
18 גנבים דיון דיינים ויש מתרבים בלשון נקבה כמו שבת שבתות קשת
19 קשתות ויש אומרים כי שבתות הוא רבוי שבתות על משקל פחתות
20 ולהקל על הלשון הפילו אחרת מהשתי תוין הסמוכות ולא חששו
21 בפחתות על הקלות היות בהיות מציאותו מעט ולכן באה התו הנשאת
22 בכנוים ברגש שבתו שבתכם להסרון כפל התו ולי נראה שהם שני
23 משקלים ושתי מלות ושבת אין לו רבוי ושבתו ושבתכם אין לו יחיד
24 נפרד על מנהג הלשון העברי ואם לפי התיקש היה שבתת ובכנוי
25 המתרבים יש שישתנו כמו קשתות בשוא הפא ופתח העין וקשתותם
26 בפתח הפא ושוא העין ויש שלא ישתנו כמו דיון דייני ו

פעל

27 כלו בפתח אבר פנג פרן והעין ברגש ולא נמצא מזה
28 הרבוי ולא ישתנו בסמיכות ו

i k

¶ Pahel pe cum pathah & hayn cum ceri daghesf & prolatio
 est correpta² vt מקל שבה : & in plurali cōmutatur ceri in sceua
 et dicetur מקלות et sic in cōnotatione dicetur מקלי : & in con-
 tinuatione cōmutabitur cum pathah vt in Genesis cap.⁴ xxx.
 מקלי לבנה. Et sūt q dñt q ipso⁷ radix sit מקל : & uenit daghesf
 ob defectum nun : & sunt qui dicunt q מור מאן sint huius pō-
 deris.⁶ **¶** Pahal pe cum pathah & hayn cum kamecz cum da-
 ghesf correpta קמא סלה : & in continuatione sunt quæ
 mutantur ex kamecz in pathah vt⁸ in Leuitico capitulo. xxv.
 שבת הארץ quies terræ : & quando hayn uerbi non recipit da-
 ghesf : tunc non⁹ mutabit vt in Isaya caplo q̄dragesimo q̄rto
 חרש ברזל חרש : hoc est fm Habib :¹⁰ sed fm mentem meam
 חרש non est huius ponderis : sed pōderis maceria primæ¹¹ q̄
 totum ipsum est cum kamecz ut inueni in pentatheucis corre-
 ctis libro Exodi¹² capitulo. xxv. חרש וחשב : quod totum est cū
 kamecz. Et nō est ipso¹³ Habib euasio ab hoc nisi si diceretur
 pro eo q non sit ipsius mens introducere חרש in hanc mace-
 riam nisi¹⁴ ad notificandum q lenitas hayn uerbi digna ad
 essendum cum daghesf sit causa sufficiens¹⁵ non mutandi il-
 lam ex kamecz in pathah : & non est differētia apud eū in hoc
 siue¹⁶ sit pe cum pathah aut cum kamecz : & sunt quæ non mu-
 tantur neq̄ continuant penitus vt¹⁷ דבא קמא סלה & alia ab eis :
 & sunt huius ponderis quæ plurificantur lingua masculina vt
 גנבים דין דינים : & sunt quæ plurificantur lingua foemine vt
 שבת שבתות קשה¹⁸ : & sunt qui dicunt q שבתות sit plurale
 scdm pondus פחתה¹⁹ : & ad alleuiandum super linguam
 eiecerunt unam duarū tau connexas : et non curauerunt²⁰ in
 פחתה super hac leuitate essendo illius inuētio modica : et ideo
 uenit tau remanens²² in connotationibus cum daghesf שבת
 ob defectum repetitiōis tau. Et mihi videtur q illa sint
 duo²³ pondera et duæ dictiōes : et שבת nō est ei plurale : et שבת
 non est ei singulare²⁴ seiunctū fm cōsuetudinē linguæ
 habrea : et si fm rōciniū eēt שבת : & i cōnotatōe²⁵ plificatio
 sunt q mutant ut שבתות cū sceua pe et pathah hayn : et שבתות
 cū pathah pe et sceua hayn : et sunt q non mutant ut דיין דיני
¶ Pahal totum cum pathah פדן פגד : et hayn cū daghesf
 et nō inuenit huius²⁸ plurale neq̄ mutatur in cōtinuatione.

¶ Pehol

multis cuius interpretatio ē cognomē illi: cuius stultitia ē nimia
& sic est ipsius arāmea interpretatio ecclesiastis capi. x. ² dedit
Deus edom iniquum: & stultū ad essendum incolumē suo fi-
dere & fungētē ³ p̄speritate a coelis alti & suos exercitus excel-
sos & nimios. Et sic est possibile ⁴ exponere reliqua quæ sūt scri-
pta in traditione auscultatoria s̄m ipsoꝝ loca: vel dicemus q̄
possibile sit ⁵ q̄ acciderit h̄ cā pōderis cātici: & sic נסך נדר שבר.
⁶ ¶ Pahal ישׁ pe uerbi cū ceri & hayn cū pathah. Et exiuerūt
ab hac sūma ⁷ pauca quæ relata sunt in traditōe auscultatoria:
quorum pe est cum seghol vt in Isaya ⁸ cap. lxi. quia induit me
uestimenta ישׁ salutis & alia ab illo. ⁹ ¶ Pohel pducte cū se-
ghol hayn & pe cū holem קדש שרש גרן ודש: ¹⁰ & nō est holem cō-
trahens vau: & nō est in illis quod mutetur in cōtinuitate neq̄
¹¹ in pausa: & qñ plurificantur q̄dam eorū mutant holem cum
hateph kamecz vt ודש שרש ¹² mensis mensēs: & sic etiā in suis
cōnotatiōibus ut שרש שרש radix radix ipsius גרן גרן area area
eius: & aliquādo cōmutatur ¹³ cū קבץ שפתים collectiōe labioꝝ
vt גרן גרן קבץ קבץ: & aliquādo cōmutat holē cū kamecz ¹⁴ ma-
gno: & seghol cum kamecz pleni oris: vt אהרן אהרן: & aliqñ mu-
tatur hayn ¹⁵ uerbi solum in rapiens pathah vt אהרן אהרן:
& quando plurificantur quædā ipsoꝝ ¹⁶ plurificant lingua
masculi: & quædam ipsoꝝ plurificant lingua foemina: & ex
plurificatis lingua ¹⁷ masculi in quibusdam ipsoꝝ mutatur
pe: & quæ plurificant lingua masculi & pe mutatur sunt ¹⁸ vt
ודש שרש mensis mensēs שרש שרש radix radices: quia heth
hodascim est cum rapiente kamecz: & daleth ¹⁹ est cū kamecz:
& sciarascim pe & hayn sunt cum kamecz: & sunt plurificata ī
lingua foeminina גרן גרן ²⁰ & sunt quæ non plurificant peni-
tus scdm̄ illum qui posuit צר fenestrā huius pōderis: & mihi
videtur ²¹ pōdus de p se & sic אבן קשט & alia ab eis q̄ posuerūt
hic indigne ²² quidā grāmatici. ²³ ¶ Pahal pe est cū kamecz: &
hayn cum pathah paruo: & ipsius prolatio est pducta ²⁴ vt והל
quæ mutant in cōtinuatione & pluralitate: & in cōnotatio-
nibus ²⁵ quere ipsius vau: q̄ est hayn uerbi: exemplum in conti-
nuatione numeri cap. xxiii. ימים, ²⁶ ימים morte iustoꝝ און און mē
datiū mendatiū meum: & in oībus his mutat kamecz in holē:
& aliqñ mutat ²⁷ in continuatione in sex puncta pe & hayn: vt
in Ezechielis ca. xxviii. רכולתך, ²⁸ רכולתך: & sic mutatur in cōnota-
tione qd̄ est cum pathah והל & non est his pluralitas.

¶ Pahal

המסילה הראשונה

1 רבים שפרשו תאר למי ששטותו רב וכן תרגומו בקהלת בסימן ו
2 יחב יהודה יח אדום רשיע ושיטתו למחוי בריא במזליה ומשמש
3 באצלחותא מן שמי מרומא וחילותו גיותנין וסניאין וכן אפשר
4 לפרש הנשאים שכתובים במסורת לפי מקומם או נאמר שפאשר
5 שיקרה זה בסבת המשקל השיריי וכן נסך נדר שברו
6 **פעל** ישע פא הפעל בצרי והעין בפתח ויצאו מזה הכלל
7 מעטים שנזכרו במסורת שהפא בסגול כמו בישעיות
8 סימן סא כי הלבישני בגדי ישע וזולתו
9 **פעל** מלעיל בסגול העין והפא בחולם קדש שרש גרן חדש
10 ואין החולם מושך וו ואין בהם שישתנה בסמיכות ולא
11 בהפסק וכשמתרבים קצתם משתנים החולם בחטף קמץ כמו חדש
12 חדשים וכן גם בכנויהם כמו שרש שרשו גרן גרנו ופעמים יומר ב
13 בקבוץ שפתים כמו קמץ קמצו גרל גדרו ולפעמים יומר החולם בקמץ
14 גדול והסגול בקמץ מלא פום כמו אתל אתלה ולפעמים ישתנה העין
15 הפעל לבר בחטף פתח כמו אהל אהליך אהלים וכשיתרבו מקצתם
16 יתרבו בלשון זכר וקצתם יתרבו בלשון נקבה ומהמתרבים בלשון
17 זכר במקצתם תשתנה הפא ואשר יתרבו לישון זכר והפא משתנה הם
18 כמו חדש חדשים שרש שרשים שחית חדשים בחטף קמץ והדלת
19 בקמץ ושרשים הפא והעין בקמץ ויש מתרבים בלשון נקבה גרן
20 גרנות ויש שלא יתרבו כלל לפי מי ששם צהר מזה המשקל ולי נראה
21 משקל בפני עצמו וכן אבן קשט וזולתם שהניחו פה שלא כהוגן
22 מקצת המדקדקים:
23 **פעל** הפא קמוצה והעין פתוחה פתח קטון וקריאתו מלעיל
24 כמו מות עול אשר ישתנו בסמיכות ובכבוי ובכנויים
25 בנח הוו שהיא עין הפעל המשל בסמיכות בוידבר סימן כג מות
26 ישרים און אוני ובכל אלו נשתנית הקמץ אל חולם ולפעמים נשתנית
27 בסמיכות בשש נקודות הפא והעין כמו ביהזקאל סימן כח בעול
28 רכולתך וכן נשתנית בכנוי שהוא בפתח עולו ואין לאלו רבוי
29 **פעל**

המטילה הראשונה

1 שלא נשתנה במקום אחד לבר בתהלים מזמור סח כנפי יונה נחפרה
 2 בכסף והוא באתנה ואני חושב שזה החלף לא בא בכתובים אלא
 3 שיש משקל לרגליהם כמו שיש בשירי היונים והרומיים ומפני
 4 שבעונותינו שכתנו לשיר את דברי השירה באדמת נכר לא ידענו
 5 טעם ההשתנות אלא שנתלה עצמינו במנהג הכתובים ולכן חושב
 6 אני שלא נשתנו מי שנשתנו בניקודיהם בהפסק אלא להכרח זה
 7 המשקל אשר לקולות הרגל שהוא וכן רשע לא נשתנה לעולם פי אם
 8 בקולות סימן ג מקום המשפט שמר הרשע בזקף אף על פי שאינו
 9 מזה השקל כיון שיש בפתח גדול ובכפוי יש קצתם שישתנה כם הפא ויש
 10 שישתנה העין והמשתנים בפא כמו ילד ילדיהן שנשתנו הפא בפתח
 11 והעין בשוא ויש שהפא ישתנה לחירק כמו צדק צדקיו ומהם שישתנה
 12 העין לבר כמו חדר חדרו חפץ חפצו וברבוי זה המשקל ארבעה
 13 דרכים יש מתרבים בלשון זכר כיון שיהיו לשון זכר או לשון נקבה כמו
 14 עשב עשבים אבן אבנים וקצתם יתרבו לשון נקבה כמו ארץ ארצות
 15 ויש מדרקקים שאומרים שגם צדק צדקות הוא מזה המין ולי נראה
 16 יותר נכון שצדקות יהיה רבוי צדקה ששניהם לשון נקבה וצדק איין
 17 לו רבים והרמז כי קו הצדק אחד מיוחד איין דרך לנשות בו ולכן לא
 18 יתרבה ויש מאלו שפעם יתרבו בלשון זכר ופעם יתרבו בלשון
 19 נקבה כגון קבר שנמצא בואלה שמות סימן יד המבלי איין קברים
 20 ובנידבר סימן יא כתוב קברות התאווה ויש שאינם מתרבים כלל כמו
 21 שאמרנו צדק וכן פטר רסן וזולתם :

פער

22 בצרי הפא שכל ויש מאלו שרובם בצרי ומיעוטם
 23 בסגול וקצתם בהפך כי הנה שכל רבים בצרי ומ
 24 ומיעוטם בסגול כגון ושום שכל ואחרים שכתובים במסורת ואפשר
 25 שנשתנה באלו הנקודות והחזקתה יחד כי יש לפרש ושום שכל הכתוב
 26 בעזר נ שני סימן ח שאינו אלא דבר הראוי להשקיל כמו שפירשו
 27 רבותינו ויקראו אמר רב אדא בר אבהו אמר רב תננאל ויקראו
 28 זו מקרא מפורש זה תרגום ושום שכל אלו הפסוקים ויכינו במקרא
 29 אלו פסוקי טעמים ואמרי לה אלו המסורת וכמו נתן הסכל במרומים
 רבים

quod nō est mutātū in loco ullo nisi ī psalterio psalmo, lxxviii.
 ככפ יונה חפה ככפ & est cū athnah, i. pūcto pausa. Et ego putō
 q̄ hec uarietas nō uenit in scripturis nisi q̄a est pondus, i. me-
 trū suis pedibus prout est in uersibus græcorū & romanorū; &
 p̄pterea q̄a ob nra peccata obliti sumus canēdi uerba cārici
 in terra alieni nō sciui mus rōnem mutationis nisi q̄ suspēdi-
 mus nos ipsos in usu scripturā; & iō putō ego q̄ nō sunt mu-
 tata ea quę mutata sunt suis pūctis in pausa nūi ob necessitatē
 pōderis, i. metri; qd̄ est sonis pedis illius. Sicq̄ רשע nō muta-
 tū est vnq̄ nisi in ecclesiaste cap. iiii. & loco iustitiæ ibi est רשע
 cū erectione; licet nō sit huius pōderis: q̄a scin est cū pathah
 maiori; & in cōnotatiōe est quoddā ipsoꝝ in quo mutabit pe-
 & est in quo mutat hayn. Et q̄ mutant in pe sunt ut ירד ירד
 q̄ mutata sunt pe p pathah¹ & hayn p sceua; & est cuius pe mu-
 tabit in hirek ut צדק צדק; & ipsoꝝ est cuius mutat² hayn solū
 ut חדר חדר חפץ חפץ; & in pl̄tate huius pōderis sūt q̄tuor³ itine-
 ra: sūt q̄ pl̄ificant linguā masculi: siue sint linguā masculi aut
 linguā fœminę ut עשב עשבים אבן אבנים. Et qd̄a pl̄ificant linguā
 fœminę ut ארץ ארצות. Et sunt grāmatici q̄ dicūt q̄ ē צדק צדק
 sit huius sp̄ei: & mihi uisum est aptius q̄ צדק sit pl̄ale צדק
 q̄a ambo ip̄a sunt ydiomatis fœminæ; & צדק non habet⁷ in se
 plura: quia linea iuris est vna p̄pria: non est iter ad declinādū
 in eo; & iō nō plurificabit; & sūt ex his quę aliquando pluri-
 ficanē linguā masculi; & aliquā plurificanē linguā fœminā: vt
 קבר qd̄ inuenitur in Exodi ca. xiiii. forsitan nō erāt קברים²⁰; &
 nūeri ca. xi. scriptū est קברות התורה; & sūt q̄ nō pl̄ificant penit⁹
 vt diximus צדק; & sic פטר רס; & alia ab eis.²² ¶ Pehel cū ceri
 pe שכל & sūt hoꝝ quorū maior pars ē cū ceri; & minor ipsoꝝ
 pars est²³ cū seghol; & ipsoꝝ quādā ecōtra: q̄a ecce שכל maior
 ipsoꝝ ps ē cū ceri²⁴ & minor ipsoꝝ ps cū seghol vt ושם שכל;
 & alia quę scripta sunt in בסורה, i. traditione seu auscultatio-
 ne. Et possibile ē²⁵ q̄ fuerit trāsmutata ī his pūctuatō & signa-
 tio simul: q̄a est īterprādū & ponēdo mētē scriptū²⁶ in Eldra
 scdo cap. viii. q̄ nō sit nisi res digna ad faciēdū ītelligere put
 exposuerūt²⁷ nri mgi. Et legerūt dixit rab Adda fili²⁸ Ahaba
 dixit rab Hananel & legerūt²⁹ hæc ē lectio: īterprātū hoc est
 thargū, i. arāmea īterpratio & ponēdo mētē: hæc sūt pausę &
 ītellexerūt in lectiōe³⁰ & ītellexerūt cū legerēt hæc sūt pausę
 tiōes pūctoꝝ accentualiū: & sūt q̄ dicūt hæc sūt traditiones
 auscultatoriæ; & sicut posūt sechel, i. stultitia in exaltatiōibus
 multis

Strata prima.

sua domus: & q̄dam ipsoꝝ mutant: kamecz in rapiēs pathah:
 & ceri in pathah vt ester² capitulo. v. בחצר המלך. & in quibuscūq;
 eoꝝ mutat kamecz in seghol leuitici cap. ³pr̄io המוכח. Et ali
 quando שמן mutatur sua p̄ctuatione: & additione literæ vt
 Isayæ⁴ cap. xvii. וכשמן: q̄ addita est mem: & mutata kamecz in
 sceua⁵ & ceri in pathah: & multa hoꝝ non mutant in cōtinua
 tione sicut חמץ יבש⁶ & alia ab his: & sic in cōnotatis illorū etiā
 differūt fm modos diuersos. Iter primū⁷ q̄ kamecz pe uerbi
 muteē in sceua שכנויכו. Scdm est q̄ פא in rapiēs pathah⁸ חצרו.
 Iter tertium mutatur in seghol חכרל חפציהם. Iter quartum⁹ in
 hateph kamecz שכער. Quintum in hirek שמחתי: hec est mens
 Habib i suo libro¹⁰ & multoꝝ antiquoꝝ secū: & ego fm mēn
 tē meam opinor q̄ non sint modi nisi duo¹¹ primi: quia חפציהם
 non est cōnotatio חפץ: sed est cōnotatio חפץ: & שכער est¹² cōno
 ratio חפץ & שכער est connotatio שמחה: sed connotatio חפץ est
 חפץ & connotatio שכער est¹³ שכער: & שח שמחך. Et ex his in
 uenies q̄ sunt nomina agnomina: & plurificantur¹⁴ fm lin
 guā maris solū vt שכנים זקנים: & quædam eorum sunt nomina
 rerū: & hæc pl̄ificant¹⁵ aliquā lingua masculi: aliquā lingua fœ
 minæ vt חצרים חצרות¹⁶. ¶ P̄hel pe cū holē & hayn cū ceri vt
 חכרל & alia ab eis: & hæc nō mutant¹⁷ cōtuitate: sed uariāt
 in cōnotatiōib¹⁸ & illaꝝ pl̄itatib¹⁹ adeo q̄ in pl̄ibus ipsoꝝ²⁰ p̄
 ctuat hayn ipsoꝝ cū sceua vt איב איביהם איבי: & sūt
 quædam²¹ horum quæ nō mutantur in singulari neq; in plu
 ribus nec in masculis nec in fœminis vt²² שומם שובמן שומבות.
 ¶ P̄hel cum sex punctis
 seghol sub pe & hayn vt צרך כרך²³ פשר & alia: & q̄dā hoꝝ mutā
 tur in pausa: & q̄dā nō²⁴ mutant: q̄ mutant cōmutant pathah
 minus q̄d est sub pe in kamecz maius vt²⁵ עכר: q̄d in pausa di
 ceē ut in Genesi ca. xliiii. apud quēcūq; fuerit inuētū ipse
²⁶ sit mihi habed. i. seruus: cū zakeph katon. i. accētū p̄ctua
 tionis erectionis minoris: & sunt quæ nō mutabuntur etiam
 in pausa: vt in Samuel²⁷ primo regum caplo. viii. hoc erit ius
 regis: erectio est super מלך & nō²⁸ est mutatum: & est ho
 rum quod aliquando mutatur: & aliquando non mutatur vt
 numeri²⁹ ca. xxii. mutātū est operuit superficiē הארץ terra.
 Et puerbioꝝ ca. xxx. nō est mutātū per³⁰ tria mouet ארץ terra
 cū erectiōe: & est q̄d mutabit semp nisi extranee vt כסף argētū
 quod

המסילה הראשונה

1 ביתו ומקצתם ישתנו הקטץ בחטף פתח והצרי בפתח כמו באסתר
2 סימן ה' בחצר בית המלך ובקצתם תומר הקמץ בסגול בויקרא סימן
3 א' ירך המזבח ופעם שמן ושתנה בניקורו ובחוספת אות כמו בישעיה
4 סימן יז ומשמן בשור ירודה שנוספה המס ונשתנה הקמץ בשור
5 והצרי בפתח ורבים מאלו לא ישתנו בסמיכות כגון יבש חמץ
6 וזולתם וכן בכנויהם גם כן יתחלפו על פנים שונים הדרך האחר
7 שקמץ פא הפעל וומר לשור שכנו ירכו השני שהפא בחטף פתח
8 חצרו הדרך השלישי וומר בסגול חבלו חפציהם הדרך הרביעי
9 בחטף קמץ שבועך החמשי בחירק שמחתי זהו דעת החכ"ב בספר
10 ורבים קדמונים עמו ואני לפי דעתי סובר שאין פנים אלה השנים
11 הראשונים כי חפציהם אינו כנוי חפץ אבל הוא כנוי חפץ ושבועך הוא
12 כנוי שבוע ושמחתי כנוי שמחה אבל כנוי חפץ הוא חפציהם וכנוי שבוע
13 שבועך ושמחתי שמחך ומאלו תמצא שהם שמות תארים ויתרבו
14 בלשון זכר לבר כמו שמנים זקנים ומקצתם שמות דברים ואלו יתרבו
15 פעם בלשון זכר ופעם בלשון נקבה כמו חצרים חצרות
16 בחולם והעין בצרי יוכל חובל וזולתם ואלו לא ישתנו
17 בסמיכות אבל יתחלפו בכנויים ורבויהן עד שברובם
18 תנקד העין בשור עזלל עזלליתם אויב אויבהם אויבי ויש מקצת
19 אלה שלא ישתנו לא ליחיד ולא לרבים לא בזכרים ולא בנקבות כגון
20 שומם שוממין שוממות שכלם בצרי המס
21 בשש נקודות סגול תחת הפא והעין כגון מלך צדק
22 פשר וזולתם וקצת אלו ישתנו בתפסק וקצתם לא
23 ישתנו המשתנים ומירו הפתח קטן שתחת הפא לקמץ גדול כמו
24 עבר שבהפסק יאמר עבר כגון בבראשית סימן מד אשר ומצא אתו
25 יהיה לי עבר בזקף קטון ויש שלא ישתנו אפילו בהפסק כגון בשמואל
26 ראשון של מלכים סימן ח זה יהיה משפט המלך זקף על מלך ולא
27 נשתנה ויש מאלו שפעם ישתנה ופעם לא ושתנה כמו ארץ בויבר
28 סימן כב נשתנה בסה את עין הארץ ומשלי סימן ל לא נשתנה תחת
29 שלש רגזה ארץ בזקף ויש שישתנה לעולם אלא על דרך הזרות כמו בספר
שלא

פועל

פעל

המסילה הראשונה

1 על עולא בסרי ולכן יעלה מזה כי שער אין לו רבוי ושערת אינו יחיד
 2 של שערות אבל תיחיד שלו הוא שער שיהוצאם ענין אחד ויש
 3 שבתוספת יתרבו בתוספת וזו תו ובסמיכות יתרבו ביור כאלו הרבוי
 4 במוכרת היה ביור מס אף כי לא נמצא זה כמו מן היכל היכלות
 5 ובסמוך והיא בהכלי מלך במשלי סימן ל ולא נמצא המוכרת ביור
 6 מס בכל המקרא **פעל** מלרע בצרי בלו ולא יתרבו
 7 ולא ישתנו לעולם כמו הלל בן שחר מבל
 8 **פעל** הפא בחירק והעין בצרי ודגש כמו עור עלג עקש
 9 דבר ויש אזמרים כי חרש מזה ובעבור חסרון דגש
 10 הריש נחלף חירק החית בסגול ולא נכוננו דבריהם כי גם הריש
 11 בסגול ולכן יראא בעיני כי שרשו על משקל פעל ביש נקודות כמו
 12 צדק וכשיסמכו לא ישתנו אלא כשיירבו כמו עור עורים נחלף
 13 הצרי בשוא רפה ובשאר יתחלף הצרי ולא יחסר הדגש כמו עלגים
 14 ואל תשגיח לדברי האזמרים כי שקמים הוא על משקל עורים כי
 15 הנפרד שקמה מנוספי הוא בסוף כמו שנבאר במקומו
 16 **פעל** הפא בחירק והעין בקמץ כפר יסר בעיון אף שבקצת
 17 הספרים הסמך בפתח וברבוי העין בקמץ גם בן אבל
 18 כשיסמכו ישתנו ביחיד ושתנה הקמץ אל פתח וברבוי אל שווא כמו
 19 כברי בסף שכדוב במלכים סימן ה ולא ישרו בעיני דברי החביב
 20 שכתב בזה כי גחלים אפטר שנפרדו גחל בזה השקל וראויה
 21 שבסמיכות הרבוי דומה לפלס כברי בסף אלא שנפתח להיתרחבות
 22 החית ומה צורך לכל זה הדוחק והנה מצאנו גחלת יחיד ועוד כי
 23 הרבוי בא בסגול הפא וחסף פתח העין ואין פזאת בכל שמורת זה
 24 המשעור לכן דברירבי דוד קמחי יותר נראים שיחיד גחלים גחל בפלס
 25 פתם או נאמר שאין יחיד לרבוי גחלים כמו שאין במקרא רבוי ליחיד
 26 גחלה אף כי בדרבוי רבותינו נמצא גחלות עוממות
 27 **פעל** הפא בקמץ והעין בצרי שמן זקן ובאור גרונית בסוף
 28 שבע שמח ומקצתם ישתנו בסמיכות בשוא הפא ופתח
 29 העין באלה הדברים סימן לג שבע רצון ובגראשית סימן כד זקן
 ביתו

וְלִמְעֵלָה tempestas carnis meae: & iō cōflat hinc q̄ שְׁעָרִי nō sit ei
 pl̄itas & שְׁעָרָה nō est singl̄e² שְׁעָרָה: sed singl̄e ipsius est שְׁעָרָה: q̄
 ip̄soꝝ significatū est vnū. Et sunt³ q̄ in cremēto pl̄ificant addi
 tione vau tau: & in cōtinuitate pl̄ificant p̄ yod ac si pl̄itas⁴ in
 discōtinuo esset per yod mem: & si hoc nō inueniāt put est ex
 חִכְלֵי & in cōtinuo: & illa est כְּחִכְלֵי in theatris regis puer
 b̄ioꝝ ca. xxx. & nō inueniūt discōtinuū p̄ yod⁶ mem in tota scri
 ptura. **פֶּה** Pehel correpte cū ceri totū & nō pl̄ificant⁷ neg
 mutantur vnquam vt לְלִי Lucifer filius mane & תְּהִלָּה terra.
⁸ **פֶּה** Pihel pe cū hirek: & hayn cum ceri & daghesc vt דְּכָר
 שְׁעָרִי: & sunt qui dicūt q̄ שְׁעָרִי sit ex hoc & ob defectū da
 ghesc¹⁰ ipsius resc mutātū est hirek herh in seghol: & nō sunt
 cōueniētia illoꝝ uerba: q̄ ē resc hayn¹¹ est cū seghol: & iō vi
 detur oculis meis q̄ ipsius radix sit f̄m pondus פֶּה cū sex p̄u
 ctis vt צֶדֶק: & q̄n cōtinuant nō mutabunt nisi q̄n pl̄ificabunt
 vt עֵרִיס mutātū est¹² ceri in sceua lene: & in reliqs mutatur
 ceri: & nō deficit daghesc vt עֵרִיס. ¹⁴ Et nō īspicias uerba dicē
 tium q̄ שְׁקָרִים sit f̄m pōdus עֵרִיס: quia¹⁵ separatū est שְׁקָרָה ex su
 peradditis he in vltimo ut ostendemus in suo loco.
¹⁶ **פֶּה** Pihal pe cū hirek: & hayn cū kamecz כְּכִי licet
 in q̄busdā¹⁷ libris sammech sit cū pathah. Et in pl̄itate hayn ē
 cū kamecz etiā: sed¹⁸ dū cōtinuant mutant in singl̄i: mutabiūt
 kamecz in pathah: & in pl̄itate in sceua vt כֶּכֶר¹⁹ talenta ar
 genti: qd̄ scriptū est q̄rio regū cap. v. & non sunt recta apud
 me uerba Habib²⁰ q̄ scripsit in hoc q̄ גְּחִלִּים possit ēē: q̄ ipsius
 sepatū est גְּחִלִּי p̄ hoc pōdus: & eius rō est: ²¹ quia in cōtinuitate
 pluralitas sit similis pōderi כֶּכֶר: nisi q̄ ē cū pathah ob am
 plificationē²² ipsius heth. Et quæ indigētia est totius hui²³ an
 gustiæ: & ecce inuenimus גְּחִלִּי singulare: & itē q̄²⁴ pl̄itas ue
 nit cū seghol pe: & rapiēs pathah hayn: & nō est tale in oībus
 nominibus huius²⁵ maceriæ: iō uerba rabi David kimhi sunt
 magis apparētia q̄ singulare גְּחִלִּי sit f̄m pōdus²⁶ פֶּה: aut
 dicemus q̄ nō sit singl̄e pl̄itati גְּחִלִּים sicut non est in scriptura
 pl̄itas singl̄i²⁷ גְּחִלִּי: licet in uerbis nostroz doctoꝝ īueniamus
 carbonē²⁸ גְּחִלִּי: licet in uerbis nostroz doctoꝝ īueniamus
 hayn cū ceri שְׁעָרִי & cū l̄ra gutturali ī vltio²⁹ שְׁעָרִי: & q̄dā
 ip̄soꝝ mutant ī cōtinuitate in sceua pe & pathah³⁰ hayn Deu
 trono. ca. xxxiii. שְׁעָרִי sat uolūtatis: & Gen. ca. xxiii. וְקָן decantus
 suæ

Strata prima.

qd in continuo reddiſ ſceua pathah & ceri rapiens pathah vt
Exodi² ca. xxxix. & פארי decora biretoꝝ: & oīa hæc plificabunt
cū additiōe yod mem' ex זאב זאבים excepto באר qd mutat cum
additiōe vau tau: vt in lib. Genesis⁴. c. xliii. בארות בארות: & cū cō
notationib' nō mutabiſ ullū eoꝝ: excepto שבם qd mutabiſ in
eo ſceua ī hirek: & ceri in ſceua: vt in Genesi ca. xlix. & declina
uit⁶ humerū suū ad ferendū: & pōt eē q sit sepatū alteri⁷:
vt in psal. xxi. qa pones eos⁷ sortē cū seghol scin & caph.
⁸ **C** Pehal pe cū ceri & hayn cū kamecz & cetera:
& in qbusdā ipsoꝝ⁹ in cōtinuo redit ceri in pathah: vt Iudicū
cap. xvi. & incepit¹⁰ שער pilus sui capitis: & fm opinione illius
qui posuit hic אחד: nisi q heth¹¹ ē dilatata cū pathah ob ipam
esse gutturalem mutat etiā pe in pathah vt¹² Genesis ca. xxvi.
אחד vnus populi: & in cōnotatiōe mutant tribus modis. Priō
¹³ ceri in hirek: & kamecz in ſceua cū dagheſc vt deutonomii
cap. xxxii. ענבים ענבים eoꝝ uua sunt uuae toxici. Et cōmutatio
ne ſceua in rapiens kamecz: & kamecz in ſceua vt¹⁴ hobadia
& exeri uenerunt ad suas portas: & cōmutatiōe ſceua in
pathah: & kamecz in ſceua: ¹⁵ vt Genesis cap. ii. vnam מצלות
ex costis eius: & istoꝝ qdā plificabunt¹⁶ cū additiōe yod mem
vt ענבים: & qdā cū additione vau tau vt צלעות¹⁸ & in dictione
שער cōtenderūt grāmatici: qa sunt q dicūt q sit ex שער¹⁹: &
sunt qui dicūt q sit ex שעה: & iueniē hoc Iudicū cap. xx. proi
ciens lapidē fundis ad שעה pilum & non fallit: & apparent
uerba vltimoꝝ: qa sic interptamur q deiiciūt²¹ lapidē in fun
dam & piiciūt in filiū pili: & nō deuiāt qd significat filum pili:
sed²² שער significat multitudinē piloꝝ vt scriptū est: & incepit
שער crin sui capitis crescere: & interpretamur²³ & incepit crin
sui capitis ad crescēdū: & ideo apparet vsus ad plurificandū
שער ex²⁴ שעה: qa plitas ē collectio filoꝝ pili. Sed ex שער qd
significat sup²⁵ multitudinē piloꝝ nō inueniē plitas: sed שער
est plitas noī: שעה: qa²⁶ ipsoꝝ significatio est vnus linguae:
vt scriptum est psalmo. xl. fortificati sunt plusq̃ שער capitis
mei: ²⁷ & interpretamur fortificati sunt plusq̃ hli capitis mei.
Iam est q singulare est שעה quod significat filum²⁸ pili: & plu
ralitas est שער: quod significat filis pili: & quod scriptum
est lob capitulo²⁹ quarto שער carnis meae non est huius si
gnificati: qa sua interpretatio nō est similis: qa sua iterptatio est
על עולה

המסילה הראשונה

1 שְׁבַם מוֹד יָשׁוּב הַשְׁנָה פֶּתַח וְהַצְרֵי חֲטָף פֶּתַח כְּמוֹ בְּסֶפֶר וְאֵלֶּה ש
 2 שְׁמוֹת סִימָן לְטוֹאת פְּאֵרֵי הַמַּגְבָּעוֹת וְכָל אֵלֶּי יִתְרָבוּ בְּתוֹסְפֹת יוֹד מִם
 3 מִן זָאֵב וְזֵאֵבִים זוֹלָתִי בְּאֵר שִׁישְׁתָּנָה בְּתוֹסְפֹת וּוְתוֹ כְּמוֹ בְּסֶפֶר בְּרֵאשִׁית
 4 סִימָן יוֹד בְּאֵרוֹת בְּאֵרוֹת וְעַם הַכְּנָוִים לֹא יִשְׁתַּנֶּה אֶחָד מֵהֶם זוֹלָתִי עִבְרִית
 5 שִׁישְׁתָּנָה בּוֹ הַשָּׂא לְחִירָק וְהַצְרֵי לְשׂוֹא כְּמוֹ בְּבֵרֵאשִׁית סִימָן מֶטְוִיט
 6 שְׁכָמוֹ לְסָבּוֹל וְאַפְשֵׁר שֶׁהוּא נִפְרָד אַחֵר כְּמוֹ בְּמִזְמֹר כֹּאֲכִי תִשְׁתַּמּוּ
 7 שְׁכָם בְּסִגּוֹל הַשִּׁין וְהַכֶּף
 8 **פַּעַל** הָפֵא בְּצָרִי וְהָעֵין בְּקִמָּץ חֲמֵר לִכְבּ וּזוֹלָתִם וּבְמִקְצָתָם
 9 בְּסֶמֶךְ יָשׁוּב הַצְרֵי פֶּתַח כְּמוֹ בְּשׁוּפְטִים סִימָן יוֹ וְיִחַל
 10 שְׁעַר רֹאשׁוֹ לְצִמְחָה וְלִפִּי דַעַת מִי שֶׁשָּׁם בְּזֶה אַחֵר אֵלֶּה שֶׁהַחִית
 11 נִתְרַחֲבָה בְּפֶתַח לְהִיחֵת גְּרוֹנִית תִּשְׁתַּנֶּה גַם הָפֵא אֵל פֶּתַח כְּגוֹן
 12 בְּבֵרֵאשִׁית סִימָן כּוֹ אֶחָד הָעַם וּבְכָנּוּי וְשִׁתְּנוּ עַל שְׁלֹשָׁה פָּנִים רֵאשׁוֹנָה
 13 הַצְרֵי אֵל חִירָק וְהַקִּמָּץ לְשׂוֹא בְּדָגֶשׁ כְּגוֹן אֵלֶּה הַדְּבָרִים סִימָן לֶב
 14 עֲנָכִימוֹ עֲנָבֵי רוֹשׁ בְּחִלּוֹף הַשָּׂא לְחֲטָף קִמָּץ וְהַקִּמָּץ לְשׂוֹא כְּמוֹ
 15 בְּעוֹבְדֵיהֶם וְנִכְרִים בָּאוּ שְׁעָרָיו וּבְחִלּוֹף הַשָּׂא אֵל פֶּתַח וְהַקִּמָּץ לְשׂוֹא
 16 כְּמוֹ בְּבֵרֵאשִׁית סִימָן בֵּית אֶחָת מִצְלָעוֹתָיו וּמֵאֵלּוֹ קִצְתָם יִתְרָבוּ
 17 בְּתוֹסְפֹת יוֹד מִם כְּמוֹ עֲנָכִים וּמִקְצָתָם בְּתוֹסְפֹת וּוְתוֹ כְּגוֹן צִלְעוֹת
 18 וּבְתִיבֵר שְׁעָרוֹת נִחְלָקוּ הַמִּדְקָדָקִים כִּי יֵשׁ אוֹמְרִים שְׂוֹא מִן שְׁעַר
 19 וְיֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁהוּא מִן שְׁעָרָה וְנִמְצָא זֶה בְּשׁוּפְטִים סִימָן כֹּף קוֹלֵעַ אֵל
 20 הַשְּׁעָרָה וְלֹא יִחְטִיא וְנִרְאִין דְּבָרֵי הָאֲחֵרוֹנִים כִּי כֵן מִתְרַגְּמִין דְּשִׁדָּן
 21 אֲבָנָא בְּקִלְעָא וּמִרְמָן בְּבִינַת שְׁעָרָא וְלֹא מִשְׁנָן שְׂוֹרָה חוֹט שְׁעַר אֲבָל
 22 שְׁעַר יוֹרָה רַבּוּי שְׁעָרוֹת כְּדִכְתִּיב וְיִחַל שְׁעַר רֹאשׁוֹ לְצִמְחָה וּמִתְרַגְּמִין
 23 וְשָׂרֵי סֶעַר רִישִׁיָּה לְצִמְחָה וְלִכְן נִרְאָה הַמְּנַהֵג לְרֵבּוֹת שְׁעָרוֹת מִן
 24 שְׁעָרָה כִּי הַרְבּוּי הוּא קְבוּץ חוֹטִי שְׁעַר אֲבָל מִן שְׁעַר שֶׁהוּא מוֹרָה עַל
 25 רַבּוּי שְׁעָרוֹת לֹא נִמְצָא הַרְבּוּי אֲבָל שְׁעָרוֹת הוּא רַבּוּי שֵׁם שְׁעָרָה כִּי
 26 הוֹרָאתָם לְשׁוֹן אֶחָד כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּמִזְמֹר מֵעַצְמוֹ מִשְׁעָרוֹת רֹאשׁוֹ
 27 וּמִתְרַגְּמִין תִּקְפוּ מִן בִּינָתִי רִישִׁי הִרִי שֶׁיִּתְחַדֵּר שְׁעָרָה שְׂוֹרָה חוֹט
 28 שֶׁל שְׁעַר וְהַרְבּוּי שְׁעָרוֹת שְׂוֹרָה חוֹטִי שְׁעַר וְמֵה שֶׁכָּתוּב בְּאִיּוֹב סִימָן
 29 וְשְׁעָרָה בְּשָׂרִי אֵינִי מִזֶּה הָעֵינָן שֶׁהִרִי אֵין תִּרְגוּמוֹ דּוּמָה שֶׁתִּרְגְּמוּ
 עֲלֵעוֹרָא

המסילה הראשונה

1 אל חירק כמו מדבר דברים דברי ואשר יבא בם סמיכות וכנוי ולא
2 יתרבו כגון זקן זקנו זקן אחרון ולא נמצא לו רבוי

צורת

3 המשעול השני פעל הפא בשוא והעין בקמץ גדול
4 כגון כתב יקר וזולתם וכשיסמכו אז ישתנה הקמץ
5 אל פתח זולת יקר הפארת ובכתב בית ישראל בכתב דוד מלך ישראל
6 וכן שם קהר דין וכל שאר שבמקרא עם גבר דמים שיתרבו
7 בלי שנוי כלל אבל כלם קמוצי העין בין בסמוך בין במוכרת בין בתיוד
8 בין ברבוי כגון כתבים יקרים קהתים ודגים גברים וכיוצא בם ויש
9 על זה המשקל משתנים ברבוי כמו שליו שליום בפתח הפא ושוא
10 העין עד שאמרו קצת המדקדקים כי שליום לא בא מזה השקל ואשר
11 לא יתרבו ולא יסמכו כמו שרר סחיו

פעל

12 הפא בשוא והעין בפתח כמו רבש מעט ומאלו מתרבה
13 וברבוי תבא דגש באור האחרונה כמו מעט מעטים
14 ותיחידים יכנונו כמו דבשי בחירק הפא כגון בשיר השירים
15 סימן ה יערי עם דבשי ויצאו מזה הכלל ששורה מעט שורה קמוצים
16 בזקף בספר ואלה הדברים סימן ה ונשארתם במתי מעט ובשמואל
17 שני של מלכים סימן יב ואם מעט ואוסיפה לה ובהושע סימן ה ויחלף
18 מעט ובחגי סימן א זרעתם הרבה והבא מעט ועוד שם פנה אל
19 הרבה והנה למעט ובזכריה סימן א אני קצפתי מעט והמה עזרו
20 וכן כל גבל קמץ הבית זולת מעט שזכרתם המסרה כגון ביותקאל
21 סימן כז וקני גבל וחכמיה ואחרים שהם בפתח וכן על פי המסורת
22 כל אג הסמוך למס הנימל בפתח והשאר בקמץ וכן קני חשש חמת
23 שרב עין הפעל שלהם בפתח אפילו בזקף והדס בפתח אפילו באתנה
24 ויש מאלו שעין השרש דגושה ברבוי על הרוב כמו הדס הדסים אגם
25 אגמים וכשיסמכו ידעו לפעמים רפויים כמו אגמי מים וכן הכנויים
26 כגון בספר ואלה שמות סימן ז ועל אגמיהם הלמד הפעל שתיהם מס
27 רפה

פעל

28 הפא בשוא והעין בצרי באב זאב שאר פאר ושם התאר
29 זער שם ולא ישתנה אחד מאלו בסמיכות זולת פאר

in continuo

De radicibus.

qui est extra constructionē: quia numerus senarius qui est par indiget pponderate ad cōiungendū: & erunt ² septē ut רפסדרות & sic pro numero octonario īuenimus ³ אהשרפנים cuius litterę sunt nouē: qđ est pponderans vltimū: licet nō sit singularibus linguā ⁴ hābreā nomen superans septē lras ut הוריוורואליועני. Et quę ipsas trāscēdūt ⁵ sunt pluribus: & hoc ē significat pfectionē linguā hābreā. ⁶ Et hinc formabim⁷ noīa strata hui⁸ primā quam retulimus: sicq⁹ forma maceriā primā: quā est strata pfecto¹⁰ ē. ¹¹ **C**פאל Pahal ut כק חכמ מור אבק & cetera: quā oīa sunt cū kamecz¹² magno in lingua singlī: & de hac sūma inueniunt noīa ex quibus consueuerūt ¹³ abstrahere impositum primū cū additione vau nun cū holem inter lram ¹⁴ vltimā radicalē & vau sicut רעכך. Et de illis sunt multa q̄ nō consueuerunt ¹⁵ auctores linguā ipsā abstrahere taliter: & non est faciendū hoc nisi in qbus extensa ¹⁶ est illo¹⁷ cōsuetudo: & si videat¹⁸ fm rōcinationē faciendū hoc in oībus cōsilibus: & sunt de his ¹⁹ qbus est plītas: & sunt quorū non est nisi singlē: & sunt in qbus est cōnotatio & pluralitas: ²⁰ & sunt in qbus est cōnotatio & nō pluralitas: & sunt in quib²¹ est pluralitas & nō cōnotatio: & sunt ī qbus uenit ²² cōtinuitas: quā est spēs de spēbus cōnotatiōis: & nō uenit in illis cōnotatio: & sunt in qbus uenit ²³ cōtinuitas & cōnotatio simul: & sunt q̄ cōtinuant & nō plīficant. Et de plīficabilibus sunt in qbus non ²⁴ mutat in suā plītate forma lra²⁵ singularis & pūctuatō ipso²⁶: vt חכמ חכמים: & sunt ²⁷ in qbus nō inuenit mutatio nisi q̄ kamecz primā lre est raptus cum scea vt ²⁸ חדשים noua in mane ex חדש: & sūt de eis quorū kamecz pe radicis cōuertitur in scea ²⁹ solum: vt ex דבר דברים: & sunt q̄ mutant cū hoc cū daghesi ipsius lamed: vt ³⁰ שפן שפנים: & sunt in quibus nō est nisi singulare: vt מור q̄ nō ³¹ cōstruimus ex illo מורים: & in quibus ueniet cōnotatio cū mutatiōe simili mutatiōi plītatis sūt ³² vt ex דבר דברים & ex זכר זכרים: & in qbus ueniet cōnotatio & plītas vt ex ³³ דבר דברים. Et in quibus est cōnotatio & non plītas est vt ex ³⁴ וקנו q̄ īuenimus cōnotationē: & cepit בוקנו p barbā suā: & nō inuenit collectio plītatis: & in qb³⁵ ueniet ³⁶ pluralitas: & nō cōnotatio est vt ex ³⁷ ינא: q̄ inuenit ei plītas ינאים: & nō inuenit in eo ³⁸ cōnotatio: & sūt inuenit q̄ ueniat in cōtinuitate: & nō cōnotabitur: q̄ inuenimus ינאי. ³⁹ Et nomina quā cōtinuant & cōnotant simul in connotatione mutatur pe uerbi ex kamecz

1 שהוא חוץ הבנין כי למספר ששה שהוא זוג צריך מכריע לחבר ויהיו
 2 שבועה כמו רפסודות וכן למספר שמנה מצינו ג' חשודים ש
 3 שאותיותיו תשעה שהוא המכריע האחרון אף כי אין ביהידי לשון
 4 העברי שם יתר על שבע אותיות כמו אליועני הודיוהו ואשר יעלה
 5 הם לרבים וזה גם כן רמז לשלמות הלשון העברי
 6 ומעתה נצייר שמות המסילה הזאת הראשונה שזכרנו והנה
 7 צורת המשעול הראשון אשר במסילת השלמים היא
 8 כמו אבק גמל בקר חכם מחר וזולתם שכלם בקמץ
 9 גדול בלשון יחיד ומזה הפלל נמצאו שמות שנתנו
 10 להפשיט מהם מונח ראשון בתוספת וו נון בחלם בין האות ה
 11 האחרונה השרשית והיו כמו רעבון ומזה רבות שלא נהגו
 12 בעלי הלשון להפשיטן בזאת ואין לעשות זה וזולת במה שפשיט
 13 מנהגם אף כי נראה לפי ההקש לעשות זה בכל הדומים ויש מאלו
 14 שנמצא הרבוי בהם ויש שאין בהם אלא היחיד ויש שבם הכנוי והרבוי
 15 ויש שבם הכנוי ולא הרבוי ויש שבם הרבוי ולא הכנוי ויש שבא בהם
 16 הסמיכות שהוא מין ממנוי הכנוי ולא יבא בהם הכנוי ויש שבא בהם
 17 הסמיכות והכנוי יחד ויש שיוסמכו ולא יתרכו ומן המתרכים יש שלא
 18 תשתנה ברבים צורת אותיות היחיד וניקודן כמו חכם חכמים ויש
 19 שלא נמצא בהם שנוי זולת שקמץ האות הראשונה נחטף בשנוא כמו
 20 חדשים לבקרים מן חדש ויש מהם שקמץ פא השרש נהפך לשנוא
 21 לבד כמו מן דבר דברים ויש שנתשתנו עם זה בדגשורת הלמד כגון
 22 מן גמל גמלים שפן שפנים ויש שאין בהם אלא היחיד כגון מחר שאין
 23 בזנים ממנו מתרים ואשר יבא בהם הכנוי בשנוי דומה לשנוי הרבוי
 24 כמו מדבר דבר מן זכר זכרנו ואשר יבא בהם הכנוי והרבוי כגון מן
 25 דבר דברים דברינו ואשר בהם הכנוי ולא הרבוי הוא כמו מן זקן
 26 שנמצא הכנוי ויאתו בזקנו ולא נמצא קבוצ הרבוי ואשר יבא בהם
 27 הרבוי ולא הכנוי כמו מן ענו כי נמצא לו הרבוי ענוים ולא נמצא בו
 28 הכנוי וכמו זה נמצא שובא בסמיכות ולא יכונה כי נמצא ענוי ארץ
 29 והשמות אשר יסמכו ויכנונו יתר בסמיכות ושתנה פא הפעל מקמץ

אל

1 במסילה הראשונה והיא מסילת השמות השלמים
 2 אשר אין בהם תוספת ולא מגרעת אות יש ששר
 3 ושלשים משעולים אשר אין דרך לנטות מהם וכלם חלוקי הצורות
 4 וקודם שנביא פרטי הצורות יש לך להניח כיהמקדקים שקלו
 5 צורות כל השמות והפעלים בשלש אותיות אלה פעל והטעם כי שרש
 6 באמת הוא בערך אל הפעלים כמו שיראה בשער הפעלים כי
 7 השמות אין להם שרש נפרד מעצמם כי כל אותיותיהם שרשיות להם
 8 כי אם תגרע אחת מאותיותיהם תשתנה הוראתם עד שלא תורנה
 9 אותן האותיות הנשארות הענין המכוון בשם החוא ולכן הטיבו
 10 המקדקים להניח אותיות פעל רמו לאותיות השרשיות ועוד יש
 11 לומר טעם אחר כי בתיות המבטא ויהמכתב צריכים ללימוד הפה
 12 המרברת והעין הרואה את הכתוב לכן שמו הפא והעין והלמד רמו
 13 אל כל אשר יבטא ויכתוב האדם והקרימו הפא אל העין כי עקר
 14 הלשונות הוא במה שיבטא האדם בשפתי פיהו כי אין הכתב אלא
 15 להורות על מה שבלב הכותב לבטא בשפתיו באשר לא יתכן להשמע
 16 ברברי פיהו וכן מובן הצירוף פא ועין למד כי זה אינו אלא ללמוד
 17 בפה ובעין ועוד יש שנית להציע כי בהיות מניח הלשון מצרף
 18 האותיות להורות על הרפכת הטבע כי התיבורת תורנה על חקווי
 19 הנפש המורים על הענינים לפירב עניניהם במה שהם מה שהיו
 20 בצביונם לכן בשם שאין חקוי בנפש שיורה דבר אלא בהוראת
 21 השלמות ובעל השלמות רצוני בזה הדבר הנשלם בצביונו ומה שבו
 22 נשלם בן הניח בעל הלשון בכל הוראותיו לפחות שתי אותיות האות
 23 שבה יפתח פיו והאות שבה יגביל דברו והניח רב השרשים
 24 השלמים בעלי שלש אותיות כי טבעי הענינים המשתלשים אהובים
 25 למעלה ונחמדים למטה כי בכל רבוי יש חלוק ולכל מרחלפים ענין
 26 שלישי מכריע ביניהם לחבר הנפרדים להיות אחד והיתרים שבהם
 27 הם בעלי שש אותיות כגון אלגביש אף כי נמצא שקערורות בעל
 28 שמנה אותיות ויש לומר כי מספר הששה הוא שלם בסדר האחרים
 29 כמו שביארו חכמי המספר והעולה על גביהם הוא מספר שמנה

qui

De diuisione noīum in euēta modorū suarū signōis.

significat illam in tempore certo qđ terminat ipſm in ſubiecto agnominato per ipſam: vt eſt uerbum אכל qđ ſignificat ipſam tempore pterito in ſubiecto agnominato per actionē comeſtionis.³ Impoſitum autē impōne deriuata eſt nomē deriuatū ſignificans agnoſatū⁴ p rem quā ſignificat ipſam impoſitum primum; quod non differt⁵ ab eo niſi declinatione ſolum: vt אכל ירושלמי חכם אורכי: ישראלי ארצי: quia ישראלי ſignificat ſuper: cuius genologia ē ad genus Iſrael: & ארצי ſignificat⁷ ſup illum qđ terra praualeat ſup ipſum: & ירושלמי qui attribuit Hieroſolima: & חכם ſuper⁸ ſubm in quo eſt ſapiētia: & אורכי ſignificat ſup illum qui agit actionem comeſtionis:⁹ & ipſa inuenitur ei quia אכל ſignificat actionē: & אורכי ſignificat agentem actionē¹⁰ אכלי ארצי: & אכלי ſignificat ſuper illum; in quo eſt diſpoſitio qua pſeuerat actionē illā:¹¹ & aptus eſt agere actionē illā qñ uoluerit.¹² ¶ Verūtñ ſingularitas & plitas ſunt: quia ſingularitas erit quando ueniet nomen¹³ pluralitatis agnoſatum agnomine: aut connotatione: aut uerbo lingua ſingularis¹⁴ vt אדוניס קשה dñi durus האיש אדוני הארץ uir domini terræ. Et in cōnotatione אדוניס קשה & וקבל & recepit Ihudai & iuſti ſicut leoniculus יכנח cōfideret: & exēpla prima¹⁶ uenerūt lingua honoris: & vltima ſignificāt unionē & coæquationē in re uerbi.¹⁷ Et plurificatio eſt qñ ueniet nomē ſinglis agnoſati agnoſe aut uerbo plitatis¹⁸ ut uēdiderūt כצרים; & hoc accidit qñ erit nomē ſingulare¹⁹ ſignificans cōgregationē multorū: qđ ſit nomen vlis aut multitudinis vt כצרים qđ ſignificat oēs²⁰ habitātes in ea: & in hoc laus Deo expleta eſt explicatio deſcriptiōis nois vliter & particulariter fm²¹ oēs eius partitiones eſſentiales & accideñtiales.²² ¶ Et hinc formabimus uarietate noium in ſuis ponderibus per cōtinuū & diſcōtinuū:²³ per ſeparatū & cōnotatū: per ſinglē & plā: & p masculū & fœminā fm multas²⁴ illoꝝ dñias. Et dicemus qđ formatio noium diuideť primo in²⁵ ſex & uiginti ſtratas: & omnē ſtratam & ſtratam diuidemus vltērius in macerias²⁶ qđ non ſit iter ad deuiandū de xtrorſum & ſiniſtrorſum ab ipſoꝝ formatiōe. Et numeꝝ macerieꝝ & ſūmam²⁷ ipſarum ſtratag feremus in capite cuiuſq; ſtratæ adeo qđ conſians ſumma oium macerierum²⁸ ſtratarū aſcēdunt tercentum & vñdecim macerieꝝ: & ipſarum ſignum eſt אשי²⁹ ultra macerias ſtratæ nominum numerorum.

¶ Sicq̃

בחלוקת השמות למשיגי דרכי הוראתם

- 1 ויורה אותו בזמן ידוע ויכילהו בנושא המותאם בו כמו פעל אכל
- 2 שמורה אותו בזמן העבר בנושא המותאם לפעל האכילה :
- 3 והמונה הנחה גזרת הוא הנקרא שם גזר המורה על המותאם
- 4 בענין שיורה עליו המונה הראשון אשר לא יתחלה
- 5 ממנו כי אם בנטיה לבד כמו ישראלי ארצו וירושלמי חכם אוכל או
- 6 אכלן כי ישראלי יורה על אשר יחסו למשפחת ישראל וארצו יורה
- 7 על מי שהארץ גזרת עליו וירושלמי המתחכם אל ירושלים וחכם על
- 8 הנושא אשר בו התכנה ואוכל יורה על אשר פועל פעל האכילה
- 9 והוא נמצאת בו כי אכל מורה הפעל ואוכל מורה על פועל הפועל
- 10 והוא ואכלן מורה על אשר בו תכונה אשר בה מתמיד הפעל והוא
- 11 ומוכן לפעל הפעל והוא לכשירצה :
- 12 ואולם הפרטיות והרבות הם כי הפרטיות יהיה כשיבא שם
- 13 רבוי מותאם בתאר או בכנוי או בפעל לשון יחיד
- 14 כמו ארזנים קשה תאיש ארזני הארץ ובכנוי בעליו ארזניו עושיו
- 15 ובפעל וקבל היהודים וצדיקים ככפיר ובטח והמשלים הראשונים
- 16 באו לשון כבוד והאחרונים יורו התאחדות והשתנות בענין הפעל :
- 17 וההתרבות הוא כשיבא שם היחיד מותאם בתאר או פעל הרבוי
- 18 כמו מכרו מצרים וזה יקרה כשהיה השם היחיד
- 19 מורה על קבוצת הרבים שהיה שם כלל או רבוי כמו מצרים שיורה כל
- 20 יושביה ובזה תהיה לאל גשלים ביאור רושם השם בכלל ופרט לכל
- 21 חלוקותיו העצמיות והמקורות :
- 22 **ומעתה** נצייר חלוקת השמות במשקליהם בסמוך ומוכרת
- 23 בנפרד וכנוי ביחיד ורבים ובזכר ונקבה לפי רבי
- 24 הכדליות : ונאמר כי ציור השמות יחלק ראשונה אל
- 25 שש ועשרים מסילות וכל מסילה ומסילה נחלקה עוד אל משעולים
- 26 אשר אין דרך לגטות ימין ושמאל מציונם ומספר המשעולים וכלל
- 27 מסילותיהם נביא בראש כל מסילה עד כי סך שומת כל משעולי
- 28 המסילות יעלו שלש מאות ואחד עשר משעולים וסימנם גשי ו
- 29 מלבד משעולי מסילת שמות המספרים :

הנה

בחלוקת השמות למשיגי הוראתם

- 1 גם אפשר לומר בלא מדרש כי בשתפעל בלתי מסכים עם השם אז ה
- 2 הפעל עומד בעצמו כמו שנבאר בהופעל בשער ההרכבה והשמוש
- 3 בעזרת האל ולפעמים יבא שם אחד בעצמו בלשון זכר ובלשון נקבה
- 4 במאמר אחד כמו אם יבא עשו אל המתנה האחת והכחו והיה המתנה
- 5 הנשאר לפלטה כי הנה שם מתנה האחרון בלשון זכר והראשון
- 6 נאמר זכר ונקבה כי אחת לשון נקבה והכחו לשון זכר וטעם זה כי
- 7 הזכר והנקבה באמת הוא באשר רוח חיים באפו ואשר אין בו רוח
- 8 חיים אף כי יש בפנימיות טבעו סוד כמוס של זכרות ונקבות אנו אין
- 9 לנו מזה כי אם מה שהתבאר משמושו לפי מנהג מניח הלשון שהוא
- 10 ידע סודו ויסודו ועל זה דבר נכונה הרב רבי אברהם בן עזרא באמר
- 11 אשר אין בו רוח חיים זכרית ונקבה רוצה בזה במה שבא משותף
- 12 בכתוב כמו מתנה במשל שזכרנו אף כי בן עזרא לא כיון אל הסוד
- 13 האלהי אשר זכרנו אנחנו כי אין זה דרכו :
- 14 **שתוף** השקל וחלופו הוא כשמשבטא התיבות שוה או מתחלף
- 15 משל השוה גונב אוכל משל המתחלף גנוב קרוא כי אף
- 16 ששניהם פעולים בית גנוב נראית ואלף קרוא נחה ולפעמים יהיו שני
- 17 שמות מתחלפי המשקלים והוראתם אחת כגון בוסח ובטוח שבוסח
- 18 משקל פועל ובטוח משקל פעול והוראת שניהם הוראת הפועל
- 19 לבד או לזבש לזבש שהוראת שניהם הוראת פעול אלה שם אפשר
- 20 לומר שמה שהם על משקל פעולים והוראתם הוראת הפועלים הם
- 21 שמות התארים כמו שנבאר עוד בנוספי היור או הנזן בסופם בזה
- 22 השער בעזרת האל :
- 23 **והתנחה** הראשונה והנגזרת הם משיגי השמות כי מניח
- 24 הלשון הניח השם דבר או שם המקרה או שם
- 25 הפעל ואחריו הוא או הבאים אחריו נהגו לגזור מן המונח ראשונה
- 26 שם אחר מורה על הנושא המתואר במונח הראשון :
- 27 **ובן** יהיה גדר המונח ראשונה כשהוא המונח ראשונה להורות על
- 28 ענין נמצא בעצמו בלתי מוגבל בזמן ויגדרהו כמו ישראל ארץ
- 29 ירושלים חכמת אכל כי עם כל זה שאכל מורה פעל האכילה בזמן לא

יורה

etiam possibile est dicere sine patrū interpretatiōe q̄ qñ uerbū
 non conuenit cū noīe: tūc² uerbū stet p se vt oñdemus in fieri
 factū in cap. cōstructionis & regiminis³ Deo iuuante, Et aliqñ
 uenit nomē vnū idem linguā masculī & in linguā fœminā⁴ in
 oratione vna vt si ueniet Esau in הרמה castro vna & percutiet
 ipm: & erit castrū⁵ reliquū ad euasiōē: quia ibi הרמה vltimū est
 linguā masculī: & primū⁶ dicit masculī & fœminā: quia הרמה
 vna est linguā fœminā: & percutiet ipm est linguā mascu
 li, Et ratio huius est: q̄⁷ masculus & fœmīa fm veritatē est in
 quo est spiritus vitæ in suo anhelitu: & cui nō est spūs⁸ vitæ: &
 si sit in intimo suā naturæ arcanū latens masculinitatis & fœ
 minitatis nō est⁹ nobis hinc nisi q̄ exp̄ssum est de illius regimi
 ne fm consuetū impositoris linguā: qui¹⁰ nouit eius arcanū:
 & ipsius fundamētū: & ob hoc loquutus ē recte rabi Abrahā
 Ben Esra in ipm dicendo¹¹ qd nō est in eo spūs vitæ masculī
 niza ipm & fœmininiza ipm: intēdit p hoc de eo qd venit cōe
¹² in scriptura: vt הרמה in exēplo qd retulimus: q̄q̄ Ben Esra nō
 aduertit arcanū¹³ diuinū qd retulimus nos: q̄a nō est hoc mo
 ris eius. ¹⁴ Cōdicatio pōderis & ipsius diuersitas est qñ prola
 tio dictiōnū est æqualis: aut diuersa: ¹⁵ exēplū æqlis ē הרמה
 exemplū diuersē est הרמה: quia & si¹⁶ ambo sint facta beth
הרמה ē appens: & aleph הרמה ē gēscēs, Et aliqñ sunt ambo¹⁷ noīa
 diuersi ponderis: & illorū signatio est vna vt הרמה הרמה q̄a
 est¹⁸ pōderis agētis & הרמה est pōderis facti: & signatio amboꝝ
 est significatio agentis¹⁹ solum: vel הרמה הרמה: quorū significa
 tio amboꝝ est significatio facti: nisi q̄a possibile est²⁰ dicere q̄
 ea quæ sunt fm pōdus factorū: & ipsorū significatio est signifi
 catio agētū sint²¹ noīa agnominū vt oñdemus ifra in supad
 ditis yod aut nun in ipsorū vltio in hoc²² cap. adiuuante Deo.
²³ Et impositio prima & deriuata sunt euenta noīum: quia
 impositor²⁴ linguā iposuit nomē rei: aut nomen accidentis:
 aut nomē²⁵ uerbi: & deinde ipse aut venientes post ipsum con
 suenerunt deriuare ab imposito primo²⁶ nomen aliud signifi
 cans super subiectum agnominatum per impositum primū.
²⁷ Et sic erit diffinitio impositi primo q̄ sit impositum primo
 ad significandum super²⁸ rem existentem per se nō terminatā
 tēpore: qd ipsam finiret vt הרמה הרמה הרמה q̄a cū
 toto hoc q̄ הרמה significat actionē cōmestionis in tempore nō
 significat

De diuisione noīum in euēta modorū suā signōis.

cōtrarius quarto: qā ueniēt cōtinua in silitudine discōtinuorū
& hāc sunt cōtinua² in significatiōe solū vt עונה צדק טרסה גבר.
Sexto q̄ veniat dictio³ una eadē absq; mutatōe s̄m cōbinatio
nem suā l̄rāq; neq; suorū punctorū aliqñ⁴ cōtinua: & aliqñ di
scōtinua vt est dictio אולת vt est te dicere אולת אולת de
mentia stultorū est demētia⁵ quorū primū est cōtinuū: & scdm
discōtinuū. Septius ē qā aliqñ cōtinuat⁶ cōtinuū cui cōtinuat:
& aliqñ ecōtra vt הולעת שני coccus color שני הולעת שני color cocc⁷.
⁸Octau⁸ q̄ mutet⁹ ordo cōtinuitatis & cōtinuet agnomē agno
minato vt כירקרק חרוץ cū croceo auro: qā auq; est agnōiatū p
croceū: & hāc ē cōtinuitas agnōis solū⁹ nō cōtinuitas rei: neq;
cōtinuitas l̄rāq;. Nonus ē q̄ sit¹⁰ cōtinuitas noīum nō discōti
nuorū vnq; vt עין בת עין pupilla intimā oculi לילה pupilla
noctis¹¹. Crines capitis mei לבי cogitatus
cordis mei & cetera. Decim¹² est q̄ veniat cōtinuū supra¹² cō
tinuū vsq; ad qnq; continua vt עבודת בית דאולים
fortes virtutis opis fuitutis domus Dei.¹³ Vndecimus vocat¹⁴
continuitas cacozele: & est qñ cōtinuat nomē sup rē diuinā
notā vt magnā & muratā in coelū יה לָפָס Dei דררי אל
mōtes Dei אלהים נפתולי אלהים cōiunctōes Dei.¹⁵ hi sunt vndecim mo
di cōtinuitatis: quos retulimus in spēbus declinatiōis noīum.
¹⁶ Et vltērius inueniunt euenta nomīb; cōia rectis & obli
quis: & sunt¹⁷ decē numero: singl̄itas & pl̄itas: masculinitas &
foemininitas: cōicatio¹⁸ pōderis & ipius diuersitas: impō p̄rā
& deriuata: singl̄izatio & pl̄ificatio: sicq; duo¹⁹ p̄rā q̄ sunt sin
gl̄itas & pl̄itas iporū expō est q̄ singl̄e & pl̄e cōueniāt aut²⁰ dif
ferant genere: qā sunt noīa quā qñ singl̄e est linguā masculi
aut linguā foeminā: sic veniet²¹ etiā pl̄itas de illis vt חכם נביא
sapiens ppheta חכמים נביאים sapiētes pphera חכמה עם גבורה sapia
cum fortitudine²² חכמות עם גבורות sapientiē cū fortitudinibus.
Scdus modus ē q̄ singl̄e sit linguā masculi: & pl̄itas in lingua
foeminā vel ecōtra vt אב לוח p̄ tabula אבות לוחות p̄res tabulā
vel אשה פלגש mulier cōcubina אשים פלגשים mulieres cōcubinae:
²⁴ & si inuenerimus אשה mulieres fornicatōis. Tertius ē q̄ sin
gl̄e sit linguā masculi solū aut²⁵ linguā foeminā solū: & pl̄itas
vēiat aliqñ sic: & aliqñ sic vt שנה שנים ānus āni²⁶ יום ימים āni שנה
dies dies ימה dies & cetera. Verūtñ masculinitas & foemin
nitas expositio ipsarū est: qā²⁷ aliqñ uenit nomen in lingua ma
sculi: & verbum in lingua foeminā: & aliqñ ecōtra²⁸ vt ותכל דוד
& cōcupiuit David ודוד הנערה & erit puella: licet in postilla ras
bi Elihezer filii²⁹ rabi Iose galilei scriptum sit q̄ hāc sit lina
gua breuis: & ip̄sius coaptatio sit & concupiuit anima David
etiam

בחלוקת השמות למשיגו דרכי הוראתם

- 1 הַפֶּךְ הַרְבֵּיעִי שִׁיבָאוּ הַסְמוּכִים בְּרִמּוֹת הַמּוֹכְרִים וְאֵלּוּ הֵם סְמוּכִים
- 2 בְּחֹרֶאֶח לְבָר כְּמוֹ עֲנוּה צֶדֶק טָלְטָלָה גִּבֹּר : חֲשִׁי הוּא שְׂתָבָא תִּיכָה
- 3 אַחַת בְּעִינָה בְּלִי הַשְׁתַּנּוֹת בְּצִירּוֹף אֲוִתִּיּוֹתֶיהָ וְלֹא נְקוּדוֹתֶיהָ פֶּעַם
- 4 סְמוּכָה וּפֶעַם מּוֹכְרָתָה כְּמוֹ מֵלֶת אֲוִלָּת בְּאַמְרָן אֲוִלָּת כְּסִילִים אֲוִלָּת
- 5 שְׁהֲרֵאשׁוֹן סְמוּךְ וְהַשְׁנִי מּוֹכְרָת : הַשְׁבִּיעִי הוּא כִּי פֶּעַם יִסְמָךְ
- 6 הַסְמוּךְ אֶל הַנְּסָמָךְ אֵלּוּ וּפֶעַם בְּהַפֶּךְ כְּמוֹ שְׁנֵי תוֹלַעַת תוֹלַעַת שְׁנֵי :
- 7 הַשְּׁמִינִי שִׁישְׁתַּנָּה סְדֵר הַסְּמִיכוֹת וְיִסְמָךְ הַתֹּאֵר אֶל הַמְּתוֹאֵר כְּמוֹ
- 8 בִּירְקָרָק חֲרוֹץ בִּי חֲחֲרוֹץ מְתוֹאֵר בִּירְקָרָק וְזֶהוּ סְמִיכוֹת תֹּאֵר לְבָר
- 9 לֹא סְמִיכוֹת עֲנִין וְלֹא סְמִיכוֹת אֲוִתִּיּוֹת : הַתְּשִׁיעִי הוּא שִׁיְהִיָּה
- 10 סְמִיכוֹת שְׁמוֹת בְּלִמִּי מּוֹכְרִים לְעוֹלָם כְּמוֹ אִישׁוֹן בַּת עֵין אִישׁוֹן לִילָה
- 11 מִתְּלֹפּוֹת רֹאשִׁי מוֹרְשֵׁי לִבִּי וְזוֹלָתָם : הַעֲשִׂירִי שִׁיבָא סְמוּךְ עַל
- 12 סְמוּךְ עַד חֲמִשָּׁה סְמוּכִים כְּמוֹ גִּבּוֹרֵי חֵיל מְלֹאכֶת עֲבוֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים :
- 13 הַעֲשִׂמִי עֲשֵׂר נִקְרָא סְמִיכוֹת הַגּוֹזְמוֹת וְהוּא בְּשִׁיִּסְמָךְ שֵׁם עַל עֲנִין אֱלֹהֵי
- 14 יְדוּעַ כְּמוֹ גִּדּוּלּוֹת וּבְצוּרוֹת בְּשָׁמַיִם שְׁלֹחַת יְהוֹרֵרִי אֶל נִפְתּוּלֵי אֱלֹהִים
- 15 אֱלֹהֵי דָם אַחֵר עֲשֵׂר דְּרָכֵי הַסְּמִיכוֹת שֶׁזָּכְרָנוּ בְּמִינֵי נְטִיַת הַשְּׁמוֹת :
- 16 וְעוֹד נִמְצְאוּ מְשִׁיגִים אֶל הַשְּׁמוֹת מְשׁוֹתָפִים לְיִשְׂרָאֵל וְלְנוֹטִים וְהֵם
- 17 עֲשָׂרָה בְּמִסְפַּר הַיְחוד וְהַרְבּוּי הַזְּכוּרוֹת וְהַנְּקֻבוֹת שְׁתּוּף הַ
- 18 הַשְּׁקָל וְחִלּוּפוֹ הַנֶּחֱה רֹאשׁוֹנָה וְנִגְזֶרֶת פְּרִטּוֹת וְהַתְּרַבּוּת וְהַנֶּחֱה הַשְּׁנִי
- 19 הַרֹאשׁוֹנִים שֶׁהֵם הַיְחוד וְהַרְבּוּי פִּירוּשֵׁם שְׁתֵּי יְחִיד וְהַרְבּוּי יִסְבִּימוּ אֶו
- 20 וּבְדָלוּ בְּסוּג כִּי וְשֵׁ שְׁמוֹת שְׁכֵשֶׁתֵּי יְחִיד לְשׁוֹן זָכָר אֶו לְשׁוֹן נְקֻבָּה כֵּן יָבֹא
- 21 גַּם הַרְבּוּי מֵהֵם כְּמוֹ חֲכָם נְבִיא חֲכָמִים נְבִיאִים אֶו חֲכָמָה עִם גִּבּוֹרָה
- 22 חֲכָמוֹת עִם גִּבּוֹרוֹת : הַדֶּרֶךְ הַשְּׁנִי שְׁתֵּי יְחִיד בְּלִשׁוֹן זָכָר וְהַרְבּוּי בְּלִשׁוֹן
- 23 נְקֻבָּה אֶו בְּהַפֶּךְ כְּמוֹ אֶב לֹחַ אֶבּוֹת לֹחֹת אֶו אִשָּׁה פֶּלֶא שְׁפִלְגָשִׁים נָשִׁים
- 24 אֶף כִּי מִצְאָנוּ אִשׁוֹת הַזִּימָה : הַשְּׁלִישִׁי שְׁתֵּי יְחִיד לְשׁוֹן זָכָר לְבָר אֶו
- 25 לְשׁוֹן נְקֻבָּה לְבָר וְהַרְבּוּי יָבֹא פֶּעַם בְּזָרָה וּפֶעַם בְּזָרָה כְּמוֹ שְׁנֵי שְׁנִים
- 26 שְׁנוֹת יוֹם יָמִים יָמֹת וְזוֹלָתָם וְאַמֶּנֶם חֲזָקוֹת וְהַנְּקֻבוֹת פִּירוּשֵׁם כִּי
- 27 לְפֶעַם יָבֹא הַשֵּׁם בְּלִשׁוֹן זָכָר וְהַפֶּעַל בְּלִשׁוֹן נְקֻבָּה וּלְפֶעַם בְּהַפֶּךְ
- 28 כְּמוֹ וְתִכַּל דּוֹר וְהָיָה הַנֶּעֱרָה אֶף כִּי בְּבִרְיִיתָ שֶׁל רָבִי אֱלִיעֶזֶר בֶּנוֹ שֶׁל
- 29 רָבִי יוֹסִי הַגָּלִילִי בְּתוֹב שֶׁזֶה הוּא לְשׁוֹן קִצְרָה וְתִקּוּנוֹ וְתִכַּל נֶפֶשׁ דָּוִד

גם

בְּחֹלֹקֶת הַשְּׁמוֹת לְמִשְׁנֵי דְרָכֵי הָהָרָאֵת

1 וְיִשְׂרָאֵל וּבֵין אֶמְרָךְ עֵין שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁיִּתְבָּאֵר עוֹד בְּשַׁעַר הַהֶרְכָּבָה
2 וְהַשְּׁמוֹשׁ בְּעֹזֶרֶת הָאֵל אֲבָל בְּאֶמְרֵינוּ עֵין יִשְׂרָאֵל לֹא בֹא בְּפִירוֹשׁ אוֹת
3 הַכְּנוּי וְלֹא תִיבָה מוֹרָה עַל זֶה וּבְאֶמְרָךְ עֵין שֶׁל יִשְׂרָאֵל בֹּא הַכְּנוּי
4 בְּפִירוֹשׁ בְּמִלַּת שֶׁל כִּי הַכְּנוּי הוּא הַמּוֹרָה עַל קִנְיָן הַעֲנִי לְמִי הוּא בֵּין
5 שֶׁהוּא שֶׁל עֲצָמוּ בֵּין לְשֵׁנֵי שֶׁהוּא הַנִּמְצָא אוֹ לְנִכְסֵי שֶׁהוּא הַשְּׁלִישִׁי
6 וְזֶה בֵּין לְזִכְרָ בֵּין לְנִכְכָּה אוֹ לְיִחִיד אוֹ לְרַבִּים כְּמוֹ עֵין עֵינִי עֵינֶיךָ עֵינֵינוּ
7 עֵינֶיךָ עֵינֵה עֵינֵנוּ עֵינֶכֶם עֵינֵם עֵינֶיךָ עֵינֵי עֵינֶיךָ עֵינֵיךָ עֵינֵיךָ עֵינֵיךָ
8 עֵינֵינוּ עֵינֵיכֶם עֵינֵיהֶם עֵינֵיכֶן עֵינֵיהֶן אֲמָנָם הַדֶּרֶךְ לְהַכִּיר וְלִהְיוֹת
9 הַסְּמוּכִים וְהַבְּלִיתִי סְמוּכִים הַנִּקְרָאִים מוֹכְרֵתִים וְאֲשֶׁר יִסְמְכוּ וְאֲשֶׁר
10 לֹא יִסְמְכוּ וְאֲשֶׁר יִכּוֹנוּ וְאֲשֶׁר לֹא יִכּוֹנוּ וְהַשְּׁנוּי שֶׁיִּקְרָה לָהֶם בְּסְמִיכוֹת
11 וּבְכְנוּי וְאֲשֶׁר יִשְׁתַּנוּ וְאֲשֶׁר לֹא יִשְׁתַּנוּ יִתְבָּאֵר בְּזֶה הַשַּׁעַר בְּעֹזֶרֶת הָאֵל
12 בְּעֹזֶרֶת הַשְּׁמוֹת וְשֶׁאֵר מִינֵי דְרָכֵי הַנְּטִיָּה יִתְבָּאֵרוּ בְּשַׁעַר הַהֶרְכָּבָה
13 וְהַשְּׁמוֹשׁ בְּעֹזֶרֶת הָאֵל אֲךָ אֲמָנָם פְּרָטִי מִינֵי דְרָכֵי הַסְּמִיכוֹת יֵשׁ לְפָרוֹט
14 אוֹתָם פֹּה כִּי הֵם אַחֵר עֲשֶׂה בְּמִסְפָּר :

הַדֶּרֶךְ

15 הָרֵאשׁוֹן שֶׁיִּסְמַךְ הַמְתּוֹאֵר אֶל הַתּוֹאֵר כְּמוֹ בְּנֵי שְׁלֹשִׁים
16 מִי הַמְרִים וְהַדֶּרֶךְ הַשְּׁנִי שֶׁיִּסְמַךְ הַקִּנְיָן אֶל הַקּוֹנֶה כְּמוֹ
17 אִשֶּׁת אִישׁ חֲכָמַת אָדָם : הַדֶּרֶךְ הַשְּׁלִישִׁי שֶׁיִּסְמַךְ הַמְתּוֹאֵר בְּתוֹר
18 יָדוּעַ אֶל עֵנִין גְּאוּלָּה לְתוֹאֵר הַמְתּוֹאֵר כְּמוֹ מְשֻׁכִּימִי קוֹם שְׁנִסְמַךְ
19 מְשֻׁכִּימִי שֶׁהוּא מְתוֹאֵר בְּתוֹר הַהֶשְׁכָּמָה אֲשֶׁר תֹּאוֹת לֵה הַקִּימָה אֶל
20 הַקִּימָה עַד שֶׁיִּהְיֶה מוֹכֵן אֶמְרֵינוּ מְשֻׁכִּימִי קוֹם הַיִּנְשִׁים הַמְשֻׁכִּימִים
21 בְּקִימָה : הַרְבִּיעִי הוּא שֶׁיִּבְאוּ הַשְּׁמוֹת בְּדָמוֹת סְמוּכִים וְהֵם מוֹכְרֵתִים
22 וְהֵם הַסְּמוּכִים בְּמִבְטָא לְבָד וְזֶה יִדְּיָה עַל פְּנֵים שׁוֹנִים אוֹ סְמִיכוֹת
23 הַרְבּוּי אוֹ סְמִיכוֹת הַיִּחִיד וְסְמִיכוֹת הַרְבּוּי יִהְיֶה מִחֲמַת אוֹת
24 מְשֻׁרְתָּת שֶׁתִּבְאֵר אַחֵר הַסְּמוּךְ אוֹ שֶׁלֹּא תִבְאֵר בְּתִיבָה אֲשֶׁר נִסְמַךְ אֵלֶיהָ
25 מִשָּׁל הָרֵאשׁוֹן קִנְיָן לְמִלִּין מִשָּׁל הַשְּׁנִי חֲלוּנֵי שְׁקוּפִים : וְאוּלָּם
26 סְמִיכוֹת הַיִּחִיד יִהְיֶה מִפְּאֵת הַנִּקְוֹדוֹת כִּי פֶעַם תִּבְאֵר מוֹ הַסְּמִיכוֹת אַחֲרֵי
27 הַפִּתּוּחַ וּפֶעַם אַחֵר תִּקְמָץ מִשָּׁל הָרֵאשׁוֹן שְׁנִית לְעֵינֵי מִשָּׁל הַשְּׁנִי
28 זְמֶרֶת יֵה אֶף כִּי יֵשׁ סְמוּכִים בְּאֶמְתָּ שֶׁהֵם קְמוּצִים קוֹדֵם הֵתוּ כְּמוֹ מִנֵּת
29 שׁוֹעֲלִים מִנֵּת הַמֶּלֶךְ וְלִמְקַצֵּת חַיִּים וְכָל מִנֵּת בְּקִמָּץ : הַחֲמִשִּׁי הוּא

הַפֶּךְ

& inter te dicere oculus ipſius Iſrael: vt oñdetur infra
 cap. cōſtructiōis² & regimīs iuuāte Deo: ſed in nos dicendo
 עין ישראל nō uenit clare ſcā³ cōnotationis: neq; dictio ſignificās
 ſup hoc: & dicēdo עין של ישראל venit cōnōratio⁴ clare ī dictiōe
 של: q̄a cōnotatio eſt ſignificās ſup acquisitionē rei cui ſit: ſiue
 ſit ſui ipſius ſiue ſcđi qđ eſt pñs: aut latētis qđ ē tertiū: ⁶& hoc
 ſiue maſculi ſiue fœminā aut ſinglīs uel plurium vt עין oculus
 עיני עיניך עיני עיניך עיני עיניך עיני עיניך עיני עיניך עיני עיניך
 עיני עיניך עיני עיניך עיני עיניך עיני עיניך עיני עיניך עיני עיניך
 oculus meus oculus tuus ī ma
 ſculino oculus eius: & in fœminino oculus tuus oculus eius:
 in maſculino oculus noſter oculus ueſter oculus illorū: & in
 fœminio oculus ueſter oculus illarū: oculi mei oculi tui oculi
 eius in maſculino: oculi tui oculi eius in fœminino: oculi nſi
 oculi vſi oculi illorū ī maſculino: oculi vſi oculi illarū ī fœmi
 nino: ſed modus diſcoſcendi & diſtinguēdi⁹ cōtinua & nō cō
 tinua: quæ uocant diſcōtinua: & quæ cōtinuant & quæ¹⁰ nō cō
 tinuant: & quæ cōnotant & quæ non cōnotantur: & mutatio
 quæ accidit illis in cōtinuitate¹¹ & in cōnotatione: & q̄ mutant
 & q̄ nō mutant explicabiē in hoc cap. iuuāte Deo¹² in forma
 tione nominū: & reliquæ ſpēs modorū declinatiōis exponēt
 in cap. cōſtructiōis¹³ & regimīs iuuāte Deo. Sed de articulatione
 ſpērū modorū cōtinuitatis eſt de articulādū¹⁴ ipſas hic: q̄a
 ipſæ ſunt vñdecim nūero. ¹⁵¶ Modus primus q̄ cōtinuetur
 agnōiatū agnomini: vt בני שלשים¹⁶ בני חמשים. Modus ſcđus eſt q̄
 cōtinuet acqſitio acqrēti vt אשת איש חכמת ארם¹⁷. Modus terti
 eſt q̄ cōtinuet agnōiatū agnoīe¹⁸ certo rei ueniēti agnomini
 agnōiatū: vt בני קום q̄ cōtinuat¹⁹ qđ ē agnōiatū p agno
 mē īmanefcētiā: cui cōuenit ſurrectio ad²⁰ ipſam ſurrectionē:
 adeo q̄ ſit intellectus dicēdi nos בני קום viri īmanefcētes²¹
 ſurrectiōe. Quartus ē q̄ ueniāt noīa ī ſilitudine cōtinuatorū: &
 ipſa ſint diſcōtinua²² & illa ſunt cōtinua platōe ſolū: & hoc erit
 modis duplicib²³: aut cōtinuitate²⁴ plitatis uel cōtinuitate ſinglīs.
 Et cōtinuatio plitatis erit occasione ſcā²⁵ miniſtrātis: quæ ue
 niet poſt cōtinuatū: aut nō ueniet ī dictiōe ad quā eſt cōtinua
 ta: ²⁶exēplū primi קנצי למין: exēplū ſcđi חלוני שקפים. Sed²⁷ cōti
 nuatio ſinglīs erit ex pte pūctorū: q̄a aliqn ueniet tau cōtinua
 tis poſt²⁸ pathah: & aliqn poſt kamecz: exēplū primi שנת לעי: ²⁹שנת לעי
 exēplū ſcđi³⁰ ומרת יה: licet ſint cōtinua uere q̄ ſunt cū kamecz
 añ tau vt שועלים³¹ בנת portio pugillorū: בנת המלך portio regis
 & ī pte diearū: & oē בנת eſt cū kamecz. Quintus eſt
 contrarius

De diuisione nominū in sua euenta .

grāmaticæ: & etiā faciunt hoc cōtinuo auctores maioris ptis
artium: & hoc erit ex pre² similitudinis: aut pmutationis pro-
portionis: vt q̄ transferamus nomen mali ad senectutē: quia
sic³ est iuuenta ad senectutē sicut est bonū ad malū: & ideo uo-
camus dies senectutis⁴ dies mali. **C** Sed noīa dicta cōiter &
proprie licet sint spēs de spēbus⁶ translatorū vt oñdit Aristo.
in libro poetica: ⁷ tñ nos describemus ea per se: quia sic extēsa
est cōsuetudo apud grāmaticos⁸ nostri temporis. Et dicemus
q̄ sint quæ imposita sunt priō sup suā vnam illoꝝ. Et dein-
de⁹ translata sunt & statuta sup alterā: siue ipositū sit nomen
primo super cōi¹⁰ & post sit translātū ad indiuiduū vt nomen
אדם quod dictum est primo de homine¹¹ cōiter faciamus אדם
hominē: & sic marē & fœminā creauit eos: & uocauit ipsorū
nomen אדם hoīem: & deinde¹² fuit translātū super hoīem pri-
mum solum אדם שם אנוש siue ecōtra: vt nomen¹³ ישראל: qđ im-
positum fuit primo sup iacob patrē nostrū: & deinde transla-
tum est super omnes exeuntes¹⁴ de femore eius in exitu ישראל
de Aegypto: & in hoc expleuimus expōnem specierū nominū
¹⁵ differentiū ex parte euentorum ipsorum significationis .
C Verū spēs nominū differentiū ex parte euentorū modorū
¹⁶ ipsorum significationis sunt duorū generū primorū . Dico
¹⁷ rectitudinē & declinationē. Sicq̄ nomen rectū est impositū
ad significandū super rem inquantū¹⁸ est ens simpliciter fm
impositionē cōbinationis suæ l̄ræ & suorū punctoꝝ conue-
nietis²⁰ naturæ rei super quā significat inquantū ipsa est vt py
quod impositū fuit priō²¹ ad significandū sup suā organi-
visus inquantū est ens simpliciter per suā cōbinationē²² cōue-
nientē: quæ est cum pathah hayn & hirek yod. **C** Sed nomē
obliquū est impositū ad significandū super rem: quæ mutata
est mutatione²⁴ conuenienti ad significandū rem illā: non in-
quantum est ens simpliciter: ²⁵ sed in respectu declinante ipm
cōbinatione litterarum & punctorum: quia hoc erit²⁶ in cō-
tinatione aut cōnotatione: & dico continuationem depen-
dentiam in nomen alterum prope ipsum²⁷ scđm combinatio-
nem de combinationibus acquisitionis: vt py oculus israel:
& tunc est hayn cum ceri & yod quiescens: ²⁸ quia hoc conue-
nit ad significandum super organum visus inquantum est sui
domini: quia significat super ipsum²⁹ hoc nomen inquantum
est ipsius israel: qđ nō est differētia apud nos iter te dicere עין
ישראל

בחלוקת השמות למשיגיהם

- 1 הרקדוק וגם עושים זה תמיד בעלי רוב המלאכות וזה יהיה מפאת
 2 תדמיון או המרת היחס כמו שנעתיק שם הרעה אל הזקנה כי כן
 3 הבחרות אל הזקנה בטובה אל הרעה ולכן נקרא ימי הזקנה
 4 ימי הרעה :
- 5 ואולם השמות הנאמרים בכלל ויחוד אף שהם מין ממני
 6 המועתקים כמו שביאר אריסטו טילים בספר השיר
- 7 אבל אנחנו נרשום אתם בפני עצמם כי כן פשט המנהג אצל מרקדקי
 8 זמנינו ונאמר שהם אשר הונחו ראשונה על עצם אחד מהם ואחרי
 9 כן הועתקו ונקבעו על האחר בין שהונח השם ראשונה על הכלל
 10 ואחר הועתק אל הפרט כמו שם האדם שנאמר ראשונה על האדם
 11 בכלל נעשה אדם וכן זכר ונקבה ברא אתם ויקרא שםם אדם ואחר
 12 כן הועתק על אדם הראשון לבדו אדם שם אנוש בין בהפך כשם י
 13 ישראל שהונח ראשונה על יעקב אבינו ואחר כן הועתק על כל יוצאי
 14 ירכו בצאת ישראל ממצרים ובה השלמנו ביאור מיני השמות
 15 המתחלפים מצד משיגי הוראתם :
- 16 **אמנם** מיני השמות המתחלפים מצד משיגי דרכי
 17 הוראתם הם שני סוגים ראשונים רצוני
 18 הישר והנטייה וזה השם הישר הוא המובח להורות על הענין במה
 19 שהוא נמצא במוחלט לפי הנחת צדוף אותיותיו ונקודותיו הנאות
 20 לטבע הדבר שיוצא עליו במה שהוא כמו עין שהונח ראשונה
 21 להורות על עצם כלי הראות במה שהוא נמצא במוחלט בצדופו
 22 הנאות שהוא בפתח העין וחירק תיור :
- 23 ואולם השם הנוטה הוא המובח להורות על הענין שנשתנה שנוי
 24 נאות להורות הענין ההוא לא במה שהוא נמצא במוחלט
 25 אלא ביחס ממה אותו בצירוף האותיות והנקודות כי זה יהיה
 26 בסמיכות או בפניו ורצוני בסמיכות ההתלרות בשם אחר סמוך לו
 27 בצדוף מצדו הפי הקנין כמו עין ישראל ואז העין בצירי והיור נחה
 28 שזה יאות להורות על כלי הראות במה שהוא לבעליו כי יורה עליו
 29 זה השם במה שהוא של ישראל כי אין הפרש אצלנו בין אמרן עין
 ישראל

בחלוקת השמות למשיגיהם

- 1 **השמות** המסופקים הם אשר יזרו במיבה אחת ענינים רבים
- 2 נכבדים מתחסיס אל התחלה אחת או אל פועל
- 3 אחד או תכלית אחד או אל נושא אחד כי נאמר כל הנבראים מעשה
- 4 בראשית כי התחלה כלם אחת ונאמר כי הארץ והמלאך אלוהים כי
- 5 אל אחד לכלם אשר פעל ועשה אתם ונאמר בהמה טהורה לכל
- 6 הבהמות אשר תכליתם להיות אל האדם למאכל בטירה ונאמר
- 7 כי לכל המקרים שם נמצא מקרי אחד להם כי לכלם מונח נושא אחד
- 8 והוא העצם הנמצא ראשונה וכן נאמר על הענבים אשר דמם
- 9 מרובה ועל האנשים שתוי וין שהם ייניים כי הם רבי תיון אף כי זה
- 10 ויוחס להם בצדדים מתחלפים כי הענבים שיינם הנסחט מהם רב
- 11 והשכורים כי הרבה שתו וכל שלשת אלה רצוני הנרדפים
- 12 והמשותפים והמסופקים הם כמעט נאמרים בהקבלה אל הנכבדים
- 13 והמוסבמים הם המורים ענין אחד בעצמו נמצא משותף
- 14 בדרבים השותפים בענין והוא אף כי יתחלפו
- 15 בענין אחד וזה במיבה אחת בעצמה כשם החי אשר יצדק על האדם
- 16 והשור והאריה מצד מה ששם החי יורה על החיות המשותף להם
- 17 אף כי יתחלפו עוד בענינים אחרים כי האדם מדבר והשור גועה והארי
- 18 שואג
- 19 **והשמות** המושאלים הם המונחים ראשונה על ענינים ידועים
- 20 ואחרי כן הושאלו על ענינים דומים לראשונים בענין
- 21 מה אף כי לא ידמו בו במדרגה אחת כמו שם הארץ אשר הונח
- 22 ראשונה על החיה הידועה ואחרי כן הושאל על יהודה בן יעקב
- 23 להיות שניהם גבורים אף כי אין מדרגת הגבורה בשניהם אחת וזאת
- 24 הדמיון הוא ברומה בענין או בהפך או בנמשך
- 25 **המועתקים** הם המונחים ראשונה על ענינים ידועים ואחרי כן
- 26 הועתקו על ענינים אחרים דומים לראשונים בענין
- 27 מה במדרגה אחת כמו שם המועתק שהוראתו המפורסמת היא על
- 28 הנעתק ממקום למקום ונאחזנו משתמשים בו לקרא בשם גשם
- 29 לקחנו הוראתו מענין ידוע מפורסם וקראנו בו ענין אחר במלאכת

CNomina analogia sunt quæ significāt per dictionem vnā res multas² diuersas proportionales ad principiū vnum: aut ad agens³ vnum: vel ad finem vnum: uel ad subiectum vnum: quia dicimus omnia creata כְּרַשִׁית מְעֵשֶׂה opus⁴ principii: quia principium omnium ipsorū est vnum. Et dicimus q̄ leo & angelus sint diuini: quia⁵ Deus vnus est omnium ipsorum qui fecit & coaptauit eos. Et dicimus bestiam mundā omnes⁶ bestias: quarum finis est ad essendum homini ad cibum mūde: & dicimus⁷ q̄ omnibus accidentibus sit nomē entis accidentalis vnum illis: quia omnibus eis est suppositū subiectū vnū⁸ quod est substantia quæ est ens primo. Et sic dicimus de uuis: quorū succus⁹ est nimis: & de uiris potatis vino q̄ sint vinosi: quia sunt nimii vini: q̄ hoc¹⁰ tribuat eis modis diuersis: quia uuis q̄ suum vinum expressum ab eis sit nimium¹¹ & ebriis: q̄a nimium biberunt: & omnia tria hæc dico onomina¹² & equoca: & analogia sunt quasi dicta fm oppōnem ad diuersi uoca.

¹³**C**Et uniuoca sunt significantia rem vnā eandem quæ inuenitur cōmunis¹⁴ rebus cōmunicantibus in re illa: licet differant¹⁵ in re alia: & hoc per dictionem vnā eandem sicut est nomen animalis: quod est verax de homine¹⁶ & boue & leone ex parte qua nomen animalis significat super animalitatē cōmunem illis: ¹⁷& si differāt ulterius in rebus aliis: quia homo loquitur: & bos mugit: & leo¹⁸ rugit.

¹⁹**C**Et nomina accōmodata sunt imposita primo super res certas:²⁰ & deinde accōmodata sunt rebus similibus primis fm rem²¹ aliquā: & si non assimulentur in illa gradu uno: ut est nomen leonis: quod impositum fuit²² primo sup fera certa: & deinde accomodatū est super Ihudam filium Iacob²³ ob esse ambos ipsos fortes: & si non sit gradus fortitudinis in ambobus vnus: & hæc²⁴ similitudo est per simile in re: aut in contrario: aut in cōnexo.

²⁵**C**Trāslata sunt imposita primo super res certas: & deinde²⁶ trāslata sunt ad res alias similes primis in re²⁷ aliqua gradu vno: ut nomen translātum: cuius significatio peruulgata est²⁸ de translato a loco in locum: & nos utimur eo ad dicendum nomen cuius²⁹ accepimus significationem ipsius ex re certa peruulgata: & uocauimus per ipsum rem aliam in arte grāmaticā

De diuisione nominū in sua euenta.

¶ Differentia vltima est: quia super reliqua nomina cadit he-
certificationis: & non² sunt sic noīa substātia: & ratio est quia
est eis discretio ex parte ipsorū substātia: & in hoc notificata
sunt spēs noīum substātiales: sed sunt eis spēs alię⁴ accidētales
quæ ueniunt ex parte suæ diuisionis sūm sua euenta. Sicq; essen-
do nomē⁵ apud grāmaticū id qđ consideramus ipm ex parte
suæ significationis: nō ex parte materiæ dictionis neq;⁶ ex pte
rerum quas significāt noīa. Ideo expedit qđ diuidamus nomē
ex parte⁷ suorum euentorū quæ accidūt nominibus in sua signi-
ficatione: & quia euenta hæc sunt duum⁸ generū vniuersaliū.
Primū est ex pte significationis in se. Et scđm ex parte modorū
⁹significationis: sicq; spēs generis primi sunt octo: diuersiuoca-
tio & onominatio¹⁰ & æquocatio & analogia; & uniuoca-
tio & accōmodatio & trāslatio: & cōitas & appropriatio.¹¹ Et
hinc explicabimus vnāq; harū octo specierū: & deinde expli-
cabis species¹² generis secūdi qđ diximus.¹³ ¶ Et dicam²
qđ nomina diuersiuoca sunt significātia res¹⁴ diuersas dictio-
nibus diuersis ut terra cœlum.¹⁵ Nomina onomina sunt si-
gnificantia rem unā dictionibus diuersis vt¹⁶ כסל שומה משוגע
כסל שחץ¹⁷ & si Bedersensis quæsiuerit
tradere discrimen modicum inter nomina onomina¹⁸ in no-
stra lingua in suo libro quem uocauit sigillum dispositionis:
& etiam nos adiuuāte Deo in parte¹⁹ secunda quam edemus
in radicibus linguæ exponemus nomina onomina quæ inue-
niemus²⁰ inter ea esse differentiā in significatione licet sit mo-
dica: quia hoc modicum & si minimum sit²¹ sufficit impedire
ea esse onomina: quia modica differentia sufficit qđ non dicat
unum²² de altero affirmatiue sūm ueritatem simpliciter: quia
ob hoc non essent onomina: quæ posita sunt²³ onomina: & nō
est: vt opinatus est Habib: qđ modicū sit cassum sua paucitate:
quia non est²⁴ differentia apud veraces in suis dictis decerne-
re dictum esse falsam orationē siue²⁵ fuerit multi mēdatii: siue
fuerit modici mendatii.

²⁶ ¶ Aequiuoca sunt significantia res diuersas inter quas nō
est cōmunicatio²⁷ penitus in significatione nominis per dictio-
nem vnā vt nomen py: quod significat²⁸ organū visus ani-
malis: & colorē uisibilem ut py color crystalli py color tarsi:
&²⁹ emanationem aquæ.

ii h

¶ Nomina

בהלוקת השמות למשיגיהן

- 1 **ההבדל** האחרון הוא שעל שאר השמות תפול תא הדיעה ולא
 2 בן שמות העצם והטעם כיושר להם ברירה מצד עצמם
 3 ובזה נודעו מיני השמות העצמיים אך אמנם יש להם מינים אחרים
 4 מקריים אשר יבאו מפאת חלוקתם לפי משיגיהם והנה בהיות השם
 5 אצל המדקדק מה שנעיון בו מצד הוראתו לא מצד חמר התיבה ולא
 6 מצד הענינים שיורו השמות עליהם לכן ראוי שנחלק השם מצד
 7 משיגיו אשר יקרו לשמות בהוראתם ולפי שהמשיגים הראויה שני
 8 סוגים כוללים הראשון מפאת ההוראה בעצמה והשני מצד ררכי
 9 ההוראה והנה מיני הסוג הראשון הם שמנה ההבדל וההדרפה
 10 והשתוף והספוק וההסבמה וההשאלה וההעתקה והכלל ויחוד
 11 ומעתה נבאר כל אחד מאלה השמנה מינים ואחרי כן נבאר מיני
 12 הסוג השני שאמרנו
- 13 **ונאמר** כי השמות הנבדלים הם המורים ענינים
 14 נבדלים בתיבות נבדלות כמו ארץ שמים
 15 השמות הנרדפים הם המורים ענין אחד בתיבות נבדלות כמו
 16 כסיל שוטף משוגע סכל מהולל לבאי ליש אריה שחל
 17 שחץ אף כי הברדשי בקש לתת הפרש מעט בין השמות הנרדפים
 18 בלשוננו בספרו שקרא חתם תכנית וגם אנו בעזרת האל בחלק
 19 השני שנחבר בשרשי הלשון נבאר השמות הנרדפים אשר נמצאו
 20 ביניהם ההבדל בהוראה אף שיהיה מעט כי זה המעט ואם מועד הוא
 21 די למנוע היותם נרדפים כי מעט החלוק מספיק שלא יאמר האחד
 22 על חברו בחיוב באמת לגמרי שעל זה לא היו נרדפים מה שהונחו
 23 נרדפים ולא כמו שסבר החביב שהמעט בטל במיעוטו וזה כי אין
 24 הפרש אצל המאמתיים במאמריהם לגזר אמר היות כזב המאמר בין
 25 שיהיה רב הכזב בין שיהיה מעט הכזב
- 26 **המשותפים** הם המורים על ענינים נבדלים שאין ביניהם שתוף
 27 כלל בהוראת השם בתיבה אחת כמו שם עין שירות
 28 על בליראות החי ומראה הנראים כמו עין תבדלה עין תרשיש ועל
 29 מבוט המים

השמות

בשם העצם

- 1 יבנה מכל אלה פֿעל חכם חכמת חכמתי וכן ממקצת שמות
- 2 המספרים כגון מן שנים שנה שניתי ומן שלש שלש שלישי
- 3 שלישי ומן חמש חמשת חמשי ומן שש ששיתם לבר כי לא
- 4 נמצא ממנו פֿעל זולת זה ומשם העצם לא יבנה פֿעל כלל והטעם
- 5 כי הפֿעל יורה על עשית הענין תבא מן הפֿעל במונח המקביל ארז
- 6 בזמן מוגבל וישם העצם לא יורה על עשית דבר שיקובל בדבר
- 7 אחר ולא על דבר כזה אבל הוא מורה על ענין עומד בעצמו ולכן
- 8 הניחו שמו המורה עליו שם העצם
- 9 **ההבדל** השני הוא כי שם העצם לא יתרחב ושאר השמות
- 10 יתרחבו כגון שם התואר חכם חכמים ושם הדבר
- 11 ארץ ארצות ושם היחס ישראלי וישראלים ושם המקרה חכמה חכמות
- 12 ושם המספר ארבעתים שבעתים ואולם שם הפֿעל ישתתף בזה עם
- 13 שם העצם כי שניהם מורים על עצם דבר אחר בכל מקום שהוא ולכן
- 14 אינו מתרחב וכן גם בן שם הפֿעל כי כמו שפירטי העצם לא ישתנה כל
- 15 עוד היחס בן קבלת ענין הפֿעל ופעולתו במונח לא תשתנה במה
- 16 שהיא בלתי מוגבלת ורוב שיהיו המקבילים
- 17 **השלישי** הוא כי שם העצם לא יסמך ולא בן שמות הדברים כמו
- 18 ארץ כנען שהוא סמוך וכן שם המקרה כמו חכמת אדם
- 19 ושם המספר גם בן עם שמות המספר כמו שנים עשר ועם שמות סוג
- 20 אחר כמו שני בני אהרן וכן שמות התארים כמו אשה חכמת לב ושם
- 21 הפֿעל כמו שלח אצבע אך בזה ההבדל השלישי ישתתפו שם העצם
- 22 ושם היחס והטעם הוא כי כמו שישם העצם יורה על עניני העצם
- 23 הפֿרטי בן גם שם היחס אלא שישם היחס יורה על עניני יחסו הכלליים
- 24 ושם העצם יורה על הפֿורטים את עצמו
- 25 **הרביעי** הוא כי שמות העצם לא יבאו עם הכנוי וכל שאר השמות
- 26 אפשר שיכוננו אף כי קצת המדקדקים לא הזירו זה בשמות
- 27 המספר ובקשו ארחות עקלקלות לברוח מה שכתוב במלכים סימן
- 28 א ספר ר אתך ואת חמשיך ומחר גמנין חמשיך דעמך
- 29

cōstituitur ex oībus his verbum חכם חכמת חכמי sic ex quibus
 dā noībus² numerorū vt ex שנים שנה שנית שית & ex שלש
³שלשתי & ex חמש חמשת חמשי & ex שש שיתם solum: quia non⁴ in
 uenitur ex illo uerbū p̄ter hoc: & ex nomīe substātiæ non cō
 stituit uerbū oīo. Et ratio est: q̄a uerbū significat fieri rem ue
 nientē ab agente in suppositū recipiens illam⁶ tēpore termīa
 to: & nomē substātiæ nō significat factionē rei: quæ recipiat
 in re⁷ alia: neq; rem talem: sed est significās rem stantē per se.
 Et iō⁸ imposuerunt suū nomē significās sup ipm nomē subā.
⁹¶ Differētia secūda est: q̄a nomē substātiæ non plurificabit
 & reliqua noīa¹⁰ plurificabunt ut nomē agnominis חכם חכמים
 sciens sciētes: & nomē rei¹¹ ut ארץ ארצות terra terræ: & nomen
 gētile ישראל ישראלita israelita israelitiæ: & nomen accētis חכמה
 scīa scīa.¹² Et nomē numeri ארבעתם quaternarii septēnarii.
 Verūtamen nomē uerbi cōmunicat in hoc cū¹³ no
 mine substātiæ: quia ambo significant substātiā rei unius
 in quouis loco sit. Et ideo¹⁴ nō plurificatur: & sic etiam nomē
 uerbi: quia sicut indiuidua substātiæ nō mutātur quoad¹⁵ fue
 rint: sic receptio dispositiōis uerbi & operatio eius in suppo
 sito non mutabitur inquātum¹⁶ ipsa est interminata & si mul
 ta sint recipientia.¹⁷ ¶ Tertia est: quia nomen substātiæ nō
 cōtinuatur: & nō sunt sic noīa rerum ut ארץ כנען quod est cō
 tinuatum: & sic nomen accētis: ut חכמת אדם & nomē numeri
 etiā cum nominibus numeri ut שנים עשר: & cum noībus gene
 ris²⁰ alterius vt בני ארץ: & sic nomīa agnominum ut mulier
 חכמת לב sapiens corde: & nomē²¹ uerbi ut מלך מצריץ mittere di
 giti. Sed in hac differētia tertia cōmunicant nomē substātiæ
²²& nomen gentile: & ratio est: quia sicut nomē substātiæ si
 gnificat dispositiones substātiæ²³ indiuiduæ: sic etiam nomen
 gentile: nisi q̄ nomen gentile significat dispositiones sua ge
 nologia uniuersales:²⁴ & nomen substātiæ significat indiui
 duantes sui substātiā.²⁵ ¶ Quarta est: quia nomīa substātiæ
 non ueniunt cum cōnotatione: & oīa reliqua nomīa:²⁶ possi
 bile est q̄ cōnotent: & si qdam grāmatici non confiteant hoc
 in noībus²⁷ numeri: & q̄ si uerint uias extorras ad fugiēdū: qd
 scriptū est in regū cap.²⁸ p̄rio libro q̄rto te & חמשך tui qnqua
 genarii: & interpretamur quinquaginta qui sunt tecum.

¶ Differentia

De spēbus nominū agnominū.

שכור נשכר: siue fuerint noīa facientiū agere vt מנעמח מכזים: siue fuerint² noīa subor actionū reliquarū coniugationū: & sunt noīa illa quæ significant super suppositū³ subm opationi illius qui factus est: aut qui fieri factus est. Et sunt ex nominibus his quæ uenient cum⁴ additione vt שכר cuius ius erat שוכן: & uenit cum additione yod in suo fine ad significandum⁵ super dispositionem rei: quæ est in cōmorāte: & firma stabilis ī illo: & קרית venit cū additione⁶ nun: & significat pcedens cum pmanētia in eo dispōnis pcedentiē stabiliter: & hęc est differētia⁷ inter סלה וסלה סלה qā סלה significat sup suppositū subm actionis indulti: & סלה⁸ significat super subm in quo pmanet stabiliter dispō actiōis indulti.⁹ ¶ Et sunt quorū agnomē virtutis pmanētiæ inueniūt absq; additiōe & ī minutiōe oīo vt גב¹⁰ חס & oē sile illis. Et rō est: qā hęc nō deriuant a uerbo sed¹¹ ab accidente: aut a re in qua est vis agendi illud & faciendi ipm fm rem¹² significationis uerborū cōgruentiū eis: & horū nominū sunt quorū pmanētia¹³ dispōnis illius ē uehēmēs in agnōiato adeo q; multoties imponat nomen subā¹⁴ rei illi: vt est nomē אדם qd est deriuatū ab אדמה & roborata est stabiliter in homīe¹⁵ primo adeo q; impositū est nomē eius אדם ab אדמה a terra ex q; acceptus fuit inde: & aliqn¹⁶ fit nomē rei: sicut וכוית crystalū: qā clax est & lapides אקרה carbūculi: qā incēsi sunt ipsi¹⁷ vt ignis ardens: & hoc est: qā impositio nominū fit fm duos modos: aut ab¹⁸ re: & tunc nō est rō illoꝝ nominum: & aliquādo fit bona ratione: & tunc¹⁹ significat nomen illud super dispositionem appellati per ipm: aut super rem quæ accidisset tunc vt²⁰ רחמנ: quia cōmisertus est Deus populi sui.
²¹ ¶ Nomen substātiæ est nomē singulare propriū nō plīficabile significans²² super subam rei indiuiduā cū cōditionibus suorū indiuiduorū pprie: vt²³ Abrahā qd signat uocatū Abrahā cū cōditionib²⁴ suorū indiuiduorū pprie ne cōueniat²⁵ in illis ei ens aliud: & ob hoc fuerunt nomini substātię qnq; differentię fm²⁶ grāmaticos quibus distingueēt nomen substātiæ a reliquis speciebus nominū quæ retulimus.²⁷ ¶ Differentia prima est: quia non constituitur ab eo uerbum sicut constituitur ex noībus²⁸ accētium & noībus numeri & agnominib²⁹ & nominib³⁰ uerborū³¹ ex qbus cōstituuntur uerba sicut ex nomine accidentis sciā: & noīe uerbi sciē³² & noīe fiendi ipsam si inueniantur ei omnia hęc nomīa ex noīe agnōis scientiæ: quia constituitur

במיני שמות התארים

1 שְׁמוֹר נִשְׁמַר בֵּין שְׁיֵהוּ שְׁמוֹת הַמַּפְעִילִים כְּמוֹ מַצְמִיחַ מַחְכִּים בֵּין שְׁיֵהוּ
2 שְׁמוֹת נוֹשְׂאֵי פְעוּלוֹת שְׁאֵר הַבְּנִינִים וְהֵם הַשְׁמוֹת אֲשֶׁר יוֹרֵדוּ עַל מוֹנֵחַ
3 נוֹשֵׂא פְעוּלוֹת הַפֶּעַל אוֹ הַחוֹפֵּעַל וְיֵשׁ מִן הַשְׁמוֹת הָאֵלֶּה שְׁיֵבֵאוּ עִם
4 תּוֹסֶפֶת כְּגוֹ שִׁכְנִי שִׁמְשָׁפְטוּ שׁוֹכֵן וְבֹא בְתוֹסֶפֶת יוֹד בְּסוֹפוֹ לְהוֹרֹת
5 עַל תְּכוּנַת עֲנִין נִמְצָא בְּשׁוֹכֵן וְקִיִּים קְבוּעַ בּוֹ וְקִדְמוֹן בֹּא בְתוֹסֶפֶת
6 נוֹן וְיִזְרָה הַקּוֹדֵם בְּהַשָּׂאָר בּוֹ תְּכוּנַת הַקְדִּימָה בְּקִבְעַת וְזֶה הוּא הַחֶפְרֶשׁ
7 בֵּין סוֹלֵחַ וְסוֹלָחַן בִּי סוֹלָח מוֹרָה עַל מוֹנֵחַ נוֹשֵׂא פְעַל הַסְלִיחָה וְסוֹלָחַן
8 יוֹרֵחַ עַל הַנוֹשֵׂא שְׁנִשְׂאָרָה בּוֹ בְּקִבְעַת תְּכוּנַת פְּעוּלוֹת הַסְלִיחָה
9 וְיֵשׁ שְׂתֵּאֵר כֹּחַ הַהִשְׂאָרוֹת נִמְצָא בְּלִי תּוֹסֶפֶת וּמִגְרַעַת כָּלֵל כְּמוֹ גִּבּוֹ
10 חֲכָם וְכָל כִּיּוֹצֵא בָהֶם וְהַטַּעַם כִּי אֵלֶּה לֹא נִגְזְרוּ מִן הַפֶּעַל אֲלֵּא
11 מִן הַמִּקְרָא אוֹ הַעֲנִין אֲשֶׁר בּוֹ יִכְלֹחַ לִפְעוֹל אֹתוֹ וְלַעֲשׂוֹתוֹ בְּעֲנִין
12 הוֹרָאת הַפְּעִילִים הַנִּאוֹתִים לָהֶם וּמֵאֵלֶּה הַשְׁמוֹת יֵשׁ שְׂתֵּאֵרוֹת
13 הַתְּכוּנָה הַהִיא חֲזוֹק בְּמִתּוֹצֵר עוֹר שְׁפַעֲמִים רְבוּרָה יוֹנֵחַ שֵׁם הַטַּעַם
14 לְדַבֵּר הַהוּא כְּגוֹן שֵׁם הָאֵדָם שְׁנִגְזָר מִן אֲדָמָה וְנִחְחֵחַזֵק בְּקִבְעַת בְּאֵדָם
15 הָרֵאשׁוֹן עוֹר שְׁהוֹנֵחַ שְׁמוֹ אֵדָם מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לוֹקַח מִשֵּׁם וּרְפַעֲמִים
16 נִעֲשֶׂה שֵׁם דָּבָר כְּמוֹ זִכּוּכִית כִּי זָכָה הָיָה וְאֲבִנִי אֶקְרָא כִּי קוֹדְחוֹת הֵנָּה
17 כְּמוֹ אֵשׁ בּוֹעֵרָה וְזֶה בִּי הִנָּחַת הַשְׁמוֹת תְּהִיָּה עַל שְׁנֵי פָנִים אוֹ לֹא
18 דָּבָר וְאֵין טַעַם בְּאוֹתָם הַשְׁמוֹת וְלַפְּעַמִּים תְּהִיָּה בְּטוֹב טַעַם וְאֵין
19 יוֹרֵחַ הַשֵּׁם הַהוּא עַל תְּכוּנַת הַתְּקִרָה בּוֹ אֵין עֲנִין קִרְיָה אוֹ כְּמוֹ
20 רוֹחָמָה כִּי רַחֵם יִהְיֶה אֶת עַמּוֹ

שם

21 הַטַּעַם הוּא הַשֵּׁם תִּיחִיר מִיִּחוּד בְּלִתִּי מִתְרַבֵּחַ הַמּוֹרָה
22 עַל טַעַם הַדָּבָר הַפְּרָטִי בְּתַנְאֵי פְרָטִי בִיחּוּד כְּמוֹ
23 אֲבִרָהּ שְׁיִזְרָה עַל חִנְקָא אֲבִרָהּ בְּתַנְאֵי פְרָטִי בִיחּוּד שְׁלֹא יִשְׁתַּחֲפֶה
24 בָּהֶם אֵלָיו נִמְצָא אַחֵר וְלִזֶּה הָיוּ לְשֵׁם הַטַּעַם חֲמִשָּׁה הַבְּרָלִים כְּפִי
25 הַמִּדְקָדָקִים שִׁבְהֵם יוֹבְדֵל שֵׁם הַטַּעַם מִשְׂאֵר מִיֵּנִי הַשְׁמוֹת אֲשֶׁר זָכְרָנוּ
26 הַהֶבְדֵּל הָרֵאשׁוֹן כִּי לֹא יִבְנֶה מִכְּנוֹ פֶּעַל כְּמוֹ שְׁיִבְנֶה מִשְׁמוֹת הַ
27 הַמִּקְרָאִים וְשְׁמוֹת הַמִּסְפָּר וְהַתְּאָרִים וְשְׁמוֹת הַפְּעִילִים
28 אֲשֶׁר מֵהֶם יִבְנוּ פְעִילִים כְּמוֹ מִשֵּׁם מִקְרָה הַחֲכָמָה וְשֵׁם פֶּעַל הַחֲכָמָה
29 וְשֵׁם הַפְּעִלָּה אִם יִמְצָאוּ לָהּ כָּל אֵלֶּה הַשְׁמוֹת מִשֵּׁם הָאֵר הַחֲכָמָה כִּי

יִבְנֶה

בהלוקת השמות

- אשר בהחברם יחדיו יהיו שנים וכן בנשאים: 1
- שם 2 התאר הוא שם שבו יתואר המתואר במקרה ממקרו או במקרה מה נמצא בו או חוץ ממנו כמו ראובן הרועה 3 ראשון לאביו ראש לשבים היה יורד למצרים. הנה תארנו ראובן 4 במלאכת הרועים שהיא מקרה לו והיותו ראשון לאביו שהוא מספר 5 מונה אותו בהצטרף אל אחיו ראש לשבים שהתשובה פנימית לו 6 ברשם בנפש. היה יורד למצרים כי תירידה למצרים דבר חוץ 7 לראובן: 8
- והנה 9 מה שחוץ המתואר שלשה מינים פי הוא מקניני המתואר באמרנו ראובן עשיר כי העושר קנין מקניניו או הוא 10 יחס האבות והמשפחה כמו הישראלי הלוי הקהתי העמרמי או יחס 11 המקום כמו הגלילי הירושלמי הרומי ויש אומרים כי עברי הוא מזה 12 המין בענין שנאמר ביהושע סימן כד. בעבר תנחל וישבו אבותיכם 13 מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור: 14
- והנה 15 יש לחלק עוד שמות התארים חלוקה אחרת כי אחרי שכלם נגזרים מהנחה ראשונה יש מהם 16 נגזרים משמות ויש נגזרים מפעלים ומהנגזרים משמות יש שתואר 17 הנקבה נגזר מתאר הזכר כמו גזולה מן גדול וחכמה מן חכם ויש 18 שאין האחד נגזר מן האחר כגון אדון שהוא לא נגזר מתואר נקבה 19 וגם ממנו לא נגזר תואר אחר לנקבה. ותימא איך אמר החביב בזה 20 כגון אדון וגבירה והרי עם כל זה שאין שם גבירה נגזר משם אדון 21 הוא נגזר משם גביר שהוא תאר לזכר. אלה הם התארים הנגזרים 22 משמות: 23
- ואולם 24 התארים הנגזרים מן הפעלים רצוני שהפעלים יקראו למציאות הענין שיורו עליו שמות התארים הם תארי 25 הפועל והפעול אשר המדקדקים החדשים הכניסו אתם בתוך בניני 26 הפעלים וכנו אתם ההוה והפעול והתאמת יורה דרכו שהם אינם 27 פעלים כי אם שמות כמו שנבאר בשער הפעלים בין שיהיו שמות 28 הפועלים כמו שומר הולך בין שיהיו שמות הפעולים והנפעלים כמו 29 שומר

quæ in ipsorum coniunctione simul fiunt duo & sic de reliquis.

² ¶ Nomen agnominis est nomen quo agnominat ipsum agnominatum per accidens suorum: accidētium aut³ p numerū aliquē in eo inuētū: aut extra ipsum vt Ruben pastor⁴ primus sui p⁵ris caput pœnitētium erat descēdens in Aegyptū: sicq; agnominauimus Ruben⁶ per artē pastorem: quæ ē accēns eius: & ipsum eē primum suo patri: quod est numerus⁷ numerans ipsum in relatione ad suos fratres caput pœnitētium: quia pœnitētia est intrinseca ei⁷ per impressiōē in animā: erat descendens in Aegyptum: quia descēsus in Aegyptū est res extra⁸ Ruben. ⁹ ¶ Sicq; quod est extra agnominatū est trium specierum: quia est de acquisitione agnominati¹⁰ vt est nos dicere Ruben ē diues: quia diuitiæ est acquisitū de suis acquisitis. Aut est¹¹ genologia patrum & profapie ut Israelita: Leuita: Kahatheus: Hamrameus: aut genologia¹² loci vt Galileus: Hierosolomita: Romanus: & sunt qui dicunt q; hæbreus sit huius¹³ speciei put est quod dictum est in Iosue cap. xliiii. in transitu fluminis federunt patres tui¹⁴ a saculo terah pater Abraham & pater Nahor.

¹⁵ ¶ Sicq; est diuidendū vlt¹⁶erius nomina agnominū diuisione alia: quia¹⁷ postq; omnia ipsa sunt deriuata ab impositione prima: sunt eorum¹⁸ deriuata a nominib¹⁹: & sūt deriuata a uerbis: & deriuata a nominibus sunt quorum agnomen²⁰ fœminæ est deriuatū ex agnōie masculi: vt גדולה magna ex גדול magno: & חכמה scia ex חכם scio: & sunt²¹ quorum neutrum est deriuatū ab alterutro: vt אדון dñs: quod nō deriuatur ex agnōie fœminæ: ²² & etiā ab eo non deriuatur agnomē altere fœminæ. Et mirū est quomodo dixit Habib hic²³ vt אדון & גבירה. Et en licet non sit nomen גבירה deriuatum ex noīe אדון: ²⁴ est deriuatū ex nomine quod est agnomē masculi: hæc sunt agnomina deriuata²⁵ a nominibus. ²⁶ ¶ Sed agnomina deriuata a uerbis dico q; uerba præcedant²⁷ in essendo rem super quam significant nomina agnominum sunt agnomina²⁸ agentis & facti: quæ grāmatici noui introduxerunt ea intra coniugationes²⁹ uerborum: & cognominauerunt ea præsens & factum: & ueritas ostendet suum iter: q; illa nō sint³⁰ uerba: sed nomina vt ostendemus in capitulo uerborum: siue fuerint nomina³¹ agentium sicut שומר חורף: siue fuerint nomina factorum: & eorum quæ fiunt vt שומר נשבר

De diuisione nominum.

C Nomē gentile est nomē significās sup gentē de gētibus terrā: & prosapiam² de prosapiis terrā: aut incolatū habitatio-
nis & natiuitatis: vt³ hābreus: israelita: chānaneus: Arāmeus,
Et hoc ē duarū specierū: qā hoc attribuet homībus⁴ antiquis
prosapiā illius: quia ipm est attributio ad patres: vt hābreus
ihudāus: quia⁵ ipsoū attributio est ad Heber & ad lhuda: &
hoc uenit cū additione līa denotationis semper vt⁶ כְּרִי יְהוּדִי
cū additiōe yod in eorū fine. Aut attribuet ad locū incolatus
habitationis: vt Abrahā hierosolimitanus: qā coluit Hierusa-
lem. Aut ad locum natiuitatis vt⁷ Abraham Arāmeus: quia ex
Aram uenit & in Aram fluminū natus est. Et vltiter nomen gē-
tile⁸ est nomen significans multa respectu ad suum principiū
primum: quia p̄ses¹⁰ & loca sunt principium primū propriū
filiis, Sed rabi Mosces¹¹ Kimhi in libro intellectus boni ipsius
scripsit q̄ existēs hō generatio tertia ad primū¹² non attribue-
tur illi: quia nō dicere Ruben israelita: cum sit Ruben filius
¹³ Israel. Sed a generatiōe quarta: & inde complacet ad cogno-
minandū se noīe sui patris¹⁴ primi: vt Aaron leuita: quia ille ē
quartus ad leui: & ueritas est quia sic¹⁵ iuenimus in scripturis:
sed hucusq; nō uidimus qui dederit rationē huius opinionis:
¹⁶ & dico ego fm meā opinionē q̄ rō sit ex quo nomē gētile est
nomē vlt¹⁷ filiis p̄sapię vni¹⁸: aut filiis ciuitatis vnus: & nō est
p̄sapia aut ciuitas sine domibus¹⁸ multis & vicis multis: quos
nō colent exeuntes lumborū viri vnus vsq;¹⁹ ad quartos pro
maiori parte & filii generationis quartę: tunc cognomināt se
noīe sui p̄ris primi²⁰ aut loci q̄ habitauit in eo: aut natus est.
²¹ **C** Nomen accētis est nomē qd significat sup euenta substā-
tiā: quæ sunt in illo²² fm modum significatiōis noīs substātię
super substantias vt sapientia: prudentia²³ fortitudo: p̄plexio
& dementia: canities: senectus: iuuentus & pueritia & cætera
euenta²⁴ hominis: & significant sup hæc euenta fm modos si-
gnificandi nomina rerū super substantias²⁵ rerum per singula-
re & pluralitatē: & masculinum & fēminā & reliquas dispositio-
nes nominum²⁶ in suis significationibus.
²⁷ **C** Nomen numeri est nomen significans sup euenta rerum
& accidentiū: quæ sunt²⁸ in anima cōsiderantis in eis ex parte
ipsarum cōnexionis cum aliis distinctis ab illis²⁹ vt vnū: duo
& cætera: quia nō dicere hoc est vnū nisi qñ referet ad alterū
quæ

בחלוקת השמות

- 1 שם ה' הוא שם מורה על גוי מגוי הארץ ומשפחה
 2 ממשפחות הארמה או מושב דירה ודירה כגון
 3 עברי ושראלי כנעני ארמי וזה שני מינים כי זה ויוחס אל אנשים
 4 קדמוני המשפחה וחיה שהוא יחס אל האבות כמו עברי ויהודי כי
 5 יחסם אל עבר ואל יהודה וזה בא בתוספת אות ההאר לעולם כמו
 6 עברי ויהודי בתוספת ה' ב' סופם או ויוחס אל מקום מושב דירה
 7 כגון אברהם הירושלמי שנתישב בירושלים או אל מקום לידה כגון
 8 אברהם הארמי כי מארם בא ובארם נהרם נולד ובכלל שם היחס
 9 הוא שם מורה על רבים ביחס אל התחלתם הראשונה כי האבות
 10 והמקומות התחלה ראשונה מיוחדת אל תבנים ואולם רבי משה
 11 קמחי בספר שכל טוב שלו כתב שבהיות האדם דור שלישי לראשון
 12 אינו מתיחס אליו כי לא יאמר ראובן ושראלי ביהיות ראובן בן
 13 ישראל אך מדור רביעי והלאה ירצו לכנות את עצמם בשם אביהם
 14 הראשון כמו אהרן הלוי כי הוא רביעי אל לוי והאמת הוא כי בן
 15 מצאנו בכתובים אבל עד עתה לא ראינו מי שנתן טעם זאת הסברה
 16 ואמר אני לפי דעתי כי הטעם הוא מחמת כי שם היחס הוא שם כולל
 17 בני משפחה אחת או בני עיר אחת ואין משפחה או עיר בלא בתים
 18 רבים ושכונות רבות אשר לא יושבו ויצאו חלצי איש אחר עד
 19 רבעים על הרב ובני דור רביעי אז יכנו עצמם בשם אביהם הראשון
 20 או המקום אשר ישב בו או יולד
 21 שם המקרה הוא השם אשר יורה על משיגי העצם אשר בו
 22 בצד הוראת שם העצם על העצמים כגון חכמה וחסד
 23 גבורה וזלזות וסכלות שיבה וקנה שחרות וילדות וזולתם משיגי
 24 האדם ויורו על אלו המשיגים בצדי הוראת שמות הדברים על עצמי
 26 הדברים ביחוד ורבו ונקבה ושאר תכונות השמות
 25 בחוראותיהם
 27 שם המספר הוא שם מורה על משיגי הדברים והמקרים אשר
 28 בנפש המעיין בהם מצד התחברם עם אחרים נפרדים מהם
 29 כמו אחד שנים וכו' כי לא יאמר זה אחד אלא כשיצורף אל אחד

אשר

בחלוקת השמות

האותיות לברורע זה:

- 1
- 2 **וְאִמְנָם** תַּיְחִיד בְּלִתי מִיִּחִיד הוּא הַשֵּׁם אֲשֶׁר יוֹרָה עַל יְחִיד אֲשֶׁר
- 3 אֵינוֹ רְמוֹז אֲבָל הוּא כֹּלֵל כְּגֹן אֶרֶץ שִׁינְרָה יְחִיד הָאֶרֶץ
- 4 הַכֹּלֵל אֶרְצוֹת רַבּוֹת הַמְּשַׁתְּפּוֹת בְּעֵינֵי הַיּוֹת כֹּל אַחַת מֵהֶן אֶרֶץ
- 5 וְכֵן שֵׁם אִישׁ יוֹרָה עַל אִישִׁים רַבִּים הַמְּשַׁתְּפִים בְּעֵינֵי הַיּוֹתם אִישִׁים
- 6 וְזֶה הַשֵּׁם מִתְחַלֵּק לְשֵׁשׁ מִיָּנִים אֶל שֵׁם דְּבָר וְשֵׁם תִּיחָס וְשֵׁם הַמְּקָרָה
- 7 וְשֵׁם הַתֹּאֵר וְשֵׁם הַפֶּעַל וְשֵׁם הַמְּסַפֵּר וּמַעֲמָה כְּרִשּׁוֹם אֱלֹהֵי הַשֵּׁשׁ
- 8 אַחֵר לְאַחֵר :
- 9 **הַשֵּׁם** דְּבָר הוּא הַשֵּׁם הַמּוֹרָה דְּבָר מֵהַ בְּלִתי מִיִּחִיד שֶׁהוּא עֵצָם
- 10 בְּתַנָּאִים הַפּוֹרְטִים אוֹתוֹ כְּמוֹ אֶרֶץ וְשָׁמַיִם וְכָל בְּיוֹצֵא בּוֹת
- 11 וַיִּתְחַלֵּק אֶל שֵׁם כָּלֵל וְשֵׁם רַבּוֹ :
- 12 **הַשֵּׁם** דְּבָר שֶׁהוּא שֵׁם כָּלֵל הוּא הַמּוֹרָה עַל רַבִּים בְּצֹד חֲקוּי אַחֵר
- 13 כְּמוֹ אֶרֶץ שֶׁמּוֹרָה עַל כָּל הָאֶרְצוֹת בְּצֹד אַחֵר בְּעֵצָמוֹ מִצֹּד
- 14 חֲקוּי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִתְחַוֶּקֶן בְּנֶפֶשׁ בִּי לְכָל הָאֶרְצוֹת חֲקוּי אַחֵר
- 15 וְאִמְנָם שֵׁם הַרְבּוֹי הוּא הַשֵּׁם דְּבָר הַמּוֹרָה עַל רַבִּים בְּצֹד חֲקוּיִם רַבִּים
- 16 כְּמוֹ אֶרְצוֹת :
- 17 **אֶךְ** אִמְנָם יֵשׁ הַפֶּרֶשׁ בְּדַעוֹת הַקְּדֻמוֹנִים עַל הַשְּׁמוֹת שֶׁאֵינָם מוֹרִים
- 18 כָּלֵל אַחֵר אֲלֵא קְבוּץ אַחֲרִים רַבִּים אֲשֶׁר אֵין בִּינֵיהֶם צֹד חֲקוּי
- 19 עֵינֵי מְשׁוֹתָף לְכָלם כְּמוֹ שֵׁם עִם שֶׁהוּא יְחִיד וּמּוֹרָה עַל קְבוּץ בְּנֵי אֲדָם
- 20 וְאִם כֵּן אֵיךְ יִתְרַבֵּה וְלִפִּי דַעֲתִי אֵין אֵל הַקּוֹשִׁיָא הַזֹּאת פָּנִים בִּי שֵׁם
- 21 הַכָּלֵל אֲצֵל הַמְּדַקְדָּק אֲשֶׁר אֵנוּ בְּדַרְכּוֹ אֵינוֹ הַמּוֹרָה עַל הַכָּלֵל הַהִגִּיּוֹנִי
- 22 אֲשֶׁר לוֹ עֵינֵי אַחֵר כֹּלֵל לְכָל פְּרָטִי הַכָּלֵל הַהוּא אֲשֶׁר יוֹרָה עָלָיו אֹתוֹ
- 23 הַשֵּׁם אֲבָל שֵׁם הַכָּלֵל אֲצֵל הַמְּדַקְדָּק הוּא מוֹרָה עַל קְבוּץ הַתְּדִידִים
- 24 רַבִּים אֲשֶׁר אֵף עַל פִּי שֶׁאֵין לָהֶם עֵינֵי כָּלֵלִי מְשׁוֹתָף לָהֶם בְּמֵה שִׁינְרָה
- 25 עֲלֵיהֶם הַשֵּׁם הַהוּא עִם כָּל זֶה יֵשׁ לָהֶם עֵינֵי מַתְרַבֵּה מְשׁוֹתָף לָהֶם
- 26 בְּצֹד הַזֹּרֵאת הַשֵּׁם הַהוּא עַל מֵה שִׁינְרָה עָלָיו כִּי גוֹי וְעַם אֵף עַל פִּי שֵׁ
- 27 שְׁלֵא יוֹרוּ עַל עֵינֵי אַחֵר כָּלֵלִי לְכָל פְּרָטִי הָאֲדָם אֲשֶׁר קְבוּצָם גּוֹי אַחֵר
- 28 וְעַם אַחֵר הִנֵּה יוֹרוּ עַל רַבּוֹי הָאֲנָשִׁים הַמְּשַׁתְּפִים בְּסֹדֵר אַחֵר לִפִּי
- 29 תַּנָּאֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר מֵחוּץ כְּגֹן הַסֹּדֵר וְהַמַּצֵּב וְכָל הַנְּשֹׂאִים :

שם

litterarū solum & scias hoc.² ¶ Verūtamē singulare nō propriū est nomen: quod significat singulare qđ non est signatum sed est cōe: vt terra qđ significat singulare terrā⁴ vñs terris multis cōmunicatib⁵ in re essendi vnāquāq; illarum terrā: & sic nomē viri significat super viros multos cōicantibus in re essendi viros.⁶ Et hoc nomen diuiditur in sex species: in nomen rei: & nomē gentile: & nomē accidētis:⁷ & nomē denominationis: & nomē uerbi: & nomē numeri: & hinc describemus hęc sex⁸ singillatim.⁹ ¶ Nomen rei est nomen significans rem aliquam nō propriā: qđ est substantia¹⁰ cū conditionibus singularizatibus ipsam: vt terra & cōelum & oē filie huic.¹¹ Et diuidit in nomē vlē & nomē plītatis.¹² ¶ Nomē rei qđ est nomen vlē est significans multa fm modū cōceptus vnus¹³ prout est terra: quod significat oēs terras modovno eodem ex parte¹⁴ conceptuū rerum: quæ concipiunt in aīa: qā oībus terris est conceptus vnus.¹⁵ Verūtamē nomen pluralitatis est nomen rei significans multa fm modū conceptuū multorum¹⁶ vt terre.¹⁷ ¶ Sed est differentia in opinionibus antiquorum super nōibus: quæ nō significant¹⁸ vniuersale vnū: sed collectionē unitatum multarum: inter quas nō est modus conceptus¹⁹ rei cōmunis omnibus illis vt est nomen populi: quod est singulare: & significat collectionē filiorum hominis:²⁰ igitur quonam pacto plurificabitur. Et fm meam opinionem non est argumēto huic apparētia: quia nomē²¹ vniuersalis apud grāmaticum qđ nos sumus in itinere eius non significat vniuersale logicum²² cui est res vna vniuersalis omnib²³ singularibus vnīuersalis illius qđ significat super ipsum illud²⁴ nomen. Sed nomen vniuersalis apud grāmaticum est significans collectionē vnorum²⁵ multorū: quibus licet non sit eis res vniuersalis cōmunis illis inquantū significat²⁶ super illa nomen illud cum toto hoc est illis res plīficabilis cōmunis illis²⁷ fm modum significationis nominis illius sup quod significat: quia gens & populus qđ²⁸ non significant rem vnā vniuersalem omnibus singularib²⁹ hominis: quorum collectio est gens vna:³⁰ & populus vnus: tñ significāt pluralitatē hoīum cōmunicantium in ordine vno scdm³¹ conditiones rerū quæ sunt de foris prout est ordo & situs & omnes reliquæ.

¶ Nomen

De diuisione nominum.

Nomen singulare nō p̄priū est significans rem unā: sed nō indiuiduā² vt uentus: quod significat hūc uentū: sed ipse nō est indiuiduus: q̄a poterit significare ē³ uentū boreā & austrū: & hoc uocat nomē cōe. Et hoc nomen aliqñ⁴ p̄lificabit: & aliqñ nō p̄lificabit: q̄a si sit propriū occasione rei: quā significat & ex parte l̄r̄arū: q̄a hoc est singulare significatiōe s̄m ueritatē: tūc nō p̄lificabit⁶ oīo: & hoc est nomē substātię sēp vt dicemus infra in hoc cap. vt⁷ Abrahā: hoc est meū nomē sēp: & nō p̄lificabit occasiōe meā substātiā: q̄a ego sum res: quā⁸ significat hoc nomē: ac ē⁹ ex pte l̄r̄arū: q̄a cōbinatio l̄r̄arū istarū cū ipsarū p̄t̄uatiōe⁹ nō ē digna p̄lificari: ut dicemus infra. Verū¹⁰ p̄priū ex pte rei¹⁰ solū ē nomē: cuius res quā significat est singlis ex pte suā substātiā: sed¹¹ nō est singlis & p̄pria ex pte cōbinationis: q̄a ip̄s¹² p̄dus ē in lingua multorū: & iō dicemus q̄¹² licet significet rē singlēm & p̄pria nō ē sua signatio lingue singlis: q̄a¹³ p̄dus cōbinatiōis suarū l̄r̄arū est lingua multorū vt עִי: q̄d significat vitā. & finis ip̄ius¹⁴ est yod mem cū hirek: q̄d signat pl̄itatē. Et hoc ē duarū sp̄erū: q̄a est nomē singlē¹⁵ & propriū ex pte rei solū: & est æq̄le singli & multis: & hoc nomē est nomē¹⁶ cōe: cui¹⁷ s̄m hoc attributū sub eo sunt sp̄es differētes vt עִי: q̄a sic¹⁷ inuenimus hoc nomē עִי q̄d signat singlē: ut & vocauit Deus strātū עִי¹⁸ & inuenimus ip̄m in lingua pl̄itaris ut cœli: & cœli cœlorū nō ferent te: & aliqñ¹⁹ non est pl̄itas ei ut עִי: q̄a quīs q̄ inueniam²⁰ vitas multas nō est ēē vitā²⁰ de notatio differens sp̄e in singlib²¹ viuētiū: & hoc est duarū sp̄erū: q̄a de illo est nomē rei: ut²¹ in exēplo q̄d dixim²² עִי: & de illo ē nomen substātiā ut עִי: q̄ sunt noīa²² filiorū hoīs indiuiduorū in Paralipomenon: & cōbinatio l̄r̄arū ip̄orū definitur in lingua cōnotatiōis²³ pluriū: q̄a עִי ē lingue pl̄ium: & עִי: sunt linguae cōnotatiōis pl̄ium. Verū²⁴ nomen²⁴ singlē p̄priū ex parte l̄rarum solū nō inuenit in lingua habrea: q̄a nō inuenit²⁵ nomē pl̄itatis terminatū in lingua singlis. Et rō s̄m meā mentē est: quia ex̄te lingua hac²⁶ s̄m ipsam naturā cōbinatio suarū l̄r̄arū q̄tenus ē lingua pluriū: signat sup̄ multa aut sup̄²⁷ singulare: in quo sunt res multe ob q̄s ip̄ositū ēē illi nomē illud: & iō inuenimus²⁸ singlē ex parte rei solum. Sed sicut non inuenitur res simplex simplicitate sūma²⁹ q̄ vnianē in illa res multe: sic nō inuenit nomē singulare & p̄priū ex pte cōbinationis

1 השם היחיד בלתי מיוחד הוא המורה על דבר אחד אבל אינו פרטי
 2 כמו רוח שהוא מורה על זה הרוח אבל אינו פרטי בייכול להורות גם
 3 כן על רוח צפון ודרום וזה נקרא שם הכללי. וזה השם לפעמים
 4 מתרבה ולפעמים בלתי מתרבה כי אם הוא מיוחד מפאת הדבר
 5 שיוצא עליו ומפאת האותיות שזהו יחיד ההוראה באמת אז לא יתרבה
 6 כלל וזה הוא שם העצם לעולם כמו שנאמר עוד בזה השער כגון
 7 אברהם זה שמי לעולם ולא יתרבה מפאת עצמי שאני הדבר אשר
 8 יורה זה השם וגם מפאת האותיות כי צרוף האותיות האלה בניקודן
 9 אינו ראוי להתרבות כמו שנאמר עוד. ואולם המיוחד מפאת הדבר
 10 לבד הוא השם אשר הדבר שיוצא עליו הוא יחיד מפאת עצמו אבל
 11 אינו יחיד ומיוחד מפאת הצירוף במשקלו לשון רבים ולכן נאמר כי
 12 אף על פי שיוצא על דבר יחיד ומיוחד אין הוראתו לשון יחיד יען
 13 משקל צרוף אותיותיו לשון רבים כמו חיים שיוצא על החיות וסופו
 14 יוד מס בחירק שיוצא על הרבוי. וזה שנימינים כי יש שם יחיד
 15 ומיוחד מפאת הדבר לבד והוא שזה ליחיד ולרבים וזה השם הוא שם
 16 הכללי אשר על זה התאר מחתיו מינים מרחלפים כמו שמם כי כן
 17 נמצא זה השם שמם יורה יחיד כגון ויקרא אלהים לרקיע שמם
 18 ונמצאו בלשון רבוי כמו השמים ושמי השמים לא יכלולך ולפעמים
 19 אין רבוי לו כמו חיים כי עס כל זה שנמצא חיים רבים אין היות החיים
 20 תואר מתחלה במין ביחודי החיים וזה שנימינים כי ממנו שם דבר כמו
 21 במשל שאמרנו חיים וממנו שם העצם כמו צופי עמשי שהם שמות
 22 בני אדם פרטים בדברי הימים וצירוף אותיותיהם נגדר בלשון כנוי
 23 הרבים כי יקום לשון רבים וצופי עמשי לשון כנוי הרבים ואולם שם
 24 יחיד ומיוחד מפאת האותיות לבד לא נמצא בלשון עברית כי לא נמצא
 25 שם רבוי נגדר בלשון יחיד והטעם לפי דעתי כי בהיות הלשון הזאת
 26 כפי הטבע צרוף אותיותיה בשווא לשון רבים יורה על רבים או על
 27 יחיד שבו עינים רבים שבשבים הונח עליו השם ההוא ולכן נמצא
 28 יחיד מפאת הדבר לבד אבל כשם שלא נמצא דבר פשוט הפשטגמור
 29 שיתיחדו בו עינים רבים כן לא נמצא שם יחיד ומיוחד מפאת צרוף

האותיות

נרשום

אם בן השם בכלל תחלה במה שהוא חלק מאמר
אצל מרקדקי הלשון ונאמר שהשם הוא תיבה
מורה על עצם הדבר ואיכותו כפי מה שתורה עליו התיבה והרי
בין שיהיה הדבר שהוא יחיד ומיוחד בין שיהיה מתרבה בנטיית אתה
התיבה והנה הנחנו תחלה שהרשם הזה יאות לשם במה שהוא
חלק מאמר אצל מרקדקי הלשון כי תיבות רבות הן שמות אצל בעלי
ההגיון ואינם שמות אצל מרקדקי הלשון העברית כמו אני ואתה
שהן מלות הטעם אצל המרקדק כמו שיתבאר כי לא יטו בסמיכות
ולא ברבוי ולא בכנוי והמרקדק יענין בשם ראשונה במה שהפֿשר
שיתיהו ישר או נוטה ואמנם רשמנו אתה בשהוא תיבה מורה על עצם
הדבר ואיכותו כפי מה שתורה עליו התיבה תהיה כי המרקדק יענין
בשם במה שהוא אות מורה על הענין המכוון ואיכותו במה שיוורה
עליו השם לא במה שהוא בעצמותו כי הרבה מן השמות מורים על
ענינים אשר רבו מיניהם והשמות ההם לא יתרבו כי אין טעם
התרבות השם מציאות ענינים רבים אשר יורה עליהם השם מורה
דאברהם אלא השתנות התיבות במה שהן שמות אתם הענינים כפי
דרכי שנוי הרבוי אצל בעלי הלשון ולכן נמצא הרבה שמות שיוורו
על ענין אחד אצל לשונות שונות והאחד מיוחד ללשון אחת ותרבה
והאחר לא יתרבה וכן גם בן אצל לשון אחת בעצמה ימצאו שני
שמות מורים על ענין אחד והאחד יתרבה והאחר לא יתרבה וכן
תכונתם בסמיכות ובכנוי כמו שיראה לפנים פעמים רבות בזה
ואמרנו בין שיהיה הדבר שהוא יחיד מיוחד או מתרבה בנטיית אתה
התיבה כי מסגולות השמות אצל המרקדקים שיהיו נוטים או ישרים
בהוראתם כמו שיתבאר לפנים ויקרה זה להם להיוורם ויחידים
ומיוחדים אשר לא יטו וישר נתיבתם או מתרבים או בלתי מיוחדים
המטים ורבייתם עקלקלות

ולכן

לפי הוראת זה הרשם נחלק ראשונה השמות אל יחיד
ואל מתרבה ותיחיד אל מיוחד ואל בלתי מיוחד והנה
השם התיחיד הוא המורה דבר אחד לבד כמו ארץ שמים חיים אברהם

¶ Describemus ergo nomen uniuersaliter primo inquātum est pars orationis⁷ apud grammaticos linguæ. Et dicemus qd nomen sit dictio⁸ significās substantiam rei; & ipsius qualitātē fm qd significat illam dictio illa⁴ siue sit res singularis propria siue sit plurificabilis declinatione illius⁷ dictionis. Sicq; posuimus primo qd descriptio hæc conueniat nomini inquātum est⁶ pars orationis apud grammaticos linguæ: quia dictiones multæ sunt nomina apud auctores⁷ logicæ: & nō sunt nomina apud grammaticos linguæ hæbreæ sicut ego & tu:⁸ quæ sunt dictiones rationis apud grāmaticum vt ostendetur: quia non declinabunt cōtinuatōe: neq; pluralitate; neq; cōnotatione: & grāmaticus considerat nomen primo inquātū possibile est¹⁰ ut sit rectū uel obliquū. Verūtn̄ descripsimus ipm qd sit dictio significās subam¹¹ rei; & ipsius qualitātē fm qd significat ipam illa dictio: qd grāmaticus cōsiderat¹² nomē inq̄tū est significans rem inq̄tā: & ipsius q̄litātē inquātū significat¹³ illā nomē: nō inq̄tū est fm ipsius subam: qd multa nomina significāt¹⁴ res: quæ spēs sunt plificatē: & nomina illa nō plurificabunt: quia non est rō¹⁵ plurificationis noīs inuentio reꝝ pluriū quas significat nomē per dñm¹⁶ Abrahæ: nisi mutatio dictionū inquantū sunt nomina illa: reꝝ fm¹⁷ modos mutationis pluralitatis apud auctores linguæ: & iō inuenimus multa nomina q̄ significāt¹⁸ rem unā apud linguas differētes: & vnum propriū linguæ unī plurificabit¹⁹: & alterꝝ non plificabit: & sic et apud linguā unā eandē sunt duo²⁰ nomina significātia rē vnā & vnum plurificabit & alterꝝ nō plurificabit: & sic²¹ est ipsoꝝ dispō in cōtinuatione & in cōnotatiōe put uidebit infra multoties iuuante Deo:²² & nos dicere siue fuerit res illa singlis propria: siue plurificabilis declinatiōe illius²³ dictionis: qd proprietatū nominū apud grāmaticos ē qd sint obliqua aut recta in²⁴ ipsoꝝ significatiōe sicut oñdetur infra: & accidit hoc eis ob ea esse singularia²⁵ ppria: quæ nō declinabunt rectitudinē sui itineris: aut plurificabilia uel nō ppria²⁶ declinantia suas vias per extorta.²⁷ ¶ Et ideo scdm̄ significatiōē huius descriptiōis diuidemus primo nomina in singulare²⁸ & plurale: & singulare in ppriū & in nō ppriū. Sicq;²⁹ nomē singulare est significans rem unā solū ut terra: cœlum: vita Abraham.

Nomen

De diuisione linguæ vltiter.

omnia potest.

² ¶ Caput quartū de diuisione linguæ hæbreæ in ipsius partes primas & cōparatione ipsarū adinuicem: & delectio ipsius partis ⁴ primæ: quod est ipsum nomē: & ipsius expositio & formatio fm oēs ipsius partes: & ipsius spēs & ipsius formas in oēs ipsius partitiones essentielles & accidentales.

⁶ ¶ Lingua hæbreæ diuidetur primo in tres partes: q̄a ex his componetur ⁷ omnis oratio: vt videbitur in cap. constructio nis & regiminis iuuante Deo: & illæ sunt ⁸ nomē & verbū & dictio: & vniuersaliter dicam hic q̄ ratio diuisionis huius ⁹ est quia existente lingua hac procedente post vestigia nature: & omnes res ¹⁰ quibus proferet homo secūdu ipsarum naturam sunt res existentes per se inquantum ¹¹ sunt: aut inquantum sunt factæ a rebus: quæ sunt per se aut ¹² actiones illarum: ideo fuit necessitas super impositorem linguæ: vt significet elocutione sup ¹³ has tres res ad imponēdu dictiōes significātes sup entia inq̄tum sunt ¹⁴ p se: & inq̄tū sunt agentia: & inq̄tū sunt facta: & omnes has uocauit nomina: ¹⁵ etiam idiguit ad iponēdum dictiōes significātes super actiones terminatas tēpore ipsarum exitus ¹⁶ ab agentibus: & vltorius tertio oportuit iponere dictiōes proprias ad ¹⁷ notificandū & distinguēdum inter agens & factum: & conditiones quæ sunt deforis consequentes ¹⁸ actiones quibus ager agens & fit factū: & hæ sunt dictiōes ¹⁹ rationis. Et ideo existentibus rebus inquantum sunt existentes per se: siue agentes ²⁰ siue factæ priores naturaliter actionibus & entibus inquantum sunt agentia ²¹ aut acta: ideo imposuit primo auctor linguæ nomina: quæ significant super ²² entia inquantum sunt per se: siue fuerint agentia siue acta: & post hæc ²³ uerba significantia actiones fm tempus eas fiendi & agentia & facta ²⁴ inquantum eis est proportio ad uerba: & tandem conditiones: quæ sunt deforis ²⁵ quæ sunt dictiōes rationis: & ideo dignum est nobis loqui primo de nominibus scdm ²⁶ quod processit consuetudo apud linguam hæbream: & hoc est ad describendum nomen: & ipsum diuidendū ²⁷ in ipsius partes: & post hæc ad dandum modum constituendi nomina & formandi ea ²⁸ cum suis litteris & cum ipsorum punctuatione.

ii g

¶ Describemus

בחלוקת הלשון בבל

כל יכל

השער

1 הרביעי בחלוקת הלשון העברית אל חלקיה
 2 הראשונים וערך קצתם לקצת וברירת חלקה
 3 הראשון שהוא השם וביאורו וצורו לכל חלקיו ומינוי וצורתו ל
 4 לחלוקותיו העצמיות והמקורות
 5 הלשון
 6 העברית תחלק ראשונה לשלשה חלקים כי מאלה יורכב
 7 כל מאמר כמו שיראה בשער ההרכבה והשמוש בה והם
 8 השם והפעל והמלה ודרך כלל ואמר פה כי טעם החלוקה הזאת
 9 הוא כי בהיות הלשון הזאת הולכת אחרי עקבות הטבע וכל הדברים
 10 אשר הם יבטא האדם לפי טבעם הם דברים נמצאים בעצמם במה
 11 שהם או במה שהם נפעלים מן הדברים הנמצאים בעצמם או פ
 12 פעולותיהם לכן היה הכרח על מניח הלשון כפי להורות בדבור על
 13 אלה השלשה ענינים להניח תיבות מורות על הנמצאים במה שהם
 14 בעצמם ובמה שהם פועלים ובמה שהם נפעלים וכל אלה קרא שמות
 15 גם הוצרך להניח תיבות מורות על הפעולות המוגבלות בעת צאתן
 16 מהפועלים ועוד שלשית היה מחוייב להניח תיבות מיוחדות כפי
 17 להודיע ולהבדיל בין הפועל והפעול והתנאים אשר מחוץ הנמשכים
 18 לפעולות אשר יפעל בהם הפועל ויופעל הפעול ואלה הן מלות
 19 הטעם ולכן בהיות הדברים במה שהם נמצאים בעצמם או פועלים
 20 או פועלים קודמים בטבע אל הפעולות והנמצאים במה שהם פועלים
 21 או פועלים לכן הנית תחילה בעל הלשון השמות אשר יורו על
 22 הנמצאים במה שהם בעצמם בין שיהיו פועלים או פועלים ואחרי כן
 23 הפועלים המורים על הפעולות לפי עת העשות והפועלים והפעולים
 24 במה שלהם ערך אל הפועלים וסוף דבר על התנאים אשר מחוץ ש
 25 שהן מלות הטעם ועל ידי כן ראוי לנו לדבר ראשונה על השמות כפי
 26 מה שנמשך המנהג אצל הלשון העברית וזה לדרשום את השם ולחלקו
 27 אל חלקיו ואחר כך לתת דרך לבנות השמות ולצייר אותם כ
 28 באותיותיהם ובניקודם
 29

נרשום

בתמורת הנקודות

- 1 ומאספכם ובא תמורת השורק כמו וישם בארון שמשפטו ויושם
- 2 ובא תמורת קמץ קטון כגון וחין ערכו שמשפטו בצירי וחין :
- 3 והקמץ הגדול בא תמורת הפתח הגדול כמו משקל הכסף מנת
- 4 המלך שהיה ראוי להיות פתח בסמיכות ובא קמץ
- 5 ולפעמים בא תמורת הפתח קטן כמו ואשעה בחקך תמיד וכן כי
- 6 היום יי נראה שראוי להיות האלף בסגול : והקמץ מלא פום בא
- 7 מקום חירק משכו אתה שדינו משכו וגם בא תמורת שורק כמו כליל
- 8 תקטר שראוי תוקטר : הפתח קטון בא תמורת הגדול כמו פן
- 9 אכלך שהיה ראוי אכלך בפתח חכף בפופה ובא במקום קמץ גדול
- 10 כמו אל מבטחם שראוי קמץ תחת הטית : והקמץ קטון בא מקום
- 11 קמץ גדול כמו חמעלם מים שהיה דין הלמד בקמץ גדול ומקום חירק
- 12 כמו הנצו הרמונים שמשפט הנון היה בחירק ובא בצירי :
- 13 והשורק בא תמורת החלם וגם לא תעבורי ששורק הבית
- 14 מקום חלם : והקבוץ שפתים בא ולפעמים
- 15 לדעת רבי יונה והאפור תמורת פתח גדול בפסוק כי גנב שדינו לפי
- 16 דעתם גנב בפתח רהימל ובא מקום קמץ מלא פום כמו ברוב גדול
- 17 שמשפט הנימל להיות בקמץ מלא פום : והחטף סגול
- 18 בא תמורת חירק כגון אשתך כגון שראוי האלף להיות בחירק וב
- 19 ובאה בחטף סגול : והשווא בא תמורת הפתח קטון כמו שהם
- 20 בהמה שראוי השין להיות בסגול ובא תמורת חירק כמו וידרכו
- 21 אל לשונם :
- 22 הנה בארנו האותיות והנקודות במה שראוי
- 23 להן מפאת עצמן ומפאת מה שתרפיכנה
- 24 התיבות בכלל ומעטת יש לבאר בשערים חבאים מה שראוי להן
- 25 ביותר במה שתבאנה בשמות ובפעלים ובמלות הטעם ובתרכבת
- 26 המאמרים בשערים המיוחדים כי כל מה שכתבנו עד עתה הוא כמין
- 27 הצעה וביאור הענינים הכוללים למה שנאמר בעזרת האל בביאור
- 28 כל חלקי הלשון העברית הראשונים והנה בשער הקרוב נחלק הלשון
- 29 ונפרש חלקה הראשון שהוא השם כמו שיראה לפנינו בעזר אשך

וּמֵאֵלֶּיךָ. Et venit vice sciurek: vt וַיֵּשֶׁב & positus ē in archa: cu
 ius ius est וַיֵּשֶׁב & uenit vice kamecz parui: vt וַיִּזְכֹּר & melos sui
 æstimationis: cuius ius est cū ceri וַיִּזְכֹּר. Et kamecz magnū ve
 nit vice pathah magni: vt וַיִּזְכֹּר pondus argenti וַיִּזְכֹּר portio⁴ re
 gis: qđ erat dignū esse cū pathah in cōtinuatione & uenit Ka
 mecz⁵ & aliqñ uenit vice pathah parui vt וַיִּזְכֹּר: & delectabor
 in statutis tuis cōtinuo: & sic quia⁶ hodie Deus וַיִּזְכֹּר appebit:
 qđ est dignū vt sit aleph cum seghol. Et kamecz pleni oris ue
 nit⁷ loco hirek וַיִּזְכֹּר trahite illam: cuius ius est וַיִּזְכֹּר: ac etiā ve
 nit vice sciurek vt totum⁸ וַיִּזְכֹּר effumabit: qđ dignū est וַיִּזְכֹּר.
 Pathah paruum venit vice magni vt forsan⁹ וַיִּזְכֹּר consumabo
 te: quod erat dignum וַיִּזְכֹּר cum pathah caph plicata. Et venit
 loco kamecz magni¹⁰ ut Deus וַיִּזְכֹּר cōfidentia eoz qđ debē
 batur kamecz sub teth. Et kamecz parui uenit loco¹¹ kamecz
 magni vt וַיִּזְכֹּר: qđ ascendere eos fecit ex mari: qđ erat ius lamed
 esse cum kamecz magno. Et loco hirek¹² וַיִּזְכֹּר an defluerint
 granata: qđ ius nun fuit cum hirek & venit cū ceri. Et sciurek
 uenit vice holem: & etiā וַיִּזְכֹּר transibis qđ sciurek beth¹⁴ est
 loco holem. Et collectio labiorū venit aliqñ¹⁵ fm opinionem
 rabi Iona & Ephod vice pathah magni in clausula: qđ וַיִּזְכֹּר furā
 do: cuius ius est fm¹⁶ ipsoꝝ opinione וַיִּזְכֹּר cū pathah eghimel.
 Et uenit וַיִּזְכֹּר loco kamecz pleni oris: vt in multitudie וַיִּזְכֹּר suae
 magnitudinis: qđ ius eghimel est esse cū kamecz pleni oris.
 Et rapiens seghol¹⁸ uenit vice hirek vt וַיִּזְכֹּר vxor tua sicut
 vitis qđ debuit aleph esse cū hirek¹⁹ & uenit cū rapiēte seghol.
 Et sceua uenit uice pathah pui vt וַיִּזְכֹּר qđ ipsi sunt²⁰ bestia qđ di
 gna erat scin esse cū seghol. Et uenit vice hirek vt וַיִּזְכֹּר & tra
 xerunt²¹ lingua eoz. **¶** Sicq; exposuimus lras & puncta fm
 id qđ debet²² eis occasione suimet. Et occasione illoꝝ qđ cōpo
 nunt²⁴ dictiones vltiter: & hinc est exponēdū in capitulis futu
 ris quid debeat eis²⁵ proprie inquantū ueniūt in noib; & in
 uerbis: & in dictiōibus rōnis & in cōstructione²⁶ orationū in
 capitulis propriis: quia quicquid scripsimus hucusq; est sicut
²⁷ prafatio & explicatio rerum cōium illis quae dicemus iuuā
 te Deo in expōne²⁸ osum ptiū linguæ hæbreæ priāq;. Sicq; in
 capite pxio diuidemus linguā: ²⁹ & exponemus ipius partem
 primā: quæ est ipsum nomē vt uidebit infra auxilio illius qui
 omnia

De pfectione pla. punctoꝝ.

noſtram ſcripturá q̄ poſuerit ad hoc lras ſuperfluas : quia in
compoſitione ſyllabarū ex litteris² poſitis pronunciabir uocē
tinnitū huius : & ſi eſſet Romanis pnūciatio ſceua³ in ſua ſcri
ptura etiam ipſi non indigerent hac : quia per lram. c. quam
ipſi uocant⁴ cum ſceua pnunciarent tñitum hunc : & nō eſſet
neceſſitas multiplicare eis⁵ litteras mutas ſicut eſt. q. & qñ ipſi
ſcribunt rem fm ius ſuum⁶ errant in platione put accidit eis
quando ſcribunt אוקינס : cuius punctuatio congrua⁷ eſt vt ſit
holem trahēs in aleph : & ſceua in Koph : & rapiens Kamecz
in yod : & ſciurek trahēs⁸ in nun : & ſammech quieſcēs fm ius
eorum. Sicq; ipſi ſcribunt loco rapiētis kamecz. e. ⁹ tenuem
& .a. latam : & componetur ex illis tñitus medius iter. e. uoce
tenui¹⁰ & .a. uoce uehementi : & .c. quā ſcribunt loco koph nō
eſt ei motus poſtq̄¹¹ ipſius ius eſt cum ſceua : & ex quo nō ſunt
expti pcedere per hac ipſi legūt. c. ¹² cum miniſterio. e. voca
li forti : & legunt oceanus & .a. latitudine magna : ¹³ & hoc ē ob
defectum ipſorum notitiā in platione. Et ideo videt hinc q̄
etiam in litteris etiam¹⁴ in punctis noſtra lingua ſit lingua cō
pleta : & ſcriptura nra ſit ſcriptura perfectiſſima¹⁵ oīum ſcri
pturarum linguarū : quia non deeſt quicq̄ ei : & nō eſt in ea res
inanis : put eſt ſtatutū¹⁶ completorū perfectorum .

¹⁷ ¶ Et hinc explicabimus cōmutationes punctoꝝ : & ipſoꝝ
mutuum cambiū : ¹⁸ quoniā pathah magnū uenit loco pathah
parui vt vſq; ¹⁹ שקמי q̄ eleuaui deborā שלמה : q̄a cur ero ſicut
inuoluta q̄ digna erat ſcin venire cum pathah ²⁰ minori שלמה
שקמי. Et uenit vice kamecz magni vt in vau ואמותתו ²¹ quod
dignum erat eſſe cum kamecz magno exiſtens cōuerſua præ
cedens aleph vt ²² videbitur in regiminib². Et uenit uice ceri
vt השב reſtitue in uaginā ſuam : he eſt ²³ cum pathah : & erat ius
ſuum cum ceri השב. Et uenit vice hirek vt הירן pnoctabit ocu
lus meus ²⁴ q̄ erat ipſius ius eſſe הירן : ſed nō ueniet pathah vice
holem neq; ſciurek ynq̄. ²⁵ Holem uenit vice kamecz pleni
oris ſolū : ut ובמזאכס : ²⁶ cuius ius erat eſſe cū Kamecz mem fm
pōdus ובמזאכס. ²⁷ Hirek uenit uice pathah ut והתקדשתי
quorum erant ²⁸ daleth dignæ venire cum pathah : & uenerūt
cū hirek. Et uenit loco ²⁹ pathah parui ut i ſammech ובאספכס :
& collector veſter Deus Iſrael : quod dignum erat dicere

ובאספכס

בשלמות מוצא הנקודות

1 בְּתִכְנִינוּ שְׁלֹא תִהְיֶה אוֹתוֹת יִתְרוֹת כִּי בְּהִרְכַּבְתָּ גְזֵרִים מִהָאוֹתוֹת
 2 הַמִּנְחָה יוֹצֵא קוֹל הַבֵּרָה זֹאת וְאֵלֶי הִירָא לְרוֹמִיִּים מוֹצֵא הַשְׁוֹא
 3 בְּתִכְנִיכְתָּם גַּם הֵם לֹא רָוִי עֲרִיכִים לְזֹאת כִּי בְּזֹאת עֵי שְׁקוֹרָאִים הֵם
 4 בְּשׁוֹא הֵיוּ מוֹצִיאִים אֶת הַתְּבָרָה הַזֹּאת וְלֹא הָיָה צוֹרֵךְ לְהִרְבּוֹת לָהֶם
 5 הָאוֹתוֹת בְּלִתִּי בְּעִלּוֹת קוֹל כִּמּוֹ הֵקִי וְכִשְׁתֵּם כּוֹתְכִים הַעֲנִין כְּמִשְׁפָּטוֹ
 6 טוֹעִים בְּקִרְיָאָה כִּמּוֹ שְׁקָרָה לָהֶם בְּשִׁכּוֹתְכִים אוֹמְרִים שְׁנִיקוֹרֵי הַחֲגוֹן
 7 לְהִיֹּת חוֹלָם מוֹשֵׁךְ בְּאֵלָף וְשׁוֹא בְּקוֹף וְחִטָּף קִמֵּץ בִּיזֵר וְשׁוֹרֵק מוֹשֵׁךְ
 8 בְּנוֹן וְחִטָּמֵךְ נִחָה כְּמִשְׁפָּטִם וְהִנֵּה הֵם כּוֹתְכִים מְקוֹם הַחִטָּף קִמֵּץ הֵי
 9 קָלָה וְאֵה רַחֲבָה וְהַתְּרַכֵּב מִחַז הַבֵּרָה אֲמַעֲעִית בֵּין הֵאִי בְּקוֹל תְּרוֹשָׁה
 10 וְהֵאֵה בְּקוֹל חֲזָקָה וְהֵעִי שְׁכּוֹתְכִים בְּמְקוֹם הַקּוֹף אֵין לְהַתְּנוּעָה אַחֲרֵי
 11 שְׁמִשְׁפָּטָה כְּשׁוֹא וּמִפְּנֵי כִי לֹא גִסּוּ לְלִכְתָּ בְּאֵלָה הֵם קוֹרָאִים הֵעִי
 12 בְּשִׁימוֹשׁ הֵאִי בְּעִלּוֹת קוֹל חֲזָק וְקוֹרָאִים אוֹ עֵי אָנוֹס וְהֵאֵה בְּרַחֵכ גְּדוֹל
 13 וְזֶה לְחִסְרוֹן יִדְעֵתָם בְּקִרְיָאָה וְלִכֵּן יִרְאֶה מְזִרָה כִּי גַם בְּאוֹתוֹת גַּם
 14 בְּנִקְדוֹת לְשׁוֹנֵינוּ הוּא הַלְשׁוֹן הַשְּׁלֵם וְכִתְּבִיכֵנוּ הֵיא בְּתִכְבּוֹת תִּמְרָה
 15 מִכָּל כְּתָבִי הַלְשׁוֹנוֹת כִּי לֹא יִחְסַר כָּל בַּהּ וְאֵין בָּהּ דְּבַר רִיק בְּחֵק הֵ
 16 הַשְּׁלֵמִים הַתְּמִימִים

17 **ומעתה** נִבְאָר חֲלוּפֵי הַנִּקְדוֹת וְתַמּוּרְתָן קִצְתָן בְּקִצְתָּ

18 וְזֶה כִּי תִפְתַּח גְּדוֹל בֹּא מְקוֹם פֶּתַח קִטּוֹן כִּמּוֹ עֵר
 19 שְׁקִמְתִּי רְבִירוֹה שְׁלֵמָה אֶהְיֶה בְּעוֹטִיָּה שְׁרָאִיָּה תִּתֵּה הַשִּׁין לְבֹא בְּפֶתַח
 20 קִטּוֹן שְׁקִמְתִּי שְׁלֵמָה וְבֹא תַמּוּרַת קִמֵּץ גְּדוֹל כִּמּוֹ בְּנוֹ וְאִמּוֹתָתָהוּ
 21 שְׁהִיָּה רֹאוֹי לְהִיֹּת בְּקִמֵּץ גְּדוֹל בְּהִיֹּתָה הַפּוֹכִיָּת קוֹדֶמֶת לְאֵלָף כִּמּוֹ
 22 שְׁיִירָאָה בְּשִׁמּוֹשִׁים וְבֹא תַמּוּרַת הַצִּירִי כְּגוֹן הַשֵּׁב אֶל תַּעֲרָה הַהֵא
 23 בְּפֶתַח וְהִיָּה מִשְׁפָּטָה בְּצִירִי הַשֵּׁב וּבְאֵה תַמּוּרַת חִירֵק כְּגוֹן תֵּלֵן עֵינִי
 24 שְׁהִיָּה דִינוֹ תֵּלֵן אֵךְ לֹא תִבֹּא פֶתַח תַּמּוּרַת חֵלֶם וְלֹא שׁוֹרֵק לְעוֹלָם
 25 **הַחֵלֶם** בֹּא תַמּוּרַת הַקִּמֵּץ מִלֹּא פּוֹם לְבִדּוֹ כִּמּוֹ וְכִמּוֹצֵאכֶם אוֹתוֹ
 26 שְׁהִיָּה דִינוֹ בְּקִמֵּץ הַמֶּם עַל מִשְׁקַל בְּשִׁמְרָכֶם
 27 **הַחִירֵק** בֹּא תַמּוּרַת תִּפְתַּח כְּגוֹן וְהַתְּגַדְּלִתִּי וְהַתְּקוֹדֶשְׁתִּי שְׁהִיָּה
 28 הַדָּלֶת רֹאוֹיָרָה לְבֹא בְּפֶתַח וּבְאֵהוּ בְּחִירֵק וְבֹא תַמּוּרַת
 29 תִּפְתַּח רֵקִטָן כְּגוֹן בְּסִמֵּךְ וּמִגְּסָפְכֶם בְּאֵלֶי וּשְׁרָיָה לְשִׁירָה לְזִמְרָה
 וּמֵאֲסַפְכֶם

במשגי הנקודות בהרכבה

1 על המלך הבא אחריו ולכן יאמר לו כי השוא תחטוף לפניה
2 ולאחריה את הפתח

החטף

3 קמץ שהוא שוא קמץ לעולם לא יבא שוא אחריו
4 ותטעם כי דין האות החטופה להיות בשוא
5 ונכתבה בכל הקמץ לכן לא יבא שוא אחריה כי לא נמצאו שני שואין
6 נעים סמוכים זה לזה כמו שכתבנו למעלה

החטף

7 סגול לו שני כללים: הפלל הראשון כל שם
8 שתחתיו אלי האלף תנקד בחטף סגול כגון א
9 אליעזר אליפלט אלימלך הפלל השני בשתתיה אות גרנית
10 באמצע המילה שדינה להיות בשוא ולפניה אות פתוחה בפתח קטן
11 אז האות הגרנית על הרב תתרחב ותנקד בחטף סגול

ובזה

12 נשלמו כל הנקודות ולא נשאר עלינו לבאר במוצאי
13 הדבור כי אם דבר אחד אשר לא עמדו עליו
14 הראשונים והרומים חושבים שיחסר לנו והוא מוצא הקו בלשונם
15 שהם כותבים אותו בשתי אותיות בעלות קול אשר יבנו משתמשים
16 תמורתן בנקודות וזה על האמת לא בא לחסרון מכתבנו ולשגיגתו
17 כי אם ליתרון מכתבם בלי צורך וזה לא יקרה בלשוננו לכתבו א
18 אלא אם נרצה לכתוב שם משמור שאר הלשונות בכתבנו כמו
19 טרפינו שהוא שם מלך ממלכי הרומים אנחנו ננקדהו על זה הדרך
20 שננקד חמית בקמץ והריש בשוא והכף בחטף קמץ ובדגש ורייז
21 בחירק ומתיחה תחתיה שהוא במין מקל לאות כי שם העמדת המוצא
22 והגון וו בשורק עם סמך נחה באחרונה והנה אז מוצא הכף
23 ממוצע בין מוצא החלם והשורק והוא חטוף ויסמך על תנועת היור
24 הבאה אחריו אף ביוש לכתוב מוצא קרוב לזה בדרך אחרת
25 שנכתוב טרקיניוס בקוף וו ויד ותהיה נקודת הקוף בשוא והיו ב
26 בשורק והיור בחירק ומקל תחת היור להיות שם מתג הקריאה ולא
27 יעמוד הקורא בשורק אבל ידחה המבטא עד היור וכמו שהמשלנו
28 בחירק תוכל לעשות בכל מלכי התנועות ומכל זה נראה שלא חסר
29 לנו זה המוצא אבל אינו מוצא פשוט כי אם מורכב ולכן הטיב מניח
כתבנו

super regem venientē post ipsum: & ideo pōt dici q̄ sceua rap̄
 piet ante se² & post se ipsum pathah.³ ¶ Rapiens kamecz qđ
 est sceua kamecz nunq̄ veniet sceua post ip̄m: ⁴& nō est q̄ ius
 lřa rap̄e est esse cum sceua: & dilatata est ui ipsius kamecz: iō
 nō veniet sceua post ipsam: q̄a nō inueniunt duo sceua⁶ mota
 p̄xima inuicem vt scripsimus sup̄ius.⁷ ¶ Rapiens seghol hēt
 duas sūmas. Sūma prima: oē nomen⁸ cuius principiū est eli
 aleph p̄uātib̄ cum rapiere seghol vt ⁹אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ
 Sūma secūda: qñ erit littera gutturalis¹⁰ in medio dictionis:
 cuius ius est esse cū sceua: & ante ipsam est lřa cū pathah puo:
¹¹tūc littera gutturalis vt plurimū dilatabit̄: & punctuabit̄ cū
 rapiente seghol.¹² ¶ Et hic completa sunt omnia p̄cta: & nō
 relinquit̄ nobis explicare in p̄nūciationibus¹³ elocutionis nisi
 rem vnā q̄ non institerūt super eam¹⁴ primi: & Romani pu
 tant q̄ desit nobis: & illa est pronuntiatio quā in eorū lingua:
¹⁵quam ipsi scribunt per duas litteras vocales: quāq̄ vice nos
¹⁶vtimur punctis: & hoc s̄m veritatem nō uenit ob defectum
 nostrā scripturā & nostrā linguā: ¹⁷sed ob superfluitatē suā
 scripturā absq̄ necessitate. & hoc non accidet nostrā linguā
 ipsum scribere¹⁸ nisi velimus scribere nomen de nominibus
 reliquā linguā per nostrā scripturā vt ¹⁹טַרְקִינִי Tarquinius:
 quod est nomen regis de regibus Romanorū: nos punctua
 binus ipsum secundum hunc modum:²⁰ quia p̄uātib̄imus
 teth cum kamecz: & reſc cum sceua: & caph cum rapiente
 kamecz & cum dagheſc: & yod²¹ cum hirek: & extensione sub
 ea: quē est vt species virgulę ad signum q̄ ibi est detentio pro
 nūciationis²² & nun & vau cum ſciurek cum ſammech quie
 ſcente in vltimo: ſicq̄ tunc pronuntiatio caph²³ est media in
 ter p̄nūciationem holem & ſciurek: & est rapta: & ſuſtēatur
 super motu yod²⁴ uenientis post ipsum. Et ſi ſit ſcribēdū pro
 nūciationē proximā huic modo alio²⁵ q̄ ſcribamus טַרְקִינִי
 Tarquinius cū koph: vau & yod: & erit p̄ctus koph cū sceua:
 & vau²⁶ cum ſciurek: & yod cum hirek: & virgula sub yod ad
 eſſendum ibi frenum prolotionis: & non²⁷ detineatur legens
 in ſciurek: ſed propellat prolotionem vſq̄ ad yod. Et ſicut
 exēplificauimus²⁸ in hirek poteris facere in oībus regib̄ mo
 tuū. Et ex toto hoc vř q̄ nō defuit²⁹ nobis hęc p̄nūciatio: ſed
 nō est p̄nūciatio ſimplex ſed cōpoſita: & iō bene fecit iponens
 noſtram

De euentis punctoꝝ in cōpositione.

q̄ detinent modicum motū sicut homo mugiens: & ideo uō
cauerūt illum grāmatici mugitum: ²& ipsius signum est linea
longa ut virgula ante sceua: & ideo errauerunt q̄ mirum est
qui scripserunt q̄ semper mugitus in capite dictionis dilatat
prolationē sicut pathah: & causa⁴ sui erroris fuit: quia ut plm
declinatur motus sceua ad motum pathah ut diximus nō dif
fert inter principiū dictionis aut finē dictionis. ⁶Summa sexta:
omne sceua p̄cedēs lram כתר leniet illam litteram⁷ ut בכפר
& alia ab hac. ⁸Summa septima: nunq̄ erit cum daghesc litte
ra veniens post sceua quiescens: nisi in dictione את pro ma
sculo & pro fœmina ut את tu facis mihi את tu auis¹⁰ ואת: &
tu quia deuiaſti & cætera: & exiuerunt ex hac summa duæ di
ctiones וידר & lætatus est ithro וידר non vniatur¹¹ diebus anni.
¹²Summa octaua: omne sceua in capite dictionis vel in ipsius
medio si vna¹³ littera כתר כתר sit affinis ei post ipsam lenient
excepta¹⁴ dictione שמים: fm grāmaticos: qui ptulerunt ipsam
ut filius Ascer per aleph sublata אשמים: ¹⁵& fm filiū Naphtali
non est hic aleph: & scin mouetur: & tau cum daghesc leui nō
crasso¹⁶ ob causam summæ huius.

¹⁷¶ Sceua crassum & sceua tenue nō different: nisi quādo sce
ua motū tenuiter¹⁸ ueniet in capite dictionis ut plurimum in
loco quo si eēt¹⁹ in medio dictionis esset quiescens ut ידבר q̄
yod est mota: & in medio quiescit: ut ידבר²⁰ & sicut illud est
sceua scin שמים fm filium Naphtali.

²¹¶ Rapiens pathah habet duas sūmas. Vna est quando lit
tera gutturalis²² est in medio dictiōis: & ante ipsam est lra cū
pathah: & ipsa est²³ digna punctuari cum sceua dilatabitur: &
punctuabitur cum rapiente pathah: quod est sceua pathah²⁴
והחמד יחפץ & pauca exiuerunt ab hac summa ut אלה כהנים
²⁵& cætera. Summa secunda: quando littera ueniens post pa
thah punctuatur cum sceua: ²⁶& si non sit sceua ante pathah
ipsa legitur cum rapiente ut אברהם²⁷ & scdm meā opi
nionem ratio huius est: quia essendo sceua significante super
terminū motus tm̄:²⁸ & nō super motū penitus postq̄ motus
pathah est sicut motus circuli simplex²⁹ ut scripsimus supius
ideo non poterit detinere uocē: & iō rapiet ad sustentandū se
super

- 1 שְׁמַעְמִידִים מַעֲט בְּתוֹנֵעַ כְּאֶדָם גּוֹעַה וְלִכְן קִרְאוֹת הַמִּדְקָדִקִּים גִּעִיָּא
 2 וְסִימְנָתָם קוֹ אֲרוֹךְ כְּמוֹ מִקֵּל קוֹדֵם הַשּׁוֹא וְלִכְן טַעַם פְּלִילִיָּה מִי שֶׁכָּחָבוּ
 3 שְׁלֵעוֹלָם הַגִּעִיָּא בְּרֹאשׁ תִּיבָה תִּרְחִיב הַקְרִיָּאָה כְּמוֹ פֶּתַח וְסִבָּת
 4 טַעוֹתָם תִּירָה כִּי עַל הָרֵב נִוְטָה תְּנוּעַת הַשּׁוֹא לְתוֹנֵעַת הַפֶּתַח כְּמוֹ
 5 שְׁאִמְרָנוּ אֵין הַפֶּרֶשׁ בֵּין רֹאשִׁית הַתִּיבָה אוֹ סוֹף הַתִּיבָה :
 6 **הַכֵּל** הַשְׂשִׁי כָּל שּׁוֹא קוֹדֵם לְאוֹת כְּגֹר כֶּפֶת תִּרְפָּה אוֹתָהּ הָאוֹת
 7 בְּגֹן בְּכַף וְזוּלָתָהּ :
 8 **הַכֵּל** הַשְּׁבִיעִי לְעוֹלָם לֹא תִהְיֶה בְּדִגֵּשׁ הָאוֹת הַבָּאָה אַחֵר שּׁוֹא נָח
 9 אֶלָּא בְּתִיבָתָהּ אֶת לִזְכֹּר וְלִנְקִבָּה כְּמוֹ אֶת עוֹשֶׂה לִי אֶת כְּרוֹב
 10 וְאֶת כִּי שְׂטִית וְזוּלָתָם וְיִצְאוּ מִזֶּה הַכֵּל שְׁתֵּי תִיבּוֹת וְיִתְּרוּ אֶל יִתְּרוֹ
 11 בְּיָמֵי שָׁנָה :
 12 **הַכֵּל** הַשְּׁמִינִי כָּל שּׁוֹא בְּרֹאשׁ תִּיבָה אוֹ בְּאַמְצֵיתָהּ אִם אַחַת
 13 מֵאוֹתוֹת כְּגֹר כֶּפֶת סְמוּכָה לָהּ אֶתְרִיָּה תִרְפִּינָה וְזוּלָתָהּ
 14 תִּיבָת שְׁתֵּים לְפִי הַמִּדְקָדִקִּים שֶׁקִּרְאוֹתָם כְּכֵן אֲשֶׁר בְּאַלְף גְּנוּבָה אֲשִׁמִּים
 15 וְלְפִי בֶן נִפְתָּלִי אֵין כְּאֵין אֶלְף וְהַשִּׁין נִעֲרָה וְהַתִּיבָה בְּדִגֵּשׁ קָל לֹא כְּבֹד
 16 בְּסִבָּת הַכֵּל הַזֶּה :
 17 **הַשּׁוֹא** כְּבֹד וְהַשּׁוֹא קָל לֹא יִתְחַלְּפוּ אֶלָּא כְּשֶׁהַשּׁוֹא נִעַ בְּקִלּוֹת
 18 יֵבֵא בְּרֹאשׁ הַתִּיבָה עַל הָרֹב בְּמָקוֹם שֶׁאֵלּוּ הִיָּה
 19 בְּאַמְצֵעַ הַתִּיבָה הִיָּה נֶחֱכָמוּ יִדְבֵּר שֶׁהַיֹּד נִעָה וּבְאַמְצֵעַ נָתַח כְּמוֹ וְיִדְבֵּר
 20 וְכִמְחוּ שּׁוֹא שִׁין שְׁתֵּים לְפִי בֶן נִפְתָּלִי :
 21 **הַחֲטָף** פֶּתַח יֵשׁ לוֹ שְׁנֵי כְּלָלִים הָאֶחָד הוּא כְּשֶׁאוֹת גְּרוּזִית
 22 בְּאַמְצֵעַ הַתִּיבָה וְלִפְנֵיהָ אוֹת פֶּתוּחָה וְהִיא הִיָּה
 23 רֹאוּיָה לְהִנְקֹד בְּשּׁוֹא תִתְרַחֵב וְהִנְקֹד בְּחֲטָף פֶּתַח שֶׁהוּא שְׁנֵי פֶתַח
 24 כְּמוֹ אֶעֱלֶה בְּאֵתְלִים וּמַעֲטִים יִצְאוּ מִזֶּה הַכֵּל כְּמוֹ תַחֲמוֹר וְתַפּוּץ
 25 וְזוּלָתָם : הַכֵּל הַשְּׁנִי כְּשֶׁהָאוֹת הַבָּאָה אַחֵר הַפֶּתַח בְּקוֹדֶה בְּשּׁוֹא
 26 אֵף כִּי אֵין שּׁוֹא קוֹדֵם הַפֶּתַח הוּא נִקְרָא בְּחֲטָף כְּמוֹ אֶבְרָהָם גְּבִרְתָּא
 27 וְלְפִי דַעֲתִי טַעַם זֶה הוּא שֶׁבְּהִיּוֹת הַשּׁוֹא מוֹרָה עַל גְּבוּל תְּנוּעָה לְבֹד
 28 וְלֹא עַל תְּנוּעָה כֵּל אַחֲרֵי אֲשֶׁר תְּנוּעַת הַפֶּתַח תְּנוּעַת עֲגוּלָה פְּשוּטָה
 29 כְּמוֹ שֶׁכָּחָבוּ לְמַעַלָּה לִכְן לֹא תוּכַל לְהַעֲמִיד הַקוֹל וְלִכְן תַּחֲטָף לְהַסְמֵךְ
 עַל

במשיגי הנקודות בהרכבה

- 1 **הכלל** השלישי פשיבא שווא נח אחר הקמץ ואין פזרה ודרך
2 מלאכותיו כי לפעמים תיבה אחת תהיה נקודה באותו
3 נקודות בעיניו בשני מקומות ובאחד יהיה מוצא הקמץ מלא פ
4 פום ובאחר קמץ רחב כגון שמרני אל כי חסיתי כך השין בקמץ רחב
5 ובפסוק שמרני באישון בת עין השין בקמץ מלא פום ובשני המקומות
6 היא תיבה אחת באותיותיה ונקודותיה והוראתה :
7 **השווא** יש בקריאתה שמנה כללים : **הכלל הראשון**
8 כל שוא נע שאחריו אות גרונית תנועתו נוטה
9 לתנועת האות הגרונית והיא כגון קחו תנועת הקוף נוטה
10 אל השורק וכן בנשארים : **הכלל השני** כל שוא שאחריו יוד
11 תנועתו נוטה לתנועת החירק כמו כיום תנועת הכף נוטה לחירק :
12 **הכלל השלישי** כל שני שואין בראש התיבה ובאמצעיתה הראשון
13 נח והשני נע ובסוף התיבה שניהם נחים וזולת כשתבא בדגש האות
14 האחרונה כמו ופת אלהים ופת ולכן גראין טענור וראבע כנגור
15 ומניעים את האחרונה אפילו אינה דגושה כאילו היא באמצע התיבה
16 ויקראו כמו ופת בסתר לבי ופת אלהים כי אם בן לא היה נמנע
17 התחברות שלשה שואין סמוכים ועוד כי אלו היה דינס כאילו הם
18 באמצע התיבה לא היו באים באתנח וסוף פסוק כי היו צריכים ל
19 לסמיכות מלך כמו באמצע והנה מצאנו הענין בהפך כי ופל על
20 צוארי בנימן אחיו ויבך אתנח תחת ויבך וישא עשו את קלו ויבך סוף
21 פסוק תחרו ויבך ושניהם נעים מתחת דגש האחרון ואף על פי ש
22 שלא תמצא מנקודות בשוא בסוף התיבה שאר האותיות זולתי התז
23 והפך וזה להיותן לנכח לנקבה כמו שיתבאר בעזרת האל בשער
24 הפעלים וכניהם :
25 **הכלל הרביעי** כל שוא נע שלא תבא אחריו יוד ולא אות גרונית
26 תנועתו נוטה לתנועת הפתח הגדול כגון לרשתך את ארץ מגורייך
27 תנועת הלמד והתו של לרשתך נוטה לתנועת הפתח הגדול :
28 **הכלל החמישי** כל געיא שאחריה מלך זולתי החולם תטה תנועתה
29 לתנועת הראויה אליה לפי הכללים הקודמים אלה
שמעמידים

Sūma tertia : qñ veniet sceua quiescēs post Kamecz non est in hoc regula⁷ artificialis: quia aliquando dictio vna erit pñctua ta illis³ punctis eisdē in duobus locis: & in vno erit pñciatio Kamecz pleni⁴ oris: & in altero kamecz latum vt שמרי custodi me Deus: qā speraui in te: scin est cū Kamecz lato⁵ & in uersu שמרי custodi me vt pupilla oculi scin ē cū kamecz pleni oris: & in ambobus locis⁶ est dictio vna suis lris & suis pñctis & sua significatione.⁷ ¶ Sceua sunt in sui prolatione octo summae. Sūma prima:⁸ omne sceua motum post quod est littera gutturalis ipsius motus declinat⁹ ad motū litteræ gutturalis illius vt קו¹⁰ motus Koph declinat¹⁰ ad sciureck & sic in reliqs. Sūma secūda: oē sceua post quod est yod¹¹ ipsius motus declinat ad motum hirek vt כים¹² motus caph declinat ad hirek.¹² Summa tertia: omnia duo sceua in capite dictionis: & in ipsius medio primum¹³ est quiescens: & secūdum motū: & in fine dictionis ambo sunt quiescētia: excepto qñ veniet cum daghesc littera¹⁴ vltima יפה decoret Deus Iephet: & ideo apparent argumē tationes rabi Abraā ben Esra contra¹⁵ mouentes vltimā licet non sit crassa: ac si esset in medio dictiōis: ¹⁶ & legent sicut יפה & decorauit in latente cor meū יפה decorabit Deus. nam si sic esset non esset impossibile¹⁷ coniunctio trium sceua pximoz. Preterea quia si esset ipsorum ius ac si eēnt¹⁸ in medio dictiō nis nō veniret in pausa suspirationis & fine clausulæ: quia indigerent¹⁹ affinitate regis sicut in medio: & ecce inuenimus rem ecōtra: quia & cecidit super²⁰ colla Benjamin sui fratris ויכר & fleuit est supiratio sub ויכר & eleuauit Hefau vocem eius ויכר & fleuit est finis²¹ clausulæ sub ויכר: & ambo sunt mora oc casione daghesc vltimi: licet²² non inueniātur punctuata cū sceua in fine dictionis reliquæ litteræ exceptis tau²³ & caph: & hoc propter ipas esse in præsētia foemina: vt exponet adiu uante Deo in caplo²⁴ verborum & cōnotationum ipsorum. ²⁵ Summa quarta: omne sceua motum post quod non veniet yod neq; littera gutturalis²⁶ ipsius motus est decliuis motui pathah magni vt לרשתך ad faciēdum te hæreditare terrā tuā peregrinationis²⁷ motus lammed & tau ipsius לרשתך decli nat ad motū pathah magni. ²⁸ Summa quinta: omnis mugit us post quem est rex: excepto holem declinis erit ipsius mo tus²⁹ motui digno ei secundum summas præcedentes: nisi q̄ detinent

De euentis punctoꝝ in cōpositione.

finē uersus redditur Kamecz magnum ut & Deus recordatus est Sarā: sicut אָמַר dixit mem est² cū Kamecz: & reliquæ regulæ Kamecz exponentur in locis dearticulantibus ipsas infra ad iuuante Deo.

¹ ¶ Pathah paruum habet duas summas. Summa prima: omnis littera¹ post quam venit sceua quiescens est aperta cum pathah paruo ut אָבִיךָ aedificabo te. Summa secunda: omnis scin seruiens vice אֲשֶׁר quod est⁷ aperta pathah paruo: & post ipsam est daghesc ut beatus populus שְׂכֵנָה cui sic est ei scin שְׂכֵנָה est⁸ cū seghol: & caph prima cum daghesc: & exiuerūt ex hac sūma duæ: quæ sunt cum pathah⁹ in ludi, cap. quinto שָׁכַח q̄ surgere feci debora: & in cantica canticorum שָׁכַח q̄ quare ero: ¹⁰ & duæ quæ sunt cum sceua שָׁח q̄ ipsi sūt beſta ipsi sibi caplo tertio: & in ecclesiaste etiam שָׁח¹¹ q̄ ipse laborat capitulo tertio: & in ludic, de eghidhon est vna cum Kamecz שָׁח q̄ tu loqueris ¹² mecum capitulo sexto.

¹³ ¶ Sciurek magnum habet duas summas. Sūma prima: oīs vau¹⁴ in capite dictionis præcedens sceua motum punctuatur¹⁵ cum sciurek ut וְשָׂכַחְתָּ & iacietis: & non erit contremiscens: & lectores Tiberiadis legunt illam¹⁶ prolatione aleph cum sciurek: & non sciui rationem suis uerbis. Sūma secūda: quia¹⁷ post sciurek magnum non ueniet daghesc vnq̄.

¹⁸ ¶ Sciurek minus quod vocatur collectio labiorum habet duas summas. ¹⁹ Summa prima: sciurek quod est tria puncta ²⁰ nunquam attrahit post se vau: & aliquando non trahit vllam litteram penitus וְגַבִּי & iacietis: ²¹ & aliquando trahit aleph ut rumpens פֶּאֶרָה ramum: & aliquando trahit he²² ut שָׁכַח diffusi sunt passus mei.

²³ ¶ Kamecz pleni oris habet in sui prolatione tres summas. Prima²⁴ quando veniet Kamecz prope dictionem parua: ut וְגַבִּיךָ & ab increpando te²⁵ aut dictionem productā: cuius ius est sicut ius parua ut יִשְׁמַר צִדְקָתְךָ: ²⁶ tunc pronuntiatio kamecz est pleni oris. Summa secunda: quando veniet daghesc post²⁷ kamecz: tunc kamecz est pleni oris ut רִי כָּנָה sterilis: & exiuerūt ab hac sūma q̄n lfa²⁸ in qua est kamecz fuerit vna quinq; litterarū האֵשׁ לֵב אִישׁ idest לֵבָה אִישׁ אֵשׁ שָׂמָה: ²⁹ q̄a lfa לֵב אִישׁ proferuntur cum kamecz lato & daghesc post eas.

iiii f

Sūma

1 סוף פסוק ושוב קמץ גדול כמו ווי פקד את שרה כאשר אמר חמם
2 בקמץ וישאר דרכי הקמץ יתבארו במקומות הפורטים אותם לפנים
3 בעזרת האל

הפתח

4 קטון יש לו שנים כללים והכלל הראשון כל אות
5 שבא אחריה שוא נח היא פתוחה פתח קטון כמו
6 עזר אבנך והכלל השני כל שין המשמשת במקום אשר היא
7 פתוחה פתח קטון ואחריה דגש כמו אשרי העם שפכה לו שין שפכה
8 בסגול והכף הראשונה בדגש ויצאו מזה הכלל שתים שהן בפתח
9 בשופטים סימן ה שקמתי דבורה ובשיר השירים שלמה אחיה
10 ושתים שהן בשוא שהם בהמה המה להם סימן ג ובקהלת גם
11 שהוא עמל סימן ג ובשופטים דגדעון יש אחת בקמץ שאחיה מדבר
12 עמי סימן ו

השורק

13 גדול יש לו שני כללים הכלל הראשון כל
14 בראש התיבה קודמת אל שוא נע תנקר
15 בשורק כמו ושבתם ואין מחיר וקראי טבריא קוראים אותה
16 במבטא האלף בשורק ולא ידעתי טעם לדבריהם והכלל השני כי
17 אחרי השורק גדול לא יבא דגש לעולם

השורק

18 קטן שנקרא קבוצ שפתיים יש לו שני כללים
19 הכלל הראשון השורק שהוא שלש נקודות
20 לעולם לא ימשוך אחריו וולפעמים לא ימשוך שום אות כלל כמו
21 גב גנבתי ולפעמים ימשוך אלף כגון מסעף פארה ופעם מושך הא
22 כגון שפכה אשורי

הקמץ

23 מלא פום יש לו בקריאתו שלשה כללים הראשון
24 בשיבא הקמץ סמוך לתיבה זעירא כגון ומגער
25 בד או לתיבה שהיא מלעיל שדינה כדון והזעירא כגון ושמר צאתך
26 אז מוצא הקמץ מלא פום והכלל השני בשיבא דגש אחר
27 הקמץ אז הקמץ מלא פום כגון רני עקרה ויצאו מזה הכלל כשהאות
28 הקמוצה אחת מחמש אותיות אלה לב איש הינו לפה בתים אגא ומה
29 שמה שאותיות לב איש נקראות בקמץ רחב ודגש אחריהן

הכלל

במשיגי הנקורות בהרכבה

1 ואז צריך לצמצם מוצאו ממקום הגרירת ששם מוצא הוא ולפעמים
2 ומשוך וואלף יחד כמו הלא בלכתך ואז מוצאו מורכב ממוצא שתיהן
3 השני שלא תבא אחריו אות דגושה אלא אם כן היחה
4 התיבה מלעיל כמו כתו אתיכם :

החירק

5 שני מינים כמו שאמרנו מושך ובלתי מושך
6 והנה המושך לפעמים ימשוך יוד וזהו על
7 הרב כמו בנור מלכים ביקרו ריך חירק בית ביקרו ריך מושך יוד
8 ולפעמים ימשוך אלף כמו ראשון לציון חירק הריש מושך אלף
9 והבלתי מושך הוא שאין אחריו מושך יוד ולא אות אחרת טפילה לו
10 כמו זכרו תורת משה עבדי שאין בין הזון והכף אות וכל אחר משניהם
11 לפעמים יבא חטוף ולפעמים גבוה וקורא אני חטוף אשר לא יעמוד
12 המבטא במוצאו והגבוה כשיעמוד בו והנה החירק מושך לפעמים
13 יבא חטוף כמו מירי אביר ועקב כי חירק מס מירי חטוף והגבוה הוא
14 על הרוב אף בבא אחריו שוא כמו פיתחם סיסר וכן הבלתי מושך
15 כשיבא אחריו שוא נח על הרוב הוא חטוף כמו זכרו ולפעמים נמצא
16 גבוה כמו שחורו בערי באיוב סימן ו בשקתורת חמים שהשיגין בחירק
17 בלתי מושך ותנועתן בגובה ועליו : וכלל גדול עוד זכרו
18 המדקדקים בחירק המושך כי כשתתקד בואחת מאותיות
19 במלכו בראש תיבה שראשיתה יוד נקודה בשוא תניח תנועת היוד
20 בין שהחירק גבוה בין שיתיה חטוף משל הגבוה ליהודה ושמהתים
21 מיגונם כי למד ליהודה ומס מיגונם בחירק מושך ונתה היוד וכן משל
22 החטוף כמו מירי אביר ועקב מימין הגולה ויצאו שנים מן הכלל הזה
23 שהיוד כס נעה האחד בדברי חמים סימן כ מירושלם אשר הורשחנו
24 והשני בדניאל סימן יב ורבים משיגי אדמת עפר וקיצו וגדולה
25 מואת שבשתי יוד נחה בחירק המושך לפעמים יבא דגש אחרי היוד מ
26 כמו במזמור מה ביקרו ריך וזולתו :

הקמץ

27 הגדול לו גם כן שני כללים האחד כל אות קודמת
28 אל יו המורה על פנוי הרבים היא בקמץ כמו
29 השני כל פתח בסוף תיבה כשיבא באתנח או

& tunc oportet coaptare suā pñūciationē ex loco gutturis: qā
ibi est pronūciatio he: & aliqñ² attrahit yau & aleph simul vt
וְיָוֵהּ iam eundo te: & tunc ipsius pñūciatio est cōposita ex pro
nūciatione ambay. ³Sūma secūda est q non ueniet post ipm
littera crassa: excepto si fuerit⁴ dictio pducta vt כְּתוּב contere
ligones uestros. **¶** Hirek est duay specieꝝ vt diximus attra
hens & nō attrahēs: ⁶sicq trahens aliqñ trahet yod: & hoc est
fm⁷ maiorē partē vt filia regum בְּקִרְוֵיהֶן in carifacientibus te
hirek beth בְּקִרְוֵיהֶן trahit yod: ⁸& aliqñ trahit aleph vt ראשון
primus ad Ciyon: hirek rese trahit aleph⁹ & nō trahēs est post
qd nō est tractus yod: neq alterius lřa cōnexę ei¹⁰ vt וְכִי מֵעַ
mētote legis Moyš serui mei: qā nō est iter zayn & caph lřa. Et
utrūq illoꝝ duoy¹¹ aliqñ ueniet raptū: & aliqñ eleuatū: & uo
co ego raptū q nō sīstat¹² pferēs ī sui pñūciatōe: & eleuatū qñ
sīstīt ī illa. Sicq hirek trahēs aliqñ¹³ ueniet raptū ut מִיִּדִּי ex ma
nibus potēis iacob: quia hirek mem מִיִּדִּי est raptū: eleuatū
est¹⁴ fm pñū etiam ueniendo post ipm sceua vt פִּנְחָס מִסִּדְרֵי: &
sic non trahēs¹⁵ qñ ueniet post ipm sceua gescēs fm plurimū
est raptū vt וְכִי: & aliqñ inuenitur¹⁶ eleuatū ut שְׂמוֹנִיָּה
date pro me lob capi. vi. בְּשִׂקְתָּהּ in bibariis aqua: quia scinin
sunt cum hirek¹⁷ non trahente: & ipsarū motus est elcuatione
& excellentia. Et sūma maxima ulterius retulerūt¹⁸ grāmatici
in hirek trahēte q qñ punctuatur per ipsum vna lřa: ¹⁹בְּמִלְכּוֹ
in capite dictionis: cuius principiū est yod punctuata cū sce
ua quiescere facit motū yod²⁰ siue hirek sit eleuatū siue fuerit
raptum. Exemplū eleuati est לֵה דָה: & faciam latari cos מִיָּדֹס
²¹ex eoꝝ tribulatione: quia lāmed לֵה וְדָה & mem מִיָּדֹס est cum
hirek trahente & quiescit yod. Et sic exemplum²² rapti est vt
מִיִּדִּי ex manib²³ potēis iacob מִיִּדִּי ex dextera fontis: & exiuerūt
duo a sūma hac²⁴ q yod est in ipsis mora vnū Paralipomenon
ca. xx. מִירוּשָׁתְךָ ex hareditate tua quā fecisti nos hereditare: ²⁵&
alteꝝ in Daniele ca. xii. & multi מִיִּשְׁרָאֵל ex dormiētib²⁶ terrā pulue
ris excitabunt: & maius²⁷ q hoc q quādo yod quiescit p hirek
trahens aliquando ueniet daghešc post yod²⁸ ut in psal. xlv.
בְּקִרְוֵיהֶן in carifaciētibus te & alia ab illo. **¶** Kamecz magnū
hēt etiā duas sūmas. Vna est: oīs lřa pcedens²⁹ significantes
sup cōnotationē pluriū est cū Kamecz vt³⁰ דְּוִי וְגִלְיָהוּ. Secda: oē
pathah in finē dictiōis qñ ueniet cū pausa conquiescentis: aut
fine

De euentis punctorū in cōpositione.

meus doctor sapientissimus rabi Mosces sarfialom dicebat
q̄ platio pathah huius declinat^r pronunciationi quiescentis:
super quod significat pūctus ipsum pcedēs: quia si sit ceri uel
³ hirek mouebitur pathah ut pronunciatio yod: ut מורה ip̄sius
platio fm̄ hanc opinionē est⁴ ut מורה: sed yod est lenis nimirū
in prolatione adeo q̄ uidetur quasi qescens: & si⁵ punctus fue
rit holem aut sciurek quæ significant super vau: tunc motus
pathah declinat pñciationi⁶ ip̄sius vau ut מורה אלה & apparēt
uerba eius ob duas causas. Vna est quia nō inuenimus⁷ in tra
ditiōe mentionē harū dictiōnū inter platos & nō scriptas. Et
secūda q̄⁸ ueteres grāmaticorū uocauerunt motū hūc motū
sublatum: & si⁹ ratio nō sit ut putauerunt quidā grāmatici: &
præcipue rabi Absalom oriētalī¹⁰ in suo libro de carmīe quē
uocauit dicta leporis: quia dixit q̄ ratio sit: q̄a sublatū est¹¹ sce
ua: quod dignū est ad scribendū in littera מרה: quæ sunt in vl
timo dictiōnis: quia id qd̄ dixit nō¹² cōduceret prolationē lfe
quæ nō fuit scripta: sed ratio est fm̄ meam opinionē: q̄a¹³ mo
tus ip̄sius pathah in pronūciatione qescētis est in tantū lenis
q̄ uidetur sublatū: & esset¹⁴ possibile fm̄ opinionē ueterum
grāmaticorū: qui scripserūt q̄ sublatū sit sceua a lra¹⁵ quæ est
in vl̄timo dictiōnis: quia si esset scripta eēt pathah prolatū fm̄
ptē sicut pathah¹⁶ raptū: nisi q̄ i pathah rapto lra mota p̄ ip̄m
est ex motis: & in pathah motus¹⁷ sublati lra est ex qescētib¹⁸: &
ip̄sius platio est clā: adeo q̄ audiētes nō¹⁹ discernūt lram quā
pfert eloquēs. Et iō fuit pūct²⁰ sceua pcedēs²¹ pathah sublatū:
& est succedēs sublatū ad distinguēdū iter motas & qescētes.
²² & in hoc cōpletē sunt sūmæ pathah fm̄ ip̄sius respectum ad
pūcta & lras p̄ximas²³ ei fm̄ ip̄sius sitū: sed reliquæ suæ res qd̄
ip̄saz debent cap. de noībus²⁴ & ip̄saz quēdā in cap. verborū
& ip̄saz qd̄ in cap. cōstructionis: & ibi eas feremus²⁵ iuuante
Deo. Holem ip̄i sunt duæ sūmæ. Vna est q̄ in suo motu trahit
²⁶ tres litteras: pro maiori pte trahit vau: & hoc in potētia uel
in actu: & ambę sunt in uersu vno: & etiā מו idest gētem cui
מרה seruiēt: q̄a cghimel est cum holem trahēte²⁷ vau in actu:
& beth cū holē trahēte vau in potētia tm̄. Et discriminē in ip̄orū
pñciatiōe est q̄a in holem²⁸ מו os arctat fm̄ partē: & ē pleni
oris nimis: & in holem מרה nō²⁹ arctabit os tantū. Et aliquā
do trahit aleph: & tunc apietur os in sua pñciatione³⁰ ac si
veniet ab īrimis pectoris: & aliquū ueniet post ip̄m he ut מרה:

ii f

& tunc

במשיני הנקודות בהרכבה

1 מזרי החר משה שר שלום היה אומר שקריאת הפתח הזאת נוטת
 2 למוצא הנח שתורה עליו הנקודה הקודמת אליה כי אם היא צרי או
 3 חירק מתנועת הפתח כמוצא תיור כמו מזבח קריאתו לפי זה הדעת
 4 כמו מזבית אך תיור רפה מאד בקריאה עד שתראה כמעט נחה ואם
 5 הנקודה חלם או שורק שיורו על הו או תנועת הפתח נוטה למוצא
 6 הו כמו גבוה אלוה ונראין דבריו לשתי סבבות האחת כי לא מצינו
 7 במסורת זכר אלה התיבות בין הקרואים ולא נכתבים והשנית כי
 8 קדמוני המדקדקים קראו התנועה הזאת תנועה גנוכה ואם אין
 9 הטעם כמו שחשבו מקצת המדקדקים ובפרט רבי אבשלום מזרחי
 10 בספרו בשיר שקרא אמרי שפר שאמר שהטעם הוא מפני שנגנבה
 11 השווא שראוי להכתב באור החע שבסוף התיבה כי מה שאמר לא
 12 יגרום קריאת אות אשר לא נכתבה אך הטעם הוא לפי דעתי מפני
 13 שתנועת הפתח כמוצא הנח היא כל כך רפה שנראת גנוכה והיה
 14 אפשר לפי דעת קדמוני המדקדקים שכתבו שהוסיף השווא מהאור
 15 שבסוף התיבה שאלו נכתבה היתה הפתח נקראת במקצת בפתח
 16 חטוף אלא שבפתח חטוף האות הנעה בו מן הנעות ובפתח תנועה
 17 גנוכה האור היא מן הנחות וקריאתה בחשאי עד שהשומעים לא
 18 יבחינו האות שמבטא בה המדבר ולכן היתה נקודת השווא קודמת
 19 לפתח החטופה ומתאחרת לגנובה כדי להבדיל בין הנעות והנחות
 20 וכזה נשלמו כללי הפתח בפייחס אל הנקודות והאותיות הסמוכות
 21 אליה לפי מצבה ואמנם שאר עניניה מקצתם ראויים בשער השמות
 22 ומקצתם בשער הפעלים ומקצתם בשער השמוש ושם נביאם ב
 23 בעזרת האלו החלם לו שני כללים האחד כי בתנועתו ומשוך
 24 שלש אותיות על הרב ומשוך וו וזה נכתב או בפעל
 25 ושניהם בפסוק אחד וגם את הגוי אשר יעבדו כי תגמל בחלם מושך
 26 וו בפעל והבית בחלם מושך וו נכתב לבד והתפרש במוצאם כי בחלם
 27 גוי הפה קמוצה במקצת והוא מלא פום ביותר ובחלם יעבדו לא רת
 28 תקמץ הפה כל כך ולפעמים ימשך אלף ואז תפתח הפה במוצאו
 29 כאילו בא מפנימי החזה ולפעמים תבא אחריו הא כמו פרעה

ואז

במשיגי הנקודות בהרכבה

- 1 וְאֵלֶּיךָ בְּקִמְצָא וְחִטְעַם כִּי שָׂוָא הֵמָּס אֵינוֹ קִיָּם כִּי בְּהַפְסֵק יִשְׁתַּנֵּהוּ אֶל
- 2 קִמְצָא וְאֵפְשֵׁר לְרִשּׁוֹם הַשְׂוָא קִיָּם בְּדֶרֶךְ כּוֹלָל מִזֶּה וְלֹאמֹר כִּי הַשְׂוָא
- 3 קִיָּם הוּא הָרְאוּי לְאוֹת הַנְּקוּדָה בּוֹ מִפְּאֵת נִפְשָׁה לֹא מִפְּאֵת אוֹת אַחֲרָת
- 4 הַסְּמוּכָה לָהּ וְלִכֵּן שָׂוָא מִם אָמְרוּ אֵינוֹ קִיָּם כִּי אֵינוֹ רְאוּי לִמֵּם מִפְּאֵת
- 5 נִפְשָׁה אֶלָּא בְּשִׁבּוּל חֲבוּר הָרְבוּי אֲשֶׁר תּוֹרָה הוּא כִּמּוֹ שִׁירָאָה בְּשַׁעַר
- 6 הַפְּעֻלִּים וּבְשַׁעַר הַהֲרַכְבָּה בְּעֹזֶרֶת הָאֵל וְלִכֵּן הָאֵלֶּיךָ אֲשֶׁר קוֹדֵם
- 7 שָׂוָא הֵמָּס אֵינוֹ בִּפְתַח כִּי אִם בְּקִמְצָא אֲבָל שָׂוָא רִישׁ אָמְרָנוּ הוּא קִיָּם כִּי
- 8 אֵין לְרִישׁ נְקוּדָה אַחֲרָת זוֹלָת הַשְׂוָא כִּי אֵף בְּשִׁאֲנָה סְמוּכָה לְשׁוֹם
- 9 בְּנוּי כָּלָל כִּמּוֹ בְּתִיבַת אָמֵר אוֹ אֵין לָהּ נְקוּדָה כָּלָל כִּפִּי סְבָרְתִּינוּ לְעִיל
- 10 אוֹ נְקוּדָתָהּ הַשְׂוָא שֶׁהִפְּיִלוּ מִמֶּנָּה הַסּוּפְרִים לְהַקֵּל מַעֲלֵיהֶם מִשָּׂא
- 11 בְּתִיבָתוֹ בְּדֶרֶכָם בְּסוּפֵי שְׁאֵר הַתִּיבּוֹת עַל דַּעַת רַבִּי הַמְּדַקְדָּקִים
- 12 וְלִכֵּן בְּסִיבַת הַשְׂוָא הַזֶּה מִם אָמְרָנוּ בִּפְתַח גְּדוֹל עַל פִּי הַכָּלָל הַזֶּה וְ
- 13 הַכָּלָל הַשְּׂנִי כָּל אֵי בִי גִי עַד סוּף הָאֵלֶּפָא בֵּיתָא בְּרֵאשׁ הַתִּיבָּה
- 14 הֵם פְּתוּחִים לְעוֹלָם כִּמּוֹ הִידְעָתָם וּבְסוּף הַתִּיבָּה גַּם בֵּין
- 15 פְּתוּחִים בְּשָׂלָא יִבְאוּ בְּהַפְסֵק כִּמּוֹ יִלְבְּשׁוּ שׁוּטְנֵי כָלֵמָה וְ
- 16 הַכָּלָל הַשְּׁלִישִׁי כָּל אוֹת רְגוּשָׁה הַאוֹת שְׁלֹפְנִיָּה הִיא פְּתוּחָה
- 17 לְעוֹלָם כִּמּוֹ דְּבַר וִיקָם וְיִלְךְ וְזוּלָתָם וְכֵן הֵא הַחֹדְעָה
- 18 בְּשָׂלָא תְּבֵא אַחֲרֵיתָא אַחַת מֵאוֹתוֹת הַרְפִּיּוֹן בֵּין שְׁתֵּיהֶם רְגוּשָׁה כִּמּוֹ
- 19 הַשְּׂמִים בֵּין שְׁתֵּיהֶם רַפָּה כִּמּוֹ הַבְּרָכָה וְ
- 20 הַכָּלָל הָרְבִיעִי הוּא שְׁכָל תִּיבָה שְׁסוּפָה יָם מוֹרָה עַל הָרְבוּי
- 21 הַאוֹת הַקּוֹדֶמֶת לְיֹדֵד אִם הִיא בְּתִיבָת הַפְּתִיחָה רְצוֹנִי
- 22 לֹאמֹר אֵה הִיא בִּפְתַח לְעוֹלָם כִּמּוֹ יָדִים אֲפִים שְׂדִים שְׁגִים וְזוּלָתָם וְ
- 23 הַכָּלָל הַחֲמִשִּׁי כָּל אוֹת שְׁתֵּיהֶם בְּצִוְרֵי אוֹ בְּחֹלָם אוֹ שׁוּרְק אוֹ
- 24 חִירְק וְאַחֲרָיו הֵא אוֹ חֵית אוֹ עֵין בְּסוּף הַתִּיבָה לְעוֹלָם
- 25 יִכְתֹּב פְּתַח בֵּין הַאוֹת אֲשֶׁר תַּחְתִּיָּה אַחַת הַנְּקוּדוֹת אֲשֶׁר זָכְרָנוּ וְאוֹת
- 26 הַחֵץ הַבָּאָה אַחֲרֵיתָא וּקְרִיאָתָהּ הַפְּתַח כְּאֵלוֹ בִּינִיתָן אוֹת אַחֲרָתָא אֲךְ
- 27 אֲמָנָם אֵין הִיא הַאוֹת שְׂרָאוּי לְבִטָּא בָּהּ בִּפְתַח רְאִיתִי דַּעוֹת שׁוֹנוֹת
- 28 כִּי רוֹב הַמְּדַקְדָּקִים אֲשֶׁר רְאִיתִי סוּמְכִים עַל קְרָאֵי טִבְרִיא מְבִטִּים בָּהּ
- 29 כְּאֵלוֹ הֵיתָה שֵׁם אֵלֶּיךָ כִּמּוֹ מִזְבֵּחַ קוֹרָאִים כְּאֵדוֹ כְּתוּב מִזְבֵּחַ אֲבָל

aleph est cum kamecz: & rō est: quia sceua mem non est pmanēs: quia in pausa mutabitur in² kamecz: & possibile ē describere sceua permanens modo vniuersaliori hoc: & dicere q sceua pmanens sit qd dignum est litteræ punctuata p ipm ex parte ipsius non ex pte lřæ alterius⁴ ppinqua ei: & ideo sceua mem שמר non est pmanens: quia nō est dignum ipsi mem ex pte ipsius: sed ob cōnexionē plitatis: quā significat vau: put videbit in caplo⁶ verboꝝ & i caplo cōstructionis iuuāte Deo: & ideo aleph quæ est ante sceua mem nō est cum pathah: sed cum kamecz: sed sceua resc אברו est permanēs: q⁸ nō est ipsi resc punctus alius pter sceua: quia etiā qñ nō est ppinqua vlli⁹ cōnotato penitus: vt in dictione אבר vel nō est ei punctus penitus fm nostrā opinionē supius¹⁰ vel ipsius pūctus est sceua quod deiecerūt ab ea scribæ ad alleuiandū ab eis onus¹¹ illius scripturæ fm morem ipsoꝝ in vltimis reliquæ dictionū fm mentē maioꝝ grāmaticoꝝ: ¹² & iō occasione sceua hui⁹ mem אברו est cum pathah magno: fm dictū sūmæ huius. ¹³ Sūma secūda: omne ai bai gai usq; ad vltimū alphebati in capite dictionis ¹⁴ sunt cū pathah semp vt וירעם: & in vltio dictionis etiam ¹⁵ sunt cū pathah: qñ nō veniunt in pausa vt vestiēt שטיי aduersarii mei vituperiū. ¹⁶ Sūma tertia: lřa quæ ē ante omnē lřam crassam est cū pathah ¹⁷ semp vt דבר רקם וירך & cetera ab eis: & sic he certificationis ¹⁸ quādo nō veniet post ipsam vna lřarum lenitatis: siue sit crassa vt ¹⁹ השנים siue sit lenis vt הכרבה. ²⁰ Sūma quarta est q omnis dictio cuius definētia est im signifiicans pluralitatē ²¹ littera pcedens yod si est cū hiatu apertionis dico ²² a: illa est cū pathah semper vt אפים שדים שנים & cetera ab eis. ²³ Summa quinta: omnis lřa quæ est cum ceri aut cum holem aut cum sciurek aut ²⁴ hirek: & post illud est he vel heth vel hayn in vltimo dictiois semp ²⁵ scribetur pathah inter litteram sub qua est vnum punctoꝝ: quæ retulimus: & litteram ²⁶ venientē post illam: & platio pathah est ac si inter illas esset littera altera. Verūamen ²⁷ quæ sit littera quæ digna sit ad ipsam proferendum per pathah vidi opiniones differentes: ²⁸ quia maior pars grāmaticorum quos vidi sustentantes se super lectores Tibetiadis profeciūt illam ²⁹ ac si esset ibi aleph sicut מוכח legunt: ac si scriptum esset מוכח: sed

meus

De pnunciatione punctoꝝ.

ipm grauit̃ nifi plane. Exēplū crassi דברו beth est cū sceua
 crasso grauit̃² exēplū lenis est בד. Rapiens pathah ipsius mo
 tus est cōpositus sicut ipsius forma ex sceua³ & pathah: q̃a pfert
 eam hō motu pathah sicut ipm rapiens cursu.⁴ & sic rapiēs se
 ghol est sicut morus seghol raptus: sed rapiēs kamecz ipsius
 pnūciatio⁵ nō est silis motui kamecz magni: sed motui pleni
 oris qd̃ retulimus: sed est raptus ī suo motu: & nō credas ver
 bis dicentiū q̃ ē⁷ pleni oris ius eius est esse ei sceua ante: quia
 est differentia magna inter sistentiā⁸ platiōis in kamecz pleni
 oris & inter ipsius cursum in rapiēte kamecz: & hac est rō q̃ re
⁹ non inuenit̃ accentus in lra rapta p rapiēs kamecz: q̃a ipsius
 ius est ī hoc sicut ius pūctuatē¹⁰ cū sceua: & iuenit̃ ī pleni oris
 vt dictio בל q̃n est affinis: & ipsius accētus est subunio: q̃a¹¹ est
 in kamecz pleni oris: & si nō sit ei cantus ptractiōis nō est ei ē¹²
 cursus¹² rapiētis: & si sint duæ dictiōes בל subunita: & illa
 platio ē platio kamecz¹³ magni: quas traditio retulit ipsas בל
 oīa ossa mea dicēt בל oēs fratres egeni¹⁴ odinerunt eū: hoc est
 primū iurium sceua & cōnexorum ei: sed est¹⁵ ulterius sciē
 dum q̃ prolatio sceua sit varia modis differentibus fm varie
 tatem¹⁶ lfarum & punctoꝝ propinquoꝝ ei: ideo nō specifi
 cabimus modos pnunciationū ipsius: donec¹⁷ scribam¹⁸ mo
 dos diuisionis pūctoꝝ in cōpatione ad syllabas ortas ex lris:
¹⁸ & ex ipfis est: quia lra sunt vt patres gignent̃es: & puncta vt
 matres parientes¹⁹ illas post ipsaꝝ complemētū: & ibi etiam
 loquemur de motu rapto: cuius²⁰ meminimus in principio
 verborum nostrorum horum: & sic redibimus ad caput rei
²¹ punctoꝝ: & exponemus suas sūmas in mutua comparat
 tione ipsoꝝ in cōpositione syllabarū post q̃²² compleueri
 mus elocutionē in eis ex parte suimet: & post hac in vltio ex
 ponemus²³ ipsoꝝ cambia & cōmutationes suas.
²⁴ ¶ Sicq̃ incipiemus vlt̃erius ex pathah magno: & dicemus
 q̃ summe partitionū²⁵ pathah magni in cōparatione ad pun
 cta & litteras²⁶ propinquas eis sunt quinq̃. Sūma prima est:
 q̃ omnis littera²⁷ post quā est sceua pmanens est cum pathah
 (uoco autem ego²⁸ sceua permanens quando non mouetur
 a suo loco etiam in pausa: vt דברנו שמרנו²⁹ אברנו) sed quando
 sceua est mutabile non est hoc suum ius: quia in dictione אמרו
 aleph

1 בו בכבוד כי אם בנחת משל הדגוש דברו היות בשוא דגוש בכבוד מ
 2 משל הקל כך חטף פתח תנועתו מורכבת כמו צורתו מן השוא
 3 והפתח כי יבטא בו האדם בתנועת הפתח כחוטפה בריחטא ו
 4 וכן החטף סגול בתנועת הסגול תטופה אך החטף קמץ מוצאו
 5 אינו דומה לתנועת הקמץ גדול כי אם לתנועת המלא פום שזכרנו
 6 אך הוא חטוף בתנועתו ואל תאמן לרברי האומרים שגם
 7 המלא פום דינו להיות לו שוא קודם כי יש הפרש גדול בין עמידת
 8 המבטא בקמץ מלא פום ובין מרוצתו בחטף קמץ וזהו טעם למה
 9 לא תמצא טעם באות החטופה בחטף קמץ כי דינה בזה כדיון הנקודה
 10 בשוא ונמצא במלא פום כמו מלת כל בשחיה סמוכה וטעמה מקף כי
 11 היא בקמץ מלא פום ואם אין לה נגינת מתיחה אין לה גם כן מרוצת
 12 החטף אף כי יש שמים תיבות כל מוקפות וקריאתן קריאת הקמץ
 13 גדול אשר המסרה זכרה אתן כל עצמותי תאמרנה כל אחי רש
 14 שנאוהו זה הוא הראשון מדיני השוא ומחובריו אך אמנם יש
 15 עוד לדעת כי קריאת השוא מתחלפת לפנים שונים לפי חלוקה ה
 16 האותיות והנקודות הקרובות אליו לכן לא נפרט דרכי מוצאו עוד
 17 כתבנו דרכי חלוקת הנקודות בערך אל הגזרים הנולדים מן האותיות
 18 ומקן כי האותיות כפאות המולידים והנקודות באמהות היוולדות
 19 אתם אחרי הוכם וישם נדבר גם כן על תנועת הגנובה אשר
 20 זכרנו בתחילת דברינו אלה ובכך נשוב לראש דבר
 21 הנקודות ונבאר כלליהם בערך קצתו לקצת בחבור הגזרים האחריו
 22 שהשלמנו הדבור בהן מצד עצמן ואחר כך באחרונה נפרש
 23 חלופיהן ותמורתן

והנה

24 נתחיל עוד מהפתח גדול ונאמר כי כללי חלוקות
 25 הפתח גדול בערך אל הנקודות והאותיות ה
 26 הסמוכות להן הם חמשה הכלל הראשון הוא שכל אות
 27 שאחריה שוא קים היא פתחה וקורא אני
 28 שוא קים בשלא יוזזו ממקומו אפילו ברהפסק כמו דברנו שמרנו א
 29 אבל בששוא הוא משתנה אין זה דינו כי בתיבת אמרו
 האלף

במוצא הנקודות

1 הפתח גדול ולא כן הנקודות הנשארות אשר זכרנו לא נחטפו זולת
 2 אלה בלבד ואם תאמר כי מקצת חכמי האמת הקדמונים אמרו
 3 שהשורק גם כן תולדת הפתח והחלם וכי הונו דמות הפתח והנקודה
 4 אשר באמצע דמות החלם ועם כל זה לא מצינו חטף שורק ויש
 5 לומר שבהיות כח החלם גובר בשורק אף לפי דעתם לכן לא נחטף
 6 פדת הפתח אבל יעמד בהגבחת מוצאו בדרך החלם ולכן אי אפשר
 7 שירוצץ וחטף בעמדו וכזה נשלים ביאור צורת הנקודות כי אף
 8 שנמצאת נקודה אחרת שתנועתה נקראת גנובה אין הפרש בין
 9 צורתה ובין מה שכתבנו בצורת הנקודה אלא במוצאה במבטא ולכן
 10 אין להביא כלליה ופרטיה אלא במוצא המבטא לא בצורת המכתב
 11 **והנה** מוצא הנקודות הוא על זה הדרך כי הפתח הגדול מוצאו
 12 כשיפתח האדם פיו ברחב ויבטא בו באמרינו א והקמץ
 13 הוא כשהאדם יבטא באתו המוצא עצמו ולא ירחיב פיהו
 14 בפתחו אבל יקמץ אתו מעט ויאמר א והפתח קטון הוא
 15 כשהאדם ירחיב קצות שפתותיו ויאמר אי
 16 והקמץ קטון הוא כשיקמץ קצות שפתותיו ויאמר אי והחלם
 17 הוא כשהאדם יגביה שפתותיו למעלה ויאמר או
 18 והחירק הוא כשישפיל האדם שפתותיו ויאמר אי והשורק
 19 הוא בינוני בין החלם והחירק כי האדם
 20 כשיבטא בו לא יגבה ולא ישפיל שפתותיו אבל יקמץ
 21 ומשיכם מנגד ויאמר או והקבוץ שפתים כשיבטא בו האדם
 22 לא יגבה ולא ישפיל שפתותיו אבל יקמץ אך לא ימשיכם
 23 מנגד כמו בשורק אבל יקבצם וישכיבם על שניו והקמץ
 24 מלא פום הנקרא קמץ חטוף כשיבטא בו האדם
 25 תהיה הנחתו אמצעית בין הקמץ והחלם עד שיגביה השפתים כמו
 26 בחלם בקמיצתם כמו בקמץ וזה הוא ההפרש בין קריאת הקמץ
 27 מלא פום ובין החלם ויעמיד הקול בתנועת המלא פום ובזה יבדל
 28 מן החטף קמץ שוא דגוש הוא כשיבטא בו המוציא בזהק
 29 ובכבדות והנע קל הוא כשהאדם לא יסתירנו ולא יבטא

בו

pathah magni: & non sic punctis reliquis: quæ retulimus: non fuerunt rapta præter hæc tm̄. Et si dices q̄ quidā sapiētes veritatem antiqui dixerunt: q̄ sciurek etiam sit natum pathah & holem: & q̄ vau sit similitudo pathah: & punctus⁴ qui est in medio sit similitudo holem: & cum toto hoc nō inuenimus rapiens sciurek: est⁵ dicendum q̄ cum sit vis holem p̄ualens in sciurek etiā scdm̄ mentē illoꝝ: ideo non fuit raptū⁶ sicut est legis pathah: sed sistitur in eleuatione sui pnūciationis: sicut est moris holem: & ideo impossibile est⁷ q̄ currat & rapiat in sua sistētia: & hic est cōpleta expositio figuræ punctoꝝ: quia & si⁸ inueniatur punctus alius cuius motus uocat̄ furtim raptus: nō est differētia inter⁹ illius formam & inter id qd̄ scripsimus in forma punctuationis nisi in ipsius pnūciatione in platiōe: & iō¹⁰ nō est ferēdū suas sūmas & minutias nisi in pnūciatione prolotionis non in forma scripturæ.

Sicq̄ pnūciatio punctoꝝ est fm̄ hūc modum: q̄ pathah magnū ipsius pronūciatio¹² est: qñ aperiet homo suū os late & pferet ipsum: vt est nos dicere a. Et kamecz¹³ est qñ hō proferet ea pnūciatione eadē: & nō dilater suū os: ¹⁴in sua apertione: sed coarctet ipsum parū & dicet oa. Et pathah paruum est¹⁵ quando hō dilatabit extrema suorum labioꝝ & dicet e. ¹⁶Et kamecz paruum est qñ coarctabit extrema suoz labioꝝ & dicet ie. Et holem¹⁷ est qñ homo eleuabit sua labia sursum: & dicet o. ¹⁸Et hirek ē quādo deprimet hō sua labia & dicet i. Et sciurek¹⁹ est medium inter holem & hirek: quia homo²⁰ qñ proferet ipsum non eleuabit neq̄ deprimet sua labia: sed ea coarctabit: ²¹& protrahet ea in frontispitiū & dicet v. Et collectio labioꝝ est quando eam proferet homo²² non eleuabit neq̄ deprimet eius labia: sed ea coarctabit: sed nō protrahet ea²³ in frontispitiū vt in sciurek: sed ea colliget & conculcabit ea supra suos dentes. Et kamecz²⁴ pleni oris quod uocatur kamecz raptum quando proferet ipm̄ homo²⁵ ipsius positio est media inter kamecz & holē adeo q̄ eleuet labia vt in²⁶ holem cum ipsoꝝ coarctatione vt in kamecz²⁷ pleni oris & inter holem & faciet sistere vocem in motu pleni oris: & per hoc distinguē²⁸ a rapiente kamecz. Sceua crassum est quando proferet ipsum pronuncians fortiter²⁹ & grauiter. Et motum leue est quando homo non abscedet ipsum: neq̄ pferet ipsum.

De forma punctorum.

homo non sistat p[ro]lationē sui oris in illo motu: sed rapiat illū² ac si raptus esset ab eo: & ipsum complectet[ur] cū l[et]ra puncti uenietis post ipsum. Et quando nō est³ in scea daghesc penitus nec graue neq[ue] leue: & ipsum est sub l[et]ra q[ue] est in medio dictionis: vel⁴ est in potentia litteræ q[ue] est in fine dictionū subunitarum: tunc significabit super continuitatem motus p[re]cedentis cum motu veniente post scea: & si scea fuerit inter duas litteras⁶ p[ro]ductas cum accētu: aut mugitu: aut productione: aut q[ue] veniet in fine dictionis: quæ nō sit⁷ subunita: tūc significabit super vltimū motus l[et]ræ p[re]cedentis motū per vnum⁸ regū. Verū tamen l[et]ra quiescens siue sit q[ue] intelligatur in illa scea in potentia s[ecundu]m opinionē⁹ grāmaticorū multorū: qui inq[ui]sierūt intelligere in oībus quiescētibus scea: siue sit q[ue] nō intelligat[ur] in ea: ¹⁰ sicq[ue] ius l[et]ræ illius in sui quiete est sicut ius instantis nō sensati in tempore: ¹¹ & ideo bene fecerunt scriptores qui nō punctuauerunt l[et]ras illas: & nō ad alleuiandū super se ¹² punctuationē: sed quia non est punctuatio in loco in quo non sentiet[ur] motus neq[ue] terminus ¹³ motus: & iō nō sunt loquuti recte maiores grāmaticorū qui scripserūt: q[ue] omne q[ue]d est scriptum ¹⁴ & non est lectū: dignū est p[un]ctuari cum scea quiescente: & non ē scriptū scea hoc nisi in caph: ¹⁵ & in q[ui]busdā l[et]ris venietibus cū daghesc ī vltimo dictionū: imo in loco in quo uenit scea ¹⁶ in vltio dictionis: oportet q[ue] sit s[ecundu]m modū significātis cōtinuitatē aut finē & vltimū motus ¹⁷ sensati in prolatione: & scias hoc: q[ue]a est verū certe: & si nō apprime curauerint ipsum clare ¹⁸ grāmatici primi. Verū tñ multoties dubitauī in hoc: q[ue]re nō iuēta sunt ¹⁹ nisi tria rapiētia. Vnū motui pathah: qui est radix motuū ²⁰ simpliciu: & duo cōpositis ex eo: hoc ē kamecz & seghol: q[ue]a ²¹ inuenit rapiēs kamecz & rapiēs seghol: & nō est sic reliq[ue] morib[us]: & fatigatus sum ad inueniēdū ²² uerba uoluptatis sup hoc ī libris grāmaticorū veterū: q[ue] fuerūt añ me: & non ²³ inueni eis parū neq[ue] magnū q[ue]d: & sup hoc steti stupidus quotquot ²⁴ vicib[us]: & post īsp[ec]tionē aduerti in eis: q[ue] pathah cōtulit totū hoc sibi: ²⁵ & venietib[us] ex ui ei[us] p[ri]o: & rō est q[ue]a nō acceleram[us] vltra modū res: ²⁶ q[ue]bus ē ip[s]is statutū & finis ī actū: sed cui nō est ei finis & statutū ²⁷ in actū p[ot] accelelerare: festinare suū motū: & iō cū sit q[ue] nō ē circlo caput ²⁸ & vltimū ī actū: iō pathah q[ue]d ē s[ecundu]m illi: & oīa associata ei p[ri]o sūt ²⁹ rapiētia: & nō sūt sic reliq[ue]: & iō exñtib[us] kamecz & seghol natis pathah

1 כי לא יעמיד האדם מוצא פיו באותה התנועה
2 כאלו נגזלה ממנו ויעטפנה באות הנקודה הבאה אחריה וכן שאין
3 בשוא דגש כלל לא כבד ולא קל והוא תחת אות שבאמצע התיבה או
4 הוא בלח אות שבסוף התיבות המוקפות אז יורה על דבקות התנועה
5 הקודמת בתנועה הבאה אחרי השוא ואם השוא בין שתי אותיות
6 מתגזרות בטעם אז בגעיה או במתיקה או שיבא בסוף תיבה שאינה
7 מוקפת אז יורה על סוף תנועת האות הקודמת הנערה באחרת
8 המלכים ואולם האות הנחה בין שיוכן בה שוא בלח כפי דעת
9 מדרקקים רבים שבקשו להבין בכל הנחות שוא בין שלא יוכן בה
10 הנה דין האות תהיה במנוחתה כדיון העתה הבלתי מורגש בזמן
11 ולכן הטיבו הסופרים אשר לא נקדו האותיות ההן ולא להקל מעליהם
12 הנקודא לא בי אין נקוד במקום שלא תורגש בו תנועה ולא גבול
13 תנועה ולכן לא דברו נכונה רבי המדרקקים שכתבו שכל מה שכתב
14 ולא נקרא ראוי לינקד בשוא נח ולא נכתב השוא הזה כי אם בכף
15 ובקצת האותיות הבאות בדגש בסוף התיבות ואך במקום שבא השוא
16 בסוף התיבה צריך שיהיה על דרך המורה דבקות או קץ וסוף תנועה
17 מורגשת בהגא ודע זה כי הוא אמת ודאי ואם לא דקדקו בו בפירוש
18 המדרקקים הראשונים אך אמנם רבות נסתפקתי בזה למה לא נמצאו
19 כי אם שלשה חטפים אחר לתנועת פתח שהיא עקר התנועות
20 הפשוטות ושנים למורכבים ממנה רצוני לומר לקמץ ולסגול כי
21 נמצא חטף קמץ וחטף סגול ולא כן לשאר התנועות ויגעתי למצוא
22 דברי חפץ על זאת בספרי המדרקקים הקדמונים אשר היו לפני ורא
23 מצאתי להם קטנה ולא גדולה ועל זאת עמדתי משתומם כמה וכמה
24 פעמים ואחרי ההסתכלות השגחתי בהם כי הפתח גרם כל זאת לה
25 ולבאי כמה ראשונה וחטעם כי אין ממתינים יותר מדאי הדברים
26 שיש להם קצבה ותכלית בפועל אבל למד שאין לו תכלית וקצבה
27 בפועל יכול למתד יחיש תנועתו ולכן בהיות שאין לעגול ראש
28 וסוף בפועל לכן הפתח הדומה לה וכל הנלוים אליו ראשונה הם
29 חטפים ולא כן מנשארים ולפיכך בהיות הקמץ והסגול תולדות

הפתח

בצורת הנקודות

- 1 וְלִכְן הוּנַח בְּמִצֵּב אֲמָצְעֵי בֵין הַחֹלֶם וְהַחִירֵק וְהוּנַח בְּתוֹךְ זֵוּו שְׁחִיבָה
- 2 הָאוֹת הַמְיוֹחֶרֶת לְמוֹצֵא הַחֹלֶם כִּי הוּא רֹאשׁוֹן בְּהִרְכַּבְתַּ הַשּׁוֹרֵק :
- 3 וְהַקְּבוֹץ שְׁפָתַיִם שֶׁהוּא שּׁוֹרֵק קָטָן גַּם הוּא מְקוּבֵץ מִחֹלֶם וְחִירֵק
- 4 וְלִכְן צוּרְתוֹ שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת וְכֵלֶן תַּחַת הָאוֹרֶה לְהוֹרִיעַ כִּי
- 5 הוּא יוֹתֵר נוֹטָה לְשִׁפְלוֹת הַחִירֵק מִמֶּה שִׁיטָה לְגוּבַה הַחֹלֶם וְלִכְן
- 6 הַנְּקוּדָה הָעֲלִיוֹנָה הִיא מוֹלֶדֶת הַחֹלֶם וְהַתְּחִלָּה מוֹלֶדֶת הַחִירֵק
- 7 וְאַחַת בְּאֲמָצֵעַ לְהַכְרִיעַ בִּינֵיהֶן לְהוֹרֹת כִּי תִנּוּעָתוֹ אֲמָצְעִית וְלִכְן
- 8 אֵין הַשְּׁלֹשׁ נְקוּדוֹת זוֹ תַּחַת זוֹ בְּיוֹשֵׁר אֲלֵא כְּהִטִּירָה שֶׁהַנְּקוּדָה הַ
- 9 הָעֲלִיוֹנָה בְּקֶצֶה הָאוֹת הַשְּׂמָאלִי וְהַשְּׁתִּימִים הַנִּשְׁאָרוֹת הוֹלְכוֹת וּמִימִינוֹת
- 10 עַד שֶׁהַנְּקוּדָה הַשְּׁפֹלָה מְכוּוֹנָת כְּנֶגֶד אֲמָצֵעַ הָאוֹת שֶׁהוּא מְקוֹם הַחִירֵק
- 11 לְהוֹרִיעַ אֶת אֲמִחוּתֶיהָ כִּי כְּאֵמֶה בְּתֶה :
- 12 חֲסוּף אֵין הַפֶּרֶשׁ בֵּין צוּרְתוֹ וְצוּרַת הַקֶּמֶץ הַגָּדוֹל אֲךָ
- 13 הִרְכַּבְתּוֹ מִתְחַלֶּפֶת וְזֶה כִּי כְמוֹ שֶׁתִּנּוּעַת הַפֶּתַח הַ
- 14 תִּתְּרַכֵּב עִם תִּנּוּעַת הַחֹלֶם בְּשְׁנֵי דְרָכִים אִו שִׁיגְבֵר כֹּחַ הַפֶּתַח אִו שִׁי
- 15 שִׁיגְבֵר כֹּחַ הַחֹלֶם כֵּן גַּם כֵּן הוּנַח צוּרָה זוֹ שֶׁהִיא מוֹרֶת הִרְכַּבְתַּ הַפֶּתַח
- 16 עִם הַחֹלֶם צוּרָה אַחַת בְּנִפְשָׁה אֲלֵא שִׁיִּדְעִתָּהּ וְהַכְרַתָּהּ תְּלוּיָה בְּמֶה
- 17 שֶׁסְמוּךְ לָהּ כְּמוֹ שִׁיתְבָּאֵר לְפָנִים בְּעוֹרֶה הָאֵל כִּי בְּקֶמֶץ הַגָּדוֹל יִגְבֵר
- 18 כֹּחַ הַפֶּתַח וּבְקֶמֶץ הָמֵל פּוֹם שֶׁהוּא הַחֲסוּף יִגְבֵר כֹּחַ הַחֹלֶם :
- 19 וְהַשּׁוֹא הוּא שְׁתֵּי נְקוּדוֹת זוֹ לְמַעַלָּה מִזוֹ לְהוֹרֹת כִּי עַל דְּרָךְ
- 20 אַחַת מוֹרָה עַל הַתְּחִלָּה תִּנּוּעַת הַנְּקוּדוֹת הַמְּלֻכּוֹת
- 21 וְדִבְקוֹתָן וְקָצֵן כִּי הוּא גְבוּל לָהֶן וְשׁוֹרָה הוּא לְכָל הַתִּנּוּעוֹת כְּמוֹ שֶׁ
- 22 שֶׁהַנְּקוּדָה שׁוֹה בְּכָל חֲלָקֵי הַמִּתְנַוְּעִים וְהַעֲתָה שׁוֹה לְכָל חֲלָקֵי הַזְּמָן
- 23 וְזֶה כִּי הַרְגוּשׁ יוֹרָה עַל הַתְּחִלָּה חֲזָקָה בְּתִנּוּעַת הַנְּקוּדָה הָרְאוּיָה לָהּ
- 24 מִפְּאַת הָאוֹת הַבָּאָה אַחֲרֶיהָ כְּמוֹ שִׁיתְבָּאֵר עוֹד וְזֶה כִּכְחֹ אוֹ בְּפֶעַל
- 25 אוֹ מִפְּאַת הַנְּקוּדָה הַבָּאָה אַחֲרֶיהָ בְּפֶעַל כִּי אִזּוּ הִיא חוֹטְפֶרֶת מִקְצֵת
- 26 הַתִּנּוּעָה הַהִיא וְהַנֶּעַ בְּקִלּוֹת יוֹרָה עַל הַתְּחִלָּה קִלָּה בְּתִנּוּעוֹת הַ
- 27 הַנְּקוּדָה הַהִיא כִּי לְקִלּוֹתָהּ לֹא נִכְרַ בּוֹ כְּמַעֲט רוֹשֵׁם הַתִּנּוּעָה הַהוּגָגֶרֶת
- 28 לְנִטּוֹת אֲלֶיהָ וּמִפְּנֵי זֶה כִּשְׁהַשּׁוֹא וְהַנְּקוּדָה בְּאוֹת כְּאַחַת בְּאוֹת אַחַת אִזּוּ
- 29 נִקְרָא הַנְּקוּדָה הַהוּא חֲסוּף כִּי הַשּׁוֹא חוֹטֵף בְּפִירוֹשׁ הַתִּנּוּעָה הַהִיא אֲךָ

כִּי לֹא

& ideo positum est in situ medio inter holem & hirek: & pos-
tum est intra vau: quia illa² est lra ppria pnunciationi holem:
quia ipm est primū in cōpositiōe sciurek.³ Et collectio labiorū
quod est sciurek paruum etiam ipsum est aggregatum ex ho-
lem & hirek: ⁴ & ideo ipsius forma est tres puncti: & omnia
illa sunt sub littera: ad notificandum q' ipsum magis declinet
depressioni hirek q' inclinet altitudini holem: & ideo⁶ pun-
ctus supremus est natum holem: & infimus est natum hirek:
⁷ & vnus in medio ad æquiparandum inter illa ad significan-
dum q' eius motus sit medius: & ideo⁸ non sunt tria puncta
hoc sub hoc directe: sed decliuitate: quia pūctus⁹ supmus est
in extremo lra sinistro: & duo reliqua sunt pcedētia & dexte-
rentia: ¹⁰ adeo q' pūctus infimus directus sit in frōte mediū
lra: qui est locus hirek¹¹ ad notificandū suas mres: quia sicut
mater est ipsius filia. ¹² Et kamecz raptū nō est dria iter ipsius
formā & formā kamecz magni: sed ¹³ ipsius cōpositio est diffe-
rens: & hoc qa sicut motus pathah¹⁴ cōponet cū motu holem
duob⁷ modis: aut q' pualet virtus ipius pathah: aut¹ q' pua-
leat virtus ipius holē: sic ēt posita fuit forma hac: q' significat
cōpositionē pathah¹⁶ cū holē forma vnamet: nisi q' ipius scia
& cognitio ipsius est pēdēs in illo: ¹⁷ qd est ppe eā: pur oñdē
infra iuuāte Deo: qa in kamecz magno pualet¹⁸ vis pathah: &
in kamecz pleni oris qd est ipm raptū: praualet vis holē. ¹⁹ Et
sceua est duo pūcta: hoc supra hoc: ad significādū q' vno mō
²⁰ significet principiū motus punctoꝝ regum²¹ & illorū con-
tinuitatē ipforūq; vltimum: quia ipsum est terminus ipsis: &
æquum est omnibus motibus: sicut²² punctus est æqualis oī-
bus partibus mobiliū: & nunc est æquale oībus partibus tpis:
²³ & hoc qa crassum significat pīcipiū vehemēs motus pūcti
digni ei²⁴ ex parte lra veniētis post ipm: vt declarabit infra:
& hoc in potētia aut in actū: ²⁵ aut ex parte puncti venientis
post ipsum in actū: quia tūc ipsum rapit partē²⁶ motus illius.
Et motū leuiter significat pīcipiū leue in motū²⁷ puncti il-
lius: quia ob ipsius leuitatem non cognoscitur in eo quasi im-
pressio motus conuenientis²⁸ ad declinandū ad ipsum: & ob
hoc qñ sceua & pūctus veniunt in simul in lra vna: tunc²⁹ vo-
cabit pūctus ille rapiēs: quia sceua rapit clare motū illū: & si
homo

De forma punctorum.

sicut curauimus de puncto hirek: sed dicebat metis magister
 rabi Mosces ² sarfcialom: q non sit curandum de hirek: quia
 signum gimel ponet in extremo dextro³ & hirek i medio lra:
 he sunt matres punctoꝝ & ab eis sequestrant⁴ & componuntur
 reliqua. ⁵ Quonia kamecz magnu est copositum ex pathah &
 holem: & ideo in suo motu⁶ primo aperit os fm partem sicut
 pathah: & coarctat ipm⁷ sua plenitudine sicut holem: & sic ca
 pit pathah & holem: ideo ipsius forma est linea⁸ recta & sub ea
 est punctus: & non fuit positus punctus supra linea: ad signifi
 candu q⁹ motus propior ei sit motus pathah pualens: & mo
 tus¹⁰ ipsius holem sit sicut conditio de conditionibus sui mo
 tus primi pualentis in eo. ¹¹ Et kamecz paruum quod est ceri
 ipsius forma est duo puncta: hoc in latere huius: qa ¹² ipsum
 excerptum est ex duobus puctis holem & hirek: sicut kamecz
¹³ magnum est complexu ex holem & pathah: & quia hirek est
 primu in copositione ¹⁴ kamecz parui: ideo significabit in sua
 pronuntiatione in prolatione sup yod quiescere sicut hirek:
¹⁵ & hac est ratio quare posita sunt duo pucta sub littera sicut
 hirek: & non ¹⁶ fuerunt posita superius sicut holem ipsis exis
 stentibus puncto pugillo congregante ambo illa simul. Et pa
 thah ¹⁷ paruum est aggregatum ex pathah magno & kamecz
 paruo: & ideo super ipsum sunt duo ¹⁸ pucta sicut kamecz par
 uum: qa ipsum est radix i eius pnuciatione: ¹⁹ & sub eo est pu
 ctus: qui est caput lineę: & ex seipo est icipies: & ad semetipm
²⁰ definit sicut modus circuli: cuius vis est vis pathah magni:
 & ideo sui positio est sicut ²¹ trigoni: quia sicut circulus est pri
 mus omniu figuraru: sic trigonus ²² est primus omnium figu
 rarum habentiu angulos: dico hic trigonum rectilineum ²³
 omnium figurarum rectilinearum: & trigonu qui est in spha
 ra omnium ²⁴ habentium lineas obliquas: & sic similiter etiam
 sicut pathah combinatur omnibus punctis ²⁵ significantibus
 super apertionem oris hominis: sic pathah paruum est termi
 nus apertorum ²⁶ & coarctatoru: quia no est apertio oris post
 ipsum: & ipm est principiu coarctatiōis. ²⁷ Et sciurek qa in eo
 est plenitudo oris: sed no est sicut hole: io positus est ²⁸ puctus
 vnus sicut hole: & no est positus supius sicut ipm: ²⁹ qa no ele
 uat labiu i sui pnuciatione sicut hole: sed declinat ipm inferi³⁰ pag
 & ideo

בצורת הנקודות

- 1 כמו שחששנו בנקודת החירק אבל היה אומר מורי הרב רבי משה
 2 שר שלום כי אין לחוש על החירק כי סימן הגימל יונח בקצה הימני
 3 והחירק באמצע האות אלה הן אמהורה הנקודות ומקו תפרודות
 4 ותורכבה הנשאות
 5 **וזה** כי הקמץ הגדול מורכב מהפתח והחלם ולכן בתנועתו
 6 בראשונה פותח הפה במקצת כמו הפתח וקומץ אותה
 7 במלואה כמו החלם וכן הוא מקמץ הפתח והחלם לכן צורתו קו
 8 ישר ותחתיו נקודה ולא הושמה הנקודה על הקו להורות כי
 9 התנועה היותר קרובה אליה היא תנועת הפתח הגוברת ותנועת
 10 החלם היא בתנאי תנועתה הראשונה הגוברת בה
 11 **והקמץ** הקטן שהוא הצרי צורתו שתי נקודות זו בצד זו כי
 12 הוא נקמץ משתי נקודות החלם והחירק כמו שהקמץ
 13 גדול הוא מחובר מן החלם והפתח ומפני שהחירק ראשון בתרכבת
 14 הקמץ הקטן לכן יורה במוצאו במבטא על היור הנחה כמו החירק
 15 והוא טעם למה הונחו השתי נקודות תחת האות כמו החירק ולא
 16 הונחו למעלה כמו החלם עם היותם נקודה קומצת שניהם כאחד
 17 **והפתח** קטן מקובץ מפתח גדול וקמץ קטן ולפיכך עליו שתי
 18 נקודות כמו הקמץ הקטן כי הוא העקר במוצאו
 19 ותחתיו היא נקודה שהיא ראש הקו ומעצמו הוא מתחיל ולנפשו
 20 משלים בדרך העגולה שכתה כח הפתח הגדול ולכן הנחתו כמו
 21 משולש מפני שכמו שהעגולה ראשונה לכל התמונות בן המשולש
 22 ראשון לכל התמונות בעלות זווית רצונית בזה המשולש בעל קוים
 23 ישרים לכל התמונות בעלות קוים ישרים והמשולש אשר בכדור לכל
 24 תבעלות קוים עקומים וכן גם כן כמו שהפתח מצטרף לכל הנקודות
 25 המורות על פתיחת הפה לאדם בן הפתח קטן גבול הפתוחים
 26 והקמוצים כי אין פתיחת פה אחריו והוא התחלת הקמיצה
 27 **והשורק** מפני שבו מלא פום אלא שאינו כמו החלם לכן הונח
 28 נקודה אחרת כמו החלם ולא הושם למעלה כמוהו
 29 כי אינו מגביה השפה במוצאו כמו החלם אבל מטח אותו למטה מעט
 ולכן

בנקודות

1 וּבְכָל־עַל־גְּבוּלֵי־הַתְּנוּעָה לֹא־עַל־הַתְּנוּעָה הַמּוֹגְבֵּלֶת כְּמוֹ שִׁירָאָה אַחֵר
2 זֶה־זֶה טַעַם שֶׁהַנְּקוּדוֹת הָאֲחֵרוֹת הַמּוֹרְכּוֹת מִשּׁוּא וְנְקוּדָה אַחֲרֵיתָּ
3 נִקְרְאוּ חֲטָפִים כִּי הַשּׁוּא הוֹטֵף תְּנוּעַת הַנְּקוּדָה וְאִינוּ מַעֲמִידִה ל־
4 לְהַתְקִים וְעַל־זֹאת לֹא תִמָּצֵא טַעַם בְּאוֹת שֶׁנְּקוּדָתָהּ שּׁוּא אוֹ חֲטָף הֵנָּה
5 הַתְּבָאֵר לָךְ מִזֶּה טַעַם שְׁמוֹת הַנְּקוּדוֹת כְּפִי הוֹרָאתָן עַל הַתְּנוּעוֹת אֲך־
6 יֵשׁ מִלְכָּד אֱלֹהֵי תְנוּעָה אַחֲרֵית שְׁמִקְצַת הַמְרַקְדִּים קְרֹאוּהָ תְנוּעָה
7 גְּנוּבָה וְאַנְחָנוּ גַם כֵּן נִכְנָה אֵתָּה בְּזֶה הַשֵּׁם וְלֹא מִטַּעַמִּים כְּמוֹ שֶׁנִּבְיָא
8 בְּמִקּוֹמָהּ וְהִיא פֶתַח שְׁאִין נִרְאָה אוֹת עֲלִיָּה שֶׁנִּקְרָאָה בּוֹ וְלָכֵן נִקְרָאָת
9 גְּנוּבָה כִּי קוֹלֵת חֲזוֹר לְאַחֹר כְּאִלּוּ נִגְנַב מוֹצֵאָה שְׁאִין לֹא עַל מַרְ
10 שֶׁתִּסְמוֹךְ זֶה הוּא פִירוֹשׁ כָּל־ל הַנְּקוּדוֹת אֲשֶׁר נִבְטֵא בָּם בְּלִשׁוֹן

העברי

11
12 אָמֵנִים צוֹרֶתֶן הִיא זֹאת כִּי הִפְתַּח הוּא קוֹ יִשְׂרָאֵל תַּחֲרֵת
13 הָאוֹת אֲשֶׁר יִנִּיעַ אוֹתָהּ וְהַטַּעַם כִּי הוּא מוֹרָה שֶׁהָאֵדָם
14 מַעֲגֵל פִּיהוּ בְּפִתְיִתוֹ אוֹתָהּ כְּאִלּוּ קוֹ עוֹבֵר בְּאֲמִצֵּעַ הַעֲגוּלָה בֵּין פְּאוֹת
15 שְׁפִתוֹתָיו וְהוֹשְׁמָה תַּחַת הָאוֹת כִּי לֹא יִכְלָה לְהַתִּישֵׁב בְּאֲמִצֵּעַ הָאוֹת
16 וְלֹא הַנִּיחוֹתָ עַל הָאוֹת כְּדִי לְהַכְדִּיל בֵּינָהּ וּבֵין הַרְפָּה
17 וְהַחֲלֵם הוּא נְקוּדָה הוֹשְׁמָה לְמַעַל מְטוֹר הָאוֹת שֶׁנְּקוּדָתָּ
18 בָּהּ וְלֹא הוֹנַחָה עֲלֶיהָ מִמֶּשׁ כִּי אִם בְּקִצְרָה הַשְׁמָאֲלִי
19 בֵּינָהּ וּבֵין הָאוֹת הַבָּאָה אַחֲרֶיהָ וְהַטַּעַם כְּדִי לְהַפְרִישׁ בֵּינָהּ וּבֵין טַעַם
20 רְבִיעִי שֶׁהִיא נְקוּדָה בְּאֲמִצֵּעַ הָאוֹת וּבֵין נְקוּדַת שִׁין תִּימְנִית וּבֵין נ־
21 נְקוּדַת הַשְׁמָאֲלִית כְּדִי שְׁלֹא יִשְׁתַּבֵּשׁ בָּם הַשְׁכָּל בְּקִרְיָאָה בְּשִׁיקְרָה
22 שֶׁתִּיָּיֶנָּה עַל אוֹת אַחַת שְׁתִּים מֵאֵלָה וְלָכֵן הִיָּה הַחֲלֵם בֵּין שְׁתֵּי אוֹתֵיָהּ
23 וְהִתָּה לְמַעַלָּה לְהוֹרוֹת עַל תְּנוּעַת מַעַלָּה כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ לְעוֹל
24 וְהַחֲדִק הוּא גַם כֵּן נְקוּדָה אַחַת אֵלָּא שֶׁהוּא לְמַטָּה מִן הָאוֹת
25 הַנִּקְרָאָת בּוֹ וְהוּא בְּאֲמִצֵּעַ הָאוֹת לְהוֹרוֹת עַל תַּכָּן
26 הַנִּתְתָּה וְלֹא תוֹנָה בְּרֹאשֶׁהָ הִימְנִי שְׁלֹא תִתְעַרֵּב עִם סִימָן הַגִּימֵל לְדַעַת
27 הַמְנִיחִים נְקוּדַת סִימָן הַגִּימֵל לְמַטָּה בְּדֶרֶךְ הָעֶרְבִים וְלֹא רָצוּ אֱלֹהֵי
28 לְשִׁים הַנְּקוּדָה עֲלֶיהָ כִּי בְּהִיוֹתָהּ רְפָה לֹא יִהְיֶה אִזּוֹ מְקוֹם לְהַנִּיחַ הַרְפָּה
29 כִּי אִין מְקוֹם אַחֵר מִחֲזִיק שְׁתֵּי נְקוּדוֹת וְאוֹלָם אֲנַחְנוּ לֹא חֲשִׁשְׁנוּ בְּרָפָה

& vniuersaliter sup terminos motus: nō super motū determi-
 natum sicut videbit post² hoc. Et hæc est ratio q̄ puncta alia
 composita ex sceua & puncto alio³ vocant⁴ rapientia: q̄ sceua
 rapit motū puncti: & nō facit ip̄m sistere⁴ ad permanendū. Et
 p̄pterea nō inuenies accentū in littera cuius pūctus est sceua
 aut rapiens: sicq̄⁵ declarata est tibi hinc rō nominū punctoꝝ
 fm suam significationē super motus: sed⁶ est p̄ter hos motus
 alter quem aliqui grāmatici vocant ip̄m motum⁷ furtim acce-
 ptum: & nos etiam appellabimus ipsum hoc nomine: sed non
 ex sua ratione sicut feremus⁸ in suo loco: & est pathah sup quo
 non videtur littera: quæ per ipsum legitur: & ideo uocat⁹ fur-
 tim acceptum: quia sonus eius redit retrorsum ac si furtim ra-
 pta sit ipsius pnunciatio: quia non est ei sup quo¹⁰ sustentet:
 hæc est expositio sūmę punctorum quibus proferimus in lin-
 gua¹¹ hæbreæ.

¶ Verum enimvero ipsoꝝ forma est hæc: quia pathah est
 linea recta sub¹³ littera quam mouebit: & ratio est quia ipsum
 significat: q̄ homo¹⁴ rotundat suum os: q̄n ipsum aperit: ac si
 linea transeat in medio circuli iter angulos¹⁵ suorum labioꝝ:
 & posita est sub littera: quia non potuit cōsistere in medio l̄ræ
¹⁶ neq̄ posuerunt ipsam sup l̄rā ad distinguendū inter ipsam
 & inter lenitatis signum.¹⁷ Et holem est pūctus qui positus est
 super virgulā litteræ quæ punctuata est¹⁸ p̄ ip̄m: & nō est posi-
 tum super ip̄m proprie nisi in extremo sinistro¹⁹ inter ipsam
 & inter litteram venientē post eam. Et ratio est ad distinguen-
 dum inter ip̄m & inter accentū²⁰ quadratū qui est punctus in
 medio l̄ræ: & inter punctum scin dextrū: & inter²¹ ipsius pun-
 ctum sinistrum: ne erret intellectus per illā in platione: q̄n ac-
 cidet²² q̄ sint super l̄rā vna duo istoꝝ: & ideo fuit holem iter
 duas l̄ras²³ & fuit superius ad significandū motū sursum vt scri-
 psimus supius.²⁴ Et hirek est etiā punctus vnus: nisi q̄ est sub
 l̄rā²⁵ quæ pfertur per ip̄m: & est in medio l̄ræ ad significandū
 decorē²⁶ sue positionis: & nō ponetur in suo capite dextro ne
 misceat cū signo gimel fm opinionē²⁷ ponentiū punctū si-
 gni gimel inferius fm modum arabum: & non uoluerunt hi
²⁸ ponere punctum super ipsam: quia ipsa existēte leni nō erit
 tunc locus ad ponendū raphe: qd ē signū lenitatis:²⁹ q̄a locus
 vn³⁰ nō cōtinet duo pūcta. Verūtn̄ nos nō curauim³¹ de raphe
 sicut.

De punctis.

scilicet sceua mugiens & ipmmet sceua & tria rapietia: aut fe-
remus vice mugiētis² sceua crassū daghesc uehemēti: & sceua
ipmmet erit sceua motū leuiter: & sic ascēdet³ sūmā oīum pū-
ctorū q̄tuordecī pathah holē hirek: kamecz magnū: kamecz
puū: ⁴pathah puū sciurek collectio labioꝝ kamecz pleni oris:
qđ alii uocāt kamecz⁵ raptū: sceua motū p daghesc uehemēs:
sceua motū leuiter: rapiēs pathah rapiēs kamecz rapiēs ⁶seghol
hic ē nūer⁷ oīum pūctorū & ipsoꝝ noīa: & si magis manifestū ē
si dicam⁸: ⁹q̄ mot¹⁰ sint tres radicales: & sex cōpositi: sicq̄ sunt
nouē reges: & vn¹¹ ¹²solus ipse ē submīstrās: qđ ē sceua solus ipse:
& nō est ūnus p̄ter hūc: qā ūnus¹³ vnus est oībus regib¹⁴ fm̄ opi-
nionē rabi Salamonis Yarahij ī libro līgue disciplināꝝ quē edi-
dit: ¹⁵& si etiā ipse numerauerit ibi qnq̄ magna sicut rabi Mo-
sce kimhi & qnq̄ parua ¹⁶nūerauit pathah magnū pathah par-
uum holē: post qđ nō est vau: & hirek post qđ nō ē yod ¹⁷& col-
lectionē labioꝝ. Sicq̄ explicuim¹⁸ numeꝝ pūctorū & ipsoꝝ no-
mina fm̄ ¹⁹oēs opiniōes quā puenerūt ad nos. Sed quia expli-
cuimus rōnem appellatiōis nominū ²⁰pathah & holē & hirek:
īdeo explicabimus nomina reliquoꝝ: quia kamecz magnum
²¹uocat sic: qā in platione coarctat eius os pferens ipsum: nō
sicut pathah in quo apit²² os fm̄ oīa latera eius. Et pathah mī-
nus qđ ē ipm̄ seghol vocat: qā ē in eo apit²³ angulos sui oris
pferēs ipm̄: & uocat seghol: qā fm̄ est sicut spēs murenule cū
trib²⁴ ²⁵lapidib²⁶. Et in kamecz puo coarctat angulos sui oris
in ipm̄²⁷ p̄nūciatiōe: & iō vocat ēt ceri: ²⁸qā ipse stringit suū os
& erūpit inter dētes sicut porta girat sup suis cardib²⁹. ³⁰Et
sciurek qā eo p̄nūciās sibilat suis labiis sicut sup strepit³¹ gre-
gū: & iō ³²est qđ ipm̄ vocauerit pleni oris: qā ī ipm̄³³ p̄nūciatiōe
pferēs recolligit sup sua labia: sicut hō: ³⁴cui³⁵ pleniū ē suū os.
Et collectio labioꝝ etiā vocat: qā qñ ipam pferit hō colligit ³⁶
sua labia: & uocat sciurek puū: qā est ī suo strepitu īfra sciurek
vt ³⁷appebit illi qđ cōsiderabit qđ futuri sum³⁸ nos dicere ī ipsoꝝ
p̄nūciatiōe in platiōe: ³⁹& uocat ēt tria pūcta: qā hac ē ipsius
figura vt videbit postea. Et kamecz ⁴⁰pleni oris vocat sic: qā
ipm̄⁴¹ p̄nūciatio ē filis holē in sua plenitudīe: & uocat kamecz
raptū: ⁴²qā in sui platione vī pferens vt rapiēs coarctationē.
Et sceua vocat fm̄ dcm̄ sciaue⁴³ qā ipm̄ coarctat motib⁴⁴ mul-
tis prout dicemus infra in platione p̄pria ⁴⁵punctis. Et ratio
est quia sceua est punctus significās super principium motus:

ii c

& vliter

- 1 דל השוא געיא והשוא עצמו והשלשה חטפים או נכיא תמורת הגעיא
- 2 השוא דגוש דגש חזק והשוא עצמו יהיה השוא נע בקלות וכן יעלה
- 3 סך כל הנקודות ארבע עשרה פתח חלם חירק קמץ גדול קמץ קטן
- 4 פתח קטון שורק קבוץ שפתים קמץ מלא פום שאחרים קראוהו קמץ
- 5 חטוף שוא נע בדגש חזק שוא נע בקלות חטף פתח חטף קמץ חטף
- 6 סגול זהו מספר כל הנקודות ושמותיהן אף כי יותר מבואר אם נאמר
- 7 שהתנועות הן שלש עקריות ושש מורכבות הרי תשעה מלכים ואחת
- 8 לבדה היא המשרתת שהיא השוא לברו ואין עבר וזולת זה כי עבר
- 9 אחד לכל המלכים כדעת רבי שלמה ירחיי בספר לשון למורים שחבר
- 10 אף כי גם הוא מנה שם חמש גדולות כמו משה קמחי וחמש קטנות
- 11 מנה פתח גדול פתח קטון חלם שאין זו אחריו וחירק שאין יור א
- 12 אחריו וקבוץ שפתים הנה ביארנו מספר הנקודות ושמותיהן לפי
- 13 כל הדעות שהגיעו אלינו אבל מפני שבארנו טעם קריאת שמות
- 14 הפתח והחלם והחירק לכן נבאר גם שמות הנשארות כי הקמץ הגדול
- 15 נקרא בן כי במבטא יקמץ פיהו המבטא בו לא כמו הפתח שפותח בו
- 16 הפה על כל גדולתו ופתח קטן והוא הסגול נקרא כי גם בו יפתח
- 17 פנות פיהו המבטא בו ונקרא סגול כי נעשה כמין סגולה בשלש
- 18 אבנים ובקמץ הקטון יקמץ זוויות פיהו במוצאו ולכן נקרא גם בן צרי
- 19 כי הוא צורר את פיהו ובוקע בין השנים כמו הדלת תסוב על ציריה
- 20 ושורק כי בו המבטא שורק בשפתיו כמו על שריקות עדרים ולכן
- 21 ישמי שקראו מלא פום כי במוצאו המבטא קובץ על שפתיו כאיש
- 22 מלא פיהו וקבוץ שפתים גם בן נקרא כי כשיבטא בו האדם יקבץ את
- 23 שפתיו ונקרא שורק קטן כי הוא בשריקותו למטה מן השורק כמו
- 24 שריאה למי שיסתכל במה שעתידינו אנו לומר במוצאם במבטא
- 25 ונקרא גם בן שלש נקודות כי זאת צורתו כמו שיראה אחרי בן ותקמץ
- 26 מלא פום נקרא בן כי מוצאו דומה לחלם במלואו ונקרא קמץ חטוף
- 27 שבקריאתו נראה המבטא כחוטף הקמץ והשוא נקרא לשון שיה
- 28 כי הוא משתנה לתנועות רבות כמו שנאמר עוד במבטא המיוחד ל
- 29 לנקודות וחטפים כי השוא היא נקודה מורה על התחלת תנועה

ובכלל

בנקודות

- 1 רבי משה קמחי הוא כי אחרי התנועה הגדולה נח נסתר ולכן הגדול
- 2 התנועה הקודמת אל הנח כי צריך להעמיד בה כדי להורות על הנח
- 3 שאינו נראה בדרך אחרת ולכן אמרו כי הקמץ קטון מורה על יור
- 4 נחח וכן החירק בשתבא אחריה יור היא תנועה גדולה מפני שתנועת
- 5 היור נסתרת בתנועת החירק המתוחרה ואלו לא תהיה אחריה יור
- 6 מיר תראה תנועת האות הבאה אחריה ולא תצטרך החירק לאותה
- 7 המתיתה אך אמנם לא נראה לי לחלק התנועות על פי הכת הזאת
- 8 כי לא ידעתי טעם משיכת ההא אל הקמץ ולא אל הפתח ואם כן מי
- 9 הגדיל הקמץ יותר מן הפתח והנה הפתח נרחב יותר ולכן גרעין
- 10 דברי הכת הראשונה אשר ראשית הרב רבי יהודה חיוג שהוא ראש
- 11 המדקדקים והראב"ע ששמו המלכים השבעה הנזכרים למעלה אך
- 12 אמרו שהעברים חמשה ולא הזכירו שמותם ולפי דעתי הוזה זה להם
- 13 כי נסתפקו בשוא לבדו בחמשה הנזכרים ולכן אמרו כי השוא משרת
- 14 לעולם והנה כפי זה יהיו החמשה עברים חמשה מיני דרכי מוצא השוא
- 15 ומכתבו המתחלה כי השוא נמצא בחטף פתח ובחטף קמץ ובחטף
- 16 סגול והשוא נע והשוא געיע ונקראו משרתים ועבדים כי לא תהיה
- 17 מתיחת טעם מגביה באות הנקודה באחת מדרכי השוא אשר זכרנו
- 18 ולכן החמשה האלה נקראו עבדים כי לא יתקיימו בתנועה והשבעה
- 19 הראשונים נקראו מלכים כי יקבלו נגינת טעם הנהאם כן לפי מקצת
- 20 המדקדקים מספר הנקודות עשר חמשה מלכים וחמשה עבדים ולפי
- 21 אחרים שתים עשרה שבעה מלכים וחמשה משרתים ולכן אחרי ראי
- 22 חלופי דעותיהם וטעמיהם לבי נקפי לחלק התנועות חלוקה יוצאת
- 23 מבין שני הדעות הנזכרים ונאמר כי התנועות מהן פשוטות ומהן
- 24 מורכבות הפשוטות הן שלש פתח חלם וחירק כמו שכתבנו לעיל
- 25 והמורכבות הן מורכבות מתנועות רבות או מתנועה והתחלת
- 26 תנועה המורכבות מתנועות רבות הן שש תנועות הקמץ הגדול
- 27 הקמץ הקטון והפתח הקטון הנקרא סגול והשורק והקבוץ שפתים
- 28 שהוא לפי מקצת המדקדקים נקרא שורק קטן ותנועת הקמץ מלא
- 29 פום ואולם המורכבות מתנועה והתחלת תנועה הן החמש שזכרנו

¹rabi Mosces Kimihi est: quia post motū magnū est quiescēs
 latens: & iō magnificabit² motus pcedens quiescētē: qā opor
 tet sistere in illo ad significādum super quiescentem³ qui non
 videt⁴ p viā aliā: & ideo dixerūt q kamecz paruum significet
 yod⁴ quiescētē: & sic hirek qñ veniet post ipsam yod est mo
 tus magnus: qā motus⁵ ipsius yod latet in motu hirek extensē
 & si nō esset post ipsam yod⁶ confestim videret⁷ motus lfe ve
 nientis post eam: & nō indigeret hirek illa⁷ extēsiōe: sed non
 videt⁸ mihi diuidere mot⁹ fm dictum sectē huius: ⁸ qā nescio
 rationē protractiōis nexus he ad kamecz: & nō ad pathah: &
 si sit ita q⁹ magnificauit kamecz plus q̄ pathah: & en pathah
 dilata¹⁰ magis: & ideo videtur¹⁰ verba sectæ primæ: cuius ca
 pita sunt rabi Ihuda Hayug: qui est caput¹¹ grammaticorū: &
 rabi Abraam ben Hezra: qui posuerunt reges septem pfatos
 superius: sed¹² dixerunt q serui sint qnq: & non retulerunt
 ipsorum nomina: & fm meam opinionem est hoc eis: ¹³ quia
 satisfacti sunt per sceua solum in qnq pdictis: & ideo dixerūt
 q sceua seruit¹⁴ semp: sicq: fm hoc erunt quinq serui quinq
 species modorū pronounciationis sceua: ¹⁵ & ipsius scripturæ
 variē: quia sceua inuenitur cū rapiente pathah: & cū rapiēte
 kamecz: & cū rapiēte¹⁶ seghol: & sceua motum: & sceua mu
 giens: & uocantur ministri & serui: quia non fit¹⁷ extensio
 accentus eleuantis in littera punctuata vno modorum sceua
 quos prædiximus: ¹⁸ & ideo quinq hæc uocantur serui qā nō
 firmantur in motu. Septē autem¹⁹ primi uocātur reges: quia
 recipiunt cantum accentus: sicq: ergo fm quosdam²⁰ grāma
 ticos numerus punctorū est decē: qnq reges & qnq serui: &
 fm²¹ alios sūt duodecim: septē reges & qnq ministri: & ideo
 postq viderim²² uarietates suarū opinionū & ipsorū rationes:
 cor meum angit me ad diuidendū motus diuisione exeunte
²³ e medio duarū opinionū pdictarū: & dicemus q motuum
 qdā sūt simplices: & qdā²⁴ cōpositi: simplices sūt tres pathah:
 holem: & hirek: vt scripsimus supius: ²⁵ & cōpositi sūt cōpositi
 ex motib²⁶ multis aut motu & principio²⁶ motus. Cōpositi ex
 motibus multis sunt sex motus: kamecz magnum²⁷ kamecz
 paruum & pathah parū quod vocatur seghol: & sciurek: &
 collectio labiorū²⁸ qd fm quosdā grāmaticos vocatur sciurek
 paruum & motus kamecz pleni oris. Verūtamen²⁹ cōpositi
 ex motu & principio motus sunt quinq quos prædiximus:
 scilicet

De punctis .

Caput tertium est cap. punctorum in quo explicabimus numerum punctorum ipsorumque nomina: & ipsorum figuram in scriptis: & pronuntiationes ipsorum in platione & partitionem ipsorum in comparatione ad se ipsa: & ad composita ex eis.

Existebis litteris ipsis motis & quiescentibus in platione prout diximus in cap. hoc precedenti: indigebimus secundum naturam ponere motus & quies conuenientes illis secundum impositionem linguarum hebrearum conformes naturae rerum: & ex quo cuiusque motui est quies contraria ei: ac etiam terminus sui principii & sui finis: & sui continuitatis: sic etiam auctor linguarum hebrearum posuit ipsa puncta: quae significant super motus: & quietes etiam super principia motuum & continuitatem ipsorum & finem ipsorum. Et sicut motus sunt tres sic puncta significantia illos prius sunt tres. Vnus est quo rotundat os in sua pronuntiatione: quae est a: & ipsius nomen est pathah: quia quando aperiet homo suum os remanebit rotundum. Et secundus est quae eleuabit labium superius sursum in sui pronuntiatione quae est o: & ipsius nomen est holem: cuius interpretatio est sanus perfectus: & sic est quia omnes perfecti tendunt supra se. Et motus tertius est deorsum quo deponet homo suum labium superius deorsum in sui pronuntiatione: quae est i: & ipsius nomen est hirek: ex lingua & contriuerunt dentem quod est linguae fractiois & spretus: & sic est modus inferiorum: & ideo quidam veteres posuerunt tria puncta hac radicem: ac si essent simplicia & menses: & puncta reliqua posuerunt composita ex illis: & ipsa sunt nata ipsorum: & nata natorum suorum: & licet motus reliquorum punctorum sint compositi ex his: conuenerunt omnes grammatici vel maior pars ipsorum: quod motus diuidantur in septem reges & quinque seruos: & posuerunt in regibus tria puncta praefata: & addita sunt super eis kamecz & ceri & seghol & sciurek composita ex his ut exprimemus infra iuuante Deo: & sic sunt pauciores grammatici qui diuiserunt motus in quinque reges: quos vocauerunt motus magnos: & quinque seruos quos uocauerunt motus paruos. Et posuerunt magnos kamecz magnum & kamecz paruum quod est ceri: & holem: & sciurek: & hirek quando ueniet post ipsum yod scriptum. Et parua posuerunt pathah magnum: pathah paruum: & rapiens kamecz & collectionem labiorum: & hirek: cui non est post ipsum yod scriptum. Et ratio sectae huius secunda secundum quod scripsit rabi

השער

1 השלישי שער הנקורות בו נפרש מספר הנקורות
 2 ושמותיהן וצורתן במכתב ומוציאיהן במכתב
 3 וחלקתן ביחס אל עצמן ואל המורכבים מהן
 4 **בהיות**
 5 בשער הזה הקורם נצטרך לפי הטבע לשים
 6 התנועות והמנוחות הראויות להן לפי הנחת
 7 הלשון העברי מסכימות לטבע הענינים ומפני כי לכל תנועה יש
 8 מנוחה הפכית לה וגם גבול התחלתה ותכליתה ודבקותה כן גם בעל
 9 הלשון העברי הניח נקודות תוריה על התנועות והמנוחות גם על
 10 התחלות התנועות ודבקותן ותכליתן וכמו שהתנועות שלש כן
 11 הנקודות המורות עליהן ראשונה שלש אחת שבה תתעגל הפה ב
 12 במוציאה שהיא אה ושמה פתח כי כשיפתח האדם את פיו תשאיר ע
 13 עגולה ושנית שבה תגבה השפה העליונה למעלה במוציאה שהיא
 14 או ושמה חלם שפירושו בריא שלם וכן הוא שכל השלמים מתכוננים
 15 למעלה להם והתנועה השלישית היא למטה שבה ניח האדם
 16 שפתו העליונה למטה במוציאה שהיא אי ושמה חירק מלשון ויחרקו
 17 שן שהוא לשון שבירה ובזיון וכן דרך התחלונים ולכן מקצת
 18 הקדמונים שמו השלש נקודות הללו עקר כאלו הן הפשוטות
 19 והאמהות והנקודות הנשארות שמו מורכבות מהן והן תולדותיהן
 20 ותולדות תולדותיהן ואף כי תנועות שאר הנקודות מורכבות מאלה
 21 הסכימו כל המדקדקים או רובם שהתנועות תתחלקנה אל שבעה
 22 מלכים וחמשה עבדים ושמו במלכים השלש נקודות הנזכרות
 23 ונוספות עליהן הקמץ והצירי והסגול והשורק המורכבות מאלה כמו
 24 שגבאר לפניו בעזרת האל וכן יש מעוטי המדקדקים שחלקו
 25 התנועות אל חמשה מלכים אשר קראו אותן תנועות גדולות וחמשה
 26 עבדים אשר קראו אותן תנועות קטנות ושמו הגדולות קמץ גדול
 27 וקמץ קטון שהוא הצירי וחלם ושורק וחירק כשתבא אחרי יוד כתובה
 28 והקטנות שמו פתח גדול פתח קטן וחטף קמץ וקבוץ שפתים וחירק
 29 שאין אחרי יוד בפתח וטעם הפך הזאת השנייה כפי מדה שפתח
 רבי משה

בצרוף האותיות

1 גט כצק כשהיא שרשית אבל כשהיא משרתת היא עם כל האותיות :
 2 הלמד גם כן משרת עם כל האותיות ולא תמצא שרשית עם
 3 דלגסר : המם תצטרף עם כלן זולתי כמף בשרש ובשמוש תמצא
 4 עם כלן : הנון תצטרף עם כל האותיות זולתה בשרש ותשרת
 5 כלן ואף את עצמה : הסמך תבא עם כלן זולתי זטעש : העין
 6 לא נמצאת עם אות גרזנית סמוכה לה בשרש : הפא לא תצטרף
 7 עם כמף : הצרי תצטרף עם כלן זולתי נז טכס צשת : הקוף
 8 לא תצטרף עם גז חכקת : הריש לא תצטרף עם לר : השין
 9 תצטרף בשרש עם כלן ותשרת כלן זולתי הוו : התוגם כן
 10 תצטרף בשרש עם כלן זולתי גר טס צת ותשרת כלן זולתי הוו :
 11 **ודע** שכל זה שאמרנו הוא בתחילת השרש שרצוני בבלתי
 12 מצטרפות שלא תהיה אות ראשונה בשרש ותסמך
 13 אחריה תאות שכתבנו שלא תצטרף עמה אבל בזולת זה הדרך אפשר
 14 הצרוף וזה די בידערת צרוף האותיות במצבם בחבור : אך אמנם
 15 לדעת איך לפעמים יומר מצב צרופם ולא תומר ההוראה הוא על
 16 זה הדמיון כי האלף פעם תקדם ופעם תאחר בתיבדה אחת בעצמה
 17 ותורה בשני הצרופים ענין אחד בעצמו כמו אנקרה נאקה וכן הבית
 18 כבש בשב וכן הגימל גוער רוגע וכן גומא אגם וכן מלתעות מתלעות
 19 וכן קרפס בתימו קברם וכן ויפצר ויפרץ וכן עולה עלוה וכן סרגי
 20 נחשת מסככין בנסרים וכן חרת חתר וכן ויחגרו ויחרגו נגרזתי נ
 21 נגזרתי וכן אלמוגים אלגומים וכן וילפת עם נפתולי אלהים נפתלתי
 22 וכן קתלת יעקב להקת נביאים וכן ויחלש יהושע הנחשלים כך וכן
 23 בלעגי שפה עם לשון עלגים וכן מלת אתי איה וכן תמנת סרח תמנת
 24 חרם שמלה שלמה וכן לפי דעת מקצת המדקדקים פשר דבר כי לא
 25 פורשולי נראה שפשר דבר הוא מלשון מים פושרים וכן תמוץ בגדים
 26 למען תמחזרגלך בדם ואף וזה אפשר שהוא בחלוף ענין עם חלוף
 27 מצב צרוף האותיות וכן רבים כאלה בפתובים אשר בהם לבדם ר
 28 רשות לנו להמיר המצב כמו שמצנו שהמירו אתו הקדמונים ובזה
 29 נשלם מה שכתבנו בשער הזה שהוא שער האותיות :

השער

¹ qñ est radicalis: sed qñ est subministrās est cum oībus lřis. ² Lamed etiā ministrabit cum oībus lřis: & nō inuenietur radicalis cum ³ דלות. Mem cōbinabit cum oībus ipsis exceptis ⁴ במק in radice: & in ministratiōe inuenietur cum oībus ipsis. Nun cōbinabit cū oībus lřis se excepta in radice: & ministrabit oībus ipsis ac etiā sibi ipsi. Samech ueniet cū omnibus ipsis exceptis ⁵ וטש. Hayn ⁶ non inueniet cum lřa gutturali ⁷ פרימא ei in radice. Pe nō cōbinabit ⁸ במק. Czade cōbinabit cū oībus ipsis exceptis ⁹ גו טבט צש. Kof ¹⁰ non cōbinabitur cum ¹¹ גו חכק. Resc nō cōbinabitur cum ¹² לר. Sein ¹³ cōbinabit in radice cum oībus ipsis: & ministrabit oībus excepta vau. Tau etiam ¹⁴ cōbinabit in radice cum oībus ipsis exceptis ¹⁵ גו טבט צש: & ministrabit oībus ipsis excepta vau. ¹⁶ ¶ Et scias q totum hoc qd diximus est in principio radice: qā intendo per non ¹⁷ combinatas q nō sit lřa prima in radice: & cōnectat ¹⁸ post eam lřa quā scripsimus q nō cōbinabit secum: sed pter hanc viā possibilis est ¹⁹ combinatio: & hoc sufficit in cognitiōe cōbinationis lřarum suo situ in cōpositione. Verūtn ²⁰ ad sciēdum qualiter aliquñ cōmutabit situs ipsarū cōbinationis: & non cōmutabit significatio: est ²¹ fm ²² hāc similitudinē: qā aleph aliquñ pcedet: & aliquñ succedet in dictiōe vna eadē: ²³ & significabit in duabus cōbinationib ²⁴ rem vnā eadē vt אנקה נאקה: & sic beth ²⁵ מלתעות: & sic cghimel גוער רוע: & sic גומא אגם: & sic קברם sepulch ²⁶ eor ²⁷ sūt dom ²⁸ eor ²⁹ sepulch ³⁰ eor: & sic רפצר ופרץ: & sic עולה עולה: & sic lateres ³¹ aris co ³² opim ³³ laterib ³⁴: & sic אחרת חתר: & sic חלפת cum ³⁵ contortionibus Dei ³⁶ contorta sum ³⁷: & sic קהלת: contio iacob ³⁸ contio p ³⁹ phetarum: & sic ויחלש ⁴⁰ & debilitauit Iosue ⁴¹ debiles in te: & sic ⁴² in balbutiētibus labio cum lingua ⁴³ balbutiēt ⁴⁴ tiū: & sic ē dictiō איה ⁴⁵ איה: & sic חכנת חכנת ⁴⁶ חכנת ⁴⁷ חכנת ⁴⁸ חכנת ⁴⁹ חכנת ⁵⁰ חכנת ⁵¹ חכנת ⁵² חכנת ⁵³ חכנת ⁵⁴ חכנת ⁵⁵ חכנת ⁵⁶ חכנת ⁵⁷ חכנת ⁵⁸ חכנת ⁵⁹ חכנת ⁶⁰ חכנת ⁶¹ חכנת ⁶² חכנת ⁶³ חכנת ⁶⁴ חכנת ⁶⁵ חכנת ⁶⁶ חכנת ⁶⁷ חכנת ⁶⁸ חכנת ⁶⁹ חכנת ⁷⁰ חכנת ⁷¹ חכנת ⁷² חכנת ⁷³ חכנת ⁷⁴ חכנת ⁷⁵ חכנת ⁷⁶ חכנת ⁷⁷ חכנת ⁷⁸ חכנת ⁷⁹ חכנת ⁸⁰ חכנת ⁸¹ חכנת ⁸² חכנת ⁸³ חכנת ⁸⁴ חכנת ⁸⁵ חכנת ⁸⁶ חכנת ⁸⁷ חכנת ⁸⁸ חכנת ⁸⁹ חכנת ⁹⁰ חכנת ⁹¹ חכנת ⁹² חכנת ⁹³ חכנת ⁹⁴ חכנת ⁹⁵ חכנת ⁹⁶ חכנת ⁹⁷ חכנת ⁹⁸ חכנת ⁹⁹ חכנת ¹⁰⁰ חכנת ¹⁰¹ חכנת ¹⁰² חכנת ¹⁰³ חכנת ¹⁰⁴ חכנת ¹⁰⁵ חכנת ¹⁰⁶ חכנת ¹⁰⁷ חכנת ¹⁰⁸ חכנת ¹⁰⁹ חכנת ¹¹⁰ חכנת ¹¹¹ חכנת ¹¹² חכנת ¹¹³ חכנת ¹¹⁴ חכנת ¹¹⁵ חכנת ¹¹⁶ חכנת ¹¹⁷ חכנת ¹¹⁸ חכנת ¹¹⁹ חכנת ¹²⁰ חכנת ¹²¹ חכנת ¹²² חכנת ¹²³ חכנת ¹²⁴ חכנת ¹²⁵ חכנת ¹²⁶ חכנת ¹²⁷ חכנת ¹²⁸ חכנת ¹²⁹ חכנת ¹³⁰ חכנת ¹³¹ חכנת ¹³² חכנת ¹³³ חכנת ¹³⁴ חכנת ¹³⁵ חכנת ¹³⁶ חכנת ¹³⁷ חכנת ¹³⁸ חכנת ¹³⁹ חכנת ¹⁴⁰ חכנת ¹⁴¹ חכנת ¹⁴² חכנת ¹⁴³ חכנת ¹⁴⁴ חכנת ¹⁴⁵ חכנת ¹⁴⁶ חכנת ¹⁴⁷ חכנת ¹⁴⁸ חכנת ¹⁴⁹ חכנת ¹⁵⁰ חכנת ¹⁵¹ חכנת ¹⁵² חכנת ¹⁵³ חכנת ¹⁵⁴ חכנת ¹⁵⁵ חכנת ¹⁵⁶ חכנת ¹⁵⁷ חכנת ¹⁵⁸ חכנת ¹⁵⁹ חכנת ¹⁶⁰ חכנת ¹⁶¹ חכנת ¹⁶² חכנת ¹⁶³ חכנת ¹⁶⁴ חכנת ¹⁶⁵ חכנת ¹⁶⁶ חכנת ¹⁶⁷ חכנת ¹⁶⁸ חכנת ¹⁶⁹ חכנת ¹⁷⁰ חכנת ¹⁷¹ חכנת ¹⁷² חכנת ¹⁷³ חכנת ¹⁷⁴ חכנת ¹⁷⁵ חכנת ¹⁷⁶ חכנת ¹⁷⁷ חכנת ¹⁷⁸ חכנת ¹⁷⁹ חכנת ¹⁸⁰ חכנת ¹⁸¹ חכנת ¹⁸² חכנת ¹⁸³ חכנת ¹⁸⁴ חכנת ¹⁸⁵ חכנת ¹⁸⁶ חכנת ¹⁸⁷ חכנת ¹⁸⁸ חכנת ¹⁸⁹ חכנת ¹⁹⁰ חכנת ¹⁹¹ חכנת ¹⁹² חכנת ¹⁹³ חכנת ¹⁹⁴ חכנת ¹⁹⁵ חכנת ¹⁹⁶ חכנת ¹⁹⁷ חכנת ¹⁹⁸ חכנת ¹⁹⁹ חכנת ²⁰⁰ חכנת ²⁰¹ חכנת ²⁰² חכנת ²⁰³ חכנת ²⁰⁴ חכנת ²⁰⁵ חכנת ²⁰⁶ חכנת ²⁰⁷ חכנת ²⁰⁸ חכנת ²⁰⁹ חכנת ²¹⁰ חכנת ²¹¹ חכנת ²¹² חכנת ²¹³ חכנת ²¹⁴ חכנת ²¹⁵ חכנת ²¹⁶ חכנת ²¹⁷ חכנת ²¹⁸ חכנת ²¹⁹ חכנת ²²⁰ חכנת ²²¹ חכנת ²²² חכנת ²²³ חכנת ²²⁴ חכנת ²²⁵ חכנת ²²⁶ חכנת ²²⁷ חכנת ²²⁸ חכנת ²²⁹ חכנת ²³⁰ חכנת ²³¹ חכנת ²³² חכנת ²³³ חכנת ²³⁴ חכנת ²³⁵ חכנת ²³⁶ חכנת ²³⁷ חכנת ²³⁸ חכנת ²³⁹ חכנת ²⁴⁰ חכנת ²⁴¹ חכנת ²⁴² חכנת ²⁴³ חכנת ²⁴⁴ חכנת ²⁴⁵ חכנת ²⁴⁶ חכנת ²⁴⁷ חכנת ²⁴⁸ חכנת ²⁴⁹ חכנת ²⁵⁰ חכנת ²⁵¹ חכנת ²⁵² חכנת ²⁵³ חכנת ²⁵⁴ חכנת ²⁵⁵ חכנת ²⁵⁶ חכנת ²⁵⁷ חכנת ²⁵⁸ חכנת ²⁵⁹ חכנת ²⁶⁰ חכנת ²⁶¹ חכנת ²⁶² חכנת ²⁶³ חכנת ²⁶⁴ חכנת ²⁶⁵ חכנת ²⁶⁶ חכנת ²⁶⁷ חכנת ²⁶⁸ חכנת ²⁶⁹ חכנת ²⁷⁰ חכנת ²⁷¹ חכנת ²⁷² חכנת ²⁷³ חכנת ²⁷⁴ חכנת ²⁷⁵ חכנת ²⁷⁶ חכנת ²⁷⁷ חכנת ²⁷⁸ חכנת ²⁷⁹ חכנת ²⁸⁰ חכנת ²⁸¹ חכנת ²⁸² חכנת ²⁸³ חכנת ²⁸⁴ חכנת ²⁸⁵ חכנת ²⁸⁶ חכנת ²⁸⁷ חכנת ²⁸⁸ חכנת ²⁸⁹ חכנת ²⁹⁰ חכנת ²⁹¹ חכנת ²⁹² חכנת ²⁹³ חכנת ²⁹⁴ חכנת ²⁹⁵ חכנת ²⁹⁶ חכנת ²⁹⁷ חכנת ²⁹⁸ חכנת ²⁹⁹ חכנת ³⁰⁰ חכנת ³⁰¹ חכנת ³⁰² חכנת ³⁰³ חכנת ³⁰⁴ חכנת ³⁰⁵ חכנת ³⁰⁶ חכנת ³⁰⁷ חכנת ³⁰⁸ חכנת ³⁰⁹ חכנת ³¹⁰ חכנת ³¹¹ חכנת ³¹² חכנת ³¹³ חכנת ³¹⁴ חכנת ³¹⁵ חכנת ³¹⁶ חכנת ³¹⁷ חכנת ³¹⁸ חכנת ³¹⁹ חכנת ³²⁰ חכנת ³²¹ חכנת ³²² חכנת ³²³ חכנת ³²⁴ חכנת ³²⁵ חכנת ³²⁶ חכנת ³²⁷ חכנת ³²⁸ חכנת ³²⁹ חכנת ³³⁰ חכנת ³³¹ חכנת ³³² חכנת ³³³ חכנת ³³⁴ חכנת ³³⁵ חכנת ³³⁶ חכנת ³³⁷ חכנת ³³⁸ חכנת ³³⁹ חכנת ³⁴⁰ חכנת ³⁴¹ חכנת ³⁴² חכנת ³⁴³ חכנת ³⁴⁴ חכנת ³⁴⁵ חכנת ³⁴⁶ חכנת ³⁴⁷ חכנת ³⁴⁸ חכנת ³⁴⁹ חכנת ³⁵⁰ חכנת ³⁵¹ חכנת ³⁵² חכנת ³⁵³ חכנת ³⁵⁴ חכנת ³⁵⁵ חכנת ³⁵⁶ חכנת ³⁵⁷ חכנת ³⁵⁸ חכנת ³⁵⁹ חכנת ³⁶⁰ חכנת ³⁶¹ חכנת ³⁶² חכנת ³⁶³ חכנת ³⁶⁴ חכנת ³⁶⁵ חכנת ³⁶⁶ חכנת ³⁶⁷ חכנת ³⁶⁸ חכנת ³⁶⁹ חכנת ³⁷⁰ חכנת ³⁷¹ חכנת ³⁷² חכנת ³⁷³ חכנת ³⁷⁴ חכנת ³⁷⁵ חכנת ³⁷⁶ חכנת ³⁷⁷ חכנת ³⁷⁸ חכנת ³⁷⁹ חכנת ³⁸⁰ חכנת ³⁸¹ חכנת ³⁸² חכנת ³⁸³ חכנת ³⁸⁴ חכנת ³⁸⁵ חכנת ³⁸⁶ חכנת ³⁸⁷ חכנת ³⁸⁸ חכנת ³⁸⁹ חכנת ³⁹⁰ חכנת ³⁹¹ חכנת ³⁹² חכנת ³⁹³ חכנת ³⁹⁴ חכנת ³⁹⁵ חכנת ³⁹⁶ חכנת ³⁹⁷ חכנת ³⁹⁸ חכנת ³⁹⁹ חכנת ⁴⁰⁰ חכנת ⁴⁰¹ חכנת ⁴⁰² חכנת ⁴⁰³ חכנת ⁴⁰⁴ חכנת ⁴⁰⁵ חכנת ⁴⁰⁶ חכנת ⁴⁰⁷ חכנת ⁴⁰⁸ חכנת ⁴⁰⁹ חכנת ⁴¹⁰ חכנת ⁴¹¹ חכנת ⁴¹² חכנת ⁴¹³ חכנת ⁴¹⁴ חכנת ⁴¹⁵ חכנת ⁴¹⁶ חכנת ⁴¹⁷ חכנת ⁴¹⁸ חכנת ⁴¹⁹ חכנת ⁴²⁰ חכנת ⁴²¹ חכנת ⁴²² חכנת ⁴²³ חכנת ⁴²⁴ חכנת ⁴²⁵ חכנת ⁴²⁶ חכנת ⁴²⁷ חכנת ⁴²⁸ חכנת ⁴²⁹ חכנת ⁴³⁰ חכנת ⁴³¹ חכנת ⁴³² חכנת ⁴³³ חכנת ⁴³⁴ חכנת ⁴³⁵ חכנת ⁴³⁶ חכנת ⁴³⁷ חכנת ⁴³⁸ חכנת ⁴³⁹ חכנת ⁴⁴⁰ חכנת ⁴⁴¹ חכנת ⁴⁴² חכנת ⁴⁴³ חכנת ⁴⁴⁴ חכנת ⁴⁴⁵ חכנת ⁴⁴⁶ חכנת ⁴⁴⁷ חכנת ⁴⁴⁸ חכנת ⁴⁴⁹ חכנת ⁴⁵⁰ חכנת ⁴⁵¹ חכנת ⁴⁵² חכנת ⁴⁵³ חכנת ⁴⁵⁴ חכנת ⁴⁵⁵ חכנת ⁴⁵⁶ חכנת ⁴⁵⁷ חכנת ⁴⁵⁸ חכנת ⁴⁵⁹ חכנת ⁴⁶⁰ חכנת ⁴⁶¹ חכנת ⁴⁶² חכנת ⁴⁶³ חכנת ⁴⁶⁴ חכנת ⁴⁶⁵ חכנת ⁴⁶⁶ חכנת ⁴⁶⁷ חכנת ⁴⁶⁸ חכנת ⁴⁶⁹ חכנת ⁴⁷⁰ חכנת ⁴⁷¹ חכנת ⁴⁷² חכנת ⁴⁷³ חכנת ⁴⁷⁴ חכנת ⁴⁷⁵ חכנת ⁴⁷⁶ חכנת ⁴⁷⁷ חכנת ⁴⁷⁸ חכנת ⁴⁷⁹ חכנת ⁴⁸⁰ חכנת ⁴⁸¹ חכנת ⁴⁸² חכנת ⁴⁸³ חכנת ⁴⁸⁴ חכנת ⁴⁸⁵ חכנת ⁴⁸⁶ חכנת ⁴⁸⁷ חכנת ⁴⁸⁸ חכנת ⁴⁸⁹ חכנת ⁴⁹⁰ חכנת ⁴⁹¹ חכנת ⁴⁹² חכנת ⁴⁹³ חכנת ⁴⁹⁴ חכנת ⁴⁹⁵ חכנת ⁴⁹⁶ חכנת ⁴⁹⁷ חכנת ⁴⁹⁸ חכנת ⁴⁹⁹ חכנת ⁵⁰⁰ חכנת ⁵⁰¹ חכנת ⁵⁰² חכנת ⁵⁰³ חכנת ⁵⁰⁴ חכנת ⁵⁰⁵ חכנת ⁵⁰⁶ חכנת ⁵⁰⁷ חכנת ⁵⁰⁸ חכנת ⁵⁰⁹ חכנת ⁵¹⁰ חכנת ⁵¹¹ חכנת ⁵¹² חכנת ⁵¹³ חכנת ⁵¹⁴ חכנת ⁵¹⁵ חכנת ⁵¹⁶ חכנת ⁵¹⁷ חכנת ⁵¹⁸ חכנת ⁵¹⁹ חכנת ⁵²⁰ חכנת ⁵²¹ חכנת ⁵²² חכנת ⁵²³ חכנת ⁵²⁴ חכנת ⁵²⁵ חכנת ⁵²⁶ חכנת ⁵²⁷ חכנת ⁵²⁸ חכנת ⁵²⁹ חכנת ⁵³⁰ חכנת ⁵³¹ חכנת ⁵³² חכנת ⁵³³ חכנת ⁵³⁴ חכנת ⁵³⁵ חכנת ⁵³⁶ חכנת ⁵³⁷ חכנת ⁵³⁸ חכנת ⁵³⁹ חכנת ⁵⁴⁰ חכנת ⁵⁴¹ חכנת ⁵⁴² חכנת ⁵⁴³ חכנת ⁵⁴⁴ חכנת ⁵⁴⁵ חכנת ⁵⁴⁶ חכנת ⁵⁴⁷ חכנת ⁵⁴⁸ חכנת ⁵⁴⁹ חכנת ⁵⁵⁰ חכנת ⁵⁵¹ חכנת ⁵⁵² חכנת ⁵⁵³ חכנת ⁵⁵⁴ חכנת ⁵⁵⁵ חכנת ⁵⁵⁶ חכנת ⁵⁵⁷ חכנת ⁵⁵⁸ חכנת ⁵⁵⁹ חכנת ⁵⁶⁰ חכנת ⁵⁶¹ חכנת ⁵⁶² חכנת ⁵⁶³ חכנת ⁵⁶⁴ חכנת ⁵⁶⁵ חכנת ⁵⁶⁶ חכנת ⁵⁶⁷ חכנת ⁵⁶⁸ חכנת ⁵⁶⁹ חכנת ⁵⁷⁰ חכנת ⁵⁷¹ חכנת ⁵⁷² חכנת ⁵⁷³ חכנת ⁵⁷⁴ חכנת ⁵⁷⁵ חכנת ⁵⁷⁶ חכנת ⁵⁷⁷ חכנת ⁵⁷⁸ חכנת ⁵⁷⁹ חכנת ⁵⁸⁰ חכנת ⁵⁸¹ חכנת ⁵⁸² חכנת ⁵⁸³ חכנת ⁵⁸⁴ חכנת ⁵⁸⁵ חכנת ⁵⁸⁶ חכנת ⁵⁸⁷ חכנת ⁵⁸⁸ חכנת ⁵⁸⁹ חכנת ⁵⁹⁰ חכנת ⁵⁹¹ חכנת ⁵⁹² חכנת ⁵⁹³ חכנת ⁵⁹⁴ חכנת ⁵⁹⁵ חכנת ⁵⁹⁶ חכנת ⁵⁹⁷ חכנת ⁵⁹⁸ חכנת ⁵⁹⁹ חכנת ⁶⁰⁰ חכנת ⁶⁰¹ חכנת ⁶⁰² חכנת ⁶⁰³ חכנת ⁶⁰⁴ חכנת ⁶⁰⁵ חכנת ⁶⁰⁶ חכנת ⁶⁰⁷ חכנת ⁶⁰⁸ חכנת ⁶⁰⁹ חכנת ⁶¹⁰ חכנת ⁶¹¹ חכנת ⁶¹² חכנת ⁶¹³ חכנת ⁶¹⁴ חכנת ⁶¹⁵ חכנת ⁶¹⁶ חכנת ⁶¹⁷ חכנת ⁶¹⁸ חכנת ⁶¹⁹ חכנת ⁶²⁰ חכנת ⁶²¹ חכנת ⁶²² חכנת ⁶²³ חכנת ⁶²⁴ חכנת ⁶²⁵ חכנת ⁶²⁶ חכנת ⁶²⁷ חכנת ⁶²⁸ חכנת ⁶²⁹ חכנת ⁶³⁰ חכנת ⁶³¹ חכנת ⁶³² חכנת ⁶³³ חכנת ⁶³⁴ חכנת ⁶³⁵ חכנת ⁶³⁶ חכנת ⁶³⁷ חכנת ⁶³⁸ חכנת ⁶³⁹ חכנת ⁶⁴⁰ חכנת ⁶⁴¹ חכנת ⁶⁴² חכנת ⁶⁴³ חכנת ⁶⁴⁴ חכנת ⁶⁴⁵ חכנת ⁶⁴⁶ חכנת ⁶⁴⁷ חכנת ⁶⁴⁸ חכנת ⁶⁴⁹ חכנת ⁶⁵⁰ חכנת ⁶⁵¹ חכנת ⁶⁵² חכנת ⁶⁵³ חכנת ⁶⁵⁴ חכנת ⁶⁵⁵ חכנת ⁶⁵⁶ חכנת ⁶⁵⁷ חכנת ⁶⁵⁸ חכנת ⁶⁵⁹ חכנת ⁶⁶⁰ חכנת ⁶⁶¹ חכנת ⁶⁶² חכנת ⁶⁶³ חכנת ⁶⁶⁴ חכנת ⁶⁶⁵ חכנת ⁶⁶⁶ חכנת ⁶⁶⁷ חכנת ⁶⁶⁸ חכנת ⁶⁶⁹ חכנת ⁶⁷⁰ חכנת ⁶⁷¹ חכנת ⁶⁷² חכנת ⁶⁷³ חכנת ⁶⁷⁴ חכנת ⁶⁷⁵ חכנת ⁶⁷⁶ חכנת ⁶⁷⁷ חכנת ⁶⁷⁸ חכנת ⁶⁷⁹ חכנת ⁶⁸⁰ חכנת ⁶⁸¹ חכנת ⁶⁸² חכנת ⁶⁸³ חכנת ⁶⁸⁴ חכנת ⁶⁸⁵ חכנת ⁶⁸⁶ חכנת ⁶⁸⁷ חכנת ⁶⁸⁸ חכנת ⁶⁸⁹ חכנת ⁶⁹⁰ חכנת ⁶⁹¹ חכנת ⁶⁹² חכנת ⁶⁹³ חכנת ⁶⁹⁴ חכנת ⁶⁹⁵ חכנת ⁶⁹⁶ חכנת ⁶⁹⁷ חכנת ⁶⁹⁸ חכנת ⁶⁹⁹ חכנת ⁷⁰⁰ חכנת ⁷⁰¹ חכנת ⁷⁰² חכנת ⁷⁰³ חכנת ⁷⁰⁴ חכנת ⁷⁰⁵ חכנת ⁷⁰⁶ חכנת ⁷⁰⁷ חכנת ⁷⁰⁸ חכנת ⁷⁰⁹ חכנת ⁷¹⁰ חכנת ⁷¹¹ חכנת ⁷¹² חכנת ⁷¹³ חכנת ⁷¹⁴ חכנת ⁷¹⁵ חכנת ⁷¹⁶ חכנת ⁷¹⁷ חכנת ⁷¹⁸ חכנת ⁷¹⁹ חכנת ⁷²⁰ חכנת ⁷²¹ חכנת ⁷²² חכנת ⁷²³ חכנת ⁷²⁴ חכנת ⁷²⁵ חכנת ⁷²⁶ חכנת ⁷²⁷ חכנת ⁷²⁸ חכנת ⁷²⁹ חכנת ⁷³⁰ חכנת ⁷³¹ חכנת ⁷³² חכנת ⁷³³ חכנת ⁷³⁴ חכנת ⁷³⁵ חכנת ⁷³⁶ חכנת ⁷³⁷ חכנת ⁷³⁸ חכנת ⁷³⁹ חכנת ⁷⁴⁰ חכנת ⁷⁴¹ חכנת ⁷⁴² חכנת ⁷⁴³ חכנת ⁷⁴⁴ חכנת ⁷⁴⁵ חכנת ⁷⁴⁶ חכנת ⁷⁴⁷ חכנת ⁷⁴⁸ חכנת ⁷⁴⁹ חכנת ⁷⁵⁰ חכנת ⁷⁵¹ חכנת ⁷⁵² חכנת ⁷⁵³ חכנת ⁷⁵⁴ חכנת ⁷⁵⁵ חכנת ⁷⁵⁶ חכנת ⁷⁵⁷ חכנת ⁷⁵⁸ חכנת ⁷⁵⁹ חכנת ⁷⁶⁰ חכנת ⁷⁶¹ חכנת ⁷⁶² חכנת ⁷⁶³ חכנת ⁷⁶⁴ חכנת ⁷⁶⁵ חכנת ⁷⁶⁶ חכנת ⁷⁶⁷ חכנת ⁷⁶⁸ חכנת ⁷⁶⁹ חכנת ⁷⁷⁰ חכנת ⁷⁷¹ חכנת ⁷⁷² חכנת ⁷⁷³ חכנת ⁷⁷⁴ חכנת ⁷⁷⁵ חכנת ⁷⁷⁶ חכנת ⁷⁷⁷ חכנת ⁷⁷⁸ חכנת ⁷⁷⁹ חכנת ⁷⁸⁰ חכנת ⁷⁸¹ חכנת ⁷⁸² חכנת ⁷⁸³ חכנת ⁷⁸⁴ חכנת ⁷⁸⁵ חכנת ⁷⁸⁶ חכנת ⁷⁸⁷ חכנת ⁷⁸⁸ חכנת ⁷⁸⁹ חכנת ⁷⁹⁰ חכנת ⁷⁹¹ חכנת ⁷⁹² חכנת ⁷⁹³ חכנת ⁷⁹⁴ חכנת ⁷⁹⁵ חכנת ⁷⁹⁶ חכנת ⁷⁹⁷ חכנת ⁷⁹⁸ חכנת ⁷⁹⁹ חכנת ⁸⁰⁰ חכנת ⁸⁰¹ חכנת ⁸⁰² חכנת ⁸⁰³ חכנת ⁸⁰⁴ חכנת ⁸⁰⁵ חכנת ⁸⁰⁶ חכנת ⁸⁰⁷ חכנת ⁸⁰⁸ חכנת ⁸⁰⁹ חכנת ⁸¹⁰ חכנת ⁸¹¹ חכנת ⁸¹² חכנת ⁸¹³ חכנת ⁸¹⁴ חכנת ⁸¹⁵ חכנת ⁸¹⁶ חכנת ⁸¹⁷ חכנת ⁸¹⁸ חכנת ⁸¹⁹ חכנת ⁸²⁰ חכנת ⁸²¹ חכנת ⁸²² חכנת ⁸²³ חכנת ⁸²⁴ חכנת ⁸²⁵ חכנת ⁸²⁶ חכנת ⁸²⁷ חכנת ⁸²⁸ חכנת ⁸²⁹ חכנת ⁸³⁰ חכנת ⁸³¹ חכנת ⁸³² חכנת ⁸³³ חכנת ⁸³⁴ חכנת ⁸³⁵ חכנת ⁸³⁶ חכנת ⁸³⁷ חכנת ⁸³⁸ חכנת ⁸³⁹ חכנת ⁸⁴⁰ חכנת ⁸⁴¹ חכנת ⁸⁴² חכנת ⁸⁴³ חכנת ⁸⁴⁴ חכנת ⁸⁴⁵ חכנת ⁸⁴⁶ חכנת ⁸⁴⁷ חכנת ⁸⁴⁸ חכנת ⁸⁴⁹ חכנת ⁸⁵⁰ חכנת ⁸⁵¹ חכנת ⁸⁵² חכנת ⁸⁵³ חכנת ⁸⁵⁴ חכנת ⁸⁵⁵ חכנת ⁸⁵⁶ חכנת ⁸⁵⁷ חכנת ⁸⁵⁸ חכנת ⁸⁵⁹ חכנת ⁸⁶⁰ חכנת ⁸⁶¹ חכנת ⁸⁶² חכנת ⁸⁶³ חכנת ⁸⁶⁴ חכנת ⁸⁶⁵ חכנת ⁸⁶⁶ חכנת ⁸⁶⁷ חכנת ⁸⁶⁸ חכנת ⁸⁶⁹ חכנת ⁸⁷⁰ חכנת ⁸⁷¹ חכנת ⁸⁷² חכנת ⁸⁷³ חכנת ⁸⁷⁴ חכנת ⁸⁷⁵ חכנת ⁸⁷⁶ חכנת ⁸⁷⁷ חכנת ⁸⁷⁸ חכנת ⁸⁷⁹ חכנת ⁸⁸⁰ חכנת ⁸⁸¹ חכנת ⁸⁸² חכנת ⁸⁸³ חכנת ⁸⁸⁴ חכנת ⁸⁸⁵ חכנת ⁸⁸⁶ חכנת ⁸⁸⁷ חכנת ⁸⁸⁸ חכנת ⁸⁸⁹ חכנת ⁸⁹⁰ חכנת ⁸⁹¹ חכנת ⁸⁹² חכנת ⁸⁹³ חכנת ⁸⁹⁴ חכנת ⁸⁹⁵ חכנת ⁸⁹⁶ חכנת ⁸⁹⁷ חכנת ⁸⁹⁸ חכנת ⁸⁹⁹ חכנת ⁹⁰⁰ חכנת ⁹⁰¹ חכנת ⁹⁰² חכנת ⁹⁰³ חכנת ⁹⁰⁴ חכנת ⁹⁰⁵ חכנת ⁹⁰⁶ חכנת ⁹⁰⁷ חכנת ⁹⁰⁸ חכנת ⁹⁰⁹ חכנת ⁹¹⁰ חכנת ⁹¹¹ חכנת ⁹¹² חכנת ⁹¹³ חכנת ⁹¹⁴ חכנת ⁹¹⁵ חכנת ⁹¹⁶ חכנת ⁹¹⁷ חכנת ⁹¹⁸ חכנת ⁹¹⁹ חכנת ⁹²⁰ חכנת ⁹²¹ חכנת ⁹²² חכנת ⁹²³ חכנת ⁹²⁴ חכנת ⁹²⁵ חכנת ⁹²⁶ חכנת ⁹²⁷ חכנת ⁹²⁸ חכנת ⁹²⁹ חכנת ⁹³⁰ חכנת ⁹³¹ חכנת ⁹³² חכנת ⁹³³ חכנת ⁹³⁴ חכנת ⁹³⁵ חכנת ⁹³⁶ חכנת ⁹³⁷ חכנת ⁹³⁸ חכנת ⁹³⁹ חכנת ⁹⁴⁰ חכנת ⁹⁴¹ חכנת ⁹⁴² חכנת ⁹⁴³ חכנת ⁹⁴⁴ חכנת ⁹⁴⁵ חכנת ⁹⁴⁶ חכנת ⁹⁴⁷ חכנת ⁹⁴⁸ חכנת ⁹⁴⁹ חכנת ⁹⁵⁰ חכנת ⁹⁵¹ חכנת ⁹⁵² חכנת ⁹⁵³ חכנת ⁹⁵⁴ חכנת ⁹⁵⁵ חכנת ⁹⁵⁶ חכנת ⁹⁵⁷ חכנת ⁹⁵⁸ חכנת ⁹⁵⁹ חכנת ⁹⁶⁰ חכנת ⁹⁶¹ חכנת ⁹⁶² חכנת ⁹⁶³ חכנת ⁹⁶⁴ חכנת ⁹⁶⁵ חכנת ⁹⁶⁶ חכנת ⁹⁶⁷ חכנת ⁹⁶⁸ חכנת ⁹⁶⁹ חכנת ⁹⁷⁰ חכנת ⁹⁷¹ חכנת ⁹⁷² חכנת ⁹⁷³ חכנת ⁹⁷⁴ חכנת ⁹⁷⁵ חכנת ⁹⁷⁶ חכנת ⁹⁷⁷ חכנת ⁹⁷⁸ חכנת ⁹⁷⁹ חכנת ⁹⁸⁰ חכנת ⁹⁸¹ חכנת ⁹⁸² חכנת ⁹⁸³ חכנת ⁹⁸⁴ חכנת ⁹⁸⁵ חכ

De cōbinatione l̄farum.

¹in ip̄arū p̄mutatione etiā: quia licet veritas sit quod dixerunt Cabalīstae² q̄ cōnexio & cōbiatio l̄farū significet sup̄ significata res: quas significāt³ dictiōes cōpositae ex illis: q̄a cōtrarium ay est ya & simplicia suarū l̄farū sunt vna⁴ v̄t cūq̄ sit postq̄ impositor linguae nouit naturas rerū oīum ipsarū & dispōnes l̄farū⁵ & ipsarū cōbinationes cōueniētes naturis rerū q̄ significant sup̄ eas ip̄se dictiōes.⁶ Nos autē postq̄ non scimus oīa hāc: nō est nobis hinc nouiter facere cōbinationē⁷ quā nō putarant primi: sed obseruare ip̄sarū cōbinationes in cōpositiōne dictiōnū:⁸ quibus significauerunt super res: & locis q̄bus ip̄si p̄mutauerūt aliqñ cōbinationem⁹ quarū dā illarū: & non mutauerunt significatiōē rei: vt כבש כבש in illis tm̄ possumus nos¹⁰ mutare illā cōbinationē tm̄: quia nescimus qñ per p̄mutationē cōbinationis p̄mutatur res:¹¹ & qñ non p̄mutat: & iō scripsimus hic l̄fas quas cōbinauerunt primi p¹² dictū pp̄hetiae in scripturis sanctimoniae ad essendū ad obseruatiā legēi nostrū librū hunc:¹³ & incipiemus dinumerare illas fm̄ ordinem alphabeti.

¹⁴**E**t dicemus q̄ Aleph existēs radicalis combinatur cum omnibus litteris¹⁵ excepta hayn: & existens subministrās cōbinatur cum oībus excepta¹⁶ vau. Beth est radicalis & cōbinatur cū oībus litteris¹⁷ excepta pe: & qñ est subministrās cōbinat cū oībus illis excepta vau. Cghimel¹⁸ est radicalis semper & cōbinatur cum oībus l̄ris exceptis כקטס.¹⁹ Daleth est etiam semp̄ radicalis: & combinatur cum oībus l̄ris exceptis טזץ.²⁰ He qñ est radicalis cōbinatur cum omnibus ip̄sis nisi טח שק.²¹ & subministrat cū omnibus ip̄sis excepta vau. Vau ministrat cum omnibus litteris: & nō inueniē²² radicalis nisi in quinq̄ nominibus וי העמודים ודב ופס ושת ושני.²³ Zayn nō cōbinabitur cum זשס: & scdm̄ renuentes verba secundaria²⁴ etiam non inuenietur cum daleth: quia radix וי scdm̄ illorum opinionē est וי: & nō est subministrans²⁵ vnq̄ vt scripsimus superius. Heth combinabitur cum omnibus litteris²⁶ exceptis דזק. Teth non combinabitur cum זכסק.²⁷ & scdm̄ quosdam²⁸ grāmaticos etiam cum aleph: sed scdm̄ opinionē aliorū combinabit cū aleph²⁹ in dictiōe וטאטאית: cuius radix est fm̄ illoz opinionē טאטא. Yod iueniē³⁰ radicalis:³¹ & subministrat cū oīb³² l̄ris. Caph cōbinabit cū oīb³³ l̄ris exceptis גכצק.

בצרות האותיות

- 1 כְּתוּבָתָן גַּם כֵּן וְזוֹת כִּי אֵף עַל פִּי שֶׁהֶאֱמַתְהוּא מִה שֶׁאָמְרוּ הַמְּקוּבָלִים
 2 שֶׁחֲבוּר וְצִרוּף הָאוֹתִיּוֹת מוֹרָה עַל עֲנִינֵי הַדְּבָרִים שֶׁתּוֹרְנָה ה
 3 הַתִּיבוֹת הַמְּחַבְרוֹת מִהֵן כִּי הַפֶּךְ עֲנָג נָגַע וּפְשׁוּטֵי אוֹתִיּוֹתֵיהֶן אֲחֵרוֹת
 4 מִכָּל מְקוֹם אַחֲרֵי שֶׁמִּנִּיחַת־לִשׁוֹן יִרְעֵי טִבְעֵי הָעֲנִינִים כָּלֵם וְעֲנִינֵי הָאוֹתִיּוֹת
 5 וְצִירוּפֵיהֶן הַמְּסֻבִּים לְטִבְעֵי הַדְּבָרִים שֶׁתּוֹרְנָה עֲלֵיהֶם הַתִּיבוֹת
 6 וְאַחֲנֵנו אַחֲרֵי אֲשֶׁר לֹא יִדְעֵנו בְּכָל אֶלֶף אֵין לָנוּ מַעֲמָה לְחֹדֶשׁ צִירוּף
 7 לֹא שִׁיעֲרוּהוּ הָרָאוּשׁוֹנִים אֶלֶף לְשִׁמּוֹר צִירוּפֵיהֶם בְּחֲבוּר הַתִּיבוֹת ש
 8 שֶׁבָּהֶם הוֹרִו עַל הַדְּבָרִים וּבְמִקְוֵמוֹת שֶׁהֵם הִתְלִיפוּ לְפָעֲמִים צִירוּף מ
 9 מִקְצָתָן וְלֹא שִׁינֵי הוֹרָאת הָעֲנִין כִּמוֹ כְּבִשְׁכָּשֶׁב בָּם לְבָרִם רְשָׁאִים אָנוּ
 10 לְשִׁנוֹת אוֹתוֹ הַצִּירוּף לְבָר כִּי לֹא נִדְעָ מִתִּיבָתוֹ הַצִּירוּף יִתְחַלֵּף הָעֲנִין
 11 וּמִתִּי לֹא יִתְחַלֵּף וְלָכֵן כְּתִבְנוּ פֶה הָאוֹתִיּוֹת אֲשֶׁר צָרְפוּ הָרָאוּשׁוֹנִים עַל
 12 פִּי הַנְּבוּאָה בְּכִתְבֵי הַקֹּדֶשׁ לְהִיּוֹת לְמִשְׁמֶרֶת אֶל הַקּוֹרֵא בְּסִפְרֵינוּ זֶה
 13 וְנִתְחַלֵּל לְפָרוֹט אוֹתָם עַל סֵדֶר הָאֶלְפָּא בֵּיתָא :
 14 **וְנֹאמֵר** כִּי הָאֶלֶף בְּהִיּוֹתָה שְׂרִישִׁית תַּצְטְרֵף עִם כָּל הָאוֹתִיּוֹת
 15 זוּלַת הָעֵין וּבְהִיּוֹתָה מְשַׁרְתָּת תַּצְטְרֵף עִם כָּלֵן זוּלַת
 16 הָנוּ : תִּבִּית הִיא שְׂרִישִׁית וְתַצְטְרֵף בְּכָל הָאוֹתִיּוֹת
 17 מִלְּבַד הֶפֶא וּכְשֶׁהִיא מְשַׁרְתָּת מַצְטְרֶפֶת עִם כָּלֵן זוּלַת הָנוּ : הַגִּטִּל
 18 הִיא שְׂרִישִׁית לְעוֹלָם וּמַצְטְרֶפֶת עִם כָּל הָאוֹתִיּוֹת זוּלַת טֵם כִּקָּץ :
 19 הַדָּלֶת הִיא גַּם כֵּן לְעוֹלָם שְׂרִישִׁית וּמַצְטְרֶפֶת עִם כָּל הָאוֹתִיּוֹת זוּלַת
 20 טֵם זָץ : הֵהָא כְּשֶׁהִיא שְׂרִישִׁית תַּצְטְרֵף עִם כָּלֵן מִלְּבַד טֵה שִׁקֵּעַ
 21 וּמְשַׁרְתָּת עִם כָּלֵן זוּלַת־הָנוּ : הָנוּ תַּשְׁרֵת עִם כָּל הָאוֹתִיּוֹת וְלֹא נִמְצְאוּ
 22 שְׂרִישִׁית אֶלָּא בְּחֻמְשָׁה שִׁמּוֹת וְזֵי הָעֲמוּדִים וְהֵב וּפָסִי וְשִׁתִּי וְשִׁנִּי :
 23 תּוֹיִן לֹא תַצְטְרֵף עִם זֹמֶם צִשְׁרָת וּלְפִי הַמְּמַאֲנִים אֶת הַפְּעִלִים הַשְּׂנִיִּים
 24 גַּם לֹא תִמְצֵא עִם הַדָּלֶת כִּי שֶׁרֶשׁ זָדוּ לְפִי דַעְתָּם זָדוּ וְאִיכָּה מְשַׁרְתָּת
 25 לְעוֹלָם כִּמוֹ שֶׁכְּתִבְנוּ לְמַעַל : הַחֵית תַּצְטְרֵף עִם כָּל הָאוֹתִיּוֹת
 26 זוּלַת־הַחֵע : הַטִּית לֹא תַצְטְרֵף עִם גֹּר זִכְסֵצַק וּלְפִי מִקְצָת
 27 הַמְּקוֹדְקִים גַּם עִם הָאֶלֶף אֵךְ לְפִי דַעְתָּ אַחֲרֵים תַצְטְרֵף עִם אֶלֶף ב
 28 בְּתִיבַת וְטֹאטֹאטִית שֶׁשְׂרִישָׁהּ לְפִי דַעְתָּם טֹאטֹא : הַיּוֹדֶת־מִצָּא שְׂרִישִׁית
 29 וּמְשַׁרְתָּת עִם כָּל הָאוֹתִיּוֹת : הַכֶּף תַצְטְרֵף עִם כָּל הָאוֹתִיּוֹת זוּלַת־

שלמות הלשון וטעם הדגש

1 חירק כי החירק תחת האות המונעת בו ולא בן החלם כי מקומו בין
2 האות אשר תתנועע בו ובין הסמוכה לאחריה על שטתן וכן גוי
3 הרומים באות אחת אומרים גא וגו' וקוראים אותה גי' ובכן נראה כי
4 לא חסר בלשון העברי זה המוצא באותיותיו לפי כל הדעות גם
5 מוצא הכי יוני לפי דעתי הוא מוצא חכף רפה באמת ואף על פי שאנו
6 משנים תנועת חכף לפנים ממקומה והיונים בזמנינו מוציאים את
7 מוצא הכי חוץ ממקומו אך מוצא שתי האותיות האלה בשני הלשונות
8 הוא קרוב למוצא הכי יוני לפי מנהג מוצא אנשי יון אשר בדורינו
9 זה וראיה לדבר מה שאמרו רבותינו בגדרים והביאו רבינו שלמה
10 בפירושו על התורה במסוק ויקראו לפניו אברך אברך אב למלך
11 שכן בלשון רומי קוראים למלך רך והנה מזה המאמר נראה
12 אמת מה שאמרו עם שבוש קריאת האות הזאת בדורנו זה אצל
13 כל השלש הלשונות הנזכרות כי הרומים קוראים אותה בכף סמך
14 והיונים מוציאים אותה ממקומה ואנחנו בהפך מכניסים אותה לפנים
15 כי אין לרומים האות הזאת אלא בהשאלה מהיונים כמו תקוף והיון
16 גם בן שתי יונים קוראים אותן קאפא זיטא וכן הכי שהרומים ש
17 שלנו תועים בשמה וקוראים אותה קסי שהיא אות אחרת אצל היונים
18 כמו שידוע לידעיה לשונם ולכן רואה אני שהרומים היום תועים
19 בקריאתה והיונים הם תיחר קרובים אל הנכונה וכן ראוי לנו לקרוא
20 חכף רפה ולא כמו שרגילין ההמון שקוראים אותה כמוצא הארם
21 הרק בתוקה כי אז לא יהיה מקום מוצא חכף רפה הוא מקום מוצא
22 בדגש מה שאינו נאה ולא מתקבל ובכן נראה כי לא יחסר כל ב
23 בלשוננו כשנבטא בו בדיוק נאות וכוונת נשלים ביאור קריאת אותיות
24 הלשון העברי לכל מוצאיו ומובאיו

אחרי

25 זאת נחלק האותיות לפי ערךן בחבור כפי מנהג
26 הלשון העברי ונאמר כי יש צרופים שדברו ויכמי
27 האמת בעניני קבלתם ואין לנו עסק בהם בזה
28 המקום כי שם סודות הטבע והאלהות כמו בתמורותיהן גם בן אכל
29 נדבר לכו על צרופיהם שנמצאו בכתוב כמו שראינו לעשות ב
בתמורתן

¹hirek: q̄a hirek est sub l̄ra: quē mouet per ipsum: & non est sic
holem: quia ipsius locus est iter² l̄ram quā mouet per ip̄m: &
inter p̄ximam post ipsam sup virgulam ipsa: & sic gētes³ ro-
manorū per l̄ram vnam dicunt ga & ge & vocant ipsam ge: &
sic videt q̄⁴ non deficiat in lingua hābreā hāc p̄nunciatio in
suis l̄ris fm oēs opiniones. Iterum⁵ p̄nunciatio chi gr̄ci fm
meam opinionē est p̄nunciatio caph lenis fm ueritatem: licet
nos⁶ mutemus motū caph intra suum locum: & gr̄ci nostrā
ætatis exprimāt⁷ p̄nūciationē chi extra suum locū: sed p̄nun-
ciatio duarū l̄rarum istarū in duabus linguis⁸ est p̄pe p̄nuncia-
tionē chi gr̄ci fm cōsuetudinē p̄nūciationis viroꝝ Gr̄ciarū
qui sunt nostra generatione⁹ hac: & inditiū rei est qđ dixerūt
nostri magistri in Nedarim: & tulit illud rabi Salamon¹⁰ in
eius expositione sup legē versu: & uocauerunt apud ip̄m אברך
abrech pater regis: ¹¹q̄a sic ī lingua romana uocāt regē rech.
Sicq̄ ex hoc sermone videt¹² uerificatio illius qđ diximus cū
errore prolotionis l̄rā huius in nostra generatione hac apud
¹³oēs tres linguas relatas: quia Romani p̄ferūt ipsam p̄ caph
sammech¹⁴ & Gr̄ci excipiunt ipsam a suo loco: & nos ecōtra
introducimus ip̄am iterius: ¹⁵q̄a nō est Romanis l̄rā hāc nisi
accomodatōe a Gr̄cis sicut coph: & zayn¹⁶ etiam q̄ Gr̄ci
uocāt illas kappa zitha: & sic ipsum chi q̄ Romani¹⁷ n̄ri errāt
in ipsius noīe: & uocāt ipsam cfi: quā est littera alia apud Gr̄-
cos¹⁸ prout notum est noscētibus suam linguā: & ideo cerno
ego q̄ Romani hodie errent¹⁹ in ipsius prolotione: & Gr̄ci
sunt propiores conuenienti: & sic conuenit nobis proferre
²⁰caph lenē: & nō sicut consuefciūt vulgares: qui p̄ferūt ip̄am
sicut pronuntiatio hominis²¹ expuentis uehementer: q̄a tunc
non esset locus expressionis caph lenis ip̄se locus pronuncia-
tionis eius²² cū daghesc: qđ nō est cōueniēs neq̄ receptibile:
& sic videt q̄ non desit quicq̄²³ in nostra lingua qñ p̄ferimus
eam apprime cōueniēter: & hic expletur explicatio plationis
l̄rarum²⁴ linguā hābreā fm oēs ipsius p̄nūciatōes & aditus.
²⁵¶ Post hoc diuidem²⁶ l̄ras fm ip̄as cōpationē in cōplexiōe
fm vsum²⁷ linguā hābreā: & dicamus q̄ sunt cōbinationes
de qb²⁸ loquuti sūt sapiētes²⁹ Cabalā: & nō est nobis tractatus
in illis in hoc³⁰ loco: quia ibi sūt secreta naturā & diuinitatis
sicut in ip̄as p̄mutationibus etiā: sed³¹ loq̄mur solū de ip̄as
cōbinationib³²: quē iueniunt in scriptura: vt vidim³³ ad faciēdū
in ip̄as

Perfectio linguæ: & rō dagheſc.

¹ mota: quæ eſt ante כח cū ſeghol & pcedit eam accentus: aut
mugitus uel refrenatio: ² & accētus dictiōis in qua eſt כח כח
eſt in lſa veniente ppe poſt eam tunc כח כח ³ eſt craſſa. Decima
mo oīs caph veniens poſt כח eſt cum dagheſc exceptis ſingula
laribus numero ⁴ quæ referunt in traditiōe meſara ſm opionē
doctoris Iacob filii Naphtali ſcribæ: & ſi ſm opionē ⁵ Moyſi
filii Aſcer quo ſuſtētatus ē vſus legētū apprimē curatiū ſup
ſuā linguā ⁶ noſtro tēpore iſto nō eſt loco huic decimo ſapor
neq; odor dagheſc: quia oēs he ⁷ caph ſunt lenes: ſicq; & ſi oīa
hæc decē loca vel maior ipſor; pars ſint cōtenta ⁸ in excipiēte
& pauſante & arcta & ueniēte a lōge: quæ ſcripſimus ſupius
vtiq; ⁹ ad determinandū ipſam rem magis: vt ſint res ipſe vſi
tate in ore legētū decreui referre ¹⁰ hic decē hæc: ſicq; tu vi
des patulo q; non ſit rō in aliquo ¹¹ dagheſciſtor; ad dicendū
q; venerit ad intēſionē rei neq; modi de modis modor; ideo
ne ¹² cures uerba larhii in hoc: qā nō uenerunt hæc niſi ad or
natum plationis ¹³ ſolū: ſicq; nō inuenimus cām aliā: vt ſit lſa
cū dagheſc exceptis his ¹⁴ quatuor quas retulimus: quo modo
ergo addemus nos nouiter rōnem quintā ad nouitatē ¹⁵ pro
nūciationis: quæ nō cōueniat vlli lſæ linguæ. Rurſus rō ſcda
ad hoc: qā ¹⁶ ſi eſſet ſm plationē Italor; eſſent pnūciationes
lſar; pturbatę: nā pronūciatio ¹⁷ yod lenis eſt maxime intima
pnūciationū lſar; palati: & ſm illoꝝ opionē ¹⁸ eſſet pnū
ciatio yod craſſæ extra pnūciationē cghimel craſſæ: quæ eſt
maxie extra oēs. ¹⁹ Et ad verificādū hanc opionē ſūt et duo
ſigna. Vnū eſt quia auctor libri Yecira nō ²⁰ ſcripſit in lſis du
plicibus: quartū duplicitas eſt per dagheſc & lenē niſi ſeptem
²¹ has: dico כח כח: & ſi eſſet pnūciatio yod craſſæ pnūcia
tio ge eſſet ²² digna numerari cū duplicibus pluſq; oēs ille: qā
eſſet diſcrimen dagheſc: & lenis ²³ in illa pluſ omnibus diſcri
minibus dupliciū: relataꝝ. Et ſignū ſcđm eſt qā qđ nos ²⁴ ſcri
bimus גינור qđ eſt nomen loci in terra Iſrael reliquæ linguæ
ſcribūt ²⁵ gēnuſar cū ge nō cū cghimel: & iō vī q; platio hiſpa
nor; in hoc quæ ē ²⁶ platio nſa in Apulia & Gracia & Gallia
& Germania ſit cōgruētior & decētior q̄ platio ²⁷ Romano
rū & Gallorū narbonēſiū. Sed cōuenit ponere pūctū ī capite
cghimel vt ²⁸ ſignificet ſup ipſius pnūciatōe hac: qā pnūciatio
cghimel ppior ē pnūciatōi ipſi ²⁹ ge pluſ q̄ ³⁰ pnūciatio oīum
reliquar; lſar; & nō ponemus pūctum inferius ne pmutet cū
iiii d hirek

שלמות הלשון וטעם הדגש

1 המונעת אשר קודם אהיו בסגול וקודם לה טעם או געיה או מחיצה
2 וטעם התיבה שבה בגר כפת באות הבאה בסמוך אחריה או בגר כפת
3 דגושה ו העשירי כל כף הבאה אחרי ויהי היא בדגש חוץ מתי מספר
4 שגזרו במסרה לדעת המורה יעקב בן נפתלי הסופר אף כי לדעת
5 משה בן אשר אשר בו החזיק מנהג הקוראים המבקרים על לשונם
6 בזמנינו זה אין למקום הזה העשירי טעם ולא ריח דגש כי כל אלה ה
7 הכפין רפות והנה אף כי כל אלו העשרה מקומות או רבים בכללים
8 במפיק ומפסיק ורחיק ואחי מרחיק שכתבנו למעלה מכל מקום ל
9 לפרוט הענין יותר להיות הדברים שגורים בפיה הקוראים ראיתם לזכור
10 פה את העשרה האלה והנה אתה רואה בפירוש כי אין טעם באחר
11 מהדגשין האלה לומר שבא לחזק ענין ולא צד מצד צדדים לכן לא
12 תחוש לדברי תירתי בזה כי לא באו אלה אלא לתפארת הקריאה
13 לבר והנה לא מצאנו סברה אחרת להיות האות בדגש זוהר אלה
14 הארבע אשר זכרנו ואיך אם בן נוסף אנו מחדש טעם המשי לחדש
15 מוצא שלא יאות לאחת מאותיות הלשון ועוד ראיה שנית על זה כי
16 אם היה כפי קריאת האיטליקים היו מוצאי האותיות נכונים במוצא
17 היורד הרפה הוא היותר פגמי שבמוצאי אותיות החיד ולפי סברתם
18 היה מוצא היורד דגושה חוץ ממוצא הגימל דגושה שהוא החזון מכלם
19 ולאמת זה הדעת יש גם בן שני אותות האחד כי בעל ספר יצירה לא
20 כתב באותיות הכפולות שהכפלים הוא בדגש והרפה כי אם שבע
21 אלה רצוני בגר כפרת ואלו היה מוצא היורד דגושה מוצא הגי היתה
22 ראויה להמנות עם הכפולות יותר מכל כי אז היה הפרש הדגש והרפה
23 בה יותר מכל הפרשי הכפולות הנזכרות והאות השני כי מה שאנחנו
24 בוחנים גינוסר שהוא שם מקום בארץ ישראל שאר הלשונות כותבים
25 גינוסר בגי לא בגימל ולכן נראה שקריאת הספרדים בזה והיא
26 קריאתנו באפוליא ויון וצרמת ואשכנז יותר הגונה ונאותה מקריאת
27 הרומיים והפרובינציאלי אך גאות לשם הנקודה על ראש הגימל כרי
28 להורות על מוצאה זה כי מוצא הגימל יותר קרוב למוצא הגי יותר
29 ממוצא כל שאר האותיות ולא נבית הנקודה למטה שלא תתחלף עם

חירק

שלמות הלשון ושעם הדגש

- 1 שתורה חתיכה שבה הדגש או לתפארת הקריאה והראשון הוא ל
- 2 לחסרון נון או תו או אות הכפל או לחסרון נח משל הראשון הקבץ
- 3 הפרד שמשפטם הנקבץ הנפרד ובא דגש הקוף והפא להורות על
- 4 חסרון הנון ומשל השני נוסרו הופכס ונכפר כי בא דגש פא השרש
- 5 להורות על חסרון חתיו כי משפטם נחוסרו הותכבס ונהכפר ומשל
- 6 ושליו סבו רנו כי בא דגש הבית והנון להורות על חסרון הכפל כי
- 7 וינס סבבו דגנו ומשל הרביעי אצרך כי בא דגש הצדי להורות על נח
- 8 הפא יוד כי דינו אצרך ומשל חסעם השני שהוא להבחין הבנין כמו
- 9 דגש בית דבר ובכלל כל דגש עין הפעל שבבנין הדגש ומשל השלישי
- 10 כמו מקרש וי שדגש הקוף בא להורות על חזק הקרש ויכן אמרו
- 11 מקצת המדקדקים שדגש הבנינים המקבילים דגש להבחין בם מורה
- 12 על חזק הפעל וההתפעלות ויכן כלם מורים על חזק יציאת הפעולה
- 13 או על רושם בפועל ובנפעל ובמתפעל כמו שנבאר עוד בעה בשער
- 14 החמשי ורמו בזה הרב רבי שלמה ירחיי בספר לשון למודים שלו וכן
- 15 גם כן חשב שמה שהוא לתפארת המלה הוא על זה הדרך אף כי אני
- 16 לא כן אחשוב כי מה חזק יורה דגש פא הפעל מהבנין הקל אף כי הוא
- 17 דגש רפה וכן דגש אותיות בגר כפת הסמוכות ליהוא בשיש מבטלים
- 18 בגזן בעשרה מקומות שמנו מקצת החכמים
- 19 הראשון כל זעיר הסמוך הנקוד בקמץ ופחת וסגול כמו מר
- 20 ברו : השני בשיתירה ביניהם פסק כמו עשו בלח :
- 21 השלישי הסמוכה לאי כי גי כמו סיני בקרש חוץ מאחת
- 22 שהיא רפה אדני בם : הרביעי הסמוכה לאיו כמו אליו פי קראתי חוץ
- 23 שמים רפויזת קו תהו שלו בה : החמשי בשסמוכה למפיק הא
- 24 כמו ועתרה בשירה : הששי הסמוכה לאוי בוי גוי כמו הוי בונה :
- 25 השביעי כל כב כב כפ כפ כר כר כח אף שהאות הראשונה
- 26 בביתך ובב כב בג כג כפ כפ כר כר כח אף שהאות הראשונה
- 27 באחד מהשבעה מלכים תבא בדגש כמו אשה בבתוליה והמתלוקת
- 28 על אחת כי בגבוה שיש קוראים כף בגבוה בדגש ויש קוראים אותה
- 29 רפה : השמיני כי דאמי מרחיק שכתבנו למעלה : התשיעי בשתאות

niota

Similitudo & differentia lſarum.

crassa vt כרכמיש iam vt Carchmisc וכו' & filii ddhan: &
 sic etiā si sint differētes² vt nō ירדו בפרך impabit ei duritie: sed
 si sint hiatuū differētiū & prima³ sit cum sceua: tunc ambæ ille
 sunt lenes vt deiciens קרוו gelu suum כפיתם vt fragmēta: & iō
 cecidit q̄stio⁴ inter filiū Ascer: & filiū Naphtali in duabus his
 iam tetigisti eā כגבר נא accinge nunc vt vir quia
⁵ fm hanc maximā nun & cghimel נגעת & etiā caph & cghimel
 כגבר dignæ sunt esse⁶ lenes: & sæculū cōsuecit ferre illas cū da
 ghesc sicut filius Ascer cōtra hāc maximā, ⁷ sicq; id quod dixi
 mus in hoc satis est fm meā opinionē incohātib⁹ cognitionē
⁸ linguæ hebreæ i pnūciatiōibus suarū lſarū: & suorū pūctoꝝ in
 uoce: ⁹ & suarū figurarū i scriptura. **E**t hinc nosciť pfectio
 huius linguæ sup oēs linguas: qā in maiori¹¹ pte reliquarū lin
 guarū deest pnūciatio quædā: & hæc nō caret quoq; ¹² & rō ē
 qā in ea utimur oībus partibus oīum instforū plationis: ¹³ put
 explicuimus: qā nō est locutio intra hiatum aleph: neq; extra
 hiatum vau: ¹⁴ & oē qđ est inter duas pnūciatiōes iam partitū
 est in pnunciationes lſarū hæbrearū¹⁵ pars post partē. Et si di
 ceres iam est Arabo & romano pnūciatio ge¹⁶ & græcis p
 nūciatio chi: rñdebo tibi qđ ēt istis non caret lingua hebreā:
¹⁷ quia fm plationē Italoꝝ & galloꝝ narbonēsiū ipsius yod
 cum daghesc pnūciatio: est pronūciatio¹⁸ gimel in lingua
 arabū: & fm plationē Hispanorū cghimel cū puncto supius
¹⁹ est loco gimel apud Arabes: sed vtriq; duarū sectarū istarū
²⁰ est rō in sua platione: qā secta priā argumētāť qđ yod veniēs
 cū daghesc²¹ sit ad cōplemētū pnūciatōis uocis deficiētis lſis
 absq; vi ipsius daghesc. Et Hispani²² argumētant duab² argu
 mētatiōib²: vna qā nō iuenim² iter oēs reliq̄s lſas lſam²³ cui²
 pnūciatio differat ipā exñte cū daghesc a loco sui pnūciatio
 nis qñ est lenis: igit²⁴ qđ distulit yod a reliq̄s lſis p daghesc &
 lene. Et scda ē qā pnūciatio²⁵ ge ppior est pnūciatōi cghimel
 q̄ pnunciationi yod: & iō cōpleuerunt pnūciationē hanc²⁶
 p litteram cghimel: & ad inditium & signum posuerunt pun
 ctum super ipsam: & meus doctor sapiētissimus rabi Mosces
²⁷ farscialom ponebat punctum sub ipsa: quia sic est mos
 Arabum in²⁸ gimel sua. Et euidentiores sunt uerba sectæ se
 cundæ: q̄ uerba sectæ primæ: quia non inuenitur daghesc
 nisi²⁹ ob quatuor rationes: uel ob defectum litteræ: aut ad
 discernendum coniugationem: aut ad intendendum rem:

ii d

quam

1 דגושה כגון תלא ככר כמיש ובני דרן וכן גם כן אם הן מתחלפות
2 כמו לא ירדנו בפרך אבל אם הן ממוצאים מתחלפים והראשונה ב
3 בשוא אז שתיהן רפות כגון משליך קרחו כפיתים ולכן נפל מתחלקת
4 בין כן אשר וכן נפתלי בשתי אלה תלא נגער כה אזור נא כגבר כי
5 לפי זה הכלל נון וגימל נגער וכן כף וגימל כגבר ראשית לתיות
6 רפות והעולם נוחג להביא אותן ברגש כבן אשר הפך זה הכלל
7 והנה מה שאמרנו בזה די לפי דעתו למתחילים בידעית
8 הלשון העברי במוצאי אותיותיו ונקודותיו בקריאת
9 וצורותיהן במכתב

ומזה

10 נודע שלמות זה הלשון על כל הלשונות כי ברוב
11 שאר הלשונות חסר מוצא מה וזה אינו חסר כולם
12 והטעם כי בו נשתמש בכל חלקי כל כלי המבטא
13 כמו שבארנו כי אין תגא לפנים ממוצא האלף ולא חוץ ממוצא הו
14 וכל מה שבין שני המוצאים כבר נתחלק למוצאי האותיות העבריות
15 חלק אחר חלק ואם תאמר הרי יש לערב ולרזי מוצא הגי
16 וליונים מוצא הכי אשיבך כי גם אלה לא חסר הלשון העברי וזה
17 כי לפי קריאת האיטליקים והפרזינצלי חויר ברגש מוצאה מוצא
18 הגימל בלשון ערב ולפי קריאת הספרדים הגימל עם נקודה למעלה
19 היא מקום הגימל אצל הערב אך לכל אחת מהשתי כתות האלה
20 טעם בקריאתם כי הכת הראשונה טוענת שחיוור הבאה ברגש ל
21 לתשלום מוצא קול חסר באותיות בלעדי כח הדיגש והספרדים
22 טוענים שתי טענות האחת כי לא מצינו בין כל שאר האותיות אות
23 שמוצאה מתחלה בהיותה ברגש ממקום מוצאה כשהיא רפויה ואם
24 כן מה נשתנתה חויר משאר האותיות ברגש והרפה והשנית כי מוצא
25 הגי יותר קרוב למוצא הגימל ממוצא חויר ולכן השלימו המוצא הזה
26 באות גימל ולאות וסימן שמו נקודה עליו ומורי הרב רבי משה
27 שר שלום היה מניח הנקודה תחתיה כי כך דרך הערב בגימל שלהם
28 ונראין דבריהם הנקודה תחתיה כי לא נמצא דגש כי
29 אם לא רבעה טעמים או לחסרון אות או להבחין בגין או לחזק הענין
שתורה

דמיון והפרש האותיות

1 בגד כפת הוא ותקדם לה סגול וטעם התיבה שבה בגד כפת בנקודתה
 2 הראשונה המולכת שני יתרה בסגול ודלת דעת בדגשוי זה הוא אחר
 3 מדרבי האתי מרחיק שכתב רבי משה קמחי כמו משנה בסף והתימה
 4 על החביב שדחה פירוש אותם המדקדקים ולא זכר זה הענין בדרבי
 5 האתי מרחיק ואתי מרחיק הוא פשטעם התיבה הקודמת
 6 בגד כפת אינו במלך האחרון ובסופה הא שרשית
 7 בפעל או בכת ובה שלשה תנאים הראשון שהנקודה הקודמת ההא
 8 היא סגול והשני שהיא תהיה מלעיל והשלישי שיהיה טעם התיבה
 9 שתהיה אות בגד כפת במלך הראשון כמו יתרה דעת שהיו בסגול
 10 והטעם בדלת ואם בסופה הא בלתי שרשית צריכים השני תנאים
 11 האחרונים מהשלשה הנזכרים ונוסף עליהם שכשהיא היא בלתי ש
 12 שרשית תקדם לה קמץ כגון ועשית פסח וענתה כי שהיה בכת
 13 בסוף ועשית ובפעל בסוף וענתה ומזה הכלל יצאו שתיים מלאה גת
 14 מצאה בית שיש בהן השלשה תנאים הנזכרים ואות בגד כפת הסמוכה
 15 רפה ולא אות בגד כפת בלכר אלא כל שאר האותיות הסמוכות
 16 כשהיו התנאים הנזכרים באתי מרחיק הן בדגש לעולם כגון הלמד
 17 ולילה ולילה ועשית שם ונשקה לו ואף מזה יוצאות שתיים וילדה לו
 18 בנים וזרועו משלה לו ולא כשכל השלשה התנאים אלא אף כשהיחס
 19 האחרון הלמד והנזן הסמוכות להא בדגש כגון שמה הרגיעה לילית
 20 רק שפתייה נעות אבל בכל שאר המקומות אם הטעם במלך השני
 21 מן התיבה הסמוכה להא אין בה דת אתי מרחיק ולא תבא בדגש
 22 כגון מברכיך ברוך ויצאו מזה הכלל ששה פסוקים גאלה בזרוע
 23 עמך עבית כשית ועשית קערותיו ועשית סירותיו מי כמזכרת באלים
 24 הניסה דבר שהם בדגש ומלרע וכן בהפך כשהיא הקודמת שרשית
 25 ואינה בסגול עם כל התנאים שזכרנו אין לה דין אתי מרחיק ואות
 26 בגד כפת הסמוכה לה לא תבא בדגש אבל היא רפה מחמת ההא
 27 אלו הם דיני רפיון ודגש אותיות בגד כפת הסמוכות לאותיות יהוא
 28 אם תסמך אחת מהן לבר אבל אם סמוכות להן שתיים זו אחר זו דתיהן
 29 שונות כי אם הן ממוצא אחר והן אחדות והראשונה בשנא אז היא

בגד כפת he & pcedat eā seghol & accētus dictionis in qua est
 sit in suo pūcto³ pŕio regnāte: qā vau יהוה enūciabit est
 cū seghol: & daleth דת est cū daghefc: qā hic ē vnus⁴ modor
 veniētis a lōge: quos scripsit rabi Mosce Kimhi vt משנה בוך du
 plū argētī: & mirū est⁴ de Hlabib q exclusit expōnē illorū grā
 maticor: & nō retulit hāc rōnē in modis⁵ veniētis a longe: &
 veniēs a longe est qñ accētus dictionis pcedentis⁶ בגד כפת nō
 est in rege vltio: & in suo vltio ē he radicalis⁷ in actu vel ī po
 tētia: & in ea sunt tres cōditiōes. pŕia q pūctus pcedēs he⁸ sit
 seghol. & scda ē q ipsa sit pducta. & tertia q sit accētus dictio
 nis⁹ cuius initiū est lŕa בגד כפת in rege pŕio vt יהוה דת enūcia
 bit sapiētīā: qā vau est cum seghol¹⁰ & accētus est in daleth. si
 aut in suo vltio est he nō radicalis sunt necessariae duę condi
 tiones¹¹ vltia de trib² relatis: & addeť sup illis q qñ he est nō
¹² radicalis pcedat eā kamecz vt ועשת פסח qā he est in
 potētia¹³ ī vltio ועשת & ī actu in vltio ועשת & ex hac sūma exi
 uerūt duā בלמה גת ī plera ē gath¹⁴ בית מצאה iuenit domū: in qb²
 sunt tres cōditiōes relatae: & lŕa בגד כפת ppinq¹⁵ est lenis: & nō
 lŕa בגד כפת solū sed oēs reliq lŕa ppinq¹⁶ qñ fuerint cōditiōes
 relatae ī ueniēte a lōge sunt cū daghefc semp vt lāmed¹⁷ גילה
 & nox nocti שם ועשת & facies ibi ונשקה לו & osculata ē illū
 & ēt hinc exeūt duā גילה לו & pariet ei¹⁸ filios: & brachiū eius
 potestatur ei & non qñ oēs tres conditiones sed etiā
 qñ deficiet¹⁹ vltima: lāmed & nun ppinq²⁰ ipſi he sunt cum da
 ghefc vt ibi שמה הרגיע לילית qeuit noctua: ²¹ sed שפחה בעות labia
 eius mouebant: sed in oīb² reliqs locis si accētus fuerit ī rege
 scdo²¹ dictiōis ppinq²² ipſi he nō est in illa lex veniētis a lōge: &
 non ueniet cū daghefc²² vt ברכך בריך bñdicēs tibi bñdicat:
 & exiuerūt ex hac sūma sex versus גאלת בורע redemisti brachio
 & facies acerbula ei²³ ועשת קרירותיו coopuisti & facies ollas ei²⁴ ועשת סירותיו
 sicut tu ī diis²⁴ דבר si expta ē res q sūt cū daghefc & corre
 pte: & sic ecōtra qñ he pcedēs est radicalis²⁵ & nō ē cū seghol
 cū oīb²⁶ cōditiōib²⁷: qñ retulim²⁸ nō ē ei rō veniētis a lōge: & lŕa
 בגד כפת ppinq²⁶ illi nō ueniet cū daghefc: sed ē lenis occasiōe
 ipſi²⁷ he²⁷ hac sūt iura lenitatis & daghefc lŕa בגד כפת ppinq²⁸
 lŕis יהוה: ²⁸ si appropinqbit vna ipſarū solū: sed si ppinq²⁹ illis
 sint duā hac post hāc: leges ipſarum²⁹ sunt differētes: quia si
 sint vnus hiatus & sint vnę: & prima sit cū sceua: tunc illa est
 crassa

Silitudo & differētia lřaę.

locis vt in Hezechiele cap. xvi. nō excisus est vmbilicus tuus
 לרא ברך שרך: ambę resc sūt cū daghesc: ² & Samuelis cap. i. ob fa
 ciendū irasci eā בעבור דרעכיה & שראשי נמלא טל: quia caput meū
 plenū est rore ī Cātica ³ ca. v. & puerbioꝝ ca. iiii. medicīa erit
 vmbilico tuo לשרך Resc cū daghesc: & sic ⁴ aliā pter has.
 Sed cū hoc oēs hę qnq; lřaę uocant lřaę lenitatis: qa fm pluri
 mū venerūt lenes in Biblia. Et est sciēdū q; ē ⁵ sunt sex lřę alię
 q; sūt lenes qn sunt ppinq; lřis ירוא ⁷ & illa sunt בגד כפת pter exci
 piētē & pausatē & arctā & ueniētē a lōge: sicq; excipiēs ⁸ ē triū
 spęę: excipiens pūctuationē excipiēs yod & excipiens vau: &
 excipiēs yod est duaę spęę ⁹ p motū ay & p motū oy: excipiēs
 pūctuationē est p pūctū intra lřam he ¹⁰ significantē cōno
 tationē foeminaē absēntis vt בצורה in eius latere pones: & exci
 piens vau est vt ¹¹ אליי ei ore meo uocauī & exiuerunt ab hac
 sūma קו דהו lineā stuporis שלי qescens ī ea: & excipiēs yod mo
 tu ¹² ay vt נברתו שרי farai dñā mea: & exiuit ab hac summa כס
 dñs secū: & excipiēs yod motu oy ¹³ vt צבא דוי כל צבא דוי oīs sitiens.
 Pausans autē est qn fuerit in dictōe cuius vltimū est ¹⁴ vna lřaę
 ירוא pcedente בגד כפת accētū ¹⁵ pauante vt quadrū erectū par
 uus: & siles sicut exponēt in capite accētū ¹⁶ vt hoc ē meū fœ
 dus qd qd obseruabitis iter me & iter uos: qa sup השכרו בני
 est qdrū ¹⁷ & beth est בני cū daghesc licet sit ppinq; ipsi vau: &
 arctā est ¹⁸ qn dictio cuius vltimū est ירוא est dictio pua ppinq;
 qa tūc fiunt cū daghesc lřę בגד כפת qd for
 tificatus es בר בר fili mi: eo ²⁰ pacto q; pūctus pcedēs lřam
 sit pathah aut kamecz aut seghol ²¹ sed qn pūctus pcedēs
 fuerit ceri aut holem uel hirek aut sciurek: siue ²² fuerit di
 ctio cuius vltimū est lřaę ירוא pua aut magna: semp lřaę כפת ²³
 או בת post illā est lenis vt או siue filiū cornu pcusserit sic: ²⁴ & exiuerūt ex
 hac sūma qtuor כמורה q; ē sicut tu fortis ī scīmonia כאכן
 obmutescēt vt lapis: ppts ²⁵ hic quē redemisti כמורה וזגאלת
 qa ī supbiēdo ī supbitus ē: qa licet & או & כי sint puę: & pū
 ctus pcedens ²⁶ lřam ירוא est hirek: & sciurek lřaę כפת ppinq;
 qua illis ē cū daghesc: & sic ²⁷ in lingua aramea sunt multę vt
 iste ē in aliis pūctis vt דהבריא דהבריא thesaurarii dispensatores
 sambuca psalteriū & scientia sicut ²⁸ scīa angeli & siles: & nō cōgruūt oculis meis ²⁹ uerba grāma
 ticoꝝ: q; exposuerūt arctā q; sit vltimū dictiōis pcedētis lřam

בגד

דמיון והפרש האותיות

1 מקומות כגון ביהוקאל סימן י' לא כרת שרך כל תשתי ריש בדגש
 2 ובשמואל סימן א בעבור הרעיקה שראשי נמלא טל בשיר השירים
 3 סימן ה ובמשלי סימן ג רפאות תחי לשרך ריש לשרך בדגש וכן
 4 אחרות זולת אלה אבל עם זה כל אלה החמש אותיות נקראו א
 5 אותיות הרפיון מפני שעל הרוב באו רפות במקרא ויש לדעת שגם
 6 יש שש אותיות אחרות שהן רפות בשון סמוכות לאותיות יהוה
 7 והן כפת בר סמפיק ומפסיק ורחיק ואתי מרחיק ונהנה המפיק
 8 שלשה מינים מפיק נקוד מפיק יוד ומפיק וו ומפיק יוד שני מינים
 9 בתנועת אי ובתנועת אוי מפיק נקוד הוא בנקודה תוך אות ה
 10 המורה כנזי הנקבה הנסמרת כמו בצדה משים ומפיק וו הוא כמו
 11 אליו פי קראתי ויצאו מזה הכלל קו תחזי שליו בה ומפיק יוד בתנועת
 12 אי כגון שרי גברתי ויצא מזה הכלל יי במ ומפיק יוד בתנועת אוי
 13 כגון הוי כל צמא ומפסיק הוא בשתייה בתיבה שסופה
 14 אחת מאותיות יהוה הקודמת בג' כפת טעם
 15 מפסיק כגון רביע זקף קטון והדומים כמו שיתבאר בשער הטעמים
 16 כגון זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם כי על תשמרו רביע ו
 17 ובית ביני היא בדגש אף על פי שסמוכה לו ו ורחיק הוא
 18 בשתיבה שסופה יהוה מלה זעירא סמוכה אל בגר
 19 כפת כי אז תהינה בדגש אותיות בגר כפת כגון מה פרצת מה ברי על
 20 מנת שהנקודה הקודמת לאות יהוה תהא פתח או קמץ או סגול
 21 אבל כשהנקודה הקודמת יהוה צרי או חלם או חרק או שורק בין
 22 שתהיה התיבה שסופה אות יהוה זעירא או גדולה לעולם אות בגר
 23 כפת הסמוכה אחריה רפה כגון או בן יגח או בת ועמי אהבו כן
 24 ויצאו מזה הכלל ארבעה מי כמוכה נאדר בקדש ידמו כאבן עם
 25 זו גאלת כי גאה גאה שאף שמי וזו וכי הן זעירות והנקודה הקודמת
 26 אות יהוה היא חרק ושורק אות בגר כפת הסמוכה להן בדגש וכן
 27 בלשון ארמי רבות כאלה אף בשאר הנקודות כמו גרבריא דתבריא
 28 שבבא פסנתרין והחכמה בתחמת אלהין והדומות ולא יכנונו בעיני
 29 דברי המדקדקים שפירשו רחיק שתהיה סוף התיבה הקודמת אות

בגר

תמורת האותיות

1 וְתָבִיא וְלִפְעָמִים לְפִי מִקְצֵר הַמִּדְקָקִים בְּאֵר בְּמָקוֹם אֵלֶּף בְּמִלָּה
 2 תְּלִפּוּת שְׁלֹפִי דַעְתָּם דִּינוֹ אֶלְפִּיּוֹת מִלִּשׁוֹן וְאַלְפֶּךָ בִּינֵה שְׁמִירָה
 3 הַדָּךְ וּרְבוּתֵינוּ דִּרְשׁוּ אֹתוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ שְׁחֹזֵה שֵׁם מוֹרַבֵּב מִתֵּל וּפִיּוֹת
 4 וּפְרָשׁוֹ אֲתוֹ תֵּל שְׁחֹלֵל פִּזְנִים בּוֹ . הָרִי כֹל הָאוֹתִיּוֹת בְּאוֹת תְּמִירָה
 5 אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת זֹלָת הַשִּׁין יִמִּין שְׁלֹא תִבֹּא בְּמָקוֹם אוֹת אַחֲרֵת וּבִזְרָה
 6 נִשְׁלֵם בִּיאֹר הָאוֹתִיּוֹת הַמוֹמְרוֹת וְהַבְּלִיתִי מוֹמְרוֹת בְּאוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת
 7 בְּמִכְתָּבוֹ וּמַעֲתָה נִבְאֵר תְּמִירָה הָאוֹתִיּוֹת בְּמוֹצָאן בְּקִרְיָאָה כִּי
 8 מִן הָאוֹתִיּוֹת אֲשֶׁר תְּמִיד מוֹצָאן בְּמִכְתָּבֵהּ כְּנִיגוֹן הַבְּרִית
 9 אוֹת אַחֲרֵת אוֹ קְרוֹבָה אֵלֶיהָ כִּי הַשִּׁין כְּשֶׁתִּהְיֶה נִקְוָה עַל רֹאשָׁהּ
 10 הַיָּמִינִי אִזְּ קִרְיָאָה קִרְיָאָה הַשִּׁין בְּאַמֶּת וּכְשֶׁתִּנְקֹדָה בְּשִׁמְאֵל אִזְּ
 11 הַהִיָּה קִרְיָאָה קִרְיָאָה הַסֶּמֶךְ . וְלִפִּי דַעְתִּי שְׁאֵף בְּשֶׁתִּנְקֹדָה בְּשִׁמְאֵל
 12 אִין קִרְיָאָה קִרְיָאָה הַסֶּמֶךְ מִמֶּשׁ אֲבָל קְרוֹבָה אֵלֶיהָ וּמִחֲמַת הַקְּרִיבָה
 13 נִרְאִית קִרְיָאָה אַחַת אֵף כִּי עַל הָאַמֶּת יֵשׁ הַפֶּרֶשׁ בִּינֵיהֶן כִּי קִרְיָאָה
 14 אֲמַצְעִית בֵּין הַשִּׁין שְׁמֵאל וּבֵין הַסֶּמֶךְ שְׁאֵם לֹא כֵן לֹא נִרְאָה אִיךָ נִפְלֵ
 15 טַעֲמוֹת גְּדוּלָּה כֹּל כֵּךְ בְּפִלְיֻטִּי אֲפָרִים בִּימֵי יִפְתָּח שְׁנֵאמַר בָּם וַיֹּאמְרוּ לוֹ
 16 אָמַר נָא שְׁבִלָת וַיֹּאמֶר סְבִלָת וּגְדוּלָּה מִזֹּאת כִּי נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל
 17 בְּאַלְפָּה בֵּיתָה בְּאוֹת הַשִּׁין שֵׁם מְעוֹרְבוֹת אַחַת שִׁין שְׁמֵאל וְשִׁין
 18 יִמִּין כִּי שֵׁם בֵּה שְׁרִים רִדְפוּנִי שֵׁשׁ אֲנֹכִי שְׁמֵאל שְׁקֵר שְׁנֵאמַר שִׁבְעֵיבּוּס
 19 הִלְלִיתִיךָ יִמִּין שְׁלֹם רַב יִמִּין שְׁבִרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ שְׁמֵאל שְׁמֵרָה נִפְשִׁי
 20 שְׁמֵרְתִּי פְקוּדֶיךָ יִמִּין שְׁזֶרֶ וּכְיֵחַ הַיּוֹד שִׁין שְׁמֵאל בִּינִינִית בֵּין הַשִּׁין
 21 וְהַסֶּמֶךְ וְהַחֲמוֹן מִטִּים אוֹתָהּ אֵל הַסֶּמֶךְ וְהַחֲכָמִים אֵל הַשִּׁין כִּי שֵׁם
 22 שְׁרָשָׁה

וכן

23 יֵשׁ דְּמוּת בְּמִכְתָּב גְּפִרְדוֹת בְּמוֹצָא כְּגוֹן הַרְפּוֹת
 24 וְהַדְּגוּשׁוֹת וְזֶה לְדַעַת כִּי יֵשׁ אוֹתִיּוֹת שְׁאִינֵן מ
 25 מִקְבִּילוֹת דְּגֵשׁ לְעוֹלָם וְהֵן הַחֵע וְשִׁתִּים עַל הָרֹב
 26 הֵן רְפוֹת וְעַל הַפֶּעֶט בְּדִגֵּשׁ וְהֵן הָאֵלֶף וְהָרִישׁ כִּי תִהְיֶה נִמְצָאֵת
 27 דְּגוּשָׁה בְּאַרְבַּעַה מְקוֹמוֹת שְׁמָה תִּבְיָאוּ בְּסִפֵּר וְאַלֶּה הַדְּבָרִים סִימָן יֵב
 28 וּבִיאֹב סִימָן לֵג וְשָׁפוּ עֲצָמוֹתָיו לֹא רָאוּ וּבְעִזָּה סִימָן ח וּבִיאֹו לָנוּ
 29 וּבִיאֹו לֹא אֵת הַמִּנְחָה וְדַרְיָשׁ נִמְצָאֵת בְּדִגֵּשׁ בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת

וּמִבְּאֵי: & aliqui fm quosdā grāmaticos venit loco aleph in di-
 ctione² תְּלִפְוִת documēta: q̄ fm suam opinionē eius rōnis est
 תְּלִפְוִת ex lingua וְאֵלֶּף & docebo te prudentiā: q̄a oñ dir³ iter:
 & nři magrī declauerūt ip̄m p suo sensu q̄ sit nomē cōpositū
 ex תְּלִפְוִת & תְּלִפְוִת⁴ & exposuerūt ip̄m speculū q̄ oēs ouertunt i ip̄m.
 Iam oēs lřa ueniunt vice⁵ lřa: alia: excepta p̄ scin dextra q̄
 nō ueniet loco lřa alterius: & in hoc⁶ cōpleta est explicatio lit-
 terarū cōmutatarū & nō cōmutatarū in lřas alias⁷ in scriptura.
 Et hinc explicabimus cōmutationē lřarum in sua expressione
 in uoce: quia⁸ sunt ex lřis quāz cōtinuo ipsa: platio in pnun-
 ciatōe est sicut sonus totius⁹ lřa alterius uel ppe illā: quia scin
 qñ erit punctus sup ip̄s caput¹⁰ dextrum: tunc ip̄s uox
 est uox scin fm ueritatē: & qñ punctus est in sinistro tñc¹¹ erit
 ip̄s uox. Vox sammech: & fm snām meā q̄ etiam qñ pun-
 ctus est in sinistro¹² nō est uox eius uox sammech p̄cise sed p-
 xima illi: & occasione p̄pinitatis¹³ uidet illa: uox una: &
 si fm ueritatem sit differētia inter illas: quia eius uox¹⁴ est me-
 dia inter scin dextram & inter sammech: quia nisi sit sic nō vi-
 deret quomodo cecidit¹⁵ error magnus tāti euasis Ephraym
 diebus Yphtah q̄ dictū sit in eis: & dixerunt ei¹⁶ dic q̄so כְּבֹלֶה
 sciboleth & dixit כְּבֹלֶה sciboleth: & maius hoc quia harmonia
 psalmoz Ysrael¹⁷ in alphabeto in lřa scin posuit mixtas in lřa
 una scin sinistra: & scin¹⁸ dextrā: quia posuit in ea שִׁירִים princi-
 pes psequuti sunt me שִׁירִים latus sum ego sinistrum שִׁירִים menda-
 tium odiui שִׁירִים septies in die¹⁹ laudauit te dextrum שִׁירִים pax
 nimia dextrū שִׁירִים speraui salutē tuam sinistrū שמִירָה custodi
 animā meam²⁰ שמִירָה custodiui mādāta tua dextrū: q̄ hoc de-
 cernit esse scin sinistrum mediam inter scin²¹ & sammech: &
 vulgus inclināt illam sammech: & sapientes ad scin: quia ibi
²² est sua origo.

²³ Et sic sunt siles in scriptura distincta in platione ut lenes
²⁴ & graues: & hoc est ad sciēdū: quia sunt lřa q̄ nō²⁵ recipiūt
 daghesc vnq̄: & illę sūt חֲדָרָה & due fm plurimū²⁶ sunt lenes &
 fm modicum cum daghesc: & illę sunt aleph & resc: q̄a aleph
 inuenit²⁷ grauis in q̄tuor locis ibi תְּבִיאָה i libro Deutronomii
 cap. xii.²⁸ & in lob ca. xxxiii, & cōrrita sūt ossa eius nō sunt
 yifa: & in Esdra cap. viii, תְּבִיאָה retulerunt nobis: ²⁹ & תְּבִיאָה
 tulerūt ei oblationem. Et resc inuenit cum daghesc in multis
 locis

Cōmutatio litterarum

¹vice zayn remanentis. Et heth uenit vice hayn solum vt אבחת
²cuius rationis est אבחת conturbatio : & si alii dixerint q
eius rationis sit טבחת subcanatio³ & uenit cōmutatione aleph
in teth. Et teth uenit vice tau solū : & hoc⁴ qñ tau תפיל est p
pe pe czade ut תפיל cuius rōnis est⁵ תפיל vt explicabit in ca
pite uerbi adiuuante Deo. Et yod uenit⁶ vice he ut יוד satia
būtur : cuius rationis est יוד quod est exp̄sionis יוד etiā⁷ ue
niet vice tau ut תפיל picturæ : cuius rōnis est תפיל ex משכית
& sic in lingua⁸ משכית doctrine תפיל ieiunia ex תפיל ieiunū : cu
ius rationis est תפיל : caph ueniet uice⁹ בוק exēplū באשר quo
ibunt tendā super eos retem meam : cuius rōnis est באשר :¹⁰ &
exemplū cghimel כנה iardenū : cuius rōnis est כנה : & exemplū
kof in משכית .i. doctrina nō est כנה impediēs : cuius rationis est
¹¹quia iam inuenimus : & nō יקבם impedit eos Iob cap.
xxxvii. Et lāmed uenit¹² vice beth & mem : qa & federunt secū
in terra rōnis ipsius ē בארץ : & fugerūt¹³ rōnis ipsi¹⁴ ē
ex voce יקבם & mem ueniet uice nun solū vt draco
magnus :¹⁵ cui¹⁶ rōnis ē דרין : & nun uice mem & vice lāmed : &
uice¹⁷ he : & uice zayn qa in finē דין dierū : eius rōnis ē דין &
fecit¹⁸ rōnis eius לשכה donū ut ואתנה for
titudiēs eius ut כוזיה cuius radix ē יוד¹⁹. Et sāmech uenit uice
zayn & czade ut תפיל letabimur amorib²⁰ & letabūt
²¹renes mei ואעלצור & letabor in te q nō ē discrimē iter ea nisi
p has²² lras : & res significationis oīum ipsarū est una : & in nro
libro de radicib²³ exponemus hoc²⁴ prolixē : & possibile est q
procedemus per aliam uiam ad dandum differentiā inter ea.
& aliquando²⁵ ueniet uice scin ut נסה exalta super nos lucem
faciei tuæ quod est ut נסה cōmutatione²⁶ sammech in scin si
nistra : & he in aleph. Et hayn ueniet uice heth solum²⁷ ut וישו
festinate & uenite : cuius rationis est וישו. Et pe vice beth²⁸ vt
flauit in eos : cuius rationis est נשכ. Et czade uice zayn &
sammech ut²⁹ וקק וקק uociferatio וקק : & extorquēs cuius
rationis est וקק. Et kof uice cghimel³⁰ solū וקק : & consti
tuerunt arcam Dei : cuius rationis est וקק : & sic interpreta
tus est³¹ Yonathan & constituerunt. Et resc uice nun ut וחס
Rahum נחום & loco daleth³² ut וחס secūdm aliquas
opiniones prout scripsimus superius³³ in littera daleth. Et
tau ueniet uice yod ut ותבאת & uenisti cōtra me : cui³⁴ rōnis est
ותבאת

- 1 תמורת חזין הנשארת : והחית באה תמורת עין לבד כמו אבחת
- 2 חרב שדינו אכעת אף כי אחרים אמרו שדינו טבחת
- 3 ובאה בחלוף אלף אלטית : והטית באה תמורת תו לבד וזה
- 4 בשתתיה תו התפעל סמוכה לפא צדי כמו נצטרק שדינו
- 5 נחצרק כמו שיתבאר בשער הפעל בעזרת האל : וחזיר באה
- 6 תמורת הא כמו וריוון שדינו וריוון שהוא לשון רוה גם
- 7 תבא תמורת תו כמו משכיות שדינו משכיות מן משכית וכן בלשון
- 8 משנה תעניות מן תענית שדינו תעניות : בף תבא תמורת
- 9 בגק המשל כאשר ילכו אפרש עליהם רשתי שדינו כאשר
- 10 ורמיון הגימל כנה שדינו גנה ומשל הקוף במשנה אינו מעכב שדינו
- 11 מעקב כי כבר מצאנו ולא יעקבם באיוב סימן לו : והלמר באה
- 12 תמורת בית ומם כי וישבו אתו לארץ דינו בארץ ונסו
- 13 לקלם דינו מקלם : והמם תבא תמורת נון לבד כמו התנים הגדול
- 14 שדינו התנין : והכון תמורת המם ותמורת הלמר ותמורת
- 15 ההא ותמורת חזין כי לקץ הימין דינו הימים ויעש נשכרה
- 16 דינו לשכרה אתנן כמו אתנה מעזניה כמו מעזניה ששרשו עזו :
- 17 והסמך באה תמורת חזין וחצרי כמו נתעלסה באהבים ותעלוזנה
- 18 כליותי ואעלצה כך שאין הפרש ביניהן כי אם באלה ה
- 19 האותיות וטנין הוראת כלן אחת ובספרינו בשרשים ב' נבאר זה
- 20 בארובה ואפשר שכלך בדרך אחרת לתור הפרש ביניהן ולפעמים
- 21 באה תמורת שין כמו נסה עלינו אור פניך שהוא כמו נשא בחורף
- 22 סמך אל שין שמאל והא אל אלה : והעין תבא תמורת חית לבד
- 23 כמו עושו ובאו שדינו חושו : והפא תמורת בית
- 24 כמו נשף בהם דינו נשב : והצדי תמורת וזן וסמך כמו
- 25 צעקה וזקה וחומץ דינו וחומם : והקוף תמורת גימל
- 26 לבד ויציקו את ארון האלהים שדינו ויצוגו וכן תרגם
- 27 יונתן ואקימו : והריש תמורת נון כמו רחום נחום ובמקום דלת
- 28 כמו ראה דאה לפי מקצת הדעות כמו שכתבנו למעלה
- 29 באות דלת : והתו באה תמורת יוד כמו ותבאת לקראתי שדינו

ותבאי

תמורת האותיות

1 ובאו שקריא אתה אובאו ומלאו שקריא אתה אומלאו ופרו שקריא אתה
 2 אופרו וכן כל נו שתקדם אל שוא נח כמו ולקחתם וזכרתם ותבא
 3 תמורת זין כמו בזאו שדינו בזזו ותבא תמורת יוד כגון אשירו כמו
 4 ישירו ותבא תמורת סמך כמו ימאסו שדינו ימססו ולפי דעת רבי יונה
 5 אכן גנח תבא תמורת למד כמו בלא יזמו תפלא באיוב סמן יו
 6 שהוא כמו תמלל ותבא תמורת עין כמו מתאב אנכי שדינו מתעב
 7 עם אלה שבע אותיות לבדנה תמצא האלף מומרת וסימנם זיוה סלעו
 8 תבית נמצאת תמורת הפא לבד כמו ביוז עמים שדינו פיזר
 9 ובמשנה ובקדקדקו הפקר והגימל תבא תמורת
 10 כף כמו מזג שדינו מסך וכאן שתי תמורות הניזו והגימל
 11 וכן בדברי חכמים מוזגין לו את הכוס כמו מוסכין
 12 תדלת יש אמרים שאינה מאותיות התמורת ואחרים אמרים
 13 שילפעמים באה תמורת ריש כמו ראה ראה רעואל רעואל
 14 ולפעמים תמורת תו כמו הזמנתו הזמנתו והראשונים טוענים
 15 כי ראה וראה וכן רעואל רעואל אינם שמות אחרים אבל הם נרדפים
 16 והזמנתו היא מלה ארמית וההא תבא תמורת אלף כמו
 17 וביר דור עבדי הושיע את עמי כמו אושיע ובאה
 18 תמורת נון כמו נדה שדינו נדן ובאה תמורת וו כמו קל העם בריעה
 19 כמו בריעו ובאה תמורת יוד כמו ולא ושמע עוד קל מלאככה שדינו
 20 מלאככי ובאה על דעת אבן גנח תמורת תו מאין הפוגות שדינו
 21 הפוגות והאפד אמר שאין כאן תמורה שהיחיד הפוגה על משקל
 22 המולה הרי תבא ההא תמורת ארבע אותיות אטית כמו שביארנו
 23 והיו תבא תמורת הא כמו שלו שדינו שלה וילד שדינו ילד תזבת
 24 שדינו תאבה וסימן תמורתיו אחי וזין באה תמורת
 25 סמך כמו תעלוזנה שהוא כמו תעלוסנה ותמורת הריש כמו בוק
 26 ברק ואפשר שהם שמות נרדפים גם בעל האפד חשב שבמלת
 27 הזכו באה תמורת דלת שהיא במקום תו התפעל והוא כמו הזכזכ
 28 שפירושו התזכו והחביב תפש עליו בזה והדין עמו כי אחרי שאף א
 29 אחרי החלוק נשארה הניזו נראה שהתו היתה בכת הדגש ולא באה
 תמורת

¹ & veniet: cuius vox est ומלאו אובאן & implebūt: cuius vox
 est אובאן ופרר & fructificabūt cuius vox ē אופרו² & sic oīs uau
 quæ p̄cedit sceua quiescēt: vt ולקחתם & accipietis וברתם & re
 cordabimini: & veniet³ vice zayn vt באן: dep̄dati sunt: cui⁴
 rationis est באן: & veniet vice yod vt אשרו⁵ dirige vt ישרו⁶
 & ueniet vice samech vt ומאסו: cui⁷ rōnis ē ימסו & fm op̄ionē
 rabi Yona⁸ Abin Gianah veniet vice lāmed vt absq; die suo
 scindet i lob cap. xvi. qd̄ est ut תמלל & ueniet vice hayn
 vt מתאב. i. abhorrēs sum ego: cui⁹ rōnis est מתעב. Cū his septē
 iris solis inuenit aleph cōmutata: & ipsarū signum est ייה סלע
⁸ Beth inuenit vice pe solū vt ביד dispendiū populorū cuius
 rōnis est pizar⁹ & משננו. i. doctria והבקר. i. publicatum vt הפקר.
 Cghimel veniet vice¹⁰ caph vt מוג cui¹¹ rōnis ē מסך tēperies: &
 hic sunt duæ cōmutatiōes zayn & cghimel. ¹¹ Et filr in uerbis
 sapientū מוזן tēperāt ei ipm ciatū vt מוסבן. ¹² Daleth sūt qui
 dicūt q̄ nō sūt de lris cōmutatōis: & alii dicūt¹³ q̄ aliquē ueniat
 vice resc vt ראה דאה: ¹⁴ & aliquē vice tau vt הודמנתן
 nō רעואל דעואל filr & ראה דאה q̄: ¹⁵ & pmi argumētant¹⁶ q̄
 sint noīa vna: sed sint ononima¹⁷ & sit dictio aramea.
 Et he ueniet vice aleph vt¹⁸ & manu Dauid serui mei הושיע sal
 uabo populum meū ut אושיע. Et uenit¹⁹ vice nun vt נדה donū
 cuius rationis est נדן. Et uenit vice vau vt uox populi ברעה in
 iubilatione eius²⁰ ברעו vt. Et uenit uice yod vt & non audie
 tur amplius uox מלאכיה legatorum tuorum: cuius rationis est
²¹ & uenit scdm op̄ionē Abin Gianah vice tau ex nō
 pauis: cuius rationis est²² & Ephod dicit q̄ non
 sit hic cōmutatio: quia ipsum singulare est super mēsurā
 iam uenit he vice quatuor litterarū אשת vt exposui
 mus. ²³ Et vau veniet vice הא vt שלו tranquillus: cuius ratio
 nis est שלה ורד cuius rōnis est ירד natus טובה²⁴ cuius rationis
 est הא uoles: & signū suarum cōmutationum est הא, Zayn
 uenit uice²⁵ sammech ut תלחנה quod est ut תלסנה
 tur: & uice resc vt בוק²⁶ idest restauratio: & possibile est
 q̄ sint nomina ononima. Etiam auctor Ephod putauit quod
 in dictione²⁷ uenit vice daleth: quæ est vice tau והפעל
 & est vt הודו²⁸ cuius interpretatio est mundificamini.
 Et Habib agressus est super eum in hoc: & ratio est secum:
 quia postquam etiam²⁹ post commutationem remansit zayn
 videtur quod tau erat in uirtute ipsius daghefc: & non uenit
 vice

Diuisio litterarum.

¹ cuius rōnis ē רבנותי. Et exēplū vau שומעון cuius rōnis est עבדים יהודים copulatiōis. Et exēplū yod עבדים יהודים q̄rū rōnis ē יחגג חגג. sicq̄³ exēplū reliq̄ q̄ defunt in dupli catiōe ipsarū exēplū cghimel חגג cuius rōnis ē חגג חגג. Et exēplū daleth ferā⁵ לכדי sicut לכדי. i. solus ego q̄ nō⁶ cuius rōnis ē יכרד. i. mēsurabit. Et zayn ויכרד ut reliq̄ ppli mei⁶ יכרד ut יכרד. i. dep̄dabunt eos in eos ut יכרד. i. & dep̄dabimur. Et exēplū heth ויכרד. i. dep̄sū sunt⁷ colles mūdi ut ויכרד. Et caph ויכרד & geuerūt aq̄ ut ויכרד. i. depauperatus ut⁸ גור אריה בך. i. catulus leo באריה sicut ca tulus sicut leo. Et lamed ויכרד. i. depaupatus sum & me saluū faciet ut ויכרד de rore⁹ coeli ut ויכרד. Et exemplū mem ויכרד. i. calui vidi ignē ut ויכרד¹⁰ etiam. i. calefcet ut etiam ויכרד. Et exēplum nun ויכרד. i. misere mei Deus ut ויכרד. i. misereat tui¹¹ fili nui ut ויכרד. Et exēplū sammech ויכרד. i. scdm cōputum animarū ויכרד. i. cōputabitis ut ויכרד. i. במכסת תבוססו. Et in hayn est discensio: q̄ sunt dicētes q̄ in dictiōe ויכרד idest euellēt euulsa est: ¹² deest hayn quia rōnis illorū ē ויכרד ויכרד. i. תיקע ניקעה ויכרד ē ויכרד ויכרד. i. quia ipsorū rōnis sit ויכרד ויכרד. Et exemplū pe sup oī gloria ויכרד idest vmbraculū ut ויכרד ויכרד. i. idest ad portū nauū ut ויכרד. Et exemplū ezade ויכרד idest sagittae ut ויכרד ויכרד idest sagitta ut ויכרד. Et exemplū kof ויכרד idest statutum ut ויכרד ויכרד idest statutū ut ויכרד. Et exēplum resc ויכרד idest mundi ut ויכרד. Et exēplū scin ויכרד. i. parate ut ויכרד ויכרד idest stipula ut ויכרד. Et exēplū rau ויכרד idest mica ut ויכרד ויכרד idest mica ut ויכרד. Verūtamen quiescētes sunt litterae ויכרד ויכרד. i. notae in filiis quietis exēplū yod ויכרד quia yod vltima²⁰ nō sentitur in pnunciatiōe: & filr he ויכרד & vau ויכרד & aleph ויכרד quia aleph²¹ nō discernit in uoce: reliq̄ oēs sunt mo ta semp: & iō hæ²² solē uocata sūt lre q̄tis apud grāmaticos. ²³ Attñ existente oī lra inuēta: aliqñ loco lra alterius²⁴ conue nit referre oēm lram cum qua reliquarū litterarū cōmutabit: ²⁵ & ad seruandū ordinē scribemus eas sup ordine. alphabeti. Et dicem²⁶ primo q̄²⁶ aleph ueniet uice he sicut ויכרד idest depredati se sunt: cuius rōnis est ויכרד sic dabit amico suo ²⁷ ויכרד. i. somnū: cuius rōnis est ויכרד: & aliqñ ueniet vice vau: & hoc in scriptura aut in uoce²⁸ solū exēplū scripturae ויכרד. i. incolat²⁹ pacis ut ויכרד & exaltabit ut ויכרד & i uoce solū omnis vau: q̄ ueniet super lras ויכרד illius est sicut aleph ut ויכרד

מִצְאָה הָאוֹתִיּוֹת

1 שְׁדִינוּ הַבִּינוֹתִי וּמִשָּׁל הָיוּ רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן שְׁדִינוּ רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן בְּיוֹ ח
 2 הַעֲטָף וּמִשָּׁל הַיּוֹד עֲבָרִים יְהוּדִים שְׁדִינָם עֲבָרִים יְהוּדִים
 3 וְהִנֵּה מִשָּׁל הַנְּשָׂאוֹת הַחֲסָרוֹת בְּכָפֶלֶם רְמִיּוֹן הַגִּימֶל חֵג שְׁדִינוּ
 4 חֵג־חֵג־יְהוּדָה חֵג־יְהוּדָה שְׁדִינָם חֵג־יְהוּדָה וּמִשָּׁל הַדִּלֶת אֲשָׁא
 5 לְבָדִי כִּמּוֹ לְבָדִי אֲשֶׁר לֹא יִמְדֵּן שְׁדִינוּ יִמְדֵּן וְהַזֵּן כִּמּוֹ שְׁאָרִיר עֲמִי
 6 יִבְזֹם כִּמּוֹ יִבְזֹם וְנִבְזֹה בָּהֶם כִּמּוֹ וְנִבְזֹה וּמִשָּׁל הַחֵית כִּמּוֹ שְׁחֹ
 7 גִּבְעוֹת עוֹלָם כִּמּוֹ שְׁחֹ וְהַפָּה וְשִׁכּוֹ הַמִּים כִּמּוֹ וְשִׁכּוֹ וְאִם מִן
 8 מִכָּהֵר אֲרִיָּה בְּגוֹר בְּאֲרִיָּה וְהַלְמֵד דִּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ דִּלּוֹתִי מִטֵּל
 9 הַשָּׁמַיִם כִּמּוֹ מִטֵּל וּמִשָּׁל הַמֶּס חֲמוּתִי רְאִיתִי אֹרֶךְ כִּמּוֹ חֲמוּתִי
 10 אֶף יָחַם כִּמּוֹ אֶף יָחַם וּמִשָּׁל הַנּוֹן חֲנָנִי אֱלֹהִים כִּמּוֹ חֲנָנִי יִחְנֹךְ
 11 בְּנִי כִּמּוֹ יִחְנֹךְ וּמִשָּׁל הַסֶּמֶךְ בְּמִכְסֵת בְּפִשׁוֹת תִּכְסֹּו כִּמּוֹ בְּמִכְסֵּת
 12 תִּכְסֹּו וּבְעֵינַי יֵשׁ מִחֻלּוֹקֶת כִּי יֵשׁ אֹמְרִים שְׁבִיתִיבַת תִּקַּע נִקְעָה
 13 חֲסָרָה עֵינַי שְׁדִינָם תִּקְעַע נִקְעָה וְיֵשׁ אֹמְרִים שְׁחֲסָרָה הִיא יוֹד
 14 שְׁדִינָם תִּיקַע נִיקְעָה וּמִשָּׁל הַפֶּה עַל כָּל כְּבוֹד חֲפָה כִּמּוֹ חֲפָה
 15 לְחַף אֲנִיּוֹת כִּמּוֹ לְחַף וְרְמִיּוֹן הַצִּירִי חֲצִים כִּמּוֹ חֲצִים חֵץ כִּמּוֹ חֵץ
 16 וּמִשָּׁל הַקּוֹף חֲקוֹף כִּמּוֹ חֲקוֹף חֲקוֹף חֲקוֹף וּמִשָּׁל הַרִישׁ בְּדִיכִמּוֹ בְּרִי
 17 וּמִשָּׁל הַשִּׁיז קִשּׁוֹ כִּמּוֹ קִשְׁשׁוֹ קִשְׁשׁוֹ קִשְׁשׁוֹ וּמִשָּׁל הַתּוֹ פִּתִּים כִּמּוֹ
 18 פִּתִּים פִּת כִּמּוֹ פִּתִּת וְאוֹלָם הַנְּחוֹת הֵן אוֹתִיּוֹת יְהוָה
 19 הַנּוֹדְעוֹת בְּבִנֵּי נֶחַ מִשָּׁל הַיּוֹד בְּנֵי יְחִישֵׁי הַיּוֹד הָאֲחֵרוֹנָה
 20 לֹא תוֹרֵגֶשׁ בְּמִכְטָא וְכֵן הִיא קִנָּה וְכֵן שְׁמוֹ וְאַלְף וְיִרְאָה שְׁתֵּאֲלָה
 21 אֵינָה נִפְרֶת בְּקִרְיָאָה וְהַנְּשָׂאוֹת כָּלֵן הֵן נְעוֹת לְעוֹלָם וְלִכֵּן אֵלֶּה
 22 לְבִרְנָה נִקְרְאוּ אוֹתִיּוֹת הַנֶּחַ אֲצֵל הַמִּדְּקָדִים
 23 אֲמָנָם בְּחֵיוֹת כָּל אוֹת נִמְצְאוּ לְפַעֲמִים בְּמָקוֹם אוֹת אַחֲרֵת
 24 רְאוּ לִזְכוֹר כָּל אוֹת עִם אֵי זוֹ מִשָּׁאֵר הָאוֹתִיּוֹת תּוֹמֵר
 25 וְלִשְׁמֹר הַסֶּדֶר נִכְתָּב אֵתָּן עַל סֶדֶר הָאֲלָפָא בֵּיתָא וְנִאֲמַר תַּחֲלִה כִּי
 26 הָאֲלָף תִּבְאָ תְּמוֹרֶת הֵא כִּמּוֹ אֲשֶׁתוֹלְלוּ שְׁדִינוּ הִשְׁתוֹלְלוּ בֵּן יִתָּן לִידִידוֹ
 27 שִׁינָא שְׁדִינוּ שִׁינָה וְלְפַעֲמִים תִּבְאָ תְּמוֹרֶת וְזֶה בְּמִכְתָּב אוֹ בְּקִרְיָאָה
 28 לְכֹר מִשָּׁל הַמִּכְתָּב נֹאוֹת הַשְּׁלוֹם כִּמּוֹ נְוֹת וְרִאֲמָה כִּמּוֹ וְרִאֲמָה
 29 וּבְקִרְיָאָה לְכֹר כָּל וְ שֶׁתִּבְאָ עַל אוֹתִיּוֹת בְּמָה קִרְיָאָה כִּמּוֹ אֲלָף כִּמּוֹ

ובאו

חלוקת האותיות

1 מהארבעה זוגות הראשונים הראשון שמוש והשני שרש והשלישי
 2 שימוש והרביעי שרש . כי אב שמוש גר שרש הו שמוש זה שרש ו
 3 תווג התמישי חציו שרש וחציו שמוש כי ט שרש וי שמוש ו
 4 ואחריתן שני זוגות שמוש כל מן ושני זוגות שרש
 5 סע פץ . והשני זוגות האחרונים ה
 6 הראשון שרש והאחרון שמוש . כי קר שרש ושר שמוש . ויש
 7 מהמשרתות שהן משרתות בראש התיבנה לבר וסימנם אל בש ויש
 8 משרתות בראש ובסוף וסימנם תכן היום ומשמשים לכל הגנוים כמו
 9 שיתבאר אחר זה והמשרתות הנוספות הן שבע וסימנם והאמנתי
 10 או מתן יהוא ושתים מהן נוספות לפעמים בראש ובסוף יחד כי
 11 ההנה נוספת בראש ובסוף כמו הנחה והנה גם כן נוספת בראש
 12 ובסוף יחד כמו תוספת תפארת תלבושת והנשארות נוספות
 13 לפעמים בראש ולפעמים בסוף ולפעמים באמצע וללא תמצאנה
 14 נוספות בראש ובסוף יחד דמיון האלף בראש אודוע אשכר ובסוף
 15 לא תמצא נוספת אבל באמצע תמצא כמו האזניות ומם נוספת
 16 בראש מקטר משמר מספר ובסוף שלשם פתאם והנון בראש נפתוח
 17 ובסוף זכרון פתרון והיוור בראש וצהר ובסוף ערירי נכרי ושבי שכוני
 18 ואולם הנו יש אומרים שהיא נוספת בראש בפעלים לבר ולפי דעתי
 19 אינה נוספת בראש לא בפעלים ולא בשמות כי לא תבא בראש אלא
 20 לצורך אחת מהוראותיה הכתובות בשער הפעלים הבא לפנינו בהן
 21 אבל בסוף השמות יש לומר שהיא נוספת כמו בנו בעזר מעינו מים
 22 שהוא כמו כן בעזר מעוז מים וכיוצא בהם ואולם הארבע אותיות
 23 המשרתות הנשארות לא נמצאם נוספות לעולם וסימנם . בשכל ו
 24 ותקפו כי אין ענין נוסף ללא דבר בשכל ובחסרון לא תוכל להתמנות
 25 המית לבר אבל כל הנשארות ושיגם החסרון כי לאותיות אהוי ושיגם
 26 החסרון אף בפשוטות שאין כפל להם והבית בשמוש והאחרות
 27 תחסרנה בהיוור להן כפל מה משל האלף יתן ארת שלתך רשמואל
 28 שתיה ראוי שאלתך ומשל הבית ששרת ימים כמו בששרת ימים בית
 29 צדיק חסן כמו בבית ומשל ההא יואש שדינו יהואש ובינתי בספרים

cuīus

Diuisio litterarū.

¹czade. Et sic etiā sifr in lris labioꝝ mouebunt labia² ad collidendū in se & ad ppellendū aerē: ad collidēdū ipm in linguā hoc modo³ in parte intima labioꝝ pferet pa: & propinqua illi ba: & in media ma⁴ & in exteriori va inuenit ordo lraꝝ labioꝝ pro suis plationibus pe: beth: mem: vau: & ideo ex quo⁵ ambo labia colliduntur in ppulsione aeris vocant littere labioꝝ non littera labii sicut est opinio Ephod & Habib. Et p hoc discernes⁷ prolationē omniū litterarum quas pnunciabit hō sua lingua in se ipsa⁸ aut in mēbris pximis ei sicut diximus q nō sentit vllus⁹ grāmaticoꝝ particulariter: & ideo errauerūt quidā ipsoꝝ in intellectu dicti¹⁰ libri yecira in membris lraꝝ & hoc sufficiet p rpe p̄senti in platione¹¹ lraꝝ quā pmisimus explicare: & q̄qd diximus est¹² lris ex parte ip̄sarū: & vltra id qd accidet eis in compositōe: in cōparatione quarūdā ip̄sarū¹³ ad ip̄saꝝ aliquas: & in cōparatiōe ad cōpositiōē ex illis sicut pmisimus loqui in vltimo capitis¹⁴ huius: & in comparatione ip̄saꝝ cōstructionis in cōpositiōe: & hoc in capite septimo.

C Sicq; nunc loquemur super partitionē litterarū comparatione quarūdā ip̄saꝝ aliquibus¹⁶ & in cōparatione earū ad cōpositiōē: qā lre quādā ip̄saꝝ sunt radicales¹⁷ solē: & ip̄saꝝ qdam aliqn sunt radicales: & aliqn fuiētes etiā: lre¹⁸ seruiētes aliqn sunt addite sup radicē dictionis: & aliqn defectiue: ¹⁹& aliqn quiescētes: & sunt de illis q sunt motē & non quiescunt vnquā: & sunt de lris²⁰ cōmutabiles adinuicē: & sunt cōponibiles: & sunt quē non sunt cōponibiles. ²¹Et hinc exponemus singulas pres huius diuisiōis: & deinde exponemus²² diuisionem vnā in cōparatione ad suas plationes: quia ex ipsis est q nō mutabit²³ suam plationē: & ex illis est: quæ mutabit suam prolationem: & de mutātibz suam prolationē ex ipsis sunt quæ mutabunt²⁴ ipsam in grauitate & lenitate solum: & ex illis sunt q mouebūt ipsam in prolatione littere alterius²⁵ aut ppe illam. Radicales solum sunt cghimel: teth: heth: sammech: dalerh: kof: czade: resc: zayn: hayn: pe. ²⁶Et fuiētes sūt caph: scin: tau: yod: lamed: aleph: beth: he: mem: vau: nun: & est sīgnū²⁷ qd tradidit sapiēs rabi Abrahā ben Hezra: & bonū est in meis oculis: quia meum nomen est intra illud uel erit: & balmesi ethcāne: idest & balmesensis cognomiabor: ²⁸quod innouaui ego: quia ibi est p̄sapia mea. Sicq; scies leuiter quæ hæ²⁹ sint radicales: & quæ hæ sint seruæ in ordine alphabeti

- 1 הצירי וכן גם בן באותיות השפתים תתנועענה השפתים
- 2 להחבט בם ולדחות האויר לחבטו בלשון על זה הדרך
- 3 בחלק הפנימי מהשפתים יוציא פ ובקרב אליו ב ובאמצעי מ
- 4 ובחצונו נ גמצא סדר אותיות השפתים למוציאתן פכמו ולכן כיון
- 5 ששתי השפתים מתחבטות בדחית האויר נקראו אותיות השפתים
- 6 לא אותיות השפה כמחשבת האפד והחביב ובה תבחין
- 7 מוצא כל האותיות אשר יבטא בם האדם בלשונו בה בעצמה
- 8 או באברים הסמוכים אליה כמו שאמרנו מר שלא הרגיש בו אחר
- 9 מן המדקדקים דרך פרט ולזה נשתבשו מקצתם בהבנת מאמר
- 10 ספר יצירה באברי האותיות וזה יספיק לעת עתה במוצא
- 11 האותיות שנדרנו לפרש וכל מה שאמרנו הוא
- 12 לאותיות מצר עצמן מלבר מה שיקרה להן בהרכבה ביחס מקצתן
- 13 אל קצתן וביחס אל ההרכבה מהן כמו שנדרנו לדבר בסוף השער
- 14 הזה וביחס שמושן בהרכבה וזה בשער השביעי
- 15 והנה עתה נדבר על חלוקת האותיות בערך קצתן לקצת ו
- 16 ובערך אל ההרכבה פי האותיות מקצתן שרשיות
- 17 לבר ומקצתן פעמים שרשיות ופעמים משרתות גם האותיות
- 18 המשרתות לפעמים נוספות על שרש התיבה ולפעמים חסרות
- 19 ולפעמים נחות ויש מהן שהן נעות ואינן נחות לעולם ויש מהאותיות
- 20 מומרות האחת בחברתה ויש מתחברות ויש שאינן מתחברות
- 21 ומעתה נפרש כל חלק וחלק מהחלוקה הזאת ואחר נבאר
- 22 החלוקה האחת בערך אל מוצאותן כי מהן שלא תמיר
- 23 מוצאה ומהן שתמיר מוצאה ומתמירות מוצאן מהן שתמירנה
- 24 אותו בדגשות ורפיון לבר ומתן שתמירנה אותו במוצא אות אחרת
- 25 או קרוב אליו השרשיות לבר הן גש חסר קצר ועף
- 26 והמשרתות הן כשתיל אב המון והוא הסימן
- 27 שמסר הראבע ושוב בעיני כי שמי בקרב או יתיה וכל משיא את כנה
- 28 אשר חדשתי אני כי שם ביתי והנה תדע בנקלה אי אלו
- 29 הן שרשיות ואי אלו הן משרתות בסדר האלפא ביתא

מהארבעה

מוצא האותיות

- 1 כִּבְעַ עֲצָמוֹ אִי יוֹצֵא חֲ שֶׁהוּא מוֹצֵא הַחֵית : וְאִם יִנְיַע שְׂרֵשׁ הַלְשׁוֹן
- 2 בְּכִית הַבְּלִיעָה אִי יוֹצֵא עֲ שֶׁהִיא תְּנוּעַת הָעֵין : הָרִי בְּכָל אֱלֹהִי
- 3 הָאוֹתִיּוֹת יִבְטֵא הָאֶדָם בְּשֵׁרֵשׁ לְשׁוֹנוֹ כְּשִׁנְיַעֲנָה בְּחֻלְקֵי הַגִּירוֹן לְרַחוֹת
- 4 בַּה הָאוֹר הַתְּנוּעָה בְּמִבְטֵא • וְלִכֵּן נִקְרָאוּ אוֹתִיּוֹת הַגִּירוֹן וּמִצֵּד זֶה
- 5 יִרְאֶה טַעֲמוֹת הַחֲבִיב שֶׁחֲשָׁב שֶׁמוֹצֵא תֵּהָא יוֹתֵר קָל מִמוֹצֵא הָאֱלֹף
- 6 וְהִדְבֵּר בְּהֶפֶךְ : וְדֶרֶךְ מוֹצֵא אוֹתִיּוֹת הַחֵיךְ הוּא זֶה • כִּי
- 7 כְּשֶׁתְּנוּעַת הַלְשׁוֹן בְּסוֹף הַחֵיךְ לְצַד פָּנִים אִי יוֹצֵא בִּ
- 8 שֶׁהוּא מוֹצֵא הַגִּימָל : וְאִם תְּתַנּוּעַ יוֹתֵר לְחוּץ קְרוֹב לְאַמְצַע הַחֵיךְ
- 9 אִי יוֹצֵא יִ שֶׁהוּא מוֹצֵא הַיּוֹד : וְאִם תְּתַנּוּעַ בְּאַמְצַע הַחֵיךְ אִי יוֹצֵא
- 10 כִּ שֶׁהוּא מוֹצֵא הֶכֶף : וְאִם תְּתַנּוּעַ מֵאַמְצַע הַחֵיךְ וְלְחוּץ אִי יוֹצֵא קֶ
- 11 שֶׁהוּא מוֹצֵא הַקּוֹף : וּמִפְּנֵי שֶׁכָּל הָאֲרָבַע אוֹתִיּוֹת הָאֵלֶּה תִּקְבְּלוּנָה
- 12 הַרְפוּיָן וְהַרְגֵּשׁ כְּשֶׁתְּתַנּוּעָה חֲלוּשָׁה וּמַעֲט לְפָנִים מִן הַמָּקוֹם הַרְבֵּאִי
- 13 הַיֶּאֱרָפֶה וְכִשְׁתִּיא חֲזָקָה וּבְמִקְוֶמָה אִי יִבְטֵא בַּה הָאֶדָם בְּדִגְשׁ בְּאַשֶּׁר
- 14 יוֹכִיחַ הַנִּסְיוֹן : וְאַמֵּנִם בְּאוֹתִיּוֹת הַלְשׁוֹן צָרִיךְ לְהַכְפִּיל הַלְשׁוֹן
- 15 בְּחֵיךְ סְמוּךְ לְחֻנְכִּים כְּדִי שֶׁהָאוֹר יִתְחַבֵּט תוֹךְ הַכְּפֹל
- 16 הַהוּא וְעַל זֶה כְּשִׁנְיַע בְּתַכְפֹּל רֹאשׁ הַלְשׁוֹן בְּחֵיךְ סְמוּךְ לְחֻנְכִּים אִי
- 17 יוֹצֵא לִ שֶׁהוּא מוֹצֵא הַלָּמֶד : וְכְּשִׁנְיַע בְּאַבֵּר הַהוּא בְּעֲצָמוֹ לְחוּץ
- 18 מַעֲט וְיוֹתֵר בְּחֻזָּקָה אִי יוֹצֵא כִּ שֶׁהוּא מוֹצֵא הַנּוֹן : וְאִם בְּרֹאשׁ
- 19 הַחֻנְכִּים סְמוּךְ לְחֵיךְ אִי יוֹצֵא דִ שֶׁהוּא מוֹצֵא הַדָּלֶת : וְאִם בְּאַמְצַע
- 10 הַחֻנְכִּים אִי יוֹצֵא טִ שֶׁהוּא מוֹצֵא הַטֵּית : וְאִם יָגַע בְּסוֹף הַחֻנְכִּים
- 11 סְמוּךְ לְשֵׁרֵשׁ הַשָּׁנִים אִי יוֹצֵא תִ שֶׁהוּא מוֹצֵא הַתּוֹ :
- 22 וְאִם בְּעַת נְגִיעַת רֹאשׁ הַלְשׁוֹן בְּחֵיךְ אִי בְּתַנּוּעָתָה יִתְנוּעַע הָאוֹר
- 23 וְיִדְחָה לְבִין הַשָּׁנִים אִי יִבְטֵא הָאֶדָם בְּאוֹתִיּוֹת הַשָּׁנִים שֶׁהֵן
- 24 זִסְטָרִץ עַל זֶה הַדֶּרֶךְ • שֶׁאִם בְּתַכְפֹּל הַלְשׁוֹן יַעֲרֹאשׁ הַלְשׁוֹן בְּסוֹף
- 25 הַחֵיךְ סְמוּךְ לְחֻנְכִּים וְיִדְחָה הָאוֹר בֵּין הַשָּׁנִים לְחוּץ אִי יוֹצֵא רִ שֶׁהוּא
- 26 מוֹצֵא הַרִישׁ : וְאִם יָגַע בְּחֻנְכִּים אִי יוֹצֵא בְּרֹאשׁ סְמוּךְ לְחֵיךְ שֶׁהוּא
- 27 מוֹצֵא הַשִּׁין : וְאִם יוֹצֵא הָאוֹר בְּחֻנְכִּים אִי הוּא סִ שֶׁהוּא מוֹצֵא
- 28 הַסִּמָּךְ : וְאִם יוֹצֵא בְּסוֹף הַחֻנְכִּים אִי יוֹצֵא יִ שֶׁהוּא מוֹצֵא הַיּוֹד •
- 29 וְאִם בְּסוֹף הַחֻנְכִּים עִם הָעֵזֶר רֹאשׁ הַשָּׁנִים אִי יוֹצֵא צִ שֶׁהוּא מוֹצֵא

1 ipsum tunc proferet ha: quod est platio heth: & si mouebit radicem
 2 linguarum in isophagum: tunc proferet ha: quod est motus ipsius
 3 hayn: iam omnes has litteras pronuntiabit homo per radicem linguarum
 4 eius: quando ipsam mouebit in partes gutturis ad appellendum per
 5 eas aerem motum in pronuntiatione: & ideo uocatae sunt litterae
 6 gutturis: & ex parte huius apparebit error: Habib: qui putauit
 7 quod prolatio he sit leuior prolatione aleph: & res est e contra.
 8 **C** Et modus plationis litterarum palati est hic: quia quando moue-
 9 bitur lingua in ultimum palati introrsum tunc proferet ga: quod
 10 est prolatio cghimel: & si mouebit magis foras prope medium
 11 palati tunc proferet ia: quod est prolatio yod: & si mouebit in
 12 medio palati tunc proferet cha: quod est prolatio caph: &
 13 si mouebit ex medio palati extrinsecus tunc proferet ka: quod
 14 est prolatio coph: & quia omnes quatuor litterae istae recipient leni-
 15 tatem & grauitatem quando motus est debilis: & modicus intra lo-
 16 cum debitum est lenis: & quando est fortis & suo loco: tunc pronun-
 17 tiabit illam homo cum grauitate: sicut comprobabit experientia.
 18 **C** Verumtamen in litteris linguarum oportet plicare linguam in pala-
 19 to prope gingiuas: ut aer collidatur intra duplicem illud: & ideo
 20 quando tanger in plicatura caput linguarum palatum prope gingi-
 21 uas: tunc proferet la: quod est prolatio lamed: & quando tanger
 22 membrum illud idem exterius modicum & fortius tunc pro-
 23 feret na: quod est prolatio nun: & si in capite gingiuarum prope
 24 palatum tunc proferet da: quod est platio daleth: & si in medio
 25 gingiuarum tunc proferet ta: quod est platio teth: & si tanger
 26 ultimum gingiuarum prope radicem dentiū: tunc proferet tha
 27 quod est platio tau. **C** Et si tempore contactus capitis linguarum
 28 cum palato uel in suo motu mouebitur aer: & propelleretur
 29 inter dentes tunc pronuntiabit homo litteras dentium: quae sunt
 30 zayn sammech scin resc czade secundum hunc modum: quod si in pli-
 31 catura linguarum: caput linguarum tanger ultimum palati prope gingi-
 32 uas: & propeller aerem inter dentes exterius: tunc proferet ra
 33 quod est prolatio resc: & si tanger gingiuas tunc proferet in
 34 ipsarum capite prope palatum scia: quod est prolatio scin:
 35 & si proferet aerem in gingiuis tunc est sa: quod est platio sam-
 36 mech: & si proferet in ultimo gingiuarum tunc proferet za
 37 quod est prolatio zayn: & si in ultimo gingiuarum cum iu-
 38 uamine capitis dentium: tunc proferet cza: quod est prolatio
 39 czade

Pronunciatio litterarū.

libri yēra post quē sequuti sunt oēs grāmatici sunt quinq: guttur & palatū² & lingua ipsa & dētes & labra: & rō est cum illis quia oībus his pnunciabit³ hō per suam linguā tempore eloqui: nō q moueātur hēc membra oīa tēpore⁴ locutōis: quia hoc est impossibile palato: neq; etiā q nō possit hō pronuciare has⁵ lras qñ ablatū esset membrū propriū ad pnunciādum per ipm: qā iam vidi ego hoīem⁶ cuius ceciderūt oēs dētes ipsius: & pnunciabat oēs lras dentiū: quia erat coaprās ipsius linguā⁷ ad pnūciandū gingiuis sicut fuerat pnūciās dentibus tēpore quo erāt.⁸ Et ideo errauerūt auctor Ephod & sapiens rabi Mosces ben habib in suo libro in grammatica⁹ quem uocauit florem lilii: qā imitatus est Ephodium dum dicebat q nō sunt lre¹⁰ ipsi palato quia non mouet mādibula superior: & q resc sit ex lris linguæ: qā cui¹¹ non est lingua nō pronunciat eam: & cui nō sunt dentes poterit pnunciare eā.
¶ Et ratio est quia in oībus lris lingua pronūciat ipsas collisione ipsius partiū¹³ aut aeris quem ppellit suo motu ad mēbra p̄dicta¹⁴ aut in id quod inueniūt vice illorū: & ideo qā lingua collidit in palatū in platione¹⁵ lrarum palati sunt uocatē lre palati: & sic quia ppellet aerem ad dentes¹⁶ in prolatione litterarū ipsorū uocatē sunt litteræ dentiū: & si cui nō sunt dentes pnūciabit¹⁷ illas: est quia gingiua seruiūt loco dentium: & iō inueniemus infantes¹⁸ quibus non sunt dentes qñ uolūt pferre resc graue a suo ore pferent lamed¹⁹ qā nō scient coaptare suā linguā tm ad pnunciandū per ipm cū gingiuis: & iō nō curabimus²⁰ uerba horū nouorū qui de pximo uenerūt: & dicemus cū nostris antiqs q oēs litteræ²¹ fm suas platiōes diuident fm quinq; instā p̄dicta: quia aleph herh he hayn sunt lra²² gutturis: & lra ghimel yod caph sunt litteræ palati. Et litteræ²³ linguæ in quā platione collidit aer in lingua ipsa sunt²⁴ daleth theh lamed nun tau. Et lra dētiū sunt zayn sammech scin resc czade. Et litteræ labrorū sunt²⁵ beth yau mem pe: & minutie modorū plationis ipar in suis instis²⁶ sunt he: qā qñ hō aperiet os suū & non mouebit corpus linguæ nisi²⁷ vltimum radicis ipsius ppe uacuum corporis: tūc pferet a: quæ est prolatio aleph: & si²⁸ mouebit radicē lingue in uno anulorū gutturis sub epigloto²⁹ & ppe ipm tūc pferet ha: quæ est platio ipsius he: & si mouebit linguā in epigloto
ispum

- 1 ספר יצירה אשר אחריו נמשכו כל המדקדקים הם חמשה הגרון והחית
 2 והלשון עצמה והשנים והשפתים והדין עמהם כי בכל אלה יבטא
 3 האדם בלשנו בעת הדבור לא שיתנועעו אלה האברים כולם בעת
 4 הדבור שזה נמנע לחיך ולא גם כן שלא יוכל האדם לבטא באלה
 5 האותיות כשיעדר האבר המיוחד לבטא בו שהרי ראיתי אני אדם
 6 שגפלו כל שניו והיה מבטא בכל אותיות השנים כי היה מתקן לשונו
 7 לבטא בהנכים כמו שהיה מבטא בשנים בעת היותם
 8 ולכן טעו בעל האפוד ותתכם רבי משה בן חבב בספרו בדקדוק
 9 שקראו פרח שושן שנגרר אחר האפדי באמרו שאין אותיות
 10 לחיך יען לא יתנועע הלחי העליון ושהריש מאותיות הלשון יען שמי
 11 שאין לו לשון לא יבטא בה ומי שאין לו שנים יוכל לבטא בה
 12 והטעם כי בכל האותיות הלשון תבטא בהם בחבט חלקית
 13 או האויר אשר תדחה בתנועתה באברים הנזכרים
 14 או במה שנמצא במקום ולכן מפני שוהלשון תחבט בחיך במוצא
 15 אותיות החיך נקראו אותיות החיך וכן מפני שתדחה האויר אל השנים
 16 במוצא אותיותיהם נקראו אותיות השנים ואם מי שאין לו שנים יבטא
 17 בהם הוא מפני שהנכים ישתמשו במקום השנים ולכן נמצא התנוקות
 18 אשר אין שנים להם כשיצאו להוציא ריש דגושה מפיהם יוצאו למר
 19 יען לא ידעו לתקן לשונם כל כך לבטא בה בהנכים ולכן לא נחוש
 20 לדברי אלו החודשים מקרוב באו ונאמר עם קדמונינו כי כל האותיות
 21 למוציאתם יתלקו לחמשה בלים הנזכרים כי אלה האותיות
 22 הגרון ואותיות גיבן אותיות החיך ואותיות
 23 הלשון אשר בהוצאתם יתחבט האויר בלשון עצמה הן
 24 דלכת ואותיות השנים וסדרן ואותיות השפתים
 25 בומף ופרטי ורבי מוצאם בכליהם
 26 הם אלה כי בשוואדם יפתח פיו ולא יגיע גוף הלשון אלא
 27 סוף שרש סמוך לחלל הגוף אז יוציא א שהוא מוצא תאלף ואם
 28 יגיע שרש הלשון באחת מטבעות הגרגרת למטה מן השפוי כובע
 29 וסמוך לו אז יוציא ה שהוא מוצא ההא ואם יגיע הלשון בשפוי

כובע

מספר האותיות וצורתן

1 אינן אלא באותיות פרשת שמע הכתובה באלה הדברים סימן ו
2 ואחרים אומרים שזה הוא בכל המקומות אף כי באלה מצוה ממצות
3 וי ובשאר המקומות רשות וזהו יותר נכון ואלה הן על אותיות
4 שעטנז גץ שלש זינין על כל אות ואות ושלש על מס סתומה ועל אות
5 הא מלבר השני תנין שכתבנו למעלה חמש זינין ובאות קוף במקצת
6 המקומות שתיים ובמקצת המקומות שלש זינין מלבר התג שכתבנו
7 ועל טיתין של טטפוח יש אומרים שלא רי בהן שלש אבל צריכות
8 ארבע זינין וזה הוא תשלום כל האותיות לעשותן תמימות למיניהן
9 כתבנו צורת האותיות בכתב אשורי לפי האמת
10 אך אמנם אחרי זאת תמצא שהסופרים ליפוח
11 כתבם החליפו צורותיהן לאומותם ולשונותם חלופ אין ראוי לחוש
12 עליו אבל אחרי כן בשאר כתיבות ההמון נפל חלופ רב באותיות ולא
13 נשמרה הכתיבה האשורית כי אם במקרא ואלה הכתוב הקצור לא אכתוב
14 פה פרטיהן אבל אכתוב אחת מהן שהיא יותר מורגלת להמון ואחת
15 תבין פרטיהן ממה שכתבנו למעלה באשורית וזהו לך דמיונה
16 בכתב בני ספרד

עד כאן

17 א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
18 וזהו כתב עבר הנודר כפי מה שמצאתי בספר ישן נושן
19 א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל
20 א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל
21 מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
22 א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל

23 נשים קנצו למין בצורת האותיות שגורנו לפרש
24 בשער הזה ישתבח העוזר אמן
25 מוצאם במבטא הנה יחולק לפי כלי המבטא
26 שהוא תלשון בהברתה במקומות שביבטא ה
27 האדם בהם מן הפה כשיבטא בהן והנה כפי בעל
ספר

ואולם

¹non sint nisi in litteris capituli audi scripti in deutronomii cap. vi. ²& alii dicunt qđ hoc sit in oĩbus locis; & si in his sit pceptum de pceptis ³Dei: & in reliquis locis sit libertas: & hoc est conuenientius: & hę sunt super lřis ⁴scin: hayn: teth: nun: zayn: cghimel: czade: tres zayn sup singulis lřis & tres super mem clausa: & super lřa ⁵he vltra duas coronas: quas scripsimus superius quinq; zayn: & in lřa kof in quibusdā ⁶locis duas: & alicubi tres zayn vltra coronā quam scripsimus: ⁷& sup ipsas teth: totaphot: aliqui dicunt qđ non sufficiāt eis tres: sed indigēt ⁸quatuor zayn: & hoc est cōplementū oĩum lřarum ad iplas faciendum perfectas fm ipsarum species.

⁹**C** Hucusq; scripsimus formā lřarum in scriptura assyria fm ueritatē: ¹⁰sed post hoc inuenies qđ scriptores ad ornādum suā scripturā mutauerūt suas formas fm populos suos fm ydiomata sua mutatione de qua non est dignum curā: ¹¹sed post hęc in reliquis scripturis uulgi cecidit mutatio nimia in litteris: & non ¹²fuit seruata scriptura assyria nisi in Biblia: & ob amorem breuitatis non scribam ¹³hic minutias illarū: sed scribā vnā illarę vřitiorē uulgo: & tu ¹⁴intelliges illarū minutias ex illis quę scripsimus superius in assyria. Et en tibi suum exemplum. ¹⁵Scriptura hispanorum.

17 א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ק ר ט

18 Hęc ē scriptura trāsitus fluminis put iueni in lib. uetustissimo.

19 א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ק ר ט
20 ז ט י כ ל מ נ ס ע פ ק ר ט

21 א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ק ר ט
22 א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ק ר ט

²³Et in hoc ponemus finē verbis formę lřarū quā pmissimus explicare ²⁴in caplo hoc laudeē adiuuans amen.

²⁵**C** Verūtamen ipsarū platio in pnunciatione sic partiē fm instrumēta pnūciationis ²⁶quę est lingua in suo sono in locis quibus pnūciat ²⁷hō ex ore qñ pnūciat illas: sicq; fm auctore libri

Forma litterarum.

resc: & eius caput intrinsecū uertēs introrsum: & nō exterius
 & fm disciplinā misericordis² est quadrata sicut daleth sic γ:
 & oportet q̄ sit eius pes longus³ adeo q̄ si ipsū plicares sit
 pe plicata. x czade plicata⁴ fiet yod: quæ est in ea in latere
 dextro: quæ est uersus eius faciem decliuis sursum: & basis
 czade longa ut nun: & caudam ipsius yod ptrahat ad ipsius
 collū: & basim ipsius⁶ czade ptrahat inferius ad extra ad latus
 dextrū: & sitr cōnectet yod ad ipsius collū: & nō⁷ ad solidum
 ipsius ne assimulet hayn sicut hoc . γ czade⁸ extēsa ipsius
 iudicium est sicut iudicium plicatæ: nisi q̄ ipsa est extēsa⁹ &
 oportet q̄ cōnectat yod eius collo bene: ne assimulet yod cō
 iuncte nun¹⁰ extēsa & ptrahet pedem czade adeo q̄ si ipm
 plicares esset dignus ipsi czade plicata. ¹¹ p Koph scribat
 ipsius stratū longum & caudam interius obliquā: & pes fini
 ster¹² sit longus ne assimuletur he: & corona in suo strato fini
 strorsum & retorq̄at¹³ modicū ipsius caudā dextrorsū. γ resc
 scribat eā rotūdā ne assimulet daleth¹⁴ & ipsius caput longū
 ne assimulet zayn: & crus ipsius breue ne assimuletur¹⁵ caph
 extēsa. w scin fm opinionē rabi Abrahā auctorē fimbriarū
 ipsius caput¹⁶ mediū oportet esse sicut zayn: & non sicut yod
 & noster rabi Simha¹⁷ & auctor libri pceptorū magni: & Ro
 cheah scripserunt q̄ oporteat esse sicut yod: & en¹⁸ tibi fi
 gura vtriusq̄ illarum w w . n tau scribat ipsius corpus
 sicut resc¹⁹ & crus dextrum breue ne assimuletur caph extēse.
²⁰ Et pedem sinistrum coherentē bene superius & obliquita
 tē pedis uersus foras: ²¹ & nō introrsum ne assimulet pe extē
 se: & Rocheah scripsit q̄ sit scribēdū²² tau sicut duas daleth:
 hanc intra hanc sicut hoc n. Et rabi Simhon ben²³ yohay
 scripsit q̄ oporteat ut sit ut resc: & intra ipsam nun plicata.
²⁴ quæ est signum lucernæ Dei: & hoc est in libro septuagin
 ta modorum legis: quē edidit super dictiōe²⁵ Berescit: id est
 in principio.

²⁶ ¶ Hucusq̄ scripsimus formam litterarum in suo corpore:
 verū tamen est sciendum²⁷ q̄ vltra corpus litterarum & suas
 apices & suas coronas: sicut²⁸ scripsimus supius sunt vltterius
 res propriæ quibusdā lris quæ sunt ut²⁹ coronæ maiores p̄ di
 ctis: & in illis sunt op̄iones variæ: quia sunt qui dicūt q̄ zayn
 non

צורת האותיות

- 1 יֵשׁ וְרֹאשׁוֹ הַפְּנִימִי פִּזְנָה לְצַד פְּנִים וְלֹא לַחוּץ : וְלִפִּי קִבְלַת הַחֲסִיד
 2 הִיא מְרוּבֶעֶת כְּמוֹ רֵלֶת כְּזֹה : **ף** וְצִדֵּי שְׁתֵּיהֶן רְגֵלָה אַרוּכָה
 3 עַד שֶׁאִם תִּכְפְּלָנָה תִּהְיֶה פֹא כְּפֹפֹה : **צ** צִדֵּי כְּפֹפֹה
 4 יַעֲשֶׂה חִידוֹר שְׂבָה לְצַד יְמִין שֶׁבְּצִד פְּנִיָּה נֹטָה כְּלָפִי מַעֲלָה
 5 וּמוֹשֵׁב הַצִּדִּי אַרוּכָה כְּמוֹ הַנוֹן וְזָנָב הַיּוֹד יִמְשֹׁךְ בְּצֹאָרָה וּמוֹשֵׁב ה
 6 הַצִּדִּי יִמְשֹׁךְ לַמִּטָּה לַחוּץ לְצַד יְמִין : וְכֵן יִדְבִּיק הַיּוֹד לְצֹאָרָה וְלֹא
 7 לְקַרְקֵעִיתָהּ כִּדִּי שֶׁלֹא תִדְמֶה לַעֵין כְּזֹה : **ץ** צִדֵּי
 8 פְּשׁוּטָה דִּינָה כְּדִין הַכְּפֹפֹה אֲלֵא שֶׁהִיא פְּשׁוּטָה
 9 וְצִדֵּי שִׁדְּבִיק הַיּוֹד בְּצֹאָרָה הֵיטֵב שֶׁלֹא תִדְמֶה לַיּוֹד מִחוּבֶרֶת לַנוֹן
 10 פְּשׁוּטָה וְיֶאֱרִיךְ רְגֵל הַצִּדִּי עַד שֶׁאִם תִּכְפְּלָנָה תִּהְיֶה רֵאשִׁית לְצִדֵּי כְּפֹפֹה
 11 קוֹף יִכְתּוּב גִּגָּה אַרוּךְ וְהַזָּנָב לְצַד פְּנִים מֵעוֹקֶם וְהַרְגֵּל הַשְּׂמָאלִית
 12 תִּהְיֶה אַרוּכָה שֶׁלֹא תִדְמֶה לְהֵא וְתֵּן בְּגִגָּה לְצַד שְׂמָאל וְעֵקֶם
 13 מֵעַט זָנָבוֹ לְצַד יְמִין : **ך** רֵישׁ יִכְתְּבֶנָּה עֲגוּלָה שֶׁלֹא תִדְמֶה לְרֵלֶת
 14 וְרֵאשֶׁה אַרוּךְ שֶׁלֹא תִדְמֶה לְזִין וְיִרְכָּה קֶצֶרָה שֶׁלֹא תִדְמֶה
 15 לְכָף פְּשׁוּטָה : **ש** שֵׁין לִפִּי דַעַת רַבִּי אֲבֵרָהָם בְּעַל תַּפְּלִין רֵאשֶׁה
 16 הָאֶמְצָעִי צִדֵּי לְהַיּוֹד כְּמוֹ זִין וְלֹא כְּמוֹ יוֹד וְרַבִּינוֹ שֶׁמֶחֱרָה
 17 וּבְעַל סֵפֶר הַמִּצְוֹת הַגְּדוֹל וְהַרְוֹקָה כְּתִבּוּ שֶׁצִּדֵּי לְהַיּוֹת כְּמוֹ יוֹד : וְהֵא
 18 לְךָ צוּרֶת שְׁתֵּיהֶן **ש ש ת** תּוֹ יִכְתּוּב גּוֹפֹה כְּמוֹ רֵישׁ
 19 וְיֶרֶךְ הַיְמִין קֶצֶרָה שֶׁלֹא תִדְמֶה לְכָף פְּשׁוּטָה
 20 וְהַרְגֵּל הַשְּׂמָאלִית מְרוּבֶקֶת הֵיטֵב לַמַּעֲלָה וְעַקְמִימֹת הַרְגֵּל לְצַד חוּץ
 21 וְלֹא לְצַד פְּנִים שֶׁלֹא תִדְמֶה לְפֹא פְּשׁוּטָה : וְהַרְוֹקָה כְּתִבּ שֵׁין לְכָתוּב
 22 הֵמוֹ כְּמוֹ שְׁתֵּי רֵלִחוֹת זוֹ בְּתוֹךְ זוֹ כְּזֹה : **ת** וְרַבִּי שֶׁמְעוֹן בֶּן
 23 יוֹחִי כְּתִבּ שֶׁצִּדֵּי לְהַיּוֹד כְּמִין רֵישׁ וּבְתוֹכָהּ נוֹן כְּפֹפֹה
 24 שֶׁהִיא רְמוֹ נְרֵאֲלֵהִים וְזֶה בְּסֵפֶר שִׁבְעִים פְּנִים לַחֲזָרָה שֶׁחֶבֶר עַל מֶלֶת
 25 בְּרֵאשִׁית :
 26 כְּתִבּוּ צוּרֶת הָאוֹתִיּוֹת בְּגוֹפֶן אֶךְ אֲמַנֵם יִשְׁלַדְעַת
 27 כִּי מְלִבֵּר גּוֹף הָאוֹתִיּוֹת וְקוֹצִיעֵהֶן וְתַנְיָהֶן כְּמוֹ ש
 28 שֶׁכְּתִבּוּ לַמַּעֲלָה יֵשׁ עוֹד דְּבָרִים מִיּוֹחֲדִים לְמִקְצַת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם כְּמוֹ
 29 תַּנְיָן גְּדוֹלִים מִהַנּוֹכְרִים וּבָהֶם דַּעַת מִתְחַלְּפוֹת כִּי יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁתַּנְיָנִין
 אֵינָן

עד כאן

צורת האותיות

- 1 כפופה וכף פשוטה ובר אחר הן אלא שנתחלפו צורותיהן בכפיפתן
- 2 ופשיטותן לבר **ד** כף פשוטה עגולה בגגה כמו ריש ויארין
- 3 רגלה כשיעור **ד** כפל גגה עד שאילו יכפוף אותה תהיה
- 4 כף כפופה כי שתיהן אחת הן **ז** למד יכתוב ויצואר בפשיטות
- 5 והראש עב כמין וו ארוכה וזנבה עב ולא דק ושני תגין
- 6 בראשה וגופה כמין ריש עקומה ברגלה למטה לצד פנים כי אין לרה
- 7 זוית וגופה בינוני בין ריש וכף כפופה וכלל אומר לך כי אותיות
- 8 בדה הם פה ת יש להם זוית ואותיות טוֹכך לסקר אין להם זוית
- 9 **מ** מם פתוחה יעשה אותה פתוחה למטה והיור אצלם ידביק
- 10 היטב לראש וגג ראשה יהיה קצר וגג מושבה ארוך והיא
- 11 כמין כף כפופה שגגה העליון קצר וו מחוברת אליה אלא שהמם
- 12 בעלת זוית והכף אין לה זוית כמו שאמרנו **ס** מם סתומה
- 13 היא גם כן כמו כף וו מחוברת אלא שיש להם ארבע
- 14 זויות והוו מרובקת בגגה העליון והתחתון **נ** נון כפופה
- 15 יהיה ראשה עב כמין יור וצוארה גם כן עב ומושבה ארוך
- 16 פעמים גם שלש מראשה וכנה עגול שלא תראה גימל **י** נון
- 17 פשוטה יכתוב ראשה עב וצוארה עב וירכה ארוך שלא תדמה
- 18 לזין וצריך להאריך כל כך שאם תקפול אותה תהיה נון כפופה
- 19 **ס** סמך יכתוב אותה למעלה ארוכה ולמטה קצרה ועגולה מאד
- 20 בעקמיות שלא תראה בה זוית להפריש בינה ובין מם **ס**
- 21 סתומה **ע** עין יכתוב ראש העין הימני פראש ואו והרגל נזטח
- 22 בעמידה בכדי שיוכל לכתוב אות אחרת אצלם שלא תגע
- 23 בה ויעשה הזין שהוא בראשה השמאלי כמו זין ממש ולא תגע ראש
- 24 הזין אל ראשה הימני אבל תגע זנב הזין בקרקע העין למטה
- 25 **פ** פא כפופה לפי רוב תדעות היא כמין כף כפופה וואו מחופקת
- 26 שראש הו בתוך הפא ואינה נוגעת אלא במצח הפא למעלה
- 27 לצד שמאל ולא למעלה בגג ולא למטה בקרקע אמןם הרזקה כתב
- 28 בשם תחסיד שצריך להיות הפא מרובעת כמו הבית ולא עגולה כמו
- 29 תכף כזה **פ** **ף** פא פשוטה יש לכתבה עגולה כמו ריש

¹plicata: & caph extēsa vna res sunt: nisi q̄ mutata sunt ipsarū
 formā in ipsarum plicatura² & ipsarū extensione t̄m. 7 caph
 extensa est rotunda in suo substrato sicut resc: & protenditur
³ipsius pes s̄m mēsuram dupli sui substrati adeo q̄ si plicaret
 ipsam esset⁴ caph plicata: quia ipsa ambę vna sunt. 4 lāmed
 scribat collum extense⁵ & caput grossum sicut vau longa: &
 ipsius caudam grossam & non tenuē: & duas coronas⁶ in suo
 capite: & ipsius corpus sicut resc obliqua ī suo pede deorsum
 introrsum: quia nō est ei⁷ angulus: & ipsius corpus est mediū
 inter resc & caph plicatā: & vniuersale dicā tibi q̄ lřa: ⁸beth
 daeth: he: heth: mem: pe: phe: tau est ipsis angulus: & litteris
 teth: vau: caph plicata: caph extēsa: lāmed: sāmēch: kof: resc
 nō est ipsis angulus. ⁹ 2 mem aperta faciet ipsam apertam
 inferius: & yod apud ipsam cōnectat¹⁰ bñ capiti: & strātū sui
 capitis sit breue: & stratum suā basis sit longum: & est ¹¹sicut
 caph plicata: cuius stratum superius est breue: & vau est con
 iunctum ei: sed mem ¹²hēt angulū: & caph nō est ei angulus
 vt diximus. 2 mem clausa¹³ est etiam sicut caph & vau con
 iuncta: nisi q̄ sunt mem quatuor¹⁴ anguli: & vau cōnexa est
 suo strato superiori & inferiori. 2 nun plicata¹⁵ erit eius ca
 put grossum sicut yod: & collū eius etiā grossum: & basis eius
 longior¹⁶ bis ac ter q̄ eius caput: et ipsius basis rotunda ne
 videatur cghimel. 1 nun¹⁷ extensa scribat caput eius gros
 sum: & collum eius grossum: & crus eius longū ne assimulet
¹⁸zayn: & oportet prolongare t̄m: q̄ si plicares eam esset nun
 plicata. ¹⁹ 2 sammech scribat eam supius lōgam & inferius
 breuem & rotundā nimīū²⁰ in obliquitate: ne videatur in ea
 angulus ad distinguēdū inter ipsam & inter mem ²¹clausam.
 y hayn scribat caput hayn dextrū sicut caput vau: et pedem
 decliuem²² statione quanto posset scribere lřam alterā apud
 ipsam: q̄ nō tāgeret²³ eā: & faciet zayn: q̄ est in suo capite sinis
 stro sicut zayn p̄cise: & nō tāget caput²⁴ ipsi²⁵ zayn eius caput
 dextrū: sed tāget cauda ipsi²⁶ zayn solidū ipsius hayn inferius.
²⁵ 2 pe plicata s̄m maiorē partē opinionū est sicut caph pli
 cata & vau euerfa: ²⁶ q̄ caput vau est ītra ipsam pe: & nō tāgit
 nisi in fronte ipsius pe supius²⁷ sinistrorsum: & non supius in
 strato: neq̄ inferius in solido: sed Rocheah scripsit²⁸ noīe mi
 ricordis q̄ oporteat eē pe q̄ drā sicut beth & nō rotundā sicut
²⁹caph: sic 2 pe extēsam est scribēdū ipam rotundam sicut
 resc

Numerus lřaz & earz forma.

¹remotus a substrato vt est grossities calami : & cōnectat pes cum fronte substrati: & sic yod² quā est superius. ב Beth oportet q̄ sit ei corona superius sinistrorsum³ in facie eius & calcaneus inferius: vt nō videatur sicut caph: & apex ostēdit⁴ aleph: quā est prima. ר eghimel est faciendū ipsius caput grossum⁵ & inferius tenue nimium & longius inferius q̄ pes sinister⁶ & pedē declinē inferius ut possit scribere litterā alteram apud eam quā non tangat⁷ pedem. ד daleth est scribendum caput daleth longum: ne sit similis⁸ zayn: & pedem grossum versus corpus: & non faciet ipsum longū ne⁹ assimuletur caph extensē: & faciet ei apicem post ipsum. ה he scribat¹⁰ corpus sicut daleth p̄cise & in ipsius capite sinistro coronam & in ipsius dextro¹¹ apicem: & pes sinister ipsius nō tanget ipsius substratum ne videatur sicut heth. ו¹² vau faciet ei sicut yod desup: & faciē ipsius virgulā aequalē superius & inferius¹³ & nō breuē ne assimuletur yod: & longā & subtilē ne assimulet zayn.¹⁴ ז zayn caput eius est grossum vtrinq̄ & corpus descendit in medio breue & nō longum¹⁵ ne assimuletur nun extensē: & habet duas coronas ex duobus ipsius capitibus.¹⁶ ח heth faciet gibbum substrato ipsius heth scdm nostrū magistrū Tam: sed fm¹⁷ rabi Salamonē faciet stratum ipsius rectum: & super ipsius stratum coronā erectā sinistrorsum¹⁸ sicut hac נ: & opinio nostri magistri Tam est radix: quia sic est scriptū i alfaberho¹⁹ rabi Hakiba: sed ipse (cuius memoria sit i bñdictione) vt euaderet vim amboꝝ dixit q̄ sit faciendū²⁰ duas zayn cū gibbo: ac etiam virgulā erectā in latere sinistro sicut hoc נ.²¹ ט teth faciet caput ipsius grossum: & virgulā eius plicatā deorsum & profundabit²² eius caput deorsum inferius: sed non tanget caput inferius solidum²³ ipsius teth penitus: & faciet in latere sinistro sicut zayn: & cōnectet eam uersus inferius modo²⁴ quo eam faciet inferius rotundam: & non pfundabit caput vltra modum ne videatur sicut²⁵ pe & zayn coniuncta. י yod est ei corona superius & apex inferius: & eius caput²⁶ plicatum: & ipsius pes breuis & obliquus sinistrorsum ne assimuletur ipsi vau.²⁷ כ caph plicata scribat eam ab eius tergo rotundā nimium ne assimulet²⁸ ipsi beth: & innitat vt faciat mēsurā sui substrati supius & inferius: & ipsi²⁹ obliq̄tatē q̄ est²⁹ dextrorsū equales adeo q̄ si extēderet eēt ipsi²⁹ lōgitudo duplū sui substrati: & rō ē q̄ caph plicata

iiii b

plicata

מספר האותיות וצורתן

- 1 רחוקה מן הגג פעוכי קולמוס ותדבק הרגל במצח הגג וכן היור
 2 שהיא למעלה **ב** בית צריך שיהיה לה תג למעלה לצד שמאל
 3 בפניה ועקב למטה כדי שלא תראה בכף והעוקץ מראה
 4 את האלף שהיא ראשונה **ג** גימל יש לעשות ראשה עב
 5 ולמטה רק מאד וארוך יותר למטה מן הרגל השמאלית
 6 והרגל נוטה למטה כדי שיוכל לכתוב אות אחרת אצלה שלא תגע
 7 ברגל **ד** דלת יש לכתוב ראש הדלת ארוכה שלא תדמה
 8 לזין והרגל עבה לצד הגוף ולא יעשה ארוכה שלא
 9 תדמה לכף פשוטה ויעשה לה עוקץ מאחריה **ה** הא יכתוב
 10 הגוף כמו דלת ממש ובראשה השמאלית תג ובימניה
 11 עוקץ והרגל השמאלית שלה לא תגע בגגה שלא תראה כחית **ו**
 12 וו יעשה לה כמין יור מלמעלה ופני חטרה שוים למעלה ולמטה
 13 ולא קצר שלא תדמה ליור וארוך ורק שלא תדמה לזין
 14 זין ראשה עב משני צדדים והגוף יורד באמצע קצר ולא ארוך
 15 שלא תדמה לזין פשוטה ויש לה שני תגין משני ראשיה
 16 חית יעשה חטוטרם לגגה של חית לפי רבינו תם אבל לפי
 17 רבי שלמה יעשה גגה ישרה ועל גגה תג זקוף לצד שמאל
 18 כזה **ח** ודעת רבינו תם הוא העקר כי כן כתוב באלפא ביתא
 19 של רבי עקיבא אבל הוא זל לצאת ידי שניהם אמר שיש לעשות
 20 שני זינין עם חטוטרם וגם מקל זקוף לצד שמאל כזה **ט**
 21 טית יעשה ראשה עב וחוטרה כפוף למטה ויעמיק
 22 ראשה כלפי מטה בפנים אבל לא יגע הראש למטה בקרקע **ה**
 23 חטית כלל ויעשה לצד שמאל כמין זין ויחבר אותה לצד מטה כדרך
 24 שיעשה למטה עגולה ולא יעמיק הראש יותר מדאי שלא תראה כמו
 25 פא וזין מחוברות **י** יוד יש לה תג למעלה וקוץ למטה וראשה
 26 כפוף ורגלה קצרה ועקומה לצד שמאל שלא תדמה לזין
 27 כף כפופה יכתוב אותה מאחריה עגולה מאד שלא תדמה ל
 28 לבית ויתכוין שיעשה שעור גגה העליון והתחתון ועקומה של
 29 צד ימין שוין עד שאם תתפשט היה אורכה כפל גגה והטעם כיכף
 כפופה

מוצא האותיות

- 1 והחברות אשר מהם תורכבנה התיבות והמאמרים המורכבים מהן :
- 2 **וּלְבָן** ראשונה נזכר מספר האותיות ושמותיהן וצורתן במכתב
- 3 ומוצאן במבטא וחלוקתן ביחס אל התיבות המורכבות מהן :
- 4 **וּשְׁנִית** נזכר מספר הנקודות ושמותיהן וצורתן במכתב ומוצאן
- 5 במבטא וחלוקתן ביחס אל התיבות המורכבות מהן :
- 6 **וְאַחֲרֵיכֵן** נדבר על המורכבים שהן התיבות והמאמרים המורכבים
- 7 מהן כי נדבר על שלשת מיני התיבות על השם והפעל
- 8 **וּמִלַּת הַטַּעַם** ונדבר אחרי כן בעזרת האל על ההרכבה
- 9 והשמוש והטעמים שהם משוני המאמרים לברים :
- 10 **הַשַּׁעַר** השני במספר האותיות ושמותיהן וצורתן במכתב
- 11 ומוצאן במבטא וחלוקתן בערך אל עצמן ואל
- 12 התיבות המורכבות מהן : **אוֹתִיּוֹת הַלָּשׁוֹן**
- 13 **הַעֲבְרִי הֵן שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים עֶשְׂרִים וּשְׁתֵּים־מֵהֶן** פשוטות
- 14 **כִּלְתֵּי מַסְבִּימוֹת בִּינֵיהֶן בְּמִכְתָּב וְלֹא בְּמִבְטָא** וחמש מהן כפולות מ
- 15 מסבימות עם חמש מהשתים ועשרים במבטא אף כי אינן מסבימות
- 16 **בְּמִכְתָּב : וּשְׁמוֹתֵיהֶן** הם אלה אלה בית גימל דלת הא
- 17 **וְאוֹ זֵין** חית טית יוד כף כפופה כף פשוטה
- 18 **לְמֶר מִם פְּתוּחָה מִם סְתוּמָה** נון כפופה נון פשוטה סמך עין
- 19 **פֶּא כְּמוּפָה פֶּא פְּשׁוּטָה צִדִּי כְּפּוּפָה צִדִּי פְּשׁוּטָה** קוף ריש שין תו :
- 20 **הַכְּפּוּלוֹת מֵהֶן שְׁאֲמַרְנוּ הֵן כֹּף מִם נּוֹן פֶּא צִדִּי שֶׁנִּכְפְּלוּ בְּמִבְטָא**
- 21 **כְּמוֹ שֶׁנִּרְאָה מִמָּה שְׁאֲמַרְנוּ :** ואולם צורת האותיות היא זאת
- 22 **אֲשֶׁר נִכְתּוּב כִּי יֵשׁ לִרְעַת שְׁמִכְתָּב** האותיות אצל
- 23 העברים הוא על פנים שונים לפי חלוק המדינות אך אמנם המשותף
- 24 **לְכָל הוּא צוּרַת הָאוֹתִיּוֹת שְׁקוּרָאִים אֲשׁוּרִית שְׁהִיָּא מִיּוֹשְׁרַת ב**
- 25 **בְּאוֹתִיּוֹתֶיהָ וַיֵּצֵאָה עִמָּנוּ מֵאֲשׁוּר :** ולכן נדבר בה בפרט וראשונה
- 26 **וְנֹאמַר כִּי בְּזֹאת הַכְּתִיבָה שְׁהִיָּא הַכְּתִיבָה שְׁבָה נִכְתְּבָה הַתּוֹרָה וְהִיָּא**
- 27 **כְּתִיבַת הַקֹּדֶשׁ בְּאֶמֶת :** צורת האלף היא זאת **א**
- 28 **שֶׁהִנְקוּדָה הַעֲלִיּוֹנָה כְּמִין** יוד ופניה
- 29 **בְּאֶמֶצַע הַגּוֹג כְּלָפִי מַעֲלָה וְגַגָּה עָקוּם לְמַטָּה כְּלָפִי מַעֲלָה וְרַגְלָה ר**

¹ syllabarum ex quibus componuntur dictiones & orationes
compositæ ex illis. ² Et ideo primo referemus numerũ lřarũ
& ipsarum nomina & suam formã in scriptura: ³ & ipsarũ prol
lationẽ in pronũciatione & ipsarũ diuisionẽ in comparatione
ad dictiones compositas ex eis. ⁴ Et secũdo referemus nume
rum punctoꝝ & ipsorum nomina & ipsorum formã in scriptura
& ipsorum prolotionẽ in pronũciatione & ipsorum diuisionẽ
in cõparatione ad dictiones compositas ex illis: ⁶ & post hac
loquemur super composita: quæ sunt dictiones & orationes
compositæ ⁷ ex illis: quia loquemur super tres spēs dictionũ
super nomine & verbo ⁸ & dictione ratiois: & loquemur post
hac ad iumẽto Dei super cõpositione ⁹ & cõstructione & pun
ctualibus accẽtibz: quæ sunt euenta orationũ ipsarũ solum.
¹⁰ ¶ Caput secũdum in numero litterarũ & ipsarũ nominibz:
& ipsarũ forma in scriptura: ¹¹ & ipsarũ prolotione in pnũcia
tione & ipsarũ partitione in cõparatione ad seipsas & ad ¹² di
ctiones compositas ex eis. ¶ Litteræ linguæ ¹³ habreæ sunt
viginti septẽ: vigintidua illarum sunt simplices ¹⁴ nõ cõueniẽ
tes inter se in scriptura: neq; in pnũciatione: & qnq; ex illis
sunt duplices ¹⁵ cõuenientes cum quinq; de vigintiduabz in
pnũciatione: & si nõ sunt cõueniẽtes ¹⁶ in scriptura: & ipsarũ
nomina sunt hæc: Aleph: beth: cghimel: daleth: he: ¹⁷ vau: zayn
heth: teth: yod: caph plicata: caph extẽsa: ¹⁸ lamed: mem apta
mem clausa: nun plicata: nun extensa: sammech: hayn: ¹⁹ pe
plicata: pe extensa: czade plicata: czade extensa: coph: resc:
scin: tau. ²⁰ Duplices ex illis quas diximus sunt Caph: mem:
nun: pe: czade: quæ repetitę sunt in pnũciatione ²¹ sicut videt
ex eo quod diximus. Verũtamẽ forma litterarũ est hac ²² quã
scribemus: quia est sciendum qđ scriptura litterarum apud
²³ habreos est secũdum modos diuersos secundu varietatem
regionum: sed cõis ²⁴ omnibz est forma litterarum quam
uocant asciurith: quia est recta ²⁵ in suis litteris: & exiuit no
biscum ex Assyria. Et ideo loquemur de illa particulariter &
primo. ²⁶ Et dicemus qđ in hac scriptura quæ est scriptura:
qua scripta fuit lex: & est ²⁷ scriptura sanctimonix in uerita
te. Forma aleph est hac. ¶ ²⁸ qđ punctus supremus sit
sicut yod: & vultus eius ²⁹ in medio substrati sursum: & sub
stratũ eius obliquum inferius tendat sursum: & ipsius pes est
remotus

¹ Caput primum in definitione grāmaticę lingue sanctimonie
& ipsius partitione ² in eius partes primas modo cōmuni.

³ Rāmatica lingue sanctimonie est cognitio scri-
pturę & pñciationis ⁴ fm id qđ decet ad significā
dū sup res fm ⁵ cōuenientiā impositoris ydiomatis
scimonie; & me dicere cognitionē scripturę & pñ-
ciationis est ⁶ loco generis: qā grāmatica oīs lingue ē cog-
nitio scripturę & pñciationis nō ⁷ grāmatica lingue scimonie sō
lū; & me dicere fm id qđ decet ad significādū sup res ⁸ ē loco
differētię primę cōis lingue scimonie & qbusdā grāmaticis
ceterarū ⁹ linguarū: qā est uis simplicib⁹ lingue scimonie (uolo
dicere lris ¹⁰ & cēsuris & syllabis opōitis ex eis) decēs naturę
illi⁹ qđ significabit dictio ¹¹ cōposita ex illis sicut explicauerūt
sapientes Cabalā; & si Plato attestat ¹² tali ¹³ de pte lingue gręcę
in libro Cratilli quē edidit de ipositōe nōmū ¹⁴ recta: verūtñ
id qđ diximus fm cōuenientiā ipositoris ydiomatis scimonie
est differētia ¹⁵ discernēs ydioma hēbreū a reliqs ydiomatib⁹
quia existēte impositore lingue hēbreę ¹⁶ creatore bñdictū sit
nomen eius; cōuenientiā suā ipositōis est decēs naturis rerum
oībus ¹⁷ quia fm illarū naturā cōuenit illas cognōmare; & eas
uocare sicut est scriptū in Genesi caplo ¹⁸ scđo fm Romanos
& formauit dñs deus ex terra omne uiuum agri & oēm auem
¹⁹ celi; & tulit ad hoīem ad uidēdū qđ uocaret p illo homo &
omne qđ uocabit ²⁰ pro illo hō illud est eius nomē: en tibi con-
ueniētia formatoris uniuersi cū hoīe in ipositione ydiomatis
²¹ hēbrei. Et si dicet dicēs vnde est nobis qđ hoc sit ydioma hē-
breū: rñdebim⁹ & dicemus ²² sicut nos docuerūt nostri mgi:
qđ ex quo inuenimus qđ homo iposuerit nomen mulieri ²³ de-
riuatū a viro sicut scriptū est ibi cap. ii. etiā pro hac uocabit
iscia. i. mulier: qā ab isc. i. viro ²⁴ accepta est hac; & nō inueni-
mus ydioma in quo ueniat hoc pter ydioma hēbreū ²⁵ ideo
credemus qđ hoc sit ydioma quo cōuenit Creator cū hoīe: &
iō uocat ²⁶ lingua scimonie: uolo dicere scimonie notā qđ est
Creator sepatus & sanctificatus ²⁷ sup oēs sanctos; & iō illi soli
ipsi decet magis attributū sanctimonie simplr qđ oī sancto.
²⁸ **S**icq; diuidet ar grāmatices fm hanc definitionē pño
in duas ²⁹ ptes in simplia in scriptura & pñciatōe; & in cōpo-
sita: ³⁰ & simplicia prima sunt lřę & pñcta cōponētia cēsuras
ii b syllabarū

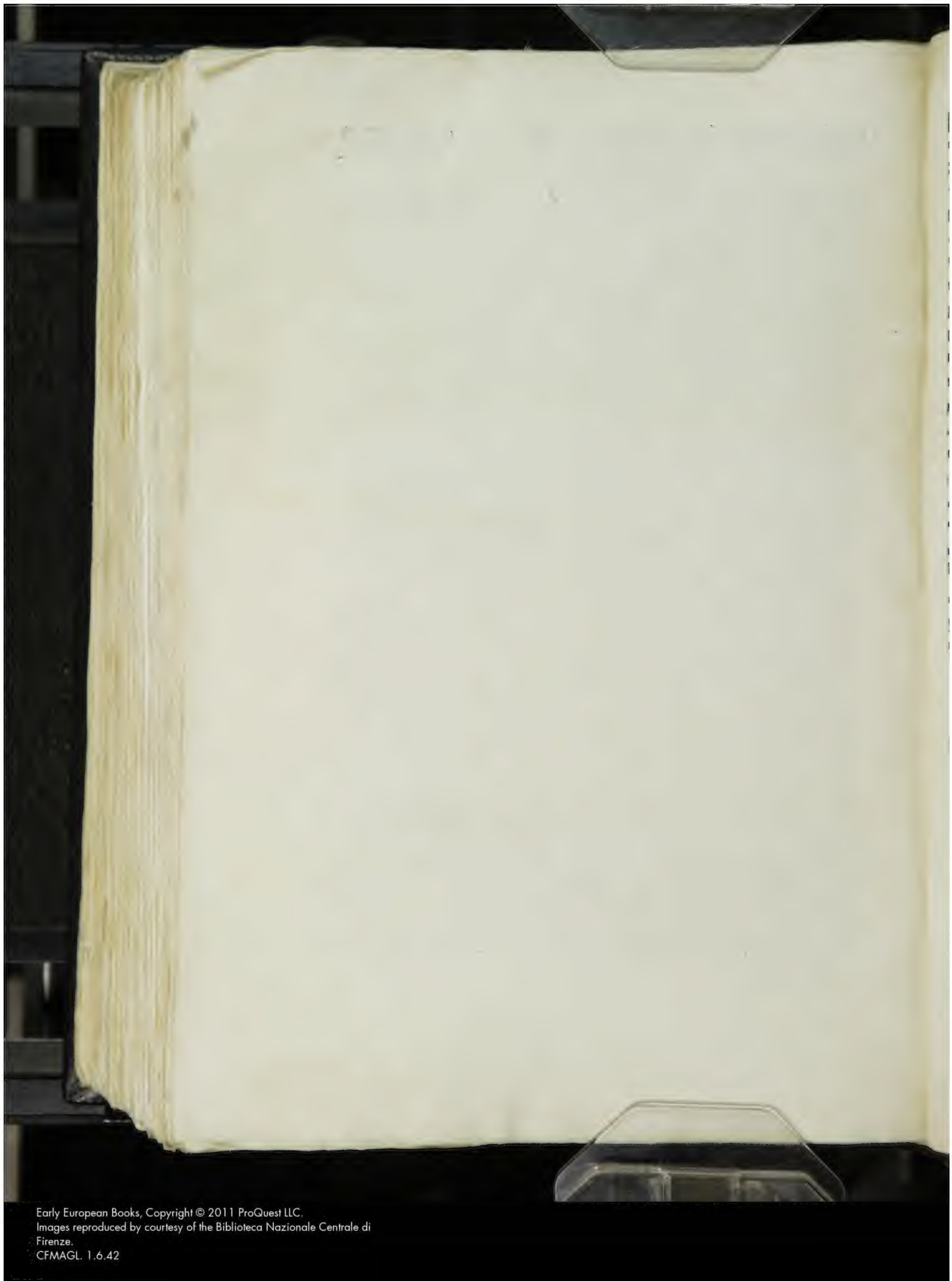

השער

דקדוק

1 הראשון בגדר דקדוק לשון הקדש וחלוקתו
 2 אל חלקיו הראשונים דרך כלל
 3 לשון הקדש הוא יריעת המכתב והמבטא
 4 לפי מה שיאזרח להורות על הענינים כפי
 5 הסכמת מניח לשון הקדש ואמרי יריעת המכתב והמבטא הוא
 6 מקום הסוג כי דקדוק כל לשון הוא יריעת המכתב והמבטא לא ד
 7 דקדוק לשון הקדש לבד ואמרי לפי מה שיאזרח להורות על הענינים
 8 הוא מקום ההבדל הראשון הכולל לשון הקדש ומקצת דקדוקי שאר
 9 הלשונות כי יש כח בפשוטי לשון הקדש רצוני לומר באותיות
 10 ובגזרים וההברות המורכבות מהן נאות לטבע מה שתורה התיבה
 11 המורכבת מהן כמו שביארו חכמי הקבלה אף כי אפלטון העיד כזה
 12 על מקצת הלשון היוני בספר קראטילוס שחבר על הנחת השמות
 13 הישרה ואולם מה שאמרנו כפי הסכמת מניח לשון הקדש הוא ההבדל
 14 המיוחד הלשון העברי משאר הלשונות כי בהיות מניח הלשון העברי
 15 הבורא יתברך שמו הסכמת הנחתו היא נאותה לטבעי הדברים כלם
 16 כי לפי טבעם הסכים לכנותם ולקראתם כמו שכתוב בבראשית סימן
 17 ב לפי הרומיים ויצר יי אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף
 18 השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו האדם וכל אשר יקרא
 19 לו האדם הוא שמו והא לך הסכמת ויצר כל עם האדם בהנחת הלשון
 20 העברי ואם יאמר אומר מנין לנו שזהו הלשון העברי נשיב ונאמר
 21 כמו שלמדנו רבותינו שפיון שמצינו שהאדם הניח שם לאשר
 22 נגזר מאיש כמו שכתוב שם סימן ב גם כן לזאת יקרא אשה כי מאיש
 23 לוקחה זאת ולא נמצא לשון אשר בו יתכן זה זולת הלשון העברי
 24 לכן נאמין כי זהו הלשון שבו הסכים הבורא עם האדם ולכן נקרא
 25 לשון הקדש רוצה לומר הקדש הידוע שהוא היוצר הנבדל ומקורו
 26 על כל קדושים ולכן לו לבדו יאזרח יחס הקדש סתם מכל קדוש
 27 והנה תחלק מלאכת הדקדוק לפי זה הגדר ראשונה לשני
 28 חלקים אל הפשוטים במכתב ובמבטא ואל המורכבים
 29 והפשוטים הראשונים הם האותיות והנקודות המרכיבות את גזרי
 ההברות

לכל בני שם ועבר בשבתם באהליהם. לירוש בחכמה דעת ותבונה. במרעה צאן
 היו ידיהם אמונה. לכן קראו לזאת מקנה על הנבונה. כי היא היתה לאברהם למקנה.
 לחיות נפשות ביתו בכל עונה. והנהיגה לבניו והחזיק בה ככל אשר פנה וכאשר ישב
 וחנה. לכן אחרי אשר יומי לערב נשתנה. ונסעתי מן העדנה אל חוקנה. והיתי בצפור
 בודדת מן קנה. ועיני ולבי יום ליום פונים. לקנות זהב ורב פנינים. וכלים מכלים
 שונים. וחזמן חטף ממני פניניו. וגנזי ברומיו. ותרשישיו יהלומיו. ובזוזלחיו ולשמיו
 רקחיו וסמיו. לכך ראה זה היה חלקי מכל עמלי ומאדי. מילי דחכמתא אינון היו הדרי
 והודי. אשר הוספתי על אשר היו לפני בעודי. זאת נחמתי מכל גנזי חזמן וחודי
 משביותי. כי לא נשאר זולת זה דבר לא הריק באוצרותיו. בפגעו כי לכך אשר לא
 יוכל בס חזמן ותולדותיו. ולכן על אפן ועל חמתו. יען כי הפיל עלי חרדתו. אלבש
 צדקה בשרין ובהרב אצא לקראתו. וכי אני מאלו בסף ואלו זהב חיצוני. ועזבתי
 את ביתי שלא ברצוני. כי קרמוני ימי עני. ולקח ממני מזמור עיני. אשר אהבתי פרי
 בטני. ועל מות לכן הרבה יגוני. ונתנני שומם כמתי עולם. אשר ברשת זולכרתי
 רגלם. מעיר מתים ינאקו בלי נשמע קולם. ותנה אנכי הולך עירי ולא יאיר עוד נרי.
 כי אין לי מנחם מאיר המאירי ונשארתי משני בני כבלי חובל אני. הם מחמל נפש
 מאירת עיני. החשתי מטוב היות אב המוני. על כן לא קראתי שמי אברהם כי אם אברם.
 אחרי עוני גרם. לקחת בני אשר הוטר ואשר הורם. אולי יחנן אל אלוהי הרוחות.
 לשמוע קולות ואנחות. ולהמציא ישועות ורחוות. לי עני כי אעטף ולפניו אשפוך
 שיחות לנחמני לחייני ולהקמיני. ומעפר דלותי ירימני. וביציאי חלצי ישוב נחמני.
 וזאת תהיה משבורתי. מאת כל איש עתי. אשר יחנה כספרי זה אשר כתבתי. שיתפלל
 בעדי אל ה' והתחנן לו. לקרא בשם ה' ברב גדלו. להשאיר לי עוד ברכה בקהלו.
 אולי יבמרו רחמיו בעוד בחיים חייתי. כטרם אמות בסוף קץ שיבתי. להקים לי זרע
 לבנות ביתי. ויקרא שמי אברהם ככראשונה. ואחרי בלותי תהיה לי עדנה. בורע
 יעברנו בדעת ותבונה. אשר נתן לבני אדם לברם. תחת אשר עבדתי אבי רם.

בנשאי טורח משא מקנה אברם. וחלקנו הספר הזה לשבנה שערים.

השער

הראשון בגדר לשון הקדש וחלוקתו אל חלקיו הראשונים:
 השער השני במספר האותיות ושמותיהן וצורתן במכתב ומוצאן
 במכתב וחלוקתן ביחס אל עצמן ואל חתיכות המורכבות מהן. השער השלישי
 נפרש בו מספר הקדושות ושמותיהן וצורתן במכתב ומוצאן במכתב וחלוקתן ביחס
 אל עצמן ואל המורכבים מהן. השער הרביעי בחלוקת השלש העברית אל חלוקת
 הראשונים וערך קצתם לקצת וברירת חלקה הראשון שהוא השם וציר השמות לכל
 ביניהם וחלוקתיהן העצמיות והמקדיות. השער החמישי בו נבאר הפעל בכל
 תנאיו וחלקיו ומשיגיו בפי מה שיטפוט דקדוק השלש העברית. השער הששי
 הוא שער מלות הטעם. השער השביעי שער הדרכה והשמושי. השער
 שמיני הוא שער חין ערך המכתב והטעמים.
 שבח למנצח על השמינית.

מלשון העברים • מהם אשר בזכרם בספריות • נמית הפעלים בבנייהם • וחלוקת
 השמות וכלות הטעם למיניהם • שמו ידם בפיהם • ולא הודיעו אותם בשימושיהם •
 ולא נתנו דרך לחבר המאמרים ולשום שכל בטעמיהם • עד שבמעט נשתכחה תורת
 דקדוק הלשון בישראל • ואין איש אשר למלאת חסרוננו ואל • להיות ללשון הקדש
 גואל • וכל גוי הארצות אשר גלינו שם • חושבים עלינו אשם • כי אין איש לעבוד
 עבודת הקדש ולא תשם • לכן נערתני חצני אני הגבר ראה עני • ונשאתי לאלהי עיני •
 להיות אלהי אבי בעזרי • להיות עז כנמר וגבור כארי • להפיק רצון דניאל בעבודת
 יוצרי • ואחפש כל אשר בזאת המלאכה דרש • ואשר באבותינו ירש • ואשר בכח
 יי • לבי מתוך דבריהם פירש • ואלקט ציציו ופרחיו • סיפורי ספרי פנינו וכדלחיו •
 ממגד תבואות שמושו וגרש ירחיו • ושכיות חמדותיו • ולהוסיף לדבר עזי
 מאדותיו • על כל דבר גדול וקטן על פי מדותיו • ושאלותיו ותשובותיו •
 מאמר מקיים או סותר • קושיות והיות לתרץ והעתר • עד לכל המלאכה תהי
 ים לעשות אותה והותר • ולא יצטרך כל הבא ללמוד לשוננו • ללכת מגושש
 לבא אלינו • פן ינכרו צרינו ויאמרו ידנו רמה • לתת לפתאים ערמה • ובני ישראל
 לא ידעו מה • כי בספרינו זה ידעו כל עמי הארץ • אובלי בשר החזיר השרץ •
 כי בנו דבר שוכן בשמי ערץ • ובלשוננו נגביר כי הוא גברת הלשונות • ועת חבדותיה
 עמה נדונות • היא אשה בכתוליה והן מפרכסות זונות • הבנאפות תחת בעליהם •
 היא הקודם במעלה ובזמן להן • והמה חמאוחרות המקושרות בידי עושיהן • לשון
 עבר היא הטובה בעיני אדוניה • יוצר שמים וארץ ואדם לשבת עליה • ונתן לו לדבר
 בה בפרטיה וכלליה • היא שפה אחת ודברי אחדים • בהדברו מלאכי אלהים • עולים
 גורדים • וכל זרע ישראל ויהודים • בה אמר אדם לאשתו כי מאיש לוקחה זאת • בה
 שבר בתלעות עול ועזות • בה בא ה' לנביאיו במחזות • וכאשר רבה רעת האדם כל
 איש בער • ועל החצונבער • לבנות עיר ומגדל בארץ שנוער • נכלה שם שפתם • ויפץ
 האתם • ונפלה הארץ למשפחותם לשונותם • ונשאר הלשון הזה לשון קדומים •
 לבני עבר כל הימים • ולאברהם דור ששי לוראש המאמינים והתמימים • וכי ביצחק
 נקרא לו זרע בין הבנים • הוא אבינו לא נתערב בין שונים • הולכי מדברות לא שערום
 ראשונים • ויאהב את ישראל ואת עשו שנא • לבן אדום כלשון בני שעיר עונה • ובני
 ישראל באו כתוך מחנה • אלהים זה • ונמצא בפי כל חוזה • וכל מזהבן מזה • מדבר
 לשון עברי לשון למודים • ולו כל לשונות הגוים • כורעים ומשתחוים ומודים • כי בו
 עבר רוח ה' ועטה עט דודים • כי אין קוף וקוף שבה • ולא אות בקרבה • יתרה וחסרה
 אשר יקרא האדם במסכה • שכלם מתאימות לראש אומות שלמות ורמות • בה נכתבו
 לחות • בהר חרב • בה כרת ברית את חרב • בה דבר אל אבותינו בקול ערב • כי מִס
 וסִבֵּךְ שכלוחות בנס היו עומדות באלה דברי הברית והעדות • אשר נתנו באש
 יוקדות •

ולכן מקנה אברהם חספר הזה קראתיו ובו השם בניתיו • סמכתי אף תבכתי • כי
 רועי צאן היו אבותינו בארץ מגוריהם • והיא מלאכת מחשבת קנין בספרים •

נאם

עבד אלהא חייא אברהם וקטן בן קדוש אל אדתי אבי ר' מאיר דב'למש בן הזקן תורה וגדולה במקום אחד כמ'ר' אברהם בן מי שמת ותלמודו בידו יניק וחכים ר' משה בן

הזקן ויושב בישיבה חזר מאיר בכר חזקה מציק דבלמש :

אחרי

אשר יצא דבר מלכות מלפני ה' להחריד לב ונבהלו רעיוני ופרצו פרץ על פני פרץ צרותי ויגוני . והשאירני ערום ושולל . בדמי העני מגולל . והיתה לי נפשי לשלל . בני יצאוני ואינם וערכה כל שמחה . והאנחה והיתה לי לארוחה . כי בשתי ידי חזמן אותי דחה . שמת בגבות פני לגלות כראש גולים . בדרך הנאנחים האמללים . אם אמצא איש מבני ישראל או מן הערלים . אשר ידבנו לבו לדרוש ולתור בחכמה . אשר בו אצפה לבפלת חסרונני תקומה . ודעתו לקחת מוסר השכל דעת ומזימה . וכבאי פה ויניצ'אה עדת שרים וקצינים . פקחתי עיני על בני עמינו ואבינה בבנים . אשר צדקות השם כתנים . משבימים ומערבים לבית המדרש . ולא מצאתי עגל אשר בעגלותי לחרוש יחרש . כי אין מבקש דבר חכמה לא אשר פורש . ואשר פי השם יקבנו . לבר כל איש לבו ידבנו . להרבות הון לוימלא כיסו הוא יקימנו . אז אמרתי אני בלבי . ובתוכי אשים ארבי . לקחת תלוי וקשתי וחרבי . ואחשבה בקרבי . והנה אזל הבסף מבליני . הנה נתחכמה במועצות דעתינו . איך נמצא משים בספנו באמתחותינו :

דאחרי

ראי ראיתי בני עליה . להרבות זהב למופקו פל'ליה . אז אמרתי עת לעשות לחבק חקנבריה . לעבוד עבד'ה זר'ה . אנסה נא אך הפעם אולי אוכל כפר'ה קשי יומי לשים חשכה לאורה . והנה יצא לקראתי דניאל כומבירגי איש חמודות . אשר בשבכר עבר דובר בונכבדות . ועתה עיני ראו על כל הנשמע עשר ידות . הוא איש נוצרי ואת האלהים הוא ירא . ובשם ישראל לא יקרא . וכמה גם הוא יורה . לרוות במוחם . הבאים לדרוש אלהים . יושב נגודים . לא עמדו רגלי אבותיו תחת הר סיני . אך אליו שמת כל מעיני . כי הוא מן המזלים זהב מבנים לעשות לה ממונו הוציא לחוק תוכות . לכתוב בדפוס מקרא ומשנה והלכות . על כל החוקקים ירבות . אף הוא למד ספר ולשון יהודית . ועשה לו מהם עטרות . ומעשי בזוהר הרקיע מזהירות . לפקוח עינים עורות . ובראותו אותי מתאמץ לשכון ברומיו . פתח לי גבי ברומיו . והויל בשביו וארובות שמו . לאחוז בסנסיניו ולאבל פרי עדניו . והעמידני על עיניו . ובקש מבני לחבר ספר . נותן אמרי שפר . ריחו נורף כאשכל הכופר . מאסף לכל מחנות לשון בני עבר . לסדר המלאכה לתת סבר . לכל מבקש לשבר שבר . בר לשון כתבי הקדש . ויחנך עצמו ונעוריו כנשר יחדש . בימים מועטים עשור או חדש . ואני העצב נבזה נפוש מיראתי עלי ועל בני עמי פן נפוש . בראותי כי אין יודע משל ומליצה . בדרכי המלאכה והמועצה . כי אם בדרך עקש ופתלתול נפשו של אים קצה . כי כל אשר קדמונו . מהומה רבה הממונו . כי חסיכוני אחרנית סכונו גם סכונו . דרך המ'כר ל'כלי חק . עת לשחוק . ועת לרחוק . ולסתום פי המדברים . יען דבריהם מפוזרים מהם הולכי עקלקלות לא סדירים . ומהם מנעו הטוב

מלש
חשבו
ולא
דוק
נאל
עדות
לוח
ועי
יולי
מנה
מח
מנ
רסל
לכא
לד
מנו
עמ
הא
עבר
מנ
והר
שני
וש
המ
למי
נק
דא
יש
לש
ע
א
לח
וס

terea vt multo facilius apprehēdas vnūquodq; numerum vni/
cuiq; versui in hebræo apposui, quo in latino vnumquēq; ex nu/
merorum ratione, & collatione possis discernere. Sic enim fiet,
si accuratius perlegeris, & linguam vnā cum præceptis suis ade/
ptus fueris, vt si quando in remotiores te contuleris prouincias,
libros noui testamenti, si non omnis, at saltem aliquos forte re/
perias. Quid enim cum fidibus graculo, vt veteri vtat adagio,
nam si literas hebræas ignorē, parum mihi in hebraicos libros
incidere p̄fuerit, quo enim modo qui, quales ue sint, diiudica/
bor? Perge igitur studiosissime lector, & huic rei impēssime ope/
ram da, vt omnibus adiumento quandoq; esse possis, & immor/
talitati, si quid à te huiusce noui instrumenti quādoq; fuerit re/
pertum, nomen tuum cōsecremus. Interim neq; studiosis deerti/
mus, vtq; concordantias hebraicas iam excussimus opus perq;
egregium, sic vbi te operam nauare percepero, & in edendo di/
ctionario q̄ copiosissimo diligentiam omnem adhibebo. Polli/
ceor quoq; maiora, atq; altiora præceptore meo omnium do/
ctissimo fratre Felice Pratēsi authore me propediem editurum,
si quid tamen otii nactus fuero, ac si demum licitum fuerit, Ca/
balistices profundissimæ Theologiæ libros homine quidē chri/
stiano dignos me aliquot exaraturum, ex quibus quantum sua/
uitatis hauisturus sis, si te hīsce profundius immerferis, non faci/
le dixerim, doctiorum, ac consumatiorum id sane iudicium
fuerit. Vale.

609
scripto caperet. Quid q̄ longe maiora in nouo, q̄ in veteri in-
esse myſteria oportet, quoniam hoc nobis tātum a p̄phetis
ditum eſt, illud vero ab ipſo Meſſia altiffimi filio ore tenus apo-
ſtoli acceperunt. Modis ergo omnibus inuigilemus, omnemq; o-
peram, ac diligentiam, ſtadiumq; adhibeamus, vt tantum opus
nobis quandoq; vendicemus, tantumq; dedecus à nobis aliquā-
do diſcutiamus, Chriſtiani enim & cenſemur, & dicimur, & no-
men domini noſtri Ieſu quonāmodo hebraice ſcribatur, igno-
ramus, adeoq; ſacros illos libros nihilipendimus, vt ne ſolum
quidem eorum reperiamus. Neſcio bone deus quod infortu-
nium id fuit, vt ne liber quidem hebræus noſtrorum vllus re-
periatur, aut iniuria temporum, ſi quos modo ea abſtulit,
aut bello, vel perſecutione in noſtros craſſante ſi deperierunt,
cur autem tot peractis ſæculis ad ætatem vſq; noſtram repa-
ratorem nullum habuere? Videmus noſtris temporibus græ-
cas literas florere, & librosq; plurimos, quorum vix memoria ex-
tabat, iam vſui omnibus eſſe, Calcographorum cura, ac diligē-
tia id factum quis ambigat? Vbi mihi Deus literas ſanctas attin-
gere dedit, nauauī operam omnem in exquirēdis libris, quos vſui
Chriſtianæ Rei pub. fore arbitratus ſum, nec minus poſt hac me
facturum vnusquiſq; ſibi polliceatur. Habes mentem meā opti-
me lector, quare hebraicis literis inſudem, & quam ob cauſam
omnes linguam hanc ſacroſanctam callere velim. Quiſquis ergo
es qui hanc affectas, atq; addiſcere expetis, en tibi copia, & ſacul-
tas maxima, verbum enim reddi verbo (vt vides) in traduſtione
curaui. Idq; propenſe, ac obnixè eundem Abraham ſemper roga-
ui, aſt vbi opus aliquātulum proceſſerat, decori paulo magis in-
dulgere incoepit, demū vbi diem ſuum obiiſſet idem Abraham,
maiori libertate vſum Caloen Calonymum virum apprime do-
ctum ſententias ſerè totas permutaſſe æquo animo tuli. Nec id
ab re, vbi enim ſe quis linguæ ſibi ignotæ addixerit, vocabula
primum vt diſcat neceſſe eſt, poſtq; vero eidem aliquātulum aſ-
ſueuerit, congruitatem magis affectabit, vbi demum deguſtare
incoeperit, & enormitatem omnem in dicēdo deuitare curabit.
Pulcherrime enim atq; ornatiffime quid hebraice dicet, quod la-
tine translatum ſaſtidiū ſimul, ac nauſeam pariat audienti. Qua-
re ſi qd te candidiſſime lector offenderit, nō temere factum exi-
ſtumes velim, cum plurimos hac in lingua proficere exoptē. Præ-
terea

DANIEL BOMBERGVS
LECTORI. S. D.

Aepe mecum cōsiderans hebræarum literarum
difficilem aditum, & idcirco eas penè à nostris
destitutas, communi omniū studiosorum utili/
tate compulsus, curavi, vt hoc opus imprimere/
tur, quo sacram linguam vnusquisq; facilius ag/
gredi posset, nec labori, ullis ue impensis peper/
ci, vt has grāmatices hebrææ institutiones om/
nibus nō vtilis modo, sed & necessarias admodū ad sacrarum
literarū cognitionem peruenire volētibus Abraham de Balmis,
vir sanè inter nostræ ætatis hebræos doctissimus, accurate, & di/
ligenter in lucē ederet. Sed nec mediocriter me impulit, q̄ acri/
ter dolere sacras literas paucis christianis innotescere, imprimisq;
ipsum nouum instrumētum (vt prius) hebraice scriptum non si/
ne maxima iactura iam diu à plerisq; ignorari. Nā quāuis id nūc
reperiatur hebræis notatum elementis, non tamē ex illis quippiā
diuini elicitur. Id enim est ex græca lingua translatum. Quoniā
insunt (vt in veteri testamēto videmus) sacris & dictionibus, & li/
teris diuina mysteria recondita, quæ nec latinis, nec græcis lite/
ris dignoscuntur. Quanta autem esset nūc omnibus huius sacræ
linguæ studiosis & lætitia, & utilitas, si nūc diuinum illud opus
in lucem prodiret. Nō minus quidem eo sæculi nostri homines
lætarentur, q̄ cum Ezechias Rex pentatheucon adinuenit, quod
per multos annos abstrusum delituerat. Nec minorē doctis ad/
mirationem allatura ea arbitrarer, quæ apostoli hebraice cōscri/
pserunt, si à quopiā vulgarentur, q̄ dominicæ crucis olim attua/
lerit inuentio. Utinam meis votis Deus annuat, vt mihi aliquā/
do tam dignum, tamq; salutiferum opus perspicere, ac lætitare li/
ceat. Vnde etiam maximum emolumētum & Christiani, & ipsi
hebræi consequi possent. Christiani quidem altiora illa mysteria
ex illis literis suggerent, Iudæi vero propter eorundem cognitio/
nem à noxio errore suo fortasse desisterent, orthodoxaq; fidei
membris iungerētur. Propterea q̄ in nouo instrumēto, quod
nunc aut latinum, aut græcum, aut hebræum inuenitur, nō po/
test illa dulcedo æque degustari, atq; ex illo (vt prius) hebraice
scripto

Franciscus Rosetus Veronen. P. A. F.
Danieli Bombergo. S. D.

Deuinxit tua me Daniel tibi maxima virtus:
Deuinxit studium, religioq; simul.
Sæcula dum nostra hæc libris melioribus auctas,
Nec diuina finis scripta perire situ.
Dum sacrum in lucem eloquiū, & Samaritida linguam,
Cornigeri & profers enthea verba senis.
Atq; id iure quidem, neq; n. pretiosior vlla est
Pagina, quam digito est siqua notata dei.
Quæ quoniam hæc vna est, Mosis qua Dogmata surgunt,
Quæ potuit veteres edocuisse sophos:
Cuius Socraticæ censentur pondere chartæ,
Et quicquid vatum carmina grande sonant.
Ediscant posthac latii, graiiq; leporem
Hunc iuuenes, tractent hæc monumenta viri.
Nam nisi blandimur nobis, fateamur oportet,
Nos græcis, græcos vincier à Solymis.
Adde, q; & phycu tellus latialis, & Hellas,
Et contenta leui est vtraq; lingua sono.
Hebrais dedit ingenium, dedit ore rotundo
Vera simul, necnon Iuppiter alta loqui.
Vsq; adeo ne igitur molles sectabimur ymbrae?
Ne pudeat spretis arbuta velle fauis.

Petrus Rosetus. F. F. Ad lectorem.
En tibi Bombergus lector studiose leporis
Iudaici excudit Daniel primordia, certum
Vnde iter ad sacri Diuina volumina Mosis
Carpere mox valeas, & vera ediscere possis.

Idem Ad eundem.
Gittæ sermonis habes elementa libellum,
Vnde breui doctus tempore lector eas.
Hunc tibi Bombergus recutito Dogmate pollens,
Pro cunctis Daniel dat bene grammaticis.

מקנה אברהם

PECVLIVM ABRAE.

GRAMMA

TICA HEBRAEA VNA CVM

Latino nuper edita per Doctiss. Virum

Magistrum Abraham de Balmis Ar-

tium & Medicinæ doctorem. Im-

pressa Venetijs in Aedibus

Danielis Böbergi. XIII.

Kl. Decēbris. M.D.

XXIII.

005663267

MC